BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
9 68 Ł
13

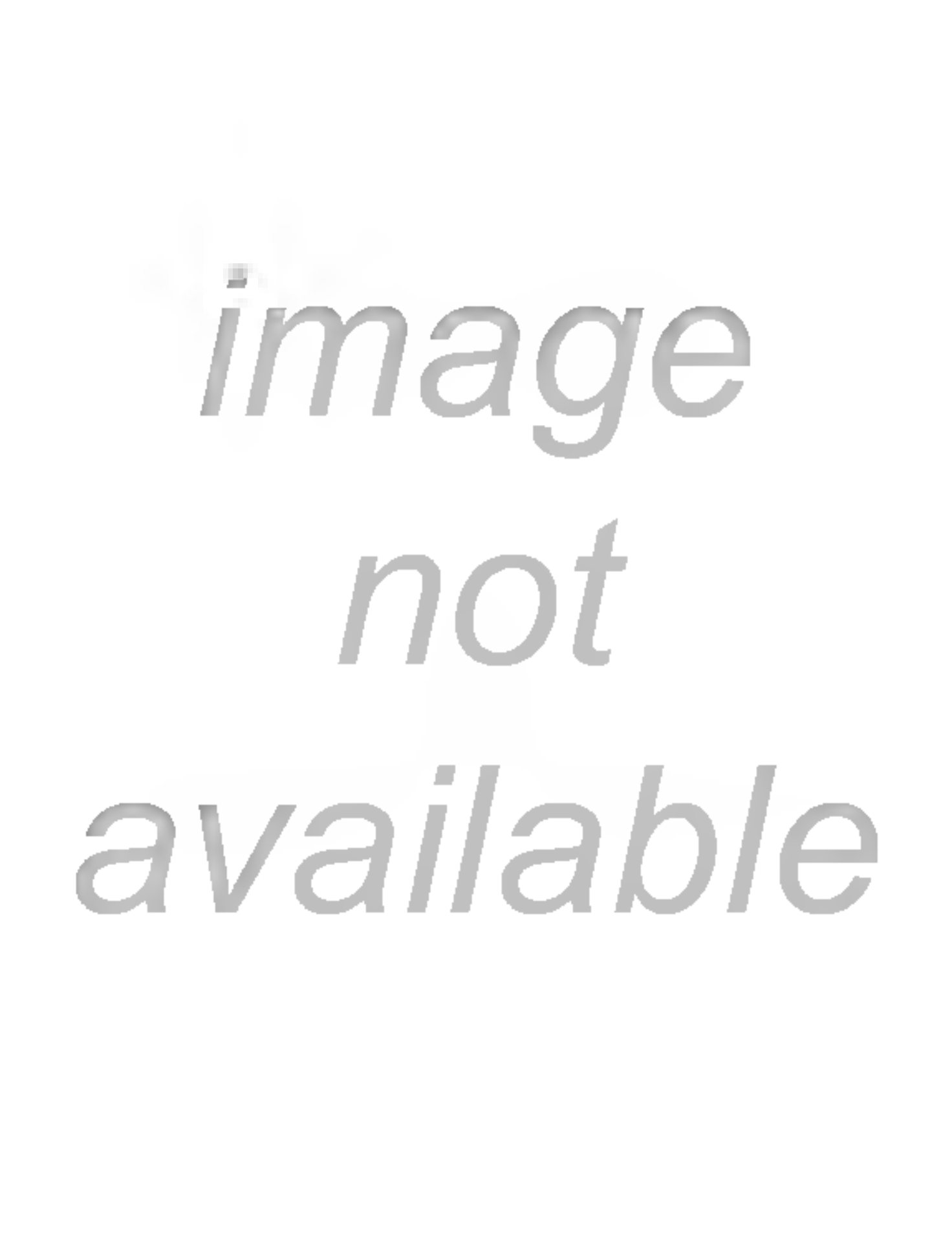
image
not
available

Maligno, velenoso assentio amaro
Fu'l mel delle tue Api empio pastore
Verme, fuit nel tuo prato herba, ne fiori
Hó cogliti in giusto d'ogni intorno amaro.

Est Tris Bartholomei Fanensis. Et conuentus Fani Sancte Crucis.

Adenghi Fauētini

dialecticorum tempestatis nostre principis subtilissime expositiones questionesq; super summulis magistri Pauli Veneti: ordinis eremitarū sancti Augustini: vna cum argutissimis additionibus Jacobi ritij aretini: necnō Adanfredi de medicis congruentibus locis seriatim insertis. Jtidēq; eiusdem Adenghi cū plures insignes tractatus ⁊ opuscula secundum possibilē resolutionē facta: que infra ordine ponūtur: vz.

Tractatus magnus de primo ⁊ vltimo instanti.
Logica per viam resolutionis facta.
Tractatus de primis ⁊ secundis intentionibus.
Tractatus de vero ⁊ falso.
Tractatus de scire ⁊ dubitare.
Tractatus paruus de primo ⁊ vltimo instanti.
Tractatus de maximo ⁊ minimo.
Tractatus de tribus predicamentis.

68.9.
E.13.

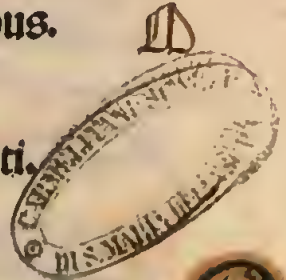

Que omnia cum cū pluribus alijs questionibus anneris a consumatissimo Adengho: adhuc in humanis agēte: post omnes impressiones vbiq; locoꝝ excussas: recens fuere recognita: cunctisq; mendis ⁊ erroribus expurgata.

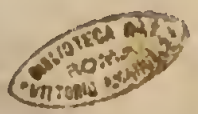

Conuent.ᵘ S. Marię
de scala

Lucas Paneti⁹ artium ⁊ legum profeſſor: Canonicus olchi/nēſis: lectori ſelicitatem.

HAbes peritiſſime lector Commentaria ſubtiliſſima profundiſſimi Doctoris Benghi Fauentini in ſummulas magiſtri Pauli Veneti: non minus facun/diora ⁊ vberiora: q̄ ſolidiora ⁊ firmiora: que Ariſtotelis ſenſus in toto organo ita enucleant ⁊ aperiunt: vt pace omnium aliorum ſecus ſentientium dixerim: primum locum inter tot ⁊ tanta modernorum ſcripta obtinere mereātur: Sed cum exemplaria omnia operis Benghi: que hactenus per vniuerſa italie gy/mnaſia circūferebantur: impreſſorum vitio ⁊ temeritate manca: mutila ⁊ coinquinata forent: idem doctiſſimus Benghus laborum ſuorum miſertus: nonagenarium prope agēs an/num: ita hoc vltimum caſtigauit: limauit: ⁊ in ſpecioſiorem formaꝫ deduxit: vt nihil ſupereſt: quod amplius deſiderari poſſit. Adiecit inſuper in calce voluminis multa pulchra ſcitu ⁊ co/gnitu digniſſima: que partim in indice: partim interlegendum tibi patebunt. Eya age ſuaviſ/ſime lector veritatis amator: Benghum ſine controuerſia dialecticorum tempeſtatis noſtre principē ab omni parte excultū: ampliorem: copioſiorem: omniq; prorſus labe carentem leta fronte ſuſcipe tantoq; auctori ad interitū properāti neſtoreos annos impcari nō dedigneris.

Tabula

¶ Tabula questionum eximij ac preclarissimi doctoris magistri Benghi Blanchelli Faventini super quatuor tractatus logicales Magistri Pauli Veneti.

¶ Questiones super p^m tractatum.

q^o p^o Utrum Paulus inceperit a cõioti ꝯ cipiendo a termino.

2° Utrum diffinitio termini sit bene data.

3° Utrum p^a diuisio terminorum cum diffinitionibus membrorum sit bona.

4° Utrum 2^a diuisio terminorum cum diffinitionibus mẽbrorum sit bene assignata.

5° Utrum 3^a diuisio terminorum cum diffinitionibus mẽbrorum sit bene assignata.

6° Utrum oio possit esse pars subiecti vel predicati.

7° Utrum 4^a diuisio terminorũ cum diffinitionibus mẽbrorum sit bene assignata.

8° Utrum 5^a diuisio terminorum cũ diffinitionibus membrorum sit bene assignata.

9° Utrum 6^a diuisio terminorum sit bene data.

10° Utrum diffinitio nominis sit bona.

11° Utrum diffinitio verbi sit bona.

12° Utrum diffinitio orationis sit bona.

13° Utrum diffinitio propositionis sit bona.

14° Utrum p^a diuisio propositionis sit bene data cum diffinitionibus suis ꝯ membrorum.

15° Utrum 2^a diuisio sit bene data cũ diffõnibus mẽbrorũ.

16° Utrum 3^a diuisio sit bene data cũ diffõnibus mẽbrorũ.

17° Utrum 4ª diuisio sit bona cum diffõnibus mẽbrorum.

18° Utrum 5ª diuisio sit bona cũ diffõnibus membrorum.

19° Utrum 6ª diuisio propositionis cũ diffinitionibus mẽbrorum sit bona.

20° Utrum alia diuisio ꝓpõnis cũ diffinitionibus membrorum sit bene data. ſ. alia modalis alia de inesse.

21° Utrum dñi sint sex modi. ſ. possibile impossibile, contingens necessarium, verum, ꝯ falsum.

22° Utrũ diuisio ꝓpõnis modalis cũ diffõnibus mẽbrorũ sit bona. ſ. alia de sensu diuisorali de sensu cõposito.

23° Utrum quatuor regule declarantes oppõnem ꝓpõnum scitarum in figura sint vere.

24° Utrum regule declarantes naturam ꝯ legem propõnũ scitarum in figura sint vere.

25° Utrum regule equipollentiarum sint vere.

26° Utrum diffinitio conuersionis sit bene data.

27° Utrum sint mñ tres species conuersionis.

28° Utrum diffinitiones conuersionis simplicis per accidẽs ꝯ per contrapositionem sint bene date.

29° Utrũ quelibet propõ possit conuerti simplr vel p accẽs aut solũ illa designate per illũ versum. Feci simplr ꝛc.

30° Utrum quelibet conuersio sit bona consequentia.

31° Utrũ diffinitio propõnis hypothetice sit bene data.

32° Utrũ diffinitio cõditionalis cũ speciebus sit bñ data.

33° Utrũ diffinitio copulative cũ speciebus sit bene data.

34° Utrũ diffinitio disiunctiue cũ speciebus sit bene data.

35° Utrũ predicabile proprie sumptum diuidat in quq mñ.

36° Utrum diffinitio generis sit bene data.

37° Utrum diffinitio speciei sit bene data.

38° Utrum diffinitio differentie sit bene data.

39° Utrum diffinitio proprij sit bene data.

40° Utrum diffinitio accidentis sit bene data.

41° Utrũ diffõ predicationis directe ꝯ indirecte sit bñ data.

42° Utrum diffinitiones predicationis essentialis ꝯ accidentalis sint bene date.

43° Utrum mñ decem sint predicamenta.

44° Utrum diffinitio syllogismi sit bene data.

45° Utrum mñ tres sint figure syllogismorum.

46° Utrum modi sint mñ decem ꝯ nouem.

¶ Questiones super 2^m tractatum.

q^o p^o Utrum diffinitio suppõnis sit bona.

2° Utrum diuisio sit sufficiens ipsius suppositionis imaterialem ꝯ personalem.

3° Utrum diffõ suppõnis mãlis ꝯ pſonalis sit bene data.

4° Utrum quilibet terminus qui non est verificabilis de seipso sine additamento signi materialitatis habeat duo significata. ſ. materiale ꝯ formale.

5° Utrum quilibet terminus qui est de seipso verificabilis sine signo materialitatis habeat mñ vnum significatum. ſ. formale.

6° Utrum fundamẽtũ regularũ illius capli: vt aũt cognoscat ꝛc. sit verũ. ſ. talia sunt subiecta qualia predicata.

7° Utrum 6ª regula illius capituli: vt autẽ cognoscat ꝛc. sit vera.

8° Utrum 7ª regula sit vera.

9° Utrum suppositio materialis sit danda.

10° Utrum diffõ suppõnis pſonalis determinate sit bñ data.

11° Utrum diffinitio suppositionis personalis confuse mñ mobilis sit bene data.

12° Utrum diffinitio suppositionis personalis confuse mñ immobilis sit bene data.

13° Utrum diffinitio suppositionis personalis distributiue mobilis sit bene data.

14° Utrum illud principium sit verum quicquid mobilitat imobilitatem: imobilitat mobilitatem.

15° Utrum quatuor regule declarantes illud principium. Quicquid mobilitat ꝯ. sint vere.

16° Utrũ omne relm supponat pro illo pro quo suum ãs.

17° Utrum omne relatiuum semper supponat eodem modo sicut suum antecedens.

18° Utrum ampliatio sit danda.

19° Utrum regule appellationis temporis sint vere.

20° Utrum regule appellationis ampliationis sint vere.

21° Utrum mñ terminus sequens verbum concernens actũ mentis appellet formam.

¶ Questiones super 3^m tractatum.

q^o p^o Utrum diffinitio consequentie sit bene data.

2° Utrum diffinitio consequentie bone ꝯ male sit bene data.

3° Utrum diffinitiones consequentie formalis ꝯ cõsequẽtie materialis sint bene date.

4° Utrum diffinitiones ꝑtie bone de forma ꝯ ꝑtie bone de materia sint bene date.

5° Utrũ p^a regula sit vera. ſ. si ex ꝑdictorio ꝑtis sequitur cõtradictorium affecti ꝑtis est bona.

6° Utrũ 2ª regula sit vera. ſ. si aliqua ꝑtia est bona: ꝯ antecedens est verum ergo ꝯ consequens.

7° Utrũ 3ª regula sit vera. ſ. si aliqua ꝑtia est bona: ꝯ ãs est necessarium: ergo ꝯ consequens.

8° Utrum 4ª regula sit vera. ſ. si aliqua ꝑtia est bona: ꝯ ãs est impossibile ꝑtis est impossibile.

9° Utrum 5ª regula sit vera. ſ. si ꝑtia est bona: ꝯ aliqd sequitur ad ꝑtis illud: sequitur ad antecedens.

10° Utrum 6ª regula sit vera. ſ. si ꝑtia est bona: ꝯ aliqd stat cum antecedente ergo illud idem stat cum ꝑtẽ.

11° Utrum 7ª regula sit vera. ſ. si aliqua ꝑtia est bona scitu esse bona: ꝯ ãs est concedendum ꝯ ꝑtis ꝛc.

12° Utrum octaua regula sit vera. ſ. si aliqua consequentia est bona scita a te esse bona. si antecedens est scitum ergo ꝯ consequens.

Tabula

¶ Questiones super 4^m tractatum.

qō p^a Utrum propō particularis indefinita ꝛ singularis de nō subiecto pronoie ōnifatiuo sit probāda resolubiliter per duo demonstrativa ꝛc.

2^a Utrum ꝓpositio vlis affirmativa sit probanda exponibilr. ꝓpriacentē ꝛ vīem negativā sibi corrūdentem.

3^a Utrum talis ꝓbatio ꝓpōnis officiabilis sit cōueniens.

4^a Utrum ꝓpositio descriptibilis sit pbāda descriptibilr.

5^a Utrum neccio ꝛ cōtingēter pbentur exponibiliter.

6^a Utrum positivus gradus cōparabiliter sumptus pbet exponibiliter sicut Magister dicit.

7^a Utrum cōparativus gradus exponibilr probetur.

8^a Utrum superlativus gradus exponibiliter probetur.

9^a Utrū differt aliud ꝛ nō idē exponat vt dicit Magister.

10^a Utrū nō exclusiōis: vt ly tm̄, ꝛ ꝑcise pbent exponibilr.

11^a Utruz dictiones exceptiue preter, preterq̄, ꝛ nisi, pbent exponibiliter.

12^a Utrū nota reduplicationis inquantū pbet exponibilr.

13^a Utruz imediate pbet exponibilr sicut dicit Magister.

14^a Utrum incipit ꝛ desinit probentur exponibiliter.

15^a Utrum totus syncathe^ma sumptus probet exponibilr.

16^a Utrum semper exponibiliter probetur.

17^a Utrum ab eterno probetur exponibiliter.

18^a Utrum infinitum probetur exponibiliter.

¶ Indicis tabularis finis.

¶ Tabula dubitatiūcularꝝ expositorꝝ cc̄ textū.

Dubitationes primi tractatus.

Utrum terminus debeat diffiniri p oratiōnem. Manfre.fo.2.fa.3.

Utrum illa ſyllaba, ſor, componēs illā dictionem sortes sit terminus. Manfre.ibidem.

Utrum ſi ſcribatur illa littera, a, per se ita q nō vniatur cum alio sit terminus. Manfre.fo.2.fa.3.

Utrum ſiquis deceptus per terminum non per se ſignificatiuum apprehenderet aliquid: tunc talis terminus eſſet p ſe ſignificatiuus. Ritius.fo.3.fa.3.

Utrum prima diuiſio terminorum euacuat totum diuiſuz. Manfre.fo.3.fa.3.

Utrum pronomen demonstrativū ſit terminus per ſe ſignificativus. Manfre.fo.4.fa.1.

Utrū ois termin^9 mentalis ſit naturalr ſignificativus: ꝛ ois vocalis aut ſcript^9 ſit ad placitū ſigtiu^9. Mānfr.fo.4.fa.3.

Utrum terminus mentalis ſit ad placitum ſignificativus. Manfre.fo.4.fa.4.

Quare Magiſter in diffinitione termini cathego^ce magis dixit habet proprium ſignificatum: q̄ aliquid propie ſignificat. Menghus.fo.5.fa.2.

Utrum ſit differentia inter primam diuiſionem terminoruz ꝛ tertiam. Menghus.fo.5.fa.3.

Utrū iſte ter^s canis ſit cathe^cus. Manfre.fo.6.fa.1.

Utrū iſte terminus, hō, ſit cathe^cus. Manfre.fo.6.fa.2.

Utruz ſit aliquis terminus vocalis aut ſcriptus: qui nec ſit p^a aut 2^a impoſitionis. Ritius.fo.7.fa.4.

Utrum iſte terminus ſignificativus in mente ſit prime aut ſcde intentionis. Manfre.fo.7.fa.4.

Quomodo omnes diuiſiones termini aſſignate a Paulo reducantur ad bimēdr diuiſionē. Menghus.fo.8.fa.1.

Propter qō Magiſter non fecit mētionē de aliis diuiſionibus terminoꝝ ſ. cōi, diſcreto, finito, infinito, poſitivo, priuativo, mediato, ꝛ imediato, magis cōmuni, ꝛ minus cōmuni, cōnotativo, ꝛ nō cōnotativo. Menghus ibidem.

Utrum ly iſti, in numero piurali ſit terminus cōmunis vel ſingularis. Menghus fo.8.fa.3.

Utrum iſti termini, homo, aſinus, ſint vnus complexus terminus. Manfre.fo.9.fa.2.

Utrū nomē ſignificet cum tpe. Menghus.fo.9.fa.3.

Utrum pars nominis ſeparata ſigt. Menghus ibidem.

Utrum ſicut termino vocali: aut ſcripto dant rectus ꝛ obliquus: ita etiā termino mentali dent rectus ꝛ obliquus. Manfre.fo.10.fa.3.

Utrum ly amat, ſit verbum. Ritius.fo.10.fa.4.

Utrum propoſitio dubia generet perfectum ſenſum. Manfre.fo.12.fa.1.

Utrum in propoſitione cathe^ca ſubiectum ſemper preponatur predicato. Manfre.fo.14.fa.2.

Utrum iſta propoſitio falſa faiſe, hō eſt aſinus, ſit affirmativa aut negativa. Manfre.fo.14.fa.4.

Utruz iſta ꝓpō ſit negativa, nō hō currit. Manfre.ibidem.

Utrū tales ꝓpōnes modales, neēe eſt te nō currere, cōtigēs eſt te nō ee ꝛc. ſint affirmative vel negative. Mānfr.ibidē.

Utrum iſta ꝓpō ſit vera, tu es nō hō. Mānfre.fo.15.fa.4.

Unde ſumat quātitas ꝓpōnis: ꝛ ūre aliquę ꝓpōnes dicunt alicuius quātitatis: ꝛ aliquę nulli^9. Mēgbus.fo.17.fa.1.

Utrum illa propoſitio, aſinus ſortes currit, vel iſta brunellus hominis quieſcit: ꝛ alie conſimiles: ſint indefinite vel ſingulares. Manfre.fo.17.fa.2.

Utrum omnes diuiſiones propoſitionū ſint date de ꝓpōne eodē modo ſumpte. Menghus.fo.17.fa.3.

Quare Magiſter nō poſuit ꝓpōnes de vero ꝛ falſo in figura ſicut alias modales. Menghus.fo.18.fa.1.

Utrum propoſitio de ſenſu compoſito ſit vere modalis: an illa de ſenſu diuiſo. Menghus.fo.18.fa.2.

Utrum qualitas modaliū attēdat pene modū affirmatū ꝛ negatum an penes dictū. Menghus.fo.18.fa.3.

Utrū ꝓpōnes modales ſint alicui^9 q̄ꝫtatis. Mēgb^9 ibidē.

Quare ſubcōtrarie nō eqpollēt p negationē ꝓpoſitam aut poſtpoſitā: vt ſit ꝓpoſitā ꝛ poſtpoſitā. Mēgb^9.fo.21.fa.1.

Utrum due negationes equipolleant vni affirmationi. Mēgbus.fo.21.fa.3.

Utrum ſint alie ſpecies converſionis ab his que aſſignant a Paulo Menghus.fo.22.fa.3.

Utrum in converſione per contrapoſitionem remaneat eadem quantitas. i. ſuppoſitio in converſa ꝛ in convertente. Menghus.fo.23.fa.1.

Utrum temporalis, localis, ꝛ cauſalis ſint hypothe^c. Mānfre.fo.24.fa.3.

Utrum aliqua hypo^ca ſit affirmativa vel negativa. Manfre.fo.25.fa.2.

Quare Paulus fecerit mētionem de veritate, falſitate, poſſibilitate: non autem de concedendo, dubitando, negādo, ſcito ꝛ alijs hꝫ. Manfre.fo.26.fa.1.

Utrum per notā diſiunctionis coniungātur plures cathe^ce. Menghus.fo.26.fa.2.

Quare a predicari in quid ſumuntur duo ꝓdicabilia. ſ. genus ꝛ ſpecies: a predicari autē in quale eſſentiale non ſumuntur duo predicabilia. Manfre.fo.29.fa.2.

Utrum diffinitio predicationis directe ſit bene data a Magiſtro. Menghus.fo.29.fa.3.

Utrū prima declaratio ꝓdicationis eſſentialis data a Magiſtro ſit bona. Menghus.fo.29.fa.4.

Utrum ipēs qualitatis ſint diſtincte ita q illud qō ponit in vna ſpecie nō ponat in alia. Menghus.fo.30.fa.2.

Utrum ſex vltima predicamenta ſint diſtincta. Menghus.fo.32.fa.3.

Utrum ſint plura predicamenta q̄ decē. Menghus ibidē.

Utrum detur quarta figura. Manfre.fo.33.fa.1.

Quare barocho ꝛ bocardo dicātur reduci p impoſſibile. Manfre.fo.34.fa.3.

¶ Dubitationes secundi tractatus.

Utrum pro verificari affirma^{re} sine additamẽto $\bar{re}$. intelligat Paulus mediãte illo verbo, est, nõ allunde distracto. Manfre. fo. 18. fa. 2.

Utrum ly qualitas habeat solũ significatũ formale in scripto. Manfre. fo. 39. fa. 1.

Quare signa vlla q^{r} pticularia eiusdẽ generis cũ termino limitant ad suppõnẽ psonale. Menghus. fo. 39. fa. 3.

Quare ista vox ly magis. rat. habit ad suppõnẽ mãlem q^{ñ} personalem. Menghus ibidem.

Quare subũ nõ pot distrahere ꝑdicatũ. q̃ suppornat mãliter: sicut predicatũ subm. Manfre. fo. 39. fa. 4.

Quare in illa ꝓpõne. hõ est ens, ly hõ, nõ supponit nec suppornere pot sic ꝓpõne ꝑdicãdo mãliter. Mãfre. fo. 39. fa. 4.

Quare nomẽ mãliter sumptus sit indeclinabile: ꝑsonaliter ꝛo declinabile. Menghus. fo. 40. fa. 1.

Quare ꝑdicãdo aliqd hõ est subã ly hõ, supponit mãliter. dicẽdo aũt aliqõ aial est subã. ly aial, supponit personal^{i}ter vt obiꝯ addit signũ neutri generis. Mãfre. fo. 40. fa. 2.

Quare ꝓma significatio termini vocatur materialis. scõa ꝛo formalis. Ritius. fo. 40. fa. 3.

Utrum in illa, ꝓpõne, homo est terminus cõis: sub ly ho, lleat decidẽre et disiunctiue. Menghus. fo. 41. fa. 1.

Utrum subiectũ afitis cõditionalis supponat ꝑsule imobiliter. Menghus. fo. 43. fa. 1.

Utrũ ꝑdicatũ reduplicatiue sitet imobiliꝝ. Mẽghus ibidẽ.

Utrũ ꝑdicatũ i hac vl oĩs hõ ẽ hec, vel hec, vel hec subã, sit ter^{i} cõis vt oĩscretus: ẽt suppornat. Ritius. fo. 44. fa. 1.

Quare aliqs terminus est distributiuus: et aliqs non: et ãre aliqs terminus distribuit subiectũ et non predicatum: aliqs ẽ cõtra. Menghus. fo. 45. fa. 1.

Utrum in illa, ꝓpõne, tu nõ differs ab hoie, ly hoie, sitet determinate: vel confuse tm. Menghus. fo. 45. fa. 2.

Utrum dicẽdo ego fuj maior: re lõgitudiné vnĩ^{9} brachij, ly longitudine, supponat determinate. Manfre. fo. 47. fa. 1.

Utrum dicẽdo: fortes in quãtũ homo est aial, predicatũ ẽt mobiliter. Menghus. fo. 47. fa. 3.

Utrũ casuale talis reduplicatiue sitet deter^{ñ}. Mẽgh: ibidẽ.

Utrũ casuale bũ reduplicatiue, fortes iquãtũ hõ ẽ aial, sitet cõfuse tm mobiliter vt inqt Magi^{r}. Ritius. fo. 47. fa. 4.

Utrum ly aial quod ẽst predicatum, illius reduplicatiue, sitet imobiliter. Ritius ibidem.

Utrum dicẽdo: tu incipis ẽsse aliqd, ꝓpõnẽ: sub ly aliqd ꝓpoñent. licet descendi. Menghus. fo. 49. fa. 2.

Utrum dicẽdo: medíare ante hoc ẽsiuilli aliqd, ꝓpõnẽ: sub ly propõnẽ, licet descẽdi. Menghus. fo. 49. fa. 3.

Utrum dicẽdo: differs ab ente non est ens: sub ly ente, licet descendere copulatim. Manfre. fo. 51. fa. 1.

Utrum sub quocũq; termino licet descẽdere copulatim licet descendere disiunctim. Manfre. ibidem.

Quod medium debeat summi in descendendo sub aliquo termino. Manfre. fo. 51. fa. 2.

Utrum $\bar{p}$ regula relativoꝝ in qua dẽ ꝙ relativũ diuersitatis ẽ relativũ idẽtitatis possessiuũ nõ supponit ꝓ illos pro quo sũ aũs ꝑdicar grãmaticis. Menghus. fo. 51. fa. 4.

Quid velit dicẽ ordine ad alterũ cẽm^{9}. Mẽghus ibidẽ.

Utrũ relativũ idẽtitatis accidẽtis debeat suppornere ꝙ eo: pro quo suus aũs. Menghus. fo. 52. fa. 1.

Utrum relativũ diuersitatis accidentis supponat pro eo: ꝙ quo suus aũs. Menghus ibidem.

Utrum, ꝓpõnes de relativo sint hypo^{ñ}. Ritius. fo. 54. fa. 2.

Utrum terminus supponens respectu verbi de preterito imperfecto amplietur ad standum pro eo quod est vel erat. Menghus. fo. 55. fa. 3.

Quare terminus precedẽs verbum de preterito vel futuro magis ampliat q̃ sequens. Menghus ibidem.

Quare terminus supponẽs respectu verbi de preterito vel de futuro magis supponit pro bis, q̃ sunt, fuerũt, vel erũt, q̃ terminus supponẽs respectu verbi de ꝑsenti supponat ꝑ bis, que sunt, fuerunt, vel erunt. Menghus ibidem.

Quare illa verba ꝓtingit, pot, et verbalia i bilis, vel in bile: incipit, desinit, habẽt sẽmi ampliandi terminũ sequentem sicut precedẽtes: non verba subtãtiua de preterito vel de futuro: et etiã quare ista verba habeant magis vis, amplidi terminũ q̃ alia. Menghus ibidem.

Quare solũ terminus rectus a parte post verbi vt ꝑncipij, bitis nãm trãsiũdi ipole: et imaginabile ampliat. siue ponat^{r} sine pot^{ñ} supponat^{r} nõ ali^{9}ter^{r}. Mẽghus. fo. 55. fa. 4.

Utrum Magister fuerit insufficiens in enumerãdo modos ampliationis. Menghus ibidem.

Utrũ dicẽdo: antechꝛis est futurus: ly futurus, supponat ꝓ antechõ q est, vel ꝓ antechõ, qui erit. Mẽghus ibidẽ.

Utr. ois ampliatio sit a ꝛbo vt ꝓncipio. Mãfr. fo. 56. fa. 1.

Utrum ampliatio possit fieri copulatiue sicut copulatiue: et disiunctiue sicut disiunctim. Manfre. fo. 56. fa. 2.

Dicẽdo: antechꝛis est erit ꝑteritus: adam fuit futurus: ista ampliat. ly antechõ, ꝛ ly adam. Mãfre. fo. 56. fa. 2.

Quare ampliatio semp sumat ab vna parte disiuncti ꝛbus subtãtiuũ de ꝑsenti. Manfre. fo. 56. fa. 4.

Utrum ista ẽ conimiles sint vere: tu vidisti papam: posito q̃ beri tu vidisti vnũ qui nõ erat papa: sed bene ante erat papa. Ritius. fo. 58. fa. 3.

¶ Dubitationes terũ tractatus.

Utrum ista ꝑsona sit bona de founa: aial ẽ: igitur oẽ aial est. Menghus. fo. 61. fa. 2.

Quare Magister non seruauit ordines Strodi in colẽque rijs suis. Menghus ibidem.

Utrum ab affir^{ãe} de ꝑdicato infinito ad negatiuã de ꝑdicato finito sit bona ꝓtia. Ritius. fo. 67. fa. 2.

¶ Dubitationes quarti tractatus.

Utrum illa propositio sit vera: ex omne quod fuit, est. Menghus. fo. 71. fa. 4.

Utrũ illa propositio sit vera: omne quod non fuit, est. Mẽghus ibidem.

Utrum in illa ꝓpõne: omnis hõ vel asinus est asinus eorum disiunctum possit ẽsse subm. Ritius. fo. 73. fa. 2.

Utrum dicendo: cuiuslibet hominis asinus currit: ly asinus, distribuatur. Manfre. fo. 74. fa. 1.

Utrum dicendo: ego nescio, a propositionum: ibi debeat talio reddi. Manfre. fo. 77. fa. 2.

Utrum illa cõclusio sit vera: a: ia tua necio est: ꝛ tũ cõtingenter: ex ia tua est. Menghus. fo. 78. fa. 1.

Utrum illa conclusio sit vera: ego sum ita sapiens sicut tu ẽ deus. Menghus. fo. 80. fa. 2.

Utrũ illa conclusio sit vera: ego sum sciens: tu ẽ deus. Mẽghus. fo. 80. fa 1.

Qualiter illa ꝓpositio exponatur: tu es maior platone ꝓpedale. Manfre. fo. 80. fa. 1.

Utrum illa ꝛclusio sit vera: aliqd illo ẽx est maximũ illoꝝ: q̃ non est maximũ illoꝝ. Menghus. fo. 80. fa. 4.

Qualiter exponatur illa propositio: a te differt omnis homo. Manfre. fo. 81. fa. 4.

Utrum illa conclusio sit vera: tu non differs nisi ab asino: ergo tu differs a capra. Menghus. fo. 88. fa. 2.

Utrum ista implicet contradictionem: ab eterno deus produxit mundum: de non esse ad esse. Ritius. fo. 91. fa. 2.

FINIS.

¶ Ad intellectū sequētis tabule scito q̄ per. so. itelligit̄ soliū. per. sa. sacies. per. soph. sophisma. per. ar. arg^m. p. lo. logica. per. ma. magna. per. trac. tractat^9. per. c^m. capitulū. per. ꝑ. Paulus. p. Meng. Mēghus. p. Rit. Rit^9. per. Manſ. Māfredus. per. ſol. ſolutio. p. cōfirmatio. Cetera aūt habentur in cōi vſu.

¶ Tabula propoſitionum diſtinctionum atq; ſententiarum expoſitorum.

A

AB eterno aduerbialr ſumptū eſt ter min^o icōplexus: z ſimplex dictio habēs vim confundendi confuſe tñ. Ritius. ca° 17°. 4^i trac. fo. 91. A.

Accidens ſumit̄ dupliciter. Menghus. cap° 8°. primi tracta. fo. 28. O. /. Ritius ibidez. fo. 28. R. /. Mēghus. q. 8. 2^i tracta. 2^m.

Accīs 2^i ſumi pōt. Menghus. q. 40. ꝑ^i trac. 3^m. /. confir.

Accītale dicit̄ 2^r. Menghus. ca° 8°. primi trac. fo. 29. L.

Actionis deſcriptio. Menghus. ca° 9°. ꝑmi trac. fo. 31. P.

Adiectiua ſignificant per dependentiam ad ſua ſubſtantiua. Manfre. in 3° diui. terminorum. fo. 6. F.

Adiectiua in neutro gīe: an ſint ter^i catbe^i. Māfr. ibidē.

Adiectiua an ſint ter^i catbe^i. Menghus. q. 5. primi. 3^m. /. Ritius in 3° diui. petitione ꝑ^a.

Aduerbia multa ſupponunt ratione alicuius inclioſi in eis. Manfre. ca°. ꝑ. 2^i trac. fo. 37. A.

Aduerbia tpis z ioci ſunt termini catbe^i potētes recipe cōfuſionē a ſignis ꝓfuturis. Rit^9. ca° 14°. 4^i trac. fo. 89. P.

Affirmatio z negatio penes aliud attēditur in propoſitionibus catbe^ii: z penes aliud in hypotbeticis. Mēghus in 2° oi. propoſitionum. fo. 14. R.

Affirmatio nulla eſt vera: in qua vle/vlr ſumptū ꝑdicatur quō intelligitur. Menghus. q. 6°. ꝑ^i trac. 2^m. in oppo^m.

Affirmatiua ꝓpō di 2^r: Menghus. q. 2. 4^i trac. ad cōfir. 2^i.

Agens pōt cōſiderari 2^r. Menghus. q. 43°. ꝑ^i trac. 4^m. B.

Albedo non habet diff^m eſſentialē: neque predicetur in qua le de ipſa. Rittius. ca° 8°. primi trac. 5^m.

Aliud eſt ꝑdicari in qd: z eſſe quid: ſiūr aliod eſt ꝑdicari in quale: z eſſe quale. Manfre. ca°. 8. primi tra. fo. 28. M.

Aliud dicit diff^m eſſentiale: malitus accidentalem. Menghus. cap° 9°. 4^i trac. fo. 5.

Alteratio qd ſit. Menghus. ca° 9°. primi trac. fo. 31. P.

Analogia 2^i. Menghus. q. 42. ꝑmi trac. ꝑ^m principale. A.

Analogū qd ſit. Menghus. ca° 8°. primi trac. fo. 27. G.

Analogum quare aliquid dicatur. Menghus. q. 4. primi trac. ad 2^m confir. 2^i princi.

Aptitudo duplex propinqua z remota. Māfre. in diffi. termini cōſſi. fo. 2. N.

Argumentū argumentationiſq; deſcriptio. Mēghus. cap. 10. primi trac. fo. 32. L.

Argumentum a cōmutata proportione in quibus tenet. Menghus. c. 5. primi trac. fo. 21. D.

Augmentatio qd ſit. Mēghus. ca° 9°. primi tra. fo. 31. P.

B

Barocho z brochardo ad barbara ꝓpoſe ducī qd ſit, Ritius. c. 10. ꝑmi trac. fo. 36. M.

C

Cauſa propter quā cū terminus habet duo ſignificata ipſemet terminus dicitur ſignificatus materialeres autem ad extra dicitur ſignificatum formale: declarat Menghus. ca° ꝑ. 2^i trac. fo. 37. L.

Cathegorica propoſitio affirmatiua conuer^r cū vnā in qua nota excluſionis add^r predicato. Ritius. cap°. 10°. quarti tracta. fo. 84. D.

Cōparatio facta per eque 2^r eſt. Mēghus. q. 6. 4^i trac. ꝑ^m.

Comparatiuus gradus non diſtribuit abſolute terminum rectum ex natura comparationis ſed limitate. Manfre. c. 5°. 2^i trac. fo. 47. U. ibidem de ſuperlatiuo.

Comparatiuus preſupponit ſuum poſitiuum in vtroq; extremorum cum comparatio ſit in abſoluto z non in reſpectiuo. Menghus. q. 7. 4^r. ^m.

Complexum duplex/grāmaticale z logicale. Idem de incōplexo. Ritius contra diſſi. propōnis cathe. fo. 14. P.

Complexus terminus non eſt terminus proprie dictus ſed cōiter dictus. Ritius. cap°. 4°. 2^i trac. diſt. ꝑ°. fo. 44.

Complexus terminus: vt talis: ſoi. vel platonē terminus cōmunis nō proprie dictus ſed cōiter dictus: z diſcretus terminus cōiter dictus. ibi Ritius. 2° z 3° diſt.

Cōmunis terminus nō dicit̄ q; ſignificet plura: ſed q; ſignificat plura pro quibus poteſt ſupponere ſimul. Menghus. q. 4. ꝑ^i trac. Ad ꝑ^m confir. 2^i princi.

Cōmunitas termini penes qd attēdat. Menghus in 6° diſter^i fo. 7. N. z Manfre. in diſſi. ter^i cōſſi. fo. 2. L.

Conceptus ꝑ^i rei duplex: z quomō a rebus cauſet vterq;. Menghus. q. 7. primi trac. ad 2^m confir. tertii.

Concluſio eſt approbata propoſitio. Menghus. cap° 10°. primi trac. fo. 32. D.

Concretum eſt in eodem genere in quo abſtractum. Menghus. q. 42. primi trac. 5^m.

Conditionalis non ponit in eſſe: nec conſequētia: qūo intelligitur. Menghus. ca° 7°. primi trac. fo. 25. Q.

Cōditionalis ꝓpoſitio duplex eſt. Ritius. ca° 7°. primi tra. fo. 25. ad 1^m.

Cōditiones. 7. requiſite ad oēm ſyll3. Māfre. ca. 10. ꝑ^i tra. fo. 34. D. Ritius ibi. fo. 35. K.

Cōditiōes requite ad ſyllm reſolutoriū. Mēgh. ꝑ^a. q. 4^i. 3^m

Cōſequētia hec nō valet: iſte terminus ſtat pro oībus. g̃ diſtribuit pro oībus. Ritius. ca° 5°. 1^i trac. 2^m. notādū ꝑ^m.

Cōſequētia 4^r diff^r. Menghus. ca° ꝑ. trac. tertij. fo. 69. J.

Conſequētia duplr ꝓſiderari poteſt. Mēghus. q. 44°. 1^m.

Continere aliquid z contineri ab illo non eſt inconueniēs modo diuerſo. Ritius in prima diui. termi. 3^m. /. z Manfre. in ea. diui. fo. 3. Q.

Contineri aliquid ſub aliquo contingit dupliciter. Ritius in prima diui. terminorum. in reſpon. ad 3^m.

Contineri vnum ſub altero multipliciter contingit. Menghus. q. 19. primi. ad vltimum.

Contingēs accipit̄ duplr. Menghus in ꝑ^a diui. ꝓpo. vlera ſex alias. fo. 18. P. /. q. 18. ꝑmi. ꝑ^m. /. accipit̄ tripl̄r. Mēgh^9 ibi. ad confir. primi. /. q. 14°. ꝑ^m. contra 4^am regulam.

Contingēs poſitum in diffi. ꝓpōnis cōtingētis nō ampliat. Manfre. in 5° diui. propo. fo. 16. J.

Converſio poteſt tripliciter accipi. Mēghus. cap° 6°. ꝑmi tracta. fo. 22. K. Et ſm Ritius capitur converſio que diſſinitur dupliciter. ibi. fo. 23. L.

Converſio duplex bona z mala. Mēghus. q. 16. ꝑmi trac. ꝑ^m. ſm modum Pauli.

Copulatiua quādoq; cōponit tñ ex duabus cathe^is: quādoq; ex pluribus: z quo tūc ſumitur pars ꝑncipalis ciuſ. Menghus. cap° 7°. primi trac. fo. 25. S.

Copulatiua duplr poteſt eſſe falſa. ibi Menghus.

Copulatū pōt teneri dupliciter collective z diuiſiue. Menghus. ca° 3°. 2^i trac. fo. 41. L.

Corpus de predicamento quantitatis quid ſit. Menghus. ca° 9°. primi trac. fo. 30. J.

Corruptibili ⁊ incorruptibili nihil est cōmune vniuocūq; pōt intelligi. Mengbus. q. 36. ṗmi trac. ṗm.
Corruptio quid sit. Mengbus. capº 9º. ṗmi trac. fo. 30. J.

D

Denominatiue ꝑdicari aliquid de aliquo cōtingit dupliciter. Mēgbº. q. 36. ṗmi tracta. 2m.
Descriptibilis ꝓpositio duplex, est. Mengbus. c. 4. 4i tract. fo. 76. G. /. Ritius ibi. /. Manfre. ibi. D.
Determinatio aliculus termini pōt esse tribus modis. Mēgbus. capº 5º. 2i trac. fo. 45. M.
Dicentes q; sub aliquo termino cōmuni licet descendere ad oia sua suppōsita, per suppōsita duo ꝑsit intelligere. Ritiº. capº 5º. 2i trac. fo. 47. U.
Dictio omnis caᵗᵉ semper aut quasi semper infinitata habet vnum sñ significatum si non infinitata bz duo. Ritiº. c. 2. 2i trac. fo. 40. J.
Differentia inter synonymū conuertibile ⁊ equipollens. Ritius. capº 5º. ṗmi trac. fo. 22. G.
Differentia inter predicabile proprie sumptū ⁊ vniuersale. Mengbus. 8. c. ṗmi trac. fo. 17. E.
Differentia tribus modis accipitur. Mengbus. capᵇ. 8. ṗmi trac. fo. 28. K.
Differentia ꝓ due diuisiones. ibi Mengbus.
Differentia bz predicetur in qualemon tamen est quoddam quale sed quoddā quid cuius est differentia. Māfr. c. 8. ṗmi trac. fo. 28. M.
Iste terminº differentia capitur dupliciter. Ritius. capº 8º. primi trac. fo. 28. Q.
Differentie ēntiales in nullo predi'º sunt nisi in predi'º substantie. Ritius ibi. fo. 29. U.
Differentia iter respectus qui sunt in predicamento relationis: ⁊ qui sunt in sex vltimis predicamētis. Mengbº. c. 9. primi trac. fo. 32. B.
Differētia inter significare, suponere, ⁊ verificari. Mengbº. capº ꝑ. 2i trac. fo. 36. P. /. Ritius ibidē. fo. 36. T. /. Māfr. ibi. fo. 37. B.
Differentia iter ly non, ⁊ ly nullus. Ritius. capº 5º. 2i tracta. fo. 46. Q.
Differentia iter significare, consignificare, ⁊ vtra consignificare. Manfre. c. 8. 2i trac. fo. 56. D.
Differentia inter repugnare alicui ⁊ non stare cū illo. Mengbus. capº ꝑ. trac. tertij. fo. 60. K.
Differentia inter propōnem esse scitam, esse veram, ⁊ ppōnem esse scitam. Mengbus. c. 1º. trac. tertij. fo. 62. O.
Differentia iter ly semper, ab eterno ⁊ perpetuo. Ritius. c. 17. 4i trac. fo. 91. B.
Differentia inter positionem ⁊ depōnem que sunt spēs obligationum. Manfre. c. 1. 5i trac. fo. 94. D.
Differentia inter propōnem esse concedēdā ⁊ cōcedere illā esse concedendam. Manfre. ibi. fo. 95. E.
Differentia inter propōnem esse negandā ⁊ cōcedere ipsaz esse negandā. Manfre. cº 1º. 5i trac. fo. 96. F.
Differentia est iter significare actionē ⁊ per modū actionis: ⁊ inter significare quietem ⁊ per modū quietis. Mengbº. q. 11. ṗmi trac. ad ꝓbma. primi.
Differētia inter respectū de ꝑdicamēto relatiōis ⁊ respectū sex ꝓncipioꝝ. Mengbus. q. 42. ṗmi trac. 4m.
Differētia iter terministas ⁊ realistas de significato termini cōmunissimi. Mengbus. q. 1º. 2i trac. ṗm.
Differt potest dupliciter sūmi. Mengbº. c. 9. 4i tra. fo. 82. R.
Diffinitio sūmitur dupliciter. Mengbus in diffinitione termini cōmunissimi. fo. primo. G. /. Ritius in diffinitione nominis. ad primum.
Diffinitio bona quid debet habere. Mengbus ibidē ⁊ Ritius in diffinitione eadem. fo. i. D.
Diminutio qd sit. Mengbus. cº 9º. primi trac. fo. 31. P.
Disiunctum potest teneri dupliciter. Mengbº. capº 3º. scōi tracta. fo. 41. L.
Disiunctum istud sor. vel pla. aut hoc, hec substantia, vl hec substantia non est propie terminus. Ritius. capº 4º. scōi trac. quere circa vltimū. ṗª conclu. fo. 44.
Disiunctū hoc, hec suba, vl hec suba supp' collective pluribus suppōnibus discretis propie sumptis. ibi con. 4ª.
Diuisio duplex realis ⁊ logicalis cū declaratione membrorum. Ritius in ṗª diui. terminoꝝ. in respon. ad ṗm.
Hoc verbum diuiditur vt innuit diuisionē logicalem est terminus scōe intentionis limitans terminos precedētes ad standum pro dictione. ibi Ritius.
Diuisio quadruplex est, generis in species, totius in partes vocis in significationes, ⁊ ꝑs accidens. Mengbus in ṗma diui. propo. fo. 13. O.
Dispositio potest capi dupliciter. Mengbus. capº 9º. ṗmi tracta. fo. 30. K.
Diuisum vniuersaliter predicari de quolibet membro diuidētium pōt negari. Mengbus. q. 20. ṗmi trac. 3m.

E

Ens sumitur duobus modis. Manfre. in ṗma diui. propōnum. fo. 14. Q.
Ens glecus ex suis ꝓbus: quod ly totus, significare potest, dupliciter potest itelligi. Ritius. capitulo. 15º. quarti tracta. fo. 89. Q.
Ens rationis est cōmunissimū consideratum in logica cum sit eius subᵗᵐ adequatum cum quo terminus cōuertitur. Mengbus. q. ꝑª. primi trac.
Ens potest capi dupliciter, nominaliter, ⁊ participialiter. Mengbus. q. 14. ṗmi tracta. 6m.
Ens per se dupliciter dici potest, ⁊ ens ꝑ accidens, quid sit. Mengbus. q. 43. ṗmi tracta. 3m.
Enthimematis descriptio. Mēgbº. cº 10º ꝑª trac. fo. 32. L.
Enuntiatio que est idez realiter quod propositio de inesse ⁊ enuntiatio modalis non differunt specie simplr. Mengbus. q. 20ª. primi. ṗm.
Equiparantia quid sit. Mengbus. c. 9. ṗmi tra. fo. 31. N.
Equipollētia qd sit. Mēgbº. c. 5. ṗmi trac. fo. 20. L. ⁊ quo est duplex. Ritius ibi. fo. 22. E.
Equiuoca propositio, an sit propositio. Mengbus. q. 13. ꝑª tracta. ad confir. 2ªm. 4i.
Equiuoci termini, an sint cathegoᵉ. Mengbº in 3ª diui. terminoꝝ. opi. 2ª. /. q. 5. ṗmi trac. ad confir. 2i
Equiuocum equiuocans ⁊ equiuocus, equiuocatū qd sint. Mengbus. c. 8. ṗmi trac. fo. 27. F.
Equiuocum atq; vniuocum capitur dupliciter. Mengbus. q. 37. primi trac. ṗm.
Essentiale 3ª capit. Mengbus. c. 8. ṗmi trac. fo. 29. B.
Essentiale dupliciter dr. Mengbus. q. 42. ṗmi trac. ṗm.
Essentialis ꝓpositio dupliciter dr. Mengbus ibi. 2m.
Exceptiua quedaz primi ordinis, quedā scōi. Manfre. c. 11. quarti trac. fo. 85. J.
Exceptiua vt exclusiue correspondeat requiruntur due conditiones. Mengbus. c. 5. tertij trac. fo. 65. P.
Exclusiua omnis de secūdo adiacēte pure affirmatiue, cui' subᵗᵐ est terminus discretus significans rem indiuisibilem implicat cōtradictionē, etiā si sit terminus cōis significans solum res cōpositas ex partibus essentialibus implicat ꝫ dictionem non aūt si fuerit terminº cōis mere substantialis non significans rem cōpositam ex partibus essentialibus. Ritius. capº 10º. 4i trac. fo. 83. U.
Exclusiua ṗmi ordinis pure affiᵃᵗᵉ ifert illā secūdi ordinis non autem illam tertij. ibi Ritius. U.

Tabula

Exempli descriptio. Menghus.c° 10°.p' trac.fo.32.L.
Expositio qd sit. Mēgb°.ca° 2°.4' trac.fo.72.L./.q.2.4'.

f

Falsum ampliat vsq; ad imaginabilia. Ritius in 3ª diui.propo.ad ꝓmum.
Figura q̄tuor modis sumit. Mēgbus.c.4.p'trac.fo.19.R.
Forma ꝑtis qd sit. Ritius.c.1.tertij trac.fo.61.N.
Fundari imediate super dici de omni vel de nullo quid sit. Manfre.c.10.ꝓmi trac.fo.33.E.

G

Generalissima quedā sunt per se p̄: q̄dā p se nō p̄. Mēgb°.q.42.p'tra.5ᵐ
Generare perfectū sensum in aio alicuius q̄o intelligitur. Mānfre.in oiff.oīonis.fo.12.K.
Generatio qd sit. Menghus c.9.ꝓmi trac.fo.31.P.
Genus pt̄ q̄tuor modis. Mēgbus.c.8.ꝓmi trac.fo.7.D.
Genus vt vniuocū nō diuidit mihi in q̄ diuidit vt gen°.i.i ea que differūt specie simplr. Mēgbus.q.20.ꝓmi p̄ᵐ.
Genus ſm physicum p̄dicat equocc de speciebꝫ ſm logicū vniuoce. Mēgbus.q.36.ꝓmi trac.p̄ᵐ.
Genus si in vna sola specie saluaret adhuc de pluribꝫ esse rentibꝫ specie cēt p̄dicabile. Mengbus.q.36.p' trac.3ᵐ.
Gradus comparatiuus duplr sūmi potest. Mengbus.c.7. quarti tracta.fo.79.N.
Gradus positiuus cōparabiliter sumptꝰ pōt sūmi 3ʳ. Mengbus ca° 6°.4',trac.fo.79.M.
Gradus superlatiuus potest sūmi duplr. Mengbus.c.8.4' trac.fo.80.O./.Mānfre.ibi.Q.

h

Habitus descriptio. Mēgbus.c.9.p'tra.fo.32.U.
Habitus capit 3ʳ. ibidem Mengbus.
Hypothetica ꝓpō.d.duobꝫ modis. Mengbus.q.31.p̄ᵐ.
In hypotheticis nō est inconueniēs negatiuā equipollere affirmatiue: qōq; ex negatiua sequat affir. Ritius super tertiam ꝓtem capituli 7'.ꝓmi trac.ad p̄ᵐ.
Homo in tali ꝓpōne. ois hō albus est aial, supponit distributiue mobiliꝫ nō absolute: sed in respectu ad suā determinationē. Ritius caꝑ.p̄.scōi trac.ad 2ᵐ respon.2ª.

I

Idem esse magis cōmune ꝙ min° cōe respectu eiusdē nō est inconueniēs. Menghus.q.3.p' trac.p̄ᵐ./. Ritius in p̄ª diui.terminoꝝ.3ᵐ. Mānfre.in oiff.termini notato 2°./.in ꝓma diui.terminoꝝ.fo.3.O.
Idem poni in diffi.sui ipsius: q̄o nō sit inconueniens. Mengbus.q.2.ꝓmi trac.ad contr.scōi. P.
Idem significatiū est māle ꝙ formaie respectu diuersoꝝ. Ritius caꝑ.2°.scōi trac.5ᵐ.cōtra 7ᵐ regulam.
Idem terminus est per se significatiuus ꝙ nō per se significatiuus. Mengbus.q.3.ꝓmi trac.ad cōfir.tertij.
Impositio duplex generalis ꝙ specialis. Manfre.in prima diui.terminoꝝ.fo.3.R.
Impositio ꝓma primē impōnit terminus ꝙ nomē differunt similiter impositio 2ª 2ª impōnit terminus ꝙ nomen differunt. Mengbus in 5ª diui.terminoꝝ.fo.7.J.
Impose 2ʳ est. Mēgbus in 4ª diui. ꝓpōnit.fo.15.B.
Impose atq; ꝓpō ipositis 3ʳ dī. Mēgb°.c.1.trac.3'.fo.60.L.
Indigeo 2ʳ accipit. Ritius.c.5.2' trac.fo.46.L.
Inductionis descriptio. Mengbus.c.10.p' trac.fo.32.L.
Infinitum ꝙ indiuisibile non sunt termini priuatiui. Mengbus.c.6.tertij trac.fo.66.S.
Immediate sumit 2ʳ. Mēgbus.c.13.4' trac.fo.87.N.

l

Leuissimum omplicter dicit. Mengbus.q.39. primi tracta.3ᵐ.
Linea quid sit. Menghus.c.9.ꝓmi trac.fo.30.J.
Littera ꝙ syllaba quādo habent vim dictionis. Menghus in oiffi.termini cōissimi.fo.1.B.oppᵐ dicit Ritius i respō. ad tertiū ꝓncl.2tra eandem diffi.
Littere ꝙ syllabe q̄o sunt termini: aut nō sunt. Menghus in expōne diffi.termini circa illā prē: vt pars propinqua./.q. 2.ꝓmi trac.4ᵐ./.Ritius in diffi.termini.3ᵐ.
Locus quid sit. Menghus.c.9.ꝓmi trac.fo.30.J.
Logica est eque cōis sciētia sicut meta'ª. Mēgbus.q.ꝓma. ꝓmi trac.ad p̄ᵐ instantiā.ꝫ 2ᵐ ꝓncipaie.
Logicā esse de secūdis intēctionibꝫ: q̄o intelligūt auctores. Ritius in diffi.termini cōiſſi.in respon.ad p̄ᵐ.
Logice diuisio ſm triplicē operationem intellectus. Menghus in prohemio.fo.1.b.
Logicus cōsiderat signū captū mālitermō aūt formaliꝫ. Mēgbus.q.p̄ª.p'trac.ad 2ᵐ instantiā.ꝫ 2ᵐ ꝓncipaie.
Logicus diffinit ꝓ signū cōius tē nō vt logicus: sed vt induit habitū meta'ª. Mēgbus.q.1.p' trac.2ᵐ./.q.2ª.6ᵐ.
Logicus ꝙ meta'ª q̄o versant circa idē. Mēgbus ibi.p̄ᵐ.

m

Magnum sumitur dupliciter. Ritius.c.18.quarti tracta.notabili ꝓmo.
Materiale significatum nullum est in mente. Manfre.caꝑ. p̄ scōi tracta.fo.38.F.
Materia obligationū nō oino distinguitur a mā ꝑtia ꝙ alia obligatio nō sit ꝑtia. Mānfre.c.1.5' trac.fo.94.B.
Materia ꝓpōnis quid ꝙ q̄o triplex est. Mengbus in sexta diui.propo.fo.17.M.
In mā nēcia siue nāli ꝓpōne, siqd cōperit vni indiuiduo, de nēcitate cōperit cuilibet idiuiduo eiusdē spēi. In mā autē remota q̄ removet ab vno, de necessitate removet a quolibet. Menghus.c.4.ꝓmi trac.fo.20.S.
Mediū in oi syll'o ordinato i modo semp oꝫ distribui i vna premissaꝝ. Mānfre.c.10.ꝓmi trac.fo.34.G.
Modi possunt dupliciter summi. Mengbus.q.20.primi. 4ᵐ./.q.21.p̄ᵐ./.2ᵐ.
Modi in propositionibus tertie figure ꝓ quo sumuntur. Mānfre.super figuras.fo.19.O.
Modus quid ꝙ quot sunt modi. Mengbus in p̄ª diuisio. propo.vltra alias ſcr.fo.18.N./.Mengbus.q.20.primi. 4ᵐ./.q.21.p̄ᵐ./.2ᵐ.
Modus in eo ꝙ modus nō est per se in pᵒ illius cuius est modus: Mengbus.c.9.ꝓmi trac.fo.30.M.
Motus ſm locum qd sit. Mengbus ibi.fo.31.P.

n

Necessario potest oupliciter sūmi. Mēgbus.c.5. quarti trac.fo.78.L.
Nēciuꝫ ex q̄ iciudit ly verū ꝙ ly vex, includit ly ite'lligi, ampliat vsq; ad imaginabilia. Ritius in 3ª diui.ꝓpo.ad 3ᵐ.
Necessariū 2ª est. Mēgbus in 5ª diui.ꝓpo.fo.16.F.
Necessarium atq; propositio nēcia tripliciter dicitur. Mengbus.c.p̄.trac.tertij.fo.61.M.
Negatio duplicē vim hꝫ. Mengbus.c.5.p'.trac.fo.21.A.
Negatio infinitans nunq; hꝫ vim supra terminū positiꝫ ex parte alterius extremi: distribuit tamē terminū q̄n infinitat ꝙ alios tentos ex parte eiusdem extremi ꝙ etiā coēsiꝫ infinitat. Mānfre.caꝑ.5°.scōi trac.fo.46.S.
Negatio nō est maioris vtutis, q̄ aliqo alius terminus, nisi supra terminos sequētes. Mēgbus.q.22.ꝓmi.4ᵐ.
Negatio preposita facit equipollere suo ꝺictoꝛi: q̄o ſtelligitur. Menghus.q.25.ꝓmi trac.2ᵐ.
Negatio qcqd inuenit oēstruit ꝙ ei° oppᵐ ducit. Mēgbus. caꝑ°5°.ꝓmi trac.fo.21.U./.Ritius ibi.fo.22.F.
Negatiua modalis nullo pacto equiualet affirmatiue modali nisi altera illaꝝ habeat terminū modalē icludētē negationē. Mengbus.q.15.ꝓmi trac.ad cōfir.tertij.

Negatiue modales quo sint. Wengbus ibi. 2^m,/.3^m.
Nisi duplr accipit. Wēgbus cap^o 11°. quarti tra. fo. 85. E./.
Ritius ibi. I.
Nomen triplr capi pōt: cōiter propie: z magis ppie. Wēgbus, q. 10. primi trac. 2^m.
Nois cōpositi ptes separe nihil signiant. Wēgb^o i diff. nois, fo. 9. C./. Ritius ibi. ad vltimū./. Manfre. ibi. B.
Nomina terminata in bilis vel in ile sm grāma. dicunt po tertiā passiuā: re noia terminata i iuus dicūt potētiā actiuā. Wengbus in diff. termini cōsimi. fo. p. 5. Doc tñ non est vniuersaliter verum: vt dicit Ritius in respon. ad confirma. secundi pncī. in diffi. eadem.
Nota conditionis duplicīter sumitur, Wengbus cap^o 7°. primi tracta. fo. 24. T.
Nota cōditionis 3^z negari pōt. Wēgbus ibi. fo. 24. O.
Nota copulationis 2^z teneri pōt. Wēgbus ibi. fo. 25. R.
Nota copulationis 2^z negari pōt. Wengbus ibi. S.
Nota disiunctionis 2^z fiuni pōt. Wengbus ibi. fo. 26. A.
Nota disiunctionis 2^z negari pōt. Wēgbus ibi. fo. 26. B.
Nota exclusiua determinans iudicetur: z non aliunde im/pedita non semper facit exclusiuam primi oratiois. Manfre. cap. 10. quarti tracta. fo. 84. D.
Nulla ppō est verios illa in qua idem ꝑdicat de seipso quo intelligit. Wengbus, q. 6. primi trac. 2^m. pro tres affi^ne.
Numerus qd sit. Wengbus cap^o 9°. primi trac. fo. 30. J.

O

Obligatio duplr capi pōt pio actu z pio ppōne. Māfre. c. 1. 4° tra. i respō. ad rōnē 5 dif.
Obligatio localis ad qd regra sit. Māfre. ibi fo. 94. A.
Obliqua z adiectiua nō sunt nomina de intentione Pauli. Ritius in diff. nominis ad fcēm.
Obliqua z recta sicut oant in vocevl in scripto: sta in mēte: Iz null^s ter^r mētalis oc̄nat. Māfre. i diff. nois. fo. 10. C.
Officiū huius dictionis, ly, nō ē limitādi terminū cui addat aduerbiū, sed ad standū māliter: sed ad standū pio se aut sibi fiti. Ritius. cap. 22. 1^rac. p^m cōtra p^m regula 3.
Oppositū pōtis repugnare attēnate stare cum illo, quo itelligit. Wengbus cap^o 7°. primi trac. fo. 25. P.
Omnia sex predicamenta vltima sunt ādas: fome importā tes respectum. Wengbus. c. 9°. primi trac. fo. 32. A. sm vna opinionem: sm alia sunt respectiua.
Oratio cōsimiles habitudinē hz in logica ad terminū qualt habet in grāmatica. Wengbus. q. 2. primi. trac. 1^m.
Oratio diff^t ter^m z diffi^t p ter^m diuersimode. Wēgb^o ibi./. Māfre. in expōe illius pti^t oionis cōtinuiū in diff. t^r.
Orationum aliqua signiat cum tpe: aliqua sine tēpore. Manfre. in diff. orationis. fo. 11. J.
Oratio nulla est que non sit constituiua alterius orationis longioris: cuius ipsa sit pars. Ritius in diff. termini cōsimi. 2^m./. Wengbus. q. 2. primi. 3^m.

P

Pars propinqua z remota que. Wēgbus i diffi. ter^r cōsimi. fo. p. 5. z Riti^s in eadē diff. fo. 1. J.
Passionis descriptio. Wengbus. ca. 9. primi trac. fo. 31. O.
Passio ois cōpetens superiori vt superi^o est: cōpetit cuilibet inferiori suo. Wengbus. q. 3. primi trac. 2^m.
Patiens pōt cōsiderari 2^r. Wēgbus. q. 42. primi trac. 4^m.
Pauli Veneti logica parua non indiget expōne. Wengbus in prohemio. fo. p. A.
Paulus non incipit absolute a cōiori: sed solū a cōiori tñ a logico cōsiderato. Manfre. in phemio. fo. 1. D.
Pedale aliqd 3^s est: vīr bipedale. Riti^s. c. 18. 4^t tra. nor^m 12°.
Per se duplr accipit. Wengbus. q. 42. primi trac. 3^m.
Positionis descriptio. Wengbus. c. 9. primi trac. fo. 32. L.
Possibile est ter^m extra ppōne sumptus supponere. Māfre. capt^o p^o. scōi tracta. fo. 37. U.
Possibile positum in diffone ꝑpōnis possibilis nō ampliat. Manfre. in 4° diui. propo. fo. 16. E.
Potētia duplr sumit. Wengbus. c. 9. primi trac. fo. 30. L.
Primus tracta. cur sūmularū a Paulo dicatur. Wengbus in ptohe. fo. 1. C.
Prius sm intellectū z non sm sensum stat esse sine suo poste riori. Wengbus. p^a. q. 4^t tracta. primi.
Predicamentū sumit 4^r. Wēgbus. c. 9. primi trac. fo. 29. D.
Predicamentor̄ sunt 4^r. ibi Wengbus. E.
Predicari in qd est predicari per modū subtracti z subiecti z nō denominātis, aut inhērētis predicati, aut in quale est ꝑdicari g modū denoiantis, aut inhērētis: nō aūt denominati z subiecti. Māfre. c. 8. primi tra. fo. 18. D.
Predicati cuiuslibet ppōnis supp^t personal^r mīi addatur signū māliatis. Wengbus. c. 2. trac. 2^t. fo. 19. G.
Preter 4^r accipit. Wengbus. c. 11. 4^t trac. fo. 85. E. sm Ritium tenetur duobus modis. ibi. J.
Probare, ppōnē atq; ꝑobare qd sit. Wengbus cap^o. 1. tra/cta. 4^t fo. 7°. C./. Ritius ibi. fo. 70. A.
Procelsus in scia duplex diffinitiuus z declaratiuus. Et qd quo vtergz hēat fieri. Wēgbus. q. p^a. primi trac. fo. 119. L.
Pronomē demōstratiui plurale numeri: an ter^r cōis vel singularis sit. Māfre. in 6° diui. propo. fo. 17. D.
Omnis, ppositio affir^a oter^r affir^a ab aliquo istorū ad/uerbior, ipossibilit^r z falsiter non aliunde est impossis rone exponentiū. Māfre. in 2° diui. propo. fo. 14. S.
Propositio aliqua est de sensu cōposito vel diuisito: q̄ non est modalis. Wengbus. q. 20. primi trac. 3^m.
Propositio cathe^a sic se hs g ipsa vel illa cui subordinat ē: quertibilis simplr vel p accīs. Riti^s. c. 6. b^i trac. ad 3^m.
Propositio cathe^a est primo hypo^a quo itelligitur. Ritius. c. 1. quarti tracta. fo. 73. D.
Propositio disiunctiua dupliciter potest dici vera. Wen/gbus. c. 7. primi trac. fo. 26. E.
Propō disiūctiua q̄da, ppia q̄da ipropia. ibi Wēgbus. D.
Propō. 2. g nullus ter^r discretus verificat de ter^o nī cū nō ē vera absolute. Ritius. c. 4. 1^r trac. q. circa vltimū. 2^m.
Propositio. 2. g terminus discretus nō supponit pro mul/tis: falsa est. 2. g terminus discretus nō sit superior ad aliū falsa etiam. ibi Ritius. 3^m./. 4^m.
Propositio illa q̄ dicit' oē q̄ signiat, signiat cū suo significa/to est falsa. Manfre. in diffone nois. fo. 10. B.
Propositio ipolis 3^z est. Māfre. in 4° diui. ppo. fo. 16.
Propositiones de incipit z desinit nō proprie exponunt: sed probātur per causas veritatis. Wengbus. c. 14. 4^t trac. fo. 88. O./. Ritius ibi. p^m./. 2^m.
Propositio necessaria per reflexionem. Manfre. in 5° diui. propo. fo. 16. D.
Propositiones non quāte possunt conuerti simplr, Ritius ca. 6. primi trac. fo. 23. ad p^m.
Propositio oīs affir^a de cōparatiuo hīs p^m ter^m comparationis cōuertibile: aut inferiorē ad 2^m terminū distributi est ipolis. Ritius. c. 8. 4^t trac. fo. 81. P.
Propō ois in qua subijcit' ter^r ifinitus: z ꝑdicat ter^r opp^{us} est impolis. Ritius cap^o 5°. trac. tertij. fo. 65. O.
Propositio ꝑpie sumpta est oratio que ponit ad ea fegtur aligd. Wengbus. c. 10. primi trac. fo. 32. D.
Propō pōt dici particularis vel indefinita duplr. 1. formal^r vel equivalēter. Wēgbus. q. 19. primi trac. 3^m.
Nō potest ꝑpositio aliqua nisi scripta vere puerri. Māfre. cap. 4. sexti trac. fo. 23. D.
Propositio quadruplicīter diuidi potest. Wengbus, in 6° diui. propo. fo. 17. L.
Propositio ꝑ pōt cōsiderari. Wengbus ibi. fo. 17. K.

Nō ois ꝓpō vera est polis. Māfr. in 4ª diui. ꝓpo. fo. 16. L.
Propriū alicuius nō est quod per supabundātiaz dicit quo intelligitur. Mengbus. q. 39. ꝑmi trac. 3ᵐ.
Propriū 4ʳ sumit. Mengbus. c. 8. ꝑmi trac. fo. 28. N.

Q

Qualitatis descriptio. Mēgbº. c. 9. ꝑ tra. fo. 30. K
Qualitas 2ʳ ē propōnis. s. ꝛ termioꝝ. Mengbus. q. 18. ꝑ trac. ꝑᵐ. cōtra conuersionē simplicez.
Quale 2ʳ sumit. Mengbus. q. 40. ꝑ trac. ad confir. 2ʳ.
Quando descriptio. Mengbus. c. 9. ꝑ trac. fo. 32. S.
Quantitatis descriptio. Mengbus ibi. fo. 30. J.
Quantitatis cōtinue ꝛ discrete diff. ibi Mengbus.
Quilibet terminus catbeᵘˡ habet duplicez significationē. Ritius. c. 2. 2ʳ trac. fo. 40. D.
Quot modis dicit vnū oppositoꝝ tot modis dī ꝛ reliquus qūo intelligit. Mengbus. q. 22. ꝑ. 5ᵐ. /. 35ª. 2ᵐ.

R

Reducere sylim qd sit. Ritiº. c. 10. ꝑ tra. fo. 36. L.
Referre subᵘᵐ in ordine ad alteꝝ extremoꝝ qd sit. Mengbus. c. 6. 2ʳ trac. fo. 51. E.
Reguia ad cognoscēdū significatuz formale ꝛ māle. Ritius cap° ꝑ. 2ʳ trac. fo. 38. D.
Relatiui descriptio. Mengbus. c. 9. ꝑ trac. fo. 31. N.
Relatiuoꝝ modi quot. Mengbus ibi. fo. 31. O.
Relatiuū, qui, an sit terminº catbeᵘˡ vel syncatbeᵘˡ. Ritius i 3ª diui. terᵗ. fo. 5. D. /. Māfr. ibi. /. Mēgb. q. 5ª. ꝑ tra. 4ᵐ
Rel's 2ʳ grāmaticale ꝛ logicale. Mēgbº. c. 6. 2ʳ tra. fo. 51. L.
Relm grāmaticalē ꝑt sumi 2ʳ māfr. ſ. ꝛ foialr. Mēgbº ibi.
Relatiua possessiua duo figniant. ibi Mengbus. fo. 51. D.
Relatiuū oē ls suppr pro illo qō repsentatur nō suppr pro quocunqz qō repitat. Mengbus ibi. fo. 52. F.
Relatiuū possessiuū nō ipoztat simul possessoꝛē ꝛ possessionem. Ritius ibi. 2ᵐ. col°.
Relatiuū est terminus cōmunis aut discretus per dependēziam ad suū añs. Ritius ibi. fo. 52. petitione ꝑª. /. Mēgbus cap°. 7. 2ʳ trac. fo. 54. E.
Relm aliqō ārē dī subᵉ ꝛ ārē accīnis. Māfre. ibi. fo. 52. E.
Resolutio qd sit. vide Mēgb. c. ꝑ. 4ʳ tract. fo. 70. X. /. q. ꝑª. quarti trac. ꝑᵐ. /. 2ᵐ.
Resolutoꝝ sylū cōditiones. Mengbus. q. ꝑª. 4ʳ trac. 3ᵐ
Res vnaq; que sufficientissime cognoscit, noie, diffne, ꝛ p pietate cognoscibili. Mengbus. c. 9. ꝑ trac. fo. 30. E.

S

Semper est terminus pregnās nō catbeᵘˡ nec syncatbeᵘˡ. Ritiº. c. 16. 4ʳ tra. fo. 90. L. Et facit ꝓpōne vlem a pte subri. ibi. ꝛ bz vim cōsidendi confuse tm. Ritius. c. 17. fo. 91. A.
Sentire capit duplr. Mengbus. q. 39. ꝑmi trac. ꝑᵐ.
Signa distributiua sūt duplicia. Māfr. c. 5. 2ʳ tra. fo. 44. P.
Signa vlia negatiua duplicem vim distributiuam habet. Ritius ibi. fo. 46. R.
Significare qd sit. Ritius. c. ꝑ. 2ʳ trac. fo. 36. S.
Significare aliqliter nō est significare, sed bte officiuz circa terminū significantē. Ritius ibi. fo. 37. 4ᵐ.
Significare aliquid sumitur duplr. Mēgbus in ꝑma diui. terminoꝝ. fo. 2. P.
Significare idem apud omnes potest duplr intelligi. Mēgbus in 2ª diui. terminoꝝ. fo. 4. U.
Significare cū tpe qūo intelligit. Mēgbus in diff. nominis. fo. 9. L. Ibidez qūo differant significare tēpus ꝛ cū tpe. /. Ritius in diffi. noīs ad 5ᵐ. /. Māfre. ibi. fo. 10. B.
Quid sit terᵐ cª subordinari. Ritiº in diffi. noīs. fo. 10. A.
Significare cū allo est, inuari ab illo ad significādū. Māfr. in diffi. nominis. fo. 10. B.
Significare verum vel falsuz cōtingit duplr. Mengbus in diffi. propōnis. fo. 12. L. ꝛ. M.
Signū ꝓpōnis 3ª. Mēgbus in 3ª diui. ꝓpōnis. fo. 15. T.
Significatū primariū ꝛ adequatū differunt. Manfre. in 3ª diui. propo. fo. 15. A.
Significatio, subiectio, ꝛ suppō, qūo per ordinem cōpetunt voci. Mengbus. q. ꝑª. 2ʳ trac. 143. B.
Signū quot modis capit. Mēgbus i diff. terᵐ cōiſſimi. fo. ꝑ. E. /. Ritius in eadē diff. in respon. ad ꝑᵐ.
Signū qūo sit cōis termīno. Māfre. in diff. termini cōiſſi. fo. 2. L. /. Mengbus. q. 2. ꝑmi trac. ꝑᵐ.
Signū an sit terᵐ ꝑ vel 2ʳ intētiōis. Ritiº in diffi. terᵐ cōiſſi. in respō. ad ꝑᵐ. /. Manfre. in 5ª diui. terᵗ. fo. 7. K.
Signoꝝ vniuersaliū affirmatiuoꝝ distributiuoꝝ distinctio. Manfre. c. 5. 2ʳ trac. fo. 45. O.
Signū vle affirmatiuū nō ipedit distributionē note exclusionisnec eccūerso. Ritius ca° 10. 4ʳ trac. fo. 84. L.
Signū in sui cōmunitate cōsideratū excedit limites logice. Mengbus. q. ꝑª. ꝑ trac. 2ᵐ.
Signū nō est terᵐ equocus cū ſm idē nomē ꝛ rēne eādē ꝑdi. Mengbus. q. 2. ꝑ trac. ad cōfir. 2ᵃᵐ ꝑmi.
Signū vle affirmatiuū in numero plurali limitat ad sensuz collectiuū. Signū ūi vle negatiuū ex nā sua limitat ad sensuz diuisiuū. Mēgbus. q. 23. ꝑ. 3ᵐ ꝫ ꝑᵐ regᵗᵐ. /. q. 25. 3ᵐ.
Signū pticulare nō pōt limitare aliqd ad sensuz collectiuū. Mengbus. q. 25. ꝑmi. 3ᵐ.
Signū māle non semper limitat ad suppōnem materialē. Mengbus. q. 3ª. 2ʳ trac. ꝑᵐ.
Syllogismus potest esse ex tribus propōnibus ꝛ ex duabº. Mengbus 4ᵐ. q. 45. ꝑmi trac.
Syll's pōt capi 3ʳ. Ritius. c. 10. ꝑmi tra. fo. 35. J.
Syllogismi qdā catbeᶜ, qdaz hypotheticiꝛ q sint. Mengbus. c. 10. primi trac. fo. 34. F.
Sil'e adauger suū sil'e mīsiuū ipediat aliō. Mēgbus. c. 5. ꝑ trac. fo. 21. B. pōt etiā aliter intelligi. ibi Mengbus.
Nullū sil'e detruit suū sil'e qūo intelligit. Mengbus ibi. E.
Syncatbeᶜª aliq pōt esse subᵐ ꝛ predicatuz, ꝓpōnis; aliqꝫ non. Mengbus. q. 5. ꝑmi trac. 2ᵐ.
Syncathegorema formalr sūptuz, nec significat aliqd, nec ꝛsignificat aliqd: aliqliter tm figniat. Mēgbus. c. 1. 2ʳ trac. fo. 36. O. /. Ritius ibi. fo. 36. L.
Singularis affirmatiua ꝛ singularis negatiua nō semp sunt contradictorie. Ritius. c. ꝑ. 4ʳ tracta. fo. 71. B. /. c. 13. ārti tracta. fo. 87. ꝑᵐ.
Spēs trib⁹ modis accipitur. Mengbº. c. 8. ꝑ tra. fo. 27.
Spēs 2ʳ accipi pōt pro re sigª ꝛ p rº. Mēgb. q. 2. 2ʳ tra. ꝑᵐ.
Subᵐ 2ʳ ꝓpōnis ꝛ dicti elº. Mēgbus. q. 22. ꝑmi trac. 3ᵐ.
Suppō 4ʳ accipit. Mengus. c. ꝑ. 2ʳ trac. fo. 36. N.
Suppō qd sit. Mengbus. c. 9. ꝑmi trac. fo. 31. N.
Suppō que est genus relationis qd sit. ibi Mengbus.
Suppō 2ʳ terᵐ ꝛ ꝓpōnis. Mengbus. c. 6. ꝑmi tra. in respon. vubi. circa ꝓuertionē p cōtrapōnē. /. q. 17. ꝑmi trac. 4ᵐ.
Suplatiuus pōt sumi duplr. Mengbus. c. 8. ārti tracta. fo. 80. O. /. quarti trac. q. 8. ꝑᵐ.
Suppᵗᵉ 13 modalr ꝛ vocalr significet actionē, cū sit actiuꝫ tm nalr ipoztat passionē. Mengbº. q. ꝑª. 2ʳ tra. fo. 143. A.
Subª 2ʳ ꝑt accipi, ꝛ 2ʳ diffiniri. Mēgbº. c. 9. ꝑ tra. fo. 30. D.
Sūptū p se exponi pōt 2ʳ Mēgbus in ꝑª diui. terᵗ. fo. 2. O.
Superficies qd sit. Mēgbus. c. 9. ꝑmi trac. fo. 30. J.

T

Talia sunt subiecta, qualia permittūt eoꝝ predicata. Mengbus. c. 2. trac. 2ʳ. fo. 19. E.
Terminus nō est diffiᵗᵉ a logico cum sit cōmunissimū in logica. Mengbus. q. 1. primi tra. 2ᵐ.
Terminus nō est cōmunius quocunqz p se a logico cōsiderato. Manfre. in prohe. fo. ꝑ. E.

Terminus per se significatiuus ꝑ significat ipsum naturaliter: deinde significat aliquid extra se ex impositione. Mengbus. q. 5. 2' trac. fo. 145. ire. L.
Terminus multiplr sumit: z quo in ꝓposito. Mẽgbus in diff. termini cõiissimi. fo. ꝑ. D. /. Manfre. fo. 2. K.
Terminũ esse per se significatiuum cõtingit duobus modis. Ritius in ꝑ. diui. terminoꝝ ad 4m.
Terminꝰ dupliꝛ dr significatiuus. Mẽgbus. q. 10. ꝑmi tra. ad replica cõtra responsionem ad 1m.
Terminus cõplexus aut incõplexus tripliciter dici potest. Mengbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 7. L.
Termini cõnotatiui z nõ ꝯnotatiui descriptiões. Mẽgbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 9. O.
Termini finiti atq; infiniti descriptiões: z quo duo ꝛmportat terminus infinitus. Mengbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 9. S.
Inter terminũ pse sigtiuũ z categorematicũ: z nõ pse significatiuũ z syncategorematicũ dria. Mẽgbus fo. 5. L.
In 3. diui. terminoꝝ. /. Ritius ibidẽ. E. Manfre. ibidẽ. f.
Terminꝰ mentalis qd sit. Mẽgbus in 2. diui. terꝰ. fo. 4. S.
Determino categorematico z syncategorematico multiplex opinio. Mengbus in 3. diui. terminoꝝ. fo. 5. A. z. B.
Terminus cõpositi nõ sunt inferiores per se vl supiores: sed solũ simplices. Mengbus. q. 4. ꝑmi trac. 3m in oppositũ.
Termini aliquẽ esse complexus aut ꝑdicabile ppie ꝛcingit dupliꝛ. Ritius. c. 8. ꝑmi trac. fo. 29. P.
Terminũ aliquẽ predicari in quid de alio contingit dupliꝛ. Ritius. c. 8. ꝑmi trac. fo. 28. S.
Terminũ aliquẽ esse genus: aut speciẽ contingit dupliciter. Ritius ibi. fo. 28. T.
Terminus nullus de pto accidẽtiuus est proprie diffinibilis. Ritius ibi. fo. 29. A.
Quid terminꝰ subalis: z qd accidẽtalis: z q nõ ois subalis terminus est in pto subi: nec omnis accidẽtalis in pto accidentis. Mengbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 9. O.
Termini mediati z imediati descriptiones. Mẽgbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 9. R. /. cap. ꝑmo. trac. ãrti. fo. 70. E. /. Manfre. ibi. fo. 71. L.
Termini vũs z singularis dria atq; descriptiões. Mẽgbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 8. M.
Termini magis cõis z minꝰ cõis descripsiones. Mẽgbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 8. N.
Termini positiui z priuatiui descriptiones. Mẽgbus in 6. diui. terminoꝝ. fo. 9. P.
Termini isti per se: z per accidẽs faciunt sensum cõpositum z diuisum. Mengbus cap. 3. quarti trac. fo. 75. E.
Terminoꝝ ꝯcernẽtiũ actũ mẽtis diuersitas. Mẽgbꝰ ca. 4 quarti trac. fo. 76. B. /. Ritius ibi. J. /. Manfre. fo. 77. D.
Termini oẽs modales possunt tripliciter accipi. Mẽgbus in 5. diui. propo. fo. 16. B.
Terminoꝝ modaliũ. qdã vere modales, quidã apparẽtes. Ritius. c. 5. 2' trac. fo. 49. D.
Termini isti verã vl falsus possunt accipi tripliciter. Mẽgbus in 3. diui. propo. fo. 15. U.
Terminũ esse significatiuũ dupliciter: quiescẽter z nõ quiescẽter. Ritius in diff. nominis ad 1m.
Terminus discretus põt supponere cõiter. Ritius. ca. 4. 2' trac. q. circa vltimũ. 5m. fo. 44. ibi quo z sub quolz termino stante confuse tm mobiliter licet descẽdere disiunctim.
Terminus idem põt stare distributiue z determinate respectu diuersoꝝ. Ritius ca. ꝑ. 5. 2' trac. fo. 45. ꝑm.
Terminoꝝ duoꝝ: quoꝝ vnꝰ est limitatio alterius: z ambo suscipiũt distributionez ab vno tertio neuter illoꝝ absolute distribuit. Ritius. c. 5. 2' trac. fo. 45. 2m ibi. notãduz 2m.
Terminus casualis reduplicatiue suscipit descensuz: dsium ctiũ: l z nõ supp' deter. Mãfre. c. 5. 2' trac. fo. 48. A.
Termini isti pole z ipole ꝑte 3r capi. Mẽgbꝰ. q. 17. ꝑ'. 2m.
Terminus infinitabilis quid sit. Mẽgbus. q. 30. ꝑ' ad 3m.
Termini signtes subaz q sint. Mẽgbus. c. 9. ꝑ' tra. fo. 30. f.
Termini significãtes quantitatez q sint. ibi. Mengbus fo. 30. J. Tempus quid ibi. Mengbus.
Termini signtes q̃litatem qui sint. Mẽgbus ibi. fo. 30. K.
Termini signtes relationẽ qui sint. Mẽgbus ibi. fo. 31. N.
Termini signtes actionẽ qui sint. Mengbus ibi. fo. 31. P.
Termini signtes passionẽ qui sint. Mengbus ibi. fo. 31. Q.
Termini signtes, vbi, qui sint. ibi Mengbus. fo. 31. R.
Termini signtes, qñ qui sint. ibi Mengbus. fo. 32. S.
Termini signtes põnem q sint. ibi Mengbus. fo. 32. T.
Termini signtes habitũ qui sint. ibi Mengbus. fo. 32. U.
Terminus iste, ens, habet dupliciter significatũ formale z mãle. Manfre. cap. ꝑ 2' trac. fo. 38. E.
Terminus dr supponere discrete: qa habet modũ signdi dl screta z singularẽ z cõiter: qr bz modũ signdi cõem. Mãfre. cap. 3. 2' trac. fo. 40. K.
Iste terminus, hõ, qñ supp' psonaliter est alteri spẽi ab illo et hõ, qñ supp' mãliter. Mãfre. in 3. diui. terminoꝝ. fo. 6. E.
Tẽpus põt ꝯsiderari 3r. Mengbus in diffone nois. fo. 9. r.
Tantũ põt summi dupliciter. Mẽgbus. c. 10. 4' trac. fo. 84. R.
Totũ 2'. Idẽ de ꝑte. Mãfr. i diffone terꝰ cõiissimi. fo. 2. M.
Totus syncathe "sumptus nõ ꝙuertit semp cũ ly q̃libet ꝑt sed solũ cũ ei cõiungit substãtiuũ. Ritius. c. 15. 4' trac. ꝑm.
Totus tenet syncathe "qñ precedit totã ppõnez. i. subet m. explicatiue: deinde. Ritius ibi. 2m.
Totum substãtiue tenet z ꝑcedens totam ppõnẽ põt teneri cathe "ibi Manfre. 90. R.
Totus positũ in ppõne a parte subiecti vel a pre ꝑdicatiuz faciat propõnem dubitabilez: nõ tñ est dubie ad talẽ ppõnem respondendũ. ibi Manfre. S.

U

Uerbum per se est relatiuũ aut saltẽ relationẽ cõnotans. Manfre in diff. ver. fo. 11. D.
Uerbi ppriuz est signare p modũ agẽdi z patiẽdi: z p modũ fluxus z fieri. Mengbus. q. 11. ꝑmi trac. ꝑm ad cõfir.
Nullus verbũ adiectiuũ in logica est verbũ. Ritius in diff. verbi. fo. 10. D. /. Mãfred' huic opinioni adherez in diff. eadem. fo. 11. E. /. F.
Dantur 2' verbũ substantiuũ. Manfre. i diff. verbi. fo. 11. G.
Uerbuz supp' ampliat vsq; ad imaginabilia. Ritius ibi. 3m. cap. ꝑ scdi trac. fo. 37. R.
Uerbuz aliquod potest cõcedi supponere rõne alicuius inclusi in eo. Manfre. ibi. fo. 37. A.
Uerbũ concernens actũ mentis facit ꝓpõnem officiabilem si sit affirmatiuũ: z importat actũ ꝓducti ab intellectu, aut a voluntate, z nõ alr. Manfre. c. 3. 4' trac. fo. 75. f.
Uerũ z falsuz qũo sumãr. vide Mãfr. i diff. ppo. fo. 12. N.
Uerificari qd sit. Ritius ca. ꝑ. 2' trac. fo. 36. R.
Ubi descriptio. Mengbus. c. 9. ꝑ' trac. fo. 31. R.
Uniuersalis propositio formalr: z de forma ex sing. segtur. Ritius. c. 6. ꝑmi trac. fo. 23. ad 1m.
Uniuersalẽ affirmatiuã cõuerti simplr nõ est inconueniens. Ritius ibi. ad ꝑm.
Uniuersalia signa dupliceꝫ habẽt vim essentialẽ. vz. z accidẽtalem. Ritius. c. 5. 2' trac. fo. 45. O.
Uniuocum vniuocans z vniuocũ vniuocatũ quid sit. Mẽgbus. c. 8. ꝑmi trac. fo. 17. f.
Unius rei qũo sit vna diffo: z qũo sunt plures. Mẽgbus. q. 2. ꝑmi trac. 7m. /. q. 36. 4m.
Uocem significare conceptus põt intellũ dupliciter. Mengbus in 2. diui. terminoꝝ. fo. 4. L.

FINIS.

¶ Pauli Veneti oꝛdiniꝫ diui Augu. sůmule
Cũ cõmẽtarijs sup his ac qõnibus Mẽghi
sauẽtini viri clarissimi: ꝛ Jacobi Ricij ỏ Are
tio: atq; Manfredi de medicis artiũ ꝛ medi
cine doctoꝝ: um excellentissimoꝝ annotatio
nibus Feliciter incipiunt. Prohemiũ.

Arcuitur liberoꝝ quoꝛ̃dam conspi
ciens magnitudi
nẽ tedium consti
tuentem in animo
studentiuꝫ necnõ
ꝛ alioꝝ nimiã bre
uitatẽ quibus nul
la fere est annexa
doctrina. Jdeo vo
lẽs mediũ retinere
vtriusq; sapiẽs naturam extremi: cõpendiũ
vtile cõstruxi inuentibus: pluribus duuiſum
tractatibus. Quoꝝ primus sůmularum tra
dit notitiã. Secũdus suppositionum declo
rat mãs. Tertius sequẽtiaꝝ ostẽdit doctri
nã. Quartus terminoꝝ vis instruit. Quintus ligãdi regulã docet obligatiuam.
Sextus insolubilia soluendi dat artẽ ꝛ viã.
Septim⁹ cõtra primũ obijcit solutiones ad
dẽs rnsiuã. Octauus vo tertiũ fortificat per
rõnẽ argumẽtatiuã. Q: ergo doctrina que
cũq; a cõmuniori: vt ait Pbs in prohemio
physicoꝝ sumit exordiũ: ideo tractatus pri
mus terminũ sic diffiniens incipit a priori.

Jn. t. cõ. 4.

Mẽghus, a

¶ Mẽghus in prohemium Pauli.

Am viderem Pauli Vene
ti logicas nõ
parua indigere expõne. Tum propter
ipsius difficultatem. Tum propter alio
rum obscuram diligentiam modicãq;
sollicitudinẽ: constitui nouos cõmẽta
rios edere: bipartitumq; opus facere:
exponem. s. r. qonemve cognitio ipsius non in obscuꝝ:
sed in claram lucem prodncta sit. Sic enim putaui bne
tyrũculis: illinc pronectioribus fariſſacere. Nam quid
vtilius opera nostra ferre possent q; inuenibus philo
sophari cupientibus parẽres: vt aiunt: fores ad ipsam
phiam redderet: si possimus sine logica nullus recte
phari queat: nec rẽ cõa cognoscere possit: nec medici
nã absq; ipsius cognitione qa tenet. Non eni in manibus illi⁹ medici me confidã qui logicã ignoꝛat. Taceo
theologiã que dei essentiã contemplat. vbi tora nostra
beatitudo ꝓsistit: quã ne dum amplecti dicaꝫ: sed neq; a
longe videre poteris. Ceteras omitto disciplinas: quas neq; intelligi neq; recte degustari sine logica pst. Ad om
niũ. n. methodoꝝ ꝓncipia viam bꝫ. vr pls Pbo ỏ topic.
Eos ñ obtestamur roganiusq; qui cõmentarios nros
legerint: ne illos prius damnent q; eoꝝ sueti delibauerint: e ñ in tanto opere aliqd ambiguũ vel minus absolute dictum inuenerint. boni potius interpretes sermonis ꝛ scripti q; molesti interpellatores eẽ velint. Qui si
pertinaces esse voluerit suo genere delectari aliqd in lucem edant: qõ videri legiqs possiꝫ ver si quã voluptatem
malediciendo acceperint: ea ꝛ de se male audiendo amittant. Nos aũ nostro more delectari nos cõmentarios
edidimus: quos logice vacantibus arbitrauiur fore nõ
inutiles. Placet insup huius logice diuisionẽ superadere que ipartitia est sin tripliceꝫ intellẽs operationes.
Prime eni opationi intellẽs que simpliciuꝫ apprehensio
ỏ. Correspondet simus tractatus: qui est de terminis. Et se
cũdus q; est de ꝓpositionibus terminoꝝ. Sede opationi
intellectus que copositio vel diuisio ỏ. Correspondet quart⁹
tractatus qui est de ꝓpositionibus terminoꝝ. Tertie ỏ
opationi intellectus que discursus ỏ. Correspondet tertius
tractatus qui est de ꝑpijs. Et quitus qui ẽ de obligatio
nib⁹. Et septus qui est de insolubilib⁹. Jn his eni tribus
fit discursus ꝛ argumẽtatio ab vno in alios. Et quo
pa bene ordinẽ a magistro fuisse puer simus: tractat⁹
de ꝓpositionibus terminoꝝ debeat ꝓcedere tractatũ con
sequentiaꝝ: qõ gra doctrine a magro factũ fuisse puto.
¶ Prima pars ỏtinet duos tractat⁹. ¶ Jn pmo eni de
terminat de terminis. ¶ Jn 2⁹ vo de ꝓpietatibus ter
minoꝝ. s. de suppõne, ampliatiõe, ꝛ appellatiõe. ¶ Pri
mus tractatus ꝓmet decẽ capꝫ. ¶ Jn ꝓ determinat ỏ
terminis ponẽdo diuisionem ꝛ diffinitiones eoꝝ. ¶ Jn
1⁹ determinat de noie ꝛ vbo ꝛ oione. ¶ Jn 3⁹ de ꝓpone
ꝛ diuisionibus ei⁹. ¶ Jn 4⁹ de figuris ꝓpoñs. i. aliter
ꝓpones collocent in figura ꝛ de nã curidez. ¶ Jn 5⁹ de
equipollẽtijs. ¶ Jn 6⁹ de puerisionibus. ¶ Jn 7⁹ de hy
pothecijs. ¶ Jn 8⁹ de dicibilibus. ¶ Jn 9⁹ de predi
camẽtis. ¶ Jn 10⁹ de syllogisinis. Partes de se patent.
¶ Et ꝛs hunc ꝑm⁹ tractatũ denoiaucrin de terminis tan
q; a pma parte mõ fit solũ terminos eoꝑebdcitised
et ꝓpones ꝛ syllos ꝛ fere tota logicã: ideo notater dm
est a magro tractat⁹ sumulaꝝ. Sůmula eni breuis suma
di. Sůmia aũ est pima ꝛ rep in vnus collectio. Neqs a
me expectes diuisionẽ capitulo ꝛ vsq; ad minutissimas
ꝑticulas. Doc eni lectoris prudẽtie faciendũ relinquo ꝛ
ne simplicioꝝ in partiendo q; exponendo.

c

¶ Manfredus in prohemium Pauli.

Manfre.

D

Cõmuniorib⁹ est in/
choandum. Circa qõ aduerte q; Paulus nõ
absolute incboare vult a cõioi. Sed
solũ itelligit de his que rẽa logico cõ
siderant. vñ ly ly signũ fit cõmuni⁹ q; ly terminus: nõ tamẽ incipit ab illius
declaratione ꝛ diffiniticõe q; nõ so
lum a logico: sed ẽ a meta⁹ ꝛ pbo nsili modo erat. Ter
minus aũt vr hic sumit solũ a dialectico ꝓsiderat. Et iõ
nõ mira ab eo ꝛcipit materie artẽ potius q; a ly signus.
¶ Nota nq; non est verũ: ly terminus sit magis cõe
q; aliqd aliud ꝑ se solũ ꝓsideratum a logico. Nam ens
rõnis aq; cõitet ponit esse subn: totius logice est magis
cõe cũ nõ oio ita tio ꝛ sit terminus: vt ꝑs recte speculan
ti. Paulus ti icipit a termini diffinitione q; ꝓncipali ꝛ
rẽdit declarationẽ ỏ sit ꝛ aliter ꝓponis ꝛ per ꝑs termi
ni in q; immediate resolui ꝑpo. ꝛ ideo cẽ.

E Horandus. Cõtra Hẽghi opinio.

¶ Jncipit primus tractatus Lo. par.

¶ Capitulum ꝓmum tractatus primi de terminis.

Diffo termini cõmunissime

Erminus est signus ỏionis cõ
stitutiuꝫ: vt ꝑs ꝓpinq; eiusdẽ:
vt ly hõ ly gial. Et notater dr
i, ꝓpinqua: q; ỏzo bꝫ ptes, ꝓpin
quas ꝛ remotas: ꝓpiq; vocat
victio: remota vo vocal lra vl
syllaba: victio igr ẽ ñ lra vl syllaba ẽ ẽmin⁹.

Cõss. 2.

¶ Incipit expositio Menghi in textum Pauli.

Méghus. d Terminus ē dupl'r. primo

Terminus quadruplr sumit. Uno° poi re. terminãte aliqd. Et isto mó accipit termin° sm etymologiã vocabuli, put termin° dr a terminando. ⁊ sic accipit Phs 5° metaphy. di. Termin° est qđ ē rei vltimũ: ⁊ extra qđ nihil est accipere rei: ⁊ sic subm ⁊ ꝑdicatũ sunt terminini: q terminãt ꝓpónem: ⁊ syllaba est termin°: q terminat dictionẽ: ⁊ lra est termin°: q terminat syllabã ⁊ dictionẽ: ⁊ diffinitio est termin°: q terminat cẽntiã rei ⁊ lapis in fine agri posit° ē terminus: q terminat agr: ⁊ sic excedit ꝯsideratione logice.

Jo. 1. cõ. 22.

Scdo mó.

¶ Alio mó dr terminus qõcunq; pót esse subm vel ꝑdicatũ ꝓpónis. Et isto mó dr terminus: vt dr a terminãdo ꝓpónem. ⁊ sic accipit Phs terminũ ꝑ priorẽ diffiniens ipm cũ dixit. Terminus est in quẽ ꝓpó resoluit: vt ꝑdicatũ ⁊ de quo predicat appositio vel diuiso esse vel non esse. ⁊ etiã cũ dixit. Syll's est ex tribus terminis. s. maiori extremitate: minori: medio terminio. vbi nec copulã nec signũ vl'e nec notã rõnis terminos vocat.

Cap. 1.

Tertio mó.

¶ Alio mó sumit terminus ꝓ eo qđ pót esse copula vel extremũ ꝓpositionis: ⁊ isto modo accipitur terminus: vt dr a terminãdo ꝓpositionem vel determinando partes ei° vniuse. s. subm ⁊ ꝑdicatum. Et sic accipit Boetius in ꝑ libro suo de differẽtijs topicis dicẽs. Terminos aũt voco noias ⁊ verba: ex quibus ꝓpó vel oio nectitur. ⁊ hoc modo nullũ syncа. formaliter sumptus dicit terminus.

Cap. 2.

Quarto mó.

¶ 4° sumit termin° pro oi eo qđ pót esse extremũ ꝓpónis vt copula vel determinatio cuius qũocũq; ⁊ isto mó dr a terminãdo vel determinãdo qũocũq; ⁊ sic termin° est idẽ qđ dictio vel aggregatũ ex dictionibus. Omnis enī terminus est dictio vel aggregatũ ex dictionibus. ⁊ omnis dictio vel aggregatũ ex dictionibus est termin° ⁊ sic terminus syncа. dr terminus: q determinat aliqd in ꝓpone. Dunc aũt modũ accipiẽdi terminũ. Aristoteles innuit in scdo tractatu ꝑmi ꝓo: vbi ponit differentiã inter diffinitionẽ ⁊ suppónenu ⁊ sic accipit terminum in ꝓposito magister diffiniens ipsum.

E Sigm dupl'r capitur.

Signum dupliciter capit. Uno mó large: ⁊ sic ꝺ scribit cõiter. Signũ est illud qđ apprehensum ab intellectu ducit ipm in cognitionẽ alicui° rei. Et vt vl'r vera sit descriptio dz intelligi in aptitudine: ⁊ sic signũ est genus ad terminũ cũ sit cõius eo. est enī cõe ad terminũ ꝯstitutiuũ oionis: ⁊ ad circulum ante tabernam. ¶ Alio mó capit stricte: ⁊ sic describit. Signum est qđ apprehẽsum ab intellectu ducit ipm in cognitionem alicuius rei ⁊ supponit pro illa: ⁊ sic signũ est min° cõmune ad̃ terminus diffinitus h: q: ꝓpetit solis terminis qui pñt supponere. ꝑ mõ capit in diffinitione: q est loco gñis: ⁊ ꝑ ꝑio dz esse cõius termino diffinito.

F Dicta prima. Notandus.

Orationis ꝯstitutiuũ est vna differẽtia p quam differt a signo qđ non est ꝯstitutiuũ: puta a circulo ante tabernã. ¶ Et nota q nota terminata in bilis vel i bile sm grãmaticos dicũt po'' passiuã vt corruptibilis qđ pót corrũpi: ⁊ noia terminata i ans dicũt po'' actiuã: vt corruptiu° qđ pót corrũpere. Mõ fit terminus esset ꝯstitutiu° oionis oionẽ ꝯstitueret actiue: qđ est falsum: q ltl's est q actiue oionẽ ꝯstituit. Terminus ẋo est ille: ex quo ꝯstituit oio. Dicat ꝯ q ipiopie dr termin° oionis ꝯstitutiuus: sic ipropie dr q paries ⁊ tectũ ꝯstituunt domũ: q ex illis ꝯstituit domus.

G Dicta secũda Notandũ p'm.

Ut pars ꝓpinqua. ¶ Est alia differẽtia per quas terminus differt a lra ⁊ syllaba vt illa nõ habent vim dictionis. ¶ Pro quo nota q lra ⁊ syllaba habent alliqñ vim dictionis: ⁊ sic sunt terminini: tunc non habent vim dictiõis qñ ꝓponunt aliquã dictionẽ: vt dicendo sor. illa lra. s. vel illa. o. vel illa. r. tunc non habẽt vim dictionis: tunc aũt habent vim dictionis qũ componunt oionẽ: vt dicẽdo sor. est syllaba. ¶ Nota etiã q ps ꝓpinqua dr illa ex qua imediate ꝯstituit ꝯiunctim sicut paries ⁊ tectũ oñr partes ꝓpinque domus. Pars remota dr illa ex qua nõ imediate ꝯstituit totũ: sicut lapides ⁊ ligna respectu domus sunt ptes remotenta dicimus terminũ esse partẽ ꝓpinquã: q ex termino imediate cõstituitur oratio. lras ẋo ⁊ syllabas esse partes remotas. Inter partes tñ remotas alla est magis remota: alia minus: vt litera est magis remota: ⁊ syllaba minus remota respectu oionis. Nota q si vis cognoscere an diffinitio terminii sit bona an nõ: opz scire qđ sit diffinitio: ⁊ ꝗs partes debeat hre. ¶ Pro quo aduerte q diffinitio pót sumi dupl'r. Uno mó cõiter, put nõ distinguit ꝑ descriptionẽ. ¶ Diffinitio cõiter sumpta sic diffinitur a Phs ꝑ topico. Est oio qđ est esse rei significans. Cuz dicit oio: suppletu cõposita ex genere ⁊ differentia: vel ex aliquo qđ se hz per modũ generis: ⁊ aliquo qđ se hz per modũ dñie. Cũ dicit qđ est cẽ rei significãs. i. essentiã rei significãs. Debet ergo diffo hre duas ptes. ꝑ° est gen°: ⁊ alia que est dñia. Si ẋo plures hz partes. ꝑ° cẽt genus: cẽs alie cẽnt loco dñie. Genus dz esse cõius diffinito. Differentia si est tñ vna: est cõuertibilis cuz diffinito. Si ẋo sunt plures cẽs conuertunt cuz diffinito. ¶ Diffinitio ꝓpie dicta sic describit. Est oratio qđ est esse rei significans per subalia: idest oratio cõposita ex genere ⁊ differẽtia: vt aial rõnale est diffinitio hois. Descriptio ē oio quid est esse rei significans per accidẽt alla. i. oio cõposita ex genere ⁊ ꝓpio vel ex aliquo qđ se hz per modum generis: ⁊ aliquo qđ se hz per modũ ꝓpii: vt aial risibile est descriptio hois. ¶ Ad ꝓpositũ ergo diffinitio termini est bona: q est oratio cõposita ex genere ⁊ differẽtia: maz ly signũ est genus: q est cõius termino. Omnes alie particule ponunt loco differentie.

Notãdũ 2m

Notãdũ 3m.

Diffo sumit dupliciter. Cap. 4.

¶ Incipit expositio Ricij ꝛc.

Ricius. Notãdũ p'm

Circa diffinitũ est notandus q hic diffinit illa dictio termin° q̃ est scdm intentionis bñs solũ significatiue formaliter: q se formaliter significat: ⁊ diffinit ꝓ oi sno significato: tam in voce ⁊ in scripto q̃ in mẽte: q hec oia sunt signa oionis ꝯstitutiua i. q ex terminis scriptis ab intellectu fit oio scripta: ex vocalibus vocalia: ⁊ ex mẽtalibus mẽtalis: ⁊ quertit hoc diffinitũ cuz diffinitione sequẽte sic q oia terminus est signũ ꝛc. ⁊ oẽ sigm oionis ꝛc. est termin°. ¶ Circa diffinitionẽ nota q bona diffinitio dz quertí cũ diffinito: ⁊ habere aliqd pro gñe ⁊ aliqd vel aliã ꝓ differẽtiis: ⁊ sic est in ista: q quertit cum diffinito vt ps: ⁊ est ibi ly signus: pro genere: q oio termin° est signũ: ⁊ nõ ecõuerso. Scdo est ibi ly oionis ꝯstitutiuũ: pro differẽtia ꝑ° per quã terminus differat a statuis ⁊ signis nõ ꝯstitutiuis oionis. ¶ Tertio ē ibi ly pars ꝓpinqua eiusdẽ pro 2ª differẽtia: vt per istas terminus differat a litteris ⁊ syllabis: que nõ sunt terminini sm magnitudineo q̃ sunt partes remote ⁊ non ꝓpinque oionis. ¶ Pro quo nota q duplex est pars. s. ꝓpinqua ⁊ remota: pars ꝓpinqua est illa ex qua imediate fit aliqd: vt paries ⁊ tectũ respectu domus: ⁊ lre respectu syllabe: pars remota est illa ex qua mediate fit aliqd: vt tegule ⁊ lapides respectu eiusdẽ domus ⁊ lre respectu oionis. ad ꝓpositũ: q ex literis imediate fiunt syllabe ⁊ ex syllabis dictiões seu terminini: ⁊ ex terminis oiones: ⁊ litere sunt partes ꝓpinque syllabe: syllabe terminoꝝ: ⁊ termini oionũ. ¶ Et si arguit. igit syllabe essent simr partes ꝓpinque ⁊ remote: q ꝓpinque respectu terminoꝝ ⁊ remote respectu oionis. ¶ Ridet q̃ non est inco-

b Notãdũ 2m.

I Notãdũ 3m. Duplex ē ps

Obiectio

Responsio.

Contra diffinitionē instatur primo.

Regla ꝺrta

Scdo arg.

Cōfirmatio.

Tertio arg.

Ad ꝓmū dicendū. Si ignum ou placuer.

Ad ꝑm rñr.

Ad 2m dicit.

Circa rionē instat ꝓmo.

Arguit scdo

Ad ꝑm rñr.

uenies: q3 ly ꝓpinquū ⁊ remotū: sunt termini relatiui q ꝑñt simul ō codē verificari respectu diuersoꝝ: sicut ly pr̄ ⁊ ly filius. ¶ Cōtra diffinitionē arguit ꝑ sic. ly signū nō ꝙuenienter ponit̄ pro genere. igit̄ diffinitio mala. ꝛ3 ꝓñtia. ⁊ añs ꝓbat: q3 ly signū: aut esset scdo: aut ꝓme intētionis. nō scdo: q3 tunc ꝙueniret cū ly termin⁹: ⁊ sic esset genus: nec ꝓme pp quo. ꝑ. q3 Paulus in 2° cap. sup positionꝫ dicit q est scdo. 2°. q3 tunc logicus diffiniret ꝑ ꝓmas itentiones: cuius oppm cōiter dī. ¶ Scdo ꝓncipaliter arguit ꝺ ly oīonis ꝛstitutiuū sic. nō ois termin⁹ est oīonis ꝛstitutiuus. igit̄ diffō mala. ꝑ3 ꝓñtia. ⁊ añs ꝓbat: q3 da oppm. Et arguit sic. Ois terminus est ꝛstitutiuus oīonis: ⁊ ois oratio est terminus. igit̄ ois oīo est ꝛstitutiua oīonis. ꝑ3 ꝓñtiā. ⁊ ꝓñs est falsa: q3 iret in infinitū. igit̄ ⁊ aliq ꝓmissa: ⁊ non minor. igit̄ maior. ¶ Ea ꝓfirmat. q3 ly ꝛstitutiuus dic̄ actionē sicut alia nola terminata in iuus. Sed nullus termin⁹ in Xtate facit oīonē: sed solum intellectus vel sensus ex terminis. igit̄ ⁊c. ¶ Tertio arguit sic. lfe ⁊ syllabe sūt ꝓpe ꝓpinque oīonis. igit̄ frustra ponit̄ illa particula. ꝑ3 ꝓñtia. ⁊ añs ꝓbat: q3 sunt subm: vt ꝑ3 in istis. a. est lfa. ba. est syllaba. ¶ Ad ꝑm rñdet. q ly signū. dupliciter describit̄. Uno° sic. Signū est quo apprehēso. i. q3 si apprehēdat̄ sāc nos venire in cognitionē alicuius: ⁊ sic q̄libet ens mūditiue sit termin⁹: siue nō: est signū: q3 eo apprehēso venim⁹ in cognitionē alicui⁹: pura ad minus suiipsius: ⁊ sic ly signū: est ꝓme intētionis. Alio° describit̄ sic. Signū est illud quo apprehēso venimus in cognitionē alicui⁹. ꝑ q̄ pōt in ꝓpōne supponere: vel est vnū q̄ pōt addi ꝑ oēter minatiuo illi tanq̄ bñe officiū circa illud: vel est aggregatū ex ambobus. Ex⁹ ꝓmi. ly bō. ⁊ oēs termini catbegorematici. Exēplū secūdi. ly oīs. ⁊ termini syncatbegorematici. Exēplū tertii. ly ois bō. ⁊ oēs oīones. ¶ Tūc ad argumēti. ¶ Rñdet. q3 ist diffinitiōe termini capit̄ ꝑ mō. ⁊ in suppónibus scdo mō. ⁊ cū dicit̄. q3 logica diffiniret ꝑ ꝓmas intētiones ꝓcedit̄. ⁊ ꝑ3 q3 auctores dicētes q3 logica est de secūdis intētionib⁹ intelligunt q3 diffinit solū secūdas intētiones: vt ꝑ3. nō tñ negāt quin q̄q3 ꝑ3 fit eas diffinire ꝑ ꝓmas. ⁊ hoc semel tm̄. s. in diffinitione cōissimi termini scdē intētionis qui est ly terminus. ⁊ sic ꝑ3 solū. ¶ Ad 2m negat. q3 illō ꝓñs sit falsum. s. ois oīo est oīonis ꝛstitutiua. q3 nulla est oīo q3 illa sit ꝛstitutiua oīonis lōgioris: cuius ipsa sit pars. Et cū arguit. q3 ibitur in infinitū. Rñdeo q3 nō itur: nec ibitur: nec iri pōt i infinitū: neq3 catbegorematice: neq3 syncatbe"ta: neq3 a teneq3 ꝺ me: neq3 ab aliis tri pōt: bene tñ concedit̄ q3 nō repugnat. ⁊ est imaginabile iri in infinitū in ꝛstitutēdo vt si ponat̄ q3 hora futura diuidat̄ in ꝑtes ꝓportionales minoribus terminatis Xtus finē: ⁊ in q̄libet parte ꝓportionali huic. bō est. copulet̄ alia catbegorica: tunc i fine illud aggregatū foret vna copulatiua infinita: q3 ex infinitis catbegoricis ꝓposita. ¶ Sed ꝺ istā sol̄one arguitur. ꝑ sic. Illud aggregatū i fine hore nō cēt copulatiua. igit̄ rñsio nulla. ⁊ ꝑ3 ⁊ añs ꝓbat̄. q3 illud nō esset ꝑ positio: q3 nulli esset significatiuus veri vel falsi: ex quo nullus intellectus posset illud intelligere cū sit infinitū. ¶ Scdo arguit̄. ꝓbando q3 in fine illud aggregatū nō esset copulatiua infinita: q3 vel in fine illud aggregatus esset ꝛstitutiuū oīonis: aut nō. si nō. ⁊ illud per se in fine esset ꝓpositio ⁊ oratio ⁊ terminus. igit̄ aliquis termin⁹ non esset ꝛstitutiuus oīonis. Si sic. Igit̄ esset ꝛstitutiuū vnius alteri⁹ q̄ bñt plures partes q̄ ipsum: ⁊ sic ipm nō finit infinitū: q̄ fuit ꝓbandū. ¶ Ad ꝓmū negat. q3 in fine illud nō esset ꝓpositio. ⁊ dicit̄ q3 esset significatiuus veri vel falsi. ⁊ tanq̄ sequens cōcedit̄. q̄ ꝺatur intellectus infinite virtutis in intelligēdo. Et si dicit̄ q3 hoc est falsum ⁊ impoſe. ⁊ ꝺ q3 non: q3 iam de facto intellectus ꝺiuinis est h̄. ⁊ ꝺato etiā q3 hoc cēt falsum: ⁊ impoſe. habet ꝓcedi tanq̄ sequens ex positis: q̄ est etiā ipossibile ſm esse ⁊ nō ſm imaginationē. vnde amisso impoſi fuit esse. sicut esset hic. nō est icōuenies cōcedere vnū aliud impoſe ſm esse: sed bene poſe ſm imaginationē. ¶ Ad 2m rñdet. q3 in fine hore illud esset ꝓpositio ⁊ constitutiuum oīonis. Et cū arguit̄ q3 esset ꝛstitutiuus vnius habētis plures partes: negat̄ imo dico q3 esset ꝛstitutiuū vni⁹ q̄ nō bñt tot partes: neq3 plures: neq3 pauciores: q3 vtrūq3 esset infinitū. ¶ Et si arguit̄. ois paro que cēt in ꝓmo esset in scdo. ⁊ non ecōuerso. q3 esset addita vna. igit̄ plures essent partes in scdo q3 in ꝓmo. ¶ Respondet̄ q3 nō valet ꝓñtia: sicut nō sequit̄. ois paro que est in medietate digiti est in toto. ⁊ nō ecōuerso. igitur plures partes sunt in toto: q3 vtrobiq3 infinite sunt ꝑes. ¶ Ad ꝓfirmationē scdi ꝓncipalis. Respōdetur q3 bene ꝓbat. nā fic̄ lapides nō sunt ꝓprie ꝛstitutiū domus: sed domificatoꝝ: sunt tñ lapides illa ex q̄bus ꝛstituit̄ domus ita termini nō sunt ꝓprie ꝛstitutiui oīonis: sed sunt illa ex q̄ bus ab intellectu vel sensu constituit̄ oratio: ⁊ sic intellexit. Paulus. dicit̄ tamē q3 illud q̄ assumit̄ in argumēto est falsum. s. q3 oia terminata in iuus dicant actionē: q3 ly vīuus dicit passionem. 2° de aia. sed ꝺ est vtpluri mū: sicut etiā vtplurimū terminata in bilis dicūt passionem: ⁊ nō semp: vt ꝑ3 de ly visibilis. ¶ Ad 3m ꝓncipale dicunt q3dam q3 ly. a. ⁊. b. sumpta māliter ⁊ pro se sunt termini ⁊ ꝑtes propinque: sed sumpta formal̄r ⁊ pro quāto ꝛstituunt dictiones nō sunt termini: neq3 ꝑtes ꝓpinque oīonis: ⁊ dicunt q3 magister intellexit 2° mō. ¶ Sed contra dupl̄r. ꝓmo. nō plus significat ly. a. dum māliter capit̄ q̄ dum formal̄r capit̄: q3 semper solū se ipsuꝫ significat. igit̄ si vno modo est termin⁹: etiā ⁊ alio. patet ꝑñtia. ⁊ añs patet. igit̄ ⁊ ꝓñs. ¶ Scdo ly. a. exēs in cōpositione adhuc est terminus. igit̄ rñ° falsa. ꝑ3 sequētia. ⁊ añs ꝓbat. q3 ly. a. in cōpositione est signū: ⁊ est ꝛstitutiuū oīonis: vt pars ꝓpinq exquo ly cōstituitur. ꝺicit aptitudinez. igit̄ ⁊c. ¶ Ideo aliter rñ°. ⁊ suppono q3 in logica nulla sit oīo explicita nisi sit grāmaticalis. isto stante dicit̄ q3 ly. a. nō est pars ꝓpinqua oīonis. Et ad ꝓbationē dicit̄ q3 ista. a. est. a. nō est oīo neq3 ꝓpositio: q3 ly. a. nō est pars oīonis: sed se habet in isto cōplexo: sicut se habent isti duo triāguli in hac pictura inter positio verbo est △ est △ vnde sicut istis triangulis non est ꝺatū q3 significent: ⁊ ideo nō sunt noia ꝛ3 resolita per candē rōnē ly. a. nō est nomē neq3 terminus. Siquis tamē poneret aliū sp̄m oīonis preter grāmaticalem: ꝓbaret ꝺicere q3 nulla est cifra: aut pictura in mūdo que nō sit terminus: vt patet inter posito verbo: quod ly forte sit vep: non tamen est ſm intētionem magistri hic.

Contra rñsionē arguit̄ ꝓmo.

Scdo ad idē arguitur.

Rñsio ꝓpria ad tertium.

Manfre. K

Rōm ꝓncipa ly signum L

Circa diffinitionē termini. Aduerte q3 ly termin⁹ possit sumi multis modis: in ꝓposito tamē vnuoce sumit̄ put extendit se ad ea in que resoluit̄ ꝓpositio immediate. ¶ Ulterius ꝛsidera q3 quatuor ꝑticule ponunt̄ in hac diffinitiōe. Primo ponit̄ ly signū. loco gn̄is. ¶ Circa quā ꝑticulā nota q3 nō ē credēdū q3 iste terminus signū sit cōmunius isto termino terminus: q3 plura ꝛtineat: q3 tam ly signū q̄ ly terminus infinita potest ꝛtinere: vel melius infinita possunt cōtineri sub quolibet illoꝝ. cum tam presentia q̄ futura ꝑteri ta ⁊ imaginabilia q̄libet illoꝝ comprehendat: infinita autem talia imaginabilia possunt esse. Sed ex hoc nō ly signū cōius isto termino terminus: q3 oia que cōprehendunt̄ sub ly terminus cōtinent̄ sub ly signū: ⁊ cum hoc aliqua alia sub eodē cōtinent̄. Et per idē probo q3 i" terminus aīal, nō est cōior isto termino homo: q3 plura cōtineat cū infinita sub quolibet ꝛtineant̄. vnuꝫ autē infi-

nitum nó est maius alio infinito nec infinita sunt plura alijs infinitis. Sed dicit cõius ꝓpter rationẽ assignatã.

Notãdũ 2m. ¶ Nota etiã q̃ non quocũq; modo sumptũ ly signũ est cõius illo termino terminus dicẽdo terminꝰ est signũ: z̃ solũ put capit in significatione formali: z̃ put sumit vt significat z̃ nõ vt significat. Unde ꝑsiderãdo istũ terminũ signũ vt est vnus particularis terminus z̃ put signũ significat per istũ terminũ terminus tanq̃ ꝓpriũ individuus sic nõ est qd magis cõe: imo potius minus cõe. Cõsiderãdo etiã istũ terminũ signũ vt significat solũ se z̃ sibi subesse vt solet dici ab apolinare qñ supponit mãliter: sic etiaz est qd minus cõe q̃z ly terminus. Cõsiderando x̃o istos terminos terminus: z̃ signũ. vt quilibet illoꝝ solũ significat se. z̃ sibi similes sic neuter illoꝝ ꝓtinet sub alio nec vnus est magis cõis q̃z alius. ¶ Scõa particula est. ly oratio. Circa quã est cõis difficultas: qi nõ vt q̃ ly terminus ꝓ oratione dẽat diffiniri cum Paulo post ly oratio per terminũ diffiniat. Modo incõueniens est q̃ idẽ diffiniat ꝓ seipsum: aut per aliqd diffinitũ per illud. ¶ Respondet cõiter nõ esse incõueniẽs q̃ idez diuersis respectibꝰ diffiniat z̃ diffiniat respectu eiusdẽ. Modo ly orationis in obliquo ponit diffinitẽdo terminũ: qñ aũt ponit ly terminus in diffinitione oratiõis sumit ly oratio in recto: nõ aũt in obliquo. ¶ Uel formalius z̃ rectius dicas. q̃ duplex est totuz. quoddã eni est totũ vniuersale: vt est genus respectu sue speciei. quoddã aũt est totũ integrale: vt domus respectu suaꝝ partiũ integraliũ. Sũt duplex est pars. Quedã subiectiua vt species respectu gnis. Quedam aũt integralis vt paries respectu domꝰ aut manus respectu sor. Ad ꝓpositum nostꝝ qñ diffinitur ly terminus ꝓ oratione sumit ly terminus vt pars integralis: ly. oratio aũt vt totum integrale. qñ x̃o ly oratio p terminũ diffinit sumitur ly oratio vt pars subiectiua. ly terminus aũt vt totum vniuersale. z̃ sic patet quomõ diuersimode illi termini sumantur in illis diffinitionibꝰ.

Circa ly ꝑsit tantũ dubũ 3m. ¶ Tertia particula est. ly cõstituitiuũ. Circa quã aduerte q̃ cum ille terminus aptitudinẽ significet sic videtur posse ꝓbari q̃ illa syllaba sor cõponens illã dictionẽ sor tes ẽ terminus: qz vbi formaret ista ꝓpõ. sor est syllaba capiẽdo illã partẽ ꝑdicte dictiõis. patet. q̃ ly sor est subiectũ in illa propõne: z̃ per ꝑsequens est terminus. ergo illa syllaba vt pars illius dictionis est apta nata ꝓstituere orationẽ: vt pars ꝓpinqua. vt patuit in predicta ꝓpositione. ¶ Respondet q̃ duplex est aptitudo: q̃dam z̃ ꝓpinqua: q̃dam aũt remota: ꝓpinqua aũt spectat ꝓposito nostro. z̃ est qñ aliqua dictio remanens dictio p se pót esse subiectũ predicatũ vel copula vel quocũq; modo pars ĩmediata ꝓpositionis. Aptitudo aũt remota est qñ ista aut syllaba aliqua dictionẽ ꝓstituit. Et ad hoc vt orationem ꝓstituat tanq̃ subm vel predicatũ opus est vt desinat esse pars talis dictionis: z̃ fiat aut dictio per se: aut ista per se. de aptitudine aũt propinqua intelligo in ꝓposito z̃ nõ de remota. ¶ Sed istud nõ vt ꝓmo aspectu satisfaceret: q̃ si capiatur ista ꝓpositio. sortes est homo: deinde tranuersim sortes est ꝓma ꝓpositio. sortes est syllaba: cuius ly sor fit pars illius dictionis sortes. patet. q̃ talis syllaba existens pars alterius dictionis esse pót subiectũ propõnis. ¶ Sed istud nõ obstat: qi illa syllaba sor bz rõnem duoꝝ. Primo eni bz rõnem syllabe ꝓstituẽtis dictionẽ. ¶ Scõo bz rõnẽ dictionis per se exãtis. vñ licet videat semp eadem esse syllaba mãliter. est tamen dua formaliter. s. syllaba z̃ dictio. ¶ Sz ẽ difficultas in hac mã. vtrũ si scribat in aliquo folio illa lra a per se sita q̃ non vniat cum alio sit terminus: an nõ. Et vt q̃ sic. qz si cui ly omnis per se sumptus est terminus: z̃ nihil significet ingẽtum terminus. Ita ly a scriptum vt primo bz cõcedi esse terminus: z̃ nihil significet inquãtuz termin⁹.

Instantia.

Solutio.

Dubũ tertiũ

¶ Respõdeo q̃ illa lra nõ sit terminꝰ. z̃ secundo q̃ ly omis terminus est. Et dico q̃ differẽtia est inter vnũ z̃ aliud. nã illa lra. a. nõ habet per se sumptuz aliqd speciale ab impositore ꝓmo per qõ dicatur terminus. ¶ Nisi forte dicat q̃ habet hoc speciale vt ꝓponatur ablatiuo. est. n. ꝓpositio. vt patet apud grãmaticos. ¶ Sed id nihil est. qi capiat illa lra. b. Et fiat argumẽtũ de illa. ille autem terminus omis habet ab impositore ꝓmo aliqd speciale. bz enim vt per impositionez dicat signũ distributiuũ: z̃ cũ hoc exercear tale officiũ distribuẽdi cum vniꝰ termino capaci sue virtutis. Et simili mõ dicas de eiusmodi terminis sor. bus. z̃ de alijs ꝓsillibus q̃ nõ sunt termini ꝓpter rationem assignatã: qñ. s. per se sumunt. ¶ Quarta particula z̃ vltima ẽ vt pars ꝓpinqua eiusdẽ. ꝺ quã est argumentũ de termino mentali. nam ꝓpinquũ z̃ remotuz respective dicunt. si ergo terminus mentalis sit pars propinqua: ꝺp̃z q̃ habeat partes remotas: modo falsuz est hoc. quilibet enim cõceptus est indiuisibilis. z̃ ideo nõ habet partes: saltẽ eas que sunt lre. ¶ Et ideo intelligas q̃ illa particula intelligitur. vt pars ĩmediata. eo modo quo sumit ꝓbs in ꝓmo ꝓiorꝝ dicens. est autẽ terminus in quez ĩmediate resoluitur propositio. z̃ non intelligor tunc q̃ ĩmediatum dicat respectũ ad partes mediatas. z̃ sic soluitur argumentum. ¶ Posset etiam dici q̃ illa particula posita a Paulo habet veritatem de bis solũ que sunt in voce aut in scripto.

Respõsio.

Circa ly vt pponũ.

Lõ. 4.

Dubũ 4m.

Circa totam diffinitionẽ vel melius circa terminũ diffinitum. Nota q̃ posset ꝓbari. q̃ diffinitũ illud nõ est vniuocũ: sed equiuocum: ꝑ cipiendo q̃ enti reali z̃ enti rõnis. nihil est cõmune vniuocũ. quo ꝓsupposito arguit sic. Respectus q̃ est termini vocalis: aut scriptus ad suũ significatũ est rõnis. cum intellectus talẽ mõdum significãdi illis attribuat. Termini aũt mentalis ad significatũ suuz est respectus realis cũ nãliter significet. z̃ nõ aliunde habeat modus significãdi. z̃ sic illi duo termini. vocalis z̃ mentalis. nõ habebũt vnũ vniuocũ cõmune. ¶ Pro quo aduerte q̃ vnius talis respectus est rõnis: eo q̃ respectus realis requirit extrema realia simul existẽtia. mõ termino mẽtali accidit q̃ suũ significatũ sit in re. vt satis notuz est. Et sic patet q̃ ratio adducta ad oppositũ nihil ꝺcludit.

Respõsio.

¶ Prima diuisio est ista. Terminorum quidam est per se significatiuus: quidam nõ. Terminus per se significatiuus: est ille qui p se sumptus aliquid representat: vt ly homo. ly animal. Terminus nõ p se significatiuus est ille qui per se sumptus nihil representat: vt omnis nullus z̃ consimiles.

Prima diuisio.

Aduerte primo circa ly per se sumptum qõ expõni pót dupliciter. Uno modo ꝑm aliquos: vt ille terminus dicat per se sumptus qui sumit sine additione alterius termini determinatiue vel determinari. vt dicẽdo. homo est aial. tam ly hõ q̃z ly aial est terminꝰ p se sumptus dato q̃ sumat in ꝓpõne. z̃ per ꝓximuz nõ per se sumptus dã qñ sumit cum additione alterius termini determinatiue vel ꝺterminatiue: sicut dicẽdo. ois hõ ẽ aial. tam ly hõ. q̃z ly omnis. non est per se sumptus. ¶ Scõo mõ pót exponi vt ly per se sumptus. itelligat solitarie. i. nõ cũ alio z̃ extra orationẽ z̃ nõ p se sumptꝰ nõ solitarie: sed cũ alio: vt in oione. z̃ hec expositio iudicio meo magis est de mẽte magistri. vt patebit infra. in diffinitione termini cathe. qi ibi exponens magister qd vult dicere tam per se q̃z cũ alio: dicit p se. i. extra oionẽ z̃ cũ alio. i. i oione. ¶ Aduerte secõdo circa ly aliqd significat. ¶ Significare dupliciter sumitur. Uno nõ cõmuniter. z̃ sic signi

Mẽbrus. Notãdũ 6m. O

Notãdũ 7m. Significare dupliciter.

P

ficare est aliqd intellectui representare. ⁊ illo modo qlibet terminus aliquid significat: qz aliquid ītellectui representat: qz saltē seipsum: quod pōt pbari per boc meditū: oē ens est aptū natū causare similitudinē sui intellectui: aliter nō esset imaginabile. Alio mō sumit ꝓprie ⁊ sic significare est aliqd ītellectui extra se rēpsentare siue nāliter siue ex impōne ⁊ sic sumit in ꝓposito. ¶ Aduertē tamē qꝫ illa distinctio data de ly significare cōmuniter ⁊ ꝓprie cum suis diffinitionibus est distinctio cōis: quā etiā ponit magister In logica sua magna: ⁊ sic significare ⁊ rēpsentare idē sunt. Strodus āt aliter accipiēs ponit dīam inter significare ⁊ representare in ꝓsequtiue suis in 24ª regula dicens qꝫ representare est nāliter: significare ℞o ad placitum. ſ. ex impōne. ⁊ sic oīs terminus se ipsum rēpsentat. Mentalis aūt terminus cum boc aliā rem extra se representat. Vocalis aūt ⁊ scriptꝰ significat aliqd extra se. si fuerit impositus ad illud significādum: nō aūt representat. Hec volui dixisse: vt scias auctores in eadē mā diuersimode loqui. ¶ Aduerte qꝫ tres ꝓditiones requirunt ad boc qꝫ aliqd sit terminus ꝓ se significatiuus. Prima qꝫ sit terminus: ⁊ hec ꝓditio subintelligit in diffinitione. Scōa qꝫ aliqō extra se significet. Tertia qꝫ illud tale significet per se sumptus. Propter defectū ꝑme ꝓditionis illa res qne non est terminus, nō est terminus per se significatiuus. Alie particule ꝓperant sibi. Propter defectū secūde ꝓditionis isti termini bus: bas: ois: nullus nō sunt per se significatiui. Propter ōse ctū tertie ly albus alba albū. ⁊ boc relatiuū qui ⁊ ꝑtilla adiectiua nō sunt termini per se significatiui: qz p se sumpti nō significant aliqd ex se: ⁊ ꝛ significent. i. cū alio significent. vt infra patebit. Aliqui tamen dicunt qꝫ oēs termini mālīter sumpti sūt ꝓ se significatiui. formaliter aūt nō: ⁊ ḋ̄ius boc sit ꝓbabile: oppm tamē teneo: ⁊ arguo ꝓtra ipsos: vide in 3ª qōne cōtra sūmulas. Terminus ℞o nō per se significatiuus est termin⁹ cui alie due ꝓditiones nō cōperunt: ⁊ est duoꝓ modoꝓ. Aliquis enī qui nullo modo significat loquendo ꝓprietate p se nec cum alio. vt buf baf. ois nullus. Aliqs ℞o nō significat per se ⁊ cum alio. vt qui albus alba album.

Circa ꝑmū diffinitū. Nota qꝫ est ly terminus: per se significatiuus. ⁊ est scōe intētionis habens solum significatū formale, ⁊ diffinitur pro omni tali ⁊ ex ꝓsequente pro se ⁊ cum illo cōuertitur diffinitio. Circa diffinitionē nota qꝫ intelligit sic. terminus per se significatiuus est ille. ſ. terminꝰ. ⁊ ponitur loco generis q per se sumptus. i. si solitarie ⁊ extra oīonē sumat: est significatiuus alicuius: vt ly hō. ⁊ boc ꝛ significationē personalem: aut ꝛm significationem per quā terminus est terminus: qō idem est. Dixi āt boc: qz ly omnis. nō est per se significatiuus: ⁊ nī per se sumptus aliqd significat: vt seipsum: nō tamē ꝛm significationē faciētē ipsum cē terminū. est enim ly ois. terminus ꝓpter officiū: ⁊ nō propter significare se. vt ꝑz. Si enim esset terminus ꝓpter significare se. tunc oīs res esset terminus. ex quo oīs res significat se. ¶ Circa 2m diffinitū nota qꝫ iterꝫ est secunde habens duo significata ⁊ nō diffinit pro se: aut sibi simili: sed pro suo significato formali: ⁊ intelligit sua diffinitio sicut precedens. ¶ Contra istā diffinitionē arguit primo probādo qꝫ ly terminus. nō pōt diuidi per se significatiuū: ⁊ nō per se significatiuū: qz si sic diuideretur: oꝑz qꝫ diuideret in duas partes: quaꝝ vna esset per se significatiua: ⁊ alia nō. ꝓsequēs falsum. qz ly termin⁹ est vna dictio: cuius partes nō significant separate. ¶ Scōo arguit sic. Aliqs est terminus qui negs est per se significatiuus: nec nō p se significatiuus. Igit diuisio mala. tenet ꝓntia. ⁊ antecedens ꝑbat. qz terminus qui diuidit. nec est per se significatiuus: nec nō per se significatiu⁹: ⁊ terminus qui diuidit est aliqs terminus. Igit cē. tenet ꝓntia cū maiori. qz terminus q diuidit est ly terminus. ⁊ maior ꝑbat. qz dato qꝫ sit vnū illoꝝ. pnta per se significatiuus. Et arguit sic. Termin⁹ qui diuidit est per se significatiuus: ⁊ diuidit per p se significatiuū: ⁊ nō per se significatiuū: igit terminus per se significatiuus diuidit per p se significatiuū: ⁊ nō per se significatiuū. ⁊ sic idez diuideret seipsum. ¶ Tertio arguit sic. Ex ista diuisione sequtur qꝫ diuisum cōtinet sub diuidēte. igit diuisio mala. patet ꝓntia. ⁊ añs probat sic. omnis terminus per se significatiuus continet sub ly terminus per se significatiuus: sed diuisus est terminus per se significatiuus. igit ꝓtinet sub illo qō est diuidens. tenet ꝓntia cum maiori. ⁊ maior ꝑbat. qz omne significatū ꝓtinet sub suo significāte. ¶ Quarto sic. Omnis terminus est per se significatiuus. igit diuisio mala. tenet ꝓntia. ⁊ añs ꝑbat. omnis terminus est signū. ⁊ oē signū est illud quo apprehēso deuenimus in cognitionē alicuius. igit omnis terminus est illud quo apprehēso venimus in cognitionē alicuius. ⁊ per ꝓns omnis terminus est p se significatus. ¶ Quito sic. Omnis terminus est per se significatiuus. igit diuisio mala. patet ꝓntia. ⁊ añs ꝑbat sic. ly ois. ꝛm significationē personalē quā iam ḃz est alicuius rēpsentatiuus. igit a pari rōne qlibet alius. tenet ꝓsequētia. ⁊ añs ꝑbat. ⁊ pono qꝫ ly ois. sit a longe ⁊ apparcat sorti qꝫ sit ille terminus bō. sic qꝫ deceptus per illū apprehēdat boiez ⁊ segtur intentū. ¶ Ad ꝓm rm. qꝫ duplex est diuisio. ſ. realis ⁊ logicalis. diuisio realis est qñ totū: vt caro super scāno diuidit in partes que vere cōponebant totū. Sed logicalis est cū sub vno termino cōi sumunt duo: aut plures termini quoꝝ nullus est ita cōmunis: sicut sunt ille ꝓmus: ⁊ qlibet illoꝝ significat aliqō vl aliq̄ que significant per illū ⁊ nō oia. ⁊ disiunctū ex illis conuertitur cum diuiso. Exēplū. dicimus qꝫ ꝓntia diuidit per bonā ⁊ malā: qz sub boc noie ꝓntia sumunt isti duo termini: bona ⁊ mala. quoꝝ ꝓmus significat partē coꝝ que significant per ly ꝓsequētia. ⁊ nō oia. ⁊ similr scōs. sed boc disiunctū bona vel mala ꝓuertit cum ly ꝓntia. vt patet. ⁊ sic illud qō diuidit: nō diuidit in partes que cōponant ipsum: sed diuidit in terminos qui appellant partes subiectiue: ⁊ ipsum diuisum appellat totuz vniuersale. Ad ꝓpositū dico. qꝫ cū diuidit terminus in per se significatiuū: ⁊ nō per se significatiuū. non diuidit vere ⁊ diuisione reali in partes componētes ipsum: quaꝝ vna sit p se significatiua: ⁊ alia nō. sed diuidit diuisione logicali. sic qꝫ sub boc qꝫ dico terminus sumunt duo termini minus cēe. ſ. ly per se significatiuus: ⁊ ly nō per se significatiꝰ. quoꝝ quilibet significat aliq̄. ⁊ nō omnis que significant per ly terminus. vnde boc verbū diuidi tur scōo mō sumptuz est terminus secūde limitans terminos ad standū pro dictione: vt si dicā ꝓntia diuiditur in bonā ⁊ malā. sensus est qꝫ illa dictio ꝓntia. diuidit p istas duas dictiones: bona ⁊ mala diuisione logicali. ⁊ B est vez. Et sic patet solo ꝓmi. ¶ Ad 2m negat añs. Et ad ꝑbationē dī. qꝫ illud diuisum ē illa dictio. terminꝰ. ⁊ que est per se significatiua. Et cū arguit. Illud qō diuidit est terminus p se significatiuus. ⁊ diuiditur per p se significatiuū: ⁊ nō per se significatiuū. igit terminus per se significatiuus diuidit per per se significatiuū. ⁊ nō p se significatiuū. rn⁹ qꝫ nō valet ꝓntia. qz vt dictuz fuit ly diuidit. limitat terminū ad standuz pro seipso. ⁊ sic ista ꝓpositio terminus per se significatiuus. diuidit per p se significatiuū ⁊ nō per se significatiuū. significat qꝫ illa dictio terminus per se significatiuus. diuidit diuisione logicali per illas duas. ſ. per se significatiuus ⁊ non per se significatiuus: qō est falsum. qz nō dicimus. terminꝰ aut terminoꝝ per se significatiuoꝝ. alius p se significatiuꝰ.

Mō addū 3m.

Mō addū 4m.

4m

Ritius.

Mō addū 5m.

Mō addū 1m.

Contra diuisionē arguit primo.

Scōo arguit.

Tertio arguit.

Quarto arguitur.

Quito arguit.

Ad 5m rñr. Duplex est diuisio.

Ad 2m.

alius nō per se significativius. Sed bene cōcedit g̃ ex illo antecedēte: sequitur g̃ aliqs terminus qui est per se significativus. diuidit̃ per per se significativū. ergo non per se significativū. ergo ex hoc nō sequitur g̃ idē diuidat seipm. ergo nullus est ois iter istas. terminus per se significativus diuidit̃ seipm. ergo nullus terminus per se significativus diuidit̃ seipm. ergo nullus terminus per se significativus diuidit̃ seipm. ergo nullus

Notãdã 3m.

nullus terminus mẽtalis ſeipm ſignificat: ſed alius conceptus de illo format' qui eundẽ repſentat. ℭ Aduert' e viterina ꝙ ly ille terminus ſignificatiuus aptitudinẽ dicat: nõ tñ oẽm aptitudinẽ oẽtnat ſed ſolũ ꝓpinquã. ꝙ alr ſeqret' ꝙ ille terminus ois eẽt per ſe ſignificatiuus: cũ poſſit ꝑioni ad ſignificãdũ hoiem: aut aliqd ſile: etias ſumptus per ſeiſed tũc variat' ipoſitio antiq' aptitudo remota. ℭ Cõtra ꝓdicta eſt dubiũ: q tũc ſeqret' ꝙ pnomen demſtratiuũ nõ poſſet eſſe terminus ꝑ ſe ſignificatiuus ſalte in voce z ſcripto: q nõ hz aliqd ſpãle ſignificatũ ab impoſitore. vt ꝑz. ℭ Dicat' ꝙ pnomen tale hz ab impoſitore ſpãle. vt poſſit qlibet qcqd voluerit ꝑ ipm demſtare. z ſic ſi aliqd demonſtro mea eſt auctenica in ipſo eum banc aucẽt habuero: ſicut etiã ab ipoſitione ſpãli. ꝙ pnomẽ demõſtratiuũ. aliqd ſignifi eſt id. pnomẽ terminus ꝑ ſe ſignificatiuus. vt ꝑz ꝛc.

Dubũ 2o.

Soluto.

Scõa diſtio. Vide Pau. lo-ma. ꝑ° fo. 3°. fa. 4°. i. 12. pn. 2. vn. 1. 36 pn. eiuſdẽ. i. 3m. ꝑ. fo. 9°. an ſoloné nõ ma ibi intelgẽdã. i. 2m. 3. fo. 1. con. 2. 2. 3. i. 3m. i. 8. fo. 11. fa. 2. 4. i. fo. 3m. 2. vn. con. 3°. i. 40. ꝓn. 3 vn. 20. 2. 6. 3°. i. fo. 8m. eiuſdem con. 2°.

℣ Secunda diuiſio eſt iſta. terminoꝝ quidaꝫ ſignificant nãliter: z quidaꝫ ad placitũ. Terminus nãliter ſignificãs ẽ ille qui apud oẽs eiuſdem eſt repſentatiuus: ſicut ly homo. ly animal. in mẽte. Terminus ẽo ad placitũ ſignificans eſt ille qui nõ apud oẽs eiuſdẽ eſt repſentatiuus ſicut ille terminus homo in voce vel in ſcripto q apud nos ſignificat homines: ſed apud aliquas certas nationes nihil ſignificat: vt ſunt greci z hebrei.

Aduerte ꝓmo q magiſter dicit q̃ terminus nãliter ſignificatiuus eſt qui apud oẽs idẽ ſignificat. vt terminus mentalis. ℭ Sed dubiũ eſt quid ſit terminus mẽtalis. z eſt dupler opinio. ℭ Quidã eni dixerunt q̃ terminus mẽtalis. eſt ſolũ conceptus vocis: quoꝝ ratio eſt. q̃ voces ſignificant conceptus ſm ꝓbm ꝓmo ꝓbet. ℭ Dec opinio eſt falſa. q̃ conceptus de re bus ſiue ꝓpria de leone eſt terminꝰ mẽtalis: z nõ talis nõ eſt conceptus vocis. q̃ terminus mẽtalis nõ ſolũ eſt conceptus vocis. pter ꝓpria cũ anteceẽdẽ ſimul. Ratio aũt huius opinionis ſoluet' infra. ℭ Alii ẽo dixerunt q̃ ter minus mẽtalis eſt ſilitudo rei in intellectu fiue conceꝑ rem repſentans ad extra. Cuius opinionis eſt magr in logica magnus: z oẽs fere auctores. Cuius rõ eſt. q̃ ſilitudo vbiq; repũtat idẽticũ ſi eẽ imago. Cẽſaris: illa vbiq; repũtaret Cẽſare ad cultus imitationẽ fit: z nõ repũtaret vno loco vnũ: z in alio loco aliũ. ſic aũ eẽt de conceptib⁹ z ſilitudinibus exiſtẽtib⁹ in aia. ẽre ẽ. ℭ Et ex hoc ꝑz q̃ terminus mẽtalis ſignificat idẽ apud oẽs: q̃. ſignificat ex ſilitudine: z cõuenit ẽa ad rem. ℭ Alig tñ argnit ꝑ hãc opinõe ſic. Terminus vocalis ſignificat mẽtale ꝗ ꝑbm ꝑ ſe ꝑiter. dicẽte. Ea q̃ ſunt in voce ſunt earũ que ſunt in aia paſſiõni note. z ꝑ Boe. in dicto loco dicẽte hoc exꝑeſſius. dicit enĩ. Clor nõ ſignificat ꝑ res extra: ſed aliqd in aia. z ex pñi ſignificat res extra. tunc vltra ſed terminus vocalis nõ ſignificat ſilitudinem rei: ſed conceptus ſed res. g̃ terminus mẽtalis nõ eſt conceꝑ⁹ nec ſilitudo rei: ſed ipſa res. Et ꝑter hoc facũt cerniõ opinionẽ dicẽtes. q̃ terminus mẽtalis eſt ipſa res ꝗ eſſe ſpiale. Res ẽo eſt ipſa res ſm eſſe extra aiam. ℭ Dec opio eſt falſa ſi ꝑ rem ſm eſſe ſpiale intelligit aliud q̃ ſilitudi nes rei in intellectu: q̃ ꝑbat: q̃ ꝑbꝫ in 3° de anima. ait. Lapis nõ eſt in aia: ſed ſpẽs ẽus: z ſpẽs lapidis nõ eſt niſi ſilitudo. g̃ lapis ſm eſſe ſpiale in aia nõ eſt niſi ſilitudo lapidis: q̃ negant. Reſtat g̃ defendere 1am opionẽ que vera eſt. ℭ Ad argm in oppm vdm eſt: q̃ voces imponunt' ad ſignificãdũ illa eadẽ que per conceptus ſignificant'. z ꝑ ſignificant' per conceptus z mediãtib⁹ cõceptibus ſcdariꝭ per ipſas voces dñr ſignificare. Unde ſoluit' rñdendo dĩ q̃ voce ſignificare conceptus potest intelligi duplr. Uno⁹ q̃ vox ſignificet conceptũ tanq̃ illud qd ꝓmo imponit' ad ſignificandũ. z hoc eſt falſum. q̃ ſic ſignificat res ad extra. Alio⁹ ꝑt intelligi vocem ſignificare conceptũ tanq̃ illud quo mediante ꝑponit' ad ſignificandũ. z ꝑ 6 vez. z hoc voluit Pbs loco allegato. Auctoritas aũt Boe. ſic ꝓ intelligi q̃ vox nõ ſignificat ꝓ rem. i. mediate: ſed aliqd in aia. nĩ ꝓmo ſignificat rem. i. ꝓncipalr z nõ concepti. ℭ Ad 2am dr q̃ de virtute ſer monis illa diſſinitio. Termiñ⁹ nãliter ſignificatiuus ẽ qui apud oẽs idẽ ſignificat: eſt diminuta. nã ꝓponit ꝙ ille terminus homo in voce vel in ſcripto apud oẽs nationes fuerit inpoſitus ad ſignificandũ rem que eſt hõ. puta ſor. z pla. tunc talis terminus apud oẽs idẽ ſignificat. z nĩ nõ eſt nãliter ſignificatiuus: q̃ cũ nõ ſit terminꝰ mẽtalis nõ ſignificat ex ſilitudine quã hz cum re: z ꝑ ꝑñs nõ ſignificat nãliter. De virtute g̃ ſermonis imperfecta eſt: cũ cõpetat alteri a diffinito. Sz de bonitate intellectus ꝑfecta eſt. vñ ſignificare idẽs apud oẽs: ꝑ̃ intelligi duplr. Uno⁹ ꝑ accidens. ſic. ſ. q̃ tñ ꝑt nõ ſignificare idem apud oẽs: z ifto mõ tam termini vocales q̃ ſcripti poſſunt ſignificare idẽ apd oẽs. Alio⁹ ꝑ ſe ſic. i. q̃ impoſe ſit nõ ſignificare idẽ apud oẽs ſignificãdo aliquid. z illo 2o modo ſtelligit q̃ terminus nãliter ſignificatiuus eſt qui apud oẽs idẽs ſignificat. i. ꝑ ſe ſic. ſ. q̃ impoſe eſt ſignificãdo nõ ſignificare illud: tũc oꝭ inſtãria remouet'. Unde due cõditiones requrnt' ad terminũ nãliter ſignificatiuũ. ꝓmo q̃ ſit terminus. z hoc ſubintel ligit' in diffinitione loco gnis. Scõa q̃ ſignificet idẽ apd oẽs ꝑ ſe vt dcm eſt. ℭ Aduerte 3° circa terminum ad placitũ ſignificatiuũ: q̃ magiſter dicit q̃ eſt ille q apud oẽs nõ ſignificat idẽ. vt terminus vocalis vel ſcriptus. z cauſa ẽre terminus vocalis vel ſcriptus non ſignificat idẽ apud oẽs eſt: q̃ nõ ſignificat rẽ ex aliqua cõuenięcia z ſilitudine qua hz cum re: z ſed ſolũ ex impõne ſmi impoſitoris. z ideo dicit' ſignificare ad placitũ: q̃ ſignificat ad voluntatẽ ꝑmi inſtituentis qui impoſuit ſignificare talẽ rem: qui ita bene potuiſſet ꝑponere ad ſignificandum aliam rẽ quãcũq; voluiſſet. ℭ Notandũ q̃ termini vocales z ſcripti aliqd ſignificant naturaliter z aliud ad placitũ. nam ſignificant ſcipſos nãliter. Res aũt ad extra ſignificant ad placitũ. Ideo cũ dicit' terminus naturaliter ſignificatiuus eſt qui apud oẽs idem ſignificat. capiť ly ſignificare ꝑpie vt eſt aliqd extra ſe intellectui repſentare. modo ly qlibet terminus ſiue mẽtalis ſiue vocalis ſiue ſcriptus nãliter aliqd ſignificet: nõ tñ extra ſe materialiter ſignificat niſi mẽtalis. z ita babet intelligi. ℭ Ex hoc patet q̃ due cõditiones requirunt' ad terminum ad placitum ſignificatiuũ. ꝓmo q̃ ſit terminꝰ. ſecundo q̃ non idem apud omnes ſignificet.

Notãdã 2m.

Scõa diſtio.

Ad arg̃m cõtra 2am opi nionem dicitur.

Ad arg̃m cõtra 1am opi nionem dicitur.

Ad arg̃m cõtra 2am opi nionem dicitur.

Ad arg̃m cõtra 3am opi nionem dicitur.

Ad arg̃m cõtra 4am opi nionem dicitur.

Ad arg̃m cõtra 5am opi nionem dicitur.

Ad arg̃m cõtra

Notandum

Pau. lo. ma. p°. fo. 5. fa. p°. ibi. pria pcc.

Ad p^m di.

Ad 2^m.

Ad 3^m.

Petitio 2ª. Responſio.

Petitio 3ª. Responſio

Petitio 4ª. Responſio

Manfre. Dubdoma

Solutio.

Notádū 1^m

Notádū 2^m

Difficultas

Solutio.

Notádū 4ª. Argumentū Dubdicta

Solutio.

significandū boueu. Et arguit ſic ly bos. in ſcripto eſt ad placitū ſignificatiuus: ꝛ tamē eſt apud oēs ciuilē re preſentatiuus. igit̄ diffiniitio mala. ¶ Do ſolutione eſt ſcīdū ꝙ ꝓpoſitiones date a magiſtro nō ſunt bone de virtute ſermonis: ſed habēt ſic intelligi. terminus naturaliter ſignificatiuus eſt iſte. ſ. termin⁹ qui ſm̄ ſignificationē facientē ipſum eſſe terminū quātum ex ſe. ꝛ nō ex alio eſt apu. oēs ciuilē repſentatiuus. ¶ Terminꝰ autem ad placitū ſignificatiuus eſt ille qui ſm̄ ſignificationem faciētem ipſum eſſe terminū non eſt quātum eſt ex ſe apud oīnes ciuilē repreſentatiuus. Sed ex alio habet ꝙ ſit ſignificatiuus. ꝛ ſic intellexit magiſter. vñ ter minus qui eſt ſignificatiuus naturaliter ſignificat rem ex naturali cōuenientia quā habet ſecum: ſicut veſtigiū in puluere ſignificat rem non ex ſimilitudine quā habeat ſecum: ſed propter noſtram: vel antiquoꝝ impoſitionem. Ito ſtante reſpōſco ad argumēta. ¶ Ad p^m dicit ꝙ ly omnis. ſ. ſit apud omnes ciuilē repreſentatiuus: nō tamen ſm̄ ſignificationē faciētem ipſum eſſe terminū. vt patet. ¶ Ad 2^m dico ꝙ ly bono. in mēte eſt terminus naturaliꝫ ſignificatiuus: q̄ quātus eſt ex ſe ſm̄ ſignificationem faciētē ipſum eſſe terminū eſt apud omnes. ꝛc. Et cum dicit̄ non poteſt repreſentare nīſi mibi: cōcedo. tamen dico ꝙ eſt repreſentatiuus oīnibus quantus eſt ex ſe. Unde ſi talis terminus poneret̄ in mente greci: ꝛ grecus de eo cōſideraret ſoa mālter: ſegtur ꝙ idē mibi ꝛ greco repreſentaret. nō ſic autē eſt de illo termino bono. in voce aut in ſcripto. ¶ Ad 3^m dicitur ꝙ ly bos in caſu illo ſit repreſentatiuus ciuſdem apud omnes: nō tamen quātum eſt ex ſe: ſed ex alio. ſcilicet ex impoſitione. ꝛ patet ſoluto. ¶ Sed hic ſunt aliqua petitiones. Prima an ſit aliquis terminus: qui nec ſit ſignificatiuꝰ ad placitum nec naturaliter. ¶ Reſpondeo ꝙ ſic. quia termini ſyncathegorematici. vt patet ex diffiniitione ma giſtri. quia iſti nō ſunt ſignificatiui. ¶ Scda an iſti terminī naturaliter ſignificatiui ſint. ¶ Reſpondeꝫ ꝙ ſic. quia aliter tu nō poſſes aſſignare cauſam. quare anteꝫ videres me ęgo non repreſentabar tibi diſtincte? poſtea ſicmiſh quia ex mei preſentia habes terminum mētalem ſignificantem me diſtincte quem non habebas. ¶ Tertia petitio quid ſunt iſti terminī. ¶ Reſpondeꝫ tur ꝙ ſunt quedam ſimilitudines rerum in ſenſu vel intellectu repreſentatiue rerum quarum ſunt ſimilitudines. ¶ Quarta a quo cauſantur iſti. ¶ Reſpondeo ꝙ a rebus quarum ſunt ſimilitudines.

Circa: 4^m diuiſionē aduerte ꝙ eſt difficultas. Utrū ois terminus mētalis ſit naliter ſignificatiuꝰ. ꝛ omnis vocalis aut ſcript⁹ ſit ad placitū ſignificatiuꝰ. Et videt ꝙ non. nam ille terminus ois in mente: exquo nihil ſignificatiſed aliquaſ nō eſt ciuilē ꝛci repreſentatiuus apud oēs. ¶ Ad qō dicat. vr verba ſonāt. concedendū eſt nō oēm terminū mentalē ſignificare naturaliter. Poſſumus m̄ addēdo aliquid diſtinuendo dicere: ꝙ continet oēm talē terminū iſic: ꝛ illegēlo. t. terminus naturaliter ſignificatiuus ē qui apud oēs ciuilē ꝛci repreſentatiuus apud oēs. ꝛ ſic ceſſat arg^m q̄ ly ois in mēte nō apud oēs idē ſignificet: ꝛ cōdē tū nō ſignificat. ¶ Ad nerte vtrū? ꝑ ſi virtute ſermonis rectiua ē dicere. ſig^t naliter: ꝛ ſi naliter ſignificatiuꝰ: ita ꝙ reſoluēdo dicam⁹ terminus eſt aptus nat⁹ ſignificare naliter: ꝛ nō naliter eſt aptus natus ſignificare. ita vt ly naliter determinet infinitū ſignificare ꝛ nō illud verbū eſt: q̄ aliter ſequer. ꝛc. ſp. glibet termin⁹ vocalis aut ſcripturus eſſet naliter ſignificatiuus: q̄ ne nā ſua eſt aptus natus ſignificare. aliter enī ſ. nunq̄ potuiſſet imponi ad ſignificādū vt ter minus. Et ſi dicat ꝙ ly nō nā ſua ſit aptus nat⁹ ſignificare: nō ſti ē aptus natus ſignificare naliter. i. nali modo.

¶ Aduerte vlteri? q̄ in diſſone intellecta ē illa gricula ex ſe. Ita ꝙ oīcanius terminū naliter ſignificatiuus eſt ꝙ apud oēs ciuilē aut codē mō eſt repſentatiuus. ꝛ ſi ſe. q̄ dicor: ꝛ vbi poncret̄ ꝙ in re: nā eſſent ſolū boies latini apud quos iſta vox bō eandē ꝛci ſignificaret: ſed hūc nō eſt naliter ſigtiuus talis termin⁹: q̄ ꝛ eandē ꝛci talis terminus apud oēs boies repūtaret: nō tñ hoc eſt ex ſe: ſed ex ſolū ex cōuētione boiū: inter ſe. ꝛ ſiliter reſpō deat̄ vbi eſt vna vox: ꝛ de facto apud oēs boies eandē rem ſigtet. ¶ Noradū eria: ꝙ ſolet cōtrer argui ꝙ iſta vox naliter ſit terminus naturaliter ſignificatiuꝰ: quod tamē falſum eſt: cum ſolū terminus mentalis ſit naliter ſignificatiuus, ꝓbat. aūr boc ilo modo. q̄ illa vox natu raliter ſigt ſcipſa: ꝛ ſignificat naliter cuꝫ iſta vox ſit ly naliter. ꝛ ſill nō ē melius ꝓbat de illa voce ly naliter. vr fiat ar^m de voce ſignificāte: vt termin⁹: ꝛ vt res. ¶ Sz id nihil eſt. q̄ iſta vox ly naliter cōceſſo ꝙ ſignificet naliter. ſigt naliter ſimēdo vt eſt nome: nō aūt ſigt naliter ideſt nali modo. vt ly naliter tenet̄ aduerbialiter. ¶ Melius tū dicat. ꝙ ly naliter nō ſignificat naliter. ſed ly naturaliter. q̄ ſimēdo in tali ꝓpone iſtuꝫ terminū naliter debet ſumi i ſpāli. ꝛ potiori huꝫ ſignificaro: aut nō ſignificādi. Datur iſte exēplū. ille termin⁹ ly bō. nō ſignificat bomo. ſ. ſigt ly bō. ¶ Confimilio eſt difficultas de ter mino ad placitū ſignificatiuo: q̄ tenco vt eſt tenē dus. q̄ oīs terminus. ſ. ad placitū ſignificatiuus: ſit vocalis: aut ſcripturus. cōra ꝓbat. q̄ capto ſ^m terminō mētali. ad pla citūtūc ſignificat ad placitū: q̄ ſcipm ſignificat: q̄ ē ly ad placitū. ¶ Ad qō reſpōde vr pus: q̄ ille termin⁹ ad placitū in mente ſignificat ly ad placitum vt eſt nomen. non autem ſignificat ad placitū aduerbialiter ſumendo vt ſumitur in diſſone. ¶ Melius tū dicat. vt eſt tactus etiā circa ꝓmā diuiſionē qō. nō eſt ſimilitudo ē termino vocali ꝛ mētali. Vocalis enī aut ſcripturus termin⁹? pcc dit ſcipm poſſe ſignare. terminus aūr mētalis nō ſcipm poſt ſignare ſm̄ ꝓbōē verā. ꝛ ſō difficultas magis. pcc dit de illa voce ly naliter. ꝛra ꝓmū mēbrū diuiſionis. q̄ de illo termino ad placitū in mēte. cōra ſcdm mēbrū di uiſionis. ¶ Nota ēt ꝙ pōt argui terminus mentalis ſit ad placitū ſignificatiuus ꝓpoſuendo ꝙ ille termin⁹ ad placitū ſignificet ꝙ pēt diuerti ꝛ diſtrahi a ſuo ſignato: ita ꝙ aliqñ ſignificet vnū ſignificatū. ꝛ poſtea ille idē ad hūc ſignificādū nō ſignificet illud idē ſignatū: quo ꝓpoſito capiaſ illa dictio bō ſcripta ſ parietē aliquo: ꝛ ta men aliqo vidēs talē dictionē formet in mente lectu ſuo ſillabinē ꝛ accepta illius dictionis in ſenſu ꝑ ꝙ exquo latinus ē habituaꝫ ad apprehēdēdū boies: ꝛ ita rales dictionē bō videt. nūc illa ſillabo talis dictionis cidē latino repūtabit ꝙ uo. ſillā dictionē bōr boies. ꝑ^m naliter. ſcdm aūt ad placitū q̄ ꝓbat. nā ſi ꝓpoſibile talis ꝛce ptus illius dictionis cēt in mēte alicui? mere greci: nūc nō repūtaret boies. pōt ergo. vel nō ꝓpugnat rōni ſue pi uerti a ſuo ſignificato. q̄ ē ad placitū ſignificatiuus ꝑ ꝓ ſuppoſiti habiti. ¶ Ad qō rūde. q̄ ꝓceſſo. q̄ talis ſill tudo dictionis in mēte latini boies ſignificaret: i mēte aūt greci nō ſignificet boies: ꝛ ſolū talē dictionē bō. adhuc nō ſequit. q̄ ſit ad placitū ſignificatiuus: q̄ ꝛ non apud oēs boies boies ſignificaret: m̄ apud oēs talē dictionēs bō ſignificaret: rōne cuius ſignificati ē naliter ſignifica tiuus talis termin⁹ ꝛ ſillabo. Uñ nō valet arg^m. ille ter minus nō ſignat hoiem apud oēs. q̄ nō ſignat idē apud oēs: licut nō ſequit. ſor. nō ē plato. q̄ nō ē bō. ꝛ iō ad b vr. ꝓbet ꝙ talis terminus ſit ad placitū ſignificatiuꝰ. ops arguere ſic. nullius ſignificati ē repſtatiuus apud oēs. ergo ē ad placitū ſignificatiuꝰ. mō falſus ē aīs: q̄ illius dictionis eſt ſignificatiuꝰ? ille ꝓcept⁹ apud oēs. ¶ Alr ēt dici pōt ꝙ in caſu ꝓncipali nō eſt vna ꝛ eadē ſillabo vel cōcept⁹: q̄ latino repūtat boies ꝛ talē dictionē bono: ſz

fiunt due lz in tpe impcptibili ambe ab intellectu latini fomenť. habita enim pma ſtatim per habitudine itelle ctus fomat ſcdam. pma ſit rñio de directo arm ſoluit. cui ex verbis diffonis ſoluat arg^m. ſcda aũt nõ cõſideratur verba lz phyſica ē. Pro hac mā. vide ēr Paulũ i ſcõ du bio ſue quadrature in 12° principalit lz tñ multa dicat õ termino nãliter ſignatiuo. ꝛ ēt ad placitus ſignificatiuo que non deſtruunt hoc propoſitum. quantum enīz verba diffinitionis ſonant illa diuiſio intelligitur: ꝛ non plus conſidero.

¶ Tertia diuiſio eſt iſta q terminoꝝ. qdaꝫ eſt cathegorematic⁹ ꝛ qdã eſt ſyncathegorematicus. Terminus cathegorematicus ē ille q tã per ſe q̃ cũ alio hz ppriũ ſignificatuꝫ: vt ly homo: ſiue enīz ponať in oratione ſiue extra ſemp ſignificat hoiem. Terminus ſyncathe gorematicus eſt terminus hñs officiũ qui p ſe ſumpt⁹ nullius eſt ſignificatiuus: vt ſigna diſtributiua: vt oĩs nullus: ꝛ ſigna particula ria: vt aliqs alter: ꝛ ꝓpoſitões ꝛ aduerbia ꝛ cõiunctiones. Signa nãqꝫ diſtributiua habẽt officiũ: q̃ determinãt diſtributue: ꝛ pticula ria pticulariter: ꝓpoſitões determinant ſub certo caſu: aduerbia verbũ: ꝛ cõiũctões habent coniungere terminos vel orationes.

Pri. lo. ma. ſ. ſo. 4. 1. 3°. 3. ſo. 58. ta. 3°. 10. l. 6° pm. p. ſoph. con.

Méghus Alor ddũ ꝑ^m Dtia opio õ termio cathe gorematico.

A

Aduerte primo q̃ de termio cathegorema tico ſunt quatuor opiones. ¶ Prima eſt Burlei qui vult q̃ ad boc q̃ aliqe ſit ter minus cathegorematicus regritur ſola vna cõditio. ſ. q̃ poſſit eſſe extremũ ꝓpoſitionis vel pars extremi. ſ. q̃ poſ ſit eſſe ſubiectũ vel predicatũ vel pars ſubiecti vel predicati. ꝛ ex hoc correlarie dicit q̃ hoc verbũ eſt. q̃ē ẽm adiacẽs cũ ſit predicatũ q̃ ipm eſt cathegorema. q̃ñ ẽ eſt tertiũ adiacẽs eſt ſyncathegorema: qꝛ tunc nõ ē ꝑdicatũ ipm. Silr ois q̃ eſt ex parte ſubiecti. ſ. q̃ ꝑcedit ſubz eſt ſyncathegorema. cũ nõ ſit ſubiectũ nec ꝑs eius. ſed cũ ponit ex ꝑte ꝑdicati eſt cathegorema. cũ ſit pars predicati. ẽt lz hec opio ꝓbabilis ſit: q̃ñ nõ eſt ad mẽ tem magiſtri: vt ꝑs manifeſte. Ideo nõ eſt accipiẽda ali quo modo. ¶ Scõa opio dicit q̃ due cõditões requi runt ad terminũ cathegorematicũ. pma q̃ habeat ꝑse ſignificatũ ꝓpriũ. ſcda q̃ ex alio ẽt habeat ꝓpriũ ſignificatũ. ꝓpter pmã excludunť termini ſyncathe. ꝓpter ſcdam excludunť aliqui termini per ſe ſignificatiui q̃ nõ poſſunt eẽ termini cathegorematici. vt termini equoci. nã tales termini lz per ſe habeãt ꝓpriũ ſignificatũ: tñ cũ alio ſumpti nõ bñt illud idẽ ſignificatũ ꝓpriũ: vt dicẽdo canis ſtella currit. ly canis non idẽ ꝑ^m ꝓpriũ ſignificatũ hz q̃ hz q̃n eſt ꝑ ſe vr dicẽdo canis: q̃ñ ſumit⁹ ꝑ se eẽ hõ oia ſua ſignificata ſignificãt. ſz dicẽdo canis ſtella currit. ſo lum ſtella ſignificat. ¶ Dic⁹ opio nullis eſt. ꝛ nõ valet. q̃ termiñ⁹ equoc⁹ cũ alio hz idẽ ſignificatũ: q̃ ꝑ ſe. ꝑbat: qꝛ cũ alio intelligit in oĩo: ſi ꝙ ſic habeat illud idẽ ſi gnificatũ q̃ hz ꝑ ſe. ꝑs ꝑ ꝑbm ſcõ. ꝑ ꝑbm. q̃ dicit. ꝙ ꝑ distinguẽda eſt. ꝓpoſitio in qua ponit terminus equo cus. ꝓpter ſuũ multiplex ſignificare. ergo illud idem ſi gnificat in oratione q̃ extra. ¶ Tertia opio eſt Pauli ꝙulen. qui vult q̃ due cõditiones regrunť ad boc q̃ ali quis ſit terminus cathegorematicus. Prima q̃ ſignificet aliquid extra ſe. Scõa q̃ illud diſtincte ẽt determiate ſi gnificet. ꝓpter pmã cõditionẽ excludunť termini ſynca. ꝓpter ſcdam excludiť terminus q̃ vocat⁹ indiſtincti, vt hẽ alb⁹ qui nõ ſignificat diſtincte ꝛ determinate. Fun datur hec opio ſup diffõne magiſtri que eſt q̃ tas per ſe q̃ cũ alio hz ꝓpriũ ſignificatũ. ꝑboc enīz q̃ dicit tas ꝑ ſe q̃ cũ alio hz ꝑmã cõditionẽ: q̃ illa ter minꝰ ſignificat extra ſe q̃ tã ꝑ ſe q̃ cũ alio ſignificãt: ꝑboc q̃ dicit hz ꝓpriũ ſignificatũ. hz ſcdaz cõditionẽ. ſ. diſtincte ẽt determiatũ ſigni ficatũ hz. ¶ Hec opio ẽ dubia: q̃ talis terminꝰ idiſtin ctus vt alb⁹: ſi ẽt ꝑ ſe ſignificatiuus ẽt cathego⁹. ꝙnia nota ẽ: vt ſira patebit: q̃ termiñ⁹ ꝑ ſe ſignificatiuus ẽ ꝛ cathe gorematic⁹ ꝑuertit⁹ ꝛ ab eo eis ꝓcedit. q̃ ꝛc. ¶ Quar ta opio eſt magri in logica ſua magna: q̃ diffuſe⁹ loquẽs q̃ in hac pua vult q̃ ꝙtuor cõditões regrunť ad terminũ cathegorematicũ. ¶ Pma q̃ ſit terminus ſimpler tã iplicite q̃ explicite: vt ly hõ: ꝛ ꝑ hãc excludit⁹ termiñ⁹ pegnãs qui explicite eſt ſimplex: ſed iplicite nõ: vt nihil ſubordinat⁹ huic cõnexo nõ aliq̃. ¶ Scõa q̃ nõ ſit ex tremꝰ vniriuus: ꝛ ꝑ hãc excludit verbũ q̃ vnit extre ma. ¶ Tertia q̃ ſignificet aliqd extra ſe: ꝛ ꝑ hãc exclu dunť oia ſyncathegoremata: vt oĩs nullus. ¶ Quarta q̃ de cõlege. ſ. de impõne pma. q̃ dr ꝑ ſyncathegore mata ꝛ ꝑ illos terminos ignoros. a. b. q̃ poſſent fieri ſyn cathegoremata p noua impõne: ſi q̃ hec vltima cõditio regrit in oibus vel itelligit in oibus bis diffoniꝫ⁹ me rito pot taceri ꝛ ſubintelligi i hac loci in aliis. ¶ Hs hec opio ꝑbari poſſet: nõ ni vt de mẽte magri in hac logica pua. magis. n. illic reſtringit terminũ cathegorematicũ q̃ hic faciat: quare ſi hãc eãdẽ opinionẽ hic ẽ ibi teneret: hec diffinitio data hic diminuta eẽt cũ illa q̃uor cõditio nes nõ exprimãtur in ſta. ¶ Ideo addo quꝫ opinionẽ quã ſola reputo de mẽte magiſtri hic. ꝛ dico q̃ ad termi nũ cathego^m que ꝙditiones regrunť. pma q̃ ſit termi nus. ſcda q̃ tam ꝑ ſe q̃ cũ alio ꝑbat. ꝓpriũ ſignificãs: qꝛ hãc itelligo q̃ ſignificet aliqd extra ſe tã ꝑ ſe q̃ cũ alio. ꝛ ſic ꝑ ſe ſignatiuus ẽ cathe⁹ ꝙuertunť. ẽ realr idẽ ſunt: differũt tñ rõne: q̃ ꝑ ſe ſignificatiuus ex hoc ſolũ q̃ ꝑ ſe ſumpt⁹ aliqd ſignificat. dicit⁹ aũt cathego⁹ nõ ex hoc ſi ex eo q̃ tã ꝑ ſe q̃ cũ alio hz ꝓpriũ ſignificatũ. ¶ Et ſi diceres ſi ſignitat ꝑ le aliqd extra ſemõne ſignitat cũ alio: ꝛ ꝓpter ẽre addit⁹ q̃ cũ alio. Dicit⁹ q̃ verũ eẽt ſi ſignitat ꝑ ſe ſignitat ꝛ cũ alio: ſed nõ ecẽra. terminus. n. cõſignificatiuus. vt ly alb⁹. cũ alio ſignitat: ẽ mi ꝑ ſe nõ aliqd dicit. ¶ Dicit⁹ aũt q̃ cũ alio vr differat formalr a ꝑ ſe ſignifi catiuo: q̃ nõ dr cathe⁹ ꝑboc ſolũ q̃ ꝑ ſe aliqd ſignificãt. ſic dr ꝑ ſe ſignatiuus ẽ cathe⁹ ꝑbec duo: q̃ tã per ſe q̃ cũ alio ſignitat: ẽt q̃ ne ẽt dr quia q̃ cathe⁹ ſolũ ꝑ ſignificẽt ſicut cũ aliqo termiñ⁹ ſi ſignitat cũ alio. ẽt ſi dicit tã per ſe q̃ cũ alio. qualr nõ facit ꝙpriũ ſignificatũ q̃ ſolũ cũ alio ſignificat. ¶ Et ſi dicerẽt ſic magis dixit hz ꝙ ꝓpriũ ſignificatũ q̃ dicerẽt aliqd. ꝙpie ſignitat q̃ tãqꝫ ẽt dicere hz. ꝙpriũ ſignitatũ ẽ aliqd. ꝙpie ſignitat: ſi ſi di xiſſet aliqd ſignitat q̃ potuiſſet intelligere ꝺ ſignitare cõ tẽre nõ. ꝙpie. ẽ tũc vez eẽt de ſignificatiuo q̃ tã ꝑ ſe q̃ cũ alio ſignitat. nã ꝑ ſe ſumpt⁹ ſignitat ferẽ cũ alio ſignitat. ſic ẽt illud q̃ ille aliud ſignitat. ẽt ſi dixit hz. ꝓpriũ ſignitatũ ne q̃ ſic dicẽter in illũ errorẽ. ꝛ ꝙpie ſignitare ſignificatiue ꝛ vt dictũ ẽ ſupra. aliqd extra ſe repũtare. Si q̃s tñ vellet defendere quartã opionẽ ẽ de mente magiſtri in logica parua. ſicut aſſumẽmini me ẽt feciſſe. Tũc dicẽdũ q̃ diſ finitio data hic nõ eſt diminuta ꝛ ꝛ vltima cõditio. ſ. de cõi lege ꝓſupponi ſupins in oibus. Jõ tacuit illã hic ſi cut in aliis. Penultimã Jõ cõditionẽ. ſ. q̃ aliqd ſignificat extra ſe exꝑelit magiſter cũ dixit. tã ꝑ ſe q̃ cũ alio hz ꝓpriũ ſignificatiuũ: hoc nihil aliud eſt dicere niſi q̃ ſi gnificet aliqd extra ſe. ſcdaz Jõ ꝙditionẽ nõ exꝑlit nec ꝑmã: q̃ ille note ſunt. O. ꝑma nota ſit. ꝑs. q̃ notũ eſt q̃ termiñ⁹ ẽ copoſitus ex cathe⁹ ꝛ ſyncathe⁹. nõ ẽ cathe⁹ ꝛ q̃ nõ eſt maior ratio q̃ ſit cathe. q̃ q̃ ſit ſynca. vt nõ ali-

Obiectio.

Reſpõſio.

Dubitatio Reſpõſio

Scõa opinio

Cõtra opio nem inſtat. ꝑ Dan. 33. ſm. ſcm dnõ. 60. ſm. cõ. ſ. cõ. 3. 40.

Cap. 2.

Tertia opio

Cõtra opio nẽ inſtatur.

Quinta opio

quid: ꝫ terminus pregnãs est bꝫ. Scõa cõditio ẽ ex etymologia vocabuli: dr enim terminꝰ cathegꝰ q̃si p̃dicatiuꝰ q̃ põt p̃dicari. verbũ aũt nõ põt p̃ri formaliꝫ sumptum.

B

Mõm cõi. pt opio diter mino syncathegorema/tico. Vide Pau. lo. ma. pt fo. 2 fa. 1ª ibi. 2ª dubitatur.

¶ Aduerte scõo q ꝺ termino syncathe[g]ꝰ sunt due opiones. Una est bnrlei in logica sua in tractatu: de dictionibus syncathegorematibꝰ q vult q ad terminũ syncaᵘᵐ regrat hec sola ꝺfinitio. ſ. q̃ bẽat aliq̃ tale officiũ distribuẽdi: particulariẓãdi determinãdi. ꝛc. ẽt ly nullus: differt totus infinitus: ꝛ ꝺſilꝫ dr syncathe[g]. Et dicit ipse dicit syncathe. q̃si ꝺsignificatiuũ. i. cũ alijs significatiuũ: nõ q̃ de se nihil significet: sed q̃ nõ bz de se significationẽ sinitam vel determinatã: ꝫ finitã trahit ex adiunctis: vbi ponit diuisionẽ oiuz syncaᵗ. ꝛ numerat oia que bñt aliq̃ tale officiũ. Lz hec opio ꝓbabilis sit nõ tñ est ad mẽtẽ magistri: ió relinquẽda. ¶ Alia est opio magri ꝛ oiuz expoñtiũ ipm q̃ ad terminũ syncaᵗ. regrunt duc cõdit. onces.

Opio scõa.

¶ Prima q̃ sit terminus bñs officiũ. ſ. distribuẽdi: confundẽdi: particulariẓãdi. cõiũgẽdi termios vel oꝛonez ꝛ determinãdi verbũ vel deseruiendi sub certo casu: ad diiam aliquoꝝ terminoꝝ cathegoᵒʳ q nõ bñt aliq̃ tale officiũ: vt hõ ꝛ ẽt ad diiam aliquoꝝ terminoꝝ nõ per se significatiuoꝝ q nullũ tale officiũ bñt: vt relatiuũ qui: ꝛ adiectiuũ: vt alb[us] alba album: ꝛ vt termini ignoti. a. b. c. buf. baf. ¶ Scõa q̃ p̃se simpr ꝛ nihil significet ex se. ad diiam aliquoꝝ terminoꝝ cathegoᵒʳ aliq̃ tale officium habẽtiũ: vt differt: nihil: quo nõ sunt syncathegoremata: ꝫ distribuãt. ¶ Dubitat an sit ꝺsa iter illã primã diuisionẽ ꝛ istã tertiã: ꝛ inter mẽbra p̃me diuisionis ꝛ istius tertie. ¶ Ad hoc tres modos rñdẽdi iuenio. ¶ Primus dicit q terminus nõ p se signatiuus ꝛ syncathe[g]ꝰ ꝙuertũ tur: ꝫ terminus p se signatiuus ꝛ cathe[g]ꝰ nõ cõuertunt: qr p se significatiuus est supior ad cathegoᵘᵐ. Ois enim cathegorematic[us] est p se significatiuus: ꝛ nõ ecõuerso: qr tam terminus vniuocus q̃ terminus equocus est terminus per se significatiuus: ꝫ solus vniuocus ẽ cathegoᵒʳ ꝛ nõ equocus: vt ly canis est p se significatiuꝰ ꝛ nõ cathegorematicus. ¶ Dic modus rñdendi rudis est: ꝛ dupliciter peccat. ¶ Primo qr ponit q nõ p se signatiuꝰ ꝛ syncathᵒʳ ꝙuertunt: qõ est falsum: qr nõ per se significatiuus ꝑ plus se bz: qõ ꝓbat: qr ois syncathᵒʳ est nõ p se significatiuꝰ: sed nõ ois nõ per se significatiuus est syncathe[g]ꝰ. q̃ ꝛc. cũ sequẽtia tenet ꝛ maior cõcedit ab iplio. minor ꝺo. ꝓbat: qr relatiuũ q. est nõ p se significatiuꝰ: cũ sibi cõperat diffinitio termini nõ p se significatiui: ꝛ nõ est syncathᵒʳ cũ sibi nõ cõperat diffinitio termini syncaᵗ. Silr arguit de ly albꝰ alba albũ. ꝺsilr isti termini. buf. baf. a. b. c. sunt nõ p se significatiui: ꝛ tñ nõ sunt syncathe[g]. ¶ Scõo peccat qr ponẽs ꝺsas iter p se significatiuũ ꝛ cathegoᵘᵐ nõ saluat distinctionẽ cõem iter significare: supponere: ꝛ verificari: que essentialr ordinant: sicut magis cõe ꝛ minꝰ cõe. nã significare in plus se bz q̃ supponere: ꝛ supponere in plus se bz q̃ verificari: ꝓbat tñ q nõ saluet istã distinctionẽ: qr talis terminus equocus nõ bz idem significatũ ꝓpriũ per se sumptũ ꝛ cũ alio: qr p se sumptꝰ significat non aliqd vnũ sed plura. in ꝓpone aũt vnum significat ꝛ nõ plura. vt dicẽdo. canis currit. solũ canez significat latrabilẽ. tũc enim sequeret q significare nõ in plus esset q̃ verificari: qr cũ precise verificet pro aliali latrabili. ꝛ tu vis precise q illud significet: ꝛ sic significare non esset in plus q̃ verificari. ¶ Itẽ sequeret cõtra Phm q dicit q ꝑmo ꝓpositio est distinguenda in qua ponit terminus equocus ꝓpter suũ multiplex significare. ¶ Itez qr sicut extra ꝓponẽ bz adequatũ significatũ: ita in ista ꝓpone dicẽdo. canis est ens. ꝛ nõ magis verificatur pro uno q̃ pro alio. ¶ Scõs modus est Pauli pergulensis dicẽtis q terminus per se significatiuus est supior ad cathegorematicũ ꝛ nõ p se significatiuus est supior ad terminũ syncathegorematicũ. Omnis enim cathegorematicus est p se significatiuus: vt patet: ꝛ nõ ecõuerso: qr terminus indistinctus. vt albus alba albũ: nõ est cathegorematicus: nã est p se significatiuus. Similr ois terminꝰ syncathegorematicus est nõ per se significatiuus: vt patet: ꝛ nõ ecõuerso: qr terminus dependens: vt relatiuum qui. est nõ per se significatiuus ꝛ nõ est syncathegorematicus. ¶ Lz hec opinio ꝓbabilis sit: tñ est mihi dubia in ꝑmo dicto: qr ois per se significatiuꝰ per se sumptus aliquid ꝓprie significat. ergo ois talis tam per se q̃ cũ alio habet ꝓpriũ significatũ. ergo ois talis ẽ cathe. ꝓz ꝺnia ꝑma: qr oppositũ ꝺsequẽ is nõ stat cũ antecedẽte. Scõa ꝺsequẽtia tenet a cõuertibili ad cõuertibile: a fortiori ꝑme cõsequẽtie sufficiẽter ꝓbatũ est in tertia qõne contra summulas: qr capit significare ꝓprie ꝛ nõ cõiter in diffõne termini p se significatiui ꝛc. ¶ Tertius modus rñdẽdi est magistri in logica magna q vult q p se significatiuus sit superius ad cathego[g]: ꝛ nõ per se significatiuus ẽ etiaz supior ad syncathe[g]: aliter nõ q̃ꝫ Paulus pgulẽsis. Nã aliq sunt p se significatiui: vt prepositiones terminiti ꝛ copula q nõ sunt cathegorematici. Silr aliqui nõ per se significatiui: vt relatiuũ qui. ꝛ termini ignoti. a. b. c. buf. baf. qui nõ sunt syncathegorematici. Dec opio etiã ꝓbabilis est: ꝛ lz videat ẽt posse reduci ad mẽtẽ magri in hac logica pua ad supta dicẽdi: modũ tñ velociter reducit seu trahit. ¶ Quartus igit modus ponẽdi quẽ solũ de mente magri ꝺ reputo est dom q terminus p se significatiuꝰ ꝛ cathegoᵒʳ cõuertunt: ꝛ ideo realr nõ differũt sed rone. Ois enim p se significatiuus est cathegoᵒʳ ꝛ ecõtra: vt supra dictũ est: ideo ꝙuertunt: ꝛ nõ realiter differũt: q aũt differãt: rone. patet. dicit enim per se significatiuus ex ꝺ q p se simptus aliqd significat. dicit aũt cathegorematicus nõ est hoc: sed ex eo q tã per se q̃ cũ alio ꝺ ꝓpriũ significatũ. ¶ Et dicit viterius q nõ p se significatiuus est superior ad syncathegorematicũ. Omnis enim syncathegorematicus est nõ per se significatiuus: vt patet: sed non econtra: aliqui sunt non per se significatiui: vt relatiuum qui. ꝛ termini ignoti. a. b. c. buf. baf. ꝛ non sunt syncathegorematici: vt ex dictis patet.

Opio tertia.

Opio quarta

Circa primũ diffinitũ nota q est terminꝰ scõe bñs solum significatiũ formale: ꝛ diffinit pro omni tali. ꝛ ex ꝙnte p se ꝛ sibi simili. Scõm ꝺo diffinitũ est terminus bñs duo significata: ꝛ diffinit solũ pro formali. ꝛ ex ꝙnte nõ pro seipso. ¶ Circa ꝑmaz diffõnẽ dico: q sic itelligit: terminus cathegorematicus est ille. ſ. terminus qui tam p se q̃ cum alio. i. in oꝛone bz ꝓpriũ significatũ. i. bz significatũ ꝫ significationẽ facitem terminũ eẽ terminũ. vt ly hõ. scõa aũt sic itelligitur: terminus syncathegorematicus est terminus bñs offiñ: ꝛ p se sumptus nullius est significatiuus ꝑm significationẽ facientẽ illũ eẽ terminũ: vt ly ois ꝛc. ¶ Prima pertio. an ly q. ꝛ ly albꝰ. sint syncathegorematici. ¶ Rñdio q ly albꝰ. scõz dicta est terminus cathegorematicus: qr vt pz itelligẽti sibi cõperit diffinitio illius: qr semp est significatiuus albedinis vbicũq ponat. ꝫ de ly qui. dicit ꝑm dicta q ẽ syncathegorematicus: qr p se sumptꝰ nihil significat: ꝛ bz officiũ referẽdi. Alii tñ ꝛ nõ male: ꝫ non ꝑm dicta suplora dicũt. q ly q. nec ẽ terminꝰ cathegorematicꝰ nec q̃ syncathegorematicus: qr sibi nõ ꝙuenit diffinitio termini cathegorematici. vt pz. nec q̃ syncathegorematici. qđ phãt: qr diffõ termini syncathegorematici: vt dicũt: oꝛ sic itelligi. terminus syncathe[g]ꝰ est terminus bñs officiũ. q terminus p se sumptus nullius est significatiuus: nec ẽt cũ alio. Isto stante dicũt ꝑmo. q ly q. nõ bz officiũ: qr referre aſis nõ est hoc officiũ ꝫ eos. scõo dato q referre eẽt officiũ: sibi deficit alia cõditio: qr ly qui cũ alio sumptũ aliqd signat. ſ. dum sunit. cũ ante. ꝛ vtraq

Pertio pt

Rñdio.

Alia rñdio.

Rñdio pma.

Scõo.

Tertio.

Quarto.

Opio scõa.

Cõtra opionẽ instatur.

Prima

Ois. de pt ꝛ tertia diuisione.

Opio ꝑma.

Dubitat pt

Vide Pau. vt supra. ibi

Ulde Pau. lo. ma. pt fo. 2 fa. 1ª ibi. 2ª dubitatur.

Dubō scdm

Petitō scdm via est bona. ☞ Scōa petitio. que dīa est inter terminū per se significatiuū z cathegorematicū: z nō per se significatiuū z syncathegorematicū. ☞ Rndeo tenendo. q ly q. hr syncathegorematic⁹: vt dixit ꝑma via q nulla z dif ferēna iter ista: q⁹ sis termin⁹ ꝑ se significatiu⁹ z cathego⁹. z ecōuerso. z oia nō ꝑ se significatiua est syncathego⁹ rematicus. z ecōuerso. z ric significata per mēbra istarū diuisionū nullo modo differūt. ☞ Sed tenēdo scdm viā dicit q⁹ est aliqua dīa: q⁹ ly nō sit dīa iter ꝑ se significatiuū z cathegorematicū: sīt est dīa inter nō per se significāti cariū z syncathegorematicū: q⁹ terminus syncathe gorematicus est nō ꝑ se significatiuus: z nō ecōuerso. vt ꝑs. z ly qui. z ric nō significatiuus ē cōmunius q⁹ ly syn cathego⁹. ☞ Sed ꝓtra ꝑmā viam arguit ꝑmo: q si nul la esset dīa inter ꝑ se significatiuū z. igit vna illaꝝ di uisionū esset ſuperflua. Scōo aliqs est terminus nō ꝑ se significatiuus: q nō est syncathe⁹. igit ibi est dīa. tenet ꝓntia. z añs ꝓbat: q⁹ ly buſ. est nō ꝑ se ſignificatiuus: vt ꝑs. z nō est syncathe⁹ exquo nullū hꝫ officiu⁹. ☞ Ad ꝑmū negat ꝓntia. z dicit q⁹ ſtat q⁹ ex parte rei nulla ſit differētia iter illa: z tñ nulla illaꝝ diuisionū ſit ſuperflua: z oo tibi exēplū. Si enim aīal diuidat⁹ iſtis duab⁹ diui ſionib⁹. ſ. aīaliū aliud rōnale: aliud irrōnale: z aialium aliud rifibile: aliud nō rifibile qu⁹ūcūq; mēbra istarū diuiſionū coueruntur: vt ꝑs. tñ nulla istarū eſt ſuperflua: q⁹ mēbra istaꝝ diuiſionū: ſ. ſint couertibilia: nō ſi ſunt ſi⁹ nonyma z aliqd cōnotat⁹ pmi mēbrū: puta per ly ra tionale: qđ nō cōnotat⁹ per aliud: puta ꝑ ly rifibile. vt ꝑs. Simili⁹ in ꝓpoſito. ly oīs terminus per ſe ſignificatiuus ſit cathegorematicus. z ecouerſo: tñ aliquid cōnotat⁹ p iſtud mēbrū: cathego⁹ qđ nō cōnotat⁹ per ly ꝑ se ſignifi catiuus: q⁹ ly cathe⁹ cōnotat⁹ q talis terminus pōt po ni ꝓ predicator: aut parte predicati aliqd ſignificandum qđ nō cōnotat. per ly ꝑ se ſignificatiuus. z ita dicat⁹ de nō ꝑ ſignificatiuo z ſyncathegorematico. z in hoc diſ fert vna diuiſio ab alia. ☞ Ad ſcōm dicitur. q⁹ ly buſ. nō eſt terminus: ſicut nec ly a. vt patet ſupra. Et breuiter oī catur de vno ſicut de alio.

Dubō scdm

Wlsi lectō me nō potuiſſe ꝓcipere ꝓntiā ſcti ꝓti⁹ ꝓbat⁹ ratiō vt ꝓtat. b. z alibi ibi⁹ dē correcta tibi dct. pau lo⁹ an. ſcias tuū nō bñ ꝓcipi runo tibi nō bñ ꝓcipi ſtantia.

Soluto. G

Alia riſio.

Cōtra ꝓmā riſionē argt ꝓmo.

Scōo ad idē

Ad ꝓmū dī

Ad ſcōm.

Manfre. F

Notādā ⁹ⁿ

Dubō ſcdm

Soluto.

Circa tertiā

diuiſionē nota q⁹ dīa eſt inter ter/minū cathe⁹ z ꝑſe ſignatiuū. oia enīz terminus cathe⁹ eſt ꝑ ſe ſignificatiuus. nō aūt oia ꝑ ſe ſignificatiuus eſt cathe⁹. nā capto illo adiectiuo alb⁹ ba. bum. rūc talis termin⁹ cū ꝑ ſe ſumpt⁹ albedinē ſignificat: terminus eſt ꝑ ſe ſignatiuus: nō tñ eſt cathego⁹: q⁹ adiectiua ſignant ꝓ depēdētiā ad ſua ſubſtātiua. z ſic ideo ſm diuerſitatē ſubſtātiuo⁹: ita z diuerſa ſignāt adiectiua. dicēdo enim hō alb⁹: ly alb⁹ ſignat albedinē: ideꝫ tem homini. dicēdo aūt aſinus alb⁹ ſignāt albedinē ibe rēmē aſino. nō g tā per ſe q⁹ ci alio hꝫ ꝓpriū ſignatum. ☞ De adiectiuis tñ in neutro ḡne ſumptis qua per ſe ali quid ſignant. eſt tenēdū q⁹ ſunt termini cathego⁹: z ꝓ/fectim ſm opinionē illoꝝ q volūt q⁹ ſignificēt ſubm cuꝫ accītet: tenēdo tñ q⁹ talia ſignant ſolū accidēs: cōuoꝛādo tñ ſubm eſt difficilius videre quo ſint cathego⁹: ſ⁹ dica mus q⁹ ſi tale poſſit reddere ſuppoſitus per ſe ꝟbo: q⁹ eſt cathe⁹. vide mā hāc in antepredicamētis. cap. de noiatiuo. ☞ Difficultas eſt de iſto termino canis. vt⁹ ſit cathe⁹. ☞ vi q nō. ſumpt⁹ enīz ꝑſe nō magis ſignat aīal latrabile q⁹ piſce marinū aut ſidus celeſte: ſumptus tñ cū alio pōt ſuppōnere ꝓ vno illoꝝ. z vnū illoꝝ ſolū ſignificare. vt dicēdo canis latrat. ☞ Ad qđ dicas q⁹ ta lis terminus eſt cathe⁹: z nō valet argu⁹ canis latrat ſignificat aīal latrabile: z ꝑſe ꝑt qđlibet illoꝝ ſignifi care: nō ſignīat. q nō ta ꝑſe q⁹ cū alio hꝫ ꝓpriū ſignatū: q⁹ qđlibet illoꝝ eſt ſignatū ſibi ꝓpriū: cū eque ꝓmo ſit ipoſita illa vox ad ſignificādum iſta rria: ſm tñ tres di uerſos cōceptus. Et ſūm hō dicas. ō quolibet alio termino equoco aliquid vel aliā ſignīare. ☞ Difficultas alia eſt. virū ille terminus hō ſit cathe⁹. Et vī q nōiq: tas ꝑ ſe q⁹ cū alio nō hꝫ ꝓpriū ſignificatū. per ſe enīz ſumptus ſignīat hoies: ſumpt⁹ aūt cū alio ſignīat rales z rmio⁹ hō. puta dicēdo hō eſt nomē. ☞ Ad qđ rnde q⁹ ille termin⁹ eſt cathe⁹. vñ aduerte q⁹ ille termin⁹ hō: qñ ſumit⁹ ꝑ ſe: aut qñ ſumit⁹ in ſuppōne ꝓnali eſt alterius ſpēi ab illo termino hō. qñ ſupponit⁹ militer: aut qñ cuꝫ ſigno mali accipit⁹. diuerſificādo enīz ſignificatū qō eſt formale ter mīni et diuerſificat⁹ terminus formalr. ꝫ militer puta vox aut ſcriptū videat⁹ ec⁹ idez. z ioille terminus hō cuꝫ qñ ſumit⁹ ꝑ ſe ſignificet hoies: ſumpt⁹ aūt cū ſigno mali: aut in ſuppōne mali ſignificet rales oīctiones hō. ☞ oōm eſt q⁹ iſte termin⁹ hō remanēs eiuſdē ſpēi tā per ſe q⁹ cū alio hꝫ ſuū ꝓpriū ſignificatū. q⁹ ſi oī ꝓ ſe ſumptus ſi gnificet hoies: z in ꝑdicta ꝓpoſitione poſitus ſignificet ſolus tales oīctiones bono nihil concludit⁹: ſit poſtea alterius ſpeciei: ſ⁹ fit eadē vox militer. ☞ De quoie de monſtratiuo teneas q⁹ ali qđ per illud demōſtrat eſt cathegorematic⁹. qñ aūt nihil demōſtrat. tūc neq; ca thegorematicus neq; ſincathe⁹. vt paulo ante ꝺ decla rāt⁹ iſtis terminis coplexis. hō alb⁹. aſin⁹ currēs. nō hō. nō ens. ſeu nihil: q⁹ equalet iſti coplexo nō ens. ☞ Ettiaz de ꝟbis adiectiuis in 3ª ꝓma ſumptis teneas q⁹ ly mul ti termini ꝺictoꝝ ſint coplexi. imo oēs aut coplexi ſint aut equalcāt; coplexi: ſm ſunt cathe⁹ ſm diffonē datam iſto loco. ☞ Incidit ꝑ⁹ nq⁹ de eſdez in ꝑ⁹ aut in ſcōa ꝓna ſumptis nō eſt ita apparēs. ☞ Dēm q⁹ tenēdo q⁹ ly currō ſignīat mñ currere: z vt multi tenēt nō tñ ſam ꝑ ſe q⁹ cū alio hꝫ ꝓpriū ſignificatū: vt ꝑt ꝺeducī: z tenendo alia diffonē q⁹ que a multis tenet. imo ponit ꝺ a Paulo in logica magna) nullus illoꝝ eſt cathego⁹ematic⁹. ſic enīz diffinit⁹ terminus cathe⁹ eſt terminus ſimplex nō extre mo⁹ vnitiuus tā per ſe q⁹ cū alio hꝫ ꝓpriū ſignificatū. ☞ Et ſi argt ꝙ boc cōplexū non ens. nullo mō ſit termi nus cathego⁹: q⁹ cū cōponat⁹ ex ſtio ſyncathe⁹ nō z il lo termino ens cathego⁹: qua rone ponit illud coplexū eſt termin⁹ cathe⁹. eadē rone ſyncathe⁹ ꝺicī pōt. ☞ Ad qđ rnde q⁹ cū illa negatio nō: ſit terminus ꝑ ſe infinitus: z cū ille terminus ens ſit poſitiuus terminus totū cōpoſitus ex ambob⁹ magis z terminī cathe⁹ ſicī ꝑ⁹: ſyncathe⁹. dignius enīz ē vt a poſitivo ſumat⁹ ꝺnoiatiuo q⁹ a ſuari uo. ☞ Aduerte vlteri⁹ q⁹ ad terminū ꝓrticula ſic eſt itelligē da q⁹ his officiū in exercēdo illud officiū nō acgrarvnū ſignificatū nouū ꝑ ſe ab illo ipoztatū. q⁹ ideo ꝑt termi nus relatiuū. puta. qui. que. qđ. poſſet enīz. ꝓbatiuis ſic itelligēr⁹ ē. eēt syncathegorematic⁹. q⁹ ſi nullius ē ſignificatiuus. etiā cū boc hꝫ officiū referēdi: ſed ob bac cām nō eſt syncathegorematic⁹. q⁹ in exercēdo officium acgrit ſignificatū ꝑ ſe ipoztatū ab eo. Dicēdo enīz ſoi. currit q⁹ diſputat. ly qui. ſignīat ſoi. vt ꝑs itelligenti. ſimili modo dicas de ꝓnoſe demōſtratiuo qñ nihil demōſtra tur. ☞ De ꝟbo ſubſtātivo tenet. ꝙ m. q⁹ nō ſit cathego/rematicus. nec ens terminī ſyncathe⁹. q⁹ vult q⁹ ad bōc q⁹ aliquis terminus ſit ſyncathegorematic⁹ requirit⁹ q⁹ poſſit eē determinatio alicuius extremitatis aut ver bus nō ſic facit vt ēt tenet Burl. in ꝓmo ꝑiherme. ca⁹ de ver bo. alii volūt q⁹ ſit terminus ſyncathe⁹ z q⁹ nō regritur ꝑdicta cōditio. de qua etiā nō facit mentionē Paulus in textu. boc q⁹ dixī ponit Per. man. in cap. de ſyllogiſmo expoſitorio. ☞ De aduerbijs dicit Paulus q⁹ ſunt ſyncathegorematici termini. ſed aduerte q⁹ boc nō eſt vep de oibus: ſ⁹ enīz iſta negatio nō. ſit terminus ſyncathegore matic⁹: nō ſi iſta aduerbia qñaliqui: velociter: benē ma le: cras: bodie: z ſic ō ꝙmillib⁹ alijs. nō ſunt termini ſyn

Instantia.

Reſponſio.

Nōdā ⁹ⁿ

categorematici: eo q̄ sunt alicui⁹ significativa p̄ se sumpta. ⁊ ideo deest sibi p̄ma cōditio requisita ad terminum syncategorematicū. simili modo dicas de multis cōiūctionib⁹: puta de ly quia quoniā. ⁊ ly q̄n. cū cōiunctio est per se enim sumpte cōiūctiones tales aliq̄d significāt: qz eām. ⁊ per hāc cām teneo q̄ talia aduerbia ⁊ cōiūctiones sint termini per se significativi: qz per se sumpta illa aliquid vel aliqua significant inquātum termini.

4ª diuisio. Vide Paulo. m. s. 10. 19. fo. 4ª. ibi illa ergo.

¶ Quarta diuisio ē illa. q̄ terminoꝝ qdā est p̄me intētionis: ⁊ qdā scōe intētionis. Terminus p̄me itētionis est terminus mētalis significās nō terminū. i. rez que nō est terminus dato q̄ eēt: sicut ly hō in mēte significat sortē ⁊ platonē: quoꝝ nullus pōt eē termin⁹. Terminus aūt scōe itētiōis est termin⁹ mētalis significās solūmodo terminū vel ꝓpositionē vt illi termini mētales nomē: verbum: participium: ꝓpositio: oratio: ⁊ huiusmodi.

Recti⁹ legeret vel ꝓpositionē

Mēgbus Nōnulli p̄ᵐ.

Aduerte p̄mo q̄ ad terminū p̄me intētionis requrūtur due ꝑditiones. ¶ Pria q̄ sit terminus mētalis: ⁊ ꝓpter hoc excludūtur oēs termini vocales ⁊ scripti. ¶ Scōa q̄ significet nō terminū. i. rē que nō est terminus si sit: siue cū hoc significet ēt aliquez terminū: vt iste terminus mētalis ens siue nō: vt iste terminus mētalis hō: ⁊ p hāc excluditur termin⁹ scōe intētionis q̄ solūmō significat terminū. ¶ Ad terminum ēt scōe intētionis due cōditiones requrūtur. ¶ Prima q̄ sit mētalis: ⁊ sic excluditur termin⁹ vocalis ⁊ scriptus. Scōa q̄ significet solūmō terminū ad diuersos termini p̄me intētionis q nō solū significat terminū: imo aut significat aliam rem solā que nō est terminus: vt ly hō in mēte: aut significat rem ⁊ cū hoc aliquē terminū: vt ly ens in mente ⁊c.

Nōn⁹ 2⁹ Prima expō de ly dato q̄ esset. cōtra opinionem inducitur primo.

¶ Aduerte scōo q̄ hec pricula: dato q̄ eēt: tres expositiones hz. ¶ Prima est cōis dicēs q̄ magister dixit: dato q̄ eēt ꝓ terminos ficticios solū: vt ly chimera ⁊ hircocervus q̄ in mēte sunt p̄me intētiōis i q̄ significāt rē q̄ nō est terminus. ¶ Hec opio nō est cōueniēs q̄ ꝓbo: qz nō minus termini ficticij significāt rē que res nō est terminus si res signata nō sit q̄; si res significata esset: ergo non ponitur ꝓ terminos ficticios: ꝓ̄tia nota ⁊ aīs pz. ¶ Item multi sunt termini p̄me intētionis nō ficticij significātes rem que nō est. ergo nō solū ponitur ꝓ terminos ficticios. ꝓ̄tia tenet. ⁊ aīs pz. de istis terminis ifinitū vacuū.

Scōa expō.

¶ Scōa expositio ē Pauli pguiensis dicentis q̄ magister dixit dato q̄ eēt ꝓ terminos transcendētes de q̄bus poterat eē dubiū an eēnt p̄me itētionis: cū significēt oia formaliter eam rem que nō est terminus q̄; rez que est terminus. ¶ Ideo dixit. dato q̄ eēt. i. dato q̄ ēt significet formaliter terminū adhuc est terminus p̄me intētionis.

Contra opinionē instat.

¶ Hec opio falsa est qz sequeretur q̄ ly nomē in mēte eēt terminus p̄me intētionis q̄ est falsum. ꝓbatur ꝓ̄tia: qz illa terminus nomē in mēte est terminus mentalis significās rē que nō est terminus dato q̄ eēt. i. dato q̄ etiā significet terminū. ḡ est terminus p̄me itētionis. ꝓ̄tia tenet a diffīne ad diffinitū. ⁊ aīs pro scōa ꝑte notū est. s. q̄ significat terminū. ¶ Pria ꝛo paro ꝓbatur. ly nomē in mēte significat oē nomē. s. presens ꝓteritū ⁊ futurū: sz nomē preteritū est res que nō est terminus: cuz sit corruptū. ergo significat rē que nō est terminus. vñ cū significat rem que de necessitate nō est: significat rē que nō est terminus.

Tertia expō.

¶ Tertia opio est Senēsiuz dicēs q̄ illa particula dato q̄ eēt ponitur ꝓ terminos scōe intētionis q̄bus cōpeteret diffinitio si nō poneretur vt ꝓbat arg⁹ scīi cōtra Paulū pgu. Ideo dicit dato q̄ esset. i. dato q̄ illa res significata nō eēt terminus. ¶ Unde imaginātur isti q̄ in hac diffōne ponunt tres pricule. ¶ Prima termin⁹ mētalis. ¶ Scōa signans nō terminū que exponit. i. significās rem que nō est terminus. ¶ Tertia dato q̄ esset ⁊ per hāc particulā dato q̄ eēt solū differt a termino scōe intētionis cui cōpetūt oēs alie particule illius diffinitionis: ⁊ dicūt vlteri⁹. ¶ Et notāter dixit significās nō terminū ⁊ nō dixit nō significans terminū qz ad ℔ q̄ significet nō terminū sufficit q̄ res aliq̄ sit signata p ipm que nō sit termin⁹ siue cū ℔ significet rē q̄ est termin⁹ siue nō. Si aūt dixisset nō signat terminū ad hoc q̄ eēt vera: requireret q̄ nullo mō res significaret que est terminus ⁊ vt adhibeat fides dictis eoꝝ dicūt q̄ hec fuit expositio magistri quaz audiuit ex ore eius magister Nicholaus de suimone dum eēt Bononie. ¶ Hec expositio est dubia qz dicit q̄ dixit dato q̄ eēt ad diam terminoꝝ scōe intētionis q̄bus cōpeteret ista diffinitio si nō poneret il la pricula dato q̄ eēt: ⁊ sic cōcedit q̄ termin⁹ scōe intētionis signat nō terminū eo q̄ signat rem que nō est terminus: sed hoc est falsuz: qō ꝓbo sic. Terminus scōe itētionis signat solūmō terminū. ḡ nō significat nō terminum. tenet ꝓ̄tia. ab expōsita ad suā exponētē. ⁊ aīs est verus vt pz de mente magistri diffiniēdo terminū scōe intētionis. ḡ aīs est verū qō ꝓtradicit illi ꝓcesso. terminus scōe intētionis significat nō terminuz. ¶ Jō addo quartā expositionē quā solā de mēte magistri reputo. ¶ Pro qua aduerte q̄ due pricule ponunt i hac diffōne. Prima terminus mētalis p quā cōuenit cū termino scōe intētiōis.

Contra opinionē instat.

4ª opinio. Notandum

¶ Scōa significās nō terminuz p quā differt a termino scōe itētionis: qz falsuz est dicere de termino scōe itētionis q̄ significet nō terminū: qz sequit. signat nō terminū. ergo nō significat solūmō terminū cōtra magistruz: ⁊ pz ꝓ̄tia a ꝑdicto sc̄o vnius exponētis ad ꝑdictoriū exponēte. ¶ Aduerte viterius q̄ hec pricula significans nō terminū est modicū obscura. ió magister exponit eā p duas particulas sequētes p̄ma res que nō est terminus. Scōa dato q̄ eēt. i. si illa res significata eēt. Pria particula. s. q̄ nō est terminus nō sufficiēter exponit ly significans non terminū: qz de aliquo est verus dicere q̄ signat rem que nō est terminus: ⁊ tñ falsuz est dicere signat nō terminū: qn̄ de termino scōe intētionis est verū dicere signat rez que nō est terminus: qz iste terminus nomē in mēte significat nomē ꝓteritū qō est corruptū: ⁊ tale est res que non est terminus. terminus. n. corrupt⁹ nō est terminus: ⁊ tñ falsum est dicere q̄ significet nō terminū: vt supra ꝓbatum est: qz est ꝓtra diffōnē termini scōe intētionis. Ideo significare rez que nō est terminus in plus se hz q̄; significare nō terminū: sicut res que nō est termin⁹ in plus se hz q̄; nō terminus: qz ois nō terminus est res que nō est terminus: ⁊ nō ecōtra. aliq̄d. n. est res que nō ē termin⁹: ⁊ vt termin⁹ corrupt⁹: ⁊ tñ falsuz est q̄ termin⁹ corruptus est nō terminus. sicut ois nō hō: est res que non est hō: vt hō mortuus: ⁊ tñ falsum est dicere q̄ est nūc hō: qz sequeret q̄ eēt. ¶ Ideo addit magister aliā particulā: dato q̄ esset. i. si res significata sit. vt sufficiēter exponat illā particulam significās nō terminū: qō nō sufficiēter exponebat p illā soliā. s. rem q̄ nō est termin⁹. De aūt due pricule sūt sumpte sufficiēter exponūt illā: qz quartuntē secum. Oē enī significās nō terminū est significās rē que nō est termin⁹: ⁊ si res signata sit: ⁊ ecōtra. Oē significās rez que nō est terminus si res signata sit est significās nō terminū: mō falsuz est dicere de termino scōe itētionis q̄ significet rem que nō ē terminus: si res signata sit: sicut falsuz est dicere de eo q̄ significet nō terminū: ⁊ sic pz q̄ magister posuit: dato q̄ eēt vt sufficiēter exponeret ly significans nō terminuz: qz nō sufficiēter exponebat p significare rē que nō est terminus. ⁊ ꝓ̄ter nū differt p hāc pri-

Morandꝰ 3ᵐ H

Quid sit intẽtio pᵐ scḋa fm Bernᵈ.

Quid fm Burlcum

Quid sit nois ꝑme intẽtionis scḋe fm terminꝫ fcos. Quid fm reales.

Rinus. Johᵃⁿ fmd.

Johᵃⁿ fcotꝰ.

petitio ꝑma

Rinꝰ.

Dentio scḋa Rinꝰ.

eulaz ab aliquo a quo nõ differat p illã. significãs nõ ter minũ. q̃ cõ ſꝑra ſenẽles: nõ tri ollit' q̃n differat p illam peticulã a termino ſcḋe intẽtionis. ¶ Aduerte tertio cir ca finitiũ q̃ nõ eſt idẽ intẽtio ꝑmaz termin? ꝑme intẽ tionis: z nomẽ pᵐ ĩtẽtiõis. Silr nõ eſt idẽ ĩtẽtio ſcḋaz termi nus ſcḋe intẽtionis: z nomẽ ſcḋe intẽtionis. ¶ Intẽtio ꝑma a diuerſis diuerſimode declarat. Quida. n. dicit q̃ intẽtio pᵐ eſt ipſa res ĩtellecta q̃a intẽdit ĩtellect?. Inté tio ẽ ſcḋa ẽ res ĩtellecta vt talr ꝓſiderat. verbi gr̃a vt ꝓdicabilis de plib?. vñ quo ad mãle ſcḋa intẽtio eſt ens reale. ĩ quo ad formale ẽens rõnis z nõ realez. ꝓpie loquẽdo ens rõnis eſt gẽ modus ꝓſo rẽ ĩtellectaz vt ĩtellecta eſticut tunc ĩtẽtiones ſcḋe ſm Dcruelũ in tracta tu ſuo de ſcḋis ĩtẽtionib?. ¶ Prima ĩtẽtio formalr ẽ ha bitudo rei ĩtellecte ad ĩtellectũ. ¶ Tertia ĩtẽtio ſcḋa eſt habi tudo illi? habilꝫ ad ĩtellectũ. z ſic tam pᵐ intẽtio q̃ ſcḋa eſt reſpcũs q̃dã fiue relonee rõnis ſubiectiue i re ĩtellecta exiſtes. Tñ ſꝫ Burleũ ĩtẽtio pᵐ eſt eſt ꝑma cõ cept? imediate abſtract? a re. ſcḋa ĩtẽtio eſt ſcõ cõcept? imediate abſtract? a ꝓcepto ꝑ. Et rõnabilr dr ĩtẽtio ꝑma fm Burleũ: q̃ eſt illud quo mediãte ꝑme nois ſtelligit: z ſcḋa ĩtẽtio: q̃ eo mediãte ſcḋario res ĩtelligit. Ecce quo auctores diuerſimode loquunt? ĩntẽtione ꝑma z ſcḋa. ¶ Nomẽ ẽ ꝑme intẽtionis eſt vox ſignificãs rem que nõ eſt termin? nec nata eſt eẽ termin?: vt ẽ nomẽ vocale hõ albũ. Nomẽ ẽ ꝺ ſcḋe intẽtionis eſt vox ſignificãs rem cue prũ: vt ẽ nomẽ vocale, ſꝑes, genus, oĩa, ſup?. q̃ vtla fint ſolũ ꝓceptus aie vt dicũt terminiſte. ¶ Scõm tri reales nomẽ ꝑme intẽtionis eſt vox ſignians res vt eaſdẽ ſub pũo ꝓcepto ĩtellectus: z nõ oi nomẽ ꝑme intentionis vel ſcḋe: q̃ ſit terminus metalis vel intẽtio animeſꝫ q̃ intẽ tionẽ ſignificat vel mediate intẽtionẽ q̃ dico ꝓ diuerſi tatẽ opionũ. Terminus ẽ ꝑme intẽtionis eſt terminus metalis ſignificãs rem que nõ eſt terminus. ĩ ſimilitudo rei in aĩa vel cõceptus ꝑmus rei repreſentãs ẽ. Termi nus ẽ ſcḋe intẽtionis eſt terminus metalis ſignificans res ſolũmõ que eſt terminus. ĩ ſcḋa cõceptus rei. abſtra ctus a ꝓmo. Et his poteꝫ colligere differentiam.

Circa primũ

diffinitiuꝫ, nota. q̃ eſt ly terminus ꝑme intẽtionis ſubiectũ. q̃ eſt ſcḋe intẽ tionis ſubiectũ. z ex conſequẽte nõ diffinit? ꝓ ſcipſo. Deſcõ diffinito dici tur q̃ eſt ſcḋe intẽtionis ſi ſit in mentẽ hõis vnũ ſignifi catiũ ſolũ. vꝫ. formaliter diffinit? ꝓ omnitali? ex ꝓtib? ꝓ ſcipſo: z gõlibet ſibi ſimili ĩ mẽte z nõ in voce z autin ſcri pto. ¶ Circa ꝑma ꝑdiffinitionẽ. nota. q̃ in ea debet poni ꝓo parte ly dato q̃ eẽt: q̃ ponit ad ẽ vt terminus ꝑme differat a termino ſcḋe: q̃ iſta dictio nomen q̃ eſt ſcḋe bene ſignifiat rem que nõ eſt termin?: q̃ noia ꝓterita z fu turaeſed nõ ſignifiat rẽ que nõ eſt terminus dato q̃ eẽt: ſed ſignificat ſolũ rem que dato q̃ eẽt: ſcḋ terminus: q̃ ſigni ficat rem que dato q̃ eẽt: eẽt nomẽ: vt ꝓs, lapis terminus.

¶ Silr in ſcḋa diffone. ꝓs ponit dato q̃ eſſet fic. vt dicu mus. termin? ſcḋe intẽtionis eſt termin? metalis ſignifi cãs ſolũmõ terminũ dato q̃ eẽt: z nihil apponeret illa p ticula eẽt diffinitio mala. q̃ nomẽ ſcḋe ſignifiat res que nõ eſt termin?. z nõ terminũ. z ĩa nõ ſignifiat ſolũmõ terminũ ſed nõ ſignifiat nõ terminũ dato q̃ eẽt: ſed ſolũmodo terminũ dato q̃ eẽt. Et ꝓtra iſtas diffones ſic ĩtellectas. de ĩté tione magiſtri nõ ꝓcedit vnũ argm q̃dã facĩũt. ¶ Dic ſunt due petitiões. ꝑma an ſit aliqꝫ terminus metalis. q̃ nec ſit ꝑme ſcḋe intentionis. ¶ Rinſio q̃ ſic. q̃ terminꝫ nõ ſꝫ ſe ſignificatiui. excepto relatiuo. nec ſut ꝑmeꝫ ſcḋe. vt ꝑs de ly ois: q̃ nec ſignifiat terminũ nec rem. ¶ Scḋa petitio in quo differt ſĩa diuiſio a ſcḋa. ¶ Rinſio q̃ ſĩta cõtinet ſub ꝑmo nedũ ſcḋe, vꝫ ſ: q̃ terminꝫ nalliter ſignificatiuꝫ ẽ q̃dã eſt ꝑme intẽtionis: z q̃dã ſecunde.

Circa quartã

diuiſionem aduerte q̃ diffinitio terminſ ꝑme intentionis eſt hec. Terminus ꝑme intẽtionis eſt terminus metalis ſignifi cans nõ terminalia particula ly rem. que nõ eſt termi nus: dato q̃ eẽt ponit' gratia declarationis: nõ aũt ꝓpe diffinitionis q̃e particula declarat aliquãdo a diuerſis dicit ſimode ĩtelligit. ¶ Alij volunt q̃ ĩtelligatur illa decla ratio eſſe poſita ſolus reſpectu termini. fictitiouꝫ quibus nihil corꝛeſpõdet ex parte rei vt ſunt tales termini chimera mons aureus: bircocerꝰ. Ita q̃ ſic exponũt q̃ ly iſti termini ſignificant rem que nõ ſit: dicunt tamen q̃ vbi illa eſſet. eſſet non terminus: z ſic intelligunt illã par ticulam: dato q̃ eẽt. ¶ Sed illa expoſitio eſt diminuta: q̃ ſi ſolũ ponit' ꝓ terminos fictitiouſ. ꝓbaret q̃ iſte terminus nomẽ in mẽte eẽt ꝑme intentionis. ſignificat enĩ; ille terminus nomẽ ꝓteritꝫ z futurũ vt cõiter dicit. quoꝫ nullũ eſt terminus: cũ nullum illoꝝ ſit. q̃ ſignificat rem que nõ eſt terminus: cũ rale nomẽ ſignificatũ nõ ſit. z ideo illa expõ ſic limitarat nõ euitat argm hoc ſi noie. ¶ Alij volunt q̃ illa ꝑticula dato q̃ eẽt ponat' ſolus ꝓ terminos trãſcẽdẽtes: puta ꝓpter iſtos ẽ ſilles ens aliqd res: q̃ dicũt cũ iſte terminus ens ſignificet oĩa entia: z q̃ ultĩet terminus exiſtẽs ſit ens nõ ſignãt rẽ que eẽt ter minus: ſignãt eniã res que nõ eſt terminus: vt ſic ĩtelliga tur illa ꝑticula ſignificãs nõ terminũ. i. rem que nõ eſt terminus dato q̃ eẽt. dato q̃ eẽt ẽ ſignificãs terminũ. Sed iſta ſcḋa opio ẽt nõ ſoluit argm̃ de nõie ſupius facrũt eo q̃ limitat ſe ſolũ ad terminos trãſcẽdẽtes. ¶ Alia eſt tertia expoſitio que cõfer tenet' volẽs q̃ illa declaratio ponat' ꝓter terminos fictitiouſ z ꝓ terminos trãſcen dẽtes indifferenter ſic dr expoñt. ſignificãs nõ termi nũ. i. res que nõ eſt terminꝰ? dato q̃ eẽt. dato q̃ illa res ſignificata eẽt: nõ eẽt terminus: ſicut a q̃ o ſi res ſignifi cata per terminũ ꝑme ĩtentionis fit. illa ſi ſit nõ terminus. vbi ajũt nõ ſit. ſi eẽt. eẽt nõ eẽt terminus. Et ꝓbat tollit' argm̃ ſolũ de termino trãſcẽdente: vt dicit ſcḋa opio ſeu ex poſitio: z argm de termino fictitio: vt vult ꝑma opio ſed eiã auferẽ argm̃ de noie ſonante: q̃ ĩ ille terminus no men in mẽte ſignificet nomẽ ꝓteritꝫ futurũ: quoꝫ nullũ ſit terminus aut res: vbi ſi gõliber illoꝝ eẽt terminꝰ? eẽt. ¶ Ita ſi opio tertia vt verba ſonant non vi ſatiffacerẽt q̃ poſito caſu: q̃ quis voces bouis mugientis credat ſir miter z abſq; hẽſitatiõe eẽ nomẽ: tunc iſti ſic ſignifi cãs terminus mẽtalis nomẽ ſignificat voce illã eẽe q̃ ſi pera tur dari oĩa idiniduа z ſignãta illius termini nomẽ aſſi gnabit tales, vocẽ pro indiuiduo ſuo z ſignato ciuſdẽ ter nini: ſicut ſigñ roſas cereã appẽdẽtas z credat eſſe vera roſam: tũc iſti tali ille terminus roſa ſignat rem illas que eſt cera z nõ vera roſa. Ita ĩ ꝓpoſito in ꝓmo caſu ille ter minus nomẽ ſignat illi bonini voce illã: z tñ illa vox nõ eſt terminus: nec ꝙ eſt eẽt ꝓ eẽt ꝓ eẽt ꝑ eẽt ꝓ eẽt ꝓ eẽt ꝓ

minū. i. rē que nō est termin⁹ dato q̄ cēt: quā partē declarativā sic expono. i. significās rē solūmō sub ꝓceptu rel: r nō termini. Terminus aūt scōe intētiōis est terminus mētalis significās solūmō terminos. i. res que soliū modo est termine: dato q̄ cēt: quā partē declarativaz sic expono. i. significās solūmō sub ꝓceptu termini: r nō reis: siue nō significet rem que est nō terminus siue nō. ō hoc nō est cura: hāc cādē exponē tenet Boe. sup lib. p̄dicamētoꝝ: r pmo periher. r Burleus declarādo cādē: z ñ sit aliqualis oīa iter istos r Pau. q̄ fm Pau. quilibet terminus prime r scōe intētionis est mētalis: r fm istos aliquis talis est in voce r cum hoc quilibet talis ē prime impositionis contra Pau. in illo loco.

5ª diuisio. ¶ Quinta diuisio est ista q̄ terminorum quidam est prime ipositionis: quidā scōe. Terminus p̄me ipositionis est terminus vocalis vl̄ script⁹ significās nō terminū: vt ly hō: r ly aial: ut voce vel i scripto. Terminus aūt secūde ipositionis est terminus vocalis vel script⁹ significās solūmodo terminū vl̄ ꝓpositionem: vt illi termini vocales vel scripti nomen: verbum: participium: r huiusmodi.

Mēgbus Rōnaū p̄mā **Aduerte** primo q̄ ad terminuz prime ipositionis requirunt̄ due cōditiones. ¶ Prima est q̄ sit terminus vocalis vel scripnis: vt excludat̄ q̄cunq; terminus mētalis. Scōo q̄ significet nō terminuz: sicut dicebat̄ de termino p̄me Intētionis: r per hāc participiā differt a termino scōe Impōnis qui significat solūmodo terminū. Et ex hoc signū est: cuz terminus p̄me ipositionis r p̄me intētionis nō differūt ꝑncipaliter: nisi q̄ vnus est in mēte: alius ꝓ In voce vel i scripto: q̄ ille due particule terminus mētalis significās nō terminū crāt suffi cientes in diffinitiōe termini p̄me intētionis: r reliduuz addebat̄ soliū ad declarandū istā particulā significans nō terminū. ¶ Ad terminū etiā scōe ipositionis due cōditiones requirunt̄. p̄ma q̄ sit terminus vocalis vel scri ptus. scōa q̄ significet solūmō terminuz: r ex hoc patet dupiex dīa inter terminos p̄me r scōe intētionis r ipositionis. p̄ma q̄ termini p̄ni sunt mētales, secūdi ꝓ sunt vocales vel scripti: r ex cōsequēti segnit scōa que est q̄ primi significāt nāliter: secūdi ꝓ ad placitū. ¶ Aduerte scōo circa diffinitū q̄ nō est idē ipositio p̄ma: r nomē p̄me Impōnis r termin⁹ p̄me Impōnis. ¶ Similr non est idē ipositio scōa: nomē scōe impōnis r terminus secunde Impōnis. Unde Hermeus sic diffinit impōnē. Impositio est termini volūtaria institutio ad aliqd significādum q̄ prius nō significabat. p̄ma ipositio est ad significandū rem. scōa ꝓ ipositio est ad significandū vocem. ¶ Nomē p̄me impónis est nomen vocale significans rem: vt res distinguit̄ cōtra vocē. Et ideo dicit Boetius in p̄mo p̄hermenias q̄ nota p̄me ipositionis sunt nota rerū distinguēdo rem cōtra vocē: vt. s. est cōmunis ad cōceptus anime r ad rem extra aiam que nō est vox. Notabiliter dicit̄ p̄me ipositionis: q̄ prius Imponit̄ nomē ad significandū cōceptū r rem extra aiam q̄ vocē: r tale nomē p̄me ipositionis dimidiat̄ in nomē p̄me intētionis r in nomē secūde Intentionis a Boetio p̄mo periherme nias. r declaratū est supra quid est nomē p̄me Intētiōis r quid scōe. Ideo vide ibi. ¶ Nomē ꝓ secūde ipositionis est nomē vocale significās solū vocem. Et ideo dicit Boetius q̄ nomina secūde ipositionis sunt nomina nomi nuz. i. sunt cōmunia solis vocibus significātibus ad placitum: vt iste voces: nomē: verbū: r participium: que solum sunt cōmunia vocibus significātibus ad placitū: vt istis vocib⁹: homo: aial: albedo: quātitas. Termin⁹ aūt

Mēgbus Rōnaū p̄mā I

Quid sit ipositio fm Boetium.

Quid nomē p̄me ipōnis.

Quid scōe.

p̄me impositionis dicit̄ terminus qualibz vocalis vel scriptus qui significat rem que nō est terminus. Terminus ꝓ secūde impositionis dicit̄ quilibz terminus vocalis vel scriptus qui significat solum terminuz. Ex his tribus poteꝝ colligere differentiam inter ista.

Circa ista diffinita. r diffones repete illa q̄ dicta sunt in ārta: aliter iste diffones nō ēent bone: r ideo pone ibi in vtrisq; ly dato q̄ cēt: q̄ ista diuisio in nullo differt a ārta: nisi q̄ mēbra illi⁹ signiant termios nāliter figūatiuos r mēbra isti⁹ termios ad placitū significatiuos: r sicut 4ª diuisio ꝓtinebat̄ sub p̄ mēbro scōe s. sub hoc mēbro nāliter significatiuus: ita ista quta ꝓtinet̄ sub scōo mēbro. s. sub ꝟ mēbro ad placitū significatiuus. Et si dicat̄. est ne aliqs terminus vocalis: aut scriptus qui nec sit p̄me ipositionis: aut scōe. Rīdetur q̄ sic: q̄ termini nō significatiui: vt dictum est in quarta.

Rītius Notandum

Dubitatio Rīdetur.

Consimilis expositio est attribuēda termio p̄me impōnis: r scōe suo mō: q̄ nō ē dīa iter terminū p̄me intētionis: r p̄me ipōnis: nisi in ꝟ q̄ termin⁹ p̄me itētionis est mētalis: r termin⁹ p̄me ipositionis est vocalis vel script⁹. Et sūi mō dico de termio scōe itētionis: r scōe ipōnis. ¶ Et nō⁹ q̄ in illis oīb⁹ termini diffōnib⁹ intelligo iliā pārticuliā: dato q̄ esset: vt etiā tenet in diffinitēdo terminū scōe intētionis: hāc tñ nō ponit Pau. nisi in diffone termini p̄me intentionis. ¶ Alia difficultas est. vtrū ille termīnus signū in mente sit p̄me aut scōe itētiōis. Et vi q̄ sit p̄me: q̄ signiat res q̄ nō sunt termini: puta circuū ante hospitiū: aut fumū exeuntē a camino vt soiet cōiter dici: nullū aūt istoꝝ est terminus: vt p̄z. ¶ Ad q̄ soler cōiter rīderi: q̄ est terminus p̄me intētionis: vt p arg⁹ⁿ. pbat̄. Possumus tñ rectius dicere q̄ est termin⁹ scōe itētionis: q̄ signiat oīa sua significata sub rōne signoꝝ. vnde ille terminus nō signiat circuum ante hospitiū vt circulus est: sz vt significatiuus alicui⁹ rei: r ideo dicamus q̄ terminus p̄me itētiōis signiat suū significatū vt res est vel cēt cē. Terminus aūt scōe intētionis signiat suū signātū vt termin⁹ vel vt signū alicui⁹ rei. ¶ Et p̄ vtrāq; rīsionē arguit̄: q̄ cū ly signū sit cōmunius q̄z ly terminus: sequeret̄ q̄ cōtineret̄ sub nūo cōi: q̄ sub termino p̄me itētionis: fm p̄mā opionē: r fm scōaz sub termino scōe. ¶ Dicas q̄ ista obiectio est sublata in dctone diffōnis termini supius: q̄ ly signū cōsideratū: vt est vnus terminus ꝑticularis cōtineret̄ sub aliquo illoꝝ mēbroꝝ: cōsideratū aūt vt est significans r cōtinēs oīa sua significata sic est magis cōmune.

Instantia.

Solutio.

¶ Sexta diuisio est ista. Terminoꝝ qdā sunt incōplexi: r qdā cōplexi. Terminus incomplexus vocat̄ dictio: vt ly lapis: ly lignū: sed terminus cōplexus ē oratio: vt homo alb⁹: sortes r plato: deum esse r huiusmodi cē.

6ª diuisio. Et de Pau. lo. ma. fo. 16. fa. 4. vbi est ista aliter.

Aduerte circa diffinitū qō terminus pōt dici cōplexus triplr. ¶ Primo quo ad terminos tñ: vt Joānes antonius. ¶ Scōo quo ad signātum tñ: vt si dīc terminus bō iponat̄ ad significādū hoiez cē aial. ¶ Tertio quo ad terminos r quo ad signōnē: r sic describit̄. Terminus cōplexus est q̄ signiat aliqd cuius pres significāt aliqd separat̄: vt bō alb⁹: deū cē: r huiꝰ: r sic accipit̄ in ꝓposito. Ita termin⁹ icōplex⁹ dī triplr: q̄ quot modis dīnū oppositoꝝ tot modis dī r reliquū ꝓpticoꝝ. In ꝓposito pōt accipi termin⁹ icōplexus quocūq; mōdo siue sit icōplexus quo ad signātū r quo ad terminos simul: vt ly bō siue sit icōplexus quo ad significatū: vt ly Joānes antonius siue incōplexus quo ad terminos tñ: vt ly bō. si ponat̄ ad significādū hoiez esse aial. ¶ Aduerte scōo circa diffōnez termini icōplexi cuz dī.

Mēgbus L Rōn^m p̄mū.

Lab. 11.

Rōn^m scōm

Terminus incōplexus vocat dicto 1 q̄ ista nō est diffō nec ꝓprie nec cōiter: q̄ diffinitio non est ex uno termino ꝫ ꝑbm scdo posteriorū 7 7ma. sed ad minus ex duo bus: et ex gñe 7 differā; illa est dcctatio exēplaris. Quid sit dictō ipse grāmatica. est enim pars minima oratiōis cōpositę. Silr dicat de termino cōplexo 1 q̄ illa est declaratio exēplaris 7 nō diffinitio cū di. Terminus cōplexus est uo. Quid aūt sit uo ifra habet. ¶ Dic sint duo dubia. Primus: cū uo bona diuisio debeat cē bime bus vel reductibilis ad bimēbrē ꝑ Boeciū in libro diuisionū dubitat quo oēs diuisiones termini reducant ad bimēbrē exquo sunt ter diuisiones: quas terminus vi det esse pmo diuidi 2 ē. ¶ Scōm dubiū est ꝓ qd magister nō fecit mētionē de alijs diuisionib⁹ terminorū. f. cōi discreto finito infinito: simplici 7 figurativo: mediato 7 immediato: magis cōi: minus cōi: ꝓnotatiuo 7 nō ꝓnotatiuo: cū de his et bēat logici? ꝑsideare ꝑtit. ¶ Ad ꝓmū dubiū fuerūt duos modos rñdēdi. Primus ē quorūdā dicētiū: q̄ terminus imediate ꝫ tres diuisiones 1 in ꝑse significativū. 2 nō ꝑ se significativū: 3 ꝛ categoreumaticū 4 syncathegoreumaticū: 5 cōplexus: 6 incōplexus. Deinde ꝑse significativus diuidit in nāliter signātiuū 2 ad placitū significativū. Nāliter signātiu⁹ diuidit in terminū ꝓme intētiōis 1 scde. Ad placitū significativus diuidit 1 terminū ꝓme ipōnis 2 scde ipositionis. 7 sic ꝓ rñsio ad dubiū ꝫ istos. Dic modus peccat in hoc ꝙ ponit terminū diuidi ꝓmo ꝛ cathegoreumaticū 2 syncathegoreumaticus: qō ē falsū: qō ꝑbat: q̄ q̄cūq; dant ꝑles diuisiones de aliquo: quæ aliqua euacuat totū diuisū: 2 aliq̄ nō: illa quę nō euacuat diuisū nō pōt cē ꝓmaꝫ diuisio termini in cathegoreumaticū 7 syncathegoreumaticū non euacuat totū diuisū: q̄ aliqa ē terminus q̄ nō est syncathegoreumaticus nec cathegoreumaticus: ꝙ q.a.b.c. buf. baf. Dui sio aūt termini incōplexi 2 i. cōplexū euacuat totū diuisum: 2 ē diuisio in ꝑse significativū 2 nō ꝑ se significativū euacuat totū diuisū. ergo illa nō est ꝓma. ¶ Scōs modus est. Pauli ꝑgul. dicētis q̄ terminus ꝑ diuidit in terminū cōplexū 2 incōplexū. Deinde termin⁹ incōplexus in ꝑse significativū 7 nō ꝑse significativū: deinde ꝑse significativus 1 categoreumaticū 2 idistinctū: 2 nō ꝑ se significativus diuidit in syncathegoreumaticū 7 ꝺpēdēter terminus cathegoreumatic⁹ in terminū nāliter signātiuū 2 ad placitū significativū. Tertī⁹ nāliter significativus in terminū ꝓme itētiōis 1 scde. Termin⁹ ꝛo ad placitū significativū in terminū ꝓme ipōnis 2 scde: ꝑ ꝫ rñsio ad dubiū. ¶ Dic modus multis peccat. Prio q̄ ponit ꝙ termin⁹ diuidit ꝑus incōplexū 2 in incōplexū: deinde in ꝑse significativū 7 nō ꝑse significativū: ꝑiter ꝑse significativus 7 nō ꝑse significativus: ita euacuat terminū diuisū. in cōi sicut cōplexū 2 incōplexū. ꝫ ita ꝓmo diuidunt terminū. Scdo. peccat cū dicit terminū ꝑse significativū in cathegoreumaticū 2 indistinctū: q̄ oē diuisus ꝑdicatur ō suio dictō⁹? ifs idistinct⁹ nō ꝑse signātiu⁹? ꝛ alb⁹ alba albū: q̄ ꝑse sumpt⁹ nō signāt. ꝫ 2 c. Tertio peccat cū dicit nō ꝑse signātiuū in syncathegoreumaticū 2 ꝺpēdēter. Tertio. q̄ nō sufficiēter diuidit terminū nō ꝑse signātiuū cuꝫ aliq̄ sit termin⁹ nō ꝑse signāns q nō ē syncathegoreuma ticus nec ꝺpēdēs ꝛ vel baf. baf. ¶ Ꝫ ad 2ᵐ modū qđ solū ꝫ mēte magistri hic reputo: ꝛ dicēdū ꝙ termin⁹ pōt diuidi: ꝛ sic eque ꝓmo ꝛ sufficiēter in terminū ꝑse significatiuū ꝛ nō ꝑse significativū: ꝛ in terminū cōplexū ꝛ incōplexū. Cuius rō est: q̄ quelz bar diuisionū sufficiēter euacuat diuisū: verū est ꝙ vna dat ꝓ respectū ad signa. alia ꝓ respectū ad signata. Deide terminus nō ꝑ se significativus diuidit ꝛ terminū ꝑsignificativū 2 nō ꝑsignificativū. terminus ꝑsignificativus diuidit in terminū indistinctū 2 ꝺpēdēte siue relativū. Terminus nō cōsignificativus diuidit ꝛ terminū alicui⁹ officij. ꝛ terminū nulli⁹ officij: terminus ꝛo ꝑse significativus diuidit in terminū nāliter significativū 2 ad placitū. Nāliter signātiu⁹ diuidit in terminū ꝓme itētionis 2 scde. termin⁹ ad placitū significativus diuidit in terminū ꝓme ipōnis 2 scde. Et quātuis termin⁹ in cōi duplr diuidat inediate nō segr aliq̄ inconueniens: q̄ mēbra illarū diuisionū nō sunt oppōita realr: ꝫ sm rōnē. Q̄ enī sub ꝙ mēbro diuisionis est: nō est sub mēbro alterī⁹ diuisionis: ꝛ ly bō albus. est terminus incōplexus: 2 est ꝑse signātiuus: 2 ly bō albus. est terminus cōplexus: 2 est ꝑse signātiu⁹? ꝛ sic ō aliud: ꝫ ita ꝓmo diuidit a ꝑbo duplr in ꝓntis. vno mō in ꝓmā 2 dicere tam. alio mō in q̄rtā: ꝫ ita bñ ꝓbē pōnē 2 nō bñ ꝓbē pōnē: 2 ꝫ tā qō est sub vno mēbro diuisionis, ꝓnier sub mēbro alterius diuisionis. Et ꝓ clare intelligas: arbor ē ꝺfignaꝫ.

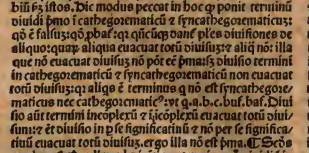

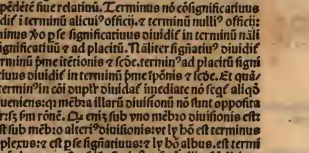

Quinq; sunt termini.

Quinq; sunt termini.

Dubiū primū.

Dubiū scōm.

Ad ꝓmū dubiū.

Cōtra respōsionem.

Scda rñsio

Cōtra rādam

Ad 2ᵘᵐ dubⁱᵘᵐ.

Scdo.

Tertio.

Rñsio tertia

Rñsio scda

Rñsio tertia

magister nō potuit oēs illas ne irricaret aiuz iuuenū cū tot dimisionib⁹. ¶ Sed tūc quereres ⁊re pon⁹ racnit il las ḡ istas. Dicit ḡ ille magis faciūt ad ꝓpositū suuz. Pro maiori tū doctrina hic istas sex diuisiones terminoꝝ volo declarare: cū etiā necesse sint ipsi logico.

Dubium. Rūsio.

¶ Prima diuisio termini in vlem ⁊ singularem.

Quid sit terminus vlis.

Terminus

Quid singularis.

vniuersalis est qui est aptus natus ꝑdicari de plurib⁹: vt ly bō: ly aial. Terminus singularis est q̄ est aptus nat⁹ ꝑdicari de vno solo ⁊ nō de plurib⁹: vt sor: ⁊ plato. ⁊ sic dīmit eos ꝓbs ꝑ pibermenias. ¶ Contra bas diffones arg⁹: q⁹ sol est terminus vlis: ⁊ nō ꝑtic: plib⁹: sed de vno solo: igit diffones male. ¶ Tres tū: est termin⁹ singularis: ⁊ est ꝑtic de plurib⁹: q̄ ꝑs: appellant⁹ doc noie sor: ḡ bō: ḡ finitōes male. ¶ Pro rūsioe ad hec argumēta aduerte ḡ cā: ḡre termin⁹ vlis ⁊ ꝑticabilis de plurib⁹ ⁊ singularis nō: aliter ꝺeſignatur a realib⁹, aliter a terminiſtis.

Diffinitio termini vlis ⁊ ꝑticabilis de plurib⁹: q⁹ plurib⁹: ⁊ singularis nō.

¶ Reales dicūt q⁹ terminus vlis est ꝑticabilis de plurib⁹: q⁹ ſigniat vnā nām cōicabilē illis plurib⁹: vel plures nās nō eque ꝑ quo ad terminos analogos: vel ꝑ eas nās eque ꝑ quo ad terminos equocos. Singularis ẋo q⁹ nō ſigniat vnā nām cōicabilem plurib⁹ nec⁹ plez nās cōes: ideo nō ꝑdicat⁹ de plurib⁹: ⁊ de vno solo. Terminiſte ẋo dicūt q⁹ terminus cōis natus est ꝑdicari de plurib⁹: nō q⁹ ſignificet aliquā nām cōes plurib⁹: ⁊ q⁹ ipſi ſūt aptꝫ ad ſignificādū plura ſm vnā ⁊ eādē ipoſitionē.

Reales. ma. p⁹ fo. 5. fo. 4. fa. 3ª p⁹.

Singularis ẋo est aptus natus ꝑri de vno solo: q⁹ est ipoſitus ad ſignificandū vnū ſolū⁹ ſm vnā ipoſitem. ¶ Ad primū ḡ rñdet ḡ ꝙuis ly ſol nō ꝑdicet de pluribus: tñ est aptus natus ꝑdicari de plurib⁹ ⁊ ꝑ pma ꝙ opione: ḡ ſi ſignificat nām cui nō repugnat⁹ et in plurib⁹ q⁹ſū est de ſe ⁊ ꝑ accidens posſit ipediri vt bic rone mūdi: ꝑ hoc ſolis ſol⁹ mat⁹ tota nām capacē ſoume ſolis. Sēm alīā opionē dicit ḡ ſol est aptus natus ꝑdicari de plib⁹: q⁹ est ipoſitus ad ſignificādū plurā fm eandē ipoſitionē.

Reſpō. termini ſtarum.

Ad. 1ām. Sed reales ꝑs ḡ ly ſol. nō ꝑdicat⁹ de plib⁹: q⁹ nō ſignīat vnā nām cōem plurib⁹: ſed ſolū fm nomē. Et fm terminiſtas nō ꝑdicat⁹ de plurib⁹: q⁹ nō est ipoſitus ad ſignificādū plura ſm eandē ipoſitionē. ¶ Et dicit⁹ ꝛta. chimera est terminꝰ cōis: ⁊ tñ nō est apt⁹ natus ꝑdicari de plurib⁹: q⁹ nihil est q⁹ſit chimera. ¶ Dicit⁹ q⁹ apud intellectū rales ꝓiones vere fuit: illa chimera est chimera. illa est chimera: ⁊ ꝑs nām sint impoſites.

Obiectio.

Rūsio.

Dubitatio de ly ſti.

¶ Dubiū est: an ly ſti ſi i numero plurali ſit termin⁹? cōis vel ſingularis: vi ꝓmo q⁹ ſit terminus cōis: q⁹ois termi nus ſuppondibilis ꝓo plib⁹ de q⁹ꝰ ꝑdicat⁹ est cōis: ly ſti est bō: vt ꝑs ḡ ꝛc. ¶ Oppositus arg⁹ q⁹ ly ſti esset terminus cōis: tūc illa ꝛr ysis: oēs ſti currūt: ⁊ ḡ hec nō est vlis. ergo ꝛc. oña nord cū maiori. minor: ꝙbat: quia ista nō est vlis: oēs Cicerones currūt. ḡ a ſimiliter ista. oēs ſti currūt. tenet ꝙsequ: sicut ly Cicero est nomē ꝓpriū ⁊ terminus cōis: ita ly ſti in ſingulari: ꝙbat: quia illa oēs ciceroneꝫ currūt: nō est ꝙb. ḡ nō est vlis. tenet ꝙsequ: ⁊ ꝛta. ḡ ad argūta. q⁹ illa. q⁹ opositio equiuoca. ḡ nō est ꝓpositio vna: tūc ſi nō est vna. ꝑs. ḡ nō est ꝓpositio. ¶ Circa ḡ dubiū due ſunt opiones. Tha vult ḡ ſit termin⁹ cōis: ⁊ ḡ hec tenet magister in logica parua. Alia vult ḡ nō ſit termin⁹ cōis: et hec tenet ⁊ logica magna. ¶ Sustinēdo ꝑmā opionē negāda est vltima: ꝓbatur⁹ ⁊ vna. ꝓb. ḡ nō est ꝓpositio. ꝑs ꝑ pibermenias diuidit enūciationē in vna et plures. et certus est ḡ diuisiua ꝑticul⁹ de quolibet diuidendum. ḡ illa est vera cuiuciatio plures et vna enūciatioīs i ꝓpositio dicat. Alteri⁹ ꝑ negari ſillogo iter illas: oēs ciceroneꝫ currūtur: oēs ſti currūtur: rō: q⁹ ly ciceroneꝫ ꝑticul⁹ de plurib⁹ ⁊ diuersas rones: ſed ly ſti ſm ea dē rone. ¶ Sustinēdo ẋo ſcām opionē ad argumēta dōm: et ipse dic negādo maiorē. ſed ꝺ ſic ſumi ſi debet esse vera. Ois terminus ſupponibilis diuiſiue pro plurib⁹ est cōis: nō ſi ly ſti ſupponibilis ꝓ hoc est ꝓ modi vnius et collectiue. Tel dicit ipe ly ſigni ficet plura: ⁊ ſi ſupponit pro illis: ḡ nō ſm rōnē eandē ꝓdicat⁹ de plurib⁹. Prima opio mihi magis placet.

Secunda diuiſio termini in verum ⁊ ficticium.

Terminus

Quid ſit terminus ficticius.

magis cōis est qui vlr pōt ꝑdicari de allo et nō ecōtra reſpectu cui⁹ est magis cōis: vl ſaltē sibi nō repugnat: vr ly aial respectu hois est terminus magis cōis. et nō ecōter: ꝺ vel sibi nō repugnat. q⁹ iste sol est ſteri⁹ ad ly sol⁹ minus cōis. et vlr ꝑtur dicēdo. ois sol est iste sol: et ꝛppet ḡ ly sol nō fic cōis: ſufficit rē ḡ nō repugnet iſti termino sol privlr de ly ille sol: et nō ecōtra. ¶ Termin⁹ minus cōis est q⁹ nō vlr ꝑdicari ꝑ de alio respectu cui⁹ est minus cōe vl ſaltē nō repugnat. vr ly bō respectu aiallis. ¶ Contra ḃ arguit⁹ ꝙbat⁹ q⁹ nullus terminus est cōior alio: quia cōitas terminī attedit⁹ penes multitudinē ſignator: ſed eque multa ſigt vnus terminus cōis ſic et alius. vt ꝑbo. ḡ rē. ꝑtia nota cū maiori. minor: ꝙbat⁹. Nā qlibet terminus cōis ſigt infinita. ḡ vnus nō plura ſigniat⁹ ḡ alter. ꝑtia nota. q⁹ vnū infinitū nō ē ma⁹ allo: ꝙbat⁹. futuros qſtē terminus nō ſigt oēs hoies ꝑtes ꝑteritos et poſſes et imaginabiles ḡ sunt infiniti. Ad q⁹ oppono allo termino cōi ꝺm ethic⁹ boe argumētū ſint tāte efficacie apud aliquos: ḡ fuit opio q⁹ dixit ḡ nullus ter minus cōis est allo cōior: q⁹ qlibet ſigt infinita. ¶ Sed hec opio falſa est et tripliꝫ ꝓbatur. q⁹ ſequit nullus ter minus cōis est allo cōior: ḡ nullus termin⁹ cōis est ſupra rion: allo. ꝛ⁹ ꝓsa. q⁹ qlibet termin⁹ ſupior est cōior: ꝓs ē falſa: ⁊

Notandum

per ꝑsie nō ꝑt verificari de nō ente. eriā vī Boeti? sibi ꝓdicere. ¶ Pro cognitiōe vel ꝓcordatiōe hay aduerte q; termine infinitus dicit duo. vnū ꝓncipale. Incogatio nem vnius nāc. alind secūdar io: indeterminate tñ. Sali quid qō nō est natura illa negara. Quo ad ꝑm indifferēs. ter dicit tam de nouo ente q; de ente: quo. sit ad sēm dī solum de ente. Qui ergo dicunt q; dī tam de nō ente q; de ente cōsiderant solum ad ꝓncipale significatum. Qui autem dicunt q; dicit solū de ente cōsiderant totale significatum. quare vtrīq; bene dicunt.

Responsio.

Quid sit terminꝰ ꝑtialis.

Quid ꝓhibitus.

Notandum.

P ¶ Quarta diuisio in ꝓhibitiuum ꝛ priuatiuum

Terminus priuatiuus est qui nām vnaz negat de aliquo ꝑdicabili. vt ceccus dī q nō hz visus: ꝛ tñ ē aptus nat? hz visus. ¶ Terminꝰ ꝓhibitiꝰ est q ponit nām vnā cui ꝓt aduenire ꝑuatio: vt visus: audit?. ¶ Aduerte tñ q; aliq; est terminꝰ q nō est ꝓhibitiuus nec ꝑuatiuus: vt nō bō.

Q ¶ Quinta diuisio termini in terminum cōnotatiuū ꝛ terminum non cōnotatiuum.

Quid sit terminus cōnotatiuus.

Terminus cōnotatiuus est qui adequate signi ficādo suū significatū: figit aliqd qō se hz per modū forme respectu illi? significati: vt ille terminus albū est cōnotatiuus: q; significādo albū significat albedinē que se hz per modū forme respectu albi: ꝛ sic de aliis: ꝛ breuiter eis terminus in cōcreto est cōnotatiuus. ¶ Terminꝰ nō cōnotatiuus est q; significādo suū significati nō figit aliqd qō se hz per modū forme respectu illius significati: vt humanitas ꝛ albedo: ꝛ breuiter quicūq; terminus in abstracto. ¶ Et si aliqs termin? in significādo suū significatū significat aliqd ꝑmodus forme subalis: ꝛ terminus subalis: vt bō. si ꝛō figit aliqd ꝑ modū forme accidētalis est terminus accidētalis: vt albū. si ꝛō nō significat ꝑ modū subē nec ꝑmodū accētis nō est terminus subalis nec terminus accētalis: nec qlibet termin? subalis est in ꝓito subē. vt deus: nec qlibet termin? accidētalis est in ꝓito accidētis: vt iustū sapiēs: vel bonū abstracta: q; sunt analogi vel equinoci.

Quid sit terminꝰ imediatꝰ ꝛ mediatꝰ. Et dic Paulo. ma. ꝓ in so. 12. li. 3. si.

R ¶ Sexta diuisio termini in terminum mediatum ꝛ in terminum imediatum.

Terminus imediatus est terminus simplex nō resolubilis in aliqd: vt ꝓpria demō stratiua in singulari numero: vt ego: tu ille. iste. hic. ꝛ ad tertia demōstrādi: vt nūc. tunc. hic. ꝛ illic. ꝛ hoc verbū est ꝓtis rēpositi ꝛ singularis numeri. Et causa ē. q; hec possent iterare. ꝑbatione quorūlibet alio; terminoꝝ ꝓ aliqbus supponētiū: nō cōuertis sicut notius: ꝛ nō dico sicut ꝑpius vel inferius: q; ly hoc trar. ꝑbationes illius terminī ille bō. ꝛ tñ nō est iferius nec supius ad illum: sed bene est notius. sequr enī; homo currit. ꝛ ẞ est ille homo. ẞ ille bō currit. Ideo illa talis ꝓpositio est imediata: hoc est q; nō ꝓt ꝑbari per aliqd notius per sensum: ꝛ ēt est differētia ter illos terminos imediatos: eo q; ꝓnomina ꝛ aduerbia sic sunt imediata q; nullum terminū inferiorē se habent per quos possint ꝑbari: sed illud verbū est ꝑsentis rēpositis numeri singularis sic est imediatū q; nullū hz supra se terminiūsed sub eo ois ver ba cōtinent: cōtinent tñ oēs in hac definitione: q; sunt simplices ꝛ terminī non resolubiles in aliquid aliud. ꝛc.

Quid terminꝰ mediatꝰ.

¶ Terminus mediatus est terminus resolubilis in aliquid aliud. vel ly homo.

Ritius.

Circa istam diuisionē nota q; ly terminus cōpletus est terminus sic habens sibi formale signifi catū: ꝛ diffinit ꝓo oī rali ꝛ ex ꝑte ꝓo seipso. Sed ly terminus incōpletus: hz duo significata: ꝛ diffinitur ꝓo formali soli: ꝛ nō. ꝓ ſec: aut sibi simili. ¶ Circa diffōnes nota q; ipse nō sunt diffōnes: q; nō dant ꝓgenus ꝛ differentiā: nec ꝑ aliqd loco gnis: aut loco ditiei sed dantur

Petitio.

Responsio

Notandum

Manfre. Rotādꝰ ꝑᵛ.

S Blondusᵖᵐ

Dubō vnico

Solutio.

per vnū simplex couertibile cū diffinito. dī enīz termin? incōplexus est dictio: ꝛ cōplexus é oio: ꝛ tō ponī? appellant? notificationes. ¶ Sed est vna petitio. ꝛ an ly Petrus paulus in scripto sit terminus incōplexus vel cōplexus: ꝛ sibi ly nihil. ¶ Ad istud dī q; difficile est ſolucre quēlibet: sed in diffōne ꝓpōnis tractabit sīle mā: ꝓo nūc tamē dī. ꝑabilr q; ly Petrus paulus est terminus simplex: q; subordinat vni conceptui simplici: ꝛ ly nihil. est cōplexus: q; duobus cōceptibus subordinat. ¶ Sciēdū est tamē circa diffinitiōes ꝑcedētes istā q; ipse date sunt de termino simplici: ꝛ non complexo.

Circa incōplexū regrit q; subordinet vni actui solū vel conceptui mentali: ꝛ ideo si capiat ille terminus ois homo. nō est incōplexus: q; subordinat vni actui ꝛ vni cō ceptui. Ad terminū aūt vere cōplexum regrit q; ille subordinet ad minus aut duobus actib?: aut duob? cōceptibus: aut vni actui ꝛ vni ꝓceptui. Et ꝓpter hoc ꝓs q; vbi aliqs vocē. Mar. Tul. Licero. q; ꝑ totū non est vnus terminus cōplexus sed incōplexus: saltē nō cōpositus ex pluribus noibus: vt noia sunt: vt in diffōne noīs declarabo: q; subordinat vni concepti solū. Et sīl mō dicas de istis terminis Petrus antonius. Joā. frāciscus ꝛ de aliis cōsimilibus. ¶ De isto aūt termino (non ois) est difficultas. nā fm Tisberū in illo ꝓmo sophi"ⁱ 3° ꝓn cipali cius ſēt: totus ille termin? est incōplexus: q; ꝓm eus subordinat vni actui solū. ¶ Et sīl mō dicī o; fm Tisberū de isto termino nōnullus. ꝛ ēt de illo verbo. nō ēt: q; tenet ipse q; sicut dat verbū substātiuus affirmatiuū: ita rale verbū negatiuū: ꝛ q; illud subordinat vni actui negatiuo: ꝛ nō pluribus actib?. ¶ Tenēdo ꝛō opinionē Petri mau. in cap. equi posteriarū: habemus tenere q; oēs ꝑscripti termini sunt cōplexi: q; subordinant ꝑdicabus actib?. ¶ Difficultas est. vtrū iſti termini bō alīn? sint vnus complexus terminus. Et vī q; sic. a ſili ſcu de isto termino. bō albus. qui est vnus cōplexus ꝛ tñ cōpo nit ex pluribꝰ. ¶ Ad qō rīde q; illi termini. bō alīnus nō faciunt vnū terminū ꝑ se: q; nihil est cōplectens ꝛ vniens vnū cū alio. Ad hoc aūt q; ples termini sint vn? cōplexus: oꝛ q; habeāt aliqua cōplexione que est adie cētiū ci? uo subiūctiuo: aut alia ſili. ꝛ ió ſilrudo dara nō cōuenīt q; diceāo bō alb?. ibi est vnio adiectiui cū suo ſubſtātiuo ꝛ facit illos duos terminos ee vnū cōplexe. ¶ Prima pars ꝑ capitia que est de nomine.

¶ Caput 3ᵘᵐ primi tractatus tres continens partes.

Tertio.

Diffō. nois.

Megbus. Hōn" pmi. Cap. 2. Dicta aūt ꝓbi losophum ꝛ magſm i diffinendo nomen.

Quia de nomine ꝛ verbo ex quibus oratio cōponit ꝛ ꝓpositio: logicus ꝓncipaliꝑ considerat. Ideo de his restat diffōnes assignare. Nomē ē terminus ſignificatiuus sine tpe: cuius nulla pars aliqd significat ſeparata: vt hō. In ista diffone ponit terminꝰ loco generis: q; oē no mē ē terminꝰ ꝛ nō ecōuerso: oꝛ significatiuꝰ: ꝛ q; termini nō significatiui nō sunt noia apud logicū: ꝛ bene apud grāmaticū: vt oīs nullus ꝛ filia. ¶ Tertio ꝛ sine tpe ad diias verbi ꝛ participij q; significat cū tpe. ¶ Quarto ponit: cuius nulla pas aliqd significat ſepata ad diias oionis: cuius ptes significāt ſeparate.

Aduerte ꝙ hās in ꝓno ꝑbernianus. alr̄ determinat de noie: ꝛ alr magiſter hic. hās eniz ſtricius loqr? est q; magiſter. determinat eni ſolū de noie vocali. ad qō. 7. cōditiones regrunt' vt diffō cō

pleta manifestat. Est enī nomē vox significativa ad placitū ſine tpe. cuiꝰ nulla ps ſepata ſigt. finita ꝛ recta. ¶ Di cit ꝑ vox ad vdiam ſonor; q nō ſum voces: vt ſtreptitus pedū. frangor arbor⁹. ¶ 2° ꝑ ſignificativa. ad vdiaz vo cū nō ſignificativa: vt ḃ vox buba. ¶ 3°. ad placitū ex Inſtitutione hoīs a bñ placito. procedēteaḋ vdiaz vocū na turalī ſignificativarū: vt geminus infirmor. ¶ 4°. ſine tpe. ad vdiaz verbi ꝛ pe icipij q ſigñt cus tpe. ¶ 5°. cuius nulla ps ſepata ſigt ad vdiaz oionis: cuiꝰ pres ſigñt ſepa rate. ¶ 6°. finita ad vdiaz noīs ifiniti: q nō eſt nomē ſm logicos. vt nō ḃ cui: nōe affignat ſcūs Thomas ibi. q nomē determinatam rē ſignificat nām ſicut nomē aut pōnā ſic ꝓnomē aut vrūq; ſicut nomē ꝓpriū. Infinitus aūt nomē nō ſigt ꝛ determinata rem: q: ꝑ verificāt ram de ente q; nō ente. ¶ 7°. ad recta ad vdiaz obliq; caſus: q nō dicit nomē. Cuiuꝰ rō aſſignat a Ꝑbo in ꝑ pibermenias: q: nomē iunctū cum verbo ſubſtātiuo facit oionē verā vel falſam. ſz talis obliquus nō facit oionē verā vel fal ſaz. ió nō eſt nomē. Scūs doctor dicit. q ſolus noiatiuꝰ eſt nomē: q: ꝑ ipſius facta eſt ipoſitio noīs ad ſignifcū. obliqui ꝓ vocant caſus: q: q̄ cadūt ꝑ quādā declina tiōis originē a noſatiuo: qui nō dr caſus: eo q nō cadit. Stoici tñ dixere noiatiuos caſus: quos; grāmatici ſequi turneo ꝙ cadunt. i. ꝓcedunt ab ſterioꝛi cōceptione mentis. ꝛ dr rectus: q: nihil. ꝓhibet vt aliqd cadēs ſic cadat vt rectū. ſic ſtilus q cadens in ligno cōſigit. Magiſter aūt largius determinat de noie. ꝑ q: cōprehēdit tz̄ no men in voce q; ẽt in ſcripto ꝛ in mēte. ꝛ non pōt poni in diſſone ei⁹: ꝙ ſit vox nec ad placitū ſignificatiua: q: ali qō nomē ad placitū ẽ aliqō nāl ſigt. qō enim eſt in ſcri pto vel in voce ad placitū ſigt. qō ꝛ o in mēte nāl ſigt. ¶ 2°. q: magꝛ cōprehēdit tam nomē finitū q; infinitū: tam obliquū q; rectū. Cūꝛ ad nomē ſic acceptū 4°r con ditiones regrunt. Prima q ſit terminus ad vdiaz ſigno rū q; nō ſint terminī. Scōa ſignificatiue ad vdiam non ſignificatiuo ꝛ. vt oīs nullus. que apud logicum nō ſunt nomina. Tertia ſine tpe. ad vdiam verbi vel participij. Quarta cuius nulla pars ſeparata aliqd ſigt ad vdiam oionis. ¶ Aduerte ſcōo ꝓra duas vltimas particulas huius diffōnis: q due ſunt. qūo ſunt ſtelligēde. ꝛ ꝑ cōtra illā ſine tpe. q: vi ꝙ nomen ſignificet cū tpe. nā iſta noia dies/menſis/annus ꝛ ſimilia ſigñt tpus. ¶ Dro bruis ſtellecta nota q: ꝛ ꝑs pōt cōſiderari tripl⁹. Uno°. put eſt res q̄da in ſe. ꝛ ſic ſignificat ꝑ nomē. vt ann⁹ ꝛ dies ꝛc. Alio° pōt cōſiderari vt eſt meſura motus: q: illud q̄ ꝑ ꝛ pncipalr meſurat. ꝛ pt eſt motus: in quo conſiſtit actio ꝛ paſſio. Ideo verbū q̄ ſignificat actionē ꝛ paſſionē ſigt illo modo ꝛ ꝛ. ꝛ hoc eſt ſignificare cū tpe: q: ſignificare cū tpe nihil aliud eſt niſi ſignificare res vt meſurat tpe. q̄ Ꝑbs vocat cōſignificare tpe: ꝛ a tali ſignificatione tpis eſt excludit nomē ꝑ illā partīculā ſine tpe. Tertio pōt cōſiderari vt dicit babiu. linē rei meſurabia ad rem mensurata: ꝛ ſignificat ꝑ aduerbiū temporale. vt beri. cras. Et ꝑ hoc ꝑs reſpōſio ad ītātā factā. ¶ 1ᵐ dubiū eſt 2°. ra illā particulā: cuius nulla pars ſeparata ſignificat: q: noīa cōpoſiti pars ſeparata a toto aliquid ſignificat. vr bo⁹ nominū reſpublica: bire occeru?: requi ſerus: parere ſeparate a toto aliq̄ ſignificant. ¶ Dici dum q: noīa nulla pars ſeparata ſignificat aliqd ſi ad ſi gnificationē noīs cōparet totū vel pars ſm q: eſt in to to: vel p alia verba: pars ſeparata nihil ſignificat qō ſit de intellectu totius: cuiꝰ ratio eſt. q: vnūqđq; nomē ſiue ſimplex ſiue cōpoſitū imponit ad ſignificandū vnū con ceptū ſimplicē. vnde aliqn aliud eſt illud a quo nomen imponit ad ſignificādū ab eo qō ſignificat. vt ſi nomē lapis imponit a leſione pedis: ſignificat tñ quēdā cōce ptū ſimplicē ſiue nām ſimplices, ꝛ ita eſt de noie cōpoſi to: ſi enīs ꝑonat a duobus cōceptibus: nō tñ ſignificat duos cōceptus: ſed vnū. Oratio imponit ad ſignificādū a plurib⁹ ꝓceptibus: ꝛ ſignificat plures ꝓceptus. ſz ly ſerus ſm q: eſt pars nomis cōpoſiti nihil ſignificat. ſm aūt q: eſt pars orationis ſignificat partem cōceptus cō poſiti. Tñ nomīa ramen cōpoſiti pars videt ſignificare ſimplicia ꝛ non. Ratio ꝓmi eſt. q: nomen compoſitū imponit ad ſignificādum a duobus ꝓceptibus. ſimplex ab vno. Et ꝑ hoc patet reſpoſio ad inſtantiam.

Eaḋ.a.

Nota.

Dubiū 2m.

V

Reſpoſio.

Circa diffinitum nota ꝑm ꝙ ipſum eſt ſecunde ſicut ꝛ aliꝗ terminī logicales: ꝛ habet ſolum ſignificatū formale. ꝛ ꝑ oi tali diffinit. ꝛ ex ꝓſite ꝙ ſer: ꝛ quoly fibi fili. ¶ Scōo nota q: intellēto Pauli ẽ q̄ hic diffinitū nomē ꝓco q̄ ꝑ poni ꝓ ſubo: aut ꝑdicato. ꝓpoſitiōes vt ꝓ ab eo in tertiu cum dicit: q: nōe ꝛ ẋbo ꝛ ex ẋbo oratio cōponit ꝛ ꝓpoſitio ꝛc. ꝛ ſic ităio ſua ẽ: q: nullū ad ĩtentiū ſit nomē in logica: ꝛ ſilr nullus obliquus: ꝛ quo nullū iſtoꝝ pōt ee ſubo: aut ꝑdicatū: vt ira patebit. ¶ Sz vt iſta diffō ſane itelligat. argui. ꝙ multipliciter. ꝑmo ſicly nomīnō pōt diffiniri: igit diffō nulla. patet ꝑntia. ꝛ antecedēs ꝓbat: ſuppoſito q diffinīant termini pro ſuis ſignificatis tūc ſic. nullus termin⁹ ſecūde pōt diffiniriigit ly nomen. non poteſt diffiniri: patet ꝑntia. ꝛ antecedēs ꝓbat. omne diffinibile debet hīe genus ſu pra ſe: ꝛ ex pleqrīr coordinari in linea ꝑdicamētali: ſz ĩ ermini ſecūde ĩntīonis nō coordinant in ꝑdicamēto. igit ꝛc. patet ꝑntia cū maiori. ꝛ mino: ꝓbat per Arist. in antepdicamētis. vbi vult q: termini coordinati in ꝑ dicamēto ſint ꝑme ĩntīonis. igit eni⁹ ſic. ſingulū incō plexo ꝛ: aut ſignificat ſubſtātiā: aut q̄ltatē ꝛc. ꝛ ſic vult q: termini qui ſunt in ꝑdicamēto ſignificāt res: que non eſt terminus. ¶ 2° arguit. q: obliqui ꝛ adiectiua ſint no mina de intrīone Pauli. q: illa ſunt noīa: quibus cōpetit diffinitio data a Paulo: ſed iſtis cōpetit diffinitio Pau li. igit ꝛc. patet ꝑntia ex maiori. ꝛ mino: ꝓbat: q: obli qui ꝛ adiectiua ſunt termini ſignificatiui ſine tpore ꝛc. ¶ 3° arguit ſic. Illud q̄ eſt ꝑdicabil eſt nomē: ſz adiecti ua ſunt ꝑdicabl. igit ꝛc. patet ꝑntia ex maiori: ꝛ mino: ꝓbat: q: dicēdo. ſor. eſt albus. ly albus. eſt ꝑdicatus. vt patet. ¶ 4°. ly omnis. nō eſt nomē: ꝛ tñ eſt terminus ſi gnificatiuus ſine tpore ꝛc. exquo ſeipſus ſignificat. igit diffinitio mala. ꝑntia tenet cum maiori. ꝛ mino: eſt ẽiā nota. ¶ 5°. ly dies. eſt nomen: ꝛ tñ ſignificat cus tpe. igit diffinitio mala. ¶ 6°. ly Petrus paulus. eſt nomē: ꝛ tñ partes ſignant ſeparate. igit diffinitio mala. patet ꝑntia. ꝛ aſſo ſimiliter. ¶ Ad iſta rndeo ꝓ° oī ꝙ duplex eſt diffinitio: vna que eſt ꝓprie dicta: ꝛ eſt illa que datur per ꝛc. genus ꝛ verā differētia cōnotantes partē eſſen tiales eius: ꝓ quo ſupponit diffinitū: ſicut ſi diffinire⁹ homo iſta diffinitione: animal rōnale. ꝛ tali diffinitione nō diffinimꝰ: niſi ꝙdam ſpecies de predicamēto ſubſtā tie. ꝛ de iſta logtur 7° metaphy. ¶ Alia eſt diffinitio q̄ nō eſt ꝓprie dicta. ꝛ eſt omnis illa que nō datur per ve rum genus ꝛ verā differentiā: ſed per aliquid q̄ tenet locū generis aut differētie: ꝛ tali diffinitione diffinīunt: tam illa que ſunt ſubſtātie q̄ accidētia. Ꝙſto ſtare pō te argumētū cōcludit q̄ illa nō eſt diffinitio ꝓprie ſum ptaſſed impropie. q: datur per aliqō loco generis: ꝛ ꝑ aliqd loco differētie: ꝛ nō ꝑ gen⁹ ꝛ differētiā. ¶ Ad 2ᵐ negat ꝙ obliqui ꝛ adiectiua ſint noīa de ĩtīone Pau li. Et cū ꝓbatur: dicit ꝙ eis competit diffinitio data: q: ſunt termini ſignificatiui ꝛc. Rndeo. q: aliqꝗ ſunt termi nam eſſe ſignificatiuū eſt ſuplr. ſ. quieſcenter ꝛ non qe ſcenter. terminī ſignificatiui quieſcēter ſunt illi qui pōt reddere ſuppoſitū verbo ſicut ſubſtātiua in caſu recto. Sed terminī ſignificatiui non quieſcēter ſunt illi qui ſi gnificant per modū depēdentie: ꝛ non poſſunt reddere

Ritius ꝓbaᵗ ꝓmā. Bōaᵗ ſcēm. Aḋm. ſcōm. ſ. ſa. 3ª. 3ª.

Cōtra diffō. nē argt ſ°.

Argt ſcḋo.

Argt 3°.

Argt 4°.

Argt 5°. Argt 6°.

Notandum. Duplex eſt diffinitio.

Ad ſ°m dī.

Ad 2ᵐ.

suppositū verbo: sicut sunt adiectiua ⁊ obliqui. Tūc ad argumētum dicit. q; in diffinitione nois debet tungi ly quiescēter. de intētione Pauli: ⁊ sic talis diffinitio nō cōpetet illis: vt patet. ¶ Ad 3ᵐ negat minor. ⁊ negat q; ista. sor. est albus. ly albus. sit p̄dicatū. imo dicit q; ibi non ē p̄dicatū nisi subintelligat vnū substātiuū sic. sor. est albus idest sor. est sor. albus. vt patet ab eo in primo dubio. argumēto. 5. ⁊ sic p̄dicatū erit ly. sor. albꝰ. ⁊ non ly albus. ¶ Ad 4ᵐ negat minor. s. q; ly omnis. sit significatiuus ⁊ cē. ioquēdo de significatiuo ꝓprie: ⁊ eo modo quo logici. s. de eo qō est significatiuū alicuius. ⁊ hoc ꝯ significationē faciētem ꝑtē ꝙ tuz esse terminū. ¶ Ad 5ᵐ negat minor. Et ad ꝓbationē dicit: q; est differentia inter significare tēpus ⁊ significare cum tēpore. Significare enim tēpus est repesentare rem: que si esset: esset tēpus. significare aūt cum tēpore seu tēpori aliter est repsentare per modū fluxus: vt dicunt grāmatici: aut sub aliis verbis per modū p̄sentis: p̄teriti vel futuri. Et tūc ad argᵐ dicit q; ly dies ⁊ annus. bene significāt tēpus: ꝯ non cū tēpore. i. per modū fluxus: ⁊ patet solo. ¶ Ad vltimum respondeo dupliciter. ꝓmo dicendo q; diffinitio nois vt verba sonāt non ē completa: sed dū ibi ponit q; partes nois non significant separate. debet sic intelligi q; partes nois nō significāt separate aliqd qō per totū significet: ⁊ sic ꝑ solutio: q; ꝯ partes illiꝰ dictionis Petruspaulus. significēt separate: non tamē aliqd quod significaret per totum: q; totū significabat vnū hominē. ⁊ ly Petrus non illis: sed aliis: ⁊ similiter ly Paulus: non aūt sic est de partibus oꝝonis: vt patet. ¶ Secūdo pōt respōderi petēdo an opponēs velit q; ly Petruspaulus subordinet pluribus conceptibus: sicut ly sor. pla. an vni cōi. Si ꝓmū. dicit q; non est nomē: ꝯ duo nomina. Si 2ᵐ. dicat cōsequēter q; sue partes non significāt separate. vt patet ex casu. Et si dicat ab opponente. volo q; tibi subordinet vni conceptui ⁊ platoni duobꝰ: dicas i isto casu q; illud vocale tibi est nomen. ⁊ platoni est oratio: q; duo noia ⁊ ista solutio apparet mihi melior. Colligēdo igit descriptio nois erit ista. nomē ē terminus. ⁊ hoc loco generis significatiuus: vt differat a non significatiuis. qescēter: vt differat ab adiectiuis ⁊ obliqs sine tempore. i. non q; modum fluxus. ad differētiam verbi ⁊ participii cuius nulla pars cē. ad differētiā oratiōis. Si quis aūt velit q; illa descriptio competat obliqs: demat de descriptione ly quiescēter. ¶ Sed hic est vna petitio qd est subordinari. Respondeo q; qñ sunt duo termini synonymi: quorū vnus est vocalis vel scriptus. ⁊ alter mentalis dicimus illū vocalē: aut scriptum subordinari mentali. i. ordinari sub mentali. ꝓius enim sunt termini mentales q̄ꝫ vocales: aut scripti: ⁊ ita vocales subordinant mentalibus: ⁊ non econuerso. Et breuiter subordinari est significare ad placitum illud vel illa vel illo modo: quod vel quem: vel quomodo significatur naturaliter per terminum mentalem sibi synonymum.

Circa diffinitionē nominis aduerte q; ꝯ ponatur sil la particula. terminus significatiuus: itelligit per se significatiuus: sicut itelligit in ꝓma diuisione terminorum. Contra q; dicēdo. ois est nomen. ista ꝓpositio est vera: cuius ly omnis est subiectū: ⁊ per ꝓns ē nomē: ⁊ tñ non est terminus per se significatiuus: vt supius patuit: sed illa particula sic intelligit: q; sic significatiuus: ita q; possit assignari significatū importatū per illū terminū per se. i. non significatū cum alio sine ipositione: siue hoc fiat per te fumēdo: siue cū alio te hoc non est cura. vt dicēdo omnis est nomē: ille terminus ois est mere nomē in tali ꝓpositione: q; possumus assignare ꝓprium significatū non consignificatū cū allo illi termino: puta oēs tales dictiones ois: non sic ē aūt de ista syllaba sor componēte istā dictionē sortes: q; p se non significat ad intellectū superius datum: sed consignificat cuz illa alia syllaba tes. Teneas ergo conclusionē hanc q; ꝯ isti termini. ois nullus. ⁊ alii consimiles (quādo sumunt pter aut vniunt cum suo substātiuo exercēdo circa illud officiū ꝓpriū) non sunt termini qui sunt noia: tñ quādo sumunt in ꝓpone ⁊ supponunt māliter aut sumūtur cum signo materialitatis sunt vere noia. Quilibet enim terminus māliter supponens est nomē vt cōiter ꝓceditur. Pau. ergo capit istos terminos ꝓmo mō. non aūt 2ᵒ mō quādo dicit illos non cē noia. ¶ Alia particula est sine tēpore. Circa quā aduerte q; dūa est inter significare tēpus ⁊ significare cum tēpore. Significare enim tēpus ē significare quāritatē illā: que est tēpus. Significare aūt cum tēpore est significare aliqd cōnotādo tēpus. i. significare cuz aliqua differētia ꝑsentis tēporis aut preteriti aut futuri: vel vt dicunt greci significare cū tēpore est significare per modū fluxus ⁊ fieri. i. actū alliquē vel operationē fieri i tēpore presenti aut ꝑterito aut futuro. In ꝓposito dicit notāter Pau. significatiuus sine tēpore: ⁊ non dicit significatiuus non tēpus qz aliqō ē nomē qō significat tēpus: pura ista noia. tēps, dies, hora, mēsis, annus, ⁊ sic huiꝰmodi. qōlibet enim istoz significat quātitatez illā que est tēpus: sed nullū nomē significat cū tēpore. i. cum differenti a alicuius tēporis. ¶ Videt tamen posse ꝓbari q; iste terminus tēpus ⁊ sillā noia significent cuz tempore. Sic arguēdo. omne qō significat, significat cū suo significato. Iste terminꝰ tēpus significat: ergo significat cum suo significato. Tunc sic. ly tempus significat cum suo significato: ⁊ suus significatū est tempus. ergo ly tēpus significat cū tēpore. ¶ Ad qō dici ꝺz q; illa ꝓpositio est falsa. oē qō significat, significat cū suo significato. Significare enim cū alio est iuuari ab illo ad significādū. puta illa syllaba sor significat cū illa alia syllaba tes ⁊ iuuat ab illa ad significandū sortē. Non sic aūt est de isto nomine hō aut de alio nomine. nullū enim tale significat cum alio. i. iuuat ab illo ad significādū suū significatū. etiā ꝓcessa illa ꝓpositione non valet sequela ꝓpria. s. ly tempus significat cū suo significato: ⁊ suū significatū est tēpus. ergo significat cū tēpore. Est enim ibi equiuocatio. nā ly cū tēpore. aliud significat ⁊ alio mō quādo vnitur cum illo verbo significat: ⁊ aliud significat. ⁊ alio mō ly cum significato quādo vnit cum ꝑdicto verbo. ¶ Alia particula est. cuius nulla pars aliqd significat separata: quā sic itelligo q; nulla pars nois separata ab alia significat aliqd eodē modo sicut significat totū nomen cuius est pars. Et per hoc tollit argumētū ō istis noibus: respublica: paterfamilias: monsaureus. Quodlibet enim istoz est nomen: ⁊ tamē aliqua pars separata ab alia significat aliqd. puta illa pars pater separata ab illa parte: familias: significat aliqd: vt patet. sed illud non facit: qz illa pars de ꝑ se significat patrē. quādo aūt vnitur cū illa alia parte familias. ꝓ significat bolem ꝓcreatū etem familie. Modo patet ista esse diuersa significata. Et sic dicas de aliis ꝑscriptis noibus. ¶ Tollit etiā argᵐ ō isto termino. Catonis. presuppono enim q; idē significet rectus ⁊ obliquus: ꝯ differāt in modo significādi. Quo presuppositō capiat illius genitiui illa pars. Cato. tūc illa separata ab illa alia. s. nis. significat illud idē: qō significat obliquua. ¶ Sed istud non obstat. naz illa pars separata: ꝯ significet idem cū toto: non tñ eodez modo significat. Nam quādo est pars totius: tunc ꝓ significat cum illa parte nis. quādo aūt sumit per se. tunc significat idem: sed non amplius ꝓ significat: sed per te significat. Et per ista patet quomō sit itelligēda illa pars: q; s. nulla pars nois separata significat aliqd: aut eodē modo sicut significat totū nomen. ¶ Preter ꝑticulas quas

Ad 3ᵐ. Pone lo ma. 6ᵒ. lo. 2ᵒ. fa. 2ᵃ. ibi nōdū aliter sentit.

Ad 4ᵐ.

Ad 5ᵐ.

Ad vltimū.

Alia ratio.

Petitio. Respōsio. A

Manfre. Nōm ꝓma ꝑticula.

3ᵃ particula. Nōdū 2ᵐ B

Instantia.

Responsio

2ᵃ particula. Not ad 3ᵐ.

ponit Pau. in hac diffinitione: Pbs ꝑmo ꝓhibet nicias duas alias partes ponit. ſ. finita ⁊ recta. Unde enim Pbs q nomen ſignificat aliqd determinatū ſed nomē infinitū ꝑtura non bonū nil ſignificat determinatū. nulla enim natura ponit determinatā ⁊ finitā ⁊ aliqd aliis ab boīe. ⁊ ſic ſet cōiter dici ſuo mō de quolibet termino infinito: nec⁹ dicē dū q nomē ifinitū renouet⁹ a diffone nois: ꝑ illam particulā: cuius nulla ps ꝛc. q⁹ poſſet dici q illa ps bō ſepata ſignāt aliqd. S⁹ ſitud nō ē: q⁹ ergo eſt vn⁹ terminus ly non homo: ⁊ non plures ſalte ꝓ ſuboꝛdinatiōnē. vt ps ſtuēti. ⁊ ēt vt vi innuere Pbs. nec illa ps homo ab alia ſepata ſignit aliqd eodē modo ſicut totū. ¶ Addit ē illā ꝑte recta: q⁹ vulg⁹ nullus obliquus caſus: ſ⁹ ſolū rect⁹ ſit nomē. ¶ Unde nota q⁹ ly ſiti termini reſpublica mons aureus ꝛc. cōiter ponantur eſſe nomina compoſita: non tñ eſt credēdū q⁹ ſint compoſita ex multis: quoꝝ vnum vel plura ſint nomē vel nomina: vt nomen vel nomina ſunt: q⁹ tunc non ēēt⁹ noia, ꝓpter illam particulā: cuius nulla pars ꝛc. vt patet. Sed ideo ſic dicat⁹: q⁹ componunt⁹ ex pluribus dictionibus ꝛc. ſic dicas de nomine infinito q⁹ eſt compoſitū non modo ꝓmoſed ſecūdo. ¶ Et ſiquis vellet q⁹ tales termini etiaꝫ non componant⁹ ex ꝓbꝰ dictionib⁹ ꝝ dictiones ſunt: q⁹ in tali compoſitione amitterent vim dictionū ⁊ imaginādo q⁹ ad hoc: q⁹ aliquid ſit dictio requirit⁹ q⁹ ſuboꝛdinet⁹ ant⁹ vni actui intellectus aut vni conceptui. ¶ Eſt dicendū tunc q⁹ tales termini non ſunt magis compoſiti q⁹ alia nomina niſi apparēt⁹: ⁊ ly non communiter ſic teneam⁹: hic ti eſt difficile impugnare hoc totū de termino vocali vel ſcripto non aūt de mētali. ¶ Difficultas. eſt. vtrū ſicut termino vocali aut ſcripto dantur recti⁹ ⁊ obliqui⁹: ita etiā termino mentali dētur rectus ⁊ obliquus. Videt⁹ q⁹ non. quia nulla ſimilitudo mētalis poteſt declinari: vt ps intelligēti. ¶ Ad quod dicas q⁹ ſicut in voce aut in ſcripto dantur obliqui ⁊ recti ca⁹ſus ita etiā in mente ſit: z non valet argumētum. nullus conceptus poteſt declinari. ergo non dant⁹ obliqui ⁊ recti in mēte: q⁹ illa res q̄ eſt homo: poteſt accipi modo recto ⁊ modo obliquo. ꝛceptus ergo ſignificās hominē modo recto: ꝛ⁹ rectus. ſignificās aūt modo obliquo dicē obliquus: ⁊ ſuo modo dicas de aliis noibus. ¶ Advertre etiam q⁹ ſta diffinitio nominis competit ꝓnomini quando aliquid ſignificat. vt patet conſideranti diffinitionem hanc grammatici tantum volunt q⁹ ꝓnomen non ſit nomen: q⁹ ꝓnomen ſignificat indeterminate: ⁊ nomen determinate debet ſignificare.

¶ Pars ſecunda capīt ſecundi que eſt de verbo.

Verbum eſt terminus tēpoꝛaliter ſignificatiuus ⁊ extremoꝝ vnitiuus: cuius nulla pars aliqd ſignificat ſeparata: vt currit vel diſputat: ⁊ dicit ꝓmo ſignificat⁹ ſignificatiuus ad differentiā nominis: qō ſignificat ſine tēpoꝛe. Scōo dicit ⁊ extremoꝝ vnitiuus ad differētiā participij q⁹ ſignificat cum tempoꝛe: ſed nōvnit ſuppoſitū cū appoſito ſicut verbū: cetere aūt particule ponūtur ſicut in diffinitione nois.

Aduerte q⁹ Pbs diffiniens verbū ꝓmo ꝓhibet a diffinitione: q⁹ magiſter cū ali ter accipiat verbū. Dicit enī. Verbū eſt vox ſignificatiua ad placitū cuⁿ tēpoꝛe: cuius nulla pars ꝑ ſe ſeparata ſignificat. Et eſt nota eoꝝ q⁹ ne de altero dicunt⁹ finita ⁊ recta. per ſmā particulā: vox ſignificatiua ad placitū. verbū ꝓuenit cum noīe. ꝑ ſecūdā: cum tēpoꝛe. verbum differt a noīe ⁊ ꝓnomi cū participio. ꝙ tertiā: cuius nulla pars ſeparata ſignificat. differt ab oōne. ꝑ quartā: eſt nota eoꝝ q⁹ de altero dicit⁹: differt a participio.

¶ Dee ꝑticula a diuersis diuersimode exponit. Sanctus doctor⁹ dī. Eſt nota eoꝝ q⁹ de altero predicant⁹: idest verbū eſt ſignificatiū eoꝝ q⁹ predicant⁹. i. verbū ſe tenet⁹ ex parte ꝑdicati eoꝝ q⁹ ſignificat illud q⁹ dicit⁹ cantur. ¶ Aliter Hariadeus ⁊ intentione ſancti doctoꝝ. verbū eſt eoꝝ q⁹ predicant⁹. i. ſignificatiū eoꝝ q⁹ ꝓdicant⁹ non ꝙ q⁹ eq̄ predicat⁹ ſit ſignificatiuꝰ verbiꝫ tunc oīa predicata eſſent accidētaliaci ſignificata verboꝝ. ſint q⁹ dā accidētia: ſed ꝓꝓ tāo dicit⁹ q⁹ ſue p⁹ dicatur vnū nomē ſiue aliqd ipſum verbus eſt ſignū coꝝ rum q⁹ ꝑdicant⁹ eoꝝ ratione compoſitionis ipoꝛtate per verbū omnis ꝑdicatio fit per verbus in actu ſiue ſit predicatio eſſentialis ſiue accidentalis. ¶ Burleus ꝓ dicit. Eſt nota eoꝝ. i. ꝓncipiū noīcādi ꝑdicati ⁊ ſubiecti. ¶ Magiſter ꝓ dicit. ē nota eoꝝ. i. eſt vnitiuū ſubiecti cū ꝑdicato. ¶ Ultimo dicit⁹ finita ꝓpter verbum infinitū. vt nō currit: ⁊ recta: ꝓpter obliqui Xbū vt currebat: que nō ſunt verba ſm Pbm. Et ſic patet Pbilo/ſophū ſolū determinare de verbo vocali ⁊ non mentali nec ſcripto. ⁊ tm de verbo finito ⁊ recto. Magiſter aūt largius diffinit verbū dicens. Uerbū eſt terminus tēpoꝛaliter ſignificatiuus ⁊ extremoꝝ vnitiuus: cuius nulla pars ſeparata aliqd ſignificat. Et ſic patet ꝙ hec diffinitio eſt cōmunis ad omne verbū ſiue vocale ſine mentale ſiue ſcriptū: ſiue finitū ſiue infinitū: ſiue rectus ſiue obliquū. per alia particulā tempoꝛaliter ſignificatiuus: differt a nomine. ꝑ illā particulam: cuius nulla pars ꝛc. differt ab oatione. ꝑ illā extremoꝝ vnitiuus: differt a participio: qō non vnit extrema: q⁹ nō regit aliqd a parte ante: ſed ſolū a parte poſt. ¶ Quid ſit ſignificare tēpoꝛaliter: ⁊ quomodo nulla pars ſeparata aliquid ſignificat dictum eſt in diffinitione nominis.

Circa diffinitū nota ꝙ eſt ſcōe habens duo ſignificata: ⁊ diffinitur ſolū ꝓo formali⁹ q⁹ ꝓ ſpecifoꝛ: q⁹ ipſum eſt vnū nomen. ¶ Circa deſcriptionē eſt notādum ꝙ intelligit⁹ ſic verbū eſt terminus: ⁊ boc loco genericē: ſignificatiuus tēpoꝛaliter: idest ꝑ modū fluxus: ⁊ in boc differt a noīe ⁊ multis aliis partibus oīonis: ⁊ extremoꝝ vnitiuus: idest vnitiuus ſubiecti ⁊ ꝑdicati: ⁊ ꝑ boc differt a ꝓncipio cui⁹ nulla pars ꝛc. in boc differt ab oione. ¶ Sed iuxta iſtam deſcriptionē eſt bona dubitatio. ſan ly amat: ſit verbū. Et arguit⁹ ꝙ ſic. q⁹ eſt pars oīonis: ⁊ nō niſi Xbū: vt ps. igit⁹ ꝛc. ¶ In oppoſitū arguit⁹: magſ ifra dicit⁹ copula aūt ſemꝑ eſt ſum ⁊ ē. ¶ Pro ſolone iſtius dubitationis: ⁊ vt inde appareant multe ꝛcſiones. ꝓſuppono duo. 1ᵐ ꝙ verbū eſt extremoꝝ vnitiuū. i. ſubiecti ⁊ ꝑdicati. iſtud ꝑs ꝓbꝫ. 2° ꝓſup pono ꝙ ſi ē aliꝙ ꝓpoſitio cathegoꝛica affirmatiua vera hñs ſubm ⁊ ꝑdicatū: ꝛic ſubm ⁊ ꝑdicatū ſupponūt ꝓ eodē: iſtud ꝑmiſſū ꝑs ꝑ multos logicos. ⁊ fit negaret⁹, ꝓbat⁹ rōne. nā ens ꝓpoſitio cathegoꝛica affirmatiua ex illa hō ē aial. ſit ꝓpoſitio: ⁊ ſignificet hoc ē B. aut igit⁹ ſignificat hoc ē ē hoc: q⁹ ſubm ſit ꝑdicatum: aut hoc ē ē B. q⁹ illud ꝓ quo ſupponit ſubm ſit illud ꝓ quo ſupponit ꝑdicatū: ſ⁹ nō ꝓmū vt ps: q⁹ dictū que eſt ſubm nō ē illa q⁹ eſt ꝑdicatū. igit ſcōm. ¶ Ytio ſtantibus rōibus ad dubiū ponendo. 7°. ꝛcones. ¶ Pria. nullū verbū adiectiuū in logica eſt verbū. ꝓbat⁹ nullū verbū adiectiuus eſt vnitiuū extremoꝝ igit⁹ ꝛcō vera. ps ꝓtia. ⁊ aſſeꝛebꝫ ꝓbat⁹ q⁹ ſi aliqd tale ſit vnitiuū extremoꝝ ſit q⁹ ly creatur. in iſta: deus creatur ē ens. ⁊ arguit⁹ ſic ly creatur: nō vnit niſi ly ens: ly ens. ly ē. ly celū. S⁹ iſta nō ſunt extrema. igit ꝛc. cōſequentia patet cū maiori. ⁊ mino: ꝓbat⁹ ſic. Antcūq⁹ in aliqua cathegoꝛica affirmatiua vera ſunt duo termi-

Expō sanc. doct.

Expō Hariadei.

Expō Bur.

Dubium. An ly amat ſit verbum.

Notandum.

Diffi. verbi.

Notandum

Dicta nōis

Dicta verbi

Mēgbus. Notandum Dicta mī pbi ⁊ magiſtri i diffiniendo verbum.

Dubium.

Ratius. Notādū 1ᵐ. Notādū 2ᵐ.

Notandum

D 1ᵐ conclusio.

ni:qui nó possunt supponere pro eodē:illi nó sunt extre/ mai sed in ista.deus creauit celū:que est hȳ. sunt duo ter mini:qui nó possunt supponere pro eodē i scilz ly deus: ⁊ ly celū.igitur illi nó sunt extrema.cōsequētia patet cū maiori per suppositus.⁊ minor de se patet.⁊ sic patet ꝓ⁹ cōclusio. ¶ Ex ista segtur primo hoc correlariū.s.q̄ so/ lum verbū substātiuū est verbū in logica.ꝓbat. Aliq̄ verbum est verbū in logica:⁊ nullū adiectiuū est verbū in logica.igit solus substātiuū est huiꝰ. ¶ Scōo sequit̄ q̄ omnis cathegorica de verbo adiectiuo debet reduci ⁊ subordinari vni de substātiuo.ꝓbat.omnis cathego/ rica debet habere verbū:per quod vniunt extrema:aut subordinari vni habēti ipsum:sed illa de adiectiuo non habet verbū.per quod vniant extrema:q̄ per nullū fit ista vnio nisi per substātiuū:vt patet in cōclusione.igitur omnis talis debet subordinari vni habēti verbū substā tiuum.per quod vniunt extrema.tenet cōsequētia cum minori:⁊ maior ꝓbat:q̄ omnis cathegorica debet ha/ bere subiectū p̄dicatuz ⁊ copulā principales partes sui implicite vel explicite. per Paulū in litera. ¶ Tertio sequitur q̄ in mente non est verbum adiectiuum:⁊ sic ly currit:ly incipit:ly ꝓmittitur:nó sunt in mente:ꝛz appa/ ret patet hoc intelligēti. ¶ Scōa cōclusio.ly amat i vo/ ce subordinat huic cōplexo:est amans.ꝓbat sic.ista ꝓ/ positio.sor.amat Joānē:subordinat huic.sor.est amans Joannem.per tertiū correlariū:sed ly sor. subordinatur solum illi termino sor.⁊ ly Joānem illi termino Joānez igit ly amat illi cōceptui est amans. ¶ Tertia cōclusio. verbū logicale nó regit obliquos.ꝓbatur.solū extre/ ma regunt a verbo:ꝛz obliqui nó sunt extrema.igit cō/ clusio vera.patet cōsequētia cum maiori:⁊ minor ꝓba/ tur.quia si nō sit vera:ꝺa oppositū:⁊ sit gratia exēpli q̄ in ista.deus est in celo:ly in celo sit extremū.⁊ arguit q̄ non sit.quādocūq̄ in ꝓpositione affirmatiua vera sunt duo termini:qui nō possunt supponere pro eodē illi nó sunt extrema:sed ly deus:⁊ ly in celo:nó possunt suppo/ nere pro eodē vt patet.igit nó sunt extrema: qō fuit ꝓ/ bādū. Similiter arguit̄ de ista.sor.est asinus. ¶ Ex ista conclusione.sequitur ꝓmo q̄ si in ꝓpositione est aliquis casus obliquus ille regit̄ a nomine vel ab alia pte ora/ tionis.probat:q̄ ab aliquo debet regi. ⁊ non a verbo logicali.igit ꝛc.⁊ ista ē sētētia.B.Augustini ⁊ Alber/ tuti ⁊ multoꝝ aliorꝝ. ¶ Secūdo sequit̄ q̄ omnis cathe/ gorica que est de extremo obliquo ꝺz reduci ad rectus. probat.omnis cathegorica debet hīe extrema:aut sub/ ordinari vni habēti.Sz illa de obliquo nó habet extre/ ma.vt patet in cōclusione.igit debet reduci:⁊ subordi/ nari vni habēti.consequētia patet cum minori.⁊ maior patet p̄ diffinitionē ꝓpositionis cathegorice. ¶ Quar/ ta cōclusio. Quādo obliquus in ꝓpositione vocali p̄ce/ dit rectū:rectus se tenet ex parte predicati.vt gr̄a exēm/ pli in ista:⁊ ꝺ similibus:omnis liber homo asinus currit:ly asinus se tenet ex pte p̄dicati.ꝓbat.q̄ vna ꝓpositio vo/ calis subordinat̄ mentali:eo mō quo termin⁹ se tenet in mētali:eo mō se tenet in vocali:sed ista. cuiuslibet hois asinus currit:est vocalis:⁊ p cōclōnē subordinatur huic mētali de recto.q̄libet hō est homo:cuius asinus currit. igit sicut ly asinus:se tenet in vna se tenet in alia:ꝛz i illa mētali se tenet ex parte p̄dicati.igit ⁊ in vocali:⁊ ꝓz ꝺ. ¶ Quinta cōclo. Nulla ꝓpositio est de scōo adiacēte in mēte.ꝓbat.ois ꝓpositio vocalis subordinat̄ mētali in qua est ꝛbū vniēs extrema:ꝛz vbi est verbū vniēs extre/ ma ibi nō est ꝓpositio de scōo adiacēte:ꝛz de tertio.igit cōclusio vera. ¶ Secta ꝺ.ly ē:⁊ ly est in istis vocalib⁹: asinus ē sortes:⁊ asinus ē sortes:nō sunt synonyma. ꝓz q̄ ly ē.in ꝓma subordinat̄ ꝛbo ⁊ nomini.⁊ in scōa ꝛbo tm.igit ꝛc.ꝓz ꝓtia.⁊ alias ꝓbat:q̄ ista. asinus ē sortes subordinat̄ isti:asinus est asinus sortes: vt patet supra. Et sic patet solutio dubij:q̄ dicit̄ q̄ ly amat: no est ver/ bum logicale.sed grāmaticale. ¶ Ultima cōclusio. Ali/ qua est cathegorica que nó habet verbū logicale. ꝓz ista.sor.amat petrū. ¶ Sed arguit̄ cōtra conclusionem quintā.probādo q̄ in mēte sit ꝓpositio de secūdo adia/ cente:q̄ in mēte est ꝓpositio de tertio:sed vbi est totum est q̄libet eius pars.igit̄ in mēte est q̄libet pars ꝓpōnis de tertio adiacēte:ꝛz vna pars ē illa de scōo.igit cōclusio falsa. ¶ Scōo arguit̄ cōtra vltimā cōclusionē.q̄ illa cōtra/ dicit diffinitioni ꝓpositionis cathegorice vbi dicit̄ q̄ ē illa que habet subiectū p̄dicatū ⁊ copulā. ¶ Ad ꝓm⁹ co/ cedit̄.q̄ in mēte est pars ꝓpositionis de tertio adiacēte sed dicit̄ q̄ illa pars nó est ꝓpositio:q̄ non est cōpositio aut diuisio. ¶ Ad 2ᵐ dicet in diffinitione cathegorice.

Circa diffinitionē verbi aduerte q̄ illa pars significa/ tiuus non sumitur eodem modo sicut in dif/ finitione nominis.non enim ꝓprie est verbū nisi substan/ tiuū. verba enim adiectiua nó verba sunt nisi pro quāto includunt in se verbū substātiuū:⁊ ideo cū teste Philo/ sopho ꝓmo peribermenias.copula que est verbum sub/ stantiuū:significet copulationē quādam:quā sine extre/ mis nó est intelligere. Dicendum est q̄ talis verbū nó ali/ quid significat sicut facit nomē:ꝛz debet itelligi illa pars significatiua:cum illa alia tēporaliter. Ita q̄ totū hoc (temporalr significatiuus) ponat̄ pro vna parte ⁊ non pro duabus. ¶ Aduerte vlterius q̄ ly verbū significat cum tēpore.i.per modum fluxus ⁊ fieri ⁊ cuz differentia aliqua tēporis:non tamē significat tempus. vnde simile est de verbo sicut de istis terminis pater filius:⁊ de his alijs:albū:nigrū:⁊ de alijs cōsimilibus.nam ꝺm veram opinionē iste terminus albū non ſ.gnificat subiectū cui inest albedo:sed solū significat albedinē cōnotādo sub/ iectum suū. Ita q̄ non valet argumētum:ꝺz cōnotat subm. ergo significat subiectū:similiter iste terminus pater cō notat terminū suum ad quē dependet:⁊ tñ nō significat eundem. Ita verbū significat cōnotando tēpus:⁊ tamē nō significat tēpus. ¶ De participio teneas:q̄ etiā ipm significat cum tēpore.participiū enim p̄sentis tenꝑ oris vniatur quocūq̄ verbo voluerit̄ significat cum differē/ tia p̄sentis temporis.dicēdo enim sor.erit legēs:ly legēs significat cum tꝑe q̄ aliq̄n erit p̄sens. Et similr ſno mō dicas de participijs preteriti ⁊ futuri tēporis:differt tñ per alias particulas participiū a verbo:qd aūt sit parti cipium cōsideraf a grāmatico ⁊ non in ꝓposito nostro. ¶ Alia est particula:ly extremoꝝ vniuus. Circa quā nota q̄ per hoc pōt patere illud gō supius notaui: scilz q̄ verbū ꝓprie dictū sit solū substātiuū ꝛbū ⁊ nō aliud, nā verbū adiectiuū nō vnit subiectū cū predicato que in ꝓposito vocātur extrema. Et illo modo dicimus verbū adiectiuū vnire:eo q̄ includat in se substātiuum verbū. ¶ Nota tamē ſm Tisberum in ꝓmo sophismate.2° ꝓn/ cipali q̄ duplex datur verbū substātiuū: affirmatiuū.s. ⁊ negatiuum. vnde ly sum es est affirmatiuū est ⁊ substā tiuum:ly non sum nō es nō est negatiuū est ⁊ substātiuum est:⁊ valet q̄ equaleat vni soli actui ire flectus negatiuo. ¶ Aduerte vlterius q̄ istud verbū est aliquando mere substātiuū est:⁊ est quādo copulat extrema explicite:vt dicendo homo est aial:⁊ similiter dico de ly non est ſm Tisberum.aliquādo aūt quodlibet illoꝝ est adiectiuū ⁊ est quādo predicat 1ᵐ adiacens ⁊ non ponit explicite predicatū:vt dicēdo homo est:aut Adam non est:⁊ tunc tale verbū includit in se substātiuū:vt homo est resoluit̄ in hāc:homo est ens in qua ly est:est mere substātiuū:⁊ sic non amplius resoluit̄ in aliud substātiuū:q̄ tūc esset processus in infinitū:vt patet ituēti. ¶ Ex ista etiā par/ ticula habet̄ q̄ omne illud gō proprie est verbum est re/

Ad ou^m ob. Ultima cōclo

Cōtra 5^am cō clonē inflat.

Cōtra vltimā cōclonē arg^t.

Ad ꝓm⁹.

Ad 2ᵐ

Manfre. Blondā ꝓm⁹.

Notādū 2ᵐ.

Notādū 3ᵐ.

Notādū 4ᵐ

Notādū 5ᵐ.

H

lationum: aut saltē relationē cōnotantes: q̄ dicit vnionem que est relatio. ¶ Exquo habes' veritas illius dicti qō ponit' etiā a Tilbero in 3° pncipali ciuisde sophismatis scilicet q̄ tot sunt actus copulandi vel diuidendi in mē te quot sunt, ppositiones mentales affirmatiue vel negatiue. variatis enīs extremis relationis aut diuersimode consideratis. variat' etiā relatio numero: vt patet itueri. Et idco variatis terminis extremis: aut alio modo apprehēsis, ppositionis affirmatiue aut negatiue: variatur etiā vnio vel diuisionis numero copulās vel diuidens illa extremata: ex q̄ sequēti variat' actus: q̄ est verbū substā tiuum affirmatiuū vel negatiuū. ¶ Alia particula: ut: nōnd i 6m̄ d nulla pars aliq̄ significat' separata intelligat' vt in disfinitione nois, vnde tenēdo fm̄ Tilberum q̄ ille terminus nō fuzsit vnū verbū substātiuū, dicamus q̄ illa pṡ, sum, separata ab alia nō significat aliquid eode; modo: sicut significat rotūdicus dicuz est in diffinitione noīs de istis terminis respu. Caronis 17 de aliis similib⁹. Et sic dicas q̄ tale verbū etiā in voce vel in scripto non cōponit' ex aliqbus' quoz aliq̄d remanet verbū in tali cōpositione. Sed forte potest concedi q̄ est compositū q̄ componit' ex multis dictionibus vt suo modo notaui d noīe. ¶ Nota vlterius q̄ ly concedam' illas amo est ꝟ, bum ꝟ est est verbū: nō tri pzo istis terminis: amo; ꝟ, est, q̄ue sunt subiecta illarū, ꝓpositionū: sed ꝑmā cōcedimus ratione cōsimiliū terminoz amo. ego amo deum. ego amo sortē: ꝛ de aliis cōsimilibus. secundā aūt cōceda mus ratione cōsimiliū terminoz est: vt sortes ē homo. homo est animal. ꝛ similiter dicas de aliis ꝟbis taut adiectiuis aut substātiuis. nō subiecta illa: sunt noia: cuz materialiter supponant: ꝛ non verba negāda est hec. ꝓ, positio, omne amo est verbū: ꝛ concedēde sunt iste due: aliquod amo est verbum: aliquod amo non est verbum, prima concedit' ꝓ illo termino amo: ego amo deus: ꝛ cunda autem per ly amo, in ista amo est verbum.

Notādū 2m̄.

Diffō otonis

¶ Pars tertia capituli 2i q̄ est de oratione.

Otonis diffo Pau. loma. 2. fo. 101. fa. 3ā. dz 3°.

Notandum

Notandum Cāp. 4.

Ratio est terminus significativus: cuius aliqua pars aliq̄ significat separata: vt homo albus: deū esse. Ultima particula ponit' ad differēre tiam nominis ꝛ verbi: quoz partes nō signi ficant separate. Orationū alia perfecta alia imperfecta. Oratio perfecta ē illa que perfectum sensum generat in animo auditoris: vt homo currit. Oratio imperfecta est illa que imperfectū sensuz generat in animo auditoris: vt homo albus; deū esse. ¶ Notādum q̄ tres sunt species oīonis perfecte. Orationū perfectaz alia idicativa: vt homo currit: alia imperativa: vt doce Joānem: alia optativa: vt vtinam essem bonus logicus.

Méghus.' Notandum

Aduerte q̄ Philosophus diffinies oīonē, ꝑ peri herme. dixit. Oratio est vox significativa: cuius partiū aliqua est significativa separatim: vt dicto fed non vt affirmatio. affirmatio bene vtrimā partī culā posuit non q̄ nō sit aliqua oratio: cuius pars nō significet. vt affirmatio: q̄ pars hypothetice significat vt affirmatio: sed q̄ hoc non est cōmune orationi. ꝛ habere partē que significet vt affirmatio: sed bene cōpetit cuilibet orationi habere partē que significet vt dictio. Et sic videt Philosophus orationē in hac quoz spēs. i. enūtiatiua, optatiua, imperatiua, ꝛ deprecatiua. Causa huius diuisionis ē q̄: nō aut ꝓpit veritatez rei: ꝛ ad hoc ordinat' enūtiatio: que est oīo indicativa signi ficans verū vel falsū; aut dirigit ꝛ ordinat aliū: aut ad attēdēdum mēte: ꝛ ad hoc ordinat' vocativa oio: aut ad ꝛ equēdum oper: ꝛ ad hoc ordinat' oio irrogativa: aut ad respōdendū vocē: ꝛ fic duplr: aut quātū ad ifcriores: ꝛ fic deseruit oio deprecativa: aut quātum ad superiores: ꝛ fic deseruit oio iperativa. Alie aūt orationes ad aliaz ista; species reducunt', onbiratiua enīs sine subiūctiua reducit' ad interrogatiuā sine optatiuā vel ad deprecatiuā. Magister aūt largi' diffinies oionē dixit. Oratio est terminus cōpositus significativus: cuius partes aliq̄ separate significant. vltima particula ponit' ad differēciā nominis ꝛ verbi. Et diuidit oionē, ꝑ in pfectā ꝛ in iperfectam. Deinde pfectā in quatuoz spēs. i. indicativā, optatiuaz, imperatiuā, ꝛ subiunctiuā. Et bis ps ꝙ magister largius accipit orationē: q̄ pro scripta vocali ꝛ mētali: ꝓbo aut̄, ꝙ vocali fm̄ quē, ppriecratio. i. oratio ratio dī. Patet sc̄do ꝙ vtrqz bene diuidit oionēsed fm̄ alia cōsideratione diuidit ꝓbo: ꝛ fm̄ alia magister. Nam ꝓbo diuidit oionē fm̄ pcessionē veritatis ꝛ ordinationē alicuius. Magister aūt fm̄ diuersitatē modoꝝ verbi. Oratio perfecta fic diffinit' a magistro. ¶ Est que pfectum sensum generat in aio auditoris: ꝛ hec est data per respectū ad significatū. Alij aūr aliter diffiniunt oionē fic. est cōgrua dictionū ordinatio: ꝛ est data per terminos siue dictiones. Et bis aūt ovabus fit vna cōpleta fic. Oratio perfecta est cōgrua dictionū ordinatio perfectā significans demōstrans. Aliqui tñ faciunt rōnem inter oionē perfectam ꝛ cōgruā. Perfecta dicit' per respectū ad significatum. Congrua ño per respectū ad ordinationē ꝛrectā dictionū: ꝛ omnis pfecta est cōgrua: ꝛ nō econtrario de cōgrua grāmaticus cōsiderat de pfecta ño logicus. Oio imperfecta fic diffinit'ur: est que imperfectū sensum generat in animo auditoris: ꝛ est triplex. quedā enim sine verbo vt homo albus: quedā cum solo verbo infinito: vt deum esse: quedā cum verbo indicativo famulari nō significans verū nec falsum: vt sor incipit.

Ritius Cōtra descri ptionē argui tur primo.

Arguit 2o.

Ad 1m̄ dī. Ad 2m̄.

Manfre. Hōm̄ dmā.

Hōnd 2m̄. I

Contra istam descriptionez arguit' duplr. Primo sic. ista diffinitio cōpetit alteri a diffinito, igit nō est bona. patet, prīia. ꝛ a fīs probat': q̄ ly Petr' paulus nō est oratio: ꝛ tamē partes separate significāt. igit ꝛc. ¶ Sēdo sic. illa diffinitio nō competit oi oioni. igit est mala. patet, prīia. ꝛ a fīs, pbat': q̄ subordinat' ly a. huic. sor. est homo. Et arguit' sic, ly a. ē oio: ꝛ tñ nulla pars separata significat. igit ꝛc. tenet, prīia cuz maioi: q̄ est oio pfecta ꝛ minoꝛ et ps. q̄ ly a. nō ps ptes. ¶ Ad 1m̄ istoz rñ. sicut est dictū in diffone nois. ¶ Ad 2m̄ dicetur infra in diffone cathegorice. ¶ Orationū alia ꝛc. ¶ Contra istas diffones arguit' sic. Istis datis segtur q̄ nulla est oio pfecta: aut impfecta nisi vocalis. nīs falsus ꝛ prīia, pbat': q̄ nulla generat perfectū aut imperfectū sensuz in animo auditoris nisi illa que audit. igit' nō vocalis erit perfecta aut impfecta. ¶ Respondeo breuiter q̄ vtraqz diffinitio est falsa ꝙ virtute sermonis: sed bene sic dici. oratio pfecta ē illa que est apta generare ꝙ fectum sensum in animo auditoris. i. intelligentis.

Circa diffinitionē oationis audierte q̄ ad hoc ꝙ aliqui qui termini sint oratio: oportet q̄ sint vn'ter' minus cōplexus eo modo quē declarauī circa vltimam diuisionem terminoꝝ. Addendo tamē alias particulas ponas in diffinitiōe nois: ꝛ ideo isti termini. bonus asinus: nō sunt vna oratio, ꝑpter rectā rationem. Et is boc exēplum. non omnis sit vnus terminus: non tñ est oratio ꝓpter defectus fecūde particule illius. nulla enīs pars aliq̄ significat separata: vt patet. ¶ Nota etiā q̄ nō fit mentio de significare cum tēpore: quoniā aliqua oratio significat cū tēpore: vt ista, homo est animal: aliqua aūt

sine tẽpore: vt ista. homo albus: que est oratio apud logicos: iz apud grãmaticos nõ. ¶ Aduerte vlterius. q nõ ex hoc ꝯcludimus q aliqd fit oratio: qz significet multa. vbi enim ponat q ille terminus. a. significet deũ eẽ tunc significat multa: z tamẽ non est oratio: z simili modo dicẽdo. homo est animal z ecõuerso. ly ecõuerso non est oratio: saltẽ ratione istius significari: animal esse hominem importari per eundem terminum: qz ad hoc q sit oratio requirit ꝑter particulas positas a Paulo vel saltem ille sunt sic intelligẽde q significet per modum complexi: significare antẽ per modum complexi: est totũ significare totũ: z partes significare partes significati. Ita q parti significati assignãdum sit vnũ significatũ particulare importatũ per illum: puta dicendo. omnis homo: ly omnis subordinat vni actui mentali: z ly homo: significat hominẽ: totum aũt illud complexum significat oẽm hoiem. Simili modo dicẽdo. homo albus significat hominẽ album: z illi parti homo reperio proprium significatum: z similiter illi termino albus. non sic aũt est de isto termino. a. vbi ponat significare deũ esse: quia nulla est pars illius significatum aut essemon tamen dico q oporteat orationẽ significare per modũ complexi complexione verbali: vt dicatur de ꝓpositione: quia aliqua significat cum tẽpore: z aliqua non. ¶ Pro ista materia de significare per modũ complexi. vide Burleũ in post predicamẽtis. capitulo de oppositione contradictoria. vide eundem in ꝓmo perihermenias. capitulo ꝓmo. vbi Philosophus dicit q aliqne voces significant vez vel falsum: z aliqne non. Vide etiã Simonetã sequẽtẽ doctrinã Burlei quo ad hoc in ꝓncipio expositionis cõsequentiaz Strodi. ¶ Aduerte vlterius q ly oratio: aliq pars aliquid significet separata: nõ tamẽ oportet q oratio. dicẽdo enim sor. est homo. illa syllaba sor non significat aliqd separata: vt patet. z tamen est pars totius: quia ẽ partis. ¶ Considera etiã q quãdo dicit in diffinitione oratio: perfecte q illa generat perfectũ sensum in animo auditoris intelligẽda est ista particula ad bonũ sensum: q: intellectus ꝓprie est qui generat perfectũ sensum: sed quia intellectus vtitur oratione tanqz instrumẽto. Ideo dicimus illã generare perfectũ z̃. sicut solenius dicere q securis scindit lignum: qz instrumẽtum. Etiã intellige taz legentem q̃ etiã concipientem ꝓpositionẽ: sed magis fit mentio de auditore: qz datur ista diffinitio per respectũ ad discipulũ audiẽtem. ¶ Aduerte vlterius q est difficultas cõmunis. Verum ꝓpositio dubia generet perfectũ sensum. puta ista: rex sedet. Et videt q non. Significat enim significatũ dubiũ tibi ergo non perfectũ sensum generat: z simile argumẽtum est de ꝓpositione falsa. verbi gratia. de ista. homo est asinus. Ex quo enim significat tibi falsum: non videtur perfectũ sensum generare. ¶ Sz ista frivola sunt: per generare enim perfectũ sensum intelligo quãdo oratio significat vnũ significatum qõ quierat intellectus: ita q non manet pẽdulus expectans aliquid aliud sine modo significatũ illud sit dubiũ sine falsum de hoc non est cura. vnde ista ꝓpositio: rex sedet: significat quiescẽter regem sedere: z non depẽdẽter: z sic dicas de ꝓpositione falsa. ¶ Nota etiã q Paulus dicat q oratio indicativa sit pfecta: non tamẽ de omni tali hoc est vez. nam ista oratio sortes incipit non est pfecta: z tñ est indicativa: similr si dicam, quis currit, quis legit, venẽdo indicative nulla illaz est pfecta cũ non generat aliqua illaz perfectũ sensum: imo significat dependenter: vt patet. z tñ quelibet illaz est indicativa. ¶ Nota etiã q si dicat quis legit: z respondeat sortes. ille terminus sortes nõ ẽ oratio: iz significet sortẽ legere: quia non significat illud per modũ complexi: vt superius etiaz notaui. z similiter dicas de verbis ꝓmc aut secũde persone: qz illa per se sumpta non sunt orationes ꝓpter causaz tactã: z non valet argumẽtum. ly sortes aut alia verba: vt superius sumũtur equalem in significando orationibus. ergo sunt orationes: quia differunt in modo significandi.

Notãdũ 3m.

Soluio.

K

Notãdũ 7m.

Notãdũ 8m.

¶ Caput tertium primi tractatus.

¶ Capitulum de propositione.

Diffinitio ꝓpositionis.

PRopositio est oratio indicativa verum vel falsum significãs: vt homo currit. ponit oratio loco generis: qz omnis ꝓpositio est oratio z non ecõuerso. Scõdo dicit indicativa: qz sola indicativa ẽ ꝓpositio: nõ aũt iperativa nec optativa. Vltimo annectitur verũ vel falsum significãs ꝓpter tales orationes. sortes põt: plato incipit: que nõ sunt ꝓpositiones: non obstãte q sint indicative: qz non significant verũ nec falsum cum sint orationes imperfecte.

Ioan. lo. ma. 2. fo. 101. fa. 1.

Ioan. toro cõ. vide Ioa. 34. pn. 4. ouãdũ.

Aduerte q̃ Phs diffiniens enũtiationẽ ꝑ piher. q̃ est idẽ realr q ꝓpositio dixit. Enuntiatio est oratio significans verũ vel falsum: cuius ẽtrue diuisiones assignant. ¶ Prio enim diuidit enuntiatio in enũciationẽ vnã simplr: z vnã per coniunctionẽ. i. cathegoricã z hypothetica. ¶ Scõdo enũciatio vna simpliciter in affirmatiuã z negatiuã. ¶ Tertio diuidit enũciatio vna simplr in enũciationẽ de subiecto vñ: z in enũciationẽ de subito singulari. ¶ Quarto diuidit enunciatio in vnã z plures: cuius hec est cõis diuisio: z pa iter oẽs: sz etiã impropria: qz oẽ enunciatio est ꝓprie vna: sz impropꝛie diuidit: sicut hõ impropie dividit in hominẽ verum z hoiem mortuũ. Iste diuisiones sic ordinant. Enunciatio diuidit in vnã z plures. Enũciatio vna diuidit in cathegoricã z hypotheticaz. Cathegorica diuidit in affirmatiuã z negatiuã: z iterũ cathegorica diuidit i singularẽ z illã de subiecto vñ. Phs aũt ponit aliã diuisionẽ enũciationis in simplicẽ z cõpositãsz sm aliquos coincidit in illã que est in vnã z plures. Boetius tñ vult q diuisio illa que est in vnã z plres referat ad significata: sed simplicitas z cõpositio referũt ad voces. Magister aũt diffiniens ꝓpõẽ dixit. Propositio est oratio indicativa verum vel falsum significans. In qua diffone ponunt tres partes. Prima oratio: que ẽ genus: z capitur vt se extendit ad scriptã vocalẽ z mentalẽ. Secũda indicativa per quã differt ab oratione alia: per quã differt ab orationibus indicativis nõ significãtibus: vez vel falsum: vt sor. incipit: plato põt.

Mẽgbus. Notãdũ 4m. Lab. 5.

¶ Nota q ly significans vez vel falsum: capit pro eẽ significativũ veri vel falsi. Nã signũ ꝓprie dicit actũ: sed significativũ dicit aptitudinẽmió ꝓpositio q̃ est in libro clauso est ꝓpositio: z si non significat verũ nec falsum: sz significativa est veri vel falsi. Et nota vlterius q significare verũ vel falsum: sine esse significativũ veri vel falsi est 2us. Uno modo quiescenter. Alio modo non quiescẽter. Quiescẽter est qñ intellectus q̃scit audita illa oratione significãre: z sic oratio indicativa sigt verũ vel falsum: vt ista. deus est: que generat pfectũ sensum in aio auditoris. Nõ q̃scẽter modo est: qñ intellectus nõ q̃scit audita illa oratione: vt deũ esse: qz nõ generat pfectũ sensum in aio auditoris. Pa significat vez vel falsum: sz 2a modo non. ¶ Dubium ẽ cur magister addit illã particulã indicativa a diffone Phi: aut ẽ diffinitio Phi oiminuta est: aut diffinitio magri est superflua.

Notãdũ 1m. Ioan. lo. ma. fo. 5o. fa. 4o. idi. ad illud dicitur. L

Notãdũ 2m. Significare vez vl falsum dupliciter.

Dubium.

¶ Ad qõ est dicẽdum: q nec illa est diminuta nec ista superflua. Pro quo aduerte q ꝓpões aliorum modoꝝ (vt dicit Phs periher.) non significãt verũ nec falsum. Ois

Responsio. Lab. 5. Notandum.

ergo oio signe vep vel falsum est indicatiua. ꝛ sic pz ꝙ
diffo ꝑbl nó est oiminuta: nec ista suplua: lz ponat ista
particula idicatiua: qz diffo túc oi eé suplua qñ non cõ-
perit oi ꝛcto sub diffinito: vt si ꝑ diffónẽ aialis assigna-
ret hec. suba aiata sensitiua rónalis é suplua: qz non cõ-
perit oi aali: ꝛ túc é diminuta: qñ cõperit alteri a diffini-
to: vt si ꝑ diffónẽ aialis assignetur ista. suba aiata: ꝛ non
aliud: túc é diminuta: qz cõperit alteri a diffinito: vt plã-
te. Et b'o pz ꝙ diffo magri non é suplua nec diminuta
cũ ꝓuertat cũ diffinito. ¶ Magister ergo addit illã pti
culã idicatiuã non tanq̃ necessariã: lz ad exꝑmẽdã ma-
gis nãm ꝓpónis sicut cũ diffinit aial sic. suba aiata sensi
tiua diffinitio é bona: ꝛ ét est bona si silr addat hec pri-
cula corporea: sic dicẽdo. aial est suba corporea aiata sen
sitiua. Et non valet si dicat illa pticula icludit in alijs. Ratio ad tract. 3 obiectionem. Alia ratio.
ergo frustra ponit: qz q̃uis includat: non tñ ꝓuertit cũ
aliqua illaꝝ. ¶ Vel aliter pót dici ꝙ illa particula indi-
catiua est necessaria in diffone ꝓpónis: qz sine illa diffi-
nitio non ꝓuerteret cũ diffinito: qz nó ois oio significás
verũ vel falsum est ꝓpó. ¶ Et si dicis. hoc est ꝛ ꝑbm ꝑ
periher. qui dicit. oiones alioꝝ modoꝝ non significare
verũ vel falsum: ꝛ etiam qz diffinitio ꝑbl est diminuta
cũ cõperat alteri a diffinito. s. orationi ifinite. ¶ Dicit ꝙ Instãtia contra responsionem. Lap. 5. Rubio.
significare vep vel falsuz dupl'r pót capi. s. ꝓprie vel signi
ficare vep vel falsuz qelcẽter. Alio° cõiter: siue qelcẽter
siue nó qelcẽter significet verũ vel falsuz. Primo mõ ac-
cipit ꝑbl. ꝛ illo mõ ois oratio significãs vep vel falsuz
est ꝓpó. Scõo° accipit magr. ꝛ sic nõ ois oio significans
vep vel falsuz est ꝓpó. ꝛ sic pz soio ꝛẽ. ¶ Aduerte vlte- Notãdũ 4m
rius ꝙ ista verba icipit/pót/ ꝛ ꝓmilia: pñt dupl'r ꝓsiderari. Uno° vt famularia sunt Alio° nóvt famularia. Si
vt famularia ꝓsiderent sciãs ex grãmatica ꝙ bñt famu
lari ifinitiul's: cũ qb9 iungunt ꝛ sic eẽnt ꝓsonalia vel im-
ꝑsonalia ꝛm ꝙ sunt ifinitiua qb9 famulant. Si ño ꝓsi-
derent nó vt famularia: túc erunt ño ꝑsonalia: vt ly ici
pit est verbũ actiuũ pup. ꝛ ly pót ꝏsolutũ. Si ꝓmo nó
ꝓsiderent iste oiones nó significãt vep vel falsuz. sortes
pót: plato icipit: cũ sint Imꝑfecte ꝛ nó significẽt vep neq̃
falsum: seu ꝑfectũ sensuz in aio auditoꝝ. Si ño ꝓside-
ret scõo mõ: erũt ꝑfecte ꝛ signãnt vep vel falsuz. ꝑ igit
accipit magister. ¶ Aduerte vlteri9 ꝙ eadẽ oio est enũ- Rõn'm 5m
ciatio: ꝓpó: ꝛcl'o: ꝛ iterrogatio realr'ised oifferunt rõne
qz oi enũciatio inquãtũ enũciat aliqd de aliquo. s. verũ
vel falsuz. Dicit ꝓpó iquãtũ ꝛponit ad inferẽdũ aliquid
aliud: ꝛ ꝓpositio dicat ꝙ alio positio: vt ꝑmissa q̃ ponit
pro ꝛcl'one iferẽda. Dicit ꝛcl'o iquãtũ ꝛcludit. Dicitur
aũt iterrogatio iquãtũ iterrogat ꝛ ꝓponit sub mõ du-
bij: ꝛ ét pót dici q̃stio: ꝛ é idubitabilis ꝓpositio. In pre-
senti sumit magister ꝓpónẽ nó ꝛm ꝓmã rónẽ. s. pro ora
tione q̃ ponit ad iferẽdũ: vt est ꝑmissa: lz large ꝙ omni
oratione idicatiua significante verum vel falsum.

Ritius. Notandum Contra diffónẽ arguit ꝑ°. **Circa** diffinitũ nota ꝙ est scõe itẽtionis bñs duo si
gnificata: sicut ly oio. ꝛ diffinit solũ ꝓ ꝙma-
li: ꝛ nó pro seipso: qz ipm est vnũ nomẽ. ¶ Contra istã dif
finitionẽ arguit multipl'r. ꝑ fic. ista. soz. currit: iterroga
tiue tẽta: est oratio idicatiua vep vel falsum significãs: ꝛ
nó est ꝓpó. igit' diffinitio mala. ꝛñia pz cũ minoꝛi: qz illa
non é oratio ꝑfecta ꝛ non é vera vel falsa. ꝛ maioꝛ ꝓbatur:
qz est oratio indicatiua: vt pz. ꝛꝙ significet vep vel
falsum. ꝓbat sic quicqd significat ꝑ illã. soz. currit. non
interrogatiue tẽtã significat ꝑ illã iterrogatiue tentã: lz ve
rũ vel falsuz significat ꝑ illã nó iterrogatiue tẽtã. l gitr
verũ vel falsuz significat ꝑ illã iterrogatiue tẽtã. ꝛñia
pz cũ minoꝛi. ꝛ maioꝛ ꝓbat: qz ille orationes sunt syno- Argull 2°.
nyme. vt pz. ¶ Scõo arguit sic. ly deũ eé ꝓpó: ꝛ tñ nó
est oio idicatiua. igit' diffinitio mala. pz ꝛñia cũ minoꝛi.
ꝛ maioꝛ ꝓbat sic. Quicũqz sunt due oiones sic se bñtes
ꝙ qcqd significat ꝙ vnã: figniat ꝙ aliã. ꝛ ecõuerso. tũc si
vna est ꝓpó: a pari alia est ꝓpositio: lz ly deus é. ꝛ ly deũ
esse sunt hꝫ. qz vtrqz significat deuz eé. vt pz. igit' siva
est ꝓpositio: ꝛ alia similr: lz illa. deus est: est ꝓpó. igit' ꝛ
illa. deũ eé. tenet ꝛñia cũ minoꝛi. ꝛ maioꝛ arguit: qz si nõ
det eã diuersitatis. ¶ Tertio sic. ista. coms currit. é ora- Argull 3°.
tio idicatiua ꝛẽ. ꝛ tñ non é ꝓpositio. igit' ꝛẽ. ꝛñia pz cũ
minoꝛi. ꝛ maioꝛ ꝓbat: qz est equoca. ꝛ ltra nó é ꝓpositio.
¶ Quarto sic. illa. ego vellẽ mille ducatos. est ꝓpó: ꝛ tñ Argull 4°.
nó est idicatiua. igit' ꝛẽ. ꝛñia pz cũ minoꝛi. ꝛ maioꝛ ꝓbat:
qz illa est vera. ꝛ ab oibus ꝓcederet. ¶ Ultimo sic. sub- Ultimo argt°
ordinet' ly. a. buc. bó est aial: ꝛ sequit' ꝙ é ꝓpositio: ꝛ tñ
nó est idicatiua. igit' ꝛẽ. ¶ Ad ista rñdeo. ꝛ ꝑ ad ꝓmũ dr
ꝙ argum verbaliter ꝛcludit: lz non ꝛra sensuz diffónis: Ad ꝓmũ.
qz diffinitio sic itelligit'. ꝓpositio est oio idicatiua verũ
vel falsuz. ꝙ significãs qelcẽter. ꝛ sic pz solutio: qz dr ꝙ ly
soz. currit iterrogatiue nó significat verũ vel falsuz quic
qẽter. ¶ Ad scõm dr silr ꝙ iiia oratio. deũ eé. ly signifi- Alia rñsio.
cet verũ nõ qelcẽter. vt pz ex grãmatica: nec segt. qc
qnid significat ꝑ istã. oeuz est: significat ꝑ istã. deũ eé.
ꝛ illa deus est: est ꝓpó. igit' ꝛ illa. deũ eé: sed opz in ante
ponere ꝙ idẽ ꝛ eodẽ non significent. qõ si ponat negat
añs. Uel dicat aliter ad vtrũqz ꝙ magister loco ꝺ ly ve- Alia rñsio.
rũ vel falsum ꝛcellexit vere vel false. ꝛ tunc pz solutio: qz
lz ista. deũ eé. significet verũ. nó tñ vere: ꝛ modo vero cũ
non sit oratio ꝑfecta. ¶ Ad 3m dr ꝙ illa. canis currit. Ad tertiam. Pau. lo. ma. 2a. fol. 121. fa. 2a. ab. ꝛ pri. a
est ꝓpositio equoca q̃ nó est ꝓpositio vna: sed ꝓprie
qz subordinat plurib9. vñ audita ista. canis currit i mẽ
te generant' iste. iiij. sine nota. s. latrat ille currit. marinus
currit. sidus celeste currit: q̃ sunt vnũ aggregatũ ꝛ non
ꝓpositio: lz ꝓpónes: ꝛ ita de vocali dicit'. ꝛ cũ dr ꝙ ipsa
est oio negat: ꝛ dr ꝙ é oiones. ¶ Ad 4m rñ. dupl'r. ꝑ ꝙ Ad 4m.
illa. ego vellẽ mille ducatos. nó est ꝓpositio: ꝛ non é ña
neq̃ falsa: sed oio imperfecta: nisi aliud subintelligat'. s. añs
cõditionalis: puta ꝺ si possem. ¶ Scõo dr ꝙ illa est ꝙ Alia rñsio.
positio: ꝛ negat ꝙ non sit idicatiua: qz cõiter in illo cõ
plexo ly vellẽ subordinat ño idicatiuo. s. Illꝰ ño vo-
lo. nó illud qõ subordinat ño idicatiuo est verbũ idi
catiuũ. Siqs dicat ꝙ ei sic subordinat: qz de ꝺ nó possu
mus disputare teneat ꝺ. Si añt teneat ꝙ nó: é ꝓpositio.
¶ Ad 5m ꝛ vltimum dicetur infra. Ad 5m Manfre. Rõn'm ꝓmil.

Circa diffinitionez ꝓpositionis aduerte ꝙ multi te-
nent ꝙ illa particula idicatiua supflue ponat:
qz dicunt ꝙ oio oratio significans verum vel falsum est
indicatiua. Cõtra quã opinionẽ teneo ꝙ orationes ifini
tiue significãt verũ vel falsum. hec enim oratio deũ esse
significat verũ aut falsum. imo significat illud idẽ ꝙ ista
ꝓpositio deus est: lz differãt in modo significãdi. ¶ No- Rõn'm scõm.
ta etiã ꝙ tenẽdo sicut multi vident tenere ꝙ ista oratio
interrogatiua, qs currit. significat verũ aut falsum: tunc
oportet addere diffinitioni ꝓpositionis hãc particulam
quiescẽter: vt sic dicat. Propositio est oratio indicatiua
verũ vel falsuz significãs quiescẽter. Sed qz Paulus te
net (vt etiã videt tenẽdũ) ꝙ tales iterrogatiue orationes
indicatiue nó significãt verũ aut falsum. ideo taiẽ partí-
culã nó posuit. ¶ Nota vlterius ꝙ isti termini vep vel Notãdũ 3m.
falsuz in hac diffinitione nó sumunt' vt significãt passio- N
nem ꝓpositionis: qz ꝓpositio nó significat passionẽ suã:
neq̃ etiã deũ esse ꝙ est significatũ verũ istius ꝓpositio-
nis. deus est: est passio eiusdẽ: vt pz itelligẽti. Sz isti ter-
mini sunt' pro cõplexione significati. puta deũ eé est
significatũ verũ istius. deus est. ꝛ homem esse asinũ: est si-
gnificatũ falsuz istius. homo est asinus. Ita ꝙ quãtũ spe
ctat ꝓpito nostro. isti termini verũ ꝛ falsum sumũtur
duob9 modis. vno modo pro passione ꝓpónis. alio mo-
do pro significato ꝓpónis: quo sumit' in ꝓpito. Aliis
etiã modis sumunt' illi termini de qb9 alis. Pro ista ma-

teria vide Tysber. in primo principali illius sophisma/ris. oē verū ⁊ deū esse differunt. vide ēt Pau. vene. in cō/simili sophismate. ¶ Aduertendū est ⁊ciā q exquo ista verba incipit: desinit: pōt: vult: debz: ⁊ alia similia famu laria sunt. ideo illa sumpta sine verbo infinitivo aut fibi equivalēte nullā ꝓpositionē cōstituunt. non.n. hūt signi ficatū liberū ex se: sed illud accipiūt a sequēti verbo. vbi tñ aliqō istoꝝ sumat' vt est verbū liberū ⁊ non famulat' qūo vi posse sumi hoc verbum pōt sic absq; alio verbo. oratione pōt cōstituere: vt dicendo. sor. pōt. i. sor. est po/tens vel fortis vel aliqd file: ⁊ sic illa oratio est ꝓpositio. Mortādi 4m Mortādi 5m

¶ Cōsidera vlterius q ꝓpositio quelibet dz significare per modū cōplexi cōplexione verbali. ⁊ iō vbi ponat' q ista tota oratio. hō est asinus. significet deū esse currentē non facta nova impositione illis particularibus termi/nis. hō est asinus: sed solum totitunc illa oratio vel tale cōplexum: nōne illius significati non est ꝓpositio: q; nō significat illud per modum cōpiexi cōplexione verbali/ partes.n. istius significati non significant' per partes il/lius cōplexi. vt pz ex casu. ¶ Notanter addo cōplexio/ne verbali: q; iz hoc non requirat' pro diffinitione oīo/nis: requirit' tñ pro diffinitione ꝓpositionis: cuz queli/ber talis significet cum tpe. Incideraliter adduco argm vnū: qō ēiā adducit' a Tysbero in scō ꝑncipali sophis/matis ꝓallegati. Ista ꝓpositio. sor. currit. cōcedat' signi/ficare sortē currere. ¶ Sz ꝫ. ex hoc sortē currere est sor/tes currēs. sicut hoiem esse est hō ens teste Phō in topi/cis. ⁊ ēt 7m metaphy. ergo valeret talis modus arguen/di. Ego possum facere sortē currere. ⁊ sortē currere ē sor/tes currens. ḡ possum facere sortē currentē. vt arguat' resolutorie. Ego possum facere b demōstrando sortē curre/re. ⁊ b est sortes currens. ḡ possum facere sortē currētē. ¶ Ad qō rñdeas q arg^m non valet. equinocas. n. de ly facere. Nam qñ vnitur cuz ly sortē currere significat q possum facere q sortes sit currens. qñ aūt vnitur cuz ly sortem currentē. significat q possum ꝓducere aut gene/rare sortem currentem. Et ideo illud nil ad rem.

¶ De ꝓpositione cathegorica.

Ꝓpōnuz diuisiones. 5ª diuisio.

QUisiones sub ꝓpōne cōtentas se/quitur numerare. Prima est ista. Propositionuz alia cathegorica: alia hypothetica. ¶ Propositio cathegorica est illa q̄ hz subm predicatū ⁊ co pulā tanq̄ principales ptes sui: vt hō est ani mal: subm est ly hō: ꝑdicatū vero ly aīal: ⁊ co pula est illud verbū est: q; ꝓiungit subm cuz predicato. ¶ Et si dicat' hō currit: est ꝓpō ca thegorica: ⁊ nō hz ꝑdicatū: dī q hz implicitū predicatū vz. ly currēs: qō pz in resolvēdo il/lud verbū currit in sum es est: ⁊ suū ptcipiū. Subm est de quo aliqd dī: vt hō. Predica/tum vero qō dicit' de altero vt aīal: sed copu la semp est verbuz substantiuū. s. sum es est. Vide Pau. sopp. 2. cō. 5^a ſ. 110. post le cūdam' cō. ſ. con. 3^a. ſ. 20. pun. 2. dub. 10. ſ. 10. ma. 2^a fo. 101. fa. 4^a. ſi. Pau. 37. ha. 3. pu. cō. 5^a.

¶ De ꝓpositione hypothetica posteriuz di ceturad differentiā cuius ponit' illa particu la principales partes sui. Quia principales partes hypothetice nō sunt subm ⁊ predica tum: sed plures cathegorice: vt infra dicet'.

Mēgbus Mortādi 5m

Aduerte primo q magister diffiniens ꝓpositionē cathegoricaz dicit sic. Propositio cathe/gorica est que hz subm ꝑdicatū ⁊ copulā tanq̄ principa/les ptes sui. Duas priculas posuit in ista diffinitione. 5^a est ꝓpositio q̄ est loco generis. scōa est q̄ hz subm ꝑdica tum^q ⁊ copulā principales ptes sui: que est loco dzie. nā per hāc particulā differt a ꝓpōne hypothetica: cui^9 par tes ꝑncipales nō sunt subm ⁊ ꝑdicatū ⁊ copula: sed due ꝓpōnes: ⁊ ꝫ particula dz intelligi explicite vel implici/te: q; dicēdo. ois hō est risibilis. ⁊ ēz: iy ꝫ est ꝓpō cathe/gorica ⁊ nō hz ptes explicite: sed bñ implicite: q; subor/dinat' vni mentali bñti oēs has ptes explicite. vt isti. oē risibile est hō. Sitr dicēdo. si sor. currit est. iy est est ꝓpo sitio cathegorica ⁊ implicite hz duas ptes ⁊ nō explici/te. ¶ Et si oicas q ly est. non signat verū nec falsum. per Phm ꝑ piher. cap. de verbo. ponentē cōuenientiā inter nomen ⁊ verbū in hoc: q sicut nomē per se sumptuz sine cōpositione non significat vez nec falsum: ita verbū p se sumptū sine aliqua cōpōne non signat verū vel falsum: tūc vltra nō signat verū vel falsum: q̄ non est ꝓpō. ¶ Re/spōdet q Phs itelligit q nomē ⁊ verbū sumptū sine cō positionetam explicite q̄ implicite nō signat verū neq falsum: sed si implicite hz cōpōnem signat verū vel fal/sum: vt de illo verbo est. pz in arg^nmēto. Patet ēt de no mine: vt siqs interroget quis currit. ⁊ rñdeat sortes. ly sor. signat verū vel falsum: q; implicite est cū cōpōne: cū subordinet' isti mentali. sortes currit. ¶ Aduerte scō. circa diffinitū vnde sumptuz est hoc nomē cathe^go: dicit Boe. in topica sua q cathegorica idez est qō ꝑdicativa. deno/tat' aūt sic a maioris pris ꝓsilegio. i. a dignioꝝ pte eius: q; predicatū est dignius subiecto. ¶ Sed vlterius quere: quare terminus sequens verbū oī predicatū ⁊ precedens dī subm: ⁊ verbuz dī cōpula. Dicit' q rōnes eoꝝ oñdunt. Nam ꝑdicatū est qō de altero dī. subiectū vero de quo alteꝝ dī. i. qō subij cit' alteri: puta ꝑdicatoꝝ copula oī verbū: q; copulat ⁊ ꝓiungit ꝑdicatū cū subor ⁊ oē verbū adiectiuū facit b in virtute verbi substātiui. Nam omne aliud verbū a verbo substātiuo dicit' adie/ctiuū: q; est resolubile in suum participiuz ⁊ sum es' est. ¶ Aduerte tertio circa diuisionez: q; cōiter dicit' q̄ illa est diuisio analogi in analogata: pōt tñ tenere q̄ sit divi/sio generis in spēs: de b vide ampie in q̄nibus ꝫ sum/mulas. ¶ Sed pro oibus diuisionibus dandis ⁊ datis. ¶ Aduerte 5m Boe. q quadruplex est diuisio. Est eni oīo diuisio. aut generis in spēs: aut toti^9 in ptes: aut vo/cis in significationes. Et ꝓter has est alia diuisio q̄ 5m acci dens dī: ⁊ hec est triplex: aut cū subm in accidēs diuidi/mus: aut cū accīs in subta: aut accīs in accītia. Exēplū primi. cum genus in spēs diuidat'. aīalium aliud rōnale aliud irrōnale. Exēplū scōi. cuz totū in ptes diuidit' aut cū totū cōtinuū diuidit' in ptes itegrales: vt domus diui ditur in tectū: fundamentū: parietes. aut cū totū diuidit' in ptes essenciales. vt hō diuidit' in corpus ⁊ aīa: aut to tum discōtinuū diuidit' icū diuidimus gregē: aut ppīnt aut exercitū: aut cū diuidit' totū vie. vt hō in sor. ⁊ cice/rōnē. aut cū diuidit' totū ptācinū in suas potēcias ⁊ vir/tutes: vt aīa diuidit' in' potentiā intellectiuā: sensitiuā: ⁊ vegetatiuā. Exēplū tertij. cū sit diuisio vocis in significatio nes: q; vel est vox equoca: vt est canis. significat. n. aīal la/trabile: piscē marinuz: ⁊ sydus celeste: ⁊ talis diuisio dī equocationis: vel est oīo multa' significans: vt Aio te eaci da romanos vincē posse. ⁊ hec diuisio dī ambiguitatio siue amphibologie: aut 5m modū. hec. n. vox infi^m non sigt plura: ꝫ multis modis. nā sigt rē vnā: cui^9 terminus inueniri nō pōt. ⁊ hec aut ꝑ mēsurā. i. magnitudinē: aut 5m magnitudinē: aut 5m spēm. Exēplū ārti. cū subm dī/uidit' in accītia vt cū dī hoiuz alij sunt nigri: alij sunt cā didi: alij medio colore color: ari: accīs diuidit' i subta sic. eoꝝ q̄ experūt alia in aīa: alia in corpibus sua sunt: acci/dens in accītia dicit' sic. cādidoꝝ alia dura sunt: vt mar

Inſtantia.

Reſponſio.

Notādū 1m

Notādū 2m

O

Notādū 4m 4^a est diuisio

garita:alia liquida vt lacted nota ꝙ diuisio analogi in analogata reducit ad diuisionē equiuoci in equocata.

Aristus. Contra octo actiones capit. argull.

Contra istam diffinitionē arguit sic. quelibet ista:duz in scripto.fo2.currit.fo2. amat Joānē. fo2.est asinus.fo2.est bonus.est carbegorica:z tū prime deficit predicatū.z 2 de similib:q obiectio non pōt esse predicatū.z tertie deficit subiectū:q est ibi obliquus.z quarte deficit predicatū:q adiectiua non sunt pdicatū. igit diffinitio mala.tenet ꝓia cū maiori.z minor ꝑbat: q ipse sunt opiones indicatiue significantes verū vel falsum quiescēter.igit sunt ꝓpositiones z nō hypothetice. igit carbegorice.C Ad istud argumentū dicit magister in textu q illa.fo2.currit.est carbegorica.z dicit ꝙ babꝫ predicatū implicite.z boc sufficit:q ista.fo2.currit.resoluit fic.fo2.est currens.C Sed dubitarer aliqs equaliter in ly currit in scripto et ly currēs implicitū.nam B non vi vex:vt ꝓz ad sensum.C Ad hō dī intētione magistri in 2° argumēto primi dubij.q pro tanto dicimus ꝙ in ly currit in scripto est ly currens:q ly currit subozdinat subiectū.est currens.z tic dicimus ꝙ in ly currit est verbū z ꝑdicatū implicitū:nī in veritate ly currens non est in ly currit:nec ꝙsit ista.fo2.currit.bꝫ ꝑdicatū implicite.igit bꝫ predicatū:sicd sequit oppositū.ꝙ nō bꝫ predicatū:z subozdinat vni bino.est igit diffinitio ꝓpositionis catbe° fm magistrū talis.ꝓpositio catbe° est illa que bꝫ subm ꝑdicatū z copulā tanq; pres principales sui explicite vel implicite.i.est illa que bꝫ ista tria vt subozdinat vni bino.z ex bꝫ ꝓsolutio aliarū.Dicit.n.ꝙ ista.fo2.est.non bꝫ ꝑdicatū sed subozdinat vni babēti.z boc sufficit:z ita dicat de illa.fo2.est bonus.z de silibus.

Dubium.

Solutio.

Contra solutionez dubij inflatur.

C Sed ꝫ solutione magistri arguit sic:ea data sequit ꝙ ly ecōuerso in illa.fo2.est bō.z econuerso.esset ꝓpositio catbe°.ꝓia est falsa.z ꝓtia ꝙbat:q omne bis subm predicatū z copulā principales pres sui explicite vel im plicite est ꝓpositio catbe°:sed ly ecōuerso bꝫ hec oia im plicite.igit est catbe°.tenet ꝓtia cus maiozi ꝓnagim. z minor etiā ꝓz:q ly ecōuerso subozdinat vni babenti.

Responsio.

C Duic argumēto rndet magister argumēto.24.primi dubij.scedendo ꝙ ly ecōuerso est ꝓpositio:z ista est intentio sua expsse z Pauli pgulensis z Petri.M.in cap. conuertionis.phi dicit ꝙ ly a.oato ꝙ subozdinat ꝓpositioni est ꝓpositio:z ita ꝑm istos negat ꝓia esse falsum.

Dubium. Pro opione Bēcubert z aliop argt.

C Sed circa dicta istop doctop mouet talis questio.s. an ly ecōuerso vocale.z ly a.in casu supīoze sit cōplexus. z arguit ꝙ nō acceptis extremis z rone:q Detūber sophisma te.21.z alig alij sunt bui° opionis. C Sz arguit rone.ꝙ fic.illud qō est pura dictio non est cōplexus.Sed ly ecōuerso vocale est pura dictio:vt ad sensum ꝓz.igit nō est cōplexū.tenet ꝓtia.z ꝑa ꝙbat:qz pura dictio z oio ex opposito distinguunt. C Et confirmat:q: si ly ecōuerso sit cōplexū oa ex qbus:z non poterit dici ex qbus. C In oppositū arguit auctre illop doctop z rōnibus.ꝑmo fic. ly ecōuerso est oratio z ꝓpositio.igit terminus complexus.ꝓtia ꝓz.z ꝑa ꝙbatur:qz ly ecōuerso bꝫ subiectū predicatū z copulā principales pres sui explicite vel implicite.igit est ꝓpositio.tenet ꝓtia de intētione istop doctop.z ꝑa fic vt ꝓz.igitur z ꝓia. C Scdo arguit fic. nullū incōplexū est verū vel falsum:sed ly ecōuerso:z ly a.est verū vel falsū.igit ista non sunt incōplexa.ꝓia ꝓz cū minori.qz ly a.in casu ꝓcedere:sicut ly ecōuerso.nā ioz est Aristo.in antepredicamētis. C Tertio fic.onne cocedendū:aut negandū est affirmatiuū:aut negatiuū:z cū intellectus ei assentiat:aut dissentiat:sed ly a.est cocedendū:aut negandū.igit est affirmatiuū vel negatiuū: tunc vltra oē affirmatiuū vel negatiuū est cōplexū.a.est bnū.igit est cōplexū.igit non incōplexū.ꝓz ꝓtia.ꝓma z scda sūt.arguit eius maior per Aristo.in antepredicamentis vbi dixit ꝙ nullum incōplexoz est falsum seu est affirmatio vel negatio. C Quarto fic.oē ꝙd est nomē z verbū est cōplexū:sed ly a.in casu vbi subozdinaret isti. fo2.est.est nomē z verbū.igitur cōplexū.ꝓia ꝓz.cus maiozi.z minoz ꝓbat fic. Illud ꝙd subozdinat nomini z verbo collective est nomē z verbū:sed ly a.est hmōi igitur ꝛc.tenet ꝓia cū minori.z maior ꝑbat:ꝙ nō pōt alicui gnari cā:quare aliqd sit nomē:nisi ꝙ subozdinat nomini;ꝛ ita a pari.non pōt assignari cā ꝙ aliqd sit nomen z verbū:nisi ꝙ subozdinat nomini z verbo. C Quinto.si ly a.esset incōplexū a pari.oato ꝙ vel subozdinaret buic bō est fo2.esset incōplexū.ꝓia est falsum.igitur z illud ex quo sequit:ꝙ ꝓia sit falsum ꝙbat:qz ly vel.non esset pars oionis.igit non incōplexū.ꝓia ꝓz.z ꝑa ꝙbatur:qz si esset pars oionis esset ꝓiunctio. Sed arguit ꝙ non sit ꝓiunctio:qz si esset ꝓiunctio illa esset incongrua. fo2.est bō.z vel.que tū non est incōgrua.igit ꝛc. C Sexto fic.si ly a.esset incōplexū maxime esset nomē:si nō é nomē.igit non est incōplexū.ꝓia ꝓz cū maiozi. z minor ꝓbat fic. Dē vocale ꝙ est nomē subozdinaret solū no minisiced ly a.non subozdinat solus nomini.igit non est nomen.ꝓia ꝓz.cum minozi. z maior ét ꝓz. C Sed forte negat illa maior.z dī ꝙ ad boc ꝙ aliqd sit nomen sufficit ꝙ subozdinet nomini. z non requirit ꝙ subozdinet nomini solū. C Sed ꝫ istam rnionez arguit:qz ea data sequit ꝙ ly currit vocale est participiū.ꝑbat:qz subozdinat participio. C Item illa data sequit ꝙ ly.a.a pari est verbus:qz subozdinat verbozū non soli verbo.ꝙ si concedit arguit boc esse falsum sic.nullū nomē est verbum:sed ly a.est nomē.igit ly a.non est verbū.ꝓz ꝓtia cum minozi pcte.z maioz ꝑbat sic. Nihil qō significat sine tpe significat cum tpe:sed omne nomē significat sine tpe:z omne ver bū cum tpe.igitur nullū nomen est vbū.

Contra solutionez dubij inflatur.

Argull 1°.

Rñsacio.

Contra rñsionē argull 2°.

Argull 2°.

C Septimo arguit fic. ly nihil est cōplexum.igit a pari ly a.z ly ecōuerso in casu ſpositoꝛ.ꝓia ꝓz.z ꝑa ꝙ a finoꝫ.a tu opposītū.ꝙ ly nihil sit incōplexū:z sequtur ꝙ ipsum esset nomē. Sed arguit boc esse falsum:qz capio istam nihil est chimera in scripto:z arguit fic.si ly nihil bic esset nomē:aut esset nomen bis bic officiū vniuersaliz andrianz non bis bic officiū vniuersaliz andri:ſz nec primū nec ſcōm.igit nō est nomē.ꝙ non primū.ꝓbatur:qz si bic baberet tale officiū:aut supra se:aut supra aliū terminū:sed non supra se.vt ꝓz:nec supra aliū termi num:qz nullus est ibi alius terminus a pte subiecti igitur ꝛc.ꝙ non ſcōm.ꝑbat:qz si esset nomen non bis bic tale officiū.igit ista nō esset vniuersalis.nihil est chimera:qō oēs negant. C Ultimo arguit fic. Sicut se habet ly Petrus Paulus:oato ꝙ subozdinet vni cōceptui ad esse simplex:ita ly a.z ly ecōuerso ad esse cōplexus:sed ly Petrus Paulus in rali casu est simplex.igit z ly a.z ly ecōuerso cōplexū.ꝓia ꝓz cū maiozi ex ꝓuentis similitudine.z minoz est de intētione Marsilij in antepredicamētis:z apparebit vera ꝓa.ꝛ.ꝛ. C Ista dubitatio ꝓpter rones z auctes est multū difficilis:sed difficile est ista distinctione soluere. C Rndeo ꝓi ꝙdlr.primo fine distinctione.scdo cus distinctione.primo sine distinctione dī ꝙ ly econuerso.est ꝓpositio z cōplexū. C Et ad argumentū in oppositum dī negando maiozē.ſ.ꝙ ly econuerso.sit pura dictio:primo dī ꝙ ly econuerso.est nomen aut noia z verbū collectiue:z tū nec est nomen:nec est verbū:z ratio est:qz subozdinatur illis collective z non diuisiue. z tic non est pura dictio. C Et ad ꝓmissionē dī ꝙ retur ex qbus est cōplexū:dicit ꝙ ad boc ꝙ aliqd sit cōplexū non requirit ꝙ componat ex duabus aut ex pluribus ꝓtibus orationis:sed requiritur ꝙ componat ex duabus aut plibus ꝓtibus oionis:aut sit que vel plures pres orationis collectiue sumēdo.z sic in

Argull. 4.

Argull 5°.

Argull 6°.

Rñ. ad dubiū Pau.3° pn.2.du. cō. 4.1 col.] 40. ma.fo. 102. fa.2.fa.2° pare tio.

Ad 2m in oppositum dr.

Ad ꝓmissum.

Lib.5.t. Argull 3°.

Lib.5.

Contra solu tionē arguit primo.

propositio de ly ecouerso: z iō est cōplexum. ¶ Sed contra illā solonē arguit. primo sic. si ly ecouerso est cōplexus. igit' oratio. igit' termin⁹: cuius aliqua pars aliquid separata significat. ꝫ falsum. igit' illud ex quo sequit.

Arguit 2°

¶ Scōo arguit sic. si ly ecouerso subordinat' nomini z verbo z pribus ptribus oīationis. igit' ly ecouerso erit equiuocū. igit' nō erit propositio: cuius oppositū dicebat.

Ad 1mū dr

¶ Ad primum rñ⁹ q diffinitio oīonis est incōpletas⁹ intelligit' sic ꝫm Paulū. oratio est terminus: cui⁹ aliqua pars aliqd separate significat: vel est illud qō subordinatur. vñ tali. ꝫ sic est ꝫn. propositio: q ly pres de ly ecouerso non significat separat: ꝫ subordinant' vni: cuius aliqua pars separate significat. z ita sibi cōpetit diffinitio oīonis: z est oratio. ¶ Ad scōm cū dixit ly ecouerso subordinat' duabus pribus oīonis: z non vni: rñ⁹ igitur est equoci: negō. z tñ iam: z adducit instantia: q ista. bō est: subordinatur duabus pribus: z tñ non est equoca. Unde ista est dūa inter ly ecouerso. z terminū equiuocū: sed pura ly' ratio: q ly ecouerso. subordinat' pluribus ordine quodā. Sed ly canis. non cū ordine. vt ꝑs. ¶ Scōo z melius ad dubiū rñ. diffingueꝺo de complexo z incōplexo: q⁹ duplex est cōplexū. i. grāmaticale z logicale. ¶ Cōplexus logicale est illud qō est aggregatū ex pluribus cēceptibus: vel subordinat' pluribus ꝑceptibus: ordine quodā. z sic loquēdo de cōplexo: ly bō est aial. in mēte est cōplexum: q⁹ est aggregatum ex pluribus: z ly bō currit: z ly nihil: z ly ecouerso in voce aut scripto sunt cōplexa: q ly non sint cōposita ex pluribus ꝑceptibus: eo q sunt vocalia: nō subordinant' pluribus ꝑceptibus ordine quodā. Silr ꝓpositiō incōplexus logicale est illud qō non est cōpositū ex pribus cēceptibus: neq; subordinat' ordine quodā vel cōposito ex pribus: z sic ly bōtam in voce ꝗ in scripto est incōplexū logicale. Sed cōplexū grāmaticale est illud qō est aggregatū ex pribus: quoꝝ aliqua remanē ꝓ dictionibus in grāmatica: siue illud tale subordinet pribus ꝑceptibus siue non. Exēplū. dicimus ꝙ ly bō est aial: siue in voce: siue in scripto: siue in mēte est cōplexus grāmaticale: nā ly Petrus Paulus: z ly Leo pardus in voce est cōplexum grāmaticale: z hoc siue ly Petrus Paulus. subordinet pribus ꝑceptibus siue nō: z hoc q⁹ ly Petrus Paulus. cōponit ex pribus: quoꝝ aliqua in grāmatica tenētur ꝓ dictionib⁹. sīr ꝓpositiō. incōplexū grāmaticale est illud qō non est factus ex pribus. quoꝝ aliqua cōiter teneātur ꝓ dictionib⁹ in grāmatica: seu plus grāmatica. cōiter vtatur tanq; dictionibus: z isto mō loquēdo ly homo. est incōplexū grāmaticale: sed ly Leopardus: z ly Petrus Paulus est cōplexum: q⁹ is subordinētur simplici ꝑceptui. z hoc q; grāmaticus cōiter vtitur illa ꝓpte leo: z illa ꝓpte pardus. ꝓ dictionibus: z eas declinat: z sīr illa dictione Petrus: z illa dictione Paulus. ¶ Et si dicat. quo cognoscā si grāmaticus vtitur pribus alicuius. ꝓ dictionibus: aut non. Dicit' ꝙ qī grāmaticus attribuit illis pribus accidētia que cōiter tribuit pribus oīonis. s. casum: aut genus: aut personā: aut modū: aut alia. nūc dicas ꝙ vtitur illis ꝓ partibus oīonis: et vt in ꝓposito de ly Petrus Paulus. ¶ Et ꝗbus ꝑs ꝙ solutio ad dubiū. dicit'. n. ꝙ ly ecouerso est incōplexū grāmaticale: z complexū logicale: z per oppositū. ly Petrus Paulus est complexū grāmaticale: z incōplexū logicale. dato ꝙ vni ꝑceptui subordinetur. Et hic ꝑ poteris ꝑ soluere argūēta facta ꝛupius cuꝫ ista distinctione. ¶ Et si qī. quō accipit magister cōplexum quādo dicit ꝙ oratio est terminus complexus. oī citur ꝙ capit logicaliter z non grāmaticaliter.

Ad 1mū ꝑ

Ad 2mū ꝑ

Ad 3tiū ꝑ

Ad 4tū ꝑ

Ad 5tū ꝑ

Ad 6tū ꝑ

Ad 7mū ꝑ

Ad 8vū ꝑ

Ad 9nū ꝑ

Ad 10mū ꝑ

Ad 11mū ꝑ

Ad 12mū ꝑ

Ad 13tiū ꝑ

Ad 14tū ꝑ

Ad 15tū ꝑ

Ad 16tū ꝑ

Ad 17mū ꝑ

Ad 18vū ꝑ

Ad 19nū ꝑ

Ad 20mū ꝑ

Ad 21mū ꝑ

Ad 22tiū ꝑ

Ad 23tū ꝑ

Ad 24tū ꝑ

Ad 25tū ꝑ

Ad 26tū ꝑ

Ad 27mū ꝑ

Ad 28vū ꝑ

Ad 29nū ꝑ

Ad 30mū ꝑ

Ad 31mū ꝑ

Ad 32tiū ꝑ

Ad 33tū ꝑ

Ad 34tū ꝑ

Ad 35tū ꝑ

Ad 36tū ꝑ

Ad 37mū ꝑ

Ad 38vū ꝑ

Ad 39nū ꝑ

Ad 40mū ꝑ

Ad 41mū ꝑ

Ad 42tiū ꝑ

Ad 43tū ꝑ

Ad

propõnis negatiue. Prima est. ly illa. que exponitur: vt supra. i. ꝓpositio loco generis. Scõa in qua principale verbũ negat ponit loco dñe. dñ ꝓpter secũdariũ verbũ penes qõ nõ attenditur affirmatio nec negatio ꝓpõnis: vt dictũ est supra: ꝛ hec particula dz intelligi cõimiliter explicite vel implicite ꝓpter scõam partẽ huius ꝓpositionis. nullũ aĩa est rõnale: ꝛ ecõuerso. ly ecenuerso est propositio negatiua implicite. Magister ẽt in tractatu cõtra summulas addit ailã giosam: huic particule i qua principale verbũ negat. s. per negationẽ existentẽ aliqd illius: qõ dz ꝓpter placentẽ vlio negatiue que est affirmatiua: ꝛ tñ negat verbũ principale: sed nõ ꝑ negationẽ existentẽ aliqd illius. ¶ Aduerte scõo circa diuisionem que est generis in spẽs. ꝓpositio enim est genus ad affirmatiuã ꝛ negatiuam: vt vult Porphyrius: sicut recitat Boetius in ꝓmo piber. ly Alexãder dixerit ꝙ sit diuisio analogi in analogata. Rõnes eoꝝ vide in qõne ꝑ sumulas: si placet. ¶ Aduerte 3° ꝙ penes aliud attenditꝫ affirmatio vel negõ in ꝯcathegoricis ꝛ penes aliud in hypotheticis: qñ in hypotheticis attenditꝫ penes notã cõiungentẽ que si negat est negatiua. si aũt nõ est affirmatiua qz ita se hz nota in hypotheticis: sicut verbũ principale in cathegoricis de ineſſe. In cathegoricis aũt est quedã diuersitas. Nam quedã sunt de ineſſe quedaz modales. In cathegoricis de ineſſe affirmatio ꝛ negatio attenditꝫ penes verbũ principale: qõ si negat est negatiua si nõ: est affirmatiua. In modalibus vo dicit Pbo. 2. piber. ꝙ penes modũ attenditꝫ affirmatio ꝛ negatio: qz ita se hz modus in modalibꝫ: sicut vbũ principale in ꝯcathegoricis de ineſſe. an aũt sit vlr vep in modalibꝫ de sensu cõposito ꝛ de sensu diuiso: ꝛ an modalis in qua modus affirmat ꝛ dictũ negat sit negatiua. vel nõ clare declarabimus cuz de modalibꝫ infra declarabit. ¶ Dubitaret qꝝ. quare si ꝓpõ dz esse negatiua requritur aduerbiũ negãdi in ꝓpõne: ꝛ tñ si dz esse affirmatiua non requrit aduerbiũ affirmandi in ꝓpõne: qz illa est affirmatiua. tu es bõ: ꝛ nõ tñ ponit aduerbiũ affirmãdi in ꝓpõne vt ꝓfecto: ꝙppe ꝛc. ¶ Ad hoc rñdet Paulus pgu. in 7° dubio supra ꝓpositas Strodiol. ꝙ talia aduerbia teste Prisciano in maiori volumine nõ sunt aduerbia affirmãdi: sed cõfirmãdi. qz nõ faciũt ꝓpõnẽ affirmatiuã: sed ꝓpõnez quã inueniunt confirmant. Ubi si dixero. ꝓfecto nullus bõ est asinus: ly ꝓfecto nõ affirmat: sed ꝯfirmat negationẽ quã inuenit. Sed aduerbia negãdi ex officio suo bñt negare: ꝛ ꝓprie sunt aduerbia negãdi. ¶ Cõtra. sicut illud aduerbiũ dz aduerbiũ negandi per hoc ꝙ negat aliqd: ita aduerbiũ dz affirmãdi ꝑ hõ affirmat aliqd: sed ꝑ talia affirmat aliqd. ergo minor ꝓbat: qz si quẽrat. putas ne ꝙ bõ sit albus: ꝛ rñdeat ita: certum est ꝙ affirmat illud. Deinde oẽ confirmare est affirmare. ¶ Ideo dico aliter ꝙ talia sunt aduerbia affirmãdi: nõ tñ bñt facere ꝓpõnem affirmatiuã: sicut aduerbiũ negandi facit ꝓpõnẽ negatiuam: qz ex nã verbi substãtiui est ꝓpositionẽ affirmatiuã facere: cũ ex nã eius sit vnire ꝛ cõponere extrema. non aũt de natura verbi est diuidere vnum extremũ ab altero. ió requiritur aliquid per qõ fiat hoc ꝛ illud est negatio.

Circa istas diffinitiones sciao ꝙ sic debent limitari. propositio cathegorica affirmatiua est illa in qua verbum principale affirmat. i. non negat per negationẽ existentẽ in ea: vel est illa ꝙne subordinat vni tali. Primum dicit ꝓpter placentẽ istius. nullus hõ est. que est affirmatiua: ꝛ tñ verbũ negatur a ly nullus: sed nõ a ly nullus. existente in placente. vt ps. Secundum dicit propter ly a. posito ꝙ subordinet illi. homo est asinus. Similiter limitetur diffinitio negatiue.

Circa diuisionẽ ꝓpõnis in affirmatiuã ꝛ negatiuam. Nota ꝙ nõ est credendũ ad hoc ꝙ aliqua ꝓpõ cathegorica sit affirmatiua ꝙ habeat aduerbium aliqõ affirmãdi determinãs verbũ principale: vt ly ita est aut vere: ꝛ sic de aĩs silibus: sed sufficit ad hõ ꝙ tale verbum sit affirmatiuũ. l. ꝙ nõ negetur. ¶ Aduerte vlterius ꝙ hz de ꝓpositione negatiua sm multos: verũ sit ꝙ requrat aut aduerbiũ negandi aut aliud signũ incidens tale negationẽ determinans verbum principale: tñ hoc non est opus sm opinionẽ Tysberi in tertio principali primi sophismatis. tenẽtis ly nõ sum nõ es nõ est: esse verbũ substantiuũ intelligendo de simplici: vt dixi circa capm de verbo. non. n. cõponit ex multis quoꝝ aliqd vt sic per se subordinet alicui actui. ¶ Unde dicẽdo. adã non est: illud verbũ non est: nõ est negatũ aliũde: sed est negatiuũ: ꝛ iõ sic intellige sm hoc diffinitionẽ negatiue ꝓpõnis: ꝙ est illa in qua verbũ principale est negatiuũ vel aliunde negatum: ita ꝙ nõ est opus ꝙ semp sit aliunde negatus. ¶ Notanter dñ in vtraq; diffinitione de verbo principali: qz de alio nõ est cura: vt dicẽdo sor. qui non currit mouetur. Ista est affirmatiua dato ꝙ verbũ scõarium sit negatiũ: ꝛ dicẽdo chimera que currit nõ mouet. Ista est negatiua dato ꝙ verbũ secũdariũ sit affirmatiuũ. ¶ Difficultas est. vtrũ ista ꝓpositio falsa: false. bõ est asinus sit affirmatiua: aut negatiua: ꝛ vi ꝙ negatiua: qz equiualet isti negatiue: non est ita ꝙ bõ est asinus: ponit etiã ꝙ sit affirmatiua: qz vi eqniuaiere isti: falsum est beiem esse asinũ: que est affirmatiua. ¶ Ad qõ rñdeo ꝙ illa ꝓpositio est affirmatiua: ꝛ negat ꝙ equiualeat illi negatiue: non est ita ꝙ bõ est asinus: nõ tñ ꝺleo ꝙ sit affirmatiua: qz equiualeat illi ꝓpositioni affirmatiue. falsum est ꝛc. vñ ista vera est vt ꝓz illã officiando. Alia aũt. s. false bõ est asinus est falsa: qz asserit duo que implicant ꝑdictionem. primo ꝙ bõ est asinus. scõo ꝙ non est ita ꝙ homo est asinus: que duo implicant: sile est de ista: impossibiliter bõ est capra: affirmatiua est: ꝛ exponit sic. bõ est capra: ꝛ non põt esse ꝙ bõ sit capra: que duo implicant: vñ sicut ista aduerbia: necessario ꝛ cõtingenter habent exposita suo mõ: ita possibiliter impossibiliter vere false. Et teneo cõclusionem banc: ꝙ ois ꝓpositio affirmatiua determinata affirmatiue ab aliquo istoꝝ aduerbioꝝ: uz: impossibiliter ꝛ false ꝛ nõ aliunde est impossibilis rõne exponentiũ: que implicant: banc mãm determinabo diffusius in ꝓbationibus terminoꝝ: in capto de ly necessario ꝛ cõtingenter: pro hac vide Pau. vene. 46° principali secũdi dubij quadratiure vbi ad vnguẽ determinationẽ banc tenet. ¶ Alia difficultas est. vtrũ ista ꝓpositio sit negatiua. nõ homo currit. Et solet cõiter distingui talis ꝓpositio: eo ꝙ vbi cadat negatio sup totũ est negatiua. vbi aũt cadat sup partẽ illam. bõ. ꝛ eandẽ infinitet est affirmatiua ꝛ equiualet isti: ens non bõ currit: que est manifeste affirmatiua. ¶ Sed ꝓ hoc scõm dictũ arguit̃ per fundamentũ grãmaticale. nã illa negatio non est aduerbiũ. De natura aũt aduerbij est adiacere verbo ꝛ exercere vim suã circa verbũ: vt ẽt oẽs grãmatici fatentur: sed tenẽdo ꝙ talis cadat solũ supra subm: non aũt supra verbũ: sequit̃ ꝙ illa nõ exercet vim aduerbij. ¶ Ad qõ dici põt ꝙ illa negatio non: qñ pure negatiue tenet: tũc supra vbũ vim suaz exercet: qñ vero infinite tenet: tunc fit pars vnius termini simplicis vel cõpositi: vt ẽt asserit Paulus vene. in sexto principali secũdi dubij quadrature: ꝛ tũc non vi habere ꝓprie nãm aduerbij. ¶ Uel alr dici ꝛ melius põt ꝙ negatio infinite tenta in rei veritate aliqõ verbũ negat vñ dicẽdo nõ bõ currit infinite tenendo signiãt ꝙ illud ens qõ non est homo currit: vñ expresse negatio illa verbũ negat. ¶ Difficultas est. vtrum tales propones modales: necesse est te non currere: ꝛ tingens est te non esse ꝛc. sint affirmatiue vel negatiue. Pro qua vide ea que notaui in fine equipollẽtiaꝝ: pro 3ª figura.

Lap. 17. tra. sextum. sextum.

Nota dda 2m

R

Nota dda 3m

Lap. 2.

Dubium.

Rñ. Pauli pgulensis. l. prime regule ꝓtinaz.

Cõtra rñsionem arguit.

Alia rñsio.

Ritius. Notandum Pau. sopo. u. con. 4. l. 3. pun. 2. dub. có. 3. l. 6°. pa. eiusdem.

Manfre. Nota dda 5m

Pau. lo. ma. 2°. fo. 103. la. 3°. diuiserit.

Nota dda 2m

Dubõ pma

S

Dubõ secda.

Solutio.

Contra solutionem.

Responsio

Dubõ 3°.

Solutio.

3ª pntio. De pmaria ad 2ª signi. termi. vide Pau. 42.2. Du.1.10. ma. 6ª. 10.7ª. Ma. 8ª.fin. Ad 2ª positu vide Sopos.21.10. 1.copu. 11ª. 20.3ª. 6ª.6ª. 10. 1.6ª pnct 2. dub.6ª.1. 2ª pn. cuiddc 10.1.10. ma. 8ª.10. 3ª. fa. 3ª.6ª. 1.10. ma. 2ª a fo. 153. vsq ad fo. 167ª. dif. fuius.

Węghus T

Horáddi 5ª Pau.c. 3.8. tra.10.par.2.

Horáddi 1ª Pau.2ª pn. a.dub.in fi. con.1.solu.

Horáddi 3ª Pau.pcu.1 6ª reg. pmaria Strodi.

¶ Tertia diuisio est ista. P:propositionum ca thegoricarū:alia vera:alia falsa. Propositio cathegorica vera est illa:cuius pmarium:r adequatū significatū est ver:vt tu es homo. hec enim est vera:tu es homo:q:tu es homo est ver. Loco significatū primariū z adequatum propitionis qđ est simile oīoni infiniti ue:vel cōiunctiue illius:vt i te esse hoiem:vel qđ tu es hō.dicit significatū primariū z adequatū illius:tu es hō. cetera autē significata vt te esse animal:te esse substantiam:z hmōi: sunt significata secūdaria:z penes illa nō dicitur ppositio vera nec falsa. Propositio cathegorica falsa est illa:cuius primariū z adequatū significatū est falsum:vt tu es asinus.

Aduerte pro intellectu diuisionis q tripler est fi significati ppōnis.s.principale:asserciuū z representatiuū. Principale est illud qđ resultat ex primaria significatione oium sux terminoꝝ:vt hec propositio:homo est aial principale significatum huiem cē aial. Assertiuū est quodcūqs significatū principale alicuius propositionis sequentis ad eā:z fic illa ppositio. homo est aial significat assertiue aliqd esse.nam formaliter sequit homo est animal.ergo aliqd est. Representatiuum vero dicit quodcūqs significatū qđ significādo appzhendit per ipsam:z fic significatū representatiuū illius propositionis.homo est aial.est boiez esse asinū.ex quo sequit q omne significatū principale est assertiuū:z non ecōuerso.z omne assertiuum est representatiuum:z non ecōuer.o. Ad propositū ergo penes veritatē vel falsitatem principalis significati dicitur propositio vera vel falsa.nō aūt penes viratē vel falsitatē signati alterius. ¶ Aduerte q ista ria noia:significatū principale:significatū primariū:z significatū adequatū:sunt noia synonyma eiusdē tunicæ:vestis:z indumentū extra materiam insolubilitū:qđ notanter dico:q:in materia insolubilitus adequatū significatū z principale nō sunt idē:im magistrum in vltimo notabili insolubilitū. adequatum enim significatū. vt homo.for.oi. falsum est for. dicere falsum. Adequatū enim significatū in illo est significatū cathegoricū qđ est simile orationi infinitiue vel coniunctiue. principale vero significatū est hypothetici:vt for. dicere falsum z ista est vera:z in insolubilibus possibilitas arteāit penes adequatū significatū.falsitas vero penes principale. Q. aūt illa ria idē sint extra mām insolubilis probat:q omne significatū primariū vel adequatū est illud qđ est simile orationi infinitiue vel coniunctiue. vt ps per magistrum in tertusfed oē principale est hmōi. vt ps ex prio notato. quare z ē. ¶ Aduerte 3º q isti termini verus vel falsum possum accipi tripliciter. Primo transēdenter:z sic sunt termini pme intētionis vel impositionis:z sic cōcedit sophistice.q illa ppositio. homo est asinus est vera:q est entiaq: z res res sive res termini. Sedo pro positione vera vel falsa:z sic sunt termini scūde intētionis vel impōnis. Tertio aduerbialiter verū pro vere:vel vta est:falsum pro false vel nō ita est. In proposito cōiter dī q sumunt aduerbialiter qđ idē est dicere propositio vera est:cuius primariū signifi catū est verū:z dicere propositio vera est illa que pmarie significat sicut est:z idem est dicere propositio falsa est illa:cuius primarium significatū est falsum:z dicere propositio falsa est illa que significat sicut nō est:vnde sequit ita est:sicut significat.ergo est vera:z ecouerso nō est ita sicut significat.ergo est falsa:z ecouerso. Quātum aūt veritatis hoc cōtineat.vide in qone 3 summulaꝝ vbi declarat q verū noialiter sumptū denoiat inrelectū verū:propositionē verā:z significatū verū:z eadē veritatē intellectus denominat verus:z propositio vera:z significatū verum. Non igitur ex ꝑpōi q significatum sicut verū aduerbialiter pro vere:sed nolaliter sumendo verū rete dicatur q significatū sit verū.s.vide ibi amplie. Et bis pꝫ intellectus diuisionis 2ª.

Contra istas diffinitiones arguit duplr. Primo sic.aliqua est propositio vera:cuius pmarium adequatū significatū non est ver.igitur diffinitio mala. pꝫ cōsequentia.antecedens probat de ista.nulla chimera est:cuius significatū nec est verū nec falsum:q non est. ¶ Et cōfirmat:q ista.chimera est:est falsa:z tñ suum significatū non est falsum ex quo nō est. ¶ Forte dicet aliquis aliter q sux significatū est falsum:q ly falsum idem sonat qđ nō ens:sicut ly verū. ¶ Contra.ista rñsio cōcedit q illud significatū.s.chimerā esse est non ens:sed ista propositio implicat cōtradictionē in logica q̄uōcūqs capiatur ly ens.igitur rñsio nulla. ¶ Secūdo arguit sic.datis illis diffinitionibus:negatur q illa uoo cōtradictoria sunt simul vera.s.aliquis homo est:z non aliqs hō est.cōsequens est falsum:z ꝓbatur sic. significata istarū sunt simul vera. igitur ista sunt simul vera.tenet ꝫnia ꝫ diffinitione.z alia probatur:q significatū primo est verum vt diceret positio:ergo ipsa est vera:sed quicqd est significatū primo est significatū secūde.z ecouerso.igitur significatū cōe est veritas ꝫnia cū maiori.z minori probatur sic. Officia sunt due propositiones sic se habētes q o ēe terminī significatiui qui sunt in vna sunt in alia.z ecouerso.tūc quicqd significatur p vnā significatur p alias. Sed sic est in proposito de casu. igitur ꝫnia. ¶ Tertio ꝫcedit arguitur 3º diffinitione propositionis necessarie:q ista.chimera nō est necessaria:z rñ sub significatiuū non est necessaria:q nō est.igitur rñ. ¶ Pro solone argumētoꝝ ops declarare diffinitiones ꝑpōis vere false z nēcie. Dico igitur q diffinitio propositionis vere sic intelligitur.propositio vera est illa cuius ꝑmarius z adequatū significatum est verū.i.est significatiuꝰ verū eo mō quo repugnat ꝑpositionē ralem. Et falsa est illa:cuius ꝑmarius z adequatus significatus est falsum.i.est significatiuꝰ falsum eo mō quo repugnat per illam:z ita pe necessaria dicatur. ¶ Instante ad primū dī q illa nulla chimera est:est vera.z q significatū sub eo est verū:z q nulla chimera esse est verū.i.significatiuꝰ verū. Et vlterius negatur ista ꝓpa.nulla chimera est esse nihil est.igitur nō est significatiuꝰ verū:q ly significatiuꝰ verum.ampliat vsq; ad imaginabilia. ¶ Et ad cōfirmationē nego q̄ significatus ipsius chimera est. nō sit falsus:z cū probatur arguēdo.nō est.igitur nō est falsum.nego ꝓnam:q ly falsus.ampliat ēt vsq; ad imaginabilia. ¶ Ad scōm negditur.q idē est significatiuꝰ duoꝝ ꝫdictoꝝ:z nego q duo ꝫdictoria sint simul vera. ¶ Ad probationē negditur q ista est ꝑa.aliquis hō est. Sz nego q ista sit ꝑa.nō aliquis hō est. Et cū arguitur. eius ꝑmarius z adequatū significatū est verū.igitur ipsa est vera dī q non valet ꝫnitia. Sed ops sic arguere.eius primariū z adequatū significatū eo modo quo repugnatur

Ritius. Contra dictiones arguitur ꝑ.

Cōfirmatio

Rñsio tacta

Cōtra rñsionē arguitur

Arguit 2º

Arguit 3º

Notandum

Ad hmōi dī Pau.sopbi. 46.ibi. ridetur post 4ª.

Ad 1ª ꝑtem

Ad 2ª scēdū

Ad tertium

per illam est verū.igit illa est vera. z tunc negat̄ ante cedens. ℭ Ad 3ū̄ ꝓcedit̄. q̄ sitis est necessaria. chimera nō est: z signi. ficatū est necessariū: z cū arguit. chimera non est nisi nihil est. igit non est necessariū. negatur prīa q̄ ly necessariu3. amphitur vsq; ad imaginabilia. exquo includit ly verū: z ly verū includit ly intelligi. amplians vsq; ad imaginabilia . Sed de hoc forte dicetur alibi.

ꝓpositio.

ℭ Sed hic tu quer̄s. q̄o cognoscā ego si signi3icatus eo modo quo significat̄ per ꝓpositionē sit verū vel falsū. ℭ Rñdeo q̄ ꝓ intellectus adequabit̄ per illas ꝓpositiones illi signi3icato. tunc illud signi3icatū eo modo re prehendit erit verū: q̄ veritas est adequatio intellectus ad rem. ℭ Sed iterū quer̄s. q̄o adequat̄ intellectus rei per ꝓpositionē. ℭ Rñdeo q̄ ꝓ intellectus p aliquā ꝓpositionē intelligit rem esse aut fuisse aut posse esse: aut intelligi que est aut erit: aut que esse potest: aut intelligit vel dicit vel de nō est: aut non fuisse q̄ non fuit &c. tūc adequat̄ rei. z ꝓpsi intellectus est verus: z intellectio vera: z ꝓpositio vera: q; per illam adequatur rei: z res est vera: q; adequatur intellectui fm intellectionem.

Respōsio.

Manfre. Bonādi 1m

Circa

Bonādi 2m A

diuisionē de ꝓpositione vera vel falsa aducrte q; merito pcindimus aliquā ꝓpositionē esse vera nel falsam ratione signi3icati. nam veritas aut falsitas sunt in ꝓpositione tanq; in signo: sunt aūt subiective q; tū spectat ꝓpositio in intellectu componēte aut diuidente: z sic est dicit de sanitate. sanitas. n. est in vrina tanq; in signo signiante. est aūr in aiali tanq; in subiecto habente sanitatē. si q; sit aliqua signi3icativa veri aut falsitatis. rito illa vera aut falsa dici debet. eo q; signi3icativa rē.

Bonādi 2m

ℭ Aduerte vlteriꝰ q; q̄tū spectat ꝓpsito nostro: ꝓpriarū signi3icatū ꝓpositionis est illud qō resultat ex ꝓpria signi3icatione illius: sīle est sicut de isto termino bomo ꝓpio z ꝓncipali3 signi3iat boiem. sedariū aūt signi3atus est illud qō ex ꝓdi3 ꝓpositis sequele signi3icat̄ p terminos illius ꝓpositionis: sicut etiā respectu illius termini homo: sedariū signi3icatū est aial corpus: substantia rē. eo q; includunt in ꝓpositione illius signi3icato. exēplū de vtriusq; ꝓpositionis signi3icato: vt ista. ꝓpositio. tu es aial: ꝓpriarie signi3iat te esse aial. sedariꝰ aūt te esse aiāl: aut te esse corpus: que signi3iant ꝓ illū terminū aial. ℭ Adequatū aūt signi3icatū est illud qō resultat ex oī termino q; sicut signi3icatione siue ꝓpria siue sedaria. exēplum. vt talis ꝓpositio. homo currit: signi3iat adequate boiem currere: z aial mouerī: ꝓmū ꝓpriarie z adequate: sicūm aut sedundarie z adequate. 3ꝫ ꝓposito aliq; est ꝓpriarū qō non est adequatū signi3icatū: z aliq; est e3: vt ista ꝓpositiones: homo bomo albus: vnū ꝓpriarū signi3icatū est boiem. non. n. op3 q; tale resultet ex oium illoꝝ termino rū signi3icatione: z nō hoc non est adequatū: sicū nihil expri mat̄ q; sit signi3icatū illius termini: albus. z male exꝑlicā cant de isto termino complexo: nō es albus. dicēdo q; il lius signi3icatū vnū ꝓpriarū: z non adequatū est: te esse: 3; q; exquo te esse ꝓ̄portat re esse: nō: hoc signi3icatū 3; magis dici adequatū q; ꝓpriarū. adequatū. aute ista ꝓpositionis signi3icatū: hoc est albus: est: vnus tale aial esse corpus: q; tū non est ꝓpriarie: z ideo p3; q; non bz attēdi veritas aut falsitas ꝓpositionis penes signi3icatū qcunq; ꝓpriarie: tūc talis ꝓpositio est vera. n. eo homo alb3. vbi sic signi3icat̄ te esse boiez q; est vnū signi3icatū ꝓpriarū illius est veritas: et attēdit penes qcūq; adequatu3: q; tūc ista est vera. homo est albus: q; hoc illi3 signi3icatū adequatū aial esse corpus: est verū: sed bz attēdi veritas aut falsitas talis penes illud signi3icatū q; simul z semel est ꝓpriarū z adequatū. ℭ Aliqui tū volūt q; ꝓpriū signi3icatū qō liber resultat ex ꝓpria oium terminoꝝ signi3icatione: z volunt q; aliq̄ō ut assertiue: z aliq̄ō repre sentatiue. z dicūt q; asserriui est oē illud signi3icatus q; sequit̄ ex tali ꝓpositione. repsitatiui aūt est qō liber re ꝓsentatꝰ signi3icatū intellectui siue verum. siue falsum: et ista ꝓpositio. tu es homo: ꝓper alia signi3iata ꝛcpsitat te esse albū. Dane ostinctionē inlequit Pau. pergu. z Gaieta. in multis locis: non ni3 sequor bane distinctiones tanq; pertinentes ꝙ positio. ℭ Aduerte etiā q; ꝓpositio insolubilis ꝓnit̄ elicfalsi3: non ratione sui ꝓprij z̄ ad̄e quati signi3icati modo declarato vt patebit in tractatu insolubiliū: ideo possimus dicere ꝙ nunc q; ista diffinitio. ꝓpositionis falsē bz veritatē in oibus ꝑteris in ꝓpositione insolubili vbi vrit̄ tū hoc sit verū patebit loco allegato. ℭ Incidentaliter adduco argumentū probando ꝙ ista ꝓpositio est vera. tu es non homo: z nulꝑi marīū z adequatū signi3icatū eius non est ver ut vt: ꝓ3; q; sit vera. ꝓbat sic arguendo hoc ꝓdicat de demonstrādo istū terminū: homo. vel falsē de isto termino: vt patet in ista. tu es homo: z hoc non est homo: q; talis terminus homo non homo est ver ꝓ3. q̄ non homo ꝓdicat de te vel de isto termino tu. q; ista est vera: tu es non homo: q; erat ꝓbandū. ℭ Ad q̄ rñdeo ꝑcēdēdo antecēdēs z negādo ꝑsam: dicendo. n. non homo ꝓdicat de te. ille terminus non homo: supponit materialr ratione illi3 termini: ꝓdicat̄ a te ꝓdicati: qui est sēde intētionis vel ꝓpositionis: z ideo signi3iat ꝙ hoc materiale non homo ꝓdicat de te in ꝓdicta ꝓpositione. in alte alit verificat talis termin⁹ non homo ꝓo aliq; re q̄ non est homo: ꝓpria ꝓllo termi no homo. non aūt ꝓo tali materiali non homo: ꝓ pitoui de Pau. vene. in. v. ꝓncipali tertij oubij quadrature.

Solutio.

4o⁹ tertiꝰ. Pau. ꝑ̄ pa. 2. dub. cō. 1o cō. 2. l. cō. 4o. l. 2o. pnci. 4. dub. 2o. l. log. mag. 2o a fo. 167. fa. 4o ꝑ 3ad fo. 172. fa. ꝑ 3 4o z 5o diuisione.

ℭ Quarta diuisio, ꝓpositionū cathegoricarū alia possibilis: alia impossibilis. ℙropositio cathegorica possibilis est illa: cuius ꝓmarius z adequatū signi3icatus ẽ possibile: vt tu curris. ℙropositio cathegorica impossibilis ẽ illa: cuius ꝓmarius z adequatū signi3icatus est impossibile. vt homo est asinus.

Mēghus Bonādi 3m

Aduerte

B

Impossibile est 2o.

primo circa diffinitionem illius q; signifi catꝰ possibile ꝓ̄ est illud qō potest esse: z ideo idē est dicere cuius ꝓmarius signi3icatꝰ est possibile z dicere q; ꝓmarie signi3icat̄ ens potest esse vt dicunt ali. Significatꝰ vero impossibile est: illud qō non potest esse. z ideo idē est dicere cuius ꝓmarius signi3icatꝰ est impossibile. z dicere signi3icat̄ sicut non potest esse. ℭ Aduerte tū ꝙ impossibile est duplex. ℭ simplr z fm q uid. Impossibile simplr est illud qō non potest eēnec potuit esse nec potest vt chimera esse: z deū non est. Impossibile vero fm quid est illud qō non potest esse nec potest esse: sed potuit esse vt cesarē non fuisse: z ita ꝓpriionalr ꝓpositio potest dici impossibilis simplr vel fm quid. ℭ Aduerte ſedo q; non oia ꝓpositio possibilis po test esse vera sic ꝑcise significādo. multe enim sunt ꝓpositiones possibiles que non possunt esse vere. vt ille. Nulla ꝓpositio est. Nulla ꝓpositio est vera. Nulla ꝓpositio est vniuersalis. Nulla ꝓpositio est necessaria: &c. non est in mente &c. Declaro de prima z sufficit: q; sic habes in relligere de alijs. vnde si ponat inesse ꝙ posset esse vera sequunt̄ ꝓ̄tradictoria ex ea: q̄ ꝓbat: q; ꝓpositio ẽ ista. nulla ꝓpositio est: est vera. ergo aliqua ꝓpositio est vera. tunc vera aliqua ꝓpositio est vera. ergo aliqua ꝓpositio est: z ex altera parte sequit̄ ꝙ nulla ꝓpositio est: q; sequitur illa ꝓpositio est vera. nulla ꝓpositio est. que precise significat ꝙ nulla ꝓpositio est. ergo nulla ꝓpositio est: z sic patet ꝙ sequunt̄ ꝓ̄tradictoria ꝙ aliqua ꝓpositio est: z nulla ꝓpositio est. Nec etiaꝫ omnis impossibilis potest esse falsa: imo aliqua est que non potest esse vera nec fal sa. vt illa assignata.

Bonādi 2m

Ꝓpo 4o z 5o di. vtꝰ Pauli lo. ma. 2o fo. ii. vbi pro declaratiōe istius regule fa. 5o. l. ca. 4o 4. tra. lo. par. tertium.

Circa diuisionē de ꝓpositione possibili ⁊ impossibili aduerte q̄ ꝫ valeat argumentū boc. ista ꝓpositio est possibilis. ergo suum primariū ⁊ adequatum significatū est possibile: nō tñ valet. ista est possibilis: ergo pōt esse vera: aliqua enim est poſſo: que non pōt esse vera sic precise significando: vt ista. omnis ꝓpositio est negatiua. ois ꝓpositio est vera sic precise significādo: vt alibi bꝫ declarari: ⁊ ió recte dicit Pau. definiendo rōne significati ⁊ nō aliter. ¶ Notanduꝫ ēt q̄ non ois ꝓpositio vera est possibilis. ista enim est ꝓpositio vera: hec ꝓpositio est impossibilis scipsa demōstrata sic p̄cise significādo: ⁊ tñ non est possibilis. Vñ aduerte q̄ triplex est propositio impoſſis: quecūq; per se que neq; est: nec potest esse: nec poterit esse: nec potuit eē vera: hic p̄cise significā do ratione significati: q̄dā per accñs q̄ ꝫ non possit esse vera. tñ potuit q̄cq; esse vera: vt ista. Cesar non fuit: q̄dā aūt est impoſſis p reflexionē. ⁊ est illa que asserit seipsam esse impoſſem ⁊ reflectit impossibilitatē supra se: vt ista. hec est impoſſis scipsa demōstrata: sic p̄cise significādo. Et notāter dico sic p̄cise significādo: q; aliter ponendo: illa esset possibilis: vt si ponat significare te currere gra exēpli: ⁊ dicas q̄ tacta ꝓpositio bꝫ significatuꝫ pole: vt etiā multi alij asserunt: ⁊ ꝫ pol'e fit illām esse impoſſem sic p̄cise significādo: non tñ sequit inconueniens: ponēdo illud inesse. nā posito i nesse q̄ illa sit impoſſis: hoc cōcedit pro vero: ⁊ ió dicas q̄ diffinitio ꝓpōis poſſis: ⁊ ēt diffinitio ꝓpōis impoſſis bꝫ intelligi solū de illa: q̄ non est talis per reflexionē. ¶ Multi addūt q̄ illa diffinitio non ēt bꝫ intelligi respectu insolubilis ꝓpōis: ꝫ istud nō assero vt declarabo in mā insolubiliū. ¶ Notādū ēt q̄ ly possibile in diffinitione ꝓpōis poſſis positū non ampliat: q; tunc ista. bō est asinus: pbaret esse poſſis: sic arguēdo: B est pol'e demōstrando boc significabile. s. te eē boiem: ⁊ boc est vel pōt esse significatuꝫ illius ꝓpōis: bō est asinus: saltē per nouā impositionē: ergo ⁊c. sumat' ergo significatuꝫ pro eo q̄ significat ⁊ non ampliatiue.

¶ Quinta diuisio. ꝓpositionū cathegoricaꝝ alia necessaria: alia ꝓtingēs. Propositio necessaria est illa: cuius primariū ⁊ adequatū significatū est necessariū: vt deus est. Propositio ꝓtingēs est illa: cuius significatū primarium ⁊ adequatū est ꝓtingēs: vt tu es homo Et voco significatum cōtingens illud q̄ indifferenter potest esse verum vel falsum.

Aduerte primo ꝫ has diffinitiones q̄ significatū necessariū dī q̄ nō pōt eē: q; necessariū dī 5° metaphy. q̄ est impoſſe aliter se bīe. idē ḡ est dicere. ꝓpositio neūia est illa: cuius significatū est neūium: ⁊ dicere q̄ suū significatū non pōt non esse. ¶ Aduerte tñ q̄ necessariū est duplex. s. simplr ⁊ sm qd. Necessarium simplr est q̄ non pōt nō eē: nec potuit nō eē: nec poterit non eē: vt deū eē est neūium. ¶ Neūium sm qd est q̄ non pōt non eē: nec poterit non eē: potuit tñ non eē: vt cesarē fuisse: ⁊ ita ꝓportionalr ꝓpositio pōt dici neūia, dupliciter. vel simplr: vel ꝫ qd. Significatū vo ꝓtingēs est q̄ pōt eē ⁊ non eē. Idē ḡ est dicere ꝓpō ꝓtingens est illa: cuius primariū significatū est ꝓtingens ⁊ dicere q̄ primarie sīgnificat pōt eē ⁊ non eē. ¶ Aduerte secdo q̄ nō ois ꝓpositio ꝓtingens ad vtrūlibet pōt eē falsa: sic p̄cise significādo. Nā ista aliqua ꝓpō est falsa: non pōt eē falsa sic p̄cise significādo: q; si pōt eē falsa ponat' esse: ⁊ tūc sequunt' duo ꝫdicroria: q; sequit' ista est falsa. ḡ aliq̄ ꝓpositio ē falsa: ex alia pte sequit' ista est falsa que precise signat q̄ aliq̄ ꝓpositio est falsa. ḡ nulla ꝓpositio est falsa. ārē sequit' ꝫ/dictio. Nec ois ꝓtingēs potest eē vera: imo aliqua ꝓtingens est q̄ non pōt eē vera neq; falsa. vt ꝑz de ista. nulla propositio est. ¶ Aduerte 3° q̄ sicut dixi q̄ verum ⁊ falsum p̄t accipi triplr. ita dico de oībus terminis modalibus pol'e impoſſe neūium ꝓtingens: verū ⁊ falsum. Et sic dico de neūio q̄ sumit' triplr. ¶ Primo trāsēdēter pro re neūia: vt cū dico. necessariū est deū esse. tunc ista significat q̄ aliq̄ res est que est neūia: ⁊ ista est deū eē. ¶ Secundo sumit' aduerbialr p modō neūio. ⁊ sic necessario deus est significat q̄ aliqualiter est in re qualr non pōt non eē ⁊ taliter est deū esse. ¶ Tertio sumit' pro ꝓpositione necessaria. ⁊ tūc ista necessariū est deum esse significat q̄ ista propositio deus est: est necessaria.

Circa diuisionē de ꝓpositione necessaria ⁊ ꝓtingēti aduerte q̄ ꝫ quacūq; ꝓpositione data contingens sit illā eē: tñ aliqua est q̄ē neūia: q; ꝓsiderat' necessitas significari: non aūt existia ꝓpositionis: nā necessitas est in ꝓpositione: ⁊ ēt ꝓtingētia: sicut in signo sicut dictū est de veritate ⁊ falsitate. ¶ Et nota q̄ ꝫ valeat argum': ista ꝓpositio bꝫ significatū primariū ⁊ adequatū contingens: vel necessariū. Et non est talis ipossibilis per reflexionē: q̄ dico pp diuersas opiones. ḡ est ꝓtingēs vel necessaria. non tñ valet talis modus arguēdi quotiēscūq; illa ꝓpositio formabil' sic p̄cise signīando est vera. ergo est vel erit neūia: q; illa ꝓpositio aliqua ꝓpositio est. est talis. ⁊ tñ est ꝓtingens: vt ꝑz. ¶ Nec valet talis modus arguēdi. Quotienscūq; ista ꝓpositio formabil' sic p̄cise signīando erit falsa: ergo non est vel erit ꝓtingens: q; ista ois ꝓpositio est negatiua sic p̄cise significādo est bnōi: ⁊ tñ est ꝓtingens: ⁊ ideo recte diffinit Paulus rōne significati ⁊ non aliter. ¶ Notandū vlterius q̄ aliq volunt q̄ sicut dat' triplex impoſſe: ita ēt triplex necessariū dz dari: per se. s. q̄ nunq̄ potuit neq; pōt aut poterit eē falsuꝫ: vt ista. deus est. sic precise signīando: quoddā aūt est per accñs tale q̄ ꝫ non possit: aut poterit esse falsum) potuit tñ esse falsum vt ista. cesar fuit: quoddā aūt est necessariū per reflexionē vt boc: hec ꝓpositio est necessaria sic precise signīando seipsa demōstrata. ¶ Sed ꝫ istos potest teneri satis ꝓbabiliter q̄ nulla pōt ꝓpositio neūia ⁊ per reflexionē. pura in qua ibidē denotat' reflecti necessitas supra seipsam: ⁊ nulla talis necessitas est: vñ ponēdo q̄ ista ꝓpositio: hec ꝓpositio est necessaria sic p̄cise significando (seipsa demonstrata) sit possibilis: nullū sequitur inconueniens: q; si ꝓcedat' possibile esse illā esse necessariam nullū sequit' inconueniēs: non sic tñ est de impoſſibili per reflexionē: q; ponēdo illud non eē impoſſe: hec propositio est impoſſis scipsa demōstrata sic p̄cise significando habet' inconueniēs: puta sic arguēdo: est possibilis: ergo suū signīatū est possibile: ⁊ suus signīatū est ista. met eē impoſſe: ponat' ḡ in eē: tenet' eo mō signīabit sicut ⁊ nūc ⁊ non fiet' variatio ex pte rei: ḡ qua rōne erit tunc vel eēt impoſſis eadē rōne nunc: non tñ pp hoc dico illas ꝓpōnes eē insolubiles: vt multi asserūt: sicut declarabo in mā insolubiliū. ¶ Considera ēt q̄ ille terminus ꝓtingēs: in diffinitione ꝓpōis ꝓtingētis: nō sumit' ampliative: sicut ēt ille termin' pol'e non sumit' in diffinitione ꝓpōis poſſis: q; aliter segret' q̄ ista ꝓpositio. bō est asinus. eēt ꝓtingēs sic arguēdo: te currere est ꝓtingēs: ⁊ te currere est: vel ꝓtingit eē primariū ⁊ adequatū signīatū istius ꝓpōnis: pōt. n. imponi ad sic signīandū: ergo ista ē contingēs: sed ly significatū in tali ꝓpositione supponit pro eo q̄ est: non aūt ꝓ eo q̄ est vel ꝓtingit esse ⁊c.

¶ Sexta diuisio ꝓpositionū cathegoricarum alia alicuius q̄ntitatis alia nullius. Propositio cathegorica alicuꝰ q̄ntitatis est illa que

Notādū 2m dco termini modales possit triplici sumi.

Notādū 2m C

Notādū 2m D

Manfre. Notādū 3m

Notādū 2m G

Notādū 3m

Notādū 4m E

5a diuisio. Side Pau. 2. prin. 3. sophi. cō. 3°. |. sophi. vlt° cor. 3° 4° cō. 18. |10. pn. 3. dub. cor. 2°. 4° con. |. 3° pn. 2 du. cō. 2°. |. co. cō. 4° cum no. |. 3° pn. etuf. cō. 2 cor. 38. pnc. 2. dub. |. 18. pn. 3. du. cō. prima 2 cor. Notādū 3m. In ter. co. 6. F

3° est neūius.

Notādū 3m

Notādū 4m I

6a diuisio

Pau. pmo prim. pri. fo. 1. o1. 4°. 12° trac. 10. par. c 5°. 2m. c. 3. 8. trac. p°.

est vlis particularis idefinita vel singularis. ¶ Propositio vlis est illa in qua subjicit termi nus cõis signo vlis determinatus: vt cis hõ currit. Terminꝰ cões poco in plenti nomen appellatiuꝰ ꝛ pnomen pluralis numeri. Si gnaꝝ lia sũt ista: cis: nullus: glibet: vnusqsq: vter qz: neuter: quilibꝫ: quatuorlibet: ꝛ huius modi. ¶ Propositio particularis ẽ illa in qua subjicit termin9 cõis signo particulari oter minatus: vt aliquis hõ disputat. Signa par ticularia sunt ista: aliqꝫ: qdã: alter: reliquus: ꝛ huiusmodi. ¶ Ic positio indefinita est illa in qua subjicit terminus cõis sine aliquo si gno: vt hõ est aial. ¶ Propositio singularis ẽ illa in qua subjicitur terminꝰ discretus vel terminus cõis cum pnomine demõstrativo singularis numeri. Exẽplũ primi. fo. currit. Exẽplum secũdi. ille homo disputat. Loco aũt terminꝰ discretꝰ vel singularẽ nomen proprium aut pronomen demõstratiuum sin gularis numeri: vt iste ista istud.

Pau. lo. ma. 2°. fol. 1ccr. fa. 4°. 1 lo. p. trac. 2°. c. 2°. 3°.

Pau. lo. par. 7. trac. c. 6°. 4m. c. 3. 8. trac. fi.

Pau. lo. par. 7. trac. c. 5°.

Mẽgbus Mordãi 5°. Lmitatio nes ꝓpõis vlis. Pro hac diui. vi de 9o. lo. 10. 45. enũ. 9. on cor. 6°. 46. 45. ꝛ cor. 2°. l. 48. 3m. enũ cl. 4°. 3m. 3. 9u. no. 1°. c 6. l. 41. ꝛ tuicles. l. 41. 3m. 4. on. c 6. 2°. l. c 5°. tra. 8. lo. par. 3°.

Limitatio nes ꝓpõis particularis.

Limitatio nes ꝓpõis indefinite.

Limitatio nes ꝓpõis singularis.

Aduerte primo q; limitationes propositionis vlis quoꝝ cõditiones regrunt ſm magistrũ in logica magnã. ¶ Prima q; subjiciat terminus cõis vt excludat terminꝫ singularis: z per boc q; dicit subiicit z nõ pdicat denotauit; q; quãtitas ꝓpõnis sumit a subie z nõ a pdicato. ¶ 2ª nõ pregnans: q; ſiſt terminus pregnans mediãte signo vlis nõ est vlis vt dicẽto. nõ semp fuit bõ. nõ semp disputauit: nulla ista: ẽt ꝓpositio vlis. ¶ 3ª solo signo determinatus vel pluriꝫ: cidẽ equialẽ ribus. Di solo signo vlis determinatus: q; ſi aliꝫ signo determinaret nõ esset vlis: vt illa. incipit ois bõ esse. Dicit ẽt vel pluriꝫ cidẽ equalẽtibus, ꝑpter negationes equiualẽtes signis affirmatiuis: vt dicẽto. nullus bõ nõ currit: q; equaler huic: q; liber bõ currit. ¶ 4ª existente vel existentibus aliqd illius, ꝑpter pciacentẽ vlis: cum idẽ ſit subm vtrinq;. ¶ Pro limitatione ꝓpõnis particularis q̃uoꝝ cõditiones regrunt, 5ª q; subjiciat termin9 cõis nõ singularis. 1ª non pregnans ꝑpter istas aliqs nemo est. 2ª solo signo particulari determinatus vel pluribus cidẽ equialẽtibꝫ, ꝑpter 5m ista nõ est particularis. inci pit ẽ aliqs bõ, ꝑpter 1m. ista est particularis. nõnullus bõ est animꝰ: cum equaleat huic. aliqs bõ est animꝰ. 4ª existẽte vel existẽtibꝫ aliqd illius referendo relatiuũ ad talẽ, ꝓpõnẽ particulariter ꝑpter eius pciacentẽ. ¶ Pro limitatione ꝓpõnis indefinite q̃uoꝝ cõditiones regrunt, 5ª q; subjiciat terminus cõis ꝑpter singulares. 1ª non pregnans, ꝑpter iste quæ non iunt indefinite: ab eterno fuit bõ. semp fuit bõ. 2ª nullo signo determinat9 vel pluribus cidẽ equalẽtibus. 5m bõ ꝑpter illas in quibus est ſi gnũ: siue alicuius q̃tatis ſint siue nullius. 2m dicto. dicẽto nõnullus equus currit equaleꝫ huic equꝰ currit. 4ª existẽte aliqd illius ꝓpõnẽ pciacentẽ vlis. ¶ Ex 3ª cõditõe videt9 q; eadẽ ꝓpõ est particularis z indefinita: q; illa. nõnullus equus currit. ẽt equaleat huic particulari. aliquis equus currit: z etiã equaleat huic indefinitẽ: equus currit. ergo est particularis z indefinita. ¶ Propositio singularis ſic limitat, est illa qua subjicit terminꝰ discretus sine signo imobilitante aut terminus cõis pnonie demõstratiuo determinatus existente aliqd illius. Dicit sine signo imobilitante ꝑpter talẽ: necessario tu nõ es animus: cuius subiectũ imobilitatur: non q; ſtet determinate vel cõfuſe z impediat defectum: q; nõ pot de iege cõi defectũ sub termino discretos: ꝗ ſuspẽdunt talia subꝰa ꝓpria denoiationes: q; nulla illarum ẽ discreta sed modalia. Dicit vlteri9: vel subjicit terminus cõis solo, quoie demõstratiue determinatus existẽte aliquid illius. Dicit existẽte aliquid illius: vt supra.

Dubium.

¶ Dubitat vnde sumit q̃ritas ꝓpositionis: z consequenter, quare alique ꝓpões sint alicuius q̃tatis ali que nullius. Alicuius q̃tatis vt vlis: particularis: indefinita z singularis. Nullꝰ vt excipiuse: excepti9ue redu plicatiue. ¶ Ad boc rñdent qdã dicẽtes: q; ꝓpõ pot sic derari 1°. Uno 9m fundas 7 cõpões terminoꝝ. Alio 5m ſigrus. 5° mõ ois ꝓpõ est alic9 q̃tatis: q; q̃tũ est il lud qõ est diuiſibile, in ptes: quarũ gibet est nata esse b aliqd. 5° meta. 5. ꝓpõ ẽ mõ accepta ꝑ diuidi in ptes. i. subm pdicati 2 copulã: q; q̃libet est natus ꝑ se esse boc aliqd. 3° mõ quo ad significati, ꝓpõ ẽ alicuius q̃tatis: cuius subm significat aliqd totũ vel aliqõ qõ est ps in toto. Exẽplũ primi. vr qlibet bõ currit. Exẽplus secũdi. vt aliqs bõ currit. bõ currit. sortes currit: etc aũt subm figit pte in toto: q; ps figit tic: q; pot ꝓtineri in toto: q; tũc est q; toto existe vero ps est vera. ¶ Ex tito 9 q; ꝓpõ excepti9a z exclusiua redupliciatiua non sunt alic9 q̃tatis: vt dicẽto. nõ bõ currit: vel qlibet bõ ꝑter totem currit: vel qlibet bõ inq̃rũ bõ currit. nõ enim figut ista subꝰa totũ qõ cõprehẽdi pot sub eis: nec ꝑt quæ pot neaf intotoq; ũ ista est vera: qlibet bõ, currit: non ũ ẽ est vera nisi bõ currit: nec ista, nisi bõ ꝑter totes currit: nec ista, qlibet bõ inq̃rus bõ currit. Addũr ẽ illi q; ista est nulli9 q̃tatis. ista est ſpes. ẽ ly bõ simplr supponat: q; ẽ ẽt alicui9 q̃tatis: maxime eẽt indeterminatꝰ: nõ est vera: q; nõ pot esse vlis nec pticularis. Jrẽ nõ pot oxdina ri in figura. Jte figret pte in toto: nõ est falsũ: nec q; sup ponat simplr nõ est ps hois cẽntialis nec subalterna nec aliqualis ps. ¶ Decopio peccat in duob9. 5° nimirum est: q; dicit ꝙ q̃tas attẽdit penes subm 2 non assignat cãm. q; re magis penes subm q; pdicatũ. 2° dicit falsum, dicit ẽni. Ois ꝓpõ tit9 subm ligit totũ aut partẽ in toto est affirmatiue q̃tatis: sine intelligẽdo: sic ut ipse intelligit.

Cõtra. q; ista ꝓpõ. b bõ inq̃rũ b bõ est aial. figit ptẽ in totũ ad modũ subꝰe: tñ nullus est q̃tatis. q̃ re. 2ª ista est nota cũ minori. maior: probat: q; rñ ipũ propõ figit ptẽ in toto q; ps põ: ic figit q; ptineri pot in toto q; tũc est q; toto existe vero ps est vera: sed ista est b probatio: q; illa vlis. ois bõ est aial. nunq; pot esse vera qu illa singularis sit vera. hic bõ inquãtũ b bõ est aial. Sit9 arguit de illa. b bõ inquantũ hic bõ est aial: q; illa vlis. ois bõ est aial non pot esse vera qn talis sit vera. ergo est alicuius q̃tatis. sue patent ꝺm illos. ¶ Aliter ergo rñdendus est: ꝙ dubitatio bs duas pres. 1ª est. vñ sumit q̃ritas 2ª. quare alique propões sint alicuius q̃tatis: z aliq non: vt clare habeat rñsio: sigillatim rñdebo. ¶ Ad 1ª dũ ꝙ q̃ritas sumit a subie z non a pdicatis. Cuius rõ est: q; subꝰa pũ accipi vlr z particulariter. pdicata 9 non. nã ꝓpbs ꝑ piber. dicit: q; vle vlr sumpt9 nunq; pre dicat. Quare aũt subiecta pũ accipi vlr z particulariter z nõ pdicata: ꝛ est rõ. ꝑ q; ſignũ pot remanere ſignũ a parte subiectiõis aũt a parte pdicati cuꝰ ſit ps pdicati. 2ª rõ est: q; subiecti9 se bs vr mãpre: dicatũ vero vt forma. Cum aũt forma de se sit indiuiſibilis: nõ vero diuiſibilis rõne etiã q; formatio significati vle ricens formã bs addi subiõnẽ aũt pdicatorũ: quor medus pũ variari subm variaꝫ q̃ritas propositionis: cũ aũt quadruplr possit variari: q; aut subm est terminꝰ vlis aut singularis. Si singularis sic facit singluaꝛ. Si vlis: aut cuꝰ ſignꝰ: aut sine ſigno. ſi sine ſigno: sic facit propositiõne indefinitã

Responsio. Propositio dupliciter potest considerari.

Ja. 1. c. 6. 18.

Cõtra rñsionem instat.

Alia rñsio.

Cap. 5°

Subiectum variari pot quadruplr.

definitam: sit cuꝰ signo: aut vlr aut particularter. si particulariter: facit pticulare. si vniuerſalr vlem: ꝛ fic ḋctru pler est ꝓpoſitio alicui? quãtitatis. ¶ Ad 2ᵐ dicit magiſter in logica magna formalr dc ꝑba. Quandocũq; ſubm alicuius ꝓpõis imobilitat nõ quidẽ per modũ determinationis ſup determinabilit: ſicut imobilitat ꝑdi cat vbꝫ affirmatiue tenit ſubm; excluſiue: ſed imobilitat per modũ ꝓbationis termini ꝓcedẽtis ipſius; rõne cuius ſubm a ſua ꝓpia denoiatione ſuſpendit: non ẽ aliquius quãtitatis. Ideo excluſiua. vt tñ bõ currit: que hꝫ ꝑdi rõne ſigni ꝛ non ſubti non ẽ aliqui? q̃titatis. Exceptiua ſili: redn plicatiua ſili: ablatiua in ꝑticulari. ſi ſta. non boie currẽte tu es asinus: nullius eſt q̃titatis: ſed ista. tu es asin? nul lo boie currẽte. eſt ſingularis: ſili? ita. ſine aure tu poteꝛ audire. nullius ẽ q̃titatis: ꝛ breuiter dicat dc oib? illis in q̃bus ſubm ſuſpendit: a ꝓpria denoiatione rõne ꝓbationis termini ꝓcedẽtis ipſius. Et nota bene: q; non oẽs ſciunt hoc quos credis ſcire: ideo tu deciperis.

Ritius. Notandum Dicit ꝑba. 28. ſm. 4. ꝓba. con. 6ª 42ª.

Nota ꝙ iſta diffinitio habet ſic limitari: ꝓpoſitio vlis eſt illa in qua ſubiciẽ terminus cõis determinat? ſigno vlis. ſtans distributiue mobiliter ratione ſigni exiſtis in eo: vel eſt illa que ſubordinat vni talir ſic ſolues oẽs inſtãtias. ¶ Dic ſunt due petitiones. Prima qd eſt ſubm in ſta. vꝛcꝫ boius eſt aial. ¶ Rñ ꝙ iſta vocalis: aut ſcripta nõ hꝫ ſubm: q̃a ꝑbat. q̃a ſi haberet maxime eſſe hꝫ boius: ſed id non ẽ ſubm. igit non habet. ꝓinſa ꝑs cꝫ maioꝛ: tu es minor: ꝑbat fic. Oẽ ſubm re gitur a verbos ſed ly boius non regit. a Xbo: ꝛ eſt obliquus: ꝛ expreſſe ꝙ regit. a ly vꝛcꝫ. igit ꝛc. ſed bene dicit ꝙ iſta ſubordinat vni habẽti ſubꝫ. pura iſti. vꝛcꝫ homo eſt aial. ¶ Secũda petitio: que differẽtia eſt inter iſtas. vꝛcꝫ boius currit: ꝛ q̃libet homo currit. ¶ Rñ ꝙ ex ꝑma ſequit ſcõa: non econuerſio. ꝑbat: q̃ ſequit. vꝛcꝫ hominũ currit: ꝛ q̃libet homo eſt alter hominꝫ. igit q̃libet homo currit: ſed econuerſio non ſequit: q; poſito ꝙ non ſit niſi vnus homo in mundo ꝛ currat. iſta eſſet vꝛa. q̃libet homo currit. ꝛ iſta falſa. vꝛcꝫ hominum currit: quia ponit plures eſſe homines.

1ª petitio. Reſpoñ.

2ª petitio. Reſpoñ. ꝑba. 40. ſm. 4. ꝓba.

Tit? ꝑba. ſo. 39. |. 40. |. 41. |. 24. ꝑm. ꝓba. 4. |. 5. 7. 8. ꝑm. ꝓba. 3. |. 1ª ꝑba. 10. 60. 3ª. |. 42 ꝑm. 4. ꝓba. |. 10. ma. 6ª. fo. 39. fa. 3ª. vltª. |. 2ª. fo. 109. fa. 3ª. 2ª. 2ª. 4ª. 6ª ꝓba. |. c. 3. 7. irac. lo. par. 6ª.

Mẽgbus. Notandum

¶ Ex quibus ſequitur iam que eſt cathegoꝛia: nullius quantitatis. Et dicitur ꝙ illa que non eſt vniuerſalis: nec ꝑticularis: nec indefinita: nec ſingularis: vt excluſiue: ꝛ exceptiue: videlicet tñ homo currit: omnis homo ꝑeter ſortem mouetur.

Aduerte ꝙ ly cõiter ponat ꝙ ifte ꝛ non ſunt alicuius q̃titatis. ſ. excluſiua. exceptiua. redn plicatiua. ablatiua in ꝓfia: tñ non tñ iſte. q̃uoꝛ non ſunt alicuius q̃titatis: ſi multo plures: vt dicit magiſter in logica magna. Et breuiter oẽs iſte ſunt nullius q̃titatis in q̃bus ſubiectũ ſuſpẽdit a ꝓpria denoiatio ne rõne ꝓbationis termini ꝓcedẽtis ipſius: vt iſte. ab eter no deus fuit: ſempꝫ hõ fuit: incipit ſortes eſſe: immediate añ tu fuiſti. neceſſario deus eſt. ſtingenter tu es. tu ſcis ſortem currere. poſſibile eſt ſor. currere: ꝛ de cõſimilibus.

Mẽgbus. Notandum

Manfre. Bõda ꝑm.

Circa ꝓpoſitionẽ vlem aduerte ꝙ illa habet ſic diffiniri. Propoſitio vlis eſt illa in qua ſubiciẽr terminus cõmunis ſine ꝓnomine demonſtrariuo: determinat? ſolo ſigno vniuerſali: ꝛ non ab alio ſigno: ꝓuta excluſiuo vel exceptiuo vel pluribus ſignis equalẽtibus vni ſoli vniuerſali: q̃ dico ꝓpter hanc ꝛ ſiles: non aliqs homo currit: ꝛ equalet iſti. nullus homo currit: ꝛ ratione duoꝝ ſignoꝝ ꝛc. Et cum hoc ꝙ ſupueniente ſigno diſtribuat mobiliter: q; dico propter tales propoſitiones. ne ceſſario ois homo currit: neceſſario ois homo ẽ aial: q̃ non ſunt vles ſm opinionẽ oium: etiã dico ꝓpter tu es incipit ois homo: deſinit currere ois asinus: tenẽdo cꝫ nullus ꝙ ſubm ſit ly homo vel ly asinus ly ſequatur ꝛc. ¶ De oppoſitione particulari etiã dicas ꝙ eſt illa in qua ſubiciẽtur terminus cõmunis determinatus non a ꝓnomine demonſtrariuo: ſed a ſigno particulari ſolo vel pluribus equiualentibus vni ſoli: q; dico ꝓpter tales ꝓpoſitiones: nõ q̃libet hõ currit: non nullus homo eſt ani mal: que particulares ſunt ratione plurium terminoꝝ equiualentium vni particulari. ¶ Addo etiã ꝙ oportet ſubiectus talis particularis ſupponere determinate: q; dico ꝓpter tales: neceſſario aliqs homo eſt animal: contingẽter aliquis homo eſt currens: q; non ſunt particulares. ꝓpter hanc vltimã particulãriã dico ꝓpter hanc aliquis homo ꝓpter ſortem currit: que ſm Petrũ Mantuanũ in capitulo ꝓbationis excluſiue habet ſubiectum ſupponens confuſe ꝛc. ¶ De indefinita etiã itel lige ꝙ ſubiectũ ſuũ debet ſupponere determinate: nota tamen ꝙ iſta particula de ſuppoſitione diſtributiua: nec determinata apud multos non eſt neceſſaria: q; illi ter mini neceſſario ꝛ contingenter cõputãtur pro ſignis: ꝛ ideo illa particula ſolo ſigno vniuerſali vel particulari vel pluribus equiualẽtibus ſoli vni ſigno particulari vel vniuerſali ſatisfacit reſpectu talium propoſitionũ predictarũ: in ꝓpoſitione tamẽ vniuerſali magis neceſſaria videtur illa particula ꝓpter dictionẽ exceptiuã.

Cõra vocationẽ ꝛ. de ſcreto. vide ꝑba. 45. ꝑm. 3. ꝓba. 10. |. 44 cuiuſdes. cot. 6ª con. 6ª.

Oppoñ tenet lo. na. 2ª. fo. 109. fa. 4ª. ſi.

¶ Paulus tenet ꝙ nomẽ demonſtrariũ in plurali nunq̃ ro non facit propoſitionẽ ſingularem: q; vult ꝙ ſi talis ſit currus: tũ ſit indefinita. cõtra quod tenet Apollinaris in tertia queſtione ſuarũ ſuppoſitionũ. vult enim tales ſingulares eſſe: q; ly tale ꝓnominem in plurali ſumptum ſignificet multa: illa tñ ſignificat per modũ diſcreti: ꝛ ſingularẽ: pura hec. iſti currunt: ita ſignificat iſtos currere q; non alios ſignificatꝛ: vbi ꝓtale. ꝓnomẽ demonſtrent alios: tũ nõ eſt amplius ille terminus: q; variat demonſtratio. Tũ ſic aũt eſt de iſtis terminis: bõ albus: asinus niger: q; ly ꝑm? ita ſignificat boꝛes albos: q; nõ nigros: illos tñ ſignificat mõ cõi: ꝛ nõ ſingulari: ꝛ determinatur magis ad bos albos q; ad illos: ꝛ ſic de alijs ſuo mõ. ¶ Difficultas eſt. vtrũ illa: asinus ſortis currit: vel iſta alia. bunellus bois geſcit: ꝛ alie ſimiles ſint ideſinite vel ſingulares. ¶ Petrus nãtuanus vt innuere in tractatu ſuppoſitionũ q; tales ſint partim ſingulares: ꝛ partim ideſinite: ex quo ſubm cõponit ex termino diſcreto: ꝛ cõi: nõ ergo ſunt magis quãm ſingulares vnius: q; alteri?.

Dubõrnita.

¶ Apolli. tñ ꝛ recte in terria qõne ſuppoſitionũ: vt ꝓpꝫ tenet oppoñ. Vule enim q; ita: asinus ſor. currit: ſit ideſinita: q; ly ſubm cõponat ex termino diſcreto ꝛ cõi: q; tñ illud ſignificat modo cõmunis: ideo illa eſt indefinita. oppoſito aũt modo eſt dicẽdum de iſta. bunelus bois quieſcit. q; eſt ſingularis: q; ſubiectũ ſignificat diſcreto modo. Iſta oia patẽt diligenter conſidrãti. ¶ Petrus mantuanus in multis locis ẽ ꝑcrim in capꝛo de ꝓbatione excluſiue ꝓpoſitionis circa finẽ tenet contra cõm modum loquẽdi. q; ꝓpoſitio excluſiua ꝛ exceptiua ſint quanteꝛ: multas rõnes adducit ad. ꝓbãdũ hoc: videas loco allegato: quas tamen ſoluere eſt multum facile.

¶ Iuxta primã ſecundã ꝛ vltimas diuiſiones ponit iſte verſus. Que ca. vl'p. qualis ne vl' af. u. quãta par. in. ſin. Prima pars ſic intelligitur q; ad interrogationes de propoſitione facta per que reſpõdet cathegorica vel hypothetica. Secũda aũt aſſerit q; ad interro-

Mēgbus. Dubium. Responso. K

Dubitatur

Prepō tri plicit ponit considerari.

Alia ritio. L

Prepō qua drupliciē pōt diuidi.

Notandum.

M

cōra omnes diuisiones ꝓpositionū, virū sint date de ꝓpone codē; modo sumpta. ¶ Ad qō rñdet quidā q̄ non sunt date de ꝓpōne codē; mō sumpta ſ; diuersimode. Unde ꝓpositio pōt cōsiderari triplr. Uno° quo ad subam: ꝛ sic diuidit in cathegoricā ꝛ hypotheticā: q̄ dic subm p̄dicatum ꝛ copulā rangi; ꝛ ree pucipales: vel habere plures ꝓpositiones rangi; partes: et de subꝫ propōnis. Alio° pōt cōsiderari quo ad qualitatē: ꝛ sic diuidit in vlēs, particulares, indefinitā; ꝛ singulare: q̄ facta est diuisio ſm cōditionē subiecti a quo sumit qualitas: cū subm se habeat vt materia: ꝛ qualitas est eterna materie ſm Cōmentatorem in de substātia ordis. Alio modo pōt cōsiderari quo ad qualitatē: ꝛ hoc dupliꝛ: vel q̄ cōsiderat qlitas significatis vl significati. si significatiue: sic diuidit in affirmatiuā ꝛ negatiuā: q̄ facta est diuisio ſm id q̄ se habet vt forma in ꝓpōe. ꝛ cōsequēter vt qlitas purā sect verbum et illud q̄ est vt forma respectu subiecti ꝛ p̄dicati. Si aūt cōsideraī qlitas significatis sic diuidit in verā ꝛ falsā immediatā ꝛ cōtingentem: possibilē ꝛ impossibilem. ¶ Aliter pōt dici ꝛ alr̄ius q̄ propositio pōt qua drupliꝛ diuidi. ſm subꝫ ſm qlitatē ſm quātitatē: ſm materiā. Si ſm subm tripliciter diuidimur in cathegoricam ꝛ hypotheticam. Si ſm qualitatē in affirmatiuā ꝛ negatiuā. Si ſm quātitatem diuidit in vlem, particularem, indefinitam, ꝛ singulare. Si ſm materiā; diuidit in necessariam, contingentem, verā, ꝛ falsam, possibilē, ꝛ impossibilem. ¶ Adnerte tamē q̄ non loq̄or de materia ex qua est propositio: q̄ sic esset accipere propositionez ſm substātiā ꝛ termini sunt materia propositionis ꝛ de substātia eius: ſ; loq̄or de materia pro habitudine p̄dicati ad subm. Ideo materia propōnis vt hic sumit ē habitudo predicati ad subm in qua sit cōpositio predicati cū subiecto: ꝛ in qua subm vel predicati discōueniunt ꝛ cōuenīre ſm hoc materia ꝓpositionis est tripler. ſ. naturalis, contingens, ꝛ remota. Materia naturalis est illa in qua predicatū est de essentia subiecti: vel propriꝰ eius: vt homo est animal: ꝛ homo est risibilis. Cōtingēs ẋo est illa in qua predicatū pōt inesse aut abesse subo: vt homo est albus. Remota est illa in qua predicatum non pōt cōuenire subiecto: vt homo est asinus. Et ſm hāc tri plicem materiā sumunt alie tres diuisiones: q̄ ſi materia est naturalis: ꝓpositio est necessaria. si cōtingens: est propositio contingens. si remota: falsa est. Item si nālis vera est, si remota falsa est. ꝛ si contingens possibilis est. si remota impossibilis: ꝛ loquor ꝺ affirmatiuis: q̄ in negatiuis aliter variantur. ¶ Adhuc subtilius pōt dici q̄ propositio necessaria fm veritatē diuidit in cathegoricā ꝛ hypotheticā: q̄ propositio vna vel est simpliciter vna vt cathegorica: vel est vna cōiunctione: vt hypothetica: sicut aliquid vnum diuidimur in vnus simpler ꝛ compositū. Deinde ꝓpositio cathegorica fm qualitatem diuiditur in affirmatiuā ꝛ negatiuā am ratione copulatiue quā attēdit affirmatio ꝛ negatio. Deinde fm quātitatem diuidit in vniuersalē; particularē indefinitā ꝛ singularem ratione subiecti q̄ nō suspēditur a propria denominatione. Deinde fm mām diuidit vltrius in verā ꝛ falsā: necessariā ꝛ contingētē: possibilē ꝛ impossibilē: ratione significati propositionis quod est tale.

Due alie diuisiones ꝓpositionis. Tertia diuisio.

Meter iupradictas diuisiones due alie declarant. Prima ē ista. Propositionū cathegoricaꝝ: alia ō in esse: alia modalis. Propositio cathegorica de inesse ē illa in qua nō ponit aliqs modus: vt homo currit. Propositio cathegorica modalis est illa in qua ponit aliqs modus: vt possibile est sortē currere. Modi aūt sunt sex. ſ. possibile ꝛ impossibile: necessarium ꝛ contingens: verum ꝛ falsum.

Mēgbus.

Aduerte

Mōa. pmo.

Mōa. 2dm. N

Notādā 3°. Adnertus vsq; ad capitā.

Modi plus sumi dupliꝛ. O

Sufficientia modorum.

ꝓ diffinitiones iste de virtute sermonis false sūt tēt cathegorica, ꝓpositio nō sit modalis in qua ponit modus: vt ista hoc est pole. Sed in sensu in quo sūt vere sunt. Prima enīy que dicit, modalis est illa in qua ponit modus, sic intelligit. ā in qua predicatū inest subo cum determinatione modi: vt pole est sortes currere. Uel magis ad ſram dic. Modalis est illa in qua ponit modus modaliter sumptus: q̄ tūc ordinant; cum dicto. ¶ Cōtra: si sic est ꝛ pōne de inesse q̄ est illa in qua p̄dicatū inest subo simpliciter sine determinatione modi. Uel magis ad literā dic de inesse est illa in qua nō ponit modus modaliter sumptus. Modi autez sunt sex. ¶ Ad cognoscendā q̄ sit modus in ꝓpōne ꝛ quor sunt modi. ¶ Aduerte circa hm̄ q̄ modus est adiacens rei determinatio. i. determinatio facta ꝑ adiectiuū, vnde adiectiuus determinatio ꝛ modus candē rē dicūt: sed differunt ſm rōnem. Adiectiuū enim dicit rem adiacentem. determinatio ẋo dependentiā rei: modus autez dicit vtrūq;. ¶ Circa 2m̄ aduerte q̄ adiectiuum est duplex. ſ. nois vt albus alba albū: ꝛ similia: ꝛ verbi vt adueribum: q̄ fm Priscianū aduerbium est vt verbi adiectiuum. ¶ Adiectiuū ẋo ram nois q̄ verbi est duplex: q̄ quodā pōt determinare verbū rōne cōpōnis: ꝛ q̄dā non. Illud aūt q̄ pōt determinare verbū rone cōpōnis: si addat aliqd supra cōpōnē: vtputa necessitatē vel aliqd hꝺ: q̄ fit additū sit ex parte rei pōt facere, ꝓpositionem modalē. Undeꝺ ꝑ q̄ determinet verbū rone cōpositionis. i. q̄ determinet oīonem coniunctiua vel infinitā: vt dicēdo fortē currere est pole: q̄ nō facīt illa aduerbia bene, male, ꝛ velociter: q̄ determināt rone verbi: vt fortē currit velociter: ꝛ mne: nuper: que determinant rationē ꝓpōnis: vt fortē nūc currit: ꝛ multa adiectiua nōalia ꝛ ꝺbalia. Dicit 3° q̄ addat aliqd supra cōpōnē: q̄ fit ex pte rei q̄ nō facīt ista aduerbia dubie: ꝓbabiliter vel ista nomina dubia: ꝓbabile fcitū cū significant qualitatē aīc ꝛ nō rei: q̄ nulla dubietas est ex parte rei: ꝛ q̄ ista. Fortius, comi; gens, dubie. verū, ꝛ falsum: ꝛ nō plura hūt has duas cōditiones. Ideo mō sunt sex modi facientes ꝓpōnē modalē. ¶ Et hi modi pōt dupliꝛ sumi. Cuoialiter: vt ereplificatiue: ꝛ aduerbialr: vt nēcio possibiliter impossibiliter: vere ꝛ falsē. hoc aūt alia ꝓt sumi verbaliter: vt pōt pio poli nō pōt pio Ipolis: ops nēcio: stinger pio cōpingenter. ¶ Circa sufficientia modoꝝ nota q̄ qdā fic assignant. Nam cū modi determinent cōpōnem vel inherētiā ꝺicat: ad sūm quor modoꝝ ouem determinare ista inherētia tot erūt modi. terminari aūt cōingit rm sex modoꝝ: q̄ aut per veritatē aut falsitatez absolutez: sic sununtꝰ duo modi. ſ. vez ꝛ falsum: aut per aliqd q̄ ipoz at veritatē illius inherentie cōditionatez: aut falsitatē cōditionatā. si veritatē ꝺitionatā: aut dicit veri tatē infallibilē: ꝛ sic accipit' nēcitātem: aut falsitatē infallibilē: ꝛ sic accipit' impoſsibilem: aut falsitatē fallibilē: ꝛ sic accipit' ꝓtingēs: aut falsitatē fallibilē: ꝛ sic accipit' pole: ꝛ sic

cñ erunt ibi sex modi, pole, ipole, necius, cõtingẽs, vep, ⁊ falsus. Et dicũt viterius q pole ⁊ ꝓtingẽs nõ dñt: nisi q vnũ ꝓportat de suo mõ signdi veritatẽ fallibilẽ vt cõtingẽs: aliud falsitatẽ fallibilẽ vt pole: ⁊ ió dicũt q pole est falsus potẽs cẽ vep; ⁊ ptingẽs cẽ vep potẽs cẽ falsus. Dant etiã aliã viam. ſ. q ptingẽs dicit x̃tatẽ euẽtus ex pte rei; ⁊ pole dicit x̃tatẽ euẽt⁹ ex pte tpis. ¶ Hꝫ ꝫ sint subtilr dcãñ sequẽdo viã cõez magis distinguẽdũ ẽ de ptingẽti. Qõ vno⁹ accipit pro posi. Alio⁹ q ptingẽti ad vtrũlibet. Primo mõ accipit ꝫ: ⁊ sic ordinat in figura: ⁊ sic pole ⁊ cõtingẽs nõ vñt: ⁊ si vnũ dicit veritatẽ fallabilem. ⁊ aliud. Scõo x̃o nõ accipiẽdo ptingens nõ ꝑdicit sibi aliqua ꝓpositio de nccio: q: cõtingens ad vtrũlibet exponit per pole esse ⁊ pole nõ esse: hoc est per vnã copulatiuã factã ex duabus partibus de posi. verbi gra. oẽm hominẽ cõtingẽs est. ad vtrũlibet currere exponit sic. ois homo põt currere. ⁊ ois homo põt non currere. cõtradictoriũ est: nõ oẽm hominẽ cõtingens est currere qõ valet ista. aliquis homo de necessitate currit vel idez homo de necessitate nõ currit. Et sufficiẽtia est talis aliquis modus dicit veritatẽ vel falsitatẽ absolutã vel cõditionatã. Si absolutã: sic est verũ vel falsum. Si conditionatã: aut dicit veritatẽ infallibilẽ: ⁊ sic est necessariũ aut falsitatẽ infallibilẽ: ⁊ sic est impole: aut veritatẽ vel falsitatem fallibilẽ: ⁊ sic est contingẽs ⁊ pole. Du^m est si oẽs isti faciunt ꝓpositionẽ modalẽ. quare magister non posuit ꝓpositiones de vero ⁊ falso in figura: sicut alias modales. ¶ Idem dubiũ est cõtra figuras assignatas a Pbo 2° piber. in qbus nõ ponunt ꝓpositiones de vero ⁊ falso: ⁊ alias sic ⁊c. ¶ Ad qõ Burleus dicit in 2° periher. q verũ ⁊ falsum nõ faciũt ꝓpõnẽ modalez: q: nihil addũt supra cõpõnẽ. ſ. supra esse ⁊ non esse. Idẽ enim est dicere sortes currit ⁊ verũ est sortẽ currere: ⁊ idez est dicere sortes nõ currit ⁊ falsum est sortẽ currere: q: nihil addũt supra esse ⁊ nõ esse: ió nõ faciũt ꝓpõnẽ modalem. Sitr nulla ꝓpositio modalis cõuertit cũ sua de inesse: sed iste cõuertunt: sortes currit: ⁊ sortẽ currere est verũ. Idco hec ꝓpositio. verũ est sortẽ currere: nõ est ꝓpositio modalis. ¶ aũt Pbs cõnumeret verum ⁊ falsum inter alios modos: hoc est: q: determinat qõ ꝑdicatum inest subtr sed q: nihil addunt supra cõpõnẽ: ideo nõ faciunt propositionẽ modalẽ. Et ꝓpter hoc Pbs nõ õterminat de oppõne: nec de ꝓpitia ꝓpositionũ: in qbus ponuntr verũ ⁊ falsus: sicut de aliis modis q faciũt ꝓpões modales. ¶ Hꝫ hoc sit ꝓbabile: ⁊ cñ ꝝ cõem sentẽtiã auctorum ⁊ ex sufficiẽtia modoñ põt argumẽtari ꝫ ipsum: ſꝫ gra brevitatis relinquo. ¶ Idco aliꝫ vñ sm Boetium de mẽte Armonij in 2° piherme. q Pbs determinat de propõnibus modalibus prout habẽt oppositionẽ ⁊ cõsequẽtiã: aliter q̃ ille de inesse: ⁊ q: ꝓões modificate his duobus modis. ſ. vero ⁊ falso nõ differũt per oppositionẽ ⁊ ꝓpitiã ab illis de inesse: sed bene modificate per alios quatuor modos: ideo de istis duobus nõ determinauit: sed de aliis quatuor sic. ¶ Quare aũt ꝓpões modificate sm verũ ⁊ falsum nõ variant oppositionẽ ⁊ cõsequẽtiã ab illis de inesse cũ est: q: tales ꝓpões sic modificate equalent propositionibus correspõdẽtibus de inesse: ⁊ ideo talẽ oppositionẽ ⁊ ꝓpitiã habẽt adinuicem qualez habent ille de inesse quibus equiualent. vñ iste. quẽlibet hominẽ currere est verũ: nullũ hominẽ currere est verũ: cũ equaleant istis. quilibet hõ currit: nullus homo currit: que sunt cõtrarie: ⁊ sic sunt cõtrarie adinuicem: ⁊ iste. aliquẽ hoiem currere est falsum: aliquẽ hominẽ nõ currere est falsum: cũ equiualeant istis. aliquis homo currit: aliquis homo nõ currit. que sunt subcontrarie: ita ⁊ ille sunt subcontrarie: ⁊ ita de aliis dicatur.

Sed cũ ꝓpositiones modificate sm alios quatuor modos nõ equiualeant illis de inesse vt manifestũ est. Ideo habent oppositionẽ ⁊ consequentiam diuersaz ab illis. Tertio.

¶ Sed forte diceret aliqs q iste cõtrarie sunt. quẽlibet hoiez currere est necesse. nullũ hoiez currere est necesse: q: quãuis nõ equaleãt illis de inesse corrũdẽtib⁹. Sufficit tñ q iste correspõdẽtes sint ctrarie. vt qlibet homo currit: nullus hõ currit. ¶ Dicendũ q adhuc est vniter saliter verũ: q iste. oẽm hoiem currere est necesse: ⁊ nullum hoiem currere est necesse. nõ sunt cõtrarie: ⁊ tñ ꝓpositiones de inesse correspõdentes illis sunt contrarie: vt quilibet homo currit: nullus homo currit. Responsio.

¶ Secunda diuisio ꝓpositionum modalium quedã est in sensu diuiso ⁊ quedã in sensu cõposito. ꝓpositio modalis in sensu diuiso est illa in qua modus mediat iter accusatiuũ casum ⁊ verbũ infinitiui modi: vt sortẽ pole est currere. ꝓpositio modalis in sensu cõposito est illa in qua modus totaliter ꝑcedit vel finaliter subsequit: vt deũ esse est necessariũ: impole est hominẽ esse asinum. 2ª diuisio.

Aduerte q de ꝓpositionibus de sensu composito vel diuiso mediãribus istis modis possibile impole. quadruplex est opinio. Nam Petrus de Mantua vult q qñ isti termini totaliter precedunt dcñ propositionis: tunc est ꝓpositio de sensu cõposito: sed qñ mediant iter partes dicti: aut finalr sequunt: tũc est sensus diuisus. Ratio est: q: tunc nõ cadunt supra totaz cõpositionẽ: cum terminus sequẽs nõ habeat vi; supra ꝑcedentẽ: q: negatio que est maxime virtutis non hz vi; supra terminũ precedentẽ. ergo nec aliqs alter termin⁹. Mẽghus. Notandum Opi. Petri man. de ꝓpõne de sensu cõposito vel diuiso.

¶ Dentisber aũt hz cum opinione cõi quã sequit magister: ⁊ vult q tales termini faciant sensuz cõpositiuz siue totaliter ꝑcedant siue totaliter sequant: q: etiã duz finaliter sequunt virtus eoz trãsit in totã cõpositionem: sed tunc faciunt sensuz diuisiuz qñ inter partes dicti mediãt. Opi. Dentisberi.

¶ Strodus x̃o dicit: q hz duz totaliter precedunt dcñ faciunt sensum cõpositũ: ⁊ dũ mediãt faciãt sensum diuisum: quãtñ finaliter sequunt pñt indifferenter capi aut sm cõpositionẽ aut diuisionẽ. Idco vult q tales ꝓpões habeant distingui antecẽ ad eas rñdeat: ⁊ sm q sit limitatio ad sensum cõpositiuz vel diuisum aliter ⁊ aliter est rñdendũ. ¶ Burleus x̃o sequens antiquos ⁊ non modernos vult: q quãdo modus ordinat cũ dicto: tunc distinguenda est propositio: q: põt esse in sensu cõposito ⁊ in sensu diuiso. Erit aũt in sensu cõposito si modus ꝑdicatur ⁊ totũ dictũ se teneat ex parte eiusdem extremi. ſ. subiecti. Si x̃o mediat facit sensum diuisum. Si autem precederet totũ dictũ ⁊ nõ acciperet vt predicat inec vt mediat nõ faceret sensum cõpositiuz neqz diuisiuz. Opi. Strodi. ꝓbatur. 2ª. fo. 76. cõcordat cum Strodo.

¶ Dubitatur primo que sit ꝓpositio vere modalis: an illa de sensu cõposito: an illa de sensu diuiso. ¶ Circa hoc due sunt opiniones. Opinio cõis est q ꝓpositio modalis de sensu cõposito est vere modalis: nõ aũt de sensu diuiso: ⁊ fundat se supra auctẽ Pbi in 2° periher. qui dicit in modalibus esse ⁊ non esse sunt subiecta: ⁊ appões sunt ꝑdicata: per esse ⁊ nõ esse intelligẽs dictũ affirmatũ ⁊ negatũ: per appões x̃o ipsos modos. ¶ Alia est opinio que vult q modus faciens ꝓpositionẽ modalem nec sit subiectũ nec ꝑdicatũ: nec se teneat ex parte subiecti nec ex pte ꝑdicati: sed ex pte verbi vniẽtis ꝑdicatũ cũ subo. Unde sicut ꝙdã sincathe⁹ determinat subm. vt ois: nullus: ⁊ hz. ⁊ ꝙdã determinat ꝑdicatũ: vt bene, ⁊ malecita: Dubitat ꝑm q sit propõere modalis., 2ª opinio. Cap. 4. 2ª opinio

p Pbm. fo. 45. 2ª. ſ. 10. pn. ꝓ. bm. con. 4°. ſ. fola. ſ. 10. ma. 2ª. fo. 116. fa. 4ª. ꝓ^m. Alie declarat sufficientia modoꝝ.

Dubitũ cõtra figuras assignatas. Rñsio Bur.

Cõtra Bur.

Alia rñsio.

quedã determinent cõpositionẽ vnientẽ predicatũ cum subiecto: ꝛ ꝫ sincathegoremata faciunt ꝓpõnes modales. Si aũt modus predicat ꝛ nõ sit alter modus determinans cõpositionez: est ꝓpositio de inesse: cuius rõ est: qz ꝓpositio de inesse est illa in qua denotat predicatum inesse subiecto simplr: videst sine determinatione alicuius modi: sed quãdo aliqs modus subijcit vel predicatur: ꝛ nullus alius modus determinat cõpositionẽ denotatur predicatũ inesse simplr subto. ergo est de inesse. Utraqz opinio põt defendi. Requirit modum in tractatu contra summulas. ¶ Dubitat 1° de qualitate modaliũ de sensu diuiso ꝛ cõpositosscilicet penes quid attendat qualitas in illis an penes modũ affirmatũ ꝛ negatũ: an penes dictum affirmatũ ꝛ negatuz. ¶ Circa hoc sunt due opiniones. Una opinio vult ꝙ penes modũ affirmatum ꝛ negatũ: ꝛ dicit: ꝙ si modus nõ negatur est affirmatiua. si ño negat est negatiua: iz iter eos aliqualis sit differẽtia. Naz magister vult ꝙ sit negatiua dũmodo cadat supra modum: iz nõ supra verbũ: vt dicẽdo. sortez currere est nõ possibile. Alij volunt ꝙ debet etiaz cadere supra verbũ: vt dicẽdo. sortẽ currere non est possibilẽ. ¶ Hec opinio fundat supra auctoritatẽ Philosophi 2° piber. dicẽtis: ꝙ sicut verbũ se habet in ꝓpositionib⁹ de inesse: ita modus in ꝓpositionibus modalibus: sed in illis de inesse verbũ est vt forma: penes qõ attendit affirmatio ꝛ negatio. ergo modus in modalibus est sicut forma penes quod attẽdit affirmatio ꝛ negatio. ¶ Alia opinio est que respõdet distinguendo. vnde ꝓpositio modalis põt dici negatiua tripliciter: aut de dicto tm: aut de modo tm: aut de dicto ꝛ de modo simul. Exemplũ primi. vt sortẽ nõ currere est pole. Exemplũ secũdi. vt sortẽ currere nõ est pole. Exẽplũ tertij. vt sortẽ non currere nõ est possibile: ꝛ ita potest distingui de affirmatiua suo modo. ¶ Dubitat tertio de quãtitate modaliũ an sint alicuius quantitatis: ꝛ cuius quantitatis sint. ¶ Circa hoc sunt due opiniones. Burleus enim sequẽs antiquos vult in scõo periberme. ꝙ omnis ꝓpositio de sensu cõposito ẽ propositio singularis: qz in ea subijcit terminus singularis: gõ pz: qz subijcit dictũ ꝓpositionis: qõ est significatuz singularis illius propositionis: ꝛ accipit pro vno termino singulari: ꝛ sic de alijs: ꝛ q̃uis i eis sit signũ vniuersale adhuc est singularis: vt hic. oẽm hominẽ currere est possibile. ꝓpositio ño de sensu diuiso accipit quãtitatẽ a subto dicti: ꝙ si terminus singularis est: ꝓpositio singularis est: vt hic. sor. possibile est currere. Si ño est terminus cõmunis: cum signo vniuersali est vniuersalis: ꝛ ita de alijs: vt oẽm hominẽ pole est currere. Un̄ ꝺ opinio dicit. ꝙ quedam sunt propositiones modales de dicto: vt sortẽ currere est necesse: in qbus scilicet dcm̃ subijcit ꝛ modus ꝑdicatur. quedã ño sunt modales de re in qbus modus interponit dicto: vt sortez necesse est currere. Nõ enim est sensus ꝙ hoc dictũ sit necessariuz scilicet sortez currere: sed sensus huius est ꝙ in sorte est necessitas ad currendũ. Clarius hoc apparet de possibili. cum enim dicit sortẽ currere est pole: sensus est ꝙ hoc dictũ sortem currere sit pole: sed cum dicit sortẽ possibile est currere: sensus est ꝙ in sorte est potẽtia ad currendum. Enũciationes ño in qbus modus subijcit ꝛ dcm̃ predicat: vt pole est sortez currere videnꝫ modales: sed nõ sunt modales de dicto: sed singulares. Modales ño de re vt que videntur modales sumunt quãtitatẽ a subiecto dicti rẽ. ¶ Alia est opinio moderno⁹ quã sequit magister: ꝛ ꝺ opinio vult ꝙ modales de sensu cõposito nõ sint alicuius quãtitatis. ymo non debent dici singulares. Ratio ipsius est: qz quãtitas ꝓpositionis sumit a subiecto non quocũqz: sed a subiecto qõ nõ suspenditur a ꝓpria denominatione rõne probationis termini precedentis ipsum: ꝛ ideo si subiectus sit terminus singularis non sequitur ꝙ propositio sit singularis: qz ista nullius est quantitatis: necessario tu curris: ꝛ tamen subiectum est terminus singularis: ꝛ ita dicat de modalib⁹ de sensu cõpositoꝫ ꝙ iz subm sit terminus singularis: nõ tamẽ sunt alicuiꝰ quãtitatis: qz subm suspẽdit a ꝓpria ño̅ratione rõne ꝓbationis ipm̃ ꝑcedentis. vt dictũ est supra.

Dubitũ 1m̃ pcipue qd attendat qualitas in illis ꝺ.

ꝺ opinio.

Circa diuisiones vltimas: aduerte ꝙ ille non sunt disperate ab imediate precedenti diuisione. propositio enim de inesse: est aut quanta aut nullius quantitatis. simili modo dico de propositione modali: vide ista. possibile est sor. currere est indefinita. subijcitur enī terminus cõmunis possibile: ꝛ supponit pro significabili complexe: vt paulopost dicemus. ¶ Uidetur tamen Philosophus secundo peribermenias tenere ꝙ modus sit predicatum: oratio autem infinitini modi aut subitum eius sit subiectum: cuius determinationis fundamentum est euidens. ¶ Burleus ño loco allegato tenet ꝙ modus modaliter tentus non sit predicatum: sed determinatio totius propositionis modalis. vlterius tenet ꝙ quando talis modus: qui est nomen: facit sensum cõpositum tunc non̅ propriꝫ talis ꝓpositio est modalis: sed de inesse: quia etiam ipse concedit talem modum esse predicatum: ꝛ sic concedit: ꝛ etiam ipse tales esse alicuius quantitatis: nisi aliunde veniat impedimẽtum: vide. omnia illius dicta pertinentia ad propositum loco allegato: ꝙ multa etiam alia ponit. ¶ Nota etiam de propositione modali ꝙ iz Paulus insequens opinionẽ cõmunem teneat ꝙ quando aliquis istorum sex modorum totaliter sequitur dictum propositionis faciat sensum compositum. Contra tamen hoc tenet Pe. Man. in plerisqz locis ꝙ sic situatus talis modus faciat sensum diuisuz. ¶ Strodus ño in penultimo capitulo obligationum mediat inter vtrãqz opinionem: ꝛ vult ꝙ si sit postpositus talis modus possit indifferenter facere vtrũqz sensum: ꝛ ideo vult ꝙ sit distinguenda talis propositio respectu illius modi. ¶ Aduerte etiã ꝙ propositio potest esse in sensu composito ratione alterius termini q̃z alicuius illorum sex modorum vel suorum aduerbiorũ: puta a verbo concernente actum mentis: ꝛ etiam a multis aliis terminis potest sumi sensus compositus vel diuisus: sed huiusmodi propositiones licet sint in sensu cõposito vel diuiso: non tamẽ modales ꝓprie sunt. ¶ Nota etiã ꝙ non omnis illa propositio est modalis in qua ponitur aliquis modus illorum sex modorum: vt dicẽdo: hoc est verum: aut hoc est possibile: sed isti termini faciunt propositionem modalem quando modaliter tenentur determinando complexum complexione verbali. ¶ Nota etiam ꝙ licet aduerbia illorum sex modorum faciant modalem propositionem: non tamen de illis multum curo in proposito sicut nec de istis duobus modis. verum ꝛ falsum: expressit a Paulo: quia isti nõ deseruiunt figure: vt paulo post declarabo: Paulus tamen vult respectu cuiuslibet illorum sex modorum vel suorum aduerbiorum fieri modalem propositionem.

Mãfre. Blõdu ꝺ.

Blõdu 2m̃

Notãdũ 3m̃

Notãdũ 4m̃

Nãm 5m̃

¶ Ex his diuisiõibus originãtur tres figure. quaꝝ prima dicit de inesse. Scõa modalis ꝛ de sensu diuiso se habens ad modum prime. Tertia ño dicitur modalis de sensu cõpositoꝫ: ꝑ a ceteris disperata. quaꝝ declarationes habes in exemplo hic inserius posito.

Aduerte ꝙ secunda est admodum prime: quia in ea fit variatio propositionum ratione

Mẽgbus. Notandum

significet in prima. In tertia autem fit variatio propositionuz ratione modi ⁊ non signi. Das figuras hic subsequentes considera.

Prima figura. Deinde

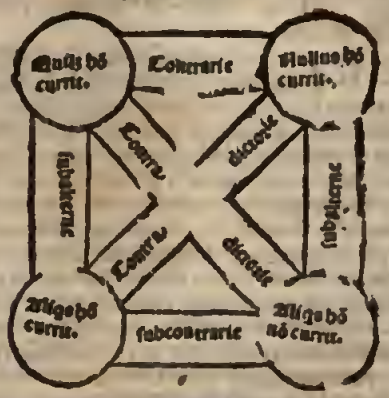

Secunda figura. De sensu diuiso

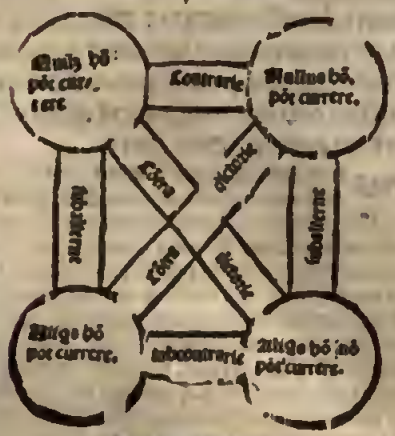

Tertia figura. De sensu cōposito

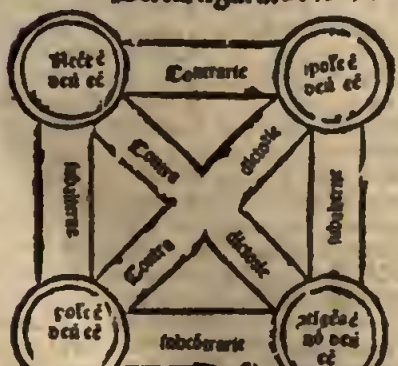

Ritius. Contra tertiā figurā argt.

Sed arguitur contra tertiam figuraz de sensu cōposito probando ꝙ si stet vt iacet duo contradictoria sunt simul falsa: ⁊ arguitur sic. ista sunt simul falsa. necesse est te esse asinum: contingens est te non esse asinum: ⁊ ista sunt cōtradictoria. igitur ⁊c. consequentia patet: cum minori per magistrum: ⁊ maior probatur: qz prima est falsa. vt patet: ⁊ secunda similiter: qz non est contingens ꝙ tu non sis asinus: ⁊ illa sic adequate significat. igitur illa est falsa. consequētia patet cum minori: ⁊ maior probatur. qz necesse est te non esse asinum. igitur non contingens est te nō esse asinum. igitur non contingens est te non esse asinū. ¶ Duic argumento dicit magister in dubijs ꝙ loco de ly cōtingens: debet poni ly possibile: ⁊ sic patet responsio ad argumentum: qz dicitur ꝙ illa est vera: contingēs est te nō esse asinum. i. possibile est te non esse asinum: qz iam non es asinus. ¶ Sed adhuc arguitur probando duo cōtradictoria esse simul vera: qz ista sunt simul vera. necesse ē aliquod ens fuisse: ⁊ possibile est aliquod ens nō fuisse: ⁊ ista sunt contradictoria. igitur ⁊c. consequentia patet cum minori: ⁊ maior probatur. nam illa est vera. necesse est aliquod ens fuisse. vt patet officiando: ⁊ secunda similiter. s. possibile est aliquod ens non fuisse: quod probatur: qz ista propositio est possibilis. aliquod ens non fuit: ⁊ ista adequate sic significat. igitur possibile est aliquod ens non fuisse. patet consequentia cum minori ab officiantibus ad officiatam: ⁊ maior probatur sic. hoc non fuit demonstrādo instans presens: ⁊ hoc est vel fuit aliquod ens. igitur aliquod ens non fuit. patet cōsequētia a resolutis ad resolutam: ⁊ antecedens est possibile. igitur ⁊ consequēs: qđ fuit probandū. ¶ Ad istud argumētū dicitur ꝙ bene probat ꝙ ille sunt simul vere: sed negatur ꝙ sint cōtradictorie. ¶ Pro quo nota ꝙ ad formandam tertiam figuram oportet sumere istos quatuor terminos. s. necesse. ipossibile. possibile. ⁊ possibile: ⁊ tres primi debent semper cadere super vno ⁊ eodem dictō sed quartus super dicto propositionis contradictorie. Exemplum dicemus sic. necesse est aliquod ens fuisse. ipossibile est aliquod ens fuisse. possibile est aliquō ens fuisse. possibile est non aliquō ens fuisse: seu nullum ens fuisse. ⁊ sic patet ꝙ ille priores adducte in argumento non sunt contradictorie. ideo non mirum si sint simul vere. Sed iste bene sunt contradictorie. necesse est aliquō ens fuisse. ⁊ possibile est non aliquod seu nullū ens fuisse: que vt patet: ⁊ neqz possunt simul esse vere: neqz false. Et patet solutio.

Responsio.

Notandum

Nota vlterius ꝙ prima ⁊ secunda figura cōueniunt in hoc ꝙ quelibet illarum considerat propositiones cōsimiles quantitatiue. Differunt autem in alio: qz prima respicit solum propositiones de ineſſe. secunda autez considerat ꝓpositiones modales de sensu diuiso.

Manife. Nota⁹ primo.

Notādū 2⁹.

¶ Circa ergo vtrāqz figuram considera ꝙ propositio singularis non proprie ordinat in figura: qz tunc haberem duo cōtradictoria esse simul vera: puta ista duo. quilibet homo ē animal. iste homo non est animal: demonstrando Adam aut antechristuz. Exemplum secunde figure: vt quēlibet hominem possibile est currere. Istum hominez nō possibile est currere. demonstrando Adam iam corruptum: qz fm ꝓbos non potest amplius esse in rerū natura: iz ergo propositioni singulari aliquid contradicat: non tamē hoc est in figura. non enim quelibet propositio est ordinabilis in figura.

Notādū 3⁹

¶ In secunda figura debes aduertere ꝙ negatio debet cadere supra modum ⁊ non sequi illum: qz tunc ista duo essent simul vera contradictoria. quēlibet hominez possibile est currere. aliquem hominem possibile est nō currere.

Notādū 4⁹.

¶ Considera vlterius ꝙ secunda ⁊ tertia figura differunt principaliter in duobus. primo qz secunda ordinat propositiones quantas modales in sensu diuiso. tertia autē in sensu composito. secundo differūt: qz in secunda figura vtor semper vno ⁊ eodez modo in oibus propositionibus oppositis: puta si capio in vna istū modum possibile: accipio eundē in oibus alijs: sed in tertia figura ordinant propōnes iuxta istos quatuor modos,

Notãdũ 5um necesse, impossibile, possibile, ꝛ contingẽs: ita ꝙ fm diuersas ꝓpositiones vtor diuersis modis. ¶ Nota etiã ꝙ ille terminus contingẽs nõ sumit ꝓ contingenti adverbialiter dicti ꝙ potest esse: nõ esse: sed sumit ꝓ possibili cõmuni necessario ꝛ cõtingẽti. Aliter duo contradictoria eẽt simul falsa: ꝙ est inconueniens: puta ista. necesse est hoiem esse asinũ. cõtingens est nõ hominẽ esse asinũ: et paret cõsiderantiſed Paulus inſequẽs ꝑhmſecido perhibet meniãs vtiur iſto termino cõtingẽs: ne bis repliceat iſtũ terminũ possibile. ¶ Nota etiã ꝙ negatio in tertia figura debet cadere ſuper totã oratiõnẽ infinitiui modi: ꝛ nõ ſolũ ſuper verbũ eiuſdẽ modi: ꝙ aliter dicẽdo duo cõtradictoria eſſent ſimul vera: ꝙ eſt falſum: ꝛ impoſſibile: puta ista duo. vꝫ. neceſſe eſt aliquid eẽ hominem: ꝛ contingens eſt. i. poſſibile eſt aliquid non eſſe hominẽ. hec enim eſt vera ꝛ poſſibilis: ꝛ aliquid non eſt homo: ꝙ aſinus nõ eſt homo. ¶ Nota etiã ꝙ Paulus Venetus ꝛ Philoſophus loco allegato nõ ordinãt ꝓpoſitiones aliquas penes iſtos duos modos, verum, ꝛ falſum: ꝛco ꝙ tales propoſitiones non differunt a propoſitionibus de ineſſe. iſta enim propoſitio. verum eſt hominem eſſe aſinum: nõ differt in veritate aut falſitate abſta. bonio eſt aſinus. iſta autem. falſum eſt hominẽ eſſe aſinũm: differt vt prius ab iſta. nullus homo ẽ aſinus: ita ꝙ ꝓpoſitio de ly verũ non differt a ꝓpoſitione ſui ſicti. ꝓpoſitio autẽ de ly falſum nõ differt a propoſitione oppoſita propoſitioni ſui ſicti. ¶ Non etiam ordinat Paulus propoſitiones ſm aduerbia iſtorum modorum: puta poſſibiliter, impoſſibiliter, neceſſario, ꝛ cõtingenter: quia duo contradictoria eſſent ſimul vera aut ſimul falſa: puta iſta duo. neceſſario homo currit: contingenter non aliquis homo currit: ꝓpoſito ꝙ aliquis vel quilibet homo currat. valet enim argumentum. contingenter non aliquis homo currit: ergo nõ aliquis homo currit: ꝙ eſt falſus in caſu. ¶ Conſidera vlterius ꝙ ille modis neceſſe, poſſibile, contingens, ꝛ impoſſibile nõ ſumũtur ꝓ re ſimplici: ꝙ accipiuntur ꝓ complexis vt patet. non etiam ſumũtur ꝓ propoſitione neceſſaria vel impoſſibili: ꝙ ſiue ſit propoſitio in rerũ natura ſiue nõ ad hoc neceſſe eſt hominẽ eſſe animal: ꝙ impoſſibile eſt hominẽ eſſe aſinũ. Non etiã ſumũtur ꝓ ſignificato ꝓpoſitionũ: ꝙ vbi nulla propoſitio eſſet nullum ſignificatum propoſitionis eſſet. ſignum enim ꝛ ſignificatum mutuo ſe inferunt: cum ſint correlatiua: ſed ſumuntur illi modi ꝓ ſignificabili complexo: ꝓpria dicendo. neceſſe eſt deũ eſſe: ly neceſſe ſumitur ꝓ hoc ſignificabili complexo: deum eſſe: ſimili modo dicendo. impoſſibile eſt hominẽ eſſe aſinum: ꝛ ſuo modo dicas de aliis: ſiue modo propoſitio ſit: ſiue nonnon eſt cura. ¶ Notandum ramẽ ꝙ illi modi non ſumuntur ꝓ ſignificabili complexe: vt ſigni ficabile eſt: ꝙ impertinens eſt iſti complexe rei deũ eſſe ꝙ fit ſignificabilis per aliquã propoſitionẽ: ꝓ quãto determinatur a tali termino neceſſe. vnde ſi per poſſibile ad imaginationẽ nullum tale complexum eſſet ſignificabile: tunc adhuc non minus neceſſe eſſet deum eſſe. Sumentur ergo illos terminos modales ꝓ ſignificabili complexe nõ ſub ratione ſignificabilis: ſed ꝓ ipſa re complexa habent aptitudinem ad hoc vt ſignifiẽt.

Notãdũ 6um

Notãdũ 7um

Notãdũ 8um

Notãdũ 9um

Notãdũ 10um ¶ Nota etiam ꝙ talis modus arguendi non valet. Neceſſarium eſt ceſarem fuiſſe. ergo aliquid neceſſariũ eſt ceſarem fuiſſe: ꝙ ceſarem fuiſſe nihil eſt. Similiter non valet. impoſſibile eſt chimeram eſſe: ergo aliquod impoſſibile eſt chimeram eſſe: ꝙ chimeram eſſe: ꝙ nihil eſt. ꝓ iſta materia vide Tilberzy in illo ſophiſmate: omne verum ẽ deum eſſe differunt. circa ſi. vide etiam Pau. Ue. in 2o dubio ſue quadrature. 3o principali ciuſdem.

¶ Caput 4um primi tractatus. 5a pars capitis quarti.

Notandum figura 4a ſumitur.

CApim de figuris ꝓpitionũ. Jnt igitur tam prime ꝙ ſecunde figure he regule generales: prima eſt

Aduerte ꝙ figura quatuor modis ſumit. Uno a matheſmaticis: ꝛ ſic diffinitur. Figura eſt que termino vel terminis claudit et circulus 7 triãgulus. Alio modo capitur a grãmaticis: ꝛ ſic dicitur. Figura eſt vitium cum ratione factũ in contexu partiũ orationis. Alio modo ſumitur a Philoſopho ꝓmo ꝓrum: ꝛ ſic dicitur. Figura eſt debita diſpoſitio terminorum ſm ſubiicibilitatẽ ꝛ predicabilitatẽ. Alio modo ſumitur ꝑ comparationẽ ad figurã. primo modo ſumpta: ꝛ ſic dicitur. Figura eſt diſpoſitio debita quatuor ꝓpoſitionum in modum quadranguli loco diſſerentium. vnde ſi debet eſſe debita diſpoſitio debita quatuor ꝓpoſitionum requirũntur due conditiones. Prima ꝙ propoſitiones que in prima linea ponũtur ſint cõtrarie. Secunda ꝙ que ſe ex angulis oppoſitis reſpiciunt contradicant. ꝑ regulas.

¶ Vniuerſalis affirmatiua 7 vniuerſalis negatiua de cõſimilibus ſubiectis 7 predicatis ſupponentibus preciſe pro eodẽ vel pro eiſdem ſunt cõtrarie in figura: vt quilibet homo currit: 7 nullus homo currit.

Limitatiões prie regule. Pau. 5o pũ. 3 pũ. co. 4o cõ. 3o. ꝓ. 3. pũ. co. 3o. 3o. con. vsq ad 4um con.

Prima regula eſt limitatur. Vniuerſalis affirmatiua 7 vniuerſalis negatiua ſunt contrarie in figura. bis quatuor cõditionibus ſeruatis. 1. q ſint de cõſimilibus ſubiectis ꝑdicatis 7 copulis explicite vel implicite. ſupponentibus preciſe pro eodem vel pro eiſdem 7 predicatis nõ diſtributis in vna diſtributaur in altera: ꝛ econuerſo, ſi fuerit capax cõfuſionis. Dicitur ꝓmo de cõſimilibus ſubiectis ꝑdicatis 7 copulis: quia non eſſent ſic nõ eſſent cõtrarie. Dicitur 2o explicite vel implicite: quia iſte ꝓpoſitiones. quodlibet eſt ens: nihil ẽ ens: ſunt cõtrarie: ramẽ ſubiecta explicite nõ ſunt cõſimilia: ſed bene implicite. Dicit 3o ſupponentibus ꝑcipio eodẽ vel pro eiſdẽ: quia iſte nõ ſunt cõtrarie. oio hõ eſt aſinus. nullus hõ eſt aſinus: ꝛ ly hõ. 3m 5o ſupponat ꝓ maſculino 7 feminino. 3m: 1o hõ ꝓ maſculino tm. 4o ꝓ predicatũ nõ diſtributũ in vna diſtributaur in alia: ꝛ ꝛc. ſi fuerit capax confuſionis: qi ꝓpter defectum huius iſte nõ ſunt contrarie. quilibet homo eſt animal. nullus homo eſt quodlibet animal ꝓ animal, in nulla illaꝝ ſup ponit diſtribuitur: ꝙ nõ ſint ꝓprie pares per naturã carũ: qi ꝓprie nõ poſſimul eſſe vere: ſed bene ſimul falſe: ſi iſte ſunt ſimul vere. vt pater. ergo ẽ. ſed ꝓ cõtraria eſt iſta. nullus homo eſt animal. 1o: ꝙ ia eſt iſta. glibet hõ eſt gõlibet aial. ¶ Aduerte ſi ꝙ ꝓnes tales dicuntur ꝓprie per ſimilitudinẽ ad ꝓprietatẽ que eſt in rebus que ꝛ repugnantia extremoꝝ nõ poſſiũt ſimul eſſe in eodem ſubiecto ſed ſucceſſiue: vt dicũt ſophiſte. ſic ergo in ꝓpoſitionibus ſe habent: qi nunqꝫ poſſimul eſſe vere: ſed aliquãdo vna eſt vera ꝛ altera falſa. aut ambe ſunt falſe: ſicut aut vnũ contrariũ ineſt ſubiecto aut nullum ineſt.

Pau. c. 7. tract. 10. ꝓ 6to.

Notandum.

¶ Secunda regula eſt iſta. particularis affirmatiua: ꝛ particularis negatiua de cõſimilibus ſubiectis 7 ꝑdicatis ſupponẽtibus preciſe pro eodem vel pro eiſdem ſunt ſubcõtrarie in figura: vt quidam homo currit: 7 quidam homo non currit.

2a regula.

Limitatões secūde regē.

Secunda regula sic limitat. Particularis affirmatiua ꝛ pticularis negatiua sunt subcontrarie bis quatuor cōditionibus seruatis: q sint de cōsimilibus subiectis pdicatis: ꝛ copulis precise suppositionibus explicite vel implicite pro eodē vel pro eisdē: pdicatis tamē diffoꝛmiter supꝓnitibus quo ad mo/ bilitatem ꝛ imobilitatē: idest q ꝑ pdicatuꝫ vniuꝰ stat mobiliter: idest distributiue: pdicatū alteriuꝰ stat imobiliter: idest nō distributiue: ꝛ ecōtra. ¶ Tres prime cōditiones patent ꝑ superius dicta. ¶ 4ª ponit: q iste nō sunt subcontrarie. aliquis homo aial est: aliquis hō animal nō est: q pdicatū nō distributiuū: sed prime subꝯ contraria est ista. aliquis homo nullū animal est. 2ª ista. aliqs homo omne aial est. ¶ Aduerte tamen q tales ꝓpositiones dicunt subcōtrarie: q ponunt subcōtrarijs ꝓpositionibus: quo ad signification̄ intelligendo. q aute ponant hūbillis causa est: q quanto aliquid plura continet: dicitur esse superior: ꝛ quāto pauciora iferior: ꝛ ideo cum iste pauciora contineant: ꝛ contrarie plura: ideo iste dicuntur esse subcontrarijs.

Pau. c. 2. 7. ra. 10. par. 3ª Horandum.

Horandum.

3ª regula. ¶ Ro. 9. 4ª 135. dn. 3. on. co. 2ª. co. 4ª

¶ Tertia regula. vniuersalis affirmatiua ꝛ particularis negatiua: vel vniuersalis negatiua ꝛ particularis affirmatiua de ꝓsimilibꝫ subiectis ꝛ pdicatis supponētibꝫ ꝑcise ꝓ eodē vel ꝓ eisdē: sunt cōtradictorie in figura: vt quilibet homo currit: ꝛ qdam hō nō currit. Nullus homo currit: ꝛ quidā homo currit.

Mēgbus. Limitatões 3ª regule.

Tertia regula sic limitatur. Vniuersalis affirmatiua ꝛ particularis negatiua: vel vniuersalis negatiua ꝛ particularis affirmatiua sunt cōtradictorie: bis quatuor cōditionibus seruatis. q sint de cōsimilibus subiectis pdicatis ꝛ copulis explicite vel implicite supponētibus ꝑcise ꝓ eodē vel ꝓ eisdē: ꝛ ꝙ terminus nō distributus in vna distributaꝫ in altera ꝛ eō. si sit distributa. Tres ꝑ particule ex pdictis note sunt. Ultima ponitur: q illa non sunt cōtradictoria, quilibet hō aial est. aliqs homo aial nō est: q ly aial in nulla distributa: sed ꝑ cōtradicit ista. aliqs homo nullū aial est. 2ª ista. quilibet hō oē animal est. ¶ Aduerte tñ q tales ꝓpositiones dicūtur cōtradictorie ꝑ similitudinē ad veram cōtradictionē q̄e est oppositio: cuius non est dare medium ſm se. sicut enim inter hominem ꝛ non hominem non est dare aliquod mediuꝫ qō non sit aut homo: aut non homo: ita non est dare aliquam vnam propositionem in qua non sit: vel significatur per vnum contradictoꝝ: vel aut sicut significatur per aliud.

Pau. c. 2. 7. ra. 10. par 2ª

Horandum.

4ª regula. Hō ꝙ nullo exꝑiari ista sillogismi regulis: ꝛ dē copul: vt Mēgbus ꝛ Marchetꝰ dicūt: qō ita ꝓbatur. Sopb. 8. in 5ª arguꝫ ponit: tempꝰ nō mēsurat motū iudicio sue/ rius. ſ. n. copule nō faciunt ꝑfectionē. ſ. ad ipsa ꝙ ꝙ cuidubio terminat ꝑcise ꝓ supponunt ꝙ eisdem.

¶ Quarta regula vltia affirmatiua ꝛ particularis affirmatiua: ꝛ vltia negatiua ꝛ particularis negatiua sunt subalterne in figura: vt quilibet hō currit: ꝛ quidā hō currit. Nullus homo currit: ꝛ quidā homo nō currit. Ex predictis sequit ꝙ ille nō sunt ꝟie. Qꝫ homo currit: ꝛ nullus hō currit: nec iste cōtradictorie. Omnis hō currit: ꝛ quidā hō nō currit: nec iste subalterne. Omnis homo currit: ꝛ quidā hō currit: q: termini nō supponunt ꝑcise ꝓ eodē vel ꝓ eisdem. In vna enīs subm supponit ꝓ vtroqꝫ sexuꝫ: in alia ꝓ ꝓ masculino tm̄,

Quarta regula sic limitat. Vniuersalis affirmatiua ꝛ particularis affirmatiua: vltia negatiua ꝛ particularis negatiua sunt subalterne. bis ātuoꝫ cōditionibus seruatis: q sint de cōsimilibus subiectis pdicatis ꝛ copulis explicite vel implicite supponētibus ꝑcise ꝓ eodē vel ꝓ eisdē ꝛc. sic de ceter stare ſi pdicatū vnius stat imobiliter. i. fine distributione ꝛ pdicatum alteriuꝰ: ꝛ si in vna stat immobiliter: ꝛ sic in altera. Tres ꝑ note sunt ex dictis: ꝑpter 4ª istē nō sunt subalterne. quilibet hō nō est aial. ꝛ aliquis homo non est aial. sed ꝑ subalterna est illa. aliquis hō aial nō est. 2ª est subalterna huius. nullus hō est aial. ¶ Aduerte tñ q ꝓpositiones dicunt subalternes: q vna est sub altera: vt particularis sub vltiā: vltia plura cōtinet: particularis ẋo pauciora. ¶ Aduerte q ꝓpositiones singulares in figura nunq̄ se habent nisi cōtradictorie. nunq̄ ẋo cōtrarie sub cōtrarie aut subalterne. Et si subm sit termi nus cōpositus ꝓdictoꝝ diuisiuus, ille bō vel asinus est bō. ꝛ hoc. nō ille homo vel asinus est homo. non autē illud. iste homo vel asinus non est homo: q: ambe sunt vere.

Regula Arg. Limitatões 4ª regule.

Nōm. pmd.

Nōdū 2m

Circa illud qō dicit ꝑn. q ꝓpositiones ordinate in figura debent esse de cōsimilibus subiectis ꝛ predicatis supponētibus precise ꝓ eodē vel ꝓ eisdē. Notādū est q recte dicit precise: q: iste due ꝓpositiones. omnis homo currit. aliquis homo non currit: habent subiecta supponētia ꝓ eisdē sed non precise: q: in ꝑma ly homo supponit ꝓ vtroqꝫ seru ratiōe illius termini adiecti vt omnis cōmunis generis. in secunda autē supponit talis terminus ꝓ masculis tm̄. Et vbi ponere q nulla femina esse in spē humana adbuc non dicerimus illas ꝓpositiones opponitas adhuc illa subiecta formaliter differrent: preterea talis non facit oppositionē/ sed sine casu debent opponi. ¶ Notanter etiam dixit de cōsimilibus copulis: q: ille non opponuntur. quilibet homo fuit currens. aliquis homo non est currens.

Manfre. Notādū 2m

Nōm. 4m

¶ Secunda pars capitis quarti.

Ista Regula fuit non bene posita. vt patebit.

Sicut quatuor regulis situanꝫ ꝓpositiones in figura: ita quatuor alijs regulis ipsarum cognoscit lex seu natura. quarum ꝓima est ista. Nō est possibile duo contraria esse simul vera: ſz bene simul falsa. ſPrima pars patet inducti ue in omnibus: ꝛ secunda ꝓbatur. qm̄ ista sunt simul falsa. Quilibet homo ē albus: nul lus hō est albus: ꝛ iste similiter. Omne animal est homo: ꝛ nullum animal est homo.

5ª regula. ¶ Ro to. boc cª. vtꝫ Pau. lo. m. 2ª. a fo. 115. dū 2ª. ſi. vt qđ fo. 112m fa. 3ª. ſ. c. a. 3. ra. lo par. to.

Sicut quatuor regulis situanꝫ ꝓpōes in figura: ita quatuor alijs ipsaꝝ lex ꝛ natura cognoscitur. Prima est ista. duo cōtraria nō ꝑt simul esse vera: ſz bñ simul falsa. Ratio ꝑ partis. ſ. q nō possunt simul esse vera est: q tato opposito sequitur q duo ꝛ tradictoria simul de eodē verificari ꝑt: qō est cōtra ꝑmuꝫ ꝓn̄ qō dicit. De quolibet dicit alterū cōtradictoriū incōplexoriū: z de nullo eoꝝ ambo simul. Et q̄ hoc sequatur ꝓbatur. nam ſi quelibet istaꝝ est vera. quilibet homo currit: nullus homo currit. cum ſo. ſit homo. sequit̄ q ſo. currit: q ſo. non currit: ꝛ ſic currens ꝛ non currens de eodem verificabuntur. ¶ Ratio ſecūde partis. ſ. q ꝑt simul esse falsa est: q̄ datur ꝛdispō media inter ber ẋtia q̄ dā non se hꝫ sicut vnum contrariuꝫ nec sicut aliud: vt ſi aliquis homo currit: z aliqs homo non. non se habet sic ꝙ quilibet homo currit: nec se hꝫ sic ꝙ nullus homo

Notandum. Pau. supo 5. pn̄m.| 19.pn.3 du.co2 p̄.cō p̄.|.co2.2°. con.2°.|.co2. 2°.3ª con.

currit. ¶ Aduerte q nō pñt semper simul esse falsa: sed fotiū in materia cōtingēte: vt exēplificatū est. In materia aūt naturali ꝛ remota semper vnū est verū ꝛ alterū falsum. Cuius ratio est. qz in materia necessaria seu naturali si aliquid competit vni indiuiduo de necessitate cōpetit cuilibet indiuiduo eiusdem speciei: ꝛ ideo affirmatiua de necessitate vera est ꝛ negatiua falsa. In materia autem remota id quod remouetur ab vno indiuiduo de necessitate remouetur a quolibet: negatiua ergo vera est ꝛ affirmatiua falsa. vt sor. non est asinus.

2ª regula. Pau. supo. 20. p̄p̄a. to.|. supositio. 50. con. 2°.|.co2. 4°. p̄.cō.|.21 pn.3.du.2.4° cuj co2.|. p̄ pn.4.du.10. Mēgbus.

¶ Secunda regula est ista. Non est possibile duo contradictoria esse simul vera vel simul falsa. patet ista regula discurrendo per singula cōtradictoria.

Duo cōtradictoria nō pñt simul cē vera nec simul falsa. ¶ Ratio p̄mi. s. q nō pñt esse simul vera ēz: ꝛ dato oppōito sequitur q duo contradictoria incōplexa possunt simul verificari de eodem: qō est cōtra primum principiū: q sequat probatur. qz si quelibet istarum est vera: quilibet homo currit: ꝛ aliquis homo currit. tunc sic. quero pro quo verificatur ista. aliquis homo nō currit. fit exēpli gratia pro sorte. est ergo verū dicere. sor. nō currit: ꝛ ex altera parte sequitur. quilibet homo currit. sor. est homo. ergo sor. currit. ꝛ sic currens: ꝛ nō currēs verificabuntur de eodem: qō est contra primū p̄ncipiū. ¶ Ratio scōi q nō possunt simul cē falsa est: qz dato oppōito cōtradictorium incōplexoꝝ qō est cōtra p̄mū p̄n̄m. q sequat probatur: qz dicas q illa sint simul falsa. quilibet hō currit. ꝛ aliquis hō nō currit. cūc sic quero q istoꝝ sit verū dicere de sorte. aut currēs: aut nō currēs. Si nō currēs. ergo illa ē vera. aliquis homo nō currit. ꝛ sic alterū est verū. Si dicis q cursus vere affirmet de sorte. ergo illa ē vera. aliquis hō currit. que est ꝺictoria illius: nullus hō currit. Si aūt nullū vere affirmetur habeo intentum. Et sic patet q hec regula tenet virtute primi principij.

3ª regula. Pau. 18. p̄n. 3. du. co2. 2°. con. p̄me.

¶ Tertia regula est ista. Nō est possibile duo subcontraria esse simul falsa: sed bene simul vera. Patet pars prima in singulis discurrendo. scōa probat: qm̄ sunt simul vera. Aliquis homo est albus. ꝛ aliquis homo non est albus. Aliqō animal est homo: ꝛ aliquod animal non est homo.

Mēgbus.

Duo subcōtraria nō pñt cē simul falsa: ꝫ bñ sil' vera. ¶ Ratio p̄mi est: qz si cēnt simul falsa ꝺictoria eoꝝ cēnt simul p̄ncipalia: sed ꝺictoria eoꝝ sunt simul p̄ncipalia. ergo duo cōtraria cēnt simul vera cōtra primā regulaz.

Pau. 18. p̄n. 3. du. co2. 2°. con. p̄me.

¶ Ratio scōi est: qz duo cōtraria pñt cē simul falsa. ergo duo subcontraria pñt esse simul vera. patet cōsequētia: qz cōtradicūt illis. ꝛ existēte vno cōtradictorio falso alterum verū est: nō tamē in omni materia possunt esse simul vera: sed in materia contingenti. In necessaria aūt cē ꝛ remota alterum verum est semper ꝛ alterum falsum. Ratio huius assignata fuit in contrarijs.

4ª regula. Pau. sopō. 50. co2. 3°. cō. quarta.

¶ Quarta regula est ista. Si vlis est vera sua particularis vel indefinita sibi subalterna est vera: sed nō ecōuerso. Unde si hec cēt vera: quilibet hō est albus. hec similiter cēt vera. aliqs hō est albus: ꝫ nō econuerso: qz iaz de facto hec est vera. aliquis hō est albus: ꝛ non ista: quilibet homo est albus. Et eodem modo dico de negatiuis: quare ꝛc.

Mēgbus.

Si vniuersalis est vera sua indefinita ꝛ particularis sibi subalterna ē vera. Ratio huius est: qz in ꝓpositione vniuersali subiectū supponit distributiue. ergo pro oibus suppositis subiecti ꝛ si est vera: ꝑdicatū verificaꝫ pro omnibus suppositis subiecti: ꝛ sic particularis ꝛ indefinita erit vera: in q̄ denotaꝫ ꝑdicatuz inesse vni parti subiectiue subri vñs. ecōtra aūt nō in materia cōtingenti. In materia enim necessaria ꝛ remota est etiam ecōtra. Nam si ista est vera. aliquis homo est aial ꝛ ista. ois hō ē aial ꝛ si ista ē vera aliqs homo nō est asinus. ꝛ ista. nullus homo est asinus. Quādo etiā subm nō cōtinet plura indiuidua sub se nec ecōtra. vt si illa est vera. hic sol lucet: illa est vera. omnis sol lucet: ꝛ si illa est vera: aliqua phenix est: ꝛ ista. quelibet phenix est. ¶ Aduerte tamen q aliqua vniuersalis potest esse vera. imo de facto est vera. ꝛ nulla sua singularis potest esse vera. vt illa. nihil demonstratur.

Notandum. Manfre.

Circa legē ꝓpōnū existentiū in figura debes aduertere q notanter ille regule posite sunt in sensu cōpōsito. in sensu enim diuiso cēnt false. si enim ista iaceret sic. duo ctraria nō pñt esse simul vera: ꝫ bene simul falsa: tunc regula est falsa: qz ista duo. tu curris ꝛ tu es hō: pñt esse simul vera: ꝛ hec sunt vel possunt esse contraria gra noue ipositionis ꝛc. Et sic suo modo dicas de alijs.

¶ Capitulum de equipollentijs.

¶ Cap̄. quintum primi tractatus.

6ª regula. Pau. lo. ma. p̄. fo. 15. fa. 2°. primum.

Equipollētia tres sunt regle: quaruz prima est ista. Negatio ꝓpōsita facit equipollere suo ctradictorio. vnde nō quilibet hō currit equivalet ista. Aliquis homo non currit. Et nōnullus hō currit. equalet ista. aliquis hō currit.

Mēgbus.

T

Quid sit equipollentia. Limitatiōes p̄me regule. Pro tot o b ca. vide Pau. log. ma. 2°. a fol. 114. pn°. vsq; ad fo. 115 fi.|.9.p̄nci. p. oub. co.|.c.3. 2.tra. logica par. 10.

Equipollentia sic describitur. Est equivalentia duarum propositionū in significato tantum in figura: quarum quelibet est alterius illatiua. Dicitur primo equivalentia loco generis. Nam omnis equipollentia est equivalentia. ꝛ non econtra. Nam equivalentia non solum est in propositionibus: sed etiam in terminis. Ut in rebus. In terminis dicimus q vestis ꝛ indumentum equivalent in significādo: non tamen dicuntur equipollere. ideo ponitur scōa particula: duarum propositionum in significato: ad differentiā equivalentie terminoꝝ que non dicitur equipollentia. Dicitur tertio. tantum in figura: quia alique propositiones equivalent in significando. non tamen dicitur equipollere vt capitur hic equipollentia vt ille. tm̄ homo currit. omne currens est homo. Dicitur quarto. quarum quelibet alterius est illatiua: que particula ponitur ad declarandum ad quid est vtilis equipollentia: ad hoc scilicet vt ex vna possimus inferre aliaz. ¶ Prima regula sic limitatur. Negatio preposita scilicet toti subiecto. facit equipollere suo contradictorio. Ratio huius regule est: quia negatio quicquid inuenit destruit ꝛ ducit oppositum. vt dicit beatus Augu. Si ergo inueniat vniuersalitatem destruit ꝛ ducit oppositū. scilicet particularitatem. Si inuenit particularitatem destruit ꝛ ducit oppositum. scilicet vniuersalitatem. Si inuenit negationem destruit ꝛ oppositum ducit. scilicet affirmationem. Si inuenit affirmationem destruit ꝛ ducit oppositum. scilicet negationem.

Rotādā 5ᵖ

In materia equipollentiarum presupposito q̄ equipollentia sit equivalentia veterminata respiciens solum ꝓpositiones existētes in figura. ¶ Aduerte q̄ hui regula habet fic intelligi. Negatio preposita toti: z congrue ꝓpositamegatiue rētur: nō faciens negationē ꝓcessiuētē (si qua talis fuerit) infini te teneri facit equipollere fuo contradictorio. ¶ Notan ter dco congrue ꝓpositaq̄ dicendo. nō bō currit. non congrue dicit nullus bō currit ꝑpter negationē. ¶ Et noranter dicit nō infinite tentaq̄ ista nō homo currit tendēdo ly nō infinite non equipollet illitmihil q̄ est homo currit. ¶ Dicit z vltimo nullo modo negatio adueniens non facit preexistētem infinite teneri: q̄ viendo. nihil nō homo currit: non equipollet illi. bō currit vt ps de secunda ethiquia illa negatio. nō. de negante fit infinitans. Causa aut e istius equipollentie est: q̄ negatio q̄ quid inuenit destruit nideo volendo q̄ vniuersalis affirmatiua equipolleat sue contradictorie. ops q̄ definat e affirmatiua: z etiā vniuersalis vt ps ꝑ negationē ꝓpositam istā oia vera funt: q̄ q̄ quid inuenit destruit: illi modo dco de aliis contradictoriis suo modo.

2ª regula. Paulo. ma. 5ᵖ. fol. 37. ia. 8ª. 2ᵐ.

¶ Secūda regula est ista. Negatio postpositā facit equipollere suo contrario: ꝓbatur. Nam ista qualibet homo nō currit. equipollet isti. nullus homo currit. z nullus hō non currit. equipollet isti. qlibet hō currit.

Mēgbus. Limitatio. 8co 2ª regule

Ista regula fic limitatur. negō postposita. s. toti fubo ante copulā z pdi facit eqpollere suo ſilo. ¶ Nō hui regule etiā: et quo ponit post ſubm nō hy vim supra ipm. z sic nō destruit vltrā et eius. cū aūponat ante verbū. si imediet affirmarī destruet affirmatiōnē z inducit negōnē. si aūt mediet negōnem destruit negōnē z inducit affirmationē. iō equiualent.

Māfre. Rotādā 5ᵖ

Circa scōam regulā aduerte q̄ illa bz fic intelligēda gatio postposita toti subo z preposita verbo z toti ꝑo z congrue ordinata facit equipollere suo cōtradictorio notanter dico postpositā toti subo. q̄ ille due nō eqpollent adinuicem. nullus homo nō albus currit: quilibet bō albus currit: ꝓsito. n. q̄ nullus bō currat: ista ē vera. nullus homo nō albus currit. z tradictoria enim sua est falsa: vt ps: z ista est falsa. qulibet bō albus currit notanter dī sic ꝓpositā verbo z toti ꝓto: q̄ ille nō equipollet: quilibet homo aial non est: nullus bō animal est: etia ille due nō equipollent. nullus homo est nō currens. qulibet bō est currens: q̄ dicit et vltrius nūmo do sic ꝓgrue ordinet: q̄ ille nō equipollēt: qlibet bō nō currit: z qulibet bō currit: ꝓp incongruitatē: vebet etiā intelligi q̄ ista negatio negatiue z nō infinite teneat: vt ps. cā aūt istius equipollētie est: q̄ veracꝫ debet remanere vbi: z ps mutare ꝺ̄ritatē. boc aut fit ꝓ negōnē ꝓpositā: que cū destruat ēt qualitatē que ds seruarisiō postponit alia negatio: que habet restituere qualitatē ablatā: Ista oīa patent diligēter intuēti: ꝓ illa mā vide Pau. ve. in primo dubio quadrature nono ꝓncipali: hec q̄ dixi bñ maxime veritatē respecti ꝑme z secunde figure.

3ª regule.

¶ Tertia regula est ista. Negatio ꝓpositā z postpositā facit equipollere suo subalterno. vñ hec. nō quilibet homo nō currit. eqpollet isti. aliquis hō currit. z ista. nō nullus homo nō currit. equipollet isti. aliquis hō currit. Ande versus. Vbi. z. tradic. post cōtra. ꝓe postꝫ subalter. Hec regula nō solū deseruit ꝑme vel secūde figure: imo z tertie.

Et voco ibi negationē ꝓpositam quādo cōiungit modo siue modus ꝓcedat siue seqtur: z postpositā quādo coniūgitur verbo infinitiui modi. Exēplū primi. Nō pole est so. currere. vel so. currere nō ē pole. Exēplū secūdi possibile est so. nō currere. vel so. nō currere est possibile. Hec ergo. nō necesse ē so. currere. equivalet isti. cōtingens est so. nō currere. ꝑ primā regulā: z hec. necesse est so. nō currere: equivalet isti. impossibile est so. currere. ꝑ secundam regulā: z ista. nō necesse ē so. nō currere. equivalet huic. possibile est so. currere. ꝑ tertiam regulā: z ita dicatur de ceteris q̄busq̄ aliis ꝛc.

Limitatio 3ª regule.

Ista regula fic limitatur. ¶ Negatio ꝓpositā. s. toti subiecto. z postpositā. s. toti subiecto. z ante copulam z predicatum. facit equipollere fue subalterne. Ratio huius regule cum ponantur due negationes z ambe ante verbum non potest negari verbum: quia vna destruit vim alterius z econtra. remanet ergo propositio in eadem qualitate in qua erat ꝑ se: Deinde cum negatio ꝓponat subiecto toti. si immediet distributionem destruit z inducit particularem. si in uenit particularem destruit z inducit vniuersalē: ideo equipollent. ¶ Dubitat: quare sub cōtrarie non equipollent due negationes ꝓpositā ꝓpositam vel postpositam vel si mul ꝓpositā z postpositam. nō primo modo: q̄ equipollent cōtradictorie. nec tertio modo: q̄ equipollent subalterne. nō etiam secūdo modo: q̄ omnino ide sunt. ꝓpositiones aut equivalentes aliqualiter differre debent pura signoꝝ conuenient in significato. ¶ Nota q̄ equipollentie in modalibus eodē modo sunt sicut in illis de ineſſe. ꝑ illā vertꝫ. ¶ De 3tio. post. 3. ꝑ. post. q̄ subalter. Et ꝑ negationē ꝓpositam dicit magis intelligo quādo coniungit modo siue modus ꝓcedat siue sequatur. sup. tu. taliter negatio coniungit modo q̄ ꝓcedat modum. Et ꝑ negationem postpositā dicit magis ꝛt intelligo quādo coniungit verbo infinitiui modi. supple tu. taliter q̄ ꝓcedat verbum infinitum. Exēplum primi. vt non possibile est so. currere. z so. currere est nō possibile. Exēplum scōi. possibile est so. nō currere. vel sortem non currere est possibile.

De vtre subcontrarijs.

Notandum.

In tertia figura ſpaliter nota q̄ omnes ꝓpositiones ordinate in illa sunt affirmatiue z non est incōueniens q̄ duo cōtradictoria sint simul affirmatiua: quia ille materialī: solum contradicunt z nō formaliter: q̄ tamen nō faciunt contradictoria aliarum figurarum: z de talibus nō est inconueniens q̄ due tales equipolleant: z vna sit affirmatiua: alia ꝛo negatiua: vt ille due. nō necesse est te esse. z ꝓtingens est te nō esse. prima enim est negatiua: q̄ negat verbum principale. ly est secunda aūt est affirmatiua: q̄ verbum principale est affirmatus: vt ps. De aliis aūt verbis nō curo. ¶ Quid autem ſit materialiter repugnare declaratur a Sernone ta diffuse in tractatu consequētiarum super vndecima z 12ª regulā etiam ꝓponendo aut postponendo negationem modo predicto in aliis figuris sit equipollentia mālis z non formalis vt habet videri loco allegato. ¶ Nota ēt q̄ quādo dicit a Paulo: q̄ q̄ negatio postponit debet intelligi cadere supra verbū infinitiui modi z illud habet intelligi dūmodo cadat: etiam super residuum totius orationis infinite. ſ. super accusatiuū vt de

Māfre. Rotādā 5ᵖ.

3ª regule.

Rotādā 5ᵖ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EM.

claratum est supra in ordinando tertiam figuram ꝛc.

Mēghus. Notādū. Cap. 2.

Aduerte tamē ꝙ antiqui magistri laborabant ad cognoscendum equipollentias. Posuerunt. n. quatuor ordines ꝓpositionū modalium: vt declarat Pbs in scō piher. ⁊ in quolibet ordine quatuor ꝓpositiones equivalētes collocarunt. qūo autem debeant sumi ꝓpositiones in quolibet ordine per duas regulas declarabant. Per ꝑmā regulā sumunt ꝓpositiones ꝑmi ordinis ⁊ scōi. Per scōam regulā sumunt ꝓpones tertij ⁊ quarti ordinis. Prima regula ē ista. Cuicūq; dicto affirmato ⁊ negato attribuit posse. eidem ꝓtingens. ⁊ ab eodem removet impossibile ⁊ ab eius contradictorio oppositio removet necesse. per hoc ꝙ dicit affirmato. sumunt ꝓpositiones primi ordinis: ⁊ per hoc qñ dicit negato sumunt ꝓpositiones secūdi ordinis. que regula de se ꝑz. ideo non declaro. Scōa regula. A quocūq; dicto affirmato vel negato removet possibile ab eodem removet contingens ⁊ eidem attribuit impossibile. ⁊ eius contradictorio oppositio ꝓtribnitur necesse. Per hoc ꝙ dicit affirmato sumunt ꝓpositiones tertij ordinis. per hoc ꝙ dicitur negato sumunt ꝓpones quarti ordinis: q̄ doctis clare sunt. Vas ꝓpones distinctas ꝑm ordines suos posui. hic inferi⁹ vt ille clarius appareāt.

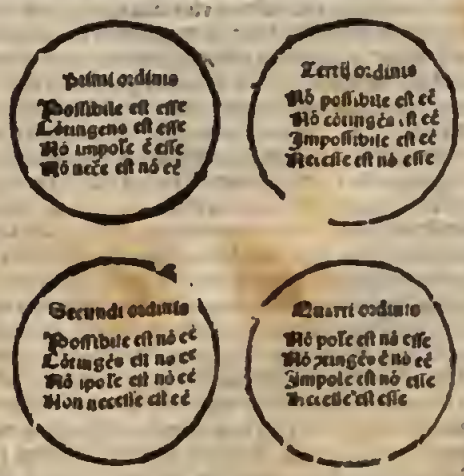

Dubitat. vtrū due negōnes equivaleāt vni affirmationi. Ar. ꝙ non. Prio sic. Omne simile adauget suum simile: sed quelibet negatio est similis alteri. ergo quelibet negatio adauget alterā. ergo due negationes magis negant q̄ vna.

Dum ē negationibus. Arguit ꝑ°

Confirm°

Confirmatur. Arguit scō

Confirm°.

Confirmatur. Arguit 3°

Confirmatio

Arguit 4°

Confirmatur. Sicut negatio adauget negationem: ita affirmatio adauget affirmationem. ergo due affirmationes magis affirmant q̄ vna. Confirmat. ⁊ omnis res p quas cumque ozit per easdem augeā. vt colligitur scōo ethi. sz negatio verbi fit per negationem. ergo augebit per negationē. Scōo. negatio ita opponit affirmationi: sicut priuatio habitui. vtputa. tenebra lumini: sed tenebra nō auferet per aliaz tenebrā imo augetur. ergo negatio nō auferet per aliā negationem. imo magis augeā. Cōfirmatur. ⁊ nullum simile destruit suū simile: sed quelibet negatio est similis alteri. ergo nulla negatio destruit aliam. Tertio sic. sicut negatio est causa negationis: ita affirmatio est causa affirmationis. ergo a cōmutata ꝓportione: sicut negō est causa affirmatiōis: ita affirmatio est causa negōnis. hoc ꝓbis est falsum: ⁊ nō sequit ex alio nisi ex hoc ꝙ negatio est causa affirmationis. ergo falsum est hoc. Confirmat. ⁊ sicut se habet affirmatio ad affirmationē: ita negatio ad negōnē: sed affirmatio addita affirmationi magis affirmat vel saltē non inducit oppm. q̄ negō addita negōni magis negat vel saltē nō iducit oppm. Quarto sic. si negatio esset cā affirmationis. hoc esset: ⁊ due negōnes se impedirēt. vna. ſ. impediret aliam. ⁊ ecōtra. hoc aūt est falsum. qō probatur: ⁊ aut vna illarum habet tantū vim quātaz hz alia vel maiorem vel minorē. Si equalem vim ⁊ ab equalibus nō prouenit actio. ergo vna non destruit vim alterius. si vna vim maiorem habet. ergo destruit sociā: ⁊ nō econtra: ⁊ a ꝓportione maioris inequalitatis nō pervenit actio. Confirmat. vis negationis precedentis ꝓpositionē nō impedit ab alia negatione. ergo retinet vis negandi: ꝙsequentia tenet. ⁊ añs probat: quia vis negādi non est nisi supra sequentes terminos. ergo nō est supra precedentes. ⁊ sic scōa non habet vim supra primā. tunc vltra. ꝑma retinet vim negandi. ergo negat. ⁊ si sic. ergo nō affirmat.

Pau. lo. ma 2°. fo. 108. la. 3° pa°.

Confirmatio

A Notādum. Negatio hz duplicē vim

Pro rēspōsione ad hoc argumenta nota ꝙ negatio in ꝓposito habet duplicē vim. vnā principalem ⁊ aliam secūdariā siue ex ꝓnti. Principalis vis eius est negare seu destruere quicqd inuenit. Secundaria vis eius est inducere oppositū eius qō inuenit. prius enim intelligimus aliquid destrui per ipsam q̄z cōstituit hz in eodem instanti fiant hec. Et inducere oppositū eius qō inuenit pōt esse duplr ꝑm ꝙ potest inuenire affirmatum vel negatum. si enim affirmatum inducit oppositū ſ. negationē. si x̄o negatum: inducit oppositū. ſ. affirmationem: ⁊ sic ꝑz ꝙ ex ꝙsequenti negatio pōt facere affirmationē: hz ꝓncipalr semper neget.

B Ad ꝑmū dc.

Ad ꝑmū dicunt quidā ꝙ verum est: ꝙ omne simile adauget suuz simile nisi vnum impediat aliud. modo hic vnuz impedit aliud ratione tertij circa qō agunt: ⁊ non possunt simul esse in illo tertio: ⁊ illud tertium nō est capax illoꝝ duorum.

2ª rīsio.

Vel aliter dicaf. ꝙ omne simile adauget suū simile si est aptum natū augeri aliter nō. modo negatio nō est apta nata augeri: ex quo vna negatio destruit aliam quā inuenit.

3ª rēsponsio

Vel aliter dicaf. ꝙ omne simile adauget suū simile. verum est de his que habent ꝓncipalr vim cōstructiuam alicuius. nō autem destructiuā: ideo non valet.

Ad confir.

Ad confirmationē dicit ꝙ omnis res augetur p illas res per quas ozit si apta nata est augeri: modo negatio nō est apta nata augeri ꝛc.

Ad scōm.

Ad scōm negaf maiorem. imo negatio opponit cōtradictorie affirmationi. vt homo nō homo.

Alia rīsio.

Vel aliter dicaf negando maiorem: siue per negationē intelligimus notam negantē siue negatum. nam si intelligit nota negans nullo modo opponit. si x̄o intelligit negatū: tunc dicit ꝙ affirmatū ⁊ negatum aliter opponunt q̄z priuatiue.

C Ad confir.

Ad confirmationem dicit. ꝙ nullum simile destruit suū simile vel actum suū similis per se: per accidēs tamē pōt eē hoc; sicut vna candela accēsa liquefacit aliā: ⁊ ex consequēti extinguit illam.

Alia rīsio

D Ad tertiū.

Vel aliter dicit. ꝙ verū est in similibus q̄ habent vim ꝓstructiuam. si aūt habent principalr vim destructiuā nō valet.

Alia rīsio.

Ad tertiū dī. ꝙ argum a cōmutata ꝓportione solū tenet in quātitatibus vel ꝓtinuis vel discretis. ió non valet.

Vel alr dī negando ꝙ arguit a cōmutata ꝓportione. naz sic arguit ꝙ sicut se habet añs vnius ad añs alterius. ita ꝓns vnius ad ꝓns alteri⁹ vel ecōtra. sed hoc nō sic arguit ꝛc. Sz dz sic argui. sicut negatio est cā negōnis: ita affirmatio est cā affirmationis: sed negō est cā affirmationis. q̄ affirmatio ē cā negōnis: sz minor est falsa. vel sic. sicut negō est cā negōnis: ita affirmatio est cā affirmationis: sed cā negōnis est cā affirmationis. ergo negō est affirmatio. Sz dicea ꝓcio est falsa: ⁊ nō maior. q̄ minor ꝛc. Ad hoc dī quo ad maiorē. ꝙ qñ Pbs dicit sicut affirmatio est cā affirmationis: ita negatio est cā negōnis. per negōnem nō intelligit notā negōnis: nec p affirmationē intelligit notā affirmationis: sed intelligit victū vel significatū ꝓpōnis negatū vel affirmatū: vt nō esse aial est negatio ꝑm ipsum. ⁊ esse

aial est affirmatio. z tunc minor est falsa. q causa negationis sit cā affirmationis. ¶ Si aut vis intelligere nostrani negōnis. negat maiorē. q nō est aliqua nora affirmationis: que facit ꝓpōnē affirmatiua: ficut est nota negationis: que facit ꝓpōnē negatiuam. vñ sine aliqua nota affirmationis ꝓpositio est affirmatiua: z tñ nō est negativa sine nota negōnis per notā affirmationis intelligo aduerbiū affirmādi: ficut per notam negationis aduerbiū negandi. ¶ Ad confirmationē negat maiorē ad intellectū patuit: q negōis sic hꝫ ad aliam negōnē q destruit illā siue actū eius: sed affirmatio nō destruit actus alterius affirmationis. ¶ Ad 4ᵐ dico. q quelꝫ negatio habet equalē vim cum altera intēsiue: q. sicut vna est apta nata negare q eqđ inuenitur in z altera. Extēsiue autē vna hꝫ maiorē vim q; altera. vnde q̄ plura destruit maiorem vim hꝫ: z ideo negatio cadens super alteram maiorē vim habet extēsiue q̄; alia super quā cadit. Et nō sequit ꝓma negatio destruit vim secūdę: secūda non destruit vim prime. ergo ꝓpō est negatiua: q; prima negatio negat negatū. z illud est affirmare. ¶ Ad confirmationē concedo q ꝓma negatio tuā vim retinet: z cum dicis. ergo negat concedo ꝓnām: z est a vltra. ergo nō affirmat. nego ꝓnām: vnde ꝓncipaliter negat: z sequēti nō affirmat: q; z sequenti inducit oppositum eius q̄ inducit. z cum inuenerit negationē inducit oppositū eius q̄ affirmationē. Et sic pōs solutio ad argumentum.

Ad confir.

Ad quartū.

Ad confir.

Ritius.

Circa hoc caplm. Nota q causa quare hoc capꝫ est inuētum: z eius vtilitas est: q; multotiens in ꝓpōne ponunt multe negōnes: ꝓpter quas talis ꝓpositio fit obscura: z difficilis intellectui quārum ad iuuētē vel extractē vel falsitatē: vr igitur ples negōnes reducant ad nullam vel ad vnam solūmodo est hoc caplm. Et quo sequit ꝙ ꝓpter z cōuenienter dicimus ꝙ ista. nō q̄libet bomo nō currit. equivalet illi. aliqs bō currit. z nō ecōuerso. q̄ difficilior reducitur ad facilioꝛē: z nō ecōuerso. vnde si aliqs petat cui equalet ista. aliquis bo mo currit. dicēs nullus est ꝑtā. cui equivalet ista. nō q̄libet bomo nō currit. dicens illi. aliquis bō currit. ¶ Si vt rollamus verba dicimus ꝙ equipollētia est duplex. s. ꝓpria z impꝛopria. ¶ Equipollētia ꝓpria describit fic. equipollētia est ꝓpōnis ignotioris ratione negōnis: aut negōnis ad ꝓpōnē notiorem in figura equalētia. ¶ Impꝛopria aūt fic describit. equipollētia est equivalētia ꝓpositionis ignotioris ad notiorē in figura. vel ecōuerso. vi negationis vel negōnis. ¶ Et si dicat. quo loquitur magister de equipollētia? ¶ Dicit. q̄ hᵒ. z hinc est q̄ ip se nō potuit regulam de subcōtrarijs: z; postponēdo negōnes huic. aliquis homo est aial. non dicimus ꝓpter q̄ equinalear illi. aliquis bōnō est animal: q; vna non est difficilior alia: sed synonyma. Paulus aūt ꝓq. locutus est de ista equipollētia. z ideo potuit regulā in subcontrarijs. vt ꝓs ab eo. ¶ Sed hic sunt quatuor petitiones.

Dupler est equipollētia.

Petitio 1ª

Responsio. F

Petitio 2ª.

Responsio. 1

Petitio 3ª

Responsio.

¶ Prima petit. qd negatio ꝓpositā huic. nullus homo currit. facit equipollere suo ꝑdictorio. s. huic. aliqs bō currit. ¶ Rñ. q vt dicit sanct⁹ Augu. z auctor modorū. negatio destruit qcq̄ inuenit. z opp̄ponit. cum igitur negatio ibi inueniat vlem negatiuā destruit: z ponit ꝑticulare affirmatiuam. ¶ Scōa petitio. ꝑpter qd negatio postpositā huic. qlibet homo currit. facit equipolle re ꝓrario. huic. nullus bō currit. ¶ Rñ. q negō postpositā nō habet vim destruēdi vlez: ed bene affirmatio nem verbi. z ideo restabit vlis negativa. ¶ Tertia petitio. ꝙ qd negō ꝑpositā z postpositā huic. aliqs homo currit. facit equipollere suo subalterno. s. huic. qlibet bō currit. ¶ Rñ. q est: q; prima negatio. s. ꝓpositā inueniebat affirmatiuam particularē: z destruebat ois ponēdo vniuꝛsalē negativā. Sed scōa negatio. s. postpositā inuenit vniuꝛsalem negativā: z nō potuit destrue re vniuꝛsaliē: q; erat postpositā. Sed bene destruit negatione verbi: ideo restat ibi vlis affirmativa. ¶ Quarta petitio. quę dicit inter dicere synonymum: z ꝑtibile equipollere. ¶ Rñ. q quidquid de terminis in complexis illi sunt synonymi qui sic se habēt ꝙ nō fiat ficat aliquid vel aliqua vel aliquāl' ꝑ vnum quin fi gnificet' per alium: z sic ly homo. in libro meo est synonymum: ꝙ ly homo in libro tuo. z similr ly omnis. z generaliter ois terminus vocalis est synonymus cū mentali cui subordinat. Illi ẋo termini dicunt' convertibiles qui sic se habēt ꝙ pro quocūq; ꝓpositione supponit vnus supponit alter siue imponet aliquid plus siue nō. z sic dicimus ꝙ ly hō. z ly rationale sunt convertibiles: q; pro quocūq; stat vnus in ꝓpositione stat alter: nō tñ sunt synonymi: q; per vnum. puta per ly rationale cōnotat' animal: que non cōnotat' per ly homo. vt ꝓs. ¶ Et sic omnes termini synonymi sunt cōuertibiles: z nō ecōuerso. ¶ Sed dicet. qd de equipollētibus? ¶ Dicimus ꝙ in logica nō dicimus ꝓpie ꝙ termini simplices equipolleant. ¶ Si ẋo loquamur de ꝓpositionib⁹. dicitur ꝙ ille ꝓpositiones sunt convertibiles que sic se habent ꝙ vna infert aliam de forma. z ecōuerso. vt homo currit. z rationabile currit. ¶ Ille ẋo sunt synonyme que sic se habent ꝙ ab vna ad aliam valet ꝓsequētia de forma. z vltra hoc q̄qđ importat' per vnam: z eo modo quo importatur importat' per aliam. vt ꝓs de istis. homo currit in libro tuo. z homo currit in meo. ¶ Propositiones aūt equipollentes loquendo cōmuniter de equipollentia sunt ille que sunt in figura: z vi negationis, vel negationum ab vna ad aliam. valet consequētia de forma: z ecōuerso. vt nonnullus homo currit. z aliquis homo currit. ¶ Et ex hoc ꝓs ꝙ convertibile dividitur per synonymum z equipollens: ficut animal per rationale z irrationale: z ei superius ad illa.

Distinctio cōuersionis.

¶ Capitulum de conuersione.

¶ Cap. sextū primi tractatus.

Diuisio conuersionis.

Conuersio est trāspositio subiecti i predicatum z econuerso. vt homo est aial: animal est homo. Et hec dividitur in conuersionem simplicez per accidens z per contrapositionem.

Conuersio

Te Mēgbus.

Conuersio ẋ potest accipi. Pro toto ꝺ cap. vide pa. log. ma. 2ª a fo. 122. ꝺ. 3ª. vsqꝫ ad fol. 124ᵐ. i. ca. 4. z tra. de. par. to.

pot tripliciter accipi. Uno modo ꝙ convertibilitate terminorum, z sic termini convertibiles dicunt' convertī qui se mutuo inferunt respectu cuiuscunq; verbi z tempozis. vt homo z risibile. Alio modo pro conuertēdo: z sic dicimus terminos relativos cenuerti siue dici ad conuertentia: qui se mutuo inferunt respectu huius verbi est. vt pater z filius. Tertio modo capitur sm vim vocabuli. z est similio verbo z transpositio extremoz ꝓpositionis: z sic dicimus ꝙpositionem conuerti quādo vertimus extrema eius. s. subm in predicatum. z econuerso. z hc acciꝑitur in ꝓposito. Uel potest dici z melius ꝙ est differentia inter conuertibilitatē: conuertētiam: z conuertionē. Convertibilitas enim respicit terminos convertibiles. Conuertentia ẋo respicit terminos correlativos. Sed conuerso respicit extrema ꝓpositionis. ¶ Aduerte circa diffinitionem conuertionis ꝙ ops fic limitare. ¶ Conuerso est transpositio debita subiecti in predicatum z econuerso: vel similium explicite vel implicite. Dicitur primo transpositio: loco generis: q; in ꝑ se hꝫ q̄ conuerso, ois enim cōuerso est trāspositio: sed non econuer-

Blondꝰ ꝑᵐ. Limitatio. ꝛ neo offensa quersionis. ꝛ

so. Dicit ꝫ do debita, ꝑpter consimilē suppositionē generaliter que debet remanere in extremis. ¶ Pro qua particula aduertendū ꝙ si debet fieri recte conuersio termini debent habere consimilē suppositionē generalē ante trāspositionem ꝛ post. Generalis suppositio est materialis ỹpositio ꝙ personaliter ꝙs ꝑ magistrum in sexta ꝛ se prima regula illius capituli. Et aūt cognoscat quō terminj fupponant. ¶ Secūdo ꝑpter consimilem qualitatem ꝓpositionis: que etiā debet remanere in vtraq; ꝓpositione ꝙa aliter non esset bona conuersio: qđ qualiter sit: vide in qōne contra sūmulas. Dicitur tertio subiecti in prædicatū ꝛ ecōtra: ꝙa si fieret trā transpositio vni⁹ extremi nō esset conuersio. Dicitur quarto vel similiter, propter propositionē vocalem cuius subiectum non potest transponi in prædicatum nec ecōuersa; cum subiectum est prolatum non amplius pōt resumi. Dicit quinto explicite vel implicite propter rales. ꝛ ecōuersio: vt si dixeris. omnis homo est animal ꝛ ecōuersa ly ecōuerso est implicite conuertens illius. omnis homo est animal; ꝙ equitalet huic. omne animal est homo. Magister addit alias particulā in logica magna. ſ. copula mentenebit tamē meo iudicio videt superfine ponit quia si copula non maneret in secūda ꝓpositione non esset ꝓpositio. ꝛ consequenter nō esset trāspositio subiecti in prædicatum. ecōuersio. Si tamē velis ꝙ diffiniat conuersio in cōmuni ꝓnt est cōmunis ad bonam ꝛ malam re moueat secunda particula. ſ. debita ꝛoto relicto remanentehoc vide ample contra sūmulas. Et hec diuidit in conuertionem simplicē per accēdēs ꝛ per contrapositiones. ¶ Aduerte ꝙ de ſpēbus conuertionis sunt due opiniones. Una est cōmunis ꝙ tres sunt ſpēs conuersionis. ſ. simplex per accēdēs ꝛ per cōtrapositionē. ¶ Das tres species Boetius assignat in libello de ſyllogismis cathegoricis ꝛ hanc opinionē sequit in presentia magister. ¶ Alia est opinio quā tenet magister in logica magna. ſ. ꝙ tres sunt ſpecies conuertionis. ſ. simplex ꝙ accidens ꝛ preter qđlibet. omne currens est bō. ergo quidā currit est possibile. conuertit in istam possibile est quem currere. ¶ Dubitat. q⁹ videntur esse due alē ſpēs conuertionis vltra illas. Nam facta trans positione extremoꝝ simul cum qualitas ꝛ non qualitas ꝛ vt dicēdo. ois homo est animal. omne aial nō est homo. est conuersio. vt ps per diffinitionem conuertionis: ꝛ tamē sub nulla illarum ſpecierum est. ergo ꝛc. ¶ Item si mutetur q̄ qualitas ꝙ qualitas vt dicendo. ois homo est aial. aliquod aial nō est homo. est etiā ꝓuerso. vt ps. ꝛ sub nulla illarum ſpecierum est. ergo alie ſpēs sunt. renet ꝛ illa ꝙ nihil est in genere quin sit in ſpecie. quarto topicoꝝ. ¶ Dicendū ꝙ argumentū cōcludit ꝙ sunt alie ſpēs ꝓuersionis: sed nō bone conuertionis: ꝙ ꝓuersio diuidit in bonam ꝛ malam: sed solum magister dat ſpecies ꝓuersionis bone. Unde bene do ample contra sūmulas.

Doc nō. ℞ di cit Pau. vt vide: ꝛ pcea in lo. magna

Nota. 2m

Spēs ꝓuersionis sūt tres.

Duⁿ⁹ ſpēs conuertionis

Responsio.

¶ Conuersio simplex est trāspositio subiecti in prædicatū ꝛ ecōuerso manēte eadem qualitate ꝛ quantitate. vt nullum animal currit. nullum currens est animal.

Diffi. ꝓuer. ſim pl. Pau. 2o pu. 3. pub. cor. 2o co. pt. 1. Mor. lio. ma. 6o fo. 2o. fa. 3a. 3m

Aduerte primo ꝙ due ꝓpiciē sūt in hac diffōne. Prima trāspositio subiecti in ꝑdicatū ꝛ ecōuerso ponit loco generis: ꝙ ois conuersio simplex ē trāspositio subiecti in prædicatū ꝛ ecōuerso: nō ecōtra. Secūda particula. manēte eadē qualitate ꝛ ꝗtitate. ell loco dūe pt qđ differt a conuersione per accēs in q̄ non manet eadē ꝗtitas: sed bene ql̄itas. differt ꝛ a ꝓuersione ꝓpositionē: in qua nō manet eadē qualitas: sed bene quātitas. vnde ꝙ qualitate itelligimus ql̄itate ꝓpōnis: ꝛ et terminoꝝ. mō ly in ꝓuersione per ꝓpōnē manet eadem quātitas ꝓpōnis. nō tj manet eadem qualitate ꝓpōnis cum termini finiti in terminos infinitos mutent. huiti aūt termini sine affirmatiui, infiniti aūt negatiui. Cl̄ potes dicere ꝙ ꝙ qualitate nō differt a ꝓuersione per ꝓpōnē: ꝙ qualitate sōli itelligit ql̄itas ꝓpōnis: ꝛ et sicut pdi de diffone ſpēi specialiſſime ꝙ ista est in itelligēda cū ꝓfessione: q aliter ꝓpteret genera ſic. ſpecies est que pdicat de plurib⁹ differētib⁹ numero ſolū tm ꝙ ly ſolū addit ne cōpetat diffinitio generi. Ita diffinitio ij. ꝓpolito ꝓuersionis est itelligēda cū ꝓfessione ſi. Couerſio simplex est trāſpositio subiecti in ꝓtis ꝛ ecōuerſo. manēte eadē qualitate ꝛ ꝗtitate ſolūita q̄ ly ſolū nihil ꝓpotat idē qđ hec ꝓpositia nulla alia variatione facta: qđ nō cōpetit ꝙerſioni ꝓpōnes. ꝛ sic per ista ꝑticulā manente eadē qualitate differt a ꝙerſione ꝓaccidens: ſ. per ly ſolū vel nulla alia variatione facta differt ab illa ꝓ cōtrapōnē. ¶ Aduerte ſcōo ꝙ ſūt due opiniones diuerſe declarātes qđ ꝙ quātitate itelligere debemus. vna est opio magiſtrāqui vult ꝙ ꝙ quātitate in itelligamus ſupōne ſpālem terminoꝝ. vt ipſemet declarat in tractatu ſ sūmulas. ita ꝙ remanere eādē ꝗtitate in cōuerſa ꝛ cōuertēte est ꝙ termini ſupponāt eodē mō ſpāliter. Dico ſpāliter: ꝙ ſpāles ſupponēs sunt diſcretæ determinatæ confuſæ tm. ꝛ diſtributiuæ: giales ℥o sunt mālis ꝛ ꝑsonalis. ¶ Dicit ergo ſpāliꝝ: ꝙ tenet ſupponāt termini eodē mō ſpāliꝝ in oibus ꝙerſionibus: ℥ nō ſpāliter. In ſimplici aūt cōuerſione debēt ſupponere eodem mō ſpāliter. ¶ Alia est opio cōis quā Sanctus doctor ſequit in logica ſua dicens: ꝙ per quātitatē ꝓpōnis in cōuerſionibus nos debemus intelligere illud idē quod indicat per illum verſum. v. quāta par. in ſum. v. vlez: par ticulariē: indefinitē: ꝛ ſingulariē: ſic remanere eandem quātitatē eſt: ꝙ ſi prima cr vlis: ꝛ ſi ſecūda debet eſſe vlis: ꝛ ſi alterius quātitatis: ꝛ ſcōa debet eſſe eiuſdem. ¶ Ex his ꝓ. ꝙ illa ꝓpō ſortes est bō ſm primā opionē cōuertit in iſtam. bō est ſor. cū ſi ſm ſcōam opionē non poſſit cōuerti: aut ſaltē nec conuertat. Siſr iſta. nō currēs est bō ſm primā cōuertit in iſtā. ois bō currit. cuꝫ tñ nō ſit cōuertibilis ēt ſm ſcōas opiones. Et ſic ꝓ ꝙ multū differūt ſite opiones. ¶ Aduerte 3o. circa diffōnē ꝙ bec cōuerſio dicta est cōuerſio ſimplex ꝙa ſit ſola extremoꝝ trāſpositio nulla alia variatiōe facta in ꝙertēte ꝛ in cōuerſa. ly hoc ver. ſit ſm vtā cōmunē vt dicit ſm intēſionē magiſtꝝ aliqñ ſit alia vtā iter cōuerſas ꝛ cōuertēte: ꝙa ſtat ſm magiſtrū ꝙ cōuerſa ſit ſingularis ꝛ cōuertēs indefinita ꝛ ecōtra: ꝙ ſtat ꝙ vna ſit affirmi⁹ ꝙ quātitatis ꝛ altera negatiua. Et ſi dicā ꝙ in cōuertiōe ſimplici vt ſimpler ſit trāſpositio extremoꝝm. vnde ſi alia variatio ſit illa nō ſit in cōuerſione ſimplici vt ſimpler ꝛ quia in qualibet ſimplici ſit ꝛ etiaꝙ ſolū ſalſum eſt. ¶ Ulti

Corclarius.

Nota. 3m.

dicendum aliter ad principale q̄ conuersio dicta est simplex: quia minor variatio fit inter conuersam & conuertentē conuersionis simplicis q̄ aliarum conuersionum. Unde triplex variatio p̄cipaliter fieri potest: quia aut transpositio extremorum aut mutatio qualitatis terminorum: aut mutatio quantitatis. In conuersione simplici fit prima in alijs ✗o plures.

Diffi. cōuer. per acci. ¶ Conuersio per accidēs est trāspositio subiecti in p̄dicatum & econuerso manente eadē qualitate: sed mutata quātitate: vt omis hō est animal: aliquod animal est homo.

Mēgbus. Horādum. Aduerte circa diffinitum q̄ hec conuersio est per accidens: quia vltra trāspositionem extremorum fit mutatio & variatio alicuius accīdis p̄positionis: veluta quātitatis: siue per quātitatem cu intelligas suppositionem siue vniuersalitatē vel particularitatem. Diffinitio de se nota est per ea que dicta sunt supra. Nam ly transpositio subiecti in predicatum est sicut genus: sed manente eadē qualitate & mutata quātitate est differētia per quā differt ab alijs speciebus conuersionis.

Diffi. cōuer. per cōtra. ¶ Conuersio per contrapositionem est transpositio subiecti in predicatum & econuerso manente eadem qualitate & quantitate: sed mutatis terminis finitis in terminos infinitos: vt quoddam animal non currit: quoddam non currens: nō est non animal.

Mēgbus. Notandum. Aduerte circa diffinitū q̄ hec conuersio dicta est per contrapositionē: qa termini sumuntur contrario mō quo ad significationē. Nam homo significat hominē. non homo significat contradictorium: cum primus sit terminus finitus: & secūdus terminus infinitus. Quid aūt sit terminus finitus & infinitus dictū est supra. Diffinitio de se nota est. Nā ly trāspositio subiecti in predicatū est genus manente eadē qualitate & q̄titate. est vna dīa per quā differt a conuersione per accīs: quatis terminis finitis in terminos infinitos est vna alia differētia per quam differt a conuersione simplici.

Dubiū quō remaneat quātitas eadem. ¶ Dubium pulcherrū est quō remaneat eadem quātitas i. suppositio in conuersa & conuertente huiusmodi conuersione per contrapositionē: qa de facto termini non supponunt eodē modo in vtraq; vt dicēdo. omis homo est aial. si conuertatur per cōtrapositionē sic. oē non aial est non homo. ille terminus qui supponit distributiue in p̄ma: supponit confuse tm̄ in scōa: & ille terminus qui supponit confuse tm̄ in prima: stat in scōa distributiue.

Responsio. ¶ Ad hoc dicēdum q̄ manet eadem suppositio p̄positionis: nō autem terminorum. verbi gratia. q̄ si in vna p̄positione vt in conuersa est suppō determinata & distributiua: & in conuertēte silr: tm̄ termini nō retinēt eandē suppōnē: qa in conuersa supponunt vno mō & in conuertente alio mō.

Alia rīsio. ¶ Vel dicat. q̄ manet eadē suppositio extremorum p̄ter denominationē: sed nō terminorum: dico nō terminorum: qa termini nō eodē mō supponunt in vtraq; extremorum aūt p̄ter denominationē dico sic: qa subm̄ conuerse & conuertentis eo modo supponunt. Et silr predicatū vtriusq; eodē mō.

Pa. p⁹. pa. p⁹. sophi. cor. 2⁹. l. sophi. 12 quartum. ¶ At autem sciatur q̄ propositionū his conuersionibus conuertantur ponunt̄ isti versus. Feci simpliciter conuertitur ea per acci. Asto. per contra. sic fit conuersio tota. In q̄bus ponunt̄ quatuor littere vocales. s. a. e. i. o. A significat vniuersalem affirmatiuam. e. vniuersalē negatiuā. i. particularez vel indefinitam affirmatiuam. o. vo particularē vel indefinitam negatiuam. Luz ergo dicitur feci simpliciter. i. vniuersalis negatiua & particularis affirmatiua conuertunt̄ simpliciter: conuertit̄ eua per acci. i. vniuersalis negatiua & vlis affirmatiua conuertunt̄ per accīs. Asto. per contra. i. vlis affirmatiua: & particularis vel indefinita negatiua conuertunt̄ per contrapositionē. Harum conuersionum simplex est vtilior: quia vlr si conuersa est vera: conuertēs est vera & ecōuerso: sed nō est ita in conuersione per accidēs vel per cōtrapositionē. nam in conuersione per accidens est conuersa falsa. vt omne aial est homo. & conuertens vera. homo est aial. In cōuersione vo per contrapositionez est cōuersa vera & conuertēs falsa. naz hec est vera. aliqua rosa nō est ſba. nulla rosa existēte: & tamē hec ē falsa. Aliqua nō ſba nō est nō rosa: q̄ suum ꝺdictoriū est verū. vz. omnis non ſba est non rosa. ¶ Contra id qō dictum est da conuersione simplr arg̃ primo sic. Hec est vera. nullus homo est mulier. & hec est falsa. nulla mulier est homo. igitur ꝛc̄. ¶ Secundo hec est vera. nullus cecus videt ens. & hec est falsa. nullum ens videt cecum. ergo ꝛc̄. ¶ Tertio hec est vera. nulla domus est in hoie. & hec est falsa. nullus hō in domo. ergo ꝛc̄. ¶ Ad primū dicitur q̄ illa nō est sua conuertens: ſz ista. nulla mulier est aliquis hō: q̄ debet esse consimilis limitatio in cōuertente & in conuersa. ¶ Ad scōm dico q̄ nō fit de subiecto predicatū: quia nō est predicatum. ly ens: ſz ly videt ens. ideo si conuertitur. ergo nullus videns ens est cecum. ¶ Ad tertium dicit̄ similiter. q̄ illa non est conuertens eius: sed ista. nullū ens in homine est domus: vel ista. in nullo homine est domus: q̄ nō debēt termini mutare casum. quare ꝛc̄.

Mēgbus. Horādū Aduerte circa hos versus: q̄ due opiones sunt. Una est magistri hic. qui vult q̄ isti versus ponant solū gratia exēpli. q̄ nō solū feci. i. vlis negatiua & pticularis affirmatiua ꝙuertunt̄ simplr: ſz q̄libet ꝓpō pōt simplr ꝙuerti in quācūq; aliā in qua fit trāspositio extremorū & maneat eadē q̄litas & eadez suppositio terminorū. Silr nō tm̄ eua. i. vlis negatiua & vlis affirmatiua ꝙuertunt̄ p accīs: ſz q̄libet ꝓpō pōt ꝙuerti p accīs in q̄cunq; aliā in qua fit transpositio extremorū manēte eadē q̄litate: ſz mutata q̄titate. i. suppone. ¶ Alia ꝛo ē opio cōis que vult q̄ isti versus nō ponant tm̄ gr̄a exēpli: imo gratia veritatis: ita q̄ sola vlis negiua & particularis affirmatiua cōuertunt̄ simplr: & ita de alijs suo modo dicat. Et hec opinio per quātitatē nō intelligit suppositionē: sed vniuersalitatē & particularitatē. ¶ Literius

hec opinio vult q̄ libet bona cōuersio sit bona ꝓpositio sive sit cōuersio simplex: sive per accidēs: sive p̄ trapositionē. ¶ Opinio aūt prima vult q̄ solū cōuersio simplex sit vlr bona ꝓpositio. nō aūt alie. De his aūt opinionib⁹ vide ample cōtra sumulas vbi ostendimus vtrāq;.

L Ritius. Rōndā 8ᵐ. Cōuersio 1ª

Circa diffinitū. nota q̄ conuersio duplr accipit. s. formaliter et materialiter. Cōuersio formaliter ē duo actus vnius aliquarū intentionū trāspositarū: vel duo actus vnius aliquarū intentionum trāspositarum cum duobus actibus negatiuis vel vnius subordinatū illius. Et sic conuersio isto modo nō est aliquid sed aliqua: q̄ vel est duo verba substātiua si simus in affirmatiuis. vel ē duo verba substātiua cū duabus negationibus si simus in negatiuis. et sic est quatuor actus. i. operationes intellectus. Exēplum primi dicēdo. bō est animal. animal est homo. illa duo verba sunt cōuersio formaliter sumpta. Exēpluz secūdi dicēdo. nullus homo est asinus. nullus asinus est homo. hic ecōuersio formaliter loquendo nō est nisi duo verba et due negationes: que oia sunt quatuor actus. Conuersio autē materialiter est aggregatū ex illis actibus et intētionibus que per illos actus transponebant. et sic conuersio adhuc nō est aliquid: nec est propositio: sed est due ꝓpositiones: nec est ꝓsequētia cū ibi deficiat. ly ergo. exēpluz totū hoc. homo est animal. animal est homo. est cōuersio. et prima dicit conuersa; et secunda cōuertens: et isto modo capit in logica et nō primo modo et est terminus scōe hūs duo significata. ¶ Circa diffinitionē intellige eam sic. Conuersio est trāspositio. i. due ꝓpositiones trāspositē. sic q̄ ille terminū qui est subiectum in prima que dicit cōuersa ponit a parte pti in secunda que dicit cōuertens. et ecōuersio. ¶ Cōuersio simplex ꝛc. ¶ Contra istam descriptionē argt primo argumento magri sic. Ista est cōuersio simplex. ſor. est homo/ homo est ſor. et tñ mutat quātitas: q̄ prima est singularis. et scōa indefinita. Igit descriptio mala. Scōo sic. oata ista descriptione: sequit q̄ ois conuersio simplex est pcō trapositionē. ꝓns est falsum et ꝓbat ꝓns sic. Ois trāspositio subiecti in ꝑtez. et ecōuersio. manente eadē qualitate et quātitate est cōuersio simplex: sed ois conuersio p cō trapositionē est hō. igit ꝛc. ¶ Ad primū dicit magister q̄ illa est cōuersio simplex. et negat q̄ nō remanent eadez quātitas dicēs: q̄ per quātitatē intelligit suppositionez terminoz: modo suppō manet ꝓsimilis in conuersa et conuertēte. ¶ Ad 2ᵐ dicit. q̄ diffinitio cōuersionis simplicis hz intelligi cū ꝓcisione sic. Cōuersio simplex est trāspositio subiecti in ꝑtem. et ecōuersio manēte eadem qualitate et quātitate. i. suppōne ꝛc. non mutatio ꝛc. et sic intellecta nō cōperit cōuersioni p trapositionē. ¶ Sed cōtra solones magistri. arguit ꝓmo. q̄ sequit istā esse conuersionē simplicē. ois homo est alal: tm aīal est homo. ꝙ ꝓbat: q̄ est trāspositio ꝛc. manente eadē qualitate et quātitate. i. suppōne si per quātitatē intelligit suppōné. ꝓns est falsum: q̄ illa nō est vūs negativa aut ꝑticularis affirmativa: et sic nō debet cōuerti simplr. ¶ Scōo data ista rō. sequit q̄ a singulari ad vniuersalē valet ꝓntia de forma. ꝙbat: q̄ illa ꝓntia est de forma. ſor. est ois hō. igitur ois homo est ſor. cū sit conuersio simplex p magistrum. ¶ Tertio sequit q̄ ois catbegorica cēt cōuertibilis simpliciter vel p accēns. ꝙbat. ois catbegorica fit se hz q̄ pt fieri in ea trāspositio subiecti in ꝑdicatū: et ecōuersio vel manēte eadē qualitate et quātitate vel mutata quātitate sed si ꝓmū ipsa est cōuertibilis simplr. si scōm p accidēs. igit ꝛc. ¶ Ad primū cōcedo. q̄ illa fm intētionē magistrl et Ochā et alioz est conuersio simplex: neq; illud est inconueniēs: et cōcedit q̄ vniuersalis affirmativa cōuertit simplr. et etiā ꝓpō nō quāta vt exclusiua. et dicit q̄ ille versus. Feci simplr: nō ponit pro regula. sed pro exēplo addiscentiū. ¶ Ad 2ᵐ cōcedit. q̄ vniuersalis sequit de forma ex singulis: sed nō de tali soia a singulari ad vniuersalē: sed de tali a cōuersa ad cōuertētē. neq; inconuenit q̄ vna ꝓntia fm vnā regulā sit de forma: et fm aliam non. ¶ Ad tertiū nego ꝓntiam. q̄ multe sunt catbegorice non cōuertibiles vt ille que nō hñt ꝓdicatū vt statim patebit: concedit tñ q̄ ois catbegorica fit se hz q̄ ipsa vel illa cui subordinat est cōuertibilis simplr vel per accidens oata diffinitione magistri. ¶ Dic sunt quatuor petitiones. Prima ꝙ quid est inuentū hoc capitm. ¶ Rñ. q̄ ideo est inuētum vt syllogismi nō euidēter: qui. s. non sunt facti in quatuor modis primis ꝑme figure reducūtur ad q̄tuor primos ꝑme figure. vt patebit infra. ¶ Secunda petitio que sunt ille ꝓpōnes que nullo modo possunt cōuerti. ¶ Rñ. ꝓmo q̄ nulle ꝓpositiones hypothetice possunt cōuerti: ꝛ bene catbegorice in illis existentes. Scōo. nulla vocalis pōt conuertiq; trāsit. Tertio. nulla catbe. que est ꝓpositio pſubordinationē. vt ly ecō uersio. Quarto. nulla de obliquo extremo. Quinto. nulla de verbo adiectiuo: q̄ iste nō hñt extrema: ꝛ bene dicit q̄ ille qbus subordinant sunt cōuertibiles. ¶ Tertia petitio. quas ꝓpōnes opz vt sciam⁹ cōuertere. ¶ Rñ. q̄ ꝓpter reductionē syllogismoꝝ expedit: vt cēs ꝓpositiones ponibiles in syllogismo vel ille quibus subordinant cōuertant a nobis: et istarū ꝓpōnū alique cōuertuntur simplr: vt vniuersalis negativa: et particularis affirmativa: et valet ꝓntia ab vna ad aliam et ecōuersio: et aliq̄ per accidens: vt vniuersalis affirmativa: et valet consequētia ab illa ad conuertentem: licet non econuerso. et hoc sufficit nobis quantum ad intentionem capituli. ¶ Quarta petitio. que sunt consideranda cum offertur propositio a nobis conuertenda. ¶ Respōdeo q̄ multa. primo si est ibi verbum adiectiuum reducas ad substantiuum: vt ſor. currit. dic ſor. est currens. et post conuerte. Secundo. si est ibi casus obliquus reducas ad rectum: quia aliter illa non est conuertibilis. exemplū. ſor. tis asinus est animal. reducas sic. ſor. est ſor. cuius asinus est animal. deinde conuerte. Tertio serua in conuertente consimilem suppositionem generalē que fuit in cōuersa. exemplum. chimera est dictio. dicas. dictio est ly chimera. similiter non signum. est terminus. dicas. terminus est ly non signum sic q̄ ly chimera. et ly nō signū. stent in vtrāq; materi aliter. Item serua ampliationes et appellationes. exemplum. ſor. fuit animal conuerte sic. q̄ fuit animal est. vel fuit ſor. similiter album videbit nigrum dic. qō erit videns nigrum est vel erit albū. ¶ Sz dices. quomodo cōuertam istam incumbit ſor. currere. dico q̄ ista non est lecabilis in syll'o. ideo non expedit conuertere illam. et in veritate non video q̄ possit conuerti: quia mihi subordinatur vni hypothetice. et credo q̄ etiā tibi sic subordinetur q̄ nō potest ꝓbari. Et idē est dicendum de multis aliis ꝓpositionibus exponibilibus que apparent catbegorice et non sunt.

Ad scōm.

Ad tertiū.

Petitio 1ª Responsio.

Petitio 2ª. Responsio.

Petitio 3ª Responsio.

Petitio 4ª Responsio.

Pau. ſoob. 8 2ᵐ. i. ſopb. 4°. col. 2°. ió. 4°. i. ſopb. 4ª on. 4°.

Pau. pb. pa. p. ou. ſoia.

Circa capitulum conuersionuz aduerte q̄ potest poni in diffinitione conuersionis manente eadez qualitate: quia in omni conuersione manet eadem qualitas. Nota etiam q̄ possum imaginari propositionem conuerti aut vere aut apparenter: vere conuerti non potest aliqua propositio nisi scripta: ita q̄ illud idem quod est subiectum fiat predicatum et econuerso. propositio enim vocalis ex quo non manet per tempus non potest illo modo conuerti: propositio etiam mentalis non potest vere conuerti: quia licet subiectum et predicatū possint per tēpus manere: variatio tñ illius et trāspositio ad bonū sensuz variat copula et nō manet eadē vt tangit a

Manfre. Riorādū 8ᵐ. Riorādū 2ᵐ

M

Tyslbero in scdo principali primi sophismatis: ⁊ tó illa non vere cõuertunt: nisi forte velis qd ad cõuersionē veram non requirit idēritas copule: qđ esset voluntarius.

¶ Apparenter tñ pót quelibet ꝓpositio cõuerti: qz pót sumere tñ similes terminos ⁊ ordinare modo opposito. Notádũ 3m. De tali cõuersione videt Pau. facere mentionē. ¶ Notandũ est vlterius qꝺ in diffinitione ꝙuersionis simplicis ꝺz addi non mutatis terminis finitis in terminos infinitos. Aliter. n. cõuersio simplex esset per ꝓtrapositiones. Notádũ 4m ¶ Aduerte vlterius qꝺ lz dicamus in cõuersione simpliciꝺ. a cõuersa ad cõuertentez esse bonū argm: nolumus tñ inferre ex hoc qꝺ cõuersio sit ꝓfitia: vt ꝓz: lz ex illa possit fieri ꝓfitia. Notádũ 5m ¶ Considera ēt qꝺ lz dicat Pau. qꝺ vñs negatiua ⁊ pticularis vel indefinita: aut singularis affirmatiua cõuertant simpliciter: non tñ hoc est vez de oibus. Ista enim ꝓpositio: ꝙmittit tibi aliqꝺ denarius: non ꝓprie pót cõuerti: ⁊ simili mõ dico de aliis cõsimilibus habentibus subiecta supponẽtia confuse tñ. Diceret tñ Pau. hos non ꝓprie esse pticulares vel indefinitas vt ex ꝓdictis pót patere: sisse est de vñ negativa de inconsueto mõ loquẽdi. Ista. n. quilibet hõ alal nó est: non cõvertit simpliciter: lz dicat Pau. in logica magna. capl'o de cõuersione hanc posse cõuerti: sed de sūā cõuersione nõ est magna vis cū illa nó spectet ad ꝓpositiones sillogizantes. Videt Pau. 2o gran. ꝑ. ou. l. lo. ma. 2o. lo. 122. fo. 3o. Notádũ 6m ¶ Cõsidera vlterius qꝺ sm Pe. Man. nulla ꝓpositio de verbo adiectivo principali est ꝙuertenda aliquo mõ: qz nulla talis sm eũ ꝺz predicatū explicite vel implicite: lz hanc opinionē non insequmur in ꝓposito. Notádũ 7m. ¶ Nota etiā qꝺ in cõuersione simplici nõ est inconueniens aliqꝺ addere. non enim opz semꝑ qꝺ illud idez ꝑcise vel cõsimile qõ est predicatū fiat totū subm: sed sufficit qꝺ teneat se ex parte subiecti. dicẽdo enim. nullus hõ est ois hõ: recte convertitur in hanc. nullū ens ois bõ est aliquis hõ. Notádũ 8m ¶ Cõsidera ēt qꝺ lz Pau. velit in obiectionibus per ąjritatē intelligere suppositionē terminoꝝ: illud tamē non vi veruz qz ex quo cõuersio inuenta est ꝑter reductionē sillogismoꝝ: in reducẽdo aũt illos non solū cõsideramus suppositionē terminoꝝ: sed veram quātitatē: ideo videt tenendū qꝺ pro quātitate sit intelligẽda vera ⁊ ꝓpria quātitas. Jtẽ si per quātitatē solum suppositio intelligit: sequeret qꝺ ista esset bona cõuersio simplex. ois homo ē aial: tñ aial est homo: qz seruat eadez suppositio terminoꝝ ⁊c. diceret tamē Pau. qꝺ in conuersione simplici: si pót seruari vtrūqꝺ. s. suppositio ⁊ ꝓpria quātitas ꝺz seruari vtrqꝺ. si aũt hoc non pót: seruetur saltē cadez suppositio. qꝺ aũt dicit de reductione sillogismoꝝ respondet Pau. qꝺ illud lz veritatē quo ad talē reductionē: sed in ꝓposito largius sumit cõuersionē. Notádũ 9m ¶ Nota etiā qꝺ lex generalis cõuersionis est hec: qꝺ debeat seruari eadē ampliatio terminoꝝ si qua fuerit: ⁊ ideo dicẽdo aliꝺ erit nigrū sic cõuertitur. Jd qõ erit nigruz est vel erit aliꝺ. Etiā vna alia est cõditio cõuersionis qꝺ determinatio cadens sup totū predicatū vel partē: ꝺz etiā poni a parte subiecti: ⁊ ideo dicẽdo aliqõ creans necessario est deus volendo qꝺ ly necessario cadat supra totū: predicatum nõ sic convertit: deus necessario est creans: qz vna est vera: ⁊ alia falsa: sed sic cõuertit. illud qõ necessario est deus est creans. Mõdá 10m ¶ Preter hec nota circa cõuersionē per accidēs qꝺ lz dicat Pau. qꝺ vniuersalis affirmatiua: ⁊ vniuersalis negatiua cõuertant per accīs: hoc tamē non solū est verū de his: sed etiā de particulari aut indefinita aut singulari affirmativa. nam sicut ista. ois homo est animal. cõuertit in hanc. aliqõ animal est homo: ita ecõuerso. ista scda debet ꝓsse cõuerti in illam primaz: hoc etiā patet expresse in reducẽdo baralipton ad barbara. ¶ Nota etiā lz cõuersio per cõtrapositionē nõ sit vtilis ad reductionez syllogismoꝝ: illa tamē ponit pro cõplemento doctrine: etiā est vtilis ꝓpter aliud: qz si termini supponunt pro aliquo existente vel pro aliqbus. si cõuersa est vera ⁊ cõuertens est vera ⁊ ecõuerso: ⁊ nó est verum qꝺ talis implicet cõtradictionē: qz lz non fiat de predicato totū subiectū: sufficit tamē qꝺ fiat pars subiecti: vt ꝓmo notaui. ¶ Videt tamen posse ꝙbari qꝺ non detur cõuersio per cõtrapositionē talē eo modo quo diffinit a Pau. Nam opz in illa seruare eandē suppositionem terminoꝝ: vt exposuit Pau. in obiectionibus: sed hoc non fit in tali cõuersione: vt ꝓz in cõuertendo hanc. aliqua rosa nõ est substantia. nam cõuertitur in hanc. aliqua non substantia nõ est non rosa. vbi ꝓz qꝺ non manet eadē suppositio predicati: qz aduenīēte negatione infinitante illud distribuitur. ¶ Ad quod dicas. qꝺ in rei veritate seruat eadē suppositio terminoꝝ si quis recte inspiciat: vt patez in materia suppositionum ⁊c.

¶ Capitulum de ꝓpone hypothetica.

¶ Cap. 7m primi tractatus tres ꝓtinēs ptes.

Propositio hypothetica: ē illa que hz plures cathegoricas ꝓunctas per notā cõditionis: copulationis: vel disiunctionis: vel alicui istaꝝ equivalentem: vt tu es hõ: ⁊ tu es aial. Tres igit sunt spēs hypotheticaꝝ non equivalētes in significando. vz. conditionalis: copulativa: ⁊ disiunctiva. Alie vero vt localis: causalis: ⁊ tpalis nõ sunt hypothetice: sed cathegorice.

para 3a. c. 7. Diffo ꝓpõnis hypo. Pau. sopho. 11. cõ. 2. l. so. pos. 45. to. l. 8. ꝓn. du. to. l. log. ma. 2a. lo. 127. fa. 2o. ibi dico ergo

Aduerte circa diffinitū qꝺ ꝓpositio hypothetica idē est qõ suppositiua: hypothetica enim ꝺz ab hypos qõ est sub ⁊ thesis positio. l. suppositiua. ¶ Dicit suppositiua: qz vna ps alteri supponit. Verum tamē quelibet hypothetica sit suppositiua dubium est: vide in tractatu cõra summulas. ¶ Aduerte circa diffinitionē qꝺ ly illa. ponit loca' generis: sed ly que hz plures cathegoricas cõiunctas per notā ponit loco differẽtie. per hanc enim particulā differt a cathegorica. Cuiꝰ partes principales sunt subiectuz predicatū ⁊ copula ⁊ non due ꝓpositiones cathegorice: ⁊ ꝑ cathegoricas hic intelligimus veras cathegoricas: ⁊ etiā illas que habẽt modū ⁊ similitudinē cathegoricarū. Oratio aũt hz similitudinē cathegoricarū quādo hz subiectū: predicatū: ⁊ copulā: vt pres principales ąjus nõ sit vera ꝓpositio cathegorica: qz ista est ꝓpõ hypothetica. Si antechristus esset albus antechristus esset coloratus: ⁊ tamē oiones ex qbus cõponit non sunt ꝓprie cathegorice: sed habẽt similitudinē cathegoricarū in habẽdo subiectū predicatum ⁊ copulaz: tanꝯ pres principales sui. ¶ Tres sunt spēs hypothericarū non equiualentiū in significando. s. cõditionalis: copulativa: ⁊ disiunctiva. Alie vero vt localis: causalis: tpalis: nõ sunt hypothetice: sed cathe'ce ⁊c. ¶ Aduerte qꝺ de speciebus ꝓpositionum hypotheticarum sex fuerunt opiniones vt recitat magister in logica magna. Quidā enim tres posuerūt. s. copulativā: disiunctiuā: ⁊ ꝺditionalē. Localis vero sub ꝺditionali intelligitur. ⁊ hec opinio cõis est quaz sequit magister vbiqꝺ. Alij quinqꝺ posuerunt. Alij sex. Alij septē. Alij decem. Alij duodecim. Inter quas opiniones tres famosiores sunt. s. Prima que dicit tres assignatas esse. Scda est. qꝺ dicit esse quinqꝺ illis tribus addendo duas. s. causalez ⁊ tẽporalez: ⁊ hec fuit opinio Guillelmi ferabrich. Tertia est. que dicit esse septē addendo duas. s. localem ⁊ expiratiuaz: cuius nota est ly: ągulis: vel: lz: ⁊ fuit opinio Stro-

Mẽghus. Notádũ 1m

Notádũ 2m

Pe. Man. tra. lo. par. ca. 8o ꝑ. 3m

Pau. sopho. to. l. 32. ꝓn. ꝓ du. to. l. log. magi. 2a. a fo. 124. fa. 3o. ibi posiꝯ. vsq; ad fol. 125m. fa. 4o. ꝓn. Notádũ 3m Pau. lo. ma. 2o. fo. 124. fa. 3o. fi.

dl in p̄equētio suis. Qui vō dixerūt esse ser remouerūt expletiuā ꝛ alīs sex assignabant. Supuenit Paulus pgulensis q posuit octo spēs illis assignatis addēdo effectiuaz: vt qz dies est: sol est sup terrā: ꝛ hoc dico in affirmatiuis: in negatiuis ēt totidē posuit. Qui vō dixerūt decē quoq affirmatiuas assignatas dicebāt ꝛ quoq negatiuas. Qui vō duodecim ser affirmatiuas ponebāt ꝛ sex negatiuas posuerūt. Jn ſūma ergo septē sunt opiones de spēcieb⁹ hypotheticar⁹. Quar⁹ pria melior est meo iudicio: ꝛ iō sequamur istam. ¶ Aduerte 4° q rōnes quare ille tres. s. localis: causalis: ꝛ talis nō sunt hypotheticē ꝟz magistrū ꝟz catheg⁹: tales assignant ab ipso in logica magna: qz nō maiori rōne ille eēnt hypo⁹ q̄ alie ꝓpones cōstitutiue p alias notas aduerbiales vel cōiunctiuas: ꝛ sic silitudinaria, est hypo⁹: vt dicendo scripsi sicut rogasti me. ꝛ socrates rīdet: sicut eū docuit Plato. Silr cōparatiue essent hypotheticē: vt dicēdo taz bonus est socrates q̄ bonus est Plato. ꝛ sic discurrēdo per alias notas aduerbiales: qō est falsum. q aūt sint categorice ꝓbat sic. qz equalent categoricis factis ex ciūlē terminis sola nota resoluta in illud cui equalent. vñ dicēdo qñ socrates currit ipse mouet. equiualet huic. quādocūq socrates currit est cā q ipse moueat. q̄uis ergo plures categoricas cōtinere videātur tanq̄ principales partes. tamē in eis subiectū ꝛ predicatū ꝛ copula sunt principales partes: qz ille orationes sunt: sicut subiectum vel predicatū ꝛc.

Mēghus. Horādū p⁹. Lamissolen es cōdūctiuale.

Rotādū 4⁹.

pare 1ª ca. 7. Manfre. Rotādū p⁹.

Circa propositionē hypotheticā aduerte q ꝟz in illa cōiungunt multe ꝓpositiones categorice: ex illis tñ fit vna ꝓpositio: que vnitas resultat ratione note vnientis vnā cū alia: modo ꝟz ille due ꝓpositiones: tu es homo: tu es aial: nō sunt vna: vbi tñ adderet aliqua illarum trium notarū fierent vna. ¶ Notanter dixit Pau. cōiungunt plures per aliquā notam cōditionis: disiunctionis: ꝛ copulationis vel alicui illarū equiualentiū: qz illa rōnalis: tu es homo: ergo tu es aial: est hypothetica: ꝛ non cōiungunt mediante aliqua illarū trium notarum: sed solū mediante equiualente vni illarū. predicta enim ꝓpositio equinalet vni ꝺditionali: isti. s. si tu es homo: tu es aial ¶ Sed incidit dubiū. vtrum tēporalis localis ꝛ causalis sint hypotheticē: ꝛ videt q sic: qz cōiungunt multe ꝓpositiones categorice mediante aliqua nota: que videt esse sufficiens ad faciendū illam ꝓpositionē esse hypotheticā: sic etiaz nota cōditionis vel alia enumerata a Pau. est sufficiens. ¶ Ad qō respondeo q in rei veritate tales sunt categorice ꝓpositiones: ꝛ nō hypotheticē: vñ hypothetica ꝺz esse vna a nota aliqua qua ablata auferat solū cōiunctio illarū ꝓpositionū categoricarū. non aūt auferat aliqua pars significati totius ꝓpositionis: non sic aūt est de localitēporali ꝛ causali. dicēdo enim ego curro qñ tu sedes: auferendo illud aduerbiū qñ: auferē pars significati illius. s. in eo tēpore quo: vt pz intuenti suo mō sic dicas de localitē causali.

Pau. sopho. 18. cor. 2°. cō. 6ª. l. sopho. 47. 8ª.

Dubitatio.

Solutio.

Instantia.

¶ Et si cōtra hoc arguas q ille sint hypotheticē: qz equalent hypotheticis: dicendo enim ego curro qñ tu sedes: equiualet isti: ego curro in aliquo tpe: ꝛ in eodē tu sedes: ꝛ que est manifeste hypothetica.

Responsio.

¶ Dicat ad hoc q non valet argumentū hoc. Jste due ꝓpositiones equiualent: ꝛ vna est hypothetica: ergo ēt alia: qz fūr probarem q ista esset hypothetica. sor. qui currit loquitur: qz equiualet isti. sor. currit ꝛ ille loquit: ꝛ pro ista mā vide Per. Mantua. in tractatu ꝯsequentiaꝝ. capō de hypotheticis.

Rotādū 5ª

¶ Aduerte ēt q sola cōditionalis vel sibi equiualens est ꝓpriissime hypothetica. i. suppositiua: sed largius sumimus nunc hypotheticam propositionem.

Diffō ꝓpo. condi.

¶ Propositio cōditionalis est illa in qua coniunguntur plures categorice per notam conditionis: vt si tu es homo: tu es animal.

Aduerte q diffinitio sic limitat. Propositio cōditionalis est illa. i. est ꝓpositio in qua coniunguntur plures categorice: vel se habentis per modū categoricarū ꝓpter notā ꝺditionis. Prima particula est loco generis. Secūda loco differētie: per quā differt ab oibus categoricis: ꝛ addit vel sequit habentes p modum categoricarū: vt diffinitio cōperat cuilibet conditionali: qñ illa est ꝺditionalis si antechristus esset alb⁹ ꝛ antechristus esset coloratus: ꝛ tñ non iunguntur in ea plures categorice: sed bene se habētes per modū categoricarū. Si tñ velles supplere dicas q per se categoricas intelligit tam veras categoricas q̄ nō veras. Tertia vero particula est ēt loco differentie per quā differt ab alijs hypotheticis. ¶ Aduerte scōo. q nota cōditionis dupl̄ sumitur. s. conditionaliter ꝛ cōditionalr. Primo mō sumitur qñ cōiungit terminos. Secūdo mō sumitur qñ cōiungit ꝓpositiones. Exēplum primi. vt dicēdo. omne falsum: si est impossibile: non est verū. Exēplū secundi. vt dicendo. si tu es homo: tu es animal.

Mēghus. Rotādū 2ª. N

Rotādū 3ª.

¶ Propositionū cōditionaliū: alia affirmatiua: alia negatiua. Propositio conditionalis affirmatiua est illa in qua affirmat nota conditionis. exēplum positū est. Conditionalis negatiua est illa in qua nota cōditionalis negat: vt nō si tu es homo: tu es asinus. ꝛ hec semp probat per affirmatiuā. Ad veritatez cōditionalis affirmatiue: requirit ꝛ sufficit q oppositū cōsequentis repugnet antecedēti: vt si tu es homo: tu es aial. Hec vera est: qz ista repugnant: tu es homo: ꝛ tu nō es aial. Antecedens vocat illa ꝓpositio que immediate sequit notā cōditionis. cōsequens vero est alia. ita q tu es homo. est antecedens: ꝛ tu es aial. est cōsequens. Ad falsitatē cōditionalis affirmatiue requirit ꝛ sufficit q oppositū cōsequentis stet cuz antecedente: vt si tu es homo: tu sedes. Hec aūt stant simul: tu es homo: ꝛ tu nō sedes: ideo ista cōditionalis est falsa. De impossibilitate: possibilitate: necessitate: ꝛ cōtingentia eiusdem nō opz dicere alr: qz omnis cōditionalis vera est necessaria: ꝛ ois falsa est impossibilis. Nulla autez est que sit contingens. Jste regule dicte sunt de cōditionali denoiata a ly: si quare ꝛc.

Dño ꝺditionali.

2ª regula.

3ª regula. Pau. 19. pha. 2. dub. 10.

Aduerte q si nota cōditionis ꝺz negari opz q negatio supra ipsam cadat. Et hoc pōt tripliciter fieri. Uno mō qñ ꝓponit sibi imediate ꝛ non toti ꝓpositioni: vt dicēdo. tu es rōnalis. nō si tu es irrationalis. Scōo qñ ꝓponit toti ꝓpositioni ꝛ nō sibi imediate: vt dicēdo. non tu es rōnalis: si tu es irrōnalis. Tertio ꝙñ ꝓponit sibi imediate ꝛ toti ꝓpositioni: vt dicēdo. nō si tu es bō: tu es asinus: qñ aūt ponitur inter partes nō est negativa: cū negatio nō cadat supra notaz cōditionis: vt dicēdo. si tu nō es aial: tu nō es bō. ista est affirmatiua ꝛ nō negativa. ¶ Aduerte q cōditionalis negativa equalet vni aduersative facte ex antecedēte ꝛ oppositō

Mēghus. Hondā p⁹. O

Rotādū 5ª.

oppositio consequentis: vt illa. non si tu es homo: tu es asinus. equivalet huic: cuius tu sis hō: tu non es asinus.

¶ Ad veritatem conditionalis affirmative requiritur & sufficit q̄ oppositum consequentis repugnet antī. vt si tu es homo: tu es animal.

¶ Ad falsitatē requir̄ & sufficit q̄ oppositū ꝓsequētis stet cū antē: vt si tu es hō: tu sedes.

Notādū 5m. P

¶ Aduerte q̄ ꝯtradictorium consequentis dicitur tunc repugnare antī qñ ex illis nō potest fieri vna copulatiua posit̄: & sic idem est oppo^m cōsequētis repugnare antē & ipsum non posse stare simul cum antē: licet tamen Strodus in 24ª regula velit q̄ posse stare cū alio sit superius ad repugnare. q̄liter tñ hoc sit. vide supra consequētias in 2° cūdo notato pro declaratione ꝓsequētie bone.

Nōm 4m.

¶ Aduerte vlterius q̄ magister notāter dixit conditionalis affirmative: q: in conditionali negativa ℔ non est verū: quoniam stat conditionalē negatiuā esse verā: & tamen oppositū consequentis stabit cū antē: vt in illa. non si tu es animal: tu es homo: illa est vera: q: eius contradictoria affirmativa est falsa: & tamē oppositū consequentis stat cum antē. s. tu non es homo: stat cum illa. tu es animal: & intelligitur etiam de conditionali denominata a ly si: & non a ly nisi.

¶ De possibilitate & impossibilitate: necessitate & cōtingētia non oportet dicere: quia omnis conditionalis possibilis erit vera & necessaria: & omnis falsa est impossibilis: nulla autem est que sit contingens.

Notādū 5m.

¶ Aduerte q̄ ratio huius. s. q: omnis cōditionalis est, necessaria: & possibilis est q: ad hoc q̄ sit vera requiritur q̄ non possit esse: ita sicut adequate significatur per antē quin sit: ita sicut adequate significat per cōsequens. i. q̄ sit' necessaria habitudo inter veritatē antīs & cōsequētis: & si est necessaria habitudo: tunc est nēcia & etiam possibilis: ergo si est vera, est simil' nēcia & possi.

¶ Ratio autē quare falsa est impossibilis est: q: duorum oppositorū. si vnum est nēcium aliud est impossibile: cuius ergo conditionalis vera sit nēcia: sequitur q̄ falsa sit impossibilis. Uel aliter & formalius: si] cōditionalis est vera: illatio est bona: si illatio est bona: est necessaria consecutio consequentis ex antē: & si est necessaria consecutio ꝓsites ex antē: cōsequentia est bona & nēcia: ergo a ꝓmo ad vltimū: si ꝯditionalis est vera: ipsa est nēcia & consequenter possibilis. Ratio secūdi dicta est: q: si vnū oppositorū est necessariū: reliquū erit impossibile.

Notādū 6m. Q Pe. lo. ms. 2°. fo. 137. fa. 2^a. notabi. 4°. 1. 5°.

¶ Aduerte vlterius: qd velit dicere illud dictū cōmune. s. cōditionalis nihil ponit inesse & silr consequētia. Dicit q̄ nihil aliud vult dicere nisi q̄ cōcedendo conditionalē aut consequētiam non oportet antīs eius vel cōsequs cōcedere: & similiter negādo cōditionalē vel cōsequētiā non oportet negare antīs eius vel cōsequs. Uel per alia verba cōditionalis nihil ponit inesse: q: ex cōditionali nō sequit formaliter suū antecedēs nec suū cōsequs: sed cōcedere cōditionalē aut consequētiā est concedere cōsequs debite inferri ex antē: & negare consequētiā est negare consequens debite inferri ex antē.

Notādū 7m.

¶ Iste regule dicūtur de conditionali denoiata a ly si.

¶ Aduerte vltimo q̄ due sunt note cōditionis. vna est affirmativa vt si: alia negativa vt nisi. que equivalet huic que est si non. Modo dicit magister q̄ ille regule, date tenent de cōditionali denominata a ly si. non autē oēs tenēt de conditionali denominata a ly nisi.

¶ Unde regula que data est de veritate conditionalis. s. q̄ requiritur q̄ oppositū consequētis repugnet antī non tenet in conditionali denominata a ly nisi: q: stat q̄ illa sit vera: & tamen oppositū cōsequētis stabit cum antē: vt ista. nisi tu es animal: tu nō es homo: est vera: & tamen oppositū ꝓsequētis. s. tu es homo: stat cum antē. s. tu es animal.

¶ Posses tamen dicere q̄ oppositum consequētis repugnat antecedēti implicanti illā negationē que implicite continet in ly nisi: & tunc dicendo. nisi tu es animal: tu non es hō. asis est: tu non es animal: qō patet resoluendo ly nisi in si non: & tunc oppositū consequētis repugnat sibi. s. tu es homo.

Difficultas est in illa materia, vtrū aliq̄ hypothetica sit affirmativa vel negativa. Manfre. Dubō vacat

¶ In qua difficultate tenet Pe. M. partē negatiuā: & etiā Sermoneta hoc sequit' sup tractatū consequentiarū: qua etiā opinionē recitat Burleus sup ꝓmo ꝓber. in parte illa de hypothecticis: que opinio fudat sup hoc q̄ cū negatio illa, non, sit aduerbiū debet adiacere verbo & exercere vim suā supra verbū: sed vbi ponat aliqua hypothetica negativa: negatio non cadit supra verbum: vt cōiter exponit': sed supra totam hypo'^m: ergo nō ꝓprie vim negativam exercebit: ergo talis hypo'^a non est ꝓprie negativa: & sic nulla talis est negativa a sili: neq; etiā affirmativa per consil'e fundamētū.

Solutio.

¶ Sustinēdo tamē opinionē cōem: dicat q̄ non semp negatio debet cadere supra verbū. Uel aliter & forte melius: dicat q̄ negatio hypothetica cadit supra vnū verbū subintellectū: puta dicēdo. nō si tu es hō: tu es asinus: signiat q̄ non est ita q̄ si tu es homo tu es asinus: in qua negatio expresse cadit supra verbum.

¶ Alia que dicunt a Pau. bñ intelligi de cōditionali significāte iuxta cōpositionē suo& terminoꝝ hypothetice & non cathe'^ce probabili'. Pro ista mā vide Pau. 47. ꝓpositali ꝓmi dubij 4re. vide eundem in obiectionibus cōtra cōsequētias: vide Perrū Man. in trac. ꝓpositiaꝝ. cap. de hypothecis vide etiā Sermonetā super consequētijs in ꝓp^o: qui tñ videt aliquātulū discrepare a predictis.

Instantia.

¶ Et instātia ꝓtra diffinitionē cōditionalis vere: nā posito q̄ nō sit aliqua alia ꝓpositio in rer̄ nā: q̄ ista aut eius partes: & non sint plures propositiones. s. si tu es hō: tu es asi: tunc ꝓdictoriū consequētis nō repugnat antecedēti: q: non est: vt patet in casu: & tñ est vera vt est notū: & similiter arguit' cōtra' diffinitionē cōditionalis falsē: q: cessante illo ꝓmo casu: & posito q̄ non sint plures ꝓpositiones q̄ ista aut eius partes. s. si tu es homo: tu sedes: tunc talis est falsa: vt patet: & tñ ꝯtradictoriū ꝑtis non stat cum antē: q: non est: vt ponit', in casu.

Solutio.

¶ Pro istis dicas ꝑ q̄ diffinitiones dicūt aptitudinē: & non actū. vt patet 7° meta^ce. & 2° posteriorū: & ideo dicat q̄ p^a est ℞a ꝓditionalis: q: de facto ly ꝯtradictoriū consequētis non repugnet: tñ est aptū natū repugnare: & silr dicas de alijs suo modo. Dico tñ 2° q̄ diffinitio que ponit a Strodo de cōsequētia bona & mala melius declarat veritatē aut falsitatē cōditionalis propositionis. oia enim cōditionalis est ꝑtis: & ideo videas illa dicta loco allegato.

¶ Quod dī a Paulo vltimo loco: q̄ ille diffinitiones ītelligunt' solū de conditionali denoiata ab illa nota si. non est nēcium: q: pōt dici q̄ ille diffinitiones intelligunt' de omni conditionali affirmativa. Intelligendo modo notato superius: neq; obest argu^m de illa conditionali: nisi tu es asi: tu nō es homo: nam solet ꝓbari q̄ licet illa cōditionalis vera sit: ꝯtradictoriū tamē consequētis stat cū antē: illo. s. tu es asi. pro quo pōt dici q̄ in rei veritate in illa ꝯtradictoriū ꝑtis nō stat cū antē: q: asis non est illud: tu es asi sed hoc: & tu nō es animal: quū in illa ꝓditione nisi includat negatio: cadens supra verbum antecedentis. eq̄nualet enim isti complexo: si non: & non buic non si. posses tamē hoc non obstante: si velles dicere adhuc cum alijs limitationibus etiā hanc aliam: q̄ scilicet ille diffinitiones intelliguntur de conditionali denominata a ly si: & non a ly nisi.

Ritus. Notādū ꝑm

Circa diffinitū Nota q̄ est terminus secundū de habens duo significata: & diffinit' nō pro se: sed pro oībus significatis formalibus.

Nota dd 1m. Pro ma de ꝓpositionalib9 dicit Pau. lo. ma 1. a fo. 134. fa. 4. vbi. 3. conuncctio vigs ad folū 136 fa. 1. vbi. ſcitur nāc re gulas: regulas 1. 46. 2. 47. pa. b. 2u. 10. 1. lo. ma. 2. fo. 127. fa. 3. vbi. cētra vnum.

Cōtra veritā ſē̄ dubitatio arguit ꝓmo.

Arguit 2o.

Arguit 3o.

Arguit 4o. Ad ꝓm.

Ad 3m. Ad 4m Ad 2m

3. pa capi. 3. Diffō ꝓpo. copulatiue.

Diuiſio copulatiua ꝓpō.

C Circa diffōē intelligē cū ſic, ꝓpoſitio hypothetica eſt illa in qua ꝯiungunt plures cathegoricæ per notā cō ditionis, copulationis. vel diſiunctionis. vel eſt illa in q coniunguntur plures propōes quas aliqne vel aliq̄ in cludit cathegoricas. vel eſt illud qō ſubordinat vni tali, dixi 1m. ꝑpter iſtā. ſi tu volas. tu habes alas. ſi tu es aſi nus. tu non es hō. qc eſt copulatiua: z tu in eā nō coniū gunt plures catheg oricæ per notā copulationis: ſed per aliam notā: vt parentheſi in eā cōiunguntur plures oiones quas aliq̄ vel aliq̄ includunt catheg oricas. Dixi 3m. ꝑ pter ly a. z ly ecōuerſo. qne pato q̄ ſubordinent hypo thetice ſunt hypothetice ſm magiſtri argumēto. 46. p. mi dubi. z tñ in eis nō coniunguntꝫ catheg oricæ: ſed be ſubordinantꝫ vni tali: z ſufficit. Tres ſunt ſpēs hypo thetic æ. z. intelligē ſic. ꝙ ſub cōi hypothetica inuenia te ponunt tres termini minus cōes. i. ly cōditionalis. co pulatiua. z diſiunctiua: quoꝝ nullus ſignificat aliqd qō ſignificet per aliū. z gliber illoꝝ ſignificat aliq̄ qc ſigni ficant ꝑ ly hypothetica. z nō oia: ſed iſti tres diſiuncti ue ſumpti conuertunt cum ly hypothetica: z ideo quili bet illoꝝ de ꝑ ſe appellat ſpecies. Ad veritatē cōditio nalis affirmatiue. z. C Contra iſtud arguit. z ꝙ ſic. ſit ita de facto ꝙ illa: tu es aialnō habeat oppm. z arguit ſic. iſta cōditionalis eſt bona. ſi tu es hōr: tu es aial: vt pa tet: z 1m opp̄m cōſequētia nō repugnat aliri ex quo ipſius non eſt. igit. diſſō mala. C Scōo arguit ſic. iſta cōditio nalis eſt falſa. z affirmatiua cōtingenter ſi tu es homo tu es animal. z 1m opp̄m cōſequētia repugnat aſiri. igit diſſinitio mala. cōſequētia patet cū minori. z malor ꝓo batur. q̄ neceſſario. ſi tu es hōr: tu es aial: vt ꝑs exponē do. C Tertio iſta eſt bona conditionalis. ſi tu eſſes ho mo tu eſſes animal. Et tamen oppm conſequentis non repugnat aſiri. igit. z. cōſequentia patet cum maiori. z minori probatur. quia iſta non repugnāt. tu eſſes homo: z non eſſes animal: q̄ ſunt oationes ſperfecte. C Quar to ſubordinetur ly a. vni conditionali vere: tunc ly a. eſt vna cōditionalis. z tamen oppm conſequētia non repu gnat antecedenti. C Ad iſta dicitur q̄ diſſinitio iſta de bet limitari ſic. Conditionalis vera eſt illa in qua opo ſitum conſequētis indicatiue ſumptū eſt aptum natū re pugnare antecedēti indicatiue ſumpto idest facere cum illo copulatiuā impoſſibilē: vel eſt illa que ſubordinat vni tali: z ſic intelligendo patet ſolutio ad 1m. Quia di citur q̄ oppoſitū cōſequētis eſt aptū natū repugnare an tecedenti: ſicet non ſit. C Patet etiam: responſio ad 3m. q̄ dicitur q̄ debent illa ſumi indicatiue. C Ad 4m dici tur q̄ ly a. ſubordinat vni tali: z hoc ſufficit. z ꝑ hoc poſſet eſſam reſpōderi ad 3m. C Ad 2m ſic dicitur. q̄ pu plex eſt cōditionalis ſcilicet catheg oricæ ꝓpoſitionis: vt eſt illa adducta que ꝓbatur ratione de ly contingen ter exponibiliter. z de iſta nō tenet diſſinitio data. Alia eſt hypothetica ꝓbabilis ſcilicet que ꝓbari habet ratione ſue note. Sicut eſſet iſta. ſi tu es homo: tu es ani mal. Cuius primus terminus probabilis eſt ly ſi. z de iſta tenet diſſinitio magiſtri.

C De ꝓpōne hypothetica copulatiua.

Spulatiua eſt illa q̄ ex plures ca thegoricas ꝓ notā copulatiōis iuꝝ cē ꝓiūctas: vt tu es hōr: tu ſedes.

C Propoſitionū copulatiuarum alia affirmatiua: alia negatiua. Affirmatiua eſt illa in qua nota copulationis affirmatur: exēplū poſitū eſt. Negatiua ẋo eſt illa in qua nota copulationis negat: vt nō tu es hō: z tu es aſin9. Et ſp negatiua, pbat̄ p affirmatiua.

Aduerte ꝙ nō ꝙ diſſō iſta limitat: ſicut diſſinitio de ꝓpōne ꝓditionali. C Aduerte 2o q̄ nota copulationis duplr pōt ſumi. ſ. copulatiue z copu latiue. Copulatiue ſumit̄ q̄ copulat ꝓpōes. Copulatiue ẋo q̄ copulat terminos. Copulatiue adhuc duplr ſcilicet collective z diuiſiue. Diuiſiue ſumit̄ q̄ ex ꝓpo ne cuius ipſa eſt pars ſegrur copulatiua z de cōibꝰ ter minis: vt 10. z plato currūt: ergo 50. currit z plato cur rit. Collective ẋo q̄ nō ſegrur hō copulatiua de cōibus bus terminis: vt 50. z plato ſufficiunt trahere nauim. q̄ 50. ſufficit trahere nauis: z plato ſufficit trahere nauis. nō valet. ergo poſito q̄ nullus eoꝝ ſufficiat ſed ambo ſi mul. C Copulatiue ꝙ alia affirmatiua z eſt in qua nota copulationis affirmat. Alia negatiua z eſt in qua nota copulationis negat. C Aduerte ꝙ nota copulatiōis ne gat̄ q̄n negatio cadit ſupra ipſa. Cadit aut̄ ſupra ipſam dupliciter. Aut q̄n negatio ꝓponit totū, ꝓpōit: vt dicēdo non tu es hōr: tu es aial. Sc̄do q̄ ꝓponit note copula tionis: z non toti, ꝓpōit: vt dicēdo. tu es hō non: z tu es aial. Primo mō eſt ſm confuetū modum loquēdi. Sc̄do ẋo modo ſm inconſuetum modum loquendi.

C Ad veritatē copulatiue affirmatiue regrit qualibꝫ ptē eſſe verā: vt tu es hō z tu es aial. Et ad falſitatē copulatiue affirmatiue ſuffi cit vna parte eē falſa: vt tu es hō z tu curris.

Aduerte ꝙ magiſter ꝓ nctāter dicit affirmatiue: q̄ copulatiua negatiua pōt eſſe vera: cū ſua tñ vna pars ꝓncipalis eſt falſa: vt illa. nō tu es hōr: tu es aſinus. Dicit 1o q̄ libet parte ꝓncipalē q̄ aliq̄ eſt copulatiua affirmatiua vera cuius vna pars eſt falſa: ſi cut dicēdo. tu es hō: vel tu es aſinus: z tu es aialis. ꝓ tu es aſinus: eſt falſa: ſed non eſt ꝓncipalis pars. C Un aliq̄ copulatiua eſt copoſita trū ex duabus ꝓpoſitioni bus: z etiā q̄libet illaꝝ eſt ꝓncipalis eius. Aliq̄ ẋo eſt copoſita ex plurib9: z tunc vna pars ꝓncipalis eſt ro ta illa o io oq̄ ꝑcedit notaꝫ copulationis: z altera pars eſt tota illa oio q̄ ſequit̄ nota copulationis. vñ illus. tu es hō: vel tu es aſinus: z tu es aial. Prima pars ꝓncipalis eſt. tu es hō vel tu es aſinus: z ſcōa tu es animal. C Pro falſitate ẋo copulatiue affirmatiue ſufficit vna pars ꝓncipalē eſſe falſā: cuius rō eſt q̄ ad deſtruēdum ſufficit vnū ad cōſtruēdū ẋo plura. Jō di ꝗpicoꝫ. 7. q̄ facilius eſt deſtruere q̄ cōſtruere. vcꝫ aūr cōſiſtit in cōſ tructione: z falſū in deſtructione. nam vtrū eſt q̄ de: z q̄ quid ponit̄ in hac diſſinitione eſt affirmatiua. C Falſum ẋo eſt quod nō eſt ita eo in hac diſſinitione, ponitur negatio que eſt affirmati deſtructio. Un copulatiua poꝫ eſt eſſe falſa ꝑ ꝓph. Una modo q̄ tñ vna pars ꝓncipa lis eſt falſa. Alio modo q̄ ambe partes ſunt falſe.

C Ad politatē copulatiue requrit̄ qualibet parte eē polez z nulla alteri incōpolem. exēplū primi: vt tu es hō z tu curris. ſ. ad ipoli tatē eius ſufficit vna parte eē ipolz: aut vna alteri incōpolez. exēplū primi: vt tu curris z tu es aſinus. exēplū ſcōi: vt tu es: z tu nō es.

Aduerte ꝙ due ꝓpoſitiones regrunt̄ ad politatē co pulatiue. 6o ꝙ quelibet pars ſit polis. 2o dato ꝙ q̄libet pars ſit polis ꝙ vna nō ſit icōpolis alteri q̄ ẽm intelligit in copulatiua facta ex duab9 ꝓpōnib9. Si aūt eſſet facta ex pluribus ꝓpōnibus: vt illa. olis hō

Mēgbus R

Pau. lo. me 2. a. fo. 123. fa. 4. pm° vt 83 ad fo. 125. fa. 4. pm°. Pro 10°. vide 2°. vbi Pa lo. m. 2°. a fo 129. fa. 2°. pu. vſq; ad folū 130 fa. 3°. ubi poſt ba. regu las. l. fo. 102. fa. 1°. 1m. 1. a pu. fo. 1. 13 ba 3. dub. 1. l. 19. pm. 4 dub 10.

2e regule.

Mēgbus Rotandus.

S

Cap. 8.

Copulatiua dupl̄ poteſt eſſe falſa.

3e regule.

Mēgbus Rotandus.

currit: ꝛ tu es homo: ꝛ tu nō curris: itelligit ꝙ nō sit īcōpossibile alteri vel alij. Cū in exēplo pato ista: tu non curris est incōpossibilis illis duabus: ꝛ cuilibet illaꝝ sit cōpossibilis. Cui dicas ꝙ itelligit in omni copulatiua ꝙ si ille due cōditiones adsunt illa erit posita, ꝛ 2ª cōditio est ꝙ vna nō sit incōpossibilis alteri. Ih hac copulatiua adit data facta ex tribus ꝓpōnibus: ꝛ vna sit cōpossibilis ad ter tiam et vna para ꝓncipalis nō erit cōpossibilis alteri: vt patet. Ideo nō est possibilis. Ad impossibilitatem ꝝ sufficit vnam illarum deficere.

3ª regule. ¶ Ad necessitatez copulatiue regritur quālibet partē esse necessariā: vt hō est aial: ꝛ de⁹ est. Et ad contingētiā ipsius regrit: ꝛ sufficit vnā partē esse cōtingentē. alterā aūt nō possibilem: nec eidez incōpossibilē. vt tu curris: ꝛ tu es homo. vel deus est: ꝛ tu curris.

Rotcandus. Aduerte ꝙ ad cōtingentiā tres cōditiones requiruntur: ꝛ si vna illaꝝ defecerit non est contingens. Prima ꝙ vna pars sit cōtingēs ꝛ ꝓpter huius defectū ista nō est cōtingēs. deus est: ꝛ hō est aial. Secūda ꝙ altera nō sit ipossibilis: ꝛ ꝓpter defectū huius ista non est cōtingens. tu curris: ꝛ hō est asinus. Tertia ꝙ vna nō sit alteri incōpossibilis: ꝛ ꝓpter defectū huius ista nō est cōtingens ꝗuis adsint pme due cōditiones, ſ. tu es: ꝛ tu nō es. Ad necessitatem ꝝ tm vna conditio requiritur. ſ. ꝙ quelibet pars necessaria principalis.

Ritius. Contra diffinitiones copulatiue negatiue arguit ꝓmo. Circa diffinitiones ꝓpositas in boc capīo sunt ponenda quedam limitationes ꝗbus ꝓpositiones adhuc nō cōcurrēte intellectu ꝓpositio est vera vel falsa: sed esse cōcedendū, negādū ꝛc. Nisi extrinsece ſstrates ꝓpositionis: qui ab intellectu fiunt ꝛc. Dan. ergo solū mentionez fecit de intrinsecis: nō autem de extrinsecis qualitatibus.

¶ De ꝓpositione hypothetica disiunctiua.

Iunctiua est illa in qua coniungūtur plures cathegoricē per notam disiunctionis. vt tu es homo: vel tu non es asinus.

Aduerte ꝙ diffō illa limitat' sic aliaꝝ hypotheticaꝝ diffōnes limitant'. ¶ Aduerte 2º ꝙ nota disiunctionis vel pōt sumi dupl'. ſ. disiunctiue ꝛ diſiunctim. Disiunctiue sumit' qñ coniungit' pponēs. vt tu es hō: vel tu es aial. Disiunctim sumit' qñ coniungit' termīnos. vt sortes vel plato currit. Disiunctim adhuc dupl' pōt teneri. ſ. diuisiue ꝛ collective. Diuisiue sumit' qñ ex ipso disiuncto segtur disiunctiua de sibi⁹ terminis. vt sortes vel plato currit. ergo sor. currit: vel plato currit. ꝛ etiā a qlibet pte ciusdē ad ipz disiūctū valz ꝓsētia. vt tu es hō: ergo tu es hō vel asinus. Collective ꝝ tenet' qñ ex hō disiuncto nō segtur disiunctiua de sibi⁹ terminis: vel, ex qlibet parte disiunctim nō sequit' ipm disiūctū. Ibi gra. non segtur: ego differo a te. ergo ego differo a te vel a me: ꝙ sequeret' ꝙ nō esset nu vel ego: quod est falsum. ¶ Sit' nō segtur: tu scis regē sedere: ergo tu scis regē sedere: vel tu scis nullū regez sedere: qz aūs est vez: ꝛ ꝑter officiabilitatez ꝛ ꝑtis est falsum. ¶ Dubitat' quō ꝑ notā disiunctionis cōiungunt plures cathegorici ez: qz videt' oppositus in a dicto. i. ꝙ nota disiunctionis iungat. Nam disiungere est separare vel diuidere significata talis nota disiunctionis separat ꝛ diuidit' quo est vez ꝙ coniungant? ¶ Ad hoc rīdet Donatus ꝙ nota disiunctionis coniungit voces: disiungit tñ sensum. i. significatū: ꝛ sic nō incōuenit ꝙ vnū ꝛ idē disiungat ꝛ coniungat respectu diuersoꝝ. ¶ Sed dicetes contra: qz tunc nulla est disiunctiua metalis cuz nō sint voces in intellectu ꝗs possit coniungere. ¶ Dicēdū est ꝙ Donatus loquitur solū de disiunctiua vocali cum maxime grāmaticus verset circa sermonē. Si aūt volumus vt log de disiunctiua sue in mēte, siue i voce, siue in scripto sic dicēdū est: ꝙ nota disiunctionis terminos vel ꝓpōnes coniungit ꝛ disiungit significati. De hoc tñ vide ample cōtra sūmulas: qz auctor modoꝙ significādi mouet Donatū ꝛc.

Rcpōsio. Ad ꝓmū dī. Arguit 2º cōtra diffīnē copulatiue vere ꝛ false. Ad 2ª dī. Ad 3ª dī. Manfre. Bordādi ꝓm. Dubō tracta Solutio. Ad 4ª dī. Ad 5ª dī. Rcpōsio. Instantia. Rcpondeo. Diuisio ꝓpo. disiunctiuaꝝ

¶ Propositionū diuisiuaꝝ alia affirmatiua alia negatiua. Diuisiuā affirmatiua est illa in qua affirmat' nota disiunctionis vt patuit. Negatiua ꝝ est illa in qua nota disiunctiōis negat'. vt nō tu es hō: vel tu es capra: ꝛ hec semp ꝑbat' per affirmatiuā: nec e cētie negatiua nisi ꝓponer' negatio. vt tu nō es asinꝰ: vel tu nō es capra: affirmatiua ē: qz nulla illaꝝ negationū trāfit in nota disiūctionis.

Aduerte ꝙ nota disiunctionis negat' qñ cadit sup̄ ipsam. Cadit aūt supra ipsam: ꝛ tunc qñ ꝓponit tot ꝓpōnes: vt dicēdo. nō tu es capra: vel tu es asin⁹: aut qñ immediate ꝓponit sibi: vt dicēdo. tu es capra. nō vel tu es asin⁹. ꝑ mō ñ boc est fm consuetū modū loquēdi. 2º ꝝ mō fm incōsuetū modū loquēdi ꝛc.

Manfre. Bordādi ꝓm. Dubō tracta Mēgbus. Rotandi. B

¶ Ad veritatez disiuctiue affirmatiue sufficit vnā ptē esse verā. vt tu es hō: vel tu es asin⁹. Et ad falsitatē cī regrit' qualibet partē esse falsā: vt tu curris vel nullus baculus stat in angulo.

5ª regule. Rotcandum. Trac. ꝓprius sūmularum.

Aduerte ꝙ circa hūc opiones sunt. ¶ Una opinio est quā segtur magr. Petrus Hyspanus dicēs. ꝙ disiunctiua est vera: si vna ps est vera: adhuc

S. Tho. opu sculo 48 c. 14.

Pone 10. hoc cā. vñ Pau. lo. m. 1. a fo. 131. fa 2. fi. vſq; ad fo. 133. rōi. 4 ſequāt l. 45. c. 46. pm. p. dub 10.

pm ſuppo. 2 opinionis.

2m ſuppo.

Cap. 6 ſubā.

Ratio dulcf opinionis.

Cōfirmatio.

C

D

1 regula.

Aduerte q magſ dicit ad politatē ſufficit ꝛ nō dixit regrit: q; pōt eſſe polis 2r. Uno mō qñ tñ vna pars eſt polis. Alio mō qñ quelibet pars eſt polis.

Mē ghus Notandum

5 regule. Pau. ſophil. 47. 3m. l. 4m.

Pa. c. 5. tra. lo. par. 2 parte ad 3m ſoph.

C Ad necitatez diſiūctiue affirmatiue ſufficit vnā partē eſſe necīā vl̄ iuxtā ꝺicta. Exēpluz pimi. vt ōs eſt vl̄ ſortes mouet. Exēplū ſcōi vt tu es vl̄ tu nō es. Et ad ptigētiā cuiſdē regrit quālibet ptē eē ptigētē: ꝛ nullā alteri repugnāt: nec ēt ꝺictoꝝ illaꝝ: vt antechriſ ē alb9 vel ipſe currit. Quōm tertia pticula: q; hec diſiūctiua eſt necīa. tu nō es hō vel tu es aial: ꝛ tñ nulla ps alteri repugnat ꝛ q̄lz eſt cōtigēs: ſz h iō q; ꝺictoꝝ partiū repugnat. vz. tu es hō: ꝛ tu nō es aial. vl̄ ꝺicaē ꝛ melius q; ad necitatē diſiūctiue regrit ꝛ ſufficit copulatiua facta de ptib9 ꝺictoꝝ iis eē ipolez. Et ad ptigētiā q; copulatiua facta de ptib9 oppoſitis ſit cōtingēs. Hec enīz eſt necīa. tu nō curris vel tu moueris: q; hec copulatiua eſt impolis: tu curris ꝛ tu nō moueris. Et hec eſt ptingens: tu curris vel tu nō moueris: q; hec copulatiua eſt ptigēs. tu nō curris ꝛ tu moueris. ſm regulas datas de copulatiuis.

Aduerte q magiſter ꝺeclat 1r cogſcere diſiūctiuā necīā. p qñ eſt altero triū modoꝝ dictoꝝ: aut q vna pars ſit necīo vera: aut q ꝑtes ꝺicāt: aut ꝺictoꝝ a partiū ꝺicāt. Exēplū tertij. vt tu nō es hō vel tu es aial: quā tertiā ꝺitionem magſ nō exp̄ſſit: ſed illa accipiē ex ꝺeclatiōe cōtingētis. 2co ꝺeclat breuius. ſ. qñ copulatiua facta de ptib9 oppoſitis eſt ipolis. diſiūctiua eſt necīa: cuiuſ ꝝ eſt: q; duoꝝ ꝺictoꝝ: ſi vnū ē ipolez aliud eſt necīū: ꝛ eē. Sed cū illa copulatiua facta de ptib9 oppoſitis ꝺicat illi diſiūctiue. g; ſi illa copulatiua eſt ipolis, diſiūctia erit necīa. C Cōfirmāt ꝺupl̄ ꝺeclat cogſcere diſiūctiuā ptigētē. C Prio qñ ad ſūt tres ꝺitiōes ſil. q; pa eſt q; q̄libet ps ſit ptigēs. C 2a q; nulla alteri repugnet. C 3a q; ꝺictoꝝ illaꝝ priū nō repugnēt: ꝛ ſi aliq iſtaꝝ deficiet nō erit ptigēs. C 2o ꝺeclat breuiꝰ ꝛ ſubtiliꝰ ſic. ſ. qñ copulatiua facta de ptib9 oppoſitis eſt ptingēs. C Cui9 rō ē q; duoꝝ ꝺictoꝝ ſi vnū ē ptigēs ꝛ aliū: ſz cū illa copulatiua ſcā ꝺ ptib9 oppoſitis ipſi diſiūctiue ſit ei9 ꝺictoꝝ ꝝ. g; ſi illa copulatiua ē ptigēs: ꝛ diſiūctiua erit ptigēs. Nō exēplificaui gſa breuitat: cū exē ſint i tex.

Ritus.

In hoc cap. etiā ſunt ponende q̄ꝺā limitationes ſu perius poſite in conditiōali. Sed arguit ꝑ diſſōes diſiūctiue falſe: q; iſta eſt falſa. cōtingēter tu es vel tu nō es: ꝛ tñ vna ps eſt vera. igit diſſōes nulle. ꝓia tz cū minoꝝ. ꝛ maioꝝ ꝑbat: q; nēcio tu es vel tu non es. igit nō ptingēter. Sc̄o arguit ꝑ diſſōes diſiūctiue cōtingētis in q̄ ꝺi q; eſt illa cui9 q̄libet ps eſt ptigēs: ꝛ vna alteri nō repugnat: nec ꝺictoꝝ partiū repugnāt. Contra. iſta eſt ptingēs: ꝺc9 nō eſt vel ego ſcribo: ꝛ nō tñ ſunt ille ꝺitiones. igit diſſō mala. ꝓitia tz cū maioꝝ: q; illa eſt vera: ꝛ q̄ntz erit falſa. ſ. me nō ſcribēte. ꝛ minoꝝ ꝑbatur: q; ibi deficit p1a ꝛ 2a ꝺitio: vt pz. C Ad iſta rñdēdo.

Ad pm oī.

C Ad pm ꝓcedit q; illa eſt falſa: ptingēter tu es: vel tu nō es. ꝛ ꝺicit q; arg̃m verbaliꝰ ꝓcludit: q; iſta diſſō ꝛ regula ꝺatur de diſiūctiua hypotherice ꝛ nō categorice ꝑbabili. C Ad 2m oī q; illa ñ ſit diſſō nō ē bona: vt ꝑbat ar̃m.

Ad 2m.

1 regula. C Ad poſſibilitatē diſiūctiue affirmatiue ſufficit vnā partē eſſe poſſibilē: vt hō eſt aſinus vel antechriſtus eſt. Sed ad impolitatē eius regrit q̄libet partē eſſe impoſſibilez: vt hō eſt aſinus: vel nullus ꝺeus eſt.

Et magr hoc cognouit:ideo posuit aliā regulā i qua est
standū.ſ.q diſiunctiua ꝓtingens est illa:cui⁹ copulatiua
de parrib⁹ oppoſitis est etiā ꝓtingens.vt patet in textu.
Petitio ꝑ⁹. ¶Sed hic sunt due petitiones.ꝑ⁹.dre ad veritatē copu
latiue regrit qualibet parte esse verā:z ad veritatē di
siunctiue vnā.¶ Rñ⁹ q est ex nā note:q copulatiua est
que copulat tam senſus q⁹ verba:vt dicit grāmaticus.z
Reſpoſio. diſiunctiua est que ꝙuis voces coiungat:senſus ꝑ tm diui
git. Petitio 2⁹. C2⁹.dre est q ad negādā hypo⁹⁹⁹ 03 negare notā.
Reſponſio. ¶ Rñ⁹ q hic in carbegorica ad h:vt esset negatiua:ꝛ q
verbū erat ꝓpicalio:ps:oportebat negare verbū:ita in
hypothetica eo q nota é ꝓpicalio:ps 03 negare notā.

Manfre. Circa cap⁹⁹ de diſiūctiuis. Aduerte ꝙ dictū cōe:q cō
Nōndū ꝑ⁹. iunctio diſiūctiua ꝛ diſiūgat ſigīa ꝓpōnūm cō
iungit ꝝ ba ꝛ ꝓpōnes ipſas:vt ꝛ aſſerūt grāmatici:ꝛ ꝛō
ab illa ꝓsumi vna ꝓpō hyo⁹⁹. Unde etiā illā que ponit
Pau. 45⁹ ꝑ⁹ li ꝑ cubij 4⁹⁹. ¶ Nō ẽ circa diſſoné nēcie
Notādū 2⁹⁹. ꝛ ꝓtigēris qñ oī:vl oicat ꝛ meli⁹.ſ.merito sic dcm est:qz
illa diſiūctiua.nullus de⁹ est:vel tu curris:est cōtingēs:
qm est pollꝫ.bꝫ eni vna ꝑte poles:ꝛ cū b est uēciaq; co
pulatiua formata de ꝓbꝫ oppoſitis est ꝓtigēs ꝛ pollꝫ:
vt ps.q ꝑdicta diſiūctiua est ꝓtingens:ꝛ tñ nō bꝫ vrāq;
parte ꝓtingēte:ꝛ ꝛō ponit recte alia diſſō taliū ꝓpōnū.
¶ Caput 8⁹⁹ ꝑmi tractatus.7.cōtinens partes.

¶ Incipit tractatus de ꝑdicabilibus.

ꝑ⁹ po cap⁹.8. Predicabil ibi tractho ꝑma.

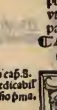

Predicabile ouplī sumit.vt.cō
ter.ꝓprie. Predicabile cōiter
sumptū est termin⁹ apt⁹ nat⁹ de
aliq̄ ꝑdicarī.ꝛ sic tam terminus
cōis q̄m singularis:tꝫ cōplexus
q̄m incōplexus vō ꝑdicabile. Sꝫ
ꝓprie sic sumēdo diffinit. Predicabile ẽ ter
minus vniuocus aptus natus de ꝓbꝫ ꝑdi
cari:ꝛ sic nullus terminus singularis nec trā
scendens aut cōpositus vō ꝑdicabile:seu vl
qđ idē est:q: nullus talis est terminus vniuo
cus. Un termin⁹ vniuocus est ꝛ min⁹ simplex
plā signians bꝫ vnicā rōnē:sic ly hō qđ signat
Porro roto.c. vtiq; Po.4.6. 7.tra.10.g.10. sortē ꝛ platonē:ꝛ oia sua significata ſm hāc
rōnē aial rōnale. ꝑter hoc qđ vō termin⁹ ſim
plex:excludunt termi singulares:ly vnicā rō
nē:excludit terminū trāſcēdētē.vꝫ ens:aliqd
ꝛ hꝫ. ¶ Termin⁹ equoc⁹ est termin⁹ simplex
plā signās ſm diuersas rōnes:sicut ly canis:
qđ significat canē latrabilē:fidus celeſtē:ꝛ pi
ſcem marinū:ꝛ hec diuersis rationibus.

Mēghus. Aduerte ꝙ accipiēdo ꝑdicabile illo mō cōiterōis
Rōn⁹ 2⁹⁹. terminꝫ mūdi oī ꝑdicabile:ꝛ rario est:q:
ꝑdicabile oī a ꝑdicarimodo oīs terminꝫ potest ꝑdicari
de aliquo:aut dicte:aut indirecte:aut de alio termino:
aut salrim dcſcripto.ꝛ ſic nō accipit Porphyr⁹ ꝑdicari
ꝛ ca⁹ de gñe cū dinidit ꝑdicari in ꝑdicari de vno ſolo ꝛ de
de pluribus. Indiuiduū enīs ꝑdicat de vno ſolo:vle xo
de ꝓbꝫ. Sed ꝓprie sumēdo sic diffinit. ¶ Predicabile
est termin⁹ vniuoc⁹ apt⁹ nat⁹ de pluribus ꝑdicari:ꝛ sic
nullus terminus singularis nec trāſcēdēs aut cōpositus
vō ꝑdicabile aut vniuersale:q: idem ẽ:ꝛ q: nullus talis
est termin⁹ vniuocus. Un termin⁹ vniuoc⁹ est terminus
simꝑ plura ſigīa ſm vnicā rōnē:sicut ly hō q ſigt sortē ꝛ
platonē:ꝛ oia sua ſigta ſm hāc rōnē aial rōnale. Termi
nus equoc⁹ est termin⁹ simꝑ plā ſigīa ſm diuersas rō
nes:vt ly canis qñ ſigt canē latrabile celeſtē ꝛ marinum
vno nom:diuersis rōnibꝫ:vt ꝑs ꝛ ẽ. ¶ Aduerte ꝙ ma Rōn⁹ 3⁹⁹.
gister bic ponit tres diffōnes 2^ntes ⁊ 3^tiam ponit ꝑ declara
tione ꝑ⁹ q est ꝑbilis. ꝑe ſupti. Et be diffōnes note sunt:
q: magr eas bñ declar. Nō tñ ꝺicas iter ꝑbile ꝛ ꝑe ſupti
ꝛ vle. nā idē sunt realr ꝑbile ꝛ vle. dnt aūt ſm, rōnes:q:
vle oī vt est in multis. ꝑbile xo vr oī de multis. ¶ Al
uerte 3⁹ ꝙ vniuocū est ꝛ ⁊ſ equocū.ſ.vniuocū vniuo
cās ꝛ vniuocū vniuocatū. Uniuocū vnīocās est termi
nus simꝑ ſigns plā:vt hō diffinit. Uniuocū xo vniuoca
tū est res ſigta ꝑterminū vniuocū:ꝛ sic diffinit a ꝓbo in
ari ꝑntis. Uniuoca ꝺnr ꝺrū nomē est cōe:ꝛ ſm illud no
men rō subē est eadē. Equocū equocās est terminꝫ ſim
pler ſignificās plura:vt h diffinit. Equocū xo equoca
tū est res ſignificata per terminū equocū:ꝛ sic diffinit a
ꝓbo in ante ꝑdicamētis. Equiuoca dicunt quoꝝ nomē
ſolū est cōmune:ꝛ ſm illud nomē rō subē est diuersa.

Circa cap⁹⁹ ꝑdicabilū aduerte:qñ diffinit ꝑdicabi Manfre. Notādū 2⁹⁹.
le,ꝓprie dcm ꝙ frustra ponit illa pricula:aper
natus de ꝓbus ꝑdicari:q: illa particula vi ꝛcludi in ꝑ
ma.ſ.in boc ꝙ oī terminus vniuocus:vt ꝑs.in diffinitēꝫ
do illū terminū vniuocū. ¶ Cōidera vlteri⁹ q: ꝛs Pau. Not ādū 2⁹⁹.
velit ꝙ termini trauſcendētes non ſint vniuoci. Sccrisle
tū volunt ꝙ isti terminī ſaltez ens,a.igd,res,ſint vnīoci
ci:ꝛ mirt illoꝝ volūt(ex B tri nō leq illoꝝ)aliqđ esse ꝑ
ꝓriū ꝑbile:q: talis terminꝫ nō est dicēs verā mām finitā:
ꝛ creatā:cū ſic dſns ad oēs:ꝛ ad creatura. Alij tñ illoꝝ
ꝛ recti? dūt ꝙ talis terminꝫ est ꝓpe ꝑbile:ꝛ tū ex hoc nō
ſequit ꝙ ly ſuba nō ſit gen⁹ ginalissimū:ꝛ talis terminꝫ
trauſcēdens nō est ꝑntalis ly ſuba ꝑmi genus ginalissi
mum quo ad ea que in ꝑdicamēto ordinantur.

¶ Predicabile ꝓprie ſūptuꝫ ꝺiuidit in qnqꝫ 2⁹ diuiſio ꝑdi
vſia.ſ.genus,ſpēs,ꝓpriū,ꝺiā,ꝛ accidens. cabilis.

Aduerte ꝙ cōiter oī ꝙ diuiſio ꝑbilis in illa qnqꝫ Mēghus. Rotrandꝰ.
ꝛ diuiſio analogi i analogata. Analogi
enī ẽ illū qđ oī de ꝓbꝫ ſm idē nomē ꝛ eādē rōnē:ſ⁹ ſm G
ꝓ⁹ ꝛ posteri⁹:cū ꝑbile ꝙ ꝺicat de gñe cū ꝙ oī alijs. Scot⁹
ꝛ vult ꝙ ōnib⁹ suis ſup ꝑbilia ꝙ ſit diuiſio gñis i ſpēs.
Ubrag⁹ opio.ꝑbabilis est.eligē ꝙ tibi magis placet ꝛc.

¶ De genere.

2⁹ po cap⁹.8. Diffō gñis.

Genus ẽ est terminꝫ vniuoc⁹ ꝑdica
bilis i qđ ꝺ ꝓbꝫ ꝺ intd ꝓpē:vt aial
ꝑdicat de hoīe ꝛ de asino qui dnt
ſpē ieo qđ qđ.q: ad iterrogationē
ſactā ꝙd est hō vl asin⁹ rndet ge ẽ aial. Ge
nus diuidit. Ma qđđ est gen⁹ gñalissimū:ꝛ Diuiſio gñis
qđđ gen⁹ ſubalternū. Generalissimū est
terminꝫ ꝙ sic ẽ gen⁹ qđ nō pōt ee ſpēs:vt ſba.
Gen⁹ ſubalternū est terminꝫ ꝙ sic est gen⁹ qđ
pōt ee ſpēs:vt aial. Est enim genus respectu
hoīs:species xo respectu corporis.

Aduerte circa diſſinitū ꝙ gen⁹ oī trib⁹ modis ſm Mēghus. Notādū ꝑ⁹.
Porphyr⁹ in cap⁹ de gñe. ¶ Dico mō H
oī collectio multoꝝ quodāmō ẽ ſbtiū ad vnuꝫ ſm⁹⁹:vt Genus mul
collectio eoꝝ ꝙ ſunt de eadē parēcela descēdētiū ab vno. tipſr ſumit.
C2⁹⁹ dī gen⁹ qđ est ſm⁹⁹ vniuſcuiuſq; gnōnis:ſic ꝑ⁹ ꝛ pa
tria. C3⁹⁹ oī gen⁹ cui ſupponit ſpēs:ꝛ ſic accipit i ꝓpo
ſito cū de eo ſit sermo apud logicos ꝛ ꝓbos. C4⁹⁹ ẽ ſo
let a grāmaticis accipi ꝓ oīa sexus. vt cuꝫ oī. Berta est Notādū 3⁹⁹.
gnis femi.ꝛ fortes masculi. ¶ Aduerte circa diſſōné ꝙ q: Limitatibus
tuor ꝓcule ponunt i hac diſſone. C ẽ est ly ter⁹⁹⁹ iq est diſſōnis gñis

loco gñis: in qua ouenit cũ oib⁹ alijs terminis. ¶ 3ª vniuocus: per qua differt a terminis nõ vnino cis: sicut sunt termini singulares: tranſcẽdentes: termini coplexi: z termini equoci: z ouenit cũ oib⁹. ¶ 3ª pdicabilis in qd: per quã differt a ọ̃ia ppria: z accidẽte: que nõ pdicat in qd: z ouenit cũ specie. ¶ 4ª de pbꝫ vltimis: specie: per quã differt a specie a pdicat de pbꝫ dẽ vltimis numero solũ. ¶ Posſes tñ dicere: z melius: q sunt tria in diffone: z q ly terminus vniuocus est pᵇ particula q̃ est loco generis, alie ẽ sunt loco oẽ. ¶ Aduerte 3° q Porphyrij ca° de gñe inuit duas diffones gñis. pᵇ est: genus est illud cui supponit spẽs. 2ª est: genus est qđ pdicat de pbꝫ differẽtibus spẽ in qd. ¶ Et duas est descriptiões gñalissimi assignat. pª est. gñalissimus est illud qđ cũ sit gen⁹ nõ pot esse spẽs. 2ª est gñalissimus est illud qđ non hꝫ superiorem genus. ¶ Et alias duas etiã descriptiones subalterni ponit. pª est. genus subalternum est qđ cũ sit genus pot ee spẽs. 2ª est. subalternum est qđ hꝫ superuenientes genus.

Rondã 3ª.

¶ De specie.

3ª pa. 8. cap. Diffo spẽi.

Pecies est termin⁹ vniuoc⁹ nõ sũ premus pdicabil⁹ in qd de plurib⁹: vt ly hõ pdicat õ forte z platonem: eo qđ quid: q: ad iterrogationẽ factã qd est forte: vel platone: rndẽt q est hõ. Spẽs diuidit: q: qđ est spalissima: z qđ subalterna. Spẽs subalterna est termin⁹ q cũ sit spẽs pot ee genꝰ: vt aial. Spẽs spalissima est terminꝰ q cũ sit spẽs non pot esse genus: vt hõ: vl alt. Spẽs spalissima est termin⁹ vniuocus pdicabilis in qd de plurib⁹ dintib⁹ nuõ solũ: z notãter dicit solũ: q: ly aial: nõ est spẽs spalissima: z tñ est terminꝰ vniuocꝰ pdicabil⁹ in qd de plurib⁹ dintib⁹ numero: q: de forte z platone: sed nõ solũ de differẽtibꝫ numero: q: etiã de differẽtibus specie: vt de homine z leone.

Dinisio spẽi.

Diffo specici spalissime.

Méghus. Rõ 3ª.

Aduerte circa diffinitũ q spẽs ọ̃ duobus modis fm Porphy. in cap de spẽ. ¶ Pmo mõ: spẽs ọ̃ forma seu pulchritudo rei. z isto modo dicꝫ q spẽs ppriami nigra est imperio. ¶ 2ᵒ accipit spẽs pro eo qđ ponit sub assignato gñe: z sic accipit in proposito cũ de ea fit sermo apud logicos z pbos. ¶ 3ª etiã nõ soler accipi a grãmaticis pro ọ̃ia imponis nois ad significãdũ fm qđ oi vox ſmitiua est ista que fuit p ſpositã ad significãdũ: de riuatiua ẽo scibario z mediate alia. ¶ Aduerte circa bᵐ diffones spẽi q tres particule ponunt in ea. ¶ pª est. terminus vniuocꝰ: q̃ est loco gñis p quã ouenit cũ aliis vlib⁹. ¶ 2ª. non ſubmus: p quã differt a gñalissimo qđ oi ſubmus: z ouenit tñ cũ aliis vlib⁹ q̃ nõ sunt gña gñalissima. ¶ 3ª pdicabilis in qd de pbus differẽtibꝫ nuõ: p quã differt a ọ̃ia ppria z accñte. Tte ly dintibus nuõ. est 4ª particula: q: nõ facit ipsum diffiniũ differre ab aliquo a quo nõ differat p̃ricula ſpecẽtes: ſz ponit ad declarandũ 3ᵐ particula z ad exprimẽdũ magis naturam diffiniti. Nã posset esse dubius, de qb⁹ pdicat spẽs: q̃uis scire q spẽs est termin⁹ vniuocus nõ ſufficit⁹ pdicabilis in qd de plurib⁹: vt ergo 3ª pricula optime docta ref addit de plurib⁹ differentib⁹ mõ: z ẽ est mñ vna pricula z nõ due: z sic mñ tres particule sunt in hac diffone z nõ ọ̃tuor. ¶ Aduerte circa vltimã diffonẽ spẽi ſpalissime q ly solũ declarat illã priculã mõ: isto modo intelligẽdo. Spẽs est que pdicat de pluribus differẽtib⁹ solũ mõ: z tũc diffinitio non cõpetit gñi dõ: gen⁹ est qđ pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ solũ nuõ: q: 2ª exponẽs est falsa. l. z gen⁹ nõ pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ numero: q: genus pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ ſpẽsed ọ̃ia ſpẽ ſunt ọ̃ia non nuõ. ergo pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ nõ nuõ. ¶ Et ſi dicas illa est falsa: ọ̃ia ſpẽ ſunt ọ̃ia non nuõ: q: ista est falsa: ọ̃ia ſpẽ ſunt ọ̃ia annõ. Dicꝫ ista sunt ſil verat ọ̃ia ſpẽ ſunt ọ̃ia nuõ: z ọ̃ia ſpẽ ſunt ọ̃ia non nuõ: q: ista ſunt falsa: ọ̃ia ſpẽ ſunt ọ̃ia nuõ. gen⁹ ergo pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ nõ: z etiã pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ nuõ: q: q̃uis ista ſit falsa: gen⁹ nõ pdicat de plurib⁹ differẽtib⁹ nõ mõ. ¶ Aduerte vlterꝰ q Porphyrius in cap de spẽ posuit tres diffones ſpecici. ¶ 3ª fuit. Spẽs est q̃ ponit ſub assignato gñe. ¶ 2ª spẽs est de qua genus pdicat in qd. ¶ 3ª spẽs est que pdicat de pbus differẽtib⁹ nuõ. pᵇ hoc diffones cõpetunt cuilꝫ ſpẽi: z opꝫ ſupplere hãc particulã imediate in viraq; 3ª diffõ cõpetit ſoli ſpẽi ſpalissime: z os addere hãc particulã ſolũ in fine. ¶ De ſpẽ ſpalissima. Duas alias diffones posuit Porphyr. ¶ 3ª est. Spẽs ſpalissima est illa vltra qua nõ est alia inferior ſpecies. ¶ 2ª fuit. Species ſpecialissima est illa que ſic est ſpecies q̃ non potest esse genus.

Rondã 4ᵐ.

Manfre. Rondã 5ᵐ.

Circa illã diffonẽs ſpẽi. ſpẽs ſpalissima est q̃ pdicat in qd de pbus o dintibus nuõ solũ. Notandus q̃ illa nõ hꝫ intelligi vt verba iacẽt: q: tũc cõpeteret generi: nas ly aial pdicat de 2o. z platone que dint nuõ solũsed ſic intelligat: spẽs ſpalissima est illa que pdicatur in qd de pbus ſolũ dintibus numero solũ: que diffõ cũ ſit exclusiua tertij o: dinis ſic exponit: ipẽs ſpalissima pdicat de plurib⁹ dintib⁹ numero solũ: z illa nõ pdicat de pbus nõ dintibus nuõ solũ. Jta vt negatio 2ª cadat ſup ia illꝫ ſupza qõ cadit ly ſolũ 5ᵐ. Jta aũt 2ª exponẽs nõ cõpetit gñi. ſalium enim est illud q ly aial gña exẽplit nõ pdicet de pbus nõ dintibus nuõ solũ: q: ſua pdicatoria est vera. ſ. ly aial pdicat de pbus non dintibus nuõ solũ: q: de boie z asino q nõ dint nuõ solũsed etiã pecie pdicat ly aial. ¶ Notãter addit vltimo ly solũ: q: nunc cõpeteret generi absq; illo nuõ ly aial non pdicat de pluribus nõ dintibus nuõ: q: oia que dint ſpecieẽt differũt mõ: z iõ qđ genus pdicet de his: pdicat etiã de his q̃ dint nuõ. ¶ Et ſi arguas, pbãdo q illa diffõ ſic intellecta etiã cõpetat generi: ſic arguẽdo: ly aial pdicat de his de mõſtrãdo ſor. z platone: z hec sunt plura ſolũ ọ̃ia nume ro ſolũ. ergo 2ª. ¶ Rndeas negãdo ꝓnitiã: q: ponẽdo g a. ſit illa propo: hõ est, asinus: nõ valet hoc argm. a. figr fic demõſtrãdo boies esse: z hoc fic est ſicut et: ñ. a. ꝙ̃ ſigr ꝙ̃ ſile ſicut et. notum enim est q̃ asiꝰ est verũ: z ois falſus. Sili mõ dicas, de 2ª ꝓnitia: vnde illa diffõ nõ os, pbari cõpetere alicui nõ pdicto: ſ; os exponi modo exclusiue: ſcit exclusiua tertij o: dinis: z fm exponẽtes inferas. ¶ Alij diffiniũt aliter: z dicit q ipẽs ſpalissima est illa q̃ imediate pdicat de pbus in qd dintibus nuõ solũ. Prima diffinitio rõne illius pricule imediatemẽ cõpetit generi: q̃ genus pdicet de plurib⁹ differẽtibus numeronon tñ imediate: q: inter genus z individuum mediat ſpẽs: vt patet intelligenti. Jta 2ª diffinitio bona est in ſe: alia est logicalis z recte ſatisfaciens ꝛc.

Instancia.

Solutio.

4ª pa. 8. cap. Diffinitio differentie.

¶ De differentia.

Differentia est terminus vniuocus predicabilis ọ̃ pluribus in ẽle essẽtiale: vt rationale quod predicatur de sorte z platone in eo quod qua leq: ad interrogationẽ factã per qualis est sortes: respõdetur ọ̃ est rationalis.

Mẽgbus. Riedãß 5ᵐ. K

Dẽa meritꝫ placet dicẽ.

Aduerte q dẽa tribus modis dr̃ Porphyriꝰ in ca° de dẽa. C oĩer. ppter ea magis ꝓpꝛie. Dẽa cõter dicit eſſe illa p qm̃ aliq̃ diſſert ab alio alteritate q̃da. Vnde ſtatur q̃dã q̃ſq̃a. Dẽa ꝑpe dicta eſt illa q̃ alteri diſſert ab alio inſeparabili accidẽte. Dif ſeꝛtia magis ꝓpꝛie dicta eſt q̃ aliq̃ differt ab altero ſpecifica dẽa ut rõnale eſt bois nõ ita de hac vltima eſt ſermo in ꝓpoſito. C Porphyriꝰ etiã ꝓponit duas alias diuiſiões dẽa ꝓ. Prima eſt dẽa ꝓ alia facit alteratiõ: alia facit aliud. Facies aliud vocat dẽa ſpecifica. Facies alteratiõ diuidit: q̃ vel facit alteratiõ ꝑ accius ſeꝑabilis vel ꝑ accius ſeꝑabile. ꝫ diuiſio. dẽa ꝓ alia ſeꝑabilis: alia ſeꝑabilis. Inſeꝑabilis dẽa ꝓ alie ꝓ ſe, vt dẽe ſpecificatiue ꝑ accius vt accidẽtia ſeꝑarabilia. C Aduerte 2° circa diffõné q tres ꝑticule ponunt̃ q̃ ex dictis ꝑcunt: ideo dimitto eas declarare. C Aduerte 3° q Porphyrius in cap. de dẽa ꝓnit quatꝝ deſcriptiones. C ꝫ° eſt: dẽa eſt q̃ ſpecies abũdar a gñe. C 4° dẽa eſtrõ ꝓdicat de plibus dimiñ° ſpecie in eo q̃ ſũ eſſentiale. C 3° dẽa eſtrõ eſt aptũ natũ diuidere ea q̃ ſunt ſub eodẽ gñe. C 4° eſt: dẽa eſt qua dãt a ſe ſingula. C 5° eſt: dẽa eſt q̃ dinidit ea que ſunt ſolũ ſub eodẽ genere ꝛ adducit genus ad eſſe ſpecifi, cum: ꝛ eſt pars rei: ꝛ q vnius rei eſt tñ vna diffinitio: ꝙ elenchoꝝ. Ideo non ſunt tot diffinitiones q̃ve vno modo ꝓdicarentur ſm diuerſas cõſiderationes: vt habet vide ri in libro ꝑdicabilũ. 8° enim dat de dẽa: vt eſt conſtitua. 2° datur de differentia ſi tremediat: vt eſt vniuerſale: ꝛ ſi remoueat differẽtiã ꝙ ſpecie eſt ꝓpria diffinitio vlr ſeꝛtie inquãtũ agit̃ de illa hic ꝛ ibi. 3° datur de differentia: vt eſt diuiſiua generis in ſpecies. 4° vt differre facit ſpẽs. 5° vt diuidit genus ꝛ conſtituit ſpecies.

Manfre. Riedãß 6ᵐ. M

Circa diffõné dicit aduerte q̃ ly illa ꝑdicet̃ in quale: nõ ſit eſt q̃dã qualeſted q̃dam, quid cuius eſt dñiactũ pars ſit eſſentiale illius. Aliud enim eſt ꝑdicari in qd: ꝛ eſſe qd ſimilr aliud eſt ꝑdicari in qualeꝛ eſſe qua le. Predicari enim in qd eſt ꝑdicari per modũ ſubſtrati ꝛ ſubiectiõ: nõ denoiantiõ: ſm id de rẽis. Eſſe aũt qd eſt eſſe eſſentiale ꝛ aut partẽ aut ſubſtratũ rẽ. Ꝑdicari aũt in qle eſt predicari per modũ denoiantiõ: ꝛ inherẽtiã mõ aut̃s denoiati ꝛ ſubiecti eſſe aũt qualẽ eſt eſſe ipſum inherẽs ad ꝓpoſiti nfm cum differẽtia diffiniaꝛ is. ſit q̃libet tamẽ modum denominatiue ꝛ inherẽtiꝰ: ideo ꝑdicatur in quale eſſentiale: eſt albedo ꝛ is ſit quale vel qlitas: ꝓpe dicat̃ rñ in qd ꝓ tuto indiuiduis: vt patet. Iſta omnia habent videri in libro predicabilũ Porphyrij.

C De ꝓprio.

Ꝙ-8. caꝑ. Diffo ꝓprij

Proꝓrij eſt terminus vniuocº ꝑdicabil̃ de plib°: in eo q̃ ſle accidẽtale ꝓuertibili: vt ribile q̃ ꝓdicat de ſorte ꝛ platone: ꝛ eo q̃ ſle: q: ad iterrogatiõnẽ factã ꝑ q̃lis eſt ſor. vl ꝑla to: ꝛ conuenienter reſpõdet ꝙ ribilis: ꝛ tota rõ quare ſic ꝑdicat̃ de illis: q: eſt ꝓpria paſſio illius termini ꝓ cuius quo conuertitur.

Mẽgbus. Riedãß 6ᵐ. N

Aduerte circa diffinitiuꝫ q ꝓprius 4° ſumit̃ ſm ꝓprium in cap. de ꝓprio. Vnde q ſoli ꝓuenit ꝛ nõ ſoli: vt eſſe medicũ eſt ꝓpriũ boi. C 2° nõ ꝓue nit oĩ: nõ ſoli: vt eſſe bipedẽ eſt ꝓpriũ bois. C 3° nõ cõuenit oi ꝛ ſoli: ſ nõ ſꝛ vt caꝛdiceꝛe eſt ꝓpriũ bois. C 4° nõ q̃ ꝓuenit oi ſoli ꝛ ſꝛ vt riſibile eſt ꝓpriũ bois ꝛ de B eſt ſermo in ꝓpoſito. C Aduerte 2° circa diffõné q ꝛ tuor ꝑticule ponunt̃ in ea q de ſe nõre ſimitur ex te ꝛ de re ea. C Aduerte 3° q Porphyr. in ca° de ꝓpoſitõ diffi

Riedãß 1ᵐ. L

Riedãß 3ᵐ.

Caꝑ. 4.

Riedãß 5ᵐ.

nie ꝓpriũ. Proꝓrium eſt illud q̃ accidit oĩ ꝛ ſolꝫ ſemꝑ et ꝑ ſe ꝙ vis accidit̃ vt intelligi q: hic ꝑdicatiõ accidtale q̃ ꝓdicat̃ in qle: ꝓ ꝛ ꝑ q̃ dicit oĩ ꝛ ſolꝫ ſꝛ vt intelligi q̃ ꝓdicat̃ conuertibil: ꝛ ſit tñ de ſe ſi dicat̃ ꝓpriũ eſt ꝑdicatum accidẽtale q̃ ꝓdicat̃ in quale conuertibiliter.

C De accidente.

6ᵃ ꝑs. caꝑ. Diffo accitiꝫ

Cidens eſt terminꝰ vniuocus ꝑdicabilis de plib°: i eo q̃ ſle accitale nõ ꝑuertibiliter: ſic ly albũ: q̃ ꝓdicat̃ de hoie: in eo q̃ ſle accitale: q: ad interrogatiõnẽ factã ꝑ q̃lis eſt: ꝓ mo vel aſinus: ꝓt cõueniẽter reſponderi q̃ eſt albus: ꝛ hoc nõ cõuertibiliter: q: nõ conuertitur ly album cum aliquo illorum.

Mẽgbus. Riedãß 1ᵐ. Dicitꝰ multiꝓr ſumitur. Tertio. cõ-4.

Aduerte circa diffiñ° q ly accius 2° ſumit̃. Vno° modo ꝓ impoſitionis. Alio° vr eſt nomen 2° impõnis. Si accipiat̃ ꝓ mõ adhuc 2° vr dicit 6° metaphy. q: vno° oĩ illud q̃ eſt ꝓtingẽs in pauciori bus. Alio° illud q̃ eſt aduenies enti i actu poſt ens eſſe cõplete: ꝛ mõ logĩ metaphy. q: diuidit ens i ſubam ꝛ accius: ꝛ illud hic ſumptũ eſt eq uocatiõ ad nouẽ ꝑdicamẽ ta accidẽtiũ. Si ẽo accipiat̃ 2° modo adhuc 4° ſumit̃. Vno° vt ſignificat idẽ q̃ extranei ꝓ our ſumit̃ in elenchis de fallacia accitio. Alio° figt̃ idem q̃ intẽtio 2ª. ſ. q̃dam q̃ cauſal̃ ex ſola conſideratione intellectus. ꝛ illo mõ oĩa quãq; vña ſunt accitia. Alio° figt̃ idẽ q̃ ꝑdicatũ nõ eſſe tiale ꝛ tic indidẽt ꝙ ꝑdicatũ eſſentialeꝛ ſic eſt cõe duo bus vltimis vlbus: ꝛ ponit̃ in diffõne ꝓpriꝫ a Porphyr. 4° modo dr̃ idẽ q̃ ꝓtũ non eſſentiale nec ꝑſe ſiue non ꝑuertibile. Et ſic eſt 3° vle: de quo eſt ſermo in ꝓpoſito. C Aduerte circa diffinitionẽ q̃ q̃uor particule ponun tur in ea q̃ clare ſunt: ideo vide ꝛ te. C Aduerte vltimo ꝙ Porphyr. in cap° de accitte ponit tres diffinitiones accitis. C ꝫ° fuit. Accitis eſt q̃ addit ꝛ abeſt ꝓcter ſubri corruptionẽ: poſt q̃ diffinitionẽ poſuit diuitionem vnã accitis: q̃ accitiũ q̃dam eſt ſeꝑabile: vt moueri ꝛ q̃ſcere: ꝛ q̃dã inſeparabile vt nigredo corui ꝛ ebois pis: ꝛ albedo niui. Et diffinitio data cõpetit cuilibet acci dẽti: q: inſeparabile accius adhuc poteſt abeſſe ſm intellectũ. C 3ª diffinitio fuit. Accitis eſt q̃ cõingit meſſe ꝛ nõ ineſſe. C 4ª diffinitio fuit. Accitis eſt q̃ nec eſt gen° nec ſpẽs nec dẽa, nec ꝓpriũ. ſemꝑ aũt eſt in ſubiecto ſubſtãs. In ꝓ° diffinitione ꝙ hoc q̃ dicit abeſt datur inteligi q: eſt ꝑdicatũ accidẽtaleꝛ ꝑ ly abeſt ꝓcter ſubiecti contra ptionẽ dat̃ intelligi dãa. ſ. ſub cuius oppoſito poſt ſubm intelligi ſine repugnãtia ꝛ intellectui. Clet ſic. accius eſt ꝓtus non eſſentiale: ſub cuius oppoſito poteſt ſubm intelligi ſine repugnãtia ꝛ intellectui. Clet ſic. accius eſt ꝑdicatũ ineſſentiale: ſub cuius oppoſito poteſt ſubm intelligi. Clet ſic. accius eſt q̃ ꝑdicat̃ accidentaliter non conuertibiliter.

Riccius. Obiꝛa obiectiões ꝓdicabil̃ ꝓdic ſumptã arguit̃ ꝑmo.

Obiꝛa diffõné ꝓtius ar. 1. Obiꝛa diffõné ꝓpij ar. 1. Obiꝛa diffõné ꝓpij ꝙ illa ſimꝑ arguit̃ ſecũdo.

Contra illa q̃ dicit̃ in 8ª ca. argt. Et ꝙ 2° diffõné ꝑdicabilis ꝛ ꝓ ſiipſi ric. ly albũ in voce eſt ꝑbile ꝓprie: ꝛ tñ non eſt vniuocũ. igit̃ diffõ mala. ꝛ ꝓtia cũ maiori, ꝛ minoꝛ. ꝑbat: q: ly albũ aut eſt cõplexũ aut incõplexũ. ſi ꝫ° non eſt terminꝰ vniuocus: vt ꝑs. ſi 2°. Ꝛ ꝓ 2° eſt vniuocũ q: tic eſt vnũ ſimpler ſubꝺ° pluribus ꝛceptibus: ꝓtia huic: oĩa ſibi albedines lo quẽdo de albedine ſufficiente denoiare. C 3° arguit̃ contra diffinitionẽ generis ſic. ly coloratũ eſt genus: ꝛ tñ nõ ꝓtũ ꝙ indidẽt in qle. vr qle eſt corpus rẽt coloratũ. igit̃ diffõ mala. C 4° arguit̃ ꝙ diffõné ꝑdictũe ſic. ly albũ eſt ſpecies coloratiꝛ vt ꝑs, ꝛ tñ nõ ꝓtur in qd̃ed in qle vt ꝑs. igitur diffõ mala. C 4° arguit̃ ꝙ diffõné ꝑdictũe ſic. ly alal.

predicat in qd de pluribus differẽtibus numero solũ: rñ nó est spes spalissima. igit, pissõ mala. tz pssia. cũ minori. ẽ maior. pbat: q ly alia pdicat de for. ẽ pla. q pssequnt miõ solũ eu solũ nũc: q dint solũ ois nualli. vt ps.

Cõtra diffa. 3 dic ad. 5

C S arguit 5 sic: sõnẽ vñe sic. aliq est ois. q non pdicat in ẽle essentiali. igit pissõ mala. tz pssia. 2 aĩs. pbat. Tã ois alr debẽtis non pdicat in quale essentiale. q ẽo pbo sic: nihil cõ caret partibus essentialibus ps ois. pssa ẽ bile in ẽle essentiali: est albedo caret illis. igit nã ps est seruniã pdicabile in quale essentiale. ts pssia cũ mino ria: albedo nõ cõponit ex mã z forma: nõ sunt partes essentiales. ẽ maior. pbat: q pdicari in quale ẽ tiale est cõnotare parte essentiale. C 6 arguit 5 diffinitione. 5 propij sic. rñibilitas est ppria. vt ps. ẽ rñ nõ predicat in ẽle. vt ps. q: nõ dicimus qualis est for. est rñibilitas. igitur diffa mala. C 7 arguit 5 diffinitione accñis sic. albedo est accidẽs. q: adest 2 abest per subiecti corruptiõ nẽz tñ nõ pdicat in quale vt patet. sed in qd de ma 2 de mea albedine. igit diffinitio mala. C Ultimo arguitur 5 diffinẽ dixit. ppriũ 2 accidẽtis simt. Et arguit sic. nullũ istoz est pdicabili. igit diffõnes male. tz pssia. 2 aĩs. pbat. 2 capio ista tria. scl. albũ. rñibile. 2 rónale. Et gro vel ista sunt adiectiua vel subst̃atiua. si adiectiua. igit nõ sũt pdicabilia: q adiectiua nõ pñt esse pdicata: vt. ps supra. si oi. q subst̃atiua. Itez. nõ sunt pdicabilia: q: sunt cõplexa: ex quo subordinant complexio. C Et cõfirmat. q nõ possunt esse subst̃atiua. nã ly rónale oi est ois. nõ est subst̃atiuũ. igitur 2 tz pssitia. 2 aĩs. pbat. nã in ista diffõne. homo est aial rónale. ly rónale est ois. 2 tenet adiectiue: vt ps. q: ti tenet ex subst̃antiue nunc tenet ex appositiue. esset sensus. hõ est aial rónale: id est hõ est aial ens bnsra tionẽz od est falsum. C Pro solutione argumẽtoz: quoq; aliqua mihi sunt difficillima sunt ponẽda sed notabilia.

Cõtra diffa. nẽ accidẽs arguit. 7. Ultimo ad.

Notãdũ 8m. P

C Primũ. aliqñ terminũ esse cõplexũ est supti. 2 gramaticalr. 2 logicalr: vt ps supra. in de. ppõne cathegoricã. 2 exẽplũ secidi. ly ecouerio. Exẽplũ pmũ. ly homo albus. C Scõ notandũ q aliqñ terminũ esse pdicabiles ppie est supti. 2 vel q: pt esse totale pdicatum. vt ly hõ. 2 ly aial. 2 ly albedo. Tel q: pt esse pars pdicati ali quid significandoscitur ly albus. 2 ly rñibilis adiectiue.

Notãdũ 9m. Notãdũ 10m. Q

C Tertio notãdũ q isti duo termini. l. gen̄. 2 spes semp sunt fecũde intẽtionis limitatẽs sub̃m ad stãdũ mãliter: vt si dicã. albedo est spẽs. aut color est genus. C Quarto notãdũ q iste terminus oĩa capit 1m. Uno logicaliter. 2 sic est terminus scõe 2 describit sicut describitur a magistro. soĩa est terminus vntuoc̃ns 2c. Et sic ly oĩa. limitat. ad stãdũ mãliter: vt si dicã. rónale est oĩa: sensus est: q ly rónale. est oĩa. Alio capit ly differẽtia realiter. Et tunc est terminus pmus: nõ limitat sub̃m ad stãdum mãliter 2 describitur fic. oĩa est illud per quod vna res differt ab alia: 2 sic dicim̃ 2 differẽtie per q̃s tu differs a cono sunt multeq: tu differs. per tuã aiam intellectiuã a cono. per tuũ corpus. per tuã manũ. ptua accidentia: puta per tuã albedinẽ. vel grãmaticã. 2 sic cõcedit or ista. q: albedo est oĩa. vbi ly albedo. 2 ly anima stant ps̃onaliter. Simili mõ ostinguit. de ly accidens: q accipitur dupliꝛ. Uno mõ logicaliter. 2 sic est terminus scõde limitans sub̃m ad stãdũ mãliter. Et cũ describitur. vt dicit magister in textu. Alio nõ realiter: 2 tunc est terminus pme. Et describit fic. accidẽs est ois forma que põt adesse alicui subiecto. Cum quo non facit per se vnũ. Et nõ implicat ẽdictione ipsam separari ab illo. Et eius opositũ ineſſe: fic loquẽdo dicimus q: nigredo. conũ est accidens: q: adest cono: 2 cũ illo nõ facit vnũ: quia ex nigredine 2 cono non fit vnũ. Nam ex subã 2 accidẽte nõ fit vnũ. vt patet ab Aristo. in pdicamentis dicẽte q: partes subst̃ãtie sunt subst̃ãtie. Et vltra hoc nõ implicat ẽdictione nigredinẽ separari a cono 2 ineſſe sibi albedinẽ. vel ps: 2 codẽ modo distinguat de propio. C Quinto no tãdũ q: aliquẽ terminũ pdicari in qd de alio est 2m. Uno propie. Alio impropie. Ille propie predicat in quid qui vere 2 affirmatiue pdicat de alio. 2 vltra hoc nõ cõnotat aliqd q̃ sit pars essentialis: aut extraneus illi. pro quo supponit ille terminus de quo pdicat. sed impropie pmo totũz: fic dicimus q: ly homo ly aial. pdicat in qd de socrate. ly color. de ly albedo. vt ps. sed nõ dicimus q: rónale pdicat de so. in qd nec etiã ly albedo. nã p̃m cõno tat pars essentialẽ sor. 2m albedinẽ sor. Ille ait terminus nus pdicat in qd impropie. q: vere pdicat de alio. 2 affirmatiue. 2 cõnotat aliqd q̃ est pars essentialis: aut extrinsecus illi. pro quo supponit ille terminus de quo pdicat. sed ti illud cõnotatũ nõ est extrinsecus illi. cõnotato per subm. sed id cũ illo. vt dicimus q: ly color. est pdicat in quid. de ly albedine. nõ tã dicendo q: color est extrinsecus re: pro q: ẽ stat ly albus. nõ ñ est extrinsecus albedini. que cõnotat. 2 per ly albũ. C Ultimo notãdũ q: aliquem terminũ esse gen̄: aut spẽm est duplr. Epropie vel impropie. Ille terminus est. ppie genus: aut spes qui propie pdicat. 2 deducit ly hõ. 2 ly aial. 2 ly albedo. 2 ly color. Ille ait terminus est impropie genus aut spes qui impropie pdicatur in qd: vt ly albũ. 2 ly colorat̃. C Istis stantibus rñ ad arg̃m. C Ad p̃m dicit. D. M. q: ly albũ in voce est incomplerũ. 2 negat. q: in equo tũz cuz oĩ. q: subordinatur pluribus cõceptibus. hoc negat. 2 dicit. q: subordinat vni conceptui: nõ oĩonis: tic est incẽplerũ tas logicalr. ẽ grãmaticalr. 2 ps solo. Sed q: aliq; tenẽt: q: ly albũ subordinat complexo. C Rñ aliter ad arg̃m. Cũ pcit. an ly albũ in voce sit incẽplerũ oĩ q: est incomplerũ grãmaticalr. 2 cũ oĩ ly albũ subordinat pluribus cẽptibus. igit est cognoti. negat. 2 dicit. q: subordinat illis oĩne quodaz. 2 vni in recto: alteri in obliquo. sed subordinare. eque pmo pluribus cõceptibus in recto: aut pluribus in obliquo bene esset cognoti. C Ad 2m cũ oĩ. q: ly colorat̃ est gen̄s: ostingnitur q: vel loquẽtie de gñe. ppñe dicto: aut ipropie. si p̃m. nego añs. vt ps. ex' no rabili 9. si 2m: cedo q: ly colorat̃um est genus: 2 cuz oĩ. q: pdicat 2 quale. cedit: sed magister nõ tellexit de isto: sed de cẽplit gen̄. ppñe suptõe: q: gen̄ ipropie sumpti simul pdicat in qd: 2 in quale respectu diuerſoz. 2 propñe nõ oĩ dicit genus: sed potius accidẽs. C Ad 3m cum oĩ ly albũ est spẽs 2c. Rñ distinguẽdo de spẽ. p̃cise stante de gñe in solone arg̃m. C Ad 4m oĩ. q: illud arg̃m. 2 cluditur. qđ putet. q: nõ: 2 oĩ. q: diffinitio illa est diminuta: 2 m'ea oꝛs. possunt eius ly solũ. vnũ. 2 ly ly plurib. differẽtib. aliud sup ly nuõ. vt dicat spẽs spalissima. est ille terminus qui pdicat in qd. solũ de plib. differẽtib. solum nuõ: sic intellecta nõ cõmenit illi termino aial. nã ly ille termin. aial pdicet de oĩntibus: seu de his q: oĩnt solus nmero. vt dicit̃ ar m'. nõ rñ pdicat solũ de oĩntibus: seu solũ de his q: differũt solũ numero: sed etiã de differẽtib. spẽ. vt ps. C Ad 5m negat. q: aliq; sit oĩa que nõ pdicet in quale essentiale. loquẽdo de oĩa logicalr: 2 pro p̃issime dicta. Et ad ꝓbationẽ negat̃ pssitia: q: arguitur ab inferiori ad sñũ supius negatione ps̃posita sine debito medio: sed opoꝛteret fic arguere. oĩa albedinia nõ pdicat in ẽle 2c. 2 oĩa albedinis est oĩa. igit 2c. 2 tunc negat mior: q: albedo nõ hz oĩas essentiales: 2 q̃ pdicet in ẽle cẽntiale. i. ẽnotet pẽ cẽntiale albedinis ex quo albedo nõ hz illas. vt pbat arg̃m. C Ad 6m rñ distinguẽdo illã. rñibilitas est ppriũ: vel ly ppriũ. accipit realiter pro termino p̃ intẽtionis: fic q: ly rñibilitas. a parte subiecti ſter pronaliter: vel ly. ppriũ. accipit logica-

Cõtra ſubã.

Notãdũ 5m. S

Ad 1m.

Ad 2m.

Ad 3m.

Ad 4m.

Ad 5m.

Ad 6m.

liter pro termino scẽtic q ly risibilitas. stet materiaľr. si primiꝰ: q magister nõ logˢ ur tali ꝓpio z tale ꝓpio ꝓsũ eſt res que nõ eſt termin⁹. z ſic nõ eſt ꝑdicabile nec in q. nec in ale. si aũt ẽt ſcõm: negaľ illa. risibilitas eſt ꝓpriũ. q; ista ſignificat. q ly risibilitas eſt ꝓpriũ: nõ eſt ſal, ſum: q; ſim cõia dicta non ꝑdicaľ. in ale. ſ. bũ ly risibile eſt ꝓpriꝰ⁹ z ꝑdicaľ in quale. C Poſſet ẽt dici aliter. ſ. q; ly risibilitas eſt ꝓpriũ. z ꝓ ꝑdicaľ i ale. ſi bẽ notabis notãda ſuperiora. C Ad ſeptimũ dicem⁹. q; ista eſt ſiſti guenda. albedo eſt accẽs. q; vel ly accẽs accipiť realr ꝓ termino ꝓme intentionis: aut logicaliter ꝓ termi no ſecũde. ſi primum: concedit ꝓpoſitio. q; ly albedo eſt ꝓſonalr. z eſt ſenſus q; res illa que eſt albedo eſt ac cidẽs. i. vna fouma que ꝑ od eſt alicui ſubiecto: cui quo nõ facit ꝑſe vnũ ẽt. z hoc eſt vey. z cũ od q; nõ ꝑdicaľur in quale ꝑdicabile. z ꝓ q; nullo modo ꝑdicaľur: q; res que nõ ſunt termini non ꝑdicanť: nec hoc eſt contra magiſtrũ q; magiſter nõ diffinit accẽs realr: ſz logicalr. Si aũt ly accẽs: tumat logicalr ꝓpio termino ſcõe negať ista. albe do eſt accẽs. q; ly accẽs: limitať ſubiectũ ad ſtãdũ mãli ter. Et eſt ſenſus q; ille termin⁹ albedo eſt accẽs. i. termi nus ꝑdicabilis in ale accidẽtale nõ ẽnertibil⁹ tnõ eſt ſal ſum: q; ꝓprie ꝑdicaľ in qd. z eſt ſpẽs. C Ad vltimũ pẽ ꝺupli⁹ riderí. Uno mõ tenẽdo illa tria ꝑbilia eſſe ſubſtã tiua. z nũc rñ⁹ ſicut rñſum eſt in primo argumẽto. Alio mõ tenẽdo illa eẽ adiectiua: ſicut credo. z cũ ꝺi. q; nõ ſũt ꝑdicabilia: q; adiectiua nõ ꝑdicanť ꝺi q; nõ ſunt ꝑdicabilia capiẽdo ꝑdicabile ꝓ eo q; ꝺ ꝑt eſſe totũ ꝑdicabilis ẽſt ſum ꝑdicabilia capiẽdo ꝑdicabile ꝓ eo: q; ꝑt eſſe ꝑs ꝑi aliquid ſignificãdo: et ꝑs in ſcõ notato. z hoc ſufficit ſm magiſtrum. C Sed hic ſunt petitiones. ꝓma. an poſito q; ly albũ ſit ꝺubiniſ complexo illud mentale cui ſubꝺinatur ſit ꝑdicabile cũ ſit vere cõplexũ. C Rñ⁹. q; tenẽdo q; ly albũ ſit ſubſtãtiũ. z ſubꝺinatiſ cõplexo in veritate: nõ ꝓuo predicabilia ſunt vere z logicalr in cõplexa. f. genus. z ſpẽs. alia ſunt ẽñ vocalr. z grãmaticalr incõplexa. z ſic ꝺ. q; illud cui ſubꝺinatiſ eſt ꝑbile. z ly in veritate nõ ſit incõplexũ: z q; ñ ſm inſtitutionem antiquã grãmaticoꝝ. et corrñdet vnũ incõplexum in vo ce. põt oici predicabile. z ſufficit: q; etiã noſtri logici ꝓ ꝺi xerũt q; omne predicabile eſt terminus ſimpler attẽ debãt magiſ ad voceꝫ q; ad mẽtem. C Secunda petitio. ſi gen⁹. z ſpẽs ſunt termini: vt ly aial. z ly homo. q; ꝺo ſũt vere iſte ꝓpoſitiones. gen⁹ eſt ꝺe eſſentia ſpẽi. z ꝺe qꝺ ꝺicrat ſpẽs. z ꝑs ꝑ ſpẽi. z genus ꝑſtinit ſpẽm. C Rñ⁹. q; ſm a ꝓpoſitio ſic intelligiť. genus ꝑdicatur eſſentialr ꝺe ſpẽ. vt homo eſt aial. Et ſecũda intelligitur ſic. gen⁹ ꝑdicaľ in qd ꝺe ſpẽ. Et tertia ſic. genus eſt ꝑs nõ ſpẽi: z ꝺiſſoniſ ſpẽi. vt ꝑs ꝺicẽꝺo. homo eſt aial rõnale. Et q;ta ſic intelligiť. genus ꝓ oꝺia cõſtituit ſpẽm. i. oiſſoné ſpẽi.

Bita riſio.

Ad ſeptimũ.

Ad vltimũ.

Petitio 2ª

Riſio.

Petitio 3ª.

Obiectio.

Reſpõſio.

Petitio 4ª

Reſponſio.

C Tertia q; ſtotum terminoꝝ ſignificat plura. f. an ly hõ. an ly aial. Rñ⁹ q; neutertquia vterq; infinita ſignifi cat. Nam ly homo. oẽs boies ꝑteritos z futuros z imaginabiles ſignificat: z ita infinita ſignificat: ſimr ly anial. Unde generalr q; ſint ꝺuo termini cõnunes nul lus ſignificat plura q; alter. C Et ſi ꝺ. igiť vnus nõ erit cõmunis: z ſuperior ad aliũ: q; ẽt falſum. C Rñ⁹ nẽ gãdo ꝑiſtãs: q; ad hoc q; terminus ſit ſuperior ad aliũ non requiriťur q; ſignificet plura ſed q; ꝑdicet de eo in qd. z vltra hoc oia que ſignificantur per aliũ: ſignifice tur per iſtum: nõ cõuerto. Verbi gra. iſte termin⁹ ani mal eſt cõmunior iſto termino homo: q; omnia q; ſignifi canť per ly homo: ſignificanť per ly aial: z nõ cõuerſo.

C Quarta petitio. q; nomodo ly rõnale. logicalr loquẽ do ſit ꝺifferẽtia cũ ꝑdicti terminꝫ non ꝺifferat hõ ab ani no. Riſio. q; res ad extra in veritate nõ ꝺifferũt per ꝺif ferentiam logicalẽ: ſed ꝑ oĩas realẽ: puta per ꝓes ſuas: aut accidẽtia: aut ꝑ eſſias. Et ꝺato q; non eſſet ille ter minus rationale adhuc ꝺifferret homo ab aliquo per ani mam intellectiuã: ſed ly rõnale. cuplici de cauſa ꝺicitur ꝺifferentia. ꝓmo: q; ſignificat. z cõnotat illud per q; ꝺres ꝺiſtinguuntur eſſentialr: pura. q; cõnotat rõne. i. animaꝫ intellectiuã ꝑ q; ſũ homo ꝺiffert ꝑ eie ab alĩno. Scõa cã eſt. q; ly rationale eſt mediũ ꝑcluꝺẽti in ſyllogiſmo vnã negatiuã: in q; na remouet vna ſpẽs ab alĩa. Exẽplũ. Si homo uero ſuꝺ ſyllogiſmũ. Nullum rationale eſt iniuſte ſpeciei ẽ. alĩno. q;libet hõ eſt rationalis. igitur nõ eſt ẽ. patet q; ly rõnale. eſt ibi medius terminus. z ideo ꝺicit ꝺifferẽtia logicalis. C Quinta petitio. an in omni ꝑdi camento ſint ꝺifferentie eſſentiales. i. ꝑdicabiles in qua le eſſentiales: ſcu cõnotãtes partes eſſentiales. C Reſpõ ſio. q; in nullo predicamẽto ſunt iſte tales: niſi in predica mẽto ſubſtãtie: q; res alie a ſubſtãtia non habent partes eſſentiales: z ita nõ habẽt ꝺifferẽtias eſſentiales. Et quo ſequiť q; ſi omnis bona ꝺiffinitio ꝺ; ꝺari ꝑ genus z ꝺiffe rẽtiã eſſentialẽ nullus terminus ꝺ ꝑdicamẽto accideñ tiũ eſt propꝺie ꝺiffinibilis: ſed ſolũ ſpecies. ſ. ſpãſſime vel ſubalterne ꝺ gile ſuꝺe ſignificãtes cẽmodo res cõpoſitas ex materia z forma ſunt ꝺiffinibiles. vt ly hõ. ly ani mal. z ly bos. z. bos eſt quod ꝺixit. Pẽ 7ª metaphy ſicę. q; ſolus ſubſtãtie eſt ꝺiffinitio z ſolꝰ ſpeciei eſt ꝺiffiniri. unꝺ ramẽ ꝺixit q; oẽs ſpecies ꝺ predicamẽto ſuꝺe eſſent ꝺiffinibiles: z multe ſunt que nõ ꝺiffiniunt: pura il le q; ſignant res carẽtes partib⁹ eſſẽtialib⁹. i. mã z pẽa.

Petitio 5ª

Reſponſio V

Corr⁹. A

In rec. 35 Sufficiẽtia ꝑdicabilium.

C Sufficiẽtia predicabiliũ habeť iſto mõ: q; omne vle: aut eſt ꝑdicabile eſſentialr: aut ac cidẽtialiter. Si eſſentialr: aut i qd: aut in ale. Si in quale: illud eſt ꝺifferẽtia. Si in qd: aut de plurib⁹ ꝺifferẽtib⁹ ſpecie: z illꝺ eſt genus: aut de plurib⁹ ꝺifferẽtib⁹ numero ſolus: z ſic illud eſt ſpẽs. Si ẽo eſt ꝑdicabile accidẽta liter. Aut ergo in quale accidẽtale ꝑ tertiã: z illud eſt ꝓpriũ: vel in quale accidẽtale nõ cõuertibiliter z illud eſt accidens.

2ª 2ª cap. 8.

Boẽtꝰ.

Aduerte q; ſufficiẽtia ꝑdicabiliũ nõ eſt niſi ꝑdi cio ꝺicta in illa q;nq; z nõ ſpẽa. Et hoc ꝑdicaľ reꝺucẽdo iſtã ꝺiſſoné ad bimẽbrẽ: q; oĩs bona ꝺiſſo ꝺ; eſſe bimẽbris vel reꝺucibilis ad bimẽbrẽ: z q; oẽs ꝺiſſiones bimẽ bres q; facit magiſter ſint bone. ꝑ: q; ille ꝺiuiſiones ſũt bone cuius membra nõ coincidũt. z nihil ſub ꝺiuiſo cõ tinetur quin ſub mẽbris ꝺiuiſionis ẽcineať. vt ꝑs ꝺ me re Boetij in lib. ꝺiuiſionum: ſed hic eſt hꝺ. ergo ẽc.

Aduerte q; ſimr ꝺicit ꝺifferẽtia ꝑdicabiliũ: q; eſt ꝺif ficultas: vñ eſt q; a ꝑdicari in qd humanꝫ tur ꝺuo ꝑdicabilia: quoꝝ ꝑm⁹ eſt genus ex hoc q; ꝑdicaľ de ꝑth⁹ ꝺifferẽtib⁹ ſpẽ in qd. aliud aũt z 2ª⁹ eſt ſpẽs ex ꝺ q; ꝑdicaľ de ꝑth⁹ ꝺifferẽtib⁹ numero ſolũ mõ ꝺ itellecto. vñ eſt ꝺico q; ſili mõ a ꝑdicari in quale eſſentiale non ſu mant⁹ ꝺuo ꝑdicabilia cũ aliqua ꝺnia ꝑdicet ꝺe ꝺntibus ſpẽ: alĩ aũt ꝺe ꝺifferẽtib⁹ numero ſolũ: vt ꝑs. C Ad qꝺ ꝺicas. q; ꝺiuerſitas eſt iter vnũ z alĩ: ꝑdicari. i. in qd ꝺi cit⁹ eſſe de gñe z ſpẽi: z gen⁹ ꝺicaľ ſolũ ꝑ eẽntiel⁹: aut ẽ totam. Nõ ſic aũt eſt de ꝺifferẽtia: q; ꝑdicari in ale cõpeť rit vnicoe cuilibet ꝺifferentie: quia quelibet ꝺifferẽtia ꝺicit ſolum partem eſſentie: vt patet. z ideo ẽc.

Boẽtꝰ.

Manfre. Dubõnige.

Soluto.

C Ex predictis põt itelligi que ſit ꝑdicatio ꝺi recta vel ꝺirecta eẽntialis vl accẽntalis. ꝑte

dicatio directa est illa in qua supius ꝑdicat de suo iferiori:vt hō est animal. ¶ Predicatio idirecta est illa in qua iferius predicat de suo superiori:vt animal est homo.

Mēghus. nōr^{a} ꝑ^{m}. **Aduerte** q rō huius est:q ꝑdicatio directa est qñ seruat vera ratio ꝑdicationis:z vera rō ꝑdicationis est q illud qō subiicit se bēat p modū māe respectu illius qō ꝑdicat:z q illud qō ꝑdicat se habeat p modū forme respectu illius qō subiicit. Cū aūt supius se bēat p modū forme re^{m} iferioris:z iferi^{o} p modū māe respectu supioris.ló qñ supius ꝑdicat de suo iferiori est ꝑdicatio directa:econuerso ꝛō idirecta est predicatio.

¶ Predicatio essētialis est illa in qua supius ꝑdicat ō iferiori vl' econuerso:ſm q dictū est: vel differētia de aliquo suo induiduo vel aliquo illoꝝ. Sed predicatio accidētalis est illa in qua ꝓpriū vel accīs ꝑdicat de genere:specie:z differētia:vel suo induiduo:aut econuerso. Exēplum primi:vt hō est risibilis:vel aial est albū. Exēplū scōi:vt risibile est hō:album est aial. Et ꝓsimiliter ō differētia z induiduo dicat:vel melius dicat:q ꝑdicatio eēntialis est ꝑdicatio terminoꝝ eiusdē ꝑdicamēti:vt hō est aial:ꝑdicatio aūt accidētalis est ꝑdicatio terminoꝝ diuersoꝝ ꝑdicamētoꝝ:vt hō est albū. Terminus supior ad reliquū dicit esse ille q ꝓtinet illū z nō econuerso:sicut ly aial respectu istius termini hō:q; significat qcqd ille z cū hoc aliqd vltra. Terminus iferior ad reliquū dicit esse ille q ꝓtinet ab eo:z nō econuerso:vt ly hō.respectu istius termini hō.

Lib. Pa. 14 ha.3.du.1.lo. ma.b^{a}.fo.3°. fa.p^{o}.ter.cū. Nōdū p^{m}. Eēntiale mſ tipl' capit. B **Aduerte** q essentiale capit tripl'. ¶ Uno mō illud dī essentiale alicuius qō est de essentia eius:z sic qōlibet superius z dīa est de essentia inferioris. ¶ Alio mō essentiale dī qō est fluens ab essētia:z sic propria passio dī essētialis subiecto. ¶ Tertio mō dī aliqd essētiale alicui:q ponit in diffōne eius:z tñ nō est de essentia eius:z sic fulba posita in diffōne accidētis dī essentialis accidēti:z ḃ magis proprie appellat eē de intrinseca rōne eius q̄z de essentia:sicut subm respectu proprie passionis. ¶ Ad propositum ꝑdicatio essentialis est qñ essentiale p^{o} ꝑdicat de re vel econtra:z non a ijs modis. ¶ Aduerte scōo q accītale dicit duplr. vno modo vt distinguit cōtra se.alio mō vt distinguit contra essentiale. Si accipiat p^{o} falsum est dicere q risibile sit ptum accidētale hois:imo est p se in scōo mō dicendi p se. Si ꝛo accipit scōo mō:verū est dicere q risibile sit ꝑdicatū accidētale hois:q; nō est essētiale homini. ¶ Ad propositum ꝑdicatio essētialis distinguit a ꝑdicatione accidētali scōo mō.nō aūt p^{o}. ¶ Aduerte 3° dīaz iter terminū supioꝝ z magis cōez. Dīa termin^{i} supior est magis cōmunis z nō econtra.si eni deber esse supior deber esse supra aliuz in recta linea ꝓntali:aliter nō est supior. Ideo eni nō est terminus supior ad subam:sed bñ termin^{i} cōior. Silr se hz iferior respectu minus cōis:q; dīa inferior est min^{i} cōis z nō ēz. q; si hz esse iferior hz esse infra aliū in recta linea ꝓntali. ¶ Dubitaf circa dicta. Primo circa directā ꝑdicationē:q; aliqñ est ꝑdicatio directa qñ superius nō ꝑdicat de iferiori:vt dicēdo.hō est risibilis:equus est animal.

Nōdū 2^{m}. Accītale 3°. C Nōdū 3^{m}. ꝑ^{m} dū^{m} de ꝑdicatione directa.

bilis.z ita de alijs in qbus ꝑdicat ēſle de equali.ergo diffō magri mala.tenet ꝓntia:q; alicui cōpetit diffinitus cui nō cōpetit diffō.aīa aūt est de mēte. Porphy.in cap. de specie vbi dicit. Opz.n.equa de eqs ꝑdicare:aut maiora de minoribꝰ.vbi oēs expositores dīt q logf de ꝑdicatiōe directa. ¶ Dubitaf scōo circa ꝑdicationē essentialē q; cū magf 2^{r} decl'et ꝓtionē essētialē:z aliq; sit ꝑdicatio essētialis ſm decl'onē scōam q̄ nō erit essētialis ſm ꝓmaz declarationē. videf q ꝓma declaratio sit diminuta. ꝙña nota.aīa ꝙbaf:q; illa.bō est aīal:bō est aīa:nō est essētialis ſm decl'onē scōaz:q; est ꝑdicatio terminoꝝ eiusdē ꝓnis:z tñ nō est essētialis ſm ꝓmā decl'onē:q; nō predicaf supius de suo iferiori:nec dīa de aliquo illoꝝ nec ēz. ¶ Ad p^{m} dī q magister nō loqf de omni ꝑdicatione directa sicut Porphy.sed solū loqtur de omni tali ꝑdicatione directa que sit ex terminis qui sunt in recta linea predicamentali. ¶ Ad scōm pz solutio. Ideo require tu.

Ad p^{m} dī. Ad 2^{m}.

Circa diffōnem ꝑdicationis essētialis notat Pau.in obiectionib^{9} q̄ſm illā diffōnez:ista ꝓpositio est essentialis.bō nō est aīal:z ꝛcedit q aliqua ꝓpositio essētialis est ipolis:qō dictū nō placet. videf.n.q ois ꝑdicatio essētialis faciat ꝓpositionē verā:z ideo oportebit ſm hoc addere diffinitioni verecūdia q dicaf: ꝑdicatio essētialis est illa in q̄ vere ꝑdicat gen^{s}:aut eē. ¶ Nota etiā q circa iliud vltimū.s.ly vel'dicat q ꝑdicatio essentialis eē.q illa dicta nō videnf securaſ:sequeref.n.q ista eēt eēntialis ꝑdicatio.bō est aīa^{l}:nisi sorte dicaf:q sic itelligunf illa dicta:dūmō iter terminos eiusdē ꝓmēti sit aliqs ordo:aut ſm supius z iferi^{o}:aut dīe rē.sz tūc b dictū coincideret cū ꝓma diffōne si recte aduertatur rē.

Manfre. Nōdū p^{m}. Nōdū 2^{m}. p^{a} pe cap.4.

¶ Caput.9.primi tractat^{9} decē ꝓtinēs ptes.

¶ Incipit tractat^{9} ꝑdicamētoꝝ.

Predicamētuz est coordiatio pl'iuz terminoꝝ ſm sub z supra:z diuidit̄ in decem predicamenta.

D Nōdū p^{m}. Predicamēta multipl'r sumunt̄. Vide Pau. 4°.ſm.p.fo. pbi. quarti. Nōdū 2^{m}. E **Aduerte** q ꝓmū ſm Simplliciū i cōmēto ꝓntoꝝ sumit 4^{r}. ¶ Primo mō cōiter pro omni terminoꝰ pbilisſime sit cōis ſiue sit singularis. ¶ Scōo mō ꝓprie ꝑ ter^{m} cōi de plib^{9} pbili. ¶ Tertio mō magis ꝓprie ꝑ gñaliſſimo in aliquo ordine ꝓntali. ¶ Quarto maxime ꝓprie pro ordinatione pluz terminoꝝ se habētiū ſm sub z supra.z isto mō capit in ꝓposito. ¶ Advertе scōo circa diuisionē ꝑdicamēti i illa decē.q huius diuisionis sufficiētia sic pōt bēri. Quia ois ordinatio ꝑdicamētalis aut est terminoꝝ significatiū subam:aut terminoꝝ significantiū accīs. Si ꝑ mō est ꝓmū substantie. Si scōo modo aut est terminoꝝ significātiū rem absolute:aut respectiue. Si ꝑ mō adhuc duplr:q; vel talis res est rōne materie:z sic est quātitas:vel ratiōe forme:z sic est qualitas. Si ꝛo respectiue duplr:q; vel intrinsece vel extrinsece. Si ꝑ intrinsecū.sic est relō que ḃeret subē rōne fundamēti qō est intrinsecū. Si aūt ilit ꝑ extrinseca:aut illud extrinsecū cōparaf ad subam sicut agens ad patiēs:aut sicut mēſura ad mēſuratū:aut sicut habitus ad id qō bēt ipm. Si ꝑ modo causanf duo ꝓnta.s.actio z passio. Nā mor^{9} vt est ab agente dicit actio:vt recipit in patiēte dī passio. Si ꝛo vt mēſura est duplr:q; vel mēſura illa est tēpus:z sic resultat qñ:q; qñ causaf a tpe in re temporali. Vel est locus z ḃ duplr:q; vel cōparaf ad subaz absolute:z sic est vbi.nā vbi causaf a loco in locatoꝝ aut cōparaf ad locatū nō absolute:sz in habitudine ad ꝓs locati:z sic est positio. Si ꝛo extrinsecum z cōparat ad subam sicut habitus ad illud qō habet ipsū sic est habitus. ¶ Aduerte 3°:q; ꝓntus subē sic describit. Est ordi-

Nōdū 3^{m}.

Paulo. ma. p°. fo. 10. fa. p°. ibi ex predicto.

natio plum terminoꝝ signiantiũ subam sm sub ꝛ supa. Illi termini signiant subam p ꝙs rñdet ad iterrogationẽ factã p qd de rebus substãtialibus: vt bõ: animal ꝛc.

F

Circa dissonem pnti aduerte: q data illa dissõe: sequeret q ordinatio istoꝝ triuz terminoꝝ: corpus aiatũ: aial: bõ: ecẽt pnta cũ sit ordinatio primũ terminoꝝ ꝛc. quo ꝛcesso sequeret q pla q̃ decẽ eẽt pntuz: vt est facile deducere. ¶ Dicat ꝙ ꝙ sic est suppleda diffinitio. i qua ponit gen⁹ gñalissimũ spẽs spalissima ꝛ oia intermedia: ꝛ sic cessat argu^m: verũ tñ sunt plura pnta q̃ decẽ bz videri sup pntis. Scõm. n. diuersas opiones sũt pla aut pauciora saltẽ realia. ¶ Aduerte ẽt q in dissõne ista Paulus segr opionẽ terministarũq volunt solũ terminos: ꝛ nõ res: vel itẽtiones cẽ in pnto. Scõm tñ alios: res pncipalr sunt in pntis: ꝛ nõ termini. Scõm alios aũt intentiones scõe applicabiles reb⁹ ꝛc. sunt pncipales in predicamẽto. Que aũt illaꝝ opinionũ sit securior: videbit loco aliegato. vltima tñ apparet tutior pro nunc.

Manfre. Notãdũ p^m.

Notãdũ 2^m.

¶ Quoꝝ primũ est predicamẽtũ substãtie: cuius generalissimũ est hic terminus: suba: sub quo ponit hic terminus: corpus: sub corpe corpus aiatũ: sub corpore aiato: aial: sub aiali spẽs spalissima hõ vel asin⁹: ꝛ sub istis sua indiuidua sor. ꝛ pla. brunellus ꝛ fauellus.

Notandũ.

G

Aduerte ꝙ vnaquaq; res sufficientissime cognoscit noiẽ: diffinitione ꝛ proprietate: cognoscibili. ió suba his trib⁹ declarabim⁹. ¶ Nomẽ aũt declarabim⁹ fi etymologiã nois dabim⁹. Utĩ suba ana logice dcã di a substãdo vel a subsistẽdo. nõ. n. di a substãdo tñ: q; nõ ois suba substat. De⁹. n. est suba ꝛ nõ substat accidẽtib⁹ nec di a subsistẽdo tñ: q; mã p^a est suba: ꝛ tñ nõ subsistit: sz bñ di a substãdo vl subsistẽdo: q; ois suba substat vel subsistit. Suba aut pticalis di a substãdo ꝛ subsistẽdo simul. Ois. n. suba pticalis substat ꝛ subsistit. ꝛ ois suba substans ꝛ subsistẽs est suba pticalis: ꝛ ideo deus ꝛ mã p^a non sunt in pnto sube. Diffinem sube pdicamẽtalis ponit Aui. 6° sue meta. distinguẽs de suba dicit: q; potest 2^r capi. s. analogice. vt est cõis, ad omnes subas: ꝛ sic tũc describit. Suba est ens non in subto existens. Allo^ accipit pro pdicamẽtali suba ꝛ sic diffinit. Suba est ens hñs subalẽ qdditatẽ: cuius esse est i subto non esse: ꝛ sic deus ꝛ mã pma non recipiunt pdicationẽ sube in recto. ¶ Propterea q sube ponit. Phs in pdicamento sube dicens. q maxime propriũ est sube esse susceptiuum ptrariorũ sm sui mutationẽ. Duius autẽ predicamẽti ꝛ aliop arborem sub singulis capitulis posui vt facilius iuuenes menti cõmendare possent.

H

Genus generalissimum.

Substantia

corporea	incorporea
	species subalterna.
Corpus	
genus subalternum animatum	species subalterna. inanimatum.
Uiuens	
genus subalternum sensibile	species subalterna insensibile
Animal	
genus subalternum rationale	species subalterna irrationale
Homo	
species specialissima	asinus leo

iste ista: fortes: plato: aliquis homo: aliquis equus: singularia: supposita: individua.

¶ Sequit scõm pdicamentũ. s. quãtitatis.

2^s pe cap. 9

Secũdũ pntũ est pdicamẽtũ q̃titatis. Cui⁹ gñalissimũ est q̃titas sub quo sũt duo gña subalterna: quoꝝ nullũ est supius ad reliquũ. vz. cõtinuum ꝛ discretũ. Primi generis iste sũt species: linea: superficies: corpus: tẽpus: ꝛ locus: quaꝝ hec sunt mdiuidua: hec linea: hec superficies: hoc corp⁹: hoc tẽpus: hic locus. Scõi generis infinite sunt species. s. binarius: trinarius: quaternarius ꝛc. idiuidua xo sunt: hic binarius: hic ternarius ꝛc.

Aduerte ꝙ illi termini signiant q̃titatẽ: p quos rñdet ad qõnẽ factã de reb⁹ subalib⁹ p quãtũ vel p quor. ¶ Aduerte 2° circa hoc pntũ: q; quãtitas sic describit a Phs in 5° meta" in cõcreto. Quãtũ est illud qõ est diuisibile in ea q̃ i sunt: quop qõlibet est natũ ee ꝺ aliqd. Quãtitas prima est illa cuius partes copulant ad terminũ cõem. Quãtitas discreta est illa cuius partes nõ copulantur ad aliquẽ terminũ cõez. Linea est q̃titas lõga sine latitudine ꝛ pfunditate: cuius extrema sũt duo pũcta. Superficies est q̃titas lõga ꝛ lata sine pfunditate: cuius extrema sunt due linee. Corp⁹ est q̃titas lõga lata ꝛ pfunda: cui⁹ extrema sunt due superficies. Locus est vltima superficies corpis primentis imobile p^m. Tps est numer⁹ primi mobilis sm pus ꝛ posteri⁹. Numerus est multitudo ex vnitatib⁹ aggregata. Opionẽ tacet magr: lz ẽt Phs posuerit in pntis: q; ibi loqtur Phs sm opionẽ Arcbite tarẽtini: ꝛ nõ sm ppriã opionẽ. Propietas xo q̃titatis ẽ sm eã eẽle vel ineẽle dici. ¶ Suficiẽtia corp q ponunt in pnto q̃titatis pot bii p bas diuisiones sm magr̃m: quaꝝ p^a est. Ois q̃titas aut est mẽsura primata aut discreta. p3: q; rõ mensure per se cõperit cuilibz q̃titati. vt pbat 10° meta. Scõa diuisio: ois mẽsura discreta: aut est pmanens: aut successiua. Si pmanẽs: illa est numerus. si successiua: illa erit oio. ¶ Tertia diuisio. mẽsura primata aut est pmanẽs: aut successiua. si pmanẽs est magnitudo. si successiua est tẽpus. ¶ Quarta diuisio. Ois mẽsura prima pmanẽs: aut est intrinseca: aut extrinseca. si intrinseca: sic est linea: superficies: ꝛ corp⁹. si extrinseca: illa est loc⁹. ¶ Quinta diuisio. Ois mẽsura intrinseca pmanẽs: aut mẽsurat sm vnã diuisionẽ tñ: ꝛ sic est linea: aut sm plures dimẽsiones: ꝛ sic est superficies: ꝛ corpus. ¶ Sexta diuisio. Ois mẽsura cõtinua pmanẽs intrinseca mẽsuras sm ples dimẽsiones: aut mẽsurat sm duas tñ: ꝛ sic est superficies: aut mẽsurat sm tres: ꝛ sic est corp⁹ ꝛ nõ dant ples dimẽsiões q̃ tres: vt pbat p celũ: q; non pñt esse ples dite pnis q̃ ser. Et ita p3: q̃ q̃titatis primue quaꝝ sũt spẽs. s. linea: superficies: corp⁹: loc⁹ ꝛ tẽpus. Quãtitaꝝ xo discrete due sũt spẽs bz ãtiqe. s. nũs ꝛ oio.

Notãdũ p^m. I Notãdũ 2^m. Inter. cõ. 18

Inter. cõ. 2.

¶ Genus generalissimum.

Quantitas.

genus subalternum	genus subalternum
Continua	Discreta
linea	numerus oratio
superficies	binarius
corpus	ternarius
locus	
tempus	

De predicamento qualitatis.

3ª pa ca. q.

Certū est ꝑntū ql̄itatis: cuius gñalissimū est ql̄tas: sub quo sūt q̄tuor genera subalterna nō se hñtia ſm sē ⁊ sup se. Habitus ē habit⁹ vel dispositio. Scām ē nālis potētia vel ipotētia. Tertiū est passio vel passibilis ql̄tas. Quartū est fo̅a vel circa aliqd ꝓstans figura. Primi generis spēs sūt grāmatica: logica: ⁊ rhetorica: q̄rū idiuidua sunt: hec grāmatica: hec logica: hec rhetorica. Scōi gñis spēs sūt duę ⁊ molle: quaꝝ idiuidua sunt: h̄ durū: h̄ molle. Tertij generis spēs sunt: dulcedo: amaritudo: albū: nigrū: calin ⁊ fridū: hūidū ⁊ siccū: quaruꝝ idiuidua sūt: hec dulcedo: hec amaritudo: h̄ albū: hoc nigrū: ⁊ huiꝰ. Quarti generis spēs sunt: circulus: triāgulus: quadrāgulus ⁊ huiusmodi: quarū idiuidua sunt: hic circulus: hic triangulus: hic quadrangulus.

K

Aduerte ꝑ. q illi termíni significāt ql̄itatē: ꝑ quos rideꝫ ad qōnē q̄rentē ql̄is est subā accidētalr. Aduerte scōo. circa h̄ ꝑntū: q ql̄tas sic describit a Pbo in ꝑntio. Qualitas est ſm quā ql̄es esse dicimur. Primū genꝰ subalternū est habitus vel dispō. Unde dispositio pōt capi 2ᵐ. Unoᵐ vt est cōio habitui: ⁊ tūc sic describitur. Dispositio est ql̄tas de facili aut de difficili mobilis. Alioᵐ capit vt est ql̄tas distincta ab habitū: ⁊ tunc sic describit. Dispositio est ql̄tas de facili mobilis: ⁊ nō differt ad habitū nisi fic minus pfectū differt a magis pfecto: vt dicit Boeti⁹ in ꝑntio. 2ᵘᵐ genus est potia nālis vel ipotētia. Capit hic ipotētia nō vt dicit ꝓtario nē in subto apto nato: q fic in nullo ꝑnto esset: sed capit ꝓ potia diminuta: q̄ redditur ſubm idispositū ad operatiōes nāles. Potia dupl̄r sumit. Unoᵐ vt est de trāsce dentibus. Potia enim ⁊ actꝰ diuidūt ens 3ᵐ pbyᶜᵘ. Alioᵐ vt est ꝑnᵐ trāsmutādi aliud: iquātū aliud: aut ab alio: iq̄tuꝝ aliud: vt ex nālitate data. ⁊ sic diffinit. Potia est ql̄tas ⁊ nā data: qua aliqd potēs vel impotēs est ad agendū fic sumit in ꝓposito. 3ᵘᵐ genus est passio vel passibilis ql̄tas q̄ differūt in 8ᵘᵒ passio ꝓsurgit ex leui passione. passibilis ho qualitas ex forti alteratione ꝓcedit. Hec spēs differt a ꝑᵃ q: ql̄tates: visus: tactꝰ: gustus: ⁊ olfactꝰ: sunt in hac 3ª spē: vt ūmutāt sensus. Sunt aūt in ꝑma vt sunt dispositiones fixe in subto. 4ᵘᵐ genꝰ est foa: vel circa aliquid ꝓstans figura. Boetius dicit. q accipit foa ꝓ dispone mēbroꝝ ꝓueniēti vel disconueniētiq̄ reperit solū in rebus aiatis. Figura ho ꝓ dectone rei ql̄ificate: que reꝑit in rebꝰ tam aiatis q̄ inaiatis. Albertꝰ ho vult q ſint idē realr. differāt aūt rōne: q foa dī vt subm informat figura ho vt respicit terminatū. Burleus ho in ꝑntio dicit: q ēt ponit expositiue. In 7ᵐ tñ pbyſi. dicit: q foa accipit ꝓ foa artificū: figura ho ꝓ foa artificialiuꝝ ⁊ nāliū. Gratiadeus dicit: q foa fit circa ql̄tatē q̄ est corpus: figura circa ſupficiē: rectitudo ⁊ circularis circa lineā. Dubitaret q̄o an iste spēs ql̄itatis sint distincte: ita q illud q̄ ponit in vna specie non ponat in altera.

Notādū 2ᵐ.

Dispō dupl̄r sumit.

L

Potia dupl̄r. Ja tex. có. 3.

Duᵐ ō spēs qualitatis.

Circa h̄ sunt tres opiones. Albertꝰ vult q sint spēs distincte. Uñ dicit q in ꝑª specie ql̄itatis sunt tm̄ ql̄itates ſensibiles: siue sint ſpuales vt virtutes intellectuales ⁊ morales: siue corpales: vt sanitas ⁊ egritudo. ql̄itates aūt ſensibiles: vt ꝑmę: ⁊ ꝓueniētes ab eis nō sūt i hac specie collocāde: qa diuersoꝝ generū ⁊ nō subalternatim positoꝝ diuerse sunt spēs ⁊ vtie. Q. aūt Pbo exēplificādo ō his q̄ sunt in ꝑª specie ql̄itatꝭ dicat vt calor ⁊ frigus. dicit Albertꝰ: q Pbo nō vult q illa sint in ꝑª specie ql̄itatis: ſz solū exēplificauit quo ꝓingit aliquid fixe ūhērere: vel non fixe: vel faciſr: vel difficilr. Alij tñ dicūt q Pbo p calore intelligit ira: p frigus ho tristitia: q̄ sunt in ꝑª specie cū sint ql̄itates ſensibiles.

Opio 1ª.

Burleus aūt vult q nō sint spēs ꝓprie: q idē realr repit in plib⁹ spēb⁹. Nā calor ſm Pbm ⁊ frigus sunt in ꝑª specie ql̄itatis ⁊ in 2ª ⁊ ēt in 3ª: ſz sunt modi: q rone differūt. p alia. n. rōnes sunt in ꝑª ⁊ in 2ª ⁊ in 3ª specie. sūt enim in 3ª vt sunt ꝑnᵐ operationis intellectualis. sunt aūt in 2ª vt sunt ꝑnᵐ operationis realis. sunt aūt in ꝑª vt sūt fixe dispositiōes vel nō fixe in subto.

Magister aūt in suis ꝑntis vult q nō sūt spēs nec sunt modi: ſz sunt spēs modales ꝓnētes ad h̄ ꝑntū ſm ee: ⁊ ad ꝑntū relionis ſm dici. Nō sūt aūt spēs ꝓprie: q aliqd q̄ō est in vna specie est ēt i alia specie. vt calida o frigiditas: q̄ sūt in ꝑª specie sūt etiā 3ª: ⁊ vt durū ⁊ molle: q̄ sunt in 2ª specie sūt etiā in 3ª: q sūt ql̄itates ſēsibiles ſm Pbm 7ᵐ phyſi. Nec sunt modi ꝓprie: q modus in eo q modus nō est p se in ꝑnto illiꝰ cuiꝰ est modus: ſz sūt spēs modales cōicātes illi⁹ nō ſimplr ſm oia ꝓrēta sub eis: ſz ſm qd inq̄tū vnū ⁊ idē ꝛenit in plib⁹ illaꝝ specieꝝ: vñ ql̄itates ſensibiles: q̄ sūt in ꝑª specie sunt ql̄itates acq̄site. q̄ ho sūt in ſcōa specie sunt inate: ql̄itates aūt ſenſibiles: sūt in 3ª specie siue sint acq̄site siue sint inate. Nihil q̄ q̄ō est in ꝑª specie est in ſcōa. ⁊ nihil q̄ō est in 2ª est in ꝑª. aliqd tñ q̄ō est in ꝑª est in 3ª. ⁊ aliqd q̄ō est in 2ª est in 3ª. Cū aūt Pbs dicit diuersoꝝ genera nō subalternatiꝫ positoꝝ diuerse sunt spēs. itelligit de gñib⁹ ſimplr dictis. nō aūt ſm qd: vt illa ꝛē.

Opio 2ª.

M

Ja tex. có. 11

Tu potes addere ꝓtā opionē ⁊ dicere. q nō sunt modi diuersi nec spēs modales: sed modi ſpāles ⁊ ꝓsidera parūper ſup hoc.

Opio quarta

Sufficiētia aūt huius ꝑnti a diuersis diuersimode assignat. Magister talē posuit rōnē in ꝑntio suio. Dio ql̄tas aut inest ſubē rone forme: aut rone māe. ſi rone forme: aut rone forme acq̄site: aut inate. ſi rone forme acq̄site ista est habitus: vel dispositio. ſi rone forme inate ista est nālis potia vel ipotia. Si aūt inest rone māe: aut rone māe patientis: aut rone māe terminate. ſi rone māe patiēris: ista est passio vel passibilis ql̄tas. ſi rone māe terminate ista est forma vel figura. Mā enim nō ſoluꝫ a ql̄itate: ſed ēt a forma ſubali termi natur. Gradenus dicit. q ql̄tas cū ſit qdā modus: ⁊ modus ſit determinatio qdā: ⁊ ql̄tas ſit determinatio qua determinat potia ſubti ad eē accidētale: ⁊ h̄ pōt tripl̄r cēt q vel in ordine ad nām: ⁊ ſic est habitus vel dispō: q vt dī 7ᵐ phyſi. habit⁹ ſunt dispōes q̄da pfecti ad optimū. Perfectū aūt vt ibi ſubdit est qdaꝫ dispositū ſm nām. Uel determinat potētiā ſubti ad actionē ⁊ passionē: ⁊ h̄ dupl̄r: q vel i ordine ad actionē ⁊ passionē ſoluꝫ ſimplr: ⁊ ſic est potia nālis vel ipotētia: aut in ordine ad actionē ⁊ passionēs in ſenſu: ⁊ ſic est passio vel passibilis qualitas. Aut determinat potiam ſubti in ordine ad ql̄itatē: ⁊ ſic est foa vel circa aliqs cōſtans figura. Burleus aūt diceret q cū ql̄itas ſit qdaꝫ dispō ſubē pōt cōſiderari dupl̄r: aut in ordine ad ſubm: aut in ordine ad actionē ⁊ passionē. ſi ꝑmo mō est dupl̄r. aut ſm modū iherēdi fixe vel non fixe: ⁊ ſic est habitus ⁊ dispositio. aut ſm modū terminandi: ⁊ ſic est forma vel circa aliqd cōſtans figura. Si ſcōo mō. ſ. in ordine ad actionē vel passionē. ⁊ hoc dupliciter: q vel vt est ꝓncipiū actionis ⁊ passionis realis. ⁊ ſic est potētia natūralis vel ipotentia: vel vt est ꝓncipium operationis intentionalis. ⁊ ſic est passio vel passibilis ql̄itas. Ex hiis collige arborem vt tibi placet.

Ja tex. có. 17

Genus generalissimum

Qualitas

Habitus vel dispositio	Naturalis potentia intellectus	Vel impotencia.	Passio amor	Vel ipassibilis qualitas. lumen
grammatica	voluntas	duricies	odium	lux
logica	memoria	mollities	timor	color
phylosophia		debilitas	tristicia	sapor

Forma vel circa aliud.
constans figura
circulus
monangulus
binangulus
triangulus
quadrangulus

¶ De predicamento relationis.

6ª pe cap.9.

Uartū ꝑdicamētū ē ꝑntū relonis. Cuius gñalissimū est relatio vel ad aliqd sub quo sūt tria genera subalterna: nō se habētia ꝟs sub ⁊ supra. Primū est eqparatio. Scōm est suppositio. Tertiū est suppō. ¶ Primi generis spēs sūt: vicinus: eq̄le: ⁊ file: quaꝝ idiuidua sūt: hic vicinus: h̄ eq̄le: ⁊ h̄ file. Scōi gñis spēs sūt: pater: dñs: ⁊ magister: quoꝝ idiuidua sunt: hic pater: hic dñs: ⁊ hic magr̄. Tertij gñis spēs sunt: filius: seruus: ⁊ discipulus: quaꝝ indiuidua sūt: hic filius: hic seruus: hic discipulus.

Notādā ꝑm N

Notādā 2m

Aduerte ꝑmo q illi termini significāt relonē per quos cōueniēter rñdet ad qōnē querentis de aliquo ad qd est. Questiuū eniꝫ buiꝰ ꝑnti est qō ad qd ſm magr̄s in ꝑntis suis. ¶ Aduerte circa h̄ ꝑntū: q relatiuū sic diffinit̄ a Pbo in ꝑntis. Ad aliqd dicunt quecūq; hoc ipm qō sunt alioꝝ dñr: vel qūolibet alr ad aliud. ¶ Primū genus subalternū est eqparātia: que sic describit. ¶ Eqparantia est relo q̄ vtriusq; extremi denotat eq̄litatez vt vicinitas similitudo ⁊ eq̄litas. ¶ Scōm genus est suppositio. q̄ sic describit. Suppositio est relo que denotat in relatiuo ī quo est maioritatē: vt ꝑnitas: dominatio: ⁊ magistratus. Tertiū genus est: suppō que sic describit. Suppō est relo que denotat in relatiuo: in quo est minoritatē: vt filiatio: seruit⁹. ¶ Propriū relatiuoꝝ est dici ad ꝙuertia. ¶ Sufficiētia relatiuoꝝ a diuersis diuersimode assignat̄: scū tri ex itētione Pbi qnto meta". cōstet tres esse modos relatiuoꝝ: quoꝝ ꝑmus est ſm vnitatē vel numeꝝ. Scōs ſm potētiā actiuā vel passiuā. Tertius ſm mēsurā vel mēsurabile. Cōiter solet sic assignari. Relatiuoꝝ q̄dā referunt̄ mō numeri vel vniꝰ: q̄dā alr. Si ꝑᵒᵒ dupl̄r: qa vel ſm vnitatē vel ſm numeꝝ. Si ſm vnitatē: q̄dā iportāt subam vt idē: q̄dā q̄ztitatē: vt equale: q̄dā q̄litatē: vt file. Si ſm numerū: q̄dā respiciūt determinatū numerū. vt duplus ⁊ dimidiū: q̄dā indeterminatū: vt multiplex ⁊ submultiplex. Si ꝟo alr referūtur q̄j numerus vel nō numerꝰ iadhuc dupl̄r: qr vel ſm potētiā actiuā vel passiuā: vel ſm mēsurā ⁊ mēsuratum. Si ꝑᵒᵒ ſm poᵐ actiuā ⁊ passiuā: aut dicūt actū: vt calefaciēs ⁊ calefactū: aut dicūt aptitudinē: vt calefactiuū ⁊ calefactibile. Si ꝟo ſm mēsurā ⁊ mēsurabile: sic sciētia. ad scibile: ⁊ sēsus ad sēsibile referunt̄ relone realis: ꝫ scibile ad sciaz ⁊ sensibile ad sensuz referunt̄ relone rōnis. Magister aūt aliter inuit distōnez iter spēs relatiuoꝝ. ⁊ ostēdit alr sufficiētiā penes. ſ. fundamēta sic. Relatiuoꝝ q̄dā sunt eqparātie: q̄daz nō. Relatiua eqparātie sunt vt file: eq̄le: vicinus. Si ꝟo nō sunt eqparātie: aut sunt suppositiōis: vt magr̄: pr̄: dñs: aut suppōnis: vt filiꝰ: discipulus: seruus. In his.n. multū difficile est diuidere vsq; ad spēs spālissimas ꝓpꝛias ignotas: cuꝫ relatiua sint minime entitatis ſm Cōmenta. qnto metaphyice.

Relatio

Equiparentia	Suppositio	Suppositio
amicitia	seruitus	paternitas
fraternitas	filiatio	dominium
similitudo	minoritas	maioritas

¶ De predicamento actionis.

5ª pe cap.9.

Uintū ꝑntū est ꝑntū actiōis: cuius gña subalterna sūt sex: quoꝝ nullū est supius ad reliquū. vꝫ. gñare: corrūpere: augere: diminuere: alterare: ⁊ ſm locū mouere. Primi ⁊ scōi generis spēs sunt: gñare hoiem: ⁊ corrūpere equum: quaꝝ idiuidua sunt: sic gñare hoiez: sic corrūpere equū. Tertij ⁊ q̄rti generis spēs sūt: augere i lōgū: diminuere i latū: quarū idiuidua sunt: sic augere in lōgū: sic diminuere in latū. Quinti generis spēs sunt: calefacere ⁊ frigefacere: quaꝝ idiuidua sūt: sic calefacere: sic frigefacere. Sexti generis species sūt: mouere sursum: mouere deorsum: quarū idiuidua: sic mouere sursum: sic mouere deorsum.

O

In tex.cō.20 ⁊ 10.cō.3.ꝝ° phyſi.cō.3.

Aduerte ꝑmo q illi termini significāt actionez p quos ꝙueniēter rñdet ad qōnē querētes de aliquo l qd agit. Questiū eniꝫ buiꝰ ꝑdicamēti ſm magistrū est qō in qd. ¶ Aduerte circa h̄ ꝑntuz: q actio sic describit̄ a Gilberto in sex ꝓncipiis. Actio est ſm quā in id qō subiciť agere dicimur. Gñatio est mutatio de non eē ad eē. Corruptio est mutatio de eē ad nō eē. Augmentatio est mutatio de minori q̄ztitate i maiorē. Diminutio est mutatio de maiori q̄ztitate in minorē. Alteratio ē mutatio de q̄litate in q̄litatē. Motꝰ ſm locū est ꝓgressus de loco ad locū. Propriū actionis est ex se ifferre passionez. Sufficiētia buiꝰ ꝑnti sic assignat̄ a Burleo ex itētione Gilberti. Actionū: alia ē actio aie: alia ē actio corꝑis. Actionū aie: alia ē cū cognitiōe: alia ē sine cognitiōe. Actio aie sine cognitiōe: ē actio aie vegetatiue q̄ dicit̄: qr ē alia saluāz spēz: vt gñatio: alia ē saluāz idiuidūz: vt nutritio ⁊ aug.

Mōm ꝑm Mōdā 2m. P

gnẽtatio: ꝛ sub istis ponunt̃ idiuidua. ¶ Actio aĩe cuꝫ cognitione diuidit̃: qi alia est actio anime sentitiue: alia intellectiue: ꝛ sic vlterius. ¶ Actio corporis diuidit̃ in actionẽ corporis simplicis: ꝛ in actionẽ corporis mixti: ꝛ sic vlter. us. Magister aũt aliter hic inuit sufficiẽriaꝫ. Nã cũ actio sit motus specificat̃ a termino ad quẽ sicut mot⁹. Mot⁹ aũt large accept⁹ vel est ad substãtiã vel est ad accĩs. Si ad substãtiã. vel ꝑncipal̃ terminat̃ ad eẽ: ꝛ sic est gñatio vel ad nõ esse: ꝛ sic est corruptio. Possunt vlterius distingui ſm illa que dicunt̃ gñari ꝛ corrũpi: vt generare boiem: equũ corrũpere: gñare equuꝫ: corrũpe boieꝫ. ꝛ sic de aliis. Si ℞o mot⁹ est ad accidẽs vel est ad absolutũ vel ad accĩs respectiuũ. Si ad accidẽs absolutum: vel ad quãtitatẽ vel ad qualitatẽ. Si ad quãtitatẽ: vel terminat̃ ad esse maioris quãtitatis: ꝛ sic est augmẽtatio vel ad esse minoris q̃titatis: ꝛ sic est diminutio. Deinde augmẽtatio vel diminutio ꝑt vlteri⁹ distingui ſm diuersitatẽ dimẽsionũ. Si ℞o illa est ad qualitatẽ illa dicitur alteratio: q̃ alteratio distinguit̃ ſm q̃ est ad diuersas spẽs qualitatis. Si enim ad calidꝫ tatẽ: sic mot⁹ dicitur calefactio. Si ℞o ad frigiditatẽ: dicit̃ frigefactio: ꝛ ita de alijs. Si ℞o ad accidẽs respectiuũ: est ad vbi: ꝛ sic est motus ſm locũ q̃ distinguit̃ ſm differẽtias pónis: vt motus sursum: motus deorsum. Et sic de alijs.

Agere

Generare.	Corrumpere.	Augere	Diminuere.	Scõm locũ mouere	Alterare.
hominem	leonem	in longum	in longum	sursum	calefacere
hunc	hunc	latum	latum	deorsum	frigefacere
		profundum	profundum	introrsum	humectare
		sic sic	sic sic	sinistrorsum	siccare
				dextrorsum	

¶ De predicamento passionis.

6ª pecaḃ. 9. SExtũ predicamẽtũ est predicamentuꝫ passionis: cuius generalissimũ est passio. Et hẽt simil̃ sex genera subalterna nõ se habẽtia ſm sub ꝛ supra. vꝫ. gñari: corrũpi: augeri diminui: alterari: ꝛ ſm locũ moueri. Primi ꝛ scõi generis spẽs sunt: hoiem gñari: equũ corrũpi: quarũ indiuidua sunt̃: illũ hominẽ generari: illum equũ corrũpi. Tertij ꝛ quarti gñis spẽs sunt: augeri in lõgum: diminui in latũ: quaꝝ idiuidua sunt: sic augeri in lõguꝫ: sic diminui in latum. Quinti generis spẽs sunt: calefieri ꝛ frigefieri: quarũ indiuidua sunt: sic calefieri: sic frigefieri. Sexti gñis spẽs sũt: moueri sursuꝫ: moueri deorsum: quaruꝫ indiuidua sunt: sic moueri sursum: sic moueri deorsum.

Aduerte ꝓmo q̃ illi termini signãt passionẽ per quos cõueniẽter respõdet̃ ad questionẽ querẽtẽ a quo est simpl̃r siue qd formal̃r patit̃: vt excludamus baculũ ꝛ similia. Questiuũ huius predicamẽti ſm magistrũ est qõ a quo est. ¶ Aduerte circa ℔ predicamẽtuꝫ: q̃ passio sic diffinit̃ a Silberto. Passio est effectus illatioꝫ actionis. Et Albertus vult q̃ ly qꝫ teneat̃ expositiue: ꝛ passio dicit̃ effectus actionis in facto esse. vel aũt illatio in fieri. Burleus ℞o vult q̃ ly qꝫ teneat̃ copulatiue: ꝛ qꝫ spẽs passionis eodẽ mõ sumunt̃ sicut spẽs actionis sola mutatiõe facta actiui in passiuũ. Ideo diffinitiones eaꝝ sufficientiaꝫ predicamẽti relinquo.

Notãdũ ꝑmo Q

Notãdũ 2ᵐ

Pati

Generari.	Corrumpi.	Augeri.	Diminui.	Scõm locũ moueri.	Alterari
hominem	leonem	in longum	in longum	sursum	calefieri
hunc	hunc	latum	latum	deorsum	frigefieri
		profundum	profundum	introrsum	humectari
		sic sic	sic sic	sinistrorsum	siccari
				dextrorsum.	

¶ De predicamento vbi.

7ª pecaḃ. 9. SEptimũ predicamẽtũ est predicamentũ vbi: cuius generalissimũ est vbi: sub quo sunt hec gña subalterna in loco: in spatio: quorũ spẽs sũt in domo: in platea: sub qbus sunt indiuidua: in hac domo: in hac platea: hic vel ibi.

R Nõm ꝑm Nõndũ 2ᵐ. **Aduerte** ꝓmo q̃ illi termini significãt vbi p quos ꝓuenieter rñdet̃ ad questionẽ facta per vbi: vt sunt isti termini: hic: illic: in platea: in ecclesia. Huius ꝑdicamẽti ẽssitiuꝫ est qõ vbi. ¶ Aduerte circa hoc ꝑdicamẽtũ: q̃ vbi sic diffinit̃ a Silberto. vbi est circunscriptio corporis a loci circũscriptiõe ꝓuentẽs. i. vbi est quedã forma simplex causata a circũscriptione loci: per quã aliqd dicit̃ esse in loco formaliter: sicut albedo est forma per quã aliqd dicit̃ esse albũ. Dabo enim imaginari q̃ quẽadmodũ figillus ipsimit suũ characterẽ in ceraꝫ: ita locꝰ ex eo q̃ ambit locatũ ipsimit vnã formã in ipꝫ que dicit̃ vbi. ¶ Primũ genus subalternũ nõ erit eẽ in loco: sed erit vez vbi p qõ aliqd dicit̃ eẽ in loco. Silr ſm genus subalternũ nõ erit eẽ in spatio: ſz erit vnũ vbi p qõ aliqd dicit̃ esse in spatio. Cũ enim ista nõ sunt notata noĩb⁹ simplicib⁹. circulo qmur pista: illa que sunt simpl̃r spẽs. Sufficientia huiꝰ ꝑdicamẽti a diuersis diuersimode assignat̃. Burleus in libro sex ꝑn⁹ dicit. q̃ cuꝫ vbi causet̃ ex circũscriptiõe loci ſm diuersas spẽs loci debẽt accipi diuerse spẽs vbi: ꝛ qa 3⁹ phyſi. ſm Cõmen. spẽs locoꝝ debẽt sumi ſm spẽs corpoꝝ simpliciũ: quoꝝ quinqꝫ sunt spẽs: vt vult Phs in libro de celo ꝛ mundo: q̃ quedã mouentur circulariter vt celum: quedã sursum simpl̃r vt ignis: quedã sursum ſm quid. vt aer: quedã deorsum simpliciter: vt terra: quedaꝫ deorsum ſm quid: vt aqua. Ideo dicitur sic. s. in vbi mobile motu circulari: ꝛ in vbi mobile motu recto. ꝛ diuidit̃ vbi mobile motu recto: quia quoddam est extremum ꝛ quoddã medium. Et vbi extremum diuiditur: quoddaꝫ est sursum ꝛ quoddã deorsum. Silr vbi mediũ diuiditur: ꝛ sic iste sunt spẽs specialissime. magr aũt alr inuit diuisionẽ dicẽs: q̃ vbi diuidit̃

in vbi p qō aliqd dī cē in loco:7 in vbi p qō aliqd dī esse in spatio. vbi p qō aliqd dī cē in loco diuidit ī plēs spēs spālissimas. vt in vbi. p qō aliqd dī esse in domo:7 vbi p qō aliqd dī cē in ecclesia. vel in vbi p qō aliqd dī cē ī situ prio:7 ita de alijs. Ubi p qō aliqd dī cē in spatio:diuidit in vbi p qō aliqd dī cē in cāpo:7 in vbi per qō aliqd dī esse in platea 7 in via:7 ita de alijs:7 sunt spēs specialissime. Silbertus tñ videt diuidere vbi in vbi simplex:7 in vbi cōpositum:7 non aliter. vide si placet.

Ubi

Mobilia mo. cir. Mobilis mo. recto.

extremum medium

sursum deorsum

Ubi

in loco	in spatio
in oratorio	in platea
in capella	in campo
in ecclesia	in via

De predicamento quando.

9ª ge cap. 9.

Ctauū p:dicamentū est ꝑdicamē/tum:qñ:cuius generalissimū est qñ sub quo sunt genera subalterna. vs. in tpe:in euo:i eternitate:quoꝝ ſpecies sunt:heri:hodie:cras:7 idiuidua:vt tūc vel in illo die:vel in illo instanti.

Mōm ꝑm S Mūdu 2m.

Aduerte ꝑ q illi termini signāt qñ:p quos rñdetur ad qōnē factā p qñ:vt hodie:cras:ꝑ/die. Quelibet buiꝰ ꝑnti est qñ. ¶ Aduerte circa ꝑntū q qñ sic describit a Silberto. Qñ est qō ex adiacētia tē porīs derelictę in re tpali ex vnione tpis ad alia rē tpalē: a qua fortē singulari denoiat aliqd est in tpe:sic ab albedine denoiat aliqd albū. Primū genꝰ subalternū est i tpe. i. qñ p qō aliqd dī cē i tpe. Tpo est duratio successiua rerū gñabiliū 7 cōruptibiliū. Describit aūt sic a Pbo. 4. phy. Tpo est numeris motꝰ ꝑmi mobilis ſm ꝑus 7 posteriꝰ. Scōm genꝰ est i euo. Euū aūt est duratio mutabilis angelorꝝ tota sil. ¶ Tertium genꝰ est in eternitate. i. qñ p qō aliqō dī cē in eternitate. Eternitas aūt est duratio immutabilis dei tota sil. ¶ Nota tñ q magr capit largiꝰ qñ:qz facit Silbertꝰ. Accipit. n. Silbertꝰ solū vt est forte qdā derelicta a tpe in re tpali:7 sub tali qſimō ꝓtinet euū:nec eternitas:ſz magr accipit qñ:put est vna forte derelicta i re a duratiōe mēsurāte ipaz:siue talis duratio sit tpo:siue euū: siue eternitas:7 tūc describit sic. Qñ:est qō ex adiacētia durationis derelicte i re mēsurata p ipm. Sufficiētia buiꝰ ꝑnti sic assignat a Burleo i ſex ꝓncipijs. Qñ:aliud est simpler. ſ. qō causat ab vbi. Aliō cōpm. ſ. qō cātur a tpe. Qñ cōpm diuidit:qz aliud est derelictū a tpe ꝑfēti:aliud a tpe nō ꝑnti. Qñ derelictū a tpe nō ꝑnti diuidi/tur:qz aliud derelicte a tpe ꝓterito:aliud a futuro. Qñ aūt de ꝓterito diuidit ponīas:quibus tñ nō sunt noia ꝓposita:sed vtimur istis noib loco illaꝝ:derelictis a tpe hesterno:7 derelictis ab alio tpe qō est tpo eternū. Magister Ro innit aliā sufficiētiā sic. Qñ. aliud est derelictū a tpe:aliud a nō tpe. Qñ derelictū a tpe diuidit in qñ hodiernū:in qñ hesternū:7 qñ crastinū:7 hec sunt spēs specialissime. Qñ Ro derelictus a non tpe diuidit:qz aliud quādo est derelictum ab euo:aliud ab eternitate.

Quando

In eternitate In euo In tempore

in anno
in mense
in die
in hora

De predicamento situs.

Onum ꝑdicamētū est ꝑdicamētus situs:cuius generalissimus est situs vel positio. sub quo sūt spēs. vs stare:iacere:sedere:quarus individua sunt:sic stare:sic sedere:sic iacere. 9ª ge cap. 9.

Aduerte ꝑ q illi termini signāt ponē p quos rñdet ad qōnē factā de aliq p quo vel qualiter. Quelibet buiꝰ ꝑnti ē quo vel qualr. ¶ Aduerte circa ꝑntū q pō sic describit a Silberto:pō est qdā situs prius gnōmicq ordinatio. Ly q ſm alios tenet exponitur. i. rei gñate ordinatio:qz pō nō est nisi ordinatio prius in toto in cōparatiōe ad locū. Aliq volūt q ly q teneat copulatiue:7 dicūt q ꝑ hoc dicit qdā situs partiū tāgit ponē q est a cōsueto mō nāe:vt sedere:iacere:stare. Per ꝑ Ro qō dicit gnōmis ordinatio tāgit ponē q est a nā. vt asperus 7 lene. ¶ Tres spēs ponit magr. ſ. sedere:stare:iacere. sedere sic describit:est talis situs prius in toto in cōparatiōe ad locū:7 ita dicat de alijs suo mō. Propriū aūt ponī est p assistere ipsi subē. ¶ Sufficiētia buiꝰ ꝑnti sic assignat a Burleo ex ītētiōe Silberti. Ponīs alia est a ꝑnō inata. alia ē a ꝓsueto mō nāe. Positio inata diuidi/tur:qz alia est ptiū iequalitatis:vt aspitas. alia ē ptiū equalitatis:vt lenitas:7 sūt spēs spālissime. Pō Ro a ꝓsueto mō nāe diuidit in stare 7 nō stare. Nō stare Ro diuidit in sedere 7 iacere:q ēt sunt spēs spālissime. Magister Ro logt de positiōe que est a cōsueto mō nāe:vt est sedere:stare:iacere. Aut qz Silbertꝰ negat asperū 7 lene esse positiones:sed dixit qualitates esse:aut qz positiones ex ꝓsueto modo nature sunt aliqs notiones. ¶ Ideo potius eas explicauit:que qualr ordinant notum est ex dictis.

Situs vel positio

Stare sic Jacere sic Sedere sic

De predicamento habitus.

10ª ge cap. 9

Decimū ꝑdicamētū est ꝑdicamētus habitꝰ:cuiꝰ generalissimū est habitus:sub quo sūt spēs:annulus 7 corona:armatū ē:calciatū ē:quarū individua sunt hic annulus. hec corona:sic armatū ē:sic calciatū ē. Juxta ꝑdicta est notā dus:q in quocūq ꝑdicamēto ponit ꝓcretū in eodē ponit suus abstractū:7 ecōuerso:ita q in eodē ꝑdicamēto ponit hō i quo hūanitas:i eodē albedo i quo albū:7 ecōuerso 7c. Notandū.

Aduerte ꝑ q illi termini signāt habitus:p quos ꝓuenīēter rñdet ad qōnē querētē de aliq circa qd siue qualr est bituat. Quelibet buiꝰ ꝑnti est qō circa qd ſm magrm. ¶ Aduerte circa ꝑntus:q habit sic describit a Silberto. Hit est adiacētia corpoꝝ 7 coꝝ que circa coꝝ sunt. i. habit est qdaz forma simplex derelicta a coꝝib:7 ex coꝝ adiacētia q̄ sūt circa coꝝ:vt sunt vestimēta:arma. ¶ Hitus capit triplr: Uno mō pro qualitate de difficili mobili. Scōo mō pro vestimētis. Tertio mō pro adiacētia. i. p forma causata Mor. dū ꝑm. V Mor. dū 2m. Habit. 3ª sumitur.

ex adiacētia corpor. Species sunt: coronatū esse: annulatum esse: calciatū esse: vestitū esse: et ita de aliis. Iste nō sunt ppie spēs: sed illa circūloquit' et carētia vocabulor: per coronatū esse intelligit forma per quā aliqd dr coronatū: et ita dr de alijs suo modo. Proprie aūt est habitui in pluribꝫ existere. Sufficiētia huius predicamēti difficilis valde est: attamē sic potest assignari. Habitus quidaꝫ est totius: vt vestitum esse: armatum esse: qdam esse partis: vt coronatū esse: annulatum esse.

Habitus

Coronatum esse	calciatum esse
sic sic	sic sic
armatum esse	vestitum esse
sic sic	sic sic

Manfre. Hōndū pm. **Circa** vltimū dictū capituli predicamētor cōsidera q̄ ꝫ abstracta et cōcreta sunt in eodē ꝑnto: nā cōcreta substātie pncipalius sūt in ꝑdicamēto q̄ abstracta. imo talia abstracta non ordinant' sm supius et inferius: puta: humanitas: animalitas: corporeitas: nō ordinant' cē. vt pz itelligēti. Cōtra aūt est dicēdū de alijs predicamētis: q̄ in illis, pncipalius ordinant' abstracta q̄ concreta: concreta tamē in illis possunt ordinari sm superius et inferius: puta album coloratum quale.

Mēghus. Dum pm ꝺ diſtinctione alt quor ꝑdicamētor. **Habitatur** pmo quō sex ꝑdicamēta vltima sunt distincta. s. actio: passio: vbi: qnūc[3]: et habitus: q̄ oia ista vel sunt respectus qdā vel quedā forme iportātes respectū. Si pmo mō: cū ois respect[9] sit in ꝑdicamēto relōnis oia ista ꝑnta erunt in ꝑdicamētis relationis. Si scōo mō: tūc qōlibet hoꝝ dicet aggregatū ex forma et respectu, vt gra exēpli. Actio dicit aggregatū ex motu et respectu ad agēs: sed nullū aggregatuꝫ p accīs est in ꝑnto. qnto meta[ce]. q̄ ens per se diuidit' in decē ꝑdicamēta. ergo nullū tale est i ꝑnto. ¶ Circa hoc sunt due opiones. Una cōior que dicit: q̄ oia ista ꝑdicamēta sūt q̄dā forme iportātes respectū: vt dicebatur de actione. ¶ Actio est mor[9] cū respectu ad agēs: et cū dicis q̄ sic qōlibet est aggregatū p accīs nego. vñ nō dico q̄ actio sit aggregatū ex motu et respectu: sed dico q̄ est motus cū tali respectu: vt est ab agēte. Motus enim est sicut mālē: vt est ab agente est formale. Actio. n. māliter est ipse mor[9]: formal'r ꝺo est respect[9] ad agēs. Adeōte aūt est mor[9] vt est ab agēte. nego tñ q̄ sit aggregatuꝫ ex mom et respectu ad agēs cē. ¶ Alia opio est subtilior que dicit: q̄ qōlibet hoꝝ est respectus qdā. Unde actio nō est nisi respect[9] qdā fundat[9] in motu ad agēs: et passio est respect[9] qdā fundat[9] in motu ad patiēs: et cuꝫ dicis q̄ qlibet respect[9] est in ꝑnto relationis negat hoc. Et si diceres que est dria que est iter respectus qui sūt in ꝑdicamēto relōnis: et alioꝝ generū. Dicūt qdā q̄ hoc interest: q̄ respectus q est in ꝑdicamento relōnis coexigit in termino ad quē aliū respectū sibi correspōdētē: sed respect[9] q est in sex pncipijs nō regrit in termino ad quez aliū respectū sibi correndentē. Actio. n. vt est vnuꝫ de sex principijs dicit respectū mor[9] ad agens. Unde respect[9] ipius mor[9] ad agēs dr actio. et respectus ipius motus ad patiēs dr passiorū nec in agēte nec in patiente est respect[9] ad motū: sed fit respect[9] agētis ad patiens: et ecōuerso: q̄. s. respect[9] non sunt actio et passio: sed que relationes. s. actiui et passiui: et ita dicatur de alijs cē. ¶ Dubitat' scōo. q̄ vident' esse plura ꝑnta q̄ decē: rōne diuersor qōnum ad quas rndet p aliqō horuꝫ ꝑnto. vt sunt iste: cur. quare: vtrū: et ille quas Phs exprimit 2° posterior: ti est: qd est: q̄ est: et ꝓpter qd est. Sil'r alia notata a grāmaticis: vt quis vel q: qne qō vel qd. sil'r quo: vnde: qua: vt arguat' sic. Quot sunt qōnes diuersi et tot sunt diuersi modi ꝑdicādi. quot sunt diuersi modi ꝑdicandi: tot sunt ꝑnta. q̄ a pmo ad vltimū: quot sunt qōnes diuersi et tot sunt ꝑnta: sed qōnes sūt plures dictis: vt dictū est: quare cē. Confirmat. q̄ nō videt maior ratio: q̄ vbi faciat vnū ꝑntū: q̄ quo: vnde: q̄ cē. ¶ Ad hoc rndet magister in ꝑdicamētis suis dicēs: q̄ decē sunt qōnes ꝑncipales ꝑtor habēdo respectū ad diuersos modos ꝑdicādi. Unde qd: est qō ꝑdicamēti sube: quale q̄litatis: q̄ꝫuz q̄ntitatis: qō ad qd est relōnis. in qd: et a quo est actionis et passionis. Dum. n. queriť in qd agit ignis: rndet in ignū: et a qno patiť aqua: rndet ab igne: questio vbi pertinet ad ꝑntū vbi: et qñ quātitatis. questio qualr vel qūo pertinet ad situ: et questio circa qd ad habitū. ¶ Ad arg[m] dr: q̄ sicut sunt aliqua trāsscēdētia que nō sunt in aliquo ꝑnto per se nec p accīs nec p reductionē: sꝫ descendūt in oia ꝑnta: vt ens vnū. qnto meta. Ita sunt aliqua quesitiua que nō appropriant' alicui ꝑnto: sed sunt applicanda oībus ꝑdicamētis: vt ti est: qd est: ꝓpter quid est: et cur: quare: vt pz. Nam cur et quare: iportāt qōnē propter qd est: et verū importāt qōnē: ti est: aut q: est. Ita etiā: qs: q̄: qd: sunt iterrogatiua trāsscēdētia applicabilia oīb[9] predicamētis. Et questio qd large sumpta: est trāsscēdēs applicabile oīb[9] ꝑntis: stricte ꝺo soli ꝑnto. s. nbe. Qō quot large sumpta est trāsscēdēs: stricte ꝺo: ad ꝑntū q̄ntitatis primet. Ista ꝺo quo: qua reducunt' ad vbi: vt quo vadis: et dicere vbi it̄ dis esse: et vñ venis: est dicere vbi fuisti ante motuꝫ. Et p hoc pz rñsio ad argum et cōfirmationē.

¶ Incipit tractatus syllogismorum.

¶ Cap. 10. primi tractatus.

Syllogismus est oratio in qua qbusdam positis et concessis: necesse est aliqd aliud euenire per ea que posita sunt et cōcessa: vt ois homo currit, sor. est homo: ergo sor. currit.

Mēghus. Hōm pm C Ꝓmo toto ꝺca. vide Paulogi. ma. 2ª a fo. 171. fa. 2°. usq; ad fo. 177. fa. 4°. fi. **Aduerte** pmo circa diffinitū q̄ quatuor sunt particule speciei argumētationis. s. syll's inductio: enthimema: et exēplū. ¶ Argumētatio sic describit' a Boetio ꝑ topicoꝝ suoꝝ. Argumētatio est argumenti poꝫōnē explicatio. i. oratio explicās argm cōpositā ex pmissis et ꝺclone. Argm ꝺo est ratio rei dubie fidē faciens. i. medio ꝓbās ꝺcl'onē. Quid sit syll's pz a magro hic diffiniēte syll'm quā diffīnē capit a Boetio lib. topi. suoꝝ. Inductio ꝺo est pgressio a pticularib[9] ad vniuersale. Enthimema est silis impfect[9]. i. oīo in qua nō oib[9] positis infert' festinata cōclo. vt omne aīal currit. q̄ ois bō currit. Exēplū est: q̄ particul'r ꝓpositū priculare qōdam prēdit ostēdere p simile reptuꝫ in illis: vt dicat' ops a Tullio cōsule necari Catilinā: cū a Scipiōe graccus fuerit iteremptus. ¶ Aduerte scōo circa diffinitionē: q̄ ly oratio est loco generis. est enim oratio genus ad syll'z: q̄ syll's est oratio hypothetica rōnalis in qua cōiūguntur tres categorice p notā rōnis. Ois enīz syll's est ꝑfa. ois ꝑfa est oratio hypothetica: ideo ois syll's est oratio hypothetica: oratio q̄ erit loco generis. Nec turberis q̄ꝫuis oīo sit genus remotū: argumētatio ꝺo genus ꝓpinquū: et diffiniat' per genus remotū et non ꝓpinquū: q̄ ꝫ q̄ꝫq; generi remoto addi ꝺia vltima vt hic: hoc tñ ample vide ꝑ sumulas. Per hoc qō dicit: qbusdā positis. i. dispositis in mō et in figura: trāgit ꝓpōnes syll'i: que ordinant' in mō et in figura: et p hāc priculā differt ab alijs argumētationib[9]: p hoc ꝺo q̄ dicit: necesse est aliqd aliud euenire: trāgit ꝺclonē que segt' ex pmissis. Unde ops scire: q̄ ꝓpō propric sumpta est oratio: qua posita ad eam sequitur

Lāfirmatio. Rēsp̄sio.

Jn ter. cō. 14 Opinio pm.

Opio scda.

Dum ꝛm iqua arguit q̄ sint plꝰa q̄ decem ꝑdicamēta.

Mōndū ꝛm.

A

B

D

Cap.1.

Mäfre, Notädā 1m

Notandā 2m

Contra 1m.

Contra 2m.

Solutio.

Notandū 3m

Notädā 4m.

Notädus 5m Pau. lo. ma. 2m. fol. 101. fa. 3m. 3m.

Notandā 2m

p figure.

Sequtur aliqd. Est aūt cōclusio approbata ppositio. Addit aūt magr hāc pricul: ꝓclusio, sic ꝛ Boetius: quā non posuit Pbs in ꝑ prioꝝ diffiniens syllogismꝫ etiā in ꝑ topico rum. quare aūt hoc sit vide contra summulas.

Circa māu syllogr aduerte ꝑ q ex illa diffone vi con cludi ꝙ solū ꝑmissę sint syllis: qi sunt oratio in qua ꝛc. ¶ Adnerte q ꝑ ꝺ ideꝛādo syllm vt est inferēs aliqꝺ ꝛc. hc solū ꝑmissę sunt syllis: vt ēt testat Pbs ꝑ hoc. Cōsideꝛādo aūt syllm integre ꝛ perfecte sic vltra ꝑmissas hꝫ 2nē ꝓo parte: neq; obstat rō adducta: q. dicto syllī sic itelligāt ꝙ est oꝛo in q ꝛc. Ita vt ꝺia que ꝺant intelligi ꝓtā diffone includunt in syllo. ¶ Nota vlteriꝰ q pilla pricula: positio ꝛ ꝓcessio itelli. i. ordinatis in mo ꝛ in fig̃ꝛa ꝑ bꝰ ꝺiffert syllꝰ ab aliis modꝭ arguēdi ꝛa syllo resolutorio. ¶ Contra illā pricula: ꝓcessio. ꝛ arm ꝙ nō est nec̄ium syllī ꝑmissas ꝓcedi. sue. n. ꝓcedant sine nō adhuc tota illa oꝛo est syllo. ¶ Contra ēt illā ꝑticulā nec̄e. est arg̃m ꝙ nō est nec̄e positio ꝓpoñb ꝙ erūt ꝑmissę ꝛ etiā ꝺ ordinatis: q ēt ꝙ sequat: q. stat ꝙ aliqe ꝙ ꝛ ferat ꝑmissas: aut ſcribat non ꝑcedo aut ſcribendo ꝙ nes. ¶ Ꝓ istis ꝺuob argumētis nota q illa diffinitio ēt ꝺata ꝓ respectū opponētis vel arguentis: ꝛ nidentis. Et ideo sic itelligenda: i. obꝛ ꝓcedant a nidente est nec̄e ꝑsequi nidendo ad aliud ꝺeducit: ꝛ ad aliqꝺ cuenire ꝙ illa ꝓcessa. Aliā ꝙ istionē notat Marsilius circa tale diffinitionē ꝑ ꝺicendo ad aliud cuenire. i. ꝙ est oꝛo que est ꝑsitia necia. Nec̄s Pbs loco allegato ponit illā ꝑticulā: hc ꝓcessio: ió arg̃m ꝙ illas non est ꝑ ꝺicta Pbi. ¶ Nota ēt ꝙ notāter oꝛo nec̄e est aliud cuenire q ea ꝛc. Intelligendo aliud: non aliud realr a ꝑmissis aut ꝓpone sigñe aliꝺ realr a ꝑmissis vel sigño ꝑmissāris; ꝙ aliud itelligimus formali: solū. ¶ Notat ēt Marsilius loco allegato ꝙ ꝑ illā ꝑticulā aliud ꝺiffert syllis ab aliis modꝭ arguēdi: qꝛ illi nō multū curo i. ꝓpoꝛ: ꝙ ꝑ illā ꝑticulā ꝓcilꝭ sumit sufficiēter ꝺiia iter syllꝫ ꝛ alios modos arguēdi ꝛc.

¶ Et sciēdū est ꝙ oꝛo syllis ꝙstat ex tribus terminis. s. maioꝛi extremitate: minoꝛi extremitate: ꝛ medio termino. Unde medius terminus est ille qui bis sumit aꝰ cōclusioné ꝛ nō ingredit aꝰ cōclusionē: vt hō. Maioꝛ extremitas est ille terminꝰ ꝙ sumit in maioꝛi ꝓpositione cū medio termino: vt currēs. Minoꝛ extremitas est ille terminꝰ ꝙ sumit i minoꝛi ꝓpone cū medio termino: vt ſoꝛ. ¶ Scōo ē notāꝺū ꝙ figura est debita ꝺispō terminoꝝ: ꝙ ꝺispō triplr fit. Nā aut illud ꝙō subiicit in prima ꝓpone ꝑꝺicat in scōa: ꝛ sic resultat ꝓma figura: aut idē ꝑꝺicat vtrobiq; ꝛ sic oꝛdinat scōa figura: vel idē subiicit ꝙ vtraq; ꝛ sic

Suba aial homo

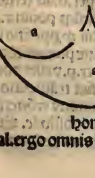

hꝫ tertia figura. Exēplum ꝓme figure vt omne animal ē substātia. omnis homo es animal. ergo omnis homo est substantia.

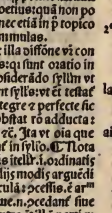

Exemplum ſecunde figure: vt nullus lapis est homo: oē riſibile est homo. ergo nullum riſibile est lapis.

Exemplus tertie figure: omnis homo est aial: omnis homo est rationalis: ergo quoddam ratiō nale est animal. Un de versus.

Sub ꝓe prima: bis ꝓe ſcōa: tertia bis sub.

Aduerte ꝑ ꝙ cā quare iste terminus dī maioꝛ extremitas ꝙ sumit in maioꝛi ꝓpone cum medio termino: est ꝙ cū intellīs format syllm ꝓcedit diſcurrēdo a magis noto ad minus notū. In ꝓdicto autem discursu triū terminoꝝ. Primꝰ ꝙ vlloꝛ est fiue magis notus ꝑ occurrit intellectui. ꝛ maioꝛ: ꝺicit vlloꝛ vel magis notus. Scōs aūt terminus ꝙ intellectui occurrit est qui non est ita vlis vel ita notus: tñ ꝛ̄ locū ꝑ ꝓma tū ꝑmū. Duic aūt scōo termino scimus inesse primū terminū vel eꝫ. 2 hec ꝺi maioꝛ. ꝓpoꝛ: ꝙ oꝛ in cognitione. Ultimus terminus minus notus ꝺi minoꝛ extremitas: cui scimus inesse cōem terminū: vel eꝫ. 3 hec ꝺi minoꝛ: ꝓpoꝛ: q. mi nus nota vel scōo nota: vt ꝺoo. oio hō est aial. for. est hō. ꝙ sor. est aial. ¶ Scōo notāꝺū: ꝙ figura est debita ꝺispō terminoꝝ. ¶ Aduerte cās: quare ꝓma figura est ꝙs meꝺiū subiicit i bꝰ. ꝓpone ꝛ ꝑꝺicat in scōa: cū et ꝙ tūc meꝺium vere est meꝺiū: ꝙ sapit nās virtusq; extremi. subiecti ꝛ ꝑꝺicati. ꝑꝺicat enis ꝛ subiicit: vt ꝺicti ēt. Si vo meꝺiū ꝑꝺicat in vtraq; oꝛdīa figura. Cuius ratio est: ꝙ is meꝺiū non sit vere meꝺiū sapiens naturā subiecti ꝛ ꝑꝺicatiī ꝙ dignius est ꝑꝺicari ꝙ subiiciꝺicto hec figura 2m loco ponit ꝛ. Si vo meꝺiū in vtraq; subiicit ꝺi 3ª figura 2 ꝺ ultima: q. meꝺiū in ea non stat in meꝺio sicut in bꝰ; gō est dignius nec ꝑꝺicaꝛ sicut in scōa sed subiicit. Plures aūt figure non ꝑnt esse: q. tres termini in ꝺuab ꝓpositionibus non ꝑnt aīr variari. ¶ Sed q̄reret q: ꝛa ꝛa lis ꝺispō terminoꝝ fm subiectionē ꝛ ꝑꝺicationē ꝺicta ē figura. ¶ Ꝺi ꝑ silitudinē ad figuras mathematicas. si cut enim termini lineaꝝ in mathematicis alr: ꝛ alr situ ti varīāt ſpēs figuraꝝ. Tā tria ꝓncta ꝙ faciūt triāgulū. ſi iter se ęqliter ꝺistabūt erit ſpēs triāguli: ꝺi eqlateꝝ siue ęsopleurus. Si vo ꝺuo aliquaꝛ ꝺistabūt a 3ª. quoꝝ ꝺuoꝝ inter se ꝺistātia est maioꝛ vel minoꝛ: ꝺistātia eoꝝ ad tertiuꝫ est ſpēs triāguli que ꝺi isoscheles. Si vo oēs ꝺistāt ꝑncta ꝛ̄ fit ſpēs triāguli ꝺi ꝺi grada rue sine scalenon. Sic ꝛm ꝺiuersitatē illoꝝ triū terminoꝝ subiiciēdo ꝛ ꝑꝺicando o fiunt tres figure syllogr: hꝫ alio modo ꝙ in figuris ſupficialibus iam ꝺictis.

Aduerte vlterius ꝙ ēt ꝺifficultas: vtrū detur 4ª figura. ¶ Ad quaꝫ rñdet Pet. Man. ꝙ ficimotus tall rone. Tā figura non est aliud nisi ꝺispō debita ordinatio terminoꝝ. in mō ꝛ̄. sed contingit ꝙtuoꝛ modis ordinari ꝛ ꝺisponi terminos: tribus. s. ꝑmis ꝺeclaratis ꝛa Pau. in textu: ꝛa Pbs ꝑ prioꝝ: ꝛtio mō ꝙ illud ꝙō est ꝑꝺicatū in bꝰ subiiciaꝫ in 2ª. ¶ Sed sustinēdo opiniones cōem possumus rñdere ad hoc ꝙ ille quartus modus ꝛ ꝛta ꝺispō reꝺucīt ad ꝑmāz virtualr: est eaꝺē cum illa. Nam per Pbm ꝑ prioꝝ. Dis syllis tenet qꝫ puo ꝑmꝰ. ſ.

Mäfre, Dubo vnica.

Solutio.

dici de omni vel dici de nullo: ꝛ ois syll'o q̄ immediate fu[n]
datur sup aliquo illoꝝ est p̄me figure. ¶ Alij aut̄ q̄ me
diate fundant̄ sup aliquo illoꝝ sunt in scōa aut in tertia
figura: aut in aliquo p̄me figure alio a p̄mis quatuor.
Sed ita est q̄ ordinando terminos aut p̄ modo posito a
Pau. aut quarto modo addito a Per. Man. tunc tales
syllogismi immediate tenent per aliqō illoꝝ principiorum,
ergo solū vnā ꝓstituēt figurā. ¶ Unde immediate funda
ri super dici de omni: est qñ per hoc q̄. a. predicat̄ de oi
E b. ꝛ c. de omni. a. ꝯcludimus q̄ omne. b. est. c. Dici enim
de omni est qñ nihil est sumere sub subto de quo non di
catur predicatum. ¶ Fundari aūt immediate super dici de
nullo est qñ nihil est sumere sub subto a quo non remo
ueatur p̄dicatum: vt sic arguendo. Nullum. b. est. a. om
ne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. syll̄ ergo qui tenent im
mediate per aliquē illoꝝ modorum sunt p̄me figure: ꝛ ideo
formando syll'm hunc. ois homo est animal. omne aial
est suba: concludendo q̄ ois homo est suba: q mō vt p̄z
per p̄ius habita. ꝛ immediate p̄ici de oi: ꝛ ideo est in pri
ma figura: sicut ēt ille. oē aial est suba. ois homo est aial.
ergo ois homo est suba: ꝛ sic non opus est dari quartā fi
guram: nō argumētum probās hoc non concludit.

Notandū 3m ¶ Tertio est notādū. q̄ quedā est cōclusio di
recta ꝛ quedā indirecta. ꝯclusio directa est il
la in qua maior extremitas p̄dicat̄ de mino
ri in ꝯclusione. Exēpla data sunt. Conclusio
indirecta est illa in quā minor extremitas p̄
dicat̄ de maiori in ꝯclusione. vt ois hō ē aial.
sortes est homo. ergo aliqō animal est sor.

Mēgbus. Notādū **Aduerte** causam huius: quare ꝯclusio directa di
citur quando maior extremitas predica
tur de minori. causa est: q̄ maior extremitas hz veraz ra
tionem predicandi respectu minoris extremitatis: ꝛ mi
nor hz veram rationē subijcibilitatis i respectu maioris
extremitatis: q̄ maior extremitas est sicut forma respec
tu minoris: ꝛ minor est sicut mā respectu maioris: ideo
ꝯclusio est directa: ꝛ p̄dicatio directa. ꝯ vō indirecta dī
q̄ qō predicat̄ non hz veram rationez predicandi: ꝛ qō
subijcitur non hz verā rōnē subijcibilitatis. quare ꝛc.

Notādū 4m. ¶ Quarto est notandum: q̄ omniuz istarum
figurarum sunt decem ꝛ nouē modi quibus
syllogizatur in illis: quorum nouez pertinēt
ad primam figuraz: quatuor ad scōam: ꝛ sex
ad tertiam: ꝛ cōtinetur in istis versibus.

Notandum. **Aduerte** q̄ modus in ꝓposito sic diffinit̄. Est ordi
natio duarū ꝓpositionū circa qualitatē
ꝛ quātitatē: ꝛ dī modus est quedā accidētalis determi
natio ipsarū ꝓpositionū syll̄i. Uteruz aūt figure sint tres:
ꝛ similiter vtrū modi sint. 19. vide contra summulas.

¶ Barbara / Celarent / Darij / Ferio / Baraliꝑ
pton. Celātes / Dabitis / Fapesmo / Frisesao /
morum. Cesare / Camestres / Festino / Baro
cho / Darapti. Felapton / Disamis / Datisi /
Brocardo / Ferison. Et hi omnes cōcludūt
directe: preter quinq; vltimos p̄me figure.
In his noibus ponūtur quatuor littere voca
les. s. a. e. i. o. prima significat vniuersalē affir
matiuā. scōa vniuersalē negatiuā. tertia par
ticularem indefinitā: aut singularē affirmati
uam. quarta particularē indefinitā: vel singu
larem negatiuā: ꝑm ergo situm istaꝝ literarum
in modo debet cōstitui syllogismus: q̄ ergo
in barbara ter ponitur. a. ideo quelibet ꝓpo
sitio in modo erit vniuersalis affirmatiua.

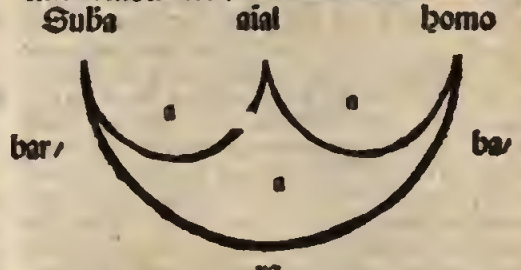

Et q̄ in celarent primo ponitur. e. ꝛ secūdo.
a. ꝛ iterum tertio. e. ideo illius modi prima ꝓ
positio: ꝛ tertia erit vniuersalis negatiua: se
cunda vō vniuersalis affirmatiua.

¶ Si ergo queratur barbara ex q̄bus cōstat: di
catur q̄ ex duab⁹ vltimis affirmatiuis vni
uersalē affirmatiuā directe ꝯcludentibus: ce
larent vō ex vniuersali negatiua ꝛ vniuersa
li affirmatiua: vniuersalē negatiuam directe
ꝯcludētibus: ꝛ ita de singulis dicat̄. ¶ Qui
to est notādū: q̄ prime q̄tuor dictiones p̄mi
versus incipiūt ab his ꝯsonātibus. b. c. d. f. ꝛ
similiter oēs dictiones sequētes: ꝛ p̄ hoc in
telligitur q̄ omnes modi inchoātes. a. b. de
bent reduci ad primū p̄me: ꝛ omnes modi
inchoantes. a. c. ad scōm. e. per. d. ad tertium:
ꝛ per. f. ad quartū. Item vbicūq; ponitur. s.
in his dictionibus denotatur q̄ ꝓpositio in
tellecta per vocalem immediate precedētē de
bet conuerti simpliciter: ꝛ per. p. debet ꝯuer
ti per accidens: ꝛ per. m. q̄ fiat trāspositio in
premissis: ita q̄ maior fiat minor: ꝛ ecōuerso.
ꝛ per. c. quod reducatur per ipossibile. Exē
plum trium primorum habetur reducendo

Notandū 5 Vide Pos sopd. 8. i co | sopd. 9. 2. sopd. 41. cō | .3°. pn. p. de | .10. pn. 3 de cō. 4°. |. co. p°. |. 39. pn eiusdē 3 to. | 43. pn. eiusd.

fapesmo ad ferio:vt omnis homo ē animal: nullus lapis est homo. ergo qōdam aial nō est lapis. Dicatur ergo sic.nullus hō est lapis:qōdam aial est homo: ergo qōdam aial non est lapis. Ista reductio habet cōuertendo maiorē primi sylli per accīs: ⁊ minorem simpli:gbus ꝯuersionibus factis transponatur premisse:⁊ ita de alijs dicetur.

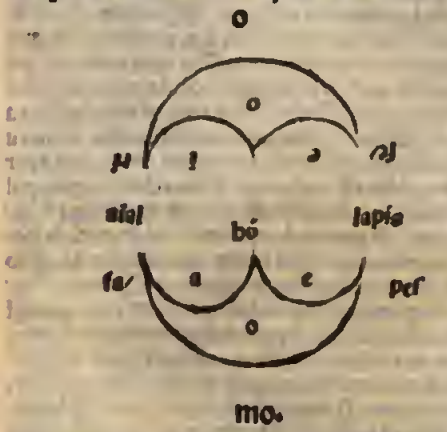

Qualiter autē modus in quo ponit.c. reducatur:p ipossē ostdit. Vā i istis modis solūmō inserit.c.vs. in barocho ⁊ i brocardo. Jō solū isti modi reducūtur ad barbara p ipossē. Exēplū p̄mi.ois hō est aial:aliqs lapis nō est aial. ergo aliqs lapis non est hō. Reducitur nāqs ad barbara per impossē sumēdo ꝯdictoriū cōclusionis cū maiori:⁊ inferendo oppositū minoris:vt omnis homo est animal: omnis lapis est homo.ergo omnis lapis est animal.

Exēplū scōi modi:vt qdaꝫ hō non est lapis: ois hō est aial:ergo qōdam aial nō est lapis. Reducit nāqs ad barbara sumendo ꝯdictorium cōclusionis cū minori:⁊ inferēdo oppositum alterius p̄misse.ſ.maioris:vt oē aial ē lapis:ois hō est aial:ergo ois hō est lapis.

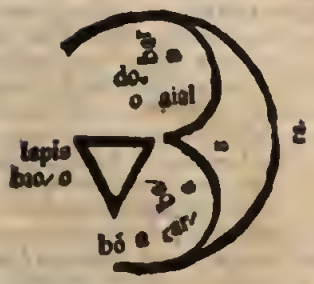

Notat duo magister pro declaratione horū versuū. p̄ q cū istis dictionibus importantibus oēs modos figurarū:ponant q̄tuor lre vocales:scz.a.e.i.o. Per.a.intelligit ꝑticularis affirmativa. Per.e,vlis negativa. Per.i.particularis affirmativa. Per.o.particularis negativa. Barbara ergo cū habeat ter a.ꝯstat ex tribus ꝑpositionib? vlibus affirmativis:⁊ ita de alijs hoc pz. Notandū 1m

¶ Nota scōo:q oēs syllī reducuntur ad q̄uor primos modos qui incipiunt ab his consonantibus.b.c.d.f. vt Barbara, Celarent, Darij, Ferio:qui incipiunt a.b.reducuntur ad barbara:qui incipiunt a.c.ad celarēt:⁊ qui incipiunt a.d.ad darij:qui ab.f.ad ferio. Modus āt reductionis declaratur per duos versus. Notandū 2m

¶ Unde versus. Simpliciter verti vult.ſ.p. ꝺo per acci. Ꝺ. vult transponi.c.ꝺo.per impossibile duci. Ex predictis sequitur q nullus syllogismus constat ex oībus particularibus:nec ex oībus negatiuis:⁊ si altera premissaꝝ fuerit particularis vel negatiua. ⁊ cōclusio silr erit ꝑticularis vel negatiua. Et hec de syllogismis dicta sufficiant.

Aduerte p̄ q isti versus declarant sic. q vbicūqs ponit.e.in his dictionibus datur intelligi q ꝑ intellecta p vocalē imediate p̄cedētē:oz ꝯuerti simpli:⁊ per.p.oz ꝯuerti per accīs:⁊ g.m.q fiat transpositio i p̄missis:ita q maior fiat minor:⁊ econuerso p.c. q reducat per impossē. Est eni reductio per ipossē qñ ex oppōsito ꝫnis cū altera p̄missarū infert oppm alterius p̄misse:⁊ est gñalis modus per qđ Phō probat in p̄mo priorū quēcūqs syllīm esse bonū:hoc clare patet in textu. Notandū 3m Lect.8.

¶ Aduerte tñ vnū circa modos figuraꝝ. vt dicit Boē in cathegoricis suis:quatuor p̄mos modos in p̄ma figura in analetbicis suis posuit Arist. ¶ Ceteros vō q̄nq Theophrastus ⁊ Eudemus addiderunt:quibus Porphyrius vir grauissime auctis visus est ꝑtemisse oēs modos scōe figure ⁊ tertie. Posuit ēt Arist. in analetbicis suis.i. in libro horū. Salua tñ reuerētia Boetij: Phō posuit Fapesmo frisesomorū in p̄ priorū. Dicit enim cū aūt predicatiuus ⁊ ꝓuatiuus ⁊ vtr sumptus ꝓuatiuus semp fit syll's minoris extremitatis ad maioratimo addit. Silr autē ⁊ in alijs figuris q pz manifeste:q Phō posuit duos modos ꝯcludētes indirecte in p̄ma figura:ēt vnū modū cōcludentē indirecte in 1ª figura vt festino:⁊ vnū in 3ª vt ferison ꝫ Boetius. ¶ Aduerte viterius pro maiori doctrina syllorū:q qdā sunt cathegorici, qdā hypothetici. Cathegorici sunt illi qui constant ex ꝓpōnibus cathegoricis. Hypothetici vō qui ꝫstituunt ex hypotheticis. Syllogismorū cathegoricoꝝ quidam sunt de inesse:qdā modales. Syllogismi de inesse sunt illi qui cōstituuntur ex ꝓpōnibus de inesse. Modales vō qui ꝫstituunt ex pro/

Notandū 3m F

positionibus modalibus. Syllogismo; de inesse qdam
sunt oñsui: qdā sunt ad ipole. Sylle oñsiua est q conti
net totū vnū sclcursum: ex ꝑmissis. Equab⁹ pclucdes vnā
ẽ: vt ois bō currit. ru es bō: ꝫ ru curris. Sylle ad ipol
sibile est tle q ꝺnet duos discursus ẽ. s. vnum a ꝑmi
ssis ad ẽ. aliū a ꝺdictois ad ẽ. dictois alteri⁹ ꝑ
misse: vt odo. ois bō est aial. ois bō est lapis. q ois lapis
est aial: sed aliqs lapis non est aial. q aliqs lapis non est
bō. In simā q sunt q̄tuor diuersitates syllo. s. ostensiui
ad ipole: modales. 7 hypothetici apō modernos: 13 Ar.
multa plura gña syllo. ponit in libro poꝛ: vt in regula
res ꝑsimiles ex oppōitis: ꝛ alia multa q̄ patēt legenti
libū illū Magister aūt solum de ostensiuis determinat
bxeuiter. Si aūt deo placebit faciā tractatū bxeuissimū.
in quo illa gña syllo. narrabo. Et sic est finis tractatus
summularū ad laudē dei ẽ beate virginis.

Mātre. Nordādi 5m

Nota vlterius

Nordādi 5m

pcbēdit. ꝑnie syllm resolu
toriū ꝑpillā particulā positiuā: q̄ intelligo vt ꝑus. 1. ordi
narie in mō ẽ in figura. Sylle aūt resolutoriꝰ ẽ ordine
tur in figura: non tñ ordinat⁹ in modo. vñ discurrēdo per
oēs illos modos ꝑs q̄ nō fit syllo resolutoriꝰ in aliquo
illoꝝ. Syllm aūt resolutoriū appello illū qui accipit ꝑ
ras singulares vel priculares: ẽ fundatur sup hoc me
dio ex ẽsite hoc aliqd necesse est extrema coniūgi. vt bō ꝑ
ꝑio. Talis aūt syllo ꝑotest fieri in ꝙlibet figura. vt sic
arguēdo in ꝑma. bō currit. ro. ẽt bō. ergo ro. currit. Il
lud enīx q̄ subiicit in ꝑs ꝑdicat in 2m. in ꝑfigura fit illo
modo. ro. ẽ bō. ẽ homo est bō. ꝙ bō est ro. Jdē. in ꝑdica
tur in viraq;. Et in tertia figura ordinātur vt plurimum
in tali resolcone arguendo. vt sic. hoc currit: ẽ hoc est bō.
ꝙ homo currit. Idē enim subiicit ẽ viraq;. De syllo ergo
rali non fit mētio a Pau. in textu. Nota et ꝙ in omni

Notandū 2m G

syllo ordinato in modo 03 medius semꝑ ꝓtribui in ma
ꝑmissa: ꝛ ideo non valet talis modus arguēdi. ois bō
est aial. asinus est aial. ergo asinus est homo: ꝛ non valet
ille. aial est bō. ois asinus est aial. ergo asinus est homo:
ꝛ patēt de se ꝑm ea q̄ ponuntur a Pau. de illis tū modis
non facit mētionē Pau. Sed illa addo ꝑ Petrū Man.
qui ꝑter modos terminatos a Pau. alios ponit ex quī
bus forte ꝑmitter esse error. ꝑter defectū huius condi
tionis. Si vellem arguere multiplicādo alios modos ab
bis et quos ipse ponit. C Considera vlterius q̄ alii syl

Notandū 3m

logismi ab bis q̄ fiunt in q̄tuor ꝑmis ꝑme figure reducū
tur ad aliqđ illoꝝ. ꝑp hoc q̄ exquo illi quatuor ꝑme fi
gure imediate tenēt ꝑ dici de oi aut dici de nullo: vt su
per. ius notaui: ꝛ alii solū fundant sup aliquo illoꝝ. Ideo
ista in q̄tuo ꝑmi modis sunt ꝑfecti. Alii aūt sunt imꝑfe
cti. ꝛ ideo cū imꝑfectū habeat reduci ad ꝑfectū vt ad finē

Justantia.

ꝓm⁹ió fit talis reductio ad ꝑimos quatuor. C Et fit ar
guaē q̄ talis reductio non 03 fieri: q̄ ꝛtingit q̄ siqs in syl
logismo reducēdo ꝑmissas esse veras: eodē aūt reducto
ead ẽ fieri falsas. ergo illa reductio quū sit veri ꝛ falsus:
erit ẽ ꝑfecti ad ꝑfectū: q̄ est 3 fundamētū ꝓbabi

Reliquntio.

tum. C Rndeas q̄ in syllo non ꝓsideraꝰ veritas vel fal
sitas sed solū modus inferendi ꝛ arguendi: ꝛ ideo cū in
ꝑmis quatuor modis sit ꝑfectio: arguméatio q̄ in
aliis: ideo talis reductio est faciēda: q̄ modo ꝓpōnes ve
re reducanꝰ ad falsas hoc non est de principali intento.

Dubō vnica.

C Dubiū est: quare baroco ꝛ bocardo dicant⁹ reduci
per impole. si enim per impole est illa reductio nō 03 fie
ri. C Ad q̄ dicas q̄ isti modi debent reduci ratione ꝑfe
ctionis modi arguēdi. nō aūt talis reductio fieri per im
possibile: q̄ sit ꝑ 3 dictoria. vt ꝑ3: ꝛ iō quū non ꝓsit sit
duo 3 dictoria esse simul vera. ideo ẽ. C Aduerteduz

Solutio

Notādā 4m. H

et ꝙ reductiones possunt fieri alio mō q̄ exꝑsso a Pau.
puta Cesare ꝑt reduci ad fieri per impole. Festino ad
celarent: sed de illis nō est magna vis. iō ẽ. C Considera
ra ẽt q̄ sunt q̄dā ꝓditiones requisite ad oēm syllm. Primo
ꝓmissio q̄ glibet talis teneat ꝑ aliq̄ ꝓncipiuꝫ ꝓ
scriptoꝝ mediate vel imediate. regritur ẽt q̄ oēs ꝑmisse
sint aliculus q̄ritatis loquēdo de q̄ritate ẽm cōcnt opi
nioné. Et ꝑpter hoc non segtur necessario. ois bō est ani
mal. ro. ẽt bō. ergo necessario ro. ẽt aial. vel ois homo
est aial. ẽm ro. est bō. ergo tñ ro. est aial. Notat tñ Pe.
Man. q̄ ex illis ꝑt inferri conclusione absq; termino
medio vel exclusiuo: ꝛ iō si in ytraq; ꝑme demat tale si
gnum ꝑ 3 inferri: vt ꝑ3 ibidē: ꝛ boc possīme ẽm cum
bꝰ veritate de nota exclusionis. Cum nota enim excepti
ua non valet arg⁹: vt sic arguēdo. oē aial ꝑeter hominē
est irrōnale. omne risibile est aial. ergo oē risibile est irra
tionale. C Sdo regritur q̄ termini in ꝑmissis ꝛ ẽ ca

2. conditio

piantur sub vno sensu: ꝛ ideo nō segtur. omnis canis cur
rit. ergo ois celeste est canis. ergo ꝙdus celeste currit: q̄ illi
te terminus canis fungit officio duoꝝ terminoꝝ cū eq
uoce sumat. Et ꝑpter hāc ꝓditionē ẽt nō segtur. ois bo
mo est nomen. aliqs bō est homo. ergo aliqđ bō est no
men: cū ille terminus bō in ꝑmissis sumat⁹ ꝑ duob⁹ ter
minis diuersarū ꝑsarum: ꝛ ideo solet cōter poni q̄ in syl
logismo seruetur eadē suppōnātio ꝛ ꝛ non 03
poni ꝑo una distincta cōditione ab hac regula. C Ter

3. conditio

tio regritur q̄ termini supponāt ꝑo eodē aut ꝑo eisdē.
vnde non segtur. Nullus bō est mulier. berta est bō. er
go berta nō est mulier. C Quarto regritur q̄ nō magis

4. conditio

ample supponant termini in ꝑmissis q̄ in ẽ: ꝛ ideo nō
segtur. oē futurum est. ante ebdōmadā est futurus. ergo an
tebdōmada est. C Notāter dixi de ꝑmissis ẽ: ꝛ nō de
ꝑmissis solis: q̄ illę syllę est bonus. ois bō currit. ro. ẽt
bono. ergo ro. currit: ꝛ tñ medius terminus largi⁹ sup
ponit in una ꝑmissa q̄ in alia. C Notāter dico q̄ nō ma
gis ample supponat in ꝑmissis q̄ in ẽ: ꝛ nō dico ẽ: q̄
ꝛtat q̄ largius supponat in ẽ q̄ in ꝑmissis: vt sic ar
guendo. ois homo currit. ro. ẽt homo. ergo ro. currit.

5. conditio

C Quinto regritur q̄ non mutet ꝙ in quale nec econ
tra: q̄ non segtur. q̄ licq; ꝑdicatur in. a. ꝑone ꝑdicat
in. b. ꝑone. ponēdo q̄. a. fir illa. bō est homo. b. aūt illa
asinus est bō. Sed idē de eisꝑo ꝑdicatur in. a. ergo idē
de eisꝑo ꝑdicatur in. b. in casu enim ꝑositio. asinus est ver
ꝛ ꝑo falsum. sit⁹ non segtur. q̄ cq̄ emitti comediti. car
nes crudas emitti. ergo carnes crudas comediti. ꝑt etiā
boc sēm tolli ꝑ quartā ꝓditionē de ampliatione. C Se

6. conditio

xto regritur. q̄ si sumant ꝑmisse in obliquo casu: q̄ in
ꝛatur ꝑ ꝓpositionata illis. Et ideo non segtur. cuiusli
bet bouis est asinus: ergo capra est bois. ergo capra est asinus.
Sed solū sequitur. capra est illius cuius est asinus: ꝛ fiū
modo dicas de syllis in 3ª figura. non enim ꝛs inferre ab
solute: sed solū vt notaui ꝓpositionali⁹ ꝛ de ꝓpositiona
li. ꝓio illo vide Pau. Gene. in 13. principali quarti dubij
ciuscē. C Aliqui tñ volūt q̄ vbi sumatur ꝓ subiecto
obliquo casus in maiori 03 ꝓsitea poni in recto a par
te ꝑdicati in minori: ꝛ boc est in ꝑma figura. vt sic ar
guendo. In qualibet ciuitate est asinus: tu es aliqua ciui
tas. ergo tu es asinus: ꝛ non volūt q̄ sumat⁹ talis mino
ra tu es in aliqua ciuitate. Causa aūt istius pōt assignari ta
lis: q̄ dicē do in qualibet ciuitate est asinus: subm nō est
ly in ꝙlibet ciuitate: ꝛ ꝛtualiter est b: ꝛ ly ciuitas est aliqđ
in quo ꝛ. Meli⁹ tñ est ꝛcludere mō ꝑ noiaro. hanc esse 2
rem opinionē in segtur Pau. in obiectionibus ꝑ 3 simulas.

7. conditio

C Septimo regrit. q̄ ꝑmissis cathe significantibus. ꝑ
ẽt cathe significet ꝛ nō hypothetice. vñ nō valet. Nulla
ꝑ est vera. ois ꝑ facta in celarent est aliq̄ ꝑ. ergo nulla ꝑ
facta in celarent est vera: q̄ aīs in aliquo casu cathe fiu

Notandū 5m ꝓcondus

Notãdã 6m. p4 conditio. gnificat.ꝓio aũt hypothe'. ¶ Nota vlterꝰ ꝙ q̃dã sunt cõditiones spãliter regũte ad ꝑmã figurã. ¶ Prima est. ꝙ ꝑmũ subm distributionis solũmõ ꝛ sm se totũ ꝓdicet in minori. ꝑm oꝛeo ꝓpter subiecta copulata disiuncta ꝛ ꝓditionata: qꝛ volẽdo ꝙ nõ sm se tota distribuant'. Sed solũ sm primã partẽ: tũc nõ segꝛ. ois bõ vel asinus est asinus: sed tu es bõ vel asinus: ergo tu es asinus: sed minor ɔz esse ista. Et nõ plus: tu es bõ. ꝛ ꝓpterea debemus cõcludere. ergo tu vel asinus est asinus. si tñ primũ disiunctum poneꝛ distribuit: tũc argueꝛet mõ prędicto. 2m dicꝛ: qꝛ iste syll's non valet. glibet asinus bois currit, brunellus est asinus. ergo brunellus currit: ponendo ꝙ brunellus nõ possideat' ab boe est in casu. aliꝰ verus. ꝛ ꝑm falsum. nã ly asinꝰ nõ distribuit' ꝓ omni asino: sed solum ꝓ asino bois. Minor ergo ɔz esse talis. brunellus est asinus bois. ¶ Scõa ꝓditio est. ꝙ habeat' aduertentio ad obliquum: vt ẽt ꝓnotaui. ¶ Tertio regꝛit'. ꝙ determinatio tẽta solũ ꝫ parte subiecti ponat' ꝓ determinatione ꝓdicati in minori. ¶ Si aũt determinat' solũ prędicatum nõ ɔz poni ista determinatio in minori: sed solũ in ꝛclone ex parte eiusdẽ termini determinati in tali dictione in maiori: ꝛ lõ capta ista, ꝓpõne. ois ꝓma cã nẽcio est deus: aliqͣ creans est ꝑ'cã. ergo aliqͣ creꝰ nẽcio ẽ deus: est ibi aĩs verũ: ꝛ ꝑm vep: qꝛ ꝑm figꝛ: tunc ꝙ aliqͣ creans est illud ens ꝙ nẽcio est deus. Si aũt velimus ꝙ ly nẽcio determinet solũ subm maioris: tunc nõ ɔz poni in cõclusione: ꝛ simili mõ dicas respectu istius. oẽ creans ɔtingenter est deus. ꝑ' causa ɔtingenter est creans. ergo ꝓma causa est deus: ꝛ illa ꝓditio etiã deseꝛuit alias figuꝛis: sed spãliter fit declarata ꝛespectu syll'oꝝ ꝓme figure. ¶ Quarto segꝛtur ꝙ vbi arguas ꝛespectu terminorum ipoꝛtãtiũ diuinã essentiã aut diuinas ꝑsonas ꝙ inferas ɔclusionẽ id ẽticã. vt sic arguendo. ois ẽntia diuina est pater. ois fil.us in diuinis est essentia diuina: ɔz sic cõcludi. ergo ois filius in diuinis est id qõ pater. nõ aũt ɔz sic ɔcludi. ergo ois filius est pi: qꝛ aĩs esset verũ ꝛ ꝛ ꝑm falsum: qꝛ vna ꝑsona nõ est alia. Ista tñ ẽt ꝓditio ɔz itelligi ꝛespectu aliaꝝ figuraꝝ. ¶ Addunt ẽt alij ꝙ opꝫ subꝫ maioris si fuerit illa vũs teneri ꝛ distribui diuisiue. Et ꝓpter hoc dicũt ꝙ nõ sequitur. oẽs Apostoli dei sunt duodecim: tenẽdo ly oẽs collectiue. Petrus ꝛ Paulus sunt apostoli dei. ergo Petrus ꝛ Paulus sunt duodeciꝫ. ista ɔclusio nõ est neĉia: qꝛ ly oẽs tenet' collectiue. nõ est tunc ista ꝓpositio vũs: sed indefinita. equalet enim isti. entia oẽs Apostoli dei sunt duodecim: ꝛ lõ nõ recte ordinatur syll's quũ maiꝛ nõ sit vũs. ¶ Pro 2a figura nota ꝙ ꝑ'cõditio regũta pro tali figura est ꝙ oẽs ꝓpõnes sint de cõsueto mõ loquendi: ꝛ ideo non segꝛtur. ois prima cã suba nõ est. ois deus suba est. ergo ois deus ꝑma cã non est. Bene aũt ꝓuenit ꝛõne vnius qõ supius annotaui. nam mediũ syllõ debet in aliq̃ premissaꝝ distribui. Sed in isto syllo nullibi distribuitur medius terminus quod patet.

Notãdã 7m. Ritus. Notãdã 8m. Circa hoc capm notandũ est ꝑ: ꝙ syll's capit' triplic iter. Uno° capitur syll's: vt dicũt isti formaliꝛ sicut etiaꝫ ly propꝛ: ly ꝓpositus: sic syll's non est nisi quidam actus. l. opatio intellectus discursiua: per quã intellectus ex copulatiua duaꝝ ꝑmissaꝝ in mõ ꝛ in figura infert ɔclonẽ: ꝛ sic syll's est qõdã sincategorematicũ ꝛ in cõplexũ: qꝛ est nota rõnis tñ. 2do capit' syll's ꝑ aggregato ex copulatiua duaꝝ partiũ ꝛ ɔclone cũ nota rõnis in mõ ꝛ i figura: ꝛ isto mõ sumit' syll's mãliter. 3to sumitur syll's pro copulatiua ex duab⁹ ꝑmissis tñ que antecedit notã rõnis. ꝛ isto mõ ois syll's est ꝙõ copulatiua: ꝛ non ecõuerso. Et de isto locutus est Arist. i libro ꝓ tũ dicẽs. ꝙ ptãs syllõ est plura cõcludere. i. duę ꝑmisse ꝑsit plures ꝙnes ɔcludere. Exẽplũ. iste due ois bõ currit. oẽ rõnale est homo: possunt concludere istam. oẽ rõnale currit. Et ista ẽt. aliqõ rõnale currit: vt ꝓz. ¶ Secũdum notãdũ ꝙ Notãdã 2m. bie diffinit' ly syll's 2o sumptũ: ꝛ est terminus secũde badens duo significata: ꝛ nõ diffinitur pro sexto sed pro suis significatis ꝑsonalibus que significata sunt q̃daꝫ ꝙpõnes rõnales que in logica sunt hypothetice: ꝛ nõ distinguitur o ꝓditionalibus. ¶ Tertio notãdũ. ꝙ sua õscriptio Notãdũ 3m. intelligit' sic. Syll's est oꝛo in qua positis in mõ ꝛ in figura ꝛ ɔcessis q̃busdã: vt duabus ꝙpõnibus. i. si ponantur ꝛ ɔcedãtur due ꝙpõnes premisse: necesse est aliqd aliud euenire per ea que posita sunt ꝛ cõcessa. i. necesse est per viam ꝓntie tertiã ꝙpõnẽ q̃ est ɔclusio sequl ꝛ bene aduertentem illã saltẽ mẽte ɔcedere: vt si ɔcedãtur iste. ois bõ est asinus: ꝛ tu es bõ: suppositis debita aduertentia ꝛ itellectione ɔcedetur ẽt ista. tu es asinus. ¶ Quarto no- Notãdã 4m. tandũ. ꝙ ois syll's ꝫstat ex tribus ꝙpõnibus: sc̃z maioꝛe ꝛ minoꝛe ꝛ ꝓne. Et ex trib⁹ terminis: capiẽdo terminuꝫ non gñaliter: sed ꝓ termino catꝫegoꝛico: qui est subm vel ꝑdicatum: quoꝝ terminoꝝ glibet bis repetitur: ꝛ ille ꝙ repetitur ante ꝓnem est medius terminus. Ille aũt qui est cũ medio termino in maiori ꝙpõne est maioꝛ extremitas: ꝛ ille qui est cũ eodẽ in 2a ꝙpõne est minoꝛ extremitas: vt ꝓz in textu. ¶ Contra diffõẽ syll'i. Arguit' Contra diffõ nẽ syll'i at.ꝙ ꝑ' sic. hec cõpetit alteri a diffinito. igit' non est bona. ꝓna tenet. ꝛ asis probat'. Et caplo istam ꝓntiam. i. oẽ aial est est corpus. ꝛ socꝛates est hõ. igit' soꝛ. est corpus. Et arguit' sic. ista ꝓntia non est syll's: qꝛ nõ est ex trib⁹ terminis tñ: sed quatuoꝛ: ꝛ tñ ei cõpetit diffinitio syllõ: qꝛ est oꝛo in q̃ positis ꝛ ɔcessis neĉe est ꝛẽ. ¶ Scõo arguit' sic. subordi- Arguit 2o. netur ly a, vni syllogismo: ꝛ sequitur ꝙ ly a, est syll's: ꝛ tñ nõ est oꝛo in qua ꝙbusdã ꝛẽ. igit' diffinitio mala. ¶ Ter- Arguit 3o. tio arguitur ꝓ ꝙpositas: ꝙbãdo ꝙ sunt quatuoꝛ argumẽto magistri: qꝛ iste syll's. Ois bõ est aial. ꝛ oẽ aial est substantia. igit' ois homo est suba. est bonus. ꝛ nõ est in alliq̃ figura. vt ꝓz discurrẽdo. igit' ꝛẽ. ¶ Quarto ꝓ modos: qꝛ Arguit 4o. iste syll's est in prima figura. oẽ aial est suba. ois homo ẽ aial. igitur aliqs bõ est suba: ꝛ tñ nõ est in aliquo mõ ꝛ vt ꝓz. igit' ꝛẽ. Sꝫ forte dꝫ ꝙ est in baralipton. Contra. qꝛ baralipton ɔcludit indirecte ꝛ iste directe: vt ꝓz. ¶ Ad ꝑm. Ad ꝑm. num ꝛespõdeo negãdo ꝙ hec diffinitio cõpetat alteri a diffinito. Et ad probationẽ ɔceditur ꝙ illa ꝓntia assumpta nõ est syll's: ꝛ negatur ꝙ ei cõpetat diffinitio syllõ: qꝛ diffinitio syllõ non est oꝛo in qua ꝙbusdã positis ꝛ ɔcessis necesse est ad aliqd euenire: sed ista oꝛo in qua ꝙbusdaꝫ positis ꝛ ɔcessis in modo ꝛ in figura necesse est ꝛẽ. qualiter nõ est in ꝓntia data: qꝛ ipsa non ordinatur in figura: ꝛ sic ꝓz solo. ¶ Ad 2m ꝓz solo ex dictis supra. ¶ Ad 3m Ad 2m. Ad 3m. dicit magꝛ: ꝙ ille syll's est in prima figura: ꝛ sic nõ datur quarta figura. vñ syll's ꝑme figure sm magꝛm est qñ illud qõ est subm in ꝑma est ꝑdicatũ in 2a: vel econuerso. ꝛ sic est in isto: nõ est ꝑme figure ꝛ in barbara. ¶ Sꝫ ꝓ ma- Contra rõnẽ argt ꝑmo gistrũ arguit' dupliꝛ. ꝑ' sic. segꝛtur ꝙ syll's factus i barbara ɔcluderet indirecte. ꝓnis ꝓ ipsum. ꝛ ꝓntia ꝓz de syll'o dato: quẽ dicit esse in barbara. ¶ Scõo ꝛ fortius arguit' Arguit 2o. sic. qꝛ data sua ꝛespon. segꝛtur ꝙ iste syll's est bonus. sc̃z oẽ aial est suba: ꝛ aliq̃ suba est lapis. igit' aliqs lapis est aial. ꝓnis falsum: qꝛ ꝑmisse sunt vere. ꝛ ꝓ falsa: ꝛ ꝓntia ꝓbat': qꝛ esset in barꝛ cũ seruet ꝛm ipsum ordo ꝑme figure: ꝛ sint ibi cetera ꝛegũta. ¶ Ad 4m ẽt dicit magꝛ. ꝙ Ad 4m. ille syll's est in barbara mediate: qꝛ ille due ꝑmisse. oẽ aial est suba. ꝛ ois bõ est aial imediate concludunt istaꝫ. ois bõ est suba: ex qua segꝛtur ꝙ aliqs bõ est suba: ió ille syll's est in barbara mediate. ¶ Sed ꝓ magꝛm arguit' ꝛ Contra rõnẽ arguitur. qꝛ istud non soluit: qꝛ ãrat an esse i barbara mediate facit vnũ modũ distinctũ a barbara: vel nõ. si ꝑm igitur dabunt plures modi in ꝑ' figura q̃ nouẽ. si 2m. igit' barba-

ipton non erit modus distinctus a barbara: q; premisse in barbara concludun: mediate 2clusione; barulipton: vt ꝙ debit ſtatim infra: z ginaliter nullus modus redu cibilis ad ꝗnoꝝ ꝑme figuras: preter barocho z bocardo faceret modū diſtinctū a bibliis: q; ꝑmiſſe i barbara 2clu dunt mediate 2cluſiones illoꝝ modoꝝ. vt patebit infra: z ſic nō eſſent niſi ꝗnoꝝ aut ad plus ſex modi in his tri bus figuris: q; eſt ꝫ illuꝫ. Et ideo credo ꝙ melius eſſet ponere ples figuras z plures modos ꝙ ꝓpter magꝫ: ſicut poſuit. ꝓ. M. C. 95 hic ſunt ꝗq; petitiones. ꝑ⁹. q ſunt ſeruāda ad videndū bonitatē aut falſitatē ſyllogiſmi.

Alia riſio ponere ples figuras ꝛ ples modos ꝙ ꝓpter magꝫ: ſicut poſuit. ꝓ. M. C. 95 hic ſunt ꝗq; petitiones. ꝑ⁹. q ſunt ſeruāda ad videndū bonitatē aut falſitatē ſyllogiſmi.

Petitio 1ª.

Reſponſio.

C Rñdeo. q; oblato ſyllo ꝛ viſo ꝙmiſſe veris ꝛ 2clone falſa. ſtatim dicēdū eſt ipſum nō eſſe bonum: ꝛ q; nō eſt in mō ꝛ figura quātūcūq; tibi appareat: ꝛ pro cognoſcēda cius fallacia bñ notare multa que ꝑtinent ad ꝙ eſt ꝛ ei erroneū.

Notādā 1ª. K Dan. 13. hu. d. bud.

C Primo aduerte ſi in ſyllo tuo ſit caſus obliquus: ꝛ re ducas ad rectū: quo facto patebit error iſtius ſyllog. ap paret in parabticulislibet hois aſinus currit: z tiuuilli bet hois aſinus geſcit. igit; quieſcēs eſt currens. dicitur enim ꝙ nō eſt bonus: ꝛ ꝙ ꝙmiſſe in caſu iſto ꝙ glibet hō habeat duos aſinos. vñ currens: ꝛ aliuꝫ geſcentē ſunt vere. ꝛ concluſio falſa: ꝛ cā erroꝝ eſt: q; maior extremi tas nō ꝑdicat de minori in 3ne: vt ꝓz reducēdo ſic. glibꝫ hō eſt bō cuius aſinus currit: ꝛ glibet hō eſt bō cuius aſi nus quieſcit: ꝛ ꝙbus ꝗcūdi ꝓz. igitur bono cuius aſi nus quieſcit eſt bō cuius aſinus currit. ꝓz etiam falſitas iſtius. in qualibet ciuitate eſt lapis: m es in ciuitate. igit tu es lapis. dicitur enim ꝙ plus ꝑdicatur in minori ꝙ ſubijciatur in maiori: vt ꝓz reſoluendo ſic. Quelibet ci uitas eſt ciuitas in qua eſt lapis: ꝛ tu es ciuitas. igitur tu es lapis: ꝛ ſic eſt plus ꝓ ꝑdicato minoris: q; minor de beret eſſe iſta: ꝛ tu es ciuitas. Tertio ꝓz erroꝝ iſtius: cu iuslibet ꝗdictionis altera para eſt vera. bō eſt aſinus: eſt ꝓra. ꝗdictiōis altera para. igit; bō eſt aſinus eſt vera. dicit enim ꝙ plus ꝑdicaꝫ in minori ꝙ ſubijciatur in maiori: vt ꝓz reducendo ad rectum. Quarto ꝓz erroꝝ iſtius: cuiuſli bet hois aſinus currit: bunellus eſt aſinus bois. igitur bunellus currit: q; dicꝫ plus ꝑdicaꝫ in minori ꝙ ſubij ciatur in maiori: ſic ꝛ de multis dicere poteris. C Se cundo aduerte ſi iſte verbū adiectiuū: q; tale poſ ſet eſſe cā erroꝝ is reducas ad ſubſtātiuum: ꝛ fic ꝓz ꝙ iſte ſyllo non eſt bonus: quia apparet in celarent. Nullum ru dibile differt ab aſino. ois bō differt a rudibili. igit; nul lus bō differt ab aſino. Similꝫ ꝛ iſte alius. nullus bona riue valet argentū. ois ſtoicus valet denariū. igit; nul lus ſtoicus valet argentū. ſunt enim ꝙmiſſe vere: ꝛ con cluſiones falſe. Et boc ideo ꝙa plus ꝑdicatur in minori ꝙ ſubijciat in maiori: ꝙa in ꝑmaiori ſubm eſt ly rudibile: ꝛ ꝑdicatꝫ minoris ly differens ꝛ a rudibili: vt ꝓz reſoluēdo ſed deberet ſic argui. Nullū rudibile eſt differens ab aſi no. ꝛ ois bō eſt rudibile. igitur nullus bō eſt dīns ab aſi no: ꝛ minor erit falſa: ꝛ ſic de ſcōo ſyllo dicaꝫ ꝛ ꝓſilb⁹.

Notādā 2ª.

Notādā 3ª.

C Tertio reſpice ſi in ꝙmiſſis aliqa terminus ſit ma terialiter ꝛ in 3ne ꝓponaliter: aut ecouerſo ꝛ ꝑ boc ꝓs ꝛ ſyllꝫ infrascripti non erunt boni: ꝛ ꝙmiſſe erūt vere. cō cluſiones falſe: eo ꝙ minor extremitas in minori ſtabit mālīter: ꝛ in 3ne perſonaliter: ſyllꝫ ſunt iſti. Omne nomē eſt ens: bmera eſt nomē. igitur chimera eſt ens. S; ꝛ bc ret. ꝛcludi: igit ly chimera eſt ens. Similꝫ nullū nomen eſt aial. bomo eſt nomen. igitur bomo nō eſt animal. Oē nomen eſt nō homo. bomo eſt nomē. igitur bomo eſt nō homo. Omne ſigno eſt: chimera eſt ſigno: igitur chime ra eſt. Similꝫ ꝛ iſti infrascripti nō erunt boni: q; ecouer ſo minor extremitas ſtabit ꝛ minori ꝓponaliter: ꝛ in 2clone mālīter. Exemplū. Nullū aial eſt ſpēs. homo eſt aial. igi tur homo non eſt ſpēs. Siliꝫ nullū ſenſitiuū eſt genus. animal eſt ſenſitiuū. igitur animal non eſt genus: ꝛ ſic de infinitis dicere poteris. C Sed ſi voles recte conclude re iunge ſubiectie 2cluſionū ſigniꝫ perſonalitatis ſic: vt dicas. igitur aliq; homo non eſt ſpēs: vel aliquod ani mal non eſt genus. C Quarto. cauē ne termini ſtēt am pliatiue in ꝙmiſſis ꝛ 2cluſione nom: aut ecouerſo. ꝛ ſic vi debis q; iſte ſyllo non eſt bonus. Quicqd heri vidiſti: nunc tu vides: ſed laicꝫ heri vidiſti. igitur laicꝫ nunc vi des: ꝛ boc qꝫ laicꝫ in minori ſtat ampliatiue: ꝛ non in cō cluſione: ꝙmiſſe tunt vere: poſito ꝙ heri videris ſolum ſotē qui tunc erat laicus: ꝛ nunc videus ſolū cundē ꝙ ſit papa. ꝛ 2cluſio eſt falſa: ſed os 2cludi. igitur illus qui eſt vel fuit laicus tu vides. ſilr nec iſte eſt bonus: oē ꝑteritū eſt. Adam eſt ꝑterit⁹. igitur Adam eſt. ſilr nec iſte. om ne ſignificati eſt: chimera eſſe eſt ſignificatū. igit chime ra; eſſe eſt: ꝛ boc qꝫ terminꝫ in minori ſtat aupliatiue ꝛ non in 2clusione. qđ etiā terminus in 2clone ſtaret am pliatiue: ꝛ nō in ꝙmiſſis non valet ſyllꝫ: ꝛ ꝓpter boc nō valet iſte. Nihil qđ eſt aial fuit in area Noe. ois homo ē aial. igit nullus bō fuit in area Noe. ꝛ ꝙmiſſe ſunt vere ꝛ ꝛ falſa: ꝛ os 2cludi. igitur nullus homo qui eſt fuit i arca Noe. ſilr nec iſte valet. Omne qđ currit curret. om nis homo currit. igit ois homo curret: ꝙ premiſſe iſto caſu; es q; ois homo qui eſt currat: ꝛ curret per boꝝ: deinde cras nascatur ſor. qui nunq; curret ſunt vere. vt ꝓz: ꝛ concluſio falſa: q; ſignificat q; omnis homo qui eſt vel erit currit: qđ eſt falſum pro ſorte. Similiter nec iſte valet. oē diſputans eſt diſputaturus. omnis homo eſt di ſputans. igit ois bō eſt diſputaturus. ꝛ boc ꝓs in caſu ſi mili: ꝛ eſt q; ly homo in 3ne ſtat ampliatiue ꝛ non in ꝙ miſſis: ſic de multis dicere poſſumus. C Quinto: cauē ne eſſet ibi aliqua ꝙmiſſiua; nō quātā: ꝛ ſic ꝓs falſitas hu ius. ois bō eſt aial: nū riſibile eſt homo: igitur nū riſibile eſt aial. Similiter ꝙs defectus buius. omne qđ eſt ſor; differt a capra ſolus ſeu tū. ſor. eſt ſor. igit ſolus ſor. dif fert a capra: ſunt enim ꝙmiſſe vere. ꝛ 2cluſio falſa: ꝛ q; mi nores non ſunt alicuius qualitatis. iſta etiam non valet. bit. Nullo hoie curr̄te nullū riſibile currit: ꝛ ſ; ſor. eſt bo mo currens. igitur ſor. currente nullū riſibile currit: ꝛ ꝙ ideo: q; maior non eſt quanta nec vlis: q; ſubm non ſtat diſtributiue mobiliter: q; requiritur ad minor ſalē. Sūt etiā ꝛ alie regule particulares eſſet poteris ex te cogno ſcere. quarus vna eſt ꝙ minor in ſua figura non ꝙs eſſe negatiua: ꝛ ſic nō valet iſta. ois bō eſt animal. brunellus non eſt bomo. igit brunellus non eſt aial: ꝛ non mirꝫ: q; non eſt in modo. Siliꝫ eſt alia regula: ſcs q; in ſyllo ois eē aliqua vlis. ꝛ boc voluit Arift. dicens: q; ſyllꝫ regularꝫ per dicī de omni vel de nullo. i. in eis os eſſe vlis affirma tiua aut negatiua ꝛ ſic non valebit iſta. tu querebas ali quē boiem: ꝛ ſor. erat bomo. igit tu querebas ſortē. ꝛ. ſed bene valebūt oēs iſti. Quicqd emiſti comediſti: carnes crudas emiſti: igitur carnes crudas comediſti. Siliꝫ q; quid predicaꝫ in a. predicatur in b. dato ꝙ a. ſit iſta. aſi mus ē aſinus. ꝛ. b. iſta. bomo eſt aſinus: ſ; idē de ſeipſo ꝑdicatur in a. igitur idem de ſeipſo ꝓdicatur in. b. ſilr. quicūq; dicit te eſſe animal, dicit verū: ꝛ quicūq; dicit te eſſe aſinū: dicit te eſſe aial. igitur qcūq; dicit te eſſe aſinū dicit verū. Et in ꝙmo premiſſe ꝛ cōcluſio ſunt vere: q; ly carnes crudas ſtat ampliatiue: ꝛ in ſecūdo maiori eſt fal ſa: ꝛ minor eſt falſa duplici de cauſa: vt conſiderāti pate bit. ꝛ in tertio minor eſt falſa. Nas ſenſus illius minoris eſt: q; quicūq; dicit illā: tu es aſinus. dicit etiam iſta: tu es animal: q; ly dicit limitat ad ſuppoſitionē materialē: quod etiā ꝓpter hoc ly ꝓdicaꝫ in minori ſecūdi ſyl logiſmi: nec hoc eſt fugere argumētus ſed ſoluere: donec ille de tegat errorem ſuum; ſed de hoc ſoare dicetur infra.

Notādā 4ª.

Notādā 5ª

Petitio 1ª. Duplex est syllogismus perfectus & imperfectus.

¶ Scđa petitio: quid est dicere q̄ oēs modi incipientes a b. reducunt̄ ad barbara. ¶ Rn̄deo q̄ duplex ē syllogismus: perfectus & imperfectus. Perfectus est ille cuius bonitas statim intellectis terminis est nota nobis bene aduertēti bus sic q̄ intellectus noster nāliter inclinatur assentire illi: & iste erit ois syllogismus factus i vno ex quatuor p̄mis modis p̄me figure. Imperfectus aūt est ille qui bonus est: sed eius bonitas non est nobis multū euidens: & hȝ sunt

L

oēs syllogismi facti in aliis modis ab illis quatuor. Reducere igit̄ syllogismū est q̄ per syllogismum perfectū: qui fiet in vno quatuor modor̄ oñdere bonitatez syllogismi imperfecti. Exēplum in p̄ma figura. Iste syllogismus ē bonus. Omne albū est coloratū. nullum nigrū est albū. Igitur coloratū non est nigrum: & si hȝ ostendāt eius bonitas oñditur reducēdo ad syllogismum in ferio. ¶ Pro cuius & aliorum reductione suppono istas regulas. Quicqd segtur ex p̄nte ꝓsequētie bene segtur & ex añcedēte. p̄z a Scđo. ¶ Scđa. a conuersa ad ꝓuertentē simplicē valet ꝓsequētia. p̄z: q̄ segtur. homo est aial: igitur aial est homo. ¶ Tertia. a conuersa per accīs que est vīs ad ꝓuertentem valet p̄nia. p̄z: q̄ segtur ois homo est aial. igit̄ aliquod aial est homo. ¶ Quarta. q̄ ex ȝdictorio p̄ntis cum aliqua p̄missarum segtur ꝓtradictorium añtis: illa consequētia est bona. Quibus stātibus oñdo bonitatē ȝdicti syllogismi: & sūmo istas duas p̄missas. Oē albū est coloratum: & nullū nigrum est albū. Et arguitur q̄ ex his segtur q̄ coloratū non est nigrū: q̄ segtur. oē albū est coloratū: & nullū nigrū est albū: igitur nullum albū est nigrū: & aliquod coloratū est albus: igit̄ aliqđ coloratū non ē nigrum. Tunc fic. ex p̄missis p̄mis sequūtur alie due tanq̄ a conuersis ad ꝓuertentes: & ex illis segtur illa ȝ in ferio q̄ est syllogismus tibi notus: & quē tu non negares: & q̄cqd sequitur ex p̄nte, segtur ex antecedente. igit̄ illa eadē ꝛclusio segtur ex p̄missis duabus primis: & ille fuit syllogismus i fapesmo. igitur syllogismus factus in fapesmo est bonus: & sic per syllogismum i ferio oñdo bonitatē syllogismi in fapesmo. Simili modo reduces syllogismum secunde figure. Exemplum. iste syllogismus est in camestres. omnis homo est aial. nullus lapis est aial. igitur nullus lapis est homo. & est bonus: & eius bonitas oñditur per syllogismum factū in cesare sic: q̄ capio illas duas p̄missas: scz omnis homo est aial: nullus lapis est aial. Et ꝓbo q̄ sequitur ex illis. Ista ȝ. nullus lapis est homo: q̄ sequitur. ois homo est aial: & nullus lapis est aial: igitur nullum aial est lapis. & ois homo est animal: igit̄ nullus homo est lapis. Tūc fic. ex duabus p̄missis p̄missis sequūtur alie due. vt p̄z: q̄ nihil ibi mutatur nisi q̄ vna ꝓuertit̄ simplr: & ex illis alijs segtur illa ȝ in celarent: & quicqd sequitur ex p̄nte, segtur ex añte. igitur illa vltima ꝛclusio segtur ex premissis primis: & ille fuit syllogismus in camestres. igit̄ per syllogismum in celarent: qui est tibi notus & euidēs: & quē tu non negares ostēdit̄ bonitas syllogismi facti in camestres. Simili ēt modo reduces syllogismum tertie figure. ¶ Tertia petitio: quid est baroco & brocardo reduci ad barbara per impoſle. ¶ Rn̄deo. q̄ est ostendere bonitatē istor̄ syllogism: & eo q̄ argumentando a ȝdictorio ꝓsequentis cum vna p̄missarum sequitur oppositū alterius premisse in barbara: & sic sequitur ȝdictio. Exēplū. ois homo est aial: lapis non est animal: igitur lapis non est homo. iste syllogismus est in barocho: & est bonus. q̄ ꝓbo: q̄ si non. igit̄ stat q̄ añs sit verū. & p̄nis falsum. ponat igit̄ in esse: & deduco ȝdictionē p syllogismum factū in barbara: q̄ segtur. añs predicti syllogismi est verū. & p̄nis falsus. Igitur illa minor est vera: scz lapis non est aial. Sed arguitur q̄ ēt sua ȝdictoria sit vera: quia si añs predicti syllogismi est verū. & p̄nis falsum. Igitur illa maior. s. omnis homo est aial: est vera: & etiā oppositū

1ª suppositio.

2ª suppositio.

3ª suppositio.

4ª suppositio.

M

Petitio 3ª. Responsio.

consequētis verū. s. quilibet lapis est homo. Sed ex his duabus. s. ois homo est aial: & quilibet lapis est homo: segtur q̄ quilibet lapis est aial in barbara. igit̄ ista. quilibet lapis est aial: esset ēt vera. & p̄nia: q̄ ex vero non sequitur nisi verū. Et ita segtur negato syllogismo in baroco bor̄ q̄ duo ȝdictoria sunt simul vera: qđ est impoſle. Et ita p barbara ostenditur eius bonitas. Simili mō dicatur de brocardo. ¶ Quarta petitio. An oēs modi incipiētes a b. reducātur ad barbara: & a c. ad celarent. ¶ Respondeo. q̄ non: q̄ iste. ois asinus est rudibilis. & sortes non est rudibilis. igitur sortes non est asinus. qui est in barocho: non ꝓt reduci ad barbara. vt p̄z: q̄ erunt ibi due singulares. Sed sufficit q̄ reducatur per impoſle ad aliquē modum p̄me figure. Et sic est: q̄ reducitur ad darij. sic. ois asinus est rudibilis: que fuit maior. sortes est asinus: & que est oppositū ȝnis. Igitur sor. est rudibilis: qđ est oppositum minoris. ¶ Quinta petitio. An oēs modi imperfecti possint reduci per impoſsibile ad aliquem illorum quatuor. ¶ Respondeo. q̄ oēs poterūt sic reduci: vt patebit volenti ingrere: q̄ semper ex oppositō consequentis: sequitur oppositum antecedentis.

Petitio 4ª. Responsio.

Petitio 5ª. N Responsio.

¶ Caput primū secūdi tractatus.

¶ Incipit tractatus suppositionum.

Suppōnis diffinitio. Vide Pau. lo. ma. ꝓ°. fo. 16. fa. ꝓ°. |. 2° pn. 2. lopo. ꝓ°. |. 4°. pun. euidēto. |. 1ª pn. 2. du. con. ꝓ°. |. 44. pn. 8. du. con. ꝓ°. con. 2°.

Suppositio ē acceptio termini in ꝓpone pro aliquo vel ꝓ aliquibus. Exēplus primi. tu es. Exēplū secūdi. ego & tu sum⁹. In p̄ia suppōit solū ꝓ aliquo. In scđa pro aliqb⁹. Et notanter dī in propōne: q̄ extra propōnē non supponit terminus: & tñ significet. vñ ly hōīta significat extra propōnē sicut intra. Nunq̄ tñ supponit nisi existat pars propositionis.

Mēghus. Notādus p°. Suppō quadrupl̄ sumitur.

Suppositio ādrupl̄ accipit. Uno modo prout est idē qđ ꝓpositio indemōstrabilis non demōstrata i scia i qua est: de qua ꝓ post. tex. cō. 6. dicit Arist. Suppositio dicit ēē vel non ēē ad dīam diffinitionis q̄ non dicit ēē nec non esse: vt oē totū est maius sua pte. Si ab equalib⁹ equalia demas remanētia sunt equalia. Alio° suppositio accipit: prout est in p̄dicamento rel'onis. & sic dī q̄ sunt tria genera subalterna relationis: scz superpositio, suppositio, & equiperātia. Alio° accipitur suppositio prout idem est qđ positio termini sub alio termino. Et sic in quolibet p̄dicamēto est aliqs terminus suppositionis: q̄ in quolibet p̄dicamēto est aliqs termin⁹ positus sub alio: vt homo supponit aial: & aial supponit boiem active. Quarto mō accipit suppō. put ē ꝓprietas termini exītis extremū ꝓpositionis: & sic accipitur in ꝓposito: & suppō sic accepta nō est nisi positio termini sub alio. l. pro allo in ꝓpositione: scz pro suo figto. Terminus. n. ponit pro figto in ꝓpositione: & capit ly sub, pro ly pro. hoc vide ample ȝ suppositiones. ¶ Aduerte circa diffinitionē q̄ tres particule ponunt in diffinitione. Prima est ly acceptio terminique est loco generis: nā ois suppositio est acceptio termini: & nō eȝ. Secūda in ꝓpositione ad dīam acceptionis termini extra ꝓpositionē que non est suppositio. Tertia pro aliquo vel pro aliqbus. l. pro suo significato vel pro suis significatis ad dīam sincathegorematis formaliter sumpti. qđ nihil significat: vt dicēdo. omnis homo currit, ly ois, nō supponit: q̄ si accipiatur in ꝓpositione pro aliquo. s. pro distri-

De duplici significatione terminor̄ nāli & ad placitū & a quo terminus trahat suppōnē vide Pau. 36. fa. 2. sub. |. quo termin⁹ extra ꝓpōnē bēt suaz distributionem: & scz non supponat ibi sola.

Notandū 3° Defecto diffinitis suppositionis.

O

Cap 5. Justinia contra diffones. Pau.25.pu. p.du.cor.2°. con.1ª.

butione:non tñ pro formali significato nec mali:non pro mali:qz qñ capiť formaliť non stat pro mali:nec etiã pro formali significato:qz illud nõ bz.vnde sincathegoreuma formaliť sumptũ:nec figť aliqd nec ꝓsignificat aliqd:aliqualiť tñ figť aliqd.vt pbo vult in ꝑ periher.dicens. Oio nãz non vťe figť:sed qñ vlr ꝓsignificat. Sed aliquis arguet ꝫ diffõne:qz alicui cõpetit diffõ cui non cõpetit diffinitum. Nã verbũ siue copula accipiť in ꝓpone pro aliquo suo figto.s.pro formali cuz sit terminus pse signs:et tñ non supponit:qz solũ sui ipsius et ꝑdicatuz supponit. Alie regule de suppone essent false et insufficientes cuz non declarent qũo copula supponat. Dicẽdũ ꝙ diffõ dz sic suppleri. Suppõ est acceptio termini i ꝓpositione extrema liter se bñs non extremoꝫ vnitiui pro aliquo vel ꝑ aliquibus:et sic excludiť instantia:et hoc est de mẽte Magistri in logica magna. ¶ Aduerte vlterius ꝺ̃iam inter significare/supponere/et verificari:qz se bñt per ordinẽ. pro quocũqz enim terminus verificať/pro eodẽ supponit:et non cõ:et pro quocunqz supponit/illud figñat:et nõ eꝫ. Ideo significare in plus se bz q̃ supponere:et suppone in plus se bz q̃ verificari. verbi gra.in hac propositione. homo currit/ly homo figť oẽs homines pñtes preteritos et futuros.supponit aũt solũ pro pñtibus róne verbi de pñti.verificatur aũt pro vno cuz stet determinate:sub quo ly disiunctine descẽdere ad sua supposita. Si enim solus sortes currat ꝓpositio est vera. Amplius terminus significat:siue sit in ꝓpositione siue extra ꝓpositionẽ.supponit aũt solũ in ꝓpositione. ¶ Aduerte vlterius circa diffinitiones suppoñis:ꝙ diuersi diuersimode diffiniunt ipsum. Magister in logica magna dicit. Suppositio est significatio termini in ꝓpositione. Petrus hispanus cõcordans cũ Magistro hic dicit. Suppõ est acceptio termini in ꝓpone. Pet. Mãruanus dicit:ꝙ suppõ est statio termini in ꝓpõne. Quidã Moderni dicit. ꝙ suppõ est ꝓprietas subi ad ꝑdicatũ in ꝓpone cõparati. Cõiter aũt glosať sic diffõ magri hic.suppõ est acceptio termini.i. ex acceptione termini.de hoc tñ vide ꝫ suppões.

Cap 5. Justinia contra diffones. Pau.25. p.du.cor.2°. con.1ª.

Responsio.

Notãdũ 2m p.

Diffia inter significare supponere, et verificari.

Notãdũ 4m.

Ritius. Notãdũ 5m.

Petitio.

Responsio.

ꝑmcor.

2mcor.

3mcor.

Notãdũ 3m.

Q

R

Arca diffõne nota ꝙ intelligiť sic. Suppositio est acceptio termini.i.terminus acceptus in propone ab ipso intellu vel vtute cognoscitiua ꝑ aliquo vel ꝑ aliquibus. ¶ Vbi ꝑponiť genus.s.ly termin9 acceptus. ¶ Scõo ponit ista ꝺ̃ia.s.in ꝓpõne vt differat a terminis acceptis extra ꝓpõnẽ q non supponũt. ¶ Tertio ponit ly pro aliquo:vel pro aliquibus:vt per istã differat a termis sincathegorematicis:q nõ supponunt si formaliter sumanť.vt est ly oio.in ista.oio hõ currit. ¶ Sz dices.quo accipiť termin9 ꝓpõne vocali aut scripta ab intellectu:mandq ponit in intellectu? ¶ Rñdeo ꝙ nõe sz terminũ accipi in ꝓpositione ab intellectu est terminum exñtem in ꝓpositione siue vocali siue scripta repñtare in tellectui. Et sic termin9 supponit tã in voce et i scripto q̃ in mẽte:ex prius in mente. ¶ Et qua diffõne segtur ꝙ oio terminus catheꝝoricus erñs in propõne supponit. ꝑ de se. ¶ Scõo sequitur. ꝙ ly suppõ est suppõ. ꝑ in illa propõne suppositio ẽ acceptio. ¶ Tertio segtur. ꝙ ly suppõ est terminus scõe:bñs solũ significatũ formale. Et diffinit pro oi tali:et ex ꝺ̃iis pro se et quolibet sibi simili. ¶ Scõo notandũ. ꝙ isti tres termini se bñt ẽm sub et supra.s.figť supponit et verificat sic ꝙ segtur.iste termin9 verificatur:igiť supponit et significat:et segtur.iste terminus supponit:igiť significat:et non ecõuerso.non.n.segtur.iste terminus significat:igiť supponit.vt ꝑ de termino extra propõnẽ:nec ẽt segtur.iste terminus supponit: igitur verificatur.ꝑ.nam in ꝓpositione falsa:aut in ista. homo est asinus/ly asinus/supponit vt ꝑ:et nõ verificatur:qõ ꝙbatur.qz verificari de aliquo est vere et affirmatiue de illo ꝑdicari:segtur ẽt.iste terminus verificať pro hoc.igiť supponit pro hoc.et figť hoc. Exẽplũ.ꝺ̃o bõ ẽ sor.ly sor.verificatur de illo termino/hõ/pro sor.et etiam pro sor.supponit et sortẽ figť:vt ꝑ. Sed eꝫ non segtur/ly hõ figť hoc.demñato sor.igitur supponit pro hoc.ꝑ:ꝺ̃o to ꝙ ly homo sumtať per se. ¶ Sed tu dices:qd est significare. ¶ Respondeo. ꝙ est aliqd vel aliqua:vel aliqualiter potẽtie cognitiue repñtare. vbi ꝓmo ꝺ̃ aliqd propter terminos singulares:sicut est ly sor.secundo ꝺ̃ aliqua ꝓpter terminos cões:sicut et ly homo. ¶ Tertio ꝺ̃ aliqualiter ꝓpter terminos sincathegorematicos qui nihil nec aliqua proprie figñt:sed aliqliter figñt.i.bñt officium circa terminũ significantẽ:vt esset ly ois:et similia.

Petitio. Responsio.

S

T

Contra diffõnẽ arguit ꝑmo.

¶ Contra descriptionẽ suppõnis arguit. ¶ Primo.qa ista data segtur ꝙ aliqs terminus posset supponere materialiter:qui tñ non posset supponere psonaliter.ꝺ̃io videtur esse falsum:et non de intẽtione magistri.et ꝺ̃ia ꝓbatur:qz termini sincathegorematici mãlr bñ pñt supponere:et qz possunt accipi pro aliquo.vt pro scipsis et psonaliter non pñt supponere:qz non pñt accipi pro aliquo vel pro aliquibus:ex quo psonaliter nihil significat.igiť ẽ. ¶ Secũdo arguiť sic.aliqs terminus accipiť in ꝓpõne pro aliquo vel pro aliqbus:et tñ non supponit.igiť diffõ mala. ꝺ̃ia tz.et ax̃ia probatur qa in ista.qlibet homo albus est aial.ly homo/accipitur in ꝓpositione.vt ꝑ:et tñ nõ supponit:qõ probatur.ꝙ si supponeret: maxime supponeret distributiue mobiliter:sed non supponit sic.igiť nõ supponit. ꝺ̃ia tz cum maiori:et minor ꝓbatur.qz sub ly hõ: non licet descẽdere copulatiue.igiť nõ stat distributiue mobiliter.ꝑ ꝺ̃ia:iterũ et ax̃ia ꝓbatur:qa non segtur.ois homo albus est aial.et isti sunt omnes hoies.igitur iste homo albus est aial.et iste hõ albus est animal:qz venit do ad ethiopẽ est antecedẽs verũ.et ꝺ̃ia falsum. ¶ Tertio arguitur sic.aliqs terminus catheꝝorematicus accipitur in ꝓpositione:et tñ non supponit.igiť diffinitio mala. ꝺ̃itia ꝑ.et antecedẽs probatur.qa ly chimera.in ista. chimera currit.accipitur pro aliquo:et tñ non supponit. Forte dicitur ꝙ supponit:et supponit ꝑ chimera. Sz cõtra dupliciter.ꝑ.chimera nihil est.igitur ly chimera nõ supponit pro chimera.secundo qz si supponeret pro chimera:et non supponit nisi ꝑ eo qõ est ẽm regulas appellationũ.igiť tam chimera est:qõ est impoſe. ¶ Quarto arguiť contra descriptionẽ datam de significare sic.termini sincathegorematici nõ figñt aliqualiter formaliter sumpti.igiť frustra ponit illa particula.ꝺ̃itia tz.et ax̃ia ꝓbatur:qa tu opm:scz ꝙ significẽt aliqualiter. Et argnitur sic.figñt aliqualiter.igiť figñt aliqd aliqualiter.ꝑ ꝺ̃ia:sicut segtur.isti hoies vident aut audiunt aut intelligũt aliqliter.igitur vident aut intelligũt aliqd aliqualiter:et sic ponito ꝙ termini sincathegorematici significẽt aliqualiter:seqtur ꝙ isti termini significet aliqd cui9 oppm dicebatur. ¶ Et ꝺ̃ confirmat.qz ly figñat ẽm sui nãm regit post se accusatiuũ.igiť si isti termini significãt:vt tu dicis aliqualiter ipsi significabunt aliqd aliqualiter. ¶ Ad ista respon. Ad ꝑmũ dicit.ꝙ argumentũ vere concludit ex dictis:et ideo pcedit illud ad qõ deducit:nec est incõueniens:nec apparet ꝫ magistrum. Si quis tñ haberet hoc pro incõuenienti demat de diffinitione illa/ly pro aliquo vel aliquibus:et dicat sic.suppositio est acceptio termini.i.terminus acceptus in propone. ¶ Ad 2m duplex est respõsio. dicunt qdaz ꝙ in illa.ois homo albus est aial/ly homo nõ supponit.vt ꝓbat argumẽtũ:et tenet ꝙ pars extremi non supponat quãdoqz se ꝺ̃bene totũ extremus. vtputa ly homo albus.et rñdẽdo ad argumẽtũ dicerẽt ꝙ diffõ magri est diminuta. Sed opz eã sic itelligere suppositio

Contra diffõnẽ arguit ꝑmo.

Arguit 2°.

Arguit 3°.

Arguit 4°.

Confirmatio

Ad ꝑmũ ꝺ̃i.

Ad 2m.

est acceptio termini q est totale extremū pro aliquo vel pro aliqb⁹. Jsta rōnio non est de intētione magri i cap̄ relativo: nec de ītētiōe Pe.mā. nec ēt mihi plz. qz si recte ꝓsideraḃl difficile erit tenere q termin⁹ talis accipiat i ꝓpone ⁊ non supponat. ¶ Jō alr rideur: ⁊ dī q ly homo stat distributiue mobiliꝝ nō absolute: sed in respectu ad suā determinationē. s. in re⁹ ad adiectiuū. Et dō q sub ly hō non oz descendi absolute: qz in re⁹: ⁊ oz sumi debitū mediū sic: ⁊ isti sunt oēs homines albi. Sed tu dices stat ne ly hō in ista. omis hō est aial pro plūb⁹ q̄z in ista. omis hō alb⁹ est aial. Rñ⁹ q nō: imo dī q pro tot ꝑcise: qz p oib⁹ pñtib⁹ i vtraq: qz bñ pro plūb⁹ distribuit in p⁹ q̄z i 2⁹. Un aliud est dicere: iste termin⁹ supponit: aut stat pro plūb⁹: ⁊ distribuit pro plūb⁹: stat pro oib⁹ ⁊ distribuit p oib⁹. In ista. n. hō est aial: stat ly hō pro oib⁹ homib⁹ pñtibus: vt pz. qz stat pro oib⁹ his ad q̄s licet descēdere diffuctiue: qz ad oēs licet descēdere. igit stat pro oib⁹: ⁊ tñ ly hō nō distribuit: ⁊ sīl in ista. omis hō albus est aial: sed in ista. omis hō est aial stat ly hō p oib⁹: ⁊ distribuit p oib⁹. valet igitur ista ꝓpositio, iste terminus distribuit pro oib⁹. igit supponit pro oib⁹: sed non vē. sed de hoc forte dicet infra.

Ad 3ᵐ. ¶ Ad 3ᵐ negat q in ista. chimera currit, ly chimera nō supponat: ⁊ dī q supponit pro chimera. Et cū arguitur. chimera nihil est: igit iste ter⁹ chimera nō supponit pro chimera. negat ꝓpositū: qz ly supponit ampliat vlqz ad imaginabilia: ex quo est verbū ꝑcrēs actū mēris: sicut ly significat. ¶ Uñ sicut non segr. Adā non est: igit ille terminus. Adā non sīgt Adā. Jta non segr chimera non ēt igit ille termin⁹ chimera nō suppōit p chimera. Et ad scōam ip̄obationē cū dī supponit pro chimera. igit supponit pro chimera q̄ est. igit iā est chimera. Pōt ꝛ⁹ rideri. Uno mō negādo scōam ꝓpositam. s. ly chimera, supponit pro chimera que est igitur iam chimera est: qz in ista ꝓpone: chimera que est non fuit, ly chimera q̄ est. supponit pro chimera q̄ est: vt pz. ⁊ tñ nulla chimera ē. ¶ Aliter pōt dici. negādo ꝓmā ꝓpositam. s. si ly chi⁹ supponeret: supponeret pro chimera que est. Sz dī q supponit pro chimera que est vel pōt esse vel pōt intelligi denotando chimerā esse: ⁊ hoc est qđ vult regula illa appellationū.

Ad 4ᵐ. ¶ Ad 4ᵐ dī q i veritate termini sincathegorematici nō sīgnt: ⁊ cū dictū fuit q sīgnt aliqualr ex ḃ nolo hēre q significēt: sed p hoc nō itelligo nisi q hñt officiū circa terminū significātē. Uñ ly significare aliqualr: est terminus distrahēs: ⁊ nō segr: iste termin⁹ omis sīgt aliqualr. igit sīgn: sed segr. igit ḃz officiū circa terminū sīgnē. Rñ. igit formaliꝝ ad arg̃m. negat ista ꝓntia. iste termin⁹ significat aliqlr. igit sīgt aliqd aliqualr: ⁊ ad filitudinē negatur filitudose cā est: qz significare aliqualr nō est significare. Sz videre aliqualr bñ est videre. Et ad ꝓbationem cū dī ly significat. regit accusatiuū ꝓcedo: sed dicit q termini sincathegorematici non significant.

Wāfre. Suppōit ne cessum.

Arca mām suppōnū ꝓmisso q suppō sit nēcia. p mā sylloꝝ: qz aliter nō cēt rō ēre non valeret talis syllog. quilibet hō est omis solus hō. berta est hō. ergo berta est omis solus hō. vel quare non recte ꝓcludēr ille alius. omis hō currit. Adā fuit hō. ḡ Adaz currit.

Notādū ꝑm. ¶ Aduerte ꝑ circa diffōnē suppōnis. Nuz li ia intellecta ⁊ vt verba sonant: non est bona: qz sequēret dō. chimera est. q ille ter⁹ chimera supponeret: qđ est falsum. vt paulo post declarabo. naz accipit vel est aptus natus accipi pro aliquo vel pro aliqb⁹ ista ꝓpone: qz p chimera imaginabilis sic ēt dōthō est ille termin⁹ hō: supponeret p ꝑteritis ⁊ futuris: qz accipi pōt pro illis. ¶ Neq valet qđ multi dicunt ꝓcedendo q ille terminus chimera supponat. qz intellō pōt imaginari chimerā cēt ⁊ ex tali imaginatione pōt reddere suppōnē illi termino chi⁹ re⁹ illius vbi est: ḃ dcm multū deficit. ¶ Pro q̄ ḃē notare q suppositio non est aliō q̄z vsus termini ꝑ illo sīgto ⁊ nō ꝑ illo. ita q est vsus termini pro sīgto sm exigentiā vbi. Jta q opz ad hoc q terminus supponat q aliqđ sīgtū bēat re⁹ verbi a quo accipit' suppō. hoc declarat in exēplo: vt dicēdo. hō est. ille terminus hō sīgt homines ꝑteritos futuros pñtes ⁊ imaginabiles. supponit aūt solū pro ꝑsentibus: qz intellō vnt illo termino hō in tali ꝓpone non p ꝑteritis futuris ⁊ imaginabilibus: ꝛz solū p pñtibus: vt pz intelligēti. Ad hoc. n. q intellus vtat tali termino pro his suppositis: opz q illa suppōsita sint sm exigentiā verbi. nō aūt sufficit imaginari illa cē ⁊c. ¶ Doc notato dico q diffō Pau. pōt sustineri si sic itelligat. Suppō ē acceptio passiua termini in ꝓpone pro aliquo vel pro aliqbus. i. pro suppōsito vel suppositis sm exigentiaz verbi a quo accipit' talis suppō vel alicuius equalentis vni vbo vel vni participio: qđ addo: qz dō. chimera est imaginabilis: supponit ly chimera: non sm exigentiam illius verbi est: vt patet. sed secundum exigentiam illius totius est imaginabilis: qđ equalet vni verbo virtualr: vt dicā in mā ampliationū. ¶ Dico ꝑ acceptio passiua. Acceptio. n. est duplex: q̄dā actiua: ⁊ est illa qua intellus terminū accipit ꝑ illo sīgto vel pro illo ⁊c. q̄dā aūt est passiua: ⁊ est illa q̄ terminus accipit ab intellu pro illo vel ꝑ illo suppōsito ⁊c. ⁊ hec est q̄ dī ō suppōne: qz suppō ē termini vt accipit' ab intellu: non aūt est ꝓditio intellus accipiētis ⁊c. ¶ Dico scdo in ꝓpone. qz sm opiniones cōes extra ꝓpōnē terminus non supponit. Scdz tñ opinionē Pe.man. terminus extra ꝓpōnē positus determinatus q participio pōt supponere: qz sm eū suppositio ⁊ a verbo ⁊ a participio ꝑt esse: ⁊ sm hoc opz ponere in diffōne q suppositio est acceptio termini i oronem non aūt opz limitare se ad ly in ꝓpositione. ¶ Dico 3°. ꝑ aliquo vel ꝑ aliqb⁹. i. ꝑ suppōsito vel pro suppositis: qz si sic absolute intelligeret' illa ptcula pro aliquo: vel pro aliqb⁹: sequētur q etiā verbū supponeret: vt dicēdo. homo est currens: qz ēt verbū est, accipitur pro aliquo vel pro aliquibus: qz pro tpe p̄senti: vt pz. sed non supponit: qz tūc a se ipso bēt suppositionē: ⁊ ꝛz accipiat' pro aliquo vt puta non tñ ꝑ aliquo suppōsito: nihil. n. est suppm alic⁹ termini nili sit sīgtum eius: ꝛz verbū non sīgt tpus sed illud ꝓnotat. imo nil sīgnat si sit substātiuū: qđ solū ꝓprie ē verbum vt ēt declarat circa diffōnē verbi. modo non valet arm, ille terminus ꝓnotat hoc. q̄ sīgt hoc. ¶ Nota tñ q aliqđ verbū ꝑt ꝓcedi aliquo mō supponere rōne alicui⁹ iclusi in se: vt dicēdo. homo currit: ly currit, supponit ꝑ currente qđ est: hoc aūt provenit: qz ḃz resolui in participium: ⁊ in sum es est: ⁊ sīl multa sunt aduerbia que ꝓcēdūt. supponere i argo modo ratione alicuius inclusi. vt dicendo. aliqñ tu curris. ly aliquando, supponit pro tēpore ꝑsenti incluso ⁊c. ¶ Dico 4° sm exigentiaz verbi vel participij ⁊c. propter argumēta in principio adducta de bis terminis, chimera homo, in his ꝓpositionibus. chimera est. homo est. ꝓmus non supponit: qz nullū est suppositum respectu illius verbi. est. sequēre aūt supponit sed solum pro pñtibus hoibus. ¶ Pe.mā. aliā diffinitionē ponit. s. suppō est statio termini in oōne ꝓnexi pro supposito vel pro suppositis pro quo vel pro qbus trāsit in ipm vis termini a quo ḃz vt supponat talis terminus: ⁊ licet Apollinaris in ꝓma qōne suarū suppōnū nitat multis argumētis hāc diffōnē destruere: illi tñ diffōni adhereo. Et argumēta Apollinaris solvo eo mō quo notaui circa locū pallegatū. ¶ Circa ex⁹ posita a Pau. ō suppōne nota q exēplum positū pro aliquibus ⁊c. non est bonū. qz dicēdo. ego ⁊ tu sumus illius subiti vnicuz est suppm so-

Notandū 2ᵐ

Notandū 3ᵐ A

Notādū 4ᵐ

male. ego. ſ. ꝛ tu ſimul ſumpti: ſicut ẽt võ: album currit: volẽdo q ſubm illius ꝓpõnis ſigẽt ſubm ꝛ albedinẽ: qõ tñ non aſſero: ſuppoſitũ nili⁹ ſubri non eſt albedo de p ſe: neq; ſubm albedinis per ſe: ſed ſubm ſimul cũ albedine. ¶ Et ſi dicas in exẽplo Pau. q ſubm importat plura: q te ꝛ me. ergo bz plura ſuppoſita. ¶ Dicat negando ꝯſe quẽtiã: qa ſigẽt iſta p modũ vnius ſuppoſiti: ſicut võ: populus currit: nõ ſupponit pro plib⁹ ille termin⁹ ppũs: qa ſigẽt multa p aggregatione. Sed ſolũ qr multi ſunt ppũ. Dicẽdo. n. ille ppũs currit: ſupponit ly ppũs pro vno ſup poſito tñ: ꝛ tñ ſigẽt multa per aggregationẽ: vt pz. iõ ꝛc.

Notãdũ 5m. B

¶ Circa illud dictũ. q. ſ. terminus extra poſitus ſignifi/cet. Notant qdã q illa tria: ſignificare: ſupponere: verifi cari: ſe bñt ſm ſuperius ꝛ inferius. Ita q oẽverificari ſit ſupponere: ꝛ nõ ecõuerſo. ꝛ oẽ ſupponere ſit ſignificare: ꝛ non ecõuerſo. qõ dictũ ſic abſolute intellectũ nõ eſt ve/rum: qa dicẽdo. ſor. non eſt chimera: ille terminus chime ra nõ ſupponit: vt pz per predicta: ꝛ tñ verificat. ꝑdicat enim in ꝓpoſitione vera ꝛc. Si tamẽ pro verificari intel/ligamus affirmative predicari nulla penitus negatione concurrente illud dictum poterit ſuſtineri.

Diuiſio ſup/ponis cũ diſ/tinctionibus mediorum. ꝑba. lo. ma. ꝑ. fol. 16. fa. ꝑ. vbi diuidit .ſ. vbi ſuppoſi tio mãlis. ſ. fo. 20. fa. ꝑ ſi. ſ. 36. pri. 2. du. col. 3ª cõ. ꝑ 5 negãter ſuppõné mãlem mentalem.

¶ Suppoſitio diuidit: qm̃ alĩ q eſt ſuppõ mãlis ꝛ alĩ q ẽ ſuppõ ꝑſonalis. Suppõ mãlis eſt acceptio termi in ꝓpõne ꝑ ſuo mãli ſigto. vt hõ eſt nomẽ: pz q ly hõ nõ ſupponit niſi ꝑ ſe vel ꝑ ſibi ꝯſilũ q ſũt ſigta mãlia iſti⁹ termi hõ. Suppõ ꝑſonalis ẽ acceptio termini i ꝓpõne ꝑ ſuo ſoꝛali ſignato: vt hõ eſt aial: pz q ly hõ ſupponit ꝑ ſor. vel ꝑ platone q̃ ſunt ſigta ſo/malia iſti⁹ termini hõ. Ad euidẽtiã aũt iſtaꝝ diffõnũ eſt notãdũ q dꝛia ẽ iter ſigtũ forma/le ꝛ mãle alicuius termini. Mã ſigtũ formale alicuius termini eſt illud qõ ille terminus ſi/gnificat: ꝛ de eodẽ ac ꝑ eodẽ eſt verificabilis affirmative ſine additamẽto ſigni mãlitatis: ſicut ſor. vel pla. eſt ſigtũ formale iſti⁹ termini hõ: qr õ ſor. ꝛ de pla. verificat affirmative ly hõ ſine additamento ſigni mãlitatis: qr q̃libz iſtaꝝ eſt vera: ſor. eſt hõ: ꝛ pla. eſt hõ: ſz ſigtuz mãle alicuius termini eſt illud qõ iſte termi/nus ſigt ꝑ quo nõ eſt ꝛ̃ificabilis affirmative ſine additamento ſigni mãlitatis: ſic ille termi nus hõ: ꝛ q̃z ſibi ꝯſilis eſt ſigtũ euiſdẽ termi hõ mãle: qr ſeipm ſigt ꝛ quẽlibz ſibi ꝯſilez: tñ ꝑ nullo tali eſt ꝛ̃ificabilis ſine additamẽto ſi gni mãlitatis: qr hec ẽ falſa: iſte ter⁹ hõ ẽ hõ: ſz hec eſt vera: iſte eſt termin⁹: hõ ẽ ly hõ: vel di cat ꝛ breuiꝰ q ſigtũ ſoꝛale alic⁹ termi ẽ illud de c⁹ ꝓnoie demſtante ꝛ̃ificabilis ẽ talis ter min⁹ affirmative ſine additamẽto ſigni mã/litatis: vt ſor. eſt ſigtuz ſoꝛale illi⁹ termini hõ: qr hec eſt vera hoc eſt hõ demſtando ſor. ſed ſigñatũ mãle alicui⁹ termini eſt illud de cui⁹ ꝓnoie demſtante nõ eſt talis terminus veri/ficabilis affirmative: niſi mediãte ſigno mãli tatis: ſicut iſte terminus hõ eſt ſignificatum mãle ciuſdem: qr hec nõ eſt vera: hoc eſt hõ demõſtrãdo illũ terminũ homo: ſed bene eſt vera: hoc eſt ly homo demſtando eundem.

Mẽghus. Notãdũ 4m. Quatuor ſunt opiniões de ſuppõne.

Circa diuiſionẽ aduerte q ãtuoꝛ fuerunt opiones de ſuppõne in quot diuidat. Una. n. opinio q̃ ſo/lum ponit ſuppõné ꝑſonalẽ ꝛ oẽs alias negat: ꝛ hec opi nio eſt Pe. mã. ſicut pz in logica ſua: quaz vide ſi placet. ¶ Alia eſt opio que ponit tñ duplicẽ ſuppõné. ſ. mãlez ꝛ ꝑſonalẽ: cui⁹ opinionis eſt magr in logica ꝑua. ¶ Ter tia opinio ponit tres ſpẽs ſuppõnis. ſ. mãlẽ: perſonalẽ ꝛ ſimplicez: cuius opinionis ẽ magiſter i logica magna: ꝛ hec cõis opinio eſt: lz ſic inter opinãtes diuerſitas ſit ma xime inter reales ꝛ terminiſtas: vt declarabo nunc. Nã Pet. biſpanus realiſtaꝝ optimus dicit: q ſuppõ ꝑſona/lis ẽ acceptio termini cõis pro ſuis iferioꝛib⁹. Simplex aũt eſt acceptio termini cõis pro re vã ſignata ꝑ ipſuz: vt cũ dr hõ eſt ſpẽs. Mãlis vo eſt acceptio termini pro ſe: vt cũ dr homo eſt biſſyllaba. Ocbã aũt terminiſtarũ ꝑn cepe dicit: q ſuppõ ꝑſonalis eſt qñ termin⁹ pro ſuo ſigto ſupponit: ſiue illud ſigtũ ſit ens ex̃ aiam ſiue vox: ſiue ũẽ/tio aie: ſiue ſcriptũ. Ex̃m ꝑmi. ois hõ eſt aialis ly hõ ſuppo nit pro ſuo ſigto: qa hõ ꝓnit ad ſigñdũ illos homines. Ex̃ plũ ſcdi. vt oẽ nomẽ vocale eſt ꝑs oꝛionis: nõ ſupponit ni ſi pro vocib⁹: qa ꝓnit ad ſigñdũ illas voces. Ex̃m tertij. ois ſpẽs eſt vẽ: vel ois intẽtio aie eſt in aia: vtriuſq; ſubz ſupponit ꝑſonaliꝛ: qa ſupponit pro illis ꝑ qb⁹ ꝓnit ad ſigñdũ. Ex̃m 4ꝰ. ois dictio ſcripta eſt dictio: ſubm nõ ſup/ponit niſi pro ſigtis ſuis. Suppõ ſimplex eſt qñ termin⁹ ſupponit ꝑ itẽtione aie: ſz nõ tenet ſigtiue vt hõ eſt ſpẽs: ly hõ ſupponit ꝑ itẽtione aie: qa iſta intẽtio ꝓprie ẽ ſpẽs: tñ nõ ſigt iſtã ꝓprie loquẽdo. Suppõ mãlis eſt qñ termi/nus nõ ſupponit pro ſigto: ſed pro voce vel ſcripto: vt hõ eſt nomẽ: ly hõ ſupponit pro ſeipſo: non tñ ſigt ſeipſum.

Diſtio inter ſi gnificatũ mã le ꝛ formale termini.

¶ Quarta opinio ꝓncipalis ponit ãtuoꝛ ſpẽs ſuppõnis ſ. mãlẽ ꝑſonalẽ ſimplicẽ ꝛ nãlẽ: ꝛ hãc opinionẽ ponit ſã. Vincẽ. ordis ꝑdicatoꝛ: quã dicit eſſe de mẽte Cõmenta/toꝛis ꝛ Alberti ꝛ ꝓcipue ſci Thome. ꝛ cũ hec multũ ſcitẽ tifica ſit ꝑſtringã ipſam i fine b⁹ tractatus quo melĩ⁹ po/tero. ¶ Aduerte circa diffõnes ꝛ ꝑ circa ꝓmã: q ly acce ptio termini: in ꝓpõne: eſt loco gñis: ly ꝓ pro ſigto mãli: ẽ loco dꝛie per quã ſuppõ mãlis diſtinguit a ꝑſonali. Cõ militer in ſcda diffõne: ly acceptio termini: in ꝓpõne eſt lo cut genus: ly pro ſigto formali: eſt dꝛia per quam differt ab alĩz. ¶ Pro itelligẽtia hui⁹ diffõnũ magiſter notat quid eſt ſigtũ mãle ꝛ qd formale: ꝛ dꝛiam botũ: ꝛ ponit duas notificationes vide ipm in ſũma: ſi vult ipſemet q̃ termi nus vel ſibi ſilis eſt ſigtũ mãle ſui ipſius termini: ꝛ ꝛes autẽ ad extra ſignificata ꝑ ipz terminũ eſt ſigtũ formale ipſi⁹: ꝛ hoc dico vbi terminus bz duo ſigta: qr ſi non hẽret niſi vnũ ſignificatum: tũc formaliꝛ ſignificaret ſe ꝛ aliqd extra ſe: ꝛ ly ens. ¶ Sed aduerte cãm huius quare. ſ. ſi termi/nus habeat duo ſignificata ipſemet termin⁹ dicat ſignifi catum mãle ſuiipſius: res vo ad extra formale. Ratio ẽ iſta: qr q̃cunq; aliqua duo cõpetũt vni tertio: qõ prima cõpetit dr mãle reſpectu illius qõ poſterius competit: ꝛ qõ poſterius cõpetit dr formaliter: qa qõ poſtſupponit alte ri eſt ſicut mã eius vt genus reſpectu dꝛie animã qr termin⁹ ſignificat ſeipſum nãliꝛ: ſignificat aũt extra ſe aliqd ex im poſitione: ꝑtus aũt cõpetit termino qõ nãliꝛ ineſt dẽ quod ex impõne eſt ſibi datũ. Ideo ſignificatũ nãle eſt dictum mãle: ſignificatũ vo ex impõne eſt dictũ formale. Et locu tus ſum de terminis in voce ꝛ i ſcripto. Jn mẽte. n. lz ter/minus nãliꝛ ſignificet ſe ꝛ ẽt ex̃ ſeiptius aũt ſigt ſez ꝑ po ſterius extra ſe. Jõ ſic ipſemet terminus erit ſignificatuz mãle ſuiipſius: ꝛ res extra ſignificatum formale.

Notãdũ 2m.

Notãdũ 3m. C

q̃libi.

Ritius. Notandum. **Circa** hoc capl̃m nota q̃ magr̃ ponit duas regulas ad cognoscẽdũ fi͛gtũ formale. ¶ Quarũ ꝓma pt̃ iacere duob⁹ modis. vno mó sic. fi͛gtũ formale est illud qõ termin⁹ fi͛gt⁹ et de eodẽ est verificabilis affirmative ꝛc̃. ꝛ tũc non cẽt bona: qz tũc fere ois termin⁹ fi͛gret se formaliter: qz verificat de seipso ꝛ nõ ꝓ seipso vt dõo. hõ est hõ. socrates est socrates ꝛc̃. Scõo⁹ pt̃ sic intelligi. fi͛gtum formale est illud qõ terminus fi͛gt⁹ et de eodẽ ac ꝓ eodẽ est verificabilis affirmative ꝛc̃. ꝛ sic itelligẽdo regula est bona. ¶ Scõa regula est illa. fi͛gtus formale est illud de cuius ꝓnoie demfante ꝛc̃. i. est illud qõ fi͛gtur a termino ꝛ de ꝓnoie demfante tale fi͛gtũ est verificabile talis terminus affirmative ꝛc̃. ¶ Pt̃ et addi 3ª regula. s. fi͛gtum formale alicuius termini est illud qõ fi͛gtur a termino ꝟz fi͛gtionem faciẽtẽ ipm esse terminũ: ꝛ fi͛gtũ mãle est illud qõ fi͛gtur a termino: ꝛ non significat̃ ꝑ significationẽ faciẽtem ipsum esse terminũ. Exẽplũ. iste terminus hõ significat se. ꝛ qõlibet sibi silẽ ꝛ non ꝓpid qõ se ꝛ qõlz sibi silẽ fi͛gt̃ vi esse terminus: qz hoc facit ois res mundi: ꝛ tñ non q̃libet res mũdi est terminus. ió ipsemet: ꝛ qõlz sibi silẽ est significatũ mãle sui: sed iste idẽ terminus hõ ꝓpter id qõ vere ois boies fi͛gt̃. vt sor. ꝛ pla. bñ est terminus. ꝛ ideo veri boies sunt significata formalia eiusdẽ. ¶ Ex arguitur ꝟ secũdam regulã sic. aliqõ est significatum formale: ꝛ tñ terminus non est verificabilis de ꝓnoie demonstrante illud. igit̃ regula falsa. ꝓbatio ꝓz. ꝛ añ ꝓbatur. qz vera chimera est significatũ formale istius termini chimera: ꝛ tñ ly chimera non verificat̃ õ ꝓnoie demõstrante illud ad intellectũ dicẽdo. hoc est chimera. vt ꝓz. igit̃ ꝛc̃. ¶ Ad hoc tñ. q̃ diffinitio est diminuta: ꝛ ex ꝓz supleri sic. Significatũ formale est illud de cuius ꝓnoie demfante est talis termin⁹ verificabilis affirmative: supposito q̃ tale fi͛gtũ fit. ꝛ talis ꝓpõ de ꝓnoie demonstrãte sic fi͛gno fit vel esse possit: ꝛ tunc dico q̃ vera chimera est fi͛gtum formale istius termini chimera: qz si tale fi͛gtũ esset: ꝛ esset talis ꝓpõ sic si͛gns hoc est chimera formaliter ꝛ non solũ ex impossibili sequitur illã esse veram: sed modo potest argui ꝟ significatũ mãle: sed ex te soluẽs.

Cõra scõz regulã argt. D

Rãfio

Mãfre. Notãdũ ꝓm. **Considera** ẽt q̃ diuisio data de suppõne non est ſm oẽm opinionẽ ẽt terminis tantum conuenãs eorũ diuisuz: qz datur ꝓter predictas suppones suppositio simplex ꝛ est qñ intẽtio vñs ꝓdicat̃ de aliq̃ nã in cõi ſm realistas. vel de aliquo appñbenso nõ cõi ꝟz terministas. vt hõ est spẽs vel filiꝰ alicuius. quid õ ẽt nisi ponũt spẽs suppõnis quas non accipio. puta ponũt qdã suppositionẽ mãlẽ. vt dicẽdo. ois homo est aial: sed de illa nõ curo: sed illã penitus remitto. si mõ ponat̃ distincta a ꝓdicõ. Nec teneas cũ Pe. mã. q̃ non det̃ suppõ mãlis: quia ipse nitatur multis argumẽtis hoc ꝓbare. ꝓ quoꝝ solutione vide Apollinarẽ in scõa. q. suarũ suppõnũ. ꝛ Sermonẽta in fine suaꝝ ꝓtiarũ in quodã dubio ꝛc̃. ¶ Considera circa diffinitionẽ ꝓmã fi͛gti formalis q̃ in illa ponũtur duo: quoꝝ vnũ refertur ad aliud. ly q̃ codẽ. s. ꝛ ly ꝑ eodem. Nã ꝑ verificari de eodẽ vi intelligẽdũ terminũ verificari de termino. per verificari ãt ꝓ eodẽ est aliquid verificari de termino: non ãt ꝓ termino: sed ꝓ significato termini. puta dõo. hõ est aial. ly aial verificat̃ de illo termino homo. non ãt ꝑ illo. vt ꝓz. qz talis terminus non est aial: sed ꝓ fi͛gto illius. ¶ Ex his sic declaris dico modo q̃ si aliqs termin⁹ verificaret̃ de eodez ac ꝓ eodem ꝛc̃. oporteret q̃ terminus ꝛ significatũ termini esset significatũ formale. oporteret etiã q̃ idez esset terminus ꝛ significatũ termini. vt ꝓz. vt dõo. homo est aial: oporteret q̃ ly homo esset fi͛gtũ formale istius termini aial qa de illo verificat̃ ꝛc̃. ¶ Circa aliã ꝛ scõam diffinitionẽ fi͛gnificati formalis aduerte q̃ Pau. notãter dicit verificabilis affirmatiue. qz negatiue ille terminus hõ verificat̃ de seipso sine additamẽtis fi͛gti. vt ꝓz ꝛc̃. h. n. est vera. ly homo non est hõ. ¶ Sed est difficultas. vtrũ ꝓ verificari affirmatiue sine additamentis ꝛc̃. intelligat Pau. verificari me⁰ illo verbo, est, non aliũde distracto. et vi q̃ non. nã tunc ille terminus chimera non habet significatũ formale. ꝛ sic de aliis terminis fictitijs. quocũqz. n. demõstrato ꝟ est falsa. ꝟ est chimera. ergo me⁰ tali verbo nõ est verificabilis talis terminus de ꝓnoie ꝛc̃. sine additamentis ꝛc̃. Istius. n. ꝓtio ꝟ dictorium est falsus. vt ꝓz. ¶ Ꝓ illa qõne potes dicere q̃ per esse verificabile ꝛc̃. intelligat Pau. me⁰ illo verbo, est, vt ꝓns ad istũ intellectum q̃ si tale fi͛gtũ esset in rerũ nã de illo verificaret̃ terminus sine additamẽtis: non sic aũt facit de seipso termino. qz dato q̃ sit illa dictio chimera. ꝟ tñ est falsa. hoc est chimera. demfando ꝑ ly ꝟ illã. vbi tñ chimera que intelligitur esse: ẽt de facto demfando illã. tunc esset vera illa. ꝟ est chimera. ꝛ sic dicas de alijs suo mõ. ¶ Vel pt̃ dici q̃ per esse verificabile intellr me⁰ quocũqz verbo. ꝛ ideo ꝛz dõo. hoc ẽ chimera demfando chimerã ima⁰ esset falsa. i⁰ tñ ẽt vera. ꝟ intellr. vel ima⁰ est esse chimerã. de alijs ẽt ꝑ dici. sed tñ ſm talẽ opinionẽ oporteret dicere q̃ i⁰ dictio chimera ẽt fi͛gtũ formale istius termini chi⁰. demfando. n. illã dictionez. ꝟ est vera. ꝟ est imagi⁰ esse chi⁰. ꝛ silr̃ hõ. sin⁹: ꝛ hȝ. cẽt fig⁰ formalia ꝓp assignatã rõnẽ: ꝛ ꝛz Pau. ꝟ negat et: ꝓt tñ ꝟ ꝓcedi: sicut ꝛ etiã vbi sor. appñhẽdat rẽ q̃ est cera sub ꝓceptu rosa: tunc cera est fi͛gtũ formale istius termini rosa: ꝛ cui talis ter⁹ in i⁰ ꝓpositione. sor. intelligit rosa: supponat̃ ly rosa ꝓ cera appñhensa ꝛc̃. ꝛ ió rẽ⁰ verbo ꝓ cernẽtiũ actũ mẽtis: vt adductum est supius: non vi eẽ inconueniẽs. ꝓ⁰ rãfio facilior ẽ. 2ª subtilior est. eligẽ quaz volueris. ¶ Nota tñ q̃ i⁰ diffinitio non est ẽt secura: qz ſm veram opinionẽ i⁰ ter⁹, ens, potest supponere mãlis: vt dõo ly ens est ly ens i supponit. n. ꝑ se ꝛ ꝓ sibi silibus vt tales dictiones, ens, sunt, q̃ acceptæ sunt mãlis: tũ ſm Pau. ꝓbatẽ q̃ qõlz tale fi͛gtũ ẽt formaliter: qz oe ꝓnoie demfante aliquã talẽ dictionẽ, ens est verificabilis i⁰ ter⁹, ens sine additamẽtis ꝛc̃. ꝟ idẽ arm ꝓcedit ꝟ diffinitionẽ scõaz sig⁰ formalis. vt ꝓz. Pau. tñ q̃ nõ vult tales terminos ens, aliqd. nomẽ, ꝛc̃. hic sig⁰ mãlia. ió tales diffiones acceptat̃. ¶ Scõz tñ veriorẽ opinionẽ dicamus q̃ sig⁰ formale alicuius termini est illud ꝓ q̃ vel rõne cuius ꝑt talis ter⁹ stare sig⁰ in ꝓpõne: ꝛ qõ ipositũ ẽ fig⁰ ꝓ tale ter⁰ ꝓ impõnẽ spẽlz si fuerit in voce aut in scriptor fi͛gtũ aũt mãle est id rõne cui⁹ ter⁹ stat in ꝓpõne. vel ẽt ex additamẽtis signi mãlitatis ꝛ accipit̃ ꝓ tali ter⁰ vel sibi silẽ vt tales dictiones sunt q̃ fi͛gtũ ꝟz ab ipositione generaliter: de articulãdo ꝟ declat̃. fi͛gtũ mãle isti⁹ termini homo est ly hõ: vt talis dictio homo. Isti⁹ aũt termini asin⁹, est ly asin⁰, vt talis dictio asin⁹ est: in mẽte nullũ est fi͛gtũ mãle cũ nullus sit ꝓceptus q̃ signẽt seipsum: sed qlz: ꝓceptus signãt aliqd distinctũ a se qõ est suũ fi͛gtũ formale. ꝛ ꝟz hãc opinionẽ ꝓsilr̃ dicas de suppõne mãlis ꝛ ꝑsonalis ꝛ alr̃ ſmẽdo fi͛gtum formale ꝛ mãle cõ sumat Pau. ¶ Ꝓ i⁰ mã vide ea que oicit Apolli. in scõa q̃stione suaꝝ suppõnuz: ꝛz tñ discrepẽ q̃ ad aliqd ab illo. vide ẽt ea q̃ notaui circa ꝓmã diuisionẽ termino ꝝ: qz i⁰ sunt ad ꝟ ꝓpositum.

Notãdũ 3ª

Notãdũ 4ª. E

F

Cor. ꝓmus

¶ Ex qbus sequitur ꝑ: q̃ qlibet terminus q nõ ẽ de seipso verificabilis nisi mediãte signo mãlitatis hȝ duplex fi͛gtũ. vz. mãle ꝛ formale: sicut isti termini hõ: aial: lapis: lignũ hȝ. fi͛gt enim ly hõ sor. formaliter: ꝛ seipm aut sibi ꝓsilem mãlr.

Cor. 2dum

¶ Scõo sequitur: q̃ qlibet terminus qui est õ de seipso verificabilis sine tali signo habet vnũ

solum significatum: ꝛ illud est formale ꝛ formaliter se significat: sicut isti termini ens: aliquid nomen: ꝛ terminus ꝛ hmoi. Vñ sicut illa est vera. ens est ens: ita illa. ly ens est ens: ꝛ sicut illa est va: nomẽ ẽ nomẽ: ita illa. ly nomen est nomẽ. Tertio seqr̃: ꝙ sicut aliqs terminus ꝑme itẽtionis vel impõnis hz significatuz formale solũmõ ꝛ aliqs materialiter: ita aliqs terminus scõe intẽtionis vel impõnis hz significatũ formale solũmõ: ꝛ aliqs vtrũqz: prima pars est oĩa: qm̃ tã ly hõ/qz ly ens/est terminus ꝑme itẽtionis vel ipõnis: ꝛ tm̃ ly hõ/hz vtrunqz significatũ: ꝛ ly ens formale solũmodo. scõa pars probat̃. Nam ly nomẽ ꝛ ly ꝓpõ sunt termini scõe itẽtionis vel ipõnis: ꝛ ly nomen hz sigtũ formale solũmõ: qa hec est vera ly nomẽ est nomẽ. Et ly ꝓpõ hz vtrũqz: qr hec nõ est vera. ly ꝓpõ/est ꝓpõ: hz bene quelibet istaꝝ: ꝓpositio affirmatiua/est ꝓpõ: ꝓpõ negatiua/est ꝓpositio. Sitr̃ ille terminus syll's hz vtrũqz significatuz: qr hec nõ est vera. ly syllus/est syll's: sed bene quelibet istarum a. est syll's. ꝛ b. est syllus: dato ꝙ a. sit syll's ꝑme figure: ꝛ b. secũde. ¶ Quarto sequr̃ ꝙ sicut aliqs terminus ꝑme itẽtiõis vel impõnis põt supponere mãliter ꝛ aliqs personaliter: ita aliqs terminus scõe itẽtionis vel impõnis põt supponere personaliter: ꝛ aliquis mãliter prima pars est ostẽsa ꝛ scõa probat̃. Vñ dicẽdo: nomẽ est terminus 5. ly nomẽ supponit psonaliter: qr̃: pro suo formali significato: ꝛ ita dicẽdo: ꝓpõ vel syllus est oratio: sed dicẽdo: propositio est terminus simplex: syllus est nomẽ: tam ꝓpositio qz̃ ly syllus supponit mãliter pro suo mãli significato ꝛc.

Col^m 5^m

Col^m 4^m

Mẽghus. Rotãdus p^m

Aduerte circa p^m correlariũ ꝙ nõ absolute verus est ꝙ qlz terminus q nõ est de seipso verificabilis sine additamẽto signi mãlitarie hz vtrũqz significatũ: qr ly oio/nõ hz vtrũqz significatum: qr non hz formale: cũ nihil significet formaliter: nisi aliqr̃ significet: ꝛ tm̃ non verificat̃ de seipso sine additamento signi mãlitatis. illa. n. nõ est vera. oio est oio: imo non est intelligibilis ſm magistrũ: qr si velles ꝙ esset vera p 2^m correlariũ. tũc hꝫ solũ significatũ formale: qõ est falsum: qr sigfiat seipm mãliter: sitr̃ est de aliis terminis nõ p se significatiuis. ꝯ hz itelligi correlariũ de ternis ꝙ se significatiuis.

Rotãdũ 1^m

¶ Aduerte 2° circa 1^m correlariũ ꝙ nõ qcunqz terminus hñs tm̃ vnũ sigtũ hz formale sigtũ: imo terminoꝝ habẽtium vnũ sigtum qdã hz tm̃ formale vt ille qui est verificabilis de seipso sine additamento signi materialis: vt ly ens ꝛc. qdã hz tm̃ mãle vt qcũqz nõ p se significatiuus q est ꝛsignificatiuus: vt oio. nullus. buf. baf. a. b. c. Significatũ. n. formale est datũ ex ipõne: ꝛ mãle nãlr̃ inest: loquor de terminis in voce: qr in mẽte oẽs termini nãlr̃ significãt: sz tm̃ ſm prius ꝛ posterius. Ex correlario ꝯ magister non hz ꝙ qcũqz terminus hz tm̃ vnũ significatum ꝙ illud sit formale. De hoc tamen vide ample contra summulas. ¶ Alia duo correlaria sequuntur ex primis ꝛ de se sunt. Ideo nihil de ipsis.

Mãfre. Rotãdus p^m

Aduerte vlterius circa p^m col^m Pau. ꝙ illõ est falsum vt vba sonãt. nã segtur ꝙ i^a vox ois/aut tale scriptũ hꝫ vtrũqz sigtũ. qr nõ ẽ vificabilis de seipso sine additamẽto signi ꝛc. sz hz sic itelligi. Quilz terminus vocal̃ vel scriptus ipositus p ipõnẽ spãlẽ aliqd significare: ꝛ sub alijs vbis. termin^o cathe^o ꝙ nõ est de seipso ꝛc. hz vtrũqz sigtũ ꝛc. de ter^o mẽtali nõ itelligit col^m qr illi^o est solũ tgtũ for^le ꝛ nõ mãle vt ꝓnotaui. ¶ Circa 2^m col^m aduerte ꝙ ꝓ pariſ instãtiã tactaz ꝑius de Illo ter^o ens. naz in illa ꝓpõne. ly ens/est ly ens. teneo ego ꝙ supponat mãlr̃: qr supponit ꝓ se ꝛ pro sibi simili^b. nõ vt entia sunt. sed solũ vt tales dictiones ens sunt: vt ꝑius dixi. ꝛ B suppõnẽ mãlẽ facit cũ sit sigtuz mãle ꝛc. ꝛ tm̃ est verificabilis ille termin^o ens de seipso sine additamentis ꝛc. simili modo dico de istis terminis. nomẽ. aliquid. res. sig^m ꝛc.

Notãdũ 2^m.

¶ Pariſ scõo instãtiã col^m. qr capta i^a ꝓpõne in voce/ly vox est vox. ille terminus vox a pte ꝑdicati verificat̃ de seipsa voce aut sibi simili a pte subri sine additamẽtis ꝛc. vt eniz vera i^a ꝓpõ: cũ subm in tali platõe sit vox ꝛc. ꝛ tũ hz talis terminus vtrũqz sigtũ: ꝛ nõ soluz formale. Sed illa 2ª instãtia nõ ꝓcedit. qr col^m sic itelligit ꝙ qlz termin^o q est de seipso ꝛ de quolz sibi simili verificabilis absqz additamẽtis ꝛc. hz solũ sigtũ for^le. nõ sic aũt est ò illo ter^o/vox/i illa ꝓpõne: qr ille termin^o nõ verificat̃ de alicꝫ sibi simili scripto vox sine additamẽtis ꝛc. vt ꝓz. ¶ Opinio autez alia quã teneo supius dicerez ꝙ in hac ꝓpõne/ly vox/ẽ vox. Erñte in plari one suppomit mãlr̃ ly vox. qr pro illo ter^o/vox/nõ vt vox est: sed vt talis dictio/vox/est. ꝛ ió ꝛc. p^a instãtia ꝯ Pan. nõ ꝓcedit. qr ali á opinionẽ rz: vt supi^o est notatũ. ¶ Circa 3^m col^m nota ꝙ qñ dr̃ sicut aliqs p^s intẽtionis vel impõnis hz vtrũqz sigtuz mãle. s. ꝛ formale: ꝛ aliqs solũ formale. Ita aliqs scõe itẽtionis vel impõnis. Istud otiũctũ ꝑme itẽtionis vel ipõnis, sitr̃ B aliud scõe itẽtionis vel ipõnis nõ verificat̃ nisi pro scõa pte. s. ꝙ termino p^s intẽtionis vel scõe. qr exẽ qlibz ter^o p^s itẽtiõis vl 2^s ſm Pau. est mẽtalis: ꝛ nullus ter^o mẽtalis hz sigtũ mãle: vt supi^o notaui. Segr̃ ꝙ nõ aliqs talis hz vtrũqz significatũ. B idẽ est dõm i col^m 4°. qr illõ nõ põt verificari de ter^o p^s itẽtionis vel 2^s: cũ nullus talis possit mãlr̃ supponere ꝛc. Cõsidera ẽt ꝙ illa duo vltima coll^a. ſic ꝛ 3^m nõ hñt veritatẽ ſm cõem opinionẽ. B ꝓz ꝑ supius notata.

Notãdũ 3^m.

Mẽghus. Rotãdus p^m

Col^m 4^m

Mẽghus. Rotãdus p^m

Mẽghus. Rotãdus p^m

Rotãdũ 1^m

Rotãdũ 2^m

Col^m 5^m

Mãfre. Rotãdus p^m

Rotãdũ 2^m.

Rotãdũ 3^m.

Col^m 4^m

Mẽghus. Rotãdus p^m

Rotãdũ 1^m

Rotãdũ 2^m

¶ Capitulũ de cognitione terminoꝝ: qñ supponunt materialiter: ꝛ quãdo psonaliter.

Caput 1^m. 2. tractatus.

Restat cognoscat̃ qñ termini materialiter supponũt ꝛ qñ psonaliter. spãles regule declarant̃. quarũ ꝑma est ista. Ois terminus solum hꝫ significatũ formale est solũmõ psonaliter supponibilis: ꝓz qr taliz nunqz supponit nisi pro suo formali significato. verbi gratia. de terminis ꝑme intẽtionis vel impõnis: vt ens/aliquid/ꝛ huiusmodi. Exẽplũ de terminis scõe itẽtiõis vel ipõnis. vt terminus nomẽ ꝛ h^o.

Ratio huius regule ꝓz: qr ergo talis termin^o hz solum sigtũ formale: solũ põt accipi in ꝓpõne ꝓ tali sigto formali: sed qñ terminus accipit pro significato formali supponit psonaliter. vt ꝓz per diffõnẽ suppõnis personalis. ergo a primo ad vltimũ qñ terminus hz solum significatũ formale tm̃ supponit personaliter.

ꝑia regula ꝓ. 10. c°. vi. de pa. 5. ꝑn. 3. ou. tot. tertiꝫ ꝑn. cuiusdẽ. 33 ꝑn. 4. ou. cõ. p^a. |. lo. ma. p^a. a fo. 16. fa. 2^a ꝑs^a vsq; ad fo. 18. fa. p^a. ꝑn^o. a fol 18. fa. 3^a ꝑ. vsq; ad fo. q^ta. 2^a ꝑn^o. |. fol. 8. fa. 4. ibi ꝛndeo ꝙ antiq. |. 11. ꝑn. 2. ou. solu. |. 43. ꝑn. ou. cõ. 3. ch. 4°.

Mäfre. Circa 1um capitulum aduerte circa exempla primo regule: q aliqui textus habent pro exemplo termini primę intentionis vel impositionis istius terminum qualitas: z ly accĩe. ¶ Sed est difficultas quomodo ly qualitas habeat solum significatum formale in scripto: q non videt verificari de scripto sine additamẽtio ꝛc. cũ quodlibet scriptum sit subꝫ. ¶ Pro quo potes dicere q̃ consideranda sillum terminum qualitas scriptum vt impostar figuram talium litterarum ꝛc. tunc est qualitas si cut fm opinionem volentem q̃ ille terminus albũ signi ficet subm z albedinem inherentẽ ꝛc. potest tamen reponi in predicamẽto qualitatis fm aliquos sequẽtes predictam opinionẽ. ¶ Circa exemplo de termino secũde intentionis vel impositionis nota etiã q̃ aliqui textus bñt istum terminum signũ pro exemplo pro quo loco infera tur id quod etiã notaui circa quartã diuisionẽ terminoꝝ. q. ille terminus signũ est secũde intentionis vel impõnis. figt. n. sua figũa nõ vt res sunt. sed vt sunt signa aliorũ.

Dubõ vnica

Solutio.

Notãda ꝑ.

1a regula ¶ Secunda regula est ista. Omnis terminus vtrũqꝫ habens significatũ si sibi additũ signũ materialitatis in ꝓpone solũmõ mãliter supponit: ꝑs q: non supponit nisi pro suo mãli significato rõne signi mãlitatis. Exẽplũ de termino ꝓme itẽtionis vel impõnis. vt ly hõ, est ly hõ: ly aial, est ly aial: tã ly hõ, q̃ ly aial, stat mãliter. Exẽplũ de terminis secũde intentionis vel impõnis: vt ly propõ, est ly propositio. ly syllã, est ly syllã: tã ly propõ, q̃ ly syllogismus supponit mãliter: qa pro suo mãli significato. Signa mãlitatis sunt ista: ly: iste terminus: ista propositio: ista oratio: z huius modi: sed potissimum est ista vox ly.

Mẽbrus. Ratio huius regule patet etiam de secũdo signum materialitatis ꝑbit terminuꝫ ad signatum mãle. fuit. n. ad hoc impositum a ꝓmo impositore ad cõtrabẽdum. s. terminum ad significatum materiale.

¶ Tertia regula est ista. Cuiuscũqꝫ ꝓpõnis extrema sunt termini ꝓme intẽtionis vel impositionis gbus nõ additũ signũ mãlitatis tã subiectũ q̃ ꝑdicatus supponit pſonaliter: vt hõ est aial. ſor. currit. Et notãter dx si non additur signus mãlitatis: qa addito illo supponeret ibi terminus mãliter: per secũdam regulam.

Mẽbrus. Fundamentum huius regule z aliaruꝫ secta qualia ꝓmittunt eoꝝ predicata. Modo pro regula habeas q̃ ꝑdicatũ cuiuslibet ꝓpõnis supponit persona liter nisi addatur signũ materialitatis: cuius rõ est: qa illud ꝑdicatũ vel bx tm formaliter fic supponit pſonaliter, per primam regulã. vel habet vtrunq; significatũ: z tũc semper ꝓ nobilioꝝ accipitur. vel habet solũ formale: z ideo si non addatur signum mãlitatis semper supponit pſona liter: qz exquo est indifferẽs accipi ꝓ nobilioꝝ. Dein de per fundamẽtum predictũ cuꝫ talia sint subta qualia ꝓmittũt eoꝝ predicata ꝑdicatum non ꝓmittit subm supponere mãliter: sed pſonaliter: qz verificatur de eo ꝓ significato formali z non mãli: vt ꝑs pcedendo. bõ est animal. ram ly hõ q̃ ly aial supponunt pſonaliter.

Lõtra 1gulã

Responſio.

4a regula

5a regula.

Mẽbrus.

Mãfre. Circa tertiã regulã ꝑdera q̃ illa bx intelligi de terminis bñtibꝰ vtrũqꝫ significatũ: vbi vo addat signum mãlitatis termino bñti solũ sigꝝm formale ad huc non supponet mãliter: z hoc dico ꝑz doctrinã Pauli supius. ¶ Contra ri istã regulã adduco facillimum argũ z arguo sic: ibi est nomen. er go ibi est ens: illa ꝓfia est bona: qz arguit ab inferiori ad sibi supius a parte ꝓe dicati non mutatis aliis: z sine ipedimẽto aliquo, z ans est verũ. ergo z ꝓfia. tunc fic. ꝓfia est verũ z non verifica tur nisi ꝓ tali mãli chimera. g. alicuius ꝓpõnis extrema sunt ꝓme intẽtionis vel impõnis: z tm ablꝫ additamẽtis ꝛc. subm supponit mãliter: qd est ꝓ regulaꝫ. ¶ Ad qd dicaf facillime q̃ ꝓfia ꝑdicta non valet: qz mutatur suppõ illius termini a mãli in personalem. ideo ꝛc.

¶ Quarta regula est ista. Cuiuscũqꝫ ꝓpositionis extrema sunt termini secundę intẽtionis vel impõnis. quoꝝ subiectũ bz solũ significatum formale. z ꝑdicatũ vtrũqꝫ tã subm q̃ ꝑdicatum supponit pſonaliter: si ꝑdicatus non addit signũ materialitatis. vergi gfa. signum est propõ. terminus est syllã.

Ratio huius regule tacta est in tertia. nam ꝑdicatus supponit personaliter: qz pro nobilioꝝ significato, z subm cum non habeat nisi vnum significatum. s. formale personaliꝫ supponit per primã regulã. ió vtrũqꝫ supponit personaliter. ideo hec regula vera.

¶ Quinta regula est ista. Si extrema sunt termini secũde intentionis vel impõnis z subꝫ habeat vtrũqꝫ significatũ: ꝑdicatum nõ simiſiliter vtrũqꝫ vel solum formale non datur regula generalis: quoniã interdum supponit qõlibet illoꝝ personaliter: interdũ alterũ mãliter. verbi gratia. dicẽdo. ꝓpõ est oratio: ambo extrema hñt vtrũqꝫ significatum z ambo personaliꝫ supponũt. Item si dicitur ꝓpõ est signũ subiectũ habet vtrũqꝫ significatum z ꝑdicatum solum vnuꝫ. s. formale z vtrũqꝫ personaliter supponit. Sed si dicit ꝓpositio est nomen: subiectum bz vtrũqꝫ significatum: z ꝑdicatum solũ formale: z tamen subm supponit materialiter: qz aliter non foret ꝓpositio. sic enim incomplexus vtrunq; extremum habet vtrũqꝫ significatum: z tamẽ subm supponit materialiter: qz aliter ꝓpositio falsa esset.

Si tamen vis habere ẽ regulã nota q̃ ꝑdicatus semp supponit pſonaliter: si nõ addat signũ mãlitatis: vt dictũ est. Sed ad cognoscẽdum qualiter subm supponat: scias q̃ cũ talia sint subta qlia ꝓmittuntur a ꝑdicatis talr supponit subm qlr ꝑdicatus ꝓmittit. Si. n. ꝑdicatũ supponẽs pſonaliꝫ verificet de signo tota fotia li subꝫ: subꝫ supponit pſonaliꝫ. Si verificet ꝺ signo mãli subm supponit mãliter. Si aũt ꝑdicatũ posset verificari de vtroqꝫ. de mãli z formali, subꝫ supponit pſonaliter qa supponit ꝓ nobilioꝝ. hoc ꝑz discurrẽdo ꝑ exẽpla. Puta mũdus est: ꝓpõ est oratio: tã subm q̃ ꝑdicatũ supponit pſonaliter: qz verificat de signo formali subti. Scõm ex 1um ꝓpõ est signũ: tã subm q̃ ꝑdicatũ supponit pſonaliter: qz ꝑdicatus pot verificari de subto tã ꝓ signo mãli q̃ pſonaliter supponit. ꝓ signioꝝ z illud est formale signatus: supponit q̃

Mẽbrus.

personaliter, Tertiū exēplū: propō est nomē: qz ꝑdicatū non pōt verificari de subto nisi pro sigto mali ⁊ non pro formali. vt pz. ideo subm supponit māliter. ꝑdicatū vo personaliter. Quartū exēplū: propō est terminus incomplexus: qz ꝑdicatū non pōt verificari de subto nisi pro sigto māli. ió subm supponit māliter. ꝑdicatuz vo personalr. Ex hoc modo apparet ratio huius regule: qz non potest dari vna regula generalis: sed oue vt diximus.

6ª regula ¶ Sexta regula ē ista. Cuiuscūqz ꝓpōnis predicatū est terminus prime intētionis vel impositionis: ⁊ subiectū secūde deducto impedimento signi materialitatis: taz subiectū q̄z predicatuz supponit personaliter: vt species est homo. aliquod genus est animal.

Mēgbus. **Ratio** huiꝰ regule ē: qz tā ꝑdicatū supponit ꝓsonalr cū supponat ꝓ digniori: ꝫ cū illud ꝑdicatum nō possit vīficari de subto ꝓ sigto formali: qz ābobꝰ supponētibꝰ ꝓsonalr ista est falsa. spēs est hō: qz cum hō supponat determinate: liceret descēdi sub eo disiunctiue ad oīa sua suppōita: qđ est falsum. vt pz descendendo: ⁊ isti sunt oēs homines. ḡ spēs est ille hō: ⁊ sic de aliis: mō oēs tales sunt false cū ꝑdicatū nō possit verificari de subto: nec pro sigto māli: nec pro sigto formali: ꝑdicatū trahit subiectū ad potius significatū: ⁊ illud est formale. ideo personalr supponit: de hoc vide ample cōtra summulas.

7ª regula ¶ Septima regula ē ista. Cuiuscūqz ꝓpōnis subm est terminus prime intētionis vel ipōnis nō significās formalr se: ⁊ ꝑdicatuz scōe deducto impedimēto signi limitātis: subm supponit mālr ⁊ ꝑdicatuz ꝓsonalr: vt homo est nomē. Petrus est noiatiui casus. Et notanter dī nō sigñs formalr se: qz si terminus aliqs significaret se formalr ꝓsonalr supponeret per primā regulaz: vt ens est terminus trāscendēs. Itē dī sine impedimēto signi limitātis: qz signū vle vel particulare eiusdem gñis: limitat ad suppōnē personalē: vt aliqs hō est spēs: vel nullū aial ē genus: tā ly hō q̄z ly aial stat personalr pp limitationē signi.

Ratio huius regule est: qz cū ꝑdicatū stet ꝓsonalr ⁊ nō possit de subto vīficari nisi pro sigto māli: ꝑdicatū trahit subm ad suppōnē mālez: qz talia sunt subiecta qualia ꝓmittunt a ꝑdicato: ⁊ nō ecōuerso. ¶ Pro veritate tñs regule magister ponit duas ꝯditiones. ꝓma q̄ subz non significet se formalr: qz tunc de necessitate supponeret ꝓsonalr ꝓ primā regulā. Scōa. deducto impedimēto signi limitātis ad suppōnē ꝓsonalē. signū. n. vle ⁊ particulare eiusdē gñis cū termino limitāt ad suppōnē ꝓsonalē: sicut ista vox hō limitat ad suppōnē mālē. ¶ Dubitat ꝫ scōaz ꝯditionē de cā. ſ. quare signa vīa ⁊ particularia eiusdem cū termino limitāt ad suppōnē ꝓsonalē. ¶ Sīlr ꝺubitatur. qnare ista vox hō ⁊ cū sit signum demōstrativum: ⁊ ꝯsiter ita posset demonstrare ꝙ significatuz formale sicut māle. magis trabit ad suppositionē mālez q̄z ꝓsonalem.

Dubitaz ꝫm. Dubium 1m

Ad ꝫm rñm. ¶ Ad ꝫm dicūt q. dā q̄ causa est: qz masculinū genꝰ sumptum est ex ꝓprietate rei que est potētia actiua: ⁊ femininuz genus sumptū est ex ꝓprietate rei que est potētia passiua ⁊ metaphorice ꝓ similitudinē res dicuntur masculi. ⁊ femi. gñis ad aialia in qbus videmus masculos bīe potētiā actiuā: ⁊ femi. bīe potētiaz passiuā: ⁊ qz hec ꝺūa magis repitur inter significata formalia q̄z mālia vel saltim expressio. ideo terminꝰ ꝓsonalr sumit si signo masculi. vel femi. gñis fit determinatus. ¶ Hec rñsio non valet: qz ēt signū vle ⁊ particulare i neutro gñe limitāt ad suppōnez ꝓsonalē: qđ ꝓz: qz dicēdo: nullus aiai est genus: vel aliqđ aiai est genus: supponit ly aiai ꝓsonalr i vtraqz: vbi sine signo supponeret mālr. Signū ēt i cōi gñe limitat ad suppositionē ꝓsonalē: vt dōo. ois hō est spēs: ly hō stat ꝓsonaliter. ¶ Jō dōz est aliter ⁊ dico duo. Primū ꝙ signa vīa ⁊ particularia masculini vel seminini vel cōis gñis limitant semp ad suppositionē ꝓsonalē. Dico secūdo ꝙ signa neutri gñis si addant terminis neutri gñis ꝰm primā ꝺpositionē: silr ad ꝓsonalē limitāt. Si vo addant termis qui non sunt neutri gñis ad mālē limitant. Ratio primi est: qz ois terminus debēs mālr supponere oz ee neutri gñis ⁊ indeclinabile nomē. Sed cū signuz vel masculi. se. vel cōis generis non ꝓbat terminū ad neutruz genus. ió non limitat ad mālē: sed qñcūqz signū ꝯcordat in gñe cū termino dato a ꝓma ꝺpositione trahit ad sigtuz formale: ⁊ qz trahit terminū ad illud genus ꝰm qđ hz sigtū formale: qz significatū formale cōpetit sibi ex impōne: ⁊ hoc dico de vocalibꝰ ⁊ scriptis. De mētalibꝰ aūt dico ꝙ trahit terminū mētalē ad illud genꝰ ꝰm qđ hz sigtū formale cōpetens sibi mālr. Et sic apparet ratio scōi: qz qñ terminꝰ discordat in gñe cū termino cui addit aut latinitas incōgrua est ⁊ illā non ꝓsiderat logicus: aut trahit terminuz ad neutrū genus ⁊ facit mālr stare: qz terminus stās māliter est neutri gñis ⁊ indeclinabile nomen. ¶ Ad 2m dicunt illi nostri amici ꝙ ista vox ly/soliū demonstrat significatū mālē: ideo limitat ad suppositionē mālē. Sed si q̄ris. quare demonstrat soliū sigtum māle. Dicūt ꝙ cā huius est: qz illud signū additur termino: modo licet terminus habeat vtrūqz significatū. ſ. māle ⁊ formale: qz tñ significatū formale est extra terminū. māle vo non est extra: sed ipsemet terminꝰ. ió ꝙ illud signū ly/magis demōstrat māle q̄z formale cū demonstrat terminus: ⁊ ꝯsiter ꝙ est intrinsecū ⁊ non est extrinsecū. ¶ Hec rñsio non valet: qz si ista esset cā ꝙ ista vox ly/magis demōstrat significatuz māle q̄z formale ꝓpter hoc: qz cū addit termino demonstrat sigtum propinquus ⁊ significatū propinquus est māle cū sit intrinsecū ⁊ ipsemet terminus: significatū vo formale sit remotius: qz extrinsecū est. A filī sequitur ꝙ oīa pronoia demonstratiua addita terminis demonstrāt soliū sigtū māle: ⁊ sic trabūt ad māle: vt dicēdo. iste homo currit: qđ falsum est: ꝓña pz manifeste. ¶ Ideo dicatur aliter. ſ. ꝙ illud signū ly/in voce ab ipositore ꝑ habuit ꝙ demōstret significatū māle ⁊ non formale: cuius signū est: qz nullā variationē casus: aut generis hz: sicut alia signa demonstratiua hāt: sed est neutri gñis ⁊ indeclinabile nomē: sicut terminus māliter supponēs.

Circa sextam ⁊ septimā regulas est dubiuz. vī est ꝙ non ita subm possit ostrahere predicatū ⁊ facere ꝙ supponat māliter: sicut ꝑdicatū subm. ¶ Ad qđ dicas ꝙ ꝺ est cā: qz predicatū hz rationē forme ⁊ attributi. subm aūt hz rationē māe ⁊ substratiz: ideo sicut materia diuertit ⁊ dearticulat a forma ⁊ nō ecōuerso. ita subiectum pōt diuerti a ꝑdicato: ⁊ nō ecōuerso. ⁊ ió ⁊c. ¶ Est aūt ꝺifficultas. vī est ꝙ dicēdo. homo est ens. non supponit in illa nec supponere pōt ly hō sic ꝑcise sigñdo māliter: ⁊ tñ in illa supponit māliter sic dicēdo. homo est nomē. cū tñ ly ens sigñet oēs tales terminos homo/⁊ ēt de illis verificet. ¶ Pro quo dicas ꝙ cū ly ens sit terminus prime intentionis: sigt. n. sua significata sub cōceptu rerum ⁊ nō terminorū. ⁊ ideo tale ꝑdicatū non trahit subm ad hoc vt supponat pro termino: sed relinqt ipm liberuz. ⁊ si non aliunde fit impeditū ꝺz capi pro suo potiori significato.

Contra rñsionem inſtat.

Alia rñsio

Contra rñsionem

Alia rñsio

Māfre. Dubitatio prime. Horādā ꝫm. Solutio.

Dubō. 2a

Solutio.

¶ Nota vlterius q̄ in illo cap̄ poterat poni vnica regula de predicato: q̄. s. id semper supponit pſonal̄r nisi fuerit habens vtrūq; significatū: r cū hoc addat illi signuz materialitatis. Istud p̄z ex oibus regulis istius capi.

¶ Ex quo segtur q̄ subalterne illi⁹. hō ē spēs non est. ois hō est spēs: ſz oē hō est spēs: nec particularis est illa. aliqs hō ē spēs: ſz illa. aliq̄ hō est spēs: nec singularis er⁹ est aliq̄ ista: rū: iste hō est spēs: ista hō ē spēs: sed ista hoc hō est spēs. Itē ꝺicto: rū huius. hō est spēs: nō est illud. nihil q̄ ē hō est spēs: aut nullus hō est spēs: q: tūc duo ꝺicta: ria: ſor: ēt simul vera: ſz illud. nullū hō ē spēs: nec subcōtrariū eius est: aliqs hō nō est spēs: seu aliqd q̄ est hō nō est spēs: ſz istud. aliq̄ hō non est spēs.

Rō aūt quare alique istaꝝ situanť i figura r aliq̄ nō: est: q: in aligbus seruať eaꝺē suppō r in aligb⁹ nō. vñ oēs ꝓpones exīstes i figura ꝺebēt hꝫ ē ꝓsimilē gñaliē suppōnē. ¶ Et si ꝺi. quare suppō mālis semper requirit signa neutri gñis. ¶ Dicitur q̄ ideo: q: ois terminus materialiter supponēs est neutri generis r indeclinabile nomē ꝑm grāmaticos.

Ratio bulus est q̄ aliā illarū situanť in figura r aliq̄ nō: q: in aligbus seruať eaꝺē suppō: r in aligb⁹ nō. vñ ꝓpones exīstes in figura ꝺebēt hꝫ cōsilem suppōnē gñaliē. Et si ꝺi. q̄re suppō mālis requirit signū neutri gñis. Ꝺi q̄ ió q: ois ter⁹ mālr supponēs est neutri generis r ideclinabile nomē ꝑm grāmaticos. ¶ Dubitať. q̄re nomē mālr sumptū sit ideclinabile: pſonal̄r vo decli nabile. ¶ Dicūt qdā q̄ fit ꝺiia inter terminū q̄n sumitur māliter r q̄n sumiť pſonal̄r. Sed ſi q̄ris. q̄re pſonal̄r sumēdo potius non est ideclinabile: sed declinabile. Dicūt duplici de cā. Prima est: q: frequētius sumiť pſonal̄r q̄z mālr: r fieret fastidiū ex frequēti vsu eiusdē vocis. Scōa cā est: q: ꝺiia casuū est sumpta ex proprietatibus reruz. noiatiuus. n. ipotat actionē: accusatiuus passionē: ió potius agēs sumiť in noiatiuo r pariēs in accusatiuo: r ista ꝺiia magis apparet iter figūra formalia q̄z mālia. ¶ Iste nuge sunt: ió non est opus istare ꝫ eas. ¶ Jó alr ꝺicam⁹ q̄ tūc termin⁹ stat pſonal̄r q̄n stat pro significato formali: r cuz stat pro formali stat p figūra ꝺato ex impōne: r hoc ꝺico ꝺe vocib⁹ r scriptꝫ. De mētalibus aūt ꝺico q̄ bñt ex nā rei. q̄n ѵo stat mālr stat pro figūra mālis q̄ ꝺibi cōpetit nālr. B aūt est sine variatione r ꝺeclinatione ex nā rei.

¶ Ex vltima r penultima regulis sequitur q̄ ista non est bona ꝙuersio: hō est spēs: spēs est hō: q: ly hō. in ꝑma supponit mālr: r in scōa pſonal̄r: ſz si ꝙuertatur simplr. spēs est ly hō: nec ista est bona ꝙuersio p accīs. nullū nomē est hō: ergo homo nō est nomen: sed segtur. igitur aliquid q̄ est homo non est nomen.

Et ratio bonꝫ est: q: in conuersione ꝺebet remanere eaꝺem suppositio generalis.

Nota ēt circa vltima ꝺicta q̄ ex illis iferť vnū ꝺictū q̄ ſuplus sepe est positū. s. q̄ ille ter⁹ hō pers̄o nal̄r sumptus est ꝺiuerse spēi ab alio sibi sili sumpto mā liter: supponit. n. p ꝺiuersis r ꝺiuersa sīgnt. ¶ Dubiū ē. vñ sit q̄ ꝺō: aliq̄ hō est suba. ly hō supponat mālr: ꝺi cē ꝺo aūt aliq̄ aial est suba supponat ly aial pſonal̄r: cū vtrobiq; addat adiectiuuz neutri gñis. ¶ Ad q̄ ꝺicas q̄ ꝺiuersitas est ex hoc q̄ ly aial q̄n supponit pro suo significato formali est neutri gñis. r ió sibi addēꝺo adiectiuum eiusdē gñis nō trahit ad suppōnē mālē. Ille aūt termin⁹ hō captus p sīgto formali est cōis gñis: r ió addēꝺo sibi aliq̄ tale signū neutri gñis trahit ad suppōnez mālem: alr nō seruaret ꝙgruitas. Et ió ponať talis regula: tali a signa: ꝺe: aliq̄ ꝺā: q̄ꝺā: r ꝓdūa i neutro gñe sūpta ad ꝺicta termīa positꝫ in oratione. (Qui vbi sumeretur aut sibi siles pro suo sīgto formali eēnt alterius gñis q̄z neutri) tra hunt talē terminū ad suppōnē mālē ꝺūmō alia requisita p suppōne sint: sed si talis termin⁹ supponeret p suo sīgto formali aut filio sit neutri gñis: tūc non hz talez vim ꝺ tale signū: imo facit illū sumi p suo potiori sīgto nisi aliunde adsit impedimētū: sed regrit aliq̄ nota mālitatis vt materialiter sumať: vt hic. aliqd ly animal est nomen.

In hoc cap̄ magister ponit septē regulas ꝫ q̄s arguit. ¶ Et p̄. ꝫ ꝑmā vbi ꝺi. terminus hñs vnū significatuz semp stat pſonal̄r. Contra. q: ꝺō ly: ens est ly ens: supponit ly ens mālr: r tñ hz vnū sīgnum. igit regula falsa. ꝓnūtia tz cū minori: r maiori ꝓbatur: q: vel ly ens pōt supponere mālr: aut nō. si sic. r ei addit ꝺictio mālitatis: igit stat mālr. Si non. igitur ista ēt: ipropria ly ens: est ly ens: ꝓbať ꝓnūtia. ois ꝓpositio in q̄ terminus hñs offm addit termino circa quē non pōt exercere suū offm̄ est ipropria: sicut p̄z in illa. ois ego curro: sed ista est hꝫ: cū in ea ponať ly ly. iuxta terminū nō potentē recipe offm̄ suū. vt tu ꝺicis. igit ista est impropria.

¶ Et ꝓfirmať: q: nisi ly ens staret mālr: tūc iste ꝓpones ꝙuerterent ly ens est ens: r ens est ens. p̄z: q: subiecta r ꝑdicata ꝙuertunť: r termini seruant eaꝺē suppōnē: r est ꝓsitis ꝺenoiatio propōnum. vt p̄z. ¶ Ad p̄m ꝺi q̄ ly ens stat pſonal̄r: r q̄. ꝓpō illa non est ipropria. Et cū arguit. ois ꝓpō in qua r̄. ꝓꝺicť. sed negať minor: r ꝺi q̄ offm̄ illi⁹ ꝺictionis ly nō est limitādi terminū cui addit ad stādū mālr: sed ad standū pro seruat sibi filer B offm̄ ibi exercet: vt p̄z. r si ꝺi q̄ q̄ꝺq; facit stare mālr ꝓꝺicť: ſz B est p accīs. s. cuz addit termino hñti ꝺuo sīgta. ¶ Et ad ꝓfirmationē negať q̄ ille ꝙuertanť r ꝺi q̄ ſubta r ꝑdicata ꝙuertanť r̄ē. ex hoc tñ non segtur q̄ ille ꝙuertantur: q: stricte stat r ꝺearticulatiue ly ens in p̄ª q̄z in 2ª: q: in p̄ª stat pro se vel sibi filꝫ. r in 2ª pro oib⁹ ens ib⁹. Et ē exēplū sile i istis. q̄libet hō currit: r q̄libet hō currit: vbi ly hō ꝺearticulať in vna pro masculino: r non in alia q̄ntū cūq; ly hō. r ly homo ꝙuertanť. ¶ Contra tertiā regulā arguit sic. extrema istius. Addā est ens. sunt p̄: r tñ subz stat mālr. igit regula falsa. p̄z ꝓnūtia cuz maiori: r minori ꝓbať: q: ꝑdicatuz verificať ꝺe subto: r B pro sīgto mālitū. igit subm supponit mālr. p̄z ꝓnūtia: q: verificari est referius ad supponere: r ió segtur. verificať mālr. igit supponit mālr ab inferiori r̄ē. ¶ Scōo arguit ꝫ q̄ntā ꝓnūtia fundamento: q: ꝺō. ꝓpō est termin⁹ ꝺicit: regula q̄ ābo stāt pſonal̄r. Cōtra: ꝑdicatū verificať ꝺe subiecto tā pro sīgto mālis q̄z pro pſonali. vt p̄z. igit subz supponet vtroq; mō. s. formal̄r r mālr. ¶ Tertio arguit ꝫ sextā filī mōt q: ꝺō. ens est oio per regulā ly oio stat pſonal̄r: sed arguit q̄ mālr: q: ly oio verificať ꝺe subto: r B pro sīgto mālis ipsius ꝑdicati. ¶ Quarto arguit ꝫ 7ᵃᵐ: q: ꝺō. ꝺō q̄ legit est nomen. stat ly hō pſonal̄r: r tñ p regulā ꝺeberet stare mālr. igit regula falsa. p̄z ꝓnūtia cū minori: r maiori ꝓbať: q: nisi staret pſonaliter non adderetur ei conueniēter relatiuuz in masculino. ¶ Quinto arguit ꝫ eandez: q: eo ꝺato segtur q̄ idē significatū est personale r materiale. ꝓnūs videť falsum: r ꝓnūtia ꝓbať: q: capio istā. bo-

Ꝑan. c°. 38. tra. logi. par. S°

Dubium.

Obiectio

Responsio:

Mēgbus.

Responsio.

Dubium.

Responsio.

Mēgbus.

Mālre.

Dubū vnica.

Solutio.

Ritius.

Contra ꝑmā regulā argt.

Cōfirmatio

Ad p̄m

Ad confir.

Contra tertiā regulā argt.

Contra 5ᵃᵐ regulā argut.

Contra sextaz regulam.

Contra septimā regulam.

Contra eādē arguitur.

mo est nomẽ: ꝛ arguit sic. ꝙ regulã subiectũ stat mãliter, ꝛ ꝑdicatũ formaliter: ꝛ ꝓpositio est vera ꝛ affirmativa. igitur subm ꝛ ꝑdicatũ stant pro eodem: ꝛ vtra: subiectus ꝛ predicatũ stant pro eodem: ꝛ qõlibet pro quo stat subiectum est significatum mãliter: ꝛ qõlibet pro quo stat ꝑdicatum est formale. igit idẽ est significatũ formale ꝛ materiale.

Ad ꝑm ¶ Ad ista rñ. ad ꝑmũ dr negando ꝙ in ista. Adas est ens. ꝑdicatũ verificetur de subito pro significato mãli ipsius subiecti. Immo dr ꝙ ꝑdicatũ nullo modo verificatur de subito ꝛ ꝓpositio est simpliter falsa: ꝛ logici acceptãt eã pro falsa: ꝛ sic non segtur ꝙ supponat ly Adã mãliter ꝛ breuiter. ly Adã. stat personaliter: qz logici ex cõi ꝙsuetudine: ꝛ ex modo itelligẽdi ꝛ non absq; rõne nõ acceptãt ꝙ ꝑdicata ꝑme intẽrionis limitẽt subm ad standũ mãliter.

Ad 2m ¶ Ad 2m dicit filr negãdo ꝙ in illa. ꝓpositio est terminus. ꝑdicatũ verificet de subito pro vtroq; significato. Sed tñ pro significato formaliter: boc qz logici ex ꝙsuetudine ꝓcipiunt per illã ꝙ vera propositio est terminus.

Ad 3m ¶ Ad 3m rñ. eodẽ modo ꝑcise.

Ad 4m ¶ Ad 4m dr ꝙ in ista. homo qui legit est nomen. ly homo, stat ꝑsonaliter ꝛ ꝓpositio est falsa: ꝛ cũ dr ꝙ est ꝫ regulas: dr negãdo: qz regula dicit ꝙ qñ subm est primi: ꝛ ꝑdicatũ secũdi: ꝛ subm non significat formaliter se. i. hꝫ duo significata nec ei addatur limitatio limitãs ad suppositionẽ ꝑsonalẽ. tũc subm stat mãliter. modo hic addit limitatio. s. illud relatiuus ꝙ i masculino qõ limitat ad suppositionẽ ꝑsonalẽ. vt ps.

Ad 5m ¶ Ad 5m ꝓceditur totũ: nec est inconueniẽs ꝙ idẽ sit significatus formale ꝛ materiale respectu diuersoꝝ. nã ly hõ, est significatũ mãle sui ipsius ꝛ formale illius termini nomen. vt ps.

ꝓ primo ¶ Sed circa dicta sunt petitiones. prima. vnde est ꝙ veri hoies sunt significata ꝑsonalia istius termini homo: ꝛ ille dictiones homo. sunt figũ mãlia.

Rñsio. ¶ Rñ. ꝙ hoc ideo est: qz veri hoies signiant ab illo termino hõ. ꝛm significationẽ personalẽ seu facientẽ terminũ esse terminum seu formalẽ: que oia pro eodẽ habeo. Sed ille dictiones homo signiant ab illo termino hõ. non ꝛm significationẽ faciẽtẽ illũ esse terminũ: aut ꝛm signationẽ personalẽ.

Notandum. H ¶ Pro quo est notandũ ꝙ ille terminus homo: ꝛ qlibet alius terminus cathegorematicus hꝫ duplicẽ significationẽ. vnã ꝙ quã signt tñ se: ꝛ qõlibet sibi simile: ꝛ per istã non hꝫ ille terminus homo ꝙ sit terminus: sicut nec res illa q̃ est sor. hꝫ ꝓ id qõ significat se ꝛ qõlibet sibi simile ꝙ sit terminus: ꝛ ista signtio dr significatio mãlis illius termini. Alia significatio est ꝑ quã iste termin hõ, significat aliud preter se: ꝛ ista appellat formalis ꝛ ꝑsonalis: vt puta significatio qua signiat veros hoies: ꝛ hinc est ꝙ significata ꝑ ꝑmã appellant mãlia: ꝛ per secundaꝫ formalia.

Dubitatio ¶ Sed dices. quare secũda signtio appellatur formalis ꝛ ꝑma mãlis.

Rñsio. ¶ Rñdeo ꝙ sicut in nãlibus oẽ illud appellatur forma: qõ est complemẽtũ rei: sicut aia intellectiua est forma hois: qz est illud ꝑ cuius aduẽtum in mã ꝑsupposita fit homo: ꝛ illud ꝑsuppositũ aie appellatur mã: ita in ꝓposito: qz per secũdã significationẽ supueniẽtẽ ꝑme terminus fit terminus: sicut homo fit hõ ꝑ aiam. secũda signtio dr formalis ꝛ prima mãlis.

2a pertio ¶ Secũda pertitio. an sicut ly homo. hꝫ duo significata: ita sinus

I terminus infinitꝰ. s. ly non hõ. habeat duo.

Rñsio. ¶ Rñ. ꝙ nõ: imo dr pro regula ꝙ semper aut quasi semper omnis dictio cathe[a] habens duo significata: infinitata habebit vnum tñ. patet de ly homo: ꝛ ly non homo: ꝛ eꝫ. ois dictio cathe[a] habens vnum significatũ: infinitata habebit duo: sicut ps de ly terminus: ꝛ ly non terminus.

3a pertio. ¶ Tertia pertitio. an ly ens, sit signtum mãle sui ipsius.

Rñsio. ¶ Rñ. ꝙ nomiꝫ ꝑsonale: qz significatũ formale dictũ est ꝙ est illõ qõ significatur a termino ꝛm significationẽ facientẽ terminũ esse terminũ. modo sic est in proposito: qz ly ens signiicat se ꝛm significationẽ faciẽtẽ ipsuꝫ esse terminũ. Nam ꝛm illã significationẽ signiat oia entia: sicut ly homo. oẽs hoies: ꝛ ipmmet est vnũ ens. Jõ ꝛm talẽ signiicationẽ significat seipm. Et si dr ꝙ a pari est mãle: etiam qz significat a seipso ꝛm significationẽ non faciẽtẽ ipsuꝫ esse terminũ. dr ꝙ non est significatũ mãle: neq; valet cõsequẽtia ista. ly ens, significat a se ꝛ non significatur ꝛm significationem non faciẽtẽ ipsum esse terminũ. igitur est significatũ materiale sui. sed opꝫ sic argui si bene aduertis dicta supiora. ly ens, significat a se ꝛ non significatur ꝛm significationem faciẽtẽ ipsum esse terminũ. igitur est significatuꝫ materiale sui: sed antecedens est falsum. vt patet.

¶ Caplm de suppositione materiali.

Cap. 3. 2. tractatus. ꝓ oriat. suppo materiali.

MAterialis suppõ plures cõtinet diuisiones. quaꝝ prima est ista. Suppõnũ mãlũ alia discreta: alia cõis. Suppositio materialis discreta est acceptio termini materialiter supponẽtis cũ pnomine demõstratiuo. vt hoc hõ est spẽs: iste terminus animal est genus. Suppõ mãlis cõis est acceptio termini mãliter supponentis sine pnoie demonstratiuo: vt homo est nominatiui casus. Petrus est nomẽ pro primum. ¶ Cũ ly Petrus ꝑsonaliter sumptũ ẽ terminus discretus ꝛ nomẽ ꝑpriũ: sed materialiter ẽ terminus cõis ꝑdicabilis de plibꝰ. vꝫ. de isto termino Petrus i mẽte: ꝛ de isto in scripto ꝛ de isto in voce. Silr dicendo: tu est pronomẽ demõstratiuũ subm huius non est pronomẽ: sed nomẽ indeclinabiliter sumptum habens similiter plura suppõsita.

Notandũ

Aduerte circa diffinitionẽ ꝙ ly acceptio termini mãliter supponẽtis in vtraq; est loco generis: ly cũ ꝓnoie demõstratiuo ponit loco differẽtie ad diuidẽdũ suppõnis cõis que est acceptio termini cõis sine pronoie demonstratiuo: sed qñ simile cũ ꝓnoie demõstratiuo est terminus discretus: qz signt tñ rem vnã discretã ꝛ distinctã ab alijs. ¶ Suppositio vo cõis dicitur ratione termini cõis sic stantis. Terminus autẽ communis est q signt plures res ꝛm vnam impositionẽ. De verificatione vo exẽplorum est dubium: sed illud declarabitur in suppositione determinata. ideo nunc relinquo.

Mẽghus. Notandũ

Circa 3m cap. dicem terminũ supponere discrete: qz hꝫ modũ signdi discretũ: ꝛ singularẽ: non autẽ ꝙ tñ supponat pro vno suppõsito. dicẽdo enim isti currunt dem̃ratis tribus aut plibus boib9. supponit ly isti discrete ꝫ verã opinionẽ: ꝛ tñ multa suppõsita hꝫ. vt ps. non ẽt dicimus terminuꝫ cõiter supponere aut mãliter aut formaliter: qz pro plibus suppõsitis supponat: sed solũ ratione modi signdi cõis. vñ vdo: phenix est. aut instãs est. supponit subm vtriusq; ꝓpositionis cõiter. vt ps. ꝛ tñ tñ ꝑ vno suppõsito supponit: vt colligit ex ꝑdictis.

Mãfre. Notãdũ 5m. K

¶ Nota ẽt ꝙ ista diuisio suppõnis mãlis: vel ẽt formalis i cões ꝛ discretã est sufficiẽs: neq; dicas cũ Pe. mã. dãdo exẽm de suppositione ꝑsonali: ꝙ vdo asinus sor. currit. aut hic nellus bois gescit: ꝙ subm supponit cõiter ꝛ discrete sil. qz teneo ꝙ qõlibet subm aut cõiter solũ: aut discrete solũ supponat ratione vnius modi discreti: aut cõis significandi. vide oia ista in 3a. q. suppõnũ Apollinaris.

Notandũ 3m

¶ Nota ẽt ꝙ qñ ꝓcedit talis ꝓpositio. Petrus est nomẽ ꝑpriũ: aut sortes

sortes est noiatiui casus: q; ex illo loco habemus inferre
licut oi mō est tenēdū: q; termin⁹ mālr supponēs suppo-
nat pro vno termino psonali supponēte: vt in illa. sortes
est nomē ppriū. supponit eni p ly sor. psonalr supponēte
in illa. sor. currit: neq; ℔ est inconueniēs i qz ly illi termini
sint diuersaz spērū. dicunt tñ cē silēs: qz ad sūtudinem
terminoz non requirit omnino similitudo specifica.

2ª dño sup. macrena. ¶ Secūda diuisio est ista. Suppōnū māliuz
cōiuz alia determinata: alia confusa. Suppō.
mālis determinata ē aceptio termini mālr
supponētis sub quo ꝓtingit dēscēdere ad oia
eius suppōsita disiūctiue: vt hō est terminus
cōis: z isti sunt oēs termini hō: ergo hoc hō ē
terminus cōis: vel hoc hō ē terminus cōis:
Corolaria. z sic de singulis. ¶ Ex quo segtur q; ista p-
positio est vera. hō nō est noiatiui casus: sicut
ista hō est noiatiui casus: qz sunt due indefi-
nite subcōtrarie: in quaz p̄ria verificat subiṁ
pro isto termino hō q ē datiui vel accusatiui
casus mālr supto: z i alia p silē q est noiatiui
casus. Et ita ꝓcedit q; amo ē v̄bū: z q; amo
nō est v̄bū: legēs est pticipiū: z legens nō est
participiū: tu est ꝓnomē demōstratiuū: z tu
nō ē ꝓnomē demōstratiuū: nec sunt iste ꝑdi-
ctorie: sz subcōtrarie: ideo nō cōcedo q; amo
est verbū: z nullus amo est verbū: tu est ꝓno-
mē: z nullus tu est ꝓnomē: qz sunt ꝑdictorie.

Mēgbus. Dubium de exemplo tē. Quid sit mo dus r supponē q; qd i modis r vide ꝓba. 23. ꝑ ou.

Dubitat circa hoc exēplū hō est terminus cōis:
qz cū ista ꝓpō sit vera: sz descēdere disiū-
ctiue ſm magistrū sub ly hō: z tñ descensus nō apparet
verus: qz descēderet sic. z isti sunt oēs termini hō. ergo
hoc hō est terminus cōis vel hoc hō est terminus cōis:
z sic de alijs arguit: q; ꝓpō sit falsum. z añs sit verū pro-
bat: qz hoc hō est terminus discretus. ergo nō est termi-
nus cōis: tenet ꝓpō is ab affirmatiua vnius disperati ad
negatiuā alterius. añs ꝓbat 2ª. ¶ Primo. qz hoc hō ē
Arguit 2º. indiuiduū de ly hō: sed ly hō est spēs spāliſſima. ergo ℔
homo ē terminus discretus. ¶ Scōo fortius. Quicūq;
terminus solū per se sumptus est discretus in ꝓpōne sup
ponit discrete. sed iste terminus hoc hō solū p se sumpt⁹
est terminus discretus. ergo iste terminus hoc hō suppo
nit discrete. maior ꝓz: qz oppositū implicat: minor etiaz
patet per magrm in exemplificādo de suppōne discreta:
Consule argu⁹ pōt fieri de illa. hō est spēs: cū ꝓpō sit ve-
ra: z ly hō supponit determinate: z tñ descēsus ē falsus.
z isti sunt oēs termini hō. ergo ℔ hō est spēs: z sic ō alijs.
Respōio ꝑ⁹. ꝓbatiō tñ est falsuz pro qualibet pte: qz hoc hō est termin⁹
discretus: vt ꝓbatū est. q; nō est terminus cōis. ¶ Ad ℔
sunt duo modi respondendi famosiores. ¶ Primus est
aliqz oz̄ dicētiū q; hoc hō est terminus cōis: z fil' q; ℔
hō est spēs: z ꝓz concedunt q; ly hō est spēs subalterna
cū sit supio: ad hoc hō qō est species spāliſſima. Et ratio
horū est: qz ois terminus stans materialiter est termin⁹
cōis: cui videt magr assentire: z cum ista sit vera descēn-
sus est verus: iō dicūt q; sub ista cōtingit descendere: hō
est termin⁹ cōis: z isti sunt oēs termini hō. ergo hoc hō
est terminus cōis: vel hoc hō est terminus cōis. ¶ Ad
argumēta in oppositū ꝑz ſm illos solutio. ¶ Ad ꝑm eni
cū dō: hoc hō est terminus discretus. ergo nō est termi-
nus cōis: cōcedunt ꝓntiā: sed negant añs. Ad ꝑm ꝓba-
tionē cū dō hoc hō cōtinet sub ly homo: sed ly hō ē spēs
spāliſſima. negat minor: imo ly hō est spēs subalterna: z
ly hō est spēs spāliſſima. ¶ Ad 2ᵐ ꝓbationē negāt ma-
iorē. s. q; qcūq; terminus p se sumptꝰ supponit discrete ti
sit termin⁹ discretus: sed verū est dicunt in suppōne ꝑso-
nali. In māli vō nō: sed terminus cōis cū ꝓnoie demon-
strativo stat discrete. Cōsimilr rñdet ad illā: hō est spēs.
De rñsionibus iudicio meo nō valēt: iō cōtra ipsas arguā. Ad 2ᵐ.
¶ Primo ꝑ ꝑᵐ argr: per te illa est vera. homo est spēs Cōtra primā
subalterna/z ly hō supponit determinate: z tñ descēsus responēm
est falsus: z isti sunt oēs termini hō. g hoc hō est species argui ꝓmo.
subalterna: vel ℔ hō est spēs subalterna: z sic de alijs. g̃
q̄liber illaz est falsa: hoc hō ē spēs subalterna: z hoc hō
est spēs subalterna: qz idē non est spēs spāliſſima z spēs
subalterna. ¶ Scōo sic. hec opio ꝓcedit q; hec est vera: Arguit 2º.
℔ hō est spēs spāliſſima: tūc arguit. Ois spēs spāliſſima
est ꝑdicabilis de pūbus: sed hoc hō ꝓte est spēs spāliſſi
ma. g̃ erit ꝑdicabile de pāb⁹. Quero de qbus ꝑdicat: z
ponat casus q; sint tñ tres termini hō in scripto: ꝓmus
sit. a. scōs. b. tertiꝰ. c. z ꝓz q; hoc ōmfando. a. nō ꝑdicat
de pāb⁹ māliter loquendo: qz nec ꝑdicat de. b. nec de. c.
qz. b. nō est. a. nec. c. est. a. z sic de alijs arg. ¶ Ideo for- Arguit 3º.
tius sic arguit' ꝓbando q; hoc hō nō sit termin⁹ cōis: qz
q̄liber spēs spāliſſima ℔ aliquē terminū sub se: spēs enī
℔ indiuiduū: sed hoc hō nullū indiuiduū ℔ sub se ꝓpo
sitionē: qz ois termin⁹ stans māliter est cōis: mō nullus
terminus cōis māliter stans est minus cōis q̄ spēs spā-
liſſima. g̃ rē. ¶ Cōtra 2ᵐ rñsionē argr: tu negas q; qui- Cōtra sectam
cūq; supponit discrete sit terminus discretus. Quero g̃ responsionez
a te ꝓpqd dō suppō discrete: z nō potes dicere nisi rōne argui ꝓmo.
termini discreti. quare rē. ¶ Scōo sic. ois spēs ℔ all- Arguit 2º.
qō idiuiduū sub se: sed ly hō māliter stans est spēs. g̃ ℔
indiuiduū sub se: sed cū nō habeat idē indiuiduū q̄n stat
māliter: z q̄n stat ꝑsonaliter nō habebit g̃ istū boiez nec
illū: sed aliquē terminū de quo māliter verificat: sz qō-
liber indiuiduū est terminus discretus. g̃ rē. Quivolūt
hāc opinionē sustinere iustū est q; ad ℔ argu⁴ rñdeāt.
¶ Scōs modus rñdēdi ꝓmittit q; termin⁹ stans mālr 3ª rñsio.
supponit ꝑ se vel ꝓ sibi sili. ℔ ꝓz p magrm in declatione
dissonis suppōnis mālis: vbi dicit: q; nōo hō ē nomē/ly
hō supponit mālr: cuz nō supponat nisi ꝓ se vel pro sibi
sili q̄ sunt figūra mālia isti⁹ termini hō. ¶ Tūc ad rōnes
in oppoᵐ rñr. ¶ Ad ꝑᵐ dī q; ista. hō est terminꝰ cōis: rē
vera: z filr ista. hō est spēs: z q; descēsus ē verus. g̃ hoc
hō est terᵐⁱ cōis, vt ℔ hō est terminꝰ cōis: z sic ō alijs ēt.
g̃ ℔ hō est spēs vl ℔ est spēs. Et cū tu arguis ℔ hō ē ter-
minꝰ discretus. Dico q; vera est: sz illa ꝓpō. hō ē terminꝰ
cōis. est vera: nō qz ly ℔ hō supponat ꝓ se: sz qz supponit
ꝓ suo sili qō ē terminꝰ cōis: puta ꝓ fratre bui⁹ ꝓpōnis
hō ē aīal: vl bui⁹ hō ē spēs: z talis ē terᵐⁱ cōis: z ē spēs:
vel sic iste terminꝰ hō ꝑsonalr sumptꝰ est terminꝰ cōis: z
spēs ad istū boiez z istū. s. sor. z ꝑsonē: ita mālr sumptꝰ
est spēs ad istos terminos ℔ hō: vel ℔ hō. sic eni vera est
q; iste hō est hō: z iste hō est hō: ita vera est q; ℔ hō est ly
hō: z ly hō mālr sumptꝰ fit spēs: sic ly hō ꝑsonalr sum-
ptꝰ: ꝓ aliis tñ idiuiduis: vt dicit Magr i logica magna i
tractatu ō suppōnib⁹. ¶ Ad 2ᵐ rōnē ꝓz rñ°: qz ℔ ē ter- Ad 2ᵐ
℔ hō ē terminꝰ discretꝰ: put ly ℔ hō supponit ꝓ se: z ℔ ē
vera. ℔ hō est terminꝰ cōis: put supponit ꝓ sibi sili. Sicr
illie due sunt fil' vere. ℔ hō est spēs, hoc hō nō est spēs. ꝑᵐ
put supponit ꝓ sibi sili. 2ª put supponit ꝓ se. hāc sniaz
cū magr affirmaret in logica magna credo esse verā z a
nullo habui misi a magro fundamētalr. Erquo seqtur
q; magr sic cōcedēbat ferri veritatē. s. ꝓpōnū ꝑᵐ z 2ª. s. hō est
noiatiui casus: z hō nō est noiatiui casus: ly hō i vtraq;
stat mālr z ē ideclinabile sic. noiatiuo ℔ hō: grō bui⁹ hō.

pūnia verificat̃ ꝑ hoc termino hō: vt est noīatiui casus, 2ᵘ verificat̃ ꝑ ḃ termio hō vt ē gti casus vł dri: q tūc nō est noīatiui casus: ḋ sīl sit nomīatiui casus. ¶ Alie due ꝓpones amo ē x̄bū: amo nō ē x̄bū. 1ᵘ verificat̃ put ſubm illius, ꝓnia ſtat mālr. ḡ est nomē indeclinabile ſic. noiatiuo ḃ amo: gtō ḃui⁹ amo: ſi est nomē indeclinabi le nō est verbū. ꝑ verificat̃ put ſubm ſupponit ꝓo ſibi ſil : puta ꝓo illo termino amo poſito in illa o'one. ego amo Pe. vt ꝑs ꝓ relatoriū ſyllm tic: ḃ est x̄bū mēon. ſtrādo ly amo in illa ꝓpone. ego amo Pe. ꝛ ḃ ē ly amo, ergo amo ē x̄bū. ¶ Alie due ꝓpones legēs est ꝓncipiū: legēs nō est ꝓncipiū. 1ᵘ est vera ꝓut ly legēs ſupponit ꝓ ſeipſo termino: q illud gō est ſubm in ꝑ. ꝓpone ē nomē indeclinabile. igit̃ nō erit ꝓncipiū. ſed ꝑ ꝛ reddit̃ vera ꝓ ſibi ſil: puta ꝓo illo termino legēs: qui ponitur in ſita ꝓpōe: ego ſuꝫ legēs donatꝰ. ¶ Alie due ꝓpositiones: tu es ꝓnomen demōſtrativū: tu nō est ꝓnomē demōſtra tiuum. 1ᵘ est vera ꝓout ſupponit ꝓo ſeipſo q ſubm est nomen indeclinabile. ꝑ est vera ꝓout ſupponit ꝓo ſibi ſi milꝫ: puta ꝓo ſubiecto huius ꝓpositionis: tu legis.

Manfre. Holkᵒᵗ ꝓmū.

Pro diffone ſuppōnis determinate intellige ḡ illa est ſic ſuppleēda. ḡ rōne il lius ꝓ ꝛ ꝓncipalꝫ licear descendere de ſorma ꝛē. gō bico ꝓr talē terminū. hō in illa ꝓpone. oē hō est nomē. ſub il lo eni licet descēdē ſimplicitue ꝓ forma: q copulatiue ꝛē. ḡ ēt diſiūctiue forma: rius nō ꝓ ꝛ ꝓncipalr. ¶ Conſidera ēti circa ras tales ꝓpones ꝛcellas. amo est verbū: amo nō est verbū. hō est noiatiui casus: hō nō est noiatiui casus: q ly illa ꝑcedant̃ nō ēt a ſili ꝑcedēda ſunt ſita quo. hō ē ſpēs: hō nō est ſpēs. Jta enim est vera. oē hō est ſpēs. cum gliber talis terminus, hō cōpiendat̃ ſub diffone ſpēi: nec̃ ex ḃ iferas ꝙ ꝑles ſint ſpēs humanec̃ ly ſint ꝑles tales terminirōne ni nāc vnius ſpecifice: vel ſaltem rei appzhenſe ei modo ſpecifico vna nā dicitur ſpecies.

Holandus 2ᵐ.

Holandus 3ᵐ.

¶ Suppō mālis ꝓnſa est acceptio termi materialꝫ cōiter ſupponētis ſub quo nō ꝓtingit descēdere ad oia ſua ſuppoſita diſiūctiue: vt tm̄ hō ē nomē: ꝛ iſti ſunt oēs termi hō. ḡ tm̄ hoc hō ē nomē: vł tm̄ hoc hō ē nomē: ꝛ ſic ō ſingul. in caſu eni aſiꝰ est vex ꝛ ꝓnſa ē falſus.

Mēgbus. Notandum

Aduerte circa exēplū q̄uo nō licet descendere: q casu poſito aſiꝰ ē vex ꝓnſa falſus. vt po nat̃ ḡ ſint tm̄ duo termini hō in mūdo ḡ ſint noia: vnus ſcripꝰ: libro meo: alter ī libꝰ tuo: tūc illa est x̄a: tm̄ hō ē nomē. vt ꝑs ꝓ exponētes: ꝛ ēt descēſus ē falſus. ꝛ iſti ſut oēs termini hō demſtatiu illius noibus. ḡ mi ḃ hō est nomē. ꝓnſa ꝓ vtraq; ꝑte est falſus: ſimo nō tm̄ ḃ hō ē nomē.

Manfre. Holādꝰ ꝑᵐ

Circa diffone ſuppōnis mālis cōſute, nota ḡ ꝓ exē illius ponit̃ a Paulo ḃ: tm̄ hō est nomē. Et ꝛ ḡ nō valet argꝫ ḃ. tm̄ hō est nomē: ꝛ hec ſunt oia ly hō. ḡ tm̄ ḃ hō est nomē: vel nō ḃ hō est nomen ꝛē. q̄ in caſu dicit ipſe falſis est vex: ꝛ ꝓnſa falſus, ſed ſta rō nō ē vera: q nō ſt poſe: aſiꝰ eſſe vex. ſi enī illud aſis est. ḡ ꝑdica tu est hō. ꝑdicatū est ly nomen, ꝛ nō ly hō: vt ꝑs. ¶ Sed dicas aliā rōnē ḡ illa ꝓnia nō valet ex ḃ ḡ ſtat ḡ aliqñ erit ita ſicut ſignificat̃ mō per aſiꝰ: ꝛ ꝓo tunc nō erit ita ſicut ſignificat̃ nūc per ꝓnia: puta ponēdo ḡ craſtina die erunt ſolū illa tria noia, ly hō, ly hō, ly hō. nūc ſignificatū antecedēs erit vex: ꝛ nō ſignificatū ꝓnie. vt ꝑs in ca ſu. ḡ ꝓntia nō valet per 3ᵐ regulā ſequēte ap. Sirodi.

3ª diſio ſup. mat er ia.

4ª diuiſio ſup. mā.

¶ Tertia diſio ē ista. Suppōnū mālīū ꝓnſa: rius: q̄dā ē ꝓnſa tm̄: ꝛ q̄dā ꝓnſa diſtributiua.

¶ Quarta diſio ē ista. Suppōnū mālīū ꝓnſa: tm̄: q̄dā ē mobilis: q̄dā imobilis. Suppō mālis ꝓnſa tm̄ mobilis est acceptio termini mālis ſuppōnētis: ſub quo ꝓtigit descēdere ad oſa ſua ſuppoſita diſiunctim: vt tm̄ hō est nomē: ꝛ hec ſūt oia ly hō: ergo tm̄ hoc hō vł hoc homo: ꝛ ſic de ſingulis est nomcu.

Mēgbus. Notādꝰ ꝑᵐ

Aduerte ꝓo declatione exꝑli magꝫi: q̄uo ly de/ ſcēdere diſiunctiue: q̄ est oſa ire diſiun ctim ꝛ diſiūctiui copulatiꝫ ꝛ copulatiuꝫ. Diſiūctiua eni regrit aliq̄ā ꝑē determinate verā. Diſiūctꝫ ño nō, vł poſito ḡ ſor. desēſus ſufficeret trahere nauiꝫ: nec ꝑlo de ſenſu tm̄ trahereť nauiꝫ: nec diſiunctiua erē falſa. ſor. trahit nauim: vel pla. trahit nauiꝫ: q nulla ḡs est x̄a diſiun ctim tm̄ est ver. ſor. vel plo trahit nauꝫ. ¶ Sꝫ aduerte vlteriꝰ ḡ diſiūctꝫ pōt teneri 2ᵘ. diuiſiue ꝛ collective: tēq; collectiue regrit x̄ificationē toť ꝓ diſiūcti ſil ꝛ nulꝫ partis ſeoꝝ ſuꝫ vr in caſu poſito iſta est x̄a. ſor. vł plo tra bunt nauiꝫ: collectiue tenēdo diſiūctiū: ꝛ ab illo diſiūcto ad diſiūctiua de ꝑſilb⁹ ꝛminis nō valet ꝓntia: vr in ca ſu poſito iſta ē x̄a: nec ex ḡlibet ꝑte diſiūcti ſequit ipm. x̄bi gr̄a. nō ſeq̄ſ: ego differo a te. ḡ differo a te vel a me. aſis enī ex vex. ꝛ ꝓnſ est falſus, diuiſiue ḃo tenēdo regrit verificationē vni⁹ ḡtis ſeoꝝ⁹ vr in caſu ſupꝓſita est falſa. ſor. vł pla. trahūt nauiꝫ: ꝛ a tali diſiūcto ḃ diuiſiue ten to ad diſiūctiua de ꝑſilb⁹ ꝛminis. valet ꝓntia. Copulatꝫ ēt pōt teneri 2ᵘ collective ꝛ diuiſiue. Copulatꝫ collectiue tenēdo regrit x̄ificationē toť ꝓ copulati ſil ꝛ nō cuiuſlibet ꝑtis ſeoꝝ⁹ nec alie⁹ ꝛ a tali copulato ad copulatiuū ſa cta de ꝑſilb⁹ ꝛminis nō valet ꝓntia. vr in caſu ſupꝓſita ſcēs ḃ est x̄a ſor. ꝛ pla. trahūt nauiꝫ. diuiſiue ḃo tenēdo regrit verificationē cuiuſlꝫ ꝓris ſeoꝝ⁹ ꝛ diuiſiue: ꝛ ex copulato ſeqtur copulatiua de ꝑſilb⁹ ꝛminis. ſeq̄ſ enī. ſor. ꝛ pla. currūt. ḡ ſor. currit ꝛ pla. currit. ¶ Ad. ꝓpoſitū: ḡ liceť descēdere diſiunctim ſufficit collective vel diuiſiue. Jn exēplo magiſtri licet descendere diſiunctim collectiue.

Mēgbus. Notandum

¶ Suppō mālis ꝓnſa tm̄ imobilis ē acceptio termi mālꝫ cōiter ſupponētis ſub quo nō ꝓti git descēdēre: ſi ꝓtigeret descēdere: descēde reť diſiūcti: vt nēcio hō ē ſpēs. ly hō. ſtat ꝓnſa et tm̄ imobil: q: nō licet descēdē. vñ nō ſeq̄ſ. nēcio hō est ſpēs: ꝛ iſti ſunt oēs termini hō. ḡ neceſſario. hoc hō vel hoc hō: ꝛ ſic ō ſingu lis est ſpēs. aſis eni est vex. ꝛ ꝓnſ falſum: ſi cōtingeret descēdere descēdereť mō dicto.

Mēgbus. Notandum

Aduerte circa exm magiſtri quo nō licet descēdere diſiūctim: q descēdendo aſis est verū. ꝛ ꝓnſ ſim. vr ſic ꝛ iſti ſunt oēs termini hō. ḡ nēcio ḃ hō. vł ḃ hō est ſpēs. aſis ē vex. vt ꝑs. ꝛ ꝓnſ ſim. Qz aūt ꝓnſ ſit ſim. ꝓbꝫ ꝑ exponētes ſuas: ꝛ ſic exponiť: ḃ hō vł ḃ hō ē ſpēs: ꝛ nō ꝑt ē gn ḃ hō. vł ḃ hō ſit ſpēs. ḡ ilta 2ª ē fa: q ꝑt eſſe ḡ hoc hō. vel hoc hō non ſit ſpēs: q ꝑt eſſe ḡ nō ſit: ꝛ ꝑtet ḡ nō ſit ſpēs. Poſſet etiā aliter ꝓbari ꝓnia eſſe falſiꝫ ſic. Cōtigeret hoc hō. vł hoc hō ēt ſpēs. ergo nō nēcio hoc hō. vel hoc hō ēt ſpēs. ꝓntia ꝓ ab equalē ad equalē tem. ꝛ a ꝓbat: q hoc hō. vel hoc hō ēt ſpēs: ꝛ ꝓt eſſe ḡ hoc hō. vel hoc hō nō ſit ſpēs. ergo cō tingenter hoc homo. vel hoc homo est ſpecies.

Manfre. Holādꝰ ꝑᵐ.

Conſidera vlteriꝰ circa diffone ſuppōnis mālis cōſute. tm̄ imobilis: ꝛ iō dr̄: ſi liceret descendere liceret descendere diſiunctim ad denotandū ꝙ deſcenſus diſiunctus eſt accōmodatus ꝛ conueniens

ꝛ ꝑpinꝰ ſuppoñi cõſuſe mñ ꝛ nõ aliꝫ necꝫ credas q; ſic
ſit intelligẽda. q; vbi auferret ſigniꝫ i pedes deſcẽdꝫ q;
tũc liceret deſcẽdere ꝛ diſiũctim ꝑ ꝑt ꝛ de ſor⁹: q; capra
illa ꝑpõne nõ hõ eſt ſpẽs: auferẽdo illud ſignũ nõ
ſpecifice ꝛ ſ. tãc liceret ꝑ ꝑt deſcẽdere diſiũctiue ꝛ non
diſiũctiꝫ: ſ; intellige mõ ꝓdicto. ¶ Circa ex⁹ ꝛ tali ſup-
põne cõſuſe mñ ꝛ. Notandũ q; illud nõ eſt bonũ. ponit
enĩ; h nõciõ hõ eſt ſpẽs: q; eſt falſũ: ꝛ in illo liceret deſcẽ-
dere malẽ ꝛc. nã ſm doctrinã Pau. in iſto ope ſolũ ter-
minꝰ eſt ſpẽs. q; cũ poſte ſit nec eſſe nec repugnet imagi
nationiꝫ nullus talis terminꝰ ſit in rꝛ nã. ponit hoc.
quo caſu poſito: falſitas tũc ꝓ illi⁹ ꝑponis. Sed ponat
hoc aliud ex⁹. poſſe eſt aliqꝺ ly bo eſt ſcriptũ in illo lib⁹
ponẽdo q; q̃libet hõ ſit deſignatũ in piere: tunc nõ licet
arguere ꝛ hec ſunt oia ly hõ. q; poſſe eſt hoc vel hẽ eſt ſcri-
ptũ ꝛc. in caſu enĩ aĩa eſt vera: ꝛ ꝓs falſus. vt ꝓs. ¶ Cõſi-
dera etiã q; ly Pau. tenear in illo loco: ꝛ etiã i toto illo
ope: q; ſolũ deſcẽſus diſiũctus cõperat ſuppoñi confuſe
tm ꝛc. vel ſalte; ꝛ one illius cõperat termino. Pe. Man-
tuã tenet q; etiã deſcẽſus copularus cõperat tali ſuppoñi:
vel tr⁹ ꝛc. Ita q; vult q; aliqñ copulatus: nõ ſit ſimul
ꝛ ſemel vtr⁹q; vñ apud ipm differẽt ab ente nõ eſt ens.
ille terminꝰ ens ſuppoñit confuſe mñr ly deſcẽdere co-
pulatim etiã dicẽdo. nullus hõ eſt oia hõ: ſuppoñit ꝑdi-
catum modo ꝑdicto: ꝛ cõpotit illi deſcenſus ꝓdictus.

¶ Quinta diuiſio ẽ ista. Suppoñũ mãliũ diꝫ
ſtributiuaꝫ. q̃dã eſt mobilis ꝛ q̃dã imobilis.
Suppõ mãlis diſtributiua mobilis eſt acce
ptio termini mãlẽ ſuppoñẽtis ſub quo ꝓtigit
ſ̃cẽdere ad oĩa ſua ſuppoſita copulatiue: vt
oẽ hõ ẽ termiñ⁹: ꝛ iſti ſũt oẽs termi hõ. q; hoc
hõ ẽ termiñ⁹: ꝛ hõ ẽ termiñ⁹: ꝛ ſic ẽ ſingu-
lis. Suppõ mãlis diſtributiua imobilis ẽ ac
ceptio termi mãlẽ cõiter ſupponentis ſub q;
nõ ꝓtigit ſ̃cẽdere: ſ; ſtigeret: ſ̃cẽdere ꝛ
copulatiue: vt nẽcio oẽ hõ ẽ ſpẽs: ly hõ ſtat
mãlẽ diſtributiue imobiliter: q; nõ ſ; ſ̃cẽdere:
cũ nõ ſequat: nẽcio oẽ hõ ẽ ſpẽs: ꝛ iſti ſũt oẽs
termi hõ. q; nẽcio hoc hõ ẽ ſpẽs: ꝛ nẽcio hoc
hõ ẽ ſpẽs: ꝛ ſic ẽ ſingulis. Aliꝫ eniꝫ ẽ verũ: ꝛ
ꝓis falſus. Verũtñ ſ; ꝓtigeret ſ̃cẽdẽ ſ̃cẽde
ret illo mõ. Apꝓpt ꝑdicta ẽ notãdus. q; ſta
cõiũctio; et; aliqñ tenet copulatiꝫ: ꝛ aliqñ co
pulatiue: copulatiꝫ tenet: ꝛ qñ copulat termi
nos vt ſor. ꝛ pla. currũt. tenet copulatiue qñ
coniunguꝫ ꝓpoſitiones: vt ſor. currit: ꝛ plato
mouet. Conſimiliter nota diſiunctionis: aliq;
qñdo tenet diſiũctim: aliquãdo diſiũctiue:
tenet diſiũctiꝫ: q; diſiũgit termios: vt ſor. vl
plato currit: ꝛ tenet diſiũctiue qñ diſiũgit ꝓ
pões: vt deus eſt: vel homo eſt aſinus.

Aduerte circa exẽm q; deſcẽdꝫ eſt falſus: ꝛ iſti ſũt
oẽs termini hõ. q; nẽcio ẽ hõ ẽ ſpẽs: ꝛ ſic
de alijs. ꝓis eſt falſum. q; libet pter vt ſupra in ſuppõne
ꝑſuſa mobili. pbatũ eſt: ꝛ ꝑ mã aĩa eſt vera: de ſecundo ps. q; ꝛc.

Circa ꝓs intelligi q; rõne illi⁹ ꝑ ꝓ ꝓncipaliter de ſor⁹
licet deſcẽdere copulatiue. Dico ꝑ ꝛ ꝑt: iq; ſt ſecũdario
diſiũctiue: ꝛ de forma licet deſcẽdere rõne illi⁹: vt patet.
¶ Cõſidera ẽt in diſſone ſuppoñis diſtributiue imobi-
lis. q; ſi oĩ q; licet deſcendere deſcẽdere copũ ex⁹ ꝛc. q;
illa pecula ponit⁹ ad deũ⁹ q; deſcenſus copulatiuus ẽ
ꝑpinus ꝛ ꝛueniens ſolũ ſuppoñi diſtributiue ut etiã tuo
mõ notaui. ¶ Circa diſſone ſuppoñis ꝑſuſe mñ imobil.
¶ Notãdi ẽt q; ex⁹ datũ ꝛ tali ſuppõne nõ eſt verũ ꝛ
ſo poſſemus dicere q; re⁹ illi⁹ licet deſcẽdere ꝛ mã. ex⁹
eſt b. nẽcio oẽ bõ eſt ſpẽs: q; eſt falſus. vt ſupius dixi de
iſta. nẽcio bõ eſt ſpẽs: ꝛ io ponat aliud ex⁹. poſſe ẽ oẽ bõ
eſſe ſcriptũ ꝛ illo libro ponẽdo caſus ſupiorẽ. ꝛ arguẽdo
mõ ꝓuenienti ifti. ꝓpoſito ꝛc. ¶ Pro vltimo dicto totius
ſtilus capti. notandũ q; qñ oĩ q; illa nota. et; copulatiũ
tenet. qñ illa copulat terminos: q; illud oĩ ad bonũ ſen
ſum: poſſet enĩm arguere q; qñ talis copula copulatiue
tenet: q; ẽ tenet. copulatiue: q; copulãdo. ꝑponẽs copu
lat ẽt terminos: cũ oĩs. ꝓ ſit termiñ⁹ ꝛſ; hĩ ſcilĩcet: q;
copulatiꝫ tenet qñ copulat terminos qui non ſunt. ꝑpo
nẽs ꝛc. Et hĩc ſuo modo dicas de nota diſiunctionis.

¶ Caput quartum ſecundi tractatus.
¶ Capitulum de ſuppõne perſonali.

Onſequẽter ſeqẽ diſiones ponere
ſuppõnis ꝑſonalis mãz ꝑcernẽtis.
Quaꝫ ꝓma ẽ iſta. ſuppõnũ ꝑſona
liꝫ: alia diſcreta: alia cõis. Suppo
ſitio ꝑſonalis diſcreta eſt acceptio termi ſin
gularis vl cõis cũ ꝓnoie demſtrativo ſingulis
numeri ꝑſonalt ſupponẽtis: vt ſor. currit: ille
hõ diſputat. ¶ Circa iſta diſſone ſeqẽ iſta regla
q; oĩs termiuſ diſcret⁹ vl cõis cũ ꝓnoie dmſtra
tiuo ſingulis nũeri exñs pe ꝓpõnis diſcrete
ſuppõit ſue ꝑcelſerit ſingũ diſtributiuũ ſiue
nõ. Vñ ita ſtat diſcrete ly tu in iſta: nullus aſi
n⁹ es tu: ſic ẽ iſta: tu es hõ. Suppõ ꝑſonal cõis
eſt acceptio termi cõis ꝑſonalt ſupponẽtis ſi
ne ꝓnoie dmſatio ſingulis nũeri: vt hõ currit.

Aduerte vt ſupra q; ſuppõ diſcreta eſt rõne termi
ni diſcreti ſupponẽtis ſic. Nam termiñ⁹
ſingularis ꝛ terminꝰ cõis cũ ꝓnoie demſtratiuo eſt ter-
minus diſcretus: q; ſigt rem diſcretã. i. diſtinctã a qua
libet alia. Significat enĩ; rem vnaꝫ numero. ¶ Suppõ
ẽ oĩ cõis rõne termini cõis qui ſigt plura eadẽ rõne.

Circa 4ᵐ cap⁹ nota ea que conſiderata ſunt in ꝓ⁹
capl ime⁹ ꝑcedẽtis ꝛ circa diſſones poſitas
ibidẽ: recãdẽdo ſingula ſingulis. Aduerte ẽt ſi dalter cir
ca ex⁹ ſuppõnis diſcrete. q; oĩ ſor. currit. q; ly ſor. diſcre
te ſuppoñit. ¶ Dor dicit⁹ hꝰ veritatẽ ſm opionẽ cões: ꝛ
eas q̃s ponit Liber in 4⁰ ꝓ⁹ huiꝰ ſophiſmatis: ſi nõ
ſm opionẽ q̃a viſus eſt tenere Strodus in multis lo
cis: ꝛ ꝑtis in. 13. regl⁹ a ꝓtiaꝫ: ꝛ 1 cap⁹ de regulis ꝓ
cularib⁹. ſi ſolone argumẽti cuiuſ dã ꝓ regulã: ab iferio
ri ad ſuũ ſupius negatiõe poſtpoſita valet arg⁹ ꝛc. ps. n.
talẽ opionẽ dico iſti termini. ſor. plato. clerꝰ. ꝛ alij con
ſiles ſunt termini cões: ſed forte ita opinio vult: q; ꝺ ea
tenet opio cõis: q; ꝑdicti termini poſſunt eſſe equiuoci
ꝛ q̃uocũq; ſit teneo cum Paulo Cleneto ꝛ opinione cõi.

¶ Scda diuiſio ẽ iſta. Suppõnis ꝑſonalium
cõiuꝫ: q̃dã ẽ determinata: ꝛ quedam cõfuſa.
Suppõ ꝑſonalis determinata ẽ acceptio ter
mini ꝑſonalt ſupponẽtis ſub quo ꝓtigit de

Mõdã 2ᵃ.

E

3ª diſio ſup. materialis.

Notandum.

Mẽgbue. Notandum.

Manfre. Notandum.

Mõdã 2ᵃ.

Mõdã 3ᵃ.

Mõdã 4ᵃ. pmũ ſupra perſo.

Regula.

Mẽgbus. Mõdã 5ᵃ.

Manfre. Mõdã 5ᵃ. pmũ

5ª diſio ſup. perſo.

scẽdere ad oia et⁹ singularia diſiũctiue: vt hõ currit: ꝛ iſti ſunt oẽs hoies. g̃ iſte hõ currit: vel iſta. hõ currit: ꝛ ſic de ſingulis. ¶ Juxta quã ſuppõnẽ ſit ꝟ pria regula. Cuiuſlibz pticularis vel idefinite ſubm ſupponit determinate: tam affirmatiue q̃ negatiue: ꝛaz in ſuppõne mãli q̃ pſonali. ¶ Scõa regula ẽ iſta. Ois termin⁹ cõis qui ẽ nullũ ſignũ p̃cedit: niſi ſignũ pticle: ſupponit determinate. vñ hui⁹ ꝓpõnis. hõ eſt aial: tam ſubm q̃ ptuz ſuppo nit õtermiate: ꝛ ſi alicui iſtoꝝ adderet ſignũ pticulare nõ ꝓpter hoc ipediret ſuppõ iſta. Suppõ cõfuſa eſt acceptio termini cõis pſonaliter ſupponẽtis ſub quo nõ ꝓtingit deſcẽdẽ diſiũctiue: vt tm̃ hõ eſt riſibilis: ly hõ ſtat cõfuſe: ꝛ nõ dz diſiũctiue deſcendi vt patebit.

Aduerte q̃ ſuppõ dr determinata rõne verificationis termini cõis: qi ad hoc q̃ termi/nus ſtet determinate requiꝛ q̃ verificet̃ pro aliquo ſup/poſito determinate. vñ ſi iſta eſt vera. aliqs hõ currit: vl iſta. hõ currit: requiꝛ q̃ ptm̃ verificet̃ determinate pro aliq̃ ſuppo⁹ ſubiũcta. aut qõ iſte hõ currit: vel iſte hõ currit: ꝛ ſic õ ſingulis: ita q̃ ñcẽratio oĩb⁹ ſuppoſiti ptm̃ ꝓificet̃ determiñ⁹ p aliq̃ illoꝝ. ¶ Aduerte 2° q̃ ſuppõ dr ꝓfuſa: qi nõ requiꝛ q̃ verificet̃ pro aliq̃ ſuppo⁹ õter⁹. vñ illa eſt vera. tm̃ hõ eſt riſibilis. vbi ly hõ ſtat confuſe tm̃: ꝛ non opz q̃ ptm̃ verificet̃ pro aliq̃ ſuppoſito determinate võo: ꝛ iſti ſunt oẽs hoies. g̃ tm̃ iſte hõ ẽ riſibilis: vel tm̃ iſte hõ eſt riſibilis: qi oẽs iſte ſunt falſe: ſed verificat̃ pro ſuis ſuppoſitis in ꝓfuſo vt paulo infra dicet̃.

Circa regulas datas de ſuppõne determiata aduerte q̃ 5ª ſtelligit̃ de pticulari vel indefinita ſm opionẽ cõem: qi ſm opionẽ Petri Man. tales ſunt particulares vel idefinite: tm̃ hõ eſt riſibilis nẽcio hõ ẽ aial: ꝛ alie cõſimiles rẽ quaꝝ nõ bñt veritatẽ regule. ¶ Intelligit̃ etiã regula illa de ꝓpõne bñte ſubm ꝓpoſitus verbo. q̃ dico ꝓpter tales ꝛ ꝓfiles: ꝓmittit̃ denarius. in q̃ ſubm eſt ly denarius: ꝛ tm̃ ſupponit cõfuſe tm̃: vt pz. niſi forte dicat̃ q̃ ly denarius non ẽ ſubm: ſed ly promiſſus incluſus in verbo: q̃ tm̃ nõ aſſero. diceret tm̃ Pau. q̃ ille ꝓpões nõ ſunt indefinite vel particulares: qi ſubiecta ꝓfundunt̃. ¶ Circa 2am regulã. nota q̃ illã ſtelligit̃ q̃m modo nõ p̃cedat ſignũ aut ſitual⁹ aut virtual⁹: qi dõo. boiez eſſe aial eſt neẽe: ly boiez ſupponit ꝓfuſe tm̃ ꝛẽ. ꝛ tm̃ illũ terminũ nõ p̃cedit aliq̃ ſignũ ſitual⁹: ſz ſolũ virtual⁹: qi ly neẽe poſtponat̃ quo ad ſitum: virtualr tm̃ p̃cedit: ꝛ ſic dicas de aliꝭ. ¶ Notandũ ẽt q̃ Pe. Man. in ꝓbationibus terminoꝝ. caꝑ. de exceptiua: ꝛz q̃ dõo: hõ ꝑter ſoutẽ currit. ly hõ ſupponit ꝓfuſe tm̃: hoc aũt ꝓuenit rõne dictionis exceptiue ſequẽtis ſm eũ. g̃ dz etiã addi regule: dũmodo aliunde non ꝓueniat confuſio.

¶ Tertia diuiſio eſt iſta. Suppõnũ pſonaliuz ꝓfuſarũ: q̃dã ẽ cõfuſa tm̃: ꝛ quedã cõfuſa diſtributiua. ¶ Quarta diuiſio ẽ iſta. Suppõnũ pſonaliũ ꝓfuſaruz tm̃: q̃dã ẽ mobilis: ꝛ q̃dã imobilis. Suppõ pſonalis ꝓfuſa tm̃ mobilis ẽ acceptio termini pſonaliter ſupponẽtis ſub quo ꝓtingit deſcẽdere ad oia ſua ſuppoſita diſiũctiz: vt ois hõ ẽ aial: ꝛ ꝟ ſunt oia aialia. g̃ ois hõ ẽ hoc aial vl ꝟ aial: ꝛ ſic de ſingulis. Illud diſiũctum tenet̃ collective ꝛ non diuiſiue. quãdo enim tenet̃ diuiſiue: licet iferre diſiũctiuã de eiſdẽ termis. quãdo ꝛo tenet̃ collective nõ licet vt ꝟ. 2ª regula etiã patet. ſ. q̃ ſubm exclusiue primi ordinis: cuius nota exclusionis nõ negat̃ ſtat cõfuſe tm̃ mobiliter: vt tm̃ hõ currit: qi licet deſcẽdere ſub eo. nõ enim ſtat iſtã eſſe verã qn iſta vera ſit ad quã deſcẽdimus: vt patet. ¶ Aduerte 2° q̃ ſuppõ dicit̃ imobilis: qi nõ licet deſcẽdere. Immobile enim. i. nõ mobile: qi nõ poſſumus moueri ſub termino quo ad deſcenſum: vt nẽcio homo eſt aial: ꝛ nõ põt eſſe quin hõ ſit aial. g̃ nẽcio hõ eſt aial: ꝛ tm̃ nõ licet deſcendere: ꝛ iſti ſunt oẽs hoies: ergo nẽcio iſte homo vel iſte hõ: ꝛ ſic de ſingulis eſt aial. añs enim eſt vera: vt patet. ꝛ ꝓñs falſa: qi cõtingẽter ille hõ/vel ille hõ eſt aial. ergo non nẽcio ille hõ/vel ille hõ eſt aial. ꝛz ꝓñtia: ꝛ añs ꝑbat̃ per ſuas exponẽtes ſicut ille hõ vel ille homo eſt aial: ꝛ põt eſſe q̃ ille homo/vel ille hõ non ſit animal. Jſta eſt etiam vera: qi põt eſſe q̃ ille homo non ſit animal. ergo poteſt eſſe q̃ ille homo non ſit animal.

Circa regulas ſuppoſitionis ꝓfuſe tm̃ mobilis. Aduerte ea que notaui circa capl̃m ſequẽs. ſ. pro maiori euidentia dictorum ꝛẽ. ꝛ ſic etiam dicas de aliꝭ regulis poſitis pro aliꝭ ſuppoſitionibus.

¶ Huic ſuppõni annectunt̃ regule. prima eſt iſta. Cuiuſlibet cõditionaliter affirmatiue õ terminis cõibuz deducto ipedimẽto alteri⁹ ergo ois hõ ẽ hoc aial: vl hoc aial: ꝛ ſic õ ſingulis. ¶ Juxta quã ſuppõnẽ ſit ꝟ pria regula. Cuiuſlibet vlis affirmatiue ptũ ſi fuerit termin⁹ cõis deducto oi ipedimẽto ſtat ꝓfuſe tm̃ mobilr: vt ois hõ ẽ aial: ly aial/ſtat ꝓfuſe tm̃ mobilr: dico ſi fuerit termin⁹ cõis: qi ſi foret termin⁹ diſcret⁹ ſtaret diſcrete: ẽt dico ſine ipedimẽto ad excludẽdũ alia ſigna. vñ dicendo: ois hõ ẽ oẽ aial. ly aial/eſt ptuz vlis affirmatiue ꝛ termin⁹ cõis: ꝛ tm̃ nõ ſtat ꝓfuſe tm̃: ſed diſtributiue vt patebit. ¶ Scõa regula. Cuiuſlibet exclusiue primi ordinis: cui⁹ nota exclusionis nõ negat̃ ſubm. ſi fuerit termin⁹ cõis deducto oi alio ipedimẽto ſtat ꝓfuſe tm̃ mobilr: vt tm̃ hõ currit: tm̃ hõ nõ currit: vtro biqz ſuppõit ly hõ ꝓfuſe tm̃ mobilr. ¶ Suppõ pſonalis cõfuſa tm̃ imobilis eſt acceptio termini cõis: pſonaliter cõter ſupponẽtis ſub quo nõ ꝓtingit deſcẽdere: ſed ſi ꝓtigeret deſcẽdere ꝛ diſiũctiz: vt nẽcio hõ eſt aial: ſupponit ly hõ iſto mõ: q: cũ nullo debito medio, ſequit̃ g̃ nẽcio ille hõ vel ille hõ: ꝛ ſic õ ſingulis eſt aial: qi añs ẽ vera. ꝛ ꝓñs falſa: tm̃ ſi cõtingeret deſcẽdere deſcẽderet̃ illo modo.

Aduerte primo q̃ ſuppõ dicit̃ ꝓfuſa: qi non requiꝛit verificationẽ p aliquo ſuppoſito determinato: ꝛ dicit̃ mobilis: qi licet moueri tue deſcẽdi ſub illo ad ſua ſuppoſita diſiunctim: ꝛ ideo in confuſo ꝛ diſiunctũ collective ꝛ non diuiſiue tenet̃. Ex his pz 5ª regula q̃ prũm vlis affirmatiue ſtat ꝓfuſe tm̃ mobilr: qi licet deſcẽdere ad oia ſua ſuppoſita diſiunctiz: vt ois hõ eſt aial: ꝛ ꝟ ſunt oia aialia. g̃ omnis hõ eſt hoc aial vl ꝟ aial: ꝛ ſic de ſingulis. Jllud diſiũctum tenet̃ collective ꝛ non diuiſiue. quãdo enim tenet̃ diuiſiue: licet iferre diſiũctiuã de eiſdẽ termis. quãdo ꝛo tenet̃ collective nõ licet vt ꝟ. 2ª regula etiã patet. ſ. q̃ ſubm exclusiue primi ordinis: cuius nota exclusionis nõ negat̃ ſtat cõfuſe tm̃ mobiliter: vt tm̃ hõ currit: qi licet deſcẽdere ſub eo. nõ enim ſtat iſtã eſſe verã qn iſta vera ſit ad quã deſcẽdimus: vt patet. ¶ Aduerte 2° q̃ ſuppõ dicit̃ imobilis: qi nõ licet deſcẽdere. Immobile enim. i. nõ mobile: qi nõ poſſumus moueri ſub termino quo ad deſcenſum: vt nẽcio homo eſt aial: ꝛ nõ põt eſſe quin hõ ſit aial. g̃ nẽcio hõ eſt aial: ꝛ tm̃ nõ licet deſcendere: ꝛ iſti ſunt oẽs hoies: ergo nẽcio iſte homo vel iſte hõ: ꝛ ſic de ſingulis eſt aial. añs enim eſt vera: vt patet. ꝛ ꝓñs falſa: qi cõtingẽter ille hõ/vel ille hõ eſt aial. ergo non nẽcio ille hõ/vel ille hõ eſt aial. ꝛz ꝓñtia: ꝛ añs ꝑbat̃ per ſuas exponẽtes ſicut ille hõ vel ille homo eſt aial: ꝛ põt eſſe q̃ ille homo/vel ille hõ non ſit animal. Jſta eſt etiam vera: qi põt eſſe q̃ ille homo non ſit animal. ergo poteſt eſſe q̃ ille homo non ſit animal.

Circa regulas ſuppoſitionis ꝓfuſe tm̃ mobilis. Aduerte ea que notaui circa capl̃m ſequẽs. ſ. pro maiori euidentia dictorum ꝛẽ. ꝛ ſic etiam dicas de aliꝭ regulis poſitis pro aliꝭ ſuppoſitionibus.

¶ Huic ſuppõni annectunt̃ regule. prima eſt iſta. Cuiuſlibet cõditionaliter affirmatiue õ terminis cõibuz deducto ipedimẽto alteri⁹

Mẽghus. Notãdũ 1°.

Notãdũ 2m

Manfre. Notãdũ 3°.

Mẽghus. Manfre.

5ª regula.

Pro iſto vna 5ª regula. vide Pa. 17. fñ 2. du. col. cõ. 3ª.

2ª regula.

Quã aliã 5ª nota.

Mẽghus. Pro 10. illo ca°. vide Pa. 2. lo. m. 5°. a fo. 20. fo. 2ª. fi. vſq; ad fo. 22m. fa. 5°. fi. |. ſop. 15. cõ. 5°. |. 2° fo. |. 45. pncl. 3. du. 3. 4°. cũ cor°. |. 3° ſñ. 4. du. col. 1°. 3. 5°. |. 10. ſñ. 4. du. 10. |. dmõ vba: ly no ſupponant: pte tñ ſtare cõter ꝛeq; decrete. 44. ſñ. 3. du. col. 2°. cõ. 5°. |. lo. m. 5ª. fo. 66. fa. 2ª. 5m. cuius dicti limitatio vide ab 1° lo. ma. 5°. fo. 25. fa. 2ª. vbi circa iſta. |. fo. 42. fa. 43°.

Manfre.

5ª regula.

3ª diuiſio ſup. poſito.

4ª diuiſio ſup. poſito.

signi qulibet illoꝝ: supponit ꝓsule tm̃ imobiliter: vt ſi homo eſt animal eſt: tas ly hõ ꝯ ly animal, ſtat conſule tm̃ imobiliter.

Mẽgbus. Dubium. **Dubium** difficillimũ eſt: quo ſubm añtis condi-tionalis ſupponat cõſule imobiliter: quia licet deſcẽdere ſub eo: vt in exẽplo magiſtri. ſi homo eſt animal eſt. ꝯ ſi ille vr ille hõ eſt animal eſt: ꝑa iſta eſt optima: qz nõ pot añs eſſe vey quin añs ſit verũ. ꝯ ſupponit cõſule imobiliter. ¶ Ad hoc dubiũ plures riſiões iuenio.

Reſpoñs. Reſpoñso' verũm ne intellin iuuenũ cõfundã in ꝑſentia ſoliũ rõnem magiſtri tangã alias ante rões vide ꝺ ſuppõnes. Magiſtr enĩ vult in 4ᵒ argu⁹ ſecũdi dubij ꝓncipalis ſue ẽ̃ra-ture, ubi ample hãc mãm determinat ꝙ ſtet imobiliter ꝛ inuit rões. ¶ Quaꝛ ꝺ ſit: qz ꝺa oppoſitũ ꝙ confun-dat mobil⁹ ſubm añtis. tunc argruit ſic. nõ eſt maior rõ ẽ̃re plus cõfundat mobil⁹ ſubm añtis ꝙ ꝑtis in ordi-ne dico ſemꝑ ad ꝓditionale: ꝛ declarabo qđ velit dicere in ordine ad cõditionalẽ. q. 12. 2ꝛ tra. ꝛ infra ex intẽtione magniſed nõ cõfundit mobil⁹ ſubm ꝑtis vt ꝑbabo. ꝙ nec añtis: ꝑbo maiorẽ: q dicẽdo. aiaĺ eſt. ſi hõ eſt: nõ va-let. ꝛ ẽ ſunt ois aialia. ꝙ hoc aial vel hoc aial eſt. ſi hõ eſt: qꝛ añs eſt nẽcius ꝛ añs ẽ̃tingẽs: ꝛ etiã hinc ad mille an-nos. añs eſt vey: ꝛ añs falſum. ¶ Scõa rõ: q ſi confun-dat mobil⁹ ſubm añtis. ꝙ per aduẽñ ſigni diſtribuitur ſtaret cõſule diſtribuitiue mobiliꝫ: vt dicẽdo. ois hõ mo-uetur. ſi ois hõ currit, ly hõ ex parte añtis ſtaret cõſule diſtributiue mobiliꝫ: ſic licet deſcendere ꝛ copulatiue ꝙ ẽt falſus; vt iſti ſunt oẽs hoies. ꝙ ois hõ mouet. ſi ille hõ currit: ꝛ ois hõ mouet. ſi ille hõ currit: ꝛ ſic de ſingu-lis. paꝛ ꝙ añs eſt falſus. ¶ Ad formã argumẽti cũ di: q licet deſcẽdere ſub ſubo añtis: vt dicit ꝙ deſcẽſus eſt bo-nus: ſed boc ga mãe eſt, ꝛ nõ gfa forme, eſt gfa mãe. qꝛ añs eſt nẽcius: nõ eſt aũt gfa forme: qꝛ nõ valet in oibus. boc ꝑcipue dicit magr in loco ꝓllegato. ¶ Cõtra hãc riſiõnẽ argruit: qꝛ deſcẽſus valet in oibus. ꝙ eſt gfa for-mꝛ: ſcia ꝛ añs ꝑbaꝛ: qꝛ in nõ-va iſtãtia in aliquo: q dicit ꝓbs 8ᵒ phyſicoꝝ. ꝙ ille nõ ſoluit ꝙ ꝑpõnẽ itcrimit: ꝛ ꝑpter qđ lit falſa nõ oſtẽdit. non ꝙ ſufficit negare añs niſi des inſtãtiã. ¶ Dicũr qđ aſſignãdo inſtãtiã ꝙ non licet deſcẽdere ſub ſubto añtis bui⁹. ſi bõ nõ currit riſi-bile nõ currit. ꝛ iſti ſunt oẽs boies. ꝙ ſi iſte bõ vel iſte bõ nõ currit, riſibile nõ currit. ¶ Sed cõtra. deſcẽſus fact⁹ ſub iſta cõditionali aſſignata nõ eſt iſtis in forma alteri deſcenſui ꝑme cõditionalia. ꝙ inſtãtia nõ eſt ad ꝓpoſitũ. ꝓnia ꝛꝛ: añs ꝑbaꝛ. ꝙñ añtia nõ ſunt ſilia rõne ꝺ ꝑ ꝛ-ris: qñ ꝓditionales ille nõ ſunt ſiles i forma: ꝙ ſi catbeᵉ ſue nõ ſint ſiles in forma. Ego ait aliter ſum ſolitus riſi-dere ꝛ aſſignare inſtantiã: q ſub ſubto cõſequẽtia nõ li-cet deſcẽdere: ꝛ ſi dicis ꝙ nõ eſt ſimilis modus argũẽti deſcẽdere ſub añte ꝛ deſcẽdere ſub ꝑtẽ. dico ꝙ ꝛ3 non ſit ſiſilis modus argũẽti abſolute: eſt tñ ſimilis rõne note conditionalis: qũo boc ſit verũ vide cõtra ſuppones.

2ª regula. ¶ Scõa regula. Cuiuslibꝛ reduplicatiue affir matiue ꝑdicatũ ſi fuerit capax ꝛ ſuſiõis ꝛ nõ habuerit aliũde ipedimẽtũ, ſtat ꝓſule tm̃ imo-biliꝛ: vt ſoꝛ. ĩgĩtũ hõ ẽ aialiꝫ aial, ſtat illo mõ.

Mẽgbus. Dubium. **Dubium** eſt quõ ꝑdicatũ reduplicatiue ſit tm̃o-biliter: q licet deſcẽdere diſiũctim ſub-eo vt in exẽplo magiſtri: ꝛ iſta ſunt oia aialia. ergo ſo. in-quantũ hõ eſt boc aial: vel boc aial ꝙ deſcẽſus ſit bonus ꝑz: qz nõ pot añs eſſe vey ſine ẽ̃tre. ꝙ añs ſit verũ. ꝑz. ꝙ ꝓſio etiã ſit vey: ꝑbaꝛ ꝑ ꝓpoñem: ꝛ ſũ. ſon. ẽ bo. ꝛ ſoꝛ. eſt boc aial vel boc aial: ꝛ aliq̃ eſt bo: illud eſt ẽ aial vel boc aial: ꝛ ꝑz ꝙ oẽs iſte exponẽtes vere ſunt. ꝙ ipſa expoſita eſt vera. hic ꝙ ꝑdicatũ ſtat confuſe tm̃o biliter.

¶ Ad hoc dubiũ plures riſiões iuenio quas dicã ꝛra ſuppones. ꝓ o nũc dabo riſiõnẽ magiſtri quã puto veriſſi mã qcqd dicant alij. dicaĺ ꝙ ꝙ nõ licet deſcẽdi ſub ꝑdi-cato reduplicatiue diſiũctiuo: q añs eſt vey: ꝛ ꝓſio fal-ſum. ꝙ añs ſit vey: ꝑz: ꝙ ꝓſio nõ ſit verũ. ꝑbaꝛ: qꝛ ꝛª ex-ponẽs eſt falſa: q̃ eſt illa: ꝛ ſi aliq̃ eſt hõ illud eſt boc aial vel hoc aial: q illa eſt vna cõditionaliſ: ꝛ ꝓſio nõ ſequr ex añteãmo oppoᵗᵒ ꝓtis ſtat cũ añte. ꝙ nõ eſt ve-ra. ꝑbo añs. nã oppoᵗᵒ ꝑtis ſtat cũ añteq̃ ex eo ſit vna copulatiua poſis. mõ illa copulatiua eſt poſis. aliq̃ eſt hõ: ꝛ illud eſt nõ boc aial, vel boc aial dem ſando ois aialia ꝑſentiã: nõ dico tñ ꝙ ſit vera nuncaſed eſt poſis: qꝛ poteſt eſſe vera: ꝛ binc ad ceutum ammos erit vera.

Reſpoñso.

¶ Tertia regula. Cuiuslibet modalis i ſenſu cõpoſito habẽtis terminũ cõem nõ diſtribu tũ: ſupponit ille terminus ꝓſule tm̃ imobiliꝛ: vt neceſſario hõ eſt aial. Impoſe eſt boiez nõ eſſe animal: q: non licet deſcẽdere vt patet.

3ª regula.

Aduerte circa exemplar: ꝛ ꝓ circa bᵐ deſcẽſus eſt falſus ſub iſto termino, homo: ꝛ ſub iſto termino aial. ¶ Primũ declaro. ſ. ſub iſto termino bõ: ꝛ iſti ſunt oẽs boies. ꝙ nẽcio hic hõ vel hic bõ eſt aial. boc ꝓſio eſt falſum: qꝛ ẽtingẽter hic bõ, vl hic bõ eſt aial: ſub iſto termino aial etiã deſcẽſus ẽ falſus: ꝛ ẽ ſunc oia aia-lia. ꝙ nẽcio hõ eſt vel boc aial, vel boc aial. hec ẽ falſa: q: cõ-tingẽter hõ eſt boc aial, vel boc aial. ¶ Scõm exᵐ clar eſt: vt dicẽdo. impoſe eſt boiez nõ eſſe aial: q: ly boiem, ſtat ꝓſule imobiliꝛ: q: nõ licet deſcẽdi: ꝛ illi ſũt oẽs boies. ꝙ ſpoſe eſt hũc boies, vel hũc boies nõ eſt aial: ꝓſio ẽ fal-ſum: q: poſe eſt hũc boies, vel hunc hoiem nõ eſſe aial.

Reſpoñso. Mẽgbus. Notandum.

¶ Quinta diuiſio eſt iſta. Suppõnuꝫ ꝓſonaꝫ liũ diſtributiuaꝝ: quedã eſt mobilis: ꝛ q̃das imobilis. Suppõ ꝓſonalis diſtributiua mo-bilis ẽ acceptio termini ꝓſonalꝫ: ſupponẽtis ſub quo ꝓtingit deſcẽdere ad oia ſua ſuppo ſita copulatiue: vt ois hõ currit: ꝛ iſti ſũt oẽs hoiez. ergo iſte homo currit ꝛ iſta homo cur rit: ꝛ ſic de ſingulis: quare cõcludit ꝙ ly hõ ſtat confuſe diſtributiue mobiliter.

5ª diño ſuppoſito.

Aduerte ꝙ hec ſuppõ dicit diſtributiua ratione termini diſtributi. ¶ Diſtributiꝫ aũt ter-minus: tunc quãdo ſtat ꝓ oibus ſuis ſuppoſitis: dicit aũt mobilis: q: licet moueri ꝛ deſcẽdi ad ſua ſuppoſita ꝓ quibus ſupponit. Exemplum aũt clarũ eſt de ſe.

Mẽgbus. Notandum.

¶ Iſti ſuppõni ſunt annexe iſte regule. ꝓña eſt iſta. Cuiuslibet ꝓnis vlis affirmatiue ſubm ſtat cõſule diſtributiue mobil⁹. vt oĩs hõ currit: q libet hõ diſputat: q õlibꝫ aial mo-uet: ꝛ tã ly hõ ꝯ ly aial: ſtat diſtributiue mobi liter. ¶ Scõa regula. Cuiuslibet vlis negati-ue de ꝓſueto mõ loquẽdi: tas ſubm ꝙ ꝑtis. ſi ſit ſuerit termin⁹ cõis nõ ipedit⁹ ſupponit cõ ſuſe diſtributiue mobiliꝫ: vt nullus hõ eſt aſi-nus: tã ly hõ, ꝯ ly aſin⁹ ſtat ꝓſule diſtributiu-e mobiliꝫ. Dico ꝙ ꝓſueto mõ loquẽdi: q: hꝫ vlis negatiue. Ois hõ aial non eſt: nõ ſtat ly

4ª regula. Pa. ſopp. 19. to. 1.ª pa. 4. pa. cap. 6ª ꝑ. 3. ꝑ. 3. 25. pau. ciali. 6ª cũ cor. 1. lo. ma. ꝑ. 10. 15. fa. 3ª. ſi. 2ª regula. Pa. ſopp. 8. cor. 5ª. 3. 4ª. ſopp. 15. cor. 5ª. 10. Pa. ſopp. 9. cor. 2ª. 4. 4ª.

Mēgbus. Moralium.

aminal qō ē ꝑdicatū distributiue: ꝫ ꝑsule tm.

Pau. 5. phi. 4. du. correctrije. com. 3ª.

Aducrte C ꝑ⁹ ꝙ subm ꝛ ꝑū ſit termin⁹ cōis. alr
ēni nō ēt capax ꝑfinōis ꝛ distributionis. C2ª. ꝙ nō ſit
ipedit⁹, ꝙ aliud fig⁹ ⁊ꝙ ſi duo fig⁹ caderēt ſupra eundē
terminū nō ſtaret distrib⁹ mobilit⁹ vt dōo. nullus hō ē oīs
asin⁹: ly asin⁹ nō ſtat distribu⁹ ꝫ ꝑsule tm. C3ª. ꝑditio. q
ilta vlis ſit ō ꝑtero mō loquēdi: ꝛ ꝓ ꝑtero mō loq̄ndi ꝓdicatū
ꝑdicti nō ſtat ꝑsule distributiue
ipeditō alteri⁹ ſigni ſtat ꝑsule distributiue
mobil⁹: vt aliq⁹ hō nō ē asin⁹: aial nō ē lapis.
ſor. nō ē capra. Jn his oīb⁹ ꝑdicata ſtāt ꝑsule
distributiue mobil⁹. A dueniēte tñ ipeditō
alteri⁹ ſigni nō ſic ſtarēt. Alſi dicēdo ſor. nō ē
oīs hō: nō ſuppōnit ly hō ꝑsule distributiue:
ꝫ determinate vt oſt⁹ dēt. C Quarta regula.

3ª regula. Pau. 5. phi. 4. du. correcta rijs. cō. 3ª.

Cuiuſlz excluſiue affirmatiue ꝑmi o: dis ꝑdi
catū ſi fuerit termin⁹ cōis ꝙ ducto ipeditō
alteri⁹ ſigni ſupponit ꝑsule distributiue mo
bil⁹. vt tm aial ēt hō: ly hō ſupponit illo mō.

4ª regula. Pau. 17. fo. poſt. cō. 2ª. l. 17. pu. 2. du. dict. ꝓ⁹. cō. 2ª.

Mēgbus.

Et he regule patent per ꝓedentes: q: tres conſiles limitationes requirunt ꝓ⁹ veritate earum.

C Suppō ꝑſonalis distributiua imobilis est acceptio termini cōiter ꝑſonalit⁹ ſumpti: ꝑ
ſub quo nō ꝛtigit deſcēdēt: ꝫ ſi ꝛtigeret de
ſcēderet ꝙ copulatiue. vt nēcio oīs hō ē aial: ly
hō ſic ſuppōnit: qm̄ nō ſeqt̄ cū ōbito medio. ꝙ
nēcio ille hō ē aial: ꝛ ſic de ſingulis: q: anſ ē
vez ꝛ oīs ē falſum. C Juxta ſuppōnē iſtam
ſit prima hec regula. Cuiuſlz ꝑditionalis de
termino distributo ſupponit terminū ꝛ ꝑsule
distributiue imobilit⁹ i: o:dine ad totā ꝑditio
nalē: vt ſi o ē aial currit, oīs hō currit: tā ly hō
q̄z ly aial, ſtat distributiue imobilit⁹: q: nō licet
deſcēdere: ꝛ h in o:dine ad totā ꝑditionalē.

5ª regula. Pau. 5. poſt. cō. 3ª. l. 5. pu. cō. 3ª.

Mēgbus. Notandum.

Aducrte qd velit dicere in o:dine ad totā ꝑditio
nalē: ꝛ nō vult dicere vt qdā rudes dix
ꝙ magf velit ꝙ nō licet deſcēdere in o:dine ad totā ꝑdi
tionalē. i. ſil ꝛ ſemel ſub aūte ꝛ ꝑtez q: vel ſil' vel ꝑ ſe de
ſcēdat nō licet: vt dcm̄ eſt. Alſi in ꝑditionali de terminis
cōib⁹ nō diſtribuit⁹: vt dōo. ſi hō ē aial eſt: ly ſubm ꝑtis
hēat ꝑa ſuppo⁹ ꝙ ſubm aūtis: tñ ly deſcēdere ſil deſcē
dēdo ſub vrogatiue vt ꝑs. qō tñ ēt ꝫ Magſr in 18° arg⁹ 2ª dubij ꝓ⁹ ſue 4ª dicētis: q: idē termin⁹ pōt bi⁹ diuer
ſam ſuppōnē ſi ſideret⁹ vt eſt ps cathe⁹: ꝛ ſi ſideretur
vt eſt ps hypo⁹. Tā dicēdo. ſi hō eſt aial eſt: tas ly hō ꝙ
ly aial, ſtat determinate vt eſt ps cathe⁹. ſtat aūt cōſule
imobil⁹: vt eſt ps hypo⁹. C Silr dicēdo. ſi o ē aial cur
rit, oīs hō currit: tas ly hō ꝙ ly aial. ſtat ꝑsule distributi
ue mobiliter: vt eſt ps cathe⁹: ſtat ante imobil⁹: vt ſunt
pars hypothetice: vide ipſum non credas mihi.

2ª regula.

C Scda regula. Cuiuſlibet exceptiue ꝑpie
tās affirmatiue ꝙz negatiue illud a quo ſit ex
ceptio ſtat cōſule distributiue imobiliter. vt
oīs hō ꝑter ſor. currit. Nullū aial ꝑter hoiez
eſt rōnale: tam ly hō ꝙz ly aial, ſtat distributi
ue imobiliter: q: non licet deſcendere.

Mēgbus. Notandum. Aliqua ē ex ceptiua ꝑpa tis aliqua im ꝑpria.

Aducrte q notāter dic magſr exceptiue, ꝑpie: q: ali
qua eſt, ꝑpa ꝛ aliqua impꝛopa. Ad exceptiua
ꝓpiā regrunt due ꝓditiones. 8ª. ꝙ illud a q ſit exceptio
ſtet ꝑsule ꝛ distrī⁹ ex ꝛ ſeqt̄ ꝙ illa eſt ipꝛopria. aliqⁿ hō
ꝑter forte currit. 2ª regrit. ꝙ ps extra capta ſit terminus
inferior ad illud ex ꝙ ſit exceptio: ꝛ ex hoc ſeqtur ꝙ illa
eſt ipꝛopria. oīs hō ꝑter hoiem currit. hec aūt eſt ꝛpria.
oīs hō ꝑter ſor. currit: ꝛ tā illas duas conditiones.

3ª regula.

C Tertia regula. Cuiuſlibet modalis in ſenſu
cōpoſito habētis terminū distributū ſuppo⁹
nit terminus ille cōfuſe distributiue imobi
liter: vt nēcio oīs hō ē aial: oēm hoiez ē aial
eſt ſcitū a me: q: nō licet deſcēdere: veritū ſi
aliq⁹ poſſit dēcēdi: hoc erit gr̄a mās: q: forte
oppoſitū cōſequētis repugnabit antecedēti.

Mēgbus.

Hec vltima regula cum ſuo notando eſt de ſe
nora.

Ritius Contra diffō né ſuppōnō discrete ai hō ps. ſopo. 4ª. l. 46. pu. 3. du. cō. 6ª. l. 3ª. cō. 6ª. c.

Contra illa q dr̄ in B cap° argt̄. C ꝫ ꝑ diffōnes
ſuppōnis diſcrete. Et argt̄ ſic. ſubm iſtius
ꝓpōnis: aī hō currit. demōſrato ſor. albo. nō ſupponit di
ſcrete: ꝛ tñ accipiē ibi cū ꝙnoie dīr̄ſiuo ſingulꝫ nume
rī. igit̄ diffō mala. ꝓia tꝫ cū minor: q: ly tal. eſt ꝙnomē
dēmōſratiuū: ꝛ maior. ꝓbat̄. q: ly hōſupponit cōiter: q: ꝙ
oīb⁹ talib⁹ ꝛ ſilib⁹ ſor. vt ps. C2ª argt̄ ꝑ diffōnē dēterm̄i
nate ſic. ſubm iſta. oīs hō eſt aial: nō ſtat determi⁹: ꝛ tñ
ſub eo ly deſcēdere de ſor. ad oīa ſuppoſita diſiunctiue.
igit̄ diffō mala. ꝓia: tꝫ cū maiori: q: ly hō, ſtat diſtri⁹.
ꝛ maior. ꝓbat̄: q: ſub illo ſubto tꝫ deſcēdere copu⁹. igit̄ a
fortiori diſiūctiue. C3ª argt̄ ꝫ diffōnē ꝑsule tm mobili
ſic. ſubm in iſta. hō eſt aial: nō ſtat ꝑsule tm mobil⁹: ex
ſtat determi⁹: ꝛ tñ ſibi cōpetit diffō ſuppōnis cōfuſe tm
mobil⁹: igit̄ diffō mala. ꝓia: tꝫ cū maiori: ꝛ maior. ꝓbat̄:
q: ſub eo tꝫ deſcēdere de ſor. ad oīa tria ſuppoſita diſiū
ctim: vt ps. C4ª argt̄ ꝫ ſubam⁹ tm imobiles ſic. in iſta.
nēcio hō eſt aial: ſtat ly hō: ꝑsule tm imobil⁹: ꝛ tñ ſibi nō
cōpetit diffō magſri. igit̄ illa diffō eſt mala. ꝓia tꝫ cū ma
iori: ꝛ minor. ꝓbat̄: q: diffō magſri eſt iſta. ſuppō ꝑsula tm
imobilis eſt acceptio ꝛ. ſub quo non ꝛtigit deſcendere diſiū
ctim: nī ſi liceret. i. ſi ēt dēpū ipediēntiū deſcēdē diſiunc
tim: nō ſub illo ſubto. ſub ly hōnon ꝛtigit deſcēdē diſiūc
tim: vt ps. neqꝫ ſi ēt dēpū ipediēntiū deſcēdere ꝛ diſiūctim:
diſiūctim: vt ps. q: reſtaret ꝓpoſitio indefinita. igit̄ ꝛ.
C5ª argt̄ ꝫ diffinitionē diſtributiue tm. ſubꝫ iſta. hō ē
aial: non ſtat diſtributiue: vt ps. ꝛ tñ ꝛ deſcēdē copulati
ue vt ps. igit̄ diffō mala. C6ª. ꝛ vltimo argt̄ ꝫ illā regu
lā. ñ ēt ꝙ cuiuſlibet ꝑpōnis vlis affirmatiue ꝑdicati
ſtat ꝑsule tm mobilit. C Contra ꝑdicatū iſta. oīs hō eſt
hec ſuba. vel hec ſuba ꝛ. nō ſtat ꝑsule tm: ꝛ tñ ē ꝑdicatū
ꝓpoſitionis vlis affirmatiue: ꝛ ēt capax ꝛ ſui ſubi. igit̄
diffō mala: ꝓia: tꝫ cū maiori: q: tale oppoſito. ꝛ ſub tal
eſt ꝑsule ꝛ. ſequit̄ ꝙ ſub eo licet deſcēdere ſi ſimili. ꝛ
minor. ꝓbat̄: q: ſi illud ꝑdicatū non eēt capax ꝛ ſui ſubi.
Bideo ex tq: ipſius eēt termin⁹ diſcretus: tꝫ B non obſtat:
q illud ꝑū eſt terminus cōis ſupponēs ꝓ tot ꝛ ꝙ uot
ſupponebat illa ter⁹ ſuba in iſta: ſub tal ꝓto deſcēde
bat. i. ois hō ē ſuba. ꝙ ꝛ. C ꝓto riſione ad iſta ē ſciē.
ꝙ diffōnes date a magſro in B ca° ſic irellecte vt ꝛba ſo

Notandum. Pau. 20. pa. 3. du. cor. 2ª. 3ª. com.

naut nō sunt bone:ꝛ iō opus ē limitare illas.qb⁹limitatꝫ patebit sōlo arg⁰⁹.Ponendo igit' diffōnes limitatas ꝑ ordinē dī q̄ suppō diserete ēt acceptio termi discreti in ꝓpone aut cōie cuꝫ ꝓnoie demfatine subiecte singulis huiꝰ. Et suppō cōis ēt accꝑtio termi cōis in ꝓpone sine rali ꝓnoie.Suppō aūt cōis dīuidit:q̄ q̄dā ēt determinata: q̄dā ꝑsula.Suppō determi⁹ēst acceptio termi⁹ꝛ.sub q̄ ly descēdet ꝛ aād ola suꝫ suppꝫ.ꝛ singulā sinōiuctiue.ꝛ eo afecdere.Ex⁹.dicim⁹ꝙ in ista.bō est alb⁹.ly bō,stat de termi⁹ꝛ qꝫ sub eo ly de ꝓ⁹ descendere cū dubio nō me⁹ ad ola suꝫ suppo⁹ sōiunctiuere ēs.afecdere.ī. ex ꝓpoꝝi ā ēst ly bōis cū debito me⁹ de ꝓ⁹ diserte vnā cōiunctiū ā ꝛ eō.ex illa sōiunctiua ēs terte illā ꝓpōe. Ex⁹.ī.sic arguere.bō est alb⁹.ꝛ isti sunt oēs bōies.igit' iste bō ē alb⁹.ēst iste bō ēt alb⁹ꝛ ꝛ sic de alijs:ꝛ ē.iste bō ēt alb⁹ ēst bō ēt alb⁹ꝛ.ꝛ isti sunt oēs bōies:igit' iste bō ē alb⁹.C Suppō ꝑsula ēt accꝑtio termi ꝛ.ab quo nō ly descēdet de ꝓ⁹ ad ola suꝫ suppo⁹ diīunctiue: vl'si ly descendere nō ly ēs afecdē.ꝛ.ex.dicim⁹ꝙ i illa.oia bō ē alb⁹,ly bō,stat ꝑsule ꝛ nō deter⁹ꝛ.ꝙ ly sub eo liceat descēdere diīūctiue ꝛ.eo.bō ē alb⁹ꝛ.ꝛ isti sunt oēs bōies.igit' iste bō ē alb⁹,vl'iste bō ē alb⁹ꝛ.ꝛ.nō ēt ly afecdere ꝛc.iste bō ē alb⁹,vl'iste bō ē alb⁹,vl'iste bō ē alb⁹,ꝛ isti sūt oēs boies. igit' oia bō ēst alb⁹ꝛq.ala ēst vera:ꝛ ꝛ ꝓsio falsa:ꝛ ꝑtet. C Suppō ꝑsula diuidit:q̄ q̄dā ēt ꝑsula distri⁹ꝛ.q̄dā ꝑsula nm.C Suppō ꝑsula distri⁹ꝛ ēst acceptio termi ꝛē. sub quo ia ly descēdē copu⁹ꝛ.ꝛ eō afecdere.vl'si ia nō ly licebit dcpto impedi⁹ signi nō distribuētis illū ter⁹⁰⁹. Ex⁹.in vrracionalis.oia bō ēst aial:ꝛ nec̄io oia bō ē aial, ēst ly bō ꝑsule:q̄ sub vno ly descēdere ꝛ afecdere.ꝛ sub ꝑ.ē sub ꝛ.ia nō ly:ꝛ licebit dcpto signo nō distribuenꝫ.ſ.dcpto ly nec̄io.C Et nōn' dixi dcpto signo nō distribuēte:q: ista.nōnullus bō currit:ly bō nō stat cōsule:ꝛ ēn dcpto ly nōlicebit descēdē copu⁹ꝛ.C Suppō aī ꝑsula ēm ēst illa q̄ ēst ꝑsula solū fic.q: nō ēst distri⁹ꝛ. Suppō ꝑsula distribu⁹ diuidit:q̄ q̄dā ē mobil:ꝛ q̄dā imobil: mobilis ēst illa sub qua ia ly descēdē copu⁹ꝛ afecdere de ꝓ⁹:vt ois bō ēst aial. C Immobilis aūt ēst illa q̄ ēst ꝑsula distribu⁹ꝛ.ſ.ia illa ea nō ia descēdere fic ꝛ afecdere:vt nec̄io ois bō ēst aial. C Suppō cōsula ām diuidit. q̄dā ens ēst mobil:ꝛ q̄dā imobil. C Mobilis ēst illa q̄ ēst ꝑsula:ꝛ nō distribu⁹ꝛ.ꝛ sub ea ly descēdere ois̄ictim: ꝛ eō afecdere. C Ꝑdicato ista.ois bō ēst aial. Immobilis aūt ē illa q̄ ēst ꝑsula ꝛ nō distribu⁹ꝛ.ꝛ sub ea nō ly descēdere ois̄ictim ꝛ afecdere:ꝛ ꝑdicato ipedimēto ly descēdere ꝛ afecdere ois̄ictis.vl'si ēt ista.ois descēdē ꝛ afecdere ois̄ictis.vl'ois̄ictim.ēt sic ista.ois Paulus ēst aī. Ouī aīr.suppo ꝑsula nō imobil'ēt illa q̄ ē ꝑsula:ꝛ nō distri⁹ꝛ.ꝛ sub ea nō ly descēdere ois̄ictim de ꝑsula:ꝛ nō distri⁹ꝛ.ꝛ ista diffōnē ꝙrit ly alīq nō sint oia ꝑsa: ꝛ ista ēst falsa.ꝛ ꝑtet. C Ad ꝑ⁹ ꝓ⁹ solo: ꝙ dī q illud ꝓnoie demfatinū nō ēst ꝓnome subē.ꝛ sic arg⁹ nō ꝓcedit. C Ad 2⁹⁹ sō.q ly bō stat distribu⁹ꝛ.ꝛ nō determi⁹ꝛ.ꝛ dī ꝙ ignis licet descēdere diīūctiue:nō ēt ly descēdere q̄ō regredat.q: nō seq⁹.iste bō ēst albus, ly descēdere q̄ō regredat.q: nō seq⁹.iste bō ēst albus, vl'iste bō ē alb⁹.igit' oia bō ē alb⁹. C Ad 3⁹⁹ dī q̄ illa, bō ēst aial.ly bō,stat determi⁹ꝛ.ꝛ cuꝫ dī q stat cōsule:ꝛm nobis:ꝛq: ly descēdere diīūnctim: dī q ultra regrē q ister cōsule:ꝛ ꝓ.ꝛ diffōne. C Ad 4⁹⁹ dī q in ista.nec̄io bō ēst aial.ly bō,stat ꝑsule:ꝛm imobil'ꝛ:ꝛ cū ꝓb⁹ q nō:q: dcpto ipedimēto nō licebit descēdere diīūctis:ꝛ cōiu: critue:ꝛ q magꝝ ꝓbabilitatis itellexit diīūctis vl'diīūctiue. C Ad 5⁹⁹ dī q ſubm ist⁹.bō ēst aial.stat determi⁹ꝛ.ꝛ cū dī q ly descēdere copu⁹ꝛ.Rñ⁹.q boc nō ēst ō fal⁹ q̄ regrebat de intētione magꝝ. C Ad vlm dī q illō ꝑtuꝫ supponit disc retꝛ.ꝛ supponit cōiter. C Sꝫ circa solone bul⁹ vltimi arg⁹ mouet talis q̄ō.an.ſ.ꝑtū in ista vl'. oia bō ēst ly,vel ly,vl'ly ſubiacēt ter⁹⁰⁹ cōie vel discret⁹.ꝛ q̄ꝛ in ista ꝓpōe supponat. Et ar ad ꝓes. ꝛ ꝑ.pbādo q̄ ille nō ēst ter⁹⁰⁹ discretus.ꝛ appellet illud ꝑtū.a. Et arg⁹ sic. ꝓmo illud q̄ nō ēst ter⁹⁰⁹ discretus.ꝓia ꝛs cū maiōi:ꝛ.ꝛ mino.ꝑb⁹.Tlā aggregatū ex lapidibus nō ē lapis. igit' a ſit aggregatū ex terminis non est ter⁹⁰⁹. C Ꝛ⁹ sic. minus ter⁹⁰⁹ discretus verificat de ter⁹⁰ cōi distributo: ergo ꝑtes ꝓpe suppꝫ.ſ.ly.a.

cõis neq; discretus ꝓprie. ꝑbat: qr ꝓprie nõ est terminus. igit ꝛc. ℭ 2ª ꝑ rñ. a. est terminus cõis ipropie. probatur. ois terminus cõplexus stans in ꝓpõne pro multis est cõis impropie. a. est hꝫ. igit ꝛc. ꝓñtia tz cũ minori ꝛ maiori pz ex distõne 1ª. ℭ 3ª ꝑ. a. est terminus discretus impropie. ꝑbat. oẽ cõplexus ex terminis discretis propie sumptis est terminus discretus impropie. a. est hꝫ. igit ꝛc. ꝓñta tenet cuz minori. maior pz ex 3ª distõne. ℭ Contra illud dictũ. ſ. a in ꝓpõne supponit cõiter ꝛ discrete: loquẽdo de suppõnibus impropijs. pz ex 1ª ꝛ 3ª ꝑne. ℭ 4ª ꝑ. a. supponit collective pũbus suppõnib⁹ discretis ꝓprie sumptis: ꝛ nõ vna. ꝑbat. Omne cõpositum ex pũbus terminis categoricis: quoꝝ quẽlibet est discretus supponit multis suppõnibus discretis: ꝛ nõ tñ vnatim. sed. a. est hꝫ. igit ꝛc. ꝓñtia tz cũ minori. ꝛ maior pz ex dissõne suppõnis. Nã cũ suppo sit acceptio termini. i. terminus acceptus in ꝓpõne: sequitur q; q̃libz in ꝓpõne ponet vnũ dictum ex multis terminis discretis ibi erũt multe suppõnes discrete: ꝛ illud dictũ supponet multis suppõnibus discretis. ℭ Ex his sequitur rñ ad arg. ℭ Ad ꝑm dicit. q; ꝑbat q. a. in veritate ꝛ proprie non est terminus: nec cõis nec discretus: ꝛ q; ꝓprie nõ est terminus: qđ cõcedit. vt dixit ꝑ 2ª. ℭ Ad 2m dicit q; maior illa. ſ. nullus terminus discretus verificat ꝺ termin⁹ cõi ꝛc. non est vera absolute: sed tñ de termino discreto proprie sumpto quale nõ est illud dictũ. ℭ Ad 3m dicit. q; illa maior nõ est absõlute vera. Sed bz veritatẽ de termino discreto ꝓprie sumpto. ℭ Ad 4m rñdet. dicit. nõ. dici tñ posset q; dictũ nõ est ꝓprie supius cũ non sit in ꝑdicatõ. tz ista solo nõ iret ad vim arg. ℭ Ad 5m dicit q; illa maior bz veritatẽ de termino discreto ꝓprie sumpto. ꝗle nõ est illud dictũ de quo dici pót q; supponit cõiter ꝛ cõfuse tñ mobiliter. Et si arguat. igit bz descẽdere dictũ. negat. ꝓntia: qr nõ sub quolibet termino stãte confuse tñ mobiliter bz descẽdere dictũ. ꝛ bñ sub quolibet termino cõi ꝓprie sumpto: qliter nõ est in ꝓposito. ℭ Ad 6m negat q. a. sit vnus purus termin⁹. ℭ Et ad ꝓbõnẽ negat minor: de virtute sermonis. ſ. a est terminus cõplexus: tz bñ cõcedit q. a. est cõplexũ ex terminis: ꝛ illud volũt logici cũ dicũt q. a. est terminus cõplexus. ℭ Ad arg. etiã post opm rñr. tenẽdo q. a. sit termin⁹ cõis. ℭ Ad ꝑm pz sol'o ex solutione 6ti arg. ante oppm. ℭ Ad 2m dicit q; illa maior bz veritatẽ de termino cõi ꝓprie sumpto: ꝛ nõ absolute. ℭ Sed dubitat ꝑ ꝑm ꝑnẽ. ꝑbãdo q; illud dictum. ſ. ista suba: vel ista suba, vl ista suba ẽ ꝓprie ter. ℭ Ꝑ sic. illud dictũ est ℞e ꝛ ꝓprie dicto. igit est vere ꝛ proprie ter. tz ꝓntia ab iferiori ad suũ supius affir. ℭ 2º. illud dictũ est vere signũ oionis cõstitutiuũ. vt pare ꝛc. igit est vere terminus: tz ꝓntia. ꝛ alias ꝑbat: qr est vere illud quo apprehenso venimus ꝛc. ℭ 3º. Illud dictũ est ꝑdm. igit est vere ꝛ ꝓprie terminus: tz ꝓntia iterũ ab iferiori ad suũ supius: qr nõ tenemur ꝑdi nisi terminos. ℭ 4º. Illud dictũ subordinat ℞e vni termino simplici: ꝛ vni intẽtioni. igit est vere terminus: tz cõsequẽtia. ꝛ alias ꝑbat sic. Quicũq; subm alic⁹ ꝓpõnis est intẽtio: aut subordinat intẽtioni simplici: et ꝑdi ẽ hꝫ: sed subm istius vocalis. ſ. ois homo est ista suba: vel ista suba ꝛc. subordinat vni intẽtioni simplici. igit ꝑdicatũ. ℭ Ad ista rñr. Ad ꝑm negat ista ꝓntia: est vere dictõ ꝛ ꝓprie. igit ẽ termin⁹ ꝓprie: ꝛ cũ dicit q; argt ꝛc. negat. Immo dicit q; termin⁹ ꝓprie supe? nõ ẽ supi⁹ ad dictõnẽ: ꝛ si dicit diffinit ꝑ ter. dicit q; nõ: tz ꝑ terminũ: cuius alia ꝙ aliqd sequitur sigñtic q; tota illa descriptio sonat hꝫ. oratio est cõplexus ex terminis si bñ cõsiderabis. ℭ Ad 2m negat q; illud dictũ sit vere signũ: sed est signamen: est illud quo apprehẽso deuenimus in cognitione alicui⁹. Sz bene est illa. gbus apprehensis ꝛc. ℭ Ad 3m dicit pro nũc negando illã ꝓntiã. illud dictũ est ꝑdicatũ. igit est termin⁹ ꝓprie supe?: ꝛ dicit q; termin⁹ ꝓprie simpt? nõ est supius ad ly ꝑdicatũ. ℭ Ad 4m fiat negat illa ꝓntia. subm subordinat vni simplici intẽtioni. igit ꝛ ꝑtũ. ꝛ sic pz solutio.

Ad 3m

Ad 4m

2ª ꝛclusio.

3ª ꝛclusio.

Contra.

4ª ꝛclusio.

Ad ꝑm dicit.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

Ad 5m

Ad 6m

Ad ꝑm in oppositũ dicit.

Ad 2m

Dubiũ cõtra ꝑm ꝛclonẽ.

Arguit ꝑ.

Arguit 1º.

Arguit 3º.

Arguit 4º.

Ad ꝑm

Ad 2m

ℭ Caput quintum secundi tractatus.

ℭ Capitulũ de signis confundentibus.

Pro maiori euidẽtia dictoꝝ ponẽde sunt aliq; regule terminoꝝ vnã cõfundẽdi hñtiũ. Quarũ ꝑma est ista. ℭ Oẽ signũ vl'e affirmatiuz terminũ sequẽtẽ se imediate ꝓfũdit ꝓfuse distributiue mobiliter: ꝛ mediate sequẽtẽ si fuerit termin⁹ capax sue ꝓfusiõis ꝓfundit ꝓfuse tñ mobiliter deducto ipedimẽto alterius signi. vt ois hõ ẽ aial: aut ois hõ aial nõ est, vtrobiq; supponit: ly hõ distributiue: ꝛ ly aial confuse tñ. Et notãter dicit. si fuerit capax cõfusionis. Prio pp terminos singlares q; nõ pñt cõiter supponere. Scõo pp tales ꝓpões: videns oẽs hoies ẽ aial. Afin⁹ cuiusz hois currit: vbi nec ly aial: nec ly currẽs ꝓfundit: qr nõ gradit virt⁹ signi vsq; ad ptũ ex q; ẽ ps subi. Oz scõo deducto ipedimẽto alteri⁹ signi: qr ista ꝓpõne. nõ ois hõ ẽ aial: nõ supponit ly hõ distributiue: sz õterminate p vnã regulã ptinẽtẽ ad hãc mãm. vz. ℭ Quicqd mobilitat imobilitatũ: imobilitat mobilitatũ. i. qõlibet signũ hñs vz distribuẽdi aliquẽ terminũ si ipsuz repit nõ distributũ facit ipz stare distributiue: ꝛ si ipz repit distributũ facit eũ stare nõ distributiue. i. õterminate vl' ꝓfuse tñ. Exẽplũ ꝑmi: subm hꝰ hõ currit: stat nõ distributiue: nõ adueniẽte signo vlẽ stabit distributiue dõo. ois hõ currit. Et qr iã stat distributiue: nõ adueniẽte alio signo ꝓgruẽ: stabit nõ distributiue. vz. nõ ois hõ currit. ℭ Itẽ notãdũ q; si duo signa distributiua: affirmatiua cadũt sup eũdẽ terminũ facũt illũ stare õterminate: vt tu differs ab oi hoie. Et si vnũ fuerit affirmatiuũ ꝛ reliquũ negatiuũ itez facũt ipz stare õterminate: vt tu nõ differs ab hoie: nõ qlibz hõ currit: ẽt si ambo sũt negatiua ꝛ imediate cadãt sup eũdẽ facũt illũ stare determinate: vt nõ nullus hõ currit. Si aũt mediate cadãt ita q; mediet termin⁹ distribut⁹: facũt illũ stare cõfuse tñ: vt null⁹ hõ nõ currit. pz q; ly currẽs, stat ꝓfuse tñ: qr illa ꝓpõ equalet istã: glibz hõ currit: vbi currẽs stat ꝓfuse tñ. Simili dõo. nõ aliqs hõ nõ est aial: supponit ly aial cõfuse tñ: vt patet p suã equipolẽtem. vz quilibet hõ est animal: vbi ly animal stat confuse tñ.

1ª regula.

Pau. 1ª pn. 3. du. 3º. ſ. 10. in. ſ. 3º pn. 4. du. cor. 2º. cõ. 1º. ſ. 6º pncl. eiusdẽ to. ſ. 4 pn. eiusdẽ. ſ. 18. pn. eiusdẽ to. ſ. 40. pn. eiusd. ſ. 10. in. 2ª. fo. 118. fa. 4º. ibi. dicitur aliter.

Regula.

Pau. 23. pn. 5. du. cor. 2º. cõ. 3º. ſ. 15. pn. 2. du. to. ſ. 16. pn. eiusdẽ to.

Mēghus. ꝓio toto ſito capto vi de Pau 49. 1.50. pact.3. d.20.10. Bñm ꝑm.

D

Nota ꝓmo ꝓpo limitatione huius regule trez; regu las. C Prima ſit ſigni vle affirmatiuū addi tur recto ex ꝓte ſubtr: ſequit obliquus:toti aggrega tū ex recto ꝛ obliquo ſtat ꝑfule diſtributiue mobil: ꝛ ut in ſ exꝓlo:gliber aſinus bois currit.totuꝫ boc.aſinus bois ſtat diſtributiue mobiliꝫ. C 2ª regula.qñ obliqꝰ ꝑcedit rectū ꝛ obliquus diſtribuit: ſūc rectus ſequens obliquū ſtat cōfuſe tm̄ſicut ꝑ ꝑdicatū.nā tunc rectus ſe tenet ex ꝓte ꝑdicati:ꝛt in exꝓlo.cuiuſlibet bois aſinus currit.ly aſinus.ꝛ ly currit ſtant cōfuſe tm̄. C 3ª regula: qñ ſigni vle affirmatiuū eſt paꝛ ſubti:vis eius nō trāſit in terminū mediatū:ſed ſoluꝫ in mediatū diſtribuit: vt dicēdo:vidēs oēm boiem eſt boꝛ boꝛ:ſtat determinātez ꝛ ratio eſt:qꝛ pdit ymi cum ſit carbegoꝛema. Omne ꝙ ſi gnū vle affirmatiuū terminū imediate ſequēte ſe cū eius determinatiōe ſe tenēte ex ꝓte ciuſdē extremi ꝛfundit cō fuſe diſtributiue mobiliꝫ:ꝛ mediate ſequēte ſe nō ſe tenē tem ex eadē ꝓte extremitez eius determinatiōe ꝛfundit ꝑfule tm̄ mobiliꝫ. Et boc.ſi terminus fuerit capax cōfu ſionis:ꝛ deducto ipedimēto alterius ſigni. Ite due con ditiōes vltime gñales ſunt oīb⁹ regulis bui⁹ capituli.

Pau.lo.ma. ꝓ fo.2. ſt. 4ª ꝑ.1. fol.15. ta.3. ibi. non obſtanter. Termin⁹ nō eſt capax cō fuſionis ꝛ.

C Prima gñalis eſt:ſi termin⁹ fuerit capax ꝛfuſionis: vnde ꝓtingit terminū nō eē capacē ꝛfuſionis ꝛ. C Pz̄mo quātū eſt ex ꝓte ipſius termini nō poꝛēt⁹ recipe ꝛfu ſionē:ꝛ B eſt qꝛ nō eſt termin⁹ cōis:ꝛ ſingularis. Scōo quātū eſt ex ꝓte ſigni vāꝛis ꝛfuſionē:ꝛ ſi ſigni eſt ex ꝓte ipſius termini ſit capax ꝛfuſionis:ꝛ vt dicēdo:vidēs omnez boiez.eē aial:ly aial nō eſt capax ꝛfuſionis ꝛ qꝛ illa nō ꝑt dare exquo eſt paꝛ ſubtr:ly terminus de ꝙ ſit capax cō fuſionis cū ſit terminus cōis. Scōa ꝙdnio gñalis eſt de ducto ipedimēto alteri⁹ ſigni:ꝓpo qua ꝙdnōe declarā da ponit vnū ꝑn⁹ declarandū q̄uos regulis. Quicqd mo bilitat imobilitatī ꝛ. ꝙ paulo poſt declarabit:ꝛ regla ſic limitata ꝙtinet quas ꝓtes.ꝑ⁹ pe duas ꝙdnōes ꝑ⁹.ꝑ⁹ eſt:terminū ſequēte ſe imediate:que ponit⁹ ad oēm nō imediate ſequēte.ꝛ.ª eſt cū eius determinatiōe ſe tenēte ex eadē ꝓte extremi:vt oēs.ꝙlibet ſingularis alicuius vlis eſt vāꝛis.ly aliqui⁹ oēs:ſtat ꝑfule diſtributiue mobiliꝫ qꝛ ſi rectus ꝑcedit obliquū vtrūq; ſe ex ꝓte vni⁹ ex⁹ tremi:ſed ſi obliquus ꝑcedit rectū obliquus ſe tenet ex ꝓte ſubtr:ꝛ rectus ex ꝓte ꝑdicatiꝛ.vbo.cuiuſlibet bois aſinus currit.ly aſinus nō ſtat diſtributiue ſi ꝛfuſe tm̄.

C Determinatio n. alicui⁹ termini in ꝓpoſito ꝑt eē tri bus modis. Uno⁹ ſicut adiectiui ſequēs:vt oēs.oēs bō albus currit. Scōo⁹ ſi eſt relatiuū in cadē carbegoꝛica vt oēs bō q eſt alb⁹ currit. Tertio⁹ ſi ſit obliqꝰ imedia te ſequēs ipm terminū vt ꝙlibet ſingularis al'cui⁹ vlis eſt vera:ꝛ ꝙlibet illoꝝ determinatiuū ſtat ſicut termi nus determinat⁹. Scōa ꝓ regule hꝫ ſit duas ꝙdnōes. Prima eſt terminū mediate ſequēte ſe tenēte nō ex ea dem ꝓte extremi. Scōa ꝛ eius determinatiōne ſi hꝫ ſi las. Iſte ꝑtēt ex dictis. C Aduerte vnū pulchū dubiū quare aliqs terminꝰ eſt diſtributiuus:ꝛ aliqs nō:ꝛ ꝛre aliqs terminus diſtribuit ſubm ꝛ nō ꝑdicatū, aliqs vō cōtra. Querit ꝙ que eſt cā diuerſitatis. C Ad ꝛ rñdet magꝛ in 49ª arg⁹ tertii dubii ꝓncipalis q̄drature.ꝛ di cit nō eſt aliq alia cā bui⁹ diuerſitatis niſi ipoſitio ſeu nā rei. C Nemo.n.ſcit⁹ dare cām quare ly oꝛ diſtribuat ꝛ nō ly aliq nō ipōnēdo⁹ ad vocēs ſcripturā.ꝛ nāz reꝛ:quo ad terminos mētales.ꝛ ſic ꝓz cā bui⁹ regule:ꝛ oīum aliaꝝ bui⁹ capti. C Aduerte 2º ꝓpo declarāde bu ius principii. Quicqd mobiliꝫ imobilitatī:imobi litat mobilitatī q magiſter ponit quatuoꝛ regulas, que indigent limitatione:ꝛ ly vario modo apud diuerſos li mitent:vt cōtra ſuppōnes adducātī breuiter hic rangā noſtrā opionē. vnde dico q 4ª regula nulla limitatione indiget.ſ.q̄ illa duo ſigna imediate cadant ſupra eundem terminū: q̄ intelligo ſic.q vis illoꝝ ſignoꝝ primo cadaꝛ in illuꝫ terminū:ita q ille terminus primo recipiat vim illoruꝫ ſignoꝝ:vt dicēdo:ou es differens ab omni homine:ꝛ di cendo.nō quilibet homo currit.ꝛ dicēdo.nō nullus hō currit:ly homo in oibus iſtis.primo recipit vim illoruꝫ ſignoꝝ.ꝛ ſic ſoluunt inſtantie que ſolent fieri ꝛra ipaꝫ: qa dicēdo.omne differēs ab ente nō eſt ens: ſupra ly en te cadunt duo ſigna affirmatiua:ꝛ ratnen ly ente nō ſtat determinate:quia nā ly deſcendi diſiunctiue:cū propoſi tio ſub qua deſcendimus ſit vera ꝛ deſcenſus ſit falſus: vt patet de ſe. Dicit⁹ q nō imediate cadunt qualiter itel ligit regula:qa vis illius ſigni omnez ꝑſus cadit in ly dif ferens ꝙ in ly ente.ideo nō ſtat determinate:ſed confuſe tāꝫ. C Similr ſoluit hec inſtantia. Nullū differēs ab ente eſt ens:qa ly ente nō ſtat determinate:cum nō liceat diſiunctiue deſcendere. Dicit⁹ q ly nullū nō imediate ca dit ſupra ly ente:ſed ſupra ly differēs. Similiter ſoluit hec nullus bō eſt oīs homo: qa ly homo a parte ꝑdi cati nō ſtat determinate:q̄uis duo ſigna cadāt ſupra ip ſum cū equiualeaꝛ illi.quilibet homo nō eſt omnis ho mo:qa ly homo a parte ꝑdicati nō ſtat cōfuſe tm̄. Dici tur q ly nullū nō imediate cadit ſupra ꝑdicatū.Simil liter ſoluitur hec.aliquis homo nō eſt omnis homo:qꝛ ly homo a parte ꝑdicati nō ſtat determinate ꝛ quāuis duo ſigna cadant ſupra ipſum:ſi equiualeaꝛ illi.nō quili bet homo eſt oīs homo ꝛ vbi ly homo a parte ꝑdicati ſtat cōfuſe tm̄. Dicitur q ly nēnō imediate cadit ſupra ly homo:ſed ſupra ly eſt. C Similiter ſoluitur inſtātia hec.aliquis homo nō eſt nullū animal:qa ly animal non ſtat determinate cū equiualeaꝛ huic.nō quilibet homo eſt nullū animal:vbi ly animal ſtat confuſe tm̄. Dicit⁹ q ly nō.nō imediate cadit ſupra ly animal:ſed ſupra ly eſt. C Sed contra quartam regulam quis poſſet arguere probando ꝙ magiſter implicat⁹ in ſecunda regula ꝑpo nit⁹ oꝛ hoc exemplum:tu non differs ab homine ꝛ vbi vult q ly homine hēt determinate cum tāmē illa duo ſi gna non cadant imediate ſupra ly homine ꝑm intellectū partum:qa ly nomine imediate cadit ſupra ly differēs ꝛ nō differēs ſupra ly homine.quare ꝛc. C Ad hoc dici poſſet q exemplouꝫ requiritur manifeſtatio ꝛ nō verificatio. C Uel dicatur q in ꝓpoſitionibus ſingularibus non refert an mediate an imediate cadant. In aliis aūt ſigna debent continere veritatem:debent enim iſta duo ſigna cadere imediate:aꝛgumētū aūt factū ꝓcedit de ꝓpoſitione ſingulari:quare nō cōcludit ꝛra opinionē.

Determinatio alicuius termini ꝑt eē triꝑl. Pau. ſopbi. 3.cō. ꝑ⁹ q.1. cō. 4.ª q.1. ſophi. 8. 4ª. l. ſophi. 1ª.co. ꝑ⁹.ꝑ⁹ ꝓclatio. Dubium.

Reſponſio 25. ꝑn. ꝑ⁹ ſolu.

Notādū 2ª

Dubiū pera magiſtrum.

Reſpōſio

Alia riō

Ritius.

Notandū. D

In hoc capitulo magiſter ponit.xij.regulas.qua rum prima eſt iſta.omne ſignum vniuerſa le affirmatiuū ꝛc. C Pro cuius notitia eſt ſciendum ꝙ iſta ſigna vlia affirmatiua.vbi gra.ly oīs.ꝛ ly qls: hñt duplex officiū ꝛ duplicē vim.vna eſt ꝛfundēdi diſtribu riue mobiliꝫ terminū:ſup quē imediate cadūt. Et ſtatuis eſt eſſentialis iſtis ſignis ſicut⁹ cum in ꝓpone ponuntur iuxta terminū circa quē nō poſſunt exercere talē vi;ſūc cadūta nō ſignificandi ꝛ a vi eo ꝛz reddūt oīonē ipo ꝓriā.vt ſi dicā.ois ego curro. Alia vis iſtoꝝ ſignoꝝ eſt confundendi ꝛm mobiliꝫ terminū:ſuper quo cadunt me diate:ꝛ iſta non eſt eis eſſentialis. Et poſſunt poni con grue in ꝓpone.dato q iſtā vim non exerceant.ꝑdunt aūt iſtā in triplici caſu.ꝑ q⁹ terminus ille eſſet diſcret⁹. vt oīs bō eſt tot. Scōo q⁹ terminus ille eēt relatiuū. vt aliqs bō currit.ꝛ quilibet bō eſt ille.vbi ly ille non ſtat ꝑfule ſed determinate. Tertio ꝑdunt illā q̄uādo ꝑmanē vim.ſ.diſtributiuā non exercēt circa terminū recti auer boꝛſed a nomine. Ex⁹.aſinus ciuiſlibet bois eſt aial.ly aial ſtat determinate:ꝛ qa ly ciuiſlibet nō exercet ꝑmaꝫ vim ſuply aſinus recto averboꝛis ſuply bois recto a no

mine: hinc est q̄ ly cuiuslibet nō pōt dare, suppōnē cōfu
sam illi termino aial quātūcūq; ly aial sit capax cōfusio
nis: & defectus hic solū est ex parte signi: & nō ex parte ter
mini. vt dicit Magister: q; terminus ille est capax cōfu
sionis: vt p3. q̄n x̄o nō cēt aliq̄s istor triū casuū: tūc nō
pdit illā. vt si dicā. ois bō est aial. ☞ Et si queras que est
cā q̄ in ista. Asiuus culuslz bois est aial. ly cuiuslz pdit
scōaz vim. & in ista. qlz bō est aial nō pdit. Rñ. q̄ hoc est
iō: q; vis ista 2ª q̄ est accñtalis est data illi signo, nō abso
lute: sz suppositio q̄ pmā exerceat sup termio recto a ver
bo. & hinc est q̄ in p̄ª ꝓpōne pdit & in scōa nō pdit illaz.
☞ Et si iterꝝ petit vñ est q̄ illius signi data est 2ª vis nō
absolutesz sic: supposita p̄ª. Rñ. q̄ hoc est ex eo q̄ nos
cōtēr ꝓcedim⁹ q̄dā ꝓpōnes: in qb⁹ sulim est terminus
distribut⁹ affirmative pro mltis. vt istā. qlibz bō ē aial.
Mō q; ly aial nō pt x̄ificari de ly bō hūe nulla suppositā: & p hls distributo nisi ly aial stet ꝓfuse tñ: vt p3 i hic
est q̄ ex nr̄o mō itelligēdi bz ille termin⁹ ois i seu qlz: q̄
suppositā p̄ª vi in termio recto a x̄bo: exerceat scōaz in
terminū cōez mediate sequnte. ☞ Supposito igr q̄ ista si
gna exerceāt duplicē vim erit regla tal'. ☞ Sig⁹ vle af
firmatiuū ꝓfundit terminū immediate sequēte. i. oēm ter
minū tētū a parte subti ꝓfuse distributiue mobilr: & me
diate sequēte. l. tētū a pte pdicati ꝓfuse tñ mobilr. Ex⁹
qlz asin⁹ bois ē aial bois. ly asin⁹: & ly bois, stat distri⁹,
& ly aial: & ly bois ꝓfuse tñ mobilr. ☞ Sz ꝑ pdcā af
p̄ sic. ly ois i ista. nō ois bō est aial: nō exerceat p̄ª vim, &
tñ oio est ꝓpria. igr dcñ in regla fuit falsuz. ☞ Et ꝓfir
mat' sorti⁹: q; In ista. nō ois sor. currit. ly ois nō exerce et
nec exercere pt pmā vim circa ly. sor. & tñ illa nō ē ipor
pria. igr vis illa nō fuit illi ēntialis. ☞ 2º argr ꝑ regulā
sic. i ista. qlz asin⁹ bois currit. ly bois, se tenet ex pte sub
iecti: & tñ nō distribuit: igr regla falsa. ꝓtia tz cū maio
ri: q; p logicos & p regulā posita sup̄ i caº de x̄bo. q̄n re
ctus ꝑcedit obliqnū: q; sz tz ex eodē extremo i & minor
pbat: q; nō lz descēdere copu⁹: q̄ ꝑbo i & suppono q̄
qlz asin⁹ q̄ est bois currat. Et cū b̄ sit sor. q nō b̄at asi
nū: & tūc est añs vex. vt p3 p exponentes. s. qiz asin⁹ bois
currit: & ꝓtia falsuz. s. qlz asin⁹ isti⁹ bois currit: & qlz asi
nus isti⁹ bois currit ꝛc. q; venlēdo ad sor. erit illa falsa
scz qlz asinus istius bois currit. exquo ipse nō bz asinū.
☞ 3º argr ꝑ regulas de ipediměto signor: & p ꝑ illā q̄ di
cit q̄ duo signa distri⁹ª & affir⁹ª faciūt stare deter⁹. Cō
tra. in ista. ois bō differt ab oi boie. ly boie, nō stat deter
minate. vt p3: q; nō lz descēdere & tñ sup illo cadūt duo
signa. igr regula falsa. ☞ Et ꝓfirmat' q; i ista: q; lz asin⁹
cuiuslibet bois currit. ly bois stat distribu⁹ª & tñ cadūt
duo signa. igr ꝛc. ꝓtia tz cū minori: & maior est de iten
tione magri. argto. 15. scōi dubij. & Pe. mā. i suppōnib⁹.
☞ 4º argr ꝑ illud q̄ dā in scōa regula sic. in ista. nullus
bō differt ab boie. ly boie nō stat deter⁹: & tñ cadūt duo
signa. vnū affirmatiuū & aliō negatiuū. igr regla falsa.
ꝓtia tz cū minori: & maior ꝓbat: q; nō lz descēdere: q;
descēsus eēt falsus: & illa x̄a. vt p3. ☞ 5º argr ꝑ 3ᵐ regu
lā: q; In ista. ois bō est nō nullus bō: ly bō nō stat deter⁹
& tñ cadūt duo signa negatiua imediate. igr regla falsa.
ꝓtia tz cū minori. maior ꝓbat: q; nō lz descēdere. vt p3.
☞ 6º argr ꝑ 4ᵐ regulā. Nā dicēdo. nō ois bō nō ē aial.
supra ly aial cadūt duo signa negatiua mediate & & tñ ly
aial, nō stat ꝓfuse tñ. igr regula falsa. ꝓtia p3 cū maio
ri: & minor ꝓbat. q; ly aial stat deter⁹. vt p3 i equalēte.
☞ Ad ista rñ. ad p̄ᵐ dī q̄ in ista. nō ois bō est aial. ly ois
exercet suā vim. & dī q̄ ly bō, stat distri⁹. Et si arguit q̄
stat determinate. ꝛcdit. neq; est icōueniēs q̄ idē termi
nus stet determinate & distributiue re⁹ diuersor. vt dicit
Magister in obiectionib⁹. & ēt Pe. mā. In suppōnibus
suis. ☞ Et ad ꝓfirmationē dī q̄ ista. non ois sor. currit,
nō est ꝓpō. sicut nec ēt ista que ꝛpper sua ꝛdictoria. s. ois
sor. currit. ☞ Alr posset rñderi ad argm: sz nō ēet sim di
cta cōia logicor. ☞ Ad 2m sunt duo modi plcēdi. Pri
mus est magri in. 15. argto scōi dubij. & Pe. mā. i suppō
nib⁹: & mitor alior q̄ dicūt: q̄ ly bois, stat distributiue
mobilr. ☞ Scōs modus ē alior dicētiū q̄ ly bois, stat
ꝓfuse tñ mobilr. ☞ Rō ꝑ pōnis est multiplex. Pria. q;
ly bois se tenet ex pte subti. ☞ 2ª. q; i ꝛdictoria. s. In ista.
aliq̄s asin⁹ bois nō currit. ly bois nō distribuit. igr opz
q; distribuat in ista. ☞ 3ª. q; in 2ª exponente distribuit.
Rō aūt ꝑª scōe opionis est argm factū supra. Et 2ª est: q;
sub ly bō. lz descēdere solū disiunctī sequēdo viā magri.
Rñ. ad argm pro cui⁹ solone sūt duo nōnda. ☞ Pri⁹ est.
q̄ ista ꝓpō nō valet. iste termin⁹ supponit p oib⁹. igr
stat distri⁹ seu distri⁹ pro oib⁹: & q̄ declat. q; dō. bō
est aial. ly bō nō distribuit: nec stat distri⁹ & tñ suppōit
pro oib⁹. igr notatū est vex. tz ꝓtia cū maiori. & minor
pbat. q; ly bō supponit pro his ad q̄ pōt disiūctiue de
scēdi. Sed ad oēs pt disiunctiue descēdi. vt p3. igr pro
oib⁹ supponit: & q̄ dictū ē de illa. dicat ēt de subito isti⁹.
Ois bō alb⁹ currit. s. q; ly bō, stat p oib⁹ pūtib⁹: & nō di
stribuit pro oib⁹ pūtib⁹. Silr ēt dicat de ista. qlz asin⁹
bois currit. ☞ 2m nōm est q̄ qñ in ꝓpōne sūt duo termi
ni cōes: q̄p vn⁹ est limitatio alteri⁹: & ambo suscipiūt di
stributionē ab vno 3º. neuter illor absolute distribuit:
sz vn⁹ i re ad aliū: & ita sub neutro illor dz descendi: sz i re ad aliū. Ex⁹ i casu nr̄o. Quilibz asin⁹ bois
currit. tā ly asin⁹: q̄z ly bois, stat p oib⁹ pūtib⁹. vt p3 ex
p notato: & nullus illor absolute distribuit: sz in re ad
aliū: q; s. ly asin⁹ distribuit p asino bois: & ly bois, pro
hoc hūte asinū. ☞ Istis stātib⁹ dī ad argm q̄ sub ly bois
dz descēdi copulatiue ad oia illa pro q̄b⁹ distribuit sic.
qlz asin⁹ bois currit. & isti sunt oēs boies hūtes asinuz.
igr qlz asin⁹ istius bois currit. & qlibet asin⁹ ꝛc. ☞ Ad
3m rñdet q̄ ly boie stat tñ ꝓfuse mobilr. nec b̄ est ꝑ re
gulā: q; regula itelligit nullo alio signo existēte l ꝓpō
ne: q̄ nō est hic. vñ in ista sunt tria signa. ono vltima se
ipediūt & 3m. s. ly ois, a pte subti ꝓfundit ꝓfuse tñ mobilr
q; est termin⁹ mediate sequēs: & si q̄rit de descēsu dī q̄
nō dz descendi in ꝓpa forma: sz p vnā de In cōsueto mo
loq̄ndi sic. ois bō differt ab oi boie: & isti sūt oēs boies.
igr ois bō ab isto. vel isto vl isto boie differt. ☞ Ad 4m
dī q̄ in ista. nullus bō differt ab boie. ly boie, stat ꝓfuse
tñ mobilr: & cū dī. est ꝑ regulā dī q̄ nō: q; regula itelli
git q̄ qñ sunt duo signa: q̄p vnū est negatiuū & aliō affir
matiuū. & cadūt imediate. tūc faciūt stare determinate.
Mō nō est sic in ꝓpōsito: q; mediat termin⁹ distributus
iter ly nullus. & ly differt. idē dicat de ista. nullus bō est
qlibet bō. q̄ ly bō stat cōfuse tñ. & equalet huic. qlibet
bō aliq̄s bō nō est: & debet descēdi de mōsueto mō loq̄n
di. ☞ Ad 5m dī q̄ ly bō. in pdicato istius. ois bō est: non
nullus bō, stat cōfuse tñ. & ad regulā dī q̄ itelligit nul
lo alio signo existēte in ꝓpōne. Mō hic sunt tria signa.
duo negatiua vltima q̄ se ipediūt. & tertiū postea qō dat
ꝓfusionē tñ. ☞ Ad vltimū ꝛcdit q̄ In ista. non ois bō
nō est aial: ly aial: stat determinate: nec boc est ꝑ regulā.
q; regula intelligit sic. Q. qñ cadūt duo signa negatiua
imediate sic. q̄ iter illa est terminus distribut⁹ faciūt sta
re cōfuse tñ. Modo in ꝓposito ly homo, qō mediat nō
est terminus distributus: sed stans & determinate.

Circa 5m cap̄m. nota pro pⁿ reg⁹ q̄ signor vlūz affir
matiuor. q̄dā sūt de se absolute vlia & distri
butiua. q̄dā aūt sūt ꝑz qd & limitate vlia & distri⁹. Exm
pmi. vt ois vter qz ꝑz q̄dā qlz ꝛc. odo. n. ois bō est aial.
ly ois distribuit. ly bō absolute & vlr pro quolibet boie
pūti. Exm scōi. vt quātuslibet qualislibet ꝛc. dicēdo eñ
quātalibet substātia est corpus. ly subā distribuit. non

Mutatio.

Responsio

Tertio Responsio

Contra pdcā Argr primo Cōfirmatio.

Argr scdo

Argut 3º

Cōfirmatio.

Argut 4º

Argut 5º

Argut 6º

Ad pⁿ obiect.

Ad ꝓfirm

Alia rñsio

Ad scdm

Rotādā pⁿ.

Rotādā 2m.

Ad 3m

Ad 4m

Ad 5m

Ad vltimū

absolute ꝫ solū ꝙ suba ẽ̄tia ẽ̄ odo q̄lis suba ẽ̄t visibi-
lis: ẽ̄stribuit ly suba nō pro oi suba absolute ꝫ solū ꝙ
quali. Dicer illa stanga alia ẽ̄ ponunt cẽ ꝑ ꝓa a Pe. ma.
ꝙz totus ifinit⁹ ẽ alia silia q̄ dē ẽ̄stribuere vī alio
mō cōfundere vī ꝑs videri in suppōnib⁹ Pe. mā. ẽ eriā
declarabīt aliq; mō i cap⁹ expōnis illoꝝ terminoꝝ vbo
totus ſon. elt aliq; mō ẽ̄stribuit ly ſon. ꝫ ly ꝑs incipiūs
in ly totū. Ad ꝓpoⁿ Pau. facit mētione ẽ illa regla de ti
gnis ꝓ tractatu: qb⁹ ꝓa ſūt exēpla pueriſcia ꝙ incipiūs
q̄ ſi ſint absolute ẽ̄stribuitur a: ẽ̄stribuit ꝫ exigētia cē.
ſi ꝙ limitate: ꝫ ſpāliter ſint ẽ̄stribuitiua: etiā limitate di-
ſtribuent: vt dictum eſt de iſtis qualibet ꝙ ſuruliber.
¶ Regula alit ꝫ duas ꝓtes. ꝑma ꝓ eſt de termio ime-
diate ſequēte: ꝙ illū ẽ̄stribuit tale ſignū cē. alia alit ꝫ te
cūda eſt de termio mediate ſequēte: ꝙ. iſte cōfundit a
tali ſigno: oīmō rales termini ſunt capaces ꝓfuſioīs cē.
¶ Circa qua ꝓtē ſcōa⁹ nota ꝙ illa ẽ̄s limitatiue: oīmō il-
le termin⁹ mediate ſeqīs nō regat a termio ꝓ ſe. odo. n.
q̄libz alio ⁹ bōis currit. ly bois pacciō ẽ̄stribuit: q̄uis
mediate ſequat illū ſignū q̄s: z hoc eſt q; regit a ly ali
mus ꝑſe ẽ̄stributo. ¶ Scōo ſalle regla q̄ ſemꝑ⁹ me
diate ſequēs eſt determinatio termini ꝑſe ẽ̄stribuit: vt
dicēdo: oe alal albū currit. ly alal ẽ̄stribuit ꝑ aſſigna
tā rōnez: oe alal q̄ eſt bō, eſt rōnale. ly bō ẽ̄stribuit ꝑ
ẽ̄dē cām. ¶ Tertio addit regula: oīmō talis termin⁹
ſequēs mediate nō depēdeat a termio ꝑſe ẽ̄stributo in
ſignando: vt odo ꝙ bō currit: z ille eſt alb⁹. ly ille ẽ̄-
ſtribuit ꝙ defectū hui⁹ tertie ꝓdictioīs: ꝙ vbi in ſia ſtat
cōdītioīs: vel equales adhīt: regula ꝫ ẽ̄stat. ¶ Circa
illā antiquā regulā: q; cq; d mobilitat imobilitatū cē. vi-
de ea ꝙ dicit Pau. ve. in. 15ª ꝓcipuā ſcīdi dubi q̄dra-
ture vide ẽ̄ eā ꝙ ponit Apollinaris in fine ſuaꝝ ſuppoſi-
nū: q; tū illa ſolutio ſunt: nullus illoꝝ vī ponere regulā
ginalē ſm oēm opionē mota q; ly mobilitare ẽ̄ imobili-
tare ſumant⁹ multis modis: ꝙ nūc tū ſumat⁹ ly mobili
tare ꝓ ẽ̄ſtribuere mobilit: ly imobilitare ꝓ face-
re ſuppoſitū ẽ̄ſtribuitiue mobilē. ¶ Ulteri⁹ aduer-
te q; ſigno ẽ̄ſtribuitiue: ꝫ dā ſūt imediate ẽ̄ſtributi-
ua ꝫ ſūt illa q̄ imediate cadēria ſupra ter⁹ cē. illū ẽ̄ſtri
buit vel ſaltē ẽ̄ſtribuere ꝓt: dā aūt ſol ẽ̄ſtater ẽ̄ſtri-
butiua: ꝫ ſūt illa q̄ nō ꝑſt termios ſibi imediatos ẽ̄ſtri-
bucre: ſi ſolū ẽ̄ſtatꝛ vī ſunt exclusiua: z alia bō ſigna.
¶ Et hīc pono regulā bāc. ſi aliq̄ duo ſigna fuerint ime
diate ẽ̄ſtributiua ſupra aliq̄ ter⁹ imediate cadentia:
ita q; q̄s illoꝝ ꝑſe ſeclusō alio illū ter⁹ ẽ̄ſtribueret mo
biliter: q duo hc imediate cadāt q; iter illa nō mediet im
plicite aut explicite aliqs termin⁹ ſupponib⁹ iligs: quoꝝ
nullū eſt nota rōnis ꝛ cōditionis: z nō aliūde q; ab illis duo⁹
ſignis aduenit ipedimētū: faciūt illū ter⁹ ſuppo
nere ẽ̄terminate: z illa regula nūq; patiſ ĩſtātiā: illa ra
ticula imediate ẽ̄ſtributiua pōt ſatis ĩtelligi in alijs ſe
q̄entib⁹ ꝓticulis q̄ poſite ſunt in regula. ¶ Et ſic cellat
arg⁹ de ſito termio aial in illa ꝓpoſitiō bō eſt de aial.
q; ly ſupponat ẽ̄ſtributiue: hoc tū nō eſt ꝫ regulā. ꝗmo
q; nō ambo illa ſigna ſunt imediate ẽ̄ſtributiua. 1ª ꝫ; q;
nō ſunt imediate cadētia. ¶ Ceſſat et arg⁹ de iſtis ꝓpo
ſitiōnib⁹ termio bois. q; ly aſin⁹ q̄uſliber bois currit: q; ly
ſit ẽ̄ſtributiua. b. eſt: q; illa duo ſigna nō imediate cadūt.
¶ Ceſſat et arg⁹ de illo termio ente ſilla ꝓpōne: oe diſ-
ferēs ab ente eſt ens: q; ly ens ẽ̄ſtributiue ſupponat
boc ẽ̄ q; nō obſtāte illoꝝ ſignoꝝ ꝓ ie illi ter⁹ ẽ̄ſtribue
ret: q̄ ꝓ ly oe ꝓpiconſtruat. 2ª: q; ſpiciat ẽ̄ ter illa
duo cadit mediū: vt ꝑs. reſoluit. n. ā bā. oe ens differēs
ab ente eſt ens: iſi mō oico in iſta. nullū differēs ab en
te, eſt ens: q; reſoluit i bāc. nullū ens differēs cē. ¶ To
tāter dixi vlteri⁹ ꝙ nō ſit aliq̄ illoꝝ ſignoꝝ nota
rōnis vel cōditionis ꝙ ꝑe. man. qui vult q; tales note
poſſint ẽ̄ſtribuere: z tñ adueniente alio ſigno imediate
ẽ̄ſtributiuo cē. nō tollit ẽ̄ſtributio: vt ꝑs ex dictō
bō ois bō currit: ome rīibile currit, ſuppoſit ly bō ẽ̄-
ſtributiue: ꝫ aduenit illud ſignum ois imediate. ¶ Et
addo notāter oīmō nō aliunde aduenīat ipedimētus ꝙ
ab illis duob⁹ ſignis: vel ab aliq̄ illoꝝ. ¶ Q. ꝙ dicēdo tis
bō eſſet ab oi bois, ſuppoſit ly bois ẽ̄ſtributiue: ſal
tē aliō mō ẽ̄ determinate: q̄ dico ꝙ plures opiones
ſed ſ. ꝑmeritō ſue illius alteri⁹ ſignī ois. ¶ Tota arti ci
ca regulā q; ly ſemꝑ tollat ẽ̄ſtributio a duob⁹ ſignis
cadētibus ſupra terminū aliqn: aut q; nō imediate ca
dāt aut q; nō ſint imediate ẽ̄ſtributiuā aut alio ſimili
nō cē. dico ſi q; ſemꝑ tollit deſectus copulatū vbi gōli
bet illoꝝ ꝑ ſe talē terminū ẽ̄ſtribueret. dec ꝓpter ꝓa ꝑ
ſcurrēdo ꝓia exēplar: ly dicēdo: tñ bō eſt de aial, vi
deat ꝙ ſupra ꝑdicta lic eat deſcēdere copulatiue: ſi tñ ni
hil eſt. ꝓ ꝙ exēplū eſt falſū. 2º. q; ſigo recte ĩſpiciat quā
tū eſt ex ꝑte ſuppoſitiōis ſolū copulatim ꝛ nō copulatiue ꝛ
ſo ial⁹ deſcēdere. ¶ Alia oia ꝙ ſequunt⁹ vſqꝫ ad ſecūdā
ꝓncipalē regulā: ĩtelligunt⁹ ſm expſſo ꝑ ẽ̄ vnus q⁹
ibi ponit. hz. n. aliū ſenſum: q; de ſignis mediatis log⁹
z nō de imediatis: z de ſitis imediatis. ſalte regule ĩtelli
gunt⁹ vt notaui: z ſaltē ꝑ ĩtelligi z melius de ĩſtis q̄
de alijs q̄ ſūt mediata. ¶ Circa vltimū nō q; ĩtelligi de
ſignis negatiuis negatiue ẽ̄tis: q̄ ẽ̄ dicat in oe clone
imediate ſeq̄ntis regle patebit. ¶ Nōdū ẽ̄ q; ĩtelligi
oīmō ter⁹ mediate ſequēs nō depēdeat a ꝓcēdēte in
regimie aut alio ſili mō. odo en: nullus a ſinus nulli? bo
minis curritcẽ terminus bois ẽ̄ſtribuit: z hoc ꝓ-
pter cauſam dictā: z hoc non eſt contra regulam.
¶ Scōa regla eſt iſta. Oia ſigna negatiua nō
ipedita ꝑfundūt cōfuſe ẽ̄ſtributiue mobili
tam terminū ſequēs mediate q; imediate
oīmō fuerit capax iue ꝓfuſionis. ⁊. g. nō bō
currit: nullus bō diſputat: tam ſubm q; ꝓ
dicatū ſilat cōfuſe ẽ̄ſtributiue mobili. Sed
in iſta: ſinus nulli? bois ẽ aial: ly aial nō ſtat
ẽ̄ſtributiue: q; nō capit confuſionē a ſigno.
ꝓ limitationē ſactā a ſubto: cui⁹ eſt pars.
¶ Limitatio huiꝰ regule ꝓ duob⁹ ſuaꝝ ꝓditio
nib⁹ q̄ſialib⁹ olib⁹. ꝑ. ꝓ ſi fuerit ca
pax ꝓfuſioīs ꝓ ter mīos ſingulares: z ẽ ꝓ ſignū nega
tiuū q̄i ẽ ꝓ o ſubti q̄ nō ꝓ vim ſui ꝓ mediatū. ¶ deducto
ꝓdimēto alteri⁹: q; ꝓ illud ꝓm⁹, quicq; mobilitat cē.
ſtaret alt. cē. ¶ Ro regule ꝓ cē rōnc ꝓ regule. ¶ A ſignis
negatiuis in voce z in ſcripto ex ipōne hs ꝙ ẽ̄ſtribuat
oēs terminos ſequētes. ¶ In mente aūt ex nā rei vī dictus
eſt ſupra ex intentione magiſtri in quadratura ſua.
Circa iſtā regulā eſt ſcīdū q; eſt oīa iter ſignū q̄ ẽ
tñ negatiuū: z ſignū⁹ q̄ eſt negatiuū z vlever
bi gra. iter ly nō: z ly nullus. ¶ A ly nō per ſe z ceteris
bꝰ ſolū vnū officiū. ſ. deſtruēdi ſeu negādia quo nō pōt
in ꝓpōne absoluta. ly aūt nullus: hs pla officia ceteralia
ſcz negādi ſeu deſtruēdi z diſtribuēdi: z a nullo iſtoꝝ
pōt in ꝓpōne absoluta: bīne eſt q; nō ẽmciēter dicim⁹: z
nullus ego currit: aut currot: ſs bene dicim⁹ nō ego cur
rot: z oe ob⁹ ſit: a loquif magſr in regula. ¶ Sed ẽ ſcie-
dū q; ſignis negatiuis vbꝫ ieſt: z⁹ vis dōbitabit, vna
ieſt: eis ſuppter ſimediate ſequēte: z iſtā nūq; pōt niſi red
dat ꝑ dicōgruā: vt odo nullus ego curro. Alia ieſt eis
ſupp termino mediate ſequēte: z iſtā in trib⁹ caſib⁹ pōt,
ꝙ nō ſit termin⁹ mediate ſequēs eē diſcret⁹. ꝓ dicēdo
nullus bō eſt bu nullus z⁹ qñ eēt relatiuū vī in 2ª parte
iſtius copulatiue. Alliga bō eſt: z nullus bō ẽ ille: vbi ly

Nōdū 2ª

Nōdū 3ª ꝓ

Nōdū 4ª

Nōdū 5ª

Nōdū 6ª:

2ª regula Pau. 6. pa. 8. tra. 10. ſu. 6. 4. 10. cor. re. 5. 5. 6. 1. 49. pa. 8. 10. cor. 2. 6. 2.

Mēgbur.

Ritius, 2. 6. 4. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Pau. 6. pa. 10. ſu. 1. 4. 9. pa. 3. 10. cor. 3ª. 5. con. 1. 11. pa. 3. 10. ſolu. 1. 4. 10. cor. 2ª. hunc cōcin. Blondel 3ª

Ille stat determinate. 3° qñ terminus mediate sequēs nō esset rect⁹ ab illo termino: a q regit̄ termin⁹ distributus seu imediate sequēs. Exēplū. asin⁹ nullus bois est aial. ly aial/stat determinate: z hoc qz nō regit̄ ab illo: a quo regit̄ ly bois. vbi aūt nō sint ista impedimēta nō pōt̄ ista 2um vim. Exēplū. nullus bō ē asin⁹: zc breuiter de istis dicā. sicut supra de signo vñ affirmatiuo. ¶ Sed ꝯ dicta arg̃ ꝺ̄ deprīr. p̄ 4^m bādo qz ly nullus/nō bz offiū negādi sic. nihil bz offiū negādi niſi aduerbiū: aut negatio. Sz ly nullus nō est hō cuius sit nomē grāmaticale. igitur zc. ¶ 2° arg^r qz offiū distribuēdi nō est essentiale signo vñ negatiuo z arguit sic. illud a quo terminus p̄t absolui in ꝓpōne nō est sibi essentiale: sz ab isto officio distribuendi absoluit̄ ly nullus: cōgrue in ꝓpōne vt in ista. non nullus hō currit. igit̄ zc. ¶ 3°. qz vt qz offiū distribuendi ꝓueniat negationi essentialr. ¶ 4° arg^r ꝯ regulā magistri sic. in ista. nullū asal p̄ter boiem currit. ly boiem/nō stat distributiue: z tñ est terminus mediate sequēs signū negatiuū. igit̄ zc. ¶ Forte dicit̄. qz ly nullū impeditur ab illa nota p̄ter. Cōtra nullū signū confundēs ꝓfunditur tñ impedit distributionē: sz ly p̄ter/est bō. igit̄ nō impedit signū distributiuū. ¶ Ad p^m rndeo qz ly nullus/in veritate in voce est terminus p̄gnās subordinatus duabus partib⁹ oīonis scilicet hego tematicis: qō pz ex eo qz bz duo officia essentialia non potētia cōpetere vni parti oīonis: z subordinat̄ hulc cōplexo: nō aliqs seu non vnus. Et ad argumētū dicit̄ negādo illā maiorez. Et dō qz nihil negat niſi sit aduerbiū: aut includans illud sicut est de ly nullus. ¶ Ad 2^m pz solutio ex dictis in alia regula. qz dicit̄ qz ly hō/stat confuse distributiue z determinate. ¶ Ad 3^m dicit̄ qz nō est verū. imo negatio absoluit̄ a vi distributiua: vt pz in ista. nō sor. currit. si tamen quādoqz distribuit hoc nō est ei essentiale. ¶ Ad 4^m dicit̄. qz ly hoiem/stat nō distributiue: z dicit̄ qz nō est cōtra regulā: qz terminus ille mediate sequēs nō regit̄ ab eodem a quo regit̄ terminus distributiuus: vt pz. qz ly animal/regit̄ a verbo: z ly hominem/a ly p̄ter.

Cōtra dicta. Argui. 1°. Argui. 2°. Argui. 3°. Argui. 4° Ad p^m dicit Ad scōm. Ad tertium Ad quartū.

Secunda regula. gōlibet signum negatiuum zc. Circa quā nota qz illa intelligit̄ de signo negatiuo negatiue tēto: z nō infinite. dicēdo eni nō hō est currēs. tenēdo ly nō infinite supponit ly currens determinate vt pz. Unde aduerte qz negatio infinitans nunqz habet vim supra terminū positum ex parte alterius extremi: distribuit tñ terminū quē infinitat z alios tēctos ex pte eiusdē extremi. si modo capaces ꝓfusionis fuerint. Et ēt e oēdē infinitat. z hoc ꝑm oplonez cōem: sz Pe. mā. alr sentiat. vñ dicēdo. nō asinus bois est currēs. tenēdo ly nō infinite. tā ly asinus q̄ ly bois distribuit̄ z infinitat̄. dico ꝯ̄ qz propositionis predicte subm supponit determinate. sz due partes eius distribuant̄. equiualet eni huic. ens nō asinus bouinis currit: in qua pz manifeste subiectum determinate supponere.

Manfre Hōm^m p^m S 3^z regula. De ꝓpriū vide ꝓba. lo. ma. ꝓ^o 10. 43. fa. 4. circa medium vsq ad fo. 44^m. fa. ꝓ. ibi. Dicēr go. de sup latiuo ut fo. 47. fa. 3. ibi o gradu sup latiuo. de ita vero: ut ſ. fo. 42. fa. ꝓ. ibi ertdo vsq ad p^m ꝓtu.

¶ Tertia regula est ista. Omnis cōparatiuus gradus z superlatiuus: ita: sicut: tam: z q̄: differt: aliud: z nō idē: z illa verba: careo z indigeo: ꝓfundunt distributiue mobiliter terminum sequētē imediate capacē cōfusionis: z omni alio impedimēto deducto: vt tu es fortior homine: tu es fortissimus hoiu: tu es ita fortis sicut aliqs hō: tu differs ab hoie: tu es aliud ab hoie: vel nō idē homini: ego careo vel indigeo pecunia: in oīb⁹ istis stat distributiue mobiliter terminus sequēs signa notata.

¶ Sed notādū est q̄ cōparatiu⁹ gradus cōfundit ꝓfuse distributiue mobiliter terminū a se rectū ex nā comparationis. Ablatiuū aūt rectum ex natura excessus ꝓfundit confuse tñ: vt ego sum maior te longitudine vnius brachij: supponit ly longitudine cōfuse tñ. Itē nullus hoꝝ terminoꝝ ꝓfundit distributiue nisi terminū a se rectū a parte post. vnde dicendo: hoie est fortior. equus: vel ab hoie differt asin⁹: nō supponit ly equ⁹: nec ly asinus distributiue: sed solum determinate.

6 differt alib Et nō idē fo. 31. fa. 3. de ly. indigeo vide ꝛ3 ꝑm. p. ua. cō 4. de differt uerū ſo. ma. ꝓ. fo. 43° fa. 2. vbi. sed forte ꝑua.

Aduerte q̄ ista regula cōtinet quatuor spāles regulas. ¶ Prima terminus cōparatiuus z superlatiuus. ¶ Scōa iste dictiones: ita: sicut: tam: z q̄. ¶ Tertia: aliud differt z nō idē. ¶ Quarta: careo: indigeo: z ꝓfundunt ꝓfuse distributiue terminū sequētem se. ¶ Pro limitatione due spāles ꝺditiones regruntur. ¶ Prima q̄ talis termin⁹ q̄ ꝛ distribui imediate seqtur aliquā illarū dictionū. Si aūt nō: non distribuetur. ¶ Scōa: q̄ talis termin⁹ sit rect⁹ a parte post: alr non. Ultra has duas spāles ꝺditiones regrunt due gñales que in oībus his regulis regrunt. ¶ Prima q̄ sit terminus capax ꝓfusionis. ¶ Scōa q̄ sit deductū impedimētū alterius signi. ¶ Ulterius magister duo notāda ponit. Primū q̄ ablatiuus rectus ex nā cōparationis ē iste qui distribuit̄ a cōparatiuo. rectus aūt ex natura quātitatis excessus stat ꝓfuse tñ mobiliter. ¶ Scōm notādum declarat scōam ꝺditionē spālē dictā. ſ. q̄ talis terminus qui debet distribui ꝛ ē rectus a parte post. ¶ Et ego addo tertiū notādū de intētione magistri in 1° capl'o relatiuoꝝ. ſ. q̄ illa verba idigeo: careo: cū sumunt̄ sine gerūdio: tūc ꝓfundunt ꝓfuse: tñ. vt dictū ē. qñ ℞o sumunt̄ cū gerūdio ꝓfundūt ꝓfuse tñ. vt dō: indigeo oculo ad videndum: ly oculo/stat confuse tñ. ¶ Ratio regule pz ex ratione p̄me regule z secunde.

Mēgbus. Notādū p^m Notādū 2^m Notādū 3^m

Circa ista regulā nota q̄ ipsa indiget bona limitatione de qua dicet̄ in capl'o ꝓprio de ꝓbationib⁹ termino ꝝ. Nunc aūt solū dicat̄ de ly indigeo/de quo dico q̄ dupliciter accipit̄. ſ. ꝓprie z improprie. Si improprie: tunc ꝓuertit̄ cū ly careo: z non regit gerundiū z confundit distributiue mobiliter. vt indigeo pecunia. i. careo pecunia. ¶ Quid aūt velit dicere ista. ego careo pecunia. dicunt quidā q̄ ipsa conuertit̄ cū hac. ego nō habeo pecuniā: sed hoc est falsum: q̄ ꝓbat: quia consequit̄ q̄ ista ꝑtia esset bona. Adā non hz pecuniā. igit̄ Adā caret pecunia: que tñ non valet. vt pz. Iuo q: ex negatiua nō sequit̄ affirmatiua. Scōo. qz aīs est verū. vt pz. z ꝑtis falsum: q̄ ꝓbat: qz sequit̄. Adā caret pecunia. igit̄ Adā est carens pecunia. z vltra. Adam est carēs pecunia. igit̄ Adā est non habēs pecuniā. z vltra. igit̄ Adā est consequēter oēs sunt bone: z consequēs vltimū est falsum. igit̄ z aīs. Ideo dicas q̄ ista. ego careo pecunia. ꝓuertit̄ cū ista affirmatiua. ego sum nō habēs pecuniā. Si ℞o ly indigeo sumat̄ ꝓprie. tūc confundit ꝓfuse tñ immobiliter z semp hz gerūdiū explicite vel implicite. Rō aūt quare sic confundit est. qz ly indigeo: in suis exponentibus includit notā conditionis. vnde ista ꝓpositio. ego indigeo oculo ad vidēdum exponitur per tres sic. ego sum: z sum aptus natus ad vidēdum: z si debeo videre habere oculū. vbi ly op3 determinat totā conditionalē: z nō ꝑtis. Uel sic. Ego sum z sum aptus nat⁹ ad vidēdū: z si video habeo oculū. igit̄ ego indigeo oculo ad vidēdū. Ex quo segit̄ q̄ ista de virtute sermonis est fal-

Ritius. Rorandū. Indigeo dupliciter accipitur. T

sa. Ego indigeo pecunia ad edificandū: q; tertia exponens est falsa. si ego edifico op; me bie pecuniā: ꝛ̄ bz. ne est vera ad modū loquēdi vulgarīs: qui concedit hꝫ conditionales impoſſ. Silr ista est falsa. ego indigeo pecunia ad emēdum vestē: q; possum emere vestem. dādo frumētum. Silr ista est falsa: lapis indiget aure ad audiēdum: quia secūda exponēs est falsa. Clapis est aptus natus audire: sed ſi ista est vera. Ego indigeo oculo ad videndum. posito q; ego habeaz duos bonos oculos: ex ꝓ; exponēdo illa immer. ꝛ ipsa sequit q; ego non habeā oculū: q; indigemus eā bis que habemus. q; bis que nō habemus: ex ꝓ; ex cōmuni modo loquendi.

Wāfre. **Tertia** regula. cōparatiuus ꝛ̄. circa quā aduerte q; cōparatiuus gradus distribuit terminuz rectū abco ex natura cōparationis ꝛ̄ postpoſitū. Ideo ꝑmo rectum ex nā cōparationis ꝓpter illud q; exponit Pau. in text. q; boꝰ ſum albior te longitudine vnius brachij ſuppenit ly longitudine confuſe tm. q; ex nā ex. ceſſus ꝛ̄ nō cōparatiōis regit ſibi nō bico de ly brachij.

Dubb. ſyncā Solutio. ¶ Sed dubitat de iſto exemplo. q; q; ly longitudine ſup ponat determinate: ſi ſub tali termino deſcendere di ſiunctiue: vt ꝓ;. ¶ Ad q; rñdeo q; de mā; ly ſolū ſub illo termino deſcēdere diſiunctiue. nā ponēdo q; tu ſis quo liber equo maior. ita q; quecūq; eq; dato ſis maior: tunc dicēdo. tu es maior equo aliquo exceſſu adequato. ſub illo termino exceſſu nō; ly deſcēdere diſiunctiue: q; tunc propoſitio eſſet falſa. multo enī determinato exceſſu quēlibet equi exceditur preſuppoſnēdo q; nō oēs equi ſint eq̄les inter ſe. ¶ Dico vlterius dūmodo poſſonat: q; dicēdo tu equo es maior. ly equo ſupponit determinate q; ꝓponit; ſi; ab eo regat ex nā cōparationis. ¶ Aduerte vlterius circa cōparatiuū q; ralenō diſtribuit abſolute terminū recti ꝛ̄. ſed illā. diſtribuit limitate ſm q; regrit poſitiuus gradus inclusus in illo. vñ dicēdo. tu. es albior equo nō diſtribuit ly equo pro oi equo preſenti ſed ſolū pro equo albo. hoc clarius habebiſ ī expoſitio ne cōparatiui gradus. ¶ Pro iſta mā vide Pau. venet. in ſco dubio quadraturæ. 26. principali. ¶ Circa ſuper latinū nota q; intelligēda eſt illa pars: vt puta. q; cōparatiuo ſuo modo tñ. Ita q; ſicut cōparatiuus ablatiui diſtribuit vel rectū caſum q; vnū cuꝫ illo termino q;. Ita ſuperlatiuus gradus diſtribuit ī genitiuū intelligēdo cū aliis cōditionibus que habite ſunt ꝑius. ¶ Adde tamē ſm Perrū mā. q; ſuperlatiuus nō diſtribuit abſolute geni tiuū ſed ſolū pro oibus aliis ab eo: q; eſt aliud extremū cōparationis: dicēdo enī; fortes eſt fortiſſimus boīuꝫ. ly boium nō diſtribuit' pro omni boie ſed ſolū pro boie q; nō eſt fortes. Ita melius intelligent' in ꝓbationibus ter minoꝝ. ¶ Circa illā partes de iſtis aduerbijs ſita: ſicut tā; ꝛ̄ q;; ꝛ̄ hꝫ; ꝛ̄ de iſtis noibus: tantus: quātus ꝛ̄. Nota dū q; intellꝫ dūmō illa cōparatiue teneaꝫ; ꝛ̄ nō ſimilitudinarie: aut demōſtratiue: vñ ad hoc q; cōparatiue teneatur regrit' q; nō ſimꝫ ſolitarie: ſi; cum alio vel aliis ſignis regiſtris ꝛ̄. Abi; gra. dicēdo q; tu es tantus: quātus eſt aliq; hō: aut tu es maior q; aliq; hō: aut tu es: ita albus ſic aliq; cignus. aut tu es tā ſapiēs q; ſapiens eſt aliq; hō: ſm iſtis oibus ſigna ita teneāt cōparatiue: ſ; ſic verū eſt q; diſtribuit' intelligēdo ſi; cum limitationibꝰ poſita crieriſed q; ſi; ſolitarie ſumunt' nūc nō bñt vim aliq; diſtribuēdi: aut cōmūdeī: vt dicēdo. ſon. eſt alb⁹ ſicut cign⁹: ſi; tūc ea tale aduerbij teneāt ſolitarie non diſtribuit' ly cignus ab illo: ſi; ſolū determinate ſupponēt' ſuo mō vlro de alijs. ¶ Det. tñ mā. teneāt talia ſignanti ſicut ꝛ̄: q; tantus ꝛ̄. nullo mō diſtribuere ex ſi; illi ſunt ordinarie ſemp̄ te neant' ex ſi; cū. ¶ Circa illa verba: circa oīndigeo nor. dus; q; illa regula ī intelligi' dūmō terminus poſtponat: ꝛ̄ a parte poſt regat' ex nā ꝛ̄. ꝛ̄ cū hoc' tale verbū nō vniat' cū gerūdio: nā dicēdo. for. indiget equo ad eqtādū: tunc ad ſ; q; eqtet: q; equaleꝫ gerūdio: ſi; ſupponit ly eq̄ cōſule tim: vt patebit: ꝛ̄ ſ; Pau. in ſequēſib⁹ ſuppone retiuo.

¶ Circa illa q̄ de iſtis terminis; aliū; differt; ꝛ̄ nō ide; ſtellige; regula: vt pus de termio recto a pte poſt ꝛ̄ poſitio recto ex nā ꝛ̄ dīe ſignificāte aliq; extremū die. Dico q; de termio recto a pte poſt ꝛ̄ poſtpoſito pp cām ſimi gnatā a. Pau. in text. u. Dico ſcdo recto ex nā dīe ꝛ̄ ſignāte aliq; extremū dīe: q; dicēdo. tu differs ab asino albedi neinō diſtribuit' ly albedine: q; nō ſigt aliq; extremum dīei; ſi; ſupponit ꝓ ſuis tm ꝛ̄. ¶ Stellige vlterī⁹ dico; q; ter illa ſigna in nō diſtribuēdi nā ly aliud diſtribuit' ſi; lū pro eo q; ēſt aliq; dīs; ly differt absolute: vide ꝓ illa materia Pau. venet. 39. principali ſmi dubij quadrature.

Pau. ſoppi. 38. con. ꝓ. ij. 4ª 138. pn. p. do. 60. ꝓ. j. 25. pn. 2. du. con. ꝓ.

¶ Tlo⁹ ē circa oia precedēcia ſequentia: q; iſta ſigna nō ideo diſtribuūt; q; negationē includant: q; a ſili illa verba icipit ꝛ̄ deſinit diſtribuere ꝛ̄ negationē excludāt: vt ꝓs in ſuis exponētib⁹? ſed ideo diſtribuūt: q; in voce aut in ſcripto ſic baberūt ab ipoſitore: in mente nō ex nā ſua ſic facūt: ꝓ; illa mā vide Pau. pgu. ī penultima qōne totius expoſitionis: tractatus ſequētis ꝑ Strodi. licet ramen nō in totum teneat q; ꝓius dixi.

Blotādā 3ª.

¶ Quarta regula. Dictio excluſiua ꝓfundit confuſe tm mobiliter terminus cōmunē ūm mediate ſequentem ſe; mediate ſequentes confuſe diſtributiue mobiliter: vt tm homo eſt animal. ly hō; ſupponit confuſe tm mobiliter; ly animal. diſtributiue mobiliter.

4ª regula. Pau. ſoppi. 39. con. ꝓma

Limitata eſt regula nec ſufficiēter addita nec ratis. ſi; in tm? fuerit capax ꝓfuſionis e duobus ſpecifi. mēto alteri? ſigni. ¶ Rō regule ꝓ; ex dictis ſup. ¶ Cōtra hāc regulā ſolet fieargui. ly tm; diſtribuit a parte ꝓdicati. igit' a fortiori diſtribuit a pte ſubi; ꝓ; ſm: q; oē agēs fortiꝰ? velocius agit in pte; ꝓpinqua q; remota;. ¶ Ad boc rñdet magiſter in 49ª argumēto terrij dubij principalis ſue q̄drature. z negat q; oē agēs fortiꝰ agat in pte; ꝓpinqua q; remotā. ſol. n. fortius agit diſtāter a ſe q; ꝑpe ſe. ¶ Ad hoc a̅ ꝑcellā: nō; ſeqt' q; ly tm ꝑtō? diſtribuat ꝑpe ſe q; diſtāter a ſe: q; nullū ſigni eſt agēs: vt declaraui in riſione ad illud arg^m ꝓncipale. ¶ Vel dicaꝫ: z rutius ꝛ̄ formaliꝰ rñdeo: negat' ꝛ̄ ſia. Ad ꝓbōne cū dicit'. oē agens fortius agit; ꝓpinqus q; in remoti?, dō q; verū eſt de agēte nāli: q; agit q; actionē realēmō aūt de agēte q; voluntē aut ꝓ inſtitutionē n̄ales: ſi; cū ym in voce vel in ſcripto: z; ꝓ; in mēte faciat ex natura rei mō ramē facit boc ꝑ actionē realem: quare ꝛ̄.

Blotādā 4ª. Pau. ſoppi. 42. ꝓ. j. 2.

Reſponſio Lege Pau. ibi.

Con. 1ª. Illa rñſio

Circa quartā regulā aduerte q; illa debet intelligi ſi dictio excluſiua facīēte excluſiuā ꝓimi ordinis: z cadēre ſup tota ꝓpōne. vñ dicendo. tm hō eſt animal. volēdo q; ly tm ſolū ſup ſubs cadaz: ꝛ̄ ſignificet q; illud q̄ eſt tm hō eſt animal tic; ly animal nō diſtribuit' q; excluſio nō cadit ſup ea: tota facies excluſionem ꝓimi ordinis.

Wāfre. Blotādā 5ª.

¶ Quinta regula. Dictio exceptiua confundit ſuum cauſale ſi eſt terminus cōis confuſe tm mobiliter: vt nullum animal ꝓter hoiem currit. Omne animal ꝓeter hoiem currit. ly hominem ſtat confuſe tm mobiliter.

5ª regula. Pau. ſo. ma. ꝓ. fol. 39. ſa. ꝓ. li. ſoppi. 41. ꝓ. j. 10. pn. 2. du. con. con. 3ª.

Limitatur hec regula ſufficiēter duabus conditionibus generalib⁹ ſeruatis. ꝓi ma: q; cauſale ſit capax confuſionis ſiue ſit terminus cō

Wēgbus.

manis: quod idem est. Secunda: deducto quocūq; impedimēto alteri⁹ signi. ¶ Ró hui⁹ regie ꝑz ex alijs sup̄.

Ricius. **Dicit** magister in ista regula q; casuale. i. casus rect⁹ a dictione exceptiua stat confuse tm̄ mobiliter: z de alijs nihil dicit. ¶ Tu autem dicere debes q; subiectum stat confuse distributiue immobiliter: z predicatum confuse tm̄ mobiliter. cuius ratio est: q; predicatus regitur ab eodem verbo: a quo regitur terminus distributus qui est subiectum. z ꝺ debet stare confuse tm̄ mobiliter. per regulā primam. ¶ Sed dices. a quo habet subiectū exceptiue q; stet īmobilr. z videt q; a nullo: q; nō ab illo signo omnis: q; non habet istā vim. Nec a ly preter: q; ly preter, non habet vim sup̄ termino precedēte. ¶ Rñ⁹ q; a nullo illoꝝ de per se: z tanq; a causa tota lis: sed ab ambobus simul. z cum dicit q; ly preter nō habet vim super termino precedēte. dicit q; verū est se solo. Sed cum alio habēt: vt in proposito cum ly omnis.

Parisio

Responsio.

Manfre. Mordāū ꝓm. Dubō vnica. **Circa** quitā regulā nota q; cōuer sit instātia: q; non valet hoc arg^m. omne aial ꝓter boiem currit. ergo oē aial ꝓter aial currit. arguit enim ab inferiori ad suū superius supponēte vtroq; cōfuse tm̄ mobilr. ¶ Respōde q; argumētū nō procedit. q; non arguit rōne totius extremi. i. a toto subiecto ad totū subm: aut a toto predicato ad totū predicatū: sed solū a parte ad partem: neq; ꝓpter hoc opz dicere q; aliqua signa sunt que impediūt quo ad ascensum: z nō quo ad descensum: vt quidam pi cunt de dictione exceptiua z reduplicatiua: potest tamē argumētum euitari aliter: vt primo: z ideo rē.

Solutio.

6ª regula. Pa. supo. 44 ꝓm. | 2^m. | Io. m2. ꝓ⁹ fo. 42. fa. ꝓ⁹ ꝓm⁹. | fa. 41. f2-4ª. 3^m. ¶ Sexta regula. Dictio reduplicatiua sui casuale confundit confuse tm̄ mobiliter z predicatus confuse tm̄ īmobilr. vt sortes inquātuz hō est aial. ly hō stat ꝓfuse tm̄ mobiliter: z ly aial īmobiliter: q; sub ꝓio ꝓtingit diuiuctim descendere z non sub secundo.

Mēgbus. **Limitatur** hec regula cū duabus cōditionib⁹ generalib⁹ additis: vt supra. Ratio etiā ꝓz ex alijs supra. ¶ Dubitat hic primo de predicato: q; vī stare mobilr: vt in exēplo magistri sortes: inquātum hō est aial: q; sub p̄dicato lz descendi distinctim tic sub casuali: q; valet iste descensus: z hec sunt oia aialia. ergo sor. inquātū homo est hoc aial vel hoc aial: z quia nō pōt alia esse verū sine ꝑtē: ita enī opz ꝓfis esse verus sicut z alia. ¶ Dubitat scōo de casuali: q; videt stare determinate: qm̄ lz descendere distinctiue ad oia sua suppōsita: vt ꝓz descēdēdo in exēplo magistri: z isti sunt oēs boies: ergo sor. inquātū hic homo est aial: vl sor. inquātum est hic hō est aial: z sic de singulis: nō ꝓfis est verus pro vna pte vt ꝓz: z hoc sufficit cum sit vna disiunctiua.

Dubiū ꝓmū

Dubm scom

Ad ꝓmum ¶ Ad ꝓmū respōdz q; est in capo superiori de suppōne personali negādo q; liceat descendere: z cū dicis q; ꝓfis est verū: nego: mo est falsus: q; tertia exponēs est falsa. s. ū aliqd est hō illud est hoc aial vel hoc aial: q; oppositus ꝓfis stat cū ante: cū ex illis fiat vna copulatiua possibilis vt illa: aliqd est hō: z illud nō est hoc aial vel hoc animal. Sīlr ex ante z opposito ꝓfis fit vna aduersatiua vera: vt illa: q̄nis aliqd sit hō illud nō est hoc aial vel hō aial: q; ēt oppositū ꝓfis stet cū ante: declaro p̄ file: vt si solus sortes esset: z nullū aliud aial: illa ꝓditionalis nō esset vera: si aial est sor. ergo: q; oppositū ꝓfis: stat cū ante: aial est z hō est sor. q; illa copulatiua est possibilis lz nō sit vera in casu. Sīlr si oēs boies essent bodie albi: cras Do nigri: illa conditionalis non est vera: si aliqd est homo illud est albū: q; oppositū ꝓfis pōt stare cum ante: aliqd est hō z illud nō est albū: illa enim copulatiua est possibilis: dato. n. q; illud oppositū ꝓfis: nūc de facto nō stet in veritate cū illo ante. i. q; nūc nō sit tunul verū cū ante: pōt tū ēe vera cū ante: z ita in ꝓposito nostro dicat. Doc multis modis declarauī q; aliquos rñdētes q; b̄ negabāt. ¶ Ad 2^m dicit q; nō semp lz descendere disiunctiue sub casuali: sed bñ semp disiunctim: ideo nō stat determinate: lz confuse tm̄: nā dicendo. ois homo inquātum risibile est animal, ly risibile, stat confuse tm̄: z non lz descēdi disiunctiue sub eo: q; descensus falsus esset: vt ꝓz sed bene disiunctim: z tunc descensus verus est.

Ad^m.

Ricius. Dub^m ꝓmū

Argit ꝓ^o pro pte negatiua

Argit scōo

Circa dicta magistri in hac regula ꝺubitat: z ꝓ^o an casuale in ista. sor. inquātuz homo est animal. stet confuse tm̄ mobiliter: vt dicit magister: z arguitur q; non. ¶ Primo q; illud casuale vt ly homo, stat determinate. igit regula falsa: ꝺsequētia tenet: z ans ꝓbatur: q; sub illo lz descēdere disiunctiue: vt ꝓz. ¶ Scōo sic. si ly hō, staret confuse tm̄ mobilr. ista ꝓnia deberet ēe bona. sor. inquātum hō est aial. igit sor. inquātum substantia est aial: sed hec ꝓnitia nō valet. igit ly homo non stat confuse tm̄ mobiliter: ꝓz ꝓnia cū minori: q; ans illius est verum z ꝓns falsus. vt ꝓz exponendo. z maior ꝓbatur: q; arguere⁊ ibi ab inferiori ad suū superius confuse tm̄ mobilr z affirmatiue: q; nē modū arguendi approbat magister in consequētijs in cap^o 3°. ¶ Scōo dubitat an ly aial. qō est ibi predicatū stet confuse tm̄ immobiliter: z videt q; nō: q; si staret sic: hec ꝓnitia non deberet esse bona. sor. inquātum homo est aial. igit sor inquātū homo est substantia: sed hec est bona. igit ly animal nō stat illo modo. ꝓnitia tenet cū maiori: z minor probat: q; ibi argueret ab inferiori ad suū superius confuse tm̄ immobilr: q; nē modū arguendi magr nō approbat. ¶ Ad ista respōdeo cū supportatione q; tā ly hō: q; ly aial: stat confuse tm̄ immobilr: ad qō ꝓbandū adducunt tres rōnes. ¶ Quarū ꝓma est ista. talr ꝓfundunt termini a nota reduplicationis quālr a nota ꝺditiōis: quā includit in sua exponētibus: sed nota cōditionis (vt patebit infra in regula ꝓpria) cōfundit ꝓfuse tm̄ immobilr. igit z nota reduplicationis ꝓfundit ꝓfuse tm̄ immobilr. ¶ Scōa ratio adducit a gbusdā sic. Quādocūq; sub aliquo termino cōmuni nō distributo non lz descendere: ille termin⁹ stat confuse tm̄ immobilr: sed sub termino cōmuni non distributo in reduplicatiua nō lz descendere. igit rē. ꝓnitia tenet cum maiori. z minori ꝓbat supponēdo vnuz. s. q; qñ dicimus q; sub aliquo termino lz descendere ad omnia sua suppōsita: per suppōsita intelligimus quo. s. suppōsita cum termino cōmuni z ꝓnomine demōstrativo singularis numeri: z suppōsita per solū ꝓnomē demonstrativū. verbi gra. cū dicimus q; sub ly hō. In ista. hō currit: lz descēdere ad sua suppōsita disiunctiue: volum⁹ dicere q; lz sic arguere: hō currit: z isti sunt oēs hoies. igit iste hō currit: vel iste hō currit: vel iste homo currit rē. z etiā sic: hō currit: z isti sunt oēs boies. igit boc currit. vel hoc currit rē. demōstrādo semp holem: vbi in p̄ descēsu descēdimus ad suppōsita de termino cōi cum ꝓnomine. z in 2° ad suppōsita de solo ꝓnoīe. Et ita p oppositū cū dicimus q; sub aliquo termino nō lz descēdere: volumus dicere q; altero illoꝝ duoꝝ modoꝝ non lz descēdere: z hoc sufficit. ¶ Ito stante ꝓbat illa minor: z capio istā: hō inquātū albū ē albū. Et arguit sic. sub ly albū qō est casuale nō lz descēdere disiunctim: z est terminus cōmunis nō distributus. igitur rē. consequētia tenet cum minori: z maior probat: qula nō sequitur. hō inquātum albū: est albū: z ista sunt oīa alba. igit inquantum hoc vel hoc: vel hoc est albū demonstrando rez albam. vbi descendit per sola ꝓnomina demōstrativa: z q; nō sequat⁊ ꝓbat. Antecedēs est verum. z ꝓns fal-

Ratio ꝓma.

Ratio scōa.

U

sum. q1 tertia eius exponens est falsa. vt p3. ꝛ ista rone poterunt ꝓbari multe regule infra: quā tñ pro nunc nō approbo. ¶ Tertia ratio est ista. in ista sor. inquātū ois homo est. oē risibile. ly hō stat imobilr. ꝛ nō a ly omnis. igit' a ly inquātum ꝛsequētia tenet cum minori. ꝛ maior ꝓbat. q1 non sequit'. sor. inquātum. omnis hō est oē risibile. ꝛ isti sunt oēs boies. igit' sor. inquātum iste hō. est omne risibile: q1 aīs in casu isto ꝙ solus sor. sit hō. est vera: vt p3. ꝛ ꝛnia falsa. vt p3 exponēdo. ¶ Quarta ratio posset eē argm factū supra qō est satis difficile. ¶ Et tūc ad rones oppositas. Ad ꝑmā cū dī. ꝙ ly hō/stat determinate negat. ꝛ cū dī ꝙ ly scīdere ꝛc. dī ꝙ nō de forma. ¶ Ad aliā q̄ ꝓbat ꝙ ꝓdicatū nō stat ꝛfuse tñ imobilr dā negādo illud: ꝛ dī ꝙ illa ꝛnia est bona: sed nō de forma: q1 nō ois in q̄ argt ab inferiori ad suū superius confuse tñ imobilr valet. Et hoc voluit regula.

Circa sextā regulā aduerte ꝙ dictio reduplicatiua pōt duobus modis accipi: aut reduplie t' aut specie t'. quo ād differāt iste acceptiones dz videri in ca° ex pōnte talio termini. In ꝓpo ne regla itellr de tali qñ reduplicatiue tenet'. Pro itellu ē est no ꝙ in ꝓpone reduplicatiua icludit' vna ꝛditionalis: vt p3 in exponēdo talē ꝓpōnē. nā dicēdo. sor. inquātū hō est aial: in illa iclu dit' illa ꝛditionalis. si aliqd est hō illō ē aial. ¶ Ex hoc forte arguūt aliq̄ ꝑ regulā capiēdo hāc. sor. inquātū asinus nō est. asinus nō est: tūc sub isto termio asin nō lz descēdē disiūctiue: vt p3. q1 dicēdo: ꝛ isti sūt oēs asini demōstrādo oēs asinos q sūt i instāti qō ē pīa. ꝙ sor. inq̄tū ille vl illevl illic: ꝛ sic de singulis asin nō ē. asin nō ē. ꝛnia illa nō vz: q1 ꝑ ꝛnia includit hāc ꝛditionalē: si aliqd ē ille vel ille. ꝛ sic de singulis asin nō est. asin nō est. ꝙ est falsa. q1 isti ꝛditionalis oppm ꝛntis stat cū aīte. vt ponendo ꝙ in fine illoꝝ cētū ānoꝝ erit ita ꝙ aliqd erit ois asinus: tūc si formaret illa ꝛnia: oppm ꝛntis staret cuz aīte. ¶ Potes tñ saluare Pau. B mō: ꝙ regula intellr de reduplicatiua affir ue ꝛ nō negue. Cui dico ꝛ melius ꝛ magis ad ꝓpm regule. ꝙ illa intelr dūmō aliūde nō adueniat impedimētū: sz in ꝓposito negatio sequēs impedit descēsum: q1 sequat' ibz tñ vim variādi descēsuz termini p̄cedētis: vt clari dicā i fine toti isti capū. ¶ Nō vlteri ꝙ aliq̄ arguūt ꝑ Pau. ꝙ supponēdo sm Pe. mā. ꝙ nota cōditionis distribuat mobilr terminos aītes nō aliūde impedicos ꝛc. quo ꝓsuppōsito arguūt sic. ꝓpō reduplicatiua includit cōditionalē: vt ꝑus notauī in q̄ ꝙ ꝓsuppom distribuit' cāle reduplie t'. ꝙ ēt in reduplie tiue dz sic distribui mobilr illud cāle. ¶ Q1 fundamētū nō sanū est. dato. n. B seqr̄et ꝙ illa ꝓpō ēet falsa. sor. inquātū hō est aial. descēdendo sm opionē cōem copulatiue: ꝛ ad rōnē eoꝝ dic ꝙ nō valet illa ꝛnia. Ista ꝓpō includit cōditionalē in q̄ sub tali termino lz descēdere copulative. ꝙ ēt in illa ꝓpone sub eodē termino lz sic facere ꝛmā a sūi ꝓbarez ꝙ ly incipit ꝛ definit ꝛ alia multa hz distribuere ꝛnia in coꝝ exponē includit' negatio distribuēs: vt p3. ¶ Aduerte vlterius ꝙ salvo meliori iudicio, ego teneo ꝙ sub termino casuali dictionis reduplie t' capaci ꝛfusionis ꝛc. ꝛ nō aliūde impedito sp lz ad oia sua suppōsita descēdere disiūctiue: nec̄ obstat argm de illo termino hō in illa ꝓpone. oē risibile inquātū hō est aial: q1 lz supponat ꝛfuse tñ hoc est rone impedimēti pueniētis ab illo signo ꝓcedere oē. Nec̄ obstat argm dicēdo. sor. inquātū asinus nō est. asinus nō est. q1 hoc argm pauloante est sublatū. impedit' ly asinus a negone sequēte: B tñ nō obstāte teneo ꝙ tale casuale nō supponat determinate. Dato. q1 termin ꝛ supponēs determinate p signū vnū solū mobilr distribuēs ꝓcedendo nō dz imobilitari ab illo signo. illud vī esse notū de mēte oiuz logicoꝝ: sz dicēdo. sor. inquātū ois hō est oē risibile. ponēdo ꝙ sor. sit ois hō. volēdo descēdere sub illo termio/ hō. disiūctiue. aīs erit ver: ꝛ ꝛnia falsuz. pp ꝛditionalē in clusaz. vt p3 ꝛc. ḡ in tali ꝓpone remouēdo illud signum ois nō remanet talis termin hō supponēs determinate p ꝑmissuz illud tñ pay ꝛcludit. q1 dicēdo. vidēs omnez boiez nō est aial. supponit ly boiez distributiue imobilr sm opionē cōez: ꝛ tñ auferēdo illud signū oēm suppone ret determinate. ¶ Et ió dico scō ꝛ euidēti: q1 sic sub/termino supponēte ꝺterminate ad oia sua suppōsita cū ꝺbito medio lz descēdere disiunctiue. ita ab oib suppositis illius termini sil' sūptis disiūctiue ad talē terminū cū debito medio vl rone ei ad suā ꝓpōnē argumētū dz eē bonū. sz nō sic est de casuali talis dictiōis. q1 nō valet argumētū sor. inquātū hoc aial est hō: vel inquātū hoc aial est hō: ꝛ sic de singulis. ꝛ ē sunt oia aialia. ḡ sor. inquātū aial est hō. aīs enī z est verū: ꝛ aīs falsum. pp ꝛditionalē quā includit: ꝛ de rones nō ꝓbant solū ꝙ tale casuale nō supponat determinate: imo ēt ꝙ nō ꝛfuse tñ mobilr: sz pri imobilr. fundamētū tñ hoc vī in multis locis dicere. q1 lz re toti extremi supponat determinate ꝛ posset illud admitti: posset tñ dici ꝙ qñ talis termin est pars extremi: ꝙ tūc hoc fundamētū nō est securū. vñ dō. sor. q est aial: nō est hō. ḡ sor. q est hoc aial nō est hō. ꝛ sic de singulis. ꝛ hec sūt oia aialia. ḡ sor. q est aial nō est hō. nā aīs est verū. ꝓ illa singulari in qua demōstrat' asinus. q1 ei ꝺictoriū est falsuz. vt p3. ꝛ ꝙ aīs sit ēt falsuz. p3. arguēdo igit' a suppositis illius termini aial disiūctiue sūptis cū debito medio ad eūdē terminū supponētē determinate argm nō valet. Ille enim terminus aial supponit determinate. vt p3. sz lz hoc argm concludat rem negatiue ꝓpōnis qñ arguit' nō rone totius extremi. vī tñ difficile euadere fundamētū supius positū rem affirmatiue ꝓpōnis siue de toto extremo siue de pte cōsideres. ꝛ ió cū de reduplicatiua affirmatiua itelligēda sit regla. vī admit tēdū fundamētū positū. Pro illa mā de negatiuis ꝙ nō valet in illis. vide Pau. i 4° dubio ōdrature in. 10. ꝑn ti.

¶ Septima regula. Termini ꝛcernētes actū mētis: vt scire: credere: dubitare: ꝛ hmōi cō fundunt confuse tñ mobilr. Exemplū ego scio aliquā propositionem. ly propositionez stat confuse tñ mobiliter: quia bene sequitur. ego scio aliquam propositionem: ꝛ ille sunt omnes propositiones. ergo scio illam vel illam: ꝛ sic de singulis.

Limitatur hec regula duab ꝑtīlib ꝛditiōib additis vltra duas ꝛditiones gñales regitas in oib. Prima ꝑtīs est ꝙ talis terminus immediate sequat'. ió dō aliquā ꝓpōnē scio. ly ꝓpōnem/non stat ꝛfuse mobilr sz descēdit disiūctiue. Scōa ꝛditio ꝑtīs est ꝙ sit rectus a parte post. ió dicēdo aliquā ꝓpōnē scit hō. ly hō/nō stat ꝛfuse tñ mobilr ꝛ lz immediate sequat' sed determinate: q1 non est rectus a parte post: sed dō: ego scio aliquā ꝓpōnem/ly ꝓpōnez/ stat ꝛfuse tñ mobilr cū ille ambe ꝛditiones adint: adsunt ēt due alie ꝛditiones gñales. i. ꝙ terminus sit capax confusionis ꝛ deducrū sit impedimētū alterius signi ꝛc.

Be ista regula dicetur in capitulo de officialibus ꝛ descriptibilibus.

Circa septimam regulam sunt multa notanda. prio ꝙ ꝛbox ꝛc. quedam sunt affirmatiua. quedā autez negationē includentia vt nolo, ignoro, nescio, ꝛc. Scō ꝙ illa ꝛba qñqs cadūt supra incomplexū cōplexione verbali. qñqs aūt supra cōplexum tali complexio/

Mēghus.

Ritius.

Māfre. Mordādi ꝙm.

Con. 4°.

2ª regule. Pau. 31. sm. p. du. solu. ſ. lo. ma. hº. so. 10. fu. 4°. ibi. ſz hic dubita tur.

ne. Exẽplũ ꝑmi. ego scio aliquã ꝙponẽ. Exẽplũ scõi. ego scio aliquã ꝙponẽ esse verã. hoc notatis dico ꝙ talia verba negatione includentia distributum terminos cẽ. mobilẽ. Alia ẽo que sunt affirmativa si cadunt supra incõplexũ cẽ. sacium supponere determinate: qõ est ꝑ Pau. vt ps in exẽplo suo. dicẽdo. ego scio aliquã ꝙponẽ. dico ꝙ ly ꝙponẽ determinate supponit. qñ aũt talia affirmativa verba cadunt supra cõplexũ cẽ. facilr illos terminos supponere ꝛpsule tñ mobilr: et isto modo vltima regula hz veritatẽ. vñmõ nõ ꝓueniat aliunde ipedimẽtũ.

Contra ¶ Arguit tñ ꝑ ꝑmũ dictũ. ꝓbãdo ꝙ in illa. ego scio aliquã ꝙponẽ. ly ꝙponẽ supponat confuse tñ et nõ determinate. qõ ꝓbat sic: ponat ꝙ sint tres tales ꝙpones. hoc est homo. quarũ ꝑma est a. et scda. b. que ambe sint vere. tertia aũt sit falsa que sit c. et ego sciã. istis positis in casu. scio aliquã ꝙponẽ. scio eni adequatũ signãtũ alicui⁹ ꝙponis: ꝙ scio vnã illarũ: imo scio ouas esse veras qõ scio adequate significare ꝑ aliquã ꝙponẽ. ps ꝑtia a descriptione ad descriptũ: et tñ in illo casu nõ hz descẽdere sub ly ꝙponẽ disiunctiue: ꝙ quacũq; illarũ data nõ scio illã: vt ps. ¶ Rñdet ꝙ illa est falsa. ego scio aliquã ꝓpoñẽ: et illa. ego scio adequatũ significatũ alicuius ꝙponis: ꝙ tã ly adequatũ significatũ, q̃z ly ꝙponis supponit determinate.

Respõsio

Notãdũ 2m

Notãdũ 3m ¶ Aduerte tñ ꝙ Stro. in suis obligationibus tenet ꝙ talia verba et cadentia supra incõplexũ cẽ. cõfundunt: vt et asserit Pau. in isto loco. hz tñ videat Strodus innuere ꝙ imobilr cõfundãt. hoc et asserit Pan. pergu. sup ꝑtias Strodi in declaratiõe terminoꝝ pertinentiũ et impertinentiũ: et in rei veritate videt tenendũ de istis verbis significo, suppono et cẽ. que magis se tenent ex parte termini q̃z ex parte intellis. Iste. n. terminus homo significat hominẽ nullũ hominẽ significando: sicut et soiet dicere Pe. mã. ¶ Aduerte et circa aliud dictũ. s. ꝙ quãdo talia verba cadunt supra cõplexum cẽ. ꝛpsundunt: et hoc videt contra ꝑbm ꝑmo ꝓpꝫ. ꝙ vult ꝙ stet me scire in vñ oato ꝙ nõ sciam in particulari: et oat cõiter exẽplum: vt tu scis oẽm muiã esse sterilẽ. sub illo termino mutam non hz descẽdere etiã ablato illo signo omnẽ. imobilr supponit: ꝙ vnicum signũ distributiuũ mobilr cadens et precedẽs terminũ mobilitatũ ꝛpsule tñ non illũ imobilitat. ¶ Ad qđ dici põt ꝙ vult ꝑbs ꝙ stat me scire in vñ oato ꝙ nõ sciã in particulari: nõ tñ negaret qn vbi ego sciã in particulari notitia cõfusa. et ideo dicẽdo scio oẽm muiã cẽ sterilẽ: sub illo termino mulã hz descendere copulatiue stando semp in sciẽtia et notitia confusa. Ista oia satis patẽt recte inspiciẽti. Fundamẽtũ qđ sumit in antecedente patit instantiam a simili sicut dixi de suppõne determinata circa sextam regulam: et tangam inseqũtibus.

5ª regula Vide pau. fo. pbil. 23-4m. l. 14. pa. 2. bu. con. 3ª. t. 4º. ¶ Octaua regula oia aduerbia numeralia: vt bis: ter et ãqt: et hmõi ꝛpsundũt ꝛpsule tñ mobiliter terminũ sequẽtẽ se: vt bis cõmedi panem: ter potasti vinum: supponit ly panẽ. et ly vinum confuse tñ mobilr. Nam sicut illa vice et illa vice cum interruptione tẽporis cõmedi panem: ita illum vel illum panem.

Mẽgbus. Notãdũ ꝑm ¶ Limitatur hec regula vnica limitatione specialr expressa a magistro. s. terminũ sequẽtem se imediate. ¶ Aduerte tñ ad ly imediate ꝙ nõ est absolute verũ ꝙ terminus imediate sequẽs ꝛpsundat ab illis aduerbijs: qz oicẽdo bis comedi panẽ: terminus imediate sequẽs est ly comedi: ꝙ nõ ꝛpsundit: sed ly panẽ ꝛpsundit: sed cũ aduerbiũ determinet ꝛbũ siue actũ ꝛbi intelligit imediate sequẽtẽ ad ipsum simul cũ ꝛbo determinato. Due ulie ꝛditiones regrunt et gñales: vt supra.

Notãdũ 1m ¶ Aduerte tñ ad modũ oescẽsus: qz debeꝫ oescẽdere ad sua ꝛsupposita cũ ꝛbo cotrahẽtis ꝛbo. ꝙponis: vt in exẽplo dato cũ verbo de ꝑterito sic. et isti fuerũt oẽs panes. ergo bis comedi illũ vel istũ panẽ et oescẽsus sactꝰ oisũcti est verus: sed disiũctiue sactus est falsus. Nõ regule ex alijs ps. ¶ Aduerte etiã vnũ ꝙ copulatũ diuisim tẽtum: confundit tñ ꝛpsule tñ mobilr terminũ cõem ꝓpẽ se: vt dicẽdo. hic et rome vẽdit piper: supponit ly piper: ꝛpsule tñ mobilr. Idẽ facit hoc aduerbiũ imediate: vt dicendo imediate post hoc erit hõ. ly hõ. stat ꝛpsule tñ mobiliter. vt in decima regula magister declarabit.

Notãdũ ꝑm. Pau. lo. ma 2º. fo. 128. fa. 3ª ibi. Ex duo sequuntur.

Ritus. Notãdum.

Circa istam regulã nota ꝙ de imẽtione Pe. mã. non solũ aduerbia numeralia: sed etiã ly et. tantum diuisiue. l. cum sumit in carbego: lica de extremo copulato que equiuatur vni copulatiue: confundit confuse tñ mobilr: vt bic et rome est aliquis homo. stat ly hõ. confuse tñ mobilr: et etiã casus pfalis numeri hoc idẽ facit. vt boies sũt aial. stat ly aial cõfuse tñ mobilr: et idẽ sentit Pau. pgnãẽs de ly et. magr aũt i secũdo dubio argumẽto. 14 tenet ꝙ ly et. nũq̃ confundit: qđ bona rõne ꝓbat. ió vult ꝙ dicẽdo sor. et plato sunt hõ. ly hõ. stet determinate, et ꝓpõ sit falsa: et ꝙ ꝓuertatur sic. hõ est sor. et plato. que tñ sm alios erat veranec sic hz ꝓuerti. Sed qr ratio magistri iudicio meo peteret aliã difficultatẽ. de qua sorte infra dicet. ideo eam nõ pono ad ꝑsens.

Con. ꝑs

Circa octauã regulã adnexe ꝙ fundamentũ illius est istud qđ adducit a Petro mãtuano. ꝙ. s. talia aduerbia secludũt in se copulã que diuisiue et collective teneri põt. qđ aũt talis copula diuisiue teneat ꝛpsundit ꝛpsule tñ mobilr nisi aliunde et cẽ. vt hic et rome est aliqs hõ. hic et rome vẽdit piper: et sm hoc fundamẽtũ cõcedi tur a Pe. mã. ꝙ duo hoies sunt vnus hõ/rome copule in cluse in subiecto diuisiue tẽte cõfundẽtis ꝑdicatũ. ꝙ fundamẽtũ teneo ego esse verũ: et ad hãc regulã dico et ꝓtinere copulã primo tacta diuisiue tẽtã. ¶ Negz ꝑ hoc obstat argum Apollinaris in 3ª qõne suarũ suppõnũ. ꝓbat eni ꝙ hec est falsa: duo hoies sunt vn⁹ hõ: ꝓmo ꝑ suppoꝝ nẽdo ꝙ terminus in ambabus resolutibꝰ hz vnisoni/ter et eodẽ mõ accipi. Ita ꝙ si in vna diuisiue teneat: ita et in alia teneat: si ꝛbo collective et in alia collective. Isto ꝑ supposito capit resolutes istius duo hoies sũt vnus hõ s. has. hec sunt vnus homo: et hec sũt duo hoies. et petit qđo ly hec teneatur in virag: si diuisiue secũda est falsa: si collective ꝓia est falsa: vt satis ꝑz intuenti. ¶ Ad quod respõderi põt ꝙ arg⁹ fundat supra sta. ꝑsupponit. n. ꝙ talis sit resolvenda: duo hoies sunt vnus hõ: ꝙ dico esse falsum: et teneo ꝛclusionẽ hanc ꝙ terminus pluralis numeri ꝛdisiue tẽtus nunq̃ est resolnẽdus: hz ꝓbandus ꝑ suas singulares: et ideo ista propositio tenendo subm diuisiue ꝑ suas singulares. ꝓbabilr et nõ resolnet: que singulares sunt vere: vt ꝑz: et ẽ ista cõcedit esse vera. Alia argumẽta que tãgit Apollinaris loco allegato nõ concludãt: et eoꝝ solũo clara est ibidẽ. ¶ Circa et regniã ad uerte ꝙ illa nõ intelligit de isto aduerbio semel. istud. n. nõ cõfundit: et cã est: qz hz ponat a grãmatico cẽ aduerbium numeri in rei veritate: tñ nõ est cum vel sumat ab vnitate que nõ est numerus: sed ꝑm⁹ numeri. ideo cẽ.

Notãdũ 2m

¶ Nona regula. Termini modales nominaliter et aduerbialr sumpti in sensu composito confundunt confuse tñ imobiliter oẽs terminos cões nõ distributos vel sequatur vel precedant: vt necessario homo est animal: et hominem cẽ animal est necessarium.

9ª regula.

Limitat

Mẽghus. p.2.33.p.vn. 4o.3ª.|.5º pu. 4.vn.cor.pº. 2.pº.|.12.pn. p.vn.<cor.2º. pº cõ.|.sopho. 41.pº.

Limitatur satis sufficiẽter regula cũ duab⁹ ꝓdi tionib⁹ gñalib⁹ dictis. Ratio regule ex alijs supra patet. A posteriori tñ declaraᷣ: q: nõ lz oi iunctiz descẽdere: ideo stat imobilr. añs probaᷣ: q: ista ꝓpositio est vera. nec̃io hõ est aial: vt p3 per exponẽtes: ⁊ tũ descensus est falsus. ⁊ isti sunt oẽs boies. ergo necessario iste hõ: vel iste homo est aial. ꝯs est falsum: q: contingenter iste homo vel iste homo est aial. ergo nõ necessario iste homo, vel iste homo est animal.

Ritius. Cõtra istã regulã arguit. ⁊ ꝑ sic. ly verũ, ⁊ ly falsum: nõ ꝓfundunt cõfuse tñ imobilr. igit regula falsa. p3 ꝯtia. ⁊ añs ꝓbaᷣ: q: quacũq; ꝓpõne data: de ly verũ: aut iy falsuz. patebit q: sub termio cõi existente in ea licebit descẽdere: si nõ superueniat aliud impedimẽtũ. vnde bñ sequit. verũ est: boiem eẽ animal. ⁊ isti sunt oẽs boies. igit verũ est istũ boiem esse aial: vel verũ est istũ boiem esse aial ⁊c̃. ⁊ sic dr de ly falsum. ¶ Scõo arguit sic. ly impoſ: munq; cõfundit cõfuse tñ imobilr. igit regula falsa. patet ꝯtia. ⁊ añs ꝓbaᷣ: q: semp licebit descẽdere: vt p3 adducẽdo exẽpla. ¶ Pro soldne argumẽto ꝓ est sciẽdũ q: istoꝝ sex terminoꝝ qui appellant modales: qdã sunt q: sunt vere modales: ⁊ qdã sunt qui sunt tñ apparẽter modales: illi qui sunt vere modales ſm Burleũ ⁊ pleroſq; alios sunt tñ quatuor. ſ. poſe ipoſsibile, necẽsse, ⁊ contingẽs: sed ſm Petrũ Mant. solum ly, necẽsse. illi ꝓ termini qui sunt modales solũ apparenter sunt isti duo. verũ ⁊ falsum. ¶ Isto stante posset dici ad arguᵐ ꝑᵐ respõ. dicẽdo q: regula non dixit oẽs termini modales: sed dixit termini modales: vt per hoc intelligeres q: illi qui non sunt vere modales: sicut ly vep: ⁊ ly falsuz. non ꝓfundunt: sed bñ illi qui sunt vere modales. ẽt sic p3 solo ꝓmi. ¶ Ad 2ᵐ dr q: ly ipoſe: ꝓfundit confuse tñ imobilr. ⁊ silr ly poſe: qõ duplr ꝓbatur. ¶ Et ꝑ sic. ista. impoſe est albũ, esse nigruz: sub ly album: non lz descẽdere disiunctim. igit regula vera. patet. ⁊ añs probaᷣ: q: non lz descẽdẽ ꝑ sola ꝓnoia demonstratiua: vt dicebat supra in sexta regula sic arguẽdo. impoſe est albũ esse nigrũ. ⁊ ista sunt oia alba. igit ipoſe est hoc, vl hoc, vel hoc esse nigrũ demonstrãdo albũ: q: añs est verũ. ⁊ ꝯs falsuz. ¶ Scõo ꝓbaᷣ idem sic. in ista. impoſe est oẽ ꝯdictoriũ eẽ vep, ly ꝯdictoriũ, stat imobiliter ex quo nõ lz descẽdere: ⁊ non a ly oẽ. igit a ly ipoſe: qõ fuit ꝓbandũ. patet ꝯtia cum minori: ⁊ maiori ꝓbaᷣ. ſ. q: nõ liceat descẽdere: q: non sequit: impoſe est. oẽ ꝯdictoriũ esse verum. ⁊ ista sunt oia ꝯdictoria. igit impoſe est hoc ꝯdictoriũ esse vep: ⁊ impoſe est hoc ꝯdictoriũ esse verum: quia antecedens est verũ: ⁊ consequẽs falsum: quia ẽ vna copulatiua cuius multe partes sunt false. puta ille in qbus demonstraᷣ vnum ꝯdictoriũ contingens aut verum.

Manfre. Notãdũ ꝑᵐ. Circa nonam regulam aduerte q: illa intelligit soluz de istis modis poſe, impoſe nec̃e, ⁊ ꝯtingens. non aũt de istis verũ ⁊ falsum. ⁊ cũ est: q: ꝓpõ de isto termino verum non differt a ꝓpõne de ineſse: nam iste duo: verũ est hoiem eẽ aial: verũ est hoiem currere: non differunt ab istis hõ currit: hõ est aial: quo ad veritatez ⁊ ad falsitatem. Simili modo dico de illo termino falsum: q: propositio respectu illius termini non differt: vt prius a propõnio ꝯdictorio sui dictiz: nã illa. falsum est hoiez esse asinũ: non differt ab illa. nullus homo est asinus. ¶ Uñ pono conclusionẽ hãc q: ille terminus verũ facit suppoſnere determinate dũmodo non aliunde accidat impedimentũ. Iste aũt terminus falsum distribuit mobilr. vñ ad hoc q: ista sit vera: falsum est hoiem currere: regritur q: pro quolibet homine verificetur: q: vbi aliqs homo curreret illa eẽt falsa: nã prima officians falsa eẽt: hec. ſ. hec est falsa: homo currit. ¶ De illo termino possibile datur exemplũ q: ꝓfundit imobilr dicẽdo: poſe est aial existens in ista domo esse asinũ: ponẽdo q: solum hoies sint in illa domo: ꝓpõ adhuc est vera: vt p3. per suas ofſiciantes: ⁊ tñ sub illo termino aial non lz descẽdere ali quo mõ: vt p3. ¶ De istis aũt aduerbijs possibilr ⁊ impoſsibilr videt difficile reperire exẽplũ in quo nõ liceat descẽdere aliquo mõ deducto ipedimẽto alio. ¶ De illo termino impoſe ⁊ ꝯtingẽter est dicẽdũ silr mõ q: confundunt imobilr: nã si mobiliterent oporteret q: sicut a termino sic supponẽte ad sua suppoſita cũ ẽbito medio argᵐ esset bonũ: ita etiã ecõuerso a suppoſitis silr supetis cũ debito medio ad eundẽ terminũ ñc supponẽte deberet argᵐ valere: sed non valet hoc argᵐ. ꝯtingẽter ille hõ est aial, ⁊ ille, ⁊ ille capiẽdo talia suppoſita quocũq; voluerit siue copulatim siue copulatiuctiue disiũctim siue disiunctiue: ⁊ isti sunt oẽs boies. ꝯtingẽter hõ est aial. Etiã, nõ valet argu. impoſe est hoc aial exns in illa domo esse asinuz ⁊ ipoſe ⁊c̃. capiẽdo suppoſita: vt lz: ⁊ hec sunt oia aialia existẽtia ⁊c̃. ergo impoſe est aial existens in illa domo esse asinũ. in casu enĩz superiori est añs verum: ⁊ ꝯs falsuz: ⁊ per hoc p3 illos modos imobiliteret vt etiaz asserit regula. Si tñ velles tenere q: fundamentum hoc est falsum: sicut suo mõ dixi circa sextã regulam de termino suppoſnẽte determinate: tũc̃ esset difficile reperire exẽplũ in quo respectu istoꝝ termioꝝ ꝯtingẽter poſsibilr ⁊ ipoſe nõ liceret descẽdere aliquo mõ sed respectu istius termini ipoſe posset dari exẽplũ hoc: impoſe est hoiez non esse: ⁊ in illa videt descẽsus impediri rõne illius signi impoſe: qõ ꝓbaᷣ: q: si velles descẽdere aut disiunctim aut disiunctiue vel copulatiue esset ꝯtia falsum añte existẽte vero: sed de alijs modis enumeratis nõ sunt manifesta exempla. discurre tu per oia: fundamẽtũ tñ superius adductuz nõ põt euitari in affirmatiuis seu rõne totius extremi seu rõne partis loquaris: sicut ⁊ notaui suo modo circa 6ᵐ regulã. Isti aũt modi affirmaᵗⁱᵛ ꝯsiderant: ió ⁊c̃. vide supius notata.

¶ Decima regula. Ista verba, incipit ⁊ desinit, confundunt terminũ sequentem cõez nõ distributum confuse tñ imobiliter: ⁊ ly immediate in eis inclusuz mobiliter: vt tu scipis vl desinis scir̃ aliquã ꝓpositionẽ: ly ꝓpõnẽ, stat confuse tñ imobiliter: q: nõ licet descẽdere: ⁊ ly propositionez in ista immediate ante hoc sciuisti aliquã propositionez stat confuse tñ mobiliter. sed hec clare intelligẽtur viso tractatu de probationibus terminorum.

10ª regula. Tha. io. me. pº. fo. 63. fo. 2º. ibiam de istis verbis. i. fo. 61. fa. pº. ibi. Ex quo sequitur.

Aduerte q: ista regula duas particulas specialeꝝ cõtinet. Prima est. de incipit ⁊ desinit q: cõfundunt terminũ sequẽtẽ se imobiliter. Et regritur vna specialis cõditio. ſ. q: talis terminus debet seq. Due generales etiã explicant. ſ. q: sit capax confusionis ⁊ q: sit deductũ impedimẽtũ alterius signi. ¶ Scõa regula est. de ly immediate qõ dicit inclusuz in eis: q: itrat vna suaꝝ exponẽtiũ ⁊ ꝓfundit cõfuse tñ mobilr terminũ sequentem se cum illismet conditionibus. ¶ Ratio huius ꝑme regule p3 ex alijs supra. A posteriori tamẽ ratio ꝑme regule ẽt: q: non lz descẽdi sub eo disiunctim. ¶ Ratio scõe regule ẽt: q: lz descendi sub termino confuso confuse a ly immediate disiunctim. quare ⁊c̃. ¶ Dubitatur primo mõ. nam lz descendi sub ly aliquã propositionez. dicendo tu incipis scire aliquã propositionez: q: quocũq; casu possibili posito videtur bene valere descensus cum debito medio sic. ⁊ ille sunt vel incipiũt esse oẽs propositiones.

Mẽghus. Notandum. Dubiũ primũ

Dubium 2m. ergo tu incipis scire istam vel istam. ¶ Dubitatur 2° qz nó vi q liceat descēdi sub ly propositionē dicendo: imediate añ hoc tu sciuisti aliquā ꝓpositionē: qz ponatur q nunc sint tm̄ decez ꝓpōnes: quarū nullā sciuisti nec scia. sed añ per horā erāt vndecim: quaz vnā imē" ante hoc sciuisti: z nūc nescis: qz ponit q nūc p̄ fit ista corrupta. nunc ista est vera: imediate ante b̄ tu sciuisti aliquā propositionē z descēsus ē falsus. z iste sunt oēs ꝓpōnes demóstratis oibus decē existēt̄ib⁹. g̃ imediate ante b̄ tu

Rñ° ad p^m. sciuisti: istā vel istā. ꝯsequēs est falsuz. z ꝯ casum. ¶ Ad p^m dñr qdā casu poſt posito nó lz descēdi ad oia sua suppōsita ꝓ qbus supponit: sed dñr q si vis descēdere sub aliquo termino debes descēdere sub illo ſm exigētiam tpis ℞bi ꝓnia z nó alterius ampliationis: vt si verbū est de p̄senti: accipere suppōsita cuz verbo de p̄senti. si verbū est de preterito accipere suppōsita cum verbo de preterito: si est de futuro: accipere suppōsita cū verbo de futuro: nó aūt debet fieri descēsus ſm exigētiaz ampliationis: qz alr ista regula falsa esset. ¶ Tunc verificāt regulam sic. vñ ponat q nunc sint decē ꝓpōnes z nescias aliquā illarū nec incipias scire aliquā illarū: ſz incipiat esse altera ꝓpositio vndecima q̃ sit. a. p remotionē de p̄senti z positionē de futuro. ita q nunc nó est z imediate post b̄ erit: z incipias tu scire istā sic. q nūc nescio z imediate post b̄ scies tūc ista est vera. tu incipis scire aliquā ꝓpōnē: vt p3 p casum: z tm̄ non valet descēsus: z iste sunt oēs propōnes demóstratis oibus illis decē existēt̄ibus. ergo tu icipis scire istā vel istā: qz añs est verū. z ꝑñs fal

Cōra rñsionem. sum. ¶ Hec rñsio est modicū volūtaria dicēs. q non oz fieri descēsus ad oia sua suppōsita ꝓ qbus supponit: nó est acceptāda. ¶ Alr respōdēt alij dicentes q casu

Alia rñsio. possibili posito nó lz descēdi sub termino cōi sequente b̄ verbū incipit vel desinit. eausa fit talis quē accipiunt ab hēristero in de incipit z desinit. ponat q sit paries diuisus in pribus ꝓportionalibus minozibus terminatis ad a. extremuz: z fit cooptus cultrina q̃ incipiat removeri: nūc incipiēdo ab. a. extremo: tūc illa est vera: tu incipis videre aliquā partē ꝓportionalē: descēsus tm̄ est falsus: z ille sunt oēs partes ꝓportionales q̃ sunt vel incipiunt esse. ergo tu incipis videre istā vel istā. ꝑñs est falsuz. qz nullā incipis videre. ¶ Et ꝓ exēplo magri ponunt q in qualibet ꝓte ꝓportionali fit ista ꝓpositio scripta. hec est vīa a me. z incipias scire talē ꝓpositionē premotionem de p̄senti: z positionē de futuro: z scias nūc aliquā ꝓpōnē: tūc ista est vera: tu incipis scire aliquā ꝓpōnē: qz tu nunc nescis aliquā ꝓpōnē: z imediate post hoc scies aliquam propōnē: z tm̄ descēsus est falsus: z iste sunt oēs ꝓpōnes que sunt vel incipiūt esse. ergo tu incipis scire istā vl istā.

Cōra rñsionem. ꝑñs erit falsum: qz nullā istarū incipis scire. ¶ Cū suppositione ista rñsio nonvalet: qz in casu isto. ista ꝓpositio erit vera: tu incipis scire illam vel istā ꝓpositionem: q̃ probat. tu nunc nescis istam vel istā ꝓpositionē: z imediate post hoc tu scies istam vel istā. ergo tu icipis scire istam vel istā propositionē: tenet cōsequētia ab exponentibus ad expōsitaz siue ab vna causa veritatis ad propositionē habētē illā cām. antecedēs est vez vt pbo. ergo z ꝑñs: q̃ tu negas: q añs est vez ꝓ p^a ꝓte patet. ꝓ 2° parte ꝓbat. qz in casu illo. illa est vera. imediate post hoc tu scis aliquā ꝓpōnē: vt patet: z ēt pōt probari per exponētes sic. qz tu nūc nescis aliquā ꝓpōnem. ergo imediate post hoc scies aliquā ꝓpōnē. Et sequit. imediate post hoc tu scies aliquā ꝓpōnē. z ille erūt oēs propositiones. ergo imediate post hoc tu scies istā vel istaz. tz cōsequētia. qz lz descēdi diſiūctiz sub termino supza q̃ cadit ly imediate ſm magistrum. Consimiliter probat. q illa est vera in casu illo. tu incipis videre illam vel illam partē ꝓportionalē: cū qbus stat q nullā ꝓpōnē icipis scire: z sīlr nullā partē ꝓportionalē incipis videre: vt p3 intelligēti. ¶ Ideo ego alr dico q incipit z desinit 2ª rñsio. cōfundum cōfuse tm̄ imobiliter terminū sequētē capacē cōfusionis: cuius rō est: qz in illa propositione: tu incipis scire oēm ꝓpositionez: ly ꝓpositionem, stat imobiliter: z nō rōne de ly oēm. ergo rōne ō ly icipit: q̃ stat imobilr. probat: qz nó lz descēdi sub eo: vt ponat q tm̄ decē ꝓpōnes fuerūt z tm̄ nouē sciuisti z scis: sed decima nūc ꝑmo corrupta fit: tunc ista est vera: tu incipis scire oēm ꝓpōnē: qz exponit sic: tu scis oēm ꝓpōnē z nó imediate ante hoc tu sciuisti oēm ꝓpōnē. ergo zē. Et tm̄ nó valet descēsus: z ille sunt oēs ꝓpōnes q̃ sunt vel incipiunt. ergo tu incipis scire illā. ergo zē. ¶ Ad ꝓpm mó dico q i illa: tu incipis scire aliquā ꝓpōnē: lz gr̃a mãe descendi: quia oppm cōsequētie repugnat añcedēti: sed nó gr̃a forme: qz nó tenet in oibus sūbus in forma: qz nó in illa: tu incipis scire oēm ꝓpositionē. Et si dicis talis descēsus nó est simillis in forma: qz in ꝑma ly ꝓpōnē stat cōfuse tm̄: in 2ª stat distributiue. ¶ Dicit q lz nó sit simillis rōne distributionis: est tm̄ similis in forma quo ad mobilr z imobiliter rōne note inceptionis. z hoc sufficit: quare si in p^a lz descēdi: z in 2^a: z si in scīa nó: nec in p^a. ¶ Et sīlr aliquā partē ꝓportionalē incipis videre: vt p3 intelligēti. ¶ Ad 2m dm. scām dubiū dī. q nó descēdit cū debito medio qō oz eē tale: z ille sunt vel fuerūt oēs ꝓpōnes demóstrādo illas decē. ergo zē. z tūc descēsus ē bonus: z minor ē falsa ꝑ casuz. Sz solet fieri replica ꝓ: qz dicēdo. imediate post b̄ erit istās sub ly istās nó lz descēdi: z ista erūt oia istātia. ergo imediate post hoc erit hoc vel hoc instās: qz añs ē verū: vt p3: z ꝑñs falsuz: qz sequit ad ipsuz q aliqō istās erit imediatū instāti p̄senti. ¶ Dī negando q cōsequens sit falsuz: nec ad ipsum sequitur q aliqō instans erit imediatum instanti p̄senti. Unde lz imediate post hoc erit b̄ vel hoc instans: nullum tm̄ instās imediate post hoc erit.

In ista regula dicit magr q incipit z desinit cōfundum cōfuse tm̄ imobiliter: sed qūo hoc sit vez nó declarat. Ideo possumus p̄suadere regulā trib⁹ vijs. ¶ Quarū sorte aliqua erit sufficiēs. Prima igit̄ via est ista. capio istā: tu incipis esse albuz. Et arguit̄ sic sub ly albūm lz descēdere diſiūctiz. igit̄ regula vera. p3 ꝑña. z añs probat: qz sub ly albū: nó lz descēdere p̄ pnomia demóstrativa sic: tu incipis esse albū. z ista sunt oia que sunt vel incipiūt esse alba. igit̄ tu incipis esse boc vl hoc vel hoc demonstratis albis. qz añs est verū posito q tu nó incipias esse: sed bene incipias esse albus. z ꝑñs ē falsum: vt p3. ¶ Scdo probatur regula sic. ista ꝑñtia non valet: tu incipis videre aliquē hominē: z isti sunt omnes homines qui sunt vel incipiunt esse. igit̄ tu incipis videre istum, vel istum, vel istū hominē. igit̄ regula vera. p3 ꝑñtia. z añs ꝓbat. qz antecedens est verū in casu. z ꝑña falsum: q̃ probo: z pono q in mūdo nó sint nisi duo homines. s. tu z sor. z pono q tu nec videas te nec sor. nec videbis: z cū hoc pono q hora futura diuidat in partes proportionales minozib⁹ terminatis versus instās ꝑs. z pono q in qualibet parte ꝓportionali deus creet vnū hominē: z q qlibet ho q creabit duret solū per partē in qua creabit: z videat a te per illā partē: z simus nūc in instanti p̄ti. z p3 q p^a pars antecedētis est vera. ¶ tu incipis videre aliquē boiem: qz in instāti q̃ est p̄sens nó vides aliquem boiem: z imediate post instās q̃ est ꝑs videbis aliquē boiem: vt ponit casus. Scda pars silr p3 scilicet isti sunt oēs boies q sunt vel icipiūt eē demóstrato te z sor. q̃ probat. qz oēs boies q sunt vel icipiūt eē sunt isti. igit̄ isti sunt oēs homines q sunt vel incipiūt eē patet. ꝑña. z añs ꝓbat. exponēdo sic. boies q sunt vel in-

Rñsio, p^a rō ꝓbatur regulam.

Scda rō.

cipiůt esse sunt istiz: nulli sunt homines qui sunt vel incipiůt esse gn isti sint ilgit zč. p3 ꝑia. z aia est vez: vt
Tertia ratio. p3, igit z cosequẽs. ¶ Tertio ꝑbat regula sic. in ista: tu incipis videre quẽlibet hoiem/ly hoies/stat imobilr: ꝛ ſ nõ.a ly oẽm. igit a ly incipis. igit regula vera. ꝑia ꝑs cũ minori: q ly nõ babet vim in obilitãdi: ꝛ maior ꝑbat .q; sub ly hoiem: nõ licet descẽdere in casu: vt posito ꝙ cõtinue ai fuerint decẽ hoies in mundo: quos nouez videas videris ꝛ videbis. decimus aũ quẽ nũq; vidisti nunc ꝑmo nõ fuerunt ciꝑ est vera: tu incipis videre quẽlibet hoiez: vt p3. ꝛ ꝑia falsum. ſ. tu incipis videre illuz hominem: ꝛ incipis videre illum hominem ꝛč.

Manfre. Notãdũ ꝑm. Circa decimã regulam aduerte ꝙ illa verba incipit definit imobilr confundunt neqꝫ est aliqꝺ mediũ in descendendo respectu alcuius illoꝝ verboꝝ. nam dicẽdo graria exẽplꝫ: tu incipis scire aliqꝺ ꝙpositionem nõ possumus recte imaginari volẽdo descẽdere sub illo termino ꝙpositionali: aliud debiũ mediũ q; vnũ istoꝝ ẽtuoz. ¶ste iunt oẽs ꝙpones/vel ille sunt/vel incipiunt/vel ille incipiunt/vel ille sunt ꝛ incipiunt esse oẽs ꝙpones: sed nullũ istoꝝ est debitũ mediũ. ponẽdo enim ꝙ soli sint decem ꝙpones: ꝛ ille sint falsꝫ: ꝛ incipiat esse vndecima vera quã tu incipias scire: est hoc aũs verus: tu incipis scire aliqꝺ ꝙponem: vt ꝙs. exponẽdo ꝛ demonstrãdo ꝙpones quę sunt: verus est ꝙ ille sunt oẽs ꝙpones: ꝛ verus est ꝙ ille sint vel incipiunt esse oẽs: q; sunt oẽs. ergo vẽ. ꝛ ideo nõ valet. ergo incipis scire istas vel istam: ꝛč. demõstratis istis qę sunt: nõ etiã põt capi ꝓ debito medio. ¶ste incipiunt esse oẽs: aut ille sunt ꝛ incipiunt esse oẽs: ꝙ ponẽdo: vt ꝓius ꝙ soli sint decem ꝙpones: vt ille sint falsꝫ: ꝛ tunc vtꝝ ad hoc instans sue tunc vndecim: ꝛ incipiat esse vndecima per remotionem de ꝑsenti quã tu incipias scire: vt ꝓius: tũc demõstratis illis decẽ verũ est ꝙ ille incipiunt esse oẽs ꝙpones: ꝛ ꝙ ille sint: ꝛ incipiunt esse oẽs: vt pater exponẽdo: tamẽ nõ licet descẽdere demõstratis illis decez: vt pater in casu.

Notãdũ 2m Aduerte vlterius ꝙ ꝑan. non est sustinendus in hoc asserẽdo ꝙ illud aduerbiuz imediate cõiũdat mobilr: imo imobilr ẽm verã opinionẽ. dicendo enim imediate post hoc erit aliã ꝑas ꝓransira a tote: aut erit aliquod instãs: aut erit aliq; ꝑas boꝛ: nullo talꝛ termino sequẽte licet descẽdere: vt satis ꝑs intelligenti mãm bane.

11ª regula. Ꝑdan. 17. ꝑm. 2. dn. cor. 9ª. 2.3ª. l. 5. sol. l. 31. ꝑm. 4ª. dn. sol. ¶ Undecima regula. Ista verba/ꝑmitto/debeo/obligor/cõfundunt ꝑsule tm imobiliter: vt ꝑmitto tibi denariũ/ly denarium/stat imobiliter: quia non licet descendere.

Wẽgbus. Limitatur hec regula cum hac condicione ſpeciali sequẽte: ꝛ duabus generalibus additiis. ſ. ſi terminus fuerit caꝑax cõfusionis: ꝛ deducto impedimẽto alterius ſigni. ¶ Ratio regule a ꝓiori: ex dictis supra patet. A posteriori: ꝛo ratio est: q; non licet descẽdi ꝛ ſiſtinctim: vt dicẽdo. ꝑmitto tibi denariuz: non valet. ꝛ isti sunt oẽs denarij. ergo ꝑmitto tibi istũ vt illũ: q; aũs ẽvez: ꝛ ꝑia falsuz: ꝛo. ꝑmitto tibi ꝺnariũ/ly denariũ/nõ stat ſolũ ꝓ denarijs q sunt. ſ. oib denarijs porẽtib ẽtq; vis illi? Xbi nõ ſolũ ad ꝑtia ſe extẽdit: ſz etiã ad futura. Et ſimilr dicatur de debeo ꝛ obligo.

Manfre. Notãdũ 3m Circa vndecimã regulã aduerte ẽtiaz ꝙ respectu taliũ verboꝝ/ꝑmitto/obligo/ꝛč. volẽdo descendere nullũ est debitũ mediũ: dicẽdo ego ꝑmitto tibi denariũ: debitũ mediũ nõ est illud. ¶ste sunt oẽs denarij: aut isti ꝑmittunt: aut isti sunt vel ꝛ ꝑmittunt: aut isti sunt ꝛ ꝓmittunt esse oẽs denarij: in casu cõmuni ponẽdo ꝙ ꝓmittam tibi denarium nullũ denariũ determinatum tibi ꝑmittendo: neqꝫ aliqd aliud tibi ꝑmittrẽdo: ꝙ pro vera est. ſ. ꝑmitto tibi denariuz: ꝛ tñ fumicdo hoc medium. ¶ste sunt aut isti sunt vel ꝑmittunt esse oẽs denarij: non licet descẽdere: vt ꝑs in casu: mẽdo vltꝝ fumẽdo aliquod tale mediũ: isti ꝑmittunt/aut isti sunt ꝛ ꝑmittuntur esse omnes denarijsett incõuenies assignatio medij: quia in casu nulli ꝑmittunt/aut sunt ꝛ ꝑmittunt esse oẽs denarij. Similr ter dicas de aliis verbis debeo obligor ꝛč.

13ª regula. Ecde ꝑa. 2ª ꝑm. 10. sophist. 36. col. 2ª. 3ª. l. sopb. 13. col. 1. sophil. 18. col. 4ª. 5. 23ª ꝑm. 8. dn. col. 3ª. l. 3. dn. 10. l. 8. ꝑm. eiusdẽ. col. 2ª. 3. 5. l. 10. ma. 2ª. fo. 136. fa. 3ª. ibi relbat nũc ꝛg lao ꝛč. Ecde ꝑa. 6ª ꝑm. 2. dn. con. 4ª. l. non ẽ. l. 10. ꝑm. eiusdẽ 10. l. 18. ꝑncl. eiusdem 10.

¶ Duodecima regula ẽ ista. Nota cõditiõs ꝛ rõnis oẽs suos terminos oẽs nõ distribuos cõfundunt ꝑsule tm imobiliter: ꝛ hoc in ordine ad hypotheticã. vt ſi hõ est: aial ẽ. hõ currit: ergo aial currit. ¶ Notãdũ ꝙmo ꝙ ly nullus terminus distributiuus habeat viz ſupra: ꝛ terminũ ꝓcedentẽ: tũ bene ly vim ſuꝑa illũ terminus cõfusiuus cõſule tm: nõ tñ qualibet: ſed ſolũ ille qui indifferẽter ante ſe ꝛ poſt ſe determinat cõpoſitionẽ verbalem. vnde illi termini oĩs: nullus ꝛ huiuſmodi nõ ꝑfundunt aliquẽ terminũ ꝓcedẽtẽ: q; in qua libet ista. aliqs hõ ẽmne aial ẽ. aliqs homo nullum aial est: ſupponit ly hõ determinate. Similr nec ista verba incipit vel desinit/vel ꝑmitto: q; dicẽdo: hõ icipit esse: aut denariũ ꝑmitto: ta ly hõ/q; ly denariũ/stat determinate. Sed dicẽdo: hoiez esse aial est ſcitum a me: aut hoiem nõ esse est ipole: vel homo est animal necessario: ſupponũt oẽs illi termini cões cõfuſe tm ꝛ ꝓcedant: ꝛ hoc ideo: quia illi termini faciẽtes ſenſuz cõpoſitũ vel diuiſum: ita determinãt cõpoſitionẽ ante ſe ſicut poſt ez: ita ꝓſequẽter dicat de nota rõnis ꝛ cõditionis ꝙ cõfundunt ante ſe. ¶ Secũdo notãdũ ꝙ terminus hñs ſolũ vim ꝑfundẽdi cõfuſe tm nõ ipedit distributiuoz terminoꝝ: ly interdũ ipediat eius deſcenſuz. verbi gra. dicẽdo. oĩs hõ est aial/ly homo/ſtat diſtributiue: ꝛ ita ſtat dicẽdo. neceſſario oĩs hõ ẽ aial: ſed eſt differẽtia: q; in ꝓima ſtat mobilr: ꝛ in ſecũda imobilr. ꝓter aduẽtũ termini modalis. Dico igit ꝙ oẽs termini habẽtes ſolã vim cõfundẽdi terminũ imobilr ipediunt deſcẽſum: ꝛ ita imobilitant. Sed alij habẽtes ſolã vim cõfundẽdi cõſule tm mobilr nõ ipediũt deſcenſuz: ꝛ ita nõ imobilitãt. Unde ſegtur Scio oẽm ꝓponem: ꝛ iſte iunt oẽs ꝓpones. ergo ſcio iſtam ꝛ ſcio illam: ꝛ ſic de ſingulis.

Notãdũ 3m. ¶ Tertio eſt notãdũ ꝙ ſi duo ſigna diſtributiua cadunt ſupra aliquẽ terminũ quoz non quodlibet ꝑſe ſumptuz cadet diſtributiue ſuper eũdẽ terminũ: nullũ iſtoꝝ impedit reliquũ. Xbi gſra. Omnis hõ oẽ aial eſt/ly aial/ſtat diſtributiue: nõ obſtãte ꝙ ꝓcedat duo

signa distributiua: q; primũ per se sumptum non distribueret ly animal: sed faceret ipsuꝫ stare cõfuse tm̃. Simili? ois ho nõ est animal: ⁊ ita dicendo a sorte differt ois ho: supponit ly ho distributiue: nõ obstãte q; pcedãt duo signa: quia primũ sumptũ sine secũdo nõ distribueret: ly ho dicẽdo a sorte differt homo: q; ly differt: nõ distribuit nisi terminũ rectuꝫ a parte post: vt dictũ est. Modo cõsimili dico in ista: tu es fortio: q̃ homo: q; ly hõ/stat distributiue: nec primũ signũ impedit. q; per se sumptũ nõ distribuit aliquẽ rectũ: vt declaratum est supra. Sed dicẽdo. nullus hõ nõ est aial: tu differs ab omni hoie: vel tu es albior omni albo: impedit distributio termini vltimi: q; pcedũt duo signa. Quoꝫ qõlibet sine altero distribueret terminũ illum: quare ⁊c.

3

Mẽgbus. **Limitatur** hec regula solũ cum duabus gñalibus: ꝯs magister exprimit in textu. ¶ Ratio regule a pori supra ps. A posteriori ño est: q; nõ licet descẽdi disiunctim de quo reuoca ad mentẽ duo declarata in cap° supiori. Primũ quo licet dscẽdere gra mãe ⁊ nõ gra forme. Scõm qũo in ordine ad totã hypothetica. l. cõsideradõ terminos vt sunt pres hypotheticẽ ⁊ nõ cathegorice. vide diffuse hoc supra. ¶ Vltimo tria notãda ponit Magister que clara sunt. Primũ est. ly terminus distributus nõ habeat vim supra terminos preeedẽtes: tñ terminus cõfusiuus qui indifferẽter ante se ⁊ post se determinat cõpositionẽ verbalẽ. i. qui idifferẽter facit ꝓpõnẽ de sensu cõposito: vel totaliꝫ ꝓponat vel totaliter postponat bz vim supra pcedẽtes. ¶ Scõm est. nullus terminus habẽs viz cõfundẽdi cõsue tm̃ impedit distributionẽ termini: ly aliqñ impediat descẽsum. puta. si sit cõfundens ꝓfuse tm̃ imobiliꝫ: tñ aũt ꝓfundat mobiliꝫ nõ impedit descẽsum. ¶ Tertiũ est. si duo signa distribuãt cadunt supra aliquẽ terminũ quoꝫ qõlibet p se sumptũ nõ ꝓfunderet distributiue eũdẽ terminũ nullũ boꝫ impedit reliquũ: ly si cadãt duo signa sup eũdẽ terminũ quoꝫ qõlibet per se distribueret impedit distributio termini.

Ricius. **Circa** ista nota q; Pe. Man. dicit. q; ly si/⁊ ly igitur/ distribuunt mobiliꝫ subm antecedentis. ¶ De subiecto aũt ꝓtis dicit q; stat ꝓfuse tm̃ imobiliꝫ. Magr aũt vult. q; ly si/vel igit/cõfundant ꝓfuse tm̃ imobiliter oẽs terminos cões sine fuerint ante notã: siue post: vtpa q; si qñq; ly descendere: erit gra mãe. ¶ Probat igit regula ꝑm ipsuꝫ. Et ꝑ sic. in ista. si album est/albũ est/ly album/stat imobiliꝫ. igitur regula vera. cõsequentia ps. ⁊ ãns probatur: q; sub ly albũ/non ly descendere per pronomina demõstrativa sic arguendo. si albũ est/albũ est. ⁊ ista sunt omnia alba. Igitur si hoc/vel hoc/vel hoc est/album est: q; ans est verũ. ⁊ cõsequens est vna conditionalis impossibilis: ⁊ per talẽ descensum in pnominibus verificabis multas regulas: ⁊ hoc vbi terminus quo ds descendi sit cõnotatiuus: sicut est ly album in propositis sed hoc non approbo nisi in vocalibus ⁊ apparẽter tm̃.

Scõa rõ. ¶ 2° probatur regula sic. in ista. si ois homo currit. oẽ rationale currit/stat ly homo imobiliter: vt patet. ⁊ non a ly omnis. igitur a ly si. igitur regula vera.

Tertia rõ. ¶ Tertio probatur regula exemplo Pauli pergulensis sic. In ista. si homo non est rationale nõ est/stat ly hõ/imobiliter: ⁊ non potest dici a quo nisi a ly si/q; ly non: nõ habet vim super termino precedẽte. igiꝫ regula vera. ꝓtis ps cum minori: ⁊ maiori. ꝓbatur: q; nõliꝫ descendere sic. si hõ nõ est rõnale nõ est: ⁊ isti sunt oẽs boies. igiꝫ si iste/vel iste/vel iste hõ nõ est rõnale nõ est: q; ans est verum. ⁊ ꝓtis est vna ꝓditionalis ipossibilis ex quo oppm ꝓtis stat cũ ante.

Vide ps. 16. ps. 2. dub. 10.

Circa duodecimã regulã aduerte q; Pau. infequiꝫ opinionẽ volentem q; nota rõnis ⁊ cõditionis cõfundant imobiliꝫ: ⁊ opinio ista fundat̃ super trib° rõnibus. ꝑa dicẽdo: si asinus nõ est: asinus non est: sub illo termino asinus non liꝫ aliquo mõ descendere: vt ps. 2ª q; duo signa imeᵉ cadenti a supra aliquẽ terminũ cões ⁊c. quorũ quodlibet bz vim distribuẽdi terminũ illũ supra quem cadũt sicut illũ supponere aliter q; distributiue: vt patet ꝑm cõem opinionem logicorũ: sed non sic est de tali nota: q; dicẽdo. si ois hõ currit: omne risibile currit: adhuc ille terminus hõ distribuit̃ vt oẽs cõcedant. 3ª rõ est: q; dicendo. si hõ albus currit: homo albus nõ sedet: sub illo termino hõ albus. in ãte non liꝫ descendere: q; si liceret descẽdere valeret hoc argm. si hõ albus currit, homo albus nõ sedet: sed soꝫ. est hõ albus. ergo si soꝫ. currit. hõ albus nõ sedet: sed manifestuꝫ est q; talis modus arguẽdi nõ valet: q; in casu stat ãns esse ver ⁊ tñ ꝓtis ẽ falsuꝫ oino: cũ sit cõditionalis ipossibilis: vt ps. Pro istis vide Pa. Ue. In 7° principali tertij dubij 4ᵘᵐ. vide tñ Pe. Man. in illa mã: q; tꝫ ꝑ opinionẽ cõem q; nota rõnis distribuat mobiliꝫ: dũmõ subm ãtis sit capax cõfusionis: ⁊ nõ habeat aliunde impedimẽtũ ⁊c. Et sustinẽdo banc opinionẽ soluuntur oẽ rõnes adducte pro opinione cõi. primo eniꝫ nõ obstat argm. si asinus nõ est: asinus nõ est: q; liꝫ sub illo termino asinus nõ liceat descẽdere hoc est rõne impediméti ꝓueniẽtis a negatione sequẽte. ablata eniꝫ negatione liceret descẽdere: vt satis ps. 2° nõ obstat illa rõ: illius regule de duobus signis imediate distributiuis ⁊ imediate cadẽtibus: q; illa nõ intelligit̃ de nota rõnis ⁊ de nota cõditionis: vt ꝑius notaui circa illã regulam: q; cqd mobiliter imobiliter ⁊c. 3° nõ obstat tertiũ ⁊ vltimũ fundamẽtũ: q; volẽdo arguere ⁊ descẽdere sub illo termino. hõ albus: opꝫ capere illos boies cũ determinatione ad albedinẽ. verbi gra. dicẽdo. si bũ albus currit, hõ albus nõ sedet: opꝫ descẽdere ⁊ isti sunt oẽs boies albi. g̃ si ille hõ albus currit, hõ albus nõ sedet. supposita enim formalia istius termini hõ albus sunt boies: vt albi sunt: ⁊ per hoc ps. q; nõ valet argm supius 3° loco adductũ. si hõ albus currit. hõ albus non sedet: soꝫ. ẽ hõ albus. g̃ si soꝫ. currit, hõ albus nõ currit. soꝫ. eniꝫ de per se nõ est suppm istius termini. hõ albus: vt ꝑius patuit: tꝫ eiusdẽ est suppm soꝫ. vt albus est: ideo ⁊c. In sequẽdo opinionem cõem dr recte q; non liꝫ descendere in ordine ad totã ꝓpõnẽ: q; sumẽdo ãns per se: aut ꝓtis rõne illius nõ esset inconueniens descendere sub illo termino: vt ps: ⁊c. dicẽdo eniꝫ: si hõ currit: aial currit: rõne illiꝰ partis solũ hõ currit: liꝫ descẽdere sub illo termino homo: vt ps ⁊c. ¶ Circa ꝑm notãdũ aduerte q; illud bz itelligi illo mõ nullus terminus distributiuus bz viz distributiuã supra terminũ pcedẽtẽ. Notãter dico vim distributiuã: q; tale signũ bz vim variãdi descẽsuꝫ termini pcedẽtis. ¶ Ũ pono ꝓpẽ banc. nullũ signũ distributiuũ qõ nõ est aptuꝫ natũ facere sensum cõpositũ aut diuisum determinando cõpõnẽ verbalẽ põt mutare suppõnẽ termini pcedẽtis: aliqñ tñ tale bz vim variãdi descensuꝫ: vñ ꝑm opinionẽ cõem dicẽdo: videns oẽm boiem est aial: ly boiem/supponit distributiue mobiliter ⁊ adueniẽte negatiõe adhuc remanet ille termin° distributus imobiliter tm̃. Jta q; per signũ negatiuũ sequẽs impedit descẽsus copulatiꝰ termini pcedẽtis: nõ aũt variat suppõ: sit̃e est de illa. differens ab ente nõ est ens: in qua auferẽdo negationẽ iste

Mẽgbus. Manfre. Notãdũ ꝑm.

Circa ꝑmuꝫ. Notandum.

terminus ente distribuitur mobilr: aduenięte negatione tollit mobilitatio: nō aūt tollit suppō. Pro illa mā vide Pau. in 2° dubio 4ᵗᵉ in 16° principali. ¶ Etiā notāter addo in ẏne q nō est aptū natū facere sensum cōpositū: q lr falsum etiā postpositū pōt distribuere terminos precedētes: vt elicit ex his que notani circa nonam regulam. ¶ Pe. tī Mā. in illa mā tenet explsse q signū distributiuū sequēs qñcūq; bz vim supra terminū precedentē: nō solū variādi descensuz: sed ēt suppōnē. vnde sm eū dō: videns oēm boiez nō est aial: ille terminus boiez suppo nit ẏfuse tm̄ mobilr: r sub illo lz descendere copulatim. remota aūt negatione sequēte supponeret ille terminus distributiue mobilr. sitr est de illo termino ente: in illa ẏpone. differēs ab ente nō est ens. supponit enim sm eū ẏfuse tm̄ mobilr: r lz descendere copulatim. ablata enim negatione mobilr distribuit. ¶ Sed est difficultas quo sm talē opinionē sub illo termino ente lz descendere copulatim: nā illo dato sequeret q illa ẏpō esset falsa. differēs ab ente nō est ens: que tm̄ est vera cū suū ꝺdictoꝝ sit falsuz. q aūt hoc sequat sic ꝓbat: sic descendendo: r hec sunt oia entia. ergo differēs ab illo r ab illo ente: r sic de singulis nō est ens: qō ẏs ē falsuz: cū b suū ꝺdictoꝝ (cē differēs ab illo r ab illo ente: r sic de singulis est ens) sit vez: vt pz inūēri. ¶ Pro quo nota q saluādo Pe. Man. debemus sic descēdere: r hec sunt oia entia. ergo differēs ab illo ente: r ens ab illo ente: r sic de singulis nō est ens. Ita q talis descensus vocat copulatus: q: vltimo loco accipit verbū: r nō replicat reᵈ cuius lz suppositi vt notaui. ¶ Ulterius alia difficultas est sm Pe. Man. verū sub quocūq; termino sub quo lz descendere copulatim sub eodem etiā licebit descendere disiunctim: r ecōuerso. ¶ Pro qua dicas breuiter q nō. dicendo. n. nullus bō est ois bō. ẏbi sub ꝺdicato apud talē opinionem lz descēdere copulatim: nō aūt disiunctim: q: tūc ēt falsa propositio. ¶ Nota vlterius circa hoc ꝑᵐ notādū q qñ dicit Pau. q solū ille terminus ẏfusiuus qui indifferenter ante se r post se determinat cōpōnē verbalē: bz vim supra terminū ꝓcedentem: q illud dictū nō est soluz intelligendū de signo cōfusiuo faciente sensum cōpositū aut diuisum: sed etiā bz intelligi de nota rōnis r cōditionis: q: illa bz etiā vim cōfundendi terminos ꝓcedentes: vt patuit in duodecima regula 7ᶜ. ¶ Circa 1ᵐ notādum nota q nō semper qñ aliquis terminus supponit determinate aduēiente signo distributiuo mobilr cadēte supra illuz remanet talis terminus supponens mobiliter: vñ dicēdo. videns boiem nō est aial: iste terminus boiez supponit determinᵉ: r tī aduēiente illo signo, oēm, de se mobilr distrib: nō remanet mobiliter: q: sm opinionem cōem dō. videns oēm boiem nō est aial: ille terᵐⁱⁿᵘˢ boiez ímobilr sñp': vt ēt prius notaui: r ió Pau. nō facit mentionem in 2° notato de suppōne determ: sed solū de ẏfusa tm̄. Nota vlterius qñ dicit Pau. q signa bñtia solū vim cōfundendi cōfuse tm̄ mobiliter nō ipedium descensum aduenięte alio signo distribuᵗⁱᵛᵒ. Ex illo loco potes dicere ẓ Pau. q dictio reduplicatiua nō ẏfundit ẏfuse tm̄ mobilr: vt 7s in sexta regula huius capli: q: aduenięte signo distrib: mobilr tollit descensus: vnde dicēdo isor. inquātū ois bō est oē tibile: sub isto termino bō non lz descendere: q: vt supius notaui: ponēdo q isor. fit ois bō: est añs vez: r ẏs falsum. ergo auferendo illud signum ois nō est dicēdū q supponat mobilr sm ea que dicunt in illo 1° notato nisi velit dicere Pau. q argᵐ bz veritatem reᵉ totius extremi: r non partis siue affirmatiue arguas siue negatiue: que difficultas tacta ē superius diffuse circa 6ᵃᵐ r 7ᵃᵐ regulas. ¶ Circa 3ᵐ notādum: nota ois illa q̄ declarata sunt circa illā antiquā regulā: q: q mobilitat ímobilitatū 7ᶜ. Sz icidēter adduco argᵐ ꝓpter hoc notādū qō etiā ꝓcedit ꝓpter regulā illatā: r pſertim qñ in illa dī q oia duo signa cadentia sup aliquē terminū si distributiua fuerint si nō impediāt suppōnē distributiuā impediūt descensum copulatiuū: ꝓpter qō arguo dō. nō ois bō est aial: sub illo termino aial descendetur copulatiue sic arguendo. r hec sunt oia aialia. ergo non ois bō est hoc aial: r nō ois bō est hoc aial: r sic de singulis. pz enim q sic descendendo recte descēdimus. ¶ Ad qō dicas q nō debemus sic descendere: q: ex quo ille terminus, bō supponit determinate: opz determinationem ferri ad vnū suppositū: r ió determinando ad. a. suppᵐ oporteret sic arguere. ergo nō ois bō est b aial: r nō ois bō est b aial / tempſtādo illud aial qō est. a. tūc illa ẏpō ēt falsa: vt pz 7ᶜ. ¶ Circa oia ꝺdicta est difficultas qō mediū debeat simi in descēdendo sub aliquo terᵐⁱ. Regrit enim q descēsus hēat temp aliqō mediū: q: alr nō liceret de forma descendere: vñ nō valet argᵐ. ois bō est aial. g ille bō est aial / ille 7ᶜ. q: corruptis illis boibus demōstratis: ēt añs vez: r ẏs falsuz. Quero ergo q mediū debeat esse tale. ¶ Pro quo solet cōiter dici q id mediū est b: r hec sunt vel fuerunt vel erūt oia talia vel talia 7ᶜ. sm exigentiā termini sub quo volumus descendere. Ẋ big ſa. dearticulādo ad hāc ẏpōnē. ois bō est aial mediū ē boc. r hec sunt oia aialia: r sic suo modo dicas ꝺ alijs: si vis descendere dicas: r isti vel illic sunt boies 7ᶜ. r hanc opinionem visus est tenere Pe. Man. in trac. hypothecarū ẏpōni in vltimo capitulo. ¶ Sed cōtra talē opinionem due sunt difficultates. ꝑᵃ q: in aliquo casu p tali medio peritur ꝑᵐ vt capta illa ẏpone. ois bō est: vol endo descendere sub illo termino, bō / r sumendo b mediū: r isti sunt: r iste sunt oēs boies: videt peritio ꝓncipii: q: vī b mediū esse ldē cū illa ẏpone. ois bō est. ¶ Sed posumus dicere quātū ad hoc q id mediū est formalr: ouium sum a ẏpone sub cuius subiecto volumus descendere. Aliud enim est dicē q ois bō ē: r q: hec vel ista entia sunt oēs boies: ista patent diligenter inuēti. ¶ Alia r 2ª difficultas talis medij est: q: illo mō nō videt sufficiens in oi casu: vnde capta illa ẏpone: tu es maior aliqua parte quātitatiua tui: volendo descēdere sub illo termino pte, mediū nōdū dz esse hoc: r hec sunt oēs partes: quū nulle sint oēs. infinite enim sunt ptes qnātitatiue in te. ¶ Ad hāc difficultatē breuiter rndet. Tisber negādo q nulle sint oēs: q: vult q aliqua erūt oia entia hore future: sitr q aliqua sunt oia pūcta in. a. linea: hoc asserit expresse i illo sophi': infinita sunt finita in 2° ꝓncipali: hāc etiam opinionē insequit Pe. Man. in ẏbone istius termini infin tū. ¶ Tenēdo tī aliā opionez debemus dicere q id mediū nō est sufficiens nisi respectu termini bñtis infinita suppositā: debemus alr dicere: vñ exēplo dato: tu es maior aliqua pte quātitatiua tui: sic dz argui. q̄cūq; pte data, illa tu es maior: r nulla est ps quātitatiua in te qua tu nō sis maior: r cū b in te est aliq̄ q̄titatiua: qō ponor q: aliter ex negatiua seq̄ret affirmatiua: ergo tu es maior aliq̄ parte quātitatiua tui. ꝑᵃ tī opinio est facilior r breuius se expediens: r ideo elige quā volueris.

Dubō ꝑᵐ. Solutio. Dubō 2ᵃ. Solutio. Notādū ꝑᵐ. Circa 1ᵐ notandum. Circa 3ᵐ notandum. Instantia. Responsio. Dubō 3ᵃ. Solutio. 2ª diffi. cōtra opinionem. Solutio. ꝑᵃ diuisio.

¶ Caput sextum secundi tractatus.

¶ Capitulū pro quibus relativa supponūt.

Esuppōne relativū oz sequi ptractare: vbi q̄dā diuisiones sunt premittēde. ꝑmia est illa. Relativoꝝ q̄dā sunt relativa substātie: vt qui, que, qō / r q̄dā accītis: vt talis qualis: tantus:

2ª diuisio. quãtus ⁊ filia. ¶ Scõa diuisio est ista. Relatiuorũ subẽ q̃dã sunt idẽtitatis: vt qui/iste/ille/hic/⁊ is: ⁊ quedaꝫ diuersitatis: vt alius/alter/
3ª diuisio. reliquus/⁊ huiusmodi. ¶ Tertia diuisio est ista. Relatiuoꝝ idẽtitatis: q̃dã sũt reciproca: vt sui/meus/tuus/suus: q̃dã nõ reciproca: vt
4ª diuisio. ille/ipse. ¶ Quarta diuisio est ista. Relatiuorum reciprocoꝝ q̃dã sunt possessiua: vt tuus/
5ª diuisio. suus: ⁊ q̃dã nõ possessiua: vt se. ¶ Quinta diuisio est ista. Relatiuorũ accĩtis quoddã est idẽtitatis: vt talis: ⁊ tantus: ⁊ quoddã diuer
1ª regula. sitatis: vt aliusmodi. ¶ His diuisionibꝰ pmissis sit hec prima regula. Relatiuũ diuersitatis subẽ ⁊ relatiuũ possessiõis: nõ supponũt pro illo pro quo suũ añs. Exẽplũ primi duoꝝ eõtradictoriorũ vnũ est verũ: ⁊ reliquũ est falsuꝫ. ps q̃ pro alio supponit ly vnum: ⁊ pro alio ly reliquũ. Exẽplũ secũdi. aliqs hõ currit: ⁊ suꝰ afinꝰ tacet: supponit añs pro hoie ⁊ relatiuuꝫ
2ª regula. pro asino. ¶ Scõa regula est ista. Relatiuuꝫ idẽtitatis nõ possessiuũ semp supponit ꝑ eo pro quo suũ añs: in cõparatione tñ ad alterũ extremoꝝ. Exẽplũ de relatiuo idẽtitatis non reciproco: vt aliqs hõ currit. ⁊ ille disputat. supponit ly ille nõ absolute pro aliquo hoie: sed ꝑ aliquo hoie currẽte: ideo nõ significat scõa pars absolute q̃ aliqs hõ disputat: ꝫ q̃ aliqs hõ currens disputat. Silr huius copulatiue. aliqs hõ est latro: ⁊ tu es ille: nõ significat scõa pars ꝓprie q̃ tu es aliqs hõ: q: tũe illa copulatiua ẽ ⁊ vera: sed q̃ tu es aliqs hõ q est latro. Ex quo seq̃ q̃ hec ẽ falsa. aliqs hõ est aial: ⁊ asinus est illud: q: scõa pars significat assertiue q̃ asinus ẽ aial q̃ ẽ aliquis hõ: ⁊ ꝑ idẽ hec ẽ falsa. aliqs hõ ẽ sor. ⁊ plato ẽ ille: sed hec ẽ vera. aliquis hõ ẽ sor. ⁊ pla. non ẽ ille: q: pla. aliquis hõ ẽ quisor. non ẽ: ⁊ illa ẽ vera. aliquis hõ nõ ẽ sor. ⁊ pla. non ẽ ille: q: pla. cicero non ẽ: ⁊ cicero ẽ. aliquis hõ qui non ẽ sor. Itẽ cõcedit q̃ aliqs hõ non ẽ sor. ⁊ pla. ẽ ille: q: pla. ẽ aliquis hõ q non est sor. qm̃ plato ẽ ipsemet q non ẽ sor. Exẽplũ de relatiuo idẽtitatis reciproco: vt ois hõ videt se: supponit ly se/ꝑ hoie nõ absolute: sic itelligẽdo ois hõ videt oẽm hoiez: sed referẽdo singula singulis: vt ille hõ videt se: ⁊ ille hõ videt se: ⁊ sic de singulis. Silr dicat de illa. ois hõ habẽs
3ª regula. filũ diligit illũ. ¶ Tertia regula est ista. Relatiuũ idẽtitatis accĩtis semp supponit ꝑ sili vel equali illi pro quo supponit suũ añs. ꝟbi gra. sor. est albus. ⁊ talis est pla. vel sor. est albus q̃lis ẽ pla. supponit relatiuũ nõ pro sor. sed ꝑ simili sor. Simlr illa sor. est bicubitus: ⁊ tãtus est pla. supponit relatiuũ pro eq̃li sor.
4ª regula. ¶ Quarta regula est ista. Relatiuũ diuersitatis accidẽtis semper supponit pro dissimili illi pro quo supponit suũ aficedẽs: vt cignus est albus: ⁊ aliusmodi est eorum. ¶ Ex qbꝰ
5ª regula. duabus regulis sequitur quinta. vz. q̃ relatiua accidentium: tam idẽtitatis q̃ diuersitatis supponunt pro alio supposito sui anteceꝺentis: patet regula ex exemplis.

Premittit magister q̃dã diuisiones grãmaticales ipsoꝝ relatiuoꝝ que de se notesunt. Et ponit quatuor regulas ad declarãdũ quo relativa supponunt. ¶ Sed aduerte primo circa hoc capl'm q̃ relatiuũ est duplex: quoddã est grãmaticũ: quoddam logicum. Relatiuũ logicũ dr illud cuius esse est ad aliud se hic: vt pater/filius/dñs/seruus. de quo ꝓbs determinat in ꝑdicamẽtis: ⁊ hoc relatiuuꝫ nõ facit suppositionẽ relatiuã: ꝫ absolutã sicut termini absoluti. Cuꝫ enim dr pater currit: ita sul'm supponit ꝓsonal'r determinate: ac si diceret hõ currit. Relatiuũ grãmaticũ dr qõ est añ late rei repitatiuũ: vt qui: ipse: ⁊ ꝫ hoc relatiuũ fit de cõsideratione grãmatici: itũ priner ad logicum tractare de ipso inquãtũ per ipsuꝫ variat' suppõ vel appellatio vl aliqua alia ꝓprietas ꝓpõnis ciusdẽ: ⁊ ab hoc relatiuo dr suppõ relatiua de qua hic loquit magr. ¶ Aduerte 2º q̃ relatiuũ de quo hic intendimus pot dupl'r sumi. s. mãliter ⁊ formal'r. Si mãliter sumat': cõpetit ei suppõ sicut esset terminus absolutus: q: ꝫ sit relatiuũ: tñ sumit' in vi nominis absoluti: vt si dicat': ille est bisyllabũ: illius est genitiui casus. Si ꝟo relatiuũ sumat'r formal'r sic differenter cõpetit ei suppõ. Intendit ergo loq̃ de relatiuo grãmatico formal'r sumpto. ¶ Dubitat' circa ꝑmã regulã: q: vi ꝺicere grãmaticis. Nã dicit q̃ relatiuũ diuersitatis: ⁊ relatiuũ idẽtitatis possessiuuꝫ nõ supponit pro illo pro quo suũ añs. ¶ Cõtra. relatiuũ idẽtitatis sic diffinit a grãmaticis: est illud qõ refert pro vno ⁊ supponit pro eodẽ. ergo relatiuum idẽtitatis supponit pro eodẽ ꝓtra Magrm. Unde vi implicare q̃ sit idẽtitatis: ⁊ tñ nõ supponat pro eodẽ. ¶ Ad hoc rñdet q̃ talia relatiua duo significãt vnũ in recto: aliud ln obliquo. verbl gra. suus in recto: significat rem possessam: in obliquo ꝟo possessorẽ. Referũt ergo oia relatiua idẽtitatis sua añtia ⁊ supponunt pro illis in recto vel obliquo ꝫm grãmaticos: ⁊ q: logicus ꝓprie accipit supponere qñ supponit ĩ recto: ⁊ talia relatiua possessiua nõ supponunt pro añte in recto: ió nõ dr supponere pro eodẽ: vt dicendo. iste liber est suus: est dicere. iste liber est possessus a se: sive est sui possessio. vbi ꝑz q̃ relatiuũ supponit ꝑ añte in obliquo: pro re possessa in recto. ¶ Dubitat' circa 2ãm regulã: qd velit dicere in ordine ad aliꝗ extremoꝝ: q: hoc non vi verꝝ q̃ relatiuũ idẽtitatis nõ possessiuuꝫ supponat semp pro añte ln ordine ad aliꝗ extremoꝝ: q: dicendo. aliqs hõ q currit mouet': ly q/supponit ꝑ alliquo hoie fine aliqua cõparatione ad aliud. ¶ Ad hoc rñdet q̃ relatiuũ idẽtitatis nõ possessiuũ qñq; refert suũ añs ln eadẽ categorica: aliqñ in diuersa: cũ l eadẽ categorica refert: supponit ꝑ illo absolute: ⁊ nõ in ordine ad aliqd aliud: vt arg̃m probat. Cũ aũt refert añs in diuersa categorica: supponit pro illo ln ordine ad aliꝗ extremoꝝ vel ad totã cõpositionẽ: vt dicit Magr in capº sequẽn. Uñ re/

Mẽghus. Boẽdũ ꝑm C

Relatiuũ est duplex.

Cap. de ad aliquid.

Ad qd ordinatũ est relatiuũ q̃ Pau. supp. 5. 3ãm.

Bõndũ 2ãm. Relatiuũ ꝑt dupl'r sumi.

Dubitũ circa ꝑmã regulã.

Respõsio. D

Dubitũ circa 2ãm regulaꝫ.

Responsio

E

Quẽr 3ãm refert relatiuũ vide Pa. 41. ꝑa. ꝑ. 2. u. ꝑ. Pa: 2 mã de relatiuis vñ Pa. lo. ma. 3ª. fo. 26. fa. 4º. ibi. expedit ꝓtervꝫ ad fo. 31ãm, fa. 2º to. Vide Pau. supp. 17. to.

ferre subm in ordine ad alterꝝ extremoꝝ: est referre aggregatū ex subito ⁊ ꝑtoꝝ supponere pro illo aggregato vt dicēdo. aliqs bō est fur: ⁊ ꝫ eo ille: ly lle supponit ꝓ hoie fure: ⁊ sīl si refert ꝑdicatū in ordine ad alterꝝ extremoꝝ supponit pro aggregato ex ꝑdicto ⁊ subto: vt dicēdo. aliqs bō est aial: ⁊ asinus est illud: ly illud supponit pro aiali hoie siue qō est bō. ¶ Dubitat circa 3ᵐ regulā: qꝛ vī ꝙ relatiuū idēritatis oꝫ supponere pro illo pro quo suū añs: ex quo oꝫ idēritatis: aut si nō supponit pro illo nō oꝫ idēritatis: qꝛ tunc diffinitio relatiui idēritatis nō cōpetit sibi. ¶ Ad hoc dī ꝙ sufficiūt duoꝝ ꝙueniēciū in eadē ēqlitate. Et eqlitas est duoꝝ ꝙueniēciū in eadē quāritate. ¶ Supponēdo ergo pro suū vel eqli: ⁊ aliquo mō supponit pro eodē: qꝛ pro idēritate ēqlitatis vel quātitatis: ⁊ illud cōsideraꝛ grāmaticus. Logicus ñ qꝛ vidit ꝙ nō supponit pro eodē subaliter: dicit ꝙ nō supponit pro eodē: sed pro suū. ¶ Contra 4ᵐ regulā arguit ꝓ hādo. ꝙ relatiuū diuersitatis supponat pro illo pro quo suū añs. Et arguit sic. oē relatiuū supponit pro illo qō repñtat: ꝫ oē relatiuū repñtat suū añs. ḡ oē relatiuū supponit pro suo añte. ꝓtia nota cū minoꝛi. maioꝛ ꝓbatur. qꝛ supponere est quoddā significare. Significare aūt est idē qō repñtare. ḡ si repñtat añs: suppōit ꝓ illo. De ꝫ tñ vide ample ꝫ suppōnes. vbi ārit virus oē relatiuū supponat pro illo pro quo stupponit suū añs. vbi adducunt arg⁹ Petri Mā. negātis relatiua diuersitatis. ¶ Ad ꝫ tñ negādo ꝓtiā. ꝫ enīs oē relatiuū supponat ꝓ illo qō repñtat: nō tñ supponit pro quocūqꝫ qō repñtat. Sed si accipiat maioꝛ sic. oē relatiuus supponit ꝓ quocūqꝫ qō repñtat: ꝓcedo ꝓtiā: ꝫ negat maioꝛ tūc. Relatiuū enīs diuersitatis repñtat añs i obliquo: ⁊ tñ nō supponit pro illo. Repñsentat autē diffūse ab añte in rectoꝝ ió supponit pro diffimili añti. De hoc tamen vide ꝫ suppositiones.

In hoc cap⁹ Magr ponit qnqꝫ regulas ꝫ ēs argt. ⁊ p ꝫ ꝫ⁹. qꝛ ly bōre ly alter i ista. vnus bō currit: ⁊ alter disputat supponūt ꝓ eodē. igit regula falsa. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat: qꝛ ly bō. supponit ꝓ oīb⁹ boib⁹ ꝓtib⁹: ⁊ ly alter. ꝓ aliquo hoie ꝓtie. igit supponunt ꝓ eodē. ꝓtia ps cū minoꝛi: ⁊ maioꝛ ꝓbat dupliciter. Et ꝓ sic. ly bō. in ista. vnus bō currit. supponit rem verbi de ꝓtit ⁊ ꝓdnatr ⁊ nō est restrictus ab aliquo. igit supponit ꝓ oībus boibus ꝓtibus. Scdo sic. ꝓ oībus bis supponit ly bō. q signt per suppositā ad que ꝫ descendere disiunctiue: sed ad suppositā significātā oēs boies ꝓtes licet descēdere. igit pro oībus boib⁹ ꝓtibus supponit ly bō. ꝓtia ps cū minoꝛi: ⁊ maioꝛ est cuidēs. ḡ ⁊c. ¶ 2° ꝓcipaliter argt ꝓ 2ᵐ partē regule sic. ly soꝛ. ⁊ ly suus. in ista. soꝛ. disputat ⁊ suus asinus currit. supponit ꝓ eodē. igit regula falsa. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat: qꝛ ly soꝛ. supponit pro soꝛte: ⁊ ly suus pro sorte. igit supponūt pro eodē. ꝓtia ps cū maioꝛi. ⁊ minoꝛ ꝓbat: qꝛ illa: suus asin⁹ currit. subordinat isti. asinus sortis currit: vt patet volēti cōsiderare.

¶ Et cōfirmat. ꝙ ly suus, stet pro sorte: ⁊ nō pro asinoꝛ qꝛ in ista. ego sedeoꝛ ⁊ meus asin⁹ currit: ly meus, stat ꝓ eo ꝓ quo ly ego. igit a sili ꝓ eodē stabit ly soꝛ. ⁊ ly suus. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat sic. Quādocūqꝫ sunt due dictiones. quaꝝ vna ē adiectiua ⁊ alia sua substātiua: sic ꝙ vna recēdit ab alia: tūc ille stāt ꝓ eodē sicut ps de ly alb⁹, ⁊ ly albedo: ꝫ sic est de ly ego, ⁊ ly meus. igit ille stant ꝓ eodem. ꝓsequētia ps cū minoꝛi: ⁊ maioꝛ ē de imētione grāmaticoꝝ: ⁊ maxime auctoꝛis modoꝝ significādi. ¶ Et cōfirmat illud idē fortius: qꝛ aut ly suus, i illa supponit pro soꝛ. aut pro asino soꝛ. si pro soꝛ. habet intentuꝫ. si pro asigno. igit nō stabit discrete: qō ē ꝫ regulā magri. ꝙ relatiuū referens añs oīscretū stat discrete. ¶ 3° ꝓcipaliter arguit ꝫ 2ᵐ regulā: qꝛ ly qui. i ista. bō q currit mouet. non supponit. igit nō supponit pro eo pro quo suū añs. ⁊ sic regula falsa. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat: qꝛ si supponeret staret oeterminate: sed nō stat sic. igit ⁊c. ꝓsequētia ps cū maioꝛi. ⁊ minoꝛ ꝓbat: qꝛ sub eo nō ꝫ descēdere: vel si ꝫ dicat quō. ¶ 4° arguit ꝫ regulā 3ᵐ: qꝛ tale relatiuum supponit ꝑcise pro illo ꝙ quo suū añs. igit nō supponit pro sili. ps ꝓtia: qꝛ idē nō est sic sibi. ⁊ añs ꝓbat: quia dicēdo. soꝛ. ē albus: ⁊ talis ē cignus, ly albus, ⁊ ly talis, stant pro eodē. igit ⁊c. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat: qꝛ ly alb⁹, stat pro oī albedine ꝑsenti: ⁊ ly talis, sīl. igit stāt ꝓ eodem. ꝓtia ps. ⁊ añs ps supra in argūmēto 2°. ¶ 5° argt ꝫ 4ᵐ regulā sic. Relatiuū diuersitatis accidētis supponit pro eo pro quo suū añs. igit nō pro diffili. igit regula falsa. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat sic. Omne relm figit illud qō suū añs ⁊ ex ꝓti in ꝓpone supponit pro eo pro quo suū añs: sed relm diuersitatis accidētis est relm. igit significat ⁊ in ꝓpone supponet pro eo pro quo suuꝫ añs. ¶ Et cōfirmat regulā esse falsaꝫ. nam relatiuū diuersitatis accidentis supponit pro sili. igit regula falsa. ꝓtia ps. ⁊ añs ꝓbat: qꝛ ſm Magrm stat pro diffimili: sed oē diffimile alicui est illi sile: vt ps a magro in illa ꝓne. oia inquātū cōueniūt differunt. igit stabit tale relatiuū pro sili. ¶ Ad ꝓm dī ꝙ argm cōcludit: qꝛ in veritate ibi relatiuū stat ꝓ illo ꝓ quo suū añs. ⁊ ad regulā dī ꝙ itellexit ꝙ relatiuū diuersitatis subē quādoqꝫ nō dico semp. sic se habet ꝙ ꝑdicatū verificat de illo pro aliquo pro quo nō verificat ꝑdicatū añtis de añte. Exēplū. dicēdo. vnū aliud est rōnale: ⁊ aliud irrōnale: ly irrōnale, verificatur de ly aial pro asino ⁊ boue: ⁊ ly rōnale quod est ꝑdicatū añtis verificat de ly aial pro homine: ⁊ ita ꝓ alio ꝫ supponant pro eodē: ⁊ hoc voluit regula: ⁊ sic etiam ps solo ad cōfirmationē. ¶ Ad 2ᵐ ꝓncipale dī sīl ꝙ relatiuum possessiui stat semp pro eo pro quo suuꝫ añs: tñ qꝛ relatiuū possessiui semp equalet vni obliquo qui addit vni recto supponēti quādoqꝫ pro alio ēqꝫ suū añs. hinc est ꝙ magister antēdēs ad rectū casuꝫ dixit ꝙ relatiuū supponit pro alio. Exēplum. dicēdo. soꝛ. est aial: ⁊ suus asinus currit. ista subordinat huic. soꝛ. est aial: ⁊ asinus soꝛ. currit. vbi subm in ista 2ª est totū hoc: asinus soꝛ. cuius ꝓncipalior pars est ly asinus stans pro diuersoꝛ pro alio a supposito añtis. ¶ Et qua solone sequit ꝙ falsum est ꝙ relm possessiuū ipoztet possessorē ⁊ possessionē: sicut cōiter dīt. sed ipoztat solū possessorē: vt dicit auctoꝛ modoꝝ sīgndi: sed bñ est verū ꝙ relm possessiui simul cuꝫ vno alio termino a quo nō absoluit in ꝓpone importat possessorē ⁊ possessionē. ⁊ bē volunt illi q dicūt istud. ¶ Ad 3ᵐ multi dicūt ꝙ relatiuum nō supponit nec etiā añs. sed totū aggregatū ex relatiuo ⁊ añte: ⁊ sic dz descēdi sub toto aggregato. quoniō rō est argm facta. Magr aūt hic dicit oppm ⁊ credo ꝙ bñ dicat: ⁊ sequēdo eū opz dicere ꝙ nō sub quolibet termino stante oeterminate ꝫ descēdere disiunctiue: ꝫ bene sub quolibet termino absoluto ⁊ nō relatiuo. Si quis tamē ḥz hoc pro inconuēnīti: ⁊ velit dīno descēdere opz ꝙ istas vocales de relatiuo reducat ad hypothet⁹: ⁊ dicat ꝙ iste subordinātur hypotheticis ⁊ sunt hypotheticē: ⁊ deinde descēdat i prib⁹ hypotheticaꝝ: ꝫ hoc ꝫ sorte sit vez: nō tamē ē sm cōes regulas. ¶ Ad 4ᵐ dī ꝙ in veritate relatiuuꝫ idēritatis accidētis supponit ꝓ eodē cū suo añte. vt argm probat. sed Magr itellexit ꝙ nō verificat pro eodē sed pro sili. Exēplū. soꝛ. est alb⁹: ⁊ cignus est talis: ly alb⁹, verificat tāqꝫ pars partim de soꝛ. pro albedine soꝛ. ⁊ ly talis, ō cigno pro albedine cigni q̄ sunt similes: vel dicat ꝙ Magister itellexit ꝙ illud cui additur ly albus tanqꝫ adiectiuuꝫ stat pro simili illi pro quo supponit illud cui additur ly talis: qꝛ vnū pro cigno ⁊ aliud ꝓ sorte. vt patet.

Dubiū circa 3ᵐ regulam.

Responsio.

Dubiū circa 4ᵐ regulaꝫ.

Rīdeo. F

Ritus. Contra 5ᵐ regulā arguit ꝫ°

Contra 2ᵐ partē regule arguitur 2°.

Cōfirmatio.

Alia ꝓfirmo

Contra 2ᵐ regulā argt ꝫ°.

Contra 3ᵐ regulā argt 4°

Contra 4ᵐ regulā argt 5°

Cōfirmatio.

Ad ꝓm.

Ad 2ᵐ.

Contra.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

{Ad 5m. ¶Ad 5m pbabilr dr negãdo illã ꝓñtiã.s.relatiuũ diuer
sitatis accidẽtis figt illud qđ suũ añs.igit in ꝓpõne sup
ponit pro eo pro quo suũ añs.q; arguit a supiori ad suũ
inferius sine distributione:z adducit instãtia:q; nõ seq
tur.ly bõ.in ista.bõ est aial:figt oia ly bõs z figt et boies
futuros.igit supponit pro illis victionib⁹ bõs:aut ꝓ boi
bus futuris:non etiã sequit:ly albũ.in ista.albũ currit
significat albedinẽ.igit supponit ꝓ albedie:z ꝟ ꝺm cõia
dicta. Ego tñ credo q ly albũ supponat pro albedine z
pro re alba:z q ista albũ currit:subordiat isti.Res bñs
albedinẽ currũ. Loquẽdo de albedine sufficiẽter denoia
Ad cõfirma. re. ¶Et ad ꝓfirmationẽ dr q ꝺcludit q si relatiuũ sup
ponit pro dissimili etiã supponit pro simili. Sed q; per
tales ꝓpões mediãte relatiuo apprehendimus potius
dissimilitudinẽ q; filitudinẽ. hinc est q magr poti⁹ uixit
Petitio 1ª. q supponit pro dissili q; pro sili. ¶Sed hic sunt petitio
Responsio nes. An illud relatiuũ q; fit terminus cõis. ¶Rñ. q; q;
relatiuũ est termin⁹ dependẽs ũꝑm erit termin⁹ cõis:aut
discret⁹ ꝺm q suũ añs erit termin⁹ cõis:aut discret⁹. Sz
tu dices.sunt due ꝓpões sic scripte. Sortes q currit mo
uet:ergo q currit mouet. Et ꝓro de ly q. rñ⁹ q ly q.ad casu
Petitio 2ª. isto est equocũ:vt pz. ¶2ª petitio. quo est q relatiuũ cũ
Responsio sit pnomẽ certã significet psonã.s.rẽ: vt dicũt grãmatici.
¶Rñ⁹.q pnomẽ uiuidit in demfatiuũ z relatiuũ:sicut
nomẽ in adiectiuũ z substãtiuũ: z quodliber istorũ figt
certã rem. Nã si sit demfatiuũ figt rem p modũ ꝑsentis:
z ió certã. Si relatiuũ fil:r q; illã de qua facta est ꝑ⁹ no
titia psuũ añs.z ió dicũt grãmatici q; demõstratiuũ sac
ꝑm notitiã de re.z relatiuũ 2m:z ió est ante late rei rep
sentatiuũ. Uel dicaf alr.s.q; ió relatiuũ figt certam rez:
q; ꝺm grãmaticos est inuẽtũ ad tollẽdã vltatẽ sui añtis:
z ad restringẽdũ añs:sed hoc nõ est ꝺm logicos:q; logi
Petitio 3ª. ci addunt relatiuũ termino discreto:vt dõo.sor.q currit
Cõclusio 3ª. mouet:qđ frustra facerẽt.si relatiuũ cẽt innentũ ad tol
lendã vltatez añtis:q; nulla est vltas in añte ex quo est
termin⁹ discret⁹. ¶3ª petitio.an ista sit vera.chimera q̃
currit nõ mouet. ¶Rñ⁹ ꝺm magrm. arg⁹ 22⁹ 2ª dubij.
z ꝺm Petrũ Man.z multos alios logicos q; illa est ve
Notandum. ra:q; sua ꝓdictoria ẽ falsa.s.oio chimera q̃ currit mouet
tur. ¶Pro quo ẽ aduertẽdũ ꝺm Magistrũ.q; qñ ẽ vna
ꝓpõ categorica de relatiuo: cuius añs non est cõfusiz
z est affirmatiua illa semp equalet vni copulatiue:đ eil
dẽ partib⁹. Exẽplũ.ista. Adã q; nõ ẽ,erit:ouertit cũ ista.
Adã nõ est,z ipse erit:ilr ista. chimera q̃ currit mouet:
cõuertit cũ ista.chimera currit:z ipsa mouet:sz qñ talis
propõ cẽt negatiua:tũc illa equialet vni disiunctiue de
partibus oppositis ꝺictorie: aut subcõtrarie seu affir
mative. Exẽm ꝺmi.sor.qui est non erit.ista equalet huic
sor.nõ est vel ipse nõ erit: que est vna disiũctiua facta de
partibus que sunt ꝺictẽres ꝓtib⁹ sue affirmatiue:vt pz.
Exẽm scõi.chimera q̃ currit nõ mouet.ista equalet huic
chimera nõ currit:vel ipsa nõ mouet:que est vna disiun
ctiua de ꝓtibus oppositis subcõtrarie ꝓtibus illius affir
mative:aut ꝓtibus eius in quã resolueđaf ista affirma
tiua.s.chimera q̃ currit mouet. Rõ aũt huius regule est:
q; sicut iste sunt subcõtrarie: chimera q̃ currit mouet:z
chimera q̃ currit nõ mouet. Ita debẽt resolui in ꝓpões
subcõtrarias vna ꝑ disiũctiuã.s.illa negatiua:z alia per
Petitio 4ª. copulatiuã.s.illa affirmatiua. ¶4ª petitio. An ista sit ve
ra.oẽ aial est suba qđ est rõnale:z vr q; nõ per Paulum
per gulensem z Dentisberuz z alios multos logicos: q;
apud eos ista figt:q; oẽ aial est suba:z q; oẽ aial ẽ rõnale:
q; vt dicitur in 3ª mõ sensus cõpositi z diuisi qñ relatiuũ
nõ vnit termino distributiuo:sed remouetur ab eo:z po
nitur post verbũ principale illa ꝓpõ equialet copulati
Cõclusio 2ª. ue. ¶In oppm est magr.arg⁹.41.ꝑ⁹ dubij.z Pe. Mã.
vbi volũt q; relatiuũ in eadez cathegorica cum suo añte
semp se tz ex pre z ex eodẽ extremo cũ suo añte:z ita apõ
eos idẽ erit dicere. Omne aial est suba qđ ẽ rõnale: z oẽ
aial qđ est rõnale est suba. Sz 2ª ꝓcẽs est manifeste ✠a.
igit z ꝑ⁹.q; añte tale relatiuũ se teneat sic ꝓbat Paulus:
q; alr illa ꝓpõ assumpta nullo mõ posset cõuerti: vt pz.
q; nunq; posset fieri de subo ꝑdicatũ. oporteret enim sic
dicere.suba qđ est rõnale est aial. vbi nõ erit ꝺmo latin⁹,
Et breuiter de isto est tenẽdũ illud qđ dicit magr vel sol
uas rõnem suã vel dicas illã fuisse hypotheticã.

Rifño.

Manfre.
Rotẽdũ ꝑm.

Circa materiã relatiuoruz aduertẽdũ est q; relatiua
subeunt iõ uñr sube:q; semp referãt subam:q;
dicendo:albedo que vr est colo:tale relatiuũ non refert
añs supponens ꝓ suba:sz ꝓ accñte qđ est ql̃tas:vt pz.sz
ió dicimus qđ est relatiuũ sube:q; referat subm vel añs
per modũ substrati z subiecti:z nõ in cõparatiõe ad ali
quod accñs extraneum. Relatiuũ aũt accñtis dr referre
suũ añs semp in oꝺie ad aliud accẽtale z quale extra
neum:vt dicẽdo.sor.est albus:ql̃is est plato:ly q̃lis,si re
ete cõsideret bz respectũ ad albedinẽ,iberẽté zc. ¶No
Notãdum vlterius q; ꝑe.Mã.nitif multis argumẽtis ꝓ
bare q; nullũ dar relatiuũ diuersitatis siue sube sine ac
cidentis:z fundat ꝺmo sup hoc q; relatiui ꝺm grãmati
cos est rem ante latã rei repsentare. Sed tale relatiuum
diuersitatis ponit supponere pro alio ab eo ꝓ quo sup
ponit suuz añs:nõ ergo vr rei ante late zc.1º qz si isti ter
mini,alter,alius,reliquus zc.z diuersi zc.cẽnt
relatiua diuersitatis:a sili etiã ille terminus differẽs cẽt relatiũ
diuersitatis:z etiã ille diuersus: q; tñ non ponitur. Ista
argta in rei veritate sunt cuidẽtia z difficilia zc. ¶Sal
uãdo tñ opinionem cõem pro nunc possumus dicere ad
ꝑm sicut ẽt dicit Apollinaris i fine 3ª qõnis suppm suaꝝ.
in solone q̃rti principalis eiusdẽ.s.q; relatiuũ diuersita
tis:nõ ió ur relatiuum per ꝑm nãm z rõnẽ sui:sz magis
q; includit relatiuum idẽtitatis:qđ est tale per ꝑm rõnẽ
Notãdũ 2m. z nãm:vt pz.dicendo.aliqs hõ currit:z alter disputat.i.
alter ab illo qui currit.disputat. in qua resolone habeb
relatiuum idẽtitatis zc. ¶Ad 2m videt difficile multũ
in totũ satisfacere:neq; ꝓsonũ videt id qđ a quibusdã sa
tis frinole ꝺr:q; nõ ió tales termini differens z diuersus
positi sunt cẽ relativa:eo q; importãt diuersitatẽ essentia
lem z specificã:q; hoc idem põt ẽt dici de istis terminis
alius z alter zc.imo ly aliud in caplo de ꝺiis ponitur a
Porphyrio denotare diuersitatẽ specificã:vt pz intuẽti.
¶In suma id idẽ qđ dicitur respectu alicuius istoꝝ quo
ad diuersitatẽ essentialẽ vel accidẽtalẽ:põt ẽt dici de aliis
si recte inspicias. ¶Dicas ergo pro nũc ad tale argm q;
ille terminus diuersus z differẽs:nõ ió ponunt relativa
q; nõ ẽt cõi mõ loquẽdi habẽt referre sicut alia relativa:
si tñ q̃rat rõ diuersitatis.dicaf q; illa nõ facile assignari
põt. Immo q; argm videt euidẽtius cõcludere. ¶Ad
Circa ꝺmuz regulã notã dũ tertium. uerte ẽt circa ꝑm regulam qñ ꝺr q; relatiuũ subẽ diuer
sitatis z relatiuũ possessionis:non supponunt pro eo ꝓ
quo suũ añs:nã illud vr falsum.dicẽdo enim duoꝝ ꝺic
troiorũ vnũ est vep z reliquũ falm.ly vnũ supponit pro
vtroq; duorũ ꝺictoiorum.ly aliud aũt supponit ad minꝰ
pro vno istorum.ergo falsuz ẽ dicere absolute q; nõ suppo
nat tale relatiuũ pro eo ꝓ quo suũ añcedẽs. ¶Pro illo
solet cõiter dici q; relatiuũ subẽ diuersitatis zc. nõ sup
ponit pro eo pro quo suũ añs.i. nõ verificat pro eo pro
quo suũ añs zc.sz aduerte pro illo q; in rei veritate rela
tiuũ diuersitatis nõ supponit ꝑcise pro eodẽ vl pro eisdẽ
oino.vt dicẽdo:bõ currit:z alter disputat:ly bõ suppõit
pro boie ꝑtim:nõ aũt pro eisdẽ boibus supponit ly alter:
sed ly alter pro quolibet boie ꝑti altero ab aliquo boie
determinato q; currit:vñ sz ly alter supt ꝓ altero ab eo

determinato boie g currit:nõ ri supponit pro illo determinato boie g currit:aliud enĩs est supponere pro aliquo ab eo g currit:r aliud est supponẽ pro eo g currit: vt ps itelligit:vñ pcedit g rem diuerſitatis tũ ſua ſuppõnentũ et ſua ꝓnotatõe iportat:q et ipotat ſuũ aĩa:ſm rñ exigẽtiã x bi:vt p3 oiligẽter ꝑsider at:vñ lx in exẽplo alignato ly alter nõ ſupponat absolute pro boie g currit: ꝓnotat rñ eũſz aliõ ẽ notare aliqd:r aliũ ſupponẽ ꝑ illo vt ſepi° ẽ dcꝫ:ñ. Ista oia q dicta ſũt optimũ bñe fun damẽtũ:r ꝛ iõ ſũt oiligẽter aduertẽda r̃ẽ. Dicas ꝙ regla g rem diuiſitatis ſubſe ſupponit ꝑ alio r̃ẽ.i. xificat ꝑo alio vel ſaltẽ denotat xificari ꝑo alio r̃ẽ. nõ rñ ſic dico z declaro:q: rtedã g rale rem ſp ſupponat ꝑeiſe ꝑo eo dẽ vl ꝑ eũdẽ ꝑd vl ꝑ ꝑ ſua aĩa:q: aſſero ꝫ ẽ falſũ: vt ꝑ ſuũ:ſz iõ q: ſupponit ꝑ aliq ꝑ q nõ ſupp' ſuã aĩa:vl ſaltem ꝫ vꝛ̃m accidit:r ps diſcurrendo. C Nec̃ obſtat ꝑe.mã. ꝺdo. oia hõ currit r ẽ qlz alius diſputat:mã ꝓbat ipſe g poſito g oia hõ currat:r ẽ xificet ꝑo gꝺ ſuus aĩa r̃ẽ. Dico eg g oia ĩ ꝑdicta ꝓpõne z in caſu ly aliꝰ ꝑe notaꝛ xificari ꝑ alio boie ab eo g currit:r iõ r̃ẽ. C Circa 2ᵐ regulã nõ ẽ ĩſta ĩligẽt limitatiõem:q nõ ẽ verũ ſm vers opionẽ g rẽm ĩdẽtitat:nõ poſſe ſĩm ſi ſupponat ꝑo eo ꝓ o g ſuũ aĩam:q ꝺdo.ſm ẽ ĩtellr ẽ ĩlla currit: tale rẽm. p nullo ſuppoñit:q nullũ ẽ ſupp'ĩlli° relatiui re°iſti° ꝺ:r ꝺdo. ẽ aĩa°:r ille ꝺdo ꝓtale rẽ' ille ꝺdo ꝓtale rẽ' ꝓ nullo ſuppoñit:q m r°iſti° ꝺbi ꝺdo ꝓtale rẽm nullũ ſupp' ꝺ:z nullus. n. eſt bõ q ſit aſin°:q ꝺ q regrif. ad hoc ꝙ aliqd ſit ſupp' talis relatiũ:quũ referat aĩa ĩo dine ad aliõ extremũ:r iõ ꝑe.mã. ponit tale ẽ ẽ ꝙ aĩa xificato r ꝙ aliq ſuppoñere rel; ſupponẽ ꝙ ſupp' ꝑ eo ꝙ quo ſuũ aĩa r̃ẽ. r ꝺ ꝑterea ꝺ ẽ r°affin' ꝙ ꝓnis:q: innegatiuis nõ ẽ icouenies q aĩa ꝑ nullo ſupponat:r rñ rẽm ſic vt ꝺo:antecꝺa nõ ẽ:r ille currit:nõ extẽdo vl terl°bãc mãn:ꝛ ꝓ o iſtis oib° videas ꝙ dcit ꝑe.mã. in tractatu ſuppõ' in ſ ca°e ꝺ relatiuis:q: ĩla ſubtili ꝺcta ſũ r̃ẽ. C Pau. tñ ve. viſus eſt tenẽ ꝙ ꝺdo:ꝺbi' itellr z ĩl la eſt:q tale rẽm ſupponat:q: vult q ẽ ꝺdo. ꝺbi' eſt. q ly ꝺbi' ſupponat vt vi exꝑſſe tenẽ ĩ illo ſopbi'°, oia ꝑbemiꝛ ẽ bãc ri opionẽ nõ teneo:ñ; magis adhereo alij opinioni recitate. C Tñ° vlteri° q ꝺ ĩn 2° q tale relatiuũ ſup' ꝺbi ꝺo r°ad alĩ extremũ:nã ẽ nõ ẽ vep. absolute qñ eſt i eadẽ cath°.2°. r alio° ꝺ de facĩ mẽtiõẽ ĩ ſequẽti ca°. C Nõ ẽ ĩn fine tori° regule qñ oat ex°ne ꝺ relatiuo reciproco ꝙ ſubiũgit ꝑ ſili dicat ꝺ eſta. ꝺbñs filiũ ꝺ ligit illũ. Ja ex°nõ ẽ ad ꝙ ꝓpoñ:q: ly illũ nõ ẽt rẽm reciproci. C Sed dicas ad ꝺ ẽ° ſolꝫ ponit ꝙ ſũtudinẽ de rẽferre ſingla ĩſtãtia ĩ ſ ẽ ꝙ ĩlla ꝺ boi:ĩſtãtiã de reſtuo recipro co ſubiũgit:r ꝑ alĩ ẽ° ꝺ ly illũ rõne ſũtudis aſſignate r̃ẽ. C Aꝺuerte circa 1ᵐ regulã qñ ꝺ g rẽm ĩdẽtitatis accñtis ſuppoñt ꝙ ꝓ ſili vel eſſẽ illi. ꝙ ſuũ aĩa:nã illa regꝫa patit mltiplicẽ ſĩtãtiã. Pria q: ꝺdo:ſoꝛ. eſt alb° ꝙis eſt antecꝺs:r vꝛ̃ ẽ ꝙ ſi eſt antecꝺs:tale rẽm nõ ſupponit. ꝑ ſili vl. ꝑ eẽlli r̃ẽ. quã ſo.r antecꝺs nõ ſũt ſil'nec eruntvt ꝑono:ſtituendo aũt ẽ ẽqlitas nõ cadũt niſi ĩter extrema ſil' exĩtia. C Nec̃ dicas ſic qꝺ dcũt ꝙ pp hãc rõnẽ affignatã ꝙ ꝓ o ẽt falſa:r nõ ẽ ꝑ ſo.ſir alb° ẽ antecꝺs eſt alb°:nã nõ eſt vep ꝙ talia relua reqrãt ſũtudinẽ extremoꝝ:ñ ẽ ẽ aſſerir ꝑe.mã. in ca° ꝓbñs iſti°ter°i differt r̃ẽ.1°patiſ ĩſtãtiã regꝫa ꝺ oꝛu eꝝ alb°:ẽ talis ĩtellr cbi':nõ ſuppoñt tale rẽm ꝙ ſili vl ꝑ eẽlli r̃ẽ. vt ꝑ 3° ẽ 5° regulã argr:q: ꝺdo:ſoꝛ. eſt alb° ꝙlis ẽipſe:met:nõ ſuppoñt rem ꝙ ſili vel ꝑ eẽlli r̃ẽ. ſ; p eodẽ ꝓ quo ſuũ aĩa. C Sĩlia ẽt argꝫ'ᵗ. pcẽdit ſuo mõ. 3 4ᵐ re; gulã:ñ ꝺdo:ſoꝛ. eſt alb°.z aliuſmodi itellr cbi'. vel itel ligiẽ ipſemet:nõ ſupponit tale rẽm ꝙ poſſibl vl ẽeẽlli r̃ẽ. C Poſtiſtio ꝙ rẽtuis nõ ꝙ babẽt ẽ xitatẽ ſolũ re° ẽ bi de

Circa 5ᵃm regulam. Notãdũ 4ᵐ

2ᵃm.6ᵃm.

Notãdũ 5ᵐ.

Notãdũ 6ᵐ

Circa tertiã regulam. Notãdũ 2ᵐ.

pſiti nõ ampliati ẽ nõ aliũde diſtracti. Jntelligẽdo ꝺ° ꝙ ſupp'° ꝙ o ſili vel eẽlli r̃ẽ. ẽ ẽc ceſſant ꝺuo ꝺ° argumẽta. Lotra aũt 3ᵐ regulã ar° 3ᵐ nõ ꝓcꝺit:q: ꝑ cõcẽꝺ g ſoꝛ. eſt ſiſtãs ſibiipſi ẽ ſili: quecũqꝫ res exiſtãt:z non valet argũ°. ſupponit ꝙ o eodẽ ꝓ o q ſuũ aĩa:ſi g nõ ꝙ ſili:vt ꝑ. 1ª aũt regula q eſt ẽra ĩ oꝛdine eſt intelligẽda vt ꝑus: addẽdo ꝛatnẽ vel ꝙ o eo ꝙ denotat' eẽ vel itellr eẽ diſſile vel icẽlere:ſi ꝙ ꝑ potes ẽt ẽc ẽc ꝓcipiculã addere ꝑ regle 3ã aſſerã g illa ſit neciã quã fine illa poſſit cuitari ar° 5 illa:vt ꝑ. 2ª aũt regula q eſt ẽra ĩ oꝛdine eſt intelligẽda vt ꝑus: addẽdo ratnẽ vel ꝙ eo ꝙ denotat' eẽ vel itellr eẽ diſſile vel icẽlere:ſi ꝙ ꝓtes ẽt

siuis: vt ois hō videt se. ly se stat ꝓfuse distributiue. Et ui ista. aliqs hō diligit filiū suū. ly suū stat determinate. i ista. pī sortis vocauit illū. ly illū stat discrete. ¶ Ex ista regula seqtur ꝑma ꝓclusio q aliq̄ est ꝓpō vlis affirmatiua hñs ꝑdicatū stat cōfuse distributiue. vt qlibet hō est ipsemet.

Scda ꝓclo. ¶ Scda ꝓclusio est ista. Signuz vle affirmatiuū ita hz vim distribuēdi a parte ꝑdicati sicut a parte subiecti. ¶ Tertia cōclusio. Aliq duo sunt termini cōes sequētes signum vle affirmatiuū nō ipeditū p aliud signū quoruz remotionē distribuit: z nō ꝓpingorem: pz. vt ois hō est videns se. vbi ly se stat ꝓfuse distributiue. z ly videns ꝓfuse tm̄. Et si ꝫ istas ꝓclones adducant regle ꝑcedētis capti. Dicat q ille regule intelligunt extra māz relatiuoz.

Tertia ꝓclo. Instantia. ¶ Cōtra istā regulā arg̃r: qm̄ dato q ly se distribuat in dicta ꝓpōne: sequit ista ꝓfiaz sore bonaz. Ois hō videt se. ergo ois hō videt oēm hoiem. ¶ Dicit q stat distributiue nō absolute: sz referēdo singula singulis. vz. iste homo videt se: z ille hō videt se: z sic de singulis. ¶ Ex quo infero istam ꝓpītiā nō valere. tm̄ sor. videt se. ergo omne videns se ē sor. q ly se in ꝑma supponit discrete: z in scda distributiue: sz bene seqt. ergo omne videns sor. est sor. ¶ Tertia regula ē ista. Omne relatiuū idētitatis substātie hypothetice relatū ad suū añs supponēs ꝓfuse tm̄: nō supponit eodē modo: sed determinate habēdo respectū ad totā cōpositionez sui añtis. vt ois homo est animal: z istud est rōnale: relatiuū stat determinate: z ideo secūda pars ē falsa. z significat assertiue q animal qđ est ois hō est rōnale: qđ ē flm: q: nullū ē aial: qđ est ois hō. ¶ Silr ista est falsa. Ego indigeo oculo ad videndū z illo indigeo: q: nullo oculo indigeo ad videndū. ¶ Ubi est aduertēdū q ly indigeo cū suo gerūdio ꝓfundit cōfuse tm̄: z sine illo ꝓfūdit ꝓfuse distributiue. ¶ Quarta regula est ista. Omne relatiuuz idētitatis substātie hypothetice relatū ad suū añs supponēs discrete determiate: vel distributiue supponit eodē modo: sicut suū añs habēdo respectū ad totā cōpōnē sui añtis: vel ad alterū extremoz. Jō ꝓcedit quelibz istaz. aliquis homo est: z tu es ille. aliqs hō est. z tu nō es ille. Scda nō significat q tu nō es aliqs hō qui est: sed q tu aliqs hō qui ē nō es: z hoc ē verū. Unde nō semp est licitum loco relatiui ponere suū añs: nisi seruet eadē suppositio. Itē seqt q ista est falsa. aliqs hō est: z qlibz hō ē ille: q: ex quo ly ille stat determinate: scda pars significat q aliqs hō ē qlibet homo: sed conceditur q qulibet homo est animal: z idem est risibilis: q: relatiuuz distributū nō refert in cōparatione ad totā cōpōnez: sed solū ad alterū extremoz. nō distributū vo bene refert añs hñs respectū ad totū cōpōnē. ¶ Ex ista regula seqt primo ista ꝓclo q aliqua est vlis affirmatiua hñs solum vnū signū cuius ꝑdicatū est terminus cōis: z nō stat ꝓfuse tm̄: sed determinate: pz de ꝑdicato secūde partis huius copulatiue: aliqs hō est. z qlibet homo est ille.

Prima ꝓclo

Scda ꝓclo. ¶ Scda ꝓclo signū vle affirmatiuū nō ipeditū p aliō signuz nō ꝓfundit ꝓfuse tm̄ terminū cōem mediate sequētē in eadē cathegorica nec hoc est icōueniens: q: hoc nō est rōne signi: sed relatiui nō potētis recipe ꝓfusionē illā ꝓpter dependentiam quā hz ad suuz antecedens. Et ita nulla istaz ꝓclonuz aut precedentiū est contra regulas alterius capituli: q: aut ipedit signum aut terminus nō est capax ꝓfusionis.

5ª regula. ¶ Quinta regula est ista. Relatiuuz accidētis siue identitatis siue diuersitatis nō semp supponit eodē modo sicut suū antecedēs: sz ꝑm exigentiam sui signi vel situs. Unde aliquando supponit eodē modo: vt aliquis homo est albus: z talis est equus: ois homo albus legit: z nullus talis disputat. Aliquādo supponit antecedēs magis cōfuse: vt omne albū currit z tale disputat: aliquādo ecōuerso relatiuum supponit confusius: vt aliquis homo est albꝰ: z nullus corruus est talis. Aliquis hō est niger: z qlibet ethiops ē talis: in qualibet istaruz supponit antecedens determinate: z relatiuū i vna distributiue z in alia confuse tm̄. Jdē est iudicium de relatiuo diuersitatis accidentis. Supponit enim interdum cōfusius q̄z suū antecedens. vt aliquis homo est niger: z nō hz est corruus.

6ª regula. ¶ Sexta z vltima regla. Dē relatiuū mundi supponit eodē modo sicut suū añs: intelligēdo de modo supponendi vlī. ita q si añs supponit māliter z relatiuū silr. si psonalr z relatiuum silr. verbi gra: hō est spēs z istud est nomen: tam relatiuū q̄z antecedens supponit māliter: sed dicendo: hō est aial z ille est risibilis: tam relatiuuz q̄z añs supponit personaliter.

¶ Regule ergo superiorez de modo suppo/

Scda ꝓclo

Tertia ꝓclo

Instantia.

Solutio.

Corrolarium

2ª regula. Unde Pau. sopra. 18. to.

Notādū

4ª regula.

nendi relatiuo? debent intelligi quo ad modos supponendi ſpáles ptinẽtes ad suppoſitionem diſcretam determinatas: conſuſas tm: aut diſtributiua. Et hec pro materia relatiuorum dicta ſufficiant: quare ꝛc.

Mẽgbus. Rotandū.

Magiſter in boc capło ponit ſex regł'as. ¶ Ad uerte circa modū ſupponẽdi relatiuo rũ q? vt tãgit Dẽiſſber in tractatu de cẽluis: tres fuerũt opiones. ¶ Prima opinio dicit ꝙ relatiuũ ꝓuertiſ̃ cuꝫ anteꝛam quo ad ſignificatũ ꝗ quo ad modũ ſupponẽdi. ꝛ ſic illũ qõ ſignificat ꝙ anteꝛ ſignificat ꝓ relatiuũ: ſi anteꝛ ſupponit diſcrete vel determinate vel alr. ſilr relatiuus ſue in eadẽ carbegorica ſue i diuerſa: ita ꝙ refert ſuũ anteꝛ ſimpliciter: cuꝫ fundamẽtũ ſuũ ꝙ relatiuũ affimilat mãe ꝑmẽ: ꝛ oẽm ſiñ actualiter ꝓ ſe ꝛ forma. ¶ Scđa opio dicit ꝙ relatiuũ ꝓuertiſ̃ cũ ſuo anteꝛ nõ ſimpliꝛ: ſi in rẽ ad altez extremos: ſue in ordine ad cõpoſitionẽ ſui anteꝛis. ¶ Vnde vult ꝙ ſi relatiuũ ponaꝫ in eadẽ carbegorica cũ ſuo anteꝛ ſemꝑ ſupponit eodem modo. In diuerſa ꝛa carbegorica ſupponit ꝑm exigẽtiã ſui ſigni vel ſitus. Si enim nõ poſſiẽt terminus ꝛfuluius ſupponit diſcrete vel determinate ꝑm ꝙ relatiuus ẽt terminus diſcretus vel cõis. Eſt aũt terminus diſcretus vel cõis ꝑm ꝙ ſuũ aẽis erit. Si aũt ꝑcedit ſigni ſupponit ꝑm exigẽtiã ſigni ꝛ referꝛ in ordine ad cõpoſitionẽ ſui aẽtis cũ ſignis poſitis ex parte alteriꝰ extremi ſi ibi fuerint ſigna ꝛ nunq; referꝛ cũ ſigno poſito ex parte aẽtis. Vnius opinionis fundamentũ eſt ꝙ relatiuũ aſſimilat' adiectiuo. Adiectiuũ aũt ꝑt ſupponere magis ꝓſue ꝗ ſuum ſubſtantiuum ꝛ ita relatiuũ. ¶ Tertia opinio eſt Dẽiſſberi dicẽtis ꝙ relatiuũ ſigt quodãmõ idẽ qõ ſuũ aẽis: ſ̃ minus ꝓſue ꝑ̃ eſt relatiuũ ad illud. Pro ꝙa opione ſũt quatuoꝛ ꝛnes. ¶ Prima ꝛcło: aẽtis ſupponẽte diſcrete vel determinate ſiue in eadẽ carbegorica ſue i diuerſa relatiuũ ſupponit eodẽ modo. ꝙ: ꝙ relatiuũ nunq; ſupponit cõfuſius q̃ ſuũ aẽis. ¶ Scđa. aẽtis ſupponẽte cõfuſe ẽm relatiuũ ſupponit determinate ſiue in eadẽ carbegorica ſiue in diuerſa. ideo negat iſta. ꝑnitro tibi denariũ qué tibi ꝓnit ſi in caſu cõmuni. ¶ Tertia. aẽtis ſupponẽte ꝓſue diſtributiue in eadẽ carbegorica relatiuum ꝑfir ſupponit ꝑ oẽs hõ ꝙ eſt alb' currit. In diuerſa ꝛo carbegorica ſupponit determinate: niſi ꝑcedat ſigni: ꝙ tũc ſupponeꝛet ꝑm exigẽtiã ſigni. ¶ Quarta. relatiuũ ẽnſo in eadẽ carbegorica cũ ſuo aẽte nõ referꝛ ipm in cõparatione ad aliꝗ extremũ: ſi bñ ponit' relatiuũ referẽdo cũ ſẽm carbegoꝛematibꝰ poſitis ex ꝑte aẽtis ſi fuerit ꝑlatio nuꝫ merbꝑter relatiuũ recipio cũ qõ in diuerſa carbegorica poſitũ nõ referꝛ cũ tali rẽ in ordine ad aliez extremoꝝ. Dãc opionẽ vide ample in relatiuis eius in tractatu de relatiuis. ¶ Quarta opio ſupaddita illis ẽ opio magꝛi ꝓnio recitata ꝛ ſer regulis declarata paruꝫ differẽs ab opione Dẽiſſberi. Maior. n. ẽia inter ipſos eſt ẽ magꝛ vult ꝙ relatiuũ ſemꝑ ſupponat eodẽ mõ ſicut ſuũ aẽis in eadẽ carbegorica. Dẽiſſber ẽo nõ vult. Fundamẽtũ aũt opinionis magiſtri ẽ rõnes oium regulaꝝ vide ẽ ꝑ placet in qõe cõtra ſuppõnes. ꝓbi pulebꝛe declaraꝫus ipſas cũ nobis ratio nobilio: appareat inter omnes.

Megbus. Rotandū.

Pria opio de ſuppõne relatiuoꝝ.

Scđa opio

Tertia opio.

Quarta opi.

Ritius. Contra ſcđas regulam arguit ꝓmo. Ideo 10. cą. vide Buꝛ. 5. pars. 5. tract. 1. cą. 15. ꝓm. 4. Buꝛ. 10. Albert. de ſuꝑ 10.

In iſto capło magiſter ponit ſex regł'as. ꝛta qua? rũ aliquas arguit. ¶ ꝓ ꝛta ſcđa? ſic. In iſta oiꝭ hõ qui eſt albus currit. ly qui, nõ ſupponit ſicut ſuũ aẽis: ꝛ tñ eſt in eadẽ carbegorica. igit' regula falſa. ꝓbatia tenet cũ minoꝛi: ꝙ maioꝛ, ꝑbat. q? nec relatiuũ: nec antecẽdẽs ſupponit. cũ ſub nullo eoꝝ liceat aliquo modo deſcendere de per ſeiuꝛ ꝑs. ¶ Scđo arguit ꝓ ꝛta eandẽ ſic. In iſta. ſoꝛ. nõ equitat equũ ſunꝫ. ly ſoꝛ. ſtat diſcrete. ꝛ ly ſuũ, diſtribuitiue. igit' regula falſa. ꝓbatia ꝓ? cũ maioꝛi: ꝛ minoꝛ, ꝑbat' ſic. Quãdocũq; ſunt due dictiones quarũ vna eſt ſubſtatialis: ꝛ alia adiectiua ciuſdẽtũ ſi vna ſtat diſtributiue: alia ſimiliter ſtat diſtributiue. Sed ly ſuũ, eſt adiectiuũ de ly equũ: ꝛ ly equum ſtat diſtributiue. vt ꝓ? igit' ꝛ ly ſuũ: qõ fuit ꝓbãdũ. ¶ Tertio arguit ꝓ ꝛta quarta regulą ſic. in ſta. antecẽdẽ ſtue eſt. vel ipſe erit. ly ipſe, nõ replicat cõpoſitionẽ ſui antecẽdẽtis: ꝛ tñ eſt in diuerſa cathegoꝛica: ſeu ꝰ pothetice relatiuũ: qõ idẽ eſt. igitur regula falſa. ꝓnitia tenet cũ minoꝛi: ꝛ maioꝛ, ꝑbat' ꝙ da tu oppoſitũ. ſ. ꝙ replicet illã: ꝛ ſequit' ꝙ ſita eſt falſa que cõiter cõceditur: ꝛ ꝙ ſequat'. ꝓbatio: ꝙ iſta ſignifica ret quãtũ hec diſiunctiua. ſantecẽdẽs tuus eſt vel ipſe an. tecẽdẽs tuus ẽ eſt erit. Cuius ẽlibet ꝑs eſt manifeſte falſa. igit' ipſa eſſet falſa. ¶ Quarto arguit ꝰ quinꝛa regulaꝫ ſic. relatiua accitiũ nõ ſupponẽt. igit' regła falſa. ꝓia ꝑs ꝛ aſſis ꝑbat' ſic. Nullus adiectiuus ſupponit: ſi talia relatiua ſunt adiectiua. igit' nõ ſupponit. ꝓnia ꝑs. cuꝫ minoꝛi ꝛ maioꝛ, ꝑbat' ꝙ nouidet' ꝙio ſub eis liceat deſcẽdere. ¶ Quinto arguꝫ ſ̃ ſexta? regulam ſic. relm referẽs aẽis ſtans mãlr nõ ſupponit ꝓ ſcipſo relatiuo aut ſibi ſili. igit' nõ ſupponit mãlr. ꝓnia ꝑs. ꝛ aſſis ꝑbat'. Nas die ẽdo. dõ eſt nomẽ. ꝛ illud ẽ ſpẽs. ſupponit' ly illud: ꝓ eo ꝙio quo ſuũ aẽis: ꝛ ita ſuppõit. ꝑ illo termino bõ. ¶ Ad iſta rñ'. Ad ꝑm' dio ꝙ difficile ẽ rñdere niſi teneaꝫ? illas eſſe hypotheticas: qõ ſiuolum? rñ. vt ſupra in alio cap. ¶ Ad 2m' negat' ꝙ ly ſuũ, ſtat diſtributiue. Et ad ꝓbatio nẽ negat illa maioꝛ. ſ. cõcłs ſunt due dictiones ꝛ. ꝛ rõ eſt. qꝛ quãdocũq; ſubſtãtiuũ eſt termiñ' cõis: ꝛ adiectiuũ eſt terminus diſcretus. ſic eſt in appoſito de ly equus: qõ eſt cõe ꝛ de ly ſuũ: qõ ẽ diſcretũ. ¶ Ad 3m' dio ꝙ nõ ſemꝑ relatiuũ hypotherice relatũ ad aliꝗ ſtatus diſcrete replicat totã cõpõẽ aẽtis: vt ꝓbat arg'm. Cłi iſta cõiter cõcedit. Antecẽdẽs eſt ens. vel ipſe erit. ſilr iſta. antecẽdẽs eſt ens. vel ipſe nõ eſt ens: ſ̃ tñ ſm regula ẽnt falſe. Jõ dicatur ꝙ illa regula ꝛtelligit' de relatiuo exiſtẽte in ꝓpoſitica copulatiua ꝛ nõ diſiũctiua: qꝛ in diſiũctiua ꝛ vt arg'm ꝓbatr relatiuũ ſolũ replicat aẽa. ¶ Ad 4m' negat' ꝙ adiectiua nõ ſupponãt. vñ in iſta. oiꝭ hõ eſt alb'. ly albus, ſtat ꝓſue tm mobil': ꝛ rõ eſt: qꝛ iſta. oiꝭ hõ eſt alb'. ſub ordinat' iſti. oiꝭ hõ ẽ hñs albedinẽ. vbi ſub ly albedinẽ, ly deſcẽdi ſiſiunctim. vt ꝑs. ꝛ loqui ꝛ de albedine ſic habita ꝙ ſufficiat denoiare rem albã. ¶ Ad vltimuꝫ ẽ ꝙ magꝛ nõ voluit ꝙ relatiuũ ſtaret mãliter ꝙs referꝛ aẽis ſtans mãliter: ſed ſtellexit ꝙ ſi ſtabat ꝓ ſigñato mãli ſui aẽtis. ¶ Sed hic occurrit bonũ dubiũ. ſ. An ꝓpones de relatiuo ſint hypotheticæ: ꝛ argt' ꝙ nõ ſic. Oiꝭ hypothetica ẽ ꝑs eius cathegoꝛicas ꝛ iunctas ꝓnotã ꝛiunctionis vel vnꝰ talis ſubordinat: ſi ſite de relatiuo nõ ſũt hõ. igit' nõ ſunt hypotheticæ. ¶ Dnic arg'm ꝓt dupl' rñderi. ꝓ negãdo maioꝛ ſm ſtctionẽ Ocḥ. ẽ multo ꝛ. ꝙ ſm eos locales ꝛ ꝛponales ſunt hypotheticæ ẽ in eis nõ ſolũ gunt' ꝑles cathegoꝛicæ ꝓnotã ꝛiunctionis: ſ̃ paduerbiũ vel vi oiꝭ. Tu mouꝛis qñ currꝛis. ꝛ tu es vbi plato nouẽt. Scđo ꝓſſet negari minoꝛ. ideo ꝑbat' ꝛ ag. ꝛ ꝑ ma ioꝛ ſic. qꝛ oato oppoſito ſegꝛ ꝙ aduerbiũ eſtꝛeꝛ ziũctionẽ ẽt ſalſus ꝛ ꝛ logicos ꝛ gramaticos. ꝛ ꝓnia ꝑbat' ſic. Omne illud qõ ꝓiungit ꝛ duas ſubas: ſeu duo ſubſtãtiua reꝛ duoꝝ actuũ ſeu verboꝝ eſt vere ꝛiunctiuũ. aduerbiũ eſt hõ: igit' eẽt vera ꝛiunctiõ ẽſequentia ꝑs cuꝫ minoꝛi ꝑ illos ꝛ maioꝛ eſt grammaticoꝝ: ꝛ appare bit vera conſideranti: nam non eſt rationabile ꝙ aliud. a coniunctione coniungat illo modo. ¶ Secundo ꝓobatur illa minoꝛ: nam ea tu oppoſitum. ſ. ly eſte ſubordinentur vni babenti plures ꝛ. ꝛ capio iſtam vocalem.

Contra 6 des arguit ſcđo.

Contra 3tiaꝫ regulą ąſ 3°.

Contra 4ta? regulą ąſ 4°

Contra 5ta? regulą ąſ 5°.

Ad primũ.

Ad 2dum

Ad 3m

Ad 4m

Ad 5m

Dubium In oppoſita arguit ꝓmo.

Rñdo ꝓma ad hoc ar.m.

Rñdo ſcđo: ꝓbo ꝓma re. ſponſionis.

Probo ſcđa reſpõſionis.

sor. q currit mouet. ꝛ arguit' sic. nihil q̃ est in ista vocalitate: et tota hec vocalis subordinat ꝛ iunctioni. igit hec vocalis nō subordinat vni in qua ꝓiugant plures cathe'. ꝓtia ꝑz. ꝛ alia ꝑbat: qa in ista vocali est aliq̃d q̃ sub ordinaret cōiunctioni: nō vnie esset ly qui. eo q̃ cēt reſolubile in etre: ille ista illud: ſz ñ nō est. igit nihil est hic q̃ subordinet ꝛ iunctioni. ꝓtia ꝑz cuꝫ maioi. ꝛ minor ꝑbat: qa tato opp'is ſcḷt q̃ ly q. nō ꝛ ẏnomē: q̃ per te subordinat ẏnomini ꝛ iunct' oni simul: q̃ tñ reputat' falſum: q̃ oēs dicunt oppm. ℂ Sēdo arguit sic. nulla ꝓpō localibilis in ſyllogismo est hypothetica: ſz ista. ois bō q̃ currit mouet. est localibilis in ſyllo. igit nō est hypothetica: ſz hec ratio nō erit multū efficax. ℂ In oppoſitū arguit' sic. ista. for. est aial: q̃ est rōnale: ſubordinat vni in qua ꝓiungunt plures cathegorice ꝓpositiones. igit ipsa. ꝛ a pari queliber alia est hypothetica. ꝓtia ꝑz ꝗ deſcriptionē hypothetice. ꝛ aio. ꝑbat: qa illa subordinat vni in qua sunt duo noia ꝛ duo actus cōpoſitionis: ita erunt ibi due cōpoſitiones: ꝛ ita due ꝓpōes. ℂ Et ꝛ firmat. q̃ sin illa est subordinat sint duo verba. cū omne verbū in ꝓpōne vniat extremitati erūt duo subꝛa ꝛ duo predicata: ꝛ sic due cathegorice. ℂ Duic argumēto pōt ꝗpli. rideri. ꝗ dō. q̃ vna illoꝝ. ℞ dco. nō est ꝓncipaliter ſolū verba ꝓncipalia sunt que vniunt extrema. ꝛ ita nō ſequit. q̃ ibi sint due cathegorice: sed ita est fuga q̃ vel q̃libet verbū est vniuniū extremoꝝ: vel nullū: ꝛ breuiter rīnge ꝑsiderabit recte videbit ita rīnsionem ee falſas. ℂ Sēdo poſſet rideri ꝑcedēdo q̃ illa vocalis subordinat vni in qua sunt due cathegorice: ſz negat' q̃ subordinet hypothetice: q̃ illa nō subordinatur vni bñ nota ꝛiunctionis. ℂ Cōtra. q̃cūq; aliq̃ vocale subordinat plurib' ꝓpōnib' ñetalib' ꝑhe nota. illud tale. ꝓpoſitū nō est ꝑcedēdū: aut negādū: aut dubitādū: sicut ſi ꝓponeret tibi ꝗs. for. currit: plato currit: sine nō sēd fic est ꝗs ista. for. est aial q̃ est rōnale. est vna vocale ꝑcedēdū: ẏ subordinat plurib' cathegoricis. igit' pluribus cathegoricis cū nota. ℂ Ad hoc forte rīn. negando istā maiorē. ꝛ dī. q̃ ista' non tenet in relatiuis. vñ forte oī q̃ nō incōuenies q̃ aliq̃ cōplexum vocale de relatiuo subordinet' plurib' cathegoricis sine nota: ꝛ tñ sit ꝑcedēdū. ℞ b et ideo: q; relatiua bñt dependētiā ad aīe: ꝛ sic ſtabūt ꝛgrue sine nota. ℂ Cōtra. ꝑ ꝓpli: rga a pari sic q̃ ista est ꝑcedēda. for. currit. ille mouet. ꝛ cēt vna oīo ꝑfectatet nō ſtia ex dictis: q̃ illō relatiuū ꝛ respe cētī ad aīa ꝛ ita poterit stare sine nō. ℂ Sēdo data ista rīsione sequit' q̃ aliq̃ vocale est oīo ꝑfectatiue: illud cui subordinat' est oīo impfecta: q̃ est ipsū. ꝑbat' ꝓtia. q; istud vocale. for. est aial q̃ est rōnale est oīo perfectatiue. ꝛ ps: illud cui subordinat' nō est oīo ꝑfecta. q̃ ꝛ bo. q̃ illud cui subordinat' est due cathegorice: sine nota ꝛ ablꝰ relatiuo exqno in mēte nō sunt relatiua. igit' erit vnū impfectū: ꝛ ps ex dictis. ℂ Ad istud dubiū difficilis est rīn: credo tñ q̃ illi q̃ tenēt locales ꝛ tpales ee hypothetic as habeāt ciā tenere de istis: ꝛ nō teneāt. ℞ q̃ omne arg'm q̃ est ẏ vnū est ẏ aliud: ꝛ credo q̃ tenēdo istā esse necessariā ẏm ordines nature. bo qui est aial est tuba. iste ꝓpōes de relatiuo sint hypothetice: ꝛ de locales ꝛ tpales: nīgo ñ teneat istā esse ẏntingentē ẏm ordinē nature sicut credo q̃ ſequat' ex grāmatica ꝛ nō male: ipse. habebit tenere illas cathegoricas: ꝛ ẏ apparebit ẏ ꝑsideranti diffōnes. ꝓpōnis ꝛ ad q̃ inuentū sit ẏmonem. dimittat rīn dubiū insolutū q̃ ꝑo vtraq; parte bs vna rōnem q̃ ꝑsideranti cōiunctionem videbitur efficacior.

Māſtre. Wordāb 5m. Circa primā regulam.

In ſcdo caꝑlo circa ꝑmā regulā aduerte q̃ etiā si bs ſtetit ẏm opinionem Pau. vene. q; ẏm Pe. mā. oporteret addere: oīmodo relatiua ſupponat.

Circa ſcdas regulam. Wordāb 2m.

ℂ Circa ſcdas regulā ꝑeter ꝗdicta aduerte q̃ oīcit' q̃ oē relatiuū ideritatis ſube in eadē carbe' ꝛc. ſupponit eodē mō ꝛc. nā id vī ee falſum: nōdo enīs aliqs bō oīligit oēm ſuū filiū: ly ſuū vī supponere distributiue ante ſupponēte determinate: ꝛ ſic vī de multis aliis dōm: ꝛ in rei veritate vī. ꝑcedere ꝗ regulā. ℂ Diceret tī Pau. q̃ tale relatiuū in cꝛplo supponit determinate: q̃ ſignīat reſolubēdo q̃ aliqs bō oīligit alicuī ꝰ hoīs oēm filiū: recipocando oī ꝛc. ſic et vdo. for. oīligit oēm ſuū filiū: ſupponit ly ſuū fm̃ regulā diſcrete. ꝛ ẏm cūr reſoluit. nā ꝓbc. for. tres oīligit for. oēm filiū. ℂ Sed tñ id fundamētū ẏ multū difficile. nā nō valet arg'm. boc includit aīa nō vel id cōnotat fic supponēs vī fic. q̃ ꝛ relatiuū fic supponit: nō ꝛc. ℂ Circa tertiā regulā aduerte q̃ illa nō vī vacua: alr ſequerer. q̃ talis ꝓpōs cēt vera. aliqs bō est viuus ſi ille est mortuus: ꝛ relatiuū in dimēſa carbe' ꝛ refert aīa supponēs ꝓsule rīn ꝛc. ſignīat q̃ aliqs bō cī vīnus ſi ille bō q̃ est viuus est mortuus: nō ꝛc. ſili mō dicas ꝺ ſiſti. alia qua. ꝓpō est ẏ aſi ꝓsa est falſa: nō ꝛc. ℂ Ꝓo iſtio. tenent aliq̃ q̃ tales ſint vē ꝛ volūt q̃ talis ꝓpō ẽt bēat veritatē ꝛc. ꝓ 1m. ℂ 2 dīc q̃ relatiuū ibi ẽt rādē ꝗs Pau. ſ. ſoubio 4m octa ꝺo ꝓncipali. Tiber tñ in tractatu relatiuoꝝ tenet q̃ re' note ꝺditionis regula nō bēat veritatē. ℂ Aduerte etiā circa regulā q̃ ꝗs Pe. mā. ꝺo. oīs bō est aial. ẏ illud est rōnale. ly illud. nō refert in ordine ad hoc totū oīs bōis: ſolū ad ly bō. Ita q̃ ſignīat oīs bō est aial: ẏ illud aial q̃ est bō. est rōnale. Ita q̃ ablꝰ ſigno vult sīci relationeꝝ: nō aūt cuꝫ ſigno: ꝛ ſili mō dicas ꝺ aliis hoīz. hāc opīo nē tenet in vltimo caꝑlo ſuppōnis relatiuoꝝ. Tiber tñ in tractatu relatiuoꝝ vīsus est tenere cū Pau. in illo loco. ℂ Circa quartā regulā nota q̃ ẽ illa nō bs veritatē fm̃ vnā opionē re' note ꝺditionis. vñ ſoo. for. est albus ſi ipſe est niger. vbi relatiuū refert aīa ꝙ supponit ꝺsecrete in ordine ad aliud extremū: tale. ꝙ ẽt ꝺcedēda: ꝛ nō ſolū ipſa: ſed ẽt infinite alie qualinſcē. ℂ Pau. tī ve. ꝛ Pe. mā. tenēt et ſupra notaui tales ꝓpōes esse veras: q̃ ea vult q̃ relatiuū q̃cūq; referat bābēdo reſpectū ad tota cōpoſitionē antecedēte: tali q̃ aīar bñdo reſpectū ad alterū extremū ꝛ nō ad tota cōpoſitionē: ſili mō diceret re' note ꝺiſiunctionis. pura ꝺo. antecedis est vel ille erit: ly ille. nō refert aīa in ordine ad aliud extremū: q̃ tūc illa ꝓpoſitio esset falſa: ex ꝙ que tī videt ꝺbere ꝑcedisse Pau. re. fm̃ eōm expōnē nō vī ſtelligendus. illo mō. nā ſolet eōitr exponi regula q̃ qū relatiuū refert aīa ſupponēs determinate vel diſcrete: tūc habet reſpectū ad totam cōpoſitionē aīis: q̃ aut̃ refert aīa ſupponēs diſtribuentē tūc habet reſpectus ſolū ad alterū extremū: nō ſolet limitari regla magis re' vñ' note q̃ aliusꝰ ꝺ iſtio nō est magna vis: fm̃. n. vnā opinionē potes dicere q̃ regula re' note ꝺditionis ꝛ ꝺsium etionis nō bs vīr ẋitatē: ſz ſolū re' note cop'ſ: ſz aūt opīnonē aliā potes dicere q̃ regla ẽt reſpectu talīū notarū intellīt. Et tūc rīndeo ad arg'm ꝛ bo ꝛ fm̃ ſua cxigētiā ꝛc. dēdo vel negādo ꝛc. ℂ Circa ſextā regulā ꝛ vltimā aduerte q̃ in rei veritate bs debile fundamētū: nā quotiēſ cūq; relatiuū ponīt in ꝓpōe ꝛ refert aliud aīa ſue ſuppoñs mūlter ſue ꝓsonalīr exercet illud q̃ bs ab ipſone ſpali. ꝛ ioīcmp ſic ſupponēs ſuppoñt ꝓsonalīr ẽ nō mūliter. neq; valet ſi dicas q̃ relatiuū referens aīa ſupponēs mūliter. etiā mālr ſupponit: q̃ aut ſupponit ꝓ aīis mālī ſignificato: aut ſalte illud ꝓnotat q̃ aliud est ẽ ſignificatū ee mālr aīis: aliud aūt est ee tale reſpectu relatiui. vñ ꝑcedīt q̃ in aliquo caſu id q̃ est ſignificatū mālr aīis est ſignificatū formale relatiuoꝝ: ideo oē tale regula nō mul tū curo: ꝛ illā aſſerā carere euidenti fundamento ꝛc.

Circa ſertas Wordāb 5m.

Diffō ampliationis.

¶ Caput 8um de hoc tractat⁹. de ampliationib⁹.

Am de suppone q̄ sit respectu diuersorum temporū penes ampliationez ⁊ appellationē expedit pertractare: vñ ampliatio est acceptio termini ē pore: alī supti vltra ꝓsignificationez verbi principalis vel participij eiusdē. ꝓ:o cuius vtilitatis declaratiōe prima regula sit hec. Omnis termin⁹ supponēs respectu verbi de pterito vel participij sui a parte ante ampliatur ad suppositionē pro eo q̄ est vel fuit. verbi gra: album fuit nigrum: nō supponit ly albū pro eo q̄ fuit album ꝑcise: aut solum pro eo q̄ est albus: sed disiunctim pro eo q̄ est vel fuit albū. ¶ Ex quo sequit vitas ista ⁊. ꝓponū. ꝓma. Virgo fuit ꝑgnāns ps:q: q̄ est: virgo: aut fuit virgo: fuit ꝑgnans. Scōa ꝓpō: puer fuit senex: q: ille q est vl fuit puer: fuit senex: nō q̄ē q̄ fuit puer: ꝫ posq̄ fuit puer. Tertia ꝓpositio: album fuit q̄ nullam habuit albedinem: ps: quia id q̄ est vel fuit album: fuit quādo nullam habuit albedinem: dato q̄ nunc aliquid sit album q̄ cōtinue ante hoc fuit nigrum. Consilr est dicēdum si fuerit participiū p̄dicatū respectu verbi est: vt aliquis homo ē mortuus: ps:q: ly homo supponit pro homine qui ē vl fuit: ⁊ significat ista, ꝓpositio: q̄ aliq⁹ homo q est vel fuit est mortuus: ⁊ concedit: vt prius: q̄ virgo est corrupta: quia ista que ē vl fuit virgo: est corrupta. ¶ Secunda regula est ista. Omnis terminus supponēs a parte ante respectu verbi de futuro vel sui participij supponit, p eo quod est vel erit. verbi gratia: homo generabitur: supponit subiectū pro homine qui ē vel qui erit: ideo significat ista, ꝓpositio q̄ qui est vel erit homo generabitur. ¶ Ex illa regula sequitur veritas istarū pro⁹positionū. ꝓ:ima: senex erit puer. ps: quia qui est vel qui erit senex erit puer. Secunda. corrupta erit virgo: quia que est vel que erit corrupta erit virgo. Tertia, ꝓpositio: decapitatus cantabit: q̄ qui est vel qui erit decapitatus cantabit. Ideē est iudiciū de suppositione respectu sui participij: vt homo ē generandus: significat enim ista, ꝓpositio q̄ qui est vel qui erit homo est generādus. ¶ Tertia regula est ista. Omnis terminus supponens a parte ante vel a pte post respectu huius verbi ꝓtingit vel sui participij: supponit pro eo q̄ est vel ꝓtingit ē: vt albū ꝓtigit ē nigrum: denotat⁹ q̄ id q̄ est vel ꝓtingit esse albū: ꝓtingit ē nigrū: ⁊ ita dicat⁹ de ista sedē tē ꝓtingens est currere. ¶ Quarta regula ē ista. Sis termin⁹ supponēs a parte ante vel a parte post respectu huius verbi pōt: vl sui ꝓticipij: aut termini verbalis desinētis in bilis vel in bile: supponit pro eo q̄ est vel pōt ē: vt albū pōt esse nigrū: denotat⁹ q̄ illō q̄ est vel pōt ē albū pōt ē nigrū. ¶ Ex ista regula sequunt ꝓpones. ꝓ:ima creans ꝓt ē deus: dato q̄ de⁹ nō crearet: q: q̄ est vel pt ē creans ꝓt ē de⁹. Scōa, ppō. Calidissimū pōt ē calidius: q: q̄ ē calidissimū vl pōt ē calidissimū ꝓt ē calidius. Tertia, ppō infimū pōt ē inferius: q: q̄ est infimū vl pōt ē infimū pōt ē inferius: idē est iudiciū de participij⁹ ⁊ termino verbali: ideo ꝓcedit q̄ genitū est generabile: ⁊ corruptū ē corruptibile. ꝓ:ima figiat illō q̄ est vl pōt esse genitū est gnābile. Scōa significat q̄ illud q̄ est vel pōt ē corruptū est corruptibile. Quinta regula est ista. Sis termin⁹ supponēs a pte ante vl a pte post respectu hoꝝ vboꝝ icipit vl desinit: at suoꝝ ꝓticipioꝝ: ꝓpōit, p eo q̄ ē aut icipit vl desinit ē: vt albū icipit vel desinit ē: ⁊ ita de ꝓticipio dicat. ¶ Sexta regla est ista. Sis termin⁹ supponēs a pte ante vl a pte post respectu vbi vl ꝓticipij hñtis nāz trāseūdi idifferēter ad pōse ⁊ imaginabile supponit idifferēter, p eo q̄ est vel pōt ē vl est imagiabile: sicut fuit ista vba: cognosco: itelligo ⁊ hȝ. Cū ḡ vi rosa⁹ intelligo aut cognosco: denotat⁹ q̄ rosa⁹ q̄ est vel q̄ pōt ē⁹ vel est imagiabilis: ego itelligo vl cognosco: vñ ita itelligit illō vl cognoscit q̄ nō pōt ē⁹ sicut illud q̄ pt ē. Intelligo nāq; chimerā vl mōtē aureū quoꝝ nullū pt ē. Et itelligit regla de termino recto a pte post a vbo actiuo: vel de recto a pte ante a vbo passiuo siue ꝑponat vel postponat. ¶ Ex p̄dictꝫ regliis segt ꝓpo q̄ a tertio adiacēte ad scēm adiacēs cū p̄dicato ꝓticipio ampliatiuo nō valet argumētū vnde nō sequit adam ē mortuus: ergo adā est: antechꝛistus ē futur⁹: ergo antechꝛis est. ¶ Scōo sequit q̄ ista nō ē bona consequentia: antechꝛistus est futurus. ergo aliq̄ futurus est antechꝛistus: q: i, antecedēte supponit ly antechꝛis ampliatiue ⁊ in ꝓsitionō: ō deberet sic ꝙerti, aliq̄ futurū est vel erit antechꝛis. ¶ Tertio sequit q̄ ille syllogismus non valet. Omne futurum ē: antechꝛis est futurus:

4ª regula.

Corrolariuꝫ 1m ꝓpositio

2ª ꝓpositio.

3ª ꝓpositio.

5ª regula.

6ª regula.

Corolariuꝫ 1m ꝓpositio

2ª ꝓpositio

3ª ꝓpositio

3ª regula.

Corolariuꝫ ꝓma

Corolariuꝫ scēm

Corolariuꝫ tertiū

Vide Pau. 2ª pn. 3. tepo. 2.4ª | 4ª. | 5. so. 1. 10nus.

ergo antechristus est: quia in cōclusione nō supponit ly antechristus ampliative: vt i mi nori: propterea minor debebat cē talis: ante christus est aliquod futurum. vbi ly futurū, tenetur nominaliter sicut in maiori: z nō par ticipialiter. quare cē.

Mēgbus. Duditum 5m 3dio illis duob⁹ capib⁹ virtute vide pau. 10. ma. 8ª 2. fol. 22. fa. 3ª. fi. vsq; ad fol. 28ª. fa. 4ª. vlt. expe. dit inter. Responso

Magister in hoc capīo diffinit ampliationes di cens. Ampliatio cē. Deide sex re gulas ponit declarātes tota māteria ampliationi. C Dubitatur primo vtrum terminus supponēs respectu ver bi de præterito impfecto ampliat ad tēpus pro eo quod est vel erat: vel nō. Et circa hoc magister est diminutus: q nihil dixit de illo. Si aūt non: ergo nec supponens respectu vbi de præterito vel futuro ampliat: pbat' 2ūtia: q ita verbū de præterito impfecto includit plēns sicut z verbus de præterito z etiā de futuro. C Ad hoc dicit q Vbi de præterito impfecto ampliat terminū. s. de ītētione magistri in pn̄tractat⁹ de ꝑbationib⁹ terminoz: vbi dixit q ꝓponēs de Vbo ampliatiuo eo dē nō probaut: excepto q 2ª demōstratiua 2ꝫ cē de verbo disiunctiuo z dat exēplū de ista. hō currebat: vbi bō stat ꝓo eo qō cē vel erat. z tu dicis: q magr est diminutus. negat' ꝓtia: q ꝓboc qō dixit de ꝓterito dedit intelligere qōcūq; ꝓteritū z ꝑfectum z impfectū z pluscꝫ ꝑfectū. De ꝓtipio aūt ꝓteriti impfecti nō est ita: q pūo z ꝓteriti impfectū hūt partici piū cōmune qō vtrūq; deseruit z fm verbū cū quo ꝓiun gitur significat illud ꝓ⁹ sū cū pūi signāt pūs: sū cū ꝓteri to impfecto sīgt illud. C Sed dubiū est dicendo: tu eris amatus: ꝓo quo ampliat' ly tu: q: hic sunt duo ampliatiua diuersa. s. Vbū z ꝓtipiū. Di q Vbū est ꝓtissimus: ideo ratio eius ampliat. C Dubitat' 1º quare terminus ꝑcedēs verbū de ꝓterito vel de futuro magis ampliat' q̄ sequēs: cū tū verbū maioz vim habeat sup̄a termi num sequentē q̄ ꝑcedentē. C Ad hoc rādet magr in lo gica magna dicēs: ꝙ difficile est assignare cām: q: tū fic nobis tradūt auctores: et Aristoteles in libro ꝑoū re spectu huius verbi ꝓtingit. z in ꝑ elenchoz: re⁹ hui⁹ ver bi sanabit. z in 2º ꝑibermenias re⁹ huius verbi pōr. z in multis aliis locis talē modū loq̄ndi ponit cē. C Vel aliter pōt dici: dicit magister q terminus ꝑcedēs verbū de per se supponit respectu huius verbi est ideſt in verbo ampliatiuo z re⁹ Vbi ampliatiui vel equalēris z re⁹ ꝓtipi ꝙ ideſt Vbi ampliatiui nō determinet: ꝫ termin⁹ sequēs Vbū nō supponit re⁹ huius Vbi est falē de ꝑsēs. solū re⁹ participi a quo determinat: sicut subūtiuus a subiecto ītrōne cuius determinationis impedit eius ampliationē sicut in ista. ꝓpōne. quo hō ēt alb⁹. subūs ponit ꝓo oi hoīe. q̄ nō ipedit ꝙ aliud: tū hō: vt nō hō sū bus est. ly hōinis supponit ꝓo hoib⁹ albis rōne deter minationis eī⁹ adiectiui alb⁹. C Dubitat' 3º. ūre termi nus supponēs re⁹ Vbi de ꝓterito vel de futuro magis supponit ꝓo his q sunt fuerūt vel erūt q̄ termin⁹ suppo nens respectu verbi de ꝓsenti supponat ꝓo his q sunt fuerunt vel erunt. C Ad hoc dicitur q causa est: q ver bum de ꝓterito z de futuro includit in se verbū subūtiuū de ꝓsenti cū resoluat in illud z suū participiū: vt dicēdo. fores erit. resoluit' in ista. fores est futurus. z dicēdo. fores fuit: resoluit' in ista. fores est ꝓteritus. Ver bū aūt de ꝓsenti nō includit verbū de ꝓterito nec de futu ro. quare cē. C Dubitat' 4º quare illa verba cōingit ꝓtr verbalia in bilis vel in bile. z icipit: definit: beant vim ampliādi terminū sequentē sicut ꝑcedentē. z nō ver ba subūtiua de ꝓterito vel de futuro: z etiā quare ista verba habeāt magis vim ampliandi terminum q̄ alia.

Dubiū 1cm

Responso

Dubiū 2dum

Responso

Alia ratio

Dubiū 3tium

Responso

Dubiū 4rtū

C Ad hoc rādet magister q' Vbū aliqō amplier ante se z nō post se. hoc nō est nisi rōne naturę hic dictātis aurvo luntatis siue ꝑpertātis: sicut ꝓtingit de dictione excepti ua quę ante se z nō post se imobilitat: vt oēs hō ꝓter for tem currūtes imobilitat' hy hō z nō ly currēs. Dmōi aūtez verba quę sic ampliant ante z nō post se: sūt ista quę nō cadunt vere nisi ꝓpilla quę sunt: fuerūt: vel erūt: vt est: fuit: dilexit: mouebit se hō. C Alia aūt quę cadunt vere sine quoz actus possunt attīgere quę nō sunt: erūt: fuerūt: amplīat talia tam ante ꝙ post: vt albū potest esse nigrū. tam hy albū ꝙ hy nigrū stat ampliative. Sīlr in il la. chimera ītelligo: vel intelligo chimerably chimeram supponit ampliative ꝓo eo qō est vel erit vel est imagi nabile. C Dubitat 5º quare solū terminus rectus a ꝑte post verbi vel ꝓtipi habētis naturā trāscundi in possi bile z imaginabile ampliat' sue ꝓpriōnē' sue postpo natur z non alius terminus. In summa est quērere que est causa regule. C Ad hoc dicitur q causa est: q tales termini trāscendētes importāt actū fuit: qui trāsit in ter minū ad quē siue ꝑcedat siue sequat' nihilominus. intel lectus virtigit actū fuū supza illū. vt dicēdo. itelligo chi meram: ꝛ enim ille actus fit a termino a quo mō fit eam sit in pol'e rone terminī a quo sed rone terminī ad quez. C Dubitat 6º quare dicēdo antechꝛs est ens: ly ens stat ampliative z nō fm aliquē modū ꝓicti. ergo ꝓiminuꝫ est magister. ꝓtia nota cū minoꝛi. maio: aūt ꝓz ꝓ magi strū in ꝓ posteriop. illa pte. qō nō est nō est scire. C Ad hoc dicit q dam ꝙ ꝓiositice loquēdo nō stat ampliati ue ly antechꝛs: ꝫ bene posteriositice: vt vi dicere magr ꝓ posteriop in loco allegato: z ob hic positice z nō ꝓ posteriositice loquat: ideo non est diminutus. C Alr pōt dici q ly ens pōt este principiū de ly est: z tūc nō ampliat ly antechꝛs: q idē est dicere antechꝛs est ens: z antechꝛs stus est existens. C Pōt etiā ly ens cē nomē: z tic est ter minus trāscendens z verificat tam de ente in actu q̄ in potētia cui cūlibet in illa. z tūc facit stare terminū prece dentē ampliatiue. z equivaler hoc. antechꝛs pōt esse. z sic ꝓdnit' ad illā regulā 5e pōt: quę sic intelligit' q oīs terminus supponēs respectu huius verbi pōt vel parti cꝑij vel illi equalētis sup ponit ampliatiue. C Vel pōt dici q' rednit' ad istam de terminis trāscendētib⁹ ipol sibile: vel imaginabilēs: indirecte: dico' indirecte: q nō ampliatur terminus iste sicut rectus ab eo: cui nulliꝰ ter minī regat. C Ad hoc dicit' 7º dicēdo: antechꝛs z est futu rus: ꝛ ꝓo eo supponat ly futurus: z cum supponat ꝓo ante chꝛisto: q: vel supponit ꝓo antechꝛsto qui erit: z sic ꝓo posito est falsa aut ꝓo antechꝛsto qui erit: z hoc non quia cum omnis terminus habeat suppositionē a verbo ora verbo aut de ꝑsenti nō habet terminus ꝙ ꝓpriat ꝓo eo qō erit. quare cē. C Ad hoc dicit' q futurus supponit ꝓo ente qō est: z non ꝓ a verbo absolute boc na sensed a verbo in ordine ad participium.

Responso. Pau. 6ª pn. du. ꝓ. solu.

Dubiū 5m

Responso

Dubiū 6m

Responso

Alia ratio

Ratio 3ª

Dubiū 7m

Responso

Suppositis hic que clare ꝙrunt a magistro est cōsideratum q est ozia iter ter minum distractiuū z ampliatiuū. Nā terminus distra ctiuus est ille qui positus in ꝓpositione non ꝓmittit ter minū a parte subiecti stare fm signification⁹ verbi sed toilit sibi boc z dat aliud. Exēplū. dicim⁹ q ly mortuꝰ, est distractiuū. Nā dicendo ꝙ hō est mortuus nō est ens sus ꝙ ille q est vel fuit hō est mortuus: nec etiam est ens sus ꝙ hō q est. est mortuus. ꝫ ꝙ homo qui fuit z nō est, est mortuus. Et breuiter quādo vna ꝓpo de 3º adiacēte de subto ꝓnoie demōstrativo vera z affirmativa de pe senti: nō cōpatīf secū illā de eōdo adiacēte de ꝓnoie etiā demōstrativo per qō demōstrat' idemited formalr cum illa implicat contradictionem: tunc ille terminus est di

Ratio. Blotandū. Pa. 50. ꝓ n. 9. du. 10.

stractiuus. vnde q1 ista. hoc est mortuum: demonstrādo Adam non cōpatitur secum istam hoc est demonstrato eodem. dicimus q ly mortuum est distractiuum: terminus aūt ampliatiuus est ille qui positus a parte predicati permittit subm stare sm significationē verbi: dādo ēt sibi plus: sicut dicendo. antechr̄s est futurus. vbi ly antechr̄istus stat pro eo quod est vel erit: z huic ꝓponi nō repugnat formaliter illa de scōo adiacente: sicut erat in termino distractiuo. vnde iste non repugnant. hoc est futurum z hoc est. vt patet de mente magistri.

Manfre Florādū 5m. D

Circa mām ampliationū ꝛsidera q necessitas ponēdi ampliationē fuit ꝓpter saluare multas prōpones eē veras que sm modū cōem loquēdi ꝛceduntur vndepositio q nunc aliqd sit album qō nunc amplius erit albū: ꝛ nigrū. talis ꝓpositio. albū erit nigrū: in tali casu ꝛcedit a cōmuni modo loquēdi: qō tm nō fieret non data ampliatione: z vbi aliqua res nūc non erat alba: sed aliqn erit alba z ꝓpterea est nigra tūc ēt talis ꝓpositio

Florādū 2m. cōcederet ꝛc. ¶ Ulterius nota pro declaratione diffōnis ampliationis q solet cōiter poni talis distinctio q aliud est significare: aliud ꝛsignificare: z aliud vltra ꝛsignare. Ista oia declarant respectu istius verbi: curro: significat enim cursum: ꝛsignificat aūt tēpus ꝑsens ꝛnotādo illud: q1 ꝛsignat cursum in tpe ꝑsenti. ¶ Ultra ꝛsignificare aūt respectu illius ℞bi est capere illud non pro signato aut respectu tpis qō ꝛsignat: sed capit vltra tale tēpus. vt dicēdo. sor. currit. ab illo ℞bo currit ampliat ille terminus sor. pro illo qō est vel erit sor. ita q illud verbum currit ampliat vltra suā ꝛsignificationē: q1 ꝛsignificat tēpus futurū: z tu etiā capis illud pro tpe ꝑsenti: sub diiunctione tm ꝛc. ¶ Dicamus illo ꝓpposito q ois ampliatio est acceptio termini vltra ꝛsignationē ℞bi ꝛc. i. vltra dīaz tpis quā importat tale ℞bū ꝛc. ¶ Notandum ulterius q recte dī tpis sumpti: q1 in ꝓposito nō est cura de acceptione termini pro signato formali aut māli. sīl̄r de

Florādū 3m. suppōne distributiua aut determinatiua ꝛc. q1 de istis determinatur est superius: sed in ꝓposito est cura de acceptione termini q recipit verbū z tēpus verbi. ¶ Aduerte ēt q notāter dī in diffone verbi principalis vel participij eiusdē: q1 a verbo secūdario non sumit ampliatio: vnde dicēdo. sor. qui fuit albus est currēs. ly sor. nō ampliat lz in tali ꝓpone ponat illud verbū fuit: B aūt prouenit: q1 idest secundariū z notanter dī vel participij: q1 a participio sumpto cū verbo supplēte vicē verbi sumit ampliatio: vnde dicēdo. adā est mortuus ly adā amplia

Florādū 4m ꝑm. primo ꝓpo. to. tur ab B toto est mortuus: q1 hoc totū equalet vni ℞bo ampliāti: quo q1 caremus ēt quo ad nomē eius: ideo supplemus p hoc verbū fuit cū pricipio: scīēt. n. dicere grā cū q verba passiua sepe supplemus p̄ priciplū z ℞bū substātiuū. Ita q ego teneo hoc pro diffōnis declaratione q̄ dicit vel participij eiusdē intelligit de pricipio cor respondēte ℞bo ampliatiuo vel de preterito vel de futuro

Dubū ꝑma. cuius loco vtimur pricipio tali ꝛc. ¶ Sed ꝑ illa est difficultas: nam dōo. chimera est imaginabilis. ly chimera ampliat: vt p3 z nō a ℞bo nec a pricipio cū ly imaginabilis nō sit pricipium. ¶ Pro qua diligenter habes ad

Solutio. uertere q in rei veritate arg̃m vi ꝑcedere de virtute sermonis: sed tm sensus diffōnis est bonus: vnde in illa mā tene hāc ꝛclonē. q omnis ampliatio simplr est a verbo: etsi non a verbo quādoq3 sit: est tamē ab aliquo sumpto equalēte verbo quo vtimur rōne verbi: tales enim termini imaginabile possibile itelligibile generabile z alij cōmuniter ꝛsiles ponuntur esse termini verbales: vt p3. Istud declarauī saris superius de pricipio: nunc aūte dī de eo vlterius q hoc totum: est imaginabile: aut possibile: z sic de alijs b3 quando ponit ampliare ponit illa de causa q equalet vni ampliatiuo verbo: qō q1 nobis ignotū est: ideo vtimur tali cōplexo: z ideo diffinitio sic est intelligēda vltra ꝛsignationē verbi vel participij eiusdē: ad de vel alicuius sumpti pro equalēte ℞bo vel participio. ¶ Nec3 credas q in illa chimera erit imaginabilis. z in illa chimera erit imaginabilis. vtroblq3 a toto illo cōplexo est imaginabilis sumat ampliatio: hoc idē3 ēt p3 in illa. antechr̄s est mortuus z antechr̄s erit mortu9: q1 alia est ampliatio in vna z in alia: z per illa p3 q rōnes Pe. mā. nō multum ꝓcedunt: q1 tenendo q nulla detur ampliatio dic q in illa ꝓpone. adam est mortuus. nulla est ampliatio: q1 illud verbū est nō ampliat ꝛc. dico ego q ampliatio nō est a tali verbo est: ſz ab hoc complexo est mortuus: vide cap̄m ꝓpriū illius: z cōsidera oēs eius rōnes ad oppositū ampliationis quas per te ipsū3 poteris soluere habito priori fundamēto. ¶ Cōsidera etiā3 Florādū 3m. in illa mā q Apollinaris ſz q ois ampliatio sit respectu diiuncti cui9 vna pars est hoc ℞bū substātiuū sumitur: est. alia aūt pro est verbū id vel equipalēs verbo vt prius notaui a quo sumit ampliatio. vnde dicēdo. chimera ē imaginabilis. ampliatur: ly chimera pro eo qō est vl est imaginabile esse chimera: z sic suo modo dicas de alijs z per hoc tenebo ego in sequentibus ꝓra multas regulas positas a Pau. ¶ Difficultas est in iª mā vtrū3 am- Dubū ſcūda. pliatio possit fieri copulatiue copulariz: aut diiunctiue sicut fit diiunctim. ¶ Pro qua dicas q nōnaz3 si copulatiue ampliaretur staret in casu q duo ꝺictonia essent simul falsa aut vera: vt ponēdo q sor. fuerit ꝓtinue alb9 nunc aūt nō sit in rerū nā: tunc iª duo essent sīl̄ falsa. sor. fuit alb9. sor. nō fuit albus. ¶ Ꝺ. in amplim̄ debet ℞fiscari qlibet talis ꝓpō pro vna pte: qlibet aūt pro alia: non aūt semp pro vtraq3: ſz vbi ampliaret copulatiue: requireret verificatio vtriusq3 partis: vt p3 z ꝓpter eandem causam ampliatio nō est per copulatiū: etiā ꝓpter aliud: q1 ponendo q sor. fuit albus z nunc amplius erit alb9 z currit: nūc in casu talis eēt falsa. sor. alb9 currit: si copulatim ꝛc. vt p3: ēt nō diiunctiue ampliat: q1 in casu ꝓ de sor. q nūc nō sit z ꝓtinue vsq3 nunc fuerit albus illa duo ꝺictonia eēnt sīl̄ ℞a. sor. fuit alb9: sor. nō fuit alb9: ꝓma est manifesta: sēda aūt sic ℞ificat. id qō est sor. nō fuit albus. vel id qō fuit sor. nō fuit albū: cuius diiunctiue prima pars est vera. nam suum ꝛtradictoriū est falsū3. sīl̄. id qō ē sor. fuit albū: q1 illo dato segl̄ sortes eēt vt p3ió ꝛc.

¶ Quādo aūt terminus est infinitus vel negatus q ampliat: tūc nō incōuenit q ampliet copulatim: q1 ex quo ampliat diiunctim p negationē ꝓpositā z ꝛdiiunctū taliter negatū equalet copulato de partibus oppositis vt cōiter ponit: tūc respectu talis termini negatiui ampliatio est per aliquid equalens copulato ꝛc. nota bene oia: q1 multū deseruiūt ꝛc. ¶ Circa ꝓmā regulā nota q illa de virtute sermonis est falsa: q1 tūc sequeret lq dicēdo: chimera fuit intellta q tūc ly chimera ampliaret pro eo qō est vel fuit chimera qō falsum est. vt p3. z dicēdo antechr̄s fuit futurus ly antechr̄s ampliaret pro eo qō est vel fuit antechr̄s: qō sīl̄ est falsū3. ¶ Dōm q regula b3 intelligi sic. omnis terminus supponens a parte ante respectu verbi de preterito vel participij eiusdē tēporis ꝑsentis non aliunde distracti nec ampliati ad istum sensum q si esset non ampliaret: ampliat ad supponēdum3 pro eo qō

Circa prima z ſcda3 regulam. Florādū 6m Iuliana. Responsio

Dubō 3ª

Solutio.

Circa tertiā regulam. Notādū 3ᵐ.

Circa quartā regulā. Notādū 4ᵐ

Circa quintam regulā. Notādū 5ᵐ

Circa sextā regulam. Notādū 10ᵐ

Dubō 6ta

Solutio fm aliquos.

pra solo. 6ª.

Solo scdm opionē p 2ª 3ª Notādū 12ᵐ

Notādū 12ᵐ

Notādū 13ᵐ.

Notādū 14ᵐ

est vł erit? sic cessat arg̃m de istio. Adā erit ꝓterit? vbi ª erit intellecta. antecdis poterit cē. ¶ Difficultas ē circa istas duas regulas dōo antecdis erit ꝓterit? : Adā fuit futur? quo ampliat ly antecdis ? ly Adā. ¶ Pro qb? dicas q ly antecdis ampliat ꝓo eo qō est vel erit ꝓteri tus: antecdis ly Adā pro eo q̃ est vel fuit futur? Adas. Ita q̃ in 5ª babet respectus aliquo mō ad tēpus ꝓteritū: ly antecdis ampliat ꝓo eo qō est vł de quo intelli est vł dicere q̃ fuit: sz sic tuo? rē? ipis sunt in ?oicē dū cē. ¶ Circa tertiā regulā nota q̃ ā nō est ad aliquo ad ꝓns illā est nō q̃ a parte ꝑ est cē terminus ampliat ? ꝓ ꝑ ſtās falſe sunt oēs alie regule sequētes quo ad ꝑmille partē. Unde adhertēdis est q̃ nunq; termin? sequēs ver bū ampliat ab ī? xdo pcēdēte. Primo q̃ terminus ſequens verbuz semp sequit nām ipius xbi. 2º q̃ ſi aliqs talis terminus ampliaret diſiunctim boc cē: q̃ q̃qz ſi iunctū illud xiſicat ꝓo vna pte q̃qz ꝓo alia: ſed terminus ſequēs xbū ſi modo veri? rē. ſemp veri? fm exigentiā illius xbi ꝓcēdētis a quo regit cē. nunq; aūt fm aliā ptē diſiunctī rē. id ꝑs diſcurrēdo ꝓ ia rē. ſi g̃ ita est nullo mō vōm est ter? postꝓpositū ampliari rē. ꝛ b idem assero de oib? aliis regulis ſequētib?. ¶ Circa quartā regulā notato b de termino a pte post rē. q̃ nō ampliat nota ēt q̃ illō xbū, pōt a pte ante ampliat terminū: nā a quādocq; talis terminus verificat ꝓo eo q̃ ēst ? non ꝓ eo ꝙ poteſt: q̃qz ꝓo eo ꝙ poteſt ? non ꝓo eo ꝙ ēſt. de ſcō clarū est exemplū: q̃a dicēdo antecdis poteſt cē al bum verificatur ly antecdis ꝓo eo ꝙ poteſt: nō aūt ꝓo eo q̃ ēſt. De primo aūt vł difficilius ponere exēplum. ponendo q̃ tñ fit de facto omnis homo: tunc capta iª ꝓ pōe. ens omnis hō potest currere vel esse ſor. verificat ly ois homo ꝓo eo q̃ ēſt ois hōnon aūt ꝓo eo ꝙ pōt esse ois homo: cū nihil possit esse ois homo: vt ꝑs de me Tisberi in quarto ꝓncipali ſophiſmatis: ēt in alio exē plo. dicamus gra argumenti q̃ a. lignū ſit nūc albū: tūc q̃ nunc; amplius possit cē albū q̃ nū poterit esse nigrū: tūc bs admitti ad imaginationē tūc dōo b albū poterit ſore nigrū rē. ly albū ſimiliter stat ꝓo eo q̃ ēſt albū: nō aūt ꝓo eo q̃ pōt esse albū: ex ꝑs in casu. ¶ Circa aliā ꝓxem regule de terminis desinentib? in bilis ? in bile rē. nota q̃ nō ēſt vł q̃ oēs illi ampliant ꝓo eo q̃ ēſt vel ꝓ teſt cē: q̃ nō dō chimera ēſt imaginabilis vł mons aure? ēſt intellis nō ampliant illi termini ꝓo eo q̃ ēſt vel ꝓ teſt cē: vt ꝑs: ꝛ ideo melius est dicere q̃ illi termini ampliant ꝓo eo q̃ ēſt tale vel pōt esse rē. fm exigēntia talis terminī rē. vñ dō chimera ēſt imaginabile ly chimera ampliat ꝓo eo q̃ ēſt vł imaginabile ēſt ē cibi merasitili modo dicas mons aureus ēſt itelligibilis am pliat ly mons aureus aū ſupponēdus ꝓo eo q̃ ēſt vł est intell: ē mons aureus rē. Pau. intellē regulā de ra tib? terminis non excedēdo? postrarem: ꝛ tūc excludit istos terminos ima? intellē: p? ni opio g̃ialios ēſt ꝛ ſa tisfacēs ꝓo oibus talib? terminis rē. ¶ Circa quintā regulā notādū q̃ ēſt illa ēſt falſa quo ad ptē de termino ꝓpoſito vt notaui ꝓius in aliis: ꝛ ēſt facile videre q̃ talis termin? a pte ante ampliat ad ſupponendū ꝓo eo q̃ ēſt vel ſcipit vel definit rē. q̃ q̃qz diſiunctī verifica tur ꝓo vna pte q̃qz ꝓo alia: b aūt ꝓbare nō ēſt difficile. ¶ Circa ſextā regulā aduerte q̃ illa peccat in mūlte: ſimo vt alie de termino ꝓpoſito: q̃a non ēſt verū q̃ illa ampliat vł ꝓius rē. ¶ 2º qa non verū ēſt q̃ talia ver ba ita large ampliāt a pte ante: ꝓximo q̃ in istis verbis non ēſt nec ius q̃ ꝓtineāt illud verbū pōt vł ꝑs de istio, intellō cognoſco rē. ꝛ nō ēſt verū q̃ ampliēt ꝓo eo q̃ ēſt ima? rē. q̃a talia verba: de q̃bus fit mētio in regula: dicūt actū non aptitudinē. ¶ Dᵒ. ſequeret q̃ dum aſſūū intellō boiem intelligeres: vbi etiā nullum eō ceptū formares de boie: nec etiā de re que est bōā ſtud etiā q̃ ſe quat̃ deducēs q̃ aſſūū intelligēdo illud q̃ ēſt vel ꝓ vel est ima? cē bō intelligēs: q̃ boiem intelligo: ꝛ teneo q̃ hanc ꝓclonē respectu ſexte regule q̃ talia verba ampliāt cē. fm exigētiā xbi: nec ꝓo rōa cognoſcēdā rōſa, amplia tur ꝓo eo q̃ ēſt vel cognoſcit cē. dō aūt a. ꝓpō ſcitur esse vera ly a. ꝓō ampliat ꝓo eo q̃ ēſt vel ſcitū est cē. a. ſic dicas de aliis ſuo modo. Pau. q̃ diſiunctus ꝓ 3ª ſe respectu verbi ſubſtātiui ꝛ verbi principalis a quo ſu nitur ampli?. nō aūt debet aliud ſumere in tali diſiunctore vt etiā notaui ſuperius: vnde poſito casu q̃ aliq̃ ſcr ran: intelligā ſub ꝓceptu rōſatis: ēſt vera rōiaz itell: q̃ id quod ēſt vel intellē rōſa intello: verificat aūt di ſiunctū ꝓo eo q̃ intellē rē. cē. non ꝓo eo q̃ ēſt: vt ꝑs: ꝛ tunc in casu etiam illa ēſt vera. ceraz intello: q̃: illud q̃ ēſt vel intellē ēſſe cera itello: verificat aūt ꝓo eo q̃ ēſt ce ramō aūt ꝓo eo ꝙ intellē. vt ꝑs. ¶ Difficultas ēſt vnde ſit q̃ ampli? ſemp tumar a parte vna diſiuncti verbum ſubſtātiuū de ꝓſenti. ¶ Ad hāc rīdent aliq̃ q̃ b ideo est: q̃ omnis ꝓpō vera de ꝓcterito rēliquit vna verā de ꝓſenti: omnis aūt de futuro etiā babebit vnā verā de ꝓſenti. ¶ Sed illa opio in multis peccat: primo q̃ suus dictū est falſum: nā in talibus ſor. fuit tantus quā? pla to: ſor. fuit ita albus ſicut. Ciceroſiſ? ſor. incipit cē tan tus quāms est Ciceroz: multis aliis ꝓſibꝫ: nulla corre ſpōder de ꝓſenti, ꝓpoſitio: vel saltim boc non est necius: vt ꝑs intelligēti. ¶ Scdo q̃ non ſatisfacit quo ad tales ꝓpōes: cū mera intellī: vel mons aureus fuit cognit?: q̃ talia verba non includūt verbū ſubſtantiuū reſpectu cuius debeat verificari terminus ſemp rē. boc tamē di cuni ſtuū plurimū bz veritatē. ēt forte ipſi dicerēt q̃ ra tione illoz: ꝓo q̃bus verū ēſt dicti ampliata ēſt regula poſtea ētiā ad alia rē. ¶ Melius tamē ēſt dicere vt di xi in ꝓno q̃ ampliāt: in iſtantco icludit verbū ſubſtan tiuū ad faluandus, cōem modū loquēdi rē. Notandum etiā q̃ ꝓter regulas poſitas a Pau. ſolet etiaz ab aliis poni alia regula. ſ. q̃ ille terminus necessario vel de ne cessitate: q̃ aliq̃ etiaz ſimiles ampliant ꝓo eo q̃ ēſt vel erit vel fuit: ſi verbū ſic requirat esse: vt dicendo. aliquid creans de necessitate ēſt deus: ly creans: ſupponit am pliative ꝓo eo q̃ ēſt vel erit creans: ꝛ ſic dicas de aliis cōimilib? ſuo modo: boc notaui ne credas q̃ exēplum poſitū a Peman. caplo. ꝓxio ſit inane quādo. ſ. exem plificat de illis aliquid creans de necessitate nō ēſt de?. omne creans de necessitate ēſt deus rē. ¶ Confictra vl certius q̃ nō ēſt fumēnda libera ampli? a verbo: ſed opz aduertere vtrū aliqua ſit determinatio reſpectu eiꝰ? ſit ſumenda ampli?. vnde dicēdo. creas cancelarius predi cabit. ly cancelarius non ampliatur ad ſupponēdū ꝓo eo q̃ ēſt vel erit ab obſoluteſcd ſolum ꝓo eo quod ēſt vel erit creas rē. ¶ Aduertendum vlterius est q̃ quādo ſu menda ēſt ampliatio a participio vel alio termino ſimili modo de bemus cauere q̃ inter verbū ꝛ tale participiū non cadat aliqs terminus nō ampliatus. vnde ly ſi in illa. adam ēſt mortuus. ly adam ſupponat ampliatiue nō ſi in illa. adam ēſt homo mortuus ꝓpter interpoſitionē illius termini homo. ſimiliter dicēdo. chimera ēſt aliqō imaginabile. mons aureus ēſt aliqō cognoſ?, aut Adā ēſt homo futurus. in nulla iſtarū ſubm ampli?. ¶ Notandū ꝓterea q̃ dicēdo. omne futurum ēſt. omne imagi nabile ēſt. omne possibile ēſt rē. in nulla iſtaz ſubm am pliatur. aut ab illo ampliatio ſumitur. tenendo q̃ ly futurum rē. ſit ſubm. opz enim ad boc q̃ tales termini am plient q̃ vniantur cū verbo cadente ſupra illa rē. ꝛ cōſe quēter ꝑ multos teneo ꝓdictas ꝓpōes q̃ veras. ió rē.

¶ Caput 9ᵐ

¶ Caput .9. secundi tractatus.

¶ Caplin de appellationibus.

Diffō appellationis.

APpellatio est acceptio termini in ꝑpōne hītis respectū ad nām ver bi vel participij eiusdē: vt aliqs hō est: ly hō, supponit ꝑ hoīe ꝛ nō ꝓo quolibet hoīe indifferēter: sed solū ꝓo hoīe qui est: vt ergo clarius itelligaē hec diffō nō tandū ꝙ appellatio sic diuidit: qm aliqua vo cat appellatio tpis: aliqua ampliatiōis ꝛ tertia forme. ¶ Appellatio tpis est acceptio termini in ꝑpōne ꝓo aliquo vel ꝓo aliqb⁹ ꝑm so lā cōsignificatiōē verbi vel ꝑticipij eiusdē: vt albū fuit nigrū. ly ly albū, supponat ꝓo eo qō est vel fuit albū: ꝛ tñ ly nigrū, non supponit nisi ꝑ eo qō fuit nigrū: ꝛ verbū eiusdē ꝓsigni ficat solūmō ꝑteritiue: ideō ly nigrū, appellat so lū tps ꝑteritū. ¶ Prima regula. Dis termi nus supponens respectu verbi de ꝑsenti nō ampliatiui nec distracti ꝑ participiū ampliatiuū appellat tps ꝑsens: vt hō est aial: vel so. currit: qlibet illoꝝ taz a parte subiecti q̄s ꝑdi cati supponit solūmō ꝓo eo qō est. ¶ Scōa regula est ista. Dis terminꝰ sequēs verbum ampliatiuū ꝑteriti tpis solūmō vel futuri ap pellat tps ꝑteritū aut futurū: vt hoc fuit albū: vl hoc erit nigrū. Supponit ly albū, in prima ꝑpōne ꝑcise, ꝓ eo qō fuit albū: ꝛ in scōa ꝑcise ꝓ eo qō erit nigrū. ¶ Appellatio ampliatio nis est acceptio termini ampliatiue sumpti li mitati ꝓ termiñ ampliatiuū ꝑcedētē: vt hoc pōt esse albū. Supponit ly albū, ampliatiue a parte post ſicut a parte aſſ: ſꝫ a parte aſi nō appellat: a parte ꝛo ꝓst appellat supple am pliationē. ¶ Prima regula est ista. Dis ter minus sequēs aliqō istoꝝ verboꝝ incipit vel desinit: vel aliqō suoꝝ participioꝝ appellat ampliationē. verbi gra. ſci. icipit esse albus: supponit ly albū, ꝓo eo qō est vel incipit esse albū: sed positu ꝛ a pte ante nō appellat: a pte ꝛo ꝓst appellat, ꝓpter limitationē ꝛ termini appellatiui ꝑcedentis. ¶ Scōa regula. Dis terminꝰ sequēs aliqō istoꝝ verboꝝ pōt cō ſigitat aut aliqō suoꝝ participioꝝ appellat am pliationē ipsoꝝ vt hoc pōt vel ꝓtingit esse al būtamplat ly albus, ita a pte ꝓst ſicut a pte ante: ꝛ a pte ꝓst appellat ampliationē ipsoꝝ quā nō appellat a parte ante ex quo nō limi tat. ¶ Appellatio forme est acceptio termi ni i, ꝑpōne limitati ꝓ terminū ꝑcedētē cōcer nentē actū mētis: vt itelligo hoīez appellat

Diuiſio appellationis.

Diffō appel. tempotis.

1ª regula.

2ª regula.

Diffō appel. amplia.

3ª regula.

4ª regula.

Diffō appel. forme.

suam formā: q: significat ſuū significatus ſub rōne eiusdē, ꝓpter limitationē ꝛ factā a termi no ꝑcernēte actū mētis: ideo ꝓ illaz denotatē ꝙ ego intelligo aliqd ſub rōne qua hō. ¶ Ex ꝓdicta diffōne ſequtur veritas triū ꝛclusionū.

¶ Pria cōclusio est ista. patrē meū cogīsco: ꝛ tñ nō cognosco patrē meū. ꝑbatur: ꝛ pono ꝙ ſor. ſit pater meus quē bene cognoſcā: ne/ ſcia tñ an ſit ꝑ mei vel nō: imo pono ꝙ nō cōſideret de ꝑe meo vtrū talē habeā vel nō. Isto posito patrē meū, cognosco: non tñ co/ gnosco patrē meū: q: nō cognosco aliqd ſub rōne qua pater meus. ¶ Scōa cōclusio. ſor. volo videre: ꝛ tñ nolo videre ſor. ꝑbat: ꝓpono ꝙ ſor. ſit inimicus meus: ita ꝙ nolleꝫ videre ipsum: ꝛ plato ſit amicus meus ſilis ſor. exi ſtēti cō: a me quē credaꝫ eſſe plato. Isto posi to ſor. volo videre: q: hūc qui est ſor. volo vi dere: ex eo qō puto ipsuꝫ esse pla. ꝛ tñ nolo vi dere ſor. qa nolo videre aliqd ſub rōne q̄ est ſor. ¶ Tertia cōclusio. ꝓpopositionē hypo/ thetica ſcis: ꝛ tñ nescis aliqd, ꝓpōne hypo/ thetica. ꝑbat: ꝛ pono ꝙ credas firmiter nul lā eē hypothetica: ſi tñ aliq̄ hypothetica quā credas eē cathegorica ſcīēdo ſignificatū eī⁹. Isto posito aliqd, ꝑpōne hypothetica ſcis: q: illud ꝙ est ꝓpō hypothetica ſcis: ꝛ tñ non ſcis aliqd, ꝑpōne hypothetica: q: nō ſcis ali qd ſub rōne qua ē, ꝓpō hypothetica. ꝛ ꝑiter ꝑcedit ꝙ ꝑpōne affirmatiua credo: ꝛ tñ nō credo ꝑpōne affirmatiuā. Et ita de infinitis quarū quelibet ex prioribꝰ potest verificari.

2ª conclusio

3ª conclusio.

Mēgbus. Rorādā 5ᵐ.

Aduerte circa has ſpēs. ꝛ ꝑ circa appellationē tē poris: q: appellare tēpus est significare ſuū ſignificatū ſm ſolā diuersitatē tpis verbi ſncipalis: ſi de ꝑsenti de ꝑsenti: ſi de ꝑterito de ꝑteriti: ſi de futuro de futuro. ¶ Circa appellationē ampliationis aduerte 2° ꝙ appellare ampliationē est significare ſigillū ſuū ampliati/ ue ſm ꝙ restringit ad naturā verbi ampliatiui vel par/ ticipij eiusdē. vt dicē de albū potest esse nigrū: tam ly ni/ grū, ꝙ ly albū, stat ampliatiue, ꝓ eo qō est vel potest esse: tamē ly nigrū, a pte post restringit ad ſtātia, ꝓ eo qō po/ test esse albū aute stat absolute ampliatiue ꝛ non restrin gitur. ¶ Circa appellationem forme aduerte ꝙ appel/ lare formā est ſigere ſuū ſigillū ſub rationeſormali eiusdē. Ratio autem in ꝓpoſito non est ipsa diffinitio: ſed ipsa denoiatio: siue illud vñ est denoiatoꝛ: ſic ratio bois est humanitas ꝓ qua denoiatur hoīz ita de aliis. ¶ Circa aūr has ſpēs sunt ondūationes pulchre subtiles: q̄s vi de ꝑ ſuppōnes. ¶ Aduerte ꝙ in ꝓ⁹ but⁹ tractat⁹ mām ſuppōnī ſm opinionē ſancti Thincentij, omiſſi declarare. Ideo opionē illius ſic ꝑstringā diffiniēdo, diuidēdoꝛ regulas de mēte eius ponēdo. ¶ Suppō ſic ab eo diffi/ niē ꝙ est, ꝓpietas ſubiti ad ꝑdicatuꝫ in ꝓpōne cōparati. 2ᵐ aūt ꝙ diuerſimode accipiunt ſubm in cōparatione ad ꝑdm diuiſio ſuppōnis hērantēdi. Sicut ꝙ in facto doctore

Rorādā 3ᵐ.

Rorandā 3ᵐ. Pbat. c.6.§. 4ta lo.p.3ᵐ.

Rorādā 4ᵐ. Opio ſancti Thincentij de ſuppōne.

in de ente r essetia nā ipōrtata per terminū cōem potest
uupli capi. Uno mō sm rōnē ppriā. Alio modo sm esse
qđ hz in alio: z hoc uupliter: q vel sm esse qđ hz in suppo
sitis vel sm cē qđ hz in aia. Sic suppō hz diuidi p in nāle
z accitale. ¶ Suppō nāliz ōi qñ terminus cōis accipit
vt respectu p̄dicati sibi essentialiter cōuenientis: quēadmo
dū est hic: hō est aial: hō est risibilis. Suppositio xo ac
cidētalis est qñ terminus cōmunis accipit respectu p̄dicati
sibi cōuenientis accitalr: vt hic: hō studet: homo est spēs.
¶ Suppō accidētalis diuidit in ppōales z simpliceм.
¶ Personalis oz qñ terminus cōis sumit respectu p̄dica
ti sibi accitalr suenientis p̄ qđ hz in suppositis: vt hō
studet. ¶ Simplex oz: qñ terminus cōis accipit respec
tu cuiuslibet sibi accitalr suentis pro eē qđ hz in aia. vt
hō est spēs. ¶ Suppō ergo nālis est propietas termini
cōis accepti respectu p̄dicati essentialr conuenientis. Tunc
ait p̄dicatū sī essentialr suenire qñ priuct ad essentiam
subtr: vt hō est rōnalis: vel seqr principia essentialia subtri:
vt hō est risibilis. Et hec suppositio nālis dicit: q: qđaz
est determinata: quedā indeterminata. Determinata est qđ
do aliquis terminus cōis est aliquo signo determinat⁹.
Indeterminata qñ sumit sine signo⁹. Determinata diuidit in
vlem z particulare. ¶ Ulis est oñ cū signo vll sumitur.
Particularis qñ cū signo particulari sumit. ¶ Suppo
sitionis nālis q̄uor sūt regule. ¶ Prima est qđdocūq; prū
cipium nāle q̄uo sūt regule. ¶ Prima est qđdocūq; prū
cipium nāle q̄uo sūt regule. ¶ Prima est qđdocūq; prū
in aliq̄ pponē oz ꝑ subiz in aliq̄ modo dicēdi p se: subm
sp supponit nālr. Exē de p. modo oēi p se. sp subm
aial: hō est risibilis. Exē de 2ª. vt hō est risibilis. Tertiꝰ
modus p se nō est ad. Positus: q: non est modus dicēdi:
q; modus est dicēdi. Exē de 4ª. vt interfectus interit. In oī
bus. n. illis subiecta supponit nālr. ¶ Ratio regule est:
q: suppositio nālis est qđdo ꝑticulr suenit subtr: t
q; qđdo ꝑticulr suenit subtr: t q; qđdo ꝑticulr suenit subtr: t
in aliq̄ pponē oz ꝑ subiz in aliq̄ modo dicēdi p se: subm
sp supponit nālr. Exē de p. modo oēi p se. sp subm
aial: hō est risibilis. Exē de 2ª. vt hō est risibilis. Tertiꝰ
modus p se nō est ad. Positus: q: non est modus dicēdi:
q; modus est dicēdi. Exē de 4ª. vt interfectus interit. In oī
bus. n. illis subiecta supponit nālr. ¶ Ratio regule est:
q: suppositio nālis est qđdo ꝑticulr suenit subtr: t
q; qđdo ꝑticulr suenit subtr: t q; qđdo ꝑticulr suenit subtr: t
p̄dicati sibi essentialr suenientis ꝑ se. sp subm aial: hō
est risibilis. Exē de p. modo oēi p se. sp subm aial: hō
est risibilis. Exē de 2ª. vt hō est risibilis. Tertiꝰ modus
p se nō est ad. Positus: q: non est modus dicēdi: q; mo
dus est dicēdi. Exē de 4ª. vt interfectus interit. In oī bus
n. illis subiecta supponit nālr. ¶ Ratio regule est: q:
suppositio nālis est qđdo ꝑticulr suenit subtr: t q; qđdo

diuidēres personalē primo in discretaz ⁊ cōem. ¶ Quidam ẋo extra diuidēres ꝓmo suppositionem in cōem ⁊ discretā: deinde cōem in simplicē ꝑsonalē ⁊ materialem. ¶ Nos autē ſm itēntionē ſancti Doctoris media via ambulantes dicimus ipſam nō eſſe extra ſuppōnes termini cōis: nec oīno ꝓtineri ſub ꝑsonali ſuppōne: ſed quodammodo fic. ¶ Propter qō notari debet q terminus ſupponit ſignificatū ſuū. ¶ Terminus aūt ſingularis aliuz modū ſignificādi bz q̄z terminus cōis. ¶ Naz illā eſſentiā quā termin⁹ cōis ſignificat abſolute ⁊ nō ſignificate: ſingularis ſigāt determinatēcio diſcreta nō ꝓtinet ſub aliq̄ ſpeciē ſuppōnis attributo termino cōi. Et b eſt de itellectu exp̄ſſo ſancti Doctoris. ¶ Attamē q̄ oſtenſum eſt q terminus capit ſuppōnē a p̄dicato. Predicata aūt illa que cōueniunt termino cōi: ꝓuenire etiā p̄t termino ſingulari: nam termin⁹ ſingularis bz aliq̄ p̄dicata que ꝓueniunt ſibi eſſentialit⁊ aliqua accidentalit⁊: boc vel realit vel itēntionalit: ſicut termin⁹ cōis: ideo ſuppō diſcreta nō debet oīno ſcparari nec poni extra ſuppōnes cōuenientes termino cōi: cuz etiā ſuppō nālis ꝑſonalis: ⁊ ſimplex cōueniant etiā termino ſingulari: vt declarabit. Suppō diſcreta eſt qſi termin⁹ ſingularis ex ſe ſupponit vel aliquid ei equalens. Dico aūt ex ſe: qm̄ bz in iſta ꝓpōne: bō eſt ſpēs: ſubm ſit terminus ſingularis: p accidēs. ſ. vt bic ſupponit: nō bō ex ſe vlis eſt. Dico aūt vel aliqd ei equalens: q̄ vt videbit non ſemp ſit in termio ſingularit⁊ diuidit in nālē ꝑſonalē ⁊ ſimplicē. Naturalis eſt qſi p̄dicatū eſſentialit attribuit ſubiecto: vt bic. ſortes eſt bō. ſor. eſt riſibilis. perſonalis eſt quādo p̄dicatū reale accidentaliter conuenit ſubiecto: vt ſor. currit: ſortes mouet. Simplex ẋo quādo p̄dicatū intēntionale accidētalit conuenit ſubto: vt bic. ſortes eſt ſingularis. ſor. ē idiuiduū. ¶ Sciendū tamen q̄ bz terminus ſingularis ſupponat nāliter, ſimplit⁊ perſonalit: tamē p ꝺhus ꝓuenit ſibi ꝑſonalis ſuppoſitio: qm̄ in ſuppōne ſimplici ſignificatū per ſubm abſtrahit cum preciſione conditionū idiuidnālū: ⁊ in nāli abſtrahit: non tamē cū p̄ciſione: ſed cum q̄dā determinatione: ⁊ talis determinatio ſolet cōiter appellari abnegatio: ⁊ ſie pz q̄ tam in nāli q̄z in ſimplici ſit aliqlis abſtractio: Singulare autē non p̄t abſtrahi a cōditionib⁹ indiuiduālib⁹: imo ſūt de rōne ſingularis: q⁊ vt dicit ꝓbo in p̄ poſterioꝝ in xta mediū: q̄ bz mathematicus abſtrahat lineā: non tamē potest abſtrabere banc lineaz: ⁊ hec ſuppoſitio diſcreta tam nālis q̄z ꝑſonalis ⁊ ſimplex p̄t trib⁹ modis fieri. aut quādo termin⁹ ſingularis ſupponit. vt ſortes currit. aut quādo ponit ꝓnomen demonſtrativū demonſtrās illud qō ꝓpriū nomen ſignificat: vt ille currit aut quādo termin⁹ cōis cuz ꝓnoīe demonſtrativo: vt ille bō currit. ¶ Suppō mālis eſt quādo termin⁹ ſupponit p illo qō māliter ſignificat: vt ſor. eſt nomē ꝓpriū. ſor. eſt diſſyllabū. Dicit autē ſignificatū mālet q⁊ ipſa vox ſeipſā ſignificat: ⁊ etiā aliqd extra ſe ꝓſequēter. per ꝺhus aūt ſigt ſeq̄: de rōne eius eſt ſignificare ſecundo per poſteri⁹ ſignificare extra ſe: q̄ per impoſitionē ⁊ per artē qō ponit alteri eſt ſicut mālet: ideo ipſamet vox ſine ipſemet termin⁹ eſt ſignificatū mālet ſui ipſius ⁊ diuidit⁊: q⁊ q̄dam eſt cōis: q̄dā diſcreta. ¶ Diſcreta eſt qſi terminus ſtat pro aliquo ſuppoſito ſui ſignificati mālis determinate: ⁊ ſit trib⁹ modis. Uno nomē per ꝓnomē dēmōſtrativū demonſtrās aliq̄ vocē vel terminū ſingularē: vt boc eſt nomē: demōſtrata iſta voce bō. Tertio mō fit per terminū determinatū ꝓnoīe demōſtrativo: vt hoc homo eſt nomē. ¶ Suppō mālis cōis eſt quādo termin⁹ ſupponit ideterminate ſuū ſigtuz mālet: vt cū dicit aliq̄ dictio deſcribit⁊ ſubiectum huius ſtat indeterminate p illo vel pro iſto.

Nota dā 5ᵐ.

Nota dā 6ᵐ.

Quid ſit ſuppo mālis.

Quid diſcreta.

Quid ſit ſuppo mā⁊ cōis.

¶ Regula de relatiuis eſt optima ⁊ ghalis q̄ relatiuuz bz talē ſuppoſitionē reſpectu p̄dicati qualem habet illud pro quo ſupponit ſi poneret loco illi⁹: ⁊ hoc indifferēter pro oīb⁹ relatiuis: vt cū dī: ſortes currit. q̄ diſputat: ſi in 2ª parte loco relatiui ponat⁊ pro ſubo aūs dō: ſortes diſputat: b aūs ſupponeret diſcrete: ideo relatiuū cōſiit ſupponit. Nec ꝓpter b volo q̄ ſemp loco relatiui liceat ponere aūs: q: hoc nō eſt vez: ſed dico q̄ ad cognoſcēdū ſuppoſitionē relatiui licitū eſt reſpicere qualē ſuppōnē haberet aūs: ſi loco relatiui poneret⁊ q̄ talē habet relatiuū: vt eſt exēplariter declaratū. ¶ Suppoſitionis relatiuoꝝ ſunt tres regule. ¶ Prima. Impoſē eſt q̄ aūs ſupponat ꝑſonali⁊ ⁊ relatiuū idētitatis ſimplit vel econuerſo. Iſta enim ꝓpoſitio nō eſt itelligibilis. Homo currit q eſt ſpēs. Ratio eſt: q⁊ relatiuū identitatis ſemp ſupponit p eodē pro quo ſuū aūs: ſed vt ē oſtēſū ſignificatū acceptū p eſſe qō bz in ſuppoſitis non eſt idē e uz ſeipſo: vt eſt abſtractū a ſuppoſitis. ¶ Seda regla. Aūs bñ p̄t ſupponere nāli⁊ relatiuo ſupponēte ſimplit vel ꝑſonali⁊ ⁊ eō. Exēplū ꝓmi. bō eſt aial q̄ currit: vel q eſt ſpēs. Exēm ſcōi. bō currit vel bō eſt ſpēs q eſt aial. Ratio regule eſt: q⁊ nālis eſt quodāmodo media iter ꝑſonalē ⁊ ſimplicez. ¶ Tertia quādo relatiuuz diuerſitatis ſupponit reſpectu eiuſdē p̄dicati infert ꝓpoſitionē de ſubiecto pluralit cū hoc dicto duo vel ambo re⁹ eiuſdē p̄dicati de poſit: vt ſi dicat: ſortes currit ⁊ alter currit: bene ſequitur. q̄ duo currūt. ¶ Suppoſitio ipropria eſt quādo termin⁹ ſupponit ō rōne ſiue nām ſubti: vt cū dī. Apl's dicit boc: ly Apl's ſupponit ſolū pro Paulo: q⁊ ō nām ſubiecti eſt q̄ termin⁹ non ſupponat p ſuo ſigto idifferēter: ſicut lp̄m idifferēter ſigt. Et ꝓpria eſt qſi termin⁹ ſupponit ſm debitā nām ſubti. ¶ Suppōnis iproꝑ ſex ſunt ſpēs. ſ. antonomaſica, ſinecdomatica, methonoſica, trāſmutata, ipedita ⁊ poetica. Antbonomaſica eſt qſi terminus ad plura ſe habēs accipit p̄ciſe p aliq̄ cui ꝓuenit ſm excellentiā: vt Apl's accipit p Paulo. Pbs aūt p Ariſtotile. Sapiēs p Salomone. Propba p Dauid. Sinecdomatica eſt qſi termin⁹ ſigns totū accipit p ptevt ois bō eſt deſtruct⁹ poſito q̄ ſolū ſit ꝓuatus manib⁹: vel eō. quādo termin⁹ ſigns ptez accipit p toto: vt vōo. boc caput bñ regit: partē accipimus p toto boie: ⁊ puppis eſt in mari p rota naui. Methonoſica eſt qſi termin⁹ ꝓtinēs ſubtit pro ꝓtēto: vel eō. Exēm ꝓmi. cū dī: ſcyph⁹ eſt potat⁹: accipit pro vino. Exēm ſcōi. flādria pugnat. i. boies de flādria. Trāſmutata eſt quādo debit⁹ q̄do ꝓpoſitionū eſt trāſmutat⁹: vt quādo ter^mi magis cōis ſupponit reſpectu termin⁹ cōis: vt aial eſt bō. Sil⁊ qſi termin⁹ ꝓcret⁹ accidēt alit ſupponit: vt albū eſt bō: albū eſt muſicus. Impedita eſt qſi ſubm reſpectu p̄dicati bz vnā ſuppoſitionē: tamē ratione determinatiōis aduenientis ꝓtinet ad aliā: vt ſi dicat: ois bō eſt ſingularis: nullus bō eſt ſpēs. In iſtis enī ratione p̄ti ſubiecta deberent ſupponere ſimplit⁊: ſed ſignū additū ipedit ⁊ facit ſtare pro iſerioribus⁊ hoc eſt ō nām ſubiecti. ſ. q̄ determinet⁊ modo oppoſito q̄z p̄dū p poſitionis regrat. Ideo vocat⁊ ipedita. Poetica dī qſi terminus nāliter ſigns ſupponit p ſuo ſigno nālit: vt eū dī: beu eſt mihi. i. doloꝝ: beu nālit ſigt oēm doloꝝ ſignificatiue q̄ non eſt p ipoſitionē n⁊ am: iō non ſupponit ꝑe p doloꝝ: ſed ipropꝛie. boc enim eſt ō nām ſubti ſupponere pro aliquo extra ſe ad qō non eſt ipo^m ad ſignificādū: ⁊ hec dī poetica: qm̄ poete maxime vtunt⁊ ſilib⁹ locutionibus. Ex oīb⁹ iſtis bz totalis diuiſio ſuppoſitiōis: qm̄ q̄dā ſuppoſitio eſt ꝓpa: ⁊ alia iproꝑa. Suppoſitio iproꝑa bz ſex ſpēs: vt dictū eſt. Suppō aut ꝓpria diuidit⁊ q⁊ q̄daz eſt relatiua ⁊ alia abſoluta: ⁊ q̄libet illaz diuidit⁊ in nālē ſolalē: ⁊ ex: indiſcretā ⁊ cōez: ⁊ ex: in nālē, ꝑſonalē, ⁊ ſim-

Regula de relatiuis.

2ª regula de ſuppoſitione relatiuoꝝ.

2ª regula.

3ª regula.

Quid ſit ſuppō impropꝛa.

plicem:z ꝗlibet in suos modos diuidit, put dictū est.

Ristus. Nōdū 6m.

Circa quā termin' talis dicat' appellans: sed appellatio nō est nisi terminꝰ appellās: sicut suppositio non est nisi terminus supponēs: z ita citā de ampliatione dicat. C 2ª no, tandū q appellare est idē qđ vocare: z q cū aliqs appellat aliqđ pro indice sno in ista appellatione se restringit ad faciē illud qđ volet ipse iudex. Ita a sil. qñdo terminꝰ restringit: z supponit sm q vult verbus dicīs q appellans qñdo no nom: dicim' q ampliat. Exēm, dicendo bō fuit animal: dicimus q hō ampliat: q non stat sm q vult verbū: sed vltra nām verbis sed ly dial. appellat: z restringit' ad ꝑdū: sic vult verbū exquo stat sōlū pro eo qđ fuit: sed sēins suppositionis q hō q est vel fuit: fuit aial qđ fuit: seu q illud qđ est vel fuit' hō: fuit id qđ fuit animal. C Aduerte 3º q circa istā appellationē tpis dubitat: an ista: e ꝑsics sint vere. tu vidisti Papam: posito q heri: tu vidisti vnū q nō erat Papa: ꝗs bene ante erat Papa. Et videt' q sic: q ista ꝑ regulā vi significare q tu vidisti illū q fuit Papa: q̄ est verꝫ: et ponit' casus. C Rñ' sm Petrū. M. z Dentisberū z Magr' z alios logicos: q illa, ppō est falsa. z dī q̄ talis ꝓpositio: tu vidisti Papam: non solū sigt' q tu vidisti illū qui fuit Papa (vt dicebat sup) sed q tu vidisti illū q fuit Papa pro tpe: ꝓ quo fuisti ibi. silr tu fuisti in carcere: sīms ofticio tu fuisti in loco q fuit carcer pro tēpore pro quo fuisti ibi. Sī ño sit in recto: ꝫ duplicet aut est aliqđ adiuctūm tpis circa verbū aut nō. si intrīc talis termin' appellat modo recto. Exēm' lon. eras erit homo: ly homo sic appellauit' est sensus q lon. eras erit id qđ eras erit hō. Et nō est solnz sēins: q lon. eras erit id qđ erit homo. Silr dicendo. hoc berifuit hōc est sensus q hoc beri fuit id qđ fuit beri homo. q B beri fuit id qđ fuit hō absolute. Si ño ibi nō sit aliqđ tale adiuctūm ibi non erit talis appellatio. Exēm dicendo, lon. erit hōsensus est q lon. erit id qđ erit hō: z sic de aliis. C Notādū 4º q appellatio fōme seu rōnis nō est nisi in ꝓpositione vbi est terminus cōcernēs actū mētis. Pro quo est notādū q termini cōcernētes actū mētis possūt in ꝓpositione non habēt vim nisi fuppsona patiente recta ab eis. ista aute ꝓpona patiēs aut ꝓcedit aut sequitur. si ꝑce. ista: ampliat' vsq; ad imaginabilia nullo modo appellādo. Exēm, si dicā: rosaz intelligit sensus est q rosam q est: vel poꝫ esse: vel intelligit eo intelligo: sīne intelligā ipsa pt sīli cōceptū rosa: sīne q ipsū cōceptū sub a. sīlr dicendo: tu fuisti talis terminus ampliat' mō dictus: z vltra hoc appellat rōnē seu fōmā. Exēm, dicēdo, intelligit rosa: sensus est q intelligit rosa que est: vel potest esse: vel potest intelligi: z ꝗlibet ꝑ illū cōceptū sēns terminus rosa: z sic ly rosa, appellat rationē. C Et si dī, qđ ē istud appellare rationē seu fōmā. C Rñ' q appellare fōmā nil aliud est ꝙ ꝑ terminū concernētē actū mētis ꝓcēdentem denotari significatū termini, sequētis cōcipi per talem terminū: vel per ꝺcā synonymū. Exēm, dicēdo. intelligo chimerā, dicimus q ly chimerā appellat fōmā: qr per talē ꝓpositionē denotat' q̄ nil ꝗlligit significatū illius terminī chimerā: ꝑ illū cōceptū chimera. silr vōo: ly hō ligit hoiem: sensus est q ly hō sigt hoiem ꝑ illū cepctū hōz: sic de aliis dicat. C Sed inꝛta ampliationes z appellationes pūt cōcedi nulle ꝛnes. C Ꝑᵒ. tu es albꝰ a negro: z tu nō pores differre a nigro. ꝑᵃ pars est nota. z 2ª ꝓbat. nā oa tu es ꝙ pᵒ. tu potes differre a nigro. Et cū ly nigro, ſtet distributiue ꝓ eo qđ pōt esse nigrū. argt sic. Tu potes differre a nigro: z tu potes esse nigrū. igit tu potes differre a reſpō. sīne est falsū. igit 2ª añs: non minor. igit maior: qđ fuit, ꝓbandū. C 2ª. tu es ois hōz exīs in ista domo: z tu nō pores esse' ois hō exīs in ista domo. ꝑª pars ponit' in casu. z 2ª ꝓbat' qz tu es oppᵒ. tu potes esse ois hō exīs in ista domo. z arguit' hoc esse falsum: qz segtur tu potes esse ois hō existentes in ista domo: sed ꝛ. potest esse hō exīs in ista domo. igitur tu potes esse ſor. sīne falsū. igit' 2 añs: z non ꝙ minor. igit' ꝓ maiori. C 3ª ẜ est ista. hec ꝛsequētia nō valet. al bū erit non albū. igit' nō albū erit albū: qz añs est verꝫ: sīne falsum, ꝓbat'. z pono ꝙ vna res alba erit nigra ꝛ nine post hoc. isto posito ista est vera: albū erit non albū: qz albū ꝓtime erit nigrū: et ponit' casus: z ꝙ sīne fit falsum. ꝓbat: qz illud sīne ſigt ꝙ id qđ nō est vel erit albū, erit albū: z bi illa negatio cadat sup toto ois: ꝛto: qđ implicat ꝛdictionē: qz sensus est ꝙ id qđ nō est vel erit albū, erit albū. Et ſi dī q illa ꝛsequētia valet: qz est conuer sio simplex: qz ꝙ nō est cōuertio simplex: qz nō ſcruat' eadem appellatio: sed ista cōuertes erit hoc: qđ erit nō albū est vel erit albū. C 4ª ẜ. ista: ꝛsequētia nō valet: nō ꝛ est filius tuus. igit' nō ꝛ. pōt esse filius tuus: ꝑ ꝛ. ꝓcedēs. C 5ª ẜ. ꝓpositionē ipolem tu concedisti bū respō. z tu nō cōcedisti impolem. ꝓpositionē bū respō. ꝓbat. posito q heri ꝛ esse'ris ista. bō est asin'. z ꝗ signiſicabat deū esse: nūc nō sigt hoc in esse asinūm: nec ꝓ bᵒ pars: q ista cōcedi ſit bū respō. z hec est vel fuit ꝓpositio ipolis. igit ꝛ. ꝓ eā ꝓ 5ª q tu nō cōcedisti bū. rndēdo. ꝓpōne ipolez. ꝓ tpe: ꝓ quo cōcedisti eam. Ité cōcedit' q carnes crudas cōmedisti ꝛ tu nō concedisti carnes crudas. Ité cōcedit' q hec ꝓpositio ē ſeſt falla. ꝛ. ne negabis: dicta fuit a deo: ꝛ tu deus nō dixit istā. ꝓpōē falsam. ꝑª ꝑᵒ. q hec fuit dicta a deo: z hec eſt vel fuit hec. ꝓpositio falsa: qz ista falla. igit' ꝛ. 2ª pars ꝛta ꝓ q nō dixit deus illam. ꝓ tpe: ꝓ quo erat falla. C 6ª ẜ ꝓuisiū a deo pōt esse falsū. Et tame ꝓuisiū a deo nō erit falsū. ꝑª: ꝑª ꝑᵒ. ꝑᵇ' hic. qđlz istoꝝ pōt esse falsū penes tatis istis. Ego oliuia Joānē. ego nō diligā Joānē: z alterū istoꝝ est ꝓuisum a deo. igit' ꝓuisiū a deo pōt esse falsū: istis tꝛ cuꝫ maiori. exponēdo illā ꝛ ego sūs libere volitatis: ꝛ mi. ꝓbat'. Oē verū est ꝓuisum a deo: alterꝫ istoꝝ est' verꝫ. igit' alterꝫ istoꝝ est ꝓuisiū a deo. ꝛsequētia tꝛ cum maiori: z minori patet: ꝛ ista sunt ꝑdictoria. C 7ª ẜ. dꝫ qđ est non ꝓuisum a deo pōtest esse ꝓuisū a deo. ꝓbat'. qđlibet istoꝝ potest esse ꝓuisū: a deo demōstratio illis ẜdictoriis. Sed aliqđ istoꝝ est aliqđ qđ est non ꝓuisum a deo. igit' aliqđ qđ est non ꝓuisū a deo pōt esse ꝓuisū a deo. ꝓtia tenet cā minoris: qz vnū illoꝝ est falsum: z maior. ꝓbat'. Omne qđ pōt esse verꝫ: ꝑpotest esse ꝓuisus a deo: sed qđlibet istoꝝ potest esse verū: ergo sum liberi arbitrij. igit' qđlibꝫ illoꝝum potest esse ꝓuisū a deo: nō tamē ꝓcedit' q nō ꝓuisū a deo: pōt esse ꝓuisum a deo: sicut nō cōcedit' q nō albū erit albus. C Ulterius sunt ponēde qdā petitiones. Cᵖ. An ista sit vera: a deus dixit falsum. C Rñ' q sic. qr ista non plus ſigt ꝙ deus dixit illu. q qđ fuit falsum ꝓ tēpore

Nōdū 2m. De restrictione terminoꝝ vide ꝑd. 2. ꝑa. 2. qu. 10. 1. 44. hn. 10. 12. ꝑa. 4. qu. 10. 1. 31. ꝑa. 4. qu. 10.

Nōdū 3m. Dubium.

Rēspōdeo.

Notandum.

Nōdū 4m.

Petitio 6ª Rēspondeo.

pro quo dixit illud q̄ est verū. Nam deus dixit duo scī
cto ita simul. igit dixit falsū. ℣sequētia tz: alis, pbat: q̄
Genesis 6° cap. dixit ista negatiuā. Non pmanebit spiri
tus meus in hoīe in cternū. quā nō potuit ꝓ ferre nisi ꝓ
ferret suā ꝑdictoiā affirmatiuā que est pars illius nega
tiue, ergo illa pmanebit spirit⁹ meus ꝛc. ℂ Sed tu dices:
ego bene video q̄ dixit falsū: sed volebat q̄ nos crede
remus oppositū illius falsi. Ideo peto vlterius an deus
dixerit falsū: z id nobis manifestauerit pro ℟o volēdo
q̄ assentiremus illi falso: q̄uis illi ipse non assentiretur.
℟ Rīdet falsa veritate q̄ videt q̄ ficta. Ione cap. 3°.
De⁹ dixit ista cathegorice id nīniuitis. hinc ad q̄draginta
dies Niniue subuertet que fuit falsa pro tpe ꝓlationis:
z illi renuerūt eam pro vera: z cā Jonas de intētione dei
ꝑdicauit pro vera, fortez ō q̄ sensu dī dixitillā cathego
rica: sed ipse intellexit illā ꝑditionalī: z fic non voluit eos
assentiri falso. Jftud dī non soluit: q̄ bene scimus q̄ de⁹
intellexit cōditionalī: z non fuit deceptꝰ. Sed tū eas illis
dixit cathegorice: z voluit illos intelligere cathegorice z
non ꝑditionaliter: eo quo nulli dedit signū q̄ intellexerit cō
ditionalī. Unde arguit sic. Ipse dixit illā falsam cathe.
z per nullū signū aut reuelationes notificauit niniuitis
q̄ ipse intellexerit hypothetice. Igit dixit illud falsum: z
voluit niniuitas illi assentiri pro ℟o: z ipse illi nō assen
tiret. ℂ Et p̄mat: q̄ situ dicis: q̄ illā q̄d deus dixit
tū cathegorice intellexit ꝑditionaliter: z voluit nos intel
gere cōditionalī. Tūc a simili bies dubitare de omni ꝓ
positione dicta a deo cathegorice an intellexit illā ꝑditio
nal: z voluerit nos illā intelligere ꝑditionaliter: q̄d nō est
dicēdū. ℂ Sed ad ꝓ̄m illoꝝ foret dicere aliqs q̄ deus ꝑ
signū ostēdit niniuitis q̄ ipse intellexerit ꝑditionaliter: q̄ ni
niue nō est subuersa. ℂ Et ad affirmationē dī q̄ nō: sicq̄
q̄ ego haberē dubitare de oi. ꝓpositione cathegorice di
cta a deo: q̄ non apparet oppoꝝ dictis fuit apparuit ni/
niuitis. Sed istud adhuc nō soluit: q̄ signo tēp⁹ in quo
dixit de⁹ illā niniuitis: z signo illā in quo dedit signū in
oppoꝝ: z sequit q̄ ad minus voluit niniuitas ꝓ hēp⁹ me
tiū credere illud falsū. ℂ Tez stat affirmatio supios. q̄
habeo a simili dubitare de oi. ꝓpositione dicta cathego
rice. An deus voluerit q̄ intellexerim illā cōditionaliꝛ:
q̄ z non dederit nobis signū in oppoꝝ: tamē habeo du
bitare an in futuꝝ sit naturas nobis signū in oppositus.
Ideo mihi videt q̄ ista sit negēdā, deus dixit falsū: vo
lēs nos credere illud ꝓ ℟o. ℂ Sed ō hoc arguit forti
arg⁹ fic. si deus dixit falsū volēs ꝛc. Aut q̄ dixit hoc er
ignozātia: q̄ crederet illō esse ver: aut ex scīētia. Si ꝑ⁹:
igit est ignoās veritatē. Si ꝛ⁹ igit est mētitus, ꝑbo cō
sequētia: q̄ oē dicēs falsū alicui ꝓ vero: z credēs eius
oppoꝝ mentit illi sed deus dixit falsū ꝓ vero: z oppo
situ credidit, igit est mētitus. ℂ Ad istud rn̄. q̄ aliqué
mētiri est duobus modis: ꝓpie z impꝛopꝛie: ille mēti
tur ꝓpie qui vni dicitur aliud sentit voles q̄ illud q̄d
dicit teneatur ꝓ ℟o. z ꝗ facit eus intētione nocēdi: aut
decipiēdi illū cui mētit: ab q̄ causa z iniusticz. Jo doc
mus de proditoꝛib⁹, ille do mētit impꝛopie q̄ vni dicit
z aliud sentit: sed hoc quadaꝝ intētione faciat non facit
iniusticiā: cui eōiter faciunt ꝓies dictes fabulas filii: z te
pillas filij reducant' ad vitā rectā. Jto stante dicit' q̄ os
vni ſtop. z decipere. f. vel q̄ deus non scit oia z decipiunt:
aut q̄ potest facere ꝓteritū non esse ꝓteritū: vel q̄ mētit?
est niniuitis . Quoꝛ ꝑmū non vī dom.⁹ cuā 1z non im
plicet ꝛdictionē: q̄ est pure negatiuū mihi non vī verū:
quia tunc posset facere Christū nō fuisse crucifixū. 3ⁿ⁹ fo
te vī ponendus capiēdo mentiri 2° modo e non ꝑmo. de
quo sī mihil dico asserinuelz: argn̄ me ad hoc cogat.
ℂ 2ª petitio. An ꝓsito q̄ voles sor. esse facerdotē: z vo

lens cū ꝓcurere: sequat q̄ tu voles ꝓcurere facerdotē.
Et videbit' q̄ ficta: illa nō videt' aliud significare. ℂ Re
spon. q̄ ſm dicta z ſm magſm. argumēto. 28. ꝑmi dubij
id non segtur: q̄ ꝓsito q̄ voles ꝓcurere cras 102. z velis
post cras ipsū esse ꝓcuratoꝛez: non ꝑcurere ipsum est
antecedēs vez: z nōs falsū: q̄ ꝑs significat q̄ non ſolū
tu voles ꝓcurere sor. volēdo q̄ sit facerdos: sed tu vo
les ꝓcurere sor. volendo q̄ sit facerdos ꝓ eo tempoꝛe
adequate ꝓ quo voles ei ꝓcurere: q̄d est falsū. ℂ 3ª
petitio. an ista sit vera ly aial, significat hominez. ℂ Re
ſpōdet' q̄ non: q̄ ista, ꝓpositio, ꝓpter applicationē rōnis
facrā a ly significat, ſup illo terminō' boiez: denotat q̄ ly
aial, significat boiez ꝗ illā terminū bomo: z q̄, est falsum.
Jdeo habeteꝛ cedere q̄ ly aial, nō sign̄t boiez nec ſubas
nec ſimūne nec ſortēsed bene boiem, ſubam, animū: z sortē
significat: nec ſupponit pro sor. aut animoꝛ aut boiez: ſ pro
sor. animo z boie ſupponit autez pro duc ſolū ly bō sign̄t boiem
ly aial, significat animale: ly sor. significat sor. e ly omnis
homo. oēm hominē. ſi tamē q̄ dicēdo q̄ dicimus oppositū
facimus vbi materia non petit difficultatem.

Circa capl'm appellationū. nota ꝓ appellatio ꝛ am
plia⁹ conueniunt in hoc ꝙ vtraqꝫ est acceptio
termini ꝛ pro alī sumpti ꝛc. Differūt autez q̄ ampliatio
est acceptio termini vltra cōsignificationez verbi ꝛc. ap
pellatio aūt habet respectū ad verbū: nō tū dico ꝙ sumat
tur terminus appellans ſemꝑ ſm configurationē verbi
ꝛc. q̄ dicēdo intelligit chimeram ad appellat ly chime
ra ꝛ pro ꝛc. sed ſolū illud intelligit. Aliud est appellare
verbū: z aliud appellare ꝛ pro ꝛ cōsignificationē verbi.
ℂ Pro appellatione ꝛ pro nota q̄ non oīs appellatio
includit appellationē temporis: q̄ dicēdo vt puius intel
ligit chimera ꝛc. vel cognoscit' roſa ꝛc. tales termini ap
pellant: z tamē non ꝛ pro appellant. vnde per appellare
ꝛ pro in ꝓpositio intellecto termini fumi ſm cōsignifica
tionē verbi vel ꝛc. puta dicēdo: bō currit: ly bō, appellat
ꝛ pro: z ſupponit ſolū ꝙ eo ꝙ est ꝛc. sed dicēdo cogno
scit' roſa: ly roſa, nō appellat ꝛ pro: q̄ ſupponit pro eo ꝙ
cognoscit' roſa: non autez pro eo q̄ est: z ideo 1z in omni
appellatione includat' differētia ꝛ pro: z eius cō ſignifi
catio: z ibidē nō sit ampliatio: vt dicēdo, intelligit' chi
mera. ibi tamē est respectus ad consignificationes verbi
non absolute: sed cum determinatione ad participiū: q̄
ſupponit pro eo q̄ est intellectū chimera: z id tamē nō est
appellare ꝛ pro: vt ſuperius notauī. ℂ Circa regulas ꝙ
appellatione ꝛ pro: is nota q̄ ille intelliguntur de verbo
non ampliatio ad istum ſenſum' q̄ ſi ſit de ꝑſenti non am
pliat: z non aliūde dū ſtracto, aut a ꝓcipiatio, aut ab alio
termino ꝛ. ℂ re autē ite particule ꝙnus' patet intuēti.
ℂ Pro appellatione amplia⁹ aduerte q̄ illa non est po
neda ꝓpter boc. nam appellare est restringi z determi
nari a verbo, ampliari autē est excedere cōsignificationē
verbi vel ꝛ. z non restringi ab illo. Restringi autē z nō
restringi sunt cōtradictoria. Et ideo ꝓpter rationē bam
teneo non dari talem appellationē: q̄ vnī est destructio
alterius. illa oia patēt diligēter intuenti. ℂ Ex illo loco
babes id q̄ ſuperius notauī in capl'o' ampliationis. ſ. q̄
terminus ſequens verbū nunq̄ ampliat' a verbo illo p̄
cedente cum appellet naturā illius. teneo enim vt puius
q̄ terminus ſequens verbū ſequat' naturā verbi: q̄ ſub
alio verbis est appellare illud. ℂ Pro appellatione fo
me. notādum ꝓ q̄ non teneo cum Paul. in boc quōd in
mutat q̄ terminus postponit' verbo concernenti actū mē
tis ampliat' ꝛ tamen cum boc appellet illud ſicut paulo
ante dixi de ampliationis appellatione. ℂ Et notandum
vlterius q̄ ſm Paul. oportet dicere q̄ respectu termini
ſequentis verbum concernentis ꝛ. Duplex est appella

Instantia.

Responſio.

Prioratio responſionis.

Confirmatio.

Ad rōnē pro rnōne dicē.

Ad ꝑfirma.

Obra rnſionē argui p°.

Argui 2°.

Obra rnſionē ad ijtātes p̄ma argui.

Responſio.

Petitio 2ª.

Petitio 3ª.

Responſio.

Wanfre.

Rnō. p°.

Rnōdi 1ᵐ.

Rnōdi 2ᵐ.

Rnōdi 3ᵐ.

Rnōdi 4ᵐ.

Rnōdi 5ᵐ.

tio, ꝑ̃ est appellatio ampli⁹, alia aũt appella⁹ fort. Ita
ola patẽt, videlicẽt totum illius ꝓcessum. Tu ep obstat fi
dicas ꝙ Pau. respectu talium ꝓbox nõ facit mẽtionem
de appellatione ampli⁹ ex alia enim dictis sequit ꝓ̃ti
tas dicti mei. C Nota 2º, ꝓ̃o i mã ꝙ in rei ꝓ̃itate recti⁹
est dicere cui⁹ ꝓ̃e. mã. q. i⁹ appel⁹ que ponit a Pau. esse
forme est rõnis. Sñ aduertẽdũ ꝙ ꝑter appellationẽ ꝓ̃is
dat 2º appellatio una forme, alia aũt rõnis. Appellatio
forme aĩr diffiniẽdo q̃ diffiniat Pau. est accep⁹ termini
ꝙ signãto suo formali respectu alicui⁹ ꝑbi vel participij
ꝓcedẽtis ꝙ denotat illũ ter minũ ꝛ̃ificari ꝑ mãli sig⁹
fo⁹¹ ꝓ̃ucto. Declaro ciẽdo exẽplo, ꝺ̃o. tu videbis pa
pã, nõ solũ ꝓ̃ponit ꝙ papa ꝓ̃o eo ꝙ est papa appellã
do tale ꝛ̃pectũ ꝓ̃ponit ꝓ̃o eo ꝙ erit papa. ꝓ̃o tpe ꝓ̃o
quo videbit⁹ a te. hũ modo ꝺ̃o. tu dices ꝓpositionem
verã. ly ꝓpositiones verã, appellat formã: q̃ ꝓponit ꝑ
illo qꝺ erit, ꝓ̃o vera: sed nõ ab⁹ ꝛ̃sed ꝓ tpe, ꝙ quo dicet a
te. ꝛ ſiñ⁹ dicas deĩtio tu ꝓ̃ãsibis. a. ſpaciũ. tu iegeb. ꝺ.
lectionẽ. rº oiuz talis verb oꝛ est appellatio forme. Sñ
põt ponĩ i⁹ q̃ o eis terminis ꝓ̃positus verbo nõ am⁹
plí⁹ ad bonũ ſenſus rect⁹ ab i⁹ ꝛ̃. ꝺ̃mõ nõ ſit ꝺ̃bũ ſub
ſtãtiuũ fuz, es, est, facit appellare formã. illa patẽt ex exẽ
plis datis. etiã diſcurrẽdo ꝙ oia alia. C Notãter dico nõ
ampli⁹, q. ꝺ̃o ad ſcibile poterit eſſe albus. ly antecẽdẽs,
non ſupponit ꝓ̃o eo qꝺ erit albus ꝓ̃o tpe ꝓ̃o quo pote
rit eſſe antecẽdẽs. vt ꝓ̃s intelligẽti. ꝺ̃o etiã tu intelligis chi
merã ity chimerã. non ſupponit ꝓ̃o eo qꝺ eſt chimera. ꝙ
tpe ꝓ̃o quo intellꝛ a te. vt ſatis ꝓ̃s, ſi⁹ dicas de alijs ta
libꝰ. C Dico vlteriꝰ notãter ꝺ̃mõ nõ ſit ꝺ̃bũ ſubſiſtãtiuũ, q. ꝺ̃o albũ, eſt nigrũ. non ſupponit ly nigrus, ꝓ̃o
eo qꝺ eſt nigrũ ꝓ̃o tpe ꝓ̃o quo eſt album. C Alia autem
eſt appellatio rationis, et eſt illa quã appellat Pau. appel
latione fame. ꝛ eſt quãdo termin⁹ accipit⁹ ꝓ̃o ſuo ſig⁹
ſm ꝓ̃priũ cõceptũ illius, z̃ boc denotat debere fieri a
verbo ꝑdẽte cõcernẽte actũ intellect⁹ vel volũtatis ꝛ̃ẽ.
vt ꝺ̃dotu intelligis chimerã. ly chimerã, appellar rõnẽ.
q. denotat ꝑ rale verbũ intelligis q̃ intelligis aliquid
ꝑ ꝓ̃priũs conceptũ chimere. ſimili modo ꝺicendo. tu
cognoſcis roſam. tu vis aurum. tu deſideras bonum vel
bonum. z ſic de alijs huiuſmodi ꝛ̃ẽ.

C Caput ꝓ̃mum tertij tractatus.

C Incipit tractatus conſequentiarum.

Cõſequentia eſt illatio ꝓ̃nis ex alijs: vt hõ currit. ergo animal currit. alijs voco, ꝓ̃ponẽ ꝓcedẽtẽ, nota rõnis: vt hõ currit. ergo animal currit. z nota rõnis nomino ly ergo. z ly igit, ꝙ hun⁹ diffõnis ꝺclaratiõe ſit hec ꝓ̃ia diuiſio.

Ira diffones ꝓ̃nis. C Aduerte ꝙ ꝓ̃nia põt qua ꝺrupl⁹ diffiniri. ꝓ̃mo modo ſic. ſic ꝓ̃nia eſt aggregatus ex ãte z ãte z nota illationis. Sc̃do formaliꝛ, z ſic cõſequẽtia eſt illatio ꝓ̃nis ex ãte. Tertio eſſici ente. z ſic ꝓ̃sequẽtia eſt oratio ꝑducta ꝑ ꝓ̃ſecutiua vel ratiocinia ĩtellect⁹. Quarto finaliꝛ z ſic ꝓ̃nia eſt inſtrm in
tellect⁹ ordinatũ ad diſcerniẽdũ verũ a falſo ꝑ ratiocinia. C Adhuc circa expoſitiones formalis diffõnis ſunt quatuor opiniones. C Prima eſt ſerabich dicẽtis ꝓ̃sequẽtiã eſſe relõnẽ ꝓ̃nis ad ãnis: ita q̃ eſt illatio ꝓ̃nis ex ãte. i. reſpect⁹ de ꝑmẽto relõnis ꝓ̃nis ad ãnã. Ex hac opione ſeq̃ q̃ nulla eſt ꝓ̃sequẽtia mala cuꝫ i mala nulla ſit ꝓ̃ſecutio ꝓ̃sequẽtis ad ãnã z ꝓ̃tiã relõnẽ ꝓ̃nis denoiat ꝓ̃sequẽtis in ꝺicto. relõ autẽ ãnis ad ꝓ̃sequẽs dicit antecẽdẽtia ꝙ ꝙ ãnia ꝺi ãnis. z ſic ly q̃ eſt ſignũ ꝺuaꝫ relõnũ ſm hãc opionẽ. C Scõa opio e Strodi. z ꝑmo ꝺenſiberi diceꝫ ꝓ̃ſequẽtia eſſe actũ intellect⁹: ita ꝙ ꝓ̃ſequẽtia eſt illatio ꝓ̃ſequẽtis ex ãnte. i. act⁹ intellect⁹ iſe rẽtis cõ ſequẽs ex ãnte. z ꝓ̃ſequẽtia eſt illatio ꝺe ꝑmẽto actionis: z ꝓ̃ſequẽter cũ illa illatio poſſit eſſe bona z mala ꝺa tur ꝓ̃nitia mala. z ex hac opione ſequit⁹ q̃ nulla eſt ꝓ̃ntia niſi in mẽte. ꝑs. q. act⁹ intellect⁹ qua⁹ dicit eſſe ꝓ̃ſequentiã nõ eſt niſi i mẽte. C Tertia opinio eſt Pauli pergulenſis ꝺicẽtis, ꝓ̃ſequẽtiã eſſe reſpectũ ꝺe ꝑmẽto paſſionis. Sñ ꝺicit q̃ ſicut ad calefactionẽ requiruntr tria. Primo act⁹ quo aqua actualr alteraꝫ. Sc̃do reſpect⁹ actionis quo ignis dicit calefacere. Tertio reſpect⁹ paſſionis quo aq̃ dicit calefieri. Ita in motu ĩrtionali quo ĩtellect⁹ aliqd ifert ex alio tria requiruntr. Primo act⁹ intellect⁹ iferẽs. Sc̃do reſpect⁹ actionis quo antecedẽs dicit iferre ꝓ̃ſequens ſalte inſtrmlr. Tertio reſpect⁹ paſſionis quo ꝓ̃ſa dicit inferri ex ãnte. z hoc modo dicit ꝓ̃ſequẽtia eſſe reſpectũ ꝺe ꝑmo paſſionis. Unde dicit ꝓ̃ſequẽtia eſſe nomẽ verbale ꝓ̃ncipaliꝛ ſignificãs cõſecutionẽ paſſiuã ꝓ̃ſequẽtis ex ãnte: ſicut paſſio dicit effect⁹ illatio q̃ actionis ſm Gilbertũ ꝑretanũ in libro ſex ꝓ̃ncipio. vult igit⁹ breuiter ꝙ ꝓ̃ſequẽtia eſt illatio: ꝺicẽt paſſio ꝓ̃ſequẽtis ex ãnte. C Quarta opio eſt cõis quã ſolũ reputo verã ꝺe mente magiſtri diffiniẽtis ꝓ̃ſequẽtiã z ꝓ̃ſequẽtia formaliꝛ ſumpta eſt, ꝓ̃ illatiua ꝓ̃nitia ex aliecꝺẽtẽ: z eſt ſiſe ac ſi diceret. Cõſequentia eſt, ꝓ̃ in qua ꝓ̃ungunt⁹ plures cathegoꝛ et per nor̃ illationis. Cloco aũt nor̃ illationis uoꝛ cõꝺitionis z nor̃ rõnis ut ſi nihil ergo igit. C. Ait ꝓ̃ſequẽtia ſoꝛmaliꝛ ſupra ſic. hoc ꝙ ꝺicit paſſio ꝓ̃ſequẽtis ex ãnte. ꝙ genus. z ꝺifferentiã indicat formaliꝛ quid eſt diffiniri: ſed ſta eſt ꝺẽ. ergo rẽ. Conſequentia nota cum maiori, minoꝛ, ꝺ̃bat⁹ q; ly, ꝓ̃ eſt genus ad cõꝺitionaleꝫ rõnale. z ſm magiꝛm in capꝺ. ꝺe hypotheticis. Ditia ꝺo eſt reſiduũ, ꝑ. per nor̃ illationis. C Forma enim in quacunq; ꝓ̃pone hypotheticaꝫ eſt nota vnicus cathegoricus. Un cauſa effectiua ꝓ̃ſequẽtie eſt ĩtellect⁹ agẽs q̃ ceteros ꝺiſcurſus ꝑducit. C Ca mãlis ſuꝫ termini ex q̃b⁹ cõſtruit. Cã formalis eſt talis cõpõ denotata per nor̃ illationis. Cauſa finalis eſt ſcire hue diſcerner verum a falſo.

Ira diffiniũ eſt ſciendũ q; ly ꝓ̃nia, pot dupl⁹ accipi. Uno mõ ſumaliꝛ, z ſic nõ eſt niſi q̃ꝺ opatio ĩtellect⁹ pq̃ ĩtelle ctus ſiſert vnã ꝓ̃ponẽ ex alia ſiue bene ſiue male. Del vnũ ſynonymũ cum ilia. z ſic ꝓ̃ſequẽtia in voce ĩbili aliud eſt q̃ ly. ergo vel igit ĩ mẽte aũt eſt talis opatio. z ſic ſemp eſt vnũ ſcomplexũ z ter minus ſincathegoꝛematicus. Alio⁹ accipit⁹ ꝓ̃ntia maiꝛ. z ſic ꝓ̃ſequẽtia eſt q̃ꝺ. ꝓ̃ hypotheticaꝫ rõnalis q̃ habeꝫ ꝓ̃o cõꝺitionali. z iſto modo nõ eſt vnũ ſimpler ſed cõple xum. z ſi⁹ dicaꝫ ꝺe ly illatio. qõ eiſdẽ modis acciꝑitur. Tũc aꝺ, ꝓ̃ponẽ reꝺucẽꝺo ꝺi q; cũ magiſtr ꝺeſcribit ꝓ̃nias ꝺeſcribit ꝓ̃ſequẽtiã 2º mõ. z ſic ly ꝓ̃ſequẽtia. eſt termin⁹ 2º ſignificãs veras ꝓ̃ſequẽtias: z hs ꝺuo figũt⁹ nõ diffiniũt. ꝓ̃ſeaur ſibi ſiſiſed. ꝓ̃ſiue ſignificatiꝫ ꝓ̃onalib⁹. Et ſi petiſ in quo ꝺiffert ꝓ̃ſequẽtia ꝓ̃o modo a conſequentia 2º mõ ꝺicturr⁹ q; ꝺiffert ſicut ꝑas a toto: q; ꝓ̃ſequẽtia ꝓ̃ imo nõ eſt ſola nota illationis. ſed 2º mõ eſt aggre gatũ ex nota z antecẽdẽte z ꝓ̃ſequẽte. C Circa diffiones nota q; intelligiẽ ſic. conſequentia eſt illatio. i. ꝓ̃poſitio q̃ꝺam illatiua conſequẽtia ex antecẽdente. i. habens notam illationis per quã: aut per ſecum ſynonymã iſertur ab intellectu vel ſenſu conſequẽs ex antecẽdente. et 2º modo intelligiur diffiniũ ſic. conſequẽtia eſt illatio. ideſt nota illationis per quã: aut ſecum ſynonymam in-

Conſequẽtie diffinitio. ꝓ̃mo tho 1ª capitulo 1º. Pau. lo. ma. 2ª. fo. 133ª. 2ª. dñt. qꝫ cõditionaliuꝫ vſq; ad fol. 144ª. ſa. ꝓ̃. ibi ſdcr. Ockam. Wegbius. Marsilius ꝓ̃ᵐ.

Diffiones ꝓ̃nitie.

Opio ſcie.

Marsilius 2ª. Opinio 3ª.

Opio quã

Ritius. Marsilius ꝓ̃

fertur consequens ex antecedẽte: que nota est cõiunctio habẽs officium vnlendi ⁊ cõfundendi cõfuse tñ imobiliter. ¶ Sed ꝫ istã diffinitionẽ arguit: qꝫ subordinet ly a huic: cu est igit tu es. Tũc ly a, est ꝓpria: ⁊ tñ sibi nõ infert ꝓpõs ⁊c. ¶ Rñ°. vt supra pluries est responsum.

Cõra diffinitionẽ arg°.

Relpõsio. p° diuiõ. pa. 18. pn. 1. du. cor. 2°. cõ. p°. 1. 19 ciuũ. cor. 2°. con. 4°. 1. c° p°. 8. tra. lo. g. p°.

¶ Cõsequẽtia ⁊ alia bona alia mala. ꝓpria bona est illa cui⁹ oppositũ ꝓpriꝫ repugnat asiti: vt tu es hõ: g tu es aial: nam hec duo repugnãt: tu es hõ: ⁊ tu non es aial: ideo ista ꝓsequẽtia fuit bona: ꝓpria mala est illa: cuius ꝫdictoriũ ꝓpriꝫ stat cũ asitere vt tu es hõ: g tu sedes: ná hec bene stãt simul: tu es homo: ⁊ tu non sedes: ideo ista consequẽtia non valuit.

Mẽgbus. Horãdũ p°.

Aduerte ꝑ circa diffões istas q alij alr diffiniũt ꝓsequẽtiã bonã ⁊ malaꝫ. Nã Strod⁹ dicit. Cõsequẽtia bona est illa qñ nõ pót ita esse sicut adeq̃te sigrur p añs: qn sit ita fiẽ adeq̃te significat ꝑ ꝓsequẽs. Mala ẽ ño est q̃ndo stat ita esse sicut adeq̃te significat ꝑ antecedẽs: ꝫ nõ sit ita fiẽ adeq̃te significat ꝑ ꝓsequẽs. Et cõiter auctores volũt q iste diffões itelligant i sensu cõposito: qũo aũt boc dixim⁹ supra ꝓsequẽtias Strodi vide ibi. ¶ Alij diffiniũt sic cõiter. Cõsequẽtia bona est illa cuius nõ pót añs esse verꝫ sine ꝓsequẽte. Mala ño est illa cuius añs pót esse verũ sine ꝓsequẽte. Et iste diffões eedem sunt in sentẽtia cũ ꝓmissis sunt tñ clariores. Magister ño aliter ⁊ optime diffinit vt patet. Oẽs tamẽ veniunt ad idẽ: ná si nõ pót añs esse verꝫ sine ꝓsequẽte: oppo^m ꝓsequẽtis repugnat añti: ⁊ si oppo^m ꝓsequẽtis repugnat añti: nõ pót antecedẽs esse verꝫ sine ꝓsequẽte. ¶ Aduerte 2° qd sit aliqd alteri repugnare. vnde Strodus in 24° regula in ꝓsequẽtijs ponit dicã iter aliqd alteri repugnare ⁊ nõ posse stare cũ alio: ⁊ dicit q q̃libꝫ inuicem repugnãt nõ stãt simul: ꝫ nõ es. Nã ad hoc q aliqd nõ stet cũ alio sufficit q copulatiua cõposita ex illis sit ipolis sine includat ꝫdictionẽ sine nõ: sed ad hoc q repugnet alteri: requirit vt vna illaꝝ formalr inferat ꝫdictoriũ alterius. Vnde illa nõ starent simul: tu nõ es albus: ⁊ nihil est: qꝫ 2° pars nõ est pollentamẽ nõ repugnãs: cũ neutra illaruꝫ inferat formalr ꝫdictoriũ alteri⁹: ex quo q̃libet est cathegorica pure negatiua: ⁊ tũc ꝛm ipsum ad ꝟ q ꝓsequẽtia bona sit: sufficit q opp^m ꝓsequẽtis nõ stet cuꝫ antecedẽte: q̃uis illi nõ repugnet: vt illa ꝓsequẽtia est bona: tu nõ es albus: ergo aliqd est qa oppo^m ꝓsequẽtis nõ stat cuꝫ antecedẽte: sed nõ repugnat cum antecedẽte. Magister ño nõ facit differẽtiã inter repugnare alteri: ⁊ non stare cũ alio. Quicqd enim ẽm Magistrũ repugnat alteri nõ stat cum alio: quicqd nõ stat cũ allo repugnat illi. ¶ Repugnare ergo alteri est non stare simul cum illo. Illa ño non stant simul ex quibus non fit vna copulatiua polis. Non repugnare ño alteri est stare cum alio. Stare autẽ cum alio est q possit fieri vna copulatiua polis.

K

Horãdũ 2°.

Pon. sopd 34. cõ. 4°. li.

Circa diuisionẽ nõ q ꝓsequẽtia dicit in bonã ⁊ malã diuisione logicali vt supꝫ. ꝓsequẽtia bona dicit q est illa: cuius oppo^m ꝓsequẽtis est aptũ repugnare asiti: vel est illa q̃ subordinat vni tali. mala aũt est illa: in qua oppo^m ꝓsequẽtis stãte sua figũre stat cũ asite, i. nõ est aptũ repugnare antecedẽti: neq; subordinari vni tali.

Ritius. Horandum.

2ª diuisio.

¶ Scõa diuisio est ista. Consequẽtiaꝝ bonaꝝ alia formalis alia mãlis: ꝓpria bona ⁊ formalis est illa. cuius cõtradictoriũ ꝓpriꝫ formaliter repugnat antecedẽti: vt tu curris: g tu moueris. voco illa formaliter repugnare que nõ sunt imaginabilia stare simul absq; contradictione: vt tu curris: ⁊ tu nõ moueris: ꝓpria bona ⁊ mãlis est illa cuius cõtradictoriũ ꝓpriꝫ materialr repugnat asiti: vt deus nõ est: ergo nullus hõ est. Illa dicũt materialr repugnare que nõ possũt stare simul: sũt tñ imaginabilia stare simul absq; contradictione: vt deus nõ est: ⁊ aliqs hõ est: ꝫ ista non possint simul stare ꝓpter impoñtatẽ illius: deus nõ est: tñ sunt imaginabilia stare simul absq; aliq̃ ꝓtradictione: q; q deus non sit: ⁊ aliqs homo sit: non videtur implicatio contradictionis.

Aduerte ꝑ q alij aliter diffiniũt ꝓsequẽtiã bonaꝫ formalẽ ⁊ mãlẽ. Strodus eni in ꝓsequẽtijs suis dicit. Cõsequẽtia formalis est cuius si sicut adeq̃te significat ꝑ antecedẽs itelligit esse: ita sicut adeq̃te significat ꝑ ꝓsequẽ itelligit eẽ. Mãlis ño q oppo^m. Vl ꝓsequẽtia bona ⁊ formalis est illa: cuius cõsequẽs est de formali itellectu antecedẽtis. mãlis ño est illa: cuius cõsequẽs nõ est de itellectu formali antecedẽtis: sematis tamẽ ꝓditionib⁹ reqsitis ad ꝓsequẽtiã bonã. Et circa has litigant auctores an sint itelligẽde in sẽsu cõpoito vel diuiso: ⁊ sunt opiniones ad vtrãq; partẽ. ¶ Aduerte tñ q diffões ille sunt diffões ꝓsequentie formalis simplr q est bona de fora. Et ideo strictius capit Strod⁹ q̃ Magister dic: qa ille diffinitiones nõ cõpetũt cuilibet formali: sed tñ formali simplr: que dã bona de forma. Magister aũt semp in districto loquẽs ponit dãz inter formalem ⁊ bonã de forma. Et ideo alr dicit. s. ꝓsequẽtia bona ⁊ formalis est illa: cuius ꝫdictoriũ ꝓsequẽtis formalr repugnat asiti. Mãlis ño cuius ꝫdictoriũ ꝓsequẽtis mãliter repugnat asiti. Et optie declarat qd est formalr repugnare ⁊ qd mãlr dicẽs: illa formalr repugnare q̃ non sunt imaginabllia stare absq; ꝫdictione. Illa ño mãliter repugnare que nõ possũt stare sil: sunt tamẽ imagiabllia stare simul absq; ꝫdictione. Exempla habenꝫ in textu.

Mẽgbus. Horãdũ p°.

Horãdũ 2°.

Circa diffinitiones istius diuisiõis dicas sic. ꝓsequẽtia bona ⁊ formalis est illa in qua oppo^m ꝓsequẽtis formalr repugnat antecedẽti. i. est aptũ cũ antecedẽte facẽ copulatiuã iplicãtẽ ꝫdictionẽ. Que ꝫdictio resultat merito antecedẽtis: ⁊ oppositi cõsequẽtis collectiue. Exẽ^m. dicimus q ista est formalis. Tu es hõ: igit tu es aial: q; ista copulatiua facta ex antecedẽte ⁊ oppoito ꝓsequẽtis. s. tu es hõ: ⁊ tu nõ es aial: iplicat ꝫdictionẽ: que ꝫdictio resultat merito vtriuslꝫ pris: ⁊ nõ merito vni⁹ tñ: vt pz: q; nulla illaꝝ de per se iplicat. Consequẽtia aũt bona ⁊ mãlis est illa que est bona: sed oppositum ꝓsequẽtis cũ antecedẽte nõ infert ꝫdictionẽ resultãtẽ merito vtriuslꝫ. Exemplũ. tu es: ⁊ tu nõ es. igit tu sedes: illa ꝓsequẽtia est bona ⁊ mãlis ⁊ nõ formalis: q; ꝫ ex oppoito ꝓsequẽtis cũ antecedẽte sequat ꝫdictio: q; segtur te esse: ⁊ te nõ esse. hoc tamẽ nõ est merito antecedẽtis ⁊ oppositi consequẽtis: sed merito antecedẽtis tñ.

Ritius. Horandũ

¶ Iuxta istã diffinitionẽ ponunt due regule. Pria ex ipoli sequit q̃libet. Scõa nec̃ium sequit ad q̃libet: ⁊ itelligant iste due regule q illa ꝓpria est bona ⁊ mãlis in qua añs est ipole vel ꝓs necessariũ subductis alijs modis q̃bus ꝓsequẽtia foret bona ⁊ formalis.

Vide Pon. sopoſ. 34. 4ũ cõ. 3ª pn. 3. 2 du. cõ. p° cuꝫ cor. duob°. 1. c° p°. 8 trac. 12. par. 2ª. 1. sopd. 34. cõ. p° 1. 2°. 1. 3°.

Mẽgbus. Horãdũ.

Pro intellectu bar regulaꝝ est sciendũ q impole dicit tripli. s. per se.

Impossibile tripliciter. L per accidēs: z p̄ reflexionē. ¶ Impoſe per ſe eſt illud qđ adeq̄re ſignificat ſicut nō p̄t eſſe nec potuit eſſe nec poterit eſſe: vt hō eſt aſinus. Per accidēs eſt illud qđ ſignificat ſicut nō p̄t eſſe: nec poterit eē: ſed aliq̄n potuit eſſe. vt Adā nō fuit. Impoſe per reflexionē eſt illud qđ aſſerit ſe eſſe impoſſe: vt hoc eſt impoſſe ſcipſo demōſtrato. Impoſe per ſe eſt duplex: q̄dā nō implicans ꝺdictionem: z q̄dā implicans ꝺdictionē. Exēpluz primi. vt deus nō ē. Implicans ꝺdictionē eſt duplex: q̄ q̄dā formalr z explicite implicat ꝺdictionē: vt tu es: z tu nō es. Q̄dam vo virtualr ſiue implicite. verbi gra. tu differs a te. ſilr hō eſt aſinus: z ſimilr tu ſcis te eſſe lapidē. ſilr tu credis p̄ciſe q̄ aliquis homo decipitur. ſimiliter tm̄ pater eſt.

Necessariuz tripliciter. M ¶ Neceſſariū ſimilr dicitur tripl'r. ſ. per ſe: per accidēs: z per reflexionē. Per ſe eſt quod adequate ſignificat ſicut nō poteſt nec potuit nec poterit non eſſe: vt deus eſt. Per accidens vo eſt illud qđ ſignificat ſicut non p̄t nec poterit nō eſſe. potuit tamē nō eſſe vt Adam fuit. Per reflexionē eſt illud qđ aſſerit ſe eſſe neceſſariū. ¶ Ad p̄poſitū cū dicit ex impoſſibili ſequit quodlibz intelligit de impoſſibili p̄mo mō. Similiter cuz dicit neceſſarium ſequit ad q̄libet intelligit' de neceſſario p̄mo modo. ſ. p ſe z nō alijs modis. Et ſubdit. magiſter q̄ ille due regule quādo ꝓſequētia eſt bona z mālis. ſ. in qua antecedēs eſt ipoſſibile vel ꝓñs eſt neceſſariū: itelligunt ſubductis alijs modis quādo ꝓſequētia foret formalis. ſ. quādo nō arguit fm aliquē moduz formalē de q̄bus dicet infra tē.

3ª diuiſio. ¶ Tertia diuiſio eſt iſta. Cōſequētia z bona z q̄dam eſt bona de forma: z q̄daz eſt bona de mā. cōſequētia bona de forma eſt illa cui q̄libet cōſimiliſ in forma eſt bona: vt albedo vi. ergo colo: videt: ille ꝓñtie ſunt ſilis forme q̄ hñt ꝓſimilē mo arguēdi ꝓñtie ſoſalis ō q̄b⁹ modis dicet poſtea: z cū hoc aſſūta: z ꝓñtia

Mādū. ſint ſilia in forma. ¶ Notādū q̄ ille cathegorice ſunt ſilis forme q̄ ſic ſe habēt. q̄ ſi vna eſt affirmatiua de ſcō adiacēte vel de tertio: z alia ſilr. z ſi vna eſt particularis' idefinita vel ſingularis: z alia ſilr. Jtez ſi vna eſt excluſiua, exceptiua, reduplicativa, vel modalis in ſēſu cōpoſito vel diuiſo: z alia ſilr. Jtem ſi vna eſt de termino ſimplici, vel cōpoſito, copulato, diſiuncto, vel cōditionato: z alia ſilr. ideo iſte nō ſunt ſilis i forma. hō vel aſin⁹ currit: z hō currit: q: vna eſt de termino ſimplici: z alia ō cōpoſito. Silr iſte nō ſunt ſilis in forma. gli bet hō currit: z aliqs aſin⁹ mouet: q: vna eſt vlis: z alia pticularis: ſed ille ſunt, ſilis in forma. hō eſt aſin⁹: z hō ē aial: nō obſtāte q̄ vna ſit neceſſaria: z alia ipoſſis: q: habēt oēs ꝺditiones aſſignatas: ex quo ſequit. ille cōſequētie ſunt ſilis in forma. hō currit: ergo aial currit. albedo videt: ergo colo: videt: q: habēt cōſimilē modū arguēdi ꝓñtie formalis: vtro biq; enim arguit ab inferiori ad ſuuz ſupius affirmatiue: z antecedētia z cōſequētia ſunt ſimilia: vt patet ex conditionibus aſſignatis:

Mēgbus Notādū. ¶ Aduerte fm Magrm q̄ ad hoc q̄ q̄libet ſibi cōſimilis in forma ſit bona due requirunt ꝺditiones. ¶ Prima q̄ habeant cōſimilē modū arguēdi ꝓñtie formalis: de quib⁹ modis dicet poſt. puta ſi in vna arguit ab iferiori ad ſuū ſupius: z in altera: z ſic de alijs. ¶ Scōa eſt q̄ aſſūta z ꝓñta ſint ſimilia in forma. ¶ Ad q̄ cognoſcēdum eſt opus ſcire q̄o ꝓpones ſint ſiles in forma cum aſſūta z ꝓñta ſint ꝓpónes. Uñ ꝓpónes hypotherice ſūt ſiles forme: quaz cathegorice z note illaz ſunt ſiles forme: vt[ſ] aial currit: z ſuba mouet' eſt ſimilis in forma huic aſinus currit: z lignū cōburit' ſed ꝓpónes vere cathegorice ſūt ſiles in forma que habēt tres cōditiones habēt. ſ. q̄ ſint eiuſdē q̄litatis ponētes in numerū: vel nō eiuſdē quātitatis: vel p̄ter quātitatē eiuſdē ſimplicitatis vel cōpoſitionis. Dico p̄ eiuſdē q̄litatis: vt ſi vna ē affirmatiua z alia: z ſi vna ē negatiua z alia: z no tanter addit' ponentes in numer⁹ vel nō. l. ſi vna ſit de 3⁹ adiacente z alia: z ſi vna eſt de 2⁹ adiacente z alia. Propoſitiones enim de 3⁹ adiacente dicunt ponere in numeruz. de 2⁹ vo nō ponere in numerū: vt dicit Pbs in 2⁹ poſterioz. Dico 2⁹ eiuſdē quātitatis vel p̄ter quantitatem: vt ſi vna eſt vñs, vel particularis, vel idefinita vel ſingularis: z alia ſilr. Et ſi vna eſt exceptiua excluſiua, vel reduplicativa, vel modalis in ſenſu cōpoſito, vel diuiſo, z alia. Dico 3⁹ eiuſdē ſimplicitatis vel compoſitionis: vt ſi vna eſt de extremo ſimplici vel cōpoſito: diſiūcto vel cōditionato: z alia ſilr. ¶ Ex quo ſequit dicit Magiſter q̄ iſte ꝓſequētie ſunt ſimiles in forma. homo currit: ergo aial currit. albedo videt: ergo colo: videt: q: ſaluate ſūt due dicte ꝺditiones. ¶ Prima q: hñt cōſimilē modū arguēdi ꝓſequētie formalis: q: vtrobiq; arguit ab inferiori ad ſuuz ſupius affirmatiue. ¶ Scōa. q̄ aſſūta z ꝓñta ſint ſimilia in forma: vt patet ex cōditionibus aſſignatis.

¶ Conſequentia bona de materia eſt illa que eſt bona z non q̄libet ſibi conſimiliſ in forma ē bona: vt tu nō es hō: ergo tu nō es aial: iſta cōſequētia eſt bona: q: cōtradicto: ſuuz conſequētis repugnat antecedēti: z non quelibet ſibi conſimilis in forma eſt bona: vt hoc non eſt homo: ergo hoc non eſt animal.

Mēgbus. Hec diffinitio de ſe patet. Declarenms' ergo exēpluz magiſtri q̄o hec ꝓña eſt bona de mā. tu non es hō: ergo tu non es aial: cuz ois bona de mā ſit bona z formaliſ fm magiſtrūz nō ſit bona de forma. Oſtia non ſit bona de forma p̄z: q: non q̄libet ſibi ſilis in forma eſt bona: vt iſta nō valet: hoc non eſt hō demōſtrato aſino. g̃ hoc nō eſt aial: q̄ tñ ſit bona z formalis ꝓbat' q: ex ꝺdictorio ꝓſequētis: ſeq̄t formaliter ꝺdictoriū aſſūtis. ꝓbatur: q: ſeqtur. tu es aial. g̃ tu es a 3⁹ adiacēte ad 2ᵐ adiacentē: z vltra. ergo tu es tu: tenet ꝓſequētia: q: oppoſitū cōſequētis nō eſt, imaginabile ſtare cum aſſūta: tunc vltra. g̃ tu es iſte hō: ab eode ad idem: z vltra. ergo tu es homo: ab inferiori ad ſuuz ſuperius. ergo a p̄ ad vltimum valet. tu es animal: ergo tu es homo: te demōſtrato dico: non autem aſino.

Lombardus. ¶ Ex ꝓdictis ſeqtur q̄ aliqua eſt cōſequētia bona z formaliſ que nō eſt bona de forma: ſicut p̄dicta z quelibet iſtarum: tm̄ pater eſt: ergo non tm̄ pater eſt. Tu ſcis te eſſe lapidē: ergo tu non ſcis te eſſe lapidem: z ſic de alijs. Tu credis p̄ciſe q̄ aliquis homo decipitur. ergo aliquis homo decipitur.

Pau. 13. p. Pau. ſolu.

Mēbus. Prima deducif sic.ois pars est.ergo pater est.ab exclusiua ad suā placentē z vltra.ergo filius est.hab vno correlatiuo ad reliquos.z vltra.g aliud a patre est.q3 oppositū sequentis nō est imaginabile stare cum antecedite vltra.ergo non ois pars est.q3 ex cōtradictorio vnius exponētis sequif contradictorius exponitis ergo a primo ad vltimū valet.ergo pater est.ergo non ois pater est. C2ª deducif ficta scis te esse lapidem:ergo tu es lapis:tenet pria:q3 nihil scitur nisi verum.tunc vltra. ergo tu non es homo.tenet.consequētia ab affirmatiua vnius disperari ad negatiuam alterius:ergo tu nō es tu: te demōstrato:tenet ā pria a supiori ad suū iferius negatio ne pposita inferiori z supiori:tunc vltra.ergo tu non es: tenet sequētia:q3 oppo sequētis non est imaginabile stare cū aliter.z vltra.ergo tu non scis te esse lapidem:et non sequētia a supiori distributo negatiue ad suū iferi?: ergo a primo ad vltimū valet.tu scis te esse lapidē:ergo tu non scis te esse lapidē. C3ª deducif ficta credis precise q aliqs homo decipiť:ergo tu credis precise verū: vel tu credis precise falsum.si credis, precise verum:z tu credis q aliqs homo decipitur:ergo aliquis homo decipit.si tu credis precise falsum.ergo tu decideris;sed tu es aliquis homo:ergo aliquis homo decipitur. CAduerte differentiā inter mālem tm z formalē tm:z forma lem de forma. Mālis tm est qū oppm sequētis nō pōt stare cum aliter.et tm imaginabile stare simul absq3 ditione. C Formalis tm est quādo oppositum sequētis nō potest stare cū aliter:nec potest imaginari stare simul. Formalis de forma est quādo oppm sequētis non potest stare cū aliter:nec pōt imaginari stare simul:z modus arguendi valeťn omni mā.z sic est triplex bonitas.s.bonitas mālis q bonitas illationis dicit:z bonitas formalis que bonitas modus arguēdi spālis dicť bonitas de forma q bonitas modus arguēdi generalis dicit. Materialis tm est aut qn antecedens est impossibile nō implicans contradictionem:aut quādo sequēs est necessaria deductis modis formalibus arguendi. C Poterit etiam esse mālis tm aliter q3 istis duobus modis:vt oīcēdo.ostne animal currit.ergo ois homo currit.ista cōsequentia est bona:quia oppositum consequentis repugnat antecedētiq3 bene repugnāt.onne animal currit: z homo non currit:quia ex bis sequif impossibile.s.homo non est animal in 4° modo 2ª figure.z tñ non est formalis nec de forma:q3 oppositum consequētis est imaginabile stare cum antecedente.Formalis tm est qm antecedens est implicans contradictionem siue formaliter, vt tu es,z tu nō es:siue virtualiter.vt tu differs a te. C Ad huc aliter:vt dicendo.tu non es homo.ergo tu,nō es animal.z similiter tu es animal:ergo tu es homo. C Attendendo q modus consimilis arguendi non valet in omnibus.erit autem de forma quando consimilis modus arguendi valebit in omnibus ꝛc.

Ritius. Notandum. Circa istam diuisionē intelligē diffinitiones sic.cōsequētia bona de forā est illa:cuius qlibet ꝛc.i. est illa que est bona z formalis:z qualiber tibi similis in forma:eriam est bona z formalis. C Sed dices.quid est forma consequentis:dicit q est modus arguendi generalis iam inuentus a logicis:sm quē sit consequētia bona z formalis. Exemplum.dicimus q ista est bona,z de forma.homo est igitur animal est:q3 bona est z formalis z qualiber tibi similis illi sm illum modum arguendi est bona,z formalis. Consequentia autez bona de materia est illa que est bona z formalis:non tñ qualiber tibi similis in forma est bona z formalis. Exemplū.ista.tñ pater est:igitur nō tñ pater est:est bona z formalis z nō de forma. Quia illa que est tibi similis.tam bona est.igit non tñ deus est.non est bona z formalis:ex sit bona z mālis ex quo antecedens est impossibile. C Sed hic est dubitatio an ista sit de forma.animal est.igit omne animal est. z videt q sic.q3 ista est bona.z qualiber tibi similis i forma est bona:q3 qualibet in qua arguet a particulari ad vniuersalem in 2ª adiacēte valebit. C Rñ q3 ista iam nō est de forma:q3 iam nō tenet ratione alicuius forme seu modi arguendi inuenti z nominati in logica:q3 quia nōdū composita est.talis regula in logica;ab idefinita ad suaz vniuersalem de secundo adiacente valet consequentia: sed ista generalis:a particulari vel indefinita ad suā vniuersalem nō valet consequentia.si tamē illa regula prius esset inuenta:credo q ista z multe alie que nō sunt bone de forma essent bone z de forma.

Caput scōm de regulis generalibus.

Quia lis cōsequētie quedā sūt regule vtes ponēdo ipsi ifinuātes notitiā.quaz pria est ista. Si alicuius ꝓsie ex ꝓdictorio ꝓfitis;sequtur ꝓdictoriū afitis:ista pria est bona:q3 vt ista:hō currit.ergo aial currit:q3 bene sequtur:nullū aial currit.ergo null? hō currit:vel nihil qō é hō currit. C Ex ista regla sequtur alia.vs.si alicuius ꝓsie ꝓdictoriū ꝓfitis nō est vltatiuū cōtradictoriū afitis:illa pītia nō valet. vnde nō sequitur:tu loqueris:ergo tu disputas:q3 nō sequit:tu nō disputas.ergo tu nō loqueris.

Dubium.

Responsio.

1ª regula. Pro regulis huius capli vide Paul. 10. pa. p. tul. 1. fo. 141. fa. 4. abi q. dictor me iou nostro q3 que ad fol. 147m. fa. 2ª. ibi. pone de ste mā. 1. c. 6ª. 8. et 9. ad 10. pare ubi nascus tuo situ.

Hec regula tribus limitationibus generalibus iudiget. C Prima si alicuius cōsequētie affirmatiue qō pro tāto ꝓdictoria illa sequētia negatiua nō est bona:nō si tu nen es aial,tu non es bō:z tñ ex ꝓdictorio ꝓsequentis:sequtur ꝓdictoriū afitis:q3 sequit:tu es bō.ergo tu es aial. C2ª denoiate a ly si.ergo.vel igit:q3 pro tāto ꝓdictoria illa sequētia nō est bona:nisi tu nō es aial:tu nō es bō:z tñ ex ꝓdictorio ꝓsequētis sequtur ꝓdictoriū afitis. C3ª fi gnificāe ꝑcile ex cōpositione luę partiū ꝑcile signitū ꝑ marie:q3 pp subordinationē ꝺ:q3 ista sequentia non est bona:tu es bō.ergo tu es aial.vbi subordinē vni mētali malez pp variationē significationis priū:q3 vbi pres nō significarent sic ꝑcise:sed illa:tu es aial significarent q tu es aial:z q tu es afinus:tadhuc nō valeret.z tamen ex ꝓdictorio ꝓsequētis sequeret ꝓdictoriū afitis. C Aduertendū pp curiosos iuuenes:q3 qz posset dubitare de ordine barū regularū ponitarum in 8 capitulo.s.q3re magister non seruauit ordinē Strodi in ꝓsequētijs suis in vigintiquinq3 modis quos posuit Strodus:minmo ꝑmisit ista tanq3 ꝑm regulā in ordine illius. C Rñdēdū q3 magister magna ex cā facit hoc mirū tenēdo ordinē. Cā.n. est:q3 ista ꝑ regula cū annexa est tante ꝑtatie z nēcitatis in logica:q3 sint ifi fundamētū totius discursus ītellect? nfri:z per has regulas inuente fuerūt oēs bone for me argumendi:sicut ps insplicienti ꝓcessus Phi in lib. priorum. vbi p has ꝑbat formas syllogisticas q3da esse vtiles:z q3da inutiles. Et Strodus sūt ꝑbādo alias regulas gnales sumit sepe illas:Jo magister ꝑmisit istaz cum annexa addēdo postea ꝑ ordinem alias regulas.

Ritius. Notandum.

Dubium.

Responsio.

C Secunda regula est ista. Si alicuius consequentie antecedens est verum:z ꝓfis similiter:q3 ex falsis verum:z verisimiliter:vt dicit Aristo. ꝓmo, priorum. C Ex ista

2ª regula. Paul. supp. vltimo cō. 3. cum cor.

sequunt regule. prima. Si alicuius cõsequẽ/tie bone consequens est falsum ꝛ antecedẽs similiter. Secunda. si alicuius consequentie antecedens est verum ꝛ consequens falsus: illa consequẽtia non valet. Ideo non sequit chimera que currit: nõ mouet. ergo chimera currit. q; antecedẽs est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ.

Mẽgbus. Blõm 5m. **Hec regula** regrit ꝙuoꝝ limitationes generales. ¶ Pñ est alicui ꝙ nõ bone qm̃ male nõ incõuenit aiã ee ver.ꝛ ꝓ nõ falsũ: sicut i mã insolubilib: vt fic arguẽdo, hoc est falsũ. ꝯ hoc est falsũ: ꝯtinue demꝰando ꝓ nõ ꝙ nõ ꝓcise significet: q; alr nõ ad mitteret, casus. nõ notũ est, ꝙ talis ꝓsequẽtie añs est ver:rũ: ꝙ nõ falsũ: nõ icõuenit: q; ꝓsequẽtia nõ est bona: qm̃ non̄ arg̃ a ꝑtibili ad ꝑtribile: nisi appareẽt: q; añs sigit ꝓcise carde⁹. ꝓsequẽs ꝛo hypothetice. 2.ª affirmatiue: ꝙm bone negatiue nõ incõnenit añs esse ver.ꝛ ꝓsequẽs falsũ. vt istius. nõ si tu es bõ; tu es bõ; ꝙ ꝛ bona: si cũ fuũ ɜ dicẽtoriũ sit falsum. ꝛ tñ añs est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ¶ 3ª denotata a ly si. q. velsigit: q; ista est bona: nisi tu es aial: tu nõ es bõ. ꝛ tñ añs est ver.ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ¶ 4ª significatio ꝓcise ex cõpõe suaꝫ partiũ ꝓmarie significantiũ: ꝑp subordinatiõe ꝛ variationes significationis ꝓtiũ: ista ꝓsequtia est bona: deus est. q; bõ est asin⁹. vbi subordinet vni bone: ꝛ tamẽ añs est ver:rũ: ꝛ ꝓsequẽs falsum. ꝛ silr ista est bona: tu es bõ. q; tu es aial. cuius tamẽ añs est ver.ꝛ ꝓsequẽs falsũ. posito ꝙ si significet te esse aial ꝛ te esse añnũ. Et ꝓhãc limitationem solnit arg̃m magri cũ ꝓhat ista ꝓsequentia esse bona: tu es bõ. q; tu nõ es bõ. vbi subordinet vni bone, meralicui ius tũ añs est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ꝓ ꝙ nõ est ɜ regula exquo nõ sigit ꝓcise ex cõpõne suaꝫ ꝓtiũ: ꝛ ꝓcise significaret ex cõpõne suaꝫ partium nõ posset subordinari vni bone. Et hec 4ª opinio est ratõe necessitatis ꝙ sine illa ꝙ libet ꝓsequẽtia mundi posset falsificariiõ in oib⁹ regulis est necessaria. ¶ Aduerte tñ vnũ: ꝙ ista modus arguẽdi valeat de ꝓsentiista ꝓsequẽtia est bona: ꝛ añs est ver rũ. ꝛ ꝓsequẽs ver. nõ tñ valet de ꝓterito nec de futuro. Unde nõ valet: ista ꝓsequẽtia est bona: ꝛ añs fuit ver. ꝛ ꝓsequẽs fuit ver. Silr de futuro nõ valet: ista ꝓsequentia est bona: ꝛ añs erit ver:ꝛ ꝓsequens erit ver. Dato enim ꝙ illina ꝓsequentia ꝛ bõ. ꝙ m es aial. ꝓ ꝙ ꝓ est añs oĩa fuerint ee post hoc erit. ¶ 5ª ꝓ ꝙ ꝓ ꝓsequens est ꝛ nõ ꝓ fit. ꝛ nũq; post hoc erit: nec ante fuit. añs vtriusq; ꝓsequẽtie est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ¶ Bene sequit cus ꝛrestrictiõe tali: ista ꝓsequtia est bona: ꝛ aliquãdo fuit ita sicut adeẽte figitur ꝓ añs. ꝙ ꝓo tũc fuit ita sicut adeẽte figitur ꝓsequẽs. ¶ Et silr sequtur. illa ꝓsequtia e bona: ꝛ aliquãdo erit ita sicut adeẽte figitur ꝓ añs. ꝙ ꝓ tũc erit ita sicut adeẽte significat ꝙ ꝓsequẽs. Silr vals ꝺdo. ista ꝓsequtia est bona. ꝛ aliq̃ fuit ita vel erit: ita ꝙ añs est ver. ꝙ ꝓ tũc fuit ita vel erit ita ꝙ ꝓsequens est ver: sicut añs in casu ꝓlecto est falsũ: ꝛ enim vñ fuerit illa ꝓpõnũdi ꝛa mẽ fuit añs nec vn̄q; fuit ita ꝙ añs illius. est ver: ꝛ añs fuerit ver. Silr vals facta tota restrictiõe ad ꝓteritũ vel futuꝝ: sic ista ꝓsequẽtia fuit bona. ꝛ añs fuit ver. ꝙ ꝓsequens fuit ver. illa ꝓsequtia erit bona ꝛ añs erit ver. ꝙ ꝓsequens erit ver. ¶ Aduerte vlteri⁹ ꝙ nõ valet iste modus arguẽdi cũ ꝛpali sicitia ꝓsequtia est bona. ꝙ quãdo cũq; añs erit ver: ꝓsequẽs erit ver. ꝙ ꝓ signata ista cõsequẽtia: si ea est añs. ꝛ nõ est opinio: ꝛ tamẽ non q̃cunq; añs erit ver. ꝓsequẽs erit ver: ꝛ q; sequit̃ forma/liter: nãq; añs erit ver. ꝙ non q̃cunq; añs erit ver. ꝓ ꝙ erit verum: ꝛ ꝓsequtia a fugioꝛi distributo negatiue ad

Hõadd 5m.

Hõadd 3m.

sua ꝓferitis: q; ꝛ valeat illa ꝓsequẽtia. nũq; añs erit ver. ꝙ nõ q̃cũq; añs erit ver: ꝓsequẽs erit ver: ꝙ ꝓbat alr sic. q; ex oppõito ꝓsequẽtis ꝛsequit oppõ⁹ añis formalr. se quit eni quãdocũq; antecedẽs erit ver: ꝓsequens erit ver: q; aliquãdo añs erit ver. quãdo ꝓsequẽs erit ver: tũc ꝓsequtia a ꝓbabiliori ad ꝓbabiliorẽ. nũc vltra: aliq̃ añs erit ver. quãdo ꝓsequens erit ver: q; aliq̃ añs erit ver rũ: ꝛ ꝓ tũc ꝓsequẽs erit ver: ꝛ ꝓsequtia ꝛ relatione relati ut ꝓplicatis in ter. ꝛ fuit. ꝓpontioabile oib⁹ ꝺdicibꝫ? regis tris: ꝛ vltra sequit: q; aliqui añs erit ver: ꝛ ꝓsequtia a copulatiua affirmatiua ad alterã eius ꝑt ꝓncipalẽ: ꝛ est oppo⁹ añis: q; ex oppo⁹ ꝓsequẽtis sequit oppo⁹ añis.

Hec regula regrit. ꝙuoꝝ limitationes gnales sunt. ¶ Pñ est alicui ꝙ ꝓsequtia est bone consequens: ꝛ ꝓ ꝙ ꝓsequens falsũ. ¶ 2ª denotata a ly si. q. velsigit: q; ista est bona: nisi tu es aial: tu nõ es bõ. ꝛ tñ añs est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ¶ 3ª significatio ꝓcise ex cõpõne suaꝫ partiũ ꝓmarie significantiũ: ꝑp subordinatiõe ꝛ variationes significationis ꝓtiũ: ista ꝓsequtia est bona: deus est. q; bõ est asin⁹. vbi subordinet vni bone: ꝛ tamẽ añs est ver:rũ: ꝛ ꝓsequẽs falsum. ꝛ silr ista est bona: tu es bõ. q; tu es aial. cuius tamẽ añs est ver.ꝛ ꝓsequẽs falsũ. posito ꝙ si significet te esse aial ꝛ te esse añnũ. Et ꝓhãc limitationem solnit arg̃m magri cũ ꝓhat ista ꝓsequentia esse bona: tu es bõ. q; tu nõ es bõ. vbi subordinet vni bone, meralicui ius tũ añs est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ꝓ ꝙ nõ est ɜ regula exquo nõ sigit ꝓcise ex cõpõne suaꝫ ꝓtiũ: ꝛ ꝓcise significaret ex cõpõne suaꝫ partium nõ posset subordinari vni bone. Et hec 4ª opinio est ratõe necessitatis ꝙ sine illa ꝙ libet ꝓsequẽtia mundi posset falsificariiõ in oib⁹ regulis est necessaria. ¶ Aduerte tñ vnũ: ꝙ iste modus arguẽdi valeat de ꝓsentiista ꝓsequẽtia est bona: ꝛ añs est ver rũ. ꝛ ꝓsequẽs ver. nõ tñ valet de ꝓterito nec de futuro. Unde nõ valet: ista ꝓsequẽtia est bona: ꝛ añs fuit ver. ꝙ ꝓsequẽs fuit ver. Silr de futuro nõ valet: ista ꝓsequentia est bona: ꝛ añs erit ver:ꝛ ꝓsequens erit ver. Dato enim ꝙ illina ꝓsequentia ꝛ bõ. ꝙ m es aial. ꝓ ꝙ ꝓ est añs oĩa fuerint ee post hoc erit. ¶ 5ª ꝓ ꝙ ꝓ est ꝛ nõ ꝓ fit. ꝛ nũq; post hoc erit: nec ante fuit. añs vtriusq; ꝓsequẽtie est ver:ꝛ ꝓsequẽs falsũ. ¶ Bene sequit cus ꝛrestrictiõe tali: ista ꝓsequtia est bona: ꝛ aliquãdo fuit ita sicut adeẽte figitur ꝓ añs. ꝙ ꝓo tũc fuit ita sicut adeẽte figitur ꝓsequẽs. ¶ Et silr sequtur. illa ꝓsequtia e bona: ꝛ aliquãdo erit ita sicut adeẽte figitur ꝓ añs. ꝙ ꝓ tũc erit ita sicut adeẽte significat ꝙ ꝓsequẽs. Silr vals ꝺdo. ista ꝓsequtia est bona. ꝛ aliq̃ fuit ita vel erit: ita ꝙ añs est ver. ꝙ ꝓ tũc fuit ita vel erit ita ꝙ ꝓsequens est ver: sicut añs in casu ꝓlecto est falsũ: ꝛ enim vñ fuerit illa ꝓpõnũdi ꝛa mẽ fuit añs nec vn̄q; fuit ita ꝙ añs illius. est ver: ꝛ añs fuerit ver. Silr vals facta tota restrictiõe ad ꝓteritũ vel futuꝝ: sic ista ꝓsequẽtia fuit bona. ꝛ añs fuit ver. ꝙ ꝓsequens fuit ver. illa ꝓsequtia erit bona ꝛ añs erit ver. ꝙ ꝓsequens erit ver. ¶ Aduerte vlteri⁹ ꝙ nõ valet iste modus arguẽdi cũ ꝛpali sicitia ꝓsequtia est bona. ꝙ quãdo cũq; añs erit ver: ꝓsequẽs erit ver. ꝙ ꝓ signata ista cõsequẽtia: si ea est añs. ꝛ nõ est opinio: ꝛ tamẽ non q̃cunq; añs erit ver. ꝓsequẽs erit ver: ꝛ q; sequit̃ forma/liter: nãq; añs erit ver. ꝙ non q̃cunq; añs erit ver. ꝓ ꝙ erit verum: ꝛ ꝓsequtia a fugioꝛi distributo negatiue ad

Mẽgbus. Blõm 5m.

Hõadd 3m.

Hõadd 5m.

Hõadd 3m.

Hõadd 5m.

Hõadd 3m.

Hõadd

q3 añs ẽ vep ꝛ ꝓsequẽs falsũ:nec arguit a ꝯuertibili ad
cõuertibile:cũ ꝓsequẽs hypothetice significet:ꝛ añs ca-
thegorice.si aũt ponerẽs q3 ꝓns significaret p̃cise cathe-
gorice.nõ admitterẽt casus. ¶ Per hãc g̃ pricipalẽ boneꝛ
excludit argum boc.ꝛ qõcũq3 factũ in mã insolubiliuz.
q3 iste regule tenẽt nõ in mã Insolubiliũ:z extra materiã
Insolubiliũ:q3 in mã Insolubiliũ stat ꝓsequẽtiã esse bonã
ꝛ antecedẽs esse vep ꝛ ꝓns falsũz:silr añs esse necessariũ
ꝛ ꝓsequẽs ꝓnigẽs.ꝛ silr añs est possibile ꝛ ꝓsequẽs ipos-
sibile. Aliq tamẽ addũt vnã ꝯditionẽ ad hãc regulã.s.q
ꝓsequẽs nõ asserat se esse impossibile qualr est in ꝓpoſi-
to. ¶ Rñdet etiã ad illud. Oẽ currẽs est añs. g̃ oẽ cur-
rens pot esse añs. cuius añs est possibile ꝛ ꝓsequẽs im-
pol:q3 seqr oẽ currẽs pot esse añs. ois hõ pot eẽ cur
rẽs:g̃ ois hõ pot esse añs. Di em q ꝓsequẽtia nõ est bo
na.ꝛ si pbas ꝓsequẽtiã eẽ bonã.q3 expenẽtes añtis ife-
rũt exponẽtes ꝓsequẽtis negat boc.ꝛ si tu pbas.q3 seq-
tur.currẽs ẽ añs. g̃ currẽs pot eẽ añs. tenet ꝓnia ab eẽ
ad posse affirmatiuc sine distributiõe. ꝓcedo illã.ꝛ segr.
nihil est currẽs qn illud sit añs. g̃ nihil est currẽs qn il-
lud possit eẽ añs. q3 qcgd est tale pot eẽ tale:ꝛ sic pz q
totũ ꝓns segr ex toto añte. nego illaz. Vñ dico q ex hac
2ª exponẽte añtis nõ segr exponẽs ꝓntis. q3 1ª exponẽs
ꝓsequẽtis est:nihil est vel pot esse currẽs qn illud possit
esse añs q̃ est falsa. Patet etiã ad illud:aliqõ currẽs pot
esse bõ:oẽ currẽs est añs. ergo añs pot esse bõ:ſ illa ẽ
in disiamlo.ꝛ nõ añs est possibile p3o vtraq3 parte:ꝛ ꝓse-
quẽs impossibile. Dicit q ꝓsequẽtia nõ est bona:nec est
in disiamlo:q3 mediũ supponit in maiori latius q̃ in mi-
nori:cũ supponat ampliative in maiori ꝛ nõ in minori:z
minor debet esse:omne currens potest esse añs. si debet
ꝓcludere talẽ ꝓnẽ:ꝛ tũc minor est ipolis sicut cõclusio.

5ª regula. ¶ Quinta regula est ista. Si aliqua est ꝓnia bo
na:ꝛ aliqd segtur ad ꝓns illud idẽ segtur ad
añs. vnde bñ segtur. homo currit. ergo aial
currit:ad qõ segr ergo corp9 currit. ideo be-
ne segr ad añs. hõ currit. ergo corp9 currit.
Ex ista regula sequuntur due regule. prima.

4ª regula. ¶ Quicqd aficedit ad añs/aficedit ad ꝓns:
vñ q3 hec ꝓntia est bona. hõ currit:g̃ aial cur
rit:ꝛ hec. tu curris. antecedit ad istaz. hõ cur-
2ª regula. rit. iõ aficedit ad istã. aial currit. ¶ Scõa re-
gula. a prio aficedẽte ad vltimũ ꝓsequẽs qñ
oẽs ꝓsequẽtie itermedie sunt bone ꝛ forma-
les ꝛ nõ variat:tũc cõsequẽtia est bona ꝛ for
malis. ꝟbi gra. hõ est:ergo aial est. aial est:er-
go corpus est. corpus est:ergo suba est:ꝛ sic
Secundum. a prio ad vltimũ segtur formalr. hõ est:ergo
suba est. Cõsequẽtie itermedie nõ sunt varia
re quãdo cõsequẽs prie ꝓsequẽtie est añs po
steriorꝭ cõsequẽtie sicut in exẽplo. Nullum
tẽpus est:ergo dies nõ est:dies nõ est:ꝛ aliq̃
hora est: ergo nox est. nox ẽ. ergo aliqõ tẽp9
est:ꝛ tamẽ nõ segtur a primo ad vltimũ. nul-
lum tps est:ergo aliqõ tẽpus est. pp variatio
nẽ factã:q3 prime consequẽtie fuit cõsequẽs
dies non est:ꝛ non fuit antecedens scẽ. sed
illa copulatiua. dies nõ est:ꝛ aliqua hora est.

Hec regula quatuor limitationes dictas requit. quaꝝ Mẽgbue. Rotandꝰ
gra breuitatis taceo. Sz p4 regula duas alias li
mitationes requit. quas magr intelligit in textu. Prima
q3 ꝓsequẽtie intermedie sint bone ꝛ formales:q3 alr a p̃
ad vltimũ ꝓsequẽtia nõ esset bona ꝛ formalis:que enim
semimas in premissis colligis in ꝯnc:ideo ista ꝓsequẽtia
non est bona ꝛ formalis a p̃ ad vltimũ. si nullũ tẽpus est
aliqõ tẽpus est sic arguẽdo. si nullũ tẽpus est:nulla dies
est. si nulla dies est/ꝛ allq hora est. g̃ nox ẽ:ꝛ vltra. si nox
est aliqõ tẽpus. g̃ a p̃ ad vltimũ. si nulluz tẽpus est:aliqõ
tps est:illa ꝓsequẽtia est bona ꝛ mãlis. nõ aũt sequalis. q3
2ª ꝓsequẽtia fuit mãlis tñ. ¶ Silr si deducat de p̃ ad vl
timũ. si tu curris/de9 est:sic arguẽdo. si tu curris/tu es ñ
tu es/cãtũ est. si cãtũ est/cã est. si cã est/cã ſm ordinẽ est. si
cã ſm ordinẽ est/cã p4 vel 2ª est. ꝛ vltra. g̃ p4/cã est. si p4 cã
est:g̃ de9 est:g̃ a p̃ ad vltimũ. si tu curris/de9 est. ¶ Dicit
q illa ꝓnia a prio ad vltimũ est mãlis tñ. q3 2ª ꝓsequẽtia
fuit mãlis tñ. ¶ 2ª limitatio est q3 tales ꝓsequẽtie inter/
medie nõ sint variate. Ad quã 2ª ꝯditionẽ duo regrũt.
Prl q3 ꝓsequẽs p̃cedẽtis ꝓsequẽtie precisẽ añs ꝓntie
ĩmediate sequẽtis. Scõm q3 sit eodẽ mõ acceptũ:pp pri/
mũ nõ sequit:q̃to magis ſtis:tanto magis bibl: q̃to
magis bibl:tãto minus ſtis:ergo a p̃ ad vltimũ:q̃to ma
gis ſtis:tãto minus ſtis:q3 Illud qõ est ꝓsequẽs p4 ꝓntie
nõ est añs sequẽtis. Propter 2m nõ sequit. tu curris:g̃ tu
curris:vel hõ est añs?ꝛ tu nõ curris:a pte disiũctiue ad
totã disiũctiuã:ꝛ vltra. tu curris vel hõ est añs?.ꝛ tu nõ
curris:g̃ bõ est añs?:a disiũctiua affirmatiua cũ destru
ctione vnius partis supra altera:g̃ a p̃ ad vltimũ:tu cur
ris. g̃ hõ est añs?:q3 ꝓsequens prime ꝓntie qõ fuit añs ?:ꝛ
nõ eodẽ mõ sumit in vtraq3. Nã dũ est ꝓsequẽs sumit di
siũctiue:dũ ẽo est añs sumit copulatiue. quãdo enim ar/
guit a disiũctiua cũ destructione vnius prie ad aliã illud
tenet copulatiue:q3 lz bẽat duas notas. s. disiũctionis ꝛ
copulationis:tamẽ nota p̃cipalis nõ est disiũctionis:ſz
copulationis:cuz nõ intẽdimus disiũgere:sed destruere.
¶ Destructio ẽo denotat p hãc notã/ꝛ/q̃ est nota copu
lationis. Et pp hoc soluit argũ magri cũ argt. quater/
narius est. ergo binarius est. binarius est. ergo ei9 medie
tas est p̃cise vnitas. ergo a p̃ ad vltimũ. q̃ternarius est. er
go eius medietas est p̃cise vnitas:q3 non est eodẽ mõ ac/
cepta ista. ppõ. eius medietas est p̃cise vnitas. dũ est ꝓnia
2ª ꝓsequẽtie:ꝛ dũ est ꝓsequẽs ꝓsequẽtie facte a p̃ ad vltm
rõne relativi:qõ variat figrationẽ ad variationez añtis. iõ
potest dici q regula intelligit extra mãm relativorum.

6ª regula. ¶ Sexta regula est ista. Si aliq̃ est cõsequẽtia
bona ꝛ aliqd stat cũ añte illud idẽ stat cũ con
sequẽte. ꝟbi gra. segr. omnis hõ currit. g̃ hõ
currit:ꝛ cũ añte stat q3 aliqõ corpus currat:ꝛ
qõ nullus añs9 moueat:ꝛ sic de aliis:nõ q̃z
istaz stat cũ ꝓnte. ¶ Ex ista regula segr alis.
vz. qcgd repugnat ꝓnti repugnat aficedẽti.
pz ista regula discurrendo per omnia.

Hec regula eisdem limitationes requirit:ꝛ p/ Mẽgbus. Rotãdꝰ
ter hoc illud argumentuz soluit:ꝛ
quod soler fieri. ista consequẽtia est bona. ergo tu es asi-
nus. per ly ista/demonstrando consequẽtiam nũc factaz:
q3 illa consequentia sit bona. probatur. q3 si nõ. oppositũ
consequentis stat cum antecedente. s. q3 est bona:ꝛ tu nõ
es asinus:tunc arguit. ista ꝓnia est bona:ꝛ tu nões añs?:ꝛ
ergo illa consequentia est bona. patet consequentia a co
pulativa ad alterã partẽ:opz ergo cõcedi istã consequẽ-
tiã eẽ bonã:ꝛ tñ cũ añte stat aliqd qõ nõ stat cum conse-
quẽte. Nã ista. tu nõ es asinꝰ:stat cũ añte:q3 antecedens

est possibile:z illa est nēcia:z tamē non stat cū consequē te cum contradicant. ¶ Dicit enim distinguendo antecedens pme ꝓsequentie:aut precise significet:aut non. si vis q precise significet nō admittit casus: q sequitur ꝫdictio.ſ.q si illa ꝓsequentia non est bona q sit bona:vt probatū est.z q si est bona non est bona. Naz si est bona z antecedens sic p̄cise significat.ergo antecedens est verum.tunc vltra.añs est verū:z consequēs falsū.ergo cōsequētia non est bona.si ℞o non ponatur illud añs significare precise admittamus:z concedimus consequentia sed añcedens est impossibile:z significat hyporbetice q ista consequentia est bona:z q ista consequentia non est bona:z ideo non stat secum aliqua propositio.

*regula. ¶ Septima regula. Si aliqua ex ꝓpōsitia bona scita a te eē bona:z añs est ꝓcedēdū a te ꝓpōs eiusdē est ꝓcedēdū a te. Ex qua sequūt due alie. Prīa si ꝓpōs est a te negāduz: z añs silr. Scōa si añs est ꝓcedēdū a te:z ꝓpōs negādū. illa ꝓpōsitia nō valz. ℞.g.ois hō est.ḡ añich̄ est.

Mēgbus. Notandū ¶ Hec regula vltra quatuor generales cōditiones regrit alias quatuor. vt dī cōiter.

¶ Prima scita a te esse bona z ꝓcedēda.z pp hoc nō inconuenit huius ꝓsequentie.tu es homo.ergo tu es aial. antecedēs esse concedēdū:z tñ ꝓpōs negandum:q consequētia non est scita esse bona ab eo. Silr si ponat q deꝰ est:conuertat cū ista ꝓpositione.hō est asinus.ꝑz q illa ꝓsequētia est bona.deus est.ergo hō est asinus:z tñ añs concedendū:z ꝓsequēs negandū.q illa consequētia nō est concedenda:qñ extra tēpus bene respondēdo nō cōcederetur. Et hoc ſm Dentisber. Scōm tñ Strodū cōsequēs est concedendū:z tñ si ꝓponat respōdet ipsū negando:z ſm hoc nō opz addere istā particulā:ꝓcedēda. ¶ Scōa merito tue cognitionis: z pp hoc nō inconuenit q vbi fiat consequētia:cuius añs fuerit latinum:z cōsequēs grecū:q3 fit a cōuertibili ad cōuertibile:vt dicēdo hō currit.ḡ antropos trechit:z fide oignus oicat tibi istā consequētiā esse bonam:tūc iz ista ꝓpītia sit scita a te esse bona:tñ antecedēs est a te ꝓcedendū:z ꝓpōs non:q3 ꝓpōs non est intellectū. ¶ Tertia sciēdo q ex concedēdo non sequit non concedēdū:q3 vbi aliquis credat ex vero sequit falsuz in cōsequētia bona:z ex cōcedendo non concedēdū ignorādo p̄cepta logice:vt pōt rusticus crederet tūc illius ꝓpītie.tu es homo.ḡ tu es aial.añs est cōcedēdū:z ꝓsequēs negādū a rustico. ¶ 4ª nec repugnat ꝓsequēs esse concedēdū.pp hāc ꝓsequētiā boc non est concedēdū.ergo boc nō est cōcedēdum:continue demōstrādo ꝓsequēs cuius añs est ꝓcedēdū z ꝓsequēs non.cū asserat se non esse concedēdū:z tamē oēs ꝓditiones habet excepta vltima. ¶ Mibi tamē apparet saluo meliori iudicio q sola vna ꝓditio sufficiat vltra illas oēs gnāles:quā tāgit magr.ſ.q ꝓsequētia sit scita esse bona:nec est op9 ponere scām meritū sue cognitiōis:q3 si scis istā cōsequētiā esse bonā vel merito tue cognitiōis vel aliter:z antecedēs sit itellectū.ergo ꝓsequēs est itellectū:z ꝑz p tertiā regulā Strodi. Tertia etiā ꝓditio supfluit vbi dicit sciēdo q ex concedēdo nō sequit;nō ꝓcedēdū:q3 vbi aliqs credat ex ℞o seq falsū:ꝓsequētia non est scita esse bona:z nō sequit.tu credis istā ꝓsequētiā eē bonā:z ita est q ꝓsequētia est bona.ergo tu scis ꝓsequentiā esse bonaz:sed aliter arguit:tu credis istā ꝓsequētiā esse bonā:z ita est q ista ꝓsequētia est bona ſm istū modū quē credis.ergo tu scis ꝓpītiā esse bonā:sed minor est falsa.ſ.q ꝓpītia sit bona ſm istū modū arguēdi quez credis:q3 tu credis ex ℞o seq falsū.ideo non est bona ſm istū moduz arguēdi quē credis. ¶ Quarta ꝓditio ēt est supflua vbi dī q nō repugnat ꝓsequēs eē ꝓcedēdū:q3 vbi ponat cōsequēs sic p̄cise significare nō admittit casus.vbi autem nō ponat p̄cise nō valet ꝓsequētia:q3 nō arguit ab eodē ad idē:q3 antecedēs figit barbegorice.ꝓsequēs ℞o hyporbetice:exquo est isolubile:z sic ꝑz p istā solā ꝓditionē.ſ. q ꝓpītia sit scita esse bona cessāt oēs instātie:z ꝓpter hoc soluit instātia magri cum arguit.hō currit.ergo risibile currit:ꝓsequētia est bona. Ponat tñ q añs sit positū tibi z ꝓsequēs depositū.tūc añs est cōcedēdū z ꝓsequens negāduz. Dicit q ꝓsequētia nō est scita esse bona:qñ ex duob9 admissis sequit oppm eius. Seqt enī añs est cōcedēdū z ꝓsequēs negādū.ergo ꝓpītia nō ē scita eē bona.

8ª regula. ¶ Octaua regula. Si aliqua est ꝓpītia bona scita a te esse bona:z añs est scitū a te:ꝓpōs eiusdem est scitum a te: vt tu es hō:ḡ tu es aial. Et notanter dī scita a te esse bona:q3 ista ꝓsequentia est bona: brunellus est asin9.ḡ brunellus est rudibilis:z añs est scitū ab aliquo: a quo tamen non est scitū ꝓpōs:q3 forte nescit consequentiam illam esse bonam.quare ꝛc.

Mēgbus. Notandū ¶ Hec regula vltra q̄tuor gnāles limitationes regrit alias q̄tuor assignatas scōe regule:vt cōiter dī. ¶ Prīa scita esse bona:qñ ista ꝓpītia est bona.tu es hō.ḡ tu es aial:z tñ añs ē scitū a rustico.ꝓpōs nō:q3 nō ꝓcederet se eē aial. ¶ Scōo merito' tue cognitionis:q3 illius ꝓsequētie hō currit.ḡ antropos trechit credit a te eē bona:q3 fidē adhibes fide dignoz:añs ē scitū z ꝓsequēs nescitū:q3 nō est itellectū a te. ¶ Tertio sciendo q ex ℞o nō sequit falsū in ꝓpītia bona:qñ vbi crederes ex ℞o seq falsū:z crederes firmiter te esse boiez z nō aial.tūc illa ꝓpītia est bona:tu es hō.ḡ tu es aial:scita eē bona:q3 firmiter credis:z ita est merito tue cōsiderationis cū tota ꝓsequētia sit latina:z añs est scitus:z ꝓpōs nō:qñ tu non scis ex ℞o non seq falsū:imo credis ex ℞o seq falsū in ꝓsequētia bona. ¶ Quarta. z non repugnat ꝓpōs sciri:z pp hoc soluit argumentū magri cuz arguit: hoc est nescitū.ḡ hoc est nescitū:p vtrūq3 hoc demōstrādo ꝓsequēs.silr soluit illa. Ois ꝓpositio scita est affirmatiua.ḡ nulla propō scita est negatiua. Potes tamē dicere vt in 7ª regula oicit q vna ꝓditio sufficit.ſ.q ꝓsequētia sit scita esse bona non faciendo vtiam inter consequētias scitā a te esse bonā:z ꝓsequētiā sciam a te. Quia tamen Dentisber in tractatu de scire z dubitare ponit differentiā inter ꝓpositionē esse scitam esse verā:z ꝓpositionem esse scitaz. Unde vult q aliqua ꝓpositio sit scita a te esse vera:que tamē nō est scita a te:q3 ad hoc q aliqua ꝓpositio sit scita esse vera sufficit:q sciās ita esse sicut illa significat:sed ad sciēdū illā regrit:q sciās ita esse sicut illa significat:z sciās illam sic significare:z ideo vbi scias boiem currere.tu scis illaz esse verā.antropos trechit:z tamē tu nescis illā:posito q tu nō itelligas illā. Forte go silr ponet differentiam inter scire consequentiam z scire ipsā esse bonā:z oiceret q si firmiter credo consequētiā esse bonā:z ita sit in re:scio consequentiā esse bonā:z tamen stat q non sit scita:vt si non est intellecta habitudo ꝓsequētis ad añs.vt q̄ndo nō est itellectū añs aut consequēs in ꝓsequētia bona:cuius añs sit latinuz z ꝓpōs grecū:z q illa ꝓbabilia sūt z nō sūt demōstratiua pōt teneri oppm.ſ.q non sit oīa iter illas:z si tu vis ponere differentiā dic q regrit illa ꝓditio q ꝓsequētia sit scita ꝛc.

Ric. Pauo p°. ¶ Hic sunt due petitiones. Prima an regule generales hic ponte a magistro conueniant tñ consequētie bone z formali:an omni consequētie bone.

Reſpõſio. ¶Rñ° q̄ iſte regule hie poſite cõueniũt omni ꝓñtie bo/ne:ſed.24.regule poſite a Strodo nõ ꝓueniũt oẽs omni ꝓſequẽtie.vt p3 de iſta regula.ſi ꝓñtia eſt bona:ꝛ añs eſt pure negatiuũ.ꝓñs nõ eſt pure affirmatiuũ:q; iſta tñ cõ petit ꝓñtie formali:q; huius mãlis.de° nõ eſt.igit tu es. añs eſt pure negatiuũ:ꝛ ꝓñs pure affirmatiuũ. ¶Secũ da petitio.an poſſit eſſe q̄ ſor.imaginet ſe eſſe ꝛ ſe nõ eẽ. ¶Rñ° q̄ ſic:q; ꝛtelligendo iſtã copulatiuã.ſor.eſt.ꝛ ſor. nõ eſt.quã ipſe negat imaginat ſe eſſe ꝛ ſe nõ eſſe:ſed bñ verũ eſt q̄ non põt eſſe q̄ aſſentiat ſe eſſe ꝛ ſe non eſſe.

Petitio 2ª.

Reſponſio.

¶Caput tertiũ tertij tractatus.

¶De regulis penes ſupius ſatq; inferius.

Hec ſequũtur particulares regule cõſequẽtie formalis penes ſupius ꝛ inferi° materiã cõcernẽtes. Quarũ pria eſt iſta. Ab inferiori ad ſuũz ſuperius affirmative ꝛ ſine diſtributione ꝛ ſine ſigno confuſionis impediẽte eſt bona cõſequentia:vt hõ currit:ergo animal currit.

p̄ regula. Pau.19.pa. p.ou.

Hec prima regula indiget octo limitationibus. ¶Prima ab Inferiori per ſe:ꝛ non per accñs:q; non ſequit.hoc currit.ġ albũ currit demõſtrando albũ:q; poſſet hoc currere:ſz albũ nõ curreret. Et cauſa eſt:q; ly hoc non eſt inferius per ſe:ſed p accñs ad ly album.Sil'r nõ ſequit.hoc poteſt currere.ġ aliud a currẽte põt currere:demõſtrato ſedemẽ per ly hoc:q; añs eſt verũ ꝛ ꝓſequẽs falſũ:imo impoſſe. Sil'r non ſequit.ħ eſt verũ demõſtrando illã ꝓpoſitionẽ falſam.ſortes ſedet.ġ aliud a vero eſt verũz. ¶Scõa affirmatiue:q; negatiue nõ valet:vt dõo.nullus hõ currit.ġ nullũ animal currit. ¶Tertia ſine ſigno diſtributiuo:q; nõ ſequit:tu differs ab aſino.ġ tu differs ab aiali. ¶Quarta ſine ſigno imobilitãte.q; non ſequit inſtãs magri:ſi tu es aſin°:tu es rudibilis.ġ ſi tu es aial:tu es rudibilis. ¶Quinta rõne totius extremi:q; nõ ſequit:tu es apparẽs aſin°:ġ tu es aliqlis aſin°.Sil'r non valet:tu es bon° citharedus.ġ tu es bon° homo. ¶Sexta altero extremo non variato:q; non ſequitur:homo currit.ġ aial diſputat. ¶Septima in ſuppoſitione ꝓſonali:q; non ſequit:hõ eſt ſpẽs ſpecialiſſima.ergo aial eſt ſpẽs ſpecialiſſima:ſz in rei veritate homo ꝛ aial mãlr ſumpta non ſe habeãt ſm inferius ꝛ ſuperius. ¶Octaua ꝛ vltima ꝓſequẽtia ſignificãte ꝑciſe ex compoſitione ſuarũ partiũ ſic ꝑciſe ꝓmarie ſignificantiũ ꝓpter ſubordinationẽ ꝛ variationez ſignificationis.vt dictũ eſt ſepe.tũc ꝓſequẽtia eſt bona formaliter ꝛ de forma vt dicendo:homo currit.ergo animal currit.

Vide Pau. p° ꝓnci.3. ſo. ꝓpoſ.4ª.

Pro 10 caſu vide Pa.31.l. 32.2. du.ſ.10. mag.2ª.fol. 149.fa.3ª.ibi regulas alle vſq; ad fol. 158.fa.2ª.ibi incipit tracta t°.ſ.c.2.8.tra. lo.par.10.

¶Scõa regula eſt iſta. Ab inferiori ad ſuũ ſupius diſtributiue vel ꝓſuſe tñ imobilr nõ valet ꝓñtia:q; non ſequit.ois hõ currit.ġ oẽ aial currit:nec ſequit.nullus hõ currit ġ nullum aial currit. Et notãter dr vel ꝓſuſe tñ imobiliter:q; nõ ſequit.ſi homo eſt aſin°:hõ eſt rudibilis.ergo ſi homo eſt aial:homo eſt rudibilis.Sed arguẽdo cõſuſe tñ mobilr eſt bonuz argumentũ.verbi gr̃a.omnis homo eſt animal.ergo omnis homo eſt ſubſtantia.

2ª regula.

Mẽghus. Horandi

Hec regula non indiget limitationibus:ſed intelligit:q; nõ valet de ſolo:ꝛ vtplz non valet formalr:vt dicit magr.ſz aliqñ valeat formaliter:vt ꝓbat magr:q; valet.nullus binari° eſt.ġ nullus numerus eſt:ꝛ tamen arguit ſm regulaz.Similiter valet dicendo.nulla propoſitio vera ſcitur.ergo nulla propoſitio ſcitur.Et tamen arguit ſm regulam.

¶Tertia regula eſt iſta. Ab inferiori ad ſuum ſuperius negatione poſtpoſita ꝛ cuz debito medio eſt bonuz argumentũ. ꝟbi gr̃a. tu nõ curris ꝛ tu es homo.ergo homo nõ currit:ꝛ notãter dicitur cum debito medio:quia ſine iſto non valet argumẽtum.vnde non ſequit tu non es animal.ergo homo nõ eſt animal: q; añs eſt poſſibile ꝛ cõſequens impoſſibile.

3ª regula.

Mẽghus. Horãdi

Hec regula requirit nouẽ limitationes. ¶Prima ab inferiori negative ſiue negatione poſtpoſita inferiori ꝛ ſuperiori:q; negatione ꝓpoſita non valet.vt nullus homo currit.ġ nullũ animal currit. ¶2ª cũ debito medio.ſ.ſuperioris de inferiori:q; nõ ſequit.ille hõ non currit.hõ eſt animal.ġ aial nõ currit: demõſtrãdo Adã per ly ille:poſito q̄ omne animal curratq; antecedẽs eſt verũ ꝛ ꝓſequẽs falſũ:ex quo non ſit debita cõſtãtia ſuperioris de inferiori. Naz mediũ dz eſſe ille:homo eſt aial.Sil'r non valet inſtãtia magri.ſciẽs illã ꝓpoſitionẽ nõ eſt aliqd demõſtrãdo iſtã.hõ eſt aſinus: ꝛ illa eſt aliq̄ ꝓpoſitio.ġ ſciẽs aliq̄ ꝓpoſitionẽ nõ eſt aliqd:non debite ſumit mediũ:ſed dz eſſe boc:ꝛ ſciẽs illaz ꝓpoſitionẽ eſt ſciẽs aliquã ꝓpoſitionẽ:ꝛ in caſu illo eſſet falſa. ¶3ª nullo ſigno diſtributiuo ꝑcedẽte:q; non ſequitur.ois hõ non currit.ois hõ eſt aial.ġ omne aial nõ currit. ¶4ª nec ꝓſudẽte confuſe tñ mobiliter:q; nõ ſequit:tñ ſuba non eſt accñs:ꝛ ois ſuba eſt aliqd.ġ tñ aliqd nõ eſt accñs:q; vt p3 exponẽtes.añs eſt verũ ꝛ ꝓſequẽs falſũ: q; ly tñ ꝓfundit ꝓfuſe tñ terminũ immediate ſequẽtẽ non ipeditũ ꝛ capacẽ ꝓfuſionis. ¶5ª nec imobiliter:q; non ſequit:ꝓtingẽter tu non moueris:ꝛ tu es aliqd.ġ aliquid ꝓtingẽter non mouet:q; quelibet illaꝝ eſt neceſſaria nãliter loquẽdo.neceſſario enim aliqd mouet:ꝛ neceſſario aliqd geſcit:ꝛ ꝓſequẽter neceſſario aliqd nõ mouet. Nã q̃libet iſtaꝝ nãliter eſt ipoſſibilis.oẽ ens mouetur:nihil mouet.ergo ꝓdictoria illaꝝ ſũt neceſſaria:ꝛ ꝓſequenter non ꝓtingẽtia. Sil'r nõ valet.iſtũ boiez currere nõ eſt ſcitum a teꝛ:ꝛ iſtũ boiem currere eſt aliquẽ boiem currere. ġ aliquẽ boiez currere nõ eſt ſcitũ a teꝛ:q; ſcias aliũ currere.añs eſt verũ ꝛ ꝓñs falſum:ꝛ cauſa eſt:q; ly ſcitũ facit ſenſũ cõpoſitũ. Et ꝓpter hoc etiã nõ ſequit.iſtũ hominẽ currere nõ adequate ſignificat per a.ꝛ iſtũ boiem currere eſt aliquẽ boiem currere.ġ aliquẽ boiez currere non adeq̃te ſignificat p a.dato q̄ a.ſit iſta ꝓpoſitio pricularis:aliqs hõ currit:ꝛ p ly ille demõſtret ſortes. ¶6ª ratione totius extremi:q; rõne pris non ſequit:vt deum eſſe aſinũ non eſt aliqd:ſed aſinus eſt ens.ergo deuz eſſe ens non eſt aliqd. ¶7ª altero extremo non variato:q; non ſequit.ſor.non currit.ſor.eſt hõ.ġ hõ non diſputat. 8ª i ſuppoſitione ꝓſonali:q; non ſeq̃t.hõ non eſt genus:ꝛ hõ eſt aial.ergo añs nõ eſt genus. Sil'r nõ ſequit:hoiem currere non ꝓncipalr ſignat per a.ꝛ hoiem currere eſt aial currere.ergo aial currere non ꝓncipalr ſignificatur p a.dato q̄ a.ſit iſta ꝓpoſitio.aial currit. Et cauſa eſt:q; ly ſignificat trahit oꝛonẽ ad ſuppoſitionẽ nãlez:ꝛ ſic faciũt cetera verba ſecũde intẽrionis vel ipoſitionis; ſicut iſta verba:ſupponit:diffinit:diuidit:ſubijcit:ꝑdicat:vt cũ dicit.homo ſubijcitur.homo ꝑdicatur.ly homo ſtat mãliter ratione verbi:poſſet tamẽ ipediri a ſigno ꝓſonali. ¶9ª ꝓſequẽtia ſignificãte ꝑciſe ex compoſitione ſuaꝝ partiũ ſic ꝑciſe ꝓmarie ſignificantiũ ꝓpter ſubordinationem ꝛ variationẽ ſignificationis:vt dictũ eſt ſepe.

4ª regula. ¶ Quarta regula est ista. A supiori ad suū ise ri⁹ affirmatiue z sine distributiõe nõ valet argumẽtū: q; nõ seqr. aial currit. g; hõ currit.

Mẽghus. Riorādū 6ᵐ. Ista regula ligitur q; nõ valet de formali; aliquãdo valeat formaliꝫ. vt dicit magr ꝫ ꝓsequẽtias: q; dicẽdo aliqua numerus est. g; binarius est. pnia est bona z formalis: q; opposiū ꝓsequẽtis nõ est imagiabile stare cuꝫ astecnti: nõ est bona de forma. Similiter valet: tu es animal. ergo tu es. cũ vltra: g; tu es tuꝫ: g; es iste hõ. g; tu es bõab inferiori ad suū supius. ergo a p ad vltimuꝫ sequitur: tu es animal. ergo tu es hõ. g; tu nõ valet de forꝫ sicut itelligit regula: q; consimiles in forma non tenent.

5ª regula. ¶ Quinta regula est ista. A supiori ad suū ife rius affirmatiue distributiue non valet argumẽtū nisi cũ debito medio: q; nõ sequit: omne aial currit. g; ois hõ currit. Tu differs ab asino. g; differs a brunello: ꝫ cũ debito medio est bonū argumẽtū: vt tu differs ab asino. brunellus est asinus. ergo tu differs a brunello.

Mẽghus. Riorādū 6ᵐ. Hec regula regrit ser limitationes. ¶ Pdia a supiori ad inferius distributiue: q; sine distributiõe nõ sequit: vt animal currit. ergo hõ currit. ¶ Secda mobilꝫ: q; mobilꝫ nõ sequit: vt tu incipis scire. ergo tu incipis scire. oēs propositionē. z. a. est. ppõ. ergo tu incipis scire. a. ¶ Tertia sine tẽmino habẽte cãs ꝑtitatis: q; nõ sequit: omni aialiscurrẽte. omne aial currit. brunellus est aial. ergo brunelle currente omne aial currit. ¶ Quarta rõne totius extremi: q; nõ sequit. omne vidẽs oẽm boiem est fortes. plato est hõ. ergo omne vidẽs platonẽ est fortes. plato est hõ. ergo omne vidẽs platonẽ est fortes sortes ꝑto g; fortes solū videat omnẽ boiẽs. Silr non sequit: differẽs ab ente nõ est ens: tu es ens. ergo differẽs a te nõ est ens: asin est ver. ꝓ maioꝝ minoꝝ: ꝫ: q; nullus differens ab ente est ens: z mñs est falsuꝫ: z boc est: q; differens a re nõ est inferius ad differens ab ente: q; ius ly re, sit inferiꝰ sine nullus cõe cũ ly ab ente. ¶ Quinta cum debito medio. l. g; sumaꝫ inferius ꝓportionatꝰ suo supiori quo ad cõem respectū vel amplū vel restrictuꝫ: z fic de alys circũstantiꝫ: vt sunt tẽpus locus. ió nõ segrur. tu es ois hõ biciplato est hõ. ergo tu es ploꝝ: q; boc medio nõ est ꝓportionatꝰ quo ad restrictionẽ. ideo oꝝ est tale. plato est hõ hic. Silr nõ sequit. tu differs bz ab instãti. c. fuit instans. ergo tu differebas a cãstãtisted medio ꝫ esse ꝓportionatꝰ tali medio. c. istãs fuit istãs tecũ sine quãdo tu fuisti. ergo z¢. ¶ Sexta ꝓsequẽtia significãte ꝑcipe ex cõpõe suaꝫ ꝑtiũ ꝑcipe ꝑnarie significatiꝰ ꝑ subordinatiõnẽ z variatiõnẽ signatiõis. vt. ꝛ. ¶ Aduerte tñ q; aliqñ valet ꝓsequẽtia sine medio de mã tñ vt arguit magr ster sicut valet: omne aial currit. ergo ois hõ currit: q; oppositum ꝓsequẽtis repugnat antiqm̃ dec repugnant. omne aial currit. r homo nõ currit: q; ex bis sequit impossibile. videlicet bõ non est aial. in baroco. Est igitur bona de materia: q; ipossibile est boiem̃ nõ esse. tecũ ꝓpter medium necessariũ. omnis homo est animal z¢.

Wõndd.

6ª regula. ¶ Sexta regula est ista. A supiori ad suū inferius negatione ꝓposita est bonū argumentū. vnde bene sequit. nullū animal currit: ergo nullus hõ currit: z itelligit ista regula de negatiõe distributẽ superius: q; si nõ distribuer et nõ valet et argumẽtū. vñ non sequit. nõ nullum animal currit. ergo nõ nullus homo currit: nec sequitur. nõ omne aial currit. ergo non omnis hõ currit. patet. n. q; cuiusli bet istarum contradictoriū cõsequentia stat cum antecedente. quare z¢.

Mẽghus. Riorādū

Hec regula requirit septẽ limitatiões. ¶ Pdia a superiori distributoꝝ: sine districtione non valet. Cui non segtur: non omne aial currit. g; non oia hõ currit: vt ps ꝑ equalẽ. ¶ 2ª mobilꝫ: q; im mobilꝫ nõ seqr vt in instãtia ibiꝫ nõ icipio esse colorat⁹ nõ ergo nõ icipis esse alb⁹. Silr nõ seqr nõ ꝛnget tẽ bõ est animal. g; nõ contingẽter iste bõ est aial. ¶ 3ª ne termio habẽtes causã xitatiꝰ: q; nõ segtur nullo alali currẽte nullũ aial currit. ergo nullo boie currẽtemullus aial currit. ¶ 4ª rõne totius extremi: q; nõ sequit rõne partiꝰ: vt tu nõ es aliqualia asinus. igitur tu nõ es appares asinus. Silr nõ segtur: tu nõ es aliqđ ens vbi est sol. g; tu nõ es boc ens te demõstrato. ¶ 5ª quolibet extremo nõ variato: q; non sequit. nullus aial currit. g; nullus bõ vider. ¶ 6ª sine medio nisi re ꝑcta terminoꝝ modaliũ: q; nõ segtur. nullũ boiem scis nõ esse. g; antecbin: nõ scis nõ esse: q; asin est verũ cũ suũ ꝑdicatoiũ sit falsũ: aliquem boiez scis nõ esse. q; ly bõ. solũ supponit ꝓ boie q; est: cuꝫ verbũ ꝓncipale: vt boc verbũ scis: z nõ est falsũ. vt ps: ꝫ bene sequit: cum boc medio: antecbis est aliquis bõ. ¶ 7ª ꝓnia significãte precise ex cõpõe suaꝫ ꝓtiũ ꝑcipe ꝑcise significantiũ: q; vicitur ꝓpter illud cõ in aliis.

In isto capĩo magister ponit sex regulas. q; sẽ bz tres partes: vt videre potes i textu. Ite ait regule sic se bñt q; sexta sequit ex pma. ꝛtia ex scda. q; nta ex tertia. ꝓbant bec oia suppositio boc fundamẽto q; terminus cõis non distribuit⁹ in vno ꝑdictoriũ distribuit i alio: z cõ. isto stãte. ꝓbat. Primo q⁹ seqr ex 5ª. nã si ab inferiori ad suũ supius affirmatiue z sine distributiõe semp valet ꝓnia. vt dicit 5ª regula. igit arguẽdo a ꝑdictorio ꝓsequẽtia ad ꝑdictoriũ ãntis semp valebit ꝓnia. sed arguẽdo a ꝑdictorio ꝓsequẽtis illius ꝓsequentie ad ꝑdictoriũ ãntis arguit a supiori distributiue affirmatiue: z mobilꝫ ad suũ inferius ꝑsupposituũ factũ: z sic arguit 6ª ex tertia regula. igit sexta regula est vera: z seqr ex 5ª. Sed accipe exẽplũ. si ista ꝓnia. bõ currit. igit aial currit: que est ꝑma ꝓmã regulã valet. igit etiã ista q; est a ꝑdictorio ꝓnie ad ꝑdictoriũ ãntis valebit. ꝛ. nullũ aial currit. igit nullus bõ currit: z bec est 6ª ex tertia regula. igit sexta regula segtur ex ꝑma. ¶ Scdo ꝓbat q⁹ 4ª sequat ex scda. nã si ab inferiori ad suus ꝛperius distributiue sine affirmatiue sine negatiue. nõ valet ꝓnia. vt dicit scda regula. igit etiã arguẽdo a ꝑdictorio ꝓsequẽtis a ꝑdictorio ãntis nõ valet ꝓsequẽtia. sed talr arguendo arguit a supiori nõ distributo ad suũ inferius. ergo dicit ꝛta regula nõ valere. igit quarta regula ꝛta z sequit ex scda. Exẽplũ. si nõ valet ista. nullus bõ currit. igit nullus aial currit. vt dicit inferiori ad suũ supius. nõ valet etiã oõ aial currit. igit bõ currit. vt dicit ꝛta regula: z sic ꝛta segr ex scda. ¶ Tertio ꝓbat q; ꝛta regula sequit ex tertia. nã si ab inferiori ad suũ supius negatione ꝓposita: sic q; termini nõ confundãtur. nõ valet ꝓnia sine medio vt dicit tertia regula. igit etiã arguẽdo a ꝑdictorio ꝓnie ad ꝑdictoriũ ãntis. non valet ꝓsequẽtia. sed sic arguẽdo arguit a supiori ad suũ inferius distributiue z affirmatiue sine medio: vt dicit quarta regula: igit 5ª regula equit ex tertia. ¶ Sz ꝫ aliqs ista 5ª regula ꝫ argt. ꝫ. Et primo contra primam sic. ista consequẽtia non valet. ista mobilia eque cito descendent. igitur eque cito mouebitur: z ramen arguitur per ꝑmaꝫ regulã. igitur regula falsa. ꝑs cõsequentia cum minoꝝ. z maioꝝ probatur: quia descen

Ritius. Riorādū

Instantia cõtra 5ª regulam.

dant duo mobilia de tecto. vnum per lineam rectam: puta p chordā arcus: z aliud p lineā curuā. puta p lignū arcus: z pono q sic descēdāt q eque cito erūt i terra. Tūc patet q ista eque cito descēdent: z tñ non eque velociter mouebuntur: qz illud qō mouebit p arcū velocius mouebit. erquo maius spaciū describet. ¶ Scōo argt ꝯ eādē sic. Nūqz pōt argui ab inferiori ad suuz superius sine cō fusione. igit regula supflua. pz ñtia: z añs probat: z data oppositū: z sit q In ista. homo currit. igit animal currit: z probatur q arguit confuse tñ imobiliter: qz nota rō nis cōfundit confuse tñ imobiliter terminos p̄cedētes. vt pz supra. igit iy homo / z iy animal / stant imobiliter: z igit non valet ñtia nec arguit p regulam: qō fuit p̄bā dum. ¶ Tertio arguit ꝯ scōam z tertiam regulā simul: qz nō valet cōsequētia ista. tñ suba nō est accīs. igit tñ aliquid nō est accidens: z omnis suba est aliqd: z tamen arguit p regulas. igit ambe regule faise. pz ñtia cū ma iori: qz añs illius consequētie est vera: z ñs falsū. exquo scōa eius exponēs est falsa. vt pz. s. qōlibet non aliqd est accīs. minor autē p̄bat: qz hic arguit ab inferiori ad suū supius cōfuse tñ mobiliter: z ita arguit per secūdā regulā. arguit etiā ab Inferiori ad suū superius negatione posi / posita cū debito medio. vt pz: z sic argt p tertiaz. ¶ Ad ista rñdet. Ad p̄m dī q nō arguit per regulā: qz iy eque velociter / includit negationē: z sic arguit negative. vnde est ac si ego arguerē sic. ista mobilia descēdēt z nō descē det vnū velocius alio. igit ista mouebunt z nō mouebi tur vnum velocius alio. vbi pz q nō arguit p regulam. ¶ Ad 2m dī q in veritate nunqz arguit ab Inferiori ꝛc. qn arguat cōfuse tñ imobiliter: z sic regula de virtute ser / monis est vana: tñ ipsa intelligit sic. q arguēdo ab iferio / ri affirmatiue sine cōfusione: z hoc in ordine ad cathego ricā ad suū superius valet ñtia: z sic negat q non possit argui per regulam: z dī q in exēplo dato arguit per re / gulā: qz iy bō: z iy aial: in ordine ad cathegoricā stant de terminate. Et si dicigit idē termin⁹ staret ꝑfuse tñ imo / biliter. z determinate: dī q nō est inconueniens in ordine ad diuersas ꝓpositiones. Et si dicigit sub lliō licet descēde re z nō licet descēdere: qō est ꝺictio. Rñdeo q absolute sub iy bō licet descendere: z negat / ista ñtia: iy bō / stat cōfuse tñ imobiliter. igit sub eo nō licet descēdere. Sed so lum segtur q in ordine ad taiē ꝓpositionē nō licet descē dere: cū quo tñ stat q in ordine ad aliā iiceat descēdere: z sic intelligi debēt diffones suppōnes in quibus dī nō iicet descēdere. ¶ Ad 3m rñdetur ſm Paulū in obiectiōib⁹: z ſm Pe. Man. in cap. ex cinitiua x: q argum cōcludit. ſz 2a regula ꝺz intelligi sic. ab inferiori ad suuz supius ꝑfuse tñ mobiliter z merę affirmatiue / valet ñtia. z̄o sic. ab inferiori ad suū supius negatione postposita stāte iferio / ri z supiori determinate: aut discrete valet ñtia: z sic ar gumētū nō ibit ꝺ regulas: qz non arguit ſm regulas sic intellectas. vt pz. ¶ Sz b sunt due petitiones. ¶ Prima qd est dicere. valet ñtia: z non valet ñtia. Rñr q quā / do ponit regula affirmatiua sensus est q valet de forma idest q ꝙlibet valet: quādo autē ponit regula negatiua sensus est: q non valet de forma. i. non quelibet valet.

¶ Scōa petitio est ista. siquis negaret mihi istā regulaz magri. s. ab inferiori ad suū superius cōfuse tñ mobili / ter z affirmatiue valet ñtia. quō probares sibi. ¶ Rñ. q ista regula est nēcia: z p ista z sum mor⁹ supra ad dōm q casuale dictiōis reduplicatiue, stat ꝑfuse tñ imobiliter. Si qs tñ negaret illā. ꝓbat sic. ois ñtia qne sic se bēt q ex ꝺictorio ñtis: segt de forma ꝺictoriū añtis est bo na de forma: ſz illa in qua arguit ab iferiori ad suū supi⁹ affirmatiue: z ꝑfuse tñ mobiliter est hꝺ. igit ipsa est bona de forma. pz ñtia cū maiori: z minor ꝓbat sic. cuiuslibz ꝑsequētie i q̄ arguit a supiori distributo mobiliter: z nega tiue ad suū inferi⁹ ñtis segt formaliter ex añte: vt dicit sexta regula: ſz ois ꝑsequētia i q̄ arguit ex oppōsito ñtis ad oppm añtis alicui⁹ ꝑsequētie in q̄ arguebat ab iferiori ad suū supius ꝑfuse tñ mobiliter: z affirmatiue sic te hꝺ q in ea arguit a supiori distributo mobiliter: z negatiue ad suū inferi⁹. igit q̄libet talis sic se habet q in ea ꝑsequēs segt ur formaliter ex antecedēte: qō fuit p̄obandū: z breuiter qui negat istam regulaz habet negare sextaz ex qua ista sequitur: z secundā ex qua sequitur sexta.

¶ Caput quartū tertij tractatus.

¶ De regulis penes ꝓpōnes quātas.

REgulas aliquas tangētes quātita tez ꝓpōnū seriatim ꝓpono. quarū ꝓma est ista. Ab vniuersali ad suaz particulare vel idefinitā que voca / tur sibi subalterna est bonū argumentuz. ꝟbi gꝝa. omne animal currit. ergo aliqō aial cur / rit. nullum animal currit. ergo aial nō currit. ¶ Scōa regula est ista. A particulari vel ide finita ad suā vtem nō valz argumētū nisi fo / te gꝝa materie. vnde nō segt aliqs hō currit. ergo quilibz hō currit: nec sequit: aial nō cur rit. ergo nullū aial currit: ſz aliqñ tz gꝝa mate / rie: aut qz ꝑfis est necessariū vel añs impoſ: aut qz cōtradictoriū ꝓntis repugnat añti. vñ bñ sequit. aliqs hō est. ergo ois hō est aliqs. homo nō est. ergo nullus hō est. ¶ Tertia re gla ē ista. Ab vñ affirmatiua ad oēs suas sin gulares tā colliue q̄z diuisiue sumptaz cū de bito medio est bonū argumētuz: z ecōuerso collectiue. ꝟbi gꝝa. collectiue oē aial currit: z hec sūt oia aialia. ḡ hoc aial currit: z hoc aial currit: z sic de singlis. Exēplū diuisiue. vt oē aial currit z hoc est aial. ergo hoc aial currit. Silr segtur econuerso hoc aial currit z hꝺ aial currit: z sic de singulis: z hec sunt oia aialia. ergo oē aial currit. z notāter dī cū debito me dio: qz sine illo nō valet argumētū nisi gꝝa ma terie. vñ nō sequit. ois hō ē aial: ergo iste hō est aial: z iste hō est aial: z sic de singulis: qa añs est necessariū z ꝑfis cōtingēs: qz est vna copulatiua: cuius quelibet pars est ꝓtingēs z nulla alteri repugnat: tñ sequitur aliqñ gꝝa māc. vt ois hō est asinus: ergo iste hō est asi / nus: z ois sol lucet. ergo iste sol lucet: qz i pri ma aficedēs est ipoſ: z in scōa ꝑfis necessa / riū. Quarta regula ē ista: ab vñ negatiua ad quālibet suam singularē est bona ñtia: siue arguat cū debito medio siue nō: ſz ecōuerso non tenet nisi cum debito medio. verbi gꝝa. nullus homo currit. ergo iste hō nō currit: z iste homo nō currit: nec iste: z sic de singulis:

1° ad idem.

Instantia ꝺ 2m z 3m re / gulam.

Ad primuz.

Ad 2m.

Ad 3m.

Petitio 1a.

Petitio 2a.

Responsio.

1a regula. Pau. 6. fo. pri. vbi dicit ſz est 1a pte ca°.

Prima regla.

Pro hoc ca°. vide Pau. 10. pa. 4. du. 1. ca°. 3°. & 4ta. lo. par. ca°.

Scōa regla. Pau. 14. pa. 3. du. 10.

Tertia regla Pau. 1a pa. 3. du. ca°. 2°. 1a cōclu. 1. 3a pa. 3. du. 1. lo. ma. 1a. fo. 111 fa. 1a. 1. fo. 112 fa. pma.

4a regula. Pau. lo. ma. 2a. fo. 112. fa. scōa.

ſz ecõuerſo nõ ſeqūt: nec iſte hõ currit, nec iſte hõ currit: ꝛ ſic de ſinglis. ḡ nullus hõ currit: qz poſt mille annos erit añs vex ꝛ ꝓñs falſũ: ſed bñ ſequeret̄ dicẽdo. ꝛ iſti ſunt oẽs hoies masculi. ¶ Quita regula eſt iſta. A particulari ad ſuã indefinitã: ꝛ ecõuerſo tã affirmatiue q̃z negatiue eſt bona ꝓña. ⁊bi gꝛa. aial nõ currit. ergo aliq̃ aial nõ currit: ꝛ ecõuerſo. Silr aliq̃s aſin⁹ mouet̄. ergo aſinus mouet̄ ꝛ ecõuerſo. ¶ Sexta regula eſt iſta: a pticulari vl̃ indefinita ad oẽs ſuas ſingulares diuiſiue ſumptas cũ debito medio eſt bonũ argumẽtum: vt hõ currit: ꝛ iſti ſunt oẽs hoies. ergo iſte homo currit: vl̃ iſta: hõ currit. ꝛ ſic de ſingulis. Et notãter dr̃ cũ debito medio: qz ſine illo nõ valet argumẽtũ: vt hõ ẽ animal. ergo iſte hõ eſt aial. vel illa: homo eſt animal: ꝛ ſic de ſingulis: qz añs eſt neceſſariũ ꝛ ꝓñs cõtingẽs: qz eſt vna diſiũctiua: cuⁱ⁹ quelibet ps eſt cõtingẽs nec vna alteri repugnat: nec ſuũ contradictoꝛium eſt impoſſe. quare ꝛc̃.

5ª regula.

Pau. lo. ma. 2ª. fo. 112. ia. 4ª.

6ª regula.

Mẽgbus. Moꝛaũ ꝓm.

Aduerte q̃ oẽs iſte regule ſolũ indigẽt vna limitatione. ſ. ꝓña ſignãte p̃ciſe ex cõpoſitione ſuarũ ꝓpriũ preciſe ꝓmarie ſignificantiũ pp ſubordinationẽ ꝛ variationẽ ſigꝛionis: qz tũc falſificari poſſet oẽs regule ſine dicta limitatiõe. ¶ Ulterius aduerte. quare ſex ſunt regule huius capĩ ꝛ nõ plẽs. Cauſa huius eſt: qz aut vl̃es cõparant̄ ad ſingulares: aut ad particulares ꝛ indefinitas: ſi vl̃s cõparet̄ ad particulares ꝛ indefinitas ſiue affirmatiue ſiue negatiue: ꝛ ſic eſt ꝓma: aut econtra: ꝛ ſic eſt 2ª. ſi vl̃s cõparet̄ ad ſingulares hoc eſt dupliciter: qz aut vl̃s affirmatiua cõparat̄ ad ſingulares: ꝛ ecõtra: ꝛ ſic eſt tertia. aut vl̃s negatiua cõparat̄ ad ſingulares: ꝛ eẽ: ꝛ ſic eſt 4ª. aut indefinita cõparat̄ ad ſingulares: ꝛ eẽ: ꝛ ſic eſt 5ª. aut indefinita ꝛ particularis cõparatur ad ſingulares: ꝛ ſic eſt 6ª. Poſſet dari 7ª cõparãdo ſingulares ad idefinitas ꝛ particulares. Nam affirmatiue a ſingulari ad indefinitam vel particularem ſine medio valet conſequẽtia. negatiue autez cũ medio. Dãc tamen ſeptimã cõparationẽ tacuit magiſter: qz illa ꝓpoſuit in ſupioꝛi capĩo cũ dixit: ab inferioꝛi ad ſuuz ſupius negatione poſtpoſita eſt bona ꝓña: ꝛ ab iferioꝛi ad ſuuz ſupius ꝛc̃. ¶ Et ꝓpter hoc pz rñſio ad inſtãtiã magiſtri ꝑ ꝓmã regulã cũ argr̃ q̃ illa ꝓñtia nõ valet: incipit omne ens eſſe. ḡ incipit aliq̃d ens eſſe: qz añs eſt vex ꝛ ꝓñs falſum. vt pz exponẽdo ꝛ tñ arguit̄ p regulã. ḡ ꝛc̃. ¶ Dicitur q̃ nõ argr̃ per regulã: qz nulla illarũ eſt alicuius q̃titatis. ¶ Et ſi pbaꝛ: qz in 5ª ſubijcit̄ terminus cõis ſigno vl̃ determinatus. ḡ eſt vl̃s: ꝛ in ſecunda ſubijcit̄ termin⁹ cõis ſigno particulari determinatus. ergo eſt particularis. ꝛz ꝓña p diffõnes datas in ſũmulis. ¶ Dicitur negãdo ambas ꝓñas: ꝛ ad diffõnes dico: q̃ itelliguntur ſic. Jn qua ſubijcitur terminus cõis ſolo ſigno vl̃ determinatus: aut ſolo ſigno particulari determinatus exr̃te aliq̃d illi⁹ q̃d dr̃ pp placẽtez. hic añt nõ eſt ita. quare ꝛc̃. ¶ Et ad inſtãtiã ꝑ 2ª regulã cũ argr̃ q̃ illa ꝓñtia valet: aiai eſt hõ. ḡ oẽ aial eſt hõ: qz p ꝓñs quelz alia valet: a ſua indefinita ad vl̃em. q̃ valeat ꝓbaꝛ: qz iſta ꝓpoſitio: aial eſt hõ. ſigñat oẽ aial eſſe boiem: ſed ois ꝓpõ ſigꝛ q̃cq̃d ſequit̄ ad eã. ḡ ꝓñtia eſt bona. ¶ Dicit negãdo ꝓmã ꝓñam: ꝛ ad ꝓbationez concedo q̃ iſta: aial eſt hõ. ſigñat oẽ aial eſſe boiem: ꝛ q̃ ois ꝓpoſitio ſigñat q̃cq̃d ſequit̄ ad eã. ḡ ꝓña eſt bona: negat illa ꝓñtia: qz ois ꝓpoſitio ſignificet q̃cq̃d ſequit̄ ad eã: nõ tñ q̃cq̃d ſigñat ꝓpoſitio ſequtur ad eã. Si tñ arguas iſta ꝓpoſitio aial eſt hõ ſignificat adequate. oẽ aial eſſe boiem. ḡ illa ꝓñtia eſt bona. ꝓcedit ꝓñtia ſed negat̄ añs: qz nulla ꝓpoſitio ſigꝛ adeq̃te. oẽ aial eſſe boiez niſi aliqua talis oẽ aial eſt hõ. ¶ Et ad inſtãtiã ꝑ 3ª regulã cũ arguit̄ q̃ illa ꝓña non valet: neceſſario ois hõ eſt animal: ꝛ iſti ſunt oẽs boies. ḡ neceſſario iſte. hõ eſt aial: ꝛ ille hõ eſt aial: ꝛ ſic de ſingulis: qz añs eſt vex ꝛ ꝓñs falſum. vt pz ꝑ exponẽtes: ꝛ tñ arguit̄ ſm regulam. ḡ ꝛc̃. ¶ Silr nõ valet cõſeq̃ ꝓtigẽter ille hõ eſt aial: ꝛ ſic de ſingulis: ꝛ iſti ſunt oẽs boies. ḡ cõtingẽter ois hõ eſt aial: qz añs eſt vex ꝛ ꝓñs falſũ. ¶ Dicit q̃ nõ arguit̄ ſm regulã: qz nulla illaꝝ eſt alicuius q̃titatis pp illud q̃ dicebat in rñſiõe ad 5ª argm ꝛ ad inſtãtiã. Cõtra 4ª cũ arguit̄ q̃ iſta ꝓñtia nõ valet. nulla chimera que currit mouet̄. ḡ iſta chimera que currit nõ mouet̄: qz añs eſt verũ. vt pz ꝛ ꝓñs falſuz: qz ſequit̄ iſta chimera que currit nõ mouet̄. ergo iſta chimera currit ꝛ illa nõ mouet̄. ꝛz ꝓñtia a reſolone de quũ in et ꝛ illeſilla illud. Dicit̄ q̃ ꝓñtia eſt optima: ꝛ negatur q̃ ꝓñs ſit falſum. Ad ꝓpoſitionẽ dr̃ q̃ non licet reſoluere relatiuũ niſi in affirmatiua ꝛ non in negatiua. ¶ Simil̃ ſi arguas ſic. nullus hõ currit. ergo iſta: homo nõ currit. ¶ Dicit̄ q̃ nõ argr̃ ad ſuã ſingulare: qz terminus ꝺz poni eodẽ ſupponere. ¶ Et ad inſtãtiã ꝑ 5ª regulã cũ arguitur q̃ iſta ꝓñtia non valz: aial eſt genus. ergo aliq̃ aial eſt genus: qz añs eſt vex. vt pz ꝛ ꝓñs falſum: qz ꝺictonius eſt verum. nullũ aial eſt genus: ꝛ tamẽ arguit̄ p regulaz: qz ſi hoc nõ eſſet: ly aial in ſcõa ſupponeret pſonal̃r ꝓpter illud ſignũ aliq̃ ꝛ i ꝓma mãl̃r. ¶ Cõtra. qz dõo: aliq̃ hõ eſt ſpẽs: ly hõ mãliter ſupponit ꝛ nõ limitat̄ ad ſuppoſitionẽ pſonalem pp illud ſignũ aliq̃. ergo ꝛ in illa. aliq̃ aial eſt gen⁹ ſupponit ly animal ſilr mãl̃r ꝛ nõ pſonal̃r. ¶ Dicit̄ ꝓcedẽdo q̃ ꝓma ꝓña nõ valet: qz nõ arguit̄ pregulã cũ ly aial ſupponat pſonal̃r. ¶ Et ad ꝓbationẽ cũ ꝺr̃ dõo: q̃ aliq̃ hõ eſt ſpẽs: ly hõ ſupponit mãl̃r. ergo ꝺr̃ cẽdo: aliq̃ animal eſt genus: ly aial ſupponit mãl̃r. negat̄ ꝓña: qz ly hõ nõ eſt neutri generis. ideo illud ſignuz aliq̃ trabit ad neutrũ gen⁹: ꝛz cũ ly aial ſit neutri gñis: additũ ſignũ neutri generis limitat ad pſonalẽ: ꝛ indefinita iſtius particularis: aliq̃ aial eſt genus. eſt illa: aial viuẽs eſt gen⁹. ¶ Ad vltimã inſtantiã ꝑ 6ª regulã cuz argr̃ q̃ illa ꝓña nõ valet: neceſſario hõ eſt aial: ꝛ iſti ſunt oẽs boies. ergo neẽio iſte hõ eſt aial: ꝛ neceſſario iſte homo eſt aial: ꝛ ſic de ſingulis. añs eſt verus ꝛ ꝓñs falſum. ¶ Dicit q̃ nõ argr̃ p regulã: qz illa nõ eſt indefinita: neẽio hõ eſt aial: qz nõ eſt quãta: ꝛ ſi aliqs ad hoc allegaret̄ dicẽs q̃ ſic auctoꝛ dicit: dic q̃ ego dico q̃ non. quare ꝛc̃.

Ritius.

Jn iſto capĩo ponunt̄ ſex reguie. ¶ Quaꝝ prima eſt iſta. ab vl̃ ꝛc̃. que ꝓbat̄ ſic. qz ſi nõ da oppoſitũ. ſ. q̃ ab vl̃ ad particulares non valet ꝓñtia ꝛ ſequit̄ q̃ ſtabit oppoſitũ ꝓñtis cũ añte ꝛ ita poterit eſſe q̃ duo ꝓña ſint ſimul vera: qđ eſt falſũ. ¶ Scõa regula eſt iſta. A particulari ꝛc̃. que ꝓbat̄ ſic. qz da tu⁹ oppoſitũ. ſ. q̃ a particulari ad vl̃em ſit bona ꝓña: ꝛ ſeqūt q̃ in nulla tali ſtabit oppoſitũ ꝓñtis cũ añte ꝛ ſic nõ poſſet eſſe q̃ eſſent duo ſubcõtraria ſimul vera: qđ eſt falſum. ¶ Tertia regula eſt iſta. ab vl̃ affirmatiua ad ſingulares cuz medio valet ꝓña. ꝓbat̄ ſic. Ois ꝓña que tenet per 3ª modũ primẽ figure eſt bona: ſed iſta que eſt ſm iſtã regulã eſt hꝺ. igit̄ ꝛc̃. pz ꝓñtia cũ maioꝛi ꝛ minoꝛ pz in exẽplo. naz iſta eſt in darij. omnis hõ eſt aial: ꝛ iſte eſt homo. igit̄ iſte eſt animal: ꝛ ita de alijs dicat̄. ¶ Quarta regula eſt iſta: ab vl̃ negatiua

vniuersali negatiua ad singulares valet ꝓtia. ꝑbar: q᷑ ex oppolito ꝓtis sequit oppm aūtis fm ꝓmā regulas primi capituli. ℟xplū. q᷑ vals ista ꝓtia ẽ forma. iste bō currit. igit bō currit. valet etiā ẽ. nullus bō currit. ergo iste homo nō currit: quod fuit ꝓbandum. ¶ Quinta ẽ sexta regula satis patent intelligenti.

¶ Caput quintum tertij tractatus.

¶ De regulis penes ꝓpositiones nō quātas.

Ꝑ ꝓpositiones nō quātis: sicut sunt exclusiue ꝛ exceptiue sit hec ꝓma regula. ¶ Ab exclusiua ad suāviles de terminis trāspositis ẽ bona cōsequētia: ẽ cōuerso: vt tm̄ hō currit. ergo oē currens ẽ hō. Simili ẽ conuerso. oē aīal mouetur. ergo tm̄ quod mouet ẽst animal.

Hec regula requirit ser limitationes. ¶ Ꝓtia ab exclusiua ꝑmi ordinis: q᷑ ti fedi vel tertij ordinis nō sequit: q᷑ non valet: nō m̄ oē aīal. g᷑ oē aial est bō. aīs quis verū est: vt ꝑs ꝓponētes ẽ ꝓtia falsum. ¶ Sill nō valet ista ꝓtia. ꝓpō signāt ꝑcise sicut est. ergo oē signians sicut est. est a. ꝓpō: q᷑ alie est verus ẽ ꝓtis falsus. ¶ Scda affirmatiua: q᷑ a negatiua nō sequit ꝛ sue negat nota exclusiōis ꝛ est dicēdo nō hō ẽ aīal. ergo oē aial est hō: q᷑ aīs est verū ẽ ꝓtis est falsum: siue nō negat nota exclusiō: sed omō ꝓpō sit negatiua: q᷑ non valet dicēdo. tm̄ tuba nō est acuta. g᷑ oē acūdes ẽ tuba: aīs est verū. vt ꝑs ꝓponētes: ẽ ꝓtis falsus. ¶ Tertia ad tuā vles affirmatiua ꝓtā ad ẽ determinis trāspositis: q᷑ ad negatiuā nō valet: q᷑ nō sequit m̄ hō currit. ergo nullus currēs est hō. ¶ Quarta ipsis in recto ẽrimibus ẽ nō in obliquo: ꝛ pp hoc soluunt m̄tātie magri: q᷑ nō valet. tm̄ asinus est hois. g᷑ cuiuslibet hois est asinus. aīs eniꝫ est verū: ẽ ꝓtis falsus: ꝓsito q᷑ nulla sit possellio hominis nisi asinus: nō ſi gliber hō ẽ asinꝰ. Sill nō valet: cuiuslibet hois est asinus. g᷑ tm̄ asinus est hois. est enim aīs verū ẽ ꝓtis falsum: ꝓsito q᷑ gliber hō ẽat asinꝰ ẽ equū. Magister tū vitupat ista cōditionē ꝛ vocat rudes eos q᷑ ponūt eā: q᷑ siue illa ꝓtes ualuare regulā ꝛ dicere, vtipſe dicit ad ꝑm q᷑ illa nō est sua ꝓls corrūdes: ſi illa. oē ens hois ẽ asinus. Cōsil rad: exclusiua assignata nō bene assignat: ſi est illa. tm̄ hūs asinꝰ est bō. cū illa ꝓpō cuiuslibet hois ẽ asin᷒ equalẽat buic. gliber bō ẽ habēs asinꝰ: cuius exclusiua est tm̄. oē hūs asinꝰ est bō. ¶ Sed dicito, ꝓpōnib᷒ signianib᷒ ẽ cōponẽ suaꝫ ꝓtiū ꝑcise sima rie signiantiū ꝓ subordinatione ꝛ variatione ẽ signianciꝫ. ¶ Sed vnlōmittet ꝛ supponētiū: q᷑ nō sequit. tm̄ ſor. ẽ ali quis bō currēs. g᷑ ois bō currēs est ſor: q᷑ posito q᷑ soluꝫ fortes currat de masculis: multe ẽ ſentie currā: ſatis ẽ verū: ꝛ sequēs falsus. Et pp̄ soluunt alie ītātie magri q᷑ nō sequit. tm̄ ens necio ẽ tuba. g᷑ ois tuba nccio ẽ ens: q᷑ alis ẽ verū: ꝛ sequēs falsus. vt ꝑs ꝓponētes. Dicit eniꝫ g᷑ illa nō ẽ vlis ẽ illis excludūtes: ſi illa. oē ens necio tuba est ens: q᷑ ſicut in exclusiua nō determinabat illum terminū ens ly necio: ſi ſolū ly tuba: ita in vli ꝺs cē. Sill cū argt g᷑ nō sequit. oēs apſt ſunt duodecis. g᷑ tm̄ duode cim sunt apſi. renēdo ly oēs. colligentes q᷑ alis est verū ꝛ sequēs falsus: q᷑ ſcda exponēs ẽ falsa: ꝛ nulla nō duode cim sunt apſi: q᷑ Petꝛ. Paulus sunt apſi: ꝛ nō sunt alii nō duodecis. Dicit g᷑ aſſi ly oēs. tenet collectiue sua exclusiua nō exponit᷒ negationē ſinitatis: ſi nota pluralita tis ipſo mō. duodecim sunt apſi oēs: ꝛ nō plures: q᷑ duode cim sunt apſi oēs. illa ẽ vera: ꝛ exclusiua ſil. Quādo aūt tenet diuiſiue. tū ẽ cōis cōre ꝓdēs dcā exclusiua exponi- bilis ꝓ negationē infinitatis: q᷑ tū vlis ꝺs exclusiua sunt impoſſibiles. ꝛ per implicationē suaꝝ exponentium.

¶ Scda regula est ista. Ab exceptiua negatiua ad exclusiuā sibi conſtrūctē ẽ bona ſequēlia: vt nihil ꝓter ſor. currit. ergo tm̄ ſor. currit: ꝛ econuerſo: vt tm̄ homo ẽ risibilis. ergo nihil ꝓter hominem est risibile.

Hec regula regrit ſex limitatiōes. ꝓ᷑ ab exclusiua affirmatiua: q᷑ a negatiua nō valet: q᷑ nō sequit. nō m̄ ſor. currit. g᷑ nullus bō ꝑter ſorte currit. 2ª ꝑmi ordinis: q᷑ nō sequit. ſor. m̄ est bō. g᷑ nihil ꝑter sorte ẽ bō: q᷑ antecedēs ẽ vep ꝛ sequēs falsus. 3ª ad exceptiuā negatiuā: q᷑ nō sequit. m̄ ſortes currit. g᷑ ois bō ꝑter sorte currit. 4ª ꝓpriꝰ ad quā duo regruntᵉ. Ꝓmo q᷑ illud a quo fit exceptio fit confuſe distributiue mobilꝫ. 2º q᷑ illud q᷑ excipit fit ſicri ad illud a quo excipit: ſi ſi exceptiua nō erit ꝓpria nō vals. 5ª sibi correſpōdēt. ¶ Ꝓmo q᷑ aducte q᷑ ad ℟ q᷑ exceptiua ſi cor respōdēs exclusiue regruntᵘ due additiōes. ꝑ᷑ q᷑ ſubs excluiue sit ꝑs ẽ capta ẽ ꝑtū sit terᵐⁱⁿⁱ cōpoſit᷒ ex ſubo ꝛ ꝓ rece prine. 2ª ſic. ꝑcise ſupra. ſ. q᷑ termi ſupponāt ꝑcise. ꝛ cidē pp̄ma nō vals ista ſequēlia. tm̄ bō ẽ aial irelliges. g᷑ nihil ꝑter boies irelligit. ppſequida nō valet ab illa exceptiua ad exclusiuā. nullus bō ꝑter ſorte currit. g᷑ tm̄ ſor. ẽ bō currēs: ꝛ valet oēs bō: q᷑ tm̄ ſor. ẽ aliqs bō currēs. g᷑ nihil q᷑ ẽ bō ꝑter ſorte currit. Et ſic ſoluit ītātia magri: cū ar gitur q᷑ nō sequit. nullus bō ꝑter ſorte currit. g᷑ tm̄ ſor. ẽt bō currēs: q᷑ antecedēs ẽ vep ꝛ sequēs falsus: ꝓsito q᷑ ſor. currat: ꝛ null᷒ ali᷒ masculus: ẽ mulieres tic. Ꝓs re ſpōsio: q᷑ ꝺicit illa ꝙditio: q᷑ exclusiua nō ẽ ſibi correſpō dēs ꝛ ꝓs ẽ illa. tm̄ ſor. ẽ aliqs bō currēs. ẽ ꝙditio ꝓpō nib᷒ ſignificātib᷒ ꝑcise ex cōpōne suaꝫ partiū ꝑmaries ſignificātiuā: ꝺ ꝑter subordinationes ꝛ variationes ſignificationis. Conſules limitationes regruntur ecōtra.

¶ Tertia regula ẽ ista. Ab inferiori ad suum superius a parte subiecti dictione exclusiua addita eides ẽ bona ꝓtia. Unde bñ segtur: tm̄ bō currit: ergo tm̄ aial currit: q᷑ argf ab inferiori ad suū ſuꝑius ſupius confuſe tm̄ mobiliter.

Hec regula ſeptē regrit limitatiōes. ¶ᵗ ab inferiori ad ſuū ſupius ꝑ ſe: q᷑ ꝑ accidēs nō sequit. vnde nō valet: tm̄ ẽ currēs: tm̄ albū currit: ꝛ ſi ẽ ſit albū: q᷑ ſtat antecedēs ẽ vep. ſine cōſequēte. ¶ᵗ fine ꝺiſtributione: q᷑ nō sequit: tm̄ ois bō currit. g᷑ tm̄ oēs aial currit: q᷑ posito q᷑ ois bō currat: ꝛ nihil aliꝺ antecedēs ẽ vep ꝛ sequēs falsum. ¶ᵗ affirmatiue: q᷑ negatiue nō sequit. vnde nō vals. nō tm̄ bō ẽ ſenſibilis. g᷑ nō tm̄ aial ẽ ſenſibile: q᷑ antecedēs ẽ vep ꝛ sequēs falsus. Et pp̄ ſoluit ītātia magri cū argui᷒ q᷑ non sequit: tm̄ tuba nō ẽ accidēs. g᷑ tm̄ aliqd nō ẽ accidēs: q᷑ antecedēs ẽt vep ꝛ sequēs falsus. vt ꝑponētes: q᷑ nō argf ꝛ regula: q᷑ nō argf affirmatiue. Sill cū argui᷒ q᷑ nō sequ: tm̄ corpus nō ẽ idiuiſibile. g᷑ tm̄ tuba nō ẽ idiuiſibilis: q᷑ antecedēs ẽ vep ꝛ sequēs falsus. vt ꝑs ꝓponētes: ꝺe antecedēte ꝑs: ſ. ꝓtie. ꝑbar: q᷑ ꝛ exponēs ẽ falsa. ſ. q᷑ libꝫ nō tuba ẽ idiuiſibile. nā albedo ẽ pars ẽt nō tuba: ꝛ tū nō ẽ idiuiſibilis: ꝛ ẽxtēa ad extēnonē partis. Dicit g᷑ nō argui᷒ ꝛ regulā: q᷑ nō argui᷒ affirmatiue. Hoc ꝺicēs ẽt de intētione magri ſ. ꝑsequētia: ẽ ſuppositatiōe tamē nō g᷑ illa ẽ opinia ꝑsequētia. tm̄ corpus nō ẽ ſenſibile. g᷑ tm̄ tuba nō ẽ inſenſibilis: q᷑ exponētes ꝑsequētis ſunt vere. vt ꝑs intelligēti. ¶ᵗ rone totius argumenti q᷑ rone ꝓtis nō valet cōſequētia. vnde nō sequit: tm̄ ap-

b² regula. Glose ꝑa. lo. ma. ſ⁹. fo 35. fa. 4ª. ibi. 6ª regula. fo. 36. fa. 3ª. idē 2ª regula. ſ. ſopp. 33. cen. 5ª. ſ. 2ª. ſi. 18. pa. 8. du. 1. 41. cuſtde 7. 42. 120. ꝑn. 3. du. 2º. 2º. con. 4ª. Mẽghus. Riotandum.

Ꝓtio ſſtio ẽ ruor regulis ꝓma vrb ca. 4ª. 8. tra. ta. lo. par. 10.

2ª regula. Mora q᷑ ꝑa. ibi regruit ſic ꝑ ꝓnum ꝑs in obiectiōib᷒ 2 is Mẽghus eiuer legat.

Mẽghus. Riotandum. ꝑa. 9. pa. 3. du. 2º. 6ª 36 con. lo. ma. 5ª. fo. 40. fa. 5ª. idē 2ª regula. ſ. fa. 1ª. ibi. 4ª regula.

p

3ª regula.

parēs asinus currit. ḡ tñ aliqualis asin⁹ currit. posito. m. ꝙ sor. apparet asin⁹ ḡ currat: et asin⁹ verū ꝛ ꝑñs falsū. C 3ª altero extremo nō variato: q nō sequit. tñ hō currit. ḡ tñ aial mouet. C 4ª in suppone ꝑonali: q nō sequitur. tñ hō ẽ spēs ꝑdicabilis ma ad sorte ꝛ platonē. ḡ tñ animal est spēs ꝑdicabilis ad sorte ꝛ platonē: q asin⁹ ẽ verū ꝛ ꝑñs falsum. C 5ª ꝑñtia est bona ipsa significante ꝑdicē cōpōne suarū partiū ꝑdicē ꝑnarie significantiū ꝓpsuboꝛdinatione ꝛ variatione significationis. vt dictum est supꝛa.

Quarta ria. C Quarta regula ẽ ista. Ab inferiori ad suus superius a parte predicati dictione exclusiua addita subiectis nō valet argumētū: vñ nō sequit tñ hō ẽ hō: ergo tñ homo ẽ animal: q arguit distributiue: sed cōuerso bñ sequit cum debito medio: vt tñ homo est ribilis: sor. est ribilis. ergo tñ homo est sor.

Wēghus. Hec regula nō iciger limitatiōib⁹ ꝯcā ꝑdicta nō valz formaliꝫ necꝫ ō sorꝫ: q arguit a supiori ad suū iferi⁹ affirmatie ꝛ distributiue. q nō ꝛa let. vt dom ẽ i 3ª ca. Et ꝑ3 asin⁹ cū medio debito bñ valet.

Quinta ria. C Quinta regula sequēs cor elarie ex ꝑdictis est ista: q a termino stāte ꝑsufe tñ vel determiate ad cūdē stātē ꝑsufe distributiue nō ꝛa let argumentū. vt hō ẽ aial. ḡ tñ hō ẽ aial: tu differs ab oi hoie. ḡ tu differs ab hoie. C Sexta regla ẽ ista. A termio stāte ꝑsufe distributiue ad cūdē stātē determiate ẽ bonū arg⁹: vt tñ hō ẽ aial: ḡ hō ẽ aial: tu es aliud ab aliali: ḡ tu es aliud ab oi aiali. C Septia regla ẽ ista. A termino stante cōfuse tñ ad cundē stante determinate respectu ciusdē sincathegoꝛematis vel distributiuoꝝ nō valet argumētū: vt tñ hō ẽ aial. ergo hō ẽ omne aial. ois homo est aial. ergo aial est omnis hō. quare ꝛc.

Sexta regla.

Septia ria.

Wēghus. Iste regule ex dictis patent interius perscrutanti.

Ridus. In hoc capꝭ ponunt septẽ regule, ꝑma ab exclusiua affirmatiua adhetes, ꝛc. valz ꝑma: ꝛ ecō uerso. vt tñ aial est hō. ḡit oia hō ẽ aial. ꝛ ecouerso. ista regula, ꝑbat' duplr. Primo. q ibi arguit' ꝑ ouersionē simplicē. vt ꝑs ꝓpa. C. q exponētes vñs inferūt ḡ couersionē simplicē illas exclusiue. ꝛ 3ª. ꝑbat': q exponētes istū. glibet hō est rōnalis: sunt iste. hō est rōnalis: ꝛ nullus hō est nō rōnalis q ne ꝑ couertātur simplr erūt exponētes istius. nīi rōnale est hō: ꝛ si dicit' ḡ exponētes istius vñs nō sunt bī sumpte oi ḡ sic: q ille conuertunt cū exponētibus ꝑaulinel sunt istis melioꝛes. vt patebit in capꝭ de vñbus. C Secūda regula, ab exceptiua ꝛa. ista regula, ꝑbatur per hoc medīū, ꝓp vbs. vt ista. ois hō est rōnalis: infert per regulā ꝑbatā istā exclusiuā. nīi rōnale est hō: cui⁹ exclusiue alī remanīe expouēres cōuertunt cū exponētibus huius exceptiue negatiue. ſ. nīl bil ꝑter rōnale est hō. ḡit iste tres ꝓpōnes ſ. inferūt de ſouma. C Tertia ꝛ 4ª regula, ꝑbatꝫ ex ꝓbonibus regularuꝫ ꝑmi capꝭ. vt ꝑter. C Quinta ꝛ 6ª satis patet: C Septima regula. A termino stāte ꝛ. rōnalius regule est q̄ dato oppositoꝝ sequit ꝙ sub eodē termino ꝛ. deſcē dere ꝛ nō ꝛ. deſcēdere. vt ꝑs intuēti. C Cōtra istas regulas arguit magꝭ in obiectionibus bonis argumētis: q tu vide. C Argt' tū ꝑ ꝑmā ſic, ista ꝑña nō valet. oē albū erit albū. igit' tñ albū erit albū: ꝛ tñ arguit' ꝛ regulam. igit regula falſa. ꝑs ꝑña cū minoꝛi: ꝛ maioꝛ, ꝑbat': q aīs est vez. vt ꝑs. ꝛ ꝑñs falſa: q̄ ꝑbat' nīgrū erit albū: igit nō albū erit albū: ꝛ ita nō ꝑñ albū erit albū. ꝑs ꝑñtia ab inferioꝛi ad ſuū ſupius affirmatiue ꝛc. ꝛ añs est verum. igit ꝛ ꝑñs. C Sēdo ſic. ſi ꝑñtia nō valet. cuius ſubiō minis est asinus. igit' tñ asinus ẽ hoie: ꝛ tñ arḡt pregulaꝫ. igit' regula falſa. ꝑs ꝑña cū minoꝛi. ꝛ maioꝛ, ꝑbat': q̄ ꝓsito q̄ gliber hō bēat asinū ꝛ capā añs est verū: ꝛ ꝑñs falſa. vt ꝑs. C Tertio ſic. ſi ꝑñtia nō valet. ois pulus currit. igit' tñ currit ẽ cū ꝑpō: ꝛ tñ arguit' pregulam. igit' regula falſa. ꝑs ꝑñtia cū minoꝛi: ꝛ maioꝛ, ꝑbat': q̄ vbi ois ꝑpō ſue currat est añs verū. vt ꝑs. ꝛ ꝑñs falſa: ꝛ cū ꝑ eius exponēte ſit falſa. ſ. currēs est ꝑpō: q̄ nihil est populus: ꝛ aliq̄ ſint ꝑpōes. C Quarto nō ſequit. tñ tria enīa currūt. igit' oē currēs taū oia currūt. ꝛ ita ſunt tria enīa: ꝛ tñ arḡt pregulā. igit' ꝛc. ꝑs ꝑñtia cū minoꝛi. ꝛ maioꝛ, ꝑbat': q̄ vbi tria ꝛ nō plura enīa currerēt eſſet añs verū. vt ꝑs: ꝛ ꝑñs falſa: q̄ ꝑbat' q̄ ſuū opm est veꝛ. ſ. aliqua currēria nō ſunt tria enīa: q̄ ita nō ſunt tria enīa demōſtraīs duobus illoꝝ: ꝛ ita ſunt aliq̄ currēria. igit' ꝛc. C Ad primū dī duplr. ꝑmo. q nō arḡt pregulā. ſcōo dī. q dato q̄ arguerꝛ pregulā ꝑñs est verū. q nō arguat pregulā. ꝑz: q̄ ly albū, q̄ ẽ ſt a pte ꝑdicati in vli ſtat appellatiue. ꝑ eo q̄ ẽ erit: ꝛ nō ſtat amplīatiue ꝓ eo q̄ ẽ est veꝛ erit: ꝛ in excluſiua ſic. ſō oꝛs ſic arguere. oē album erit albū. igitur tñ q̄ erit albū est veꝛ erit album. C Scōo dī. q dato q̄ arguat pregulā ꝑñs est veꝛ. ſ. tñ albū erit albū: ꝛ negat' q̄ nō albū erit albū: q̄ ista, ꝛppō ẽ impoſſibilis. vt ꝑz in ampliatiōnibus ꝛ patebit ifra: q̄ ſignīat q̄ illud q̄ nec eſt nec erit albū erit albū: ꝛ gñaliꝛ oīs ꝛppō affirmatiua in qua ſubiiciē terminus ſīnitus: ꝛ ꝑdicaꝛ terminus oppoſit' eſt ipoſſibilis. vt nō papa ꝑt eſſe papa: nō ſit ñ eēt eēouerſo: q̄ ista nō ẽ ipoſſibilis: papa erit nō papa. ſm opīonē eōꝝ ponēte ampliatiōnē. Si q̄ tñ negaꝛ ex ampliatiōnē: ſicut fecit. P. D. bꝫ dicē illā eſſe ipoſſibilē ꝛ cū ꝑbat' q illa ſit vera. nō albū erit albū: q̄ nīgrū erit albū. igit' nō albū erit albū: ab inferioꝛi ꝛ ꝛc. C Ad hoc ꝑt tripl'r dici. ꝑmo q̄ nō arḡt pregulam: q̄ arḡt cū termino includēte negatiōnē. ſ. cū ly non albū. C Sz ista rīſio ẽt nulla apud illū q̄s q̄ ly nō album ſit vnus terminus. C Scōo poſſet dici q̄ ly nō album, nō eſt ꝑpie ſupius ad ly nīgrum: q̄ nō ſtat ſuppoſ ꝛ amplīatiō. ſō oꝛs ſic arguere. nīgrū erit albū. igit' q̄s est veꝛ erit nō albū erit albū. ꝛ tūc erit ꝑñs veꝛ. ex quo tñ nō ſequit' q̄ nō albū erit albū. vt ꝑs intelligēti dictaīn ampliatiōnibus. C Ad 2ᵐ vt dicit magīſter: quidā dicit q̄ regula nō tenet in obliq: ſed ista ſolū ẽ groſſa ſi aduertas, ꝑbationē regule. Ideo dicas aliter. ſ. q̄ non arḡt pregulā: q̄ nō ſit de ſubō ꝑdicatīīs oꝑs ſic arguere reducendo ad rectū. gliber hō est ens: cuius est asinus. igit' tñ ens: cuius est asinus est hō: ꝛ est añs ꝛ ꝑñs verū in caſu. C Ad 3ᵐ negat' q̄ arguat ꝓ regulā: q̄ ly currēs, a pte ꝑdicati cū ſit adiectiuū debet habere ſecū ly ppōs, ꝓ ſubiātiuo ꝛ oꝑs ſic arguere. oīs ppōs est currēs. igit' tñ ppōs currēs. ẽ populus: ꝛ erit añs ꝛ ꝑñs veꝛ. C Ad 4ᵘm dicē. in tractatu de ꝓbationibus terminoꝝ. capꝭ. ꝑpto.

Ad 1ᵐ Q

Rār ad 5ᵐ.

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 4ᵐ

Cōtra hanc regulā ar 5ᵐ.

Cōtra istas regulas arguit magꝭ in obiectionibus bonis argumētis: q tu vide.

Argt' 1ᵐ.

Argt' 2ᵐ.

Argt' 3ᵐ.

Argt' 4ᵐ.

C De regulis penes terminos pti. atq; impti.

C Laput sextum tertij tractatus.

Onende sunt regule ptinētiū atq; impertinentiū terminoꝝ. Quarti prima ẽ ista. Ab affirmatiua vniꝰ

Cōtra hanc 5ᵐ ꝑ. in hoc cꝑ. Impac bꝫ. regula arg. 1 bꝫ. dicē negan da nō ſeq ab affirmatiua.

Jörib 1b3. 11. pn.4.ds.10.|. 22. pn.3. ds. 10.|.10.ma.2ª fo.103. 1a.3ª. fi.|.c.7.8.ara. 10. par. 6ª.|. fopb.34.2ª

disperati ad negatiuam alterius est bonū argumētum. vt tu es homo. ergo tu nō es asinus. tu curris. ergo tu nō sedes: tu es albus. ergo tu nō es niger. ¶ Sz ecōuerso nō sequit: q: ex negatiua non sequitur affirmatiua.

Mēgbus. Rotandum. R. Terminos q dā sūt pūncte ge qdaz im pertinencie.

¶ Po intellectu hay regulay facia duo. Pri mo declarabo terminos pertinētes z ipertinētes. Scōo limitabo regulā. ¶ Primo igif aduerte q terminoz qdā sunt pūntes z qdā ipertinētes. Impūntes sunt illi. quoz vn? pōt idifferēter affirmari z negari de altero supposito nō corruptos vt albū: z bō: z fises. Pertinētes ro sunt duplices: q vel sunt pertinētes dispati: vel pūntes seqla. Pertinētes dispati sunt illi. quoz nullus pōt vere affirmari de altero: vt bō z asinus. Pertinentes seqla sunt illi ex quoz vno sequit alter: vel ppō in qua ponit vnus illoz z illarum ppōnis in qua ponit ali?. Et bi sunt duplices: q: vel ex vno sequitur alind: z ecōuerso: vel ex vno sequit alid. z nō ecōuerso. Si primo mō: est duplr: q: ex vno sequit alind: z ecōuerso: vel est respectu cuiuscūq; ybi: z fic dicunt cōuertibiles simplr: vel respectu huius ybi i eēt ō scōo adiacēte: z fic dicunt termini coreclatiui. Si scō modi. q: ex vno sequit aliud: z nō ecōuerso. adhuc e duplicīter: aut est respectu hui? ybi. est. de scōo adiacēte: z fic termin?a quo nō pūnctis subiūcti ppītia di poi z alter posterior: vel est respectu cuiuscūq; ybi: z fic terminus iferēs diferior. Illarum ro figuraz. ¶ Et vt bas diuisiones recte discernere possis ibi feci arborem queribi declarat.

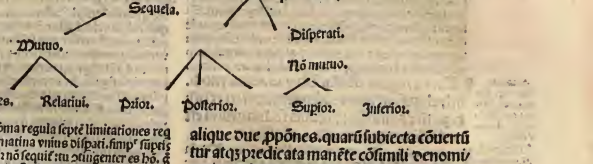

Nota dd 2m. pro toto illo ca° sup ad regulaz 5m ex cluſiue vide Pau. to. ma. 2ª. ca lo. 14.7. fa.2ª. ibi ponēde fūt mō vices ad rolū 24.10.2ª. ibi regſa⁹ alias .1.c.5.8.mag. to.par.to.

¶ Aduerte 2° q: dec ſma regula ſcpt̄ limitationes regis. ¶ Prima ab affirmatiua vnius diſpari. ſimp⁹ ſuptis ſine determinatione: q: nō ſequit: tu ſtingenter es bō. g ſtōingenter nō es aſinus: qm aſin eſt verū z ſnīs falſū: q: ex illo ſequit q: tu poſſes eē aſinus. Pro quo ſciaz q: p⁹ poſito exponēda rone huius termini ſtingēter: eē exponenda z oppoſitas qualitates: vt ſtingēter tu curris: ſic exponit: tu curris: z pōt eſſe q: tu nō curris: ſed illa ptin genter tu nō curris exponit ſicut tu nō curris: z pōt cē q: tu curras: z ſic de ſingnlis. ſō ſi ſtingēter tu nō es aſin?: ſequit formalr q: potes eē aſinus. ¶ Scōa ad negatiuā alterius ſimplr iumpti ppīdē. ¶ Tertia pōnib⁹ ſignificatiuis er cōpōne ſuoz terminoz ꝑſic ꝑmarie ſignificatiuis ꝓpter ſubordinationē z variationē ſignificatio nis. ¶ Quarta a pe ꝑdicatiuaz: a pte ſubiecti nō valet: vt bō eſt aial. ergo aſinus nō eſt aial. ¶ Quinta ſubiectis vniformiter ſupponētib⁹: q: nō ſequit. aial currit. ergo nullū aial gecit. ¶ Sexta in terminis diſcretis: q: in terminis cōibus nō ſequit ſimplr vt ſic argnēto. deus eſt p⁹. g deus nō eſt filius. certū eſt g: nō ſequit q: ille terminus deus eſt tāq; cōis trib⁹ ſuppoſitis diuinis. Silr nō ſequit. bō eſt cōis ſor. g nō eſt platonis: z in talib⁹ terminis nō diſcretis ſequit modificādo negatiuā alterius oſperati. ſequit. eni deus eſt p⁹. g deus aliquo mō nō eſt filius. Silr ſequit. bō cōis e ſor. g bō aliquo mō nō e cōis platonis: z hoc eſt verūtaz bō cōis: ſi ſit ſor. z platono nō eo mō quo eſt ſor. eſt plato. q: ſicut eſt ſor. non eſt plato. ¶ Septima z ſimplr de ꝑſenti z nō de ꝑterito nec de futuro: q: non ſequit. abſolutis eſt. fuiſti albus. ergo tu non fuiſti niger: tu eris alb⁹. g tu nō eris niger: ſed bñ ſequit limitate. tu fuiſti alb⁹. g aliq̄ tu nō fuiſti niger. Silr tu eris alb⁹. g aliq̄ tu nō eris niger: z nō ecōuerſo: q: ex pura negatiua non ſequit affirmatiua. ¶ Et pp b⁹ ꝓ ad iſtām magſ cū arguit q: nō ſequit. bnuellus eſt aſin⁹. ergo bnuellus nō eſt ribilis: intendēdo ly ribilis ꝑ genitiuo: q: aſin eſt verū z ſnīs falſū. Di eni q: ribilis i genitiuo z aſin? non ſunt termini diſperati: ſi bñ in noiatiuo.

2ª regula.

¶ Secunda regula eſt iſta. Quandocūq; ſunt aliquę due ꝓpōnes. quarū ſubiecta cōuertūtur atq; predicata manēte cōſimili denominatione abuna ad reliquā eſt bona ꝓia. vt tu es homo. ergo tu es aial rōnale: z ecōuerſo. Et notanter dicit manente cōſimili denominatiōe. q: ſi vna eēt affirmatiua z alia negatiua nō cōuerterentur. vt tu es homo: z tu nō es homo. Item ſi vna eſſet quāta vna quātitate: alia quātitate: vel nulla: nō oporteret iſtas ſuerti: vt oē aial eſt hō: aliq̄ animal eſt homo: z tñ animal eſt homo.

Hec regula quę regrit limitatiōes. ¶ Prima q̄n ſubiecta z ꝑdicata z copule cōuertunt. quo ad ſmaria ſignifara. Propterea nō ſequit. bō eſt aial. g bō eſt hōāibile hō cōuertat cū aiali in ſignificato ſcdario: cū ad boies ſequat formalr z vtualr aial: nō tñ in ſignificato ꝓncipali cōuertunt. ¶ Scōa eſt quo ad modos ſignificandi. ꝓptera nō ſequit: tu es hō. g tu es boiea. q: ly hō. boies. boia. habeāt idē ſignificatū: nō ſignificat eodē mō: q: hō ſignificat ꝑmodū vnius z ꝑ modū principij. homines ro ꝑ modum pluriū vel ꝑ modū principij: ſed boia ſignificat ꝑmodū vnius z ꝑ modum termini vt cuius. ꝓptera nō ſequitur: tu es aliquo modo. ergo tu es omni mō: z qualitercūq; q: ly aliquo mō. z omnē modum ſignificat: nō ſi omneni omnī modi omni mō ſignificat: ſed ꝑ modū vt a quo: q: ly aliquo mō. oēm modu: ſignificat partiliter z diuiſiue: ſed ly oi mō ſignificat ſubtributiue affirmatiue. hec ex grāmatica ſpeculatiua intelligunt. ¶ Tertia manente ſimili denominatione ꝓpōnitis g ſint eiuſdē qualitatis z quātitatis ꝓptera nō ſequitur. bō currit. g nō currit bō. bō currit. g nō bō currit. ¶ Quarta vtracz ꝓpōne ſignificate precise. ex cōpōne ſuoz terminoz ꝑſic ꝑmarie ſignificatiuis ꝓpter ſubordinationē z variationē ſignificatiuis. ¶ Quinta vniformiter ſupponētiū ꝓptera ſoluit iſta.

Mēgbus. Rotandum.

tia magistri. q; nō sequit. glibet hō ē vnus hō. g̃ ois hō ē vnus hō: q; ly hō a pte subiecti latius supponit i scda q̃ in pma. Dicit magister q̃ ista nō q̃uertuntur. ppter ly in sint filia. Dic aūt seruatie ab vna ad reliquā valz pma ta affirmatiue q̃ negatiue. ¶ Cōtra hāc regulā facit argumentū. Strodus: q; nō sequit. tu q nō es asinus. es hō. g̃ tu q es asinus nō es hō. ans est verū: z pma falsum. p3. q; sinū p tradictoriū est falsū. p3. q; ex illa sequit. tu es asinus. ¶ Ad hoc dat duas rnōēs. ¶ Pria dicit q; ambe sunt vere. Prima enī ē affirmatiua q̃ significat copulatiue re nō esse asinū r te esse hoiez. ¶ Scda ?o ci fit negatiua significat oppositū mō copulatiue affirmatie cor respōdēti r significat diuīctiue q tu es asinus: vel q tu nō es hō. ālō ambe vere sunt: vñ ille ?dicit: tu q nō es asinus es hō. tu q es asin? nō es hō. pma significat copulatiue. scda diuīctiue oppōito mō. Sīr ille ?dicit: tu q nō es asin? es hō. z tu q es asin? nō es hō. pma significat copulatiue. scda ?o diuīctiue oppōito mō. Et sic ps rnōō pma hāc opinionē q̃ pulchra est: q; ?nā est bona. ¶ Alia rnīō q̃a sequit' Strodus est distinguēdo an negatio in pma. ꝑpone cadat supra tota cōpōne vel supra ptem. Si supra tota: negat' ?sequētia: q; nō seruat' vtrobiq; eadē ḡlitas. Si ?o cadit sup ?das cōpōnēs: z cedit' ?sequētia: q; negat' añs ficut ? ?nā. nec tñ dat' ?dictorij q̃ablatio nē negatiōis ꝑpositis: q; per additionē alterius de nouo.

1ª regula. Pos. 37. pa. 3. tu. 10. l. 2ª. pn. euisdez. l. 18. pn. 4. tu. 6 con. 8ª. Mēgbus. Riorandum.

¶ Tertia regula est ista. Ab vno conuertibili. ad reliquū est bona cōsequentia: vt tu es hō: ergo tu es risibilis: z ecōuerso. brunellus est ridibilis. ergo brunellus est asinus.

Obiectio. Strodi.

1ª responsio. Etiā Strodi z Pau. gnulcus z vide dis q. 7. q. 9. vltī p̄ vltī.

2ª responsio.

¶ Hec regula ꝛres requirit limitationes. ¶ Pria ab vno ꝙuertibili ad reliquū rōne totius extremi: q; rōne partis nō sequit: vt ?dictorium a. est vtrū. ergo ?dictoriū ?dictoriū a. est vtrū. pato q a. sit illa. bō est asinus. añs est verū ? ꝓsequēs falsus. q; nihil ē ?dictoriū ?dictoriū. a. nihil a. ly ?dictoriū ꝙuertat cū ly ?dictoriū ?dictoriū: nō ñ addendo ly a. Et sic soluitur instātia magistri. q; nō sequit. Sore ē sic ē hominē. ergo sore ē sic ē risibilē: q; posito q̃ nescias q̃ sit passio sortis. inuo credas q̃ risibile sit passio brunelli. nūcedēs est verus: z cōsequēs falsum. Dicēdo q; ly ly boiem. z ly risibilē cōuertātur: nō tñ scies esse hominē z scieno esse risibilē cōuertūtur q̃ esse ꝑdicata. ¶ Scda cōsequētia significāte ꝑcise ex cōpōne suozū terminoz ꝑcise prima rie significātia. ꝓpter subordinationē z variationes significationis: erit ꝑpe dictū est. ¶ 3ª vniformiter supponentiū: nō valet. glibet hō currit. ergo oē risibile curr. it: q; latius supponit risibile q̃ homo. Illis aūt seruatis est bona cōsequētia tā formaliter q̃ de forma.

Mēgbus. Riorandum.

3ª regula. Pos. 38. pa. 4. tu. 10. l. 18. euisdem 10.

¶ Quarta regula ē ista. Ab vno correlatiuo rum ad reliquū, ꝓpositionibus existētibus ō scdo adiacēte est bonū argumētū: vt vupluz est. ergo dimidiū est: z ecōuerso. z notanter dicit' de secundo adiacēte: q; nō sequitur. a. est vupluz: ergo. a. est dimidiū. pater est barbatus. ergo filius est barbatus.

4ª regula. Pos. 26. pa. 4. tu. 10. l. 18. euisdem 10.

Mēgbus. Riorandum.

¶ Hec regula quatuoꝛ regrit limitatiões. ¶ Pria ab vno correlatiuo ad reliquū correlatiuū rotale. z sic soluit instātia magistri: q; nō valet. pater est. q̃ filius est. q; stat q̃ sit ꝑ z nō habeat filiuz sed filiā. Sīr nō valz. filius est. q̃ ps est. q; stat q̃ sit filiꝰ z non habeat patrē sed matrē. Et cā est. q; ꝑ vel mꝰ est vnū correlatiuū rotale. filius vel filia aliud correlatiuuz rotale: nō aūt ꝑ correlatiuū rotale nec filiꝰ. Et si nō pla-

5ª regula. Pau. 10. ma. 2ª. fo. 105. fa. 3ª. ab. 4ª. regula.

Mēgbus. Riorandum.

S

6ª regula. Pos. 10. ma. 2ª. fo. 106. fa. 3ª. ab. 3ª regula. 1. 9. pn. 9. tu. fo. 10ta.

Mēgbus. Riorandum.

cet tribi hec ꝑma limitatio vlcas q̃ ꝑ z filius nō sunt cōrelatiua: ly bñ ꝑ vel mꝰ filius vel filia. ¶ Scda cū ?bo substātiuo ō scdo adiacēte: q; nō sequit. ꝑ est barbaꝰ. ergo filiꝰ est barbaꝰ. ꝑ currit. q̃ filiꝰ currit. ¶ Tertia ō ꝑmitt: q; nō sequit' ꝑ fuit. q̃ filiꝰ fuit. ꝑ erit. q̃ filius erit. ¶ Quarta ꝓpōnib? significātib? ex cōpōne suoꝝ terminoz ꝑcise ꝓmarie significātiū cōsequētia est bona. ꝓpter subordinationem z variationem significationis.

¶ Quinta regula est ista. A termino ꝓuatiuo ad terminū infinitum est bona consequētia: sed nō ecōuerso: vt tu es iniustus. ergo tu es nō iustus: sed nō sequit' ecōuerso: lapis ē non iustus. ergo lapis est iniustus. añs enīs ē vez: z ꝓsequēs est falsum: vt ps. q; quicquid est iniustū pōt esse iustum: sed lapis non pōt esse iustus. ergo non potest esse iniustus.

Mēgbus. Riorandum.

¶ Hec regula quatuoꝛ regrit limitationes. ¶ Pria a termino ꝓuatiuo ad terminū infinitū, ꝓpōnib? exfrīb? affirmatiuis: q; in negatiuis nō sequit'. vñ nō valet. lapis nō est iniustus. g̃ lapis nō est non iustus. añs est verū: z ?nā falsum. ¶ Scda. nō facta alia variatiõe terminoꝝ: q; nō sequitur. tu es iniustus. g̃ plato est nō iustus: q; variati est subm. ¶ Tertia ?nā z bona ipsa significātie ex cōpōne suoꝝ terminoz ꝑcise ꝓmarie significātiū ꝓp subordinationē z variationē significātiōis. ¶ Quarta vniformiter supponentiū. q; non valet. glibet hō est iniustus. g̃ oiꝭ hō est nō iustus. Ad ꝓp boc soluit' instātia magistri cū arguit. a. tēpus fuit infinitū. g̃. a. ꝑs fuit nō finitū. ponēdo q; a. ꝑs fuerit ꝑteritū infinitū terminatū ad instās ꝑs. añs est verū. z ?nā falsum. Sīr cuz arguit. linea est indiuisibilis. ergo linea ē nō diuisibilis. añs est verū cū nō habeat latitudinē z profunditatem: z tñ cōsequēs est falsum. q; est diuisibilis ꝑm longitudinē. Dicit' enīm q; infinitū z indiuisibile nō sunt termini ꝑuatiui. q; nō dicunt defectū cuz conuenīāt deo. quare non mirum est si aliqua talis ?sequētia valet.

¶ Sexta regula. Ab affirmatiua ō ꝑdicato ꝓuatiuo vel infinito ad negatiuā de predicato finito ē bona ?nātia. vt tu es cecus. ergo tu non es videns. tu es nō hō. ergo tu nō es hō: sed ecōuerso nō valet argumētum: quia ex negatiua non sequitur affirmatiua.

Mēgbus. Riorandum.

¶ Hec regula quatuoꝛ limitatiões regrit. ¶ Pria ab affirmatiua ꝑdicato infinito vel ꝓuatiuo totali. z ꝓpter boc nō valet: aial figmēt cat nō boiem. ergo aial nō figmēt boiem. ¶ Scda cū verbo de ꝑsentiꝛ: sic soluit' instātia magistri: q; nō sequitur. tu fuisti nō albus. ergo tu nō fuisti albus. posito enī q; heri fueris albus ? pridie niger. añs est verus: z ?nā falsum. Is ops arguere cū determinatione in illis de ꝑterito z de futuro: vt si tu fuisti albus. sic tu fuisti nō alb?. ergo aliq̃n tu nō fuisti alb?. ¶ Tertia in terminis rectis: q; in obligo nō tenet regula. vnde nō sequit'. asinus ē nō sortis. ergo asinus nō est sortis. añs est verus. z ?nā falsum. posito q̃ oīs asinus sit tam sortis q̃ platonis. Sīr nō sequit'. sortis est nō asinus. ergo sortis non est asinus. posito enīm q; sortes baberet asinū z equū. añs est verū z ?nā falsum. ¶ Quarta ad negatiuā de ꝑdicato finito ꝓpōnib? significātib? ꝑcise ex cōpōne suoꝝ terminoz ꝑcise ꝓmarie significātiū ꝓp subordinationē z variationē significatiōis. ¶ 5ª vniformiter supponentiū: q; nō sequit'. glibet hō est nō asinus. g̃ oiꝭ homo non est asinus.

2ª regula. Pe. Io. ma. 2ª. fo. 107. fa. 3ª. vbi. 4ª re/gula. 1. 24. pñ. p. ou. folio.

¶ Septima regula est illa. A negatiua de/dicato finito cũ ꝺbito medio ad affirmatiua de ꝺdicato infinito cũ ꝺbito medio: vt tu nõ es asinus: z tu es. ergo tu es non asinus ꝛc.

Magbus. Blotandum.

Hec regula tres regit limitationes. ¶ Prima a negatiua de ꝺdicato finito ad affirmatiuã de ꝺdicato infinito cũ ꝺbito medio: z ꝓpter hoc ſoluit iſtã magꝝ: q nõ ſequit ſor. nõ eſt aſin⁹. z ſortes eſt. ergo ſortis eſt nõ aſinus. cũ aſin ſit vez: z pñs falſus, poſito q ſortes nihil habeat: q nõ arguit cũ ꝺbito medio q3 ꝺs eſſe. ſz eſt aliqd. Siſr nõ valet. aſinus non eſt ſor. z aſinus ẽ. ꝗ aſinus eſt nõ ſor. cum aũo ſit vez: z pñs falſum. ꝺato ꝙ aſinus ſit. ſit aliqꝫ⁹: ꝗ illud nõ eſt ꝺbitũ mediũſed ꝺs eſſe tale. aſinus eſt alicuius: q3 repugnat caſui. C Scõa ꝑtia eſt bona ipa ſignificãte ex cõpoſitoꝝ terminoꝝ: ꝑcipe ſmarie ſignificãtiuꝫ: ꝓpter ſubꝺinationẽ 2 variationẽ ſignificationiꝫ: vt ſepe dcm eſt. C3ª vnif⁹ oꝝ niſ⁹ ſuppoñtiũ. Ideo nõ ſequꝫ: berta non eſt aliquis bõꝫ berta eſt. ergo berta eſt non homo: ſed bene ſequitur. ergo berta eſt non aliquis homo.

Ririus. Blotandum. T

Circa hoc capitl. nota ꝙ terminoꝝ ꝗdã ſunt perti/nentes: ꝛ ꝗdaꝫ ſunt impertinẽtes. Impertinentes ſunt illi quoꝝ ꝙlibet põt de alio affirmatiue verificari ꝛ negatiue. vt ly albus: ly dulce. pñtes aũt ſunt illi qui ſic ſe habẽt ꝙ nõ ꝙlibet põt de alio affirmatiue ꝛ negatiue verificari. ꝛ illi ſunt duplices: q3 vel ſunt pñtes ꝺſperatiue tanꝗ inimici. Aut pertinẽtes ſequelaꝫ: tãꝗ amici. Si 5ª⁹ ſunt illi quoꝝ nullus põt de alio affirmati ue verificari ſed tm̃ negatiue ſicut ly bõꝫ ly aſinus. Si 3⁹ ſint pñtes ſequela. hoc ꝓpter: q3 vel ꝓpõ in qua eſt vnus infert de forma ꝓpoſitionẽ in qua eſt alter: z nõ ecõuerſo. vel infert aliam. z ecõuerſo. Si 4⁹. tũc illi ſe habent ſicut ſuperius ꝛ ſferius. vt ly bõꝫ ly aial. Si 1⁹. hoc ꝓpter: q3 vel ꝓpõ vnius infert ꝓpõẽ alteri⁹: ꝛ ecõuerſo mediãte ꝓ verbo: vel ſolũ mediãte verbo ſubſtantiuo de ꝑſenti. Si 6⁹. illi dicunt pertinẽtes ꝙ ertibiles: vt ly homo. ꝛ ly riſibile. Si 2⁹. illi dicunt pñtes ꝛ relatiui. Et ex hoc ꝑs titulus capituli. C Sed 3 regulas huius capituli. ꝛ cõtra dicta arguit. Primo probãdo ꝙ ly bõꝫ ly aial. ſunt impñtes: cuius oppo⁹ eſt dictus: q illi duo termini ſic ſe habent ꝙ iam verificatur inuicem affirmatiue. ꝛ poſſunt verificari negatiue. igit ſunt impertinẽtes. ꝛ ꝑtia cũ maiori: ꝛ minori probatur. q3 vbi nullus hõ eſt: ꝙlibet ſtarũ eſſet vera. nullus bomo eſt aial: nullũ aial eſt bõ. vt ꝑs. C Scõo arguit 2 ꝑtmã regulã. q3 non ſequitur. hõ eſt aial. igit aſinus nõ eſt aial: ꝛ tm̃ arguit ab affirmatiua de ly bõ ad negatiuã de ly aſinus. q3 termini ſunt diſperati. igitur regula falſa. Item arguit cõtra eandẽ: q nõ ſequit. ſu fuiſti albus. igit tu nõ fuiſti nigerꝛ ſi fuit oppo⁹ ꝑtis cũ antecedente. Nec ſequit. ꝛ tingẽter ex eo bõ. igit ly tingẽter ru nõ es aſin⁹: q3 ratio eſt vez: ꝛ pñs falſum. vt ꝑs exponẽdo: z tu vtro/bicꝫ arguit per regulã. igit regula falſa. C Tertio arguit contra quartã regulã. q3 nõ ſequit. ꝑ fuit. igit filius fuit. z tu arguit ꝑ regulã. igit regula falſa. tenet ꝑtia cuꝫ minoiꝛ: q maiꝛ. ꝓbat: q3 poſito ꝙ ſortes nunc ꝓmo ſit natus filius. ẽ aũs vez: ꝛ ꝑs reſoluẽdo: z pñs falſus. Nec ſequitur. pater albus eſt. igit filius albus eſt. z tu arguis cõ adiacẽte. igit ꝛc. C Quarto arguit ꝓtra 7ᵐ regulam: q3 nõ ſequit. hoc nõ eſt ens. demoſtrato populo: z hoc eſt. igit hoc eſt nõ ens: q3 aũs eſt vez: vt ꝑs. z pñs ꝛplicat ꝗdictionẽ: q3 ſignificat ꝙ hoc eſt aliquid q nõ eſt ens: q3 ꝛ implicat cum ſequal. igitur hoc eſt aliquid: z B non eſt ens per regulam de relatiuo. Idẽ dicatur de iſta. hoc non eſt aſinus: z hoc eſt. igitur hoc eſt nõ aſinus: q3 antecedens eſt verus demoſtrato populo: vt ꝑs. z pñs falſus: q3 ſignificat ꝙ hoc eſt aliqd q nõ non eſt aſinus: q3 eſt falſus: q3 tunc populus eſſet aliqd. C Ad iſta rñdet. C Ad 1ᵐ dr ꝙ verbaliter cõcluditur illud qõ dicimus ꝙ termini impñtentes ſunt illi qui poſſunt verificari inuicez affirmatiue ꝛ negatiue. intelligit ipſius ꝓ re aliquo ſuppoñtibus. ſic ꝙ eis aliqd correſpõdeat in re. Et ſic patet ſolutio. C Ad 2ᵐ dicit ꝙ regula illa nõ eſt abſoluta de veraſed debet intelligi cum bis limitationibus. ſab affirmatiua vnius diſperati ad negatiuã alteri⁹ a parte predicati de ꝑſenti: z ſine limitatione valet ꝑtia. Et ſic patet ſolo argumẽto ꝙ cõtra iſtã. q3 in ꝓmo arguit a pte ſubiecti. Jn 2º arguit de preterito. Jn 3º arguit ex limi/rationes. ſ. cum ly ꝛingẽter. C Ad 3ᵐ pucipale dicit ꝙ regula nõ eſt abſolute veraſed intelligit ſic. Ab vno coꝛrelatiuoꝝ ſimpliciter ꝛ ſolitarie ſumptoad reliquũ ſimpliciter ſumptus de ꝑſenti. valet ꝑtia. Et ſic ꝑs ſolo ad illas duas inſtãrias. C Ad vltimũ dr ꝙ nõ arguitur per regulã: q3 nõ arguitur cũ ꝺbito medio: nec illud eſt ꝺbitũ mediũſz iſtud. z z hoc eſt aliqd ſeu hoc eſt ens: que in caſu eẽt falſa demõſtrato populo. Poſſet etiã aliter dici ꝙ illa minor eſt falſa. ſ. hoc eſt demõſtrato populo: q3 ly bõꝫ in ſingulariñ põt demõſtrari populus: q3 populus nõ eſt hoc ſed bec. Et hãc reſponſionẽ credo eſſe bonã. C Sed eſt ſpecialis ꝺubitatio ſ. 6ᵐ regulam: an ſit vera. ſ. ab affirmatiua de ꝺdicato infinito ad negatiuam de ꝺdicato finito eſt bona ꝑtia. Et arguit ꝙ nõ. q3 iſta ſequẽtia non valet. tu fuiſti non ſedens. igitur tu nõ fuiſt ſedens: z rñ arguit ꝑ regulã. igit regula falſa. tenet ſequẽtia cum minoꝛ. z maiꝛ. ꝓbatur. q3 poſito ꝙ heri ſedens eſſet aſin⁹ verum. ſ. tu fuiſti non ſedens: q3 fuiſti currens: z ꝛ pñs falſum: vt ꝑs. C Ad hoc ſunt tres reſponſiones. Prima eſt Buidani 3ª phyſicoꝝ q̃ne 6ª. z Mſini in q̃nibus perideme. dicentiumq; talis regula nõ eſt vera non ſolũ arguendo de preterito. vt ꝓbat arg⁹. imo nec de futuro aut de ꝑſenti. vnde dicit Buidanus ꝙ non ſequit. tu es non ſedes. igit tu non es ſedens: z ita ſtat oppoſitũ ꝑtis. ſ. cum antecedente. tu es non ſedens: z tu es ſedens. hm eum. C Alij aũt cõſtet dicũt ꝙ talis regula non eſt abſolute vera. vt ꝓbat arg⁹mẽta. z dicũt ꝙ de preterito z de futuro regula non eſt bona: ſed bene de ꝑſenti: q3 eſt contra Buidanum. Unde bene ſequitur. tu es non ſedens. igitur tu nõ es ſedens. Non tñ ſequitur. tu fuiſti non ſedẽs. igit tu nõ fuiſti ſedens: z ita ꝛcedunt. q3 tu fuiſti ſedens: z tu fuiſti nõ ſedens. Dicunt tñ q3 de preterito z futuro regula tenebit iungendo conſequenti ly ꝓ tũc. z dicitiſta ꝑtia cõcludit. ſ. tu fuiſti nõ ſedẽs. igitur tu non fuiſti ſedens. valet tñ tu fuiſti non ſedens. igit ꝓ tunc tu non fuiſti ſedens. C Tertius modus reſpondẽdi dicit ꝙ babiliter regulã tenere in omni tẽpore abſq; ly ꝓ tũc. z dicitiſta ꝑtia cõcludit ex bonã. tu fuiſti nõ ſedens. igit tu nõ fuiſti ſedens. z ꝓbat eãdẽ qua ꝓbata patebit impoſsibatio aliaꝛ reſpõſionũ. argno igitur ſic. iſta ꝑtia tenet arguẽdo de ꝓmo ad vltimũ. igitur eſt bona. tenet ꝑtia. z arg⁹ ꝓbatur. ſupponendo ꝙ negatio infinitãs terminum finitũ qui eſt predicatum neget: z remoueat ipſius a ſubiecto: eo modo quo iuenit. iſtud ſuppoſitũ. ꝑs a Paulo ꝓ parte in. 36. argumento ꝓmi ꝺubij. z ꝓ parte in. 6. argumẽto ſcõi ꝺubij. Tũc arguꝛ ſic. tu fuiſti non ſedens. igit tu fuiſti res que non fuit ſedens. z vltra. tu fuiſti res que nõ fuit ſedẽs. igitur tu fuiſti res: z illa nõ fuit ſedens. tenet ꝑtia: q3 relatiuũ eſt reſolubile. z vltra. igitur tu fuiſti res: q illa res q̃ fuit tu: nõ fuit ſedens. tenet itez ꝑtia: q3 relatiuũ illud repliẽt totã cõpoſitionẽ. z vltra. igitur res illa que tu fuiſti nõ fuit ſedẽs. C Si aliqs foꝛte negaret ꝓmas ꝑtiã. ſ. tu

fuisti non sedens. igitur tu fuisti res que non fuit sedés. Et vices q̄ cr illo antecedente solum sequitur q̄ tu fuisti res que fuit non sedens: ideo p̄o batur consequentia sic. in ista. tu fuisti non sedens: ly non. remouet ly sedés, a subiecto: eo modo quo inuenit in ista. tu fuisti sedens per suppositū. Sed inuenit ly sedés, supponere p̄o omnibus p̄teritis. igitur remouet ipsum a subiecto p̄o omnibus sedéribus p̄teritis: ꝛ sic p̄s p̄ ista. tu fuisti non sedens: significat q̄ tu fuisti res que non fuit sedens: sicut ista. nó albū erit albū: significat q̄ illud q̄ nó est nec erit albū, erit albū. vt pater supra in ampliationibus. Scōo reprobat ista responsio: q̄a data iur in infinitū: q̄a ista responsio dicit q̄ ista. tu fuisti nó sedens: sigt q̄ tu fuisti res que fuit non sedens. Queratur ab ea vlterius q̄ significet ista secūda cum sit de cōmili termino infinito: ꝛ sic debitur in infinitū. Cet si quis velit tenere ꝛ 2m̄ responsionem quā credo esse bonā habet vlterius dicere q̄ ꝛa regula non tenet de preterito nec de futuro: q̄a non sequit̄. tu fuisti iniustus. igit̄ tu non fuisti iustus. Sed op3 addere consequentiā ly pro tunc: ꝛ valebit consequentia.

Caput septimum tertij tractatus.

2ª regula.

Pro toto isto ca°. vnō Cap. 6m̄. 8. tractato. pa.

Orrespondenter ad p̄dicta alie requle iferunt. Quar prima est ista. Ab oibus exponēt̄ simul sumptis ad suū expositū est bona p̄sia: ꝛ econuerso. Et est regula ista vlis q̄buscūq; p̄positibus exponibilibus: vt vlibus exclusilibus, exceptiuis, ꝛ hꝰ. vnde bñ sequit̄ hō currit: ꝛ nihil est hō q̄n illud currat. ergo oīs homo currit: ꝛ econuerso. Sit̄ hō currit: ꝛ nihil non hō currit. ergo tm̄ hō currit ꝛc. Scōa regula ē ista. Ab oi exponibili ad q̄libz suaz exponētiū ē bona p̄sia: sed nō econuerso nisi gr̄a mãe. ver. gr̄a. oīs hō currit: ergo nihil est hō quin id currat: ꝫ nō econuerso: q; ex negatiua nō sequit̄ affirmatiua: aliq̄ tm̄ tenet gr̄a mãe. vt hō est asinus. ergo tm̄ hō est asinus: q; ans est ipsole. Tertia regula est ista. Ex cuiuslibet exponētis ꝫdictorio sequtur ꝫdicto rū expositi: sed nō econuerso. vñ bene sequtur. aliq̄d nō hō currit: vt nullus hō, aut nihil q̄ est hō currit. ergo nō tm̄ hō currit: ꝫ nō econuerso: q; ex negatiua nō sequtur affirmatiua.

3ª regula.

4ª regula.

Quarta regula ē illa. A resoluentibus ad resolutū ē p̄sitia bona: sed non econuerso. vt ꝫ est hō ꝫ hō currit. ergo hō currit: nō tm̄ sequtur hō currit. ergo hoc currit: ꝫ hoc ē hō: q; post mille annos erit ans vex: ꝛ p̄sequēs falsum.

5ª regula.

Quinta regula ē ista. Ab officiantibus ad officiatū ē p̄sitia bona: ꝫ nō econuerso. vt ista ppō ē vera. hō ē aial que adequate significat hoies esse aial. ergo verū ē hominē esse aial: sed nō econuerso: q; ans foret necessaria: ꝛ cōsequens cōtingens.

6ª regula.

Sexta regula est ista. A descriptione ad descriptus ē p̄sitia bona: ꝛ econuerso. vt itelligo aliq̄d sub rōne q̄ hō. ergo intelligo hoiem: ꝛ econuerso itelligo hominē. ergo itelligo aliquid sub rōne qua hō.

Mēgbu Morandu.

Nota q̄ in istis sex primis regulis vna cōditio suficit. ꝫ sequētia significante precise ex cō positione suoꝝ terminoꝝ p̄cise p̄marie significantium proper subordinationē ꝛ variationē significatiōis: ꝛ. q̄ per hoc pater ad instantia magistri ꝫ illas. Cūde ad instāta magistri 2ra p̄ma q̄ndo arguit q̄ nō sequit. aliquālis hō currit. ꝛ nō est aliqualis hō quin talis currat. ergo qualislibet hō currit: q; posito q̄ nō sint in mūdo nisi hoies albi: quoꝝ aliqui currant: aliqui sedeant. antecedēs est vex: ꝛ p̄sequens falsum. Dicit̄ q̄ p̄sequētia nō valet: q; ista exponens nō est illa assignata sed illa: ꝛ nihil est aliqualis homo qn illud currat. Simil̄ cū arguit q̄ non sequit̄. aliquātus homo currit: ꝛ nō est aliquātus homo qn tātus currat. ergo quātuslibet homo currit: q; posito q̄ quilibet hō sit pedalis ẽ ḡditatis: ꝛ aliquis currat: ꝛ aliqs sedeat. ans est vex: ꝛ p̄sia falsa. Dicēt̄ similr̄ q̄ p̄sitia nō valet: q; ista exponens nō est illa assignata sed illa: ꝛ nihil est aliquātus hō quin illud currat. Cet ad instātia contra secūdā regulā: cum arguit q̄ nō sequit̄. ru incipis esse albus. igit̄ tu es albus: ꝛ nō incidiare ante instās presens fuisti albus: q; posito q̄ nō sis albus sed immediate post instans p̄sens tu eris albus. est antecedēs vex: ꝛ p̄sia falsum: vt p̄s. Dicit̄ q̄ p̄sitia nō valet: q; illa verba incipit ꝛ definit nō ꝓprie exponunt: sed habet duas causas veritatis a quaꝝ qualibet ad ꝓpositionē habentē illas est bona p̄sequētia: ꝛ nō cōtra. Similiter si arguat̄, illa p̄sitia non valet. nñ non omnis homo est aial. ergo nō omnis homo est animal. ꝛ arguit per regulā. tenet p̄sitia: ꝛ assumptū. pbat̄: q; antecedens est vex: ꝛ p̄sequens falsū: q; antecedens sit verū, pbat̄. oē aial est nō omnis hō. ergo nñ non omnis hō est aial. tenet p̄sitia ab vlī ad suā exclusiuā de terminis transpositis: ꝛ ans est vex: vt p̄s. ergo ꝛ cōsequens. q; cōsequens ꝑne cōsequētiēa sit verū, pbatur. q; ꝫdictoriū eius est vex. ꝛ ois hō est aial. Dicit̄ cōcedēdo cōsequētiā: sed negando antecedēs ad pbationē negat cōsequētia: q; illa nō est exclusiua illius vlis: sed illa. nñ ens non omnis hō est aial: q; est vera. ꝛ si dicit̄ q̄ est vlis illius exclusiue. nñ nō ois homo est aial. Dicit̄ q; non habet vlem: q; est negatiua. Cād instātia contra regulā tertiā: cuꝝ arguit q; non sequitur. ru es animal. ergo tu nō differs ab animali: q; antecedens est verum: vt patet: ꝛ cōsequens falsum: q; cōtradictoriū est vex. ꝛ tu differs ab animali: q; probatur. ru differs ab animali: q; ꝫ differs. ergo tu differs ab animali: ꝛ illud est asinus: tunc vera. ergo tu differs ab animali. tenet cōsequētia a copulata ad aliquā partem. antecedens est verum. ergo ꝛ consequens. Dicitur q̄ consequentia est bona: ꝛ negat̄ q; consequēs sit falsum: imo cōtradictoriū est falsū: ꝛ negatur illa cōsequētia. ru differs ab animali: q; ꝫ est asinus. ergo ru differs ab aiali: ꝛ illud est asinus: q; relatiuus determinatus per signum cōfusiuū non semper est sic resolubilis. q; nō sequitur. tu es omnis homo q̄ est in. a. domo. ergo tu es ois homo: ꝛ ille est in. a. domo. ois homo q; currit movetur. ergo ois homo currit ꝛ ille mouet. Cād istātia contra quartā regulā: cum arguit q; non sequitur. hoc nō est homo: ergo nō hoc est aial si est rōnale. ergo aial si est rōnale non est homo: q; antecedens est vex: ꝛ cōsequens falsum. pbatur: q; sunt cōtradictoria rium non est verū. ꝛ. Sed nñ aial si est rōnale est homo. vt pater per exponentem aliq̄ aial si est rōnale est hō: ꝛ multum est aial aial quin illud si est rōnale non sit hō. Dicitur q̄ p̄sitia sit bona: ꝛ ans est vex: ꝛ cōsequens falsum: q; ꝫ

ctoriū cōsequētia sit vera. Ad probationē dicitur q non bene sit assignata secūda exponens: sed debet esse illa: z nihil est aial si est risibile qn illud sit hoc: hoc est falsum: qz ꝺdictorū est verū. aliqd est aial si est risibile qō non est homo pura alinus. ¶ Et ad instāna cōtra quintā regulam cum arguit. hec consequentia non valet. hec propositio est necessaria animal est hōiē adequate significat animal esse hominē. igitur animal esse hominē est necessarium: qz asūs est verūz et paret. z ꝓis falsum: qz animal esse hominē est impole. igit falsum est q aial esse boiem sit necessarium. ꝓntia est bona: z asūs probatur. hoc esse boiem est impole: ꝺmonstrādo afinum: z hoc est aial. ergo aial esse boiem est impole. tenet ꝓntia ab inferiori ad sui superius affirmatiue sine impedimēto. Dicit. cōcedo primā ꝓntiā: z asūs z consequens. z nego q aial eē hominē fit impole. Et ad probationē nego ꝓntiā: z ad replicā dicitur q nō argui rōne totius extremi. Scōo q argt cum impedimento: q ly impole, imobiliter illū terminū aial. vnde vt dictum est in vna regula cōsequētiarum ab inferiori ad suū superius imobiliter nō valet ꝓntia. Et si instarces q argt a resolubilibus ad resoluras negat hoc: qz hoc ꝓpositio hominē esse aial est impole: nō est resolubiliter ꝛ officiabilr. pbāda. ¶ Et ad instātiā ꝓtra 6ᵐ regulā cum arguit q illa ꝓntia nō valet. tu intelligis hominē. ergo tu intelligis aliqd sub rōne qua est homo: q posito q nō habeas intellectionē de boie nisi simplicē: tunc antecedens est verꝫ: et patet: z ꝓis falsuz. probat: qz omnis ratio bois est diffinitio: sed nō intelligis aliqe sub rōne diffinitionis: qz nullam habes diffinitionem in mente: et suppono in casu. ergo ꝛc. Dicitur q ꝓntia fuit bona: z cōceditur cōsequens sicut añs: z cum dicitur ois ratio bois ē diffinitio ipius. nego: qm ratio ipsius est denoiatio seu illud per qō fit denoiatio. homo nāqz ab humanitate denoiat: ideo humanitas rō ipsius dicitur. Et hec est illa rō sub qua intelligis hominem.

7ª regula. Pau. fopp. 48. 2ª. Sincl. 10. 183. pn. p. 284.0.

¶ Septima regula ē ista. A sensu compositō ad sensum diuisuz: z ecōuerso nō valz argumētū: vt necessario hō ē aial. ꝙ hō necessario est aial. a fortiori ex eniꝫ est verꝫ: z ꝓis falsum. Etiā nō seqtur. albū possibile est esse nigrum. ergo possibile est albū esse nigrum.

Sª regula.

¶ Octaua regula est ista. Ab vna causa veritatis ad ꝓpositionē habentē illaz cām est bona cōsequētia: sed nō ecōuerso. vt duz hō currit: risibile currit. ergo hoie currente: risibile currit. ista ꝙsequētia ē bona: sed nō ecōuerso. homine currente risibile currit. ergo dum homo currit: risibile currit: qz posito q nihil currat ē tunc ꝓis falsum: cū asserat hoiez currere: z tñ asūs est verꝫ: qz cōcludit eius veritas per aliā cāz veritatis: vt si hō currit: risibile currit. ¶ Dicatur ergo q ꝓpositio denominata ab ablatiuo consequentiē habet tres causas veritatis: scz cōditionalē temporalem z causales: a quarum qualibet valet ꝓntia ad ꝓpositiones habentem illas causas: sed non econuerso.

Wēgbus. Hortdum.

Ista regula tres requirit limitationes. ¶ Primo a sensu cōposito ad sensum diuisuz: vel ecōtra. nō in terminis discretis: qz in terminis diꝛcretis bene valet. vt pole ē te currere. g tu potes currere. possibile est antechristū esse. ergo antechristū possibile est esse. Non in terminis simplicibus sine ipedimēto alterius signi: qz in terminis simplicibus sine impedimēto alicuius signi. ꝓntia valet: qz bene seqtur. possibile est boiem esse aial. ergo boiem possibile est esse aial. Si aūt arguat cum limitatione signi: aut in terminis cōpositis nō valet. vnde nō seqtur omne aial esse est necessariū. ergo omne aial necessariū est esse: aia tua necessario est. g necessario aia tua est. albū pōt esse nigrū: ergo pole est albū esse nigrū. Tertia ꝓntia est bona ipa significāte ex cōpōne fit: z terminoz precisē ꝓmarie significātium. ꝑpter subordinationē z variationem significationis. ¶ Et ꝓpter hoc ꝓz ad instātia Magistri cū arguit. nō potes currere. g possibile est te currere: z ecōuerso. possibile ē antechristū esse. ergo antechristū pole est esse. Dicit enīz q in terminis discretis z simplicibus sine impedimēto alicuius signi est bona ꝓntia. in aliis nō nō: z illud nō ē cōtra regulā: ad replicā cū Magister, ꝓbat illā ꝓntiaz esse bonā: albū pōt esse nigrū. ergo pole est albū esse nigrū. ergo pole seqtur. albus pōt esse nigrū. ergo albū est potens esse nigrum. tunc vltra. ergo est ens nigrū. tenet ꝓntia: qz potens esse z ens cōuertunt. tunc vltra. ergo albū est nigrum. z vltra. ergo pole est albū esse nigrū. tenet ꝓntia: qz omnis ꝓpositio ꝓsenti infert vnā aliaz de possibili de sensu cōposito. ergo a primo ad vltimū valet ꝓntia. album pōt esse nigrū. ergo pole est albus esse nigrū. Dicit. q illa ꝓntia nō valet. albū est potens esse nigrū. ergo album est ens nigrus. ¶ Ad ꝓbationem dicit q ly ens z potens esse, noialiter cōuertunt: non tñ hoc totū ens nigrum: z potens esse nigrū conuertunt: ideo a ꝑtibili ad cōuertibile non rōne totius extremi non valet ꝓntia. Et dico vltra. q potens esse participialiter sumptum nō cōuertitur cū ly ens: qz ante builtus est potens esse: z tñ nō est ens: z in ꝓposito sumunt potens eē participialiter: ideo nō valet. ¶ Et ad instātia cōtra octauā regulā cum arguit q non valet illa cōsequētia. a. propositio est vera: z imediate ante instans ꝓcens nō fuit vera. ergo a. propositio incipit esse vera: qz posito q. a. ꝓpositio in omni parte proportionabili in pari bone ꝑterite fuerit, vera: z in omni pari fuerit falsa: z sit nunc vera: z simus in instanti terminanti illā boz. tunc antecedēs est verū: z ꝓis falsum. q antecedens fit verū pro 5ª parte ꝓz. pro 2ª. pbatur: q. a. imediate ante hoc fuit falsus. ergo imediate ante hoc nō fuit verū. ꝓntia tenet. añs probat. añ hoc fuit aliqua pars par. is quādocūqz fuit aliqua pars par. a. fuit falsum. ergo imediate ante hoc fuit falsum. q ꝓis ꝓncipale fit falsum. ꝓbat: q. a. nunc est verꝫ: z imediate ante hoc instans fuit verum: qz imediate ante hoc fuit aliqua pars impar. ergo. a. nō icipit esse verꝫ. Dicit q. a. incipit esse verꝫ. z ad argumētū nego ꝓmā ꝓntiā falctam: qm nō recte accipiunt cause veritatis: sed sunt ille a. nunc est verꝫ: z nō imediate añ instans ꝓcens fuit verū: z hoc est falsum ꝑpter veritatē sui ꝺdictorū. i. imediate ante instans ꝓcens. a. fuit verꝫ: z cōcedunt in ista simul: imediate ante instans ꝓcens. a. fuit verꝫ: z imediate ante instans ꝓcens. a. nō fuit verꝫ: nō tamē cōcedit cum ꝓma: z non imediate ante instans ꝓcens. a. fuit verum.

¶ Nona regula est ista. Ab actiua ad suā passiuā est ꝓntia bona: z econuerso. vt so: amat platonē. g plato amatur a forte: z ecōuerso.

9ª regula.

Ista regula duas regrit limitationes. ¶ Prima ab actiua ad passiuā: z ecōuerso est bona ꝓntia: ipsa significāte ꝑcise ex cōpōne suoꝝz terminoꝝ precise ꝓmarie significātiū ꝑpter subordinationē z variationē significationis. ¶ Scōa. z vniformi-

Wēgbus.

ter supponētiū:z ꝓpter hoc soluit instātia Magistri:qz nō valet. ꝓmitto tibi denariū. ergo denarius ꝓmittitur a me tibi:qz vbi ꝓmittā tibi denariū in confuso:z nullus denariū tibi ꝓmittā.est aīa vex:z ꝑs falsum. Silr nō sequitur. quilibet hō videt aliquē boiez. ergo aliqs homo videt a quolibet boie:qz potito q̄ quilibet hō videat ꝑcise seipsum.aīa est vex:z ꝑs falsum. Dicit enim q̄ non valet:qz termini nō supponūt eodez modo sed in actiua ly denariū supponit cōfuse tm̄.in passiua ℞o determinate:sed hic debet dicere:a me tibi ꝓmittit denarius. Silr in alia ly boiez.in actiua stat cōfuse tm̄.in passiua ℞o determinate:sed dz dici sic:a quolibet boie videt aliqs hō.

10ª regula. Pa. 42. pn. 3. du. co. | 18. pn. p. du. col. 2°. 3. 4ª. | lo. ma. 2°. fo. 102. fa. 3ª. ti. | pa. fo. 58. fa. 3ª. ti.

¶ Decima regula est ista. A tertio adiacente ad scōm adiacens affirmatiue sine termino distrahente ē cōsequētia bona. vt tu es hō:g̃ tu es. Notāter dicit affirmatiue:qz nō sequitur. tu nō es asin⁹. ergo tu nō es. dicit ēt sine termino distrahēte:qz nō sequitur:antechristꝰ est futurus. ergo antechristus ē. quare ꝛc̄.

Mēgbus. Ista regula qnqz limitatiões regrit. ¶ Prima a 3° adiacēte ad 2m̄ adiacens affirmatiue:qz negatiue nō sequitur. nullus bō ē currēs. g̃ nullus bō est. ¶ Scōa sine termino distrahēte. vel terminus distrahens sive distractus dicit terminus ampliatiuus z terminus transcendens:z quicūqz potest indifferenter affirmari:tam de eo qō est q̄ de eo qō non est. Exemplū primi. ideo nō sequit. iste hō est mortuus. ergo iste hō ē. ¶ Similiter nō sequitur. Cesar est opinabilis. ergo cesar est. Exēplū scōi. ideo nō sequitur. rosa est ens. ergo rosa ē. Silr ens in potētia est ens. ergo ens i potētia ē. Exēplū tertij. ꝓnatio est ꝓn̄. ergo ꝓnatio est. Silr nomē ꝑteritū est terminus. ergo nomē ꝑteritū est. ¶ Tertia cōditio ē bona ipsa signiante ex cōpositione suoꝝ terminorū ꝑcise primarie significatiū. ꝓpter subordinationē z variationē signationis. ¶ Quarta. vniformiter supponētium:ideo soluitur instantia magistri. chimera est terminus. ergo chimera ē. ¶ Quinta. extra exclusiuas:z pp hoc soluit instātia magri cum arguit:qz nō sequitur. tm̄ hō est risibilis. ergo tm̄ hō est:qz aīa est vex:z ꝑs falsum. Dicit enim q̄ nō valet in exclusiuis:qz arguit implicite ab inferiori ad suū superius confuse distributiue: nam cuz dz tm̄ homo est:in ly est includitur ens qō est suum participium qō stat distributiue ratione dictionis exclusiue.

¶ Caput octauum tertij tractatus.

Pau. lo. ma. 2°. fo. 130. fa. 2. ibi. post has regulas. | lo. 131. fa. 3ª. ti. | 34. pn. p. du. col. 2°. 3ª. | col. 2ª. con. Pro toto isto ca°. vide cap. vitm̄. 8. tract. lo. par. 10.

ALtimo de ꝓpōnibus hypotheticis est dicendum modo ꝓnoz regulas assignādo. Quaꝝ prima est ista. A copulatiua affirmatiua ad alteraz eius partē principalē ē bona ꝓnitia: non ecōuerso nisi gratia māe:vt tu curris:z tu disputas. g̃ tu disputas:sz nō sequit. tu disputas. ergo tu curris:z tu disputas: aliqñ tamē tenet gra māe sive terminoꝝ. i. quādo copulatiua sit ex duab⁹ partibus:quaꝝ vna antecedit ad aliā:tunc ab illa pte que antecedit ad totā copulatiuaz ē bona ꝓnitia. vt tu es hō. g̃ tu es hō:z tu es aial. tu curris: g̃ tu curris:z tu moueris:z notāter dixi affirmatiua: qz a copulatiua negatiua ad alterā partē nō valet ꝓnitia. ℞bi gra. nō sequit. tu es homo:z tu es asinus. ergo tu es asinus:qz aīa ē verum z ꝑs falsum. ¶ Ex ista regula segtur q̄ a toto copulato ad alterā partē ē cōsequētia bona. vt sor.z plato currunt. ergo sor. currit.

Corre^m.

Mēgbus. Notandum.

Prima regula q̄tuor limitationes regrit. ¶ Prima a copulatiua affirmatiua: qz a negatiua nō valet. vnde nō segtur. nō tu es hō:z tu es asinus. g̃ tu es asinus. dato q̄ ly nō cadat supra totū. ¶ Scōa. by porberice ꝓbabiliter:qz nō segtur. ipossibile tu es:z tu nō es. g̃ tu nō es. dato q̄ aduerbiū determinet totū. ¶ Tertia. ad q̄libet partē ꝓp^tem vel sibi ꝓportionabilē:qz non segtur. tu es hō:z tu es asinus: vel tu es aial: ergo tu es asinus. Dicit ꝓportionabilē:qz in terminis relatiuis pp dependentiā nō pōt fieri ꝓnitia ad partez relatiui:qz non esset ꝑs cū ꝓpositio nō esset intelligibilis. vñ nō sequit. aliqs homo currit:z plato est ille:ergo plato est ille: sed bene segtur sibi ꝓportionabile. ergo plato est aliqs hō currens. ¶ Quarta ꝓnitia est bona ipsa signiante ex compositione suaꝝ partiū ꝑcise ꝓmarie significatiū ꝓpter subordinationē z variationē signationis:z eō non valet nisi de mā:z hoc est cū fiat copulatiua ex partibus ꝓncipalibus:quaꝝ vna antecedit ad aliā:tunc a parte ānte ad totā copulatiuā est bona ꝓnitia z formalis: sed nō est de forma. vt tu curris:ergo tu curris: z tu moneris. tu es albus:ergo tu es albus:z tu es coloratus. Et ꝓpter hoc pz ad istātiā magri cū arguit. q̄ nō sequit. aliquā videt sor.z tm̄ videt plato. g̃ tm̄ videt plato:qz aīa ē vex: posito q̄ qlibet eoꝝ videat pedalē:z ꝑs falsa:tenēdo ly tm̄ exclusiue:qz 2° exponens est falsa. Dico q̄ si ly tm̄ tenet relatiue:in parte sicut in toto valet ꝓnitia. si aūt aliter nō est pars eius:ió nihil ē ꝑ regulā. ¶ Regula anneza de copulato regrit quatuor limitationes. ¶ Prima a copulato affirmat uo:qz a negatiuo nō sequitur. vñ non valet. nō sor.z plato trahunt nauim. ergo sor. trahit nauim. ¶ Scōa. diuisiue tento:qz si collectiue tenet nō valet. vñ nō segtur. sor.z plato trahunt nauim. ergo sortes trahit nauim. Et pp hoc soluit instātia magri cū arguit q̄ nō valet. sor.z plato sunt numerus binarius. g̃ sor. est numerus binarius. Silr sor.z pla. fuerunt lapidē. g̃ sor. fert. a. lapidē:qz in istis copulatū tenet collectiue. tenet aūt collectiue qñ alteꝝ extremoꝝ inest ambobus copulatis simul z nō diuisim. aut qñ per signū cōfusiuū determinātur. diuisiue ℞o oppositi modo. ¶ Tertia. ad alterā eius partē ꝓncipalē: qz ad nō principalem non valet. ¶ Quarta. qz cōsequētia est bona ipsa significāte ex cōpositione suarū partiū precise ꝓmarie significatiū ꝓpter subordinationem z variationem significationis.

Pa. lo. ma. 2°. fo. 127. fa. 4°. ponit regulas qb⁹ cognosci ꝑ qñ copulata tenetur diuisiue z qñ collective.

¶ Secunda regula ē ista. A parte principali disiunctiue affirmatiue ad totā disiunctiuaz est bonū argumētum:sed nō ecōuerso. vt tu curris. ergo tu curris:vel tu es asinus:sz ecōuerso nō sequit:qz nō sequit. tu curris:vl tu es asinus. ergo tu es asinus. aliquādo tamē tenet gratia materie. i. quādo disiūctiua sit ex duab⁹ partib⁹:quaꝝ vna sequit ad reliquā: tunc a disiūctiua ad illā ptē q̄ sequit ē bonus argumētuz. vt tu es hō:vel tu es aial:g̃ tu es aial. z tu es albus;vel tu es coloratus;g̃ tu es coloratus. ¶ Ex ista regula. sequit q̄ a pte disiuncti ad totum disiunctū ē bona ꝓnitia. vt hō currit. ergo homo vel asinus currit.

2ª regula. pau. lo. ma. 2°. fo. 132. fa. 2°. ibi. tam sequit. | fo. 133 fa. 4ª. ibi. 3ª. regula. | 45. pn. p. du. co.

Corre^m. Pa. 40. pn. p. du. co.

Mēghus.

Jsta regula qnq; limitationes requirit. ¶ Prima a parte principali disiunctiue q; non sequitur: asini sunt asini. ḡ oēs homines sunt asini: vel boies ⁊ asini sunt asini: q; nō arguit' a parte ꝓncipalis: sed a pte ptis ꝓncipalis: ⁊ ꝫ tenēdo q; ly vl' sit nota ꝓncipalis. ¶ Scōa affirmatiue. q; nō sequ'. deus est. ḡ non deꝰ est: vel deꝰ est: dato q; ly nō, cadat in totū. ¶ Tertia ad totā disiunctiuā: q; nō sequit'. si hō est asinꝰ: hō est rudibilis. ḡ hō est rudibilis vel celuꝫ qescit: dato q; ista sit disiunctiua tota. si hō est asinus: hō est rudibilis: vel celū qescit. ¶ 4ª a hypothetice ꝓbabilē: q; non sequ'. ꝓtingēter tu es. ḡ ꝓtingēter tu es: vel tu non es: ⁊ dato q; ꝫ aduerbiū determiner totū: ⁊ sic cessat instantia Magistri. ¶ Quinta est bona ꝯsitia formalis ipa significāte ꝑcise ex cōpositione suaꝝ partiū ꝑcise ꝓmarie signtiū ꝓp subordinationē ⁊ variationē significationis: vt sepe dcm̄ est ⁊ econuerso non valet nisi ꝫ mā. ⁊ hoc ē cū sit vna disiūctiua: cui⁹ vna pars ꝓncipalis antecedit ad reliquā: tūc disiūctiua ad partē que est ꝯsitia est bona ꝯsitia formalis. sed nō de foꝫa: vt tu curris: vl' tu moueris. ḡ tu moueris. tu es alb⁹: vel tu es colorat⁹. ḡ tu es colorat⁹. ¶ Regula annexa de disiūcto qnq; requirit limitatiōes. Prīa a parte ꝓncipali disiūcti: q; a pte nō ꝓncipali nō valet. ideo nō sequit'. asini sunt asini. ḡ asini ⁊ boies vel equi sunt asini. ¶ Scōa ad totū disiūctū diuisiue sumptū: q; collective nō valet. ideo soluit' instantia magri cū arguit q; non sequit'. tu differs ab asino. ḡ tu differs ab boie vel ab asino: q; añs est vep: ⁊ ꝯsio falsa: vt ps ꝑponētes. Silr non sequr. asinꝰ est asinꝰ. ḡ ille bō vel asinꝰ est asinꝰ demonstrādo boiez: q; tenet' collective in oibꝰ bis. ¶ Ad qō cognoscēdū nota q; collective sumit' qñ determinat' ꝑ signū ꝯfusiuū vel discretū vel relatiuū. Exēplū ꝓmi. tu differs a te vel a me. Exēplū scōi. ille bō vel asinꝰ est asinus. volēdo q; ly ille, cadat supra totū subm. Exēplū tertij. vt socr. qui est hō vel asinus est risibilis: diuisiue autē tenet' qñ nullo illoꝝ modoꝝ tenetur: vt bō vel asinꝰ curret. tu es bō vel asinꝰ. ¶ Tertia affirmatiue. q; negatiue non valet. ió non sequr. asinꝰ est asinꝰ. ḡ nō asinꝰ vel bō est asinus. ¶ Quarta sine termino officiabili: q; non valet: ad te currere sequr boiez currere. ḡ ad te currere vl' non currere sequr boiez currere. ¶ Quinta ꝯsitia est bona ipsa significante ex cōpositione suaꝝ partium precise primarie significantium. propter subordinationem ⁊ variationem significationis: econtra ꝛo non valet nisi gratia materie sicut in disiunctiua.

Notandū Pau. lo. ma. 2ª. fol. 134. fa. 2ª. ibi. vt aūt sup. dat regulā ad cognoscēdum qñ disiunctiua est vel diuisiue ⁊ qñ collective: vide. Et 40. ꝓp. ꝓ. ou. con. ārta. fi.

3ª regula. Pau. 1ª. ꝓp. 6. sop. 2ª. l. 46. ꝓp ꝫ ou. ca. 2ª. cō. 5ª. l. con. ārta. l. lo. ma. 2ª. fo. 133. fa. 2ª. ibi. 2ª regula. Mēghus.

¶ **Tertia regula est ista. A disiūctiua affirmatiua cuꝫ destructione vnius partis ad alterā partē ē bona ꝯsitia. vt tu curris: vel tu sedes sed tu non curris. ergo tu sedes.**

Jsta regula sex requirit limitationes. ¶ Prima a disiunctiua affirmatiua: quia a negatiua non sequtur. vnde non valet. non tu es asinꝰ: vel tu es asinꝰ: sed tu non es asinꝰ. ḡ tu es asinꝰ. ¶ Secūda. hypothetice ꝓbabiliter: q; non sequitur. nēcio tu es vel tu non es: sed non nēcio tu es. ḡ tu non es. dato q; ly nēciuꝫ, cadat in totū. ¶ Tertia cū destructione vniꝰ partis: q; aliter non valet. ideo non sequtur instātia magri dicēdo: tu es asinꝰ vel tu non es asinꝰ: sed tu non es asinꝰ. ḡ tu es asinꝰ: q; non destruitur aliqua pars. ¶ Quarta ꝓncipalis: q; non sequtur: tu es bō vel bō est asinus: ⁊ tu non es bō: ꝫ nullus homo est asinꝰ. ḡ tu non es bō. tenēdo q; ly vel sit nota ꝓncipalis. ¶ Quinta. ad alterā prē ꝓncipalē: q; si ad partē non ꝓncipalez non valet: q; non sequtur. tu es asinus vel tu es bō. vel tu non es homo: ⁊ ꝫ tu non es asinus. ḡ tu non es homo. ¶ Sexta ꝯsitia est bona ipsa significante precise ex compositione suaꝝ partium precise primarie significātiū, ꝓpter subordinationē ⁊ variationē significationis. Ut sepe dictum est.

¶ **Quarta regula ē ista. A copulatiua negatiua ad disiunctiuā affirmatiuā factā de partibus ꝯtradictoꝛijs copulatiue affirmatiue est bona ꝯsitia: vt nō tu es hō. ⁊ tu es asinus ergo tu nō es hō. vel tu non es asinus: ⁊ ecō uerso. ⁊ nota q; copulatiua affirmatia habet duo ꝯtradictoria: quoꝝ vnum ē copulatiua negatiua ī qua p:ponit̄ negatio. ⁊ reliquuꝫ est vna disiunctiua facta de partibus oppositis ipsius copulatiue. quare oportet q; copulatiua negatiua ⁊ disiunctiua affirmatiua inuicem conuertant'. verbi gꝛa. tu es homo. ⁊ tu es asinus. hꝫ duo ꝯdictoria: quoꝝ vnum est hoc. nō tu es hō. ⁊ tu es asinus. scōm ꝛo est illud. tu nō es homo. vel tu nō es asinus.**

4ª regula. Pau. lo. ma. 2ª. fo. 134. fa. 2ª. ibi. 4ª regula. to. l. fo. ppi 94ª. nota scōa. l. fo. ppi. 11. 4ª.

¶ **Quinta regula ē ista. Disiūctiua negatiua ad copulatiuā affirmatiuā factam de partibus oppositis disiūctiue affirmatiue ē bonā argm̄: ⁊ ecōuerso. vt nō tu curris. vl' tu sedes. ḡ tu nō curris. ⁊ tu nō sedes: ⁊ ecōuerso. Et rō. q; ois disiūctiua affirmatiua hꝫ ꝯdcōnē ꝑ negōnē ꝓpositā toti. ⁊ ꝑ copulatiuā factaꝫ de ptibꝰ oppositis: vt tu curris: vl' tu sedes huic ꝯdicit q; ista; nō tu curris: vl' tu sedes. tu non curris: vel tu non sedes.**

Mēghus.

Jsta regula tres requirit limitationes. ¶ Prima a copulatiua negatiua hypothetice probabiliter: quia si eēt cathegorice ꝓbabilis non valeret. ideo non sequitur. nō nēcio tu es hō. ⁊ tu sedes. ergo nēcio tu nō es hō vel tu non sedes: q; añs ē vep cū ꝯdictoriū sit flm. ⁊ tm̄ ꝯsio est falsa: q; quelibet ps ꝓncipalis est falsa. ¶ Scōa ad disiūctiuā affirmatiuā factaꝫ de partibꝰ oppositis: q; nō valet aliter. ¶ Tertia ꝯsitia ē bona ipsa significāte ꝑcise ex cōpōne suaꝝ priū ꝑcise primarie significātiū ꝓp subordinationē ⁊ variationē significationis. ¶ Silr qnta regula requrit tres limitatiōes. ꝑ⁹ a disiūctiua negatiua hypothetice ꝓbabiliter: q; cathe⁹ ꝓbabili non valet: ⁊ sic soluit' istātia magri: q; nō sequ'. nō nēcio tu es vel tu sedes. ḡ nēcio: tu nō es: ⁊ tu non sedes: q; añs est vep cū ꝯdictoriū sit falsa: ⁊ ꝯsio ē falsa. vñ nota q; semp dat' ꝯdictoriū ipsi⁹ copulatiue affirmatiue: ⁊ disiūctiue affirmatiue p negationē ꝓpositā: ꝫ non semp dat' ꝑ copulatiuā affirmatiuā factā de ptibꝰ oppositis: nisi sit hypothe⁹ ꝓbabilis ⁊ nō cathe⁹ aliter sunt iste. ¶ 2ª ad copulatiuā factā de ptibꝰ oppo⁹: q; non valet ut supra. ¶ 3ª ꝯsitia ē bona ipa significāte ꝑcise ex cōpositione suaꝝ priū ꝑcise ꝓmarie significātiū: ꝓp subordinationem ⁊ variationem significationis: q; dictū est sepe.

¶ **Sexta regula est ista. A ꝯditionali affirmatiua cū suo asite ad ꝯsim eiusdē ē bona ꝯsitia. vt si tu es hō: tu es aial. ꝫ tu es hō. ḡ tu es aial.**

6ª regula. Pau. 47. pa. p. du. to. l. lo. ma. 1ª. fo. 133 fa. ārta fi. Mēghus.

Jsta regula sex limitationes requrit. ¶ Prima a condītionali affirmatiua: q; non sequ'. a negatiua. nō si tu es bō: tu es asinꝰ ⁊ sed tu es hō. ḡ tu es asinus. ¶ 2ª hypothetice ꝓbabiliter: q; cathegorice

probabili nō ſequtur, ſ poſſibile eſt: q tu ſis aſin⁹: ſi tu ſis bō. ſed tu es bō. g tu es aliu⁹. ꝯaro q ly ipoſſibile, cadat ſup ia totū. Et ſic p3 reſpōſio ad inſtāntia magiſtri: non ſequit. nēcio tu es aial: ſi tu es bō: ſ tu es bō. g nēcio tu es aial. vbi ly nēcio, in 5ª determinet totū. ſi aūt determina ret ſolū illā partē: tu es aial. malo: eſt falſa. ¶ 3ª cū poſitione ſui aūtis: q3 ſine poſitione nō ſequr. ſi tu currio. tu mouer⁹. ſ tu mouer⁹ ſiſt' cū pōne nō ſui aūtis: ſz alieni nō valet. vū non ſequ'. ſi tu es papa: tu es facer. dōs: ſed tu es bō. g tu es facer. dos. ¶ 4ª ꝑncipalis expliciti vſ ipſi⁹ citi: q3 non ſequtur. ſi tu rides: dum tu es letus tu rides: ſ tu es letus. g tu rides, illud eni nō eſt ꝑncipale aūis expliciti. Siſr non ſequ', dicēdo: nihil tu es aial: tu nō es bō: ſ tu es aial. g tu nō es bō: q3 aūis ꝑncipale implicitū eſt: tu nō es aial ꝑ negationē ipliciā in ly nihil pro ſi non. ¶ 5ª vel ibi, ꝑportionabilis: q3 non ſequ'. ſi antechās eēt albus, antechis eēt coloratus: ſz antechis eēt albus. g antechis eēt coloratus: q3 minor: z ꝫ nō ſunt itelligibiles cū nō ſint oratione ꝑcepti: ſ ibi, ꝑportionabiles. ſ. antechis eſt albus: z antechis eſt coloratus. ¶ 6ª ad poſitionē ſui aūtis ꝑncipalis: q3 nō ſequtur. ſi tu rides dū tu es ler', tu rides dū tu es letus: ſ tu nō es bō: q3 aūis ꝑncipale implicitū eſt: tu nō es aial ꝑ negationē ipliciā in ly nihil pro ſi non. ¶ 7ª vel ibi, ꝑportionabilis: q3 nō ſequ'. ſi antechās eēt albus, antechis eēt coloratus. g antechis eēt albus. g antechis eēt coloratus: q3 minor: z ꝫ nō ſunt itelligibiles cū nō ſint oratione ꝑcepti: ſ ibi, ꝑportionabiles. ſ. antechis eſt albus: z antechis eſt coloratus. ¶ 6ª ad poſitionē ſui aūtis ꝑncipalis: q3 nō ſequtur. ſi tu rides dū tu es ler', tu rides dū tu es letus: ſ tu nō es bō: q3 aūis ꝑncipale implicitū eſt: tu nō es aial ꝑ negationē ipliciā in ly nihil pro ſi non. ¶ 7ª ꝑtitio eſt bona ipſa ſignificāte ꝑſe: z ex cōpoſitione ſuarū partiū ꝑncipale ꝓmarie ſignificantiū ꝑter ſubordinationē z variationē ſignificationis: vt ſepe dictū eſt.

7ª regula. Pau. lo. ma. 2ª. fol. 43. fa. ſcd'a ibi. Sexta regula.

¶ Septima regula eſt ſta. Affirmatiua cuꝫ ꝺdictorio ꝓnitis ad contradictoriū aūtis eſt bona ꝓna. vt ſi antechās eſt albꝰ: antechꝫtus eſt coloratus. ſ⁹ antechꝫ is non eſt coloratus: ergo antechꝫ is nō ē albus. Et notāter dixi ambabus regulis affirmatiua q: de negatiua non tenent huius regule.

Wēghus. ¶ Iſta regula totidē requirit limitatiōes, ſ a cōditionali affirmatiua ꝛ hypotheti: e ꝓbabili cū ꝺſtructione ſui ꝓnitis ꝓncipalis expliciti vel ipliciti ad ꝺſtructionē aūtis ꝓncipalis ꝓna ſignificate ꝑſe et cōpoſitione ſuaꝝ partiū ꝑſe ꝓmarie ſignificantiū, ſz nō ſua ꝓna eſt bona: tam formaliꝫ q3 de ſoia. ¶ Et ad inſtāntia magiſtri q3 arguit ꝙ nō ſequtur. nēcio ſi antechās eſt albꝰ: antechis eſt coloratus: ſed antechꝫtus nō eſt coloratus. g nēcio antechꝫtus non eſt albꝰ. q3 aūis eſt vera: z ꝓna falſum. Dicit negādo ꝓnām: q3 ſolū debet cōcludi illa. antechꝫtus nō eſt albꝰ. ex quo ly nēcio, non eſt pars aūtis nec ꝓnitis. ¶ Et ad inſtantiā ſpāles magiſtri cū arguit. ꝙ illa ꝓna nō valet. ſi tu es bō. nēcio tu es animal. ſed non neceſſario. tu es aial. g tu nō eſt bō. q3 ꝓna eſt falſum. vt p3: z antecedēs vera. ꝓ ſcōa parte p3. q3 ꝺdictorii eſt falſa, ꝓ ꝓna pre. ꝓbat. tu es aial: ſi tu es bō nēcio. g ſi tu es bō. nēcio tu es aial. tenet ꝓnitia a conuertibili ad ꝑtibile. ¶ Reſpōdet magiſter ꝺubitādo an ꝓnitia valeat: an non: q3 diſtinguit. an ly neceſſario ſit pars antecedētis vel conſequētis. ſi antecedētis: negat cōſequētiā: q3 nō ſumitur oppoſitū cōſequētis: ſz ꝺs ſic ſumiſſed m nō ex aial. ergo tu non es bō neceſſario. z tunc ꝓcedit ꝓnitas ſed negat' minor. Si ꝺo ſit pars ꝓnitis. cōcedit ꝓnitas. ſed negat' cōditionalis: q3 equalet huic ꝺdictionali falſe. ſi tu es bōrū es aial nēcio. ¶ Et tūc ad argū negat' ꝓnitia: q3 nō ꝑtuntꝫ ille. ꝓpōnes: cū in ꝓna ly neceſſario ſit pars aūtis. in ſcōa ꝺo ſit pars ꝓnitis. Et ſic p3 ſolo ad argū. ¶ Aduerte ꝙ q ſi qd ſiminute locuti ſumus in his conſequentijs: poſſuſe dicemus contra ꝓſequentias. z adhuc oſtenſus in tractatu noſtro qué fecimus ſup ia ꝓſequētias Strodi: hoc qué recurre ſi placet.

¶ Et ſic eſt finis huius tractatus.

Pau. lo. ma. 5ª. fol. 13. fa. 2ª. li. 1. dc. 4ª. fa. ſcōa. 2ª. li. ſoppi. 8. con. 5ª. con. 4ª. li. 8. pn. 3. ꝓpo. cō. ſcōa. 1. ſcōa. 4. pn. cō. 3ª. 1. cap. 5. 7. trac. lo. q. 3ª. 5ª ꝙ cap. 3.

Caput ꝓmū ḡrti tractat⁹ de reſolubilib⁹.

¶ De ꝓbōnib⁹ terminoꝝ tractat⁹ incipit.

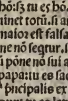

Ualiter ꝓpōnes illatiue ꝓbēt preſenti doctrina vigneſcēt ſatis plene. Et ꝓio nāqꝫ a reſolutione eſt ichoādū qua ideſinite ꝑticulares z ſinglares ꝺ ſubito nō ꝓnoie demōſtrati vel rōnabili iſeruntur. Quelꝫ ḡ talis ē talꝰ infer ēda: vt ꝓ aūte ſumant' duo demōſtratiua: ꝙ oꝝ. primo predicet' predicatū reſolueꝺe: z i ſecundo ſubm. ꝺbi gra. hō currit. ſic reſolui. hoc currit. z hoc eſt hō. ergo hō currit. Exemplū in obliquo. vt hois eſt aſinus: huius ē aſin⁹. z hoc ē hō. ergo tc. Et ita in aliis caſib⁹ ſingularis numeri, dicaꝫ. Exemplū in numero plurali: vt homines currūt. bi currūt. z hi ſūt hoies. ergo. tc. Exemplum in obliquo: vt aliꝙoꝝ ꝓtradictoriuꝫ alterum eſt verū. Hoꝝ alterum eſt verum. z hec ſunt cōtradictoria. ergo tc. z ita dicaꝫ in aliis caſib⁹: ita ꝙ ſemꝑ ꝓma demōſtratiua ſit eiuſꝺē caſus cū reſoluenda. Secūda ꝺo cōtinue in recto ſumatur. ¶ Sed ꝓpoſitiones de verbo amplia- 2ª pars capti tiuo eoꝺez modo ꝓbant' excepto hoc ꝙ ſe cunda demōſtratiua ꝺz eſſe de verbo ꝺiſūcto verbi ſubſtantiui de preſenti z eiuſꝺē de preterito vel futuro aut alterius. ꝺbi gratia. hō currebat: ſic reſoluitur. hoc curr ebat: z hoc eſt vel erat hō. ergo tc. Itē homo diſputabit hoc diſputabit. z hoc eſt vl erit homo. ergo tc. ita ꝙ verbū ſubſtantiuū ſumptū ſecundo loco ſit ſemper ꝓſimilis tēꝑoris cum ꝺbo reſoluende ꝓpōnis. Sed quādo ꝓpōnis reſoluende verbū principale ē ly pōt, cōtingit incipit vl ꝺeſinit. Scōa, ꝓpō erit ꝺeſecundo verbo cōſimiliter hō potest eſſe albꝰ. hoc pōt eſſe albū. z hoc eſt vel potest eſſe hō. ergo. Item album incipit eſſe nigrum: z hoc eſt vl incipit eē albū. ergo. z ita dicaꝫ in pluraliter ꝓtius. ¶ Modus ꝓſilis ē tenēꝺus in ꝓpōnib⁹ ꝺe extremo copulato vl ꝺiſuncto: vt hō vl aſin⁹ currit. ſi totum ꝺiſūctum eſt ſubm reſoluaē. ſic. hoc currit: z hoc eſt hō vel aſinus. ergo. Si autez ꝓima pars fuerit ſubiectum ſic reſoluit. hoc vel aſinus currit. z hoc eſt hō. ḡ. Et ita dicendum i illis ꝺe copulato z ꝺitionato ſubiecto. vt hō z aſinus currit. ꝓpoſitio ſi eſt impoſſe eſt falſa. Item eſt dicenꝺus ꝺe partic ularī z ſingulari reſolubili affirma- 3ª pars capti

tiua sicut indefinita. vt aliqs homo disputat. sor. currit. ¶ Sz particularis vl' indefinita negatia hz duplicē modū pbādi. Prim⁹ dict⁹ est: vt hoc nō currit. ⁊ hoc ē hō. ḡ hō nō currit. vbi aūt videat̄ q ist̄ modus ñ deseruiat sumat̄ ꝓtradictoriū ill⁹: vt chymera ñ currit. Hec idefinita ꝓbari ñ pōt p duo demōstrationes: qr semp scōa esset flā. s. hoc ē chimera. iō ad vitatē vidēdā ist⁹ sumat̄ ꝑdcōriū. s. ois chimera currit: ⁊ qr hec ē flā: ideo illa ē vera. ¶ Cōsilr est vōz in aduerbijs. vbi subm fuerit aduerbiuz hñs terminū infra se. vt aliqñ: tu es: nūc tu es: ⁊ nūc est aliquādo. ḡ. Itē heri tu fuisti: tūc tu fuisti. ⁊ tūc est vel fuit heri. ergo. Itē cras. a. tu disputabis. tūc tu disputabis: ⁊ tūc est vel erit ante. a. ergo. Itē alicubi tu es. ibi tu es: ⁊ ibi ē alicubi. ergo. Et ita de ꝓterito ⁊ futuro dicat̄: vt dcm̄ est i tēporali. ¶ Ex ꝓdictis ifero q ēt ꝓbāde sunt ꝓpones indefinite ⁊ particulares de x̄bo substātiuo ꝑtis tpis: ⁊ de ꝓdicato ꝑticipio: sicut ꝓpones de x̄bo principali ill⁹ ꝑticip⁹. Volo dicere q ista ꝓbāda est hec resolubilis. Adā est preterit⁹ sicut illa. Adaz fuit: ⁊ illa. antechr̄s est futur⁹: sicut illa. antechr̄s erit. vt hoc erit: ⁊ hoc est vel erit antechr̄s. ḡ antechr̄s ē futurus. Aliqs hō est interfect⁹. hoc ē iterfectū: ⁊ hoc ē vl' fuit aliqs hō. ḡ ⁊c. Itē sor. ē potēs esse hoc est potēs esse: hoc est vel potest esse sor. ⁊c. ¶ Iuxta ꝓdicta sequit̄ veritas multaruz ꝓpōnū. Prima est illa. Senex erit puer. ꝓbat̄. hoc erit puer: ⁊ hoc ē vel erit senex. ergo ⁊c. Demōstrando vnuz qui ē puer ⁊ erit senex. ¶ Scōa ꝓpositio. Puer fuit senex: ꝓbatur. hoc fuit senex: ⁊ hoc ē vel fuit puer. ergo demonstrando vnum senem. ¶ Tertia propositio. Albū fuit quando nō fuit albuz. ꝓbat̄. ⁊ pono q tu sis albus: ⁊ cōtinue ante hoc fueris niger. illo posito hoc fuit quando non fuit album: ⁊ hoc est vel fuit album. ergo ⁊c. ¶ Quarta ꝓpositio. Pater erit quādo non habebit filium neqz filiaz. probatur. hoc erit quādo nō habebit filium neqz filiaz. ⁊ hoc est vel erit pater. ergo. demonstrando vnū patrem qui remanebit post mortē filiorum ⁊ filiaz. ¶ Quinta ꝓpō. Aliquo maiori te ⁊ quolibet minori tu es minor. ꝓbat̄. isto tu es minor demōstrando vnū maiorez te. ⁊ iste ē maior te ⁊ quolibet minori te. ergo ⁊c. ¶ Sexta ꝓpositio. Aliquo miori te. ⁊ quolibet maiori te tu es maior. ꝓbat̄. isto tu es maior demōstrādo vnū minorē te. ⁊ hoc est minus te ⁊ quolibet maiori te. ergo ⁊c. ¶ Septima ꝓpositio. Albū pōt esse nigruz. ꝓbat̄ hoc pōt esse nigrū demonstrando te ⁊ hoc est vl' pōt esse album. ergo ⁊c. Et ita probat̄. ista. Sedentē possibile est currere. ¶ Octaua ꝓpositio. Verum est q mundus nō fuit. probatur. hoc est q mundus nō fuit demōstrando illam. tu es. ⁊ hoc est verum. ergo ⁊c. ¶ Nona ꝓpositio. Necessariuz est q deus nunqz erit. probatur. hoc est q deus nunqz erit demonstrando celū. ⁊ hoc est necessariū ergo ⁊c. ¶ Decima ꝓpositio. Possibile est q nihil fuit ⁊ quod nihil erit. probatur. hoc est q nihil fuit ⁊ quod nihil erit demōstrando instans presens: ⁊ hoc est possibile. ḡ ⁊c. ¶ Undecima ꝓpositio. Cādela lucēs ē extincta. ꝓbatur. hoc ē extinctū demonstrādo candelaz iam extinctā que prius fuit lucens ⁊ hoc est vel fuit candela lucens. ergo ⁊c. ¶ Duodecima ꝓpositio. Viuum est mortuum. probat̄ hoc est mortuuz demonstrando Adā ⁊ hoc est vel fuit viuum. ergo ⁊c.

4ª para capli Pau. lo. ma. pō. fol. 13. fa. 3ª. ibi. indefinita vel par. negatia. | 4ª fa. 2. sopp. ñ.

5ª para capli.

6ª para capli

7ª ꝓpō.

8ª ꝓpō.

9ª ꝓpō.

10ª ꝓpō.

11ª ꝓpō.

12ª ꝓpō.

Mēgbus. Notādū pm. U

Aduerte primo circa titulum huius tractat⁹ qui dicit̄ de ꝓbationib⁹ terminoꝝ. Et ꝓmo circa ly ꝓbōnib⁹: qr ꝓbare ꝓpōné est veritatē ei⁹ ostendere. Improbare x̄o est falsitatē ostēdere vel demōstrare. In griali aūt vnus est modus ꝓbādi ꝓpōné eē veram vel falsam. s. ex primario eius significato. ñ primariū ei⁹ significatū est vez. ergo ipsa est vera ⁊ ecōtra. vel ꝑma rie significat sicut est. ergo est vera. falsitas x̄o ꝓ oppositum. In spāli x̄o quadruplr ꝓtingit ꝓbare ꝓpōné: aut a ꝓori ñ cām hz ex qua segtur ei⁹ primariū ñgtuz. vt bō currit. ꝓbat̄ a ꝓori ñ: qr hz volūtatē currēdi ⁊ nō ipedit. A posteriori aūt ꝑ suū ifcrius: vel ꝑ aliquā veritatē aut ꝑ aliquā cām sue veritatis: vt bō currit. ꝓbat̄ a posteriori ꝑ illā: qr ille bō currit. ḡ bō currit: aut ex oppositoz sez ex ꝑdictoriō: capiēdo oppm ꝑdictoriū ꝓbādo ipsuz eē falsuz: quo facto segtur ꝓpōné quā voluerit eē veraz iuxta ꝑm ꝓm. aut ab equo ꝓbādo ꝑ sua exponēres vel descriptionē vel aliqō ꝓuertibile magis notū. vt ꝓbādo q ois bō est risibilis ꝑ ḃ q bō est risibilis ⁊ nihil est bō qn illud sit risibile. ḡ ⁊c. Aliqñ aūt vnus modus ꝓbādi efficacior vel facilior altero dī. ¶ Aduerte scōo circa ly terminoꝝ, q variatio ꝓpōnis oriū sumit ex termini: quo tuplices eniz sunt termini: totuplices sunt ꝓpōnes. Terminoꝝ aūt alij mediati: alij imediati. Termini imediati sūt termini simplices nō resolubiles in aliqd aliud: vt ꝓnoia demōstratiua singl'aria numeri: vt ego, ipse, iste, hic, ⁊ ios. ⁊ aduerbia demōstrandi: vt nūc, tūc, hic, ibi. ⁊ ḃ x̄bū est ꝑtis tpis, ofir aūt imediati: qr carēt medio q ꝑ quō possint ꝓbari tāq ꝑ noti⁹: qr nulls termin⁹ est notior istis. Mediati x̄o sūt termini resolubiles i aliqd aliud vt termini cōes. ⁊ breuiter oēs ꝓter supradictos de qb⁹ abunde dictū est in simulio. Termini mediati dicunt: qr alij sūt resolubiles: vt termini cōes. puta vt noia, x̄ba, ꝑticipia, aduerbia, x̄bitia signata iferiora. Alij sūt exponibiles: vt signa vlia dictiōes exclusiue exceptiue: ⁊ sic de alijs. rōne quoꝝ ꝓpōnes exponibilr ꝓbant̄. Alij sunt officiabi-

Notādū 2ᵘᵐ X

Pau. lo. ma. 0ª. fol. 12. fa. 3ª. ñ. vsq ad fa. 2ᵐ. fo. 13. ibi. reducūdo tguur.

les: vt termini limitãtes ad sensum cõpo^{m} rõne dicti: vt termini modales ꝛ ꝯcernẽtes actũ mẽtis determinãtes dictũ vel oiõne ifinitiuã. ¶ Alij^{9}ũ descriptibiles: vt termini ꝯcernẽtes actũ mẽtis determinãtes icõplexũ ℞bale. Alij hñt cãs ℞itaf: vt incipit ꝛ definit ꝛ ablatiu^{9} i ꝑia silr ꝓpõ dicit: qz alia ẽ imediata q̃ nõ hz me^{m} p qõ possit ꝓbari. alia mediata. ſ. q̃ hz medium p qõ possit ꝓbari: ꝛ mediata qntuplex ẽ. ſ. resolubilis exponibilis officiabil^{9} descriptibilis ꝛ hñs cãs ℞itaf: õ qb^{9}ꝑ ordinẽ vidẽ dũ ẽ.

Propositio resolu^{t} est triplex. ſ. indefinitiua priuciaris^{9} ꝛ singl^{9}aris de subito nõ ꝓnoie demfatiuo/demfatiuo. Dñ aũt hec ꝓpõ resolo ẽsi retro solo: qz est resolo i ꝑn^{a} que sũt retro. Hec ãt resolo fit p duo demfatiua in quor^{9} ꝑ ꝓdicat ꝓdicatuz ꝓpõis resoluẽde. in scõo ℞o ꝓdicat subm ciusdez vt bõ currit: sic resolul^{r} hoc currit ꝛ hoc est bõ. ergo homo currit.

Ricius. Notãdũ ꝑm. A **Circa istũ** tractatũ sũt aliq̃ nõnda. ¶ Primũ ẽ q ꝓbare ꝓpõẽ. vt istã. bõ currit. est^{l} ostẽdere ei^{9} vitatẽ. ip: probare aũt est ostẽdere ei^{9} falsitatẽ. B aũt ꝑt ꝛ^{r} fieri ẽsũ spectat ad ꝓpo^{m}. ſ. vel gñalr vl' spãlr. Si gñalr vn^{9} erit modus oiuz. ſ. vt dicat ei^{9} ꝓmariũ ꝛ adeq̃ tũ signãtũ est vep. igit ipa est ℞a. vel est falsuz. igit ipsa est falsa. Si aũt spãliter b fiet vno modo ꝯ ifra dicẽdo ꝯ.

Notãdũ ꝛ^{m}. ¶ Scõo nõu^{m} q titulus tractat^{9} ꝑt ꝛ^{r} iteiũ. Uno^{o} sic. incipit tractat^{9} de ꝓbõnib^{9} terminoꝯ. i. ꝓpõnũ q̃ termini sunt: ꝛ ℞e ꝓbant: vel ip: probant: exq̃ sũt ℞e vl' falſe. Aliio modo itelr sic. oc ꝓbõnib^{9} terminoꝯ. ſ. icõplexoꝯ: nõ qz termini icõplexi ꝓpc ꝓbent vel ip: probant. exq̃ nõ sũt veri vel falsuz qz ꝑm aliũ ꝛ aliũ ter^{m} mediatũ. l. ꝓbabiles denoiant ẽ ꝓpõnẽ simil^{r} alia ꝛ alia ꝓpõnis ꝓbõ. vt infra

Notãdũ ꝛ^{m}. pz. ¶ Tertio nõn^{m} q oio ꝓpõ aut est mediata. i. ꝓbabilis vt esset ista. bõ est asinus. ꝛ bõ est aial. vel mediata. i. ip: probabilis. ꝛ est oio illa. ꝛ solũ illa q̃ est de ℞bo substãtiuo: aut de ℞bo põt ꝑsonalr sumpto cũ ꝓnoie demõstratiuo. vt hoc est: vel hoe põt ẽ. Si mediata aut est negatiua aut affirmatiua. si ꝑ^{m}. ꝓbat ꝑ affirmatiuã. Si scõm. hoc ꝛ^{r} qz aut est hypothetica aut eath^{ca}. Si hypotheti ea iter^{9} dupliqz aut est ꝓbabilis cathe^{ca} aut hypotheti ce. Si ꝑ^{m}. ꝓbat ꝑm exigẽtiã ꝓmi termini mediati denominãtis ipsaz. Ex^{m}. nec̃io tu es. vel tu nõ es. ista est hypothetica ꝓbabilis cathegorice rõne de ly nec̃io exponibiliter. vt infra pz. Si ℞o sit hypothetice ꝓbabilis: aut est cõditionalis aut copulativa aut disiunctiua. Si cõditionalis ꝓbat sic. oppo^{m} ꝯtis idicative sumptũ est aptum natũ repugnare ꝯsti. igit ipsa est vera. Si copu^{tiua}. ꝓbat sic. q̃z ps ꝓn^{l} est ℞a. igit ipsa est ℞a. ſi viuũctiua ꝓbat sic vna ps ꝓncipalis est ℞a. igit ipsa est ℞a. ſi aũt ꝓpõ sit cathe^{ca} ꝓbat vno istoꝯ modoꝯ ifra positorũ. ſ. aut resolubil^{r} aut exponibil^{r} aut officiabil^{r} aut discriptibil^{r} aut ꝑ cãs ℞itatis.

Notãdũ 4^{m} ¶ Ultimo sunt nõnda q̃dã facilitia ad ꝓpo^{m} ifra ꝓtorũ. ꝑ^{m}. ꝓbõ ꝓpõis semꝑ ꝯz icipere a ꝑ termio mediato. nõ a ꝑ ꝑm sincũz a ꝑ ter^{mo} denominãte ꝓpõẽ. Ex^{m}. ꝓbõ istius. hoiez currere est pole. nõ ꝯz icipere a ly hoiez. ꝯz a ly pole. ex quo ista. denoiat modalis de sensu cõposito. ¶ Scõo notãdũ q oio catheꝯrica affirmatiua de relativo referẽte añs non ꝯfusum equalet copulative. Ex^{m}. ista. aliqd est qd non est aial. equalet huic. aliqd est bõ. ꝛ id nõ est aial. ¶ Tertio notãdũ q qñ vnũ nomẽ regit ab alio. ꝛ postponit^{r} ei. ꝛ sũt termini cões si eis dat suppõ ab aliq̃ ꝛ^{o} semꝑ habit ꝯsimilis suppositio verisq. Ex^{m}. dõ^{9} qlz asin^{9} hoie ẽ aial hoie. tã ly hoie. q̃z ly' asin^{9}. stat distributiue. ꝛ tñ ly hoie. q̃z ly aial stat ꝯfuse tñ. dixi ꝑ si sint termini cões pp ist^{9} ꝛ ꝯsiles. qlz asin^{9} soꝛ. currit. vbi ly asin^{9}. distribuit. ꝛ ly soꝛ. nõ. dixi scõo. si dictio recta postponat. qz si non non opz. vt si dicaz. cuiusliz hoie asin^{9} currit: stat ly hoie. distributiue. ꝛ ly asin^{9} ꝯfuse tñ. ¶ Tertio dixi. si eis dat suppositio a ꝛ^{o} qz in ista. tu es differẽs ab hoie: ly differẽs. stat deter^{te}. ꝛ ly hoie. distributiue. ¶ 4° nõndum q ois ꝓbatio ꝓpõis bona ꝺz reduci vltimate ad resolubiles ꝛ ad imediata. ¶ Sed argi ꝯ magrm. ꝛ ꝑ sic. q̃liber ista ꝛ. ſ. isti currũt. hõ est hõ. est idefinita affirmatiua ꝛ tñ non sunt resolubiles. igit ꝓra eũ. pz ꝯsia cũ maiori. qz in illis subiicit^{r} termin^{9} cõis sine signo. ex quo ly. isti. est terminus cõis p ipm. ꝛ minor ꝓbat: qz nõ videt quõ ꝓma habeat resoluti: qz ibi eẽt nugatio. i. inutilis repetitio. vt si dicat. iste est bõ. ꝛ iste est bõ. igit bõ est homo. ¶ Scõo arguit sic. iste ꝛ ꝯsiles sez iste bõ albus incipit currere. in hac domo tu es. sunt resolubiles: ꝛ tñ sunt de ꝓnoie demfatiuo singularis numeri. igit ꝓra eũ dicentem tales eẽ imediata. s. pz ꝯsia. cũ minori: ꝛ maior ꝓbat: qz dato q̃ iste non resoluant: sequit q̃ duo ꝯdictoria sunt simul falsa: ꝛ ꝓbat ꝯsia. ꝛ capio istã. iste bõ albus incipit currere. ꝛ iste bõ alb^{9} non icipit currere. que sunt ꝯdictoria. dicas q ꝓma non ꝓbat rõne de ly iste bõ alb^{9}: sed rõne de ly incipit. ꝛ arguit q̃ iste sunt simul vere. ꝛ pono q̃ soꝛ. currat currit ꝛ cucurrerit. ꝛ non sit alb^{9}: sed immediate post erit alb^{9}. tũe ista est vera. ꝛ iste homo alb^{9} non incipit currere. vt pz ex casu. ꝛ ista silr esset ℞a. iste bõ alb^{9} incipit currere. ꝓbãdo rõne de ly incipit: qz iste homo alb^{9} nũc non currit. ꝛ iste homo alb^{9} imediate post hoc curret. vt pz. igit ꝛc. ¶ Tertio arguit ꝯ modũ resoluẽdi: qz non sequit. B est bõ. demfando aial cõe. ꝛ hoc est asin^{9}. igit homo est asin^{9}. Itez non sequitur. hoc est pater. demfata ulna cẽtia. ꝛ B est fili^{9}. igitur pr est fili^{9}: q̃ asinus in illis est vep. ꝛ ꝯsia falsuz: ꝛ tñ argt ꝑ resolutionẽ. igit ꝛc. ¶ Quarto argt sic. iste ꝯtia non valẽt. hoc erit albũ demfato vno nigro q̃ erit albus: ꝛ hoc est vel erit non albũ. igit non albũ erit albus. Silr hoc erit verũ demfata illa. tu dormis. ꝛ hoc est vel erit aliud a ℞o: igit aliud a ℞o erit verũ. ꝛ tñ arguit ꝑm modum Paull. igit ille modus est maluo. pz ꝯsia cũ minori. ꝛ maior ꝓbat. q̃ añs in illis est verũ. vt pz. ꝛ ꝯsia falsum: q̃ ꝓbat. ꝛ capio oppositũ istius. non albũ erit albũ q̃ est hoc. nihil non albũ erit albũ. ꝛ arguit sic. ista negatiua est vera. igit illa affirmatiua falsa. pz ꝯtia. ꝛ añs ꝓbat sic. tñ albũ erit albũ. igit nihil non albũ erit albũ. pz ꝯsia iterũ ab exposita ad exponentẽ. ꝛ añs est vep. igit ꝛ ꝯs. q̃ añs sit verũ ꝓbat sic. oẽ q̃ erit albũ est vel erit albũ. igit tñ albũ erit albũ. pz ꝯsia. ab vli ad suã exclusiuã. ꝛ añs est vep. igit ꝛ ꝯs. simili mõ arguit de scõa ꝯtia. Idẽ ẽt dicat de istis. hoc curret. ꝛ hoc est vel erit non currẽs. igit non currens curret. iste põt esse rex. ꝛ iste est vel põt ẽ non rex. igit non rex põt esse rex. ¶ Quinto argt sic. ista ꝯtia non valet. q̃ istum habitũ tu decipieris: ꝛ iste habitus est vel erit scientia. igit per scientiaz tu decipieris: ꝛ tñ arguit ꝑm magrm. igit ꝛc. pz ꝯsia cũ minori: ꝛ maior ꝓbat: qz antecedẽs est verum ꝯ ꝯsia falsum. q̃ antecedẽs sit verũ ꝓbat. ꝛ pono q̃ tu habeas in mẽte habitũ istius ꝓpositionis. soꝛ. est: per quẽ credas firmiter q̃ soꝛ. sit. ꝛ pono q̃ te sic credente deus annihilabit soꝛ. ꝛ sequit q̃ antecedẽs est verũ. ſ. per istum habitum. tu decipieris: qz per istum habitum quãdo soꝛ. nõ erit credes ipsum esse. ꝛ iste habit^{9} est vel erit scientia: qz ẽ. ꝛ q̃ ꝯsia sit falsum etiaz pater. qz nemo per scientiã decipiet: vt pz. ¶ Ad ꝓmũz tñ. q̃ non est de intẽtione magistri q̃ ois idefinita sit resolubilis: vt probat arg^{m} de illis duab^{9} idefinitis assumptis. dicit tñ q̃ quelibet istaꝯ est mediata ꝛ ꝓbabilis. ꝓma. n. ifertur ex multis singularib^{9} sic. iste currit. ꝛ iste currit ꝛc. igit isti currũt: ꝛ ſcõa iferẽ ex vna singl^{r}i sic. iste est bõ. igit bõ est bõ. per illã regulã ꝯsiaꝯ. ab iferiori affirmatiue ꝛc.

3 magistri. Arg^{t} primo

Arg^{t} scõo

Arguit 3°

Arguit 4°

Arguit 5°

Ad ꝓm^{m} obiect.

Ad scām ¶ Ad scām silr dī q nō intēdit magr q ois ppō in qua est demōstratiuū nō fit resolubilis: ꝫ q ois ista i qua est demōstratiuū simplr seu solitarie sumptum: vt est ista. hoc est. vñ quelibet ista q est resolubilis. talis bō currit. iste bō alb⁹ icipit currere. ꝛ in ista domo tu es. ꝑ enīz sic resoluit. iste currit. ꝛ iste est talis bō. igit ꝛc. ꝛ scāa resoluit sic. iste icipit currere. ꝛ iste est vel icipit eē iste bō alb⁹. igit ꝛc. ꝛ 3ª sic. ibi tu es. ꝛ ibi est in hac domo. igit in hac domo tu es.

Ad 3ᵐ ¶ Ad 3ᵐ dī q illa argūēta peruntalīā difficultatē: tñ pro nunc dī q iste modus resoluēdi nō est gīalis: sed fallit in vno casu. ſ. qñ p demōstratiuū demōstrat aliqđ cōe: sicut est in ꝑ argᵗᵒ vbi demōstratur aīal cōe: qđ est multa: q animus ꝛ bos ꝛc. quoꝝ vnū non est aliud. ꝛ silr in scām argᵗᵒ vbi demōstrat essentia diuina. Sed si qs velit modū gīalē resoluēdi i serat ex illis resolūētib⁹ vnā. de ly qđ est. Sicut si dicamus. hoc est pi. ꝛ ℔ est filius. igit illud qđ est pi est filius.

Ad 4ᵐ ¶ Ad 4ᵐ dicit de intētione magistri in. 36. argumēto ꝑmi dubij. ꝛ Strodi in suis ꝓpītijs q ibi nō arguit a resolūtib⁹ ad resolutā. ideo nō mirū. si ais sit verū: ꝛ ꝓns falsuꝫ. vñ resoluētes istius nō albū erit albū. sunt iste hoc erit albū. ꝛ hoc est vel erit aliqđ qđ nō est vel erit albū. vbi ly nō neget totum diſunctū. seu ꝛ hoc est vel erit aliqđ qđ nec est nec erit albū. vbi scāa resoluēs semp est falsa. Pro declaratione aūt hui⁹ suppono q nota negationis ifinitās terminū negat cū eo modo quo iuenit. Exēpluꝫ. dicēdo: bō est aial. ly bō stat pro eo qđ est solū. ideo si dicā: non bō est aial: sensus erit. aliqđ qđ nō est bō est aial. Silr dicēdo: bō erit alb⁹. ista ly bō pro eo qđ est vel erit. ió dicendo: bō erit alb⁹. ly nō negabit ly bō: eo modo quo inuenit ampliatū ꝛ subordinat huic. aliquid qđ nō est vel erit bō. erit albū: vbi ly non neget diſunctū sic q cōuertat cū illo copulato de partib⁹ oppositis. ſ. aliqđ qđ nec est nec erit bō erit albū. Isto stante ꝑz q ista ꝓpō. non album erit albū: ex quo ly album. stabat diſunctim pro eo qđ est vel erit: ꝛ negat a tali negatione est falsa: ꝛ sensus suus est q aliqđ qđ nō est vel erit albū seu qđ nec est nec erit albū erit albū: ꝛ sue resoluētes erūt iste. vt ꝑz supra. hoc erit albuꝫ. ꝛ hoc est vel erit aliqđ qđ nec est nec erit albū. quaꝫ scāa est falsa. Silr dī de ista. aliud a ℞o erit vex. q ipsa est falsa: q ex quo ly aliud. distribuit ly ℞o. eo modo quo iuenit: ꝛ inuenit ipsuꝫ ampliatū distribuit ipsum ampliatū: ꝛ sensus est q id qđ est vel erit aliud ab eo qđ est vel erit vex erit vex: qđ est falsum: ꝛ tūc ꝑz solutio argūēti: q dī q illa nō bene resoluebat supra: ꝛ sic debet resolui. hoc erit vex: ꝛ hoc est vel erit aliud ab eo qđ est vel erit vex. vbi scāa exponēs est falsa: q ex illa sequit falsuꝫ. segtur enīz ℔ est vel erit aliud ab eo qđ est vel erit vex. demōstrata ista. tu dormis. ꝛ hoc idē est vel erit vex. igit hoc erit aliud a seipso. Silr dī de ista. nō currēs curret. ꝛ nō rex pōt eē rex. q iste sunt falsē ꝛ resoluit sic. ℔ curret ꝛ hoc est vel erit aliqđ qđ non est vel erit currēs. igit ꝛc. Silr ℔ pōt eē rex ꝛ hoc est vel pōt eē aliqđ: qđ nō est vel potest eē rex seu qđ nec est: nec potest esse rex. igit ꝛc. vbi scāa exponens semp est falsa. ¶ Ad vltimū dī q ista est ℞a per habitū sciētie vel p scientiaꝫ aut ꝑueritatē tu decipieris: q ly sciēti ñ stat ampliative vñ q idē habitus est ꝑ sciētia in isto casu: ꝛ dcide error istud nō est inconueniēs: nō tñ cōcedit. q tu decipieris p sciētiā: vt ꝑz supra in appellationib⁹: q ista significat q tu decipieris per habituꝫ qui erit sciētia quādo decipieris p illud: qđ est falsuꝫ. vt ꝑz. ¶ Sed ꝫ solutionez scōi argūēti: ꝛ ꝫ modū ꝓbādi ibi positū argr forti argumēto tq: eo dato segtur duo ꝗdictoria eē sil ℞a. qđ ꝓbat: ꝛ caplo istus. in hac domo tu es: ꝛ in hac domo tu nō es ꝛ arguit sic. ista sunt simul vera dato isto modo. ꝛ ista sunt ꝗdictoria. igit ꝛc. ꝑz ꝓfitia cū minori: q prima est singularis affirmatiua: ꝛ scāa sua negatiua: ꝛ maior ꝓbatur: suppōto q tu ꝛ plato fitis in hac domo: ꝛ q qlꝫ locus ꝓprius: ꝛ ēt qlibet locus cōis sit locus. isto stāte ꝑz veritas ꝑme. ſ. in hac domo tu es: ꝛ scāa ꝛ ꝓbat sic. vbi plato est tu nō es: ꝫ in hac domo plato est. igit i hac domo tu nō es. ꝑz ꝓfia. ab iferiori ad suū supius negatiōe postpositā ꝛ cū debito medio: vel sic: ꝛ melius. ibi tu nō es. demōstrato loco ꝓprio platonis: ꝛ ibi est i hac domo. igit in hac domo tu nō es. Sed forte negabit ista. vbi plato est, tu non es: q dī q vbi plato est tu es: q in hac domo vbi plato est tu es. ió ꝓbat ista sic. in loco in quo plato est tu nō es. igit vbi plato est tu nō es. ꝑz ꝓfia: q ly vbi, nō figit nisi in loco in quo: ꝛ aīs ꝓbat sic. in loco ꝓprio in quo plato est, tu nō es: sed ois locus proprius in quo plato est, est locus. igit in loco in quo plato est, tu nō es: ꝑz ꝓfitia. ab iferiori ad suū supius negatione postposita cū debito medio. ¶ Ad hoc rñdeo q iste sunt simul vere. vt ꝓbat argumētū. Sed dī q non sunt ꝗdictorie nisi appāreāt: ꝛ cum dī q vna est singularis affirmatiua: ꝛ alia est sua negatiua ꝛc. posset dici ꝛ bene q nō sunt singulares nisi in voce aut in scripto: tñ teneat' oppm ꝛ dicat q nō semp singularis affirmatiua ꝛ singularis negatiua sunt ꝗdictorie sicut in propōsito. Sed tu dices. vbi erit hoc: ꝛ vnde ꝓuenit. ℞o. q qñ per subm singularis demonstrat vna res habens partes pro quaꝝ qualibet vel multis pōt predicatum talis singularis verificari de suo subiecto: tunc singularis affirmatiua ꝛ negatiua nō cōtradicent nisi negatio ꝓponat' toti. vñ q ad hoc q in hac domo tu sis sufficit q in vna quālis parte huius domus tu sis. ꝛ similr ad hoc. q in hac domo nō sis sufficit q in vna parte huius domus non sis. hinc est q iste non sunt cōtradictorie: ꝫ bene iste erūt ꝗdictorie. in hac domo tu es. ꝛ nō in hac domo tu es. Silr iste nō ꝗdicūt. ibi tu es: ꝛ ibi tu nō es: nec iste. sup. a. plano tu moueris. ꝛ sup. a. plano tu nō moueris. nec iste. heri tu fuisti, ꝛ heri tu nō fuisti. nec iste. tūc tu fuisti. ꝛ tūc tu non fuisti. demōstrato vno tpe. silr in. a. hora tu fuisti. ꝛ in. a. hora tu nō fuisti: sed in oib⁹ op3 ꝓponere negationē. ¶ Sed aduerte q nō ꝺ3 ꝓcedi q per. a. horā tu fuisti: ꝛ p. a. horaꝫ tu nō fuisti: q iste multū differunt. ſ. p. a. horā tu fuisti. ꝛ in. a. hora tu fuisti: q ad hec q ꝓma sit vera regrit q tu fueris ꝑ qualibet partē. a. horę: sed ad hoc q scāa sit vera. sufficit q in vna parte vel instanti itrinseco illius tu fueris. vñ ꝓcedimus cōmuniter q instās fuit in sua hora: ꝛ tñ nō fuit per suā horaꝫ. Ex his poteris multa pulchra iferre: que tu ꝓsidera. ¶ Sed hic sunt due petitiones. ꝓma. quāta est ista. isti currūt. ¶ Ad hoc sunt quatuor modi rñdēdi. primus est Ochā q dicit q hec est singularis: ꝛtra qđ pōt argui multiplicīter. ꝛ ꝓmo sic. subiectū istius ꝓpōnis supponit pro multis ꝛ cōiter. igitur ista nō est singularis ꝑz ꝓfitia. ꝛ antecedēs est notū. Secundo sic. nulli singulari pōt cōgrue addi signū distributiuum: sed isti cōgrue additur signum distributiuū. igit ista non est singularis. patet consequētia: ꝛ antecedens probatur: q nō cōgrue dicimus. omnis sor. currit. ꝛ cōgrue dicimus. oēs isti currūt. Tertio ꝛ sortius sic. si ista est singularis vel sua idefinita. ꝛ nō poterit dari. ¶ Secundus modus est quorūdā dicentiū q ista est vnis. ꝛtra quos arguit ouplr. ꝓmo sic. hic nō subijcit' terminꝰ cōis signo vniuersali determinatiue: igit ista nō est vniuersalis. ꝑz ꝓfitia. ꝛ aīs est notū. Scōo sic. si ista sit vnis. quero que sit sua singularis: ꝛ sua idefinita vel particularis: ꝛ nō poterit dari. ¶ Tertius modus rñdendi est magistri in obiectionib⁹ dicentis q ista est indefinita: q omnis propositio in qua subijcitur terminus cōmunis sine

Ad scām 3ᵐ rñsionem ad scām argᵐ tangitur.

Resp̄sio

Nota add

Ꝑ cuius ꝓ Resp̄sio ꝓ

Resp̄sio 3ª Oppm dicit logi. ma. 2ª fol. 109. ſa. scāa ſ.

signo est indefinita. ista est buiusmodi. igitur est indefinita. tenet cōsequētia cū maiori. z minor etiā patet: quia pronomē pluralis numeri est terminus cōmunis. ℭ Contra hoc arguit duplr. primo sic. si ista esset indefinita: ipsa posset bīe p̄ticulariter secū cōuertibiliter: sed nō bz necz bīe pōt. igit nō est indefinita. tenet p̄tia a cū maiori. z minor. ꝑbat: qz tā ex oppositis. ſ. q̄ habeat. z affligna mihi illam. ℭ Sedo argr sic. si ista est indefinita subiū tatet de/terminater: z sub eo liceret descēdere disiunctiue: z nō liceret descēdere sic. isti currunt. z isti sunt oēs isti. igit iste currit vel iste currit. cō. ℭ Sed p̄. qz ex hoc nō sequit. q liceat descēdere disiunctiue: z q subiū illud stet determinate: qz tūc dicim? q aliqs terminꝰ stat determinate q̄si sub eo bz descēdere disiunctiue: z ꝓcrio descēdere: vt ꝑz supraisi stet disiunctiue. z liceat descendere: non tū descēdere. igit nō stabit determinate. z ꝑa cū maiori. z minor. ꝑbat: qz nō sequ. iste currit. vel iste currit. cō. igitur isti currirt. vt ꝑz. ℭ Ideo respōdeō. aliꝗs pōnēde istaz sedone. ſ. q data. 4ꝓ vel est finul singularis. z indefinita. vel est nullius q̄ntitatis: cuius credo fm̄ē melius.

ℭ Pro cuius declaratione nota q cum in mente nō sint pluralia: eo q pronomē ponit loco ꝑpn nois fm̄ grāmaticos ista vocalis. isti currit. nō subordinat huic. isti currunt. aut huic. gliber ist⁹ currit. sed si ꝑ ly isti. denotāt sic. z plato currit. aut subordinat vni catbegorice de subiecto copulato facto ex duob⁹ terminis discretis. puta isti. ſor. z plato currit. tūc. ꝑbat. sicꝫ sic. ista. isti currit. subordinat huic. ſor. z plato currit: aut currit. z ſi ly isti est nullius q̄ntitatis aut ſit indefinita z singularis. igit a pari rōne z ista. ꝑa ſupraadicta. z aſio. ꝑbat. quia ista. ſor. z plato currit. aut est hypothetica aut catbegorica. ſi ꝑm. ꝑz. q nō est alicui⁹ q̄ntitatis. ſi ꝺcām. ꝑbat. q est ſil singularis. z indefinita: q̄ ſubm iſtius. i. illa copulata fm̄ tūc terminos cōis. z discretus capiēdo terminum cōem. z discretū ꝓpriatiue. cui supra locutus fm̄. igitur ista ſit ſil singularis. z indefinita ꝓpn. c. z ſic ꝑz ꝙdlibet.

ℭ Et ſi dicat. igit ſubm ſil ſtabit cōiter. z dicitur. cōcedit: nazs ſtabit cōiter: q ꝑo multis. z discretꝰ nō multis. ſuppōnit? diſcretis. z ſic. ad argumēta faciētia? boc patet is rādere ex distinctionibus habitis supra. ℭ Sed a petitio. an ista ſit vera. q̄ſi vna volat. tu nō potes volare.

ℭ Rādet g ſicq; ista ſ. dictoria est falſa. ſi oī pei quo tu volas tu potes volare: q: ex ea ſequt g in aliquo tēpore in quo tu volas tu potes volare. vt antēc. z ſubalternata qua est falſa. vt ꝑz. cū ex ea ſequat g in aliquo tpe tu volas: z in illo tu potes volare. vt ꝑz supra in relatiuis: z in pn̄ huius tractatus. z ſic ſequit: g tu volas. ideo cōcedat. q ista ſuit vera. z ſilr iſte fuit vere. chimera que currit nō mouet. animal. qui est bō. nō est rōnalis. ſor. q infinite velociter currit nō mouet. z ſic de multis. quaꝝ quelibet est pure negatiua equalis vni diſiunctiue. vt ꝑz in cap. relatiuo. z nulla earum est reſolubilis. sed ꝑbatur ꝑ ſuum contradictoium.

Manfre. Rotādū 3ᵐ.

ℭ

Irca iam ꝓbm̄ ꝓpnis terminꝰ. aduerte ꝙ q̄ualis ſpectat propositio nfa. duplex est terminꝰ mediatus. ſ. z imediat⁹. imediatus adhuc est duplex. q: q̄dā est ime diatus a priori. z est ille q nō includit aliud ſu pertius vel cōiꝰ nec reſolubilis est in aliū poteſ. z tales ſunt terminꝰ trāſcēdētes: vt ly ens. ly aliqd. z nō enis re ſolui possunt in ꝓceptus ꝓriores cē. vt ꝑz. Et pōt pici q Xbū ſubſtātiuꝰ. ſiue. es. est. est imediatus a ꝓsi. q̄ est pura copula. nō enis reſolui pōt in aliū actus poſē. vt ꝑz iuenti. Quidā aūt est terminus imediatus a posteriori. z est ſingularis terminꝰ exña. ꝓnomē vel aduerbiū ſoliꝗuādo demꝓfatiue ſimplr ſumit. quo nō ſtingit terminū notatos bie. Ille aūt a posteriori dicit imediatus. q pōt in ſe alios cōceptus priores ꝓtinere. z in illos reſolui. vt dcm̄ an⁹ fol. ply boc. tale. ꝓnomē pōt reſolui in ꝓceptū boīs. aialis. iuste. coz. risibile. cc. ℭ Terminus aūt mediat⁹ est ille q cū nō sit a posteriori nostrū imꝑfectū ꝓposito est. ꝑbabilis. z aliū terminū. tales aūt sunt multiplices. q: q̄dā sunt expo⁹. q̄dā aūr offici⁹. z q̄dam declarati⁹. q̄dā pām. ꝑbabiles. q̄dā Xo reſo⁹. ℭ Faciendo. q̄ntūcūe in ꝑ cap⁹ de reſolubilib⁹ terminis. z non adhuc de oib⁹. q: nō de Xbo quātū spectat. ꝓpoſito noſtro. dico q terminꝰ reſolu⁹ est ter⁹. cōis. q nō est Xbū aut discret⁹. nō demꝓfatiuū. ꝓnomē exilis vel aduerbium demꝓfatiui ſumpti cū aliquo alio ter⁹. reſo⁹ quo cōtingit ter⁹. notioꝝ a poſi repire eandē rem ſig⁹. p quē pōt ꝓcludi. Do ex⁹. oiuz. ſitꝰ. z vt ly bō. ly ſor. ly Sōrates. ly albus. ꝓnomē demꝓfa⁹. p̄se ſumpti. nō ſit reſo⁹. ſi ꝓm ſi ſuppōs cū alio termino pōt q̄ſcūq; reſolui. vt bōis. albus currit. bꝫ ſic reſolui. B currit. z B est B albū. q. boc albū currit. Ista tñ reſolo nō ſit p̄ter. ꝓpōnis. ſed re⁹ termini additi. ℭ Dico notāter ſupius q nō est verbū. q: re reſolutione Xbi nō curo in ꝓpo⁹. ℭ Et notāter dico q nō est dcm̄ſtratiuū. ꝓnomē vel aduerbiū: q aliqs est terminus demōſtrat⁹ abſq; aliq̄ter⁹ ſumpt⁹ q est reſo⁹. vt talis. q̄ſi. tant⁹. cē. ℭ Sedm quoſdā tñ nō ops addere. ly vel aduerbiū: q talia aduerbia. ſic. nunc. cē. ſunt adhuc reſo⁹. De bōi aliq̄d i ſeq̄ntib⁹. ℭ Ulteri⁹ aduerte q est vna maxia ſilla mā q a ter⁹ p̄ aut ſimalr aut vtualr tali ꝑbabili est ichoāda. ꝓpōnis. ꝑbatio. z ibi ly ſpēs reſolutoriu⁹ poſſit ſieri in qualz fig⁹. vr notaui circa mām ſyllogr. z in ꝓpo⁹ ſolū est cura de tali in 3ª fig⁹. q: in 2ª aut in 1ª fig⁹ fiomalr talis. Y. z bꝫ verāc ꝑ ſimalr. aut ſaltē vtalr cui⁹ ꝑmus terminꝰ. z adhuc reſolubilis est. z in ne vlteri⁹ fiat reſolo recti⁹ est argr. vt in 1ª figura. vt reſoluēdo. z bāc. bō currit. ſic argua. B currit. z B est bō. ergo bō currit. nō aūt ſic argua in 3ª figura. B est currēs. z bō est boc. g cē. vel ſic in 2ª figura. currens est bz. bōis. B. g cē. z B ꝑ aſſignatā rōnē. bō ergo ꝑfacilioꝝ doctrinam. z fouet in opp⁹ poſſet teneri. ℭ Et ꝑdicta possit dici pro. q̄ualiꝫ ꝓ particularis. ꝓpō idefinita. z singularis ſine. ꝓnoie denōſtratiuo. z dicunt. q reſolubile. q. ꝑbant ꝑ terminos notiſſimos a posteriori. z nō ſolū. q ita placeat. z dicit aliꝗs. ꝓpōnibus alio modo. ꝙdlibꝫ? nō est neceſſe. q. bētur ꝓ reſolutis terminos notiſſimos. vt ꝑz ꝑsi currēdore io merito rales. ꝓpōnes vocant reſolubiles. ℭ Nota tñ q. de idefinita p̄iculari: singulari: loquimur in. ꝓpoſito fm̄ eōem opionē. z fm̄ ꝑt. mā. aliq̄ est ꝓpō indefinita q̄e non est reſolubilis vr illa. tm̄ bō est aialis. ſimilr aliqua p̄icularis. z singularis: aquā eus dat nō reſolubilis: vr illa. aliqs bō ꝑter sol. currit: vel icipit aliqs alm̄. cē. ſil⁹ dicēdo. icipit sol. ēssenulla illa. vt ꝑz. est reſolubilis: cū apud eum ꝓinde sue fint ꝑticulares. z ſingularis. Et nō credas q. ois idefinita. cē. fm̄ cōmunem opionem. ſit reſolubilis. Ista enim ꝓpō. possibile est sol. currere. est indefinita. z tñ nō est reſolubilis. ſi ller dicas. ſ. aliꝗs bō. Pau. q̄ ſi telligit. ſi bis. ꝓpōnibus. q̄ne bīt terminū ꝓximū nō modalē. z nō reſolubile. cē. q. aliꝗs ꝓponit Xbo. z ēpim⁹ terminꝰ. cē.

ℭ Nota etiā circa ꝑtē de. ꝓnoie ꝑ alis numeri. q ꝑbabili. ſi. ſinieri talis ꝓcto. q. ois. ꝓpō idefinita. z ꝑticularis. vel ſingularis ꝓ alis numeri. bīs. ſubz. diuiſiue tenēt. ſi. ꝑbabilis. ꝑ ſuas ſingulares. z nō reſolubilis ꝓximo loco. vnde capta illa. ꝓnomeo. boīs currūtz. ꝑbari ꝑ suas ſingulares vt ꝓius. ℭ Sed reſpectu iſti⁹ ꝓpōis est ſpālis difficultas. q: cūc aſſignādo medium poterē ēr ꝓn⁹ aut ſaltem ꝓdicatū esse⁹ oino idē. formalr

Ultra respōsiones. Argui⁹ 1ᵐ.

Argt⁹ 2ᵈo

Respōdeo 4ᵒ

Notandū.

Vide pa. 45 pu. 3. du. 2ª. con. 1ª. ſa. na. 2ª. 13. fa. prima. vol. 2ᵈo.

2ª petitio. Responſio

Rotādū 4ᵐ.

Rotādū 5ᵐ.

Rotādū 6ᵐ.

Dicēdo ma

tum subito: vt ps arguendo : ille currit ꝛ ille currit ꝛc. ꝛ isti sit oēs isti. ꝑ ꝛc. in quo modo ps itentū. ℭ Pro quo dicas ꝙ talco ꝓnes ꝑsit iferri absq; tali medio: vnde valet optime argu⁹ boc. ille currit ꝛ ille currit ꝛc. ꝑ isti currūt: semp demfando eo sdē. ℭ Potui tacta ꝓdictoneꝫ ꝑpter ꝑt. mā. precedente in tractatu ꝛuppositionū talesꝫ ꝓponesꝫ: uno hoies sūt vnus hō: ꝛes asini sunt vn⁹ asin⁹: ꝛ sic de aliis quas no ꝓsset recte cōcedere ei resolueren⁹ turmā in resolubilia⁹ ꝓnomē demfatiuū ps vnifomiter ꝛ eodē mō accipi. ꝛ aut collectiue aut diuisiue in ambabus: sed tūc vna resolutionū eēt falsa: ꝛ ps: tenēdo aut diuisiue scda esset falsa. ℭ De ꝓnoie aūt pluralis nume ri vt ꝓius habēte subm collectiue tentū: teneo ꝙ resolubile sit. ꝛ tūc oia illa ꝓ qb⁹ supponit tale subm habēt rōnē vnius suppositi si recte aduertat: ꝛ vnde duo hoies ꝑse trahūt nauim: collectiue tenēdo ly duo sic resolubile: hec trahūt nauim ꝛ hec sunt duo hoies. ergo ꝛc. In qb⁹ resolubilib⁹ ps ꝙ ꝓnomē tale supponit ꝓ illis tantū ꝓ uno suppositoꝛ: ꝛ nō solū hec habēt ꝛtates ꝛespectu signi ꝓricularis aut alteri⁹ ꝑsilis: ꝛs ēt respectu vlis colle ctiue sumpti. vñ illa ꝓpō: oēs apli dei sut duodecim: tenēdo ly oēs collectiue resolubile ꝛ nō ꝛpone ꝛs. n. subm supponat ꝓ plurib⁹: tamē ꝓ illis supponit tantū ꝓ uno suppo⁹: ꝛ sic bs resolubile hec sūt duodecim: ꝛ hec sūt oēs apli dei. ꝙ ꝛc. ꝛ illa ꝓpō tūc nō est vlis: ꝛ ēt declarabile in sequēti capl⁹: ꝛs ēt idefinita resolubilis. Equaliter isti. ētia oēs apli dei sunt duodecim. ꝙ ꝛc. ℭ De ꝓpositionib⁹ habēdis ꝛubra cōditionata copulata vel disiuncta est ꝑ alis difficultas in sequēti capl⁰. ℭ De ꝓpone aūt idefinita negatiua ēt teneas ꝛnes hāc ꝙ ꝙ subm supponit ꝓ aliquo tūc bs resolubile: ꝛs ꝙ subm talis ꝓponis nō supponit: tūc bs ꝛbari ꝑ suū ꝑdictoriū vt cbime ra nō ē. ℭ De aduerbiis ꝛs ēt ꝑau. ꝙ aliq⁹ illoꝝ possint resolui ꝑ ia demōstratiua aduerbiale ly nūc, aut ly tūc ꝛc. aliq; tamē dicūt ꝙ ēt illa talia tūc ꝛ nūc ꝛc. sunt resolubilia per ꝓnomē demōstratiuū: vt ꝛc dicēdo. tūc tu eris: ꝛc resolubile in hoc tu eris, ꝛ hoc est vel erit tunc ergo ꝛc. ℭ Sed ꝓblemus tenere cū ꝑau. sicut ētiā tenet ꝑe. man. in capl⁰ de ſyllo expositorio ꝙ talia sunt imediata aduerbialia eqꝝ ꝑdicta resolutio vi cōueniēs: eo ꝙ in ſcda resolubile: ꝛs recte ꝑsideremus: ops ly tunc, teneri nolaliter qđ nō expedit rone diuersi modi significādi nō minus ꝛ aduerbij: ꝛ q istud oporteat ꝓs: qm odo: ꝛ hoc est vel erit tūc vbi vere ly tūc resolueret ibidē vere noialiter tenebit: vt ps oliger ꝛ ꝑsideratiō ꝛc. ℭ Fūdamētū tamē hoc ꝑ⁹ ꝓcludit: q ēt ꝑdicta opionē resolubile hāc. aliquādo tu curris ꝑ ly tunc, ops sumere in ſcda resolutione ly aliquādo nominaliter: vt ſic. tūc tu eris: ꝛ tunc est vel erit aliquādo. ergo ꝛc. vbi ps ꝙ in ſcda resolutente ly aliquādo noialiter tenet: ideo ꝛc. ℭ Circa ꝓpositionē illaz: aliquo maiori ꝛ ꝛ quolibet minori ꝛ tu es minor: ira ꝙ hoc totus ꝛ ꝛ quolibet minori ꝛ tu regaꝛ ab illo ablatiuo maioꝝ: in quo ſensu manifesta est ꝓpō. ſi aūt ly quoꝝ minori ꝛ regeret ab illo noiatiuo minori tūc eēt falsa: vt ps. ℭ Sed ſi arguas ꝛ ꝑ⁹ ſensum ꝙ tūc ſequeret ꝙ quolibet minori ꝛ tu es minor: arguendo a toto copulato ad alterā ꝑtē ꝛc. ℭ Dicaꝛ ad hoc ꝙ arg⁹ in multis peccat: ꝛ imo ꝙ variaꝛ regimenna in ꝓpone qui est ablatiuus ly quolibet ꝛc. regiꝛ ab illo ablatiuo maioꝝ: in ꝓsite aūt ad qđ ꝛ arguit ꝙ ab illo noiatiuo minori. ℭ Scdo peccat arg⁹: q; dato ꝙ diuersitas regiminis nō faceret ꝛsequētiā malā adhuc argumētū non valeret: q; arguꝛet a copulato ad ꝑtē precedēte termino distributiuo cōꝓrattiuo: ꝛ respectu aūt talis termini argumētū nō valet: q; nō ꝛequitur. tu differs ab homine. ꝛ ab asino, ergo tu differs ab boie, ꝑpter signū distributiuū. ℭ Alia aūt ratio assignaꝛ a quibusdā: q; ꝛ. non arguit a copulato qđ sit totū vnū extremū: q; videt regiꝛ isted istud est triuolū: q; tunc nō esset ratio quare valeret arg⁹ bocnu vides son, ꝛ platoné. ergo vides sortez. ℭ Preterea qñ dicimus q; nō valet arg⁹: tu differs ab boie ꝛ ab asino: nō assignamus hāc rōnē: ſ; alia ſupioꝛē. ℭ Circa octauā nonā ꝛ decimā ꝓnes nota q; in illis oibus subtra resolubilib⁹ ꝛrare ꝛ nō modalis: ꝛ ly qđ, in illis ꝓsitum tenetur relative ꝛ nō coniunctiue ꝛc.

Solutio.

Nouādā 6ᵃ

ℭ Caput ſcōm quarti tractatus. de vlib⁹.

Diuersalis ꝓpō affirmatiua expo nibil ꝑ bat ꝙ ſua ꝑtes ꝛ vlez ne gatiua sibi corrūdēte: vt oꝭ hō currit: ꝛ exponit ſic: hō currit: ꝛ nihil est hō: q; illud currat: ꝙ ꝛc. Exꝑlū in numero plurali: vt oēs hoies currūt: hoies currūt: ꝛ nulla sunt hoies: q; illa currāt. ꝙ ꝛc. Cōsili⁹ obliga casib⁹ ꝑter hoc ꝙ ꝛ negatiua exponēte ponat subz vlis ſp; ꝛ recto ꝛ relm; obliquo ꝓsili cū obliquo, ꝓponis exponēde: vt cuiuſlz hois asin⁹ currit: hois asin⁹ currit: ꝛ nihil est hō: q; illi⁹ asin⁹ currat. ꝙ ꝛc. Ité oium ꝑdictoꝛ⁹: altera ps est ꝛa ꝑdictoꝛ⁹ altera ps est ꝛa: ꝛ nulla sunt ꝑdictoria q; illoꝝ altera ps est ꝛa: ꝙ ꝛc. Ita ꝙ ſemꝑ relativa ꝛequāt ly q;n. ℘ Postremo ꝛo ois termin⁹ q; ſe tꝫ a pte ꝑdicati: ꝛ ita ꝛ aliis casib⁹ est dicēdus. ℭ Sō ꝓsili, ꝑbanē ꝓpōes vles ō ꝛbo am ꝓliatiuo ꝑter hō ꝙ ꝛ ſcda exponēte ponit verbuz ꝛdinatū: vt in resolubili⁹. ꝛbi gra. ois hō fuit: ſic exponit: hō fuit: ꝛ nihil est vel fuit hō q; illud fuit: ꝙ ꝛc. Ité omne albuz ꝛdisputabit. albū ꝛdisputabit: ꝛ nihil est vel erit albū q; illud ꝛdisputabit: ꝙ ꝛc. Omne albū ꝑt eē nigrū: albū ꝑt eē nigrū: ꝛ nihil est vel ꝑt eē albū q; illud ꝓsit eē nigrū: ergo ꝛc. Item ois hō ꝛcipit ꝛdisputare. hō ꝛcipit ꝛdisputare: ꝛ nihil est vel ꝛcipit eē hō: q; illō ꝛcipit ꝛdisputare: ergo ꝛc. In obligs casib⁹ ꝛt ꝓsili exponaꝛ tenēdo modū ꝓii: ꝛ de relativo. ℭ Cōsimili⁹ exponunt ꝓpōes de ꝓsenti ꝛbites ꝑdicatū participij alicui⁹ ꝛ ꝛbi ampliatiui: vt oꝭ hō est ꝑteritus. exponit ſic. hō est ꝑteritus ꝛ nihil est vel fuit hō q; illud fit ꝑteritus: ergo ꝛc. Ité oē albū est q; ſiandū. albuz est generādi ꝛ nihil est vel erit albū q; illud ſit generādi: ꝙ ꝛc. ℭ Sed ꝓpōes de ſubiecto cō posito ꝓsiunt duplr exponi ꝑs ꝙ ſubm ꝑt esse totū cōpositū vel ꝑs: vt ois hō vel asinus est asinus: ſi subm est totū diſiunctuz ſic exponit: hō vel asin⁹ est asin⁹: ꝛ nihil est hō vel asin⁹ q; illud ſit asin⁹: ꝙ ꝛc. Si do ꝑ ꝓcise ꝑma ꝑs est subm: ſcda exponens erit illa

Nouādā 5ᵃ.

Quantis.

Reſponſio

2ª pare capll. Dco 10. aſſo cia⁹ vide ꝑa. log. ma. 2ª. a fol. 14. in 4ª. a. vſq; ad 10. 16ᵐᵃ. in. 6ª. l. 8. pn. s. dub. cor. 5ª. con. 2ª. l. 28. pn. 4. du. con. 3ª.

3ª pare capll. ꝑau. 20. pn. 3. du. 10. l. ſophi. 4. 10ª.

nihil ẽſt hõ: gñ illud vl'aſin' ſit aſin'. Et ſic ſi la vlis erit falſa prio mõ ꝛ ſcõdo mõ ẽa. Et ita ꝺ aliis dicaꝫ cuiuſcũq; cõpõnis exiſtãt vl'ca ſus. ¶ Alis aũt negatiua ſi expõit: ẽ; duplꝫ pbaꝫ: aut ꝑ ſua ſingularia aut ꝑ ſuũ ꝺictotũ 4ª pare capli
ꝑbã gꝛa: nullus hõ ẽ chimera. pbaꝫ ſic ꝓio: nec ille hõ ẽ chimera: nec ille hõ ẽ chimera: ꝛ ſic ꝺ ſingulis. g ꝛ ẽ. ſcõdo mõ ꝓbatur ſic. illa ꝓpõ eſt falſa. aliqs hõ eſt chimera: ꝛ illa ꝺi Pau. lo. ma. pria. fo. 14. pria. ꝺi. ꝙlis negatiua.
eſt iſta. nullus hõ ẽ chimera: ergo hec eſt ẽa: ꝛ cõiter ſi oĩbus aliꝭs talis modus ſeructur.

¶ Exꝺicto mõ, pbãꝺi, ꝓpõnes vl'es affir- 3ª pare capli.
matiuas ſfero aliqs, ꝓpõnes: prima eſt iſta.

¶ Omne qõ fuit eſt: pbaꝫ: aliqd qõ fuit eſt: ꝛ nihil eſt qõ fuit gn illud ſit: ergo maio: eſt manifeſta ꝛ ſilr̃ minor: qꝛ ſuũ ꝺictotũ ẽ. ſ. vꝰ, aliqd ẽ qõ fuit qõ nõ ẽ: ꝺnius nãqꝫ eſt ꝙlis 2ª ꝺictionis. Et ita ꝓcedit. qõ oẽ qõ erit eſt: oẽ qõ ſit ẽ eſt. ꝛ oẽ qõ eſt iteligibile aut imaginabile ẽ. ꝓs ꝙlibꝫ iſtaꝫ: er ſuis expo nentib'; in quaꝫ negatiua nõ ꝺs poni ẽxbꝰ ꝺiſiuctũ: qꝛ ẽxbꝰ ꝓncipale ipſi' vlis eſt ſolũ modo verbum ꝺe ꝑſenti abſq; ꝓticipio ſubſe quẽte aliqui' ẽxbꝰ ampliatiui. ¶ Scꝺa ꝓpõ. Scꝺa ꝙlo.
Oẽ qõ nõ fuit eſt. ꝓbatur. aliqd qõ nõ fuit ẽ ſicut inſtãs ꝑſio. ꝛ nihil eſt qꝛ nõ fuit gn illud ſit. ergo 2ª. ſcꝺa exponẽs ita ꝛ eſt ẽa: qꝛ ſuus ꝛtradictoriũ ipliciat ꝛtradictionẽ. vꝰ, aliqd ẽ qõ nõ fuit qõ nõ ẽ. Et ꝑiter cõcedit qõ oẽ qꝛ nõ erit ẽ. ꝛ oẽ qõ nõ poterit nec potuit eẽ ẽ.

¶ Tertia ꝓpõ. quoꝫ maioꝛ: te ꝛ quoꝫ mio Tertia ꝙlo.
rite tu es minor. ꝓbatur. aliquo maioꝛ te. ꝛ quolibet minoꝛ te tu es minor. vꝰ. ꝓbatũ eſt in alio caꝑlo. ꝛ nihil eſt maꝛ te ꝛ quoꝫ mino rit te gn illo tu ſis minoꝛ. ergo ꝛ ẽ. minoꝛ. ꝓs: qꝛ ſuũ ꝛtradictoriũ eſt falſum. ¶ Quarta ꝓpõ. Quarta ꝙlo
quoꝫ maioꝛ ite ꝛ quoꝫ maioꝛ ite tu es maioꝛ. ꝓbaꝫ. aliq minoꝛ te ꝛ ꝙlꝫ maioꝛ te tu es ma ioꝛ: ꝛ nihil eſt minus te ꝛ quoꝫ te maioꝛ gn illo tu ſis maioꝛ. ergo ꝛ ẽ. ꝓs ꝓntia ꝛ maioꝛ ex alio caꝑlo: minoꝛ. ꝓbaꝫ ꝑ ſuũ ꝺictoꝛium qõ eſt falſum. vꝰ, aliqd eſt minꝰ te ꝛ quolibet maioꝛ ite quo tu non es maioꝛ. quare ꝛ ẽ.

Mẽgibus. Horãdũ ꝑ.
Horãdũ 2ª.

Propoſitio

exponibilis eſt multiplex. ſ. vlis affirmatiua ꝛ ois gradus cõpa rationis. ꝺ aũt hec expõ. i. eſt poſitio: qꝛ qõ ſtus later ex tra poniẽs ſtõ expoſitio ꝺ declaratio terminoꝝ nũmus nori ꝓ magis nominꝫ: nõ eſt. ꝓbatio. a prioꝛi nec a poſteriori, nec a ꝺictoriosꝫ ab equo. Dec aũt. ꝓbatio ſit ꝑ placen tẽ ẽ vlem negatiua ſibi corriꝺẽ. vꝰ iſta. ois hõ currit ſic exponiẽ: hõ currit ẽ nihil eſt hõ qn illud currat. ergo ois hõ currit. ¶ Aꝺuerte vlteriuꝰ gꝛ. ꝓpõ. vlis affirma tiua quaꝺruplic ſt. ꝓbari. ꝛa ꝓntia poſteriori: ab oppo ſito: ꝛ ab equo. a poſitione aiãl rõnale ẽ oliſcipliñabile: ois hõ eſt aiãl rõnale. ẽ. ois hõ eſt oliſcipliñabilis. A poſteriori ꝺicitur, ꝙbari ꝑ ꝑ ſua ſingularia: ꝛ ſine 05 aꝺ ꝺi. ꝛ ſic ꝺe ſingulis. ſ. aꝺ hoc: vt aliq; ſint ſingularia alicui ꝰ ſus ꝑbari. oia hõ eſt ẽ chimera: nec ille hõ ẽ chimera: nec ille hõ ẽ chimera: ꝛ ſic ꝺ ſingulis. g ꝛ ẽ. ſcõdo mõ ꝓbatur ſic. illa ꝓpõ eſt falſa. aliqs hõ eſt chimera: ꝛ illa ꝺi eſt iſta. nullus hõ ẽ chimera: ergo hec eſt ẽa: ꝛ cõiter ſi oĩbus aliꝭs talis modus ſeructur. ¶ Exꝺicto mõ, pbãꝺi, ꝓpõnes vl'es affirmatiuas ſfero aliqs, ꝓpõnes: prima eſt iſta. ¶ Omne qõ fuit eſt: pbaꝫ: aliqd qõ fuit eſt: ꝛ nihil eſt qõ fuit gn illud ſit: ergo maio: eſt manifeſta ꝛ ſilr̃ minor: qꝛ ſuũ ꝺictotũ ẽ. ſ. vꝰ, aliqd ẽ qõ fuit qõ nõ ẽ: ꝺnius nãqꝫ eſt ꝙlis 2ª ꝺictionis. Et ita ꝓcedit. qõ oẽ qõ erit eſt: oẽ qõ ſit ẽ eſt. ꝛ oẽ qõ eſt iteligibile aut imaginabile ẽ. ꝓs ꝙlibꝫ iſtaꝫ: er ſuis expo nentib'; in quaꝫ negatiua nõ ꝺs poni ẽxbꝰ ꝺiſiuctũ: qꝛ ẽxbꝰ ꝓncipale ipſi' vlis eſt ſolũ modo verbum ꝺe ꝑſenti abſq; ꝓticipio ſubſe quẽte aliqui' ẽxbꝰ ampliatiui. ¶ Scꝺa ꝓpõ. Scꝺa ꝙlo.
Oẽ qõ nõ fuit eſt. ꝓbatur. aliqd qõ nõ fuit ẽ ſicut inſtãs ꝑſio. ꝛ nihil eſt qꝛ nõ fuit gn illud ſit. ergo 2ª. ſcꝺa exponẽs ita ꝛ eſt ẽa: qꝛ ſuus ꝛtradictoriũ ipliciat ꝛtradictionẽ. vꝰ, aliqd ẽ qõ nõ fuit qõ nõ ẽ. Et ꝑiter cõcedit qõ oẽ qꝛ nõ erit ẽ. ꝛ oẽ qõ nõ poterit nec potuit eẽ ẽ. ¶ Tertia ꝓpõ. quoꝫ maioꝛ: te ꝛ quoꝫ mio rite tu es minor. ꝓbatur. aliquo maioꝛ te. ꝛ quolibet minoꝛ te tu es minor. vꝰ. ꝓbatũ eſt in alio caꝑlo. ꝛ nihil eſt maꝛ te ꝛ quoꝫ mino rit te gn illo tu ſis minoꝛ. ergo ꝛ ẽ. minoꝛ. ꝓs: qꝛ ſuũ ꝛtradictoriũ eſt falſum. ¶ Quarta ꝓpõ. quoꝫ maioꝛ ite ꝛ quoꝫ maioꝛ ite tu es maioꝛ. ꝓbaꝫ. aliq minoꝛ te ꝛ ꝙlꝫ maioꝛ te tu es ma ioꝛ: ꝛ nihil eſt minus te ꝛ quoꝫ te maioꝛ gn illo tu ſis maioꝛ. ergo ꝛ ẽ. ꝓs ꝓntia ꝛ maioꝛ ex alio caꝑlo: minoꝛ. ꝓbaꝫ ꝑ ſuũ ꝺictoꝛium qõ eſt falſum. vꝰ, aliqd eſt minꝰ te ꝛ quolibet maioꝛ ite quo tu non es maioꝛ. quare ꝛ ẽ.

Pau. lo. ma. pria. fo. 14. pria. ꝺi. ꝙlis negatiua.

Pria ꝙlo

Tertia ꝙlo.

Quarta ꝙlo

Mẽgibus. Horãdũ ꝑ.

Propoſitio

exponibilis eſt multiplex. ſ. vlis affirmatiua ꝛ ois gradus cõpa rationis. ꝺ aũt hec expõ. i. eſt poſitio: qꝛ qõ ſtus later ex tra poniẽs ſtõ expoſitio ꝺ declaratio terminoꝝ nũmus nori ꝓ magis nominꝫ: nõ eſt. ꝓbatio. a prioꝛi nec a poſteriori, nec a ꝺictoriosꝫ ab equo. Dec aũt. ꝓbatio ſit ꝑ placen tẽ ẽ vlem negatiua ſibi corriꝺẽ. vꝰ iſta. ois hõ currit ſic exponiẽ: hõ currit ẽ nihil eſt hõ qn illud currat. ergo ois hõ currit. ¶ Aꝺuerte vlteriuꝰ gꝛ. ꝓpõ. vlis affirma tiua quaꝺruplic ſt. ꝓbari. ꝛa ꝓntia poſteriori: ab oppo ſito: ꝛ ab equo. a poſitione aiãl rõnale ẽ oliſcipliñabile: ois hõ eſt aiãl rõnale. ẽ. ois hõ eſt oliſcipliñabilis. A poſteriori ꝺicitur, ꝙbari ꝑ ꝑ ſua ſingularia: ꝛ ſine 05 aꝺ ꝺi. ꝛ ſic ꝺe ſingulis. ſ. aꝺ hoc: vt aliq; ſint ſingularia alicui ꝰ ſus ꝑbari. oia hõ eſt ẽ chimera: nec ille hõ ẽ chimera: nec ille hõ ẽ chimera: ꝛ ſic ꝺ ſingulis. g ꝛ ẽ. ſcõdo mõ ꝓbatur ſic. illa ꝓpõ eſt falſa. aliqs hõ eſt chimera: ꝛ illa ꝺi eſt iſta. nullus hõ ẽ chimera: ergo hec eſt ẽa: ꝛ cõiter ſi oĩbus aliꝭs talis modus ſeructur. ¶ Exꝺicto mõ, pbãꝺi, ꝓpõnes vl'es affirmatiuas ſfero aliqs, ꝓpõnes: prima eſt iſta. ¶ Omne qõ fuit eſt: pbaꝫ: aliqd qõ fuit eſt: ꝛ nihil eſt qõ fuit gn illud ſit: ergo maio: eſt manifeſta ꝛ ſilr̃ minor: qꝛ ſuũ ꝺictotũ ẽ. ſ. vꝰ, aliqd ẽ qõ fuit qõ nõ ẽ: ꝺnius nãqꝫ eſt ꝙlis 2ª ꝺictionis. Et ita ꝓcedit. qõ oẽ qõ erit eſt: oẽ qõ ſit ẽ eſt. ꝛ oẽ qõ eſt iteligibile aut imaginabile ẽ. ꝓs ꝙlibꝫ iſtaꝫ: er ſuis expo nentib'; in quaꝫ negatiua nõ ꝺs poni ẽxbꝰ ꝺiſiuctũ: qꝛ ẽxbꝰ ꝓncipale ipſi' vlis eſt ſolũ modo verbum ꝺe ꝑſenti abſq; ꝓticipio ſubſe quẽte aliqui' ẽxbꝰ ampliatiui. ¶ Scꝺa ꝓpõ. Scꝺa ꝙlo.
Oẽ qõ nõ fuit eſt. ꝓbatur. aliqd qõ nõ fuit ẽ ſicut inſtãs ꝑſio. ꝛ nihil eſt qꝛ nõ fuit gn illud ſit. ergo 2ª. ſcꝺa exponẽs ita ꝛ eſt ẽa: qꝛ ſuus ꝛtradictoriũ ipliciat ꝛtradictionẽ. vꝰ, aliqd ẽ qõ nõ fuit qõ nõ ẽ. Et ꝑiter cõcedit qõ oẽ qꝛ nõ erit ẽ. ꝛ oẽ qõ nõ poterit nec potuit eẽ ẽ. ¶ Tertia ꝓpõ. quoꝫ maioꝛ: te ꝛ quoꝫ mio rite tu es minor. ꝓbatur. aliquo maioꝛ te. ꝛ quolibet minoꝛ te tu es minor. vꝰ. ꝓbatũ eſt in alio caꝑlo. ꝛ nihil eſt maꝛ te ꝛ quoꝫ mino rit te gn illo tu ſis minoꝛ. ergo ꝛ ẽ. minoꝛ. ꝓs: qꝛ ſuũ ꝛtradictoriũ eſt falſum. ¶ Quarta ꝓpõ. quoꝫ maioꝛ ite ꝛ quoꝫ maioꝛ ite tu es maioꝛ. ꝓbaꝫ. aliq minoꝛ te ꝛ ꝙlꝫ maioꝛ te tu es ma ioꝛ: ꝛ nihil eſt minus te ꝛ quoꝫ te maioꝛ gn illo tu ſis maioꝛ. ergo ꝛ ẽ. ꝓs ꝓntia ꝛ maioꝛ ex alio caꝑlo: minoꝛ. ꝓbaꝫ ꝑ ſuũ ꝺictoꝛium qõ eſt falſum. vꝰ, aliqd eſt minꝰ te ꝛ quolibet maioꝛ ite quo tu non es maioꝛ. quare ꝛ ẽ.

Pau. 41. fm. 3. ꝺu. 10. l. 6ª. fm. euclꝺ.

Pau. fol. 21. fa pria. ꝺi. 23 bis oĩbus.

Dubiũ 3m

Dubiũ 5cꝰs

Riſſo ꝓmꝰ.

Riſſo ſcꝺs.

Ritius.

In hoc cap facia ꝗtuor. ꝑ videbiť de modo ꝓbandi. 2°de ſuppone terminoꝝ. 3°dubitatur ꝙ Magſtr. 4°erunt petitiones. ¶Quantū ad ꝑm nota ꝙ veritas vel falſitas ꝓpōnis vlis affirmative cognoſcit per duas ꝓpones que vocant exponētes: & ipſa vlis expoſita: & modus ꝓbādi expoſitorius. Iſte aūt exponētes debent eſſe bꝫ. Prima ſit præiacēs. i. totū reſiduus dempto ſigno: vt huius. glibet bō eſt aial. prima ſit iſta. bō ē aial. Secūda aūt ſit vna vlis negativa: in qua ſit ly quin: & ante ly quin, ſit totū ſubm exponende cū vno termino tranſcēdēte: & poſt ly quin, ſit relatiuū termini trāſcendē tis & ꝓdicatū exponēde: & bre viter ly gn, dz eſſe imediate poſt ſubm & imediate ante relatiuum: vt dicat. nihil eſt bō quin illud ſit aial. ¶Quantū ad 1ᵐ dico ꝙ in expoſita ſubm ſtat diſtributiue mobiliť: vt pz. & predicatū ꝓfuse tm̄ mobiliť: qꝫ ſub eo licet deſcēdere ſic. ois bō eſt aial. & iſta ſunt oia aialia. igiť ois bō eſt hoc vel hꝫ aial. ꝓſis eni eſt verū. & eſt vna vlis affirmativa hꝫs ſic exponi. bō eſt hoc vel hoc aial: que poſtea reſoluiť & reducitur ad imediatas: & nihil eſt bō gn illud ſit hoc vel hoc aial. oibꝰ demonſtratis: cuius veritas oñditur per ꝺictum quꝫ: qō eſt falſum. ſ. aliqd eſt bō qō non eſt hoc vel hoc aial. eſt eni vna propō: cuius ꝓma reſoluēs eſt falſa. ſ. hoc eſt homo qō non eſt hoc vel hꝫ aial: qꝫ iſta eſt vna ꝓpō de relatiuo equipalēs huic hypothetice. ſ. hoc eſt bō & hoc non ē hꝫ, vel hoc aial: que eſt falſa. vt pz. In ꝓma exponente. vt in iſta. bō eſt aial: ſtant termini determinate. Et in ſcōa. vt i iſta. nihil eſt homo gn illud ſit aial, ſtat ly ens, incluſum in ly nihil. & oēs termini precedētes: ly quin, ꝓfuſe diſtributiue, ꝓpter vnaꝫ negationē. illi vō qui ſequunt ly gn, excepto relatiuo ſtant ꝓfuſe tm̄ mobiliter pp duas negationes mediate cadentes: quarū ſcōa eſt in ly quin. relatiuum vō ſtat diſtributiue: ſicut ly ens cuius eſt añs ex quo eſt in eadē cathegorica cum illo. ¶De vlī negativa duo dicit Paulus. Primū ꝙ ipſa ꝓbatur per ꝺictoriū: & hoc eſt gñaliter verū. Scōm ꝙ ꝓbať per ſingulares: & hoc non eſt gñaliter verū: qꝫ iſta. nulla chimera eſt. homo nō poteſt ſic probari: qꝫ opꝫ ſic arguere. nec iſta. chimera ē homo. nec iſta. &c. & iſte ſunt omnes chimere. igiť &c. vbi minor eſſet falſa. Et ſic dī ꝙ iſta minor pōt aliter ſumi. ſ. vt dicatur: & ſic de ſingulis. aut & non ſunt plures chimere: ſcias ꝙ hoc non eſt verū: & nullū eſt debitū mediū niſi illud. ¶Quantū ad 3ᵐ occurrunt ꝏ Magſtꝫ tria dubia. ꝑᵐ eſt ꝏ modum ꝓbādi vīes: qꝫ non ſ vi bonus. & arguitur ꝑ ſic. nulla cathegorica ꝺz ꝓbari per hypotheticā: ſed talis vlis eſt cathegorica: & ꝓbať per hypotheticam ſm Magſtm. qꝫ: per vnā copulatiuā: igitur modus ꝓbandi eſt malus. pz ꝓñtia cuꝫ minori. & maior ꝓbatur: qꝫ cathegorica eſt prior & notior hypothetica. ¶Scōo arguiť ſic. arguēdo ab exponētibus Pauli ad expoſitā non valet ꝓñtia igitur ſuus modus eſt malus. pz ꝓñtia: qꝫ ab exponētibus ad expoſitā ꝺz valere ꝓña. & añs ꝓbať: qꝫ nō ſequitur. ſor. currit. & nihil eſt. ſor. gn illud currat. igiť ois ſor. currit. ſilr non ſequitur. tu curris: & nihil eſt. tu gn illud currat. igitur ois tu curris. ꝓbať: qꝫ ſi valeret añs eſſet verū: & ꝓñs nec verū nec falſum: qꝫ eſſet oīo impropria. ¶Tertio arguiť ſic. Ab exponentibus Pauli ad expoſitā nō valet ꝓñtia. igitur iſte modus eſt malus. pz ꝓñtia. & añs ꝓbať: qꝫ non ſequitur. populus eſt rome: & nihil eſt ppſ gn id ſit rome. igitur ois populus eſt rome: qꝫ ꝓñs eſt falſa: vt pz. & añs eſt verū: qō ꝓbatur: qꝫ ꝓma pars eſt vera. & ſcōa ſilr: qꝫ ſuū oppm eſt falſum. ſ. aliqd eſt ppſ ꝙ non eſt rome: qꝫ in veritate nihil eſt ppſ: qꝫ nulla ſuba eſt ppſ: & nullus accidens eſt populus: ꝫ multe ſube ſunt ppſ. ¶Ad ꝑᵐ rñdeo ꝙ iſta ꝓpoſitio eſt diſtinguenda ꝓpoſitio cathegorica eſt prior hypothetica: qꝫ vel termini in iſta ſtant pſonalr vel materialiter. ſi pſonalr. iſta ꝓpoſitio eſt falſa: qꝫ eius prima reſoluēs eſt falſa. ſ. iſta eſt prior hypothetica: qꝫ ly hypothetica, ſtat diſtributiue a ly prior. modo nulla eſt cathegorica que ois hypothetica ſit prior. vt pz. bñ tñ eſt verus ꝙ ois cathegorica eſt prior hypothetica: cuius ipſa eſt pars: qꝫ pars eſt prior ſuo toto: & nunq̄ talis cathegorica ꝓbatur per ſuā hypotheticā: & hoc probat arg. & hoc volūt doctores cū dicūt ꝙ cathegorica eſt ꝑ hypothetica. Si vō termini ſtent māliter adhuc eſt iſta diſtinguēda: qꝫ vel iſta loqtur de prioritate terminoꝝ quantū ad eſſe: ſic ꝙ ſit ſenſus ꝙ ille terminus cathegorica quantū ad eſſe ſuus eſt prior iſto termino hypothetica: & ſic ꝓpō eſt falſa: vt prius: vel loqtur de prioritate iſtoꝝ terminorum pſonalr ſumptoꝝ quantū ad illationē: & ſic iſta propoſitio eſt vera. cathegorica eſt ꝑ hypothetica: qa ſequitur. hypothetica eſt. igiť cathegorica eſt: & non econverſo. & talis ꝓpoſitio ſic ſumpta non eſt ad ꝓpoſitū. ¶Ad 1ᵐ dī ꝙ id argꝫ ꝓcludit: & mihi videtur ꝙ iſte exponentes non ſint oino ſufficientes. ideo Pe. Mā. melius expoſuit dicēs ꝙ iſta. glibet bō currit. ſic exponit. bō currit. & nullus bō eſt non currēs. igiť &c. vbi in ſcōa exponente non ponit terminū trāſcendentē: ſicut ponit Paulus: ideo diceret ꝙ due exponētes ſupiores non inferunt iſtā. ois ſortes currit. Sed iſtaꝫ oē qō eſt ſor. currit: & ꝙ iſta. ois ſor. currit. bz inferri ex his. ſor. currit: & nullus ſor. eſt non currens. igitur ois ſor. currit. vbi pz. ꝙ ita eſt impropriū añs: ſicut ꝓñs. ¶Ad 3ᵐ dī ꝙ ꝓcludit de virtute ſermonis: ideo nota ꝙ gñ ſubm vlis eſt dictio non potens ſupponere ꝑ re vna: ſicut ſunt ly populus, ly domus, ly numerus &c. tunc debemus in ſcōa exponēte ponere pro ſubto terminū transcendēte in plurali ſm Paulum. quo ſtante dī ꝙ iſte. ois populus eſt rome: ſic bz exponi. populus eſt rome: & nulla ſunt populus gn illa ſint rome. igiť &c. & tunc ſicut ꝓñs eſt falſum: ita & añs ꝓ minori. ¶Scōo ꝓcipaliter dubitať circa ꝓpones conceſſas a Paulo. & ꝑ circa iſtam. ois bō vel aſinus eſt añs: quā ꝓcedit dato ꝙ pars diviſūcti ſit ſubm. Lōtra. iſto dato ſequitur. ꝙ aliq̄ eſt ꝓpō cathegorica vera bñs predicatum: cuius tñ ſubm & ꝓdicatū non ſupponūt pro eodē. ꝓñs falſa. igiť & illud ex quo ſequitur. & ꝙ hoc ſequatur ꝓbatur: qꝫ in iſta. ois homo vel aſinus eſt aſinus. ex gte ſubti non eſt niſi ly bō: & ex parte ꝓdicati ly aſinus: vt pz. que ſic ſigñdo non pñt ſupponere pro eodē. Et ſi dī ꝙ hꝫ non eſt inconueniēs. Contra. in propone affirmativa vera &c. ꝓdicatū verificatur de ſubto: & non pro illo. Sꝫ ꝙ ſignificato. vt pz. igitur opꝫ ſubm & ꝓdicatuꝫ ſupponere pro eodē. ¶Scōo arguiť ꝙ iſte ꝓceſſe a Paulo ſunt falſe. ſ. oē qō fuit eſt: & omne qō erit eſt: qꝫ ſequitur. oē qō fuit eſt: adam fuit. igitur adam eſt. Silr. omne qō erit eſt. antechriſtus erit. igiť antechriſ eſt. ꝓñs falſum. igiť & añs: & nō minor. igiť maior. ¶Tertio arguiť ꝏ iſtā ꝓceſſaꝫ. oē qō non poterit nec potuit eſſe eſt: qꝫ eſt ipoſſis ex quo omne qō eſt potuit eſſe. ¶Ad ꝑᵐ gdā: vt Dentiſber: concedunt ꝓñē. ſ. ꝙ aliqua eſt affirmativa vera &c. vt pz ab eo in 7° ſophiſmate. ¶Alij tñ (vt Serodus & Gaetan ſup illo ſophiſmate: & ēt Petrus Mantuanus cap de ly totus) videnť dicere oppoſitū: & habent ꝓſequēter dicere ꝙ iſta vocalis in veritate non bz predicatuꝫ: ſed bene ſubordinatē vni habēti buic. ſ. ois bō eſt aliqd qō vel aſinus eſt aſinus: in qua ſubm & ꝓdicatū ſupponunt pro eodem: & ſic haberent dicere ꝙ qñ propoſitio eſt cathegorica affirmativa vera habēs ꝓdicatū &c. opꝫ ſubiectum & ꝓdicatum ſupponere pro eodē: quādo vō non bz predicatū qō ſubordinetur vni in qua ſubiectū & ꝓdicatum ſupponant pro eodē. ¶Iſta reſpōſio quātū ad vltimum

Rotandus 1ᵐ

Rotandus ꝑᵐ

Ad ꝑᵐ D

Rotandū 3ᵐ Lōtra modū ꝓbandi vſed arguitur ꝑᵐ

Arguitur 2°.

Arguitur 3°.

Ad 1ᵐ

Ad 3ᵐ.

Lōtra ꝓbatū ad 2 gu. ſ ꝑᵐ.

Arguit 2°.

Arguitur 3°.

Ad ꝑᵐ oī

Reſpōſio. 2.

dictū mihi placet: sed quantū ad hoc q dicit ista. ois bō vel asinus est asinus: subordinari illi nō placet: q nemi ni ofiteri volemi. fic subordinat. vnde credo q dicit mihi ista subordinat huic. ois bō est asinus: vel asinus ē asinus: ista e cuilibet fic subordinet: ideo ponius dicere. q ista fuit vna hypothetica: q apparet ex cathegoricis: fic non ops subm ꝛ predicatū supponere pro eodē. Et hoc guntur. q ista fit vna vlis: q ordinat pro maiori in dari. fic arguendo. ois bō vel asinus est asinus. sor. est bō. igit sor. vel asinus est asinus. Rñdeo negādo istā. ꝑtam. Ad 1m dinatur pro maiori in dari. igit est vlis. Sz soluꝫ sic gtur q est vlis vel local ibi róne vniuꝰ vlis: q adducit istā de ista. ois bō est asinus: vel tu curris: ꝫ tu es bō. igit tu es asinus: vel tu curris. Ad 1m dō q ille sunt vere: Ad 2m ꝫ 4a ꝑn. ꝫ Magr in illo sc phisimate. ois phenix est: neget eas. ꝙ quo nota q in illis ꝓpōibus sunt duo verba. ſ. ꝓncipale: ꝫ est ly est. ꝛ non ꝓncipale: vt ly fuit. ꝛ ly ens includitur in ly o. ꝓportiōr respectu verbi ꝓncipalis: cū ab illo regatur: ꝛ fic sensus ꝓpōis erit talis. oē qō est ens qō fuit ipsum est seu fuit nō notioꝝ verbis: ꝛ eadē ſnia. oē qō est ens: ꝛ est fuit ipsum est. ꝛ fic ꝑz illas esse veras. ꝑz etiā q non segtur. oē qō fuit est: ergo adam fuit. igit adam est: qr verbum ꝓncipale minoris ds esse de ꝑntī fuit in maiori sub qua minor sumit: ꝛ et non fit de subto maioris ꝑdicatuꝫ minoris: sed ds minor fic sumi. adam est ens: qō fuit: que minor esset falsa: sicut ꝛ ꝛ. q segtur. adā est ens: qō fuit. igitur adam est ens: ꝛ id fuit. ꝑz ꝑntia per regulā de relatiuo. ꝛ ꝑz esse fallsum ꝓ ꝑma parte: ꝛ fic ꝑz solo argumenti. Jdez ēt oicatur de ista. oē qō erit ens. ꝛ fiet de ista. oē qō non erit est. Sed ꝑ istā vltimā arguit: q sua ꝛ dictoria. ſ. ista. aliqd qō non erit nō est est vera. igit ista falsa. ꝓa ps. ꝛ añs ꝙbat fic. boc qō non erit non est. demōstrato adam igit aliqd qō non erit non est. Rñ. q non valet ꝓña. q arguit ab inferiori ad suū ſuperius negatione ꝓstpositā fine medio: vt ꝑz. Ad 3m Pro rñsione ad 3m nota q Magister vult q in sua ꝓpōne verbum futuri precedat verbuꝫ preteriti. aliter ꝓpositio non esset vera: ꝛ quidā bñt eam ecōuerso ꝛ male. sc̄ō intendit Magister ꝙ totū copulatū fit ꝛ ꝑarte subiecti: ꝛ ꝙ ly non negget totū copulatū ꝛ non ꝑtē. Jtē ſtātibus ois ꝙ. ꝓpositio est vera: q qō non poterit nec potuit esse est: ꝛ nihil est qō non poterit nec potuit esse ens: qō non poterit nec potuit esse. igitur ꝛē. ꝓxa ps. ꝛ añs cum maiori. ꝛ minor ꝙbat: q ꝓ regulā de relatiuo ista minor equalet huic. boc est ens: ꝛ id non poterit nec potuit esse que est vera. vt ꝙbat: q ꝑ pars est vera: vt ps. ꝛ ſc̄ō fit. ꝛ dato q ly non. neget copulatū q cius oppositū dempta negatione est falsum. ſ. id potest nec potuit esse: cum ly id importet ens. qō est instās ꝓsens. ꝛ et exponēs principalis ꝓbat. ſ. nihil est quod non poterit nec potuit esse qn id fit: q suū oppositum est falsum. ſ. aliqd est qō non poterit nec potuit esse qō non est. igitur ista est vera. ꝛ. ꝓntia. ꝛ añs. ꝙbat: q id opp̄m ꝑtitur cū ista copulativa falsa. aliqd est ens: ꝛ id non potest nec potuit esse: ꝛ id nō est: ꝙ aūr ꝑtat cus ista ps. q ly qō. dis ibi positus est resolubile in et: ꝛ ille. illa. illud. vt ps per regulā relatiuoꝝ: ꝛ fic ps solo. Silr dicit ad alias cōmiles. Tertio ꝓncipaliter dubitat an in illa. ois bō vel asinus est asinus: totum diuiſitū possit esse subm. et dixit Magister ꝛ Petrus Man. q fic. ꝛ tūc ꝓpositio est falsa. cuꝫ ſc̄da cius exponens sit falsa. ſ. nihil est bō vel asinus. quin id sit asinus. ꝑs etiā falsitas ex alioꝝ ipsa est vna vis affirmatiua actuāe subm. ly homo. vel ly asinus. ōi de aliquo de quo non ꝓdicatuꝫ. vt ps. Quidā aūr alij: de quo ꝓ numero est dentilber: dicunt ꝙ non est polē ꝙ totū fit subiectū: ꝛ fic dicre. ens ista est vera: ꝛ ꝙ ſc̄da exponēs ps. sumi fic. ꝛ nihil est bō quin illud vel asinus sit asinus: fic ꝙ ly quin. imedia te postponatur subiecto. Ratio auꝫ istoꝝ est: q dato ꝙ totū sit subm. segtur duo ꝛ dictoria esse simul vera: quod probant: q ista sunt simul vere. iste bō vel asinus est asinus. ꝛ iste bō vel asinus non est asinus. ꝛ iste sunt ꝛ dictorie. igit ꝛē. ps. ꝓntia cuꝫ minoꝝ: q singularis affirmatiua ꝛ singularis negatiua se consūbus subiectis ꝛē. sunt ꝛ dictorie. maior aūt ꝓbat. q ꝓma est vera. iste bō vel asinus est asinus ois demōstrato brunello. ꝛ ꝑ sile. totū bono vel asinus nō est asinus demonstrato eodē. brunello: q ꝓbo. q iste bō non est asinus demōstrato brunello. igi tur iste bō vel asinus non est asinus. ꝑs ꝓntia a ꝓte oppositi ad totū sine impedimēto. ꝛ añs est verū: cū eius oppositum sit falsū: ꝛ ꝑz. igit ꝛ añs. Quo solone huius argumēti tenēdo Magistrū nota q ista. ois bono vel asinus est asinus. si totū sit subm ꝑs tot singulares ꝙ tot iaz sunt opposita istius termini hōze illius termini asinus. sc̄ō nota q in ſuis singularibus. vt in ista. iste homo vel asinus est asinus: ly iste ꝑs demōstrare ꝛ determinare totum diuiſitū. ꝛ nō ſolus ly bō. fic ꝙ sit sensus. q oē qō est homo vel asinus. i. oē ens qō est homo vel asinus est asinus. Jtē ſtātibus tenetur ꝙ totus est subm. ꝛ negat ꝙ duo ꝛ dictoria cēnt simul vera. ꝛ cū probat. q ista est vera. iste bō vel asinus est asinus. ꝓcedit ſi demōstrat brunellus: q sensus est. q iste qui est bō vel asinus est asinus? qō est verū: sed negat q ꝛ ista. Liste homo vel asinus non est asinus demonstrato eodē. q sensus est. q iste q est homo vel asinus non est asinus. qō est falsū: ꝛ ꝑz. ꝛ cū probatur. q iste homo nō est asinus demōstrato brunello. igit iste bō vel asinus non est asinus. negat ꝓntia: q arguit ab inferiori ad suū ſuꝑius negatione ꝓstpositā sine medio: sicut nō segtur. Adas nō est ſuba. igit adā vel deus non est subā: q añs est verū: vt ꝑz. ꝛ ꝓns falsus: q eius oppositū est verus. ſ. oē qō est adam vel deus vel ſuba: vt ps per exponentes: q ad regulam a parte diuisi ꝛē. rñdet q negatiue non tenet. illud tū argm is fic sol uatur ꝛ bñ posset fortificari: ꝛ tu illud considera. Ultimo restant tres petitiones. ꝙma que est melior. ꝙbatur an illa Petri Mātuani an illa Magistri. Rñdetur ꝙ p arg factū supra mihi videt ꝙ ista Petri Mantuani sit melior: sicut est dictū in ꝛsequentiis. Sc̄da petitio. an iste ꝓpónes exponibiles de qnibus infra dicetur: sicut sunt exclusiue ꝛ exceptiue ꝛē. sint cathegorice vel hypothetice. Rñdetur q ꝑm cōia dicta logicorum. iste sunt cathegorice: ꝓbabilr tamē teneri posset q oēs sunt hypothetice: ꝛ ꝙ nisi hoc teneret bs core ꝙ ista ꝛ cōsimiles. ois homo est asial: et hypothetica: ꝛ non est necessaria: ꝛ ꝙ in mēte non est cathegorica. ꝓbatur. q ꝙ effi. ꝙbabile sit: est ꝛ multū aliena a cōibus dictis: ideo nō teneat ꝛ dicat ꝙ sint cathegorice. Tertia petitio. an terminus debeat stare magis cōsuē in exponente q in exposita. Rñ. q ratio si bene cōsideretur dictat q nomtamen ſm exponentes que cōmuniter dantur babe mus tenere oppositum sicut infra patebit.

Circa capm ꝓbationis de ꝓpone vlī. nota ꝑ q de ꝓpone vlī affirmatiua est intelligēdū ſm cōes opinionē. nam ſm Pe. Man. tales ꝓpónes: totus homo est aliqd: infinitus numerus est. incipit oia homo currere: oia homo ꝑter sor. currit: ꝛ q alie consūles sunt vīes: que tunc non babent exponi modo tacto in illo capite de alio mō. ꝙbant vt patebit in ſequētibus. Nota 2o qō sēper ſcēa exponens debet fumi cus illo termino nihil. q. non velet argumētum. populus currit: ꝛ nihil est populus quin illud currat. ergo oia populus currit: nas

Ad 3m

Instantia.

Rcſponſio.

Ad 3m

Dubium

Rcſpōſio 1a

Rcſpōſio 2a

Partitio 1a

Rcſponſio.

Partitio 2a

Rcſponſio.

Partitio 3a

Rcſponſio.

Māſtre. Rotādā 1m

Rotandā 2m

posito q̄ vnus populus currat ⁊ non plures. est ista vera ⁊ ꝑa falsum. illa enim est vera ⁊ nihil est ꝑplꝰ quin illud currat: q̄ sua ꝑdictoria est falsa: allq̄d est populus q̄ non currit: q̄ ex ipsa sequtur populū esse aliqd: q̄ est falsum cū sit aliq̄ ⁊ nō aliqd: ⁊ ideo illa vlis negativa ꝺꝫ sumi cū hoc disiuncto nihil vel nulla: vt sic dicat formaliter: populus currit: ⁊ nihil vel nulla sunt populus q̄n illa ⁊c. Ista q̄ q̄ñ tale subm vlis affirmative supponit pro aliquo vere vnoſtūc probat per ly nihil: q̄ñ autē supponit pro aliquo aggregato q̄ non est vere vnū. tūc ꝓbat per ly nulla ⁊c. ¶ Aduerte vlterius q̄ isti termini, qualislibet, quātuslibet exponunt exp̄ne pertinēte ad hoc cap̄m: ꝫ Pau. de illis nō faciat mētionē. Ista enim ꝑꝺ. qualislibet suba est corpus: cuius subm distribuit̄ solus pro suba quali. sic exponit. Aliqualis suba est corpus: ⁊ non est aliqlis suba quin illa sit corpus. ergo ⁊c. sil' illa ꝑꝺ. quātalibet suba est visibilis: cuius subm distribuit̄ solū pro suba quāta. sic exponit. aliquāta suba est visibilis: ⁊ non est aliquanta substantia quin illa sit visibilis. ergo ⁊c. ⁊ sic dicas de alijs hꝫ propositiōibus determinatis ab aliquo tali signo. ¶ Considera ēt q̄ non in isto mō habeat exponi ois ꝑꝺ hꝫ subm simplex determinatū a tali signo ois vel oēs ⁊ non ab alio: q̄ nō ois talis est vlis. vñ illa ꝑꝺ. oēs apostoli dei sunt duodecim: tenēdo ly oēs collective, non hꝫ exponi sed resolni: vt ēt dixi in cap̄ p̄cedēte. vñ non est vlis: sed idefinita saltē virtualiter: vt ēt probauī ibidē: ⁊ ideo de illa: ⁊ de alijs silib⁹ dicas vt prius: q̄ nō sunt exponibiles. ¶ De ꝑpōnib⁹ habētibus subm obliqui casus est subtilis difficultas. vult enim Pe. Mā. q̄ dicendo, cuiuslibet bois asinus currit distribuat̄ ly asinus: ⁊ repelleat illa ꝑꝺ. illi. qlibet asinus bois currit. vult ēt q̄ ly asinus teneat̄ a parte subti: eo q̄ ly bois obliq casus non pōt reddere suppm illi verbo currit. ¶ Sed ꝫ hanc opinionē arguit Apollinaris in vltima q̄one suarū suppōnū circa finē ꝓbando q̄ ly asinus, non possit distribui ab illo signo cuiuslibet: eo q̄ cū sit ly asinus, recti casus non potest determinari ab aliquo adiectiuo: nisi ēt sit recti casus: ⁊ ideo non pōt ꝓcordari tale signū in obliquo cū illo recto ⁊ esse determinatiua ꝓncipalis eiusdē. ¶ Et si dicas q̄ ꝑdē arg̃m ꝺꝺo. qlibet asinus bois currit, ly bois, non distribuit̄. ¶ Dicat̄ q̄ non est simile ꝺꝺo: q̄ cū obliquus regat̄ a recto: nō autē ꝫ potest obliquus determinari a recto: non autē rectus ab obliquo. Alia ēt argumēta adducit ibidē: sed per te ea videas ibidē ⁊c. ¶ Tenet ergo determinationē hāc: q̄ sic dicēdo, cuiuslibet bois asinus currit: ly bois afin⁹, sit subm: ⁊ distribuat̄ solus illa pars bois. Dicit ꝑ⁹. ſ. q̄ totū illud sit subm ꝓpter arg̃m Pe. Mā. ſ. q̄ tunc nō posset reddere suppoſitū illi verbo currit. Dicit ²⁰. ſ. q̄ non distribuat̄ ly asinus ꝓpter arg̃m adductū ꝫ Pe. Mā. ¶ Alij volunt insequēdo opinionē Pau. vene. in ſllo loco q̄ ly asin⁹ teneat̄ a parte ꝺicati ⁊ mouent̄ illa ratione: q̄ si totū illud esset subm: sequeret̄ q̄ illud signū non posset determinare totū illud subm propter diuersitatez casus. totū enim subm hꝫ rationē casus recti: vbi totum sit subm: sequeretur ēt q̄ ly asinus ⁊ ly currit, suppone/rent determinate sicut dicēdo. videns oēs boies est aial, ly aial nō distribuit̄ ꝓpter illud signū oēs q̄ trat subiectum ⁊ non determinat totus illud: sed tm ꝫ istos est ratio Pet. Man. de sup posito respectu verbi. ¶ Rōnes ēt istoꝝ non ꝓcludunt ꝫ Apollina: ēt q̄ sicut ꝓcedunt q̄ tenēdo ly asinus a parte ꝺicati ꝓsundiatur ita ēt tenēdo a parte subiecti hoc dicā posse fieri: ⁊ non valet ratio q̄ dicitur q̄ ly cuiuslibet, non potest esse determinatio subiecti: q̄ oporteret q̄ esset in recto cum totū subiectū recti habeat rationē: q̄ dico q̄ arg̃m solū cōcludit q̄ non sit determinatio distributiua totiꝰ subiecti: ⁊ adiectiui⁹ huius totius subti. Dico. n. q̄ aliq̄ adiectiuū pōt esse adiectiuū partis subti ⁊ nō alicuius sequētis: ⁊ tūc ex hoc nō segtur. q̄ non sit aliquo mō determinatio totius illius cōplexi: ꝫ nō distribuat vel adiectiuet. hoc dico ꝓ Apollinarem evidentē opinionē tenentē. ¶ De ꝓpositionibus hꝫtibus subiecta ꝺitionata copulata vel disiūcta tenēt plurimi q̄ possint tota illa esse subiecta: q̄ñq aūt vna ꝓ posset teneri a parte subiecti: alia autē a parte predicati. ¶ Sed ꝫ hoc ſcōm teneo ego ꝫnem hanc: quā etiā inuit Tisber in illo sophismate. ois propō vel eius ꝺictoria est vera. ſ. q̄ semp tale copulatū tenetur ex parte eiusdē extremi: ⁊ nunq̄ vna pars teneatur ex parte vnius extremi: ⁊ alia ex parte alterius extremi. ¶ Et si dicas ꝫ hoc q̄ tunc talis ꝓpositio est semper falsa. ois hō vel asinus est asinus. ¶ Dicat̄ q̄ non. nam dico q̄ si talis propō nō esse vera ꝺꝫ exponi per exponētem negatiuā in qua non ꝓponatur illi termino (quin) totū disiunctū: vt sic. nihil est homo quin illud vel asinus ⁊c. modo ꝑꝺ q̄ talis nota (vel) disiungit relatiuū ⁊ illū terminū asinus. dicit̄ enim quin illud vel asinus ⁊c. vbi hꝫ expresse disiūctio de ly illud, ⁊ de ly asinus. non aūt de ly homo, vel de ly asinus: hꝫ verū sit de relatiuo referente ly hō: ⁊ sic dicas suo mō de alijs: ⁊ hō q̄ñ nō q̄ ꝓt teneri collective aut disiunctiue. intelligo ego sic q̄ illud quod isti dicūt collective sit q̄ñ tale totum copulatū ⁊c. ponitur in negativa exponēte ex parte subiecti. q̄ñ aūt dicunt disiunctiue teneri intelligo ego quādo in negativa exponēte tale totū sequtur ly quin. Exemplū primi. nihil est homo q̄n illud vel asinus q̄n illud currat. manifeste disiunctū tenetur a parte subiecti. Exēplū secūdi. nihil est homo q̄n illud vel asinus currat. in qua disiunctiua cōpositus ex illo relativo, illud: ⁊ ly asinus, tenet̄ a parte predicati. Tales ergo ꝓpositiones sunt distinguēde: vt ꝓpus notaui. Pro illo vide Tisberū in sophismate allegato: ⁊ i illo. ois homo ⁊ duo boies sunt tres boies. ⁊ in illo. esse verū ⁊ deū esse differunt: ꝫ tū non in totum tenēā tum eo. Sed quo ad hoc ꝓuenio cum eius ꝺictio: q̄ talia propositio. ois homo vel asinus est asinus. sit cōcedenda in ſenſu cōpositus intelligendo sensum cōpositus fieri ponendo totū disiūctū in negativa exponente a parte ꝺicati. Ista oīno patent diligenter intuenti. ¶ De ꝓpositionibus negatiuis vlibus teneas ꝓclusionē hāc q̄ q̄ñ subiectū supponit pro aliquo existēte. tunc ꝓbat talis negativa per suas singulares sumendo debitum medium ꝓportionatū: q̄ñ aūt pro nullo supponit hꝫ nunc ꝓbari per suū ꝺictorium. Ex quo infertur fundamentum multaꝝ ꝓpōnū que ꝓcedunt a Paulo logica magna. ſ. nihil ⁊ chimera sunt fratres: nihil ⁊ asinus sunt boies: nihil ⁊ mons aureus differūt: ⁊ infinite alie ꝓsimiles. ꝓbantur enim per suū ꝺictoriū. ¶ Circa primā ꝓclusionem. Omne q̄ fuit est. Aduerte q̄ oīno illa est cōcedēda per fundamētū habitū in tractatu suppōnū. nam ab illo verbo est sumit̄ suppō totius illius subiecti. omne quod fuit: ita q̄ supponit pro omni tali qd̄ ē ens qd̄ fuit. Et sic cessat arg̃m ſi arguas sic. omne qd̄ fuit est: ada ꝫ fuit: ergo ada est. ꝓsitia nō valet. q̄ minor ꝺꝫ esse talis. ada est aliqd qd̄ fuit: ergo ada ꝫ est. ⁊ sic opꝫ dicere q̄ singulares istius sunt ille in qbus solū demonstrant̄ res exītes que fuerūt. ¶ Si aūt queras que vlis est cōrñdens singulares in qbus demōstrantur res que fuerūt ⁊ non sunt. ¶ Dicat̄ q̄ sunt tales. oē qd̄ est ꝑteritū est distinguendo preteritū ꝫ presens. In quo sensu propō est manifeste falsa per fundamētum prebabitū. ¶ Teneo ego q̄ etiā ille propōnes sunt ꝓcedēde. oē qd̄ est imaginabile est. omne qd̄ est ꝓle est. oē qd̄ est intelligibile est: ⁊ ēt nō solū istes sed ēt ille alie. omne imaginabile est. oē intelligibile est.

Mentb. K 2

Notādū 3ᵐ. Pau. sophiſ. 45. 3ᵐ. i 47. pū. 3. pū. g 10.

Notādū 4ᵐ.

Dubitatio. Solo supra Petrum.

Adueria Petrum.

Solo supra Paulum.

Cōtra Pau.

Notādū 5ᵐ.

Notādū 6ᵐ.

Notādū 7ᵐ

ꝑ⁹. fo. 14. fa. ꝑ⁹.

Petrus.

Responſio.

Instantia.

Soluto

omne pole esse intenendo illos terminos imaginabile itelligibile/possibile/substantiue a parte subiecti. ¶ Et si dicas q valet arg^m boc. omne imaginabile est: chimera ē imaginabile: ergo chimera est. ¶ Ridet vt plus q minor dz esse talis: chimera est aliqđ existens imaginabile: que si sic sumat facit antecedens falsum. ergo tc.

¶ Caput tertū q̄rti tractatus de officialibus.

Diffō ꝓpositionis officiabilis.

Propositio officiabilis ē ista. cuius dictū vel oio infinitiua determinatur aliquo termino modali vel cōcernēte actū mentis. Termini modales sunt isti: verū/falsum/necessariū/contingens/pole/impole. Termini vo cōcernentes actū mentis dr isti. Scio/dubito/credo/volo/nolo/intelligo/cognosco: et siles ac etiā ipsoꝝ participia. hꝰ aut ē terminus aliq̄s facūt sensum cōpositū aliq̄s diuisum: facūt sensus cōpositū q̄s precedūt totaliter dictū vel oratione infinituā aut finalr subsequunt: vt possibile est sor. currere. sor. currere est ꝓtingēs. tu scis deū esse: deū esse est scitū a te. Sed q̄s aliqs istoꝝ terminoꝝ mediat iter accusatiuū casum et verbū infinitiui modi tūc cōstituere dr sensum diuisum: vt deū necesse est esse: homine scis esse aial: et ita de alijs. ¶ Et hꝰ propositio de sensu diuiso ꝓbanda est fm exigētiā termini ꝓcernētis actū mentis. verbi gr̄a. oēm hoiez pole est currere: hec nō est officiāda: sz exponenda iuxta doctrinā traditā in ꝓbōne vlius ꝓpōnis isto modo. hoiem pole est currere: et nihil est vel pole est esse hoiez quin illud possibile sit currere. ergo tc. Itē hec est resoluēda. A. scio esse verū isto modo: hoc scio eē verum: sed hoc est. a. ergo tc. Propositio vo de sensu cōposito officiabilr ꝓbat: vt pole est sor. currere. hec ꝓpō est polis. sor. currit que adequate significat sor. currere. ergo tc. Itez necesse est deum esse: hec ꝓpositio est nēcia. deus est: q̄ adeq̄te signāt deum esse. ergo tc. Consilr ꝓbant iste. tu scis sor. currere: tu dubitas regem sedere. Prima nāq̄s sic officiat. hec ꝓpō ē scita a te. sor. currit. que adequate significat sor. currere. ergo tc. Et ita ꝓsilr dicat ad infinitas ꝓsiles iuxta ꝓnātiā terminī faciētes sensus cōpositū. ¶ Ex ꝓdictis infero aliquas ꝓclusiones. Prima est ista. Albū pole est esse nigrum: et tñ impole est albū esse nigrum. prima pars ps: qm̄ hoc pole est esse nigrum te demōstrato: et hoc est vel pole ē esse albū. ergo tc. ps ꝓsia a ꝓsolubilibus ad resolutum. Et scda pars probat. Nam hec ꝓpō est impolis. album est nigrum: que adequate significat albū esse nigrū. ergo tc. ps ꝓsia ab officiātibus ad officiatū. Et ita ꝓbat ista ꝓclusio. sedēte pole est currere: et tñ impole est sedentem currere. ¶ Scda ꝓclo. Oēm hoiem ꝓtingens est esse: et tñ necesse est oēm hoiem esse. Prima pars ꝓbat: qm̄ hoiem ꝓtingēs est esse: et nihil est vel ꝓtingens est esse hoiez: q̄n illud ꝓtingens sit esse. ergo tc. ps ꝓsitia ab exponētibus ad expositū. Scda pars ꝓbat. Nam hec est necessaria. ois hō est: que adeq̄te significat oēm hoiem esse. ergo tc. ps ꝓsia vt ꝓpus. ¶ Tertia ꝓclo. Tu scis alterū istorum eē verū ōmōstratis istis ꝑdictorum rex sedet: nullus rex sedet: et tñ nullū istoꝝ scis eē verū. Prima ps ps: qr hec ē scita a te: alterū istorū est verū: que adeq̄te significat alterū istoꝝ esse verū. ergo. Scda pars probat. Nec hoc istorum scis verū demonstrādo affirmatiuā: nec hoc istoꝝ scis esse verū demonstrādo negatiuam: et nō sunt plura istorū. ergo tc. ps ꝓsitia a singularibus sufficiēter enumeratis ad suā vlem. ¶ Quarta ꝓclusio. Tu dubitas. a. esse verū: et tñ nullū. a. dubitas esse verū. Probatur. et pono q̄ omne. a. sit illa: deus est: quam scias eē verā: sed dubites an ista sit. a. isto posito prima pars ps: qm̄ hec est tibi dubia. a. ē verū: que adequate significat. a. esse verū. ergo tc. Scda pars ꝓbatur sic arguēdo. nullā talē deus est dubitas eē verā. sed oē. a. ē aliq̄ talis. ergo nullū. a. dubitas esse verū. ps cōsequētia. q̄ est syllogismus in secūdo ꝓme figure: et antecedens est manifestum ex casu. ¶ Quinta cōclusio. Volo tibi dare equum meū: et tñ nullū equū meū volo tibi dare. ꝓbatur. et pono q̄ tibi ꝓmittāt equū meū: quē credā esse in stabulo: sit tñ coram me: quē putem esse platonis: ita q̄ nō meum: ob quam cām istū equum quē video nō velim tibi dare: isto posito prima pars ps: officiando per casum: et officiatur sic. hec propositio est volita a me. do tibi equū meū: que adequate significat me dare tibi equū meū. ergo tc. ps ꝓsitia ab officiātibus ad officiatū. scōam partē probo sic. nullū equū quē credā eē platonis volo tibi dare: sed oēz meū equū credo esse platonis. ergo nullū equus meū volo tibi dare. ps ꝓsequētia. vt prius. et q̄ est in scōo ꝓme figure tc. ¶ Sexta cōclusio. percipio sortem loqui: et tñ nullus sortem percipio loqui. pro-

p^a pa capli. Pau. 10. ꝓp. 20. |. 27. ꝓp. cauſd. | 13. ꝓp. 4. cō. 2. |. lo. ma. ꝓ. fol. 30. fa. 2. fi. |. fol. 76. fa. 2. fi. |. 47. ſoph. 10. |. ii. ꝓp. 3. con. 10.

P^o toto iſto ca^o vide pau. lo. mag. a fo. 73. fa. ꝓ. pa. vſq; ad folium 76^m. fa. 2. fi.

2. pars capli.

3. pars capli.

ꝓma cōclusio

ſcda cōclusio

tertia ꝓclusio Pau. ſoph. 48. ꝓma ꝓpo. con. 3.

quarta ꝓclo. Pau. ſoph. 48. con. ꝓma

quinta ꝓclusio.

ſexta ꝓclusio.

batur.ꝛ pono ꝙ sint a lõge sortes ꝛ plato:ita ꝙ nesciaꝫ distinguere.quis sit sortes vel plato.loquaꝫ tñ sortes:cuius vocẽ bene cognoscá ꝙ est sortes:ꝛ nõ loquatur plato.isto posito ꝓ̃ prima pars per casum:qꝛ segtur.percipio vocẽ sor.ergo percipio sortem loquẽ:ꝛ secunda pars ꝓbatur:qm̃ segtur.nullũ istorũꝫ percipio loquẽ:sed ois sortes est aliqs istoꝝ. ergo nullũ sortem percipio loquẽ.patet cõsequentia.qꝛ est iste syllogismus in scõdo prime figure. ¶ Hic est notandũ.ꝙ iste propões cõcesse in capitulo resolubilium:scz verus est ꝙ mundus nõ fuit:ꝛ necessariũꝫ est ꝙ deus nunq̃ erit:possibile est ꝙ nihil fuit ꝛ ꝙ nihil erit:non sunt vere officiabiliter ꝓbando. nec sunt simules in significãdo:dum sunt resoluẽ de ꝛ officiande resolubiliter ꝛ officiabiliter: qm̃ officiabiliter tenetur ly ꝙ coniunctiue:ꝛ resolubiliter tenetur relatiue.quare ꝛc̃.

Notandum.

Mẽgbus. Notãdus ꝑm

Propositio officiabilis est duplex.quedã enim est cuius dictũ vel oratio infinitiui modi determinatur termino modalis i cuiusmodi sunt. possibile,impoſe,necessariũ,contingẽs verũ,ꝛ falsuꝫ in sensu cõposito.Alia est cuius dictũ determinat termino ꝓcernente actuꝫ mentis:cuiusmodi sunt ista. scio,credo, dubito,cognosco:ꝛ probatio eius dꝫ officiatio:qꝛ est explicatio ꝓpõis hñtis officiũ determinãdi totã compositionẽ:sicut sunt termini modales ꝛ termini ꝓcernentes actũ mentis. Officiãtes aũt propositiones dicunt expulmentes officiũ ꝓpositionis officiabilis. Dec aũt ꝓbatio sit sic:vt illa.necesse est deũ eẽ.probat sic.hec est necessaria.deus est:que adequate significat deũ esse.ergo necesse est deũ esse.ꝛ hec ꝓbatio est a posteriori. ¶ Aduerte viterius.ꝙ alique ad has reducunt ꝛ dicunt ꝓpositiones de sensu cõpositoꝝ rõne istoꝝ terminoꝝ per se ꝛ accidẽs.vnde illa ꝓpositio,per se homo est aial:est officiabiliter ꝓbanda sic.hec est per se:homo est aial:que adequate significat hoiem esse aial.ergo p se hõ est aial. Similiter illa per accñs:homo est albus:est officiabiliter ꝓbãda sic.hec est p accñs:homo est albus:q̃ adeãte signt hoiem esse aibũ.ergo p accñs:hõ est albꝰ.Consilr dicaꝫ de istis terminis per se p:per se non p̃.vñ illa per se p̃.homo est risibilis.ꝓbatur sic.hec est per se p̃.homo est risibilis:q̃ adequate significat hoiem esse risibilẽ.g̃ per se p̃ homo est risibilis.Silr illa.per se non p̃.sor.est risibilis. ꝓbat sic.illa propõ est per se non p̃.sortes est risibilis:q̃ adeãte signt sortẽ esse risibilez.ergo per se non p̃ sortes est risibilis.Aliq tñ ꝓbant aliter istaꝫ:per se p̃ hõ est risibilis:sic dicẽs.risibile competit homini non p aliꝛ:ꝛ cuilibet alteri p ipsum.ergo per se p̃ homo est risibilis.

Notandũ 2m E

Ritius. Notãdũ

Circa istud cap'm̃ nota.ꝙ qñ terminus modalis aut verbũ concernẽs actũ mẽtis:vt dicit Paulus determinãt.i.habent ante se aut post se dictum alicuius ꝓpositionis.i.oꝛonem infinitiuã aut ꝓ̃ctiuã:ꝛ nõ dicas significatũ nullo termino mediato precedente:tunc illa ꝓpõ est officiabilis.Exẽplũ.hoiem eẽ aial est scitũ.ꝛ sor.eẽ est poſe:aut poſe est sor.esse:aut potest esse ꝙ sor.sit:qꝛ ly pot impsonalr sumptũ sm cõia dicta quãtũ ad hoc quertitur:cũ ly poſe.ꝛ ꝓbatur hꝫ ꝓpõ per vnam singularẽ:ꝛ sic eius ꝓbatio reducit ad resolubiles. Exemplũ.ista.poſe est sor.esse sic probat.ista ꝓpositio.sor.est:est poſe:que adequate significat sor.esse. igitur ꝛc̃.vbi ista officians est vna singularis valẽs quãtum vna copulatiua:cũ in ea sit ly que,resolubile in ei:ꝛ ille,illa,illud:vt ꝓ̃ supra. Et appellatur si sit vna cathegorica officiãs:ꝛ si sit copulatiua officiantes.i.probãtes ꝓpositionẽ officiabilẽ.i.ꝓpositionẽ in qua est dictio habens officiũ determinãdi:ꝛ determinans totã ꝓpositionem. ¶ Supponunt termini cões non distributi in officiatis ꝓfuse tñ imobiliter.vt necesse est hominẽ esse animal:aut scio mulã esse sterilẽ.non enim segtur scio mulã esse sterilẽ.ꝛ iste sunt oẽs mule.igitur scio istã vel istã ꝛc̃. esse sterilem.qꝛ añs est verũ:ꝛ ꝓ̃s falsum in hoc casu.s. ꝙ ego sim vnus qui nunq̃ viderim muias: tñ ex relatu credo illas esse steriles:sicut sunt:deinde ꝑsententur mihi mule:quas credaꝫ esse equas ꝛ non steriles:tunc scio mulã esse sterilẽ:qꝛ ita credo firmiter.ꝛ ita est.ꝛ iste sunt oẽs mule:vt pono in casu:ꝛ tñ non scio istam vel istã ꝛc̃. esse sterilem:ex quo non credo:vt ponit casus. In officiãte aũt.vt in ista.hec propositio.hõ est aial:est necessaria que adequate ꝛc̃.stat ly ꝓpositio,discrete:ꝛ psonaliter a ly hec,ꝛ totũ hoc.homo est aial.stat mãliter a ly hec ꝓpositio,qõ est signuꝫ mãlitatis:ꝛ tenet appositiue:ꝛ stat determinate ꝑ Magrm:ꝛ supponit pro se:aut sibi simili personaliter sumpto:qꝛ ly homo,est aiai mãliter sumptum non est ꝓ̃ Magistrũ:sed nomẽ neutri generis:ꝛ ly nẽcia,stat determinate ꝛ personalr:ꝛ ly que,discrete ꝛ psonaliter:sicut suũ antecedens.s.ly propõ,ꝛ ly hoiem,ꝛ ly aial,confuse tñ:imobiliter ꝛ psonalr a ly significat,qõ est verbũ concernens actũ mentis:ꝛ nõ licet descendere:vt ꝑ. ¶ Contra istũ modũ officiandi arguitur ꝓmo:qꝛ nõ segtur.ista ꝓpositio. homo est asinus,est posſe:ꝛ hec significat adequate hoiem esse asinũ:ꝛ ꝓma rie.igitur poſe est hoiem esse asinũ:qꝛ ꝓ̃s est falsum. vt ꝑ.ꝛ antecedens vꝛ.qõ probat.nã scõa pars añis est nota.ꝛ ꝓma ꝓbat:qꝛ ista.hõ est asinus:pot esse vera.igitur est posſe.ꝛ ꝓ̃tia.ꝛ añs iterũ probatur:qꝛ ipsa pot significare ꝓmarie ꝛ adeãte deũ eẽ. ¶ Scõo arguitur sic. dato isto mõ officiãdi:segtur istas eẽ veras.s.impoſe est antechm esse.si poſe est antechristũ esse:impoſe est te esse.si tu potes loqui.ꝓ̃s falsum.ꝛ ꝓ̃tia probat:qꝛ officiantes sunt vere.vt ꝑ. ¶ Tertio arguit probãdo ꝙ in illa.hec propositio.homo est aial:est nẽcia:ly hõ est aial, non stat mãliter:cuius oppm̃ dicebat.ꝛ probat sic:qꝛ dato oppposito segtur.ꝙ aliqs terminus cathegoricus supponit mãliter:qui tñ non potest stare psonalr:qõ vi falsum:ꝛ ꝙ hoc sequat.probat:qꝛ tota ista propositio stat mãliter vt dꝫ.ꝛ ista non potest stare psonalr:qꝛ propositio psonalr sumpta non potest poni in ꝓpõe.vt ꝑ.igitur ꝛc̃. ¶ Ad ꝓm̃ dꝫ.ꝙ ꝓ̃tia ista est bona. Et ad argumẽtum negat ꝙ añs sit vꝛ.ꝛ negatur ꝙ ista.homo est asinus sit posſe.ꝛ cũ arguit ista pot esse vera.igit est possibilis.negatur ꝓ̃tia:qꝛ propositio posſe est illa q̃ potest aut potuit aut poterit esse vera ꝛm significationẽ quam iam bꝛtqõ non ꝓtingit de illa.homo est asinus.vt patꝫ. ¶ Ad 2m̃ ꝓceditur.ꝙ ille sunt vere:vt probat arg'm̃.dato ꝙ ly impoſe,cadat super tota propõne: qꝛ hec ꝓpositio est impoſe.antechꝛis est si poſe est antechꝛistum esse. vt ꝑ:qꝛ est conditionalis:cuius oppositũ ꝓ̃tie stat cũ añcedente:ideo falsa ꝛ impoſe.cum ois cõditionalis falsa sit impoſe. ¶ Ad 3m̃ posſet concedi totũ.s.ꝙ aliquis terminus cathegoricus stat mãliter qui non pot personaliter:si tamẽ hoc fit inconueniens. Rñdetur aliter ꝛ dicatur ꝙ id non segtur. Et ad ꝓbationẽ cum dꝫ.propõ non pot poni in ꝓpõe:ipsa stante psonalr negat:qꝛ dicẽdo. homo est animal est verũ aut necessariũ ly homo,ẽ aial

Riſius. Notãdũ

Ad 1m

Ad 2m

Ad 3m

Argumẽ ꝓm̃

Argumẽ 2m

Arguitur 3m

Liber suptoꝝ dcã argt ꝑm.

quod est vna ꝓpositio:stat personaliꝫ pro significato ex parte rei istius. homo est aial:qđ significatiuū est vere ⁊ necessarium:⁊ sic ꝑ solo. ¶Sed dic sunt tres petitiones.

Petitio ꝑ⁹

Prima.in quo differūt modales de sensu cōposito ab illis de terminis ꝛcernētibus actū mētis. ¶Rñ.ꝙ in nullo:nisi qꝫ ꝑme ſm Doctores cōiter non sunt quāte:⁊ aliesic. Exēplū.ista. polē est hoiem legere:non est quāta:sed bene ista.scio hoiem legere:qꝫ est singularis:tñ sicut in ꝑma lꝫ hō/stat ꝓfuse tñ inmobiliter:ita ⁊ in scōa.

Rñsio.

¶Scōa petitio. Quid est hoiem esse aial ex parte rei:qđ est significatū vere ⁊ necessariuꝫ istius. hō est aial.

Petitio 2⁹

¶Respon.ꝙ In veritate non est nisi homo:qūo aūt hō aut tale figūm sit necessariū forte dicet infra.

Rñsio.

¶Tertia petitio. An ois ꝓpositio de sensu cōposito sit officiabiliꝫ ꝑbāda.

Petitio 3⁹

¶Rñ. ꝙ non:sed solū illa in qua non ꝓcedit terminus mediatus:qa ista.homo nō scit legere:est de compositoꝫ tñ nō est officiabiliter probāda:sed resolubiliter a ꝑmo termino.ꝙ aūt illa sit de composito ꝓꝫ terminus talis concernens actuꝫ mentis cadit super dicto propositionis:⁊ ita est de composito. Sinaute Magister non posset probare istam esse de composito.ſ.tu scis sortem legere.

Rñsio.

Māstre. Notandum. Circa cap^m officiabiliū. Aduerte ꝑ ꝙ illa est supplenda nullo termino mediato ꝓcedente:qđ dico:qꝫ illa scit hoiem currere:est resoluēda:cū a ꝑ termino sit ichoāda ꝓpositionis ꝑbatio. verūtū facta resolu⁹ prima bꝫ officiaris:⁊ ideo quelibet talis in qua terminus modalis vel ꝛcernens actū mentis determinat ꝛč.est officiabilis mediate vel imediate:aut saltē includit aliquā ꝑponē sic probabilē.qđ dico:qꝫ ista ꝓpositio.tñ scit hoiem currere:neqꝫ imediate neqꝫ imediate bꝫ officiaris includit tñ vnā que bꝫ sic ꝑbari ꝛč. ¶Nota 2° ꝙ in minori volēdo hic formalē modū officiādi:⁊ ex tali modo inferēdi ꝓpōnem opꝫ sumere in scōa officiante cum illo verbo/significat/terminū significantē suppositū illud respectu cuius sumit ꝓpō.si aliqd tale fuerit tale dearticulando.ꝑꝫ.ꝏo.scit hoiem currere:sic officiat.hec ꝓpositio est scita a scit.hō currit:que adequate scit significat hoiem currere.ergo ꝛč. ¶Siꝫ tu credis regez sedere sic officiatur.hec propō est credita a te rex sedet q̄ tibi adequate figūt regem sedere ḡ ꝛč.Lā aūt istius est:qꝫ aliter in casu officiantes essent vere ⁊ officiata falsa.pono aūt ꝙ credas firmiter hāc propōnē:rex sedet:significare hoiem esse:significet tñ illa vt solet.⁊ cū hoc tu dubites regem sedere:tūc in casu ille due officiantes essent vere: hec est credita a te rex sedet que adeqte figūt regē sedere: ⁊ tñ illa officiata est falsa:tu credis regem sedere. Siꝫ ponitur in casu ꝙ tu scias hoiem currere.credas tñ illā ꝓpositionē homo currit significare papā sedere a deqte: ꝙ significatū dubites:tunc in casu hec est tibi dubia. hō currit:que adeqte significat hoiez currere:⁊ tñ illa est falsa:dubitas hoiem currere.Sed in oibus illis sic sumenda est officiāe propō que tibi figūat sic vel sic ꝛč. ¶Nota vlterius ꝙ solet cōiter dici ꝙ ab officiatibus ad officiatam arg^m est bonū:⁊ ecōuerso non valet:nisi cum tali medio.⁊ hec ꝓpō est ꝛč.puta vꝫ arg^m polē est hoiez currere.⁊ hec ꝓpō hō currit:est que figūt primarie ⁊ adequate hoiem currere.ergo illa est polo que adeqte figūt hominem currere ꝛč. ¶Sed ꝟ ego arguo. ꝑsupponēdo ꝙ valeat arg^m hoc.hec ꝓpō est scita.ḡ est intellecta:quo ꝑ suppositio ponoꝫ:sicut satis est polē ꝙ scit hoiem currere:non ꝓsideradō tñ de ꝓpositione per quā scit hominem currere:tūc non valet arg^m.scit hoiez currere.⁊ hec ꝓpō hō currit est ꝛč.ḡ hec est scita a scit. qa i casu posito est afia verū:⁊ ꝓia falsum:qꝫ valet arg^m hoc.hec est scita a scit.ḡ ab eo est intellecta:qđ quidē est falsum:p casum.cuꝫ scit.non intelligat hāc propositionē:qꝫ de nulla tali considerat:iꝫ illā habeat in mente.aliter eniꝫ nō scire hoiem currere. ¶Diceret tñ Tisber in illo sophis^te; tu scis quicqd scis:ꝙ ad hoc ꝙ ꝓpositio sit scita non est opus ꝙ illa intelligaī ⁊ de illa sit consideratio⁊ ꝙ ꝟ fundamētū ꝛcedit ipse qualdā ꝓpositas in tractatu de scire ⁊ dubitare:⁊ ēt alibi que ſm aliā opinionē non ꝛcederentur:qꝫ vult ꝙ ad hoc ꝙ propō sciatur nō regratur ꝙ intelligatur ⁊ de ea ꝓsideretur:⁊ hāc aliā opionē insequntur Moderni. ¶Tenēdo ergo fundamētū huius scōe opinionis. Dico ꝙ respectu verboꝝ ꝛcernētiū actū mentis ab officiata cuꝫ tali medio.hec ꝓpō est q̄ scita est vel credīt a te vel ab alio ſm exigētia significati ꝓpōis ꝛč. ad officiātes arg^m optimuꝫ est:⁊ que supius notaui hñt veritatē respectu verboꝝ taliū affirmatiuoꝝ ⁊ non inclu dentiū negationē. De negatiuis aūt non ita oino est dicēdum:qꝫ ad hoc ꝙ tu nescias hoiem currere nō est opus ꝙ tu habeas in mēte hanc.homo currit:qꝫ vbi nulla talem habeas in mēte illa est vera:tu nescis ꝛč.qꝫ sua ꝟdictoria est falsa:tu scis ꝛč.vt ꝑꝫ in casu:⁊ ideo respectu talium verboꝝ negatiuoꝝ non est necessariū ponere cū illo verbo figūt:terminū significantē supposituꝫ ꝛč. vt dixi in ꝓcedēte notabili:qꝫ ad inferēdū ꝙ tu nescias sortez esse:non est opus sic sumere officiantes hec est nescita a te. sor.est:que significat ꝛč.qꝫ siue sit ꝓpositio siue non: pōt verificari ꝙpositio illa. Si aūt volueris ponere ꝙ nescire dicat actū aliquē cadentē supra ꝙpōnē: tunc ēt ꝑdicte particule regruntur respectu taliū verboꝝ negatiuoꝝ: hoc tñ non videt necessariū ꝛč. ¶Aduerte ēt ꝙ non oē verbū concernens actū mentis facit ꝙpōnes officiabiles. dicendo enim ꝙpositio significat vel repsentat hoiem currere:non est officiū:⁊ tñ illa verba (significat ⁊ repsentat) cōiter ponūtur ꝛcernētia actū mētis. ¶Sed pro illo potest dici ꝙ officiātes que attribuuntur verbo ꝛcernenti actū mentis non attribuūtur ei tali. Sed solū illi ꝓncipaliter qđ est affirmatiuū.⁊ qđ iportat actū ꝑductū ab intellectu vel a volūtate:⁊ ꝙ de illo pōt ꝑdicari in recto:vt sunt ista.scio/credo/volo/dubito ꝛč.possumus eniꝫ ꝛcedere aliquo modo ꝙ intellectus sic credat dubitat. Siꝫ volūtas vult ꝛč.sed respectu verboꝝ que non ꝓncipaliter importāt actū tale ꝛč.quoꝝ nullus ꝟdicatur ꝓpie in recto de intellectu vel volūtate non bꝫ considerari modus talis officiandi:vt sunt illa/figūt/repsentat ꝛč. Dicimus enī terminū significare:non aūt intellectū aut voluntatē. Et sic tenendo dicamus ꝙ modus officiandi cōpetit omni verbo ꝛcernenti actū mentis intelligendo de hio modo ꝑdicto. ¶Preter illa nota ꝙ multe ꝓpositiones ꝛcedūtur ſm talē modū officiandi a Pe.Man.in proprio cap officiabiliū.ſ.tu scis te esse.si tu dubitas te ēē.sic enim officiantur.hec est scita a te tu es.si tu dubitas te ēē:que significat te esse.ergo ꝛč. Illa enim cōditionalis est vera. dato ꝙ sic credas:qꝫ si tu dubitas te esse tu es:cū dubitare ꝑsupponat ēē ꝛč. Siꝫ illa.tu credis hoiem esse asinū: qñ nō deciperis.sic officiatur.hec est credita a te. hō est asinus:qñ non deciperis:que adequate figūt ꝛč. Ita ꝙ lꝫ credita/cadat supra totū sequēs:⁊ ponēdo ꝙ sic credas: illa est vera. Siꝫ tu scis antechīm esse:⁊ deū non esse.sic officiando est vera.hec est scita a te.antechristum esse:⁊ deus non sunt que tibi figūat ꝛč.vbi ꝑꝫ ꝙ te sic credente prima officians est veraīā detur ꝟdictoriuꝫ.Antechristum esse ⁊ deus sunt.ergo antechīm esse est: qđ est falsum ideo ꝛč. ¶Siꝫ babes officiare ꝙpōnes ēs ponit Pau. In.10. ꝓncipali ꝓmi dubij q̄drature.neēe est chimerā ēē ⁊ deū nō esse.⁊ illa siꝫ ꝓtingēs est deū ēē:⁊ te nō ēē:⁊ alie ꝑtes. ꝓma enim ꝑbat sic.ḃ est nēcia chimerā ēē:⁊ deus nō sunt que significat ꝛč.ſcōa aūt sic ꝑbat.ḃ est ꝓtingēs deū esse:⁊ tu nō ēstis q̄ adequate figūat ꝛč.ergo ꝛč.que

Notandū 3^m

Notanda 4^m. F

Notandus 5^m

Notãdã 6m.

propõnes fic officiate ſunt vere: q̃ ꝑs ſumẽdo ꝑdictoꝝ officiãtiũ ꝓpõiũt ẽt de alia ꝓpõne pauloante notauit. ¶ Pro iſtis oib̃ vide Pau. Clene. loco allegato. ¶ Ad uerte ẽt ſm Pe. Man. q̃ talis propõ. poſt eſt chimera ꝫ non eſſe non eſt oſſe: ꝛ vult ipſe q̃ talis terminus poſit ſic reſolubilis. Sed ꝫ hanc opinionẽ teneo ego: vt ẽt cõiter tenet q̃ talis ꝓpõ z alie ꝓſiles ſint oſſe: ꝛ neq; valet eius dictũ q̃ ille terminus poſit ſupponare reſpectu illius verbi eſt: z opponat hunc cõplexo aliq̃ poſitoq; nõ valet arg̃. poſt eſt ſic eſſe vel ſic. ergo aliq̃ poſt eſt ẽ. ſic ẽt notaui in tractatu ſimulariũ circa propoſitiones ordinatas in tertia figura: z dico q̃ nõ poſt eſt ẽ. hoc totũ equiualet vni verbo. z rõ Pe. Man. ad ꝓp̃m non cõiuncti ſit recte aduertes. vide oia adducta ab eõdẽ loco allegato: z facile ſoluco per teipſum oés illius rõnes ẽ. Et dic q̃ ſi hec. poſſibile eſt: equiualet iſti pr eſſe: q̃ tũc eſſet falſa: qa hec pr eſſe q̃ chimera non ſit valet tantum quãtum illa q̃ nulla chimera ſit eſt poſſe: z q̃ ly chimera eſt ſubm̃: z ſi nihil corrideꝫ in re eſt falſa, ergo z illa. ¶ Ad q̃ poſſet dici q̃ non valet ꝓpõtia. nihil ei correſpondet in re. ergo non eſt vera: q̃ illa eſt vera. vt patet.

Diffo mopõnes de ſcriptis dicte.

¶ Caput 4m. ſ̃rti tractatus de deſcriptibilib9.

Propõ deſcriptibilis eſt illa in qua terminus ꝑcernens actũ mẽtis in cõplexũ dẽterminat nullo termino precedẽte mediato. vt ego cognoſco ſor. hec nãq; deſcribit. ego cognoſco aliq̃ ſub rõne q̃ ſor. tu intelligis hoc: tu itelligis aliq̃ ſub rõne qua hõ. Sed termini cõcernẽtes actũ mẽtis: qui cadũt ſuper incomplexũ: z illud neceſſario eſt ſignificatiuũ complexi. aliter ſunt deſcribẽdi ſicẽ ſcire, credere, dubitare: z hꝺ. vt tu ſcis. a. propõnẽ ſic deſcribitur. tu ſcis adeq̃tũ ſignificatũ. a. ꝓpõnis: q̃ ſcis adequate ſignificari per. a. propõnez. ergo ẽ. tu credis. a. propõnẽ: tu credis adeq̃tũ ſignatum. a. propõnis q̃ credis adeq̃te ſignificari per. a. propõnẽ. ergo ẽ. Item tu dubitas. a. ẽ. b. propõnes. tu dubitas adequata ſignificata. a. ẽ. b. ꝓpõnis: que ſcis vel credis adequate ſignificari p. a. ẽ. b. propõnes. q̃ ẽ. Notãter dicebaꝫ: nullo termino mediato ꝓcedẽte: q̃ ſi ꝓcederet aliqs terminus media tus rõne illius deberet iſta propõ. ꝓbari: qa á primo termino mediato ſemp eſt inchoãda ꝓpõnis. ꝓbatio. vt ois homo ſ̃ itelligit ſe. hec eſt exponẽda iſto modo. hõ intelligit ſe: z nihil eſt hõ quin illud intelligat ſe. ergo ẽ. Item hoies cognoſcunt futura. hec eſt ſic reſoluẽda: hec cognoſcunt futura: z hec ſunt hoies. ergo ẽ. ¶ Circa predicta in hoc capitulo: z prioribus eſt notãda diuerſitas ꝓbationũ ꝓcedentiũ quarũcũq; propõnũ: q̃m ꝓpoſitio deſcriptibilis ꝑtitur ſic ſua deſcriptione: z ꝓpõ vlis affirmatiua: ſeu quecunq; alia exponibilis: ſiſ. conuertiꝫ cum ſuis exponẽtibus ſimul ſumptis. vnde bene ſequitur. cognoſco hoies. ergo cognoſco aliq̃d ſub rõne qua homo: z econuerſo. Item ois homo curritur ergo hõ currit: z nihil eſt hõ q̃n illud currat: z ecõuerſo. ſed ꝓpõ reſolubilis nõ ꝑtitur cũ ſuis reſolubilibus: nec officiabilis cũ ſuis officiãtibus: vnde ly ſequaẽ. hoc eſt aial z hoc eſt hõ: ergo homo eſt aial: nõ tamẽ ſequitur econuerſo. hõ eſt aial: ergo hoc eſt aial: z hoc eſt hõ: q̃ aſſis eſt neceſſariũ: z ꝓ̃is cõtingens: z ẽt poſt mille annos ſ̃ erit ita: ſicut ſigni ficatur per aſſis: z tamen nõ erit ita ſicut ſignificatur per ꝓ̃is. Item ſequitur: hec propõ eſt neceſſaria: deus eſt: q̃ adeq̃te ſignificat deum eſſe. ergo neceſſe eſt deũ eſſe: z tamen non ſequitur econuerſo. neceſſe eſt deũ eſſe: ergo hec propõ eſt neceſſaria: deus eſt: q̃ adeq̃te ſignificat deum eſſe: q̃ aſſis eſt neceſſariũ: z conſequens cõtingens. ſimiliter ſi nulla ꝓpoſitio foret: ita eſſet ſicut ſignificatur per antecedens: z tñ non ita eſſet ſicut ſignificatur per ꝓ̃is. ¶ Ex predictis infero aliquas conclu ſiones. Prima ſ̃ iſta. veniẽtes cognoſco: z tñ non cognoſco veniẽtẽ. probatur. z pono q̃ ſor. ſit alonge q̃ veniat verſus me: quẽ ſciam eſſe ſor. ſed credã ipſũ non moueri: z nihil aliud cõcipiã iſto poſito. Prima pars ꝓpõ hoc cognoſco z hoc eſt veniens. q̃ ẽ. ¶ Scõa ꝑs ẽt ꝑz: q̃ non cognoſco aliq̃d ſub rõne qua veniens. ¶ Scõa cõcluſio eſt iſta. Deum trinũ z vnũ cognouit Ariſtoteles: z tñ Ariſt. nõ cognouit deũ trinũ z vnũ. prima pars ꝓz: q̃ hoc cognouit Ariſt. demſando deũ: z hoc eſt trinus z vnus. ergo ẽ. ſecũda pars ẽt ꝓz: q̃ Ariſto. nõ cognouit aliq̃d ſub rõne qua deus trinus z vnus. ergo ẽ. patet ꝓtia a deſcriptione ad deſcriptũ. ¶ Tertia cõcluſio. a. propõnes ſcio: tamẽ neſcio. a. ꝓpoſitionem. probatur. z pono q̃ a. ſit iſta. deus eſt: quã ſciam: z tñ credaꝫ q̃ non ſit aliq̃s. a. in mũdo. iſto poſito. a. ſcio: q̃ hoc ſcio demõſtrãdo iſtã deus eſt: z hoc eſt. a. ergo ẽ. z tñ non ſcio. a. qa non ſcio aliquid ſub rõne qua a. exquo non ſcio eſſe. a. ¶ Quarta cõcluſio. ſor. percipis: z tñ non percipis ſor. probatur. z pono q̃ ſor. loquatur coram te cuius vocẽ audias: credas tu tamen q̃ non ſit aliquis ſor. in mundo. illo poſito ſor. percipis q̃: hoc percipis: z hoc eſt ſor. ergo ẽ. z tamen non percipis ſor. quia non percipis aliquid ſub ratione qua ſor. tes: quare ẽ.

Notandũ ꝑ̃m. ſuppoſi. 45. cor. 3ª cõ.

2ª para caſ. ꝑm. lo. ma. 2ª. fo. 13. fa. 3ª ibi. Et iſtis dicitur.

3ª para caſ.

5ª cõclusio

Scõa ꝑ̃.

tertia ꝑ̃.

4ª cõclusio.

Mẽghus. Notãdũ 1ᵐ. G

Descriptibilis propõ est duplex. Q̃ uedã enim est in qua terminus ꝑcernens actũ mẽtis determinat incõplexũ verbale: qñ non est signũ cõplexi: vt cognosco sortẽ. Alia vo est in qua terminus ꝑcernẽs actũ mẽtis determinat incõplexũ verbale: qñ est signũ cõplexi. vt sc̃io. a. ꝑpẽnz. Dec. ꝑbatio dicta est descriptio: non qñ de intelligẽdo descriptiones oionem compositã ex genere 7 ꝑpio: sed denoiationem rei. ipsa enĩs denoiatio dr descriptio. vt dicit Magr. Dec. ꝑbatio sic fit. vt ſ. cognosco sortẽ. ꝓbat sic. cognosco aliqd ſb rõne qua sortes. dec. aũt scio. ꝓpõẽ. ꝓbat sic. scio adeq; tum signtum. a. ꝑpõnit: q; scio adeqnate figre. a. ꝑpõnẽz. ergo scio. a. ꝑpositione. ℭ Aduerte vlteri⁹. q; illa vba. scio, credo, dubito, non ꝑtit nisi determinare cõplexũ explicite vel implicite. vnde nõ bñ oi scio sortẽ. ſ. alia verba ꝑcernẽtia actũ mẽtis, vt intelligo, cognosco, ꝑtit indifferenter determinare cõplexũ 7 incõplexũ: imo indifferẽter possum dicere intelligo sor. 7 intelligo. a. propõnẽ.

Notãdũ 2ᵐ.

Ritus. Notandum.

Circa hoc cap⁹ nota q̃ terminus ꝑcernens actũ mentis. aut est terminus q̃ nõ cadit cõgrue: aut vere sup incomplexum: nisi id fit signũ cõplexitatis: aut sunt ly scio, credo, dubito. aut est terminus q̃ potest cadere sup incomplexum: qñ non est signũ cõplexitatis: vt ly intelligo, 7 imaginor. ℭ Si ꝑᵐ. aut talis terminus est ipositione cũ incõplexo verbali: aut cũ cõplexo verbali. Si cũ cõplexo tunc ſm oẽs facit terminũ appellare rõnem 7 ꝑsimili. Si ſit terminus cõis 7 cadat ſuper illo: vt scio hoiem esse animal. si cũ incomplexo, tunc ſm quosdam nõ ſonat nec facit terminũ appellare nisi q; idẽ erit dicere scio aliqũd, ꝑpõnẽz aliqd, ꝑpõnẽ scio. Sz ſm Magistrũ in hoc cap⁹ est dicẽdũ: q̃ facit terminus appellare. vt dicẽdo scio, ꝑpositione affirmatiua: ly ꝑpõnẽ affirmatiua appellat formã: 7 nõ ẽ idẽ dicẽ scio, ꝑpõnẽ affirmatiua: 7 ꝑpositionẽ affirmatiua scio: ꝑp appellationẽ. Si vo terminus ꝑcernẽs actũ mẽtis est talis natur: q; possit cadere sup incõplexo non tñ ꝑgnte complexũ. hoc dupliciter: q; vel talis terminus ĩã actu est sup incomplexo: aut ſuper cõplexo. Si ꝑᵐ. ofundit ſz Magr̃m ꝑsuſe ſm mobiliter ſi ſit terminus cõis 7 facit appellationẽ rõnis: vt intelligo hoiem. Si 2ᵐ. nunc ofundit confuſe ſm imobiliter: 7 itez facit appellationẽ. vt intelligo boiez esse aial.

Contra dictã ſm argu. 3ᵐ.

ℭ Contra modũ describẽdi Magri arguit fic. dato talis modo sit malus. ꝑs ꝓtia. 7 añs, ꝑbat. 7 capio ĩtã. ergo intelligo sor. que fic describit. ergo intelligo aliquid ſub rõne sortis. 7 ꝑs q̃ ĩta describẽs est vltr̃ius describẽda in infinitũ: q̃ ꝓbo: q; oĩs ꝓpoĩn qua terminus ꝑcernens actũ mentis determinãt incõplexũ: nullo termino mediato ꝑcedẽte est describẽda: vt ꝑs in textu. Sz ĩsta est bõ. vt ꝑs. igit̃ est describẽda: 7 fic de aliis arguit̃.

Arguitur 2ᵒ

Arguitur 3ᵒ

ℭ Et ꝑfirmatur. q; ĩsta. ergo intelligo aliqd ſub rõne sortis: cũ ly aliqd. ꝑ dicta appellet rationẽ. ſignificabit ꝙ ergo intelligo aliqd ſub ratione aliqd ſub ratione sortis. 7 fic itur in infinitũ. ℭ Scõ arguit̃ fic. descripta nõ cõuertitur cũ describenda data a Magro. igitur talis modus malus. ꝑs ꝓtia. 7 añs, ꝑbat. q; non sequit. ergo ite ligo populũ, igit̃ ergo intelligo aliqd ſub ratione populi, q; añs est ver⁹. vt ꝑs. 7 ꝑs falſum: cũ populus nõ sit aliq̃d nec esse ꝓsit aut intelligi. ℭ Tertio arguitur fic. ĩsta ꝓtia non valet. ergo scio adequatũ ſigtum. a. ꝓpositionis: q̃ scio ſignificari ꝑ a. ꝑpositionẽz, igit̃ ergo scio a. ꝓpõnẽ. igit̃ talis modus malus. ꝑs ꝓtia. 7 ꝑ modũ tenendi ꝓpono q; in pariete ſit ĩta. ꝓpositio. bõ est aliã: bebraice scripta ordine retrogrado ſm eos: q̃ ſit a. e. o. catur mihi a ꝓceptore cui credas, firmiter. q; ĩsta ſigt̃ hoc minc̃m esse aĩal: 7 appellatur. a. nunc in isto casu. ergo scio adequatũ ſignificatũ illius. ꝓpositionis. vt ꝑs. quod scio adeq̃te figri per. a. ꝓpositionẽ: q; credo firmiter q; ſi significet ꝑ. a. ĩta est q; ſignificat ꝑ. a. 7 tñ ergo nõ scio a. ꝓpositionẽ: q̃ ꝓbo: q; ergo non intelligo terminos illi⁹. ꝓpositionis: imo iste terminꝰ de quo credo q; ſignificet hoiem ſit aĩal: 7 ez. vt ꝑs ex casu. ℭ Quarto arguitur fic. dato ſito modo sequr q; idẽ est ſcitũ 7 oubitũ, ꝓcẽns falſum. 7 ꝑsa. ꝑbatur. 7 ſuppono q; idẽ ſit ex ꝑte rei ẽt esse hoiem: 7 hoc esse ſor. demonſtrato ſor. ſub q; idẽ ſit ex ꝑte rei hoc esse ſor. 7 ez. ſor. ſto ſtante ſit ſor. a longe: re credas illũ esse hoiem: non tñ credas illum esse ſor. fic q; scias ĩtã. hoc est hom⁹: o: dubito re ĩtas, hoc est ſor. 7 capio ĩtas quas. B. est hom⁹. B est ſor. quap⁹ pma sit. a. 7 se cũda. b. 7 ſigtũ pme. c. 7 sede. d. tunc arguit̃ fic. tu scis. ꝓpositionẽ. igit̃ tu scis adequatũ ſigtum. a. ꝓpositionis. sed adeq̃tum ſigtum. a. est ipsum. c. igit̃. c. est scitũ a tenente. ꝓbo q; idẽ. c. est tibi oubiũ: q; oẽ. d. est tibi oubiũ. sed oẽ. d. est. d. igit̃ omne. c. est tibi oubiũ. ꝓs ſequẽtia cũ maio ri q; d. est ſigtum. ꝓpositionis tibi oubiet minor. ꝓbat fic. omne. c. est ſor. 7 oẽ. c. est ſor. igitur omne. c. est. d. ꝑs ſequẽtia cũ minori ꝑ ſuppositiõ: q; idẽ est ex ꝑte rei hoc esse hoiem: 7 hoc esse ſor. 7 maior ẽt ꝑs ex ſuppositõe q; idẽ est hoc esse hoiem demonſtrato sorte. 7 ez. Ertꝑ idez põt ꝑbari q; ly scio, 7 oubito, determinãt incõplexa: qa iste sunt vere. sor. scitur. 7 sor. oubitet: q̃d. ꝑbat: q; ſi scit demonſtrato ſigto ꝓme. ꝓpositionis. 7 hoc est ſor. ꝓsup positũ. igit̃ sor. scitur. Sil⁹ hoc oubitat demonſtrato. d. 7 hoc est sor. igitur sor. oubitat. ℭ Ultimo arguit̃ ꝓbando: q; ly intelligo, cadẽs ſuper incõplexo ofundit cõfuse ſm imobiliter: q̃ est ꝙ Magr̃m i 7ª regula ſuppositiõ nũ. ꝑbat: q; in illa, ꝓpositione cũ telligo aial: ly aial, stat ĩmobiliter. igit̃ ℨ Magr̃m. ꝑs ꝓtia. 7 añs ꝓbat: q; non licet descẽdere. q̃ ꝓbat: ꝑpono q; in mẽte mea nullus remaneãt ꝑceptus singularis: sed ſit solus iste conceptus aial de quo ꝓsideres, 7 sequtur q; ista copulatiua est vera. intelligo aial: ergo ĩsta ſunt oia aialia: 7 tu ĩste descensus erit falſus. 7 ego intelligo hoc vel hoc vel hoc aial: qa ĩsta ſz Magr̃m bz descripti fic. ego intelligo aliqd ſub ratione qua hoc vel hoc vel hoc aial: ſ. ſub conceptu tali. ergo falſum: 7 ꝑ casum ponentẽ: q; nullus sit ꝑceptus singularis in mente mea. ℭ Add ꝓᵐ rñ. negando añs 7 eius ꝓbat. oẽ. q; in ĩsta. ergo intelligo aliqd ſub rõne sortis. 7 ꝓbo: q; nõ appellat: 7 sic non itur in infinitũ in describẽdo: 7 ad regulam que dicit: q; oĩs terminus sequẽs verbũ ꝑcernẽs actũ mentis appellat rõnẽ: 7 q̃ talis ꝓpositio est describenda. di q̃ ĩsta regula non est absolute vera: sed it elligitur ſuppositõ q; tali termino sequẽti non supponiat aliq̃ limitatio. ℨ ceptꝰ. oõ: intelligo hoiem: q; hoiem, appellat: sed dicẽdo: intelligo hoiem ſub rõne seu ſub ꝑceptu. ꝓpio sor. q; hoiem non appellat ꝓpter limitationẽ illã: 7 ꝓpositio non est describẽda. Sil⁹ est i. ꝓpositio de ĩsta. ego intelligo aliqd ſub rõne sor. 7 ez. ꝑ ſolo ad ꝑfirmationẽ.

Add 1ᵐ

Add 2ᵐ

Add 3ᵐ

ℭ Add 1ᵐ oi. q; arg⁹ verbaliter ꝙ ludit. 7 oi. q; ĩsta. ergo intelligo populũ. describit fic. ergo intelligo aliqd vel aliqd ĩtũ ꝑceptũ populus. 7 ꝑs ſolo. ℭ Add 3ᵐ oi. q; talis modus de scribẽdi est bonus. ſi tanc intelligat. 7 oi. q; ibi nõ arguit̃ a descriptione ad descripta: q; describens ĩtum. ergo scio. a. ꝓpositionẽ. est ĩsta. ergo scio adequatũ. a. ꝓpositionis. q̃ scio mihi ſignificari ꝑ. a. ꝓpositionẽ: seu q̃ mihi ſignitur ꝑ. a. ꝓpõnẽz: 7 tunc ꝑs ꝑ ſi fumat ſto modo ipsa erit falſa: sicut descripta. ℭ Posſet aliter ẽt dici. concẽdo ergo scio. a. ꝓpõnẽ 7 ta ꝑsidera. ℭ Add 4ᵐ admitto ꝓsupposito: q̃ non oĩbus apparet verũ est oicẽdus ꝙ clusitꝰ: nec est incõuenies ꝙ eadẽ res sciat ꝑ oubitetur. ꝓnẽrsus ꝓpõnes. vt dicẽ De. Mãr. 2ᵒ. fic ẽt in ꝓposito. ℭ Et ad ſm ᵐᵘᵐ cũ. ꝑbat. ꝙ ly scio, determᵗ incõplexũ cẽ.

qi ista est vera 5or. scil. C Rñ. q hoc non est ℌ dicta: qi intelligebat supra q ly scio, non determinat post se incom plexū ꝛc. vnde 15 ꝙgrue 2 vere dicat. 5or. scil. aut 5or. dubitatur: non ℌ ꝙgrue 2 vere dicit scitur 5or. aut dubitatur 5or. 2 ratio est: qꝛ sensus prime cū ibi nulla sit appellatio est iste. q. ego reꝰ ista que est 5or. aut pot esse 5or. aut fi est: est esse 5or. scitur: 2 hoc est verū: qꝛ scil' per illā. 5or. est. sensus aūt secūde est q talis res scitur per illū ꝙ nō incōplexum. 5or. pter appellationē: 2 hoc est falsum. C Ad vltimū dꝫ q̄ndit: q̄ ista verba ꝓfundunt ꝓsule tm imobiliter. dicet Magister hic dixerit opp'. C Posset etiā dici aliter a d hoc arg'': non tñ sm cōia dicta: 2 possum̄ dicere q ly intelligo nulla ℌ ly vim ꝓfundendi: 2 q ly ani mal. stat determinater: 2 si non licet dicēdere hoc non est rationē ꝓfutionis: sed rōne appellationis. Et ista ri sio est bona si bene ꝑsideꝛabil' ipsa: 2 teneo illā. C Sz hic sunt due petitiones. Prima. an ista sit vera. faraceni adoꝛant oculi viui 2 vep. Et vi ꝙ hic 1a ipsi adoꝛāt aliqd sub ratione dei viui 2 veri. Et vi ꝙ non: ꝙ ipsi adoꝛant maumethē. C Respon. ꝙ ista est falsa: q ad hoc ꝙ ista sit vera. faraceni adoꝛant deꝰ 2 non sufficit ꝙ adoꝛent aliqd sub ratione dei viui 2 veri sed regritur ꝙ adoꝛent rem que si esset deꝰ deus viuus 2 verus: 2 adoꝛent illam sub ratione dei 2. 2 ita intelligat' modus describēdi si persius positus. mō non sic est de illis: ꝙ adoꝛāt maumethē: q si esset non est deus: sed unus hōꝛicut tu. C Scōa petitio, an ista sit vera. deus intelligit ante christū. Et vi ꝙ non: ꝙ non intelligit aliquid sub ratione 2 sub conceptu antechristi. ex quo nullum ℌ in se conceptum: 2 ex alia parte apparet vera. C Rñ. ꝙ ipsa est vera: 2 ly deus nullum habeat in se conceptū: ipse tamē est sibi ipsi cōceptus. 2 imago eius m̄ verū: 2 per seipsum ois intelligit.

Ad 5m

Petitio 2a

Ad 2m.

Petitio 1a

Ad 2m.

Mādre. 3m 4m H

Circa cap'' de scripti bilibꝰ. Aduerte ꝙ ꝙ duo sunt mo di describēdi q competūt oui ꝛio ꝙ pōnibus, ꝓo quo dēs notare ꝙ verba 2 cernētia actū mētis q̄ cadūt supra incomplexū q̄ est signū cōplexi. intelligēdo de incomplexo non icludēte vbū. q̄ cadūt supra in complexū q̄ est signū cōplexi. 2 hoc duob' modis aut enīs est signū cōplexi q̄ est signū alicui' cōplexi: aut est signū vnius q̄ ꝓpriū non sigt aliud cōplexū. Duo ꝓpriū oium illoꝝ. dōo. ego intelligo boiem. ly intelligo. cadit ſtia hoc incōplexi boiem. q̄ est signū rei incomplexe. dicendo aūt ego scio. a. ꝓpōē. ly scio, cadit supra incōplexū: q̄ est signū aliud complexū: puta signꝫ banc. de' est. aut alia sibi ſil: em que posset est signꝫ alicui' complexi. C Sed dicēdo. ego scio adequatū sigtū. a. ꝓpositionis. ly scio, cadit supra incomplexū: q̄ ls sit signū complexi: no tñ id complexū est signū alicui' cōplexi. et ꝓz. C Ista distīctione habita dico ꝙ ꝑmus modus describēdi cōpetit ꝓpositioni in qua verbū secernēs 2c. cadit supra incomplexū q̄ est signū vnius icomplexi. aut si fuerit signū cōplexi id complexum non sigt aliud. nīſi illa. ego scio adequatum sigtus. a. ꝓpositionis. ita ls ꝑ mō describibilis est illa. ego intelligo boiem. q̄ aūt tale verbū cadit supra incomplexū q̄ est signū complexi existis signū alicui' cōplexi. tūc ꝓpositio ſcladēs verbū illud est describēda 2°. vt dō. ego scio. a. ꝓpositionē: aut dubito hāc. ꝓpōem. rer sedet 2c. C Nota 1° q illa ꝓpō. ego intelligo aliqd sub rōne non ls vterius describibilis ille termin' aliqd 2 terminus trāſcēdēs non refo'' in vteriorē terminū. porro 2c. ē ſō dico q̄ q̄ sō q̄ vetbū cadens supra icomplexū q̄ est signū icompleri 2c. facit ꝓpositionē describēdā ꝑ mō. illud est intelligēdū dūmō talis termin' ponit de scribi ꝑ vteriorē ter'' priorē 2c. C Ex quo loco simul cū priori notādo habes iferre q̄ secūdus modus ls tandē reduci ad ꝑ''. vnde dicendo. ego scio. a. propositionē describitur 2° modo sic. ego scio adeq̄tū sigtus. a. propōis, q̄ scio adeq̄te sigri 2c. ergo ego scio 2c. Ista autē descri bens. 6ª. ſ. ego scio adequatū sigtus. a. ꝓpōis ls describi ꝑ modo. ſ. ego scio aliqd sub rōne qua adequatum sigtū 2c. vbi pōnēda est quīeo quo ad descriptionē. C Nota 3° modū describēdi 12° describēs nō vi necessaria. dō. n. ego scio adequatū sigtū. a. ꝓpōis: siue adequatus illā q̄ scio adeq̄te sigri 2c. siue non. valet argumētū. ſ. scio. a. ꝓpōē. nā ly adequatū, 2 ly. a. ꝓpōis, ap pellant rōnē. ſupponit. n. ꝓo adeq̄to sigto. a. ꝓpōis. ꝙ ut est adequatū sigtū: 2 ēt vt. a. ꝓpositio. 2 iō ls ponat' illa 1ª describēs hoc ſolū ſit ad maiōꝛē exponēm non aūt ratione necessitatīs mā dō. ego dubito adequatū sigtum. a. ꝓ positionis: nō ſtra bi exꝑsse appellationi sicut a dādo illas 2 3m 2c. C Nota vlterius ꝙ talis modus describēdi non cōpetit cuiꝫ verbo ꝛecernēti actū mētis q̄ocūq; sumpto ēt cadēte supra icōplexū q̄. nā tenendo cū Tālbero posſum dubitare ꝑpōnē hāc (hoc est hō) dato ꝙ nescius q̄ demonſtrēꝰ ꝑ ly hoc. a talis non est describenda. dubito a. ꝑpōnē: nā illa est vera. vt pono 1 casum: 2 tñ describēs est falſa. ſ. dubito adequatū sigtum. a. ꝓpositionis. nihil. n. dubito ſub rōne qua a adeq̄tū sigtū. a. ꝓpōis. cum nihil ſcia vel credā adeq̄te sigri per illā. vt ꝓz: ideo describitur ſolum hoc verbū ſcio: q̄ſi scitur vel creditur aliqd de terminabꝫ esse sigtum illius cōplexi supra q̄ cadit illud verbū. C Difficultas est. vtrū dō. ego nescio. a. ꝓpōnes habeat talis describi. Sīl' illa. ego ignoro. a. ꝓpōnē 2c. C Ad qua dicas. ꝙ si talia verba ſint mere negativa. ꝙ non ꝓprie describuntur: nā ponēdo ꝙ nihil ſciaꝫ vel creda sigri per. a. ꝓpōnē. tūc describendo hāc banc ꝓpōnē. nu nescis. a. ꝓpositionē. ſ. tu nescis adequatū sigtū. a. ꝓpositionis ꝙ scis vel credas sigri 2c. describētes ſunt falſe. ſi recte ꝙ dicentur: 2 describta est vera: q̄ ſua ꝺdicta ſit falſa. ſ. tu scis. a. ꝓpōnē. vt ꝓz: ſumēdo tñ talia verba vt cadūt supra ꝓpositionē cuiꝰ ſigtum intelligit tūc ꝑtr facere ꝓpōnes describibiles. C Secuꝛius tū dicas, q describtio cōpetit verbis 2c. affirmatiuis 2 non negatiuis. C Aduerte vlterius q̄ille modus non cōpetit ꝓpositioni ſeipſam destruēti. vñ non valet' arg''. ego scio adeq̄tum sigtum huius ꝓpōnis demſando hāc ſi est ne ſcitū ſeipſa demſata 2c. q̄ scio adequate sigri ꝑ hāc. ꝓpositionē? ē ego scio hāc ꝓpōnē. cū in caſu aūs ſit verum. 2 ꝓ̄ falſum: nā ops addere in aūte 2 non repugnat illam ſcire tūc ſuo mō dicas de alīs 2c. C Nota ēt 2° q̄ 3re d ꝙ ſcio vel credo 2c. 2 non ſolū q̄ō ſcio. nā ponēdo ꝙ cre dam banc ꝓpōnē. homo currit. ſigre reges ſedere. q̄ ſignificatū dubitēſignificet tū illa ſicut ſoleꝫ ſigre: 2 ſit. a. talis ꝓpositio. tūc non valet arg''. ego dubito. a. ꝓpōnē. ē ego dubito adeq̄tū sigtum. a. ꝓpōnis: q̄ ſcio adequate sigtum adequatū sigtū: 2 nā aūs eſt vez. 2 ꝓ̄ ſalſum rone illius q̄ ſcio 2c. cū illud ſigtum non ſcia ſignificari: ſed ſolum creda. non. n. eſt verū q̄ illa ſic ſignificet. vt ꝓz in caſu. 2 ideo recte dō q̄ ſcio vel credo. C Nota ēt recte ponit' in ſecūda describēte ly q̄ dubito adequate ſignificari 2c. ēt reſpectu iſtius verbi dubito. vnde dicēdo hāc. ego dubito. a. ꝓpositionē nō eſt ſumēda illa particula q̄ ſcio adequate ſignificari 2c. cū vt ſuperius notauī deſcriptio talis cōpetat ſolū q̄ſi ſcitur vel creditur aliqd ſignificari ꝙ talē ꝓpōnē: non aūt alio mō: ideo non valet arg'' dubito hanc. re ſedet. ergo dubito adequatū ſignificatū huius. ꝓpōnis q̄ dubito ſigri 2c. non enim dubito illud ſignificari vt pono. C Aduerte ēt q̄ 3ª notanda circa 7ª regulā illius capli ꝓo maiori eudētia 2c.) quādo talia verba affirmatiua cadūt supra incōplexū capax ꝙſuionis non aliūde ipeditus 2c. facūt illud ſupponere determinater: ideo dō. ego ſcio adeq̄tū ſignatus. a alicui' ꝓo

Notanda 1ª

Notanda 4ª.

Notanda 2ª

Notanda 3ª

Notanda 5ª

Notanda 6ª

Notanda 7ª

positionis nã ly signatũ q̃ ly ꝓpõis supponit determinate. Et p hoc pz qõ ponẽdo q̃ q̃libz ꝓpõ sit tibi dubia. scias tñ in ꝓfuso aliquã eẽ verã: sicut illa est falsa. tu scis aliquã ꝓpõẽ. ista describẽs est falsa. tu scis adequatus sigñũ alicuius ꝓpõis pp cãm assignatã de suppõne determinata. ¶ Cõsidera ẽt q̃ cũ talia verba faciũt terminos sequẽtes rectos ab illis. ꝛc. appellare rõnẽ: vt primo notaui. Jó volẽdo descẽdere sub termino sequẽti opz capere mediũ ꝓportionatũ tali appõi. ponẽdo ḡ q̃ tu credas hãc. bó currit sigre regẽ sede re: non tñ sic significet sed vt solet. nõ. n. valet arg̃m. dubito adeq̃tũ sigñũ huius ꝓpõis: ꝛ hec sunt oia sigña: demkando illa que adeq̃tet sigñtur. ḡ dubito B sigñum vel dubito B ꝛc. ponẽdo enĩz q̃ tu scias hoiem currere q̃ de facto significet p illaz. est añs vez: ꝛ ꝓfis falsum. vt pz. ḡ mediuz debuit eẽ illud: ꝛ hec sciunt vel credunt eẽ oia sigña. Et sic p B solues oia ꝓsimilia: atque peccant rõne mediꝰ non recte sumpti ꝛc.

Notandũ 1m

¶ Caput 5m ãrti tracta. ỏ ly nẽcio ꝛ cõtingẽter.

2a ps capli.

EX ꝓdictis pz: q̃ nẽcium ꝛ ꝓtingẽs dupliꝛ sumũt. s. resolubiliꝛ ꝛ officiabiliter: sz ipsoꝝ aduerbia. s. necessario ꝛ ꝓtingẽter exponibiliꝛ ꝓbant: vt necessario deus est: sic exponit: deus est ꝛ non põt eẽ q̃n deus sit. ergo ꝛc. Jtẽ necessario mũdus fuit: mũdus fuit ꝛ nõ potuit esse q̃n mundus fuerit. Jtem nẽcio aliq̃d erit: aliquid erit: ꝛ nõ poterit eẽ q̃n aliq̃d erit. ḡ ꝛc. Jta q̃ ỽbũ ꝑncipale scõe exponẽtis sit eiusdẽ tpis cũ verbo ꝑncipali exponẽde. Oppositio nõ exponit ꝓtingẽter: vt ꝓtingẽter tu es. exponit. n. sic. tu es ꝛ põt eẽ q̃ tu nõ sis. ḡ ꝛc. Jtẽ ꝓtingẽter tu eris. tu eris ꝛ poterit eẽ q̃ tu nõ eris. ergo ꝛc. Et ita de ꝑterito dicat. ¶ Hic sunt duo notabilia. ꝑma est: q̃ necessario ꝛ ꝓtingenter sumunt aliqñ in sensu diuiso: ꝛ aliqñ in sensu cõposito: sicut necessariũ ꝛ contingẽs. Jn sensu cõposito qñ totaliꝛ ꝓcedũt: aut finaliꝛ subsequuntur: vt necessario hõ est aial: tu curris ꝓtingẽter: sz in sensu diuiso qñ mediat inter subm ꝛ verbũ: aut iter verbũ et ꝓdicatũ. Exẽplũ ꝓmi: hõ necessario est animal. Exẽplũ scõi: sor. est cõtingẽter currens.

2a ps capli. Nota. 2m

¶ Scõm notabile est istud. Qualitercunq; in sensu cõposito sumant semp eo modo mõ exponunt: vt dictũ est. Sed qñ in sensu diuiso sumunt ꝓcedẽte alio termino mediato non exponunt: sed ꝓpõ ꝓbãda est fm exigẽtiã termini ꝓcedẽtis: vt hõ est nẽcio aial: hec nõ est. exponẽda neq; ꝓbãda rõne illi9 termini necessario: sz resoluẽda rõne istius termini hõ: vt hoc nẽcio est aial: ꝛ hoc ẽ hõ. ḡ ꝛc. quo facto ꝓma resoluẽs est exponẽda sic: hõ ẽ aial: ꝛ hoc nõ põt nõ esse aial: ergo ꝛc. ita q̃ ly põt, sequitur subm: sicut ly nẽcio, vel cõtingenter.

Nota. 3m

Corollariũ.

¶ Ex quo sequitur ẽt q̃ istud ỽbũ, põt, sumit aliqñ in sensu cõposito: aliqñ in sensu diuiso. Jn sensu cõposito qñ ꝑcedit totaliꝛ vel qñ impersonaliꝛ tenet: vt pt eẽ q̃ tu curras. Jn sensu diuiso qñ ꝑsonaliꝛ sumit. vt antechꝛis põt eẽ. ¶ Ex ꝓdictis infero aliq̃s ꝛclones. ꝑma est ista. Necessario aliq̃d est qõ cõtingẽter est. ꝓbat: aliq̃d est qõ ꝓtingẽter est: ꝛ nõ põt esse q̃n aliq̃d sit q̃ ꝓtingẽter est. ḡ ꝛc. ¶ Secũda ꝛ. Aia tua necessario est: ꝛ tñ ꝓtingẽter aia tua est. ꝑma ps ꝓbat resolutorie: hoc necessario est: ꝛ hoc ẽ aia tua. ḡ ꝛc. Scõa ps ꝓbat exponibiliter sic. aia tua est et põt eẽ q̃ non aia tua sit. ergo ꝛc. Mã sequitur. tu nõ es: ergo nõ aia tua est: q; ex opposito sequitur oppositus: et ꝑt esse ita sicut sigñtur p añs: ḡ ꝑt eẽ ita sicut sigñtur p ꝓfis. ¶ Tertia ꝛ. Necesse ẽ te fuisse: et tñ cõtingẽter tu fuisti. ꝑma ps ꝓbat: q̃n hec est necessaria: tu fuisti: q̃ adeq̃te significat te fuisse. ergo etc. Scõa ps ꝓbatur. ná tu fuisti et potuit esse q̃ tu nõ fuisti. ḡ ꝓtingẽter tu fuisti. ¶ Quarta ꝛ. Potest esse q̃ antechꝛis sit homo q est: et tñ antechꝛis nõ ꝑt esse homo q est. ꝑma ps ꝓbat: q̃n hec est polis. antechꝛis homo est q est: q̃ adequate significat: q̃ antechꝛis est hõ qui est. ḡ etc.

3a ps capli.

4a ps capli.

Notandũ

¶ Unde ly potest, impsonaliꝛ sumptũ est terminus officiabilis sicut ly polẽ. scõa pars ꝓz. q̃n dicẽ oppositũ. vz. antechꝛis põt esse hõ q est: et ex illo sequitur q̃ antechꝛis ꝑt esse hõ: et ille est ꝓfis falsum. ergo et añs: et pz consequentia: q; ly potest, sumptus personaliter est terminus ĩmediatus: et relatiuũ qui, que, qõd, est resolubile generaliꝛ in et: et ille, illa, illud: ex quo non ipedit p aliq̃ signum ꝓcedens.

4a ps capli Pau. ve. pa. 2. du. te. f. 50. pot. 6. ꝑ. pa. 4m. c. 5o. Ma. tra. log. par. 4m. c. 6. 4m. Lauꝛ.

¶ Hic est notãdũ q̃ ly necessario, triplic sumitur. vno mõ noialiꝛ in dativo vel ablativo casu. alio modo aduerbialiꝛ: vt dictũ ẽ. ꝑ modo non exponit sz resolvit: vt necessario tu es: isto tu es: et hoc est nẽcũ. Ergo ex quo sequitur q̃ necessario tu es homo: et tñ ꝓtingenter tu es hõ. tenẽdo ly nẽcio, noialiꝛ i ablativo casu: qui ab illo tu es demonstrãdo deũ. ꝛ hoc est necessariũ. ergo ꝛc. Sumẽdo tñ ly necessario, aduerbialiꝛ for: et ista ꝓpõ impossibilis. ꝓpter impossibilitatẽ exponentiũ. itez conceditur q̃ for. necessario obedit: ꝛ idẽ for. cõtingenter obedit: sumẽdo ly necessario, i dativo casu: q; for. huic obedit demkando deũ: ꝛ hoc est necessariũ. ergo ꝛc. Scõa pars etiã ꝑz exponẽdo sic. for. obedit: et potest nõ obedire: ergo ꝓtingẽter for. obedit. quare ꝛc.

Mēgbus. Rotādā 3ᵐ

Necessario pōt sumi dupliciter. Aduerbialiter, & noialiter. Aialiter sumptū est casus ad tiui & ablatiuū: & pbabat sic. Aduerbialiter vō sumptum nullius casus est: & pbabat exponibilis per opus ēntes. vt in. pp. 10. ſ. per ꝑma placentē. ꝑ ſpeciā oppoſitas ſūtates: vt illa. necessario deus est: exponitur ſicut. de. est: ergo non ꝑ eſſe gn deus ſit. ℊ nēcio deus est. Sitꝫ ɔntingēter, ꝑbat exponibilis ꝑ pticacentē: ſcda oppoſitas ſūtates ſm exigentiā verbi: vt ɔntingēter tu es. ꝑbat ſic. tu es ē ꝑ ōt eſſe gn tu non ſis. ergo ɔntingēter tu es. ℂ Duius ult. ꝑbationis ꝛō eſt: q ꝛm ꝑhm ſ̄ metaphy. nēcio dī eſſe aliqd vel nō est: q non pōt alr ſe habere. ſi ō ſ̄ indicit eſſe vel nō eſſe. in ſcda vō non poſſe alr ſe hꝫ. Oppoſito mō dicaꝫ ɔntingēter. ℂ Aduerte vlterius. q ſm negatiō non ꝑcedit ly nēcio. vel ɔntingēter, adhuc ꝑbat exponibilit. vt nēcio chimera nō est. ꝑbat ſic. chimera non est: ergo non pōt eē gn chimera non est. ergo eē. ē ꝛ̄ exponēs equalet huic: e non ꝑt eē gn chimera ſit. Sitꝫ dicaꝫ de ɔntingēter. vt ɔntingēter antechꝝ nō est: exponit ſic. antechꝝ nō est: ꝛ ꝑt eſſe gn antechꝝ ſit. ℊ ꝛc. Sī ō negatiō ꝑcedit ly nēcio. vel ɔntingēter. nō exponitur. ſed ꝑbat ꝑ ɔdictoriū. ſhū gra. volo ꝑbare iſtā. non necessario chimera est. dicā ſic. illa est falſa. nēcio chimera est: q ꝛ ɔdicit illa. non necessario chimera ē. ℊ illa est vera. Sitꝫ de ɔntingēter. vt ſi volo ꝑbare illā. non ɔtingēter ſortes ſaluabit' dicā illa est vera: ɔntingēter ſortes ſaluabit: q ꝛ ɔdicit illa. ergo illa est falſa. ℂ Dubitaꝫ circa ſcdam ɔnēqne est illa. aia ꝛna necessario est: ꝛ tñ cōingēter aia tua est: q exponēs ꝑhe partis vī ɔdicere vni exponenti ſcde ꝑtis. ná ꝑma ꝑs ꝑbaꝫ reſolutoie ſic. boc necessario est: ꝛ hoc est ai aia tua. ergo nēcio aia tua est: adhuc ꝑ reſolues ꝑbatur exponibilit ſic. hoc est demonſtrata aia tua: non ꝑt eē gn boc ſit demonſtrata aia tua. ℊ ꝛc. mō hec ſcda exponēs ɔdicit huic. potest eē. q non aia tua ſit: que est exponēs ſcde partis ꝑhis. vt ꝑs. quare ꝛc. ℂ Ad hec ꝛndetur ō nimittēdo alios vana loquentes: q est ōtia dicere: aia tua necessario est: ꝛ dicere: necessario aia tua est. ꝑ hēc ſit vera: ꝛ ꝑfalſa. ꝑma ꝑs. ꝑbari ꝑ reſolubilit' ſic. hoc necessario est: ꝛ hoc est aia tua. ergo aia tua necessario est. adhuc ꝑma reſolues ꝑbatur exponibilit: hoc est: ꝛ hoc non pōt non eſſe: demonſtrādo aiam tuā. ergo hoc nēcio est. ꝑ ꝛ exponēs ſit vera. ꝑs: q ɔdictoriū est falſum: hoc ſ̄ non eē: q aia tua est incorruptibilis. ló falſus est. q poſſit non eē ſcda vō. ꝑpō: necessario aia tua est. est falſa: q ꝓbabat ſic. aia tua est: ꝛ non pōt eē q non aia tua ſit. ergo eē modo ſcda exponens est falſa: q ɔdicoriū est verū. ſ. pōt eſſe q non aia tua ſit: q ꝓ ꝑs: q ꝓbari ofſiciabit' ſicbec est poſſibilia non aia tua est: que adequate ſiḡt non aiam tuā eſſe. ḡ pōt eſſe q non aia tua ſit. mō officiāte vere ſunt. ḡ officiata. hoc ꝓmiſſo formaliter rndet negādo: q vna exponēs ꝑ'pris ɔdicat vni exponenti ſcde ꝑtis: ꝛ cū oī ꝑma. ꝑbaꝫ reſolubiliter concedo. ꝛ q ꝑma reſoluens exponit concedo ſcda exponens non est illa affignata. ſ. ꝛ non pōt eſſe gn boc ſit: de monſtrata aia tua: ſed est illa: ꝛ boc non pōt non eſſe: mō ista est vera. ꝛ: ista affignata ſit falſa neq; huic. boc non potest non eſſe: ɔdicit illa exponens alteriꝰ partis. ſ. potest eſſe q non aia tua ſit. imo ſtāt ſimul. ḡre ꝛc. ℂ Et nota ſbi hec. q aliq; ignozātes logicā hic magnā intricationem facium nescientes quid dicāt. quare melius fore putaui eoꝝ dicta ſm ꝓſentiarum non recitare.

Dubium.

Ratiūs. Rotādā 3ᵐ

In hoc cap faciam ꝛra. Primo videbo aliqua circa ꝛtū. Scdo arguaꝫ ꝑ Magꝝm. Tertio ponā ꝓpoſitiones. ℂ Quantū ad 1ᵐ ꝓpo dicta recta exp. ſitione de ly necessario. qñ ſumitur aduerbialit. ꝛ in ſenſi cōpoſitoꝝ ieſt ſcienduꝫ q ly necessario, ſemper ponit' cuꝫ ꝓpoſne ꝛ non cum oīone infinitiua: ſicut ly necessariū: vt necessario homo est aial. talis aūt. ꝓpoſitio ḥ exponi per ꝓpiacētē ꝛ vnā negatiuaꝫ de ly pōt. impoſnabit' ſumpto: in qua ly pōt. cadat ſup dicto ꝓpoſnis que ɔdicit illi ſuper qua cadebat ly necessario. Exēplū. iſta. necessario aial est ſuba. ſic ꝓbabatur. aial est ſuba: ꝛ non pōt eſſe gn aial. i. q non aial ſeu nullum aial est ſuba. igit necessario aial est ſuba. vbi ꝑs. q ly pōt. cadit ſuper boc dicto. ſ. q non aial ſit ſuba: q ɔdictū ſuus. nullū aial est ſuba: que est ɔdictoriū illius. aial est ſuba: ſup qua cadebat ly necessario. ℂ Sed ad inueniēdū bene iſtā ſcdaꝫ exponētem ꝑsidera ſi ly necessario, cadit ſup ꝓpoſne de ꝑſitiuat de ꝑteritoꝛ aut de futuro. ſi ꝑ'mum ſic ſumē ſecūdam exponētes de verbo poteſt de ꝑſentiꝛ ſac q cadat ſup dicto propoſitionis ſe ꝑſit. ſi ſcdm. ſume illā de ꝑteritoꝛ. fac q cadat ſup dicto de ꝑteritoꝛ. ſi tertiū. ſume de futuro. ꝛ cadat ſup dicto de futuro. Exēplū ꝑmi. necessario est. exponē ſic. celū est. ꝛ non pōt eſſe gn celū ſit. ℊ non celuꝫ ſeu nullū celū ſit. igit ꝛ. vel ſicꝛ nō pōt eē nullū celū eē. Exēplū ſcdi. necessario eos fuit de. exponē ſic. eos fuit deus. ꝛ non potuit eſſe gn nullū eos fuiſſe deū. igit ꝛ. Exēplū tertii. necessario aial erit ſuba. exponē ſic. aial erit ſuba. ꝛ non poterit eſſe gn nullū aial erit ſuba. vel ſicꝛ non poterit eē nullū aial eſſe ſubaꝫ. igit ꝛ. Sīl modo exponaꝫ iſta. necessario aial est futuꝝ ſuba. ℂ Scdo notaꝫ: termini cōes nō diſtribuūt in ꝓpoſitione de ly necessario. ſtant ꝑ ſue tñ immobiliter. ꝛ diſtribuūt ꝑ ſue diſtributiue immobiliter. Exēplū ꝑmi. necessario homo est aial. Exēplum ſcdi. necessario eos homo est oē riſibile. in ſcda aūt exponente iſtitus. necessario homo est aial. que erit iſta. ſ. non pōt eſſe gn hoſtie aial: ſtant illi termini. ite ꝑ ſue tñ immobiliter. Cuiuſ rō est: q: ibi ſunt tria ſigna: quoꝝ vnū. ſ. ly potest. tollī deſcē ſum ꝛ alia duo negatiua: quoꝝ vnū est in ly qñ. ꝑ diuunt diſtributionē: ꝛ ita ſtabunt termini ꝑ ſue tm immobiliter. ℂ Sed tu dices qd de exꝓſitione. ꝓpōis de ly ɔtingēter. ℂ Rñ. q eſt dōm oino ſicut de ly necessario, duobus exceptis. Primū est: q ꝓpoſitalis exponit' per ſecūdaꝫ affirmatiuā. Exēplū. ɔtingēter aial diſputauit. ſic exponitur. aial diſputauit: ꝛ potuit eſſe q nullū aial diſputauerit: ſeu nullū aial diſputauiſſe. igitur ꝛc. Scōm est: qa in ſcda exponente de ly ɔtingēter: ſicut in iſta. pōt eſſe q nullū aial diſputauerit: ſtat terminus ꝑ ſue diſtributiue immobiliꝫ ꝓ quo ſigna: quoꝝ vnū est diſtributiues. ſ. ly nulli: ꝛ aliud tollit deſcēſum. ſ. ly pōt. ℂ Quantū ad ſecūndū arguitur ꝓ iſtos modos exponēdi. ꝛ ꝓ ſic. iſta ꝓpoſitio ē ꝛa. necessario eos est deus. ꝛ exponētes ſunt falſe. igitur nō ſunt bone. ꝑs. ꝓtia cū maiori. ꝛ minoꝝ ꝑbatur: q ſecūda exponens est falſa. ſ. non pōt eſſe q eos non ſit deus: q ꝛ ꝓbo: q eius oppoſitū est verum. ſ. pōt eſſe q eos non ſit deus. eſt enīꝫ vna modalis de ſenſu cōpoſito: habens ſic officiari. hec ꝓpoſitio est poſſibilis: eos nō est deus. que ſignificat adequate q ꝛ. igitur ꝛc. modo ꝑs q officiaus est vera: q ꝛa iſta. ꝓpoſitio. eos nō est deus: non ſolū est poſſibilis: ſed vera: q: boc nō est deus ꝛ demonſtrato: ꝛ boc est eos. igitur eos non est deus.

Tertio. ſto cā vide Pa. log. ma. a fo. 71. fa. 3ᵖ. vbi. ꝓpō de mōſtrā ad fo 72ᵐᵒ. fa. 4ᵃ. to. 1. ꝛ5. ꝑn. 2. du. to. 3. 46. pa. eun to. Tcō 6. Rotādā 2ᵈᵒ.

Rotādā 2ᵈᵒ

Arguitur 1ᵒ.

ℂ Secundo arguitur ſic. ista est falſa. cōingenter tu es vel tu nō es: ergo q ly ɔtingenter, eadat ſuper tota diſiūctiua: ꝛ tamen exponentes eius ſunt vere. igitur talis exꝓſitio mala. ꝑs. conſequentia. cum maiori: q necessario tu es vel tu non es. ꝛ minoꝝ, ꝑbatur: q ista est vera. tu es vel tu non es. ꝛ ſilr ista. potest eſſe q tu ſis vel tu non ſis: vt patet. ℂ Tertio arguitur. q exponētes de ly ɔtingēter. non ſunt bone ſic. ab omni exꝓſita ad exponētes ꝺ valere ꝓtia de forma: ſed ab iſta. contingēter homo est albus: ad exponentes patas non valet ꝛ sequela de for-

Arguitur 3ᵒ.

Dettio. Reſpoñio.

Cōra tugitur dicta argt 1ᵒ

ma igif ille non sunt bone. ꝑs ꝑia cum maiori. 2 minor probat: q ly albus in expolita ſtat ꝓſuſe tñ imobiliter. 2 in ſecunda exponẽte distributiue. modo a termino ſtãte ꝓſuſe tñ ad ſtãtẽ distributiue non valet ꝓnatia de forma. vt ꝑs. ⁊ ad ꝑm̃ oceditur q̃ iſta eſt vera. nec̃io ens ẽ deus: ⁊ negat q ſcda exponens ſit falſa. ⁊ cuꝫ probat q iſta eſt falſa. non pt eſſe q ens non ſit ens. ꝯcedit. ꝫ ꝺ iſta non eſt ſua exponẽs: ꝫ iſta. non ꝑt eſſe q non ens ſit deus: nec q nullũ ens ſit deus. vbi iſta negatio ꝓcedat ly ens. ⁊ cadat ſup obiꝯ. ꝓpõ: q ꝺictoſie. vt dixim̃ ꝫ ſic ꝑs q ſcda exponẽs non erit falſa. ⁊ ad ꝛm̃ cõcedit q iſta eſt falſa. ꝛtingẽter ẽ ens vel tu non es. ⁊ negat q exponẽtes ſint vere: cum dicit q ſcda eſt falſa. ⁊ ꝺicit q iſta non eſt ſua exponens: ꝫ iſta. ꝑt cẽ q tu non ſis: ⁊ tu iis: que eſt falſa: vt ꝑs. ratio ꝛ ſit quia ly nec̃io. caderet ſuper diſiũctiũ actui ꝫ ꝑs erat affirmatiua: ⁊ ꝛ negatiua. ⁊ ly ꝑõ in ſcda exponẽte debeat cadere ſup obiꝯ. ꝓpõnit ꝫ dictoſie: ꝺ q cadat ſup obiꝯ vnius ꝯ copulatiui necnõ ꝑ ars ſit negatiua ⁊ ſcda affirmatiua: ⁊ hoc q diſiũctiua ⁊ copulatiua de pribus oppoſitis ſunt ꝫ dictoſie. vt ꝑs in logica. ⁊ ad ꝫm̃ ꝺi pro nec̃io ſtãte ꝓſuſe tñ ad cũde ſtãtẽ diſtributiue. ⁊ cũ ꝺi q a termino ſtante ꝓſuſe tñ ad cũde ſtante diſtributiue non valet ꝓſua de forma: ꝺi q non valet ꝺe tali forma: ſci quo ſit ſtat q ſm alia forma valeat: ⁊ ſic eſt in ꝓpoſitoꝫ: q talis ꝓſia. ꝛtingenter homo eſt albus. igif ꝑt eſſe q non ſit albus. eſt ꝺe tali forma. ſ. ab expoſita ad exponẽtes: q ꝙ aliber talis valet. ⁊ non eſt bona de tali forma a termino ſtãte ꝓſuſe. tñ ad ſtãtẽ diſtributiue. ⁊ hoc ꝑbat arg̃m. ⁊ Quãtũ ad ꝫm̃ ſint tres petitiões. Prima. an iſta ſit poſſibilis ꝛtingẽter ſi tu es bonꝰ tu es deus. Rñ. q oĩs ꝓpõ in qua ly ꝛtingenter cadit ſup ꝺictionali eſt ipoſita. ⁊ ſic ꝺata. ꝓpõ fuit ipoſita. Rõ aũt ꝺo: eſt: q̃ ois ꝺictionalis eſt neciatiue ipoſita: ⁊ nulla eſt ꝛtingens: vt iſta. poſſibili tu es. ꝓteſt ſic ꝓdicari. ⁊ Scõa petitio eſt iſta. an ꝓpoſitiones de ly ꝛtingenter: ⁊ de ly neceſſario in ſenſu cõpoſite ſint ſemp repugnẽt. Rñ. q ſic. vñ iſte ⁊ conſiles repugnãt ꝛtingenter antecẽdo erit: ⁊ nec̃io antecẽdo erit: cuius rõ eſt: q̃ exponunt ſemp ꝑ. ꝓpõnes ꝺictoriaas. vt ꝑs iſte cũda exponẽte. ⁊ Ex quo ſequitur q iſta ꝓpõ ſi plicat ꝺictionẽ. nec̃io ꝛtingẽter antecẽdis erit. vt ꝑs. ⁊ Tertia petitio. q̃ eſt võm de iſtis aduerbiis vere / falſe: poſſibili / ꝛ impoſſibili: ⁊ Rñ. q ly vere / ly falſe / ꝑt officiari ſm̃ ꝙ ꝺicit via cõis de ly verũ: ⁊ de ly falſum. ꝓpõ aũt de ly poſſibiliter. vt iſta. poſſibili tu es. ꝓteſt ſic ꝓdari. tu es: ⁊ ꝑt eſſe q tu ſis. igif ꝛc. ⁊ forte ſufficit tibi ſola ꝓma: q̃ ſi tas es ꝑt eſſe q̃ ſis. Sed. ꝓpõ de ly impoſſibili: non ops q ꝑbet: q̃ quelibet talis ꝓplicat ꝫ ꝺictionẽ. vt impoſſibili chimera ẽ: ⁊ ꝺ ſuppoſito q̃ illa ſit affirmatiua. ⁊ Quarta petitio. quare Magiſtri ꝓpoſuit caplm de officialibus huic capitulo. Rñ. q hoc eſt ex eo q̃ ſite ꝓpoſitiones de ly neceſſario. aut contingẽter. exponuntur per vnã de ſenſu compoſito de ly poteſt. que habet officiari. ⁊ ſic ꝓ ſupponit capitulum de officialibus.

Mãfre. Rlom̃ q̃ Circa caplm de ly nec̃io ⁊ ꝛtingẽter. Aduerte ꝓ q̃ illa duo aduerbia hãt exponi ſm diuerſos modos ⁊ diuerſas ꝓpões. Nã ly nec̃io. exponit ꝓly ꝑt negatiõ. ꝛtingẽter aũt exponit ꝓly põt affirmatiue: quemlibet ſm in hoc ꝙ q̃lis illoꝝ exponit ꝓ verbũ ſeq̃ns ly ꝑt. ſumptũ oppoſito mõ illi quo ſimil in. ꝓpoue quam. ꝑtermi nat tale aduerbiũ in ex' oĩa patet. ꝺco. n. nec̃io de ẽ: eſt ſic exponit: ꝺe ẽ: ⁊ nõ põt eſſe gn de ẽ. vbi ꝑs q exponit ꝓly non ꝑt. ſcḋo q̃ determinabat in. ꝓpõne illud verbũ eſt affirmatiuũ. ſi illud idẽ negat in exponẽte ⁊ ꝓnegationẽ in ly gn. ꝺo eſmm. nec̃io bõnõ eſt aſiñ. ſic exponit. bõ non eſt aſiñ? ⁊ non ꝑt ẽ ꝙ bõ ſit aſinus. vbi ꝑs q ly non ꝑt adduc ſumit ſicut in alia affirmatiua exponẽte: ⁊ q̃ in illa ꝓpõne ly eſt, erat negatiũ. ſi in tali exponẽte ſumit ſm affirmatũ. Do ex' ne ꝛtingẽter. Dicẽdo enim. ꝛtingẽter tu es deus. ſic exponit. tu es deus: ⁊ ꝑt eſſe q tu nõ ſedeas. ſilr ꝛtingenter tu curris. ſic exponit. tu curris ⁊ ꝑt eſſe q̃ tu non curras. ex q̃ ꝺ' oĩ ꝺ' ꝑs q ſiue ly nec̃io determinet, ꝓpõné affirmatiua ſiue negatiuam ſemp exponit ꝓly non ꝑt ⁊ verbũ q̃ ꝺeterminat ſumptũ oppoſito mõ. ſicut ẽt dixi quo ad hoc ſm de ly neceſſario. ꝓueniũt enim. illa duo. ſilr eſt q̃ q̃ dã alija ex ꝑtibus dixerũt. ſ. q̃ talia aduerbia exponunt ꝙ oppoſitas ꝺilratores. hoc bũt veritaté dũmõ non ſint illa aduerbia negata: q̃. ꝑbarent, ꝓpões alio mõ q̃ rõne illoꝝ: ſit negatio legitur illa: nõ ꝑp bo: tollit. expoſitio vt ꝑus noratui. Talẽ modũ exponẽdi posui diffuſe: q̃ Pau. in tertio non facit mẽtionẽ de exponẽ taliũ niſi q̃ ꝺeterminãt. ꝙ poſitionẽ affirmatiua. ⁊ ego regulã tã de affirmatiuis q̃ de negatiuis ꝺec'aui. ⁊ Tota ꝛa ꝙ recte ꝺixit Pau. q̃ ly nec̃io facies ſenſũ ⁊ cõpo" exponit ꝑly ꝑt facies ſenſum cõpoſitũ. q̃ſi aũt ly nec̃io. facit ſenſum diuiſũ. exponit ꝑ ly ꝑt. facies ſenſus diuiſum. ⁊ ſic ẽt ꝺi de ly ꝛtingenter. ꝺo eſmm ſoꝝ. ꝛtingẽter nõ ꝛtranſit. a. põte: ⁊ ſic eſt in ſenſu diuiſo ſic exponit. ſoꝝ. non ꝛtranſit. a. põte ⁊ ſoꝝ. ꝑt ꝛtranſire. a. põte. Si aũt ſumat in ſenſu cõpoſito: vt ꝺõ: põt eẽ q̃ ſoꝝ. ꝛtranſeat. a. ponẽ tũc exposita eſſet vera: vt ꝓpono ⁊ ipſa exponẽs eẽt falſa: cũ ſit in ſenſu cõpoſito regrẽs veri ficationẽ inſtãtanea. ſumẽdo aũt in ſenſu diuiſo tali ẽ eſt vera non regrẽs ſiſtem verificationẽ. ⁊ ideo illa ꝺiligẽter aduerte: q̃ ſubtilr ꝺicta ſunt. ⁊ Nota ꝛo q̃ exponẽdo aſſirmatiua. ꝓpõnes ꝺe ly nec̃io. recte ſumit ly gn: ⁊ non ly q non: q̃ ly in figũ equaleant: ſm vtẽdo ly q̃. non poteſt mediare aliq̃ inter illos terminos. q̃ ⁊ non q̃ falſificaret. ꝓpões. puta ꝺõ. neceſſario aliq̃d eſt deus: q̃ ſic exponitur: aliq̃d eſt ꝺe ẽ ⁊ non ꝑt eſſe q̃ aliq̃d non ſit deus. male exponit: q̃: ꝑma exponẽs eſt vꝫ ⁊ ſcḋa falſa. ⁊ ꝺ ſ. ꝺictoria ꝛ" eſt vera. ſ. q̃ ꝑt eẽ q̃ aliq̃d non ſit ꝺe". puta bõ vel aſin" ꝛc. ⁊ Aduerte vlterius q̃ ex ꝺicẽ Pau. babes q̃ſio. ꝙ ſitio ꝺe ly ꝑt. in ſenſu cõp" ſit officiabilis. Si in ſenſu diuiſo eſt imediata ⁊ non ꝑbabilis. ſalté ꝺe ꝑbatione de qua Pau. loqtur in iſto tractatu. q̃ ꝺico q̃ ly ꝑt. in ſenſu diuiſo ſecũ ẽt ala adiectiua ⁊ ſ. reſoluí i ſum. ẽs. eſt: ⁊ ſuũ participiũ. Sed de tali reſolone non curo in ꝓpoſito. ⁊ Conſidera vlterius q̃ ſicut iſtis duobus termi nis. neceſſe. ⁊ ꝛtingẽs. corrſident ꝑdicta aduerbia modo ꝑbabito exponẽda. ita iſtis aliis ꝛtuor vep. falſi ⁊ poſſe. impoſſe. corrſident. ꝓpia aduerbia ſiue modo exponẽda ſcs vere / falſe. poſſibili / impoſſibili. vñ ſi tu es. bõ eſt aial. ſic exponit. homo eſt aial. ⁊ eſt ita. q̃ bõ eſt aial. ꝓpoſitio ꝺe ly falſe exponit ꝑ ſua ꝓpacẽte: q̃ ly non. ⁊ ita. ꝓpoſitio ꝺo de ly poſſibiliter exponit ꝑ ſua ꝓpacẽte: q̃ ly poteſt ẽ. Si. ꝛ ꝓpoſitio de ly impoſſibiliter exponit ꝑ ſua ꝓpacẽte: q̃ ly non ꝑt. ex" ſimi. vt ſalse ſi bõ eſt aſinus. ſic ꝑbat. bõ eſt aſinus ⁊ non eſt ita. q̃ bõ eſt aſinus. vbi ꝑs exponẽte ꝺictionẽ ſplicante ex" ſcḋi. politer tu curris ſic ꝑbatur. tu curris. ⁊ ꝓteq̃ tu curris. Exẽplũ tertij. vt ipoſſibiliter bõ eſt lapis. ſic ꝑbat. bõ eſt lapis ⁊ non ꝑt eẽ q̃ bõ ſit lapis. vbi ẽt tales exponẽtes ꝺictionẽ ſplicant. ⁊ Ex oĩbus iſtis ſferas q̃ ois ꝓpoſitio non aliãde terminata q̃ ab aliq̃ illoꝝ duoꝝ ſignoꝝ. ſalſe ꝓpoſitor non ꝓcedẽte negatione. ita q̃ ſit probabilis ratione illius. eſt falſa. ⁊ impoſſibilis implicãs ꝺictionẽ. vt ꝑs in iſtis exponẽtibus. ꝓto illa mã vide Pau. ve. in. 26. ꝓncipali ſcḋi ubij quadrature. vide ẽt que notaui circa cathegozicã affirmatiuã. ꝓpõné. ⁊ Aduerte vlteri" q̃ oĩa eſt iter iſtas ꝓpoſitiones. aliquo mõ ſtigẽti tu non es. ⁊ ꝛtingẽter tu non es. Prima. n. vera eſt: q̃ ſua ꝺictoria eſt falſa. ſ. oi modo ꝛtingenti tu non es. modo enim ꝛtingẽti quo ſor-

Ad ꝑm̃

Ad ꝛm̃

Ad ꝫm̃.

Petitio 1ª Rº.

Petitio 2ª Rº.

Petitio 3ª Rº.

Petitio 4ª Rº.

Notandũ 1m

Notandũ 2m

Notandũ 3m

Notandũ 4m.

Notandũ 5m.

Notandũ 6m.

est:tu non es ꝛc.2ª autē propō est falsa.s.contingenter tu non es rōne huius ꝑme exponētis.tu non es.ꝛ hūmodo dicas de istis.aliquo mō nēcio de⁹ nō est.ꝛ nēcio de⁹ nō est.nā scōa est falsa.vt pz:ꝑ'tñ ē vera.nā sūū ꝺictoriū ē ſim.s.oi mō nēcio de⁹ est.qꝛ mō nēcio quo celū est. nō est deus.vel si placet exēplifica de illa.aliquo mō nēcio hō non est aial.Ex oibus predictis habes viam inter istos sex modos necessariū:contingens:ꝛ sua aduerbia ꝛc.

¶ Capln sextum quarti tractatus.de gradu positiuo comparabiliter sumpto.

Pⁿgo capli

IAm gradus cōparationis restat exponere.Et prio positiuus cōparabiliter sumptus: vt tu es ita fortis sicut aliqs hō mūdi.exponit sic.tu es fortis:ꝛ aliqs hō mūdi est fortis:ꝛ nō aliqs hō mundi est fortior te.ḡ ꝛc.Itē tu fuisti ita fortis sicut aliqs hō:tu fuisti fortis:ꝛ aliquis hō fuit fortis:ꝛ nō aliqs hō fuit fortior te.ergo ꝛ ita de futuro suo dicaf.Sed notandum qꝺ si fiat cōparatio respectu termini cōis a parte post nō distributi:non ꝺz sumi iste terminus sub distributione in aliqua exponētiuz. vt tu es ita albus sicut ois hō:nō ꝺz dici in scōa exponēte.ois hō est albⁿ:qꝛ ꝺ est falsa:ꝛ exposita vera.Segf.n.tu es ita albⁿ sicut iste hō.ḡ tu es ita albⁿ sic ois hō.pz ꝓña ab inferiori ad suū supius affirmatiue sine distributōe ꝛ sine signo impediente.Jō ꝺz sic exponi.tu es albⁿ ꝛ ois hō est albⁿ:ꝛ nō ois hō est albior te.ḡ ꝛc.

Notandū

2ª pⁿgo capli ꝑ' ꝓclusio.

¶ Ex ꝓdicto modo exponēdi infero aliqs cōclusiones.prīa est ista.Tu es ita fortis sic ois hō mūdi:ꝛ tñ non es ita fortis sicut aliqs hō mūdi.prīa pars pz:qꝛ tu es fortis:ꝛ hō mūdi est fortis:ꝛ nō ois hō mundi est fortior te.ergo ꝛc.scōa ps silr pz:qm̄ sūū ꝺictoriū est falsum.vz.tu es ita fortis sicut aliqs hō mundi:qꝛ ex ipsa seqtur tertia exponēs.vz.nō aliqs hō mūdi est fortior te:qꝺ ē falsū.¶ Scōa cōclusio. Aial qꝺ non est ita forte sicut leo ē ita forte sicut oē aial mūdi.ꝓbaf:equꝰ est ita fortis sicut oē aial mūdi.ꝛ idē equus est aial:qꝺ nō est ita forte sic leo.ḡ ꝛc.pz ꝓña a resolūtibus ad resolutū.añs aūt pz exponendo ꝛ resoluēdo.¶ Tertia conclusio. Ego sum ita sapiens sicut tu ꝛ deus.ꝛ tñ ego nō sum ita sapiēs sic ꝺs.scōa ps est ꝺ se manifesta.ꝛ ꝓbaf prīa.nā ego suz sapiēs:ꝛ tu ꝛ deus estis sapiētes:ꝛ nō tu ꝛ ꝺs estis sapiētiores me.ḡ ꝛc.pz ꝓña ab exponētib⁹ ad expositā:ꝛ prima ac secūda ps sūt manifeste.Tertia ꝺo ꝓbaf:qꝛ si nō:ꝺef oppositū.tu ꝛ deus estis sapiētiores me.ḡ tu es sapientior me.ꝓña falsuz. vt ego suppono.¶ Quarta ꝛ.Tu eris ita senex sic tu eris:ꝛ tñ in nullo īstāti tu eris ita senex sic tu eris.prīa ps pz ꝑ exponētes.tu eris senex ꝛ nunqꝫ eris senior qꝫ tu eris.ḡ ꝛc. Scōa ps ꝓbaf:qm̄ quocūqꝫ instāti ꝺato i quo tu eris senex:in illo instāti non eris ita senex sicut tu eris:qꝛ post istud eris senior.ḡ i nullo instāti tu eris ita senex sic tu eris. pz ꝓña:qꝛ ꝺictoriuz ꝓñis repugnat añti pp distributionem huius termini:sicut supra verbū substātiuū.

3ª pⁿgo capli ꝑ' ꝓclusio.

Dubiū circa 3ᵐ ꝛclonem.

¶ Dubiū grāde est circa 3ᵐ ꝓnē:qꝛ vi ſla.s.ego sum ita sapiēs sic tu ꝛ deᵉ:qꝛ ārō quō supponit illud copulatiū tu ꝛ deᵉ:diuisiue aut collective:si ꝑ mō equalet isti copulative falsē.ego sum ita sapiēs sicut tu:ꝛ suz ita sapiēs sic deᵉ.Si vo collective:3ª exponēs est falsa.s.non tu ꝛ deᵉ estis sapiētiores me:qꝛ ꝺictoriū est verū.s.tu ꝛ deᵉ estis sapiētiores me:ꝛ cū ꝺic Magf qꝺ segf:ḡ tu es sapiētior me.non arguit ad ꝑᵐ:qꝛ tūc teneref diuisiue:ꝛ ita non vniformiter teneref in exposita ꝛ i exponēte.¶ Ad hoc argᵐ ꝺicūt qꝺaz qꝺ tenef collective.ꝛ ad argᵐ qñ ꝺr qūo tenef in negatiua exponēte:ꝺr qꝺ diuisiue. cū i ꝺictorio affirmatiua teneaf diuisiue sm Magrm.ꝛ cū ꝺicis non arguit ad ꝑᵐ negāt.non.n.est opus qꝺ si in exposita teneaf collective qꝺ sīt i exponētib⁹.¶ Alij ꝺicūt qꝺ in negatiua exponēte nec collective nec diuisiue tenef.Et rō ē qꝛ tūc nota copulatiōis non remanet i vi ei⁹.Jō nō diuisiue nec collective tenef.In ꝺictorio vo affirmativa bñ tenef diuisiue hec subtilior est. ¶ Contra has duas rfisiones arguit:qꝛ ārō vtrū vō.tu ꝛ deᵉ estis sapiētiores me.tenēdo collective sit va vel ſla.si va.ḡ illa ē ſla.ego suz ita sapiēs sic tu ꝛ deᵉ.ꝓbaf ꝓña:qꝛ ex illa.tu ꝛ deᵉ estis sapiētiores me.segf ꝺictoriū isti⁹.ego suz ita sapiēs sic tu ꝛ deᵉ.vt pz exponēdo ipsa:qꝛ exponit sic.tu ꝛ deᵉ estis sapiētes:ꝛ ego suz sapiēs:ꝛ ego nō suz ita sapiēs sic tu ꝛ deᵉ.ārē ꝛc.Si vo ꝺicit,qꝺ est ſla.Ꝺ.arguo sic.Deᵉ ē sapiētior me.ḡ tu ꝛ deᵉ estis sapiētiores me.tenēdo collective. ꝓbaf ꝓña.qꝛ qō p se sumptū aliquo melⁱ ē illud idē cuz altero melⁱ est:sine illo ambo meliora sint.vt patet per ꝑm i 3ᵒ topicoꝝ.ꝺ ꝺicit:qꝺ nō bona bonis nihil ꝓhibz magis eligēda ee:vt beatitudinē:ꝛ ad aliqd aliō qō nō est bonū iustitia fortitudine.vbi vult ꝑm:qꝺ cum bea-

Contra vñ. arguitur.

Wēghus. Notandum. Pro toto cᵒ vltimo de pau. log.ma. pⁱ.a fol.42.fa.2ª. ibi. positum ſ gradus vsq; ad fol.45ᵐ. fa.4.fa.3.in.2.ou.2o.fa.6. euidēte.

titudo sit melior: z magis eligēda q̄ iustitia z fortitudo. z adhuc bītudo cū aliquo nō bono: ista duo sīt magis eligēda sunt: qr adhuc meliora sunt. ergo si deus est sapientior me. deus z tu simul estis sapientiores me. Ideo credo in rei veritate q̄ ꝯ sit falsa. Sed dōm q̄ Magister nō loquitur sm opinionē ꝓpriā. Nā ipse dicit in vltimo notāto Insolubiliū: q̄ prīz locutus ē sm opinionē ꝓpriā: z prī locutus est sm opinionē aliop. Nā ꝯdictoriū istiusmī z deus estis sapiētiores me. tenēdo collectiue: q̄ dat p negationē ꝓpositā sīgt diuisiue: q̄ tu non es sapientior me: vel deus non est sapiētior me: z hoc est ꝯdictoriū illius tenendo diuisiue: sed significat q̄ nō ista duo simul sunt sapientiora me: qđ est falsuz. imo illa duo simul sapiētiora sunt me. ꝓbabit' tñ multotiēs tenul oppositum.

Mātre. Notāda ꝙ

Pro materia positiui gradus cōparabiliter sumpti. Aduerte q̄ Pet. mā. nō vult talia aduerbia ita sicut cē. Sīr ly tantus: q̄tus (q̄ nota sunt) habere vim distributiuā cū sm eū non possint teneri cōparatiue sed solū filitudinarie: z ideo quo ad ꝫ non est difficultas. ¶ Nota ēt q̄ tenēdo talia distribuere habemus tenere q̄ non absolute distribuāt: sed soluz respectu gradus positiui: vt dōo tu es ita albus sicut aliquis equus. distribuit' ly equus pro equo albo solum z non pro alio. Et cā est: qr ponēdo q̄ inter equos tñ vn⁹ sit albus: z ille sit albior te. tunc illa est falsa. tu es precise ita albus sicut ois equus: z tñ exponendo sic absolute exponentes sunt vere. s. tu es albus: z equus est albus. nō. n. sm Pau. opz dici. z ois equus cē. pp distributionē que non est in expōsita: z ēt ista alia est vera. non omnis equus est albior te: qr sua ꝯdictoria est falsa. s. ois equus est albior te: que est falsa in casu: qr ex ea seqtur omnem equū esse albū. z ideo opz sumere tertiā exponentē. hāc z non ois equus albus est albior te que est falsa in casu. Sicut ēt in expōsita. ideo cē. Pro illo vide Pau. vene. in 2° dubio quadrature. 26. ꝓncipali. ¶ Circa tertiaz ꝫnem multa sunt notāda que oia declarabūtur in sequēti cap. ¶ Circa ārtā ꝫnem habes ēt aduertere illa que notabo circa quartā ꝫnē in sequēti cap vt ex illa inferat q̄ ly valeat arg^m. tu eris. ergo in aliquo instāti. tu eris cē. nō tñ valet. tu eris ita senex sicut tu eris. q̄ in aliquo instāti tu eris ita cē. sicut ēt nō valet. sor. est tātus q̄tus erit plato. q̄ in aliq̄ instāti erit cē. Et cā est: qr cū sm cōez opinionē tales termini ita sicut tātus quātus cē. distribuāt. ideo dicēdo. tu es ita senex sicut tu es. fit ibi cōparatio ad instātia infinita. vel respectu illop. si recte cōsideretur cē. sed sine tali comparatione vel distributione nō expedit habere respectū ad talia infinita cē. saltem non oportet habere terminū ad illa infinita per copulatiuaz. quare cē.

Notāndū ꝫ^m

¶ Capnt 7^m q̄rti tractat⁹. ō gradu cōparatiuo.

Comparatiuus gradus exponit sīlr p tres exponētes. vt sor. est fortior pla. fort. est fortis z pla. est fortis: z non pla. est ita fortis sicut sor. ergo cē. Itez tu es fortior aliquo hoie: tu es fortis: z aliquis hō est fortis: z non aliqs hō est ita fortis sicut tu. ergo cē. ¶ Sed hums: tu es albior omni hoie: secunda exponēs nō dz esse ista. ois homo est albus: q̄m tūc exposita esset vera z vna exponens falsa: qđ nō est cōcedendū in logica: sed dz sic exponi ista: tu es albus: z hō est albus: z non ois hō est ita albus sicut tu. ergo cē. ¶ Ex ꝑdicto mō exponendi infero aliquas cōclusiones. prima. tu es albior omni hoie: z tñ tu non es albior aliquo hoie. prima pars ꝑz exponētes z secunda sīlr: qr suum ꝯdictoriuz est falsum: scilz tu es albior aliquo hoie: qr tertia eius exponens est falsa. vz. non aliqs hō est ita albus sicut tu: qr tu ipse es ita albus sicut tu: vel quilibet q̄ est albior te est ita albus sicut tu: lz nō precise. ¶ Scōa cōclusio. Sor. qui nō est melior deo est melior omni ente mundi. ꝑz quoniam sor. nō est melior deo. vt satis liquet: z tñ est melior omni ente mundi: qr ipse est bonus: z aliqđ ens mundi est bonū: z nō omne ens mundi est ita bonum sicut sor. ergo cē.

2ª cōclusio.

¶ Tertia cōclusio. Ego sum sciētior te z deo: z tñ non sum sciēs: z deo. secūda pars ꝑz de se. z prima ꝓbat' per exponētes. nā ego sum sciens: z tu z deus estis sciētes: z nō tu z deus estis ita scientes sicut ego. Ista ꝑz q̄m datur oppositū. s. tu z deus estis ita scientes sicut ego. ergo tu es ita sciēs sicut ego. cōsequens falsum vt ego suppono. ¶ Quarta cōclusio. Tu eris senior q̄z tu eris in aliquo instanti: z tñ in nullo instanti tu eris senior q̄z tu eris in aliquo instanti. prima pars ꝓbat': q̄m tu eris senex: z in aliquo instanti eris senex: z non in aliquo instanti eris ita senex sicut tu eris. ergo tu eris senior q̄z tu eris in aliquo instanti. cōsequentia tz ab exponentibus ad expositū. z tertia pars aītis ꝓbata est in alio cap in quarta cōclusione. sed scōa pars cōclusionis ꝓbat': q̄ si non: detur oppositum. s. q̄ in aliquo instāti tu eris senior q̄z tu eris in aliquo instanti: z sit illud instans. a. z ꝑz q̄ ista est falsa: in. a. instāti tu eris senior q̄z tu eris in aliquo instanti: quia exponens est falsa: scz nō in aliquo instāti tu eris ita senex sicut tu eris in. a. instāti: quia in. a. instanti tu eris ita senex sicut eris in. a. instanti: z in infinitis instantibus vltra. q̄re cē.

3^a cōclu. Pau. sopra. 43. dū. dubitatur circa exponē cōparatiuū grad⁹. 10. pa. 3. dub. cor. 2°. cō. 2.

4^a cōclusio.

¶ Notandum q̄ quēadmodū exponit cōparatiuus gradus. ita magis z q̄z: vt ego sum magis valens q̄z tu. sic exponitur. ego sum valens: z tu es valens: z non tu es ita valēs sicut ego. ergo cē. ¶ Consimiles cōclusiones possunt inferri de magis: vnde cōceditur q̄ animal quod est magis debile q̄z musca: est magis forte q̄z sit omne animal mūdi. Et homo qui est magis sapiens q̄z omnis homo: est minus sapiens q̄z omnis homo: z ita de infinitis aliis. ergo cē.

3^a ꝑs capli.

Comparatiuus gradus pōt dupl'r sumi. s. ꝓprie z improprie. Improprie sū

Mēbrū. Notāduz ꝙ

ꝑs capli. ꝓbo rot. ubi ca° vide Pau. ma. ꝙ^a. fo. 44. fa. ꝙ^a. ſi. vsq; ad primā cōclōnē. ſ. fol. 44. fa 4°. 2^m ſ. fo. 47. fa. 2°. ſi. vide ibi sec qō ſ. 26. prin. 2. dub.

2^a ꝑs capli. ꝙ^a cōclūo.

mitur qñ sumit cū abusione: q̄ abusio fit q̄druplr. vt scis ex grāmatica. s. formatione, significatione, ꝓcipatiõe, ꝛ ꝯstructione: porissimū tñ fit abusio in sigtione ꝛ ꝓcipatione. Participatione qñ q̄litas cōparatiui nō participatur ab vtroq; ter⁹. vt deus est melior diabolo: ꝛ istud mare est vulci⁹ illo. Sigtione aūt qñ non sigt plus suo positivo: vt senior ꝓ senex. aut qñ min⁹ sigt: vt sbristior. i. parū tristis: aut qñ sigt ꝛiliter vt istō scl ē vulci⁹ illo. Propter hoc sumit sine aliq̄ abusione. s. qñ sigt plus suo positivo ꝛ pricipal ab vtroq; extremo. In ꝓposito magf logtur de cōparativo sumpto. ꝛ cōparativus gradus ꝓprie sumpt⁹ exponit ꝓ tres exponentes: quax tertia est ꝓ positivū cōparabilr sumptū. ego sum fortior te. ego suꝫ fortis. ꝛ tu es fortis. ꝛ tu nō es ita fortis sicut ego. q̄ ꝛc. Hui⁹ aūt ꝓbonis rō assignata est supꝰ de positivo cōparabilr supto. ¶ Dubiū est circa 3^m ponēque est. ego suꝫ sciētior te ꝛ deo: q: il lud copulatū te ꝛ deo: aut tenet⁹ divisive aut collective. si divisive: equalet isti copl'ative false. ego suꝫ sciētior te. ꝛ ego suꝫ sciētior deo. si vo tenet⁹ collective 3^a exponēs ē sta. scꝫ nō tu ꝛ de⁹ estis ita sciētes sic ego. Et cū dicit magf. q̄ tu es ita sciēs sicut ego: nō arguit ad ꝓpm: q: tūc tenere tur divisive: ꝛ ita nō vnifor: miter tenere⁹ in exponente ꝛ exposita. Ad hoc dicat ꝓcise ficut ad dubiū motū ꝑ tertiam ponem positivi cōparabilr tenti. vide supra.

Dubium.

Māstre. Nōm ꝓ^m

Circa mām cōparativorum ꝫ aduerte cām: q̄re ponant tres exponentes. nā cōparativ⁹ gradus affirmatus ꝓsupponit positivū gradū re^m vtriusq; extremi cōparationis: ꝛ ió re^m cuiusl bet talis opꝫ capere duas exponentes in q̄b⁹ denotet⁹ positivū gradū attribui vtriq; extremo cōparationis: deinde ꝺꝫ simi 3ª exponēs in q̄ cōparatur illa duo extrema adinmicē suo mō. ꝛ idē ꝺꝫ dici de superlativo ꝛ positivo gradu ꝓparabilr sumpto nisi extrema coincidāt. ¶ Nota vlterius q̄ apud Pe.mā. non est bonus talis exponēdi modus a Pau. positus: q: non valet arg^m. a. est magnū. ꝛ. b. est magnū. ꝛ. b. non est tā magnū q̄ magnū est. a. ergo. a. est maius. b. posito eni q̄. a. sit vnū infinitū. ꝛ. b. finitū. est añs vex. ꝛ ꝓbs flm. naꝫ de añte non est dubiū q̄ sit vex. ab eodē aūt ꝓbat ꝓbs esse falsum. nā valet arg^m. a. est maius. b. ergo. b. est minus. q: ex ipsa seqtur q̄. a. est paruū. cū ille cōparativ⁹ gradus minus ꝓsupponat positivum re^m vtriusq; extremi. vt notaui paulo ante. Et ió apud ipm opꝫ addere in 3ª exponente. ꝛ. b. nō est ita magnū q̄ magnū est. a. ꝫ est minus. ¶ Sili mó exponēdo istā. deus est sapientior sor. opꝫ sumere 3^am exponentē hāc. ꝛ sor. non est tā sapiēs q̄ sapiēs est deus: ꝫ minus sapiēs: q: illa exponēs est falsa. cuꝫ ex ea seqtur q̄ deus est paꝫ sapiēs. ꝛ ió ēt exposita ꝓpō est falsa. hoc idē asserit ipse re^m cuiuslibet alterius cōparativi: semp addēdo ly sed minus: aut ly sed maius, ꝫ exigēs etiam cōparatiui. ꝛ addit ipse illud q̄ in rei veritate vna illarū exponentiū est sufficiēs ad inferēdā ꝓpōnē cōparatiui gradus. s. illa quā ipse addit. puta in exēplo dato a. est maius. b. sufficit sic arguere. b. est minus. a. ergo. a. est maius. b. Sed alie exponētes addūtur pro maiori declaratione talis gradus. Et si dicas q̄ sm hoc ly minus, exponit ly minus: ꝛ econuerso. dicit ipse q̄ cuꝫ maius ꝛ minus sint correlativa ꝛ vnū correlativū declaretur per aliud. ideo nō est inconueniēs per ly maius exponi ly minus: ꝛ econuerso. ¶ Sustinēdo tñ Pau. non video aliū modū soluendi arg^m Pe.man. q̄ negādo illā ꝓfaꝫ. a. est maius. b. ergo b. est minus. a. solum seqtur q̄. b. non est tā magnū q̄ magnū est. a. silr nō seqtur. deus est sapientior sor. q̄ sor. est min⁹ sapiēs q̄ de⁹: ꝫ soluꝫ seqtur q̄ sor. nō est tā sapiēs q̄ sapiēs ē de⁹. ꝛ sic suo mō dicas de alijs cōparatiuis. ꝛ ꝑ hoc potes euitare ꝓncipalē necessitatez quā addit Pe.mā. ly re vera eius dictū euidēs ꝛ subtile fit. Pro illo vide Pau. vene. 28. ꝓncipali scōi dubij q̄dratura. vbi determinationē hāc tꝫ. ¶ Aduerte ēt q̄ i exponendo cōparativū non vtit Pe.mā. aduerbijs. ita, sicut, tātus, q̄ntus ꝛc. sed solū vtit aduerbijs cōparādi. s. tuꝫ, ꝛ q̄ꝫ: ꝛ alijs ꝓsimilibus. non. n. vult alia ꝓdicta distribuere ꝛ posse esse dictiones cōparādi. ꝫ teneo cū Pau. q̄ distribuāt ꝛ q̄ cōparative possint teneri: ꝛ tūc possumus vti illis in exponēdo ꝛc. ¶ Difficultas est. de mō exponendi hāc ꝓponē. q̄ ēt ponit⁹ Pe.mā. s. tu es maior platone ꝑ pedale. nisi. n. aliud dicat non vi exponenda. aut modo Pau. ve. aut modo Pe.mā. ¶ Pro quo notādū q̄ volēdo exponere illā ꝑ debes exponere illā partē. tu es maior platone. non sumendo illā partē ꝑ pedale. deinde illa exposita ꝓterea argue sic. tu excedis platonē ꝑ pedale. q̄. tu es maior platone ꝑ pedale. ¶ Vide vlterius pro tali mā alia multa q̄ agit Pe.mā. in cap. ꝓprio. ¶ Circa tertiam ꝯnē. s. ego sum sapiētior te ꝛ deo. nota q̄ tenēdo sicut est tenendū q̄ cōparatio sit respectu alicuius vnius: ci non est illa compatio admittēda: q: scia equoce dī de te ꝛ deo. ¶ Admissa tñ compatione adhuc non vi procedenda: q: arguēdo a toto copulato ad partē arg^m valet. valebit q̄. ego suꝫ sapiētior te ꝛ deo. ergo sum sapientior deo. ¶ Sz pro illo nota qō ēt aduertit Pau. pergu. in 2° notato. 18. du. circa tractatū ꝓpax. q̄ copulatū est iferi⁹ ad suā partē: q: a toto ad ptē valet arg^m. nō aūt a ptē ad totū semp intelligēdo de copulato divisive tēto. distinctū aūt divisive tentū supius est ad suā partē: q: a ptē ad totum sine impedimēto valet ꝓpa. nō aūt a toto ad partez: vt ꝑz ꝛc. Quo ꝓmisso dico q̄ sicut ab iferiori ad suū supius p̄cedēte termino distributivo. non valet ꝓpa. ita a toto qō est iferius ad suā ptē. ad eādē ptē non valet arg^m p̄cedēte ter^o distributivo. ꝛ ió cū compatiuus gradus sit distributus non valebit formata ꝓpa. Ego sum sapientior te ꝛ deo: q̄ sum sapientior deo: q: tñ a supiori distributo ad suū iferius valet arg^m cū debito medio. ideo arguendo a divisiuo qō est supius p̄cedēte signo distributivo ad partē que est inferior cū debito medio aut implicite aut explicite est bona ꝓpa. Et ió seqtur. ego suꝫ sapiētior deo: q: ꝛ de⁹ ēt valet. tu differs ab homine vel ab asino. q̄ tu differs ab hoie. Ex quo fundamēto habeo notare q̄ p̄cedēte signo distributo divisiuo tm equalet vni copulato: puta illa equalet vtualr. tu differs ab hoie vel ab asino. ꝛ tu ab oi hoie ꝛ ab omni asino differs. Sed de copulato qō p̄cedit signum distribuens teneas silnd equalere vni disiuncto: vt in exē dō. Ego sū sapientior te ꝛ deo. equalet isti. te vel deo suꝫ sapientior. vnde plus regritur ad verificationē disiuncti p̄cedēte signo distribuēte q̄ ad verificationē copulati. nā pro disiuncto sumpto illo modo verificatio regrit⁹ vtriusq; partis. pro copulato aūt sufficit verificatio vni⁹ partis. opp^m aūt diceret. non precedente signo distributivo. ¶ Circa quartā ꝯnē nota q̄ Tisber in 8° sophismate in illo. s. isti ferunt lapidē. in scō principali. vi 8m probabilionē opinionē negare hāc ꝯnē quartā ꝛ sileo. negat. n. hāc. a. descēdet tardius q̄ descēdet. b. In aliquo instāti. ꝛ a sili negaret hāc. tu eris senior q̄ tu eris in aliquo instāti. ꝛ forte illa opinio fundat⁹ sup hoc q̄ ꝺꝫ valere arg^m. tu eris senior ꝛc. ergo in aliquo instāti tu eris senex ꝛc. Et a sili. a. descendet tardius ꝛc. ergo in aliquo instāti. a. descēdet. Sed vt notaui in fine precedentis capituli tales ꝓsequētie non valent. ꝛ ideo loco allegato dicit Tisber: q: sm aliū modū possunt ꝓcedi tales ꝯnes. ¶ Pro modo exponendi ly minus q̄ nota q̄ hꝫ exponi per ly parū: sine per positivū. gratia exēpli. sor. est minus sapiens q̄ plato. sic exponit. sor. est parum sapiens. ꝛ plato non est tuꝫ parum sapiens q̄ parū sapiens est sor. ergo ꝛc.

Notandū 2^m

Notandū 3^m

Dubō vnica.

Solutio Notādū 4^m.

Notandū 5^m

Notādā 6^m.

Notandū 7^m

Notādū 8^m.

¶ Caput 8m ẽrti tractat⁹. ō gradu suplativo.

Superlativus gradus exponitur p tres exponẽtes nisi vna istarum cũ altera coicidat: vt tu es fortissimus istoꝝ: pōt duplr exponi. aut p comparativū aut p positivū cōparabilr sumptū. Exẽplū primi. tu es fortis ⁊ isti sunt fortes: ⁊ non aliqs istorum est fortior te. ergo ⁊c̃. Exẽplū secūdi. tu es fortis ⁊ isti sunt fortes: ⁊ nō aliquis istorum est ita fortis sicut tu. ergo ⁊c̃. Item tu es fortissimus oium hoiuꝝ: sic exponitur. tu es fortis: ⁊ hoies sunt fortes: ⁊ non oēs hoies sunt fortiores te. ergo ⁊c̃. vel non ois hō est fortior te. Secūdo mō sic exponitur. tu es fortis ⁊ hoies sunt fortes: ⁊ nō oēs hoies sunt ita fortes sicut: vel nō ois hō est ita fortis sicut tu. ergo ⁊c̃. Et ita de alijs de p terito ⁊ futuro suo modo dicatur. ¶ Ex predictis infero aliquas cōclusiones. prima est ista. tu es fortissimus istoꝝ: ⁊ debilissimus istoꝝ. probatur. ⁊ pono q̄ tu sor. ⁊ plato sitis eque fortes. ⁊ per ly istorum / demōstro vos tres: isto posito p̄z prima pars: qm̄ tu es fortis: ⁊ isti sunt fortes: ⁊ nō aliquis istoꝝ est fortior te. ergo ⁊c̃. Etiā scōa pars est vera: q̄ tu es debilis: ⁊ isti sunt debiles: ⁊ nō aliqs istorū est debilior te. ergo ⁊c̃. Hec tm̄ ꝓclō nō esset vera exponēdo scōo mō. vtputa p ly ita sicut. ẽre ⁊c̃. ¶ Scōa ꝓclusio. tu es sapientissimus oium hoium: ⁊ tm̄ tu non es sapientissimus aliquoꝝ hoiuꝝ. prima pars p̄z per exponentes: vt tu es sapiens: ⁊ hoies sunt sapientes: ⁊ non oēs hoies sunt sapientiores te. ergo ⁊c̃. Scōa pars probatur. qm̄ suus ȝdictorium est falsus: vꝫ. tu es sapiētissimus aliquorum hoium: pp tertiā exponentē falsaꝫ. s. nō aliquis homo est sapientior te: ⁊ hec fuit. non aliqs homo est ita sapiens sicut tu: q̄ tumet es ita sapiens sicut tu. ergo ⁊c̃. ¶ Tertia cōclusio. Tu fuisti calidissimus oium hoium: ⁊ frigidissimus omniū hoium. prima pars p̄z: q̄ tu fuisti calidus: ⁊ hoies fuerunt calidi: ⁊ non ois hō fuit calidior te. etiā ⁊ non ois hō fuit ita calidus sicut tu. Scōa pars ēt eodez modo probatur: qm̄ tu fuisti frigidus: ⁊ homines fuerunt frigidi: ⁊ non ois homo fuit frigidior te: etiaꝫ non ois hō fuit ita frigidus sicut tu. ergo ⁊c̃. ¶ Quarta cōclusio. Aliqō est maximū istoꝝ quod nō est maximus istorum: exponēdo cōparabiliter probat. ⁊ pono q̄. a. sit magnum: ⁊ b. maius. c. vō maius q̄ꝫ. a. ⁊ maius q̄ꝫ. b. isto posito. b. est maximū istoꝝ. q̄ non est maximū istoꝝ probatur: qm̄ b. est magnū: ⁊ aliqō istorū qō non est maximum ist oꝝ est magnū: q̄. a. ⁊ nullus istorum qō nō est maximū istoꝝ est maius. b. ergo. b. est maximū istoꝝ qō nō est maximus istorum. p̄z ꝓña ab exponētib⁹ ad expositū. ẽre ⁊c̃.

1ª ps capli.

2ª ps capli. p̄ conclo.

2ª ꝓclusio.

3ª ꝓclusio.

4ª ꝓclusio.

Superlativus gradus duplr sumit. s. absolute ⁊ respective. Exẽplū primi. vt sor. est fortissimus. Exemplū scōi. vt sor. est fortissimus illoꝝ. Primo modo sumptus exponit̄ p duas exponētes. vt sic: sor. est fortis. ⁊ forte nihil pōt esse fortius in sua latitudine. ergo sor. est fortissimus. Si vō sumat̄ respective adhuc duplr. s. positive ⁊ negative. positive sumptus exponit̄ per tres exponentes. duas in quibus extrema cōparationis ꝓuenīūt: ⁊ tertiā negativaꝫ de positivo cōparabilr sumpto. vt sic: tu es fortis. ⁊ isti sunt fortes: ⁊ non aliqs istorum est ita fortis sicut tu. ergo tu es fortissimus illoꝝ. ⁊ dī positive accipi: tūc q̄ p excessum aliorum accipit̄. Negative vō sumptus exponit̄ p negativaꝫ sui cōparativi. vt sic. tu es fortis. ⁊ isti sunt fortes: ⁊ nō aliqs istoꝝ est fortior te. ergo tu es fortissimus istoꝝ. ⁊ dī negative accipi tūc q̄ p nō excedi ab alijs accipit̄. ⁊ isto modo plibus pōt ꝓuenire suplativus gradus. In proposito loqtur magr̄ de suplativo respective tēto: siue positive siue negative teneat̄. ⁊ b ꝫ ꝓbonis rō assignata est in cap̄ de positivo cōparabiliter tēto. ¶ Dubiū est circa ẽrtam ꝫnem magri: que est. aliqō illoꝝ est maximum illoꝝ: qō non est maximū illoꝝ: q̄ segtur q̄ duo ꝫdictoria sunt simul vera: q̄ hec est vera. nihil est maximū illoꝝ qō non est maximū illoꝝ. ⁊ hec est ꝫdictoria illius. aliqō est maximum illoꝝ qō non est maximū illoꝝ. ergo si illa est vera opz q̄ duo ꝫdictoria sint sil vera. ꝓña nota: ⁊ minor ēt p̄z. s. q̄ illa sint ꝫdictoria: q̄ vna negativa ⁊ particularis affirmativa de ꝓpriis⁹ termino ꝫdicūt. maior ꝓbat. s. q̄ illa negativa sit vera. nihil est maximū illoꝝ qō nō est maximū illoꝝ. ⁊ arguit̄. Oē maximū illoꝝ est maximū illorū. ergo nihil est maximū illoꝝ qō non est maximū illorū. ꝓña p̄z: q̄ arguit̄ ab exposita ad vnā suaꝝ exponētiū ⁊ añs est vera. eo q̄ est vna vna affirmativa in q̄ idē ꝑdicatur de seipso. q̄ añs est vera. ẽre ⁊c̃. Ad hoc arg^m^ dicit̄ si diuersimode rñdēt. Et qdā volūt q̄ ꝓcludat. Magr̄ tm̄ in sophismatibus suis ad hoc arg^m^ rñdet in sophismate 44. cō. 4. ⁊ dicit: ꝺm est q̄ illa stant simul: aliqd est maximum illoꝝ qō non est maximū illorū: ⁊ nihil est maximum illoꝝ qō non est maximū illoꝝ: dato q̄ in ꝑma relatiua referat illū terminū maximū: ⁊ non illū terminus aliqd. ⁊ in scōa illū terminū nihil: seu ly ens inclusum in ly nihil: ⁊ ita q̄libet illaꝝ ꝓpōnū potest indifferēter concedi vel negari: ꝺm q̄ relativa pōt referre diuersa antecedēcia: ⁊ sic p̄z q̄ illa non ꝫdicunt nisi referant idem.

Mēgbus. Notandū

Dubium

Ritius. Notādū ꝑ.

In hoc cap̄ sunt quatuor videndo. Primus quomodo ꝓfundum gradus cōparationis. Secūdum qūo exponātur. Tertio est arguendū ꝫ modū exponendi. Quarto ponēdæ petitiones. ¶ Quantū ad ꝑmū dicitur q̄ ly ita sicut ⁊ gradus cōparativus ⁊ superlativus ꝺm Magistrū: ⁊ ꝺm Petrū man. ꝓfundunt confuse distributive non absolute: sed pro his in quibus cadit comparatio. Exemplum. si dicam. nix est ita alba aut albior homine. ly homine non stat absolute pro oibus hominibus: sed pro his in quibus cadit cōparatio. s. pro albis: sic q̄ est sensus. nix est albior hoie albo. ⁊ debet subly homine descēdi cū isto debito medio. s. ⁊ isti sunt oēs homines albi. aliter ista ꝓpositio esset falsa. vt p̄z descē-

dendo

Marsilij 3ⁿ. dendo ad ethiopes: que tñ apud oēs cōceditur. ¶ Quāuis autem ad 2ⁿ ponit ista distinctio: q̄ propō de gradu positiuo: aut cōparatiuo: z suplatiuo: aut est affirmatiua: aut negatiua. si negatiua. pbaī per suā affirmatiuā: sicut ps de ista, non tu es ita albus sicut nix. si vō sit affirmatiua bo tripliciter: vel ipsā est de ꝑsentiaut ꝑteritoraut futuro. Si ꝑ ꝑsentexponet illā per tres. sicut dicit Magr. Exēplū. nix est albior. boie. dicas sic. nix est alba z bō albus est albus: z nō bō albus est ita albus sicut nix. igitur zc. Si vō fit de ꝑterito. boc duplitur: vel talis ꝓpō de simplici cōparatione: sicut ista. tu fuisti albior. so. aut de duplici: sicut ista. tu fuisti albior q̄ fuerit so. Si ꝑ nō, debes cā imediate exponere: sed debes cā reducere ad certum rēpus vel substātiā: z deinde pbare p regulas Magr. Exēplū. ista. tu fuisti albior. so. sic. pbaī in. a. instāti: vel in b. instanti: vel tpe tu fuisti albior. so. igit tu fuisti albior. so. ista ꝑia est bona. z aūs est vep. igit z ꝑia. q̄einde id aūs pbaī sic. in a. instāti tu fuisti albus: z in eodē. a. instāti. so. fuit albus: z nō in eodē. a. so. fuit: ista alb⁹ fuit tu. igit zc. Si aūt ꝓpōitio talis sit de duplici cōparatione imediate exponit z nō ops ista ꝑ ferre ex alia redu cendo ad instā. vt ps q Paulo in 4ª ⁊ne huius capli: z capli sequētis. Exēplū. ista. tu fuisti albior q̄ fuit plator z ꝑfice: time de gradu positiuo fiue cōparatiuo imediate exponit sic. tu fuisti albus: z plato fuit alb⁹: z nō plato fuit ita albus sicut tu. igit zc. Si aūt ꝓpō sit de futuro. distinguē sūt: aut vel est de simplici cōparatione: aut de duplici: z dicas sicut de illa de ꝑterito. z ista sunt de intētione Magri hic z in 2º dubio. argumētū. 2.4. z ē ista ꝓpō sitinctio vtilis istis tribus capitib⁹ de gradib⁹ cōparationis. ¶ Quātū ad 3ᵐ argui ꝑtra modos exponēdi: z p̄ cōtra modū positiuū: q̄a ꝑtia nō valet. tu es albus: z hō albus est albus: z non bomo albus est albior te. igit tu es ita albus sicut hō. igit exponēdo sīt tēnō bunc. ps ꝑtia. z aūs ꝓbat: q̄a ꝓbat: q̄ vbi tu solus esset albus esset aūs vep. vt ps. z aūs fallum. q̄ ꝓbat: q̄ ex isto ꝑte rōne cōparationis videt sequi. q aliqs hō aliua a te sit albus: q̄ est falsum in casu. ¶ Scō argui ꝑ exponē cōparatiui fic. ista ꝑtia nō valet. a. est magnū. demōstrato vno infinito. z so. est magnus: z nō so. est ita: aut rā ma gnus sicut. a. vel rā magnū sicut. a. igit. a. est maius so. igit exponētes Pauli nō sunt bone. ps ꝑtia. z aūs ꝓbatur: q̄a aūs est vep: orato q̄. a. sit vnū infinitū. vt ps. z ꝑtia fallum: q̄ ꝓbat' ꝓpō. ꝓq; inter infinitū z finitū nul la est cōparatio. 2º q; ex isto ꝑte sequit falsum. sequtur enīs. a. est maius so. igit so. est mīnor. a. z vltra so. est minor. a. igit tu so. ēs. a. est parvus: z sic sequit q infinitū est parvū: q̄ est falsum. ¶ Sed forte dī ad boc q nō valet ista ꝑma ꝑtia: ꝑcs. a. est maius so. igit so. est minor. a. Cōtra. ſi. a. est maius so. igitur ab. a. ad so. ē ꝓportio maioris inequalitatis: sed ꝓportio maioris inequalitatis est maioris ad minus. igit so. ē minor. a. ¶ Alij so re negarēt 2ᵐ ꝑtiā. ſi. so. est minor. a. igitur tu so. ēs. a. est parvus: sed ista. vt ps, tenet a cōparatiuo ad positiuū. ¶ Tertio ſi id aūt̄ argui fic. Ille modus exponendi nō est bon⁹ qui vī simate nō reducit' ad imediatas: z ad resolutes: sed ille est hū. igitur non est bonus. pater ꝑtia. cum maioris: z minor: ꝓbat' q; hic fit circulus in ꝑbationibus: q̄ cōparatiuus ꝓbat' per positiuū: z positiuus ꝑ cōparatiuū: z fic ibit in infinitum. ¶ Quarto argui ſi exponētes sūgulariter: sequtur. so. est fortis. z isti sunt so. z nō aliq̄is istoꝝ est fortior. so. igit so. est fortissimus istoꝝ. igit exponētes Magri sunt male. ps ꝑtia. z aūs ꝓbat' q̄ ꝓbatur per ly isti demōstrent Plato z Cicero: q; quilibet sit minus fortis q̄ so. est aūs vep. vt ps. z ꝑtia fallū: q̄ ꝓbatur ex ista. so. est fortissimus istoꝝ. rōne suplatiōis sequtur q so. sit vnus de illis duo/ bus: q̄ est falsum: vt ps. igit ipsa z falla. ¶ Quito argī: q; vī q. 4ª ⁊ Magri sic falla. z aliq̄ est maximū istoꝝ: q̄ nō est maximū istoꝝ: vel tq̄ nō, refert ly ens, includtum in ly aliq̄. aut ly maximuz. aut ly istoꝝ. Si ; ᵐ sequtur q ibi est mala latinitas. Si ꝑ ᵐ sequtur q ly q̄, est resolubi le in ez: z ille, illa, illud. per regulas de relatiuis: z fic ꝓpō est falsa: q; equaler buic. z aliq̄ō ens est maximū istoꝝ: z illud ens q̄ est maximū istoꝝ: nō est maximū istoꝝ: q̄ est ipole. Si dī 2ᵐ: sequtur idez: q; erīā illud relatiuū. q̄ꝝ rsolutī: erquo nullū ē impediūtū. ¶ Ad ꝑᵐ negat: q ille exponētes nō sūt bone: z cū dī q illa ꝑtia nō valet. q aūs est vep. z nō falsū. negat. z vī q oato q tu solus fis alb⁹. ista ē vera. tu es ita albus sicut bō. q̄ꝝ ꝑbarī pcd Magri: q tu es ita alb⁹ sicut tu. z tu es ois bomo albus. igit tu es alb⁹ sicut bō. nec ex isto sequit: q bō alius a te sit alb⁹: sicut dicebat in arg⁰. ¶ Ad 2ᵐ dī q cōcludit: z q vltra exponentes Pauli oēs ponere quartā exponētē. ita q ista. z cōsiles. a. est maius so. fic: ꝓbat. a. est magnus. z so. est magnus: z tam. a. q̄ so. sunt finite magni. z nō so. est ita magnus sicut. a. igit. a. est maius so. z fic ps q sicut ꝑia erit falsa. ita z aūs ꝑ parte 2ª. z ꝑtia ps. ¶ Ad 3ᵐ tu responde. ¶ Ad 4ᵐ dī q cōcludit: z dicit q ista. so. est fortissimus istoꝝ. fic ps exponi. so. est aliq̄s istoꝝ z est finite fortis. z isti sunt finite fortes: z nullus istoꝝ non est. so. est fortior. so. igit zc. ¶ Ad vltimū dī: q ista ꝑ mibi vī falsa. sicut ēr dicit Petrus Mā. z arg⁰. ꝑbatis ḋas ſi q̄ intellectus Magri fuit bonus: z iudicio meo est. ille. vt ps ꝑ suas exponentes. ſ. q aliquid vr ipsum. a. sicut ipse dicit ē maximū inter ea. quoꝝ nullū est maximū illoꝝ trium. z ille sensus est verus.

¶ Quātū ad 4ᵐ restant petitiones. Primo. a. nitr sitrur finual. tu fuisti maior so. z tu fuisti minor so. ¶ Respō. q fic. q posito q bcri fuerit maius so. z pudie beri minor. ille esset vere. vt ps: q nō habēt imediate exponi sed reduci ad istās fic. beri in. a. instāti. vel tempore tu fuisti maior so. igit tu fuisti maior so. deinde pbaī. aūs exponibilr fic. beri in. a. instāti vel tpe tu fuisti finite magnus: z in eodē. a. so. fuit finite magnus: z nō in eodem instāti so. fuit ita magnus sicut tu. igit zc. Et ita dicat de ista. tu fuisti minor so. ¶ Scō petitio. an ista sit positio so. est albior boie. ¶ Rñ. de intentione Magri. z Pe. Man. z Clicton. z alior. q nō, q; gradus cōparatiꝰ distribuit ly bō, ꝓ o oibus boibus albis: z ex cōsequēti ꝓ so. ¶ Unde generaliter ois. ꝓpō affirmatiua de cōparatiuo habēs ꝑᵐ terminū cōparationis cōvertibiles: aut inferior: z ad scōm terminū cōparationis distributus: et ipolis. sicut patet de istis. bō aut rīsibile ē albior bo/ minor: so. ē albior boie. ¶ Et si tu dicere. nō dō so. est albior boie: ly boie, distribuit ꝓ oibus boib⁹ albis/ aliis a so. z a ꝑ termino cōparationis: z fic, positio ista est polis. ¶ Respondetur q ꝑ tm dicta z ꝑm istos doctores boc nō est verū: imo gradus cōparatiuus distribuit terminū a se rectus etiā ꝓ ꝑ extremo: aut ꝑ significato ꝓmi extremi cōparationis. ¶ Tertia petitio. An ficut ista ē impolis so. ē albior homine: ita z ista so. ē albissimus boium. ¶ Respō. q nō: q; gradus suplatiuus non distribuit ꝓ ꝑ termino cōparationis: sicut cōparatiꝰ: vt ps in exponēt ibus. ¶ Quarta petitio. An valeat ista ꝑtia. ego sum ita albus sicut tu. igit tu es ita alb⁹ sicut ego. ¶ Respō. q non. vnde generaliter res magis talis puta alba vel nigra comparata rei que est minus talis ē ita aut tantę talis: sicut illa: z non ecouuerso. volo dicere q res que est alba. vt octo. gratia exēpli. est ita aut tāte alba sicut ista que est vt duo: z nō ecouerso: q; ly ita, aut

Dau. oppo lo. ma. 3a. so. 44. fa. 4. 2ᵐ. et 23ᵐ. pa. du. 2. folio.

Cor. 5ᵇ con.

Contra supi dicta argī 5ᵇ

Argui 2º.

Argui 3º.

Argui 4º.

Argui 5º.

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

Ad 5ᵐ

Petitio 1ª Rñio.

Petitio 2ª. Rñio.

Petitio 3ª.

Petitio 4ª

Rñio.

Petitio 5ª. Rñdio. tante nõ dicunt precisionẽ. ¶ Quinta petitio est ista. an sequat. tu eris maior ergo tu es maior. igitur tu eris maior. q̃ erit fos. ¶ Rñdet q̃ nõ: q̃ aſis est simplicia cõparationis: z reducit ad istãs. ante q̃ exponat z. pſis ẽ de duplicitr non sic reducit: z ita stat opp̃m pũctis q̃ ante in casu facto in 5ª petitione vt. z. tu eris valet cõcedi: vt pz: q̃ posito q̃ nunq̃ eris fil cũ fos. z eris pedalis z fos. cõtinue sẽ mipedalis. est aſis vez: vt pz p exponẽtes. z pſis falsus: q̃ ex illo. sequt q̃ tu eris simul cũ fos. vt pz reducendo ad instans: q̃ est falsus in casu: ẽ nĩ Petrus. M. habemus dicere istã sequẽtia valere: q̃ tpe nõ ponit vllã inter propositiones de duplici z de simplici comparatione sed hoc lz sit verum non est ẽm dicta cõmunia.

Manſre. Rotãdã 5ª. **Pro materia** suplatiui gradus. Aduerte q̃ fm opinionem cõem. Vno mõ põt fumi suplatiuus vt denotat excessum. Alio mõ vt denotat nõ excedi z equari. quo 2º mõ solemus cõcedere: q̃ occẽ sunt gña gñalissima: q̃ vnũ nõ excedit ab alio in gñalitate: z vbi sumat vt denotat excessu: tunc debẽt sumi tres exponentes respectu positiui gradus cõparabiliter sumpti. sumẽdo aũt vt denotat nõ excedi: tũc debẽt

Rõndã 2ª. sumi exponẽtes respectu cõparatiui gradus z̃. ¶ Notat ẽ Pe. Man. ꝫ opinionẽ cõem q̃ excquo per suplatiuũ denotat suplatio. z ĩ illa nõ fuerit ĩcluſa solũ equalitas: tunc suplatiuus gradus facit. pponem falſas. Ita q̃ apud ipſum suplatiuus gradus nunq̃ exponi̇ per cõparatiuum sed semp per positiuũ: q̃ semp denotat superlationem. ¶ Addit vlterius q̃ terminꝰ rectus a suplatiuo ex nã superlationis z̃. nõ distribuit' absolute: ꝫ solũ pro aliis ab eo q̃ est aliud extremus: ita q̃ apud ipſum suplatiuũ sg̃itat per modũ vt quoũ est aliq̃d: ita q̃ suplatiuum nõ attribuitur alicui nisi cõtineatur sub numero illoũ ad q̃ sit cõparatio: ex quo manifestat' hoc: docendo. fos. est fortissimus hominũ: nõ distribuit' ly homi num. pro quolibet hoie ab' sed solũ pro hoie qui non ẽ fos. z illa nõ esset cõgrua nisi fos. cõtineat sub ſpecie humana: z ideo per tale fundamẽtũ illa nõ esset cõgrua. fos. est fortissimus ĩ istis. ẽt ĩsti sunt fortes: z quilibet illoꝝ nõ fos. est minus fortis. q̃ fos. ergo fos. est fortissimus illoꝝ: z fic fuo mõ dicas de aliis: z in rei veritate fundamẽta sunt euidentia. ¶ Sustinẽdo tñ opinionem cõem dz negari q̃libet tale fundamẽtũ: lz tamẽ hoc vl deat difficile. vide oia ista. z alia etiã multa posita ab eo

Rotãdã 3ª. in cap̃o ꝑpũo. ¶ Aduerte vlterius q̃ ĩsti termini. pmũ. vltimũ. maximũ. miniminũ: z alii cõmũiter sumunt' multis modis. pmo enim mõ possunt sumi. qut spectat ad mãm de maximo z minimo: de quoꝝ expõne ẽ cura in tractatu. ꝑpũo. Alio' vt spectat ad mãm de incipit z definit z cõuertunt' suo modo cũ illis. boc 3ũ dico respectu illoꝝ terminoꝝ. pmũ. vltimũ. Alij aũt terminũ numerari non spectãt mãm de incipit z definit: z per hoc multa ponũtur a Pe. Man. que non sunt multũ. ad. ꝑpoſitum cum cõfundãt diuersas acceptiones illoꝝ terminoꝝ. Et ꝑo illa. pponẽ. Aliq̃d est ꝑm instãs esse fos. q̃ est ꝑm instans esse platonis: tenẽdo cũ opinione cõi q̃ suplatiuus nõ semp ſignificet ꝑmodũ vt quoꝝ est aliq̃d: ꝑ illa cõcedi. z ĩsta illa cõcedit Pan. in ꝑ dubio q̃drature in. 26. ꝓncipali. Sed tenẽdo cũ Pe. Man. q̃ ſignificet modo

Rotãdã 4ª. ractoꝝ est illa negãda. ¶ Nota etiã fm opinionem cõem q̃ aſi ſit cõparatio aliquoꝝ ad ſeipſa: tunc ꝑpũ exponentes coincidere: ex ſi dicas: iſti ſunt fortiſſimi illoꝝ. demõſtratio eiſdem: tunc vna talis exponens ſufficit. z iſti ſunt fortes: q̃ geminãdo illã replicatur ĩdem: z ideo recte dicit Pau. q̃ ſuperlatiuum habet exponi per tres exponẽtes: niſi vna cum alia coincidat: q̃ tunc ſtat q̃ due ſufficiãt. ¶ Circa 5ãm z 3ãm pclusiones. Aduerte q̃ fm Pe. Mã. non concederentur in tali caſu: q̃ nulla est ſuperlatio: q̃ ne ꝑ requiritur ad ſuperlatiuum fm eũ. ¶ Circa 4ãm conclusionem nota q̃ illa impugnatur a Pe. Mã. q̃ aut ly q̃ refert ly a. aut ly maximum. z quoũcũq̃ mõ referat probat ipſe talem esſe falſa: ẽt poteſt videri ibidem. poſſumus tñ dicere q̃ hoc totum predicatũ maximuꝫ illoꝝ q̃ non est maximũ illoꝝ. attribuit iſti ſubꝛo. z tenet' aliquo mõ cõparatiueitate q̃ lz ly q̃ referat ly ens. ĩcluſum ĩ ly maximũ. non tñ habet reſolui in ens: ille. illa. illud. ꝓpter cõparationẽ q̃ ſit a ſuplatiuo. denotatur ergo per ꝓponem hãc. q̃. a. eſt totum hoc q̃ ſequitur. maximum ens illoꝝ q̃ non est maximus illoꝝ. ĩ illoꝝ in ſenſu compoſito ſumendo: z non diuiſo z̃.

¶ Caput nonũ q̃rti tractatus. de ly differt.

ꝑ. pro cap̃o vlo Pa. lo. ma. fo. 31. fa. 3ª. vſq; ad fo. 54. fa. pª. i. ſopo. 38 to. 31. pn. p. n. 38. pn. euidẽ. 1. 10. pn. 2. 10. 20. cõ. 3ª.

Iffert aliud a nõ idez: eodẽ mõ exponũt ꝓtres exponẽtes: vt tu differs ab hoie: tu es z hõ est: tu nõ es hõ. g̃ z̃. Itẽ differs ab oi hoie: tu es z hõ ẽ: z tu nõ es ois hõ. g̃ z̃. Est tñ ali qualis diuersitatis ĩ ꝑterito z futuro. Nec. nu. differes ab aſiſchio. nõ ſic exponit'. tu eris z antechꝛis erit: z tu nõ eris antechꝛis: q̃ñ exponẽtes sunt vere: z exposita falſa. Sequt. nu. differes ab aſiſchio. g̃ ſil'eris cũ antechꝛio. pſis falſum vt ſuppono: ꝫ ſic exponit'. tu eris z antechꝛis erit: q̃ñ tu eris: z tu nõ eris antechꝛiſtus. g̃ z̃. z ita de ꝑterito dicat': ẽ z̃.

2ª ꝑare cap̃.

¶ Ex dictis ĩfero alias ꝛclones. Quarũ ꝓma ẽ ista. Tu differs ab oi hoie: z tamen tu non differs ab aliquo homine. Ꝓdia pars ꝓponentes: q̃ñ tu es z hõ ẽ: z tu non es ois hõ. ergo z̃. Scõa ꝑs ẽt ꝓbatur: q̃: ſi nõ: detur oppoſitus. f. tu differs ab aliquo hoie: ſed hec ẽ falſa: q̃ tertia eius exponens ẽ falſa. f. tu nõ es aliqs hõ. ergo z̃. ¶ Scõa concluſio. Tu differs ab oi ente q̃ ẽ z q̃ fuit z q̃ erit: z tamẽ nõ differs ab aliquo ente q̃ est z q̃ fuit z q̃ erit. Ꝓdima pars patet: q̃ñ etia tu es z omne ens q̃ ẽ q̃ fuit z q̃ erit ẽ z tu non es omne ens q̃ ẽ q̃ fuit z q̃ erit. ergo z̃. Secũda ꝑs etiã ꝑz: q̃ ſtradictorũ ẽ falſus: cũ vna eius exponẽs ſit falſa. f. tu non es aliq̃d q̃ ẽ q̃ fuit z q̃ erit. ¶ Tertia

3ª ꝑ.

concluſio. Ego differo a te z a me: tñ nõ diſſero a me. Ꝓdima pars ꝑs ꝓponẽtes. Nã ego sum: z tu z ego sumus: z ego nõ sus tu z ego. ergo. Scõa ꝛo ꝑs patet de se: z ita poſſet ꝓbari q̃ tu differs ab hoie z ab aſino: z tñ

4ª ꝑ. tu nō differs ab hoie. ¶ Quarta ꝯclusio. Tu differs ab asino: ⁊ tm̄ tu nō differs ab hoie vl̄ ab asino. ꝑma pars ꝑz ꝓ exponēte: ⁊ sc̄da fili. Quia detur oppositū: tu differs ab hoie vel ab asino. hec est falsa: qz tertia eius exponens est falsa. ſ. tu nō es hō vel asinus: qz ei⁹ cōtradictoriū ē verū. vz. tu es hō vel asinus. Quecūqz dicta sunt de hoc ꝟbo differt quo ad exponētes: ⁊ cōclusiōes possunt applicari illis terminis aliud ⁊ nō idem. quare ⁊c.

Mēgbus. Mūo⁹ ſcim. **Differt** dupl'r potest sumi: scz positiue ⁊ negatiue. Positiue sumit' quādo extrema pñt simul esse iter q̄ significāt ōiaz: ⁊ tūc exponit' sicut dic̄ Magr̄ per tres exponētes duas affirmatiuas: ⁊ tertiā negatiuā. vt sor. differt a pla. Et rō huius ꝓbationis est: qz ex quo ponit extrema simul cē. Jn ꝓ⁹ signat vnū extremum esse. Jn 2⁹ signat aliud. Jn 3⁹ ꝟo negat vnuz extremū ab alio: inter que signat ōiā. Negatiue ꝟo sumit' qñ negat tm̄ vnuz extremū ab alio: dato qz nō sint simul extrema: ⁊ sic concedit qz sor. senex dēt a ſcipso puero. qz sor. senex nō est puer: ⁊ tm̄ nō est simul sor. senex ⁊ sor. puer. Et illo modo nō loqtur Magr̄ i ꝓpōito sed primo mō. ¶ Adverte vlterius qz aliud ⁊ nō idē in neutro genere dicunt diuersitatē essentialē: ſz alius ⁊ nō idē in masculino gñe dicunt diuersitatē accidētalē. Jdeo iuxta hoc cōcedit' in diuinis. pī est alius a filio: ⁊ nō est aliud a filio. Nā ꝓ⁹ ꝓbatur sic. pī est ⁊ filius est: ⁊ pī nō est filius: ⁊ hoc ē verum. 2⁹ ꝟo ꝓbat' iq: oppm̄ est falsū. ſ. pī est aliud a filio: que ꝓbat' sic. pī est: ⁊ filius est: ⁊ pī nō est eadē res q̄ est illus: ⁊ hoc est falsum. ⁊ cōcedit' in diuinis: qz pī est idē filio: ⁊ pater nō est idē filio: tenendo ly idem, ſm ꝓ⁹ in neutro genere: ⁊ in 2⁹ in masculino: ideo non contradicunt. Mūo⁹ ſcim. Ritius.

In hoc capſo videbunt' tria. Primo modus exponendi. Scō arguet' cōtra. Tertio erūt petitiones. ¶ Quārū ad ꝓm̄ dī: qz ꝓpositio de ly differt, aut est affirmatiua aut negatiua. ſi negatiua: ꝓbat' per affirmatiuā: vt ꝓz. ſi affirmatiua: aut de ꝓsenti: aut de futuro: aut de preteritō: ſi de ꝓsenti: exponе illā per tres. vt dicit Paulus. Exēplum. tu differs ab asino. expone sic. tu es ⁊ asinus ē: ⁊ tu nō es asinus. igit' ⁊c. ſi sit ō futuro nō debes eaz imediate exponere: sed reducere ē ad certū instāns. vel tēpus ſm Magr̄m arguntēto. 12. primi onbh. Exm̄. ſi vis ꝓbare istā. tu differes ab asino: dicas sic. in. a. instāti vel repone tu differes ab asino. igit' tu differes ab asino. Et facta tali illatione ꝓba antecedens sic. in. a. instāti vel tempore tu eris: ⁊ in. a. instāti vel tempore erit asinus: ⁊ nō in. a. instanti vel tēpore tu eris asinus. igit' ⁊c. Et simil'r de ꝑterito dicatur: ⁊ nisi fiat talis reductiō nō ēt bona ꝓbatio: sicut ē dictū est de gradu cōparatiuo: ⁊ ēt falsa. ista ꝓpō. tu differes ab asino: que tñ ſm cōem vl̄ cōcedit' qz aūt esset falsa. ꝓz: qz tu nō differes ab asino: q erit post mille annos: ex quo nō eris secū. ¶ Quārum ad 2ᵐ arguit' ꝫ modū exponēdi positū hic a Magistro: qz si talis modus ēt bonus: negatur qz valeret ista ꝓpīa ō forma. tu eris ⁊ sor. erit qñ tu eris: ⁊ tu nō eris sor. igit' tu differes a sor. ſz ista nō valet. igit' talis modus est malus. ꝓpīa ꝓz cuz maiori. ⁊ minor ꝓbat' multiplr. Et ꝑ sic. a termino stāte ampliatiue ad cūdē stātez appellationez ⁊ ecōuerso nō valet ꝓpītia de forma. sed hic arguit' a termino stāte ampliatiue ⁊c. igit' ꝓz ꝓpītia cum maiori: ⁊ minor ꝓbat': qz ly sor. in exponēte, stat ampliatiue: vt ꝓz. ⁊ in expōita appellat tēpus futurū. Secundo ꝓbat' illa minor sic. illius ꝓpītie. cuius est vera. ⁊ ꝓns falsum. igit' ipsa nō valet. ꝓz ꝓpītia. ⁊ cuius ꝓbat'. ⁊ pono ſm intētionē Petri Man. vel saltē ad imaginationez q. a. aia fit separata a corpore. b. ⁊ stabit sic ꝓ annū: ⁊ in fine vniet' hec aia corpori ex quibus resultabit sor. ⁊ pono qz tu eris solū p medietatē istius anni: tūc ꝓz cuius ⁊c vera pro ꝓ⁹ ⁊ 3⁹ parte. ⁊ 2⁹ ꝓbat': qz iste binarius ex. a. aia ⁊. b. corpore erit qñ tu eris: qz in medietate huius anni: ⁊ iste binari⁹ est vel erit sor. qz erit sor. In fine anni. igit' sor. erit qñ tu eris. Oz aūt ꝓpīa ꝓncipale sit falsuz. ꝓbat' qz per regulā dictā in appellatione ꝑpria. ista. tu differes a sorte sīgit' qz tu differes ab eo: qđ erit sor. ꝑ tpe quo differes ab eo: qđ est falsuz. Cōfirmatio. ¶ Et cōfirmat' qz ille modus exponendi nō sit bonus: ⁊ pono qz tu nō eris adequate cū antechrio: sed eritis i eodem centenario annoz: tūc ꝓz ista esse falsaz. tu differes ab antechrio: ⁊ tm̄ iste, sunt vere. tu eris ⁊ antechrio erit qñ tu eris: qz in tpe in quo tu eris puta in centenario isto: ⁊ tu nō eris antechrio: vt ꝓz. Arguitur 3⁹. ¶ Scō ꝓn' ꝫ illū modū exponēdi arguit' sic. ex illis exponētib⁹ sequitur qz tps erit: sed tps sore est ipol'e. igit' ille exponētes sunt male. patet ꝓnia cū maiori. ⁊ minor ꝓbat': qz da tu oppm̄. ſ. qz tēpus erit. puta hora futura q̄ vocet. a. ⁊ arguit' qz non erit: qz medietas ꝓma. a. hore nō erit. igit'. a. hora nō erit. ꝓz cōsequētia. ⁊ ans ꝓbat': qz da tu oppositū. ſ. qz ꝓ⁹ medietās a. hore erit: ⁊ appellet'. b. ⁊ 2⁹. c. ⁊ arguit' qz ista sit falsa b. medietas erit: qz ista ꝫ sic ꝓbari. hoc erit: ⁊ hoc ē vel erit. b. medietas. igit'. b. medietas erit. vbi ꝓz qz scōa resoluens est falsa: qđ ꝓbatur qz nondū est medietas: vt ꝓz cū nondū sit: nec erit medietas. qđ ꝓbatur qz vel. b. erit medietas quādo. c. erit: aut quādo. c. nō erit. non primū: qz qñ. b. erit. c. nō erit: ex quo successiuo repugnat hīe preteritum: nec etiā qñ. c. nō erit: qz. b. tūc nō erit medietas: qz nihil erit medietas nisi dum erit cū alia medietate sui totius. Sed qñ. c. nō erit. b. nō erit cū alia medietate sui totius. igit'. b. nunc nō erit medietas: ⁊ sic ꝓz qz partes successiui nō erūt: qđ fuit ꝓbandū. ¶ Ad ꝓm̄ dī qz argm̄ bene ꝓbat: ⁊ dī de intētione Magr̄i loco supra allegato qz talis ꝓpositio ꝫ ꝟo reduci ad instās vel tēpus: ⁊ deinde ꝓbari. Si aūt nō velis illā sic reducere ⁊ velis tenere modum positū hic in logica parua dic qz ista ⁊ cōsimiles. tu differes a sor. sic ꝫ exponi. tu eris ⁊ erit sor. adequate qñ tu eris: ⁊ tu nō eris sor. sic qz ly sor. in 2⁹ exponente appellet sicut in expōita: ⁊ tūc cessat argm̄ ꝓm̄ cū suis cōfirmationibus: qz dī qz minores in illis ꝓfirmationibus erūt false si sic sumant' vt ꝓz ex casu. Ad ꝓm̄ dī. ¶ Ad 2ᵐ ꝓn' concedit' qz successiuū erit: qz. a. hora futura erit: ⁊ cū arguit'. b. medietas nō erit. igit'. a. hora futura nō erit: bene ꝝ videndō negaret' ꝓpītia. vt negat. P. W. ñi pro nūc negatur asino: ⁊ dī qz. b. medietas erit. ⁊ dī qz ista est vera. b. erit medietas: ⁊ cū dī: aut qñ. c. erit: aut qñ. c. nō erit: dī qz qñ. c. erit qz. b. erit medietas in. a. hora i qua etiā. c. erit: nō erit medietas qñ. c. erit: ⁊ cū dī qz successiuo repugnat hīe preteritum: dī qz vera est si ly sit, dicat adequationē. Sinautez nō repugnat: sicut est in ꝓpōito. vnde ly. b. erit qñ. c. erit nō ꝝ. b. erit adeqte cū. c. Ad 2ᵐ ꝓn' concedit' Ad 2ᵐ ¶ Quārū ad 3ᵐ sit ꝓ⁹ petitio: quomō stat ly asino, ān ista. tu differes ab asino. ¶ Rñ. ſm Pe. M. cap⁹ ꝓprio. qz ly asino, stat distributiue absolute pro oibus asinis futuris: ⁊ sic ꝓpositio est falsa ꝫ ipsum: qz tu nō differes ab asino qui erit post te. Sz ſm Magr̄m dī qz ly asino, stat distributiue nō pro omnibus asinis futuris: sed pro his qui in certo tēpore erūt recuz: qz ista ꝫ reduci ad istās vel tps: ⁊ sic ꝓpō est vera: ⁊ ita ꝓcise dom̄ est supius de cōparatiuo. ¶ Sz tu dicis Pe. M. cōcedit istā in ea⁹ appellationuz: ⁊ ꝓz. ¶ Rñdeo: qz ipse ibi nō loq̄bat' de intētione ꝓpria vel si sic ꝫdixit. Petitio 3⁹. ¶ Scōa petitio. An iste stent simul. tu differes ab albo? Petitio 2⁹.

Rñsio. ꝙ tu eris albus. ¶ Rñ. q̄ sm modū exponēdi positum in ꝓn° ille stant filij: q̄ stat ꝙ in certo tpe: pura cras tu differes ab albo: ꝛ tñ post cras eris albus: ficut etiā iste stabāt simul. tu eris maior so. ꝛ tu eris minor so. Sed exponēdo l̄ differes, sm modū positū a Magro hic in logica parua: aut sm opionē Petri Mā. ille repugnāt: vt ꝑz. ¶ Tertia petitio. An ista sit vera: populus est differens ab asino. ¶ Rsp̄ō. ꝙ l̄ differēs, pōt teneri participialr ꝛ nōialr. Si ꝓ'm, ꝓpō est vera: sicut ista. cuicq̄ equaletiscz populus differt ab asino. Si 2m: ꝛ dz ꝙ illa est falsa. q̄ significaret ꝙ populus eēt aliqua res que differet ab asino: qđ est falsum: q̄ populus nō est vna res: vt patet.

Petitio 3ª. Rñsio.

Manfre. Circa caplm de differt aliud ꝛ nō idez habes notare Rocādā 4m. multa. ¶ Primo ꝙ dāa alietas ꝛ nō idēritas exquo rel̄ones sunt reg̃ū existēt̄iam extremoꝝ: ꝛ ideo exponendo illos terminos de ꝑterito aut de futuro: opꝫ sumere exponēt̄ in q̄ denotat̄ talis existētia extremoꝝ. ꝛ hoc exponit a Pau. in textu. dicendo. tu differs ab asinchristo. nā sumit vna talis exponēs. antechās erit q̄n tu eris. de ꝑsti tñ sumptus talis terminus nō exponit per propōnē in qua exprimat talis existētia: q̄ illa supflueret. oia enim que sunt simul sunt. ¶ Nota 2°. ꝙ cū l̄ q̄n, Rocādā 3m. impoꝛet tēpus vt cōiter ponit rectius ꝛ formalr exponit Pe. Mā. tales terminos nō p l̄ q̄n, sed per l̄ cū ꝛc. suo mō: puta dōo. so. differt a platone. sic exponit. so. ē ꝛ plato est cū so. i. simul exīs. ꝛ so. nō ē plato. ergo ꝛc. Exponēdo per l̄ q̄n, nō valet arg'm de forma. so. differt a platone. ergo so. est q̄n plato est: q̄ imaginando tēpus nullū sorē, est aīa vere ponendo. ꝛ ꝑs falsum: q̄ ex illo segtur ꝑs sorem verum esse. q illud de mā. vz. cū necesse sit tēpus sorē. cū ergo ab expositā ad quālibet suā exponē Rocādā 5m. tem arg'm debeat eē bonū de forma magis vī adhērēdū Pe. Mā. q̄ꝫ. Pau. Ue. in illo loco. ¶ Nota vlterius differentiā in exponēdo illos terminos: nā l̄ aliud exponitur per l̄ aliqd. l̄ differt aūt non regrit in sua exponē illū terminū. Unde aduertas ꝙ nō valet arg'm. a. differt a b. ergo. a. est aliud a b. ponat enīz ꝙ tam. a. q̄ꝫ. b. sit numerus binarius: manēte tñ diuersa: tunc. a. differt a b. q̄ a. est. a. et. b. est. ꝛ a. non est. b. ergo. a. differt a b. Ista tamē falsa est. a. est aliud a b. q̄ ex ea segtur. a. eē aliqd: qđ tñ est falsum: cū a. nō sit. aliqd sed aliq̄: tenēdo ꝙ numerus realr nō distinguat a rem numeratio. Et nō valet arg'm. a. est nō idē. b. ergo. a. est aliud a b. nā in casu illo illa est vera. a. nō est idē. b. q̄. a. est aliqd vel aliqua: ꝛ. b. ē aliqd vel aliqua: ꝛ a. nō est aliqd vel aliqua que sunt. b. q̄ ꝛc. Ista tñ est falsa. a. est aliud a b. vt ꝓpus not aul. vñ l̄ non idē, exponit per hoc dictū. aliqd vel aliqua. l̄ aliud aūt solū per l̄ aliqd. l̄ differt aūt nō exponit p l̄ aliqd solū, nec per tale dictū aliqd vel aliqua: ꝛ sm hāc nō valet arg'm. ꝑi in diuinis differt a filio. ergo est aliud a filio, meq̄ ēt valet. ergo nō est idē filio. Primū nō valet: q̄ etiā ꝑi in diuinis nō sit filius: nō tñ ē aliqd qđ nō sit filius. Secm nō valet: q̄ ꝑi in diuinis non est aliqd aliud neq̄ aliqua alia ab eo, vel ab eis q̄ sunt filius: cuius tñ oppm oporteret. si illa eēt vera: ꝑi in diuinis est nō idē filio. Dicas ꝙ ꝙ oē qđ ē aliud ab aliquo tale ē nō idē illi: nō autē eō. ꝛ oē qđ est nō idē tali est differēs ab illo: nō tñ ecōuerso. Ista oia patent ex dictis. Pro illa mā vide Pe. M. in ca° ꝓpio: aut Pau. Ue. in ꝑ dubio q̄drature in. 39. ꝑn Rocādā 6m. cipali. ¶ Nota ꝙ ille ꝓpones sunt false. hō est alius ab asino. ꝑi est alius a filio. so. est alius a platone ꝛc. q: ꝓ figūt ꝙ hō est alius hō ab asino: vel ꝙ est alius asinus ꝛc. Rocādā 5m. Ex istis ꝑterea segtur ꝙ hō sit asinus. ¶ Aduerte etiaz ꝙ ille termin' differt, vt differūt, exponit vt ꝓpus: dūmō fiat cōparatio inter extrema quoꝝ vnū negatur a parte post: ꝙ dico: q̄ illa ꝓpō. a. ꝛ. b. differūt: nō exponitur vt statim dicā. Sed resolue. vñ nō valet arg'm. a. ꝛ. b. differunt. ergo. a. differt a b. etiā addēdo in aīe differūt inter se. ponat enim ꝙ. a. ꝛ. b. sint idē numerus numerāo. so. ꝛ platone: ꝛ ꝑs [illegible] vt ꝓpus ꝙ numerus sit idē cū rebus numeratis, [illegible] differūt: q̄ ß differūt dem̄ strādo p l̄ ß so. ꝛ p[illegible] ß sunt. a. ꝛ. b. ergo. a. ꝛ. b. differūt: ꝛ addēdo in aīe ꝙ differāt inter seinō tñ. a. differt a b. q̄ so. ꝛ plato nō differūt a so. ꝛ a platone: qđ tñ oporteret si. a. differret a b. in casu ꝛc. ¶ Nota etiā ꝙ l̄ Rocādā 6m. nō idē, nō dz exponi qñ venit cū alio termino: ꝛ negatio etiā infinitat terminū illū. vñ dicēdo. tu es nō idē chimere. tenēdo sm opinionē cōem ꝙ hoc totum idē chimere possit infinitari ꝛ infinitet nō exponit illa: q̄ tunc sequeretur chimerā esse: ꝛ sic tenēdo l̄ nō idē, talis ꝓpō esset vera: q̄ valet arg'm. tu nō es idē chimere: ꝛ tu es. ergo tu es nō idem chimere per regulā illā. a. negatiua de ꝑdicato finito cū debito medio ad affirmatiuā de ꝑdicato infinito arg'm est bonū: que regula intelligit' qñ totū ꝑdicatum infinitat: ꝛ tūc sic nō dz exponi. ¶ Pe. tñ Mā. vult ꝛ in illa mā ꝛ in cap° de exclusiua ꝙ negatio nō infinitat nisi terminū imediatū ꝛ nō mediatū: ꝛ iō dicerem ꝙ ꝑdcā propositio quōcūq̄ est falsa: ꝛ dz exponi ꝛc. nō tamē pro nūc hāc opinionē teneo. ¶ Cōsidera vlterius ꝙ exponē Rocādā 7m. do tales terminos de ꝑterito vel de futuro debemus sumere 2ām exponēt̄ cū termino sequēte tale verbū vel terminū exponibilē: q̄ etiā sequit' in expositā. puta dōo. so. differet a. so. ante. a. nō sic exponit. so. erit. ꝛ so. erit alia. ꝛ so. nō erit so. ante. a. ꝛ so. nō erit so. ante. a. q̄ñ so. erit. ergo so. differt. a. so. ante. a. q̄ In casu aīs est vex. ꝛ ꝑs falsum. ponatur enim ꝙ so. nō erit nisi post. a. instans futurū ꝛc. ꝛ tamē aia que est so. ꝛ filr mā erunt ante a. ꝛ nō erunt so. ante tale instans: q̄ nō erit mā tota quā regrit so. informata [illegible] supponat vlterius ꝙ so. non erit aliud q̄ꝫ sua m[illegible] sua aia: nunc est verū boc aīs. so. erit ante. a. reso[illegible] sic. hoc erit ante. a. demōstrādo binariū qui ē mā so. [illegible] cinsdē: q̄ ille binarius erit vt posui in casu: ꝛ alia est vera. ſ. so. erit aīa. a. q̄ñ so. erit: vt ꝓpus ꝓbādo: hoc tñ ꝑs est falsa: vt satis ꝑz. ſ. so. differet a so. aīa. a. ¶ Sed talis ꝓpō debet sic exponi. so. erit: ꝛ aliqd erit so. ante. a. q̄ñ so. erit. Ita ꝙ ꝓponat l̄ so. in 2ª illi verbo erit: sicut etiā in expositā ꝓponit illi verbo differet: ꝛ tūc sic est illa 2ª falsa: sicut etiā expositā. nam in illo casu nūll erit so. ante. a. simili mō dicas de alijs suo mō: vt tu differes ab albo ante. b. aut tu differebas a nigro ante. c. vnde posito ꝙ nihil albū ante. a. instās erit post: tū tu eris albus: est falsa illa ꝓpō. tu differes ab albo ante. a. q̄ ex illa segtur ꝙ aliqd erit albū ante. a. qđ tñ est falsum in casu: ꝛ tñ ii sumeres exponēteo isto mō tu eris: ꝛ aliqd erit albū ante. a. q̄ñ tu eris exponēteo eēnt vere. de ꝓma clarū ē. 2ª autē sic resoluēdo est vera. boc erit ante. a. q̄ñ tu eris te demōstrato: ꝛ boc ē vel erit albū. ergo ꝛc. Nā l̄ ante. a. cū sequat verbū nō debet poni in 2ª resol'. 2ª aūt exponens dz esse hec: ꝛ aliqd erit albū ante. a. q̄ñ tu eris: que est falsa in casu: sicut etiā expositā. ¶ Nota etiā Rocādā 8m. ꝙ dicēdo. tu differes ab asino: exquo l̄ asino, distribuit pro quolibet asino futuro dz sumi talis exponens: ꝛ q̄libet asinus futurus est q̄n tu eris: vel est tecū: ꝛ sic suo mō dicas de alijs ꝛsimilib' de ꝑterito ꝛ futuro. Pau. tñ Ue. in ꝑ dubio quadrature in. 22. ꝑncipali. vult ꝙ tales sint determinande ad aliqđ certum tempus. puta dicendo. tu differes ab asino. sic determinatur: tūc tu differes ab asino: ꝛ respectu talis determinatiōis opꝫ sumere exponētes. ꝓ tñ opio magis placz. ¶ Est aūt difficultas qđo Dubō vnica. exponat illa. a te differt ois hō. illa enim falsa est exquo ille terminus, hō supponit distributiue mobilr: ꝛ iō ex illa sequit ꝙ a te differs tu. ¶ Pro qua breuiter dicas Solutio.

q nõ hꝫ exponi fic. tu es ⁊ ois hõ ẽ: ⁊ tu nõ es ois hõ: q tunc exponẽtes essent vere ⁊ expolita falsa: vt pus. Sed fic exponit. tu es, ⁊ ois hõ ẽs: ⁊ tu ois hõ non es. Ita q exquo ly differs, non cadit supra ly hõ, sistribuendo ⁊c. neq; regit illuꝫ a parte post. Ideo negatio nõ debet poni deretin 3 exponẽte. negatio enim nõ hꝫ cadere nisi supra termios rectos a parte post ⁊ postpositos. ió ⁊c. ¶ Nota etiã q exponẽtes debent sumi cũ eadẽ determinatione cũ qua etiã sumit ly differs, in expolita. vnde dicẽdo. tu differes ab alĩo in a. instãti. sic exponit. tu eris ⁊ alius erit in a. instãti. q̃li tu eris; ⁊ tu nõ eris alius in a. instanti: ⁊ sic nõ dicas de alijs. ¶ Aduertẽdum q̃ ista cõclusionẽ. ego differo a re ⁊ a me. q̃ nõ valet 4rg^m. ergo differo a me propter signũ sistribuitiuũ ꝑcedẽs: sicut etiã declaraui circa mãm cõparatiuorũ. ¶ Nota etiã q Pe. Man. in illo cap^o. de differt. tenet q determinatio adverbialis vel alia cõsitta adherẽs verbo nullã facit differẽtiã siue ponat verbo siue postponatur. vnde apud eum dõo. in. a. instãti. tu eris ois hõ, dato q in tali instãti erit sita q tu es ois hõ. Illa cõcederet a Pe. Man. sm tũ opinionẽ cõem in tali casu illa negaret: q; sicut q in. a. instãti erit ita q tu eris ois hõ: q̃ nunq; erit in aliquo instanti. ¶ Nota etiã q multe propositiones ponũtur a Pe. Man. que sunt concedẽde tenẽdo ꝑdicatus in sensu cõpolito: ⁊ q verbũ principale cadat supra totũ sequẽs: que primo aspectu videnf false ⁊ impolẽs: supra illa. sor. est aliud q̃ plato: ⁊ nihil aliud q̃ plato: ⁊ alie cõmi les quas per te ipsus videas loco allegatoꝝ: ⁊ cõmilles plures conceduntur sm cõem modũ logicoꝝ: sed ꝓ illo vide Tisber in primo sophistmate. in 4° principali ⁊c.

Motãdã 9^m.

Mõm 10^m.

Mõm 11^m.

Mõm 12^m.

¶ Caput decimũ quarti tracta. de exclusiuis.

Exclusiua: quedã sunt primi ordinis: quedã secũdi: ⁊ quedaꝫ tertij. Exclusiua primi ordinis est illa cuius dictio exclusiua, tm̃, solũ, vel solũmodo: aut ꝑcise precedit subiectũ: vt tm̃ hõ currit: sic exponit hõ currit: ⁊ nihil nõ hõ currit. ergo ⁊c. Ita q semper ꝑma exponẽs est ꝑtiacens exclusiue. ſcda vero vlis negatiua de subto exclusiue insinitato. Et cõsimilis expõ est ẽ ꝑterito ⁊ futuro: vt tm̃ sor. fuit. sor. fuit: ⁊ nihil nõ sor. fuit. Item tm̃ antechristus disputabit. sic exponit. antechristus disputabit: ⁊ nihil nõ antechristus disputabit. ¶ Motãdũ q exclusiua primi ordinis cõuertitur cuꝫ vna vli de terminis transpositis. ita q si vna est vera ⁊ reliqua silr: ⁊ econuerso. Unde si hec essẽt vera. tm̃ hõ est aial: hec ẽt vera. oẽ aial est homo: sed q exclusiua est falsa: ió ⁊ illa falsa. ¶ Exclusiua ſcdi ordinis est illa in qua dictio exclusiua mediat inter subꝫ ⁊ ꝑdicatũ: siue ꝑponat siue postponat copule. vt sortes tm̃ est hõ. aut sor. est tm̃ hõ: ⁊ exponit̃ q̃libet istarꝫ fic. sor. est hõ: ⁊ sor. nõ ẽ nõ hõ: ⁊ ita de ꝑterito ⁊ de futuro dicat. ¶ Exclusiua tertij ordinis ẽ illa. cui⁹ dictio exclusiua ponit̃ iter ptes ꝑdicati: vt. a. ꝓpõ signiſicat ꝑcise sicut est: que sic exponit̃. a. ꝓpõ sigt sicut est: ⁊ a. ꝓpõ nõ sigſiat nõ sicut est. ita q ꝑ negatio ſinitãs, cadat sup eundẽ terminũ sup quẽ in exposita cadit dictio exclusiua: vt ꝑ in cuilciqꝫ ordinis exclusiuis. ¶ Notãdũ q si dictionẽ exclusiuã alicui⁹ ordis ꝑcedat alter termin⁹, ꝑbabilis nõ ẽs ista, ꝓpõ, ꝑbari rõne dictionis exclusiue: ꝫ rm̃ exigẽtia termini ꝑcedẽtis. Ex^m oiꝫ ordinũ. vt nẽcio tm̃ hõ ẽ hõ. oiꝫ hõ tm̃ ẽ aial. ¶ Iliq; ꝓpõ sigſiat ꝑcise sicut est. ꝓria est exponibilis rõne isti⁹ termini, nẽcio. Scda rõne isti⁹ signi, ois. Tertia ẽo est resolubilis: q; particularis affirmatiua. ¶ Oppolita haꝫ exclusiuaꝫ assignanẽ per negõnẽ ꝓpolitã tot exclusiue: vt huius: tm̃ hõ currit: ꝫ dictũ oiũ ẽt ẽ. non tm̃ hõ currit. ⁊ hꝫ duas cãs veritatis oppolitas exponẽtib⁹ exclusiue affirmatiue: vt nihil qõ ẽ hõ currit: vl aliqd nõ hõ currit: ⁊ si vna haꝫ cãꝫ est vera: ⁊ exclusiua negatiua ẽ vera: ⁊ si ambe sunt falſe ipsa est falſa: ſic exclusiua affirmatiua ẽ vera. si ambe exponẽtes sunt vere: ⁊ falſa si vna est falſa. ¶ Exclusiua negatiua ꝫ qua negatio ſegtur notã exclusiõis ẽt exponibilis est: vt tm̃ hõ nõ currit: ſic exponit̃. hõ nõ currit: ⁊ qõlibꝫ nõ hõ currit: ⁊ ita exponit̃. qõlꝫ talis ꝓmi ordinis. Itẽ ſcõi ordinis: vt tm̃ non es aſin⁹. ſic exponit̃. tu non es aſin⁹: ⁊ tu es qõlꝫ non aſin⁹. ¶ Exclusiua ẽo negatiua tertij ordis exponibilis non haꝫ: qa tal ne gatio semp ſegtur ẽbũ ꝓncipale: ſic ⁊ dictio exclusiua: vt. a. ꝓpositio ſigſiat ꝑcise ſic nõ ẽ. ¶ Oppolita haꝫ exclusiuaꝫ negatiuaꝫ vãꝫ silr ꝓ negationẽ ꝑcedẽtẽ ẽ tota: ꝓpositionẽ: vt huiꝰ: tm̃ hõ non currit: ꝫ dictoꝝ ẽ illud: non tm̃ hõ nõ currit: qõ hꝫ duas cãs ẽritatis oppositas exponẽtib⁹ exclusiue negatiue affignãdas ꝑ disiũctiuã. vꝫ. oi; hõ currit: vl aliqd nõ hõ currit: q̃rũ si vna ẽ ẽa exclusiua ista est vera ſic ꝓꝫ dictũ ẽ de oppolito exclusiue affirmatiue. ¶ Ex ꝑdictis ĩsero aliãs ꝛclusiones. Quaꝫ ꝓria ẽ ista: tm̃ hõ ẽ hõ: ⁊ tm̃ nõ tm̃ homo ẽ aial. ꝓria ꝑs ꝑs ꝑ exponẽtes ⁊ vlẽs de terminis trãſpositis. Scõa pars ꝑs silr: qm̃ vna suaꝫ cãꝫ ẽ ẽa. ſaliqd non hõ ẽ aial. Nã hoc ẽ aial demſando asinũ. Et hõc ẽ aliquid nõ homo. q̃ ⁊c. ¶ Scõa ꝛclo. Tu tm̃ es aial: ⁊ nõ tm̃ tu es aial. ꝓria ꝑs ꝑs. nã tu es aial: ⁊ tu non es non aial. q̃ ⁊c. Scõa ꝑs ꝛclonis ꝑs ẽt silr: q; vna causaꝫ est ẽa. ſ. aliqd non tu es aial. ¶ Tertia ꝛclo. A. ꝓpõ ẽ ꝑcise signi-

Pro paro cap. ꝓpõ toto isto ca^o 9°. ꝓa. 10. m. ꝓ^a a. ho. 34. fa. 9^a. 1^a. 2^m cir. sig. ad fo. 15^m. fa. 4^a. ubi. nũc de q Duſdas regula. ſ. ſopo. 29 10. ſ. 6. pn. ꝑ. du. ſolu. ſ. 42. cuſtã cor. 1° cã. 5^a. ſ. cor. 2° con. 4^a. ſ. 12. ꝑn. 4. du. cor. 3^a cã. ſ. lo. ma. 8°. ſ. 5. fa. 2^a. 7^m. ſ. 18. pa. ꝑ. du. 10. ſ. 5. punct. ꝑ. du. ſolu. ſ. 6. 4. 8. tra. lo. par. 4^m. ſ. c. 6. 7^m. Notãdũ ꝓ^o.

Pro paro cap. ꝓpõ 2°.

precise sicut ē. pbaf: ⁊ pono ꝙ. a. sit illa. hō ē
asin⁹: ⁊ isto posito ps pria ps: qm̄. a. ē figmtificās
sicut ē: et. a. non ē non figñans sic̄ ē. pbaf: qz
dc̄ oppositus: ē non figñans sic̄ ē: ḡ. a. non ē
figñans sic̄ ē. ꝓñs falsus: imo ē figmtificās sic̄ ē:
qz ē figñans hoiem cē. Scōa ps ēt ps: qz sui
ꝓtradictoꝛij vna exponēs ē falsa. vz. a. ppo
sitio non ē figñans non sicut est: exquo figñat
4ª ꝛ. hoiez cē asinū. ¶ Quarta ꝛcō. A. ppō pcise
figñat falsus ⁊ ipole: ⁊ tm̄. a. ppō pcise figñat
vex ⁊ nēcium. ꝛ ꝑria ps ps ꝓ exponētes. Nā
a. figt falsus ⁊ ipole: ⁊. a. nō est nō figns falsus
⁊ ipole. pbaf: qz dc̄ oppositū. a. ē nō signifi
cans falsum ipole. ḡ. a. non est figñans falsus
⁊ impole: qđ nō est vex: imo figñat falsum ⁊
ipole: qz figñat hoiez cē asinū. q̄re ⁊c̄. Scōa
ps ēt eodē mō. pbaf. nā. a. est figñans vex ⁊
necessariū: qz figñat hoiez esse: ⁊. a non ē
figñans vex ⁊ necessariū. pbaf: qz dc̄ oppo
sitū. a. ē non figñans vex ⁊ necessariū. ḡ. a. nō
est figñans vex ⁊ necessariū. ꝓñs falsus: imo
a. figñat vex ⁊ necessariū: qz figñat hoiez cē:
qđ ē vex ⁊ necessariū: ⁊ ps ꝓñtia cum priori
bus similibus per istā regulā. ab affirmatiua
de predicato infinito ad negatiuas de predi
cato finito est bona ꝓñtia. quare ⁊c̄.

Mēghus. Notādū 5ᵐ. Pa. 24. pti. ꝓ. ou. solu. ⁊. c. 7. 8 tracto. par. ꝓᵐ.

Tantum duplr̄ simil̄. s. relatiue ⁊ exclusiue. Exᵐ
primū. vt quātū videt sor. tātū videt pla
to: ly tātū, refert ad ly quātū. Exēplū scōi. vt tm̄ sor. cur
rit. Scōo mō accipit in ꝓposito ⁊ nō ꝑ mō. Et affirma
tiua exponit ꝑ duas exponētes: per placentē ⁊ vlem ne
gatiuā sibi correspōdentē. Cuius rō est: qz in tali ꝓpone
exclusiua rōne note exclusionis affirmat subm de pdica
to: ⁊ remouet ab oppōsito subti: aut oppositū pdicati re
mouet a subto: per placētē fit ꝑᵐ: per negatiuā fit 2ᵐ.
Negatiua ꝛo exponit per placentē ⁊ affirmatiuā cor
respondētē. Cuius ratio est: qz in illa negat predicatū a
subto: ⁊ ostendit affirmari de oppōsito subiecti: aut op
positū pdicati affirmat de subto. per ꝑᵐ fit ꝑᵐ. per 2ᵈᵐ
2ᵐ. ¶ Aduerte vlteriꝰ: ꝙ nota exclusiōis facit tres or
dinis ppositionum fm Magrm. Quādo enim precedit
totā ꝓpositionē facit exclusiuā primi ordinis. q̄ ꝛo ca
dit inter subm ⁊ pdicatū facit exclusiuā secūdi ordinis.
qñ ꝛo cadit inter partes pdicati facit exclusiuam tertij
ordinis. Exēplū primi. tm̄ sor. est hō. Exēplū scōi. sor. est
tm̄ hō. Exēplum tertij. sor. est aial tm̄ rūibile. ⁊ exponit
ois exceptiua cuiuscūq; ordinis fit per placentē ⁊ ne
gatiuā sibi correspōdētē. Paulus aūt pergulēsis posuit
quinq; modos exclusiuarū. Exclusiuā enim primi ordi
nis variat 2ʳ ꝙ: vel nota exclusionis cadit supra totā ꝓ
positionē. vt oicēdo. tm̄ sor. currit: ⁊ tunc exponit more
Magri per copulatiuā sic. sor. currit. ⁊ nihil nō sor. cur
rit. ergo tm̄ sor. currit: vel nota exclusionis cadit tm̄ su
pra subm ⁊ nō supra totū: ⁊ tūc exponit sic ꝑ copulatuꝫ.
sor. ⁊ nihil nō sor. currit. ergo tm̄ sor. currit. Et offerūt
isti modi a bimulcē: qz ꝛz illū, qcedit illa ꝛ. tm̄ sor. currit.
⁊ nō tm̄ sor. currit. oato ꝙ ly tm̄, cadat supra subm in ꝑᵐ.
in 2ᵐ ꝛo supra totum. Addit etiā aliuz modū exclusiuē
de quo Magr nō fecit mētionē: cuz nō sit vsitatus: qñ. s.

Notādū 2ᵐ.

Pau. ⁊. pu. ꝓ. ou. to.

Nōadū 2ᵐ.

nota exclusionis cadit iter pres subti. vt sor. tm̄ disputāꝫ
placet: ⁊ exponitur sic. sor. disputans ⁊ non disputans
placet. ⁊ sic qnq; modis variat exclusiuas affirmatiuas.
⁊ sunt alij ꝛtuoꝛ modi in negatiuis ꝓpōnis: negatione se
quēte notā exclusionis. ¶ Aduerte vlteriꝰ. ꝙ qñ oicitio exclusiua cadit supra terminū numeri pl'alis pōt exponi
2ʳ. s. per notā ifinitātē: ⁊ ꝑ notā pl'alitatis: vt tm̄ ouodeciz
sunt apostoli: expon pōt sic. ouodeciz sunt apostoli: ⁊ nulla nō ouodeciz sunt apostoli. ḡ ⁊c̄. ⁊ sic est falsa. alr
sic. ouodeciz sunt apostoli: ⁊ nō plures q̄z ouodeciz sunt
apostoli: ergo tm̄ ouodecim sunt apostoli. ⁊ sic est vera.

Notādū 3ᵐ.

Ritus. Nōᵐ pmū.

In isto cap'o tria facīā. Primo ponā vnuz notabi
le. Scōo arguā cōtra Magrm. Tertio po
nā petitiones. ¶ Quātum ad ꝑᵐ est sciendū: ꝙ iste sunt
dictiones exclusiue. s. tm̄, solus, tm̄mō, solū, solumō, ⁊ ꝑ
cise. Sed ly tm̄, ⁊ ly solus, tenent oupl'r. Unoᵒ adlectiuet
⁊ tūc sunt noīa cathegoᵉ: mō facīētia ꝓpōnē exclusiuā: ⁊
nō habētia vim ꝛfundēdi. Exēᵐ vniꝰ. tu vides tātū spa
tiū quātū sor. Exēplū alteriꝰ. solus sor. cur. ⁊ est sensus
ꝙ sor. ꝙ est solus currit. Alioᵒ tenent ille dictiones ex
clusiue: ⁊ sic sunt termini syncathᵉ': habētes vim ꝛfun
dendi precise per ꝛtiū q̄z signū vle. s. subm cōfuse tm̄ mo
biliter: ⁊ pdicatū ꝛfuse distributiue mobil'r: ⁊ faciūt ꝑ
positionē exponibilē. vt tm̄ hō currit. ⁊ solus sor. currit
⁊ exponunt. vt oicit Magr sic. hō currit: ⁊ nihil nō hō
cur. igitur ⁊c̄. ¶ Quātū ad 2ᵐ argr ꝓ modū exponendi
datū a Magistro. ⁊ ꝑ sic. ista ꝓpōtia nō valet. populus ē
aggregatū: ⁊ nihil non populus est aggregatū. igit tm̄
populus ē aggregatū. Et tū hic argr ꝑz modū Magri.
igit talis modus est malus. ps ꝓpōtia cū m' noni. ⁊ maioꝛ
probat. qz ꝓñs est falsum. vt ps. exquo cumulus grano
rum est aggregatū: ⁊ nō est populus. ⁊ añs est vex pro
ꝑᵃ pte. s. populus est aggregatū. ⁊ 2ᵃ pbaf. s. nihil nō po
pulus est aggregatū: qz da tu oppᵐ. s. aliqd nō ppl's est
aggregatū. ⁊ ps ꝙ hoc est falsum: qz tūc vnū esset multa
entia distīctiua: qđ est falsum. ¶ Pro sol'one bulᵍ arg'ᵗ.
nota ꝙ in exponendo ꝓpōnem exclusiuā affirmatiuam
primi ordinis vbi non est negatio pōt esse error: ideo oi
stingue sic. aut nota exclusionis cadit sup termino ipoꝛ
tāte numerū aut nō. Si ꝑᵐ: pbaf per notā pluralitatis.
Exᵐ. tm̄ tres hoies currunt. expone sic. tres hoies cur
runt: ⁊ non plura q̄z tres homines currūt. igitur ⁊c̄. Si
fm hoc dupl'r: qz vel nota cadit sup termino qui pōt sta
re pro re vna: aut nō. Si 2ᵐ: expone per negatiuā in nu
mero plurali. Exēplū. tm̄ populus est aggregatum. ex
pone sic. populus est aggregatum: ⁊ nulla nō ppl's sunt
aggregatū. igit ⁊c̄. ¶ Similiter dicat de ista. tm̄ domᵒ
aut exercitus est aggregatū. si añs sit ꝑᵐ. tunc expone vt
dicit Magr in textu. ¶ Isto stāte ps solo ad argᵐ. dicit
enim ꝙ nō valet ꝓpōtia illa: qz 2ᵃ exponens nō bñ sumil't
sed dz sic sumi. nulla nō populus sunt aggregatū: que est
falsa. vt ps: qz duo boies de populo q nō sunt ppl's sunt
aggregatū. ¶ Quantum ad 3ᵐ fit ꝑᵃ petitio. An ista sit
polla. tm̄ hō est: ⁊ forte apparet ꝙ sic. Sed argr ꝙ non:
qz ex illa segtur ꝛdictio: qz sequit. tm̄ hō est. igitur nihil
nō hō est: ⁊ segtur: tm̄ hō est. Igit hō est: ⁊ vltra. igit aia
est: ⁊ sic aliqd nō hō est: ⁊ sic segtur ꝙ nihil non hō est: ⁊
aliqd nō hō est. ¶ Respon. ponēdo tres regulas. ꝑᵃ. ois
exclusiua oe 2ᵒ adiacente primi ordinis in qua nulla est
negatio: cuius subm est terminus discretus significās rē
oluisibilē implicat ꝛdictionem. ps de istis. tm̄ sor. est. tm̄
brunellus est. tm̄. a. mā est aut fuit. ⁊ tm̄. b. albedo erit:
qz ex istis sequitur ꝙ partes eoꝝ sunt vel erūt q̄ nō sunt
illud totū. ¶ Scōa regula ois talis exclusiua: cui ꝛ subm
est terminus cōis signs solū res cōpositas ex pāb⁹ essen
tialibus: seu ex mā ⁊ forma implicat ꝛtradictionē. ps de

Petitio ꝑᵃ

Rūsio.

Cōtra Magistrū arguit

istis. tñ bō est. tñ asinus ē ☞. ¶ Tertia regula. Ois talis exclusiua: cuius subm ē terminus cōis mere subalis: ☞ figr rem nō cōpositā ex mā ☞ forma est pollis. ps ō istis. tñ albe. ō est. tñ color: est: quarum nulla implicat ꝺdictionē. ¶ Scōa petitio. An ista sit pollis. tñ bō. ☞ alb⁹. Petitio 2ª. Rñsio.

¶ Respon. ꝙ si ita. sit albus ista non solum est pollis sed vera. ꝙ ista tñ bō. est albus: figr qꝫ tñ bō. est. tñ albꝰ. Cuius rō est: ꝙ cū illo adiectiuo albus: ꝺs ō: telligi aliqꝫ substātiale: vt ps supra: ☞ nullū cōuenīt⁹ius ponit ꝺ illud qꝺ est a pte subiecti. vñ iste sunt simul vere. tñ bō ē color: albus. ☞ tñ albus est colōratus: ꝙ pma subordinat buic. tñ bō est bō. color: albus. ☞ 2ª huic. tñ asinus ē asin⁹ color: albus: nō ni debemus cōcedere istas. tñ bō ē colorat⁹. ☞ tñ asinus est colorat⁹: ☞ ly colorat⁹ est nō adiectiuū sed subst⁹tinū: ☞ figr ꝙ tñ bō est res colorata: qꝫ est falsus. ¶ Et si ꝺ quo exponit ista ☞ consilles. tñ bō. est albus. ꝺ: sic exponit. bō. ē albus: ☞ nihil nō bō. ē bō. albus. igit ☞ ē. cuius exponētes sunt vere. ☞ hoc est ꝺ intētione. ꝓ. M. ☞ Magri in 5° arg⁹ 9ª pmi dubij. ¶ Tertia petitio. An posito ꝙ de holbus currāt tres: ☞ de asinis tres ista sit vera. tñ tres boies currūt: ☞ apparet ꝙ sic: qꝫ nō plures qꝫ tres currūt. ¶ Sed argnīt ꝙ sit falsa: qꝫ sequit. tñ tres boies currūt. igit tñ tria aialia currunt. ps 3ª ista ab ꝺsferiori ad suū supius a parte subti ad. ꝺdita dictione exclusiua sub⁹ectis. ☞ ps falsum. igitur ☞ antecedēs. ¶ Respō. ꝙ 2ª exponēs istius. tñ tres boies currūt pōt ꝺupliciter. 1. improprie ☞ ꝓprie. Si ꝓ⁹ tunc in illa ꝺs poni ly pl'es, qō sit adiectiuū de ly boies. ☞ sic propositio est vera: qꝫ tres boies currūt: ☞ nō plures bomines qꝫ tres currūt. Si 2ª tunc in illa ꝺs sumi ly plura, in neutro gne ☞ sit adiectiuū de ly entia. ☞ ꝓ ō est falsa: qꝫ hꝫ sic exponi tres boies currūt: ☞ nō plura qꝫ tres homines currūt. ☞ nō plura entia qꝫ tres boies currunt igit ☞ ē. vbi ista exponēs est falsa. rñdēdo igit ꝺicit: ꝙ si illa exponat ꝓprie est falsa. si impropie est vera. ☞ ad arg⁹. tñ tres boies currūt. igit tñ tria aialia currunt. ꝺicit ꝙ qñ exclusiua sic ꝓpie exponitur ꝙ non valet ꝓsitia. tenc illud qꝺ nihil placet. ¶ Quarta petitio. An ista ☞ consilles tñ affirmantie. tñ bō non currit. ☞ vñ ꝙ nō: qꝫ verbū ꝑn⁹ negat. Ad boc qꝺ ꝺicit: ꝙ ista est neganda. ☞ ꝓbat arg⁹. sed nō est pure negatiua: cū ex illa sequat sua scōa exponēs: qꝫ est affirmatiua. ¶ Ꝓdo, babilt rñ posset teneri: ꝙ ora. ꝓpō ē affirmatiua. Cui⁹ rō est: ꝙ in istis exclusiuis ☞ in multis alijs ꝓpōnib⁹ exponibilibus: sicut in redupliciatiuis. ops negari nota ☞ nō verbū. Rō aūt huius est: ꝙ credo ralce ꝓponere rōne illaꝝ nota: ꝙ subordiari hyrpothe⁹ ☞ ō sicut ad boc ꝙ hypotheticа sic negatiua ops negaī nota: ita bic ops negare nota. ☞ boc credo ēē ver. supposito ꝙ hypotheticе sint, affirmatiue vel negatiue: cuius opp⁹ aliq tenēt. Petitio 3ª. Rñsio. Petitio 4ª Responsio aliquoꝝ. Rñsio. Doct.

¶ Quinta petitio. An ista sit bona. ps ista. tñ aial est bō igif aial tñ est bō. ¶ Respō. ꝙ sic. vt ps. ☞ ponunt tres regule. Prima ab exclusiua ꝑni oxtimie vbi nulla est negatio ad illā ſcōi valet ꝓsitia. ☞ nō ecōuerso. Exēplū ſeg tur. tñ bō est aial. igif bō tñ est aial: ps nō ſegtur. bō tñ est aial. igit tñ bō est aial: qꝫ affio est vera. vt ps resolnēdo ☞ exponēdo. ☞ ꝓ ista falsitas. ¶ Scōa regula. A tali exclusiua ꝑni oxtimie ad illā tertij nō valet ꝓsitia. vñ non ſegtur. tñ aial videt boies. igit aial videt tñ boiem: qꝫ posito ꝙ gcūqꝫ videt boies: tertiā videat aſinū. ☞ ſic ve: vt ps. ☞ ꝓ ista ſallitas: qꝫ ꝺlibet aial videt nō boies. ꝑi. rem quę nō est bō: qꝫ aſinus: ☞ videt ſimul boiem ☞ nō boiem. ¶ Tertia regula. Ois catbegorica affirmatiua quartiſ cū vna in qua ponit nota exclusionis ꝙdicaro. Exēplū ſegtur. bō est aial. igit bō est tñ aial: ☞ ecomerſo. ¶ Er duab⁹ ꝑmis regulis ſegtur ☞ ab exclusiua ſcōi ad illā tertij nō valet ꝓsitia. ps boc exēplo. qꝫ nō ſegtur. aial tñ videt aſinū. igif aial videt tñ aiīnū. ps etiā rōne: qꝫ si ab illa ꝑmi ad illā ſcōi valet ꝓsitia. vt nic ꝺ⁹ regula: ☞ ab illa ſcoi ad illā tertij valz. apponet et posſea ꝙ ab illa ꝑmi ad illā tertij valeret. Cui⁹ oppm ꝺicit 2ª regula. ☞ ſic iegę affirmatiua ꝑ⁹ aut ☞ ordis ſtat cū negatiua tertij. ¶ Scōa petitio. An ly bō. in ꝺicato istī⁹. tñ aial est ois bō ſtet ꝺistributiue. Et vī ꝙ nō: ꝙ ſunt duo ſigna. ¶ Rñ. ſicet ꝺ ꝙ ſignū vle affirmatiuniū nō ipe dit ꝺistributionē nore exclusionis: nec ecōuerſo. Scōo ꝺ ꝙ ſignū negatiuum ſequēs nota exclusiōis nō ipedit ē⁹ ꝺistributionē. Et⁹. tñ aial nō est aīnus: ſtat ly aīnus. ꝺistributiue.

Manfre. Rotādā ꝑ⁹.

Circa mām exclusiuarum nota ☞ exclusiua determinans ſubm ☞ nō aliunde ipedita nō ſemp facit exclusiuā ꝑni oxdinis. vñ ꝺicēdum bō est aial. volēdo ꝙ ly tñ cadat nō ſupra tot. ꝓpōnē: ſed ſolū ſupra ſubm ☞ ſignificat ꝙ res quę est tñ bomo est aial: tunc talis nō est ꝑni oxdinis nec ꝙ exponēda est modo tacto a Pau. in ſllo loco: ſed ſic reſoluit' boc est animal: ☞ hoc est tñ bō. ergo ē. ¶ aqueler sim ifti. cuꝫ tñ bō est aial: qꝫ est manifeſte reſolubilis: ☞ ex boc pōt cōcedi ꝙ est aliculus quātitatis ſaltē virtualr. dicat ergo ꝙ exclusio cadens ſupra ſubm ☞ totā ꝓpoſitionē nō aliunde impedita facit exclusiuā ꝑni oxdinis. ꝓbabile mō declarādo. vbi autez aliūde ipediret cōtingeret illā ꝑbari rōne illius impedimenti: vt ſic ꝺō. nec tio tñ bō est aial. ꝓbat rōne ꝑni ter mini. ¶ Nota vlterius ꝙ exclusiua ꝑni oxdinis vt ꝑus non exponit per notam alietatis. vñ nō valet arg. a. inſtans est inſtās: ☞ nihil aliud ab. a. inſtāti est inſtās. ergo tm. a. inſtās est inſtās: qm vt ps exposita est falsa: ☞ tamē exponētes sunt vere. ☞ ꝓ⁹ nō est ꝺubiū. 2ª aūt ꝓbat' per ſuū ꝺictoriū ſic. aliqd aliud ab. a. inſtāti est inſtās. ergo aliqd qꝺ est ſimul cū

entia q infinite partes ẽ̃ritatiue ita in quoliber apto ẽ̃,
quo ꝓsupposito ꝓbat̃ ꝑ̃ fic. duo apli sunt apli deit ẽ no
plura entia q̃ duo apli sunt apli dei. adhuc illa est vera:
q illa sua ẽ̃dictoia ẽ falsa. ſ. plura entia q̃ duo apli ẽ̃.
ergo duo ꝑ̃ pmiſſa infinita entia sunt duo apli dei tenen-
do ꝙ totũ sit suc pres collectiue ẽ̃. z oporteret ꝙ plura
entia q̃ infinita ẽnt apli dei: ꝙd ẽ falsũ: cũ infinita nõ sint
ꝑ̃a infinitis: ſiſ. ꝓbant̃ oẽs alie. Sed ſi velles tenere cũ
opione que vult q̃ rales ꝓpones nõ ꝓbent̃ per ly ꝑ̃a
entia, ſed per ly ꝑres, vt ſic ſumat̃ 2ª. ꝓpõ. z nõ plures q̃
duo apli sunt ẽ̃. tunc assignare ꝓpões ẽnt falſe: vt ꝑ̃z.
z tunc ſic võo oporteret tenere ꝑ̃ Pe. Wã. q arguendo
ab ifferioꝛi ad ſuũ ſuprius a parte ſubiecti dictiue exclu-
ſiua addita ſubiectio non valet argm in numero ꝑ̃alis q̃
valeat in ſingulari. C Cõcedit etiã a Pe. W. q̃ pcise est
vnus apls dei: q̃ ex quo illa est in ſingulari nõ exponit
per bãc exponẽtẽ. nihil nõ vnus apls est apls dei: q̃ vera
est vt ꝑ̃z. C Si tũ velles tenere q̃ ẽ̃ talis ꝓpõ in ſingu-
lari nõ bz ſimilem terminũ numeralẽ aut importãtẽ ꝑ̃nci
piũ numeri esſer, ꝓbãda per cauſas veritatis: ſicut etiam
ꝓpõ ꝑalis numeritue illa est ꝑcedẽda ſim Pe. Wã. z
etiã ſm alia ꝙ opinionẽ: ꝙ etiã illa esſet vera. nõ ꝓles apli
q̃ vnus ſunt apls dei. ſua enis ẽ̃dictoia est falſa rõne ꝑ̃-
dicati exiſtẽtis in ſingulari numero: q ſi bene ẽt vera. 2ª.
exponens illa. ſ. z nõ ꝓles apoſtoli q̃ vnus apls est apls
dei esſet falſa: vt ꝑ̃z. tenẽdo ꝙ hec ſit falſa. plures boies
sunt vnus: ꝙ Pe. Wã. illã cõcedat. Aliter tenendo hoc
vltimũ dictũ babes limitare ꝑus ꝺcã de exclusiua in ſin-
gulari numero: q illa ĩelligit ꝙ ũmodo ſubm nõ ꝓsunt
numer aut ꝑ̃ⁿ numeri. C De illa ꝓpõne tũ: tm exclu-
ſiuũ est exclusiuũ. vide Pau. Aene. in ꝑ̃ dubio 4ª. in 2ª. ꝑ̃ⁿ.
vide etiã Pe. W. in cap̃. ꝓpito. vtrũ ẽ valet argm
ab exclusiua ad ſuã vlem. vide Pe. W. in loco allegato.
vide etiã Pau. Ae. in ꝑ̃ dubio 4ª. in. 18. 47. 41. ꝓncⁱᵒ.

Tom. ꝑ̃. fo. 32. da. 3ª. ibi. contra illa.

Notãdũ 4ᵐ. C Nota etiã cãm quare nõ negatio nõ ꝓponit dictionẽ exclusiue habeat ẽ̃tiue, ꝓpõ exponi mõ tacto a Pau. in tex-
xtu cã inquã est illa. nã exqũ remanet dictio exclusiua
nõ negata ẽ̃git, ꝓpõ ꝓbõne reᵐ illius. ideo ẽ̃. C Cauſa
aũt quare q̃ negatio ꝓponit exclusiõni in ꝑ̃ ordine z 2º
non exponit̃. ꝓpõ. Sed ꝓbat̃ per cauſas veritatis ẽ̃di-
ctoie exponẽtia affirmatiuarũ vel earũ in quibus nega-
tio ꝓponit̃. Cauſa inquã est illa, nã cũ copuᵗ affirᵗᵉ ẽ̃di-
car diſiũctiua formata ex partibus oppoſitis: z exclusi-
ua affirmatiua vel in qua negõ poſtponit exponat̃ co-
pulatiuã formatã ex exponentibus. Ideo ſua ẽ̃dictoia
probat̃ per diſiunctiuã formatã ex ẽ̃dictoiis exponen-
tium illarũ cũ aũt ad veritatẽ diſiũctiue affirᵗᵉ ſufficiat
vnã partes ee verã. iõ ille ꝑbãtes ꝓpões vocant̃ cauſe
veritatis: z ſic non est opus ambas illas ẽ̃dictoias esſe
veras: ſed ſufficit vna illarũ esſe verã. merito ꝙ nõ dicũ-
tur exponẽtes: ſed cãe veritatis: z ex hoc fundamẽto ba
bes cãm quare nõ valet argm. hoc currit z hoc est non
currẽs. ꝙ nõ currẽs currit. nã ly nõ currẽs, ſi illa ampliaꝛ
ad ſupponẽdũ pro eo ꝙ nõ est nec erit currẽs. nã dici-
mus ſm opinionẽ cõem ꝙ ſubm iſtius nõ currẽs currit
ampliaꝛ ꝓ eo ꝙ nõ est vel nõ erit currẽs. ꝙ diſiũctum
ſic negatuꝫ equaler copulato affirᵗᵒ de pribus oppᵒⁱᵗ.
Sicut enis copuᵗ negaᵗᵉ ẽ̃dicit diſiumᵗᵉ affirᵗᵉ de pribꝫ
oppᵒⁱᵗᵉ z cõ. negaᵗᵉ diſiũctiue ẽ̃dicit affirᵗᵉ copuᵗᵉ de pri-
bus oppᵒⁱᵗᵉ ita de copulato z diſiũcto ſuo nõ oõm est.
C Et ꝙ hoc ꝑz ſolo oiuz róũ qbᵒ ſolẽt ꝙbari ille negaᵗᵉ
nõ currẽs currit. nõ ẽ erit bõ. nõ ſor. erit fortes. nõ albũ
erit albũ. vñ minoꝛ ꝑtiarg'ᵗ ſupi ꝓmari ꝺbuit ẽ hec.
z boc nec est nec erit currẽs: vel ſi nõ est vel erit currẽs.
Ita tñ ꝙ negõ cadat ſuꝑ totũ diſiũctũ: z tũc illa ſic ſum-
pta. ſ. minoꝛ iplicat cũ ꝑ̃. Et ſic dicas de alijs ſuo mõ ẽ̃.

C Caput vndecimũ q̃rti tracta. ẽ exceptiuis.

Jections exceptiue ſunt iſte, ꝑter
preter q̃ z nili, z differunt eo quia
preter z preter q̃ indifferẽter exci
piunt taz in vniuerſali affirmatiua
q̃ negatiua: ſed nili nõ excipit nili in vniuer
ſali negatiua. vnde ita cõgrue dicitur: nullus
homo preter ſortẽ currit. ſicut omnis homo
preter ſor. currit. non tamẽ congrue dicitur.
omnis homo nili ſor. currit. vbi cõgrue dice
ret nullus homo nili ſor. currit. C Excepti-
ua affirmatiua exponit ꝑ duas exponẽtes.
In quaꝛ prima negaꝛ predicatũ a parte ex
tra capta. In ſcda vo affirmaꝛ predicatũ vni
uerſaliter de ſubiecto ſumpto cũ parte extra
capta ifinitata. vt omnis hõ preter ſor. currit:
ſic exponit. ſor. non currit: z o is homo non
ſor. currit. q̃ ẽ̃. C Exceptiua vo negatiua ſi
militer exponit ꝑ duas exponẽtes. In quaꝛ
prima affirmaꝛ ꝑdicatũ de pte extra capta.
In ſecũda vo negaꝛ vniuerſaliter a ſubiecto
ſumpto cũ parte extra capta ifinitata: vt nul
lus homo preter ſor. currit: ſic exponitur. ſor.
currit: z nullus homo nõ ſor. currit. ergo ẽ̃.
C Notandũ q aliqua ẽ exceptiua ꝓpria:
aliqua impꝛopria. Ad exceptiuã ꝓpriã duo
requirunt ꝑncipaliter. Primus q id a quo
fit exceptio ſtet ꝑ̃ſe diſtributiue. exquo ſe
quitur q iſta est impꝛopria. aliqs homo pre
ter ſor. currit. Secundo requiritꝛ q pars extra
capta ſit terminus ifinitoꝛ ad illud a quo fit ex
ceptio: exquo ſequit̃ q hec ẽ impꝛopria. ois
homo preter hoiez currit: ſed hec ẽ ꝓpria.
omnis hõ ꝑter ſor. currit: quia bene bz iſtas
duas ꝓditiones, vt ꝑ̃z. C Preterea ẽ notãdũ
q quelibet exceptiua negatiua conuertit cũ
exclusiua affirmatiua: cuiꝰ ſubiectum ẽ pars
extra capta: z predicatũ ẽ terminus compoſi
tus ex predicato z subiecto exceptiue ſic pte
cise ſupponẽte. vnde bene ſequitur: nihil pre
ter ſor. currit. ergo tm̃ ſor. currit: z ecõuerſo.
Et notãter dicitur: predicatum est terminus
compoſitus ex predicato z subiecto excepti
ue: quoniã non ſequitur: nullus animal preter
hoiez ĩtelligit. ergo tm̃ homo intelligit. An
tecedens enis ẽ verum: z ꝑ̃ſis falſum: ſed bñ
ſequitur. ergo tm̃ hõ ẽ̃ial intelligens. Dice-
bat etiã ſic precise ſupponẽte q: non ſequit̃.
nullus hõ preter ſor. currit. ergo tm̃ ſor. ẽ hõ
currens: ſed ſolũ ſequitur. ergo tm̃ ſor. ẽ aliqs
hõ currens. Dato enis ꝙ de ſpecie humana

ꝑ̃ paro cap̃. ꝓto toto tito ca° erõ ꝓba. to. ma. ꝑ̃. fo. 38. ea. ꝑ̃ dictionibꝫ exceptiuis vſq; ad fo. 34ᵐ. ſa. ꝑ̃. ſ. ſopꝛ. 40. to. ſ. 8. pn. ꝑ. ou. to. ſ. ꝙ. pn. 3. ou. to. ſ. 24. pn. 4. eu. Et ꝙ illis de ꝓterito vel ſ futuro vide to. ma. ꝑ̃. fo. 40. ea. ꝑ̃. 3ᵐ. 2ª paro cap̃.

3ª paro cap̃. Notãdũ ꝑᵐ. Pau. ſopꝛ. 40. cõ. 4. ibi ut ſcilicet cõ-

nō curreret aliquis masculus nisi solus sor. sed cū hac multe mulieres curreret: tūc hec est vera. nullus hō pter sor. currit: z hec simi liter tm̄ sor. est aliqs homo currens: sed hec esset falsa. tm̄ sor. est hō currēs. ¶ Ex his ise ro aliq; ꝯclones: quaꝝ prima ē ista. hec ꝓpia non valet. Omnis hō pter sor. currit. ergo ois hō pter homines currit: q; asis est vna exceptiua propria: z ꝓsequēs nō. ¶ Secūda cōclusio. Omne aial preter antechꝫistum est aial: z tm̄ nō oē aial preter hoiem est aial. ꝓia pars ps ꝑ exponētes: qm̄ antechꝫis nō ē aial: z oē aial nō antechꝫis est aial. ergo z̄c. Scōa pars etiā, ꝑbat: q; si non: ꝺetur oppositū. oē aial pter hoiē est aial: z ps ꝙ prima exponēs est falsa. vꝫ. hō nō est animal: z ꝑ ꝑia exceptiua cuius est exponēs est falsa. Ex qua cō clusione segtur ꝙ nō ois exceptiua ꝓpria re pugnat sue ꝓiacētī: cuius oppositū cōiter ꝺi cit: z hoc ꝓ: qm̄ quelibet istarū est ꝺa. omne aial est aial. z oē aial ꝑter antechꝫistū est aial. ¶ Tertia ꝓclo. Tu nō ꝺifferes nisi ab asino: z tū tu ꝺifferes a capra. Scōa ꝑs est manife sta: z prima ꝓbat. tu ꝺifferes ab asino: z nō ꝺifferes ab alio ab asino: q; ꝺ ſic, ꝑbat: qm̄ ꝺeſt oppositū. tu ꝺifferes ab alio ab asino. g̃ tu nō es aliud ab asino. ꝑs ꝑia ab exposita ad vnaꝫ suaꝫ exponentiū. ¶ Quarta conclusio. Tu vides omnes homines q̃ sunt in ista domo ꝓter sortes. z tū nō vides aliquē hominē. nec aliquos hoies, ꝑbat: z pono scōaꝫ par tem ꝓclonis: cū hoc in domo ista sint ꝺecem hoies nouē mulieres z vnus masculus: quē nō videas: ꝺs bene oēs mulieres. isto posito ꝑs scōa ꝑs ꝓclonis: z prima ſilr assignādo re gulā exceptiuarū: q; ois ꝓpō affirmatiua in parte vera z in parte falsa pōt verificari ꝑ ex ceptionē partis falsē isto ꝓsupposito. hec est falsa. tu vides omnes hoies q̃ sunt in ista do mo ꝓcise ꝓsorte. ergo pōt verificari ꝑ ex ceptionez sor. sic ꝺicendo. Tu vides omnes hoies q̃ sunt in ista ꝺomo. ꝓter sor. g̃re z̄c.

¶ Pro arg. capti.

β^a ꝓclo.

2^a ꝓclo.

¶ Pau. ſuppo. 6.o.4^m. log. ma. 1. fo. 19. ſa. 3^a. ſub. 1^a regula.

3^a ꝓclo.

¶ Pau. ſuppo. 6.o.4^m. in tra. ad obie. 3. lo. ma. 5^a. fo. 39. ſa. 4^a. ſub. 2^m.

[4^a ꝓclo.

¶ Pau. lo. ma. 5^a. fol 31. ſa. 4^a. ibi. 5^a ſta.

¶ Pau. ſuppo. 5.o.ꝓma.

¶ Pro arg. 1^m

¶ Pro arg. 2^m

¶ Pro arg. 3^m

¶ Pro arg. 4^m

¶ Pro arg. 5^m

¶ Pro arg. 6^m

¶ Pro arg. 7^m

¶ Pro arg. 8^m

¶ Pro arg. 9^m

¶ Pro arg. 10^m

¶ Pro arg.

Argui. 1°

barur: q; sue exponētes essent vere: vt patet exponendo. ℂ 2° arguit sic. dato stio mō. segt' ꝙ posito ꝙ tu videas oēs hoies q sunt in ista domo. z sor. sit forte: q; nem tu nō videas: ista esset vera. tu vides oē hoies existētes i ista domo ꝑter sor. z tu ista a nullo cōcederet. igit' talis modus malus. ꝑz ꝓna cū minori. z maior. ꝑbat: q; exponētes sunt ℞. tu nō vides sor. tu nō vides sor. existes in ista domo. z tu vides oēs hoies existētes i ista domo. nō sor. vt ꝑz. ℂ 3° arguit. ꝙ ps extra capta non cōstat cū fuse nō mobili: q; si staret illo mō. tūc valeret ista ꝓna. omne animal ꝑter hoies est brutū. igit' oē aial ꝑter hoies est brutū; sed hec nō valet. igit' nō stat ps extra capta i illo mō. ꝓz ꝙ cū maiori: q; ibi arguret' ab inferiori ad suū supius ꝓ fuse ēm mobili. z maiori. ꝑbat' ꝙ illius ꝓtie ānis est vera. z ꝓis falsa. cū ista exponēs sit falsa. vt ꝑz. ℂ Ad 1ᵐ dicerat' ꝑe. Mā. q; illa est falsa. oē aial ꝑter lapidē currit. z dicerat' ꝙ vna exponētiū ē falsa. z q; illa nō exponit' sicut dicit Paulus. fed exponit' ꝑtes. ℞ᵐ. oē aial ꝑter lapidē currit. exponit' sic. oē aial nō lapis currit. z lapis nō currit. z lapis ē aial. vbi 3ª exponēs est falsa. z ista solo apparet mihi bona. z ē tua expōtō. ꝙ mō dū Magist' i vic nō ꝑt euitari q; illa z dedat' qua ratiōe cōcedere mihi nō placet. ℂ Sed tu dices: ēm Magistrū illa nō est ꝓpha. hoc nō soluit arg'm. q; exponētes sunt vere. ℂ Sed forte vices alit'. q. Magt' vult q; subintelligat' 3ª exponēs: sicut dicit Pe. ma. Illud nō est verū. q; si velket hoc. tūc de itēriōe sua ifert' repugnaret. oē aial ꝑter an techim est aial. z antechim nō est aial. q; ꝙ ꝑ ēm cū nō re pugnāt. vt ꝓ infra in 2ª petitiōe. ℂ Ad 1ᵐ rīō' ꝺ̄o silr. ℂ Ad 2ᵐ nō ꝙ ps extra capta stat ꝓ fuse ēm mobili. z cū dō ꝙ illa ꝓna ꝺ̄eberet valere. q; ea' hoc. z ad regulā cuz dō ꝙ ibi arg' ab inferiori ad suū supius ꝓ fuse ℣. dō ꝙ nō arguit' oino affirmatiue cū arguat' cū ly ꝑter. includēte negatiōē. vt ꝑz: z ita nō ē ꝛ regula. ℂ Quātū ad 3ᵐ fuit ser' petitiones. ꝺ̄ā ista sit. ꝓba. oē aial ꝑter lapidem est subā. ℂ Ad 3ᵐ ꝑe. mā. q; licq; ista sit ꝓa. q; ista nō regulat ad exceptiua. z est ꝑfecta. o io z ꝓpōs. z falsa z impossis. vt ꝓz exponēdo ēm ipm z hoc credo ē ℣ rūtū ēm Paulū. q; illa est ip totꝑdicat vt ꝓz ex dictis suis. ℂ 2ª petitio. an exceptiua repugnet fue ꝑacti. ℂ Rñ' ēm ꝑe. Mā. q; ic. vbi in exceptiuis non ꝓnat aliud ſsit cat hegoremat. vt ꝑz ex suis exponētib' ℣rū ister repugnāt. oē aial ꝑter antechim est aial. z oē aial est aial. z ꝑ ꝓplicat ꝺictionē vt ꝑz ꝓ suas exponētes. Sed ēm Magīm dī ꝙ exceptiua nō repugnat ꝑacti. vt ꝓz ab eo in textu. z ideo nō est de intētione sua ꝙ in exponēdo ſubditellig at' 3ª exponēs sicut dixit ꝑe. mā. ℂ 3ª petitio. an exponēdo ista. omne aial ꝑter bouē currit. Lui' ꝑo extra capta est terminus cōis in 3ª exponēte. ꝙ debeā remouere ꝑdicatus a pte extra capta vt vel ꝑticulariter. ℣bi gra. vrū debeā exponere sic. nullus bos currit. z oē aial nō bos currit: vel dicere: bos nō currit. z oē aial nō bos currit. ℂ Rñ' ēm Pau. arg'to 8° primi dubij. ꝙ ꝑdicatū ꝺ̄s remouēri vl a pte extra capta. sed ℣ nō credo: ēm ti Ochā ca° 18° scōe ꝑtis ꝺ̄ oppo'm. ſ. ꝙ ꝺ̄s remouēri ꝑticulariter. tene illud qō ꝑz. hoc ti scias ꝙ ſ tenēs ꝑainum babes dicere ꝙ ps ex capta supponit magis ꝓ fuse in exponēte ꝙ in exꝓsitatꝙ in exponēte distributiue: z in exꝓsita confuse tm mobili. ℂ 4ª petitio. an ista ꝛcio sit posita. nu ieipis scire oēm. ꝓnē ꝑter. a. z nu tu incipis scire. a. z apparet ꝙ nōiq; sequit. nu incipis scire oēm. ꝓnē ꝑter. a. igitur tu non incipis scire. a. ab exꝓsita ad exponētem. ℂ Rñ' ēm ꝑe. Mā. q; illa ꝛcio est posita z vera. posito isto casu ꝙ sint solū tres ꝓnes in mundo. ꝺ̄ne Xe quas incipias scire ꝙ positione ꝺ̄ ſsenti: sed tertia que vocet a. sit falsa: z imediate post boc erit vera. z scita a te. tunc ꝓz ꝙ ꝺ̄a pars ꝛcionis. a. tu incipis scire. a. z ꝓma. ꝑbat. ꝙ tu incipis scire oēm. ꝓnē ꝑter. a. q; nūc tu incipis scire oēm. ꝓnē nem ꝑter. a. vt ꝓz. z nō imediate ante boc scisti oīnes ꝓnē ꝑter. a. vt ꝓz. igit' ꝛc. ℂ Et ad argum ēti in oppositū dī ꝙ ibi nō arguit' ab exꝓsita ad exponētē. q; illa nō ꝺ̄s exponi rōne exceptiue. sed rōne de ly icipit. ℂ Et si dicit. igit' ſtabit ista ſimul. tu incipis scire oēm. ꝓpositionē ꝑter. a. z tu icipis scire oēm. ꝓpositionē. z nō non repugnabit exceptiua ꝓacti. cuius oppositum ostit ꝑe. Mā. Rñ' ꝙ in ſtie. ꝓpositū? que non ſunt pure exceptiue non cīt incōnictes. vt ꝓz in ſcōa petitiōe. ℂ 5ª petitio. quo ꝙbat ista. nō oē aial ꝑter lor. currit. ℂ Rñ' ꝙ ñ ly nō. neget totā ꝓpositionē. sed apparet ille ꝺ̄s ꝓbari per ꝛtradictorium. vt ꝓz. ℂ 6ª petitio an valeat ista. omne aial ꝑter antechim ſsit animal. igit' omne aial ꝑter boies est aial. z apparet ꝙ ric. q; arguitur ab inferiori ad ſuprius ꝓ fuse ēm mobili. z ꝓ affirmatiue. ℂ Et alia pte apparet ꝙ nō ꝙ ēm Paulū antecdens est verum. z ꝙ quo ad ſallimuēti ꝓma ista exponēs sit falsa. ℂ Rñ' ꝙ non valet. ꝓnia. z ad regulas ꝑtet ſolutio ſuprā quia regula ſut elligitur ꝙ arguatur ſine negatiō. ne tam implicite q; explicite sequaliter non est ibi.

Ad 1ᵐ

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Paulo ma. p°. fol. 4°. f. ꝓma 4ᵃᵉ.

Ràñio Pau. ſoppi. 4°. f.ª

Circa

caplm exceptiue. ꝓpōis aduertēdū est ꝙ ly nō ita cōiter dicat. z distinguat: posſumus ſi in. ꝓsito distīnē dare ponere ꝙ aliq; est exceptiua ꝓmi ordinis. z aliq; ſcōi. Exceptiua ꝓmi ordinis est illa cui' ꝓbatio icipit a ꝓcione exceptiua sue cui'? ꝺdictionis ſic ꝑbat. ℞ᵐ vt dicēdo. ois hō ꝑter ſoꝛe currit. nullū aial ꝑter boies. ſtelligit. nō de aial ꝑter asinū est ſrīoale. Exceptiua aūt ſcōi ordinis est illa cui' ꝓbatio icipit ab alio ſigno ꝙ ab exceptiua ꝺictionem vt ꝺicēdo. ois hō videt oēm asinū ꝑter brunellū. tu ſcipis scire oēm. ꝓnē ꝑter. a. ꝛc. ℂ Primissa distinctione ꝺico ꝙ Pau. ꝓncipalr intēdit de exceptiua ꝓmi ordinis. Exceptiua aūt ſcundi ordinis cōsideran ſito mō ꝙ facta. ꝓbōne. ꝓpōnis talis ꝙ primoo terminoo. ꝓbables includit illa tāde ali quā exceptiuā ꝓmi ordinis. ꝓbādā nō ꝺeclarato: vt ꝺicēdo. ois hō videt oēm asinū ꝑter brunellū. ꝓbat' ſic. vlis affir'ā. ꝓbāc ſua ꝓiacētē. ois hō videt oēm asinū ꝑter brunellū. q; ꝙ in hac resoluit: z hoc videt oēm asinū ꝑter brunellū. z vltimo loco illa tāde ꝓbat' rōne dictionis exceptiue vt ſicꝺ nō videt brunellū. z ꝺ videt oēm asinū nō brunellū. ſ. ꝛc. Sed illa nō ē ꝓncipalis. ꝓbatio ꝑne. ꝓpōnis. Sed a ꝓ ad vltimū deueniuntur in tādē. ꝓbōne. Pau. ergo ꝺicēs exceptiua ē. ꝓbādā modo ꝺicto. ſ. Intellexit mediate vel imediate. z illa ꝺistinctio ꝓsita ꝺ̄s ℞tatem nō ſolū ꝛe exceptiua. ꝓpria. ſ. ē ꝛe ip ꝛopria. ℂ Quid sit exceptiua ꝓpria ꝺeclat' a Pau. in textu. ꝛe hac paulo ꝓst ꝺicet. ꝓo hac distīnē vide. Pau. ve. f. 4° ꝺubio 4ᵗᵉ in 2ª ꝓncipali. ℂ Nota vltertus ꝙ in ꝓpōne exceptiua ꝓmi ordinis. ꝓbabili ꝓmus termin? ꝓbabilis est ꝺictio exceptiua: z ex illo loco habes nō esse vl vcꝛ ꝙ a ꝑ termino. ꝓpōnis sit inchoāda. ꝓpōnis. ꝓbatio. ꝺō ois hō ꝑter sor. currit. talis nō ꝓbat' rōne illi? termini. cio. aut rone illi? termini. hō. is rone ꝺictionis exceptiue sequētis. ꝺō ꝙ ad. ꝓbōne talis. ꝓpōnis ꝺicto exceptiua est vlr ꝓmus termin? z ideo oī ꝙ a ꝑ termio vlr talis est inchoāda. ꝓpōnis. ꝓbatio. ℂ Nota vlteri' ꝙ exceptiua. ꝓpositio merito. ꝓbat' ꝙ cgōne ſſinitātēmon aūt ꝓmo. dū alicuans aut ꝺuo. q; in casu ſtaret exponētes ex veras exposita ex tres falsa. ꝓbat'. ꝓnat' enī. ꝙ ſ. ad ꝓbendi. est hō ꝑter sor. in quo ꝛpe curret sor. ꝛ postea currēt boies. q siubaunt' post morte sortis: z ꝓnat' ijm mori in fine. a. vis: quo posito illa exponēda. ꝓpositio manifeste est falsa. ſ. nullus homo ꝑter sor. currat: z tamen illa ꝓnia exponēs est vera. sor. currat. etiam secūda exponēs esset

Argui. 2°

Argui. 3°

Petitio 5ª. Ràñio. Petitio 6ª.

Petitio 1ª

Ràñio.

Petitio 2ª Ràñio.

Petitio 3ª.

Ràñio. 4ª. 2cio.

Petitio 4ª

Ràñio.

Mārc. Rotādi 5ᵗᵉ.

Rotādi 1ᵐ.

Rotādi 3ᵗᵉ.

vera si sumeret cum nota alietatis. s. nullus homo alius a so. currere sua enis cõtradictoria est falsa: z per hoc babes q illa ꝓpositio. a nllo nisi a capra z asino differs: nõ est sic exponẽda: a capra z asino differs: z a nullo alio ab asino z capra differs: g a nullo nisi ab asino z a capra differs: quere est sla: z exponẽtes sunt ve. z pria ps. scda autẽ sic ꝓbat: dek eius ꝑdictoriũ: ab aliquo alio q capra z asino differs. g capra z asinus sunt aliq d. nã ly alio, q ẽ pri/mus terminus ꝓbabilis in illa ꝓpõne exponit ply/aliqd: vt notaui in capl'o ꝓpio: expsita tñ ꝓpõ est manife ste sla. ideo rẽ. ¶ Aduerte vlterius q Pet. Man. tenet Notãdũ 4m pro fũdamẽto q exceptiua affirmatiua est extra captio partis subiectiue a suo toto in modo: vl sub alijs ẽbis. ẽ extra captio iseriozis ad bonũ sensus a suo supioi: vñ vi/tuere q ad exceptiuã ꝓpriaz: ꝑter ꝯditiones positas a Pau. regrat partẽ extra captã cõtineri sub parte a qua fit exceptio. Ideo ille nõ sũt ꝓprie exceptiue. ois bõ ꝑter antechrim est aial. ois asinus ꝑter aial est irrationale. ois bõ ꝑter lapidẽ currit: nã antechris nõ ꝓtinet sub boie cũ nõ sit: nec aial sub asino. Ideo p dictionẽ exceptiuam in/istis ꝓpõnibus denotat fieri exceptio que nõ est: tõ tales nõ sunt exceptiue ꝓprie. ¶ Propter hoc fundamẽtus ts ꝑe. Mã. in exponẽdo dictionẽ exceptiuã vltra exponẽ/tes quas ponit Pau. addẽdã ẽ vnã aliã in qua denotet ptẽ extra captã ꝓtineri sub pte a qua fit exceptio. vt võo nullus bõ ꝑter antechris est: sic est exponẽda: antechris est z nullus homo nõ antechristus est: z antechristus ẽ bõ. ergo rẽ. z p B potuisset cuitari argm ꝺ illa. nlls bõ ꝑter aial currit: nõ sumẽdo hãc aial ẽ bõs tanq aliqd ꝓtentũ sub boie. ¶ Ulit ẽt Pau. ve. in 8e primi dubij 4rc in 4e: ꝯne q in exponẽda exceptiua negatiua ꝓpria sit sumẽda ꝑte expo/nẽs in qua ꝑdicatũ vle remoueat a pte extra capta: vt di cẽdo, nullũ aial ꝑter boies currit: ꝑe exponẽs ps ẽ ls. ni/hil q ẽ bõ currit: ts oppositũ istius posset ꝓbabiliꝛ susti/neri. ¶ Aduertevlteri? wato q ego z tu curram? z oẽs Notãdũ 5m. alij boies currãt illa exceptiua est falsa ois bõ ꝑter nos currit ꝓ illã exponẽtẽ. ois bõ nõ nos currit: nã tu es bõ nõ nos: z tñ nõ currit: ts volẽdo sumere exceptiuã verã per exceptiones illoꝝ suppositoꝝ pro qbus falsa est illa vlis. ois bõ currit: ops sumere sub disiunctione illa sup/posita rẽ. vt i illa ops dicere sic. ois homo ꝑter te vl me currit: z ita dicat de oib? aliis ꝓnibus: z teneat ẽ pro vna ꝯne: ts cã istius est illa q̃ assignaui circa tertiã con/clusionẽ i capto cõparatiui gradus. s. qñ signũ distribu/tiuũ nõ alibi impeditũ cadit supra disiũctum: tũc seq/tur verificatio pro vtraq parte disiuncti si ꝓpõ ps esse vera. nõ sic aũt facit qñ cadit supra copulatũ: q tũc suffi cit ẽ ficatio pro vna parte: cũ g in exponẽdo exceptiuã vtamur negatione infinitãte: que est signũ distributiuũ vbi acceperim? plura rẽ. ops sumere disiũctũ sequẽs ne gationẽ infinitãtem: q requirit verificatio ꝑ quolibz ta/li excepto: q nõ fieret ꝑ copulatũ: z ꝑ hoc fundamẽtũ ps q vbi ponat' q nõ sint in rer. nã nisi tria a alia. s. tu, asin? z capra: ps q illa ꝓpõ est falsa: a nullo aiali nisi ab asino q̃a capra tu differs. lꝫ. n. exponẽs: a nullo aiali nõ capra z asino differs: est falsa: nã ab asino differs: q nõ ẽ asin? z capra. Ista tñ esset vera nullo aiali nisi a capra vl asino differs ꝓpter negationẽ infinitãtẽ que in exponẽte cadit Notãdũ 6m supra disiũctũ. ¶ Circa ꝓmã, ꝯnẽ nota q nõ valet argm. ois bõ ꝑter so. currit. g ois bõ ꝑter boies currit: q ls ar gnat ab inferiori a sũ supius: tñ nõ arguit rõne totiꝰ extremi: q requirit vt argm valeat. ¶ Circa scdas ꝯnẽ no Notãdũ 7m. ta q ipsa est falsa 5m Pe. Mã. q ex ipa segtur antechris esse aial. Pau. tñ nõ isequtur tale fundamẽtũ: qõ tñ bonũ est ideo rẽ. Illud tñ qõ subiungit Pau. in ꝯne q aliq est exceptiua que nõ repugnat sue ꝓpacẽti põt ꝓbari: etiã in bis in qb? ps extra capta supponit pro aliq exste. vt di cẽdo: tu nõ differs nisi ab asino: q pono q sciας. a. ꝓpõ/nẽ z. b. sed. b. p remotionẽ ꝺ̃pteriti: z. a. sciας p remotio nem de ꝓsti: tũc ps q ꝓincipis scire oẽm ꝓpõnẽ: q icipis scire. b. ꝓpõnẽ: vt ps: non tñ incipis scire oẽm ꝓpõnẽ: q nunc nõ scis oẽm ꝓpõnẽ: q nescis. a. z imediate post in/stãs qõ est ꝓsis scies oẽm ꝓpõnẽ: q et scies. a g rẽ. vl alr q nũc scis oẽm ꝓpõnẽ: z imediate ante instãs qõ est ꝓsis nõ sciebas oẽm ꝓpõnẽ: q nesciebas. b. ꝓpõnẽ. g rẽ. tu i/cipis scire oẽm ꝓpõnẽ ꝑter. a. nã ꝓpacẽs ꝓme ẽt est ẽ a. s. tu differs ab asino: z exceptiue scde vere in casu: est etiã ꝓpacẽs ẽ a in casu. s. tu icipis scire oẽm ꝓpõnẽ. ¶ De ex/ceptiua ꝓmi ordis eẽt difficilius repire exẽpluꝫ respectu partis ẽ capte supponẽtis pro aliquo. ¶ Circa tertiaꝫ Notãdũ 8m ꝯnem nota q Pau. in exponẽdo illã vtit exponẽte non ꝓpria. s. tu nõ differs ab alio ab asino: ſz magis ꝓprie di/cendũ est. tu nõ differs a nõ asino: ita q negatio infinitãs cadat in exponẽte supra id supra q cadit dictio excepti/ua in expsita: nõ. n. ꝺ̃s sumi nota alietatis: sicut etiã fuit Notãdũ 10m notũ prius. ¶ Aduertevlteri? circa eãdẽ q subintelligẽ dus est in illa ablatiu? casus sequẽs ly differt, a q sumaꝫ tur exceptio: vt sic explicãdo. tu non differs ab ente nisi ab asino: i q̃ ly ente: vt ps: supponit determinate rõne il/loꝝ signoꝝ rẽ. ¶ Ex quo babes q illa exceptiua ipro/pria est: cũ fiat exceptio ab aliquo supponẽte determina te: vt iam notaui. Ad exceptiuã ꝓpriã requirit distribu tio partis a qua fit exceptio. ¶ Et ex bis babes q nul/la illarũ ꝓsiarũ valet. tu nõ differs a non asino. capra est nõ asinus. g tu nõ differs a capra: arguit enim iplicite a supioi nõ distributo ad inferius: qõ ps sic explicãdo. tu nõ differs ab ente nõ asine: capra est nõ asinus. g tu non differs a capra: vbi ps q tam ly ente, in asite q̃s ly capra, in ꝯite determinate supponũt: rõne duoꝝ signoꝝ: z per hãc fundamẽtũ non valet illa ꝓsitia. tu differs ab asino: asinus est nõ capra. g differs a nõ capra: qa resoluit ꝓpõ illius ꝓsitie in hãc. tu differs ab ente nõ capra: vbi ly en/te, distribuit rõne vnius signi rẽ. Ideo arguit ab iferio ri ad sũũ supius distributiue. ¶ Ex babitis segtur q nõ valet ille modus arguẽdi. tu non differs nisi ab asino. g a nullo alio ab asino differs. arguit enim a termino sup ponẽte determinate: illo. s. termino ente virtute aliter iclu/so in antecedẽte ad eũdẽ distributiue sumptum: dicendo enim a nullo ente alio ab asino differs: ly ente, distribui/tur: vt ps rẽ. ¶ Infert etiã aliud q nõ semp in ꝓpijs ter minis: valet argm ab exceptiua negatiua ad exclusiuã affirmatiuã: nõ enim segtur. tu non differs nisi ab asino. ergo ꝑcise ab asino differs: q? asis est verũ: z ꝓis falsuꝫ: z dicas q si isti exclusiue: tm ab asino differs: corrũdet Notãdũ 11m aliq exceptiua: maxime est illa: a nullo nisi ab asino dif/fers. ¶ Ulteri? circa ꝯnẽ tertiã aduerte q illa est nega tiua. Ideo nõ exponitur rõne de ly differt, negati: sed so/lum rõne dictionis exceptiue: z per hoc babes q ls ꝑe. Mã. neget hãc. tu differs ab oi boie ꝑter q̃ a ter: z alias ꝓis ẽs cõiter ꝛcessas: q etiã vt ipe dic: ꝺ̃s exponi rõne de ly differs: cui? rõne exponẽtes: vl saltẽ aliq illaꝝ est sal/sa. fil'r illa: z ois bõ ꝑter te est: q asserit te ẽe: tñ recte ꝛce dit hãc: nõ differs nisi ab asino: cũ illa sit negativa nõ q/bãda rõne de ly differt quetñ vbi sic ꝓbaret: nõ ꝛcede/ret. ¶ Circa 4am z vltimã ꝯnẽ nota q ipsa nõ vi: secure Notãdũ 12m posita: q ls ꝛcedamus masculinũ genus in pticuli nume/ro ꝛcipere femininũ. hoc tñ non pot facere nisi supponat pro vtroq. Ideo dicẽdo. tu vides oẽs boies q sunt in il/la domo ꝑter so. ly homines, non supponit in tali pro vtroq sexu: cum excipiatur ille masculinus pro quo debe ret supponere. s. so. Ideo Pet. Man. istam propositio/

BIBLIOTECA NAZ ROMA VITTORIO EMANUELE

né ẽ silee aliaꝫ absolute negat: vide eum in caplo. ꝓpo: vide Tat. in 4 sophismate illo. S. ois bo ẽ vn⁹ solus bo: de illa. ꝓpone. ois bo ꝓter so. excipit: vtrũ sit vã vel possibilis: vide qd dicat Pe. Dza. caplo. ꝓpo: ꝛ Pau. Ge. in octauo principali primi dubij 4ᵘᵉ. ¶ Nota vltimo ona quẽ ꝑdicta sunt itelligunt de dictione exceptiua exceptiue tenta. Sta cui pot aliis modis teneri. Aliqñ etiam tenetur adã⁹: vt dicẽdo: tres boies ꝓter so. ſ. vltra so. nõ cõputãdo eos) currũt. Aliqñ dño negarine tenet ꝛ in tali sensu pot concedi q ois bo ꝓter lapidẽ aut chimeras est aial: sic de exceptiones nõ ꝓtinent ꝓposito nostro: distinctionẽ hãc ponit Pe. Dza. in caplo. ꝓpio ꝛc.

Notãdũ 1ᵐ

¶ Cap. quedecimũ q̃rt tra. de reduplicatiuis.

Reduplicatiua exponit ꝑ tres/ expo nentes: in quarũ ꝓma ꝑdicat affirmatiue terminꝫ reduplicatus de subito. in scõa ꝑdicatur ꝑdicatus de eodẽ subito. i tertio ꝯo ꝑdicatur idẽ ꝑdicatũ cõditionalẽ ꝺ termino reduplicato ꝑ terminũ trãsceꝺẽtẽ. vt so. iꝛ̃gtũ hõ ẽ aial: hic exponitur. so. est hõ. ꝛ so. est aial: ꝛ si aliqd est hõ illud est aial. q̃ ꝛc. Et ita cũ termio vlt aut in definite tẽto: vt ois hõ iꝛ̃gtũ aial est suba. sic exponitur. ois hõ ẽ est aial: ꝛ ois hõ ẽ suba: ꝛ si aliqd est aial: istud est suba. q̃ ꝛc. ¶ Reduplicatiua negatiua: cꝰ negatio ſeqt notã reduplicatiõis: ſi ẽ exponẽda: ſ. ꝑbda ꝑ suũ ꝺictoriũ: vt sepe dcm est. ¶ Ex ꝑdictis infero aliꝗs cõclones: quaꝝ. ꝓma est ista. Aliqñ in q̃tũ ꝙuenit: differũt: ꝓbat: aliqua ꝙuenũt ꝛ aliqua differũt: ꝛ si aliqꝫ ꝙuenunt illa differũt. q̃ ꝛc. ꝑs ꝓtia ab exponẽtiꝫ ad expositã ꝛ tertia ꝑs aũtis. ꝓbatur: qm̃ si aliqꝫ ꝙuenunt illa sunt: ꝛ si illa sũt: sunt distincta: ꝛ si sunt distincta: differũt: q̃ a ꝓio ad vltimuꝫ. si aliqua ꝙuenũt illa differũt. ¶ Scõa cõclo. Quilibꝫ hõ iꝛ̃gtũ hõ est risibilis: ꝛ tñ nõ quilꝫ hõ iꝛ̃gquãtũ aial est risibil. ꝓma ꝑs ꝑs exponẽtes: qm̃ quilꝫ hõ est hõ: ꝛ quilꝫ hõ est risibilis: ꝛ si aliquid est homo: illõ est risibile q̃ ꝛc. Scõa pars ẽ ꝑs: q: si nõ: ꝺetur oppositus. ſ. q quilibet hõ iꝛ̃gtũ aial est risibilis: ꝛ certũ est q hec est falſa: q: tertia ſua exponẽs ẽ falſa. ſ. si aliquid est aial illud est risibile. ¶ Tertia cõclo. So. iꝛ̃gtum hõ ẽ animal: ꝛ tñ sor. nõ iꝛ̃gtũ hõ est so. ꝓma ꝑs ꝑs ꝑ exponẽtes ꝛ scõa sũt: q: si nõ: ꝺetur oppositus. ſ. so. iꝛ̃gtum hõ est so. ꝛ ꝑs q̃ ista est falſa: q: ei⁹ tertia exponẽs est falſa. ſ. si aliquid est homo illud est so. ¶ Quarta cõclo. Tu iꝛ̃gtum hõ nõ es asinus: ꝛ tũ tu nõ iꝛ̃gquãtũ aial nõ es asinus. ꝓria ꝑs ꝑs: q: tu es hõ ꝛ tu nõ es asinus: ꝛ si aliqd est hõ illud non est asin⁹: q̃ ꝛc. scõa ꝑs ẽt. ꝓbatur. q: si nõ: ꝺet oppositum: tu iꝛ̃gtũ aial nõ es asinus: ꝛ ꝑs q̃ tertia ẽt exponens est falſa. ſ. si aliquid est animal illud nõ est asinus: ꝛ ita ꝺicat̃ si ly ꝺe quanto/ ꝛ ꝓ q̃ to facer ẽt ꝓpositionem reduplicatiuaꝫ.

4ᵘ cõclo.

Inquãtum

Inquãtum potest sumi ꝛ. ſ. specificatiue ꝛ redu plicatiue. ¶ Ex ꝺicto mõ nõ exponit: ꝛ ꝺescribit/ sic. vt ens inquãtũ ens est ens ſubs in natã. ¶ Ex exponit ꝑtes exponẽtes. ſ. ouas ꝑbolutas ꝛ 3ᵐ. ꝺictionatã: vt so. iꝛ̃gtũ homo est risibilis exponitur sic. so. ẽ hõ. ꝛ so. est risibilis: ꝛ si aliqd ẽ hõ illud est risibile. ergo so. iꝛ̃gtũ homo est risibilis. ¶ Tres aũt cõiter assignãtur reduplicatiue. ſ. iꝛ̃gtum. ſm. q. ꝛ ꝓout.

Mẽgbue. Notãdũ ꝑᵐ. Verba pas luper gu. K

Inquãtum caplo ponã vnũ notabile. ꝺeinde vnã pertionẽ. ¶ Quãtũ ad ꝑᵐ nota q. ꝓ̃o in qua ponit̃ ly iꝛ̃gtũ. reduplicatiue tẽtũ semp est ꝺistinguẽꝺas q: vel ly iꝛ̃gtũ. reduplicat. ꝛ ꝺenotat ꝓpriã. seu cõcomitãtẽ seu ꝓriã. so. ſ. aial ẽ ꝑdicati ad terminũ. reduplicatũ: vel ly iꝛ̃gtũ. reduplicat ꝛ ꝑportat cãs. Et⁹ in ista. so. iꝛ̃gtũ hõ ẽt aial. vel ly iꝛ̃gtũ. reduplicat ꝺenotãtiã seu ꝓriã. formalẽ aialis. ad hoies. sic. q: ex. ꝓpone ꝺe ly hõ/ sequit illa ꝺe ly aial. ceterũ nõ mutatis. vel cãm sic. q: termiꝰ reduplicat⁹: aut signũ ei⁹ sit cã q: tale ꝑdicatũ sit. ſubtor ꝛ alius qb⁹ inest. Sit ꝑᵐ. illa. ꝓp est vã: ex exponit ꝑtes sicut exponit Magr sic. so. ẽ hõ. ꝛ so. est aialꝛ ſi aliqd est hõ. illõ est aial. vbi in ꝛ exponẽte ꝑtis ꝓriã formalis hominis ad aial. Sic ẽ ly iꝛ̃gtũ. reduplicet cãs: vico q ista est falſa: cã vi in ista. so. iꝛ̃gtũ hõ est aial: ly iꝛ̃gtũ. cadat supra ly hõ. ꝺenotat q: hõ est cã ẽre aliqd sit aial. sic. ſ. q nõ pot tale ꝑtim aial verificari de aliquo nisi ꝓius ꝺ eo ꝑdicet termiꝰ reduplicatus. ſ. ly hõ. qõ est falſa: q: de aliquo: puta de asino ꝺificat̃ ly aial: de quo tñ nõ ꝺificatur ly hõ. qõ est termiꝰ reduplicat⁹: vt ꝑs. Sed bñ cõcedit̃ q: so. iꝛ̃gtũ hõ est risibilis: ꝛ q: so. iꝛ̃gtũ rõnalis ẽ ꝺisciplinabilis. ꝑs: q: cã ẽre aliqd ẽ ꝺisciplinabile est: q: risibile. Et sic cã ẽre aliqd est risibile est: q: est hõ loqn̄s ꝺo ẽ cã fm logicos: q: si ꝺ aliquo ꝺbeat ꝺici q: sit risibilis. ops: q ꝓs ꝺe eo ꝺicat̃ q: sit hõ loq̄ndo ꝺ ꝓx̄ad modũ logicor. ¶ Quãtũ ad 2ᵐ sit ista petitio. an ista sit ẽa replicãdo ꝓias. hõ inquãtũ hõ est color astus. ¶ Ad hoc ꝺicit Pe. Dza. q: sic: q: exponẽtes sunt vere. Ochaz aũt ꝺicit q ista est falſa: q: eius tertia exponens. ſ. ista. si aliquid est homo. illud est hõ color astus: nõ est ꝓtia bona ẽ formalis: cum ſit vna ꝑditionalis in qua est imaginabile oppoⁿ ꝑsequẽtis stare cũ antecedẽte sine ꝓdictiõe. nõ (sicut ꝺictus est supra) ad hoc q talis reduplicatiua sit vera. ops q possit fieri ꝑsequẽtia nõ solum bona: sed bona ẽ formalis inter terminũ reduplⁱᵐᵘᵐ ẽ ptũm.

2ᵐ pars capli. ꝑ 2ᵈᵒ cõclo.

Notãdũ ꝑᵐ. Ochaz.

2ᵃ 2ᵈᵒ cõclo.

3ᵃ 2ᵈᵒ cõclo.

Circa

Circa caplm reduplicatiue aduerte q: ly cõiter ꝺicatur q: ille ꝺictiones/ inquãtũ. ꝓut. fm. q. ispm. ꝛ alie ꝑsone possunt teneri reduplicatiue ꝛ ꝑfectiue: vt si ꝺicerẽ: ens inquãtũ ens est ſubm metaphyſice. sic vice rem. ens sub rõne entis ꝛc. In ꝓposito tñ ꝛideram⁹ ꝺe bia qñ tenent⁹ reduplⁱᵐᵘᵐ: q: aũt sit ꝺbia iter vnã acceptionẽ ꝛ aliã hz videri alibi. ¶ Aduerte q: i rei veritate vna ex ponẽtium que ponit̃ a Pau. ẽ supbua: illa. ſ. in qua ꝑdicat̃ ꝑdicatũ reduⁱᵐᵘᵐ ſubto eiusꝺẽ: vnde bñ valet arg⁹: so. ẽt bõ. ꝛ si aliqd ẽt hõ illud est animal. q̃ ꝛc. iquãtũ

Manfre. Notãdũ ꝑᵐ. M

Notãdũ ꝑᵐ.

homo est animal:in illis duab⁹ includit alias illa.s.sor. est aial:ac si argueres a ꝯditionali cū positione añtio ad positionē ꝓsitio. Jsta tñ pōt poni nō tanꝺ necia:sꝫ tanꝺ istius maxie declarativa ꝛc. ¶ Circa ẜnes einsdē capituli nota.q nō valet argm sor.inq̄tū bō est aial.ḡ sor.in quātū suba est aial:eo q nō arguit ab iferiori ad suū superius rōne totius extremi:qō regrit ad B:vt tale argm valeat:q; neq; ly bō,neq; ly suba,est subm:neq; predicatum:vt de se pz.igit ꝛc. ¶ Circa ēt caplm B aduerte q in illo loco largius sumit reduplicatio q̄z deberet sumi. Ad ꝓpriā enim reduplicatiuā regrit q reduplicatū sit causa precisa ꝛ imediata inhērērie predicati ad subiectū vbi illa affirmatiua fit. Ideo illa nō est ꝓprie reduplicatiua:sor.inquātū risibilis est bō:eo q risibilitas non est cā precisa ꝛ imediata qua sor.sit homo:sed magis e conuerso:sor.est risibilis:q; est bō. Jsta tñ ꝓpositio ꝓbādo eam fm exponētes Pau.est vera:ideo magis ampla sumitur ꝓpositio reduplicatiua q̄z deberet sumi:sꝫ hoc in vigore cōditionū requisitarū ad verā ꝛ propriā reduplicatiuā est lta ampliatū. Jn illis enim conditionib⁹ includitur conditionalis si recte cōsideres:vide etiam ea que notat Pe. Man. pro illa materia:sꝫ ibidem multa dicat que si determinatiue ponat nō sunt secure dicta. Considera omnia illa ꝛ per te ipsum solues multa que ab eodem ponuntur loco allegato ꝛc.

¶ Caput decimūtertiū q̄rti tra. ō ly imediate.

Jmediate duas in se ꝓtinet exponētes.quarū pria est ꝓiacēs.ꝛ scōa negatiua sibi cōmūdēs ꝫ exigētiaꝫ sui verbi:vt imediate ante.a.tu fuisti:exponit ficante.a.tu fuisti:ꝛ nullū fuit instans ante.a.qn iter illud ꝛ.a.tu fuisti.ḡ ꝛc. Jtē imediate post.b.tu eris,sic exponit.post b.tu eris:ꝛ nullū erit instās:post.b.qn iter illud:ꝛ b.tu eris.ḡ ꝛc. ¶ Pō ꝓsili expōit negatiua:cuius negatio subsequtur ly imediate:vt imediate ante B tu nō fuisti albꝰ:sic exponit ante hoc tu nō fuisti albꝰ:ꝛ nullū fuit instās ante hoc qn iter illud:ꝛ hoc tu nō fuisti albꝰ. ḡ ꝛc. Jtē imediate post instās ꝓsis tu nō curres:sic exponit.post instans ꝓsis tu nō curres:ꝛ nullū erit instās post instās ꝓsis qn inter illud ꝛ instās ꝓsis tu nō curres.ergo ꝛc. Opposita harū ꝓpōnū dant ꝓnegationem ꝓcedēte ly imediate:ꝛ nō ꝓbat talis ꝓpō nisi p assignationē ꝓtradictoriaꝝ. ¶ Ex predictis infero aliquas ꝓclones:quarū pria ē ista. Jmmediate ante hoc tu fuisti albꝰ ꝛ imediate ante hoc tu fuisti niger.,ꝓbatur:ꝛ pono q in qualibet pte pari hore ꝓterite fueris albꝰ:ꝛ in qualibet ipari fueris niger.isto posito arguit sic.imediate ante hoc fuit aliq̄ ps par. ḡ imediate ante hoc tu fuisti albus.,ꝓsitia tenet.ꝛ añs ꝓbat.naꝫ ante hoc fuit aliq̄ pars par:ꝛ nullū fuit instās ante hoc quin iter illud ꝛ hoc fuerit aliq̄ pars par.ergo ꝛc.simili ꝓbat alia pars ꝓclonis:mā imediate ante B fuit aliqua pars ipar.ḡ imediate ante hoc tu fuisti niger.ꝓsitia pz:ꝛ añs vt prius ꝓbat.nā ante hoc fuit aliqua pars ipar ꝛ nullū fuit instans ante hoc qn inter illud ꝛ hoc fuerit aliqua pars impar.ḡ ꝛc.cadē ꝓclo pōt verificari de futuro. ¶ Scōa ꝓclo. Duo ꝯdictoria iter se ꝓtradicētia imediate ante hoc fuerunt vera:ꝛ imediate ante hoc fuerunt falsa:ꝛ tamē nō fuerunt simul vera:neq; simul falsa. ꝓbat.ꝛ pono q.a.sit ista.tu es albus.ꝛ.b. ista.tu nō es albꝰ. isto posito pz q.a.imediate ante B fuit verꝝ.nā qlicūq; fuit aliqua ps par.a.fuit verꝝ.sed imediate añ hoc fuit aliq̄ pars par.ḡ imediate añ hoc.a.fuit verꝝ.ꝛ imediate ante hoc.a.fuit falsuꝫ:q; quandocūq; fuit aliqua pars impar.a.fuit falsuꝫ:sed imediate ante hoc fuit aliqua pars impar.ḡ imediate ante hoc.a.fuit falsuꝫ.Eodē modo potest ꝓbari q.b.imediate ante hoc fuit verꝝ ꝛ flm.ꝛ q.a.ꝛ.b.non fuerūt sil' ṽa:nec sil' falsa. hoc pz:q; in quocūq; istāti.a.fuit verꝝ.b.fuit flm:ꝛ ecōuerso. ¶ Ex qbꝰ sequit q imediate ante hoc fuisti albꝰ ꝛ imediate añ hoc tu nō fuisti albꝰ.pria ps pz.ꝛ scōa ꝓbat.nam qlicūq; tu fuisti niger.tu nō fuisti albꝰ:sꝫ imediate añ hoc tu fuisti niger.ḡ immediate ante hoc tu nō fuisti albꝰ:ꝛ ita cōcedit q.a. ꝓpō imediate ante hoc fuit vera.ꝛ imediate ante hoc nō fuit ṽa. ꝓbata est pria ps.ꝛ secūda ꝓbat.nā qlicūq;.a.,ꝓpō fuit falsa:ipsa nō fuit ṽa:sꝫ imediate ante hoc.a.,ꝓpositio fuit flā.ergo imediate añ hoc.a.,ꝓpō nō fuit ṽa. ¶ Tertia ꝓclo. Jmmediate post hoc erit instās qō nō imediate post hoc erit.,ꝓbat.naꝫ post hoc erit instās qō nō imediate post hoc erit:ꝛ nullū erit instans post hoc qn inter illō ꝛ B erit instās qō nō imediate post hoc erit: q; quocūq; istāti:dato q erit post hoc.iter illud ꝛ hoc erūt infinita instantia:quoruꝫ nullū imediate post hoc erit. ¶ Ex q̄ ꝓclone sequtur q imediate post B erit aliqd qō nō imediate post B erit. ¶ Quarta cōclo. Post.a. instās tu curres ꝛ nullū erit istās post.a.qn ante illud tu curres:ꝛ tñ nō imediate post.a. tu curres:ꝓbat.ꝛ pono q tu curres hodie:sꝫ non cras:ꝛ pono q.a.erit istans mediū crastine diei:post quē diē tu iteruꝫ curres aliqñ. isto posito pz q nō immediate post.a.tu curres:ꝛ tñ post.a.curres vt ponit casuꝫ:ꝛ q; añ a.curres:q; isto die:ideo nullum erit istans post.a.qn ante illō tu curres:q.e.d. enī curret

Notabile 3m.

Notabile 4m

2a pars capli ꝓclo to. isto ē. vide Pa. Comp. a cap. 6 n. 8. pria ibi qn mā. vsq; ad so. 65m. 8a. scōa ibi iā de illo etc.].60 ꝓbat. 35. to. 17. pa. ꝓ. du. 10.]. 39. pa. 2. du. 30.

2a pars capli ꝓclo.

1a ꝓclo

Corelariū

3a ꝓclo.

Corelariū.

4a ꝓclo.

ante.a.curret ẽt aĩ q̃ls̃tiãs q̃ cꝫ erit post.a. Notandū. ¶ Nondū q̃ ly immediate/duplꝫ sumit̃.s.ad/uerbiale ⁊ noiale. Ideo mō sum̃ locutus.s. aduerbialr:sed sedo mō sumit̃:vt ꝺ immedia/te sunt partes in continuo.i.sine medio:ꝛ sic non sumitur in ꝓpositō.quare ꝛc.

Mēgbus. Notādū ꝑ⁰. **Immediate** sumitur ².⁽ᵗ⁾.no aliter ⁊ aduerbia liter. Primo idē est q̃ sine medio vt̃ immediate sunt ptes in ordine.i.sine medio:ꝛ ita nō fu nit̃ in ꝓposito. Sedo ꝯo mō ꝛ ꝺbat exponibiliter more Magri.i.ꝑ piacēte ꝛ negatiua sibi corrīdēte. ꝛ immedia te ante.a.instās ꝛu fuisti:exponit̃ sic.aĩ.a.tu fuisti:ꝛ nul lum fuit instās aĩ.a.q̃ nō ter illud ꝛ.a.tu fuisti.q̃ immedia te aĩ.a.tu fuisti. Dui ꝛ,pbōnis ro est:q̃ ꝓpō de immediate asserit duo.asserit enī ꝓpōne piacēte:ꝛ alia negatiua ra tione de ly immediate. ¶ Aduerte q̃ ois ꝓpō de immediate affirmatiua ꝺuerit ei vna affirmatiua de infinito:vt ſi immediate ante.b.fuisti.infinitū ꝓpinqꝫ ad.b.tu fuisti ꝛc.

Notādū 2ᵐ. Ricius. Cōtra ma/gistꝝ aſſ ꝓ. **In isto** capto. Primo argꝫ ꝑ Magꝝm. 2⁰ ponendo ne petitiones. ¶ Quātū ad ꝑ⁰ aſ.ꝓ ſic ꝛa/tis exponēdꝫ Magistꝝ ſeqũ ꝙ duo ꝺictoria sunt simul vera.igit ille exponētes male.ꝑ.2⁰na.ꝛ alia ꝑbat.ꝛ ꝓpo nō casum Magꝝi.q̃ bona ꝑterita fuerit diuisa in ꝑtes ꝓpositionales ꝙrū̃ꝛ duplꝫ minorib⁹ terminatas.ad hoc instās ꝓbis:ꝛ q̃ in qualꝫ ꝑte pari tu fueris alb⁹.ꝛ in qualꝫ ꝑte ꝑiati nigeris:ꝛ capio istas duas.tu immediate aĩ ꝑ fuisti alb⁹.ꝛꝛ tu immediate ante ꝺ nō fuisti alb⁹.ꝛ aĩ ſic. iste ſunt ſit .x.ꝛ: iste ſit ꝑdictoria.igit due ꝺictoie ſunt ſit vere.ꝑ.2⁰nia cū minoꝝ:ꝛ ſingulꝫ affir⁹ ⁊ ſingulꝫ nega⁹ de ꝺiſiby ꝛ ꝺ. ſunt ꝑdictoie.ꝛ minor ꝑbat.q̃ tu q̃ fuit aliꝗ ꝑs par fuisti alb⁹:ꝛ immediate ante ꝺ fuit aliꝗ ꝑs par.igit tu immediate aĩ ꝺce fuisti alb⁹. Sill.ru ꝙcūq; fuit aliꝗ ꝑs ipar.nō fuisti alb⁹:ꝛ ſi immediate ante Arguit 1⁰ ꝺc nō fuisti alb⁹.nō fuit.ꝑb⁹. ¶ 2⁰ aſ ſic.ista ꝑs nō valet. poſt ꝺ instās tu cris.demſtate iustāti q̃ ſit ꝑs:ꝛ nullū erit instās poſt ꝺc q̃ ter illud ꝛ ꝺ tu cris.igitur immediate poſt ꝺ tu cris:ꝛ tu ꝺ.argt ad exponētib⁹. Pau li ad exponēdꝫ.igit ſue exponētes ſunt male.ꝑ.2⁰nia.ꝙ minoꝝ.ꝛ maior.ꝑbat.ꝛ pono ꝙ celū nūc ꝑmo qeſcat:ꝛ qeſcet ſic ꝙ ꝺcā.ꝛ ita loquar.Sic ꝙ ꝑpatiū vn⁹ bore. ꝛ ita loquar:nullū erit ꝑs nec instās:ꝛ ꝺcā poſt.ꝺcide itez moueat.ꝛ pono ꝙ medio illo bore.ꝛ ita loquar tu naſcaris.tūc in illo casu illa exposita ꝺ est ꝛsa.ſ.sine/diate poſt ꝺ tu cris.est falſa.vt ꝑ.2⁰ exponētes verę q̃ ꝑbat.q̃ poſt ꝺ tu eris.vt ꝑ.2⁰ nullū erit instās poſt ꝺcꝫ q̃ iter illud ꝛ ꝺc tu cris.vt ꝑ.2⁰ nullū erit instās inti/ ſinc ad ꝺcā.mō ꝑ.2⁰ iter illud:ꝛ ꝺc tu eris:ꝛ eris in medio illi? ergo:vt ponit casus. ¶ Ad ꝑ⁰ nī⁹.ꝺcēdo Ad ꝑ⁰ q̃ itte ſut ſit .x.ꝛ.tu immediate aĩ ꝺ fuisti alb⁹.ꝛꝛ immediate ante ꝺ nō fuisti alb⁹:ꝛ ſ negat ꝙ ſint ꝺictories:ꝛ ad ꝑbō/nē cū ꝺ.ſingulꝫ affir⁹ ⁊ ꝛ. ꝑ 2⁰ꝝ rideri.ꝑ ꝙ ille non ſunt ſingulares nili vocalr.ꝛ apparēter mūꝛ.ſ tu ꝺ ꝑnthe tice exꝑ ſubordinanꝫ hypothe.ſ tuꝫ nō eſt ſm̃ coia ꝙ cta. ¶ 2⁰ ꝑ dici ꝙ nō ſꝫ ſingulꝫ affir⁹ ⁊ ſingulꝫ nega⁹ ſunt ꝺictoriꝫ:vt ꝑ.2⁰ſupra.ſed ops ꝙ ſingulꝫ nega⁹ ſit pura negā⁹.q̃ntr nō eſt ꝺcīa.tu immediate aĩ ꝺ nō.fui Ad 2ᵘᵐ fuisti alb⁹.vt ſtatim patebit in ꝑma petitiōe. ¶ Ad 3⁰ ꝺicit ꝑ.m.q. argꝫ ꝛ ꝺcluꝺit.q̃ nō ſm̃ Magꝝm dic opp⁹.ꝛ cū ꝺ q̃ ille exponētes ſuꝛ.ꝛ ꝛ exposita falſa negat:imo ꝺ q̃ ſi exponētes intelligant.vt ꝺebēt ite lligi:ꝛ nō vt ver ba ſonāt:vna earū erit falſa.ſic ſua exposita.vn.2⁰ expoy nēs ſiſtius.ſ immediate poſt ꝺ tu eris.ꝺs ſic ſimiumullū erit instās vel mēſura poſt ꝺc q̃ iter illā:ꝛ ꝺc tu eris:ſic eſt falſa.ſic ſua exposita:vt ꝑ3⁰q̃ ſi nullū erit ꝛ̃ps vel in ſtans poſt ꝺc q̃ iter illā:ꝛ ꝺc tu eris:erit ꝛ̃ſi aliqua mēſura poſt ꝺc:ꝛ nō iter illā:ꝛ ꝺ tu eris:ꝙra erit cuoꝫ vel eternitas vel aliqꝫ ꝓportionale iſtis. ¶ Quātus ad 2ᵐ ſic ꝓma petitio.an iſta ſit negatiua imediate poſt ꝺ tu nō eris:ꝛ apparet ꝙ ſic:ꝙ in ea verbus ꝓ̃ negat:ꝛ ex alia ꝑte apparet ꝙ nō q̃ ex ea ſequit ſua ꝓtrꝛa ꝙ eſt affirmatiua mō ex negatiua non ſeq̃ affir⁹. ¶ Ad 2ᵒᵐ ꝺicit ꝙ ſic ꝛa teneat illā eē ꝺ ꝓpotheticā ꝺs tenere ꝙ non affirmatiua. Cuius rō eſt:q̃ cū illa rō ne ly immediate in quo ꝛcludit.ꝛ nota copulationis ſubordinet ꝛ̃ copulati ue ops.ad ꝺ vt ſtat negatiua ꝙ negat ly immediate in quo eſt talis nota.ꝛ nō verbū qualr nō eſt in ꝓpoſitō.ſigs ſi tenet illā eē cathet⁹⁵ ſicut cōiter tenet ꝺicat ꝙ illa eſt ne gatiua:ꝛ nō pura er qua nō eſt incōueniens ꝙ ſequatur affirmatiua. ¶ 2ᵃ petitio.an iſte ſit errant.immediate poſt ꝺc tu eris:ꝛ ante q̃ls̃tiãs futurꝫ poſt ꝺc tu eris. ¶ Ad ꝺcm varij varia ꝛdnt.ꝑ ꝑm.ad.cap⁹ ꝑpio ꝺicit ꝙ nō.q. ꝑ⁹ eſt vera.ꝛ ſcōa eſt ꝑpolis:q̃ ly ſic reſoluit.ꝛ ſic tu eris:ꝛ tūc erit ante q̃ls̃tiãs futurꝫ poſt ꝺc.igit eſt ꝛ̃ſi ſcōa reſoluēs eſt impoſſibilis. Alij ꝺc quo.ꝙ nemo eſt Magiſter in 2ᵒ ꝓbio.arg⁹ᵗ⁰.19.ꝺcit ꝙ licꝛ ꝙ vtrꝙ eſt vera:ꝛ ꝺcit ꝙ nō ly reſoluit eē exponi rōne ly q̃ls̃tiãs ſic ante aliq̃ instās futurꝫ poſt ꝺc tu eris:ꝛ nullū erit ꝑs aut instās futurꝫ poſt ꝺ q̃ ante illud tu eris.igr vt. vbi ꝑs q̃ exponētes ſunt vere. Alr poſſet ꝺici ꝙ forte ne ſtius q̃ ille nō ꝓcurrunt ſic ꝺcit ꝑe.m.ꝙ. Sed ꝺis ſite con currunt ime⁽ᵗ⁾ poſt ꝺ tu eris.ꝛ q̃ls̃tiãs futurꝫ poſt ꝺ erit aliq̃ iter q̃ ꝛ ꝺ tu cris:ſic ꝙ ꝑnius ter⁹⁹ ꝑbabilis ſit ly q̃ls̃tiãs.ꝛ ly aĩ,nō ꝑcedat:ꝛ erit turior via:ꝛ intelligo ibi ꝑinstās oēm mēſurā ſꝫ ꝺcit in ſolone ſcōi argumenti. Ricius. Cōtra ma/gistꝝ aſſ ꝓ. Manfre. Notādū ꝑ⁰. **Circa** caplm ꝺe ly immediate aduerte ꝙmo ꝙ ꝓpoſi tio ꝺe ly immediate ꝑcedēte.exponit̃ modo ex poſito a Pau. vbi aĩt poſt poncret nō ꝛa habēter expo ni:vnde ꝺicēdo.ꝛ fuisti immediate ante instās q̃ eſt ꝓ̃ſens. Ista ſigt ꝙ ꝛ fuisti poſt q̃ſliber instās ꝑteriti.an ſit ꝺoc:ꝛ tūc iſto mō nō eſt ꝑbabile.ſed magis ꝛsit ſferen da ꝑ ſuas ſingulares q̃ alio modo:ꝛ talis ꝓpō eſt falſa: q̃ ſigt ꝙ tu fuiſti aliq̃ immediate ante instās ꝓ̃ſens poſt q̃ſliber instās ꝑteriti.vn ꝙ ly aliq̃ſ. Includit ſup poſitionē ꝺcterminatā ꝓ aliquo inſtanti.ſigt ꝙ ꝙ tu in aliquo ꝺcterminato inſtanti fuiſti poſt. q̃liber ꝛ.ſ.g in illo fuiſti poſt illud instās ꝛ illud eſt ꝑteriti.ſ ꝓpoſitio ly immediate ꝛtic talis ꝛcedit.immediate ante ꝺc tu fuiſti ꝺemōſtrādo instās q̃ eſt ꝓ̃ſens.q̃ ꝑsitum exponēdo mo do Pau. tum ꝓbo ex ꝙ virtualiter equalet immediate. ſiti cōplexo. poſt q̃liber instās ꝑteriti.ſi vniaſ verbo de preterito.vel iſti cōplexo.ante q̃liber instās futurꝫ. Si vniaſ verbo de futuro:ꝛ ꝺc tue ꝓponaſ ſue poſt ponaſ ꝛbum de ꝛcedenti.ꝛ ſi poſtponit̃ in ꝓ̃nte ꝛ ꝺi. Jn illa aĩt ꝓpō:immediate ante ꝺc tu fuiſti inſtāti cat ꝙ poſt q̃liber instās ꝑteriti aliq̃ſ tu fuiſti:vbi ly ſupponit ꝛ ſtue ꝛtic exponēdo illā modo vnius ſali pateretiās eius veritas:vide illa a Tibaldo.ꝑ ꝓncipa li ꝑmi ſophiſmatis. ¶ Tora ciꝛ ꝙ ly immediate ſit tri cio exponibilis:ideo ꝛ illi ſupponatur negatio ſꝫ ad/ huc ꝺebet exponi:ſ ꝛ ꝙ ꝓponaſ negatio nō exponitur: imo ꝓbatur per ꝛdictoriaꝫ. ¶ Ulterius per ꝺoc fun Notādū ꝛ. damentū pōt norari q̃ille ꝺue nō cōradicunt.immediate ante ꝺc tu nō fuiſti alb⁹:immediate ante ꝺc tu fuiſti al/ bus:ſed cuſlibet illoꝝ aſſignat ꝛ ꝺictoriū per negatione ꝓpoſitōꝛ:ſ queras qd ſignifiçet illa ꝓpoſitio.nō im mediate ante ꝺc tu nō fuiſti alb⁹ voꝛ ea ꝓnitrēdo.ꝛ ſi aliq̃a ꝓpoſitio ſigñat ꝓmo ꝛ ꝓncipalr duos ſenſus copu latiue ꝙ ſua ꝛdictoria ſigñat oppoſitos ſenſus diſiunct uet.ſi copulatiue affir⁹ ꝛdicat diſiuctiua de ꝓb⁹ oppo ſitis.quo ꝓmiſſo arg⁹ ſic. Jſta in ꝛdicate aĩ ꝺ tu nō fuiſti

Digitized by Google

albus:signiat copulative istos duos sensus: q ante B tu nõ fuisti alb⁹:r q nullũ fuit instãs ante B:qn inter illud r hoc.tu nõ fueris alb⁹.ẽ p pmissum illa fua ẽdictoria: nõ imediate ante hoc tu nõ fuisti alb⁹.figt q non ante B tu nõ fuisti alb⁹:que uerisicẽ ea hac.q ante hoc cõtinue tu fuisti alb⁹:signiat scẽo sub dilunctione q aliqõ fuit instans nõ iter q⁹ hoc ptinue tu nõ fuisti alb⁹. Ita nota utiq; plurimũ r multũ deseruiunt pro expositione de ly incipit;r desinit. Tũ. vt bs videre:r pterea deseruit pro illa difficultate vrũ in exponẽdo illa ẽdictoria debeat negatio ponι aut postponι r ad ly imediater: ẽ vt ibidẽ patebit pt teneri ꝫ Saietanum q negatio sit postponẽda ex nõ ponẽda fundãdo rõnẽ supra phabitis. C Aduerte et cãm ãre ly imediate,exponit ly inter:r nõ ly ante, ſcques ly qn. Cã eẽ illa que ponit in 4ª ẽdictius capli. qn in casu illius ẽdictoria ꝑ ly ante, eẽt illa ꝑclo vera.imediate posita.tu curres:ꝫ tũ exponẽdo ꝑ ly iter,vt bs exponi eẽt illa falſa:r ideo ibidẽ fua ẽdictoria concedetur. C Nota vlterius vt notat ꝑe. Dã. in capło propło q illa ẽdictoria non valet de mea:antecedis post B erit: r nullũ erit instãs post hoc qn iter illud r hoc antecedis erit.q imediate post hoc antecedis erit. Nã imaginando q binc ad annũ nõ erit aliqõ tꝑs:r postea icipiat eẽ tꝑs: r in medio istius tꝑs nullũ antecedis incipiat eẽ:r tũc in tali casu ania est verũ.r ꝓio falſus,ꝫ opz addere r cõtinue post hoc tꝑs erit.Si tũ in illis exponẽtib⁹ addceres ly aliqñ:vt ſi ſic formalr diceres.post hoc antecedis aliqñ erit:r nullũ erit instãs post hoc qn iter illud:r B ante ch̃istus aliqñ erit:valeret ꝓia.q imediate post hoc antecedis erit:q ex ſcda exponẽte iferr q quocũq; instanti: dato post B iter illud r hoc ptinue erit tꝑs. Sed tunc in tali casu opz dicere q ille non ſunt vere exponẽtes:quia ab expoſita ad tales exponẽtes nõ valet arg^m de forma: q: ex illa.imediate post B tu erisnõ ſequit formalr tꝑs fore.q tũ ſcludit virtualr in exponẽtib⁹ addẽdo ly aliqñ:r non addẽdo ly aliqñ:adhuc nõ ſunt exponẽtes ꝓprie:q: i casu ſupło:i ab illis ad expoſita nõ valet arg^m. vt ponendo q instãs ꝓis fit vltimũ totius tꝑis r q fo:. erit alb⁹.tũc in illo casu hec eſt ꝑa.imediate post instãs q̃ eſt ꝓis fo:.erit alb⁹.vt ps in casu. Tenet ipſe ergo ly imediate,nõ ꝓpriè exponi,ſed habere causas veritatis: a q̃ ad expoſita valet arg^m.vt ipſe addit in expo⁹ ly aliqñ ſicu ly in aliquo tꝑe.vel aliquo instãti:q̃ ideꝫ eſt: r in rei veritate illa argumẽta ꝓcludunt illas non eẽ ſolũ maliter exponẽtes:qa ille ꝓbãtes r ipſa ꝓbata,ꝓ̃ nõ mutuo ſe iferunt ſemper:vt ps exꝑdicitis: qa tñ nãliter loquẽdo neceſſe eſt tꝑsus fore r cõtinue.ió Pau. appellat illas exponẽtes eẽ maliter ſolũ:r nõ formalr. C Pre ter particulas poſitas in ꝓbãdo ly imediate:addit eẽas alĩa pticulã Pet. Man.in exponẽdo hãc r ꝓiles.imediate poſt hoc fo:.erit,addit eniꝫ hãc:r hoc instãs ẽ vel erit:q: demonſtrãdo instãs tam elapſum centũ annis in quo fo:.nõ fuit:q: pono nũc illũ ꝓmo eẽ.eẽt hoc año verum. poſt hoc fo:.erit:r nullũ erit instãs poſt hoc qn iter illud r hoc fo:.erit in aliquo tꝑe vel instãti r̃. non tñ poſſet verificari illa.nullũ erit instãs poſt hoc qn iter illud r hoc r̃.niſi ꝓio instãti futuro:r quocũq; tali dato eſt vez q iter illud r hoc ꝓteritũ fo:.erit:r eñ eſt falſum hoc ſnĩs.ergo imediate poſt hoc fo:.erit.vt ps ꝓ caſum: r ideo addit ipſe alĩa ꝑticulã r hoc instãs eſt vel erit. C Sed poſſumus tenere q illa pticula nõ ſit neceſſaria. Et ad arg^m in oppoſiti. Dicas q illa ꝓpia exponens eſt falſa.ſ. poſt hoc tu erisiqa ex ipſa ſequit q hoc instãs eſt vel erit:cum ly hoc,ſupponat,vel denoteat ſupponere reſpectu illius verbi de futuro,eris r̃. C Contra ſcõs; ſolutionẽ arguit ꝑbãdo q in illo casu.imediate ante B duo ẽdictoria fuerunt ſimul vera.ſic arguẽdo.hoc eſt verum:demonſtrãdo hãc.tu non es alb⁹:r hoc eſt verus: demonſtrãdo hãc.tu es alb⁹:r non ſunt plura illoꝝ.er/go vtrũq; illoꝝ eſt verũ.tũc ſic.illa ꝓpria eſt bona:r immediate ante hoc año fuit verũ:q illius vtraq; pars im mediate ante B fuit vera.ꝫ r imediate ante hoc ꝓ̃is fuit vez:ſed nõ potuit illud ꝓ̃is eẽ verũ qn illa duo ẽdictoria ſimul fuerint vera:vt ps.ꝫ ꝛclo eẽt falſa. C Sed ꝓ illo dicas negãdo q illius ꝓ̃ie.imediate ante hoc año fuerit vez:r non valet argumẽtũ.illius añis vtraq; ꝑs imediate ante hoc fuit vera.ꝫ totũ añs fuit vez.nã illa copulatiua que eẽt añs non imediate ante hoc fuit vera: neq; eẽ ita fuit ſicut illa copulatiua ſigt.neq; eẽ ita fuit ſi cut ſue pres ſignificabãt;ꝫ vtraq; pars illius copulatiue fuerit vera.ꝓio illo vide Tiſcin 7° ſophiſmate illo vlo.ꝓpoſitio vel eius ẽdictoria eẽt vera.iuxta finez:vide etiã Pau. vene.in 2¹° r 23° ꝓncipalib⁹ quarti dubji 4¹°. Rot dã 4ª Rot dã 5ª. Rot dã 6ª. Instãtia 1ª Instãtia 2ª Soluto. Soluto. Instãtia 3ª

C Circa 5ª̃ corelariũ ciuſdẽ ꝓnis nota.q ly illa ꝓpoſitio.imediate ante hoc tu fuisti alb⁹.ſic ꝛcedẽda in casu poſitorũ:nõ tñ ita alia.imediate ante hoc tu non fuisti albus.ſic absolute vt ꝓcedẽda:eſt enim ſic exponẽda.ante hoc tu nõ fuisti alb⁹:r nullũ fuit instãs r̃. Sed ꝓ hac vi falſa:q: negatio cadit ſupra verbũ:negãs illud ꝓ quo libet tꝑe ꝓteritũ.ſic aũt negata reddit ꝓpoſitio.ꝓpoſita:q: ꝓ aliquo tꝑe ꝓteritũ tu fuisti alb⁹:vt ps in casu:ꝛ pidez vẽ ſcda exponẽs falſa:q: afferit q quocũq; ſtãti:dato ꝓteritũ iter illud:r hoc tu nõ fuisti alb⁹.in qua etiã ẽbũ negatur ꝛ denotat q iter instãs dati ꝛ hoc nunq; fuisti albus:q̃ eſt falſum in casu.ꝓdẽ etiã oino videt expoſita negãda.ſ.imediate ante hoc tu nõ fuisti alb⁹:q: eẽt in illa negat verbũ. C Ꝓio hoc breuiter dicas q illa expoſita in casu eſt vera:r eo ꝗ in ea negat verbũ nõ abſolute ꝓo quolibet tꝑe ꝓteritũ negat:ſ. ſolũ babẽdo rẽ ſpectũ ad determinationẽ r limitationẽ iclusam in ly im mediate:r ꝗ cõiter dicat q aduerbiũ ꝓcedẽs vel illi eq ualens non limitat verbũ ſequẽs:q: ſoler dici q ille due differũt:in.a.inſtãti tu eris alb⁹:r tu eris alb⁹ in.a.inſtanti.ẽ ꝓpoſito eñ habeẽ limitatioꝝ ibi ab illo ꝓcedẽti aduerbio,imediate:q: aliter propoſitio eẽt falſa.ſicut ꝓbatũ eſt:r ꝛ ꝓponatur:intelligit ramẽ aliquo modo virtus illius cadere ſupra verbum:r per hoc dico q ſua ꝓma exponẽs:illa.ſ.ante hoc tu non fuisti alb⁹:eẽt hs verbum limitatũ r non abſolute negatũ:vt ſic reſolu atur.tũc nõ fuisti albus demonſtrãdo partẽ in qua nõ fuisti albus:r tunc eẽt vel fuit ante hoc.ergo r̃.r in ſecunda exponente ſemper eẽt intelligenda aliqua limitatio r̃ſpectu temꝑis:poteẽt ergo iuſtinieri dicta concluſio per fundamentum habitum r̃.

C Laput decimũ q̃rtũ q̃rti tracta. de ly icipit.

Incipit vupli exponit. Vno mõ ꝓponẽ de ꝓſiti ꝛ remotionẽ de ꝓterito. Alio mõ ꝓremotionẽ de ꝓſiti ꝛ ꝓponẽ ꝺ futuro. ẽbi gra. Sortes ici pit eẽ alb⁹. Ꝓio mõ exponit ſic.ſor. nũc eſt alb⁹:r imediate aſi inſtãs ꝓis nõ fuit albus. Sc̃do mõ exponit ſic.ſor.nũc nõ eſt alb⁹:r imediate poſt iſtãs ꝓis erit alb⁹.ꝫ r̃. Deſinit ẽ exponẽ mõ oppoſito eẽ vupli. Ꝓio mõ ꝓremotionẽ de ꝓſiti ꝛ ponẽ de ꝓterito: vt ſor.nũc nõ eſt alb⁹:r imediate ante iſtans ꝓis ſor.fuit alb⁹.ꝫ ſor.deſinit eẽ alb⁹. Sc̃do modo ꝓpoſitionez de ꝓſenti:r remotionem

ꝓparo capli. Ꝓio to.illo cap. vid Pau. log. ma. ſuma a ſo. 64. in ꝓ ii vſqꝫ ad ſo. 66. in ꝓtimo ꝓn. Lloꝓſit. 35. i. 32. i. 55. i. 34. ꝓn. ꝺ. duo 2ª ꝓparo capli. 3ª ꝓparo capli.

de futuro. vt sor. nunc est albus: ꝛ nō imediate post instās pñs erit albꝰ: ḡ sor. desinit esse albꝰ. ¶ Ex ꝓdictis ifero aliqs ꝛcl̃ones: quarū ꝓma ē ista. Tu icipis eē albꝰ: ꝛ tū tu non icipis eē coloꝛatus. ꝓbaī. ꝛ pono ꝙ nūc sis albꝰ ꝛ ꝓtinue añ hoc fueris niger: isto posito tu nūc es albꝰ: ꝛ nō imediate instās añ pñs tu fuisti albꝰ: ergo tu icipis eē albꝰ: ꝛ tū tu nō icipis eē coloꝛatus: q; nūc es coloꝛatꝰ: ꝛ imediate añ istās pñs fuisti coloꝛatꝰ. ꝛ imediate post istās pñs eris coloꝛatꝰ. ḡ nō icipis eē coloꝛatꝰ. ¶ Scōa ꝛcl̃o: Deꝰ icipit eē in ꝟ istanti: ꝛ tū nō icipit eē i aliquo istāti. ꝓia ps ꝓbatur / ná deꝰ ē in hoc instāti: ꝛ nō imediate añ instās pñs fuit i hoc instāti. ḡ deꝰ icipit eē in hoc istāti. ¶ Scōa ps ēt ꝑz. ná ds ē i aliquo instāti: ꝛ imediate añ istās pñs fuit i aliq̄ istāti: ꝛ imediate post instās pñs erit i aliq̄ istanti. ḡ ꝛc̄. ¶ Tertia ꝛcl̃o. Incipit eē oē qđ est: ꝛ tū nō icipit eē aliqd qđ est. ℙrima ps ꝓbaī: qm̃ nūc est oē qđ ē: ꝛ nō imediate añ instans pñs fuit oē qđ est: q; instās pñs. ḡ ꝛc̄. Scōa ps ꝓbaī. ná nūc ē aliqd qđ ē: ꝛ imediate añ instās pñs fuit aliqd qđ est ꝛ imediate post instans pñs erit aliqd qđ ē. ḡ ꝛc̄. ¶ Quarta ꝛcl̃o. Tu icipis videē quēlz hoiez: ꝛ tū non icipis videre aliquē hoiez: imo nullū hoiez icipis videre: ꝓbaī. ꝛ pono ꝙ ꝓtinue añ ꝟ nō fuerit nisi decē hoies. quox nouē videris videas ꝛ videbis: ꝟ decimū nō videris q iā nūc desinat eē ꝑ remotionē ꝺ pñti. isto posito: tu icipis videre quēlz hoiez ꝛ nō imediate ante istās pñs vidisti quēlz hoiez: q; nō istū decimū. ḡ ꝛc̄. Et tū tu non icipis videē aliquē hominē: q; tu nūc vides aliquē hoiez: ꝛ imediate añ istās pñs vidisti aliquē hoiez. ḡ ꝛc̄. etiā nullū hoiez icipis videē: q; quocūq; dato quē iā vides istuz imediate añ hoc vidisti: ꝛ imediate post ꝟ videbis vt ponit casus. ḡ ꝛc̄. ex illa ꝓpone segt̄ ꝙ tu icipis scire decez ꝓpones: ꝛ tū nō icipis scire aliq̄z ꝓpōnē: dato ꝙ nūc scias decē ꝓpones ꝛ imediate añ ꝟ non sciebas nisi nouē. ¶ Cōsiles ꝛcl̃ones ꝛcedūtur i mā ꝺ ꝟ vbo desinit: vt qđ tu definis currere: ꝛ tū nō definis moueri: dato ꝙ nūc moueris ꝛ nō curraz: ꝟ imediate ante istās pñs currebas. ¶ Scōa ꝛcl̃o. Deꝰ ꝺsinit eē i istāti pñti: ꝛ tū non desinit eē in aliquo instāti. ¶ Tertia ꝛcl̃o. Desinit eē oē qđ ē: ꝛ tū non desinit esse aliqd quod est. ¶ Quarta ꝛcl̃o. Tu desinis videē quēlz hoiez: ꝛ tū nō desinis videre aliquē hoiez: imo nullū hoiez desinis videre: dato ꝙ ꝓtinue añ ꝟ videbas oēs homines quos tā vides. ꝛ gñet̄ nūc ꝓio vnus de nouo quē nō videas: ꝛ ita ꝓcedit̄ ꝙ tu desinis scire decē ꝓpones: ꝛ tū nō definis scire aliquā ꝓpōnē. Dato ꝙ nūc scias decē ꝛ ꝓtinue post hoc solūmodo nouē. quare ꝛc̄.

3ª pars capit

4ª pars capit ꝟ ꝛcl̃o.

2ª ꝛcl̃o.

3ª ꝛcl̃o.

4ª ꝛcl̃o.

Aduerte ꝓmo ꝙ ꝓpones de icipit ꝛ desinit nō ꝟ ꝓprie exponunt. Cuiꝰ ratio est: q; ab exponētibꝰ ad expositā est bona ꝛ̄ntia: ꝟ a ꝓpone de incipit ꝛ desinit ad exponētes nō valet ꝛ̄ntia. Non. n. valet. sor. icipit eē. ergo nunc non est ꝛ imediate post ꝟ erit: qa añs verū. ꝛ ꝓs falsuz. posito ꝙ nūc ꝑ sit sor. ꝛ si Magr̄ dicit ista debere exponi corrig ꝛ se in tractatu. ꝛ ꝓias in cap̄ 8ª. In rñione ad scōaz instātiā ꝛ scōaz reguiā q̄ est. Ab exponibili ad q̄libet suaꝑ exponētiū ē bona ꝛ̄ntia. ¶ Dicit enim ꝛ si aliqñ dixit ille a x̄ba debere exponi: nō sum iocutꝰ ꝓprie de expōne: sed ꝑm cōem modū loquēdi sumēdo expōnē ꝓ qualz ꝓbōne terminoꝝ: ꝟ ꝓprie sumēdo ꝓbat ꝑ causas x̄tas. Incipit enim ꝓbaī ꝑ vnā disiunctiuā cōpositā ex duabꝰ copulatiuis. q̄rū copulatiuaꝝ ꝑª fit ex affirmatiua de pñti ꝛ negatiua de ꝑterito ꝛ scōa fit ex negatiua de pñti ꝛ affirmatiua ꝺ futuro. desinit x̄o ꝓbaī ꝑ vnā disiunctiuā cōpositā ex duabꝰ copulatiuis. q̄rū ꝑª fit ex negª de pñti ꝛ affirª de ꝑterito: alteraꝝ ex affirª de pñti ꝛ negatiua de futuro. Exm̄ ꝓmi. vt icipit eē. a. ꝓbaī sic. nūc est. a. ꝛ nō imediate añ ꝟ fuit a. vel nūc nō est. a. ꝛ imediate post ꝟ erit. a. ḡ icipit eē. a. ꝑª. n. copulatiua deseruit rebꝰ ꝓmanētibꝰ in qbꝰ est dare ꝑm instās eē. 1ª aūt rebꝰ succesiuis in qbꝰ nō est dare ꝑm instās eē. Exēm scōi: vt desinit eē. a. ꝓbaī sic. nūc nō ē. a. ꝛ imediate ante hoc fuit. a. vel nūc est. a. ꝛ non imediate post ꝟ erit. a. ḡ desinit eē. a. Prīa enim vir deseruit rebꝰ succesiuis in qbꝰ non est dare vltimū instās eē ꝟ ꝑm nō esse. scōa x̄o rebꝰ ꝓmanētibꝰ in qbꝰ nō est dare vltimuz instās sui eē. ¶ Aduerte 2º ꝙ illa. ꝓmū eē ꝛ ꝓmū non eē. vltimū eē ꝛ vltimū non eē. exponunt̄ sicut incipit ꝛ desinit. ꝓmū eē exponit̄ sicut icipit ꝑ positionez de pñti ꝛ remotionē de ꝑterito. vt hoc est ꝓmū instās eē sor. ꝓbatur sic. In hoc instāti est eē sor. ꝛ nō imediate ante ꝟ instans qđ est pñs fuit eē sor. ḡ nūc est ꝓmū eē sor. vltimū non eē exponit̄ sicut incipit ꝑ remotionē de pñti ꝛ positionē de futuro. vt nūc est vltimū nō eē motus. ꝓbaī sic. nūc non est motus ꝛ imediate post hoc erit motus. ḡ ꝛ nūc est vltimū nō eē motus. Primū nō eē exponit̄ sicut desinit per remotionē de pñti: ꝛ positionē de ꝑterito: vt ꝟ est ꝑm non esse sor. nūc non est sor. ꝛ imediate ante hoc fuit sor. ergo nūc est ꝓmū nō eē sor. vltimū eē exponit̄ sicut desinit per positionē de pñti ꝛ remotionē de futuro: vt ꝟ est vltimū eē gradus sūmi. ꝓbaī sic nūc est gradus sūmus ꝛ nō imediate post hoc erit gradus sūmus. ergo nunc est vltimum eē gradus sūmi. ¶ Aduerte viterius ꝙ minimuz exponit̄ sicut maximū. ꝓmū x̄o sicut vltimū. vñ dat̄ minimū ꝙ fict ꝑ minimū ꝙ nō maximū ꝙ fict ꝛ maximū ꝙ non. Exēplū ꝓmi: vt ꝟ est minimū qđ sor. pōt: exponitur sic: hoc sor. pōt ꝛ nullū minus: sed qđiz maius: ḡ hoc est minimū qđ sor. pōt. Exēplū scōi. ꝟ est minimū qđ sor. nō pōt. exponit̄ sic. hoc non pōt sor. nec aliqđ maius: ḡ hoc est minimū qđ sor. nō pōt. Exēplū tertij. hoc est maximū qđ sor. pōt exponit̄ sic. hoc pōt sor. ꝛ nullū maius: ergo hoc est maximū qđ sor. pōt. Exēplū quarti hoc est maximum ꝙ sor. non potest. hoc nō pōt sor. nec aliquod maius: ergo hoc est maximū qđ non pōt sor. iz habeat ꝓbationes terminoꝝ maximum ꝛ minimum non sunt

Mēghus. Notāda ꝑm.

Hec sūt ꝛ̄ba ꝓpria.

Notāda 2m.

Notāda 3m.

omnino

omnino eedē illis oe ꝑ̄ ꝙ vltimū ſunt ẽ multū ſimiles. vt ꝑ3 in tractatu de maximo ⁊ minimo:ſi ſimul oe illis volui dicere. ¶ Aduerte vlterius ꝙ ablatiu⁹ poſitus in conſequētia, ꝑbat ẽt ꝑ̄ cās veritatis:ſuper vnā diſiunctiuā ex cōditionali cauſali ⁊ tempo:rali cōpoſitā. vt ſole oriēte ſit dies, ꝑbat fic. ſi ſol oriꝛ ſit dies:ſed quia ſol oritur ſit dies:vel quādo ſol oriꝛ ſit dies. ergo ſole oriente ſit dies: ⁊ ideo infert illa cōcluſio. nō aliquo hoie currente tu es aſinus:⁊ me nullo hoīe currente tu es aſinus:⁊ nō ſequitur. nō aliquo hoie currente tu es aſinus. ℊ non hoie currēte tu es aſinus:ꝙ nō ſequalet. De hoc aūt dixi bie ga rallis ablatiuus ,ꝑbat per cās Xitatis ſicut iſta de inꝯcipit. ¶ Aduerte v ꝛcriuꝰ ꝙ ſine reſolubili:ſine ꝙponi biliter:ſine officiabiliter:ſine deſcriptibili:ꝙ benꝛ propoſitus contradictoriōiū eſt, ꝑbabile per cauſas veritatis.

Notādū 4um. Dēc omnia ꝑd. ꝑgulē ſo dicit qua ſi in 8. tractat. ſequ.

Notādū 5um.

Ritius. Cōtra ꝑdictū argui tur primo.

O

Arguit 2o.

Arguit 3o.

Arguit 4o.

Ad 1um.

Ad 2um.

Ad 3um.

Notandum.

In iſto

caſu o arguit ꝑ cōtra modū exponēdi Magiſtri ſic. ab exꝓſita ad exponentes Pauli non valet ꝛ̄ntia. igi ur ille exponētes nō ſunt bone. ꝑ3 cō ſequētia ⁊ aſſo ꝓbat:ꝙ nō ſequit ſor. incipit eſſe. igit in inſtāti q̄ eſt ꝑ̄ma ſor. nō eſt ⁊ ẽ inſtanti poſt inſtās q̄ eſt ꝑſens ſor. erit. ꝑ3:ꝙ aūs eſt vep ꝙ poſito ꝙ ſor. nūc ꝑ̄ ẽt, ⁊ ꝑ̄o falſum ꝓ ꝑ̄ma ꝛ̄ntia. ꝑ3. ¶ Scōo arguit ſic. iſta ꝑ̄a nō valet. in inſtāti q̄ eſt ꝑſens aial nō eſt bō:⁊ imediate poſt inſtās q̄ eſt ꝑſens aial erit bō:igit icipit aial eſſe bō:⁊ cū hic arg⁹ ab exponētib⁹ ad expoſitā ſm Pauli. igit ille exponētes ſunt male. ꝑ3 ꝑ̄a cū minoꝛ. ⁊ ma ior ꝓbat:ꝙ illi ? ꝑtitie. aūs eſt vep ⁊ ꝑ̄o falſum. ℊ ꝑ̄o fit falſum patet:ꝙ cōtinue aīt aial fuit bō. igit nō inci pit aial eſſe bōiq̄ tamē aīs fit vep ꝓ3 ꝓ̄o ſecūda partē ⁊ ꝑ ꝑ̄ma ꝓbat:ꝙ in inſtāti q̄ eſt ꝑ̄a aſinus nō eſt bō:ꝙ libet aſinus eſt aial. igit in inſtāti q̄ eſt ꝑ̄a aial nō eſt bō. ¶ Tertio arguit ſic. oꝛis iſtis exponētibus Pauli ſequit iſta ꝛcluſio falſa. ſ. ℊ. a. aia incipit eſſe poſtq̄ incepit eſſe. igit iſte exponētes ſunt male. ꝑ3 ꝑ̄a. ⁊ aīs ꝓba tur. ⁊ pono ꝙ aia ſor. incipiat eſſe ꝓmotionē de ꝑſentis ſicut vult ꝑ. D. vl ſalte ad imaginationē. ⁊ ꝑ3 ꝛclu ſioꝛ q; in inſtāti q̄ eſt ꝑ̄a nec aia nō eſt poſtq̄ incepit eſſe:⁊ imediate poſt erit poſtq̄ incepit eſſe. igit nec aia incipit eſſe poſtq̄ icepit eſſe. ꝑ3. ꝓ3 eqētia ad exponētib⁹ ad exꝓſitā:⁊ aīs eſt vep. igit ⁊ ꝑ̄o. ℊ aīs hī vep ꝑ3 ꝓ̄o ꝑ̄ parteꝫ: eius oppo⁹ eſt falſus. ⁊ 2ª pars eſt etiā vera. vt ꝑ3 exponendo rone de ly imediate. ¶ Ad ꝑ̄m rndeo ſm ꝑ. D. cap⁹ 3ꝓnio. ⁊ ſm Magiſtrū ꝑmo dubio. arg⁹ 16. ꝙ in rei veritate ꝙpoſitio de ly incipit, non ꝑ3 oratio ſed ꝑ3 ꝙdam ꝑ cauſas veritatis:ideo nō mirū ſi ab illa que apparet exꝓſita ad illas que apparēt exponentes nō valet cōſequētia:ꝙ bene ſcitur. ℊ a. ꝙpoſitione habē te cauſas veritatis. ad ſua cām nō valet cōſequentia:ſed bene ecōuerſo. ⁊ hoc, cōcludebat arg⁹ ⁊ bene. ¶ Ad 2um concedit ℊ illa cōſequentia nō valet. ⁊ negat minoꝛ. ſ. ℊ arguat ab exponētibus ꝛ̄. qꝛ vt dictū eſt ly incipit, non ꝑ3 exponi. ⁊ ſi dicit ℊ adhuc ſtat arg⁹ ꝙia arguit ab vna cā veritatis ad ꝙpoſitiones habentē illā negat⁹ ⁊ ꝓ ℊ illa cā nō bene ſumit. ¶ Tio quo nota ℊ ad aſſignan dū bene cām veritatis iſtius. incipit aial eſſe bōaut cōſi miliuſtin qbus a pre ſubiecti eſt terminus cōis opꝰ ℊ in negatiua ꝙpoſitiōe ſemp ille terminus ſtet diſtributiue. Exēplū ſi vis bene, ꝑbare iſtā. incipit aial eſſe bō. debes ſic arguere. i inſtāti q̄ eſt ꝑ̄o nullū aial eſt bō:⁊ imedia te poſt aial erit bō. igit ꝛ̄. ⁊ nō debes dicere. i inſtāti q̄ eſt ꝑſens aial non eſt bō. ⁊ ſic ꝑ3 ſolꝛ:qz bi ℊ ſi cā veritatis debite ſumaꝫ ipſa erit falſa ſicut ⁊ ſua ꝙpō. ¶ Ad 3um cōcedit ℊ ꝙpō eſt vera vt ꝑbat arg⁹. ⁊ ti arguit ꝑ ſic. hec aia icipit eſſe poſtq̄ icipit eſſe. igit poſtq̄ hec aia incepit eſſe ipſa incipit eſſe, ꝑ̄a eſt bona. ⁊ ꝑ̄o eſt falſum. igit aīs, ℊ ꝑ̄o ſit falſus, ꝑbat:qz ꝓ3 ſic reſoluitur nūc bec aia icipit eſſe:ⁿ nūc eſt vel icipit eſſe poſtq̄ hec aia incipit eſſe. igit ꝛ̄. vbi 2ª reſoluēs eſt incōpoſitis ꝑ̄. ¶ Ad 8 re ſpōdeo negādo illā ꝑ̄tiā. ſ. hec aia incipit ee:poſtq̄ incipit eſſe. igit poſtq̄ hec aia ſcepit eſſe ipa icipit eſſe:qz ar guit a termino ſtante cōſue ẽm ad cundē ſtante determi nate. ¶ Tio ꝙnota ℊ ꝙ aduerbius poſtq̄, z alia aduerbia tpis:ⁿ ſiſt ad ꝑbia loci nō ſunt termini ſyncathegoꝛ⁹ ſi cathegoꝛ⁹ ꝑtes ſuſcipe cōſiliū ⁊ impoſitū. ⁊ ſunt dictiones que ꝙtus apparēt in voce ſimplices ſubordinant ẽ nomini ⁊ relatiōnāt nominī tñ. Exēplū. idem eſt dicere eqꝛ ⁊ dicere in tpe vel in inſtāti in quoꝛ? idē eſt dicere poſtq̄? poſt tpe in quo. ſilr ideſt dicere. vbi ⁊ in loco in quoꝛ? ſic de multis aliis? ſic a. ꝙpoſitiōe de ly poſtq̄. vel de alīq̄ alio. de ꝛbo cōſulo ẽm ad illā de eode de verbo nō cōſulo nō valet ꝛ̄ntia. ℊ ꝑ3 ſolo arg⁹ 2ª: qz qualr ibi arguitur a termino ſtāte cōſule ẽm imobilit ad eūde ſtante determiare. ¶ Ex ſolone iſti? arg⁹ ſequunt ꝛria. ꝑ̄m. ℊ oēs iſte ẽnes ſunt vere. ſ. ſor. incipit eē qñ ipſe nō incipit eē ſor. incipit cur. qñ nō incipit cur. ſor. incipit cur. poſtq̄ incipit cur. patēt oēs iſte in hoc ca ſu imaginabili. ſ. ℊ ſor. ſimul icipiat eē:qz etiā cur. per remotionē de ꝑſitiuo ꝑ3. ꝓbando. ¶ Scōo. ſequit ℊ a ꝙpoſitione de aduerbijs loci vel tpis cōfuſis ꝓ̄e ẽm ad illā de ꝑſitibus aduerbijs nō ꝑfuſis non valet ſequēcia. ꝑ3:qz non ſequit ſor. incipit eſſe q̄ nō icipit eſſe. igit q̄ ſi ſor. nō incipit eſſe icipit eſſe:qz aīs eſt vep. vt ꝑ3. ꝓbādo per remotionē de ꝑſō in caſu ſupioꝛi. ⁊ ꝑ̄o eſt falſum. q̄ ꝓbat? ℊ ſequit:ſqñ ſor. nō icipit eſſe icipit eſſe. igit ⁊ in tpe vel in inſtāti in quo ſor. nō incipit eſſe icipit eſſe:ⁿ vltra ſequit. in tpe vel in inſtāti in quo ſor. nō incipit eſſe incipit eſſe. igit in aliquo tpe vel inſtāti ſor. nō icipit eſſe ⁊ in illo ſor. incipit eſſe. vt ꝑ3 pregmīa de reſolone relatiuiū ſ. vltimū ꝑ̄o eſt falſum:ꝛ ipoſſibile. vt ꝑ3. igitur ⁊ ꝑ̄m aīs. q̄ſ tuit ꝓbādum:ꝛ ira de ſimilibus dicat. ¶ Tertio. ſequit ℊ a. ꝙpone de talibus aduerbijs cōfuſis cōfuſe ẽm ad. ꝙpones abſolutas ⁊ ſine aduerbijs nō valet ꝑtia. ꝑ3:qz non ſequit, tu incipis eſſe q̄ tu incipis cur. igitur tu incipis eſſe. patet. poſito ꝙ tu nō incipias eſſe:ſed bene incipias cur. nec ſequitur. tu incipis eſſe vbi plato eſt. igit tu incipis eſſe nec ſequit. deus incipit eſſe quando boc inſtās eſt. igitur deus incipit eſſe. patet boc aduertenti ſuperiora:ꝛ ſimiles poſſent fieri cōcluſiones de ly deſinit.

1o ſolo ad ꝑ̄m. Laide ꝑdauio. ma. ꝑ̄. 80. 65. fo. 4. vbi. Ex ꝙbus pōt elare videri.

Ad 2um.

Notandum.

Ad 3um.

Circa

caꝑm de incipit:ⁿ deſinit multa ⁊ plura notā da ſunt que oia declarabo in tractatu de incipit⁹ deſinit. Tit. ibidē adducā multas difficultates:ⁿ ioꝰ q̄ dicēda erūt circa cap⁹ hoc videant loco allegato. ℭ.

Manfre.

ℭ Caput deciműquitū ḡri tracta. de ly tot⁹.

2m Otus cōuertibilit ides eſt qō libet ps qſi ſyncathegoꝛematice teneꝫ. vt totus ſoꝛ. eſt minoꝛ ſoꝛ. ⁊ tunc ſic exponit. aliq̄ ps ſoꝛ. eſt minoꝛ. ſoꝛ. ⁊ nulla eſt pars ſoꝛ. quin illa ſit minoꝛ ſoꝛ. ℊ ⁊c. ſ; ḡi cathegoꝛematice teneꝫ: tūc totū idē eſt qō ens ꝑfectū eꝛ oibus ſuis ꝓ̄ibus. vt ſoꝛ. eſt totꝰ hō. i. ſoꝛ. eſt ꝑfect⁹ hō eꝛ oib⁹ ſuis ꝓ̄ib⁹? ⁊ cōiter q̄ ſcedit totā ꝙpōē ſyncathegoꝛematice teneꝫ. aī xō mediat inter ꝓtes ſubiecti aut ponit a parte ꝑdicati. cathegoꝛematice tenet. vt totus ſoꝛ. eſt aliq̄ hoīs: ly totus; tenet ſyncathegoꝛematice. S; dicendū ens totū aial mouet: aut tu es totus homo: ly totū; tenet cathegoꝛematice. ¶ Ex gbus ſcto

1ª pars caꝑ. ꝓ̄o toto iſto ca⁹ vide ꝑdauio. ma. ꝑ̄. 80. fo. 5c. fa. ꝑ̄. ꝑ̄o. vide ad ſolū 5ª. fa. 4ª. ꝑ̄o. 1ª. ꝑdauio. 80. 148. fo. 40.

Prima ꝑ. aliquas cõclusiones. Quaruꝫ prima est ista. ¶Totus sor. est aliqd sor. ꝛ tñ nõ totus sor. est minor sor. ꝯPrima ps. pbaf: qa qlibet ps sor. est aliqd sor. Scda ẽt pbaf: qꝛ non qlibet pars sor. est minor sor. sicut coꝝ totale sor. aut aia eius quẽ nõ est quãta nõ sunt minoꝛa sorte. ¶Scda pcõ. Totus sor. est ps sor. ꝛ tñ nõ totus hõ est pars sor. ꝯPria ps ps; qa qlibet ps sor. est pars sor. Scda ẽt ps; qñ nõ qlibet ps hois est ps sor. nã est aliq ps pla. q non est ps sor. ¶Tertia cõcło. In oculo tuo est totũ qõ est in mũdo: ꝛ tñ nõ totũ qõ est in mũdo est in oculo tuo. ꝯPrima ps. pbaf: naꝫ in oculo tuo est ens pfectũ ex suis ptibus: qꝛ pupilla oculi tui. Scda ps etiã ps; qꝛ non qlibet ps mũdi est i oculo tuo. ¶Quarta pcõ. Cor relativa ex priori in bursa tua est tota pecunia mũdi: ꝛ in aia tua est tota sciẽtia poliꝫ. ꝯPrima ps. pbaf: qm i bursa tua est ens pfectũ ex suis ptib⁹ qõ est pecunia mũdi: dato qꝫ habeas vnũ denariuꝫ in bursa tua. Scda ps etiã ps ex priori qꝫ in aia tua est ens pfectus ex suis ptib⁹ qõ est scia poliꝫ: ex qbus sequit qꝫ hec ꝓpositio est falsa: q̃ tñ cõiter cõcedit. ¶ aia intellectiua est tota in toto ꝛ tota in qualibet parte: naꝫ si est tota. ergo est tota habens partes: consequens fallsum. quare ꝛc.

Arguit 1°. Mẽgbus. Horam.

Totus tota, totũ, ꝛ fumit. ſ. cathegorema ꝛ synthegorema. fumit qñ ꝑedit totã. ꝓponẽr tunc idẽ est qõ qlibet ps: Cathe⁹ ꝛo fumit qñ ponit inter pres subiti vel ꝓdicatiõnẽ modo ꝑedit aliqd determinabile ipm: ꝛ tũc idẽ est qõ ens pfectũ ex ꝑpibus qualitatiuis. ꝑ mõ exponibiliter ꝓbaf. vt dicẽdo. totus sor. est minor sor. aliqua ps sor. est minor sor. ꝛ nulla est ps sor. qn illa sit minor sor. ergo totus sor. est minor sor. ꝛ⁹ vero modo non exponitur.

Rõnes. Contra 1m. arg. 2m. arg. 3m. arg. 4°.

In hoc capio ꝑ argm ꝑ oꝛta Magri. ꝛ⁹ erunt periõnes. ¶Qñãtu ad 1m arguit q̃ ly totus syncathegoreꝫ, nõ ponitur cũ ly qlibet ps. pbaf: qa ꝛo opponit oꝛ arguit q̃ ista est cõcedẽda. totus est ps. ofia falsa: qꝛ illa non vi ꝑfecta oio. ꝛ ofia pbaf: qꝛ fm Magistrũ ellet fenſus qlibet pe est ps. ¶ꝛ arguit ꝛ idẽ fic. Dato illo ſequit q̃ ista ẽt vera totus ſor. eſt poſited hoc eſt falſum. igit̃ ꝛ illud eꝛquo ſequit. ps ptia cum maioꝛi. ꝛ pbaf minoꝛ: q illa totus ſor. eſt para. eſt vna affirmatiua: cuius ſubm ꝛ ꝓdicatus ꝛ nõ ſupponunt ꝓ eodẽ: vꝛ ps vel ſor. ꝛ vel ps. igit̃ illa non eſt vera. ¶Tertio arguit̃ ꝓ Magiſtrũ dicente. q̃ ſolũ tunc ly tot⁹ tenet ſyncathe⁹ cũ ꝑedit totã. ꝓponẽ. Contra. in iſta. nõ tot⁹ ſor. currit. ly totus tenet ſyncathe⁹ ꝛ tñ non ꝑedit totã. ꝑ ponẽs. igit̃ ꝛc. ps ofia cũ minoꝛi. ꝛ maioꝛ ꝓbaf ſic. ita tenet ly totus. in iſta. non totus ſor. currit. ſicut in iſta q̃ eſt ſua ꝑdictoria. totus ſor. currit. ſz in iſta tenet ſyncathe⁹. igit̃ ꝛ in illa. ¶4° arguit ꝑ 3m ones Magiſtri ſic. Iſta eſt vera. totus q̃ eſt in mũdo eſt in oculo tuo: ꝛ ipſe dicit q̃ eſt falſa. igit̃ male. ps ptia cũ minoꝛi. ꝛ maioꝛ ꝓbaf: qa ſi illa nõ eſt vera. hoc ideo eſſet: qꝛ ly totũ tenetur ſyncathe⁹ ſed ly totũ, nõ tenet ſic ſed cathe⁹, igit̃ illa eſt fa-

Ad 1m.

Ad 2m.

Ad 3m.

Ad 4m.

Petitio 1ª. Riſio.

Petitio 2ª. Riſio.

Petitio 3ª.

Riſio. Q

Petitio 4ª Riſio.

Petitio 5ª. Riſio.

Petitio 6ª. Riſio.

ꝑ ſequẽtia. ſtep cũ maioꝛi. ꝛ minoꝛ ꝓbat: qa ly totũ, ibi eſt vnũ cathe⁹: qꝛ eſt vnũ nomẽ ſubſtãtiuũ neutri generis: cui ſubeat poſt ſe ly q̃, q̃ eſt relatiuũ ſubẽ ꝛ neutri generis. ¶Ad 1m negat ꝛ conſequẽtiã: qꝛ ly iſta eſt incõgrua. totus eſt pars: ꝛ dꝛ q̃ nõ eſt de intẽtione Magri q̃ ſemp cũ ly totus. tenet ſyncathe⁹ cõmutat cũ ly qlibet pars, ſed hoc ſolũ ꝑ cum ei cõiungit ſubſtantiuũ q̃liter nõ eſt in illa. vꝛ ꝑs. ¶Ad 2m cõcedit ꝛ dꝛ q̃ eſt vera: ꝛ cũ dꝛ q̃ iſta eſt vna affirmatiua cuius ſubm ꝛ ꝓdicatus nõ ſupponit ꝓ eodẽ: dꝛ q̃ eſt vera. qa ita in voce nõ ꝑs ſubm: qa ſi ipſa ſuboꝛdinat vni in qua ſubm ꝛ ꝓdicatꝰ ſupponit ꝓ eodẽ. puta. Iſta. ſcilꝫet pars ſor. eſt pars ipſa eſt vera: ꝛ hoc ſufficit. vꝛ ꝑs ſupra. ¶Ad 3m dꝛ q̃ nõ eſt de intentione Magiſtri: q̃ ly totus, debeat ꝑcedere totã, ꝓpoſitionem ad hoc vt teneat ſyncathe⁹. vt arg⁹ ꝓbat. hoc enim eſt impoſitum q̃ tunc ly totus ꝓcederet ſeipſum. ſed de intẽtione ſua eſt q̃ ly totus, ꝓcedeat totũ ſubiectũ. ꝛ ſic eſt in illa. ꝛ ideo tenet ſyncathegorema⁹ ce. ¶Ad 4m dicit Pe. Man. q̃ illa eſt vera. vt arg⁹ ꝓbat. ſi tñ vis tenere Paulũ nega q̃ ly totũ, teneat cathegorematiceꝛ nega q̃ ly q̃, ſit relatiuũ de ly totũ, ſed dic q̃ eſt relatiuũ vnius ſubſtãtiui incluſi in ly totũ, ꝛ q̃ nos debemus iudicare de vocalibus per mẽtalia ꝛ nõ aliter. Et ꝑs ſolꝫ. ¶Quantũ ad 1m ſunt ſex petitiões. Prima, ꝛre eſt q̃ cũ ly totus. conuertit cum ly qlibet pars, dicimus q̃ tenet ſyncathe⁹: ꝛ cũ conuertit cũ ly ens, perfectũ ex ſuis partibus tenet cathe⁹. ¶Reſpon. q̃ hoc ſ. eſt: q̃ ly totus, ſmo mõ ſumptus includit ly qualibet, q̃ eſt vnus ſyncathegoꝛema habẽs vim cõfundendi: vt ꝑs ſed ſcõ mõ ſumptus nõ includit ſyncathegoꝛema: vt ꝑs. ¶Secunda petitio. An iſta ſit vꝛa. totus ſor. eſt homo. ¶Reſpon. q̃ ſm dicta ſuꝑius iſta eſt vꝛa: q̃ ſuboꝛdinatur vꝛ ſecunda tamen quare Magiſter fecit capꝫ in diuerſum de iſtis eſt duplex. ſmaꝫ: qꝛ erat ponẽda diſtinctio de ly totus. ſcõa eſt: q̃ iſta vocaliter nõ apꝑt vꝛa. ¶Tertia petitio. An poſito q̃ ſor. deficiat manus iſta ſit vera. ſ. eſt totus hõiꝛ apparet q̃ ſic. ita hõ ꝑfectus ex ſuis pribus. igit̃ ſor. eſt totus hõ. ꝑ ſequẽtia. ꝛ ofia ꝓbatur ſic. ſoꝛ ps ſor. eſt in ſor. igit̃ ſor. eſt ens perfectũ ex ſuis pribus. ꝑ ofia ſtꝛe. ꝛ ofia pbaf exponẽdo ſic. ps ſor. eſt in ſor. ꝛ nulla eſt ps ſor. q̃ illa ſit in ſor. igitur ofia ps ſor. eſt in ſor. ps ofia cũ maioꝛi. ꝛ minoꝛ eſt notaꝛ: eius oppoſitũ implicat ꝓdictionẽ. Et alia ꝛre apparet q̃ illa ſit falſa q̃ ſor. deficit manus. ¶Rñ. q̃ illa eſt falſa. Et cũ dꝛ q̃ eſt ens perfectũ ex ſuis pribus. Rñ. q̃ aliqd eſſe ꝑfectũ ex ſuis pribus eſt ꝛ⁹. Cuius qa eſt ꝑfectũ ex ꝑpibus q̃ hoc ſic oꝛ bñs ꝑres eſt ꝑfectũ. Alio q̃ ea eſt ꝑfectũ ex ꝑpibus q̃ nõ liter debẽt bꝛe: ſic nõ oꝛ bñs ꝑres eſt ꝑfectũ ex ſuis pribus: q̃ ille cui deficit manꝰ aut pes quẽ fm cõem curſum deberet bꝛe nõ eſt ꝑfectũ iſto modo ita capiẽ ꝑfectus in ꝓpoſitoꝛe ꝑ ſalitas propoſitionis. ¶Quarta petitio. An iſta ſit vꝛa. totꝰ ſor. eſt minoꝛ ſor. ¶Rñ. q̃ iſta eſt diſtinguẽda: qa vel ly totus, cõuertit cũ ly qlibet ꝑs, abſolute. vt dicit Magiſter vel cõuertit cum ly qlibet ꝑs, integralis. Si ſmus; ꝓpoſito eſt falſa: qa nulla ꝑs ꝑfecta illi eſt minoꝛ ſor. quia nec ofia ſuꝑlectiua eſt minoꝛ ſor. cũ nõ ſit quãtumcũ corpus ſor. eſt minus ſor. vt ꝑs. Si ꝛo ꝛ⁹ q̃ illa eſt vera: ꝛ qa qlibet ꝑs integralis ſor. eſt minoꝛ ſor. quia caput ꝛ pes ꝛc. ¶5ª petitio. An aliqõ idiuiſi⁹ ꝛ⁹ vꝛputa deus dicat totũ. ¶Rñ q̃ nõ: qa ly totũ q̃ocunq; ſumat ꝛ reſpectũ ad partes: indiuiſibile ſaltꝫ nõ ꝑs ꝓtes. ¶Sexta petitio. An valeat iſta ofia. totus hõ eſt bonꝰ. igit̃ totũ aliud eſt bonꝰ. Et vꝛ forte q̃ ſic. ¶Rñ q̃ nõ: qa ofia eſt verũ ꝛ ofia falſum: vt ꝑs exponẽdo. hoc ideo eſt: qa in argm ly ab inferioꝛi ad ſuũ ſuꝑrius confuſe diſtribuitur. vt patet.

Manfre. Rho. fm. R

Circa mām de ly totus, aduerte ꝑ ꝙ ly totus, cōiter ponit teneri cathe⁹ q̄n ponit ad intra partes subiecti aut ꝑdicati: q̄n aūt ꝑedit tot3 ꝑponē oī fyncatē teneri. Sed possumus dicere ꝙ etiā ꝑbi lit ꝑmus terminus, ꝑponit⁹ ꝛ subſtātiue teneat⁹ ꝙ cathe⁹ ꝛ non fyncat⁹ tenet⁹: vt dicēdo. totū q̄ est in mūdo est in oculo tuo: q̄ si aūt ꝑedit tot3 ꝑponē⁹ ꝛ est adiectiuū aliq̄d⁹ determinabiliter sic cōcedit ꝙ ille termin⁹ fyncat⁹ tenet⁹. ❡ Et sic ꝓfrat cā ꝛ ꝛ dicer simode tm aut⁹ talis terminus: diuersis modis accipiat⁹. ❡ Dicat ꝙ hoc est ex cō mō loquendi nā de virtute sermonis: ita ꝑ cathe⁹ teneri a parte ꝑdicati sicut a parte subiri: ꝛ ꝙ ſonte fit dubitādū q̄n ꝑponit⁹ aliq̄ ꝓpoſitiō qua ꝑponit⁹ ly totus a gre subiri vtrū teneat⁹ cathe⁹ aut ſyncathe⁹: rñ nō debemus rñdere dubie ad talē ꝛ ꝑponit⁹ hoc ꝙ ex cō mō loquendi cōcedendū est ꝙ cathe⁹ tenet⁹. Pro illa mā vide Tit. in 3ª ſoph⁹ in illo ſ. oia bō est tota ānimate. Jn rñſione ad 3m arg⁹ mit ꝑn cipalis. ❡ Considera etiam ꝙ ly Pau. in illo loco teneat ꝙ ly totus, q̄ cathe⁹ tenet⁹ tunc equaleat huic cōpleto: ens ꝑfectū ex oibus suis ꝑtibus rōnis ꝙ ly totus, dicat rēſpectū ad ꝑtes. Tit. nil in ſophiſt⁹ allegato in ſolone ꝛ ꝙ ꝑincipalis. tenet ꝙ nō dicat ꝑfectū ad ꝑtes: ſed ſolum equipolleat huic cōpleto: ens ꝑfectū cui nihil deeſt ſine nō tale ens ſit bñs ꝑtes: ſiue nomīo eſt cura apud ipſm: vnde cōcedit ipſe ꝙ aia intellectiua eſt q̄dā totū: ꝛ non habeat ꝑtes opīonio rñ Pau. videt⁹ fecurior: nā ly totum, dī cōter referri ad partē. ❡ Nota vlterius ꝙ tenēdo expoſitiones de ly totus, q̄ ſyncat⁹ tenet⁹ ꝙa exponat⁹ illo modo. fmō vlt⁹ vt ꝑs. cā en m eſt: qa cū illo mō ſumptus talis terminus, equiualeat iſti cōpleto: quelibet pars ꝛ. Jdeo exponitur mō dicto: vt dicēdo totus ſor. eſt mino: ſor. iſta ſic ꝛ ꝙ ſyncat: q̄libet pars ſor. eſt minor ſor. cū illi equiualeat. ❡ Nota etiā ꝙ Pe. Man. ꝙ talis modū exponēdi adducit multa arg⁹ta ꝑ loco q̄ poſtea ſoluit. Et deinde vlterius arguit, pōdo ꝙ ly totus, nō equaleat iſti cōpleto: q̄libet ꝑs. ❡ Primo q̄a illa eſt vēs. tot⁹ ſor. eſt aliq̄d. ❡ Scōo. qa ſicut illa eſt congrua: q̄libet pars eſt in mūdo, ꝛa etiā deberet eſſe cōgrua illa. totus eſt in mūdo ꝑ equalentia. ❡ Et ſolucōo illa dicit ipſe ꝑ⁹ concedendo: q̄ illa ꝑpō que determinat⁹ a ly totus, eſt vēs: ſed qa hoc eſt ꝓ opīonē cōem. Jdeo dicat⁹ alī ꝙ nō valet arg⁹m, equalet in ſignificādo vñ. q̄ eſt vēs: ſicut etiam nō valz illa ꝑpō. q̄ſi tu loqueris: tu nō tacēs. equalet vni copulatiue hypothetice: cōgo eſt hypothetica. ❡ Ad 2m arg⁹m rñdet ꝛ recte ꝙ ly totus, nō ab⁹ equaleat iſti cōpleto: q̄libet pars ab⁹ ſumpta: ſed ſolū q̄ſi ſumit⁹ cū ſubſtātiuo ꝛ ꝙ illo ꝛdebemus imaginari ꝙ ly totus, ſm ꝙ adiectiuū eſt ſignians per dependētiā ad ſubſtantiuū. Jta etiā equaleat iſti cōpleto: q̄libet pe non ab⁹ ſumpta: ſed ꝑ dependentiā ad gentiuū. Sicut ergo illa eſt incōgrua: tot⁹ eſt in mūdo. Jta eſt illa: quelibet pe eſt in mundo: ſi mēdo non ab⁹ ly pars: ſed vt exigit gentiuū. ❡ Arguit enim vlterius alio fundamēto ꝑbando ꝙ hoc cōpleto grauia exēpli, totus hō non poſſit equalere iſti cōpleto, q̄libet ps hois: q̄ illius cōpleti, totus hō, illa ps hō non ſigt⁹ modū obliq: illi⁹ aūt cōpleti, q̄libet pars hois: ly hois, ſigiiat per modū obliq. Ex quo ꝙ rectus non ds equale: le obliquo rōne ſui teri modi ſignandi. Jdeo cōuincit ꝛ cogit⁹ ponere aliū modū exponēdi: ꝛ dicit ꝙ ly totus, q̄ſi ſumit⁹ cathe⁹ equaleat iſti cōpleto: ſm oēs ꝑes collectiue ſumptas. vt dicēdo ſor. eſt tot⁹ alb⁹: equalet iſti cōpleto: ſor. eſt alb⁹ ſm oēs ſuas ꝑes collectiue ſumptas: ꝛ ad hoc q̄ talis ꝓpō ſit vera. ſ. ſor. eſt tot⁹ albus, nō eſt opus ꝙ q̄libet ps ſor. ſeoſum capta ab alia ſit albus: vt ps itelligenti. Q̄ſi aūt teneat ſyncat⁹, nūc equalet iſti cōpleto: ſm oēs ſuas ꝑes diuiſiue ſumptas eſt albus: vt tunc ad hoc ꝙ ſit vera illa regrit: ꝙ quelibet ſeoſuz capta ab alia ſit alba. Sed ly ille modus ſubtilis ſit: poſſumus ſi ſuſtinere modū exponēdi eōem. Et ad arg⁹m in opp⁹. ❡ Dicanus ꝙ ly totū de totus bō ꝛē. ly bō, videat⁹ ſolū ſignare modū recti: ſignāt⁹ ſi etiā aliquo mō ꝙ modū obliq: ꝛ ly ponat⁹ in recto: hoc nō eſt ꝓ modū ſignandi ꝙ modū recti. Sed ſolū vt ſeruet⁹ cōgruitas illius cū tali adiectiuo totus. Jta enim cēt in cōgruitas: totus bois eſt aliq̄d: vt ſupra ꝑs. ❡ Preterea poſſes tu obiicere ſile arg⁹m ↄ modū exponēdi ab eodē poſitū: nā ex quo ly totus, eſt recti caſus vt obſerue ꝓpō. ſ. totus ſor. eſt aliq̄d. ſic exponit⁹ ſor. eſt aliq̄d: ꝛ nihil eſt ſor. qn ſilud ſit aliq̄d. Sed ſile modus exponēdi non cōiter ponit⁹ ꝛ ideo illo nō multū curo: qa ex multa alia dicit⁹ prīcīa ad ꝓpoſitus hoc. Jdeo vide oia illius dicta loco allegato. ❡ Circa 3nes 2um nota ſm rō valeat ille modus arguēdi. tot⁹ ſor. eſt pars tot. ergo totus bō eſt ps ſor. Cauſa. n. eſt: qa ly totus, nō cēſet⁹ poſſe eſſe ſigmi diſtributiue: ꝛ ly ſor. nō poſſe diſtribui: cū ſit terminus diſcretus: q̄ tñ virtute illud cōpleti totus, equoller iſti cōpleto quelibet ps. Jdeo dicēdo totus bō eſt pars ſor. equaleat iſti: q̄libet ps hois eſt ps ſor. vbi ly hois, per accidens diſtribuit⁹ q̄ regit⁹ ab illo termino pars per ſe diſtributo, non q̄ valet arg⁹ſomatice: arguit implicite ab iſerioi ad ſuū ſuprius diſtribuitiue a ly ſor. ſ. ad ly bois. ❡ Circa 3m⁹ ſine aduerte ꝙ etiā illa pōt cōcedi. totū q̄ eſt in mūdo: eſt in oculo: q̄ ꝑ hoc notaui quū ly totū teneat⁹ ſubſtātiue: ꝛ ꝑ ꝑs iurta fundamētū cathe⁹ teneat. Jā illa pōt cōcedi: licet ꝑcedit illa aliaꝫ in oculo tuo eſt totū q̄ eſt in mūdo: hoc ideꝫ aſſerit Pe. Man. caplo ꝓprio. ❡ Circa 4um ſinem aduerte ꝙ illa ꝓpō. in ala tua eſt tota ſcīēia poſs: diffeꝛēs eſt ab illa: aia intellectiua eſt tota in toto ꝛ tota in q̄libet parte: nā tenendo cū Pau. ꝙ ly totū cathe⁹ tenuz, dicat rēſpectū ad partes illa poſ cōcedi. in aia tua eſt tota ſcīēia poſſibilis: q̄ ſcīa eſt qualitas gradualis integrata ex gradibus tantꝫ ex ſuis ꝑtibus. aīa aūt itellectiua nō hz partes aliq̄s ex q̄bus cōponat⁹ ꝛ tūc ſic ſuſtinēdo totos dicere q̄ ly totus, ds dicat reſpectū ad ꝑtes: non tñ magis ad ꝑtes q̄ntitatiuas q̄ integrales: ꝛ illa ꝓpō. in aia tua eſt tota ſcīa poſs nō cōcederet⁹ vbi ly totū dicer⁹ reſpectū ad ꝑtes q̄ntitatiuas: q̄ ſcīa non hz talēs ꝑtes: ſicut nec aia intellectiua q̄ eſt ex⁹ ſubm: tenēdo cū cū Tit. ly totū, nō dicat rē⁹ ad partes: ꝑō illa ꝓpō ꝑcedit. aīa intellectiua eſt tota ſ toto: ꝛ tota in q̄libet parte: eo q̄ aīa eſt ens perfectum cui nihil deeſt in ſua ſpēcie ꝛē.

Ad ꝑm.

Ad 2m.

Ꝑ⁹ns cā tra rñſionem ſuā.

Opi. Petri.

Petitio.

Rſponſio.

S

Bñdā 1m.

Bñdā 3m.

Bñdā 4m. De tru cā tra modū ꝛ ponendi.

Arguit ꝑ Arguit 2o

Bñdā 5m.

Bñdā 6m.

Bñdā 7m.

Opio cōis.

Rſtenio ar. gumēti ꝓra Petrum.

Mod⁹ alt⁹ exponēdi ſu pta Paulus.

Bñdā 5m.

Bñdā 6m.

Bñdā 7m.

Capit decimūſextū ḡrti tract. de ly ſemp.

Semper quertit cū ly oi pe. ſm exigētiā ꝛbi cui addit⁹: ita ꝙ idē eſt oi cē ſp fuit hō. oi tpe ſtiterit hō. Et exponit⁹ ſic. Aliq̄n fuit hō: ꝛ nō fuit aliq̄n: ergo tūc fuerit hō. q̄ ē ↄ futuro ſemper erit aliq̄d aliq̄n, erit aliq̄d ꝛ nōn erit aliq̄n qn tūc erit aliq̄d. q̄. ❡ Exꝑdictis ſſero aliās ꝛclones. Quaꝛ prīa ē iſta. Semp fuit aliq̄d q̄ nō ſp fuit, ꝑhac. aliq̄n fuit aliq̄d q̄ nō ſp fuit ꝛ nō fuit aliq̄n: an tunc fuerit aliquid q̄ nō ſemp fuit. q̄ ꝛē. ❡ Scda ꝛclo. Semp erit

Mengh. M 2

aliqs hō q nō semp erit. ꝑbatꝫ: q aliqſi erit aliqs hō q nō semp erit: z nō erit aliqſi gn tūc erit aliqs hō q nō semp erit. ℊ zc. ℂ Tertia ꝓclo. Semp est hoc iſtās ꝓſis. ꝑbat: aliqſi ē hoc inſtās ꝓſis: z nō est aliqſi gn tūc ſit hoc iſtās ꝓſis. ergo ꝓ ꝑt ex ſua ꝙuertibili. ſ. oī tpe ꝓſēti eſt hoc iſtās ꝓſis. ℂ Ex eadē ꝓclone ſequit̄ correlarie: q qcqd viuit ſp eſt: z quicqd currit vl mouet ſp ſe hz eodē mō: hz nō ſemp ſe habuerit aut ſp ſe hēbit eodē mō. ℂ Notā dū q nō abſqꝫ eā dī: ſp cōuerti cū ly oī tpe: ſꝫ exigētiā ſui verbi: tq: ſi abſolute ꝙuerterē cū ly oī tpe: hec eſſet falſa. ſp de ꝑ ſuit: aut mūd? ſp erit: q: non oī tpe de ꝑ fuit. ꝑbat: mā oī tpe de ꝑ fuit: ꝓſis tpꝰ eſt vel fuit tpꝰ. ergo ī tpe ꝓſenti de ꝑ fuit. z ꝑs ꝓſia: q: ī tertio ꝑncē. quo ly tpe ampliat̄ ad ſupponēdū. ꝑ eo ꝙ eſt vel fuit: z cōſequēs ē falſū: q: tpꝰ ꝓſis nūq̄ fuit. Eodē mō oſtēdit falſitas hꝰ. mūdus ſp erit: q: nō erit in tpe ꝓſit: verūtñ eligat rñdēs rñſionē ſibi magis cōfoꝛmē: q: hꝛ. ꝗlibꝫ ſuſten tabilis eſt. Ex iſto ſcīo mō loquēdi: ſequtur q de ꝑ nō fuit: z aliqſi celū nō erit: q: tunc de ꝑ nō fuit de noſtrādo inſtās ꝓſens: z tūc eſt vel fuit aliqſi. ergo zc. Cōſimilr aliqſi celuz erit: q: tūc non erit demonſtrādo inſtans ꝓſens: z tunc eſt vel erit aliquādo. ergo zc.

Correlarius.

3ª ꝓ.

3ª ꝓ cap. Riccardi.

Prio toto iſto ca° vi° Pau. lo. m. ꝓ°. a. fo. 57. ī a 4ª ꝑte vſqꝫ ad fo 58 fa. 2ª. ibi. quæ cūq; dicā. ī. fopp 34. ꝑm. ī 3ª. ī 4ª.

Mēgbus. Riccardi.

Scper respectiue. nō ꝓo oī tpe ſed ꝓn exigētiā verbi: vt nō dos: ſemp fuit hō. Sc̄o ꝗ ſigī q oī tēpe ꝓterito fuit hō: z eſt vera: vt ꝓs ꝑ exponentes. ſ. aliquo tpe ꝓterito fuit hō: z nō fuit aliqs tpꝰ ꝓteritꝰ q̄n fuerit. homo ℊ zc. Si ꝗ nō hec eſt falſa: q: ſigī q oī tpe fuit hō: z ſequtur. oī tpe fuit hō. ꝓſis tpꝰ eſt tpꝰ. ℊ i tpe ꝓſēti fuit hō. ꝗs eſt fal ſum: q: ꝓſis tpe nō fuit hō: ſed hñ eſt hō. ſꝫ ℊ. ꝓpō. oī tē poze fuit hō: ſed falſa: q: exponit̄ ſic. aliquo tpe fuit hō: z nō eſt vel fuit aliqs tpꝰ qn tūc fuerit hō. ℊ zc. illa ſcda ex ponēs eſt falſa: q: tpꝰ ꝓſens eſt vel fuit aliqs tpꝰ: z nō in illo nō fuit hō: ſed bene eſt homo. Magr̄ tāgit hos duos modos ſuſtentabiles in textu eligē qué tibi placet.

Riccius. T

Prio. pictis apī° vi° Pau. lo. ma. ꝑ°. fo. 58. fa. 3ª. ꝑ°. ſ. ī. 5ª. fo. lo. fa. 4ª. vbi. adqua dubī. fo. 113. fa. 3ª. vbi. Ité ille. ꝓpoſuco.

In iſto cap̄ ſunt ꝗuo. petitiones. ℂ Ꝑ°. An ly ſp ſit termin° cathegoꝛematic° vel ſyncathe°. ℂ Rñ°. q: ly ſp eſt termin° ꝑgnās q ſubordinat̄. cathe° z ſyncathe°: z nō eſt pura dictio: ſꝫ eſt cōpleꝛ: vt ꝓs ſup cū dicebam°: q: ly ecōuerſo erat cōpleꝛ: z ita ly ſp nec eſt terminꝰ cathe°. ſꝫ ſyncathe°. Et ſi arguit̄ q: oīs ter min° aut cathe° aut ſyncathe. ℂ Rñ°. q: vez. eſt de in cōpleꝛomō. ſñt de cōpleꝛe: z ita de ly tot. dicat. ℂ 2ª pe titio. An iſta ſit quātas: ſem ꝑ fuit hō. ℂ Rñ°. q ſic. q: eſt vbi: eo q ſubordinat̄ vñ. ℂ 3ª petitio. Quid. ſignīt iſta. aliqſi fuit hō. ℂ Rñ°. q: ſicut iſta ꝙ eſt ſua ꝑdictoria: ſep fuit hō: eſt diſtinguēda: q: pōt ſignīare: vel q: oī tēpe: aut inſtāti abſolute fuit hō. ſic: q: ly tpe ſtet ampliatiue. p ea qō eſt vel fuit: vel pōt ſigīre q: oī tpe fuit hō nō abſolute: ſed ſm exigētiā verbi. ſic q: oī tpe ꝓterito fuit hō: ita illa: aliqſi fuit hō: aut aliqn nō fuit hō: hz cōmiſi° diſtingui. ℂ 4ª petitio. An iſte repugnēt: boo ſemp fuit: z hoc ince pit eſſe. ℂ Rñ°. q non. q: celū ſp fuit exquo in oī tpe: z in omni inſtāti ꝓterito fuit: z tū incepit eſſe ſm veritatem.

Circa caplm de ly ſp aduerte q: opio q: vult q: ly ſp cōuertat cū ly oī tpe. abꝰ: pōt hic hoc fundam°: q: dōo. ſemp fuit de ꝑ: ſꝫ ly ſp ſit aduerbiū: virtualr tñ ſuppoñ re° illi? Xb: fuit: z ampliat̄ ab illo: z ſic vi fi gnificaret talis ꝓpō q: in oī tpe q: eſt vel fuit: in illo de ꝑ fuit. ℂ Illa tñ opio qua in ꝑ ꝙ eſt ponit ꝑm. nō vult tale aduerbiū ampliare: ſed ſolū ſupponere ſm cōſignifi cationē verbi: z̄ illa opio non eſt: ita apparens: ſic ꝓ: nifi ex boc: qz vi: in cōcluēdo ſm cōem modū loquēdi: q illa ꝓpō nō ſit ꝑcedēda. ſꝫ de ꝑ fuit: q negaret ab illa opione nō tenēre ampliationē zc. ℂ Nota etiā cām ꝗre illo mō exponat ly ſemp. q: ex quo equaleꝛ illi complexo: oī tpe. Jō aliquo mō vi: exponenda. ꝓpō de ly ſp. ꝓpoſito modo vſus: ſicut ly oī. cōrſider ſignuz. pticulare ly aliquo: ita ly ſp. cōſider ly aliqñ. q: ꝑt cōputari pro ſigno pticu lari: cū virtualr ſcludat ſignū pticulare. ℂ Nota vlteri° q: non oīe. ꝓpō de ly ſp. hēt. pbari mō poſito a Pau. ſed ſolū illa in qua ly ſp. octerminat. ꝑ tēpe: z ꝑcedit candē. vñ dōo: deus fuit ſeu fuiſtilla eſt falſa: q: illa ſignīat. q: de ꝑ fuit aliqñ oī tpe. Ñ ly ſemp. equaleꝛ illi cōplexo: oī tpe fuit ꝑpoñat ſine poſtponat. Modo ꝑs. ℊ. ꝓ ſic ſignifi cādo eſt negāda. aſſerit enim. q: aliquo determinato tpe deus fuit oī tpe: nō eſt falſū: z q: quocūq; tpe dato: in illo de ꝑ fuit: z in illo ſolūmō aīs in illo fuit in alio ꝑ ſyn ſa tis ꝑs: ℊ illa ꝓpō data ſignificet ſic. ꝓ: q: exquo ly ali qñ ſubintelligit determinare verbi: nō impedit ab ali quo ꝑcedēti ſignoꝛiō ſuppoñt determinate: nec includit ſuppoñe determinatā reſpectu tēpis determinati exquo bi ℊ nō valet arg°. ſemp de ꝑ fuit. ergo de ꝑ fuit ſemp zc. ℂ Caput. 1°. quarti tracta. de ly ab eterno.

Manfre. Riccardi ꝑm.

Riccardi 5ª.

Rōndā. 2ª.

Riccardi 5ª.

Riccius.

Riccardi.

Riccardi.

Riccardi

eterno noialr. ¶ Scōa ꝓclusio. Ab eterno tu eris: ꝛ tñ non ab eterno tu eris: ps ista ꝛ sumē do ly ab eterno, i ptia pte noialr: ꝛ in scōa aduerbialr: nec sūt ꝛdictoria: exq̄ illi termini nō vnis: omiter sumūt. ¶ Tertia ꝛ. Ab eterno siue eternalr fuit aliqd: qō non ab eterno siue eternalr fuit. ꝓbat. Nam si aliqō tps finitus fuit aliqd: qō non ab eterno siue eternalr fuit: ꝛ non est vl fuit tps finitū: gn si illō fuerit aliqd: qō non ab eterno siue eternalr fuit. ḡ. ¶ Quarta ꝛ. Eternalr siue ab eterno erit aliqs homo: q non erit eternalr siue ab eterno. ꝓbat. Nā post aliqō tps finitū erit aliqs hō q non erit eternalr siue ab eterno: ꝛ non est vel erit tps finitus: gn post illud erit aliqs homo: q non eternalr siue ab eterno erit. ḡ q cūq; dicta sūt de ly ab eterno, ꝛ eternalr ꝓfit dici de istis terminis ꝑpetuo: ꝛ in eternus: q ꝓfit dupliciter sumi. s. noialr ꝛ aduerbialiter sicut in prioribus exēplificatum est: quare ꝛc.

1ª ꝛ.

3ª ꝛ.

4ª ꝛ.

Mēgbus. Moradū.

Ab eterno sumit 2ʳ. Uno⁰ noialr: ꝛ sic sunt due partes. Alio⁰ aduerbialr, put est idē qō eternalr: ꝛ figit idē qō ante oē tps finitū: aut post oēs tps finitus. Primo mō ꝓbat resolubiliter: vt ab eterno tu fuisti, ꝓbat resolubiliter ab hoc tu fuisti: ꝛ hoc est vel fuit eternū. ḡ. ab eterno tu fuisti. Scōo ꝓbat exponibiliter sic. vt ante aliqō tps finitū tu fuisti: ꝛ nō est vel fuit aliqō tps finitū qn ante illō tu fuisti. ḡ ab eterno tu fuisti. Scōs ꝛo alios ab eterno sumit 2ʳ. s. cathegorematice syncathego rematice. Cathegoᶜ idē est q vnū ens carens ꝑn⁰. Syn cathegᵉ ꝛo est distributiuū tpale: ꝛ redit ad idem.

Ritius. A

In hoc cas. facta 4ᵒʳ. ꝑ notabo duo circa litterā. 2⁰ argūa ꝛ Magꝛm. 3⁰ ponā petitiones. 4⁰ mouebo vnū dubiū. ¶ Quātū ad ꝑᵐ nota: q ly ab eterno, aduerbialr sumptū in voce est vnū simplex: ꝛ vna dictio bās vim ꝓfundēdi cōfuse tñ: sicut ly semper, sic q dicēdo. ab eterno deus ꝓduxit mūdū aut hoiez: ly mūdū, ꝛ ly hoiem stat cōfuse tñ mobiliter. ¶ Scōo nota q ꝓpō cui⁹ ꝓmus termin⁹ est ly ab eterno aduerbialr sūptū. s. put ꝓuertit cū ly eternalr, pōt 2ʳ exponi. Uno⁰ sm Pe. Mā. sic. eternalr seu ab eterno. a. fuit: dicat. a. fuit: ꝛ nō incepit nec defecit. a. esse. igit ꝛc. Scōo mō exponitur ly ab eterno, sm Pauli⁹ sic. ante aliqō tps ꝑteritū finitū. a. fuit: ꝛ nō est vel fuit aliqō tps ꝑteritū finitū: aut istāo qn ante illō. a. fuerit. igit ab eterno. a. fuit. ¶ Quātū ad 2ᵐ arguit ꝛ Magꝛm sic. ponat q deus p annū ante cūq; produxit mundū (vt ita dixerim) ꝓduxerit sor. ꝛ sequ q ista ꝛm ipsum sit vera. ab eterno deus ꝓduxit sor. de nō esse ad esse: sed hoc est falsū. igit modus Magꝛi est malus. ps ꝫ sequētia cū minori: q; in veritate sor. nō fuit ꝓduc⁹ ab eterno seu eternalr. vt ps: q; solus de⁹ fuit eternalr: ꝛ minor ꝓbat exponēdo: q; ante aliqō tps ꝑteritū finitus de⁹ ꝓduxit sor. de nō esse ad esse: ꝛ nullū est vel fuit istāo: aut tps ꝑteritū finitum qn ante illud deus ꝓduxerit sor. de nō eē ad eē: vt ps. igit ab eterno ꝛc. ¶ 2⁰ ꝛ sonti⁹ arguit sic. Sit ita ad imaginationē q nihil sit: ꝛ p remotionem de ꝓsenti incipiat esse sor. ꝛ deide celū ꝛ motus ei⁹ ꝛ tps. ꝛ sequit q post motus celi ista sit ꝛa. ab eterno seu eternalr sor. fuit: sed hoc est falsum. igit modus Magꝛi est falsus. ps ꝫ sequētia cū minori: q; in veritate sor. icepit esse. ꝛ

Mouētū ꝑᵐ.

Mouētū 2ᵐ.

Cōtra Mo. ꝫ arguit ꝑᵐ.

Arguit 2⁰.

minor ꝓbat sic: q; ante aliqō tps ꝛc. ꝛ nullū est vel fuit tps vel instāns ꝓteritū ꝛc. igit ꝛc. ¶ Ad ista arguēta posset aliquis dicere q verbalr ꝓcedūt: ꝛ nō ꝫ modū exponēdi Magistri bñ intellectū: ꝛ posset dicere q duo in 1⁰ exponēte dicit: ꝛ nullū est vel fuit istāo: aut tps ꝓteritū ꝛc. ꝑ istās: aut tps intelligit ois mēsura sic q sit scitus: ꝛ nulla est vel fuit mēsura ꝓterita finita qn ante illā sor. fuerit, ꝓductus de nō esse ad esse: ꝛ sic ista erit falsa: sicut exponēta. ꝛ ps sol⁹ ꝓnī arg⁽ⁱ⁾. ¶ Sed ista solū: ꝛ soluat ꝑᵐ argūᵐ: nō tñ soluit 2ᵐ. q; si sor. incepisset esse illo mō añ ipsū nulla fuisset mensura: q; nec tps, nec eum nec eternitas: vt ps. Ꝫ Magꝛ nō pōt bñ defendi. ¶ Uolēdo tñ aliqd dicere: oz dicere q Magꝛ in suis exponēnib⁹ ꝓsupponebat eternitatē mūdi ꝛ tps: ꝛ iuxta illud dabat exponentes. ¶ Quārus ad 3ᵐ sit ꝑᵃ petitio. Que ꝓpria est inter ly semper, ab eterno ꝛ ppetuo. ¶ Rñ⁰ q semp ꝓprie respicit tps: ꝛ pōt poni ꝑ se tam cū verbo de ꝓterito q̄ de futuro. vñ ita ꝑ se dicimus semp fuit de⁹: sicut semper erit de⁹: ly añ ab eterno, ꝓprie respicit ꝓteritū: ꝛ ponit cū verbo de ꝓterito. vnde proprie dicimus deus ab eterno fuit: ꝛ nō dicimus: deus ab eterno erit: ly dicamus: in eternus erit: ꝛ ly ppetuo, ꝓprie respicit futurū. vñ magis ꝛ ꝓprie dicimus: hoc ppetuo erit: q̄ hoc ppetuo fuit. iste tñ dicit ꝑᵃ excepta nō sunt multū vtiles. ¶ 2ª petitio. An ista cōsequētia sit bona. hoc eternalr fuit. igit hoc semper fuit. Dī q nō: q; ante mūdi creationē eternalr de⁹ fuerat: ꝛ tamen non semp fuerat: ex quo nullū fuerat tps: nec sequitur etiā ecōuerso. hoc semp fuit. igit B eternalr fuit: q; alias est vera ꝛ ꝫ sequēs falsum: vt ps de celo qō semp fuit: ex quo ol ꝛe vel instāns ꝓterito fuit: ꝛ tñ non eternalr fuit. ¶ 3ª petitio. An ista sit vera. eternaliter hō fuit. ¶ Rñ⁰ q sm modū exponēdi ipsius Magꝛi quē modū sequar in dubio futuro ista est vera: vt ps exponēdo. ¶ Quātū ad 4ᵐ sit hoc dubiū. An ista ꝛplicet ꝫdictionē. ab eterno deus ꝓduxit mūdū de nō eē ad eē. Et argt 2ʳ q sic. ꝑ sic. ex illa sequit ꝫdictio. igit illa ꝛplicat ꝫdictionē. ps ꝓnitia. ꝛ alia ꝓbat: q; sequit. ab eterno de⁹ ꝓduxit mundū de nō esse ad esse. igit ab eterno mūdus habuit esse. Sed argt q; nō ab eterno habuit esse: q; sequitur: deus ꝓduxit mundū de non esse ad esse. igit q̄cūq; fuit ꝛ q̄cūq; non fuit: ꝛ sic nō ab eterno habuit esse. ¶ Et ꝫfirmat sic. Implicat ꝫdictionē mūdū ꝑpetuo fore: ꝛ ipsa in futurū corrūpi: vt ps. igit a fiāt ꝛplicat ꝫdictionē ipsa ab eterno fuisse ꝛ fuisse ꝑ ductūs ex illa. ab eterno de⁹ ꝓduxit mūdū de nō esse ad esse: sequitur ipsum ab eterno fuisse ꝛ esse ꝓductū. igit illa ēt ꝛplicat. ¶ 2⁰ sic. Si illa nō ꝛplicaret a parti illa nō ꝛpliaret. ab eterno de⁹ ꝓduxit de nō eē ad esse. a. lapidē in cōcauo lune ꝛ derelictū fue nāe: sed ista ꝛplicat. igit ꝛ illa. ps ꝓnitia cū maiori, ꝛ minor ꝓbat: q; ex illa sequit ꝫdictio. sequitur enī ab eterno de⁹ ꝓduxit. a. lapidē de nō eē ad esse in cōcauo lune derelictū fue nāe. igit. a. lapis ab eterno fuit: sed ꝓbo q nō ab eterno fuit: q; sequ. ab eterno de⁹ ꝓduxit. a. lapidē ꝛc. derelictū fue nāe. igit. a. lapis desēdit: nūc ārorsum. a lapis desēdit ꝑ ps ifinitū: ant finitū. nō est dōm ꝑᵐ: q; tūc. a. lapis quiesset in cōcauo lune ꝑ tēpus infinitum: q̄ est ꝫ casū ponēte q. a. lapis fuerit relictus fue nāe. si dr 2ᵐ sigt. a. lapis non ab eterno fuit: ꝛ sic sequit ꝫdictio. ¶ In oppᵐ argt sic. Ista non ꝛplicat. ab eterno hō ꝓduxit hoiez de nō esse ad eē. igit nec illa. ab eterno de⁹ ꝛc. ps ꝓnitia: q; sicut vna est de terminis cūb⁹ ꝓfus cōfuse tñ ita ⁊ alia. ꝛ añs ꝓbat: q; illa nō solū est posita sed vera. vt ps exponēdo: q; ante aliqō tps ꝑteritū finitū homo ꝓduxit hoiem de non esse ad esse: ꝛ nullum est vel

Ad ꝑᵐ.

Ad 2ᵐ.

Petitio ꝑª

Responsio.

Petitio 2ª. Responsio.

Petitio 3ª. Responsio.

Duᵐ affir. arguit ꝑᵐ.

Contra.

2ª ad idem arguitur.

In oppᵐ arguitur.

fuit tẽpus ꝓteritũ finitũ gn ante illud homo ꝓduxerit boiem de non esse ad esse.igit' ꝛc. ꝓz.ꝓsequẽtia.ab expo nentib⁹ ad expositã.ꝛ añs est verꝫ.igit' ꝛ ꝓns. ℂ Rñ ad dubiũ.ꝑ pono vnũ notabile:deinde gnaꝫ ꝓnes. Et respõ. Respõsio. arg^tum. ℂ Quãtũ ad ꝑ^m nota q̃ refert dicere.aial bõ ꝓ duxit ab eterno de nõ esse ad esse.ꝛ ab eterno bõ ꝓduxit aial õ nõ ẽ ad ẽ.ꝓz:q̃ in ꝑ^a termini stant oeter'^{ne}:ꝛ non pót ẽ ꝺamiũ vn⁹ bõ oeter^{ne}:ꝛ vnũ aial eternaliꝛ fuerit. Notandum. In 2ª aũt stãt termini ꝓfuse tñ.ꝛ pót esse verasimo.vt ꝓz ꝑ istas exponẽtes iaꝫ est verasꝫius nullus bõ ꝛ etiã nul lum aial eternaliꝛ fuerit. Et ita cõcĩt dicat de illis.mun dũ deus ab eterno ꝓduxit de nõ esse ad esse.ꝛ ab eterno deus ꝓduxit mũdũ de nõ esse ad ẽ.ꝑna enaꝫ nõ pót ima ginari:niſi tam de⁹ q̃ etiã determinat⁹ mũdus ab eter no fuerit:ſꝫ 2ª pót imaginari posito q̃ nullus de⁹:ꝛ etiaꝫ nullus mũdus eternaliꝛ fuerit. ℂ Isto stãte ponit' ista ꝛ. Prima ꝛ Ista ꝓpõ non ꝛplicat.ab eterno de⁹ ꝓduxit mũdũ de nõ esse ad esseque ꝛ verificat in duob⁹ casib⁹.ꝑ ponẽdo q̃ de⁹ fecerit de mũdo sic de boie.sic q̃ ꝓduxerit eos gna biles ꝛ corruptibiles:sicut fecit de boibus:ꝛ tũc ꝓz q̃ ſi cut ista est vera.ab eterno de⁹ ꝓduxit boiem de,no ẽ ad ẽ.vbi ly boiem,stat ꝓfuse tñ:ita ista ẽt i illo casu vera. ab eterno de⁹ ꝓduxit mũdũ de nõ ẽ ad ẽ:ex q̃ tñ nõ ſe quit.q̃ aliqs mũdus fuit eternaliꝛ:sicut ex ꝑ^a non ſeq̃: q̃ aliqs bõ fuerit ab eterno seu eternaliꝛ. ℂ Et ſi dicat.ſi Instantia. ab eterno de⁹ ꝓduxit,mũdũ.igit' aliq̃ deus ꝓduxit mũ dũ. ℂ Rñ°.cõcedẽdo ꝓntiã.ꝛ ꝓns concedit' tanꝫ vez ꝛ imptinẽs q̃ iam sunt circiter septẽ milia annoꝫ q̃ ꝓdu xit mũdũ:ꝛ tanꝫ septẽs babes ꝓcedere q̃ in infinitũ an te ꝓduxerat alios mũdos:ꝛ ſi dr q̃ ante dr q̃ nõ debes certificare. ℂ 2° pót illa propõ verificari in boc casu.ſ.q̃ vnũ determinatũ mũdũ deus ab eterno ꝓduxerit de,non esse ad esse quẽ infinities annihilauerit ꝛ creauerit.ver. gra.Imaginãdo tẽs ꝓteritũ fuisse infinitũ ꝛ fuisse diuiſũ in secula icipiẽdo ab istãti in quo ſumus ꝛ ꝓcedẽdo in i finitũ:ꝛ q̃ deus in ꝑ seculo,ſeu cẽtenario annoꝫ ꝓduxe rit.a.mũdũ:ꝛ p2^m.a.mũdus fit annihilatus:ꝛ in 3° itep creat⁹:ꝛ sic in infinitũ.Isto stãte ꝓbat' ꝛ.ab eterno de⁹ ꝓ duxit.a.mũdũ de nõ ẽ ad esse.igit'ab eterno de⁹ ꝓduxit mũdũ de nõ ẽ ad ẽ.ꝓz ꝓntia ab inferiori ad ſuũ ſupius ꝓfuse tñ mobiliꝛ:ꝛ añs est verꝫ.vt ꝓz exponendo . igit' ꝛ ꝓns. ℂ 2^a ꝛ est ista.ſicut,ista non implicat.ab eterno de⁹, Secũa ꝛ. ꝓduxit mũdũ de,nõ ẽ ad ẽ:ita nec ista. mũdum de⁹ ab eterno ꝓduxit de nõ esse ad esse.vbi ly mũdũ,stet ꝺeter minate.ꝛ ista ꝛ verificat' ſolũ in ſcõo casu:ponendo.ſ.q̃ eũdẽ mũdũ de⁹ ifinities creauerit ꝛ annihilauerit. ℂ 3ª Tertia ꝛ. ꝛ ab eterno fuit:ita q̃.a.mundus est ꝛ ab eterno fuit:ita q̃.a.mũdus nõ est.ꝓz ista ꝛ exponẽdo q̃libet sui partez in casu ꝓcedẽte. ℂ Ex ista ꝛne.ſegtur q̃ nõ ꝑus fuit:ita q̃.a.mũdus est q̃ q̃.a.mũdus nõ est:ꝛ tñ in q̃libet ſui ꝑ ductione ꝑus fuit:ita q̃ nõ est q̃ q̃ est.ꝓz.correlariũ itel ligẽti. ℂ 4^a.ſi ab eterno de⁹ ꝓduxit mundũ nẽcio ꝓdu Quarta ꝛ. xit mũdũ.ꝓbat':qa ſi ab eterno ꝓduxit mũdũ ab eterno ſiue eternaliꝛ fuit:ita q̃ ꝓduxit mũdũ:ꝛ ex ꝓsequẽti non potuit esse ipm'nõ ꝓduxisse mũdũ:ꝛ sic nẽcio ꝓduxit mũ dũ. ℂ Et ꝓfirmat'.q̃ ſi ab eterno ꝓduxit mũdũ:tũc seq̃ tur.q̃ ꝓduxit mũdũ ꝛ nõ potuit esse ipz nõ ꝓduxisse mũ dũ:ꝛ sic nẽcio ꝓduxit mũdũ:in q̃libet tamen ꝓductione mũdi ꝓtingẽter pro tũc ꝓduxit mundum vt ꝓz. ℂ 5^a ꝛ. 5^a ꝛ. Ista ꝓpõ implicat ꝛdictionẽ.ab eterno de⁹ ꝓduxit.a.mũ dũ de nõ ẽ ad ẽ:ꝛ tñ ſemel ꝓduxit ipm.ꝓbat':qa ex il la ſegtur ꝛdictio.ſegtur enaꝫ ab eterno de⁹ ꝓduxit.a.mũ dũ de nõ ẽ ad esse.igit'.a.mũdus eternaliꝛ fuit:ꝛ ſegtur. ab eterno de⁹ ꝓduxit.a.mundus de nõ ẽ ad esse:ꝛ ſemel ꝓduxit.igit'.a.mũdus accepit ẽ post nõ esse:tunc ſigno mẽſurã in qua nõ erat:ꝛ cũ ante non fuisse:exquo ſolum ſemel ꝓducebat'.igitur nõ ab eterno seu eternaliꝛ fuit:qđ est ꝛdictio. ℂ Istis stãtib⁹ patet ſolutio,ad argumẽtorum. ℂ Ad ꝑ^m concedit' q̃ ab eterno nũdus fuit:ꝛ negat' q̃ ſequat' nõ ab eterno mundus fuit. Et ad ꝓbationẽ cũ di citur.mũdus quãdoq; fuit ꝛ quãdoq; non fuit.igit' non ab eterno fuit negat' ꝓsequẽtia:q̃ stat oppo^m ꝓsequẽtis cũ añte i casu illo:q̃ ldẽ mũd⁹ pñs fuerit gigat⁹ ꝛ corru ptus. ℂ Et ad cõfirmationẽ negat' q̃ ꝑplicet ꝛdictionez mũdũ ꝑpetuo ſore ꝛ ipũ corũpi.nã posito q̃ vnus mũ dus q̃ vnũ seculũ futuꝝ erit:ꝛ p aliud nõ.ꝛ p3^m erit.ꝛ q̃ 4^m nõ.ꝛ sic vltra p3 q̃ ille mũdus ꝑpetuo erit:ꝛ tñ corũ pet'. ℂ Ad 2^m ꝓcedit' ꝓntia:ꝛ nõ valeat de ſomar:ꝛ cõce dit' q̃ ista non implicat.ab eterno de⁹ ꝓduxit.a.lapidez de nõ esse ad esse in cõcauo lune relictuꝝ fue,nãez negat' q̃ ex illa ſequatur ꝛdictio:ꝛ concedit' q̃ ex illa ſegtur q̃ a.lapis ab eterno fuit:ꝛ negat' q̃ ſequat' q̃ nõ ab eterno fuit.vñ aduerte q̃ tu bẽs dicere q̃.a.lapis infinities fuit gnatus:aut ꝓductus a deo in cõcauo lune:ꝛ q̃ infinities descendit decasum:ꝛ corũpebat' post:ꝛ deinde deus cũ repat abat ſursum:munꝺ tñ iste lapis moueba' ſursum; exquo erat deꝛlict⁹ ſue nãe. Et tũc ad arg^m cũ dr signo tẽpus in quo descẽdit signet:ꝛ dico q̃ illud nõ fuit ꝑ^m tẽ pus in quo descẽdit:qa ꝑ nõ est ꝺabile:qa in infinitis tpi bus añ descẽdit. Et ita arg^m nõ ꝓcedit. ℂ Et ſi petit'.An iste lapis ꝑus fuerit ſursum q̃ deorsum. ℂ Rñ° q̃ nõ:qa ab eterno fuit ſursum:ꝛ ab eterno fuit deorsum:nã in oĩ suo motu ꝑus fuit ſursum q̃ deorsum:ꝛ ꝓinfinita instan tia fuerit ſursum:ſꝫ per nullum tẽpus ſtet'erit,ſursum:ꝛ tã dẽ habes obligatorie rñdere ſicut ille qui admittit vnuꝫ impossibile ſm esse possibile tamen ſm imaginationez.

Circa cap^m de ly ab eterno ſiue eternaliꝛ. aduerte ꝑ q̃ quo ſunt modi exponẽdi talẽ ter^m vel propo ſitionem rõne illius. ꝑmus est quẽ ponit Pau.in textu.ꝛ imaginat' ille modus:q̃ ly eternaliꝛ,equaleat iſti cõple xo.añ omne tẽs finitum:vbi vniat' verbo de ꝓterito:vel iſti post oẽ tẽs finitũ:vbi vniat' verbo de futuro. Et circa talẽ modũ aduerte etiã q̃ ꝛ tenẽdo eternitatẽ mundi vt imit Pau.i textu posset ille admitti:tenẽdo tñ ſm ve ritatẽ q̃ mũdus iceperit esse:tũc nõ vi securus talis mo dus:qa ex tali mõ exponẽdi ſequẽt' ꝺato q̃ de⁹ añ creatio nẽ celi creasset.a.angelũ:q̃ tũc ẽt ꝓcedẽda illa.a.an gelus eternaliꝛ fuit:q; nullũ fuit tẽs finitũ:gn ante illud a.angelus fuerit:q; fuit ante creationẽ mũdi cũ qua ice pit ẽ tẽs:ꝓpõ tamẽ illa nõ vi ꝓcedẽda in casu:qa.a.an gelus icepit ẽ:qđ aũt icepit ẽ nõ est oꝺz eternaliꝛ fuisse. Manfre. dõm ꝑm. Primus mo dus exponẽ di ſm paulũ. Cõtra modũ Paul'. ℂ Preterea casu iste ꝓbat q̃ ꝺato q̃ mũdus ẽt eterna liter fuerit q̃ tales nõ sunt vere exponẽtes:qa admiſſo ca ſu illo ad imaginationẽ cẽnt exponẽtes vere:ꝛ exposita falsa. ℂ Scõm verit' patẽ etiã segtur ex tali mõ q̃ tu eter naliter eris:qđ tamẽ nũq; vi cõcedẽdũ:qa ſm fidẽ est te nẽdũ q̃ aliq̃ resurgeꝫ:ꝛ postea ꝓtinue eris:ꝛ ideo post oẽ tẽs finitũ tu eris:vt patet:ꝛ vbi nunq; resurgeꝫ:ad miſſo casu illo ad imaginationẽ.ſegtur q̃.ſeu aliq̃ re ſurgeꝫ:qa casu nulla ꝛdictionẽ ꝑplicat.tunc ꝓbat' q̃ ta les exponẽtes nõ sunt vere exponẽtes:qa stat imaginari illas esse veras:exposita existẽte falsa. Et ꝓ oia illa ꝓba tur q̃ talis modus exponendi non ſit, ſormalis:qa de fa cto vel saltẽ ad imaginationẽ stat tales exponẽtes ẽ ve ras:exposita existente falsa:ꝛ propter ꝺ nõ vi securus ta lis modus. ℂ Et ideo Pe.Man.aliũ modũ 2^m ponit.ſ. q̃ ly eternaliꝛ,exponatur ꝑ hoc nunq; icipiet:aut desinet esse ꝛ erit ꝛc.ꝛ hoc de futuro:vel ſic:nunq; icepit nec de ſinit esse ꝛ fuit ꝛc.ꝛ hoc de ꝓterito. Et ſm talẽ modũ nõ stat imaginari exponẽtes esse veras:exposita exĩte fal ſa. Et ẽt arg^m de.a.angelo non ꝓcedit:qa ille incepit esse. Argumẽtũ etiã de te q̃ resurges etiã nõ ꝓcedit:qa aliq̃ Scõs modꝰ exponẽdi ſm Petrum.

Ad ꝑ^m incõ. eterũ dr. Ad ꝓbationẽ. Ad 2^m.

Contra modū Petri.

tū desines esse ⁊ postea icipies esse: vel saltē, aliqd icipiet ⁊ desinet esse. tu. ¶ Sz etiā ille modus nō vī securus: qz nō valet argm. a. mot⁹ erit ptrāsitio. b. spatij: ⁊ nō icipiet nec desinet esse pertransitio. b. spatij. g eternaliter. a. motus erit talis ptransitio. nā In casu est afis vep: vt ponēdo q mediāte a. motu ptrāsibis. b. pontē In hora: q mot⁹ non icipiet esse ptrāsitio: cū negz in instāti negz ime" post Instans erit: vt phabiliter tenet: ⁊ a sū nō desinit eē: ⁊ tū ꝓns est manifeste falsuz: cū talis mot⁹ nō eternaliter erit: ⁊ si tū

2° noueris q talis ptransitio erit In instāti. ¶ Arguat de hac ꝓpone. tu eris ptransiens. b. spatiū: nā tu eris ptransiens. b. spatiū vt ponit: ⁊ nunqz icipies aut desines eē ptrāsiens. b. spatiū: vt pz: qz negz in instāti: negz ime" post instās: negz ime" ante Instās eris ptrāsiens talē spatiuz: cū ad ptransecundū illud regrat tps determinatuz: vt pz intelligēti: ⁊ tū non eternaliter eris ptrāsiens tale spatiuz.

3° ¶ Siir ponat vt alibi admittit Pe. Man. q. a. ignis fic gnabil⁹ q qñ ꝓducet 2° paro ꝓpo tionalis illi⁹ eorum pet p⁹: ⁊ qñ gnabil⁹ 3ª. corrūpet 2°. ⁊ sic in infinituz: rūe. a. ignis erit: vt ipse cōcedit: ⁊ nō Incipiet nec desinet esse: vt patet p exponētes talīū verbōz: ⁊ tū. a. ignis nō eternaliter erit. ¶ Pro istis oīb⁹ dicas q de virtute sermonis

¶ Modus petri pōt sustineri Iuuatus. argte illa ꝓcludūt. Sed pōt sustineri talis modus nō sumēdo illa verba: incipit ⁊ desinit. In expōne istius termini eternaliter ſm suas exponētes vel eās veritatis: de qb⁹ fiet mētio in ꝓpria mā de icipit ⁊ desinit. Sed ad istū sensum sumēdo hora illa nō icipiet eē negz desinet ¡esse. i. nō acgret esse post nō esse: negz acgret nō, esse post eē: ⁊ erit. g eternaliter erit. Et suo mō sic dicat de ꝓterito: ⁊ ꝯ istuz sensum nō ꝓcedunt argte formata: naz iz In casu de prāsitione ꝓprie sumēdo illa verba. incipit ⁊ desinit. tu non incipies esse aut desines esse ptransiens: eris tū prāsiens postq̄z non fuisti talis: ⁊ postea eris nō pertrāsiēs postq̄z fuisti talis. Et sic dicat suo mō ad aliud iurta talē modū

Mōdū. 2m. scōm. ¶ Et ſm veritatē est cōcedēdū q celū nō eternaliter fuit: iz semp fuerit. vnde habes notare q ly semp/denotat tēpus: nō antē ly eternaliter. vñ si ad imaginationē nūqz fuisset aliqō tps ista esset falsa: deus semp fuit: ⁊ illa vera: deus eternaliter fuit. Etiam dato vt prius q. a. angelus fuerit creat⁹ ante celūtūe est ꝓcedēda illa. semp. a. angelus fuit: ⁊ illa negāda: eternaliter. a. angelus fuit: qz incepit esse: ⁊ ſm hoc tps fuit semp existēs cum celo: qz est passio mot⁹ el⁹: iō est cōcedēdū: q celū semp fuit: ⁊ tū est negādū q celum eternaliter fuit: qz ſm veritatē icepit esse.

Scōz Pau. Notāda 3m. ¶ In sequēdo aūt modū exponēdi a Pau. positū nota q hoc argm nō valet. eternaliter deus fuit: g de⁹ fuit eternaliter: qz exquo ſm talē modū ly eternaliter/equalet isti cōple xo. an vel post oē tps finitū: iō talis est neganda. de⁹ fuit eternaliter: qz figt q de⁹ fuit aliqñ ante oē tps finitū. Sub intelligit enim ly aliqñ/determinare verbū: que ꝓpō vitima figt q In aliquo determinato tpe fuit. an oē tps finitū: exquo segt q In illo signato tpe fuit ante ipsum et. Illa tū est ꝓcedēda. eternaliter de⁹ fuit: vt pz exponendo: ⁊ iō

Notāda 4m. ab illa nō valet argm ad ailā. ¶ Nota etiā q sicut nō valet argm. a. semp fuit. ergo. a. eternaliter fuit: ⁊ hoc ꝑsertim ſm Pe. Man. ⁊ etiā ſm veritatē: vt ꝓus dcm est de celo. Ita etiā non valet argm de forma. a. eternaliter fuit. g. a. sēper fuit: qz imaginādo q. a. semp fuerit vna ītelligētia: q nunqz habuerit ꝑn⁹: desiuerit tū illa ad imaginationez esse iaz cētū annis elapsis: cūe ſm modū exponēdi Pau. est illa ꝓcedēda. a. eternaliter fuit: qz ante omne tps finitū. a. fuit: vt pz In casu: ⁊ tū illa est falsa. a. semp fuit: quia figt q omni tpe ꝓterito. a. fuit: qō est falsum In casu: cum non In tpe medio illoz cētū annoz: taut in aliquo illoz cētū annoz. a fuerit: vt pz per casum. Ista ergo ꝓnēcia. a. eternaliter fuit. ergo. a. semp fuit: nō est bona de forma ſm modū exponēdi Pau. vt pz in casu. nō est etiā illa bona de forma ſm modū Pe. Man. qz iz In illo casu negaret ipse vtrāqz ꝓpōnē: eo q. a. desinit esse aliqñ in illo casu: tū diceret q ly Imaginando/nunqz fuisse tps aliqō: tūe deus eternaliter fuisset: ⁊ tū nō sp fuisset: ⁊ iō illa ꝓnitia nō est bona de forma: qz oppositū ꝓnitis est imaginabile stare cū anīte sine ꝯdictione: diceret tū q illa est ꝓcedēda de mā. ¶ Nota vteriꝰ q rectiꝰ est vti illo termino eternaliter/qz illo termino/ab eterno: qz non cōlter solemus dicere talē terminū/ab eterno/esse aduerbiū. ⁊ ideo ⁊c.

Mōdā. 5m.

¶ Caput. 18. quarti tracta. de ly infinitum.

Infinitū dupliciter sumit. s. cathegorematice ⁊ syncathegorematice. cathegorematice. n. idē est q sine fine ⁊ sine ꝓncipio: vt. a. ē infinituz. i. a. est sine ꝓncipio ⁊ sine fine: ⁊ sic cōiter sumit qñ ponit a pte ꝑdicati vt explicatū est: aut qñ Imitat in subito. vt vōo: aliqō infinitū est. hꝫ aūt limitatio fit qñ adiectiue vel substātiue teneat. Sic át sumēdo infinituz: solet dici q nihil est infinitū: nec aliq̄ sunt infinita: qz nihil est sine fine: nec aliq̄ sunt sine fine: sumēdo aūt infinitū syncathegorematice exponit p duas exponētes ſm exigentiā termini cui addit: aut ſm ꝓpriā nām singularis vel plāliꝫ numeri. vt infinitū corp⁹ est. sic exponit. Aliquātū corpus ē: ⁊ nō est corp⁹ finituz q̄n isto maius sit. g ⁊c. Itē infinitū corp⁹ fuit: sic exponit. Aliquātū corpus fuit ⁊ nō est vel fuit corpus finitū q̄n isto maiꝰ fuit. ergo ⁊c. In plāli aūt numero nō exponit p ly maius/ſz p ly plura/vt infinita corpora sunt: sic exponit. Aliquot corpora sunt: ⁊ nō sunt tot corpa finita: q̄n plura illis sint. ergo ⁊c. Itē de ꝓterito. infiniti hoies fuerūt: sic exponit: aliquot hoies fuerūt ⁊ nō sunt vel fuerūt hoies finiti q̄n plures illi fuerūt. ergo ⁊c. Et sili⁹ de futuro vt infinita ístātia erūt: sic exponit. Aliquot ístātia erūt ⁊ nō sūt vel erūt ístātia finita: q̄n illis plā erūt ergo ⁊c. Est tū alter modus exponēdi q cōiter tenet: sapiēs quodāmō nām singulariū vt infinitū corp⁹ est: sic exponit. Aliquātū corpus ⁊ duplū ad illud ⁊ triplū ad illud: ⁊ sic in infinitū. ergo ⁊c. Itē in plāli numero: vt infinita sūt: sic exponit. duo sunt ⁊ tria sunt: ⁊ sic in infinitū. ergo ⁊c. Quilibet istoz modoz bonꝰ est ad ꝓpōnēs: veritatē pm⁹ ē formalior: iz forte scōs sit itelligibilior. ¶ Ex ꝓdictis ifero aliqs conclusiones. Quaz ꝓria ē ista. Infinitū corp⁹ dos pōt ꝓducere: nō tū ꝑ pōt ꝓducere corp⁹ infinitū. Prima ps ꝓbat. Nā aliquātū corp⁹ de⁹ pōt ꝓducere ⁊ nō est vel pōt eē corp⁹ finitū: quin maius isto dos possit ꝓducere. g ⁊c. Vel alt-

1ª para cap. Pro toto isto cap. vide Pa. lo. ma. 1ª. fo. 58. fa. 4°. ibi. Jā ō illo tero vsqz ad fo. 61 fa. 1ª. 4m°. l. sopb. 3zo.

2ª para cap. 1ª ꝑ.

Aliquātū corpus de⁹ pōt ꝓducere ⁊ duplū ad illō: ⁊ triplū ad illud: ⁊ sic i infinitū. ergo ⁊c.
Scōa ℞o ps ps ō ſeq; qñ de⁹ nō pōt ꝓducere corꝰ fine fine. eo ẽni ꝙ aliqđ eſt corꝰ ipſius eſt figuratū. ergo termio vel termin⁹ clauſū: ⁊
2ª ꝟ. ꝓ ſequẽs finitū. ❡ Scōa ꝟ. Infinitū tps eſt elapſum: ⁊ tamẽ nullū tps elapſū fuit infinitū.
℞ima ps ꝓbat: qñ aliqđ tps eſt elapſus ⁊ duplū ad illd ⁊ triplū ad illud: ⁊ ſic in infinitū. ergo ⁊c. Scōa ps ẽt ꝓbat ex ℞o: qꝛ nullū tẽp⁹ elapſū fuit fine fine: qđlibꝫ nāq; terminabat
Dubō. ad aliqđ iſtāns. ❡ Sz hic dubitat. Nā in alte ro capīo dcīt eſt ꝙ aliqđ fuit tẽp⁹ infinitū a ꝓ te ante. ergo aliqđ temp⁹ elapſū fuit infinituꝫ.
Riſio. ❡ Dicit ꝙ ibi locut⁹ fū de infinito ſm qđ qđ non hꝫ ꝓncipiū nꝫ finẽ: ſicut tps infinitū ꝓteri tū: nūc aūt loquit⁹ de infinito ſimpliꝛ qđ nō hꝫ ꝓncipiū neq; finez. ❡ Tertia ꝟ. Infinit⁹ nu
3ª ꝟ. merus eſt infinitus: ⁊ tamẽ nullus numerus ſi nit⁹ eſt infinit⁹. ℞ria ps ꝓz: aliqđ⁹ nume rus eſt numer⁹ finit⁹ ⁊ nō eſt numer⁹ finit⁹: ꝙ maior: illo ſit nūer⁹ finitus. ergo ⁊c. Scōa ps ꝓz: qñ nullus numer⁹ finit⁹ eſt ſine fine.
4ª ꝟ. ergo ⁊c. ❡ Quarta ꝟ. Infinita ſunt finita: ta men nulla finita ſunt finita. ℞ria ps ꝓbat: ꝙ duo ſūt finita ⁊ tria ſūt finita: ⁊ ſic i infinituꝫ. ergo ⁊c. Scōa ps ps de ſeq: nulla finita ſūt
5ª ꝟ. entia fine fine. ❡ Quita ꝟ. Infinitis finita ſūt plura: ⁊ tamen nulla finita ſunt plā infinitis. ℞ria ps ꝓz: qñ duob⁹ finita ſunt plꝰ ⁊ tri bus finita ſunt plꝰ: ⁊ ſic in infinitū. Scōa ps ps ō ſeq; oppoſitū ſcludit ō ſe māſeſte ꝺ dictio
6ª ꝟ. nē. ❡ Sexta ꝟ. Infiniti erūt dies: ⁊ infiniti erūt anni tot ꝺm ℞ri. q; mūdus ſit ppetuꝰ ⁊ eter nus. ❡ Iſta ꝟ. ps q̄ liter cūqꝫ exponanꝫ ptes. Ex qua ẽne ſequit qꝫ nō ꝓles fuerūt dies q̄ꝫ
Corr⁹. anni nec erunt: quia infiniti vtrobiqꝫ.

Mēgbus. Horandā ꝑ⁹ **Infinitū** du plr fumit⁹. ſ. catbe⁹ ⁊ſyncatbe⁹. Ca thē⁹ ſumit⁹ qñ non ꝓcedit tota ꝓpoſitꝫ ⁊ ſignat idē qđ ens ſine fine. Syncatbe⁹ ℞o ſumit⁹ qñ ꝑ cedit tota ꝓpoſitꝫ ⁊ ſignat ꝙ quocūq; dato ꝓt⁹ maius ſingulari. In ꝓali ℞o gbuſcūqꝫ datio ꝓuenit, dari ꝓla: ⁊ ſumẽdo ſſto mō, ꝓbat hic exponibilit⁹. Exē⁹ i ſingulari, vt infinitū corꝰ eſt, ꝓbat hic. aliquātū corꝰ eſt: ⁊ nō tm qn maius ſſto. ℊ infinitū corꝰ eſt. Vel alr hic. aliquātū corꝰ pus eſt: ⁊ duplū ad illud: ⁊ triplū ⁊ q̄drupl⁹: ⁊ ſic in infinitū. ℊ infin⁹ corꝰ eſt. Exē⁹ in ꝓali. vt infinita corꝑa ſunt. hic ꝓbat, aliq̄ corꝑa ſunt: ⁊ non tot qn ꝓla. ℊ infinita ſunt corꝑa. Vel alr hic. duo corꝑa ſunt: ⁊ tria q̄tu: ⁊ ſic in in
Rādā ꝟ⁹. Hec ſunt re da formalia. Paul⁹ gra leſis in fine ſui tractat⁹ ꝺ ꝓpoſitionū ⁊ terminorum. finitū. ℊ infinita corꝑa ſunt. ❡ Aduerte ꝓo maiori exami natione hui⁹ tractat⁹ ꝙ cū ꝓponit⁹ tibi aliq̄ ꝓpoſitio ſta tim debes videre an ſit me⁹ª an imeª. ſi imediata: nō pōt ꝓbari: q. ad ſenſū vel itellectū eſt per ſe nota: ⁊ ꝫ negan tes ꝑ se nota nō eſt amplius diſputandū. Si ℞o mediata debes videre an ſit affir⁹ª an negatiua. ſi negatiua: debes ꝓbare per cās veritatis aut per ꝺictoriuꝫ aut per ſin gulares: vt ſcꝑius dcīm eſt. Si ℞o affirmatiua: debes vi dere an ſit catbe⁹ vel hypotbe⁹. ſi catbe⁹: vide ſi⁹ termi nū mediatū: ⁊ ab eo debes incboare, ꝓponis, ꝓbōē: qa a ꝑ termino mediato ſemp incboāda eſt, ꝓpōis, ꝓbatio ⁊ nō per ſaltuꝫ debes, ꝓpōē, ꝓbare: qꝛ ſunt multe dece ꝓtiones iu exponēdo, ꝓpōē non exponibilē ſed reſolubi lem: vel cō. ver. ℊ. iſta, ꝓpō. aliqđ albū incipit eſſe ⁊o. eſt reſoluēda rōne de ly aliqđ albū: ⁊ nō, ꝓbāda, rōne ō ly in cipit, per cās veritatis. Appello aūt ſi⁹ terminū non ſm ſitūſed ſm denoiationem: vt in modalibus ſepe modus ſm ſitū eſt vltimus: ⁊ ſm denoiationē eſt ꝓim⁹. Silr in hypo⁹ nota hypo⁹ ſm ſitū ꝺiſiemp eſt me⁹ª ſm tamẽ denoiationē eſt ꝑª. facta aūt, ꝓbōez ꝓmi, termini poſtea debes, ꝓcedere gradatim ad aliū ſigs eſt: ⁊ ſic donec oēs termini mediati, ꝓponis catbe⁹ fuerint ſm exigētiā de clarati. Si ℞o, ꝓpō fuerit hypo⁹ tue vide an ſit catbe⁹ vel hypo⁹, ꝓbāda. Si catbe⁹, ꝓbanda eſt, ꝓbo ea⁹ ſicut dixi de catbe⁹. ver. gra. nccio tu curris vel tu nō curris, ſi ly nccio, cadit in ſoriūz ſi ſta ſit hypo⁹ diſiūctina tamẽ non eſt hypo⁹ diſiunctiue, ꝓbāda eſt catbe⁹ exponibi liter hoc mō. tu curris vel tu nō currisz ⁊ non ꝓt eſſe qn tu currasz vel tu non currasz. ergo ⁊c. Simili nccio eſt ⁊e mouerī ſi tu currio. ſi ly neceſſario, cadit in ſoriūz ſit hy pothe⁹ cōditionalis: non tamẽ eſt hypothe⁹ cōditio naliter, ꝓbāda eſt modo catbe⁹ eſt officiabiliter, ꝓbāda da hoc modo, bec, ꝓpoſitio eſt nccia. tu mouerīs ſi tu cur ris: qua adequate ſigt te mouerī ſi tu currio, ꝙ neceſſe eſt te mouerī ſi tu currio. vbi ℞o ſit hypo⁹ hypo⁹, ꝓbāda: tunc aut copularīue aut diſiunctiue aut conditionalr: ⁊ ſm qđ dicīt eſt in capīo de hypo⁹ debes inferre hypo thetica m eſſe verā vel falſam poſſibilē vel impoſſibilē⁹ neceſſariā vel cōingentem, vtrbi ſgz. altera pars ꝓnci palis huius diſiunctiue affir⁹ eſt vera. ergo ꝙ b eſt vera: ⁊ ſic de alijs. eligat⁹ q; nulla erit ꝓpoſitio ꝓbabilis q̄ ribi occurrat qua ſi debeat inferre non poſſis. ❡ Et ſic eſt finis huius tractatus. ſi quid autem bic oīminute dixim⁹: am ple dicemus coutra ꝓbationes terminoꝝ.

Ritius. Rōn⁹ ꝑ⁹. **In iſto** cap. facia tria. ꝑ annotabo aliq̄ circa expo ſitionē. ⁊o argua ꝟ. Magfr. ꝫ. ꝓnā petitio nes. ❡ Quātū ad ꝑ⁹ nota ꝙ iſta dictio magnū ſumitur ⁊. Cho⁹ impoꝓtie: ⁊c ſuertit cū ly ꝓtinuū: ⁊c linea ⁊ ſuꝑficies dicunt magna. Alio⁹ ꝓpie: ⁊c ſi couertīſ cū ly longū, latū ⁊ ꝓfundum: ⁊c linea ⁊ ſuꝑficies non ſunt magnaſed ſolum corꝑa. Exē⁹ nota ꝙ aliqđ eſſe ꝓdale Rōnā ꝟ⁹. aut bipedale eſt triplr. ſ. vel ſolū ſm lōgitudines: ⁊c ſi li nee ſunt ꝓdales: aut ſm longitudinē ⁊ latitudines: ⁊c ſi ſuꝑficies ſunt ꝓdales: aut ſm oēm dimēſionē: ſic ſolū corꝑa ſunt ꝓdalia: vt poſito ꝙ vnū corꝑus ſm omnes dimenſione ſit ꝓdale. ❡ Nota ꝙ aliqđ eſſe ꝺuplr. aut Notādā ꝟ⁹. triplū ad aliud pōt eſſe quatuor modis: aut ſm longitu dinē tm: aut ſm longitudinē ⁊ latitudinem: aut ſm oēm dimēſionē: aut ſm numer⁹. ❡ Quantū ad ꝟ⁹ argt cōtra Cōtra Ma Magfrm obiectē ꝙ ly infinitū, tenet catbego⁹ qñ limita gfrm argt ꝑ⁹. tur in ſubiecto ⁊ ſubiungit ꝙ iſta limitatio ſit qñ adiecti ue vel ſubiectiue tenet. Argut igit⁹ ſic, ſemp ly infinitū, tenet adiectiue vel ſubiectiue. igit⁹ ſemp tenet catbego⁹ qđ eſt contra ipſū, patet, ꝓntia. ⁊ antecedēs ꝓbat: qa nō ꝙ quo poſſit alr teneri. ⁊c⁹ argt ſ⁹ ſex ꝓnes. Magiſtri ſic. Argual ꝟ⁹. in oibus illis ꝑª ps eſt falſa, igit⁹ ꝓnes falſa. ꝓz ꝓntia. ⁊ aūs, ꝓbat: qz ſi nō ẽnt falſe: boc ſi⁹ eſſet: qz ly infinitū, ſin illis teneret ſyncatbe⁹ ſed in rei veritate ly infinitū, tene tur catbego⁹ cum in eis teneatur adiectiue: vt ꝓz. igitur ille nō ſunt vere ſed falſe. ❡ Argut igit⁹. Iſta ꝓntia non Argual ꝟ⁹. valet. infinita eſt linea gyratina. igit⁹ aliquāta ⁊ linea gy ratina: ⁊z in ꝺuplo maioz eſt lynea gyratina. igit⁹ modus

exponẽdi positus a Magro nõ est bonus. ps ꝑa, ꝛ añs ꝓbat: q añs illius est verus; demꝑ ꝛa linea gyrante pres proportionales vniuo colũe. ꝛ ꝑa est falsum: qꝛ ꝓbat fic. linea nõ est magna. igit nõ in duplo maior: est linea gyratiua. ps ꝑa. ꝛ añs ꝓbatur: qꝛ si linea esset, magna: sequ tur ꝙ linea pedalis esset pedaliter magna: ꝫ hoc est falsum. igit linea nõ est magna. ps ꝛ sequẽtia sicꝫ. cũ maiori. ꝛ minoꝛ ꝓbat: qꝛ da tu oppositũ. ꝙ linea pedalis sit pedaliꝛ magna: ꝛ arguit fic. oꝰ pedaliꝛ magnũ est cmiliby pedaliꝛ magno cẽ; sed linea pedalis est pedaliꝛ magna: ꝛ ergo ꝓ pedale est ita pedaliꝛ magnũ. igit talis linea est, equalis corꝓ; sed pedale est ita pedaliꝛ magnũ. igit talis linea est, equalis corꝓ; sed pedale est ipossibile. igit ꝛ añs; ꝛ non ꝓ maiori. igit ꝓ minoꝛ: qꝛ fuit ꝓbãdũ. ¶ Ad ista riõ. Ad ꝑm. Ad ꝑm. oꝛ negãdo ꝙ ly infinitus, ꝓ teneaꝛ adiectiue vel substantiue: dimo oꝛ ꝙ ꝗcũq; teneaꝛ aduerbialiter: tũc ꝑmittiꝛ cũ ly in infinitũ, seu cũ ly infinitũ. fic ꝙ oũ oꝛco. infinitũ corꝓ deus ꝓt ꝓducere: est sensus infi ꝑm seu in infinitum deus ꝓtest ꝓducere corꝓ: ꝛ fic ps solutio. Ad ꝛm. ¶ Ad ꝛm dicit. ꝙ oẽs ille cõclusiones sunt vere: ꝛ ꝙ ly infinitũ, teneaꝛ sincathe: ꝛ cũ dicit ꝙ teneaꝛ catheꝝ: q; te netur adiectiue dicit ꝙ verũ est de virtute sermonis: ꝛi intẽtio Magri est ꝙ ly infinitum, nõ teneaꝛ adiectiue; ꝫ teneaꝛ ꝓ to ly in infinitũ: nec est opus in veritate ꝙ cõcoꝛdet cũ substãtiua: ꝫ Magister fic oꝛdeꝛit. vnde, ꝓpꝛie de bemus dicere in infinitũ numerum tu potes numerare: ꝛ non infinitum numerũ tu potes numerare. ¶ Ad vltimum dꝛ. ꝙ ꝓpositio de ly infinitus, non ꝓ exponi ꝙ ly in ꝛo maius. capiẽdo ly maius, ꝓpꝛieiste debet exponi per ly ꝙdlꝫ fm cꝛigẽtia termini sequẽtia. Exẽplum. infinitũ corpus deus ꝓt ꝓducere, dicaꝛ, aliquatũ corꝓ deus ꝓtest ꝓducere. a ꝛo maius: ꝛ fic vltra. Sed dicẽdo infinita linea deꝰ ꝓt ꝓducere, fic dicẽdũ, aliquanta linea deus ꝓt ꝓducere: ꝛ in ꝛo longior: ꝛ in ꝛo ꝛc. Sicꝫ ꝛ ꝛc. Sicꝫ ꝛ ꝛc. Sicꝫ ꝛ

¶ Caput primū gnti tracta. de obligationib⁹.

Diffō obligationis. Pau.lo.ma. 2ª.fo.117°.fa. b². ibi. quātū ad p⁹ᵐ.

Obligatio est oō cōposita ex signis obligatiōis ⁊ obligate: vt pono tibi istaz. Tu es rome: tota hec oratio vocat obligatio. signa autē obligationis sūt iste dictiones: pono tibi istā. Obligatū vō est ista oō. tu es rome. ¶ Due igit sunt spēs obligatiōis. vz. positio ⁊ depositio: in quaz prima est primitus instādū quasdaz gñales regulas pponēdo. Quaz pria ē ista. Omne possibile tibi positū est a te admittendū. ꝟbi gr̄a. si pono tibi istā. tu es. admittēda ē ēt si ponat sibi ꝺictoriū. tu nō es. ¶ Scōa regla. Oē tibi positū ⁊ a te admissuz infra tēp⁹ obligationis ꝓpositū est a te ꝓcedēdū. ꝟ. gr̄a. Pono tibi istaz. tu es rome: qua admissa: q⁹ possibilis quotiēscūqz ꝓponit̄ duráte tempore obligationis est ꝓcedenda. Et notanter dicit̄ durante tempore obligationis: q⁹ ipso cessante nō amplius obligatur respōdēs ipsuz ꝓcedere. ¶ Et durat tempus obligationis ab instāti admissionis: quousqz dicat̄ cedat tps obligationis: vel quousqz opponēs transferat se ad aliā mām. ¶ Tertia regula. Omne sequens ex posito ⁊ admisso p se aut ex posito cū ꝓcesso vel cū concessis infra tēp⁹ obligationis ꝓpositus est ꝓcedēdū. Exēplus ꝑmi. pono tibi istā. tu es rome: qua admissa ꝓpono. tu non es paris⁹ ꝓcedēda est: q⁹ sequēs ex posito p se nā bñ seqtur: tu es rome: ergo tu nō es parisius. Exēplus scōi. pono tibi istā. ois hō est rome: q̄ admissa ꝓpono. tu es hō ꝓcedēda est: q⁹ ꝟa ⁊ imptinēs: deinde tu es rome item est ꝓcedēda: q⁹ sequēs ex posito cuz ꝓcesso. seqt̄. n. ois hō est rome: tu es homo. g̃ tu es rome. Exemplum tertij. pono tibi istā. ois hō disputās est parisius: q̄ posita ⁊ admissa: ꝓpono tibi. tu es hō ⁊ tu es disputās: ꝓcedēda est: q⁹ q̄libet illarū est vera ⁊ imptinēs. Deinde tu es paris⁹ op⁹ ꝓcedere: q⁹ seqt̄ ex opposito cū duob⁹ ꝓcessis. Seqt̄ enī. ois hō disputās est paris⁹. tu es hō ⁊ tu es disputās. ergo tu es paris⁹. ¶ Quarta regula est ista. Omne repugnās posito cū concesso: vel cū ꝓcessis collectiue vel diuisiue est negādū. ꝑz: q⁹ duo ꝓtradictoria non sūt ꝓcedēda ab eodē in eodē tp̄e: sed cuiuslibet talis repugnantis est oppositū ꝓcedendum: q⁹ sequens. vt dicit tertia regula. g̃ qōlz tale repugnās est negandū. ꝟbi gr̄a. Posita ⁊ admissa ista. ois hō currit: ⁊ ꝓcessa ista: tu es hō: ꝺz illa negari: tu nō curris: ex q̄ suū ꝺictoriū sequit̄ ⁊ est concedēdū. s. tu curris. ¶ Quinta regla est ista. Oē sequēs ex posito cū o ꝓposito bene negati vel cū oppositis bñ negatoriū infra tps obligationis ꝓpositū est ꝓcedēdū. Exēplū ꝑmi. pono tibi istā. ois homo currit: q̄ admissa ꝓpono. tu curris: negāda est: q⁹ falsa ⁊ nō sequēs. Deide: tu non es hō: ꝓcedēda est: q⁹ sequēs ex posito cū opposito bñ negati. vt ois hō currit: tu nō curris. g̃ tu nō es homo. Exēplū scōi. pono tibi istaz. antechris est coloraⁿ⁹: q̄ admissa ꝓpono tibi istā. Antechris est albⁿ⁹: vel antechris est niger. negāda est q̄lz illaz: q⁹ falsa non sequēs: deinde ꝓpono. Antechris est medio colore coloraⁿ⁹ concedēda est: q⁹ segtur ex posito ⁊ oppositis bñ negatoz. vt antechris est coloraⁿ⁹: ⁊ nō est albus nec niger. Ergo ē medio coloⁱ coloraⁿ⁹. ¶ Sexta rla ē ista. Oē ꝓpugnās posito ⁊ opposito bñ negati vl̄ oppositis bñ negatoz infra tps obligōnis ꝓpositū est negādū vt si i ꝓio exēplo ꝓponat̄ tertio loco. tu es hō. negāda est: q⁹ suū ꝺictoriū seqt̄. Sili⁹ si i scōo exēplo ꝓponat̄ tertio loco. Antechris nō est medio colore coloraⁿ⁹: negāda est ꝓpēdēz cāz. s. q⁹ sibi ꝺictoriū seqt̄. ¶ Septia rla est ista. Ad oē iptinēs rñdēdū est ꝟm sui q̄litatē. i. si ē verū ꝓcedēdū ē. si flz negādū. si dubiū dubitandū. Imptinēs voco qō non seqt̄ nec repugt. vel si q̄lz istaz. tu es hō. tu curris. ē iptinēs isti. ois hō currit: q⁹ nō seqt̄ nec repugt: nō si immediate post istā. ois hō currit. ꝓponit̄. tu es: hō ꝓcedēda est: q⁹ ꝟa ⁊ iptinēs: ⁊ si ꝓponit̄. tu curris. negāda est. Pertinēs est duplex. s. sequēs ⁊ repugnās. vel ꝓcessis istis. Ois hō currit. tu es hō. tu curris est ptinēs seqns: ⁊ tu nō curris est ptinēs repugnās. ¶ Ex ista rla seqt̄ correlarie. q⁹ oē flz nō seqns ē negādū. ⁊ oē vez nō repugnās est ꝓcedēdū. Pria ps ꝓbat̄. si illō ē flz nō seqns. g̃ ē iptinēs vel repugnās: ⁊ p ꝓfis negādū. Scōa ps silr ꝓbat̄. naz si istō ē vez nō repugnās. g̃ sequēs vl̄ iptinēs ⁊ p ꝓfis inf̄ rlas dictas ē ꝓcedēdū. ¶ Octaua rla est ista. Propt̄ pole positū nō ē ipole ꝓcedēdū nec necessariū negādū: q⁹ nullus repugnās est ꝓcedēdū: nec aliqō seqns negādū: si oē ipole saltē p se est repugnās cuilibz ⁊ oē necessariū est sequens. g̃ impole non est concedēdum: nec necessariū negādum quocūqz possibili posito. Cōcludo ergo ꝙ infra

Spēs obligōnū quot sint. Pau.lo.ma. 2ª.fo.178.fa. 3ª. ibi. vltima ſuppoſitio.

3ª regula. Pau.lo.ma. 2ª.fol.170.fa. b². ibi. 3ª rla. 2ª regula. Pau.vt.ō.fa. a². ibi. 2ª regula. |.25° pn. 3. ou.con. b². |. 4°. cū cor°. |. ſolutio. Mēgbus. Cōcedendus nominatiʳ. i. obligⁿ ꝓcedi.

Quātum ortat tps obligationis.

3ª regula. Pau.lo.ma. vt.ō. ibi. 3ª. regula. |. 6° pn. 3. ou. con. 3°.

¶ Aduerte lector ꝙ cum Mēgbus remittēs te ad obligationes Strodi. si vis obligōnū materiaz ample videre sūmaz tuā ꝙ modā memorie obligationes velit declarare rla solus Paulus mēti cōmēdandus colligit pardq̄ sui sup addēda: ideo ne fastidiat ꝑgulas replicationes illo admissi tui que ipsi⁹ sūt fusa in locis aut libri margi. ne posui: ides in sequēti tractatu. fecī.

4ª regula. Pau.lo.ma. vt.ō. ibi. 4ª regula. |. 4i° pn. con. b². cum cor. |. 2°. |. 3°.

5ª regula. Pau.vt.ō. ibi. 5ª regla. |. fa. 3°. 5ª regula.

6ª regula. pau. vt.ō fa. 3°. ibi. 6ª regula. |. 8ª regula. Mēgbus. Negādu pari cipaliter.

7ª regula. Pau.lo.ma. vt. ō. 9°. regula. |. 6° pncī. 3. ou. con. 3°. |. 18° eiusdem con. 2°. |. 3°.

Correlariuz.

8ª regula. Pau.lo.ō. fa. 4°. 11ª regla. |. 6° pn. 3. ou. con. b². Mēgbus. Concedēdus participialiʳ negandū. i. respōdēdū ꝓcedo ⁊ nego.

tps obligõnis quotiēſcũqꝫ q̃ncũqꝫ ꝓpoſit
aliqua iſtarum: deus eſt: homo eſt aliꝰ: pri
ma eſt concedenda: r ſcda neganda. ¶ Ho
tãdũ q̃ duplex ẽ neceſſariũ. ſ. ꝑ ſe: r accĩdẽs.
Neceſſariũ ꝑ ſe ẽ illũ: cuius adequatũ ſignifi
catũ nõ põt nec potuit nec poterit ee falſuꝫ:
vt deꝰ eſt. Neceſſariũ ꝑ accĩdẽs ẽ illũ: cuius ſi
gnificatũ adequatũ nõ põt eſſe falſuꝫ: ſed po
tuit eſſe falſum: vt tu fuiſti. vnde ſolet reglari
ter dici ꝙ ois ꝓpõ de ꝓſenti in terminis ſũ
plicib⁹ non ꝛepẽdẽs a futuro eſt neceſſaria.
¶ Sitꝫ eſt duplex ꝛmpoſ'. videli ꝑ ſe ꝛ pac
cidẽs. Impoſſibile ꝑ ſe eſt illũ: cuius adequ
ſignifiatũ nec põt nec potuit eſſe verũ nec pote
rit: vt nullus deꝰ eſt. Impoſ'e xo ꝑ accĩs eſt
illud: cuius adequatũ ſignificatũ non põt ẽ
verũ: ſed bene potuit ẽ ver. vt tu non fuiſti.
Vñ ſemp ſi vnũ ꝓtradictoriũ eſt neceſſarium
aliud eſt impoſ'e: r ẽ. Intelligit igit regula
iſta. de impoſi ꝛ neceſſario per ſe: q̃ aliqñ ꝓ
poſit poſitũ eſt ꝓcedendũ impoſ'e: r negãdus
neceſſariũ paccĩs: vt pono tibi iſtã. hoc iſtãs
nõ fuit: demſ ando inſtãs ꝓpoſ: admitt ẽda ẽ:
ga ẽa q̃ admiſſa certũ eſt ꝙ illũ inſtãs ꝓtert:
z tũ ſi ꝓpono ẽadẽ ꝓcedẽda eſt z ſuũ oppoſi
tũ negãdũꝫ obſtãte ꝙ ſit ſcĩn ipoſ'e ꝑ accĩs.
z ſuũ oppoſitũ neĉũ ſiſt ꝑ accĩs. ¶ Altꝛa re
gula eſt iſta. q̃libꝫ ẽte copulatiua ꝓceſſa ꝓce
dẽda eſt copulatiua: cuiuſ ille vel ꝓſiles ſunt
partes ꝓincipales: r vna ꝑte diſiũctiue ꝓceſſa
ꝓcedenda eſt diſiũctiua: cuiꝰ illa eſt ꝑs ꝓnci
palis, ꝑbaꝫ hoc nã ſicut ad veritatẽ copulati
ue regrit̃ z ſufficit q̃ls ei⁹ ꝑte ẽ verã: r ad ve
ritatẽ diſiũctiue q̃ vna ſit ꝑ: ita ad ℞ q̃ copu
latiua ſit ꝓcedẽda regrit̃ z ſufficit q̃ls ꝑte ẽ ꝓ
cedendã. Et ad hoc ꝙ diſiũctiua ſit ꝓcedẽ
da regrit̃ z ſufficit vnã partẽ ꝓncipalẽ ẽe ꝓce
dẽdã. ℞ bi gꝛa. pono tibi iſtã. tu es rome: qua
admiſſa fic, ꝓponit̃ eadẽ ꝓcedẽda eſt: deinde
tu es hõ: ꝓcedẽda eſt: q: vera ẽ impertinẽs.
vltimo ſi ꝓponit̃ iſta copulatiua tu es rome
z tu es hõ ꝓcedẽda eſt: q: ꝑtes ſunt cõceſſe.
z ita de diſiũctiua ſuo modo dicat̃. ḡre ꝛc.

Manſre. Rotãdũ ꝑm. A

B

Rotãdd.

Rotãdd. 2m.

Diſſõ obligationis ſm Sꝛod.

Diſſõ obligationis ſm Pe. Man.

Dãda ſ alia diſtinctio. 3m ꝓmiſſus.

1m ꝓmiſſum.

2m ꝓmiſſus.

3m ꝓmiſſus.

Diſſõ obligationis ſm ꝓpoſi opinũ.

Ircã mãm obligationum. aduerte ꝑ q̃
obligatio logicalis ſolus regit eli
ad ſcĩdũ rndere ꝓſitio: r vplurimũ ponun
tur caſus falſiq̃ admiſſi tãq̃ veri ꝓcedunt:
r illio cõceſſio: ꝓcedẽda ſunt oia q̃ ſequuntur
z que ſunt ĩmptinẽtia illius ad rale caſu ꝓcedunt: z nega
tur ẽm exigentia caſus. Et cauendũ eſt rndenti ne ꝓpo
ſum poſem admiſſũ deducat ad aliqđ ĩncouenies: aut. ꝛ.
ad ꝓcedendũ impoſ'e: aut falſa ꝓpõe z ĩmptinẽte caſui:
aut ad negandũ neceſſariũ vel ꝓx ĩmpoſſes. ¶ Ex qb⁹
oibus ꝓ q̃ mã obligationum nõ eſt oĩno diſtincta a mã.
ꝓſequẽtiaꝛ: cũ ſup regulis ꝓtiaꝛ: vtplurimũ fundẽtur
regule obligationum: iz obligatio nõ ſit ꝓſequẽtia. Ita
oia parẽt ſpeculãti biligẽter: r ex his q̃ ue in ſequẽtib⁹
dicenf. ¶ Circa mãm eandẽ aduerte ẽ q̃ obligatie a di
uerſio variꝫ modis diffinif. Nã Strodus i tractatu ꝓ
pio obligationũ ſic diffinit obligationẽ. Obligatio eſt
enũtiatio cui ꝓſentir rndẽs ſe eſſe obligatũ vel ſe ꝓ debere
rndere q̃ualitẽq̃ pene vlũ cõtẽr diſputantiũ vel ſm
q̃ exigit̃ per nora ꝓcedẽtem. ¶ Sed illa diffinitio ſaltꝫ
vt verba ſonãtiõ põt ſuſtinerĩ: q: tũc ſequeret̃ q̃ dicen
do, pono tibi iſtã: tu curris: r rndeat̃ admitto. q̃ tu cilla
ꝓpõ. tu curris: eẽt obligatio: q: in caſu eſt enũtiatio cui
ꝓſentir rndens ſe eſſe obligatus: r̃. In caſu. n. obligatio
eſt reſpectu illius ꝓpoſitionis z illi ꝓſentir rndẽs ſe eſſe
obligatũ: vt ꝓs recte intuẽri: hoc rñ incouenies eſt: q: ta
lis ꝓpõ in caſu eſt obligatum ipm: nõ aũt obligatio: vt
ꝓs ĩtelligẽti mãm hãc. ¶ Aliter aũt diffinit obligatio a
Pe. man. ſic. Obligatio eſt actus obligãtis ſm q̃d ipſe
eſt obligãs. Ita q: vult q̃ obligatio ĩr ſolũ ille act⁹ me
diãte quo opponẽs obligat rndẽtẽ: r nõ vult q̃ obliga
tio ſit ꝓpõ. Et eſt ille ſicut aliq volũr de ꝑnia q̃ ſit act⁹
intellectus inferẽtis vnum ex alio. Ita vult Pe. Mã. de
obligatione ſuo modo q̃ ſit actus obligãtis z nõ ꝓpõ.
¶ Sedm eum etiã eſt tenẽdũ q̃ nihil q̃ admittat poſitꝫ
aut depoſitã tibi ꝓpoñ z tunc nulla ſit obligatio: vñ ſi
dicat opponẽs. pono tibi hãc. tu curris: r nõ rndeat̃ ad
mittentẽ talis actus nõ eſt obligatio. Et nõ valet argñ.
ego ꝓtẽr iſtã. ꝓpõe. pono tibi hanc. tu curris. ergo po
no aũt obligo te ad hãc. tu curris. Ita q: vult q̃ act⁹ obli
gãtis non abſolute ſit obligatiõis ſed ſolũ per reſpectũ ad
admiſſionẽ rndẽtis. Et adhuc nõ ſequitaliꝰ actus eſt
obligatio cũ rndens vrĩ illo ℞o, admittꝛ: admittit
ꝓpõẽ reſpectu cuius ſit obligatio: ſed ſolũ q̃ recte ad
mittit. vñ ſi dicat̃ pono tibi hãc. hõ eſt aſinus: r rndeat
admittit: talis actus nõ eſt ꝓpie obligatio: q: ad impoſ
ſibile nullus act⁹ obligãdi poſſe extẽdere: z ideo recte ad
dit illa pricula: ſm q̃ ipſe eſt obligãs. hec diſſõ ſubtilꝫ
poſita eſt: z videtur obligõnẽ formaĩr ꝑ põt optie ſuſtĩ
neri z ꝑ illius declarationẽ multa alia ponũt a Pe. mã.
in capſo. ꝓpio que oia videas ibidẽ. ¶ Sed q: illa non
eſt diffinitio cõiter poſita z acceptata: ideo alia ponũ ꝓ
qua ꝑ ꝓmittit̃ q̃ ille eſt de obligõne logicali: r de obliga
tione reali extẽdẽte ſe ad res ipſas: z ad actus boĩs iter
ſeruĩ ſicut i reali obligõne regrunt̃ illa. ſ. ꝓpoña obligãs,
obligara z res ipſa reꝰ cuius ſit obligatio. Sicut ẽ tnũ
eſt talis obligatio realis inſi ꝓpoña obligãs ſareat̃ ſe de
bere tale vel tale vel facere tale vel tale ꝛc. Ita q: regrit̃
ꝑſonſue vrtualꝫ. ſ. ꝓpoñe obligãtis z obligatere: z vbi de
ſit ꝑſõa obligate ꝓponẽtiũ nõ eſt in tali caſu facta alꝫ
obligatio. Ita oino dõm eſt ſuo modo de obligatiõe lo
gicali q̃ apõ ipſas regrit̃ ꝑ ſignũ obligãtis. 2° regrit̃ ſi
gnũ obligate ꝓpone mediãte quo ꝓſentiar taliꝫ obligõni.
regrit̃ 3° ꝓpo reꝰ cui⁹ ſit talis obligatio z vbi vna iſtarũ
deficrit̃ nõ eſt obligatio aliꝫ. vñ ſi ego dicaꝫ pono tibi
hãc ꝛc. r nõ admittas. tũc nõ eſt obligõ aliꝫ: q: nõ pecur
rit ꝑſonſue obligate ꝓpone mediãte q̃ ꝓſentiar tali obligõ
ni. ¶ Premitro 2° q̃dã ſit figma q̃ ſe tenẽt ex pte obli
gãtis: vt illa. pono, depono, ꝓpono, certifico, ſuppono ẽ,
quedã aũt ſit ſe tenẽt ex pte ꝓpone obli⁹ vt admitto, acce
pto ꝛc. ¶ Premitro 3° q̃ ille tert⁹ obligõ ſupt̃ vt dena
tat actũ obligãtẽ ꝓportate duplicẽ obligõnẽ. ſ. actiuã z
paſſiuã. vt. n. deſcẽdit ab hoc. ℞o actiuo obligo, ꝓportat
obligõnẽ actiuã. vt aũt diccãtur ab hoc ℞o paſſiuo obli
gor ꝓportat paſſiuã obligõnẽ. ¶ Dia ꝓſupoſitio ſic diſ
finiunt obligõ. Obligatio eſt oĩo cõpoſita ex ſignio obli

gationis tã actiue q̃ passiue; obligata ꝓpositione tam implicite q̃ explicite. ¶ Notanter dico ex signis obligationis; tã actiue q̃ passiue; tenco q̃ vbi in oione talis signi fit signũ obligãtis; nec̃ obligati. q̃ tũc nõ est obligatio; nõ notaui in p̃ suppositione. ¶ Notãter ẽt dico implicite aut explicite; eq; duo moueãt fon. a gradu. vel alterꝝ ref. b. pasſum alteratione vt duo ẽ. ꝛ. rideat̃ admittendo; tãc tales sũt obligationes; ꝛ tamẽ nõ est ibidẽ explicite aliq̃ signũ ferm; ex parte obligantis; nec̃ etiã ibidẽ expr̃imit̃ ꝑpõ aliq̃ respectu cuius expr̃sse fiat obligatio. Sed solũ iplicite ꝛ virtualiter illa itelligunt; vt ꝓtrã seat fon. a spactũ. à pono q̃ fon. ꝓtrãseat ẽ. vbi expr̃sse ꝓ signũ obligãtis; ꝛ etiã obligata. ꝑpõ. ꝛ hoc bꝫ ꝑterꝛ ve ritatẽ tenẽdo q̃ certificatio sit ẽdas positio. Certificatio .n. est illa q̃ fit ꝑ poionẽ fubiunctiui modi; vt ꝑdicte ꝛ alie ꝑsilles; vt sic fiet opp̃ sequẽtis cuꝫ anteꝛ vel ponat tale vel tale inesse; tendo q̃ talis certificatio sit ſꝑs oino di stincta a positiõe; tũc nõ bẽmus ꝓdicere q̃ dicẽdo ꝓtrãseat fon. a. ſpaniũ. q̃ eqpolleat iſti. pono hãc fon. ꝓtrãſit. a. ſpa tiũtq; 1ª est põ. alia ait certificatio; ꝛ tũc dicem̃ q̃ ẋba subiũctiui modi in talib̃ cadũ; sint signa hꝫ certificationis. ¶ Cõiter tñ solem̃ dicere q̃ certificatio est positio; q̃ solũ due ſpẽs obligationis cõiter solẽt poni. l. positio ꝛ depositio. ¶ Ex ꝑdictis ꝑz ꝙ Pau. in isto loco oi minute declarat diffinitionẽ q̃ ponit; q̃ in tali declaratione nullam facit mẽtionem de signo persone obligate.

¶ Contra ꝑ diffinẽ ꝑsua positã est arg̃m̃; q; vi q̃ idem diffiniat̃ ꝑ idẽ; q̃ ꝑ dl. obligatio est oratio cõposita ex ſignis obligatiõis ꝛ. q; diffinit ly obligatio. q̃ ly obligationis. ¶ Pro q̃ bẽ notare q̃ ly obligationis, vt in tali diffiñe ponit, ſimit, put ꝑ ortat actũ obligãdi actiuũ ꝛ passiuũ; vt ꝓius est declarat̃. Sed ly obligatio, q̃ diffinit ſimit ꝓ oione ipſarũ aũ ꝓrali actu; ꝛ ideo est ibi dẽ equocatio; de obligatione; ꝛ sic ceſſat arg̃m̃; q; idez nõ diffiniũ ꝑ idẽ; cũ diuersitio modũ capiat̃ ly obligatio ꝛ.

¶ Circa ꝓmã regulã ꝓne ꝑsẽ obligationis aduerte q̃ ly oẽ ꝓsibile cũ ꝑdicionlꝫ̃ declarãdus sit admitt̃ dũ cũ ponit; nõ ri; q; libꝫ tale recte ponẽdo ꝙ ponit; vñ esset vi tiũ ꝛ error ex parte obligãtis; l; nõ ex parte obligati; vt si q̃ ponat pole q̃ ſit necessariũ; aut ꝓsibile q̃ ſit ve rũ; cũ ſit esſe tale; q; ablꝫ obligatione tale esſet̃ ꝑcẽdũ.

¶ Vñ in illa mã bẽ notare q̃ oĩa est iter ponere ꝛ deponere; in hoc q̃ ponere est signũ q̃ regrit ve ,ꝓpõ positã in tpe obligationis ꝑcedat ꝛ non solũ illa; sed q̃libet sequẽs ex ea. Deponere aũr est signus q̃ deposita ,ꝓpõ in tpe obligationis ,ꝓpõita negat̃ . Ũ q̃ necessaria ,ꝓpõ ẋba ꝓpõsita est talis de ſe ꝑcẽda sunt . Jõ non est op̃ ad habẽdã illaꝫ̃ ꝑfectionẽ aliq̃d obligari; q; sine obligatione illius habeat̃. Obligatio q̃ dꝫ fieri circa ,ꝓpões possibiles; nõ ri; ver a; ꝛ vbi ri; obligatio fieret ẽt ꝛ ,ꝓpõ nis vere tũc deberet ille admitt; ꝛ sic admittẽs nõ erraꝛ retſed erraret obligãs. ¶ Circa eãdẽ regulã aduerte q̃ illa bꝫ sic ſuppleri. oẽ pole scitũ esſe tale nõ repugnãs ali cui positõ; q̃ ponit̃ esſe admittẽdũ. ¶ Dico ꝑ pole; q; nul lũ impole positũ esſt admittẽdũ; cũ illo poſtea sequere tur illud esſe ꝑcẽdũ. ¶ Dico scẽdo scitũ esſe tale; q; vbi crederes fon. esſe mortuũ ꝛ esſe ipole illũ currere; non ri; adhuc ipse esſet genitus. Sed aliq̃n erit ꝛ currer ẽt. tũc ſi ponerẽ tibi fic credẽti hãc. fon. currit; nõ ẽt illa admittẽda a ꝛeq; bꝫ sic poſtea; nõ ẽt scita a te esſe talis; vbi ta men regula ſtelligeret̃ absolute ꝛ nõ respectu rui magis q̃ alterius. Jta q̃ dicat̃. oẽ pole nõ repugnãs est admittẽdũ. Jta q̃ nõ dicat̃. ẽ a te admittẽdũ. tũc ſine illa ꝓtecu la; scitum esſe tale; ꝓ ſustineri regula; q; illud ꝓsibile est dignũ admitt; ꝛ si nõa re talẽ ab alio. Sed tutius est illã particulã addere; q; ẽ ponit Sꝛo. i; suis obligatio nib̃. ¶ Notãter etiã addit; nõ repugnãs; q; vbi ego po neꝛ tibi hãc. ru. currisꝛ; ꝛ ſtãte obligatione rali ponerem deinde hãc aliã. ru nõ currisꝛ. tũc illa. ru non currisꝛ; l; ſit possibilis; nõ ri; est admittẽda; q; repugnat illi posite ꝙ ponit. ſi. ru currisꝛ. ꝙ hoc ꝑz ꝙ ꝑ Pau. exꝑlariter dicit ꝙ si ponat illa. ru eq. ꝙ illa est admittẽda; ꝛ si ponat ſuũ ꝓtradictoriũ. ſ. ru nõ es; illud est admittẽdũ; vt ꝑz. oco ꝙ illud est intelligẽdum; nõ in eodem tpe obligationis; sed in diuerſis ꝛ. ¶ Circa ſcdam regulã; nota ꝙ illa est ſic ſuppleda. oẽ tibi positũ ꝛ recte a re admiſſum ira tẽpus obligationis; l; sub debita forma, ꝓpositũ; est a te ꝑcẽdũ. ¶ Notãter oi; recte admiſſus; q; si ponerẽ tibi hanc. bõ est asinus. ꝛ tu illã admitteres; nõ ex hoc illa esſet ꝑcẽdẽ da; q; illa esſet male admiſſa. ¶ Addit̃ etiã notãter sub debita forma, ꝓpositũ; q; si ponerẽ tibi hãc copulatiuã. aliqs bõ currit ꝛ tu es ille. tunc illius vtraq; ꝑs esſet posita; si tamẽ illam partẽ tibi positã. tu es ille, ꝓponerẽ ſine aliã; non esſet illa ꝑcẽdẽda; q; non est itelligibilis sine asire. hoc aute est; q; nõ sub debita forma, ꝓponit; nã cũ ponit; ly ille, refert̃ ad aliq̃d; ꝛ itelligit̃ cuius ſignificatũ quãdo aũr, ꝓponit̃, tũc non est relatiniũ illud itelligibile; q; sine asire, ꝓponit̃; etiã in alio casu vbi ponat̃ illa; reli; quũ isto. ẽt hõ; demõſtrãdo ſon. ꝛ asinũ; qua admiſſa ſi ꝓponatur; hoc isto. ẽt homo demõſtrãdo ſon. est ꝑcẽdẽ da. Si deinde ꝓponat; reliquũ isto. ẽt hõ illa est negãda; ꝛ non ponit verificari; nisi ꝓ asino; ꝛ tamen illa est ꝓsita. ꝛ bene admiſſa. hoc aute ꝙ ꝓenitur; nõ sub debita forma, ꝓponit; quãdo eni ponit̃ illa, ꝓ; ly reliquũ, tenet tur ꝓtinue; q; aũt ꝓponit ly reliquus, tenet relatiue ꝛ.

Jsta oia patẽt recte intelligẽti ꝛ. ¶ Quãtũ aũt ouret ꝛ ꝓus obligationis a Pau. declarat in textu ꝛ. ꝛ etias a Strodo in suis obligationib̃ capto primo ꝛ. ¶ Circa tertiã regulã, nota q; illa fundat̃ in ꝓcula q̃ali habita in ꝛ sequẽtiꝫ Strodi. ſi aliq̃ ꝓtia est bona ꝛ cõcedẽ da; ꝛ aliq̃ est ꝑcẽdũ. ꝓ; si q̃ aliq̃d sequa tur ex posito ꝛ bene admiſſo cuꝫ tale ſit cõcedendũ; ꝛ illud sequens est cõcedendũ. non tamẽ dicit̃ q̃ si aliq̃d an recedit ad positũ q̃ illud ſit cõcedẽdũ; q; nulla est regula que velit q̃ ſi ꝑsequẽs est ꝑcẽdẽdũ; aũ ſit concedendũ. huiꝰ enim ꝓ; oppoſitum in tali cõſequẽtia, bõ est asinꝰ. ergo bomo est aialiũ qua ꝓtia est ꝑcẽdendũ; aũ nõn. ¶ Pro qua regula nota q̃ Pau. illã diminute, ꝑbat. Si illa põ tic, ꝑbari. oia que repugnãt; aut ꝓtie repugnant aut ꝑdictorie; non enim quelibet simul vera; aut, possunt esſe simul vera repugnãtes; vere; non repugnat ꝛ omes; possibile. repugnat cõpoſſibilitque aũt possũ esſe simul vera. Sed q̃q; si mul falſa; ꝛ ita dicũt̃ contrarie repugnare; aut sic repugnãt q̃ non possunt esſe simul vere; nec; simul falſare sic ꝓdictorie repugnantia non sint simul. concedẽdũ; dico q; vnum illoꝝ est cõcedendum; aliud ẽt negandum. ¶ Et idẽo omne repugnãs posito vel ꝑcẽſſa ꝛ. cum talia sint concedendaẽt negandũ; sic patet veritas regule. Tũc regule que ſequunt̃ suis euidentes sunt vſq; ad vltimãt ; ꝛ si qua sunt declarand a circa eas patebunt in capitulo ſequẽti in quo adducentur argumenta ꝓ; ꝛ rales regulas. ¶ Nota tamen ſpecialiter circa octauã regulã quãdo ponit̃ distinctio de necessario; ꝛ ponit̃ regula. q; omnis ꝓpositio vera de ꝓterito in terminis ſimplicibus nõ dependens a futuro est necessaria. q; illa bꝫ hic intelligi. oĩs ꝓpositio vera affirmatiua de ꝓterito in terminis ſim plicibus. i. non distributiuis, comparatiuis, implicatiuis, non dependens a futuro est necessaria. ¶ Dicit̃ ꝓ vera, quia ꝓpositio de ꝓterito falſa; nõ est necessaria,

Lo: contra Paulum.

Cõtra diffinẽnem arguit.

Responſio.

Regulã 3ª. Circa ꝓmã regulam.

Regulã 4ª.

Regulã 5ª. Circa eandẽ regulam.

Regulã 6ª. Circa ſecũdã regulam.

Regulã 7ª. Circa tertiã regulam.

Regulã 8ª Circa quartã regulam.

Regulã 9ª.

sicut negā alia falsa. ¶ Dicit scō affirmatiue: q illa. an recdūs nō fuit: ḡ fit vera de ꝑterito 2ē. non tñ est necessaria: cū aliquādo erit falsa: dato q ipsa erit: ꝛ et antecḗs erit. ¶ Dicit tertio in termiō simplicib⁹. i. nō distributis uis 2ē. qi illa. ꝑpō. fuit. fuit ois bō in istis scholis. in casu est ꝟa: z tamē nō est necessaria: ꝑponat enim q ꝑo. fuerit in istis scholis: ꝛ nibil de specie humana fuerit in istis scholis ꝑeter ꝑo. aut eius partes. Tunc ꝑdicta ꝑpō est vera: q. aūt non fit nēcia ꝑo. pōt enim illa esse falsa: vt ꝑo ꝙ elapso illo instāti. erūt multi boies in istis scholis ꝑter ꝑo. ita erīā in termis nō cōparatiuis: ꝛ ꝑsertiꝫ respᵘ duplicis cōparationis: q illa. ꝑpō. ꝑo. fuit tāt⁹ dic⁹ fuit plato. i casu est vera: ꝛ nō est necessaria. ponat ḡ ꝑo. ꝛ pla. cōtinue vsq; ad hoc instās fuerint equales: ꝛ cum hoc pla. augeat in hoc futura remanēte ꝑo. non ancto. Ita ḡ pla. bēbit maiorē ẽtitatē: q̄ habebit ꝑo. In casu illo est illa vera. ꝑo. fuit 2ē. nō tamē est nēcia: q̄ fuit figtū aliquādo erit falsū: cū elapso illo instāti. z ancto platone ad maiorē quātitatē. erit illa falsa: vt ps. dī etiā in termiñ; non ꝑlicatiui⁹: q. bō. fuisti bō. q nō fuit alb⁹. illa in casu est vera. ponēdo ꝙ stinue fueris niger: non tū est nēcia. cū posse est falsa. vt ponēdo ḡ in hoc sequēti ens alb⁹. ¶ Dicit⁹ vltimo nō oēdēs a futuro. i. cuius veritas nō oēdēt a futuro: q illa. ꝑpō. pens sciuit antecḗs fore. i casu cū de antecḗdo ponēdo. ḡ. stingēter erit. est illa vera: ꝛ tñ non est nēciaēt antecḗs ꝑoterit nō cē. ex quo stingēter erit. vt ponit. hoc aūt ꝑuenit: q. veritas illius. ꝑponis oēdēt ex ꝑte futuro. vbi nī ille. 2dictiones omnes adūt regula ḡ veritatē. oia illa declarant⁹ dīsse a Tilbero in 3° sophismate ꝛ in ꝑdictis aliis locis: ꝛ ꝫ est fere idē sm oēs logicos 2ē. ¶ Circa vltimā regulā adueṙe q multi tenēt oppositū regule. ḡ non. ñ cōcēdas et quelibet pars copulatiue: ḡ ꝑpter hoc cōcēdēda fit tota copulatiua: q̄ dicit ḡ ꝙ concessa fit quelibet ꝑs: tñ ille vnite mediāte copula faciūt totā copulatiuā negādā. Et ꝓ ꝑbā ꝙ ꝑo ꝑa ꝑte copulatiua fit negāda. dicunt ḡ ꝓ nulla ꝑte. Sed tota ꝛatbē⁹ ꝫ negaṙ: ꝛ apud istos non est inconueniēs copulatiuā esse negādā: ꝛ ꝓ nulla ꝑte. Sīlr distinctiuā esse concēdā: puta 3di ctoriā copulatiue ꝑcedēris ꝛ ꝓ nulla ꝑte. Et ꝓ istis ꝑotest adduci ſiſtutio de copulatiua bñte vr ārās ꝑtes. dubiā: quet⁹ in casu aliquo oi negāda ꝛ ꝓ nulla sui ꝑte. vt asserit Strodus i vltimo cāp. 3° sequēriaꝝ. ꝛ multi alij logici. ¶ Dec opio nō pōt demōstratiue ipugnari vt alī declarauī. si nō intelligat⁹ vt verba opinionis ꝓrendūt⁹: z non plus adiungat. Sed q. non est cōis opinio ꝛ debile hz fundamētū: ꝛ vt dixī nō demōstratiue ꝓsit ipugnari. Ideo illā non teneo: sicut ẽ illā cōiter non acceptāt⁹ logici: ꝑsertim Strodus in 3° cāp. suaꝝ obligationuꝫ. vbi ponit opinōē alioꝝ: ꝛ eodē tractatu. in cap. illo in quo arguit ꝓtra ꝑmā ẽnē. Teneat ergo cū ꝑan. Dic. ꝙ recte cōcessa qualibꝫ ꝑte copulatiue ꝑcedēda est tota. ¶ Contra tamē sic ſrellecta arguit. ponat ḡ ille qui ꝓpōnes. 2ē⁹ est: ꝛ nō est aīal: quertant cū illo ꝓsibilibꝰ: nō est aīal⁹. Tūc ſi ille due ꝓponant: ꝑcedant ꝛ recte: q. ꝓsitio talis nō facit illas esse ꝓsibiles. Sed adhuc remanēt nēcie vt declarabiť i sequēribꝰ: ꝛ etiā ponit a Stro. in illo cap. vbi facit mētionē de ꝓpositionē cōcessis ergo illis duab⁹ ſtāte casu ſorme⁹ copulatiua ex ambab⁹ ſi lis. Tūc non est dicēdū q illa sit ꝓpōsitio ex ꝑtib⁹ ꝑcedēda: q. ex casu sequiť q illa sit ꝓpōsitio: ꝛ tamē q̄libet eius ꝑs ꝑ se est recte concessa. vt ꝑs. ꝑ boc babes ḡ cōtra regulā. ¶ Sed illud arguīt⁹ nullo modo ꝓcedit cōtra regulam. ꝓ cuius solutione hz notari ꝙ nō multū deſeruit in mā illa. q̄ sciliceť est dīa inter ꝓpōē esse ꝑcedēdā: ꝛ concedere illam esse ꝑcedēdā. Aliqua enīs est ꝓpositio que est ꝑcedēda: ꝛ tñ non ḥz ꝑcedi esse ꝑcedendā: vt ſi ponat tibi illa. tu non es. Tūc vbi illa ꝓponat tibi illa est ꝑcedēda: q. ꝓsita ꝛ bene admiſſa: nō tamē habes ꝑcedere ḡ ſit ꝑcedēda a te: q. ꝛ ꝑcederes illā esse ꝑcedendā a te. sequeret⁹ te esse tq̄ repugnar casui. Sīlr alīq̄ ꝑcedit esse ꝑcedēda: que tñ non est ꝑcedēda in rei ꝑritate. Et ideo ꝑcedirur esse ꝑcedēda ꝑter casū ḡra exēpli. Sīlr ſi ponat ḡ illa ꝓpō. hō est asinus: quertat cū illa nēcia. deus est. Tūc ſi ꝓponat illa in casu casu ꝑcedit esse ꝑcedendā: q. ex casu ſequiť illā esse necessariā: z nō de facto est concedēda: q. de facto est impoſſibilis: ſpoſuerit illā esse nēciā: non tamē ex hoc ſequiť illā esse talē: vt patebit illo ꝑsupposito. respōdeo formaliť ad argᵐ. odo ḡ in casu illo ille due ꝓpōnes. 2ē⁹ est: ꝛ bō est aīal: sunt ꝑcedēde: ꝛ cōcedunť recte. vbi ꝓponāt⁹. Et ꝓ viterius ḡ arguēdo ex illis duabus ꝓmata est ꝑcedēda. Et ad argᵐ quādo dī in casu illo: non est concedenda: q. sequiť illam esse impoſſibilem. ergo non est concedēda. dicarur negādo consequētia: q. licet ſit ꝑcedendum tamē concedendus est ꝙ ſit concedēdus: z hoc non est inconueniēs: vt ſit ꝑmissus. Sī cut etiam dicitur de illis duabus ꝓpoſitiōibus ḡ ille sint concedendę: ꝛ non est concedendum ḡ sint concedēdę illa omnia etiam rectius intelligentur ꝛ vicendis.

Vltra ꝑmā regulā arg ¶

Vltra ſcbam regulā argt. ꝑ 2.10 ma. 2.3.10. 1.3. fa. ꝑ. 1.2.3ª. regula. 8.

Contra vltimā regulā argt.

Responſio.

Contra ſcbam regulā argt. ꝑ 2.10 ma. 2.3.10. 1.3. ſa. ꝑma ꝑs.

Responſio.

¶ Caput. 2. quinti tractatus.

Tharum regularuꝫ veritas intenſius innotescat contra ꝫ̄ibꝫ illarū vnā fo2abo obligationē. ¶ Contra igiť ꝑmā regulaꝝ argut ꝓpono tibi oē possibile: si non admittis: arguo sic. Ego pono tibi omne possibile: ꝛ non admittis oē possibile: bene ꝛidēdo. ḡ non oē possibile: est a te admittēdū: q̄d est contra regulā. Si aut admittis ꝓpono tibi ista duo: tu es: ꝛ tu non es. si concedis: tu es ꝓpo duo ꝺictoria. ergo male ꝛrides. si negas alīq̄s istarū: ꝛ q̄libet istaꝝ est tibi posita ꝛ a te admissa: q. possibilis ex quo posui tibi omne possibile. ergo tu negas tibi positū ꝛ a te admissū: ꝛ p cōsequēs male respondens: ꝑ3 ſitia ꝑ scḃam regulaꝝ.

¶ Respondet non admittēdo posituꝫ: ꝛ tūc ad argumentū ponotibi omne pole: ꝛ nō admittis omne pole. ergo nō oē pole est a te admittēdū. nego argm. sicut nō sequiť: pono tibi vtrūq; istoꝝ ꝺictorioꝝ: tu es: ꝛ tu nō es: ꝛ non admittis vtrūq; istoꝝ ꝺictorioꝝ. ḡ non vtrūq; istoꝝ ꝺictorioꝝ est a te admittendū: ꝛ ſolū sequiť ḡ nō est admittēdū vtrūq; istoꝝ rū: ita i ꝓpoi cōsequētia segť: q nō est admittēdū oē pole: ꝛ ḥ est verū cū quo stat ḡ omne pole est admittendū. ¶ Cōtra ſcḃam regulam argt sic. Et pono tibi ista: tu es rome: est tibi positū: ꝛ a te admiſſa: qua admiſſa. ꝓpono tibi. tu es rome negādo est: q. ſalſa ꝛ impotinens. tūc argt sic. illa ꝓpō est a te ꝛ negāda: ꝛ eadē est tibi posita: ꝛ a te bene admiſſa. ḡ tibi positum ꝛ a te admiſſum est negādū. ḥ ꝓba:

Rñsio:

q: est fylla resolutoria. z maio: est concessa. mino: ꝯo est positū. ¶ Rñr admittēdo positū: z cū ꝓponit. tu es rome negat. z tunc ad argūm nego maiorē: ex eo q repugnat posito. nā sequt. tu es rome ē tibi positū z a te admissum. ꝯ tu es rome: est a te ꝓcedēdū q repugnat huic: tu es rome est a te negandū. Quotiēscūqꝫ ꝯ ꝓponit ista negat: z cuꝫ dī. ista est a te negāda. itez negat z ꝓcedit q est ꝓcedēda: z si argt sic: illa est a te ꝓcedenda. z tu negas eā. ꝯ male rñdes: negat ꝓpria: sicut nō sequitur. tu ꝓcedis. a. ꝓpōnē. z. a. ꝓpō ē falsa. ꝯ tu male rñdes: dato q. a. sit vnū falsum sequēs: sed in q̄libet illaꝝ ꝓsequētiaꝝ addēduꝫ est in asserte: tu nō es obligat⁹ qō negat tangꝫ falsuꝫ z imptinens. ¶ Cōtra tertiā rīs argt sic. pono tibi istā. tu curris z tu nō curris: est a te cōcedendū: casus est possibilis: q: pole est q tu curras. z q illa tu nō curris sit tibi posita: z a te admissa z ꝓsiter ꝓcedenda. Admisso ꝯ casu argno sic. Tu curris nō est a te ꝓcedendū. z tu curris sequit ex posito z admisso tangꝫ copulatiua ad alterā ptē. ꝯ nō q̄libz sequēs ex posito z admisso est ꝓcedendū. ꝓnia tz. a ꝓma ps antis. ꝓbat. Plan tu nō curris est a te ꝓcedendū per positū: sed tu nō curris ꝑdicit isti. tu curris. ꝯ tu curris nō est a te ꝓcedēdū. ꝓntia tz: q: si vnū ꝑdictoꝝ est concedendus reliquū est negandus. ¶ Rñdeꝫ admittēdo positum: z tunc ad argūm nego istā. tu curris nō est a te concedendus. Et ad ꝓbōnes nego minoꝛes. vꝫ. tu curris ꝑdicit isti. tu nō curris: nō tangꝫ falsam: sed tangꝫ repugnantē duobus ꝓcessis. sequit. n. tu curris est a te concedendū: z tu nō curris a te est ꝓcedendū. ꝯ tu curris z tu nō curris nō sunt ꝑdictoria. Si tū fieret casus ista modo pono tibi istā. tu curris z tu non curris eius ꝑdictoꝝ est a te concedendū. admitto casuꝫ: z ꝓcedo illā. tu curris quotiēscūqꝫ ꝓponit. z nego q̄ sit a me ꝓcedēda tangꝫ repugnās scē parti copulatiue posite. Illā sequit. tu nō curris. ꝑdictoꝝ ei⁹ est a te ꝓcedendū. ꝯ tu curris non est a te ꝓcedendū. z si argt sic. tu curris non est a te ꝓcedenda. z ꝓcedis eā. ꝯ male rñdes. nego ꝓsequētiā: sicut non sequit. tu negas. a. ꝓpōnē. z. a. est vera. ergo male rñdes: z ꝙ ops addere in asserte: z tu non es obligatus. z hoc negatur tangꝫ falsuꝫ. ¶ Contra q̄rtā regulā argt ꝓ dō bādo q repugnās posito est a te ꝓcedendū. Et pono tibi istaꝫ nihil est tibi positū: qua admissa: q: potis ꝓpono tibi istā aliqd est tibi positū. si ꝓcedis z bñ rñdes. ꝯ habeo intētū: q: illa repugnat posito. Si negas ꝑ. ego ponit tibi istā. nihil est tibi positū z ipsa est aliqd. ꝯ aliqd est tibi positū. ¶ Rñr negādo istam. aliqd est tibi positū: z tunc ad argūm nego maiorē. vꝫ. ego posui tibi istā: nihil est tibi positū tangꝫ repugnātē. ḃ enim repugnat: nihil est tibi positū: z posui tibi istaꝫ. Et si argt ꝓ positū, repugnat tibi posito. ꝯ aliqd est tibi positum, neget assis: q: repugnās z q̄libet alia ꝓpō ad quā sequit aliqd esse tibi positū. Consimiliter rñdeꝫ. si ponat te nō ee admittēdo z ꝓcedēdo ideꝫ z si dī. tu ꝓcedis ista vel tu bñ rñdes: nego q̄libet tale: q: ad ipaꝫ sequit te ee: qđ est oppositū positi. ¶ Cōtra qntā regulā argt. nā data vitate istius: sequit ꝙ admisso quocūqꝫ ptingēti falso sit q̄libet aliud ptinges falsuꝫ. ꝓcedēdū ꝓbat. z pono tibi istā. tu es rome. q̄ posita z admissa: ꝓpono tibi istā. tu es rome z bacul⁹ stat in angulo. ꝑz: q: illa ē negāda: q: falsa nō sequēs: deinde ꝓponit. nullus baculus stat i angulo: si negas. ꝯ intētū ꝫ regulā: q: sequit ex posito cū opposito bñ negati. sequit. n. tu nō es rome: vel nullus baculus stat in angulo: sed tu es rome ꝓpositū. ꝯ nullus baculus stat in angulo. Si ꝯ ꝓcedit illa: nullꝰ bacul⁹ stat i angloꝫ: hēo cōclonē ꝓncipalē. ꝓbatā: q: sicut deducit illa: ita z q̄libet alia: dūmō fuit oppositū ꝓ ūgat copulatiue cuꝫ posito. q copulatiua imediate posit positū ꝓponat. ¶ Rñr ꝓcedēdo cōclonem adductā: imo pōt idē salvuꝫ z qōcūqꝫ deduci dūmō ponat disiunctiue cū opposito positi, ꝙ bi gra. pono tibi istā. tu curris: qua admissa ꝓponotibi. tu non curris vel bacul⁹ stat i angloꝫ: aut aliquā talē. tu es papa vl eps: ꝓcedēda est: q: ꝙ a z ꝓtinēs: deinde, ꝓponit bacul⁹ stat i angloꝫ: ops ꝓcedere: q: segt ex posito cū vno ꝓcesso. sequit. n. tu nō curris vel bacul⁹ stat in angloꝫ: ꝫ tu curris ꝑ oppositū. ꝯ bacul⁹ stat in angulo. ¶ Cōtra sextā regulā argt sic: ꝓpono tibi istaꝫ disiunctiuā. tu curris vel rex sedet: q̄ posita z admissa ꝓponoistā: nullus rex sedet: z ꝓz q̄ est dubitāda: q: dubitaꝫ imptinens: deinde ꝓponoꝛtu curris negāda est: q: falsa z ptinēs: deinde, ꝓponoitez illā null⁹ rex sedet. si negas vel ꝓcedis eā: z ꝓz? dubitasti. ꝯ male rñdes. tz ꝓma ꝑ vnā regulā obligationis: q: oēs rñsiones infra tps obligatiōis sūt retorquēde ad idē istās. si ꝯ dubi-

Rñsio.

Cōtra tertiā regulā argt. Pau. lo. ma. 2ª. fol. 183 fa. 2ª. ibi. 3ª regula.

Cōtra qntā regulā argt. Pau. lo. ma. 2ª. fo. 185 fa. 2ª. fo⁹. fol. 186. fa. 1ª. ibi. 3ª. regla.

Rñsio.

Rñsio.

Cōtra sextā regulā argt. Pau. lo. ma. 2ª. fo. 185 fa. 2ª. ibi. 6ª. regula. fol. 186. fa. 4ª. ibi. 5ª. regla.

Cōtra ſtas regulam. Pau. lo. ma. 2ª. fo. 184. fa. 2ª. fo⁹. ibi. 4ª. regula.

tas istā ⁊ bñ rñdes illa nō est a te neganda: ⁊ tñ repugnat posito ⁊ opposito bñ negati. naz bñ sequit. tu curris vel rex sedet: ſz tu nō curris: ḡ rex sedet. ¶ Rñdet admittēdo positū ⁊ cū ꝓponit illa. nullꝰ rex sedet. dubitat ⁊ illa negat tu curris: ⁊ cuz itez ꝓponit. nullus rex sedet. negat: qz repugnat posito ⁊ opposito bñ negati. Et cū dr̄ ꝑus dubitasti eā ⁊ mō negas. ḡ male rñdes: nō valet argm̄. ⁊ ad regulā dico q̄ intelligit de rñsionibꝰ repugnātibus: sicut est cōcedere ⁊ negare. Itē cōcedit in illo casu q̄ aliq̄ ꝑpō in vno loco est dubitāda: ⁊ i alio loco est ꝛcedēda: vt pono tibi istā: tu curris vel rex sedet: q̄ admissa ꝑpono rex sedet. dubitāda est: qz dubia ⁊ iptinēs: deinde tu curris negāda est: qz falsa ⁊ imptinēs. Itez ꝑpono rex sedet: ⁊ pz q̄ est ꝛcedēda: qz sequēs ex posito ⁊ opposito bñ negati tu curris vel rex sedet: sed tu nō curris. ḡ rex sedet. ¶ Cōtra septimā regulā argf. ꝑbādo q̄ nō ad oē imptinēs est rñdēdū ꝑm sui q̄litatē. Et pono tibi istā. tu es rome: q̄ admissa ⁊ ꝛcessa ꝑpono tu es rome in ℔ instāti demſando in istās pñs. Si ꝛcedis: hēo itētū: qz ista est falsa ⁊ iptinēs cū nō sequat nec repugnet. Si vero negat. ꝫ. oē q̄ō est rome est rome i ℔ instāti: ſz tu es rome. ḡ tu es rome in ℔ instāti. maior probat: ná q̄ō est rome est rome in instāti presenti: sed nullū ē istans pñs nisi hoc. ḡ oē q̄ō est rome est rome in ℔ instāti. ¶ Rñdet admittēdo positū: ⁊ cū ꝓponit tu es rome i ℔ instāti negat: ⁊ ad eiꝰ ꝓbōnē nego maiorē: qz repugt posito ⁊ opposito bñ negati. ná sequit tu es rome ⁊ tu nō es rome in ℔ instāti. ḡ si oē q̄ō est rome est rome in hoc instāti. Et ad ꝓbōnē illiꝰ maioris. ꝛcedo q̄ oē q̄ō est rome est rome in instāti pñti: ⁊ nego minorem. s. q̄ nullū sit istās pñs nisi ℔: qm̄ ex vno ꝛcesso ⁊ opposito bñ negati sequit oppositū illiꝰ exceptiue. sequit. n. oē q̄ō est rome est rome in instanti pñti: ⁊ nō oē q̄ō est rome est rome i ℔ instāti. ḡ aliq̄ō est instās q̄ō nō est ℔ q̄ō repugnat illi exceptiue. Et si dr̄ q̄ est illud instās. v. q̄ stat q̄ sit. a. vl. b. nec est determināda nisi diſiūctiue talis q̄ō. ¶ Cōtra octauā regulā argf. Et pono tibi istā: hō est asinꝰ est tibi positū ⁊ a te admissuz: qua admissa ⁊ eōcessa: qr̄ potis ꝑpono hō est asinꝰ: vl ꝛcedis vl negas. Si cōcedis ⁊ bñ rñdes: hēo itētū. s. q̄ ꝓp poſe positū cōcedendū est impoſe p se. Si aūt negas. ꝓtra. oē tibi positū ⁊ a te admissuz est a te cēcedēdū: ſz hō est asinꝰ est tibi positū ⁊ a te admissuz. ḡ hō est asinꝰ: est a te ꝛcedēdū ꝑña cū maiore: qz est regla. ⁊ minor pz: qz est positus. tūc arguit sic: hō est asinꝰ: est a te ꝛcedēdū: ⁊ hō est asinꝰ: est impoſe p se. ḡ impoſe p se est a te ꝛcedendū ⁊ ꝑfiter necessariū per se est a te negandū: qz sub ꝫdictore illi est necessarius p se non hō est asinꝰ. ¶ Rñdet admittēdo positus: ⁊ cum ꝓponit hō est asinus negat: ⁊ tūc ad argm̄ ꝛcedo q̄ hō est asinꝰ est a te ꝛcedendus: ⁊ nego q̄ hō est asinꝰ fit impoſe p se tanq̄z repugnās vni ꝛcesso. sequit. n. hō est asinus: est a te ꝛcedēdū. ḡ hō est asinꝰ nō est impoſe per se. Et si argf sic. hō est asinus est a te ꝛcedendū. ⁊ tu negas ipsaz. ḡ tu male rñdes: nego argumētū: sed opz addere: ⁊ tu non es obligatus. ¶ Contra vltimā regulā argf. ⁊ pono tibi istā. tu es rome: qua admissa ⁊ ꝛcessa. ꝓpono tibi istaz copulatiuā. tu es rome: ⁊ tu es homo: hec copulatiua est falsa: ⁊ iptinēs. ḡ negāda: ⁊ tñ quelibet eius ps est ꝛcedēda. ergo non q̄libet pte copulatiue ꝛcessa est cōcedēda copulatiua: qō est ꝫ regulaz. Sed ꝓbat q̄ q̄libet ps copulatiue fit ꝛcedēda: qz ꝓma ps est ꝛcedenda: qua posita ⁊ admissa: ⁊ scōa fit: qz vera ⁊ imptinens. ḡ ⁊c. ¶ Rñdet admittendo positū: ⁊ cū ꝓponit copulatiua: nego eaz: ⁊ nego q̄ quelibet eius pars sit concedēda: eo q̄ scōa est negāda. ⁊ cuz dicit q̄ est vera ⁊ imptinens concedo q̄ est vera: sed non est imptinens: imo est repugnās: qz sub ꝫdictore illi sequit ex posito ⁊ opposito bñ negati. Naz sequit tu non es rome vel tu nō es hō: sed tu es rome per positū. ḡ tu non es hō. Si aūt imediate post positum ꝑponeretur. tu es hō. ꝛcederē eā: qz vera ⁊ imptinēs ⁊ ꝑfiter concederē istaz copulatiuā. tu es hō ⁊ tu es rome tanq̄z sequentem ex suis partibus ꝛcessis. ¶ Itē arguo ꝓtra eandē regulā. Et pono tibi istā. ois hō est rome qua admissa ꝑpono. tu es hō ⁊ tu es rome. hec copulatiua est negāda: qz falsa ⁊ imptinens: deinde propono. tu es hō. ista est ꝛcedenda: qz vera ⁊ imptinens. Alterius ꝑpono alteram partē tu es rome: ⁊ pz q̄ hec sibi est ꝛcedenda: qz sequēs ex posito ⁊ vno eōcesso. vbi gra. Ois hō est rome ⁊ tu es homo. ḡ tu es rome: ⁊ ita habeo intentū q̄ copulatiua est negāda: ⁊ tñ q̄libet eius ps est ꝛcedēda. ¶ Rñdet admittēdo positū, ⁊ negādo copulatiuā: ⁊ cū ꝓponit tu es homo nego: qz repugnat posito cū

Rñio.

Rñio.

Cōtra ꝫm regulā argf. ꝑbu. lo. ma. 2ª. fo. 187. fa. 2ª. ſ. sbi q̄ regula.

Rñio.

Cōtra ꝫm regulā argf. ꝑbu. lo. ma. 2ª. fo. 189. fa. ꝫª. ſm̄ vltimā regula.

Rñio.

Cōtra q̄rtam regulā argf. ꝑbu. lo. ma. 2ª. a fol. 189. fa. 3ª. ſm̄ vlgs a fol. 190. fa. 3ª. sbi. māz intricatam.

Rñio.

oppositio bene negatiꝫ:qꝫ suũ cõtradictoriũ sequit̃. Naz sequit̃.ois hõ est rome:ꝛ tu nõ es hõ vel tu nõ es rome. ergo tu non es hõ. pz ꝓntia:qꝫ ꝓns sequit̃ ex posito:ꝛ qualibet pars diſiunctiue. ergo sequitur ex posito ꝛ tota diſiunctiua.patet cõsequentia:ꝛ antecedẽs. similiter patet intuenti.quare ꝛc.

Mẽgbus. Mondñ 9m. **Aduerte** vnũ ꝙ q̃cũq; casus possibilis fiat nunq̃ debes rñdere ad ꝓpõnẽ impoſsem ex auctẽtica impõne ꝛcedẽdo:nec ad nẽciũ negãdo ꝫ ipossibilis sit cõcedẽda:ꝫ negare debes postea ꝙ sit ipossibilis:ꝛ silr;ex opposito de nẽcia oz ꝛcedi ꝙ est negãda:ꝛ negare postea ꝙ sit nẽcia. Exẽplũ ꝑmi. vt si ponat̃ ꝙ oẽ vigilans sit asin⁹:admittit̃ casus:qꝫ poſsꝫ:ꝛ si ꝓponit̃ ꝛcedi tur. Deide ista ꝓpõ.tu es vigilãs oz cõcedi qa imprinẽs ver. Deide ista ꝓpõ.tu es asinus oz negari. Et si oz ꝛ est fyllis i pariꝫ.oẽ vigilãs est asin⁹.tu es vigilãs:ergo tu es asinus:ꝛ aũs est ꝛcedẽdũ. ergo ꝛ ꝓns est ꝛcedẽdũ. tu negas.ergo male rñdes. Rñr ꝙ ꝓns est ꝛcedẽdũ:si tu ꝓponeꝫ cũ tibi

Mondñ 9m. rñdebo:nego ;ꝛ nõ viz ꝓns ista.est ꝛcedẽdũ:ꝛ tu negas:ergo male rñdes:ꝫ oz dici i aũs ꝛ nõ es obligatus. ¶ Aduerte vlteriꝰ ad instãtiã ꝛ 2am regulã:qꝫ illa dat tibi modũ ad ꝓbãdũ:qꝫ admisso quocũq; ꝓtingẽti falso q̃libet aliud ꝓtingẽs sim est ꝛcedẽdũ ꝛ dat duplicẽ modũ ad ꝓbãdũ B. Primus est:posito ꝓtingẽti falso ꝛ admisso stari ꝓponat̃ vna copuam cõposita ex posito ꝛ oppoꝰ illiꝰ qõ vis tibi ꝛcedi. vt si volo ꝓbare ꝙ tu bẽbis mibl cõcedere illã.nullus baculus stat in angulo:faciã sic:pono tibi istã.tu es rome:qua admissa ꝓpono. tu es rome:ꝛ baculus stat in angulo:ꝛ pz ꝙ ꝺ est negãda:qꝫ falsa ꝛ non sequens.ergo oppm est cõcedẽdũ.s.tu nõ es rome vel nullꝰ baculus stat in angulo.tũc vltra:tu nõ es rome vel nullus baculus stat in angulo:sed tu es rome ꝑ positũ.ergo nullus baculus stat in angulo. ꝫ ꝓntia a diſiunctiua affmam cũ destructiõe vnius ꝓtis ad alteram eius partẽ:ꝛ sic bẽbo intẽtũ. ¶ Alius modus dicendi est vt statiꝫ post positũ ꝓponat̃ vna diſiunctiua cõposita ex oppposito positi:ꝛ ex illa ꝙ vis tibi cõcedi. vt in casu superiori pono tibi istã.tu es rome vel nullus baculus stat in angulo:illa est cõcedenda:qꝫ vera ꝛ impertinens.tũc sic. tu nõ es rome vel nullus baculus stat in angulo:sed tu es rome. per positum: ergo nullus baculus stat in angulo.

Manfre. Mon. 9m. **In secundo** capꝰ nota in argto facto ꝫ ꝑmã regulã qñ oꝝ in solone eiusdẽ ꝙ non viz argumentuꝫ hoc.pono tibi oẽ poſse:ꝛ tu nõ admittis oẽ possibile.ergo non oẽ possibile est a te admittendũ.ꝙ cã istius est:qꝫ arguit̃ aliquo mõ a sensu cõpositi ad sensum diuisuꝫ. Nã ly oẽ/positũ a parte ꝓdicati facit sensuꝫ cõpositũ. positũ aũt a parte subiecti in ꝓposito facit sensum diuisum. Similis modus cõpositiõis ꝛ diuisiõis ꝛ habet̃ a Tisbero. i solone scõi argumẽti ꝓncipalis ꝑmi sophi. Et alia est cã:qꝫ qñ oꝝ pono tibi oẽ possibile:includit̃ in ly pono/quedã suppositio determinata respectu determinate ꝓponis:significat ergo ꝙ vnica determinata positione pono tibi oẽ possibile:qõ est ipossibile vt ꝓbat̃ ibidẽ.ideo ꝛc. Qñ aũt oꝝ.omne possibile est a te admittendũ:supponit ly admittendũ/cõiuncte tñ:ꝛ nõ signat illa ꝓpositio. ꝙ oẽ possibile est admittẽdũ a te vnica determinata admissione. Sed illa vel illa ꝛc. diſiunctiꝫ descendẽdo. vt patet intelligẽti. ¶ Nota viterius ꝙ potest breuiꝰ ꝛ facilꝰ oari solo.s. ꝙ qñ oꝝ pono tibi omne possibile.nõ admittẽdo casuꝫ. ꝓp hoc in illa mã est notandũ ꝙ ad hoc ꝙ aliq̃ debeat fieri obligatio.oportet ꝙ illud qõ sequit̃ ly pono/vel depono/dempto tali signo remaneat ꝓpositio integra:aut equivalẽs ꝓpositi. In ꝓposito aũt nõ sic est:qꝫ dempto illo signo/pono/dicendo. pono tibi oẽ possibile:illud qõ remanet nõ est ꝓpõ. neq; equalẽs ꝓponi vere. vt pz. ¶ Notãter dico remaneat ꝙ positio. vl equalẽs ꝓponiq; ponẽdo ꝙ.a.sit illa ꝓpõ.tu curris. Tũc si dicã pono tibi.a.ꝓpõẽ.casus est admittẽdus a te:qꝫ ly.a.ꝓpõẽ:qõ sequit̃ equalet isti. tu curris. hoc notatũ est de mẽte Stro.in 4° caꝰ suaꝝ obligationũ arguẽdo ꝫ suppõnẽ ꝑmã illiꝰ tractat⁹:ꝛ hãc ẽt opinionẽ insequit̃ Pau.pg.in sua logica. ¶ Pro solone argti ꝫ secundã regulã nota ꝙ ponẽdo hãc. tu es rome est tibi positũ.ꝙ ly tu es rome/in rei ṽitate nõ est illud qõ ponit̃. Sed est hoc totũ.tu es rome est tibi positũ. cuius totius ly tu es rome.est subiumꝫ:ꝛ iõ cũ illa.tu es rome. nõ fit posita.nõ ꝓp hoc debes illã cõcedere cũ sit falsa ꝛ ipertinẽs ꝛ iõ illa de facto est negãda:ꝫ ꝙ casum oporteat dicẽ illã esse cõcedẽdã. Aliud.n.est ꝓpõnẽ esse negãdã:ꝛ aliud cõcedere illã esse negãdã. vt suo mõ dixi circa vltimã regulã ꝑcedẽtis capli de esse ꝛcedẽdũ:ꝛ ꝛcedere eẽ ꝛcedẽdũ. Dicat ꝙ sicut dicit ẽt Pau. i illo loco oino ꝑterq; in hoc qñ negat ꝓntiam hãc.illa ꝓpõ.tu es rome:est a te ꝛcedẽda.ꝛ tu negas eã.ꝙ male rñdes. oicit.n. ipse ꝙ nõ viz ꝓns quẽtia:Sed ꝙ opz addere in antecedẽte.ꝛ tu nõ es obligat⁹.ꝛ assignat ipse fundamẽtũ ꝙ nõ viz sicut ñ viz ista. tu ꝛcedis.a. ꝓpõẽ:ꝛ illa est falsa. ꝙ male rñdes:quẽ ꝓculdubio nõ viz.vt vbi illa cõcedat̃:qꝫ posita:ꝫ sit falsa: ¶ Tõtra hãc determinationẽ teneo ꝙ ꝓdicta ꝓsequẽtia valeat absq; hoc ꝙ in aũte addat̃ illa pa:ꝛ tu nõ es obligatus. Et rõ istius est:qꝫ isti termini/cõcedendũ/dubitãdũ/negandũ ꝛc. Includũt in se respõsionẽ quã debemus vti.puta oicẽdo.a. ꝓpõ est cõcedenda.significat ꝙ.a. ꝓpositio est signa cõcedi. Si ꝙ aliqd est ꝛcedẽdũ.i. signũ cõcedi ꝙ nõ ꝛcedat̃. Sed ad illud respõdeat respõsione opposita ꝛcessionꝫ.illa respõsio nõ est ꝓueniẽs:qꝫ nõ oat illa q̃ cẽt signa ꝛ ꝓueniẽs:ꝫ opposita. Neq; illitudo adducta obstat:qꝫ ꝫ nõ valeat argm.tu ꝛcedis falsuꝫ:ꝙ male respõdes:nõ tñ ex ꝺ sequit̃ ꝙ nõ valeat.tu negas cõcedẽdũ.ꝙ tu male respõdes. Et cã dinersitatis est:qꝫ isti termini vere ꝛ falsuꝫ/nõ includũr in serespõsionẽ q̃ debem⁹ vti:sicut faciũr illi termini supius noiati/cõcedendũ/negandũ ꝛc. ¶ Dicat ꝙ pp hãc cãꝫ ꝙ illa cõsequentia vlꝫ. Ista est ꝛcedẽda.tu es rome.ꝛ tu negas eã.ꝙ male respõdes. ꝛ si ꝓio loco ꝓponat̃ antecedẽs illud cõcedatur. si deinde ꝓponat̃ cõsequẽs.s.male respõdes: ꝛcedat̃ illud cõsequẽter:neq; incõueniẽs est in ꝛpe obligatiõis cõcedere se male respõdere nõ ꝓ ẽo ꝫ sequẽti. Istud tamẽ esset incõueniẽs si cessante ꝛpe obligatiõis ꝓbarẽ ꝙ i ꝛpe male respõdebas. Sed in ꝓposito nõ sic est:qꝫ extra ꝛpe obligatiõis nõ ꝛcederes te male respõdisse in tẽpore ꝛc. Sed cõcederes te cõcessisse te male respõdisse ꝓ sequẽti ex alijs concessis. Ex quo tamẽ non sequit̃ ꝙ male respõderis. Aliud enim est male respõdere:ꝛ concedere se male respõdere:vt pz intelligẽti mãm banc. Si tamẽ cõcessa illa ꝓsequẽtia ꝓma ꝓmo loco.probat cõsequẽs.s.tu male respondes.negat̃ illud.ꝛ si viterius ꝓponat̃.antecedens negat̃ etiã illud ꝓ illa parte.ꝛ tu negas eã.non ꝙ falsa sit:sed qꝫ repugnãs aliis ꝛc. hãc eãdem determinationẽ tenet Stro. in suis obligatiõibus in plerisq; locis. ¶ Pro solutiõe argumẽti ꝫ tertiã regulã aduerte ꝙ argm illud duob⁹ modis formaꝫ. ꝓio sic. pono tibi istã copulatiuã.tu curris ꝛ tu nõ curris.est cõcedenduꝫ a te. in quo casu nõ fit mentio de cõtradictione inter illas ꝓpositiones.tu curris ꝛ tu nõ curris:ꝛ ille casus soluit̃ a Pau.ꝓ loco ꝛ bñ. Alius ꝛ secundus casus est.pono tibi illã copulatiuã.tu curris:ꝛ illa tu nõ curris:eius ꝺictoria est cõcedenda a te.in quo casu nõ põt dici ꝙ quelibet illarum

illa: ꝙ sit ꝓcedenda: qr tūc oporteret dicere ꝙ duo ꝯdicto-
ria essent ꝓcedenda: vt ꝑz in casu. Casus aūt ꝓbat esse
possibilis: sicut pone est ꝙ tu curras: & ꝙ tibi currēti po-
natur illa propō. tu non curris: que recte admittat: lz de
facto tu sedeas: pone tñ est ꝙ tibi sedenti ponatur illa. tu
non sedes: vt satis patz: casus est positus. ergo est admittē
dus. quo admisso Pau. rñdet concedendo bene. tu cur-
ris: & bene: eo ꝙ illa. tu curris: est altera pars ꝑncipalis
copulatiue admisse. Sed cū copulatiua aliqua est posi-
ta: & quelibet pars ꝑncipalis est posita: vt satis ꝑz. Et vl
terius dicit ꝙ illa (tu curris est a te ꝓcedēda) non est cō
cedenda: eo ꝙ per casum opz ꝓcedere ꝙ illa. tu non cur-
ris est ꝓcedenda: vt ꝑz: & non plus dicit nisi ꝙ adhuc in-
cidit in errorē sup̄ius tactū. s. ꝙ nō valeat argm. tu cur
ris: non est a te ꝓcedendū: & tu ꝓcedis. ergo male respon
des. ergo ꝛc. Dico ego vt ꝑus ꝙ ꝑfitia vaiet: & si ꝓpo-
natur ꝑ ioco añs illud est ꝓcedendū. Si deinde ꝓponat
añs. s. tu male respondes. illud ēt est ꝓcedendū: non tan
quā verū: sed tanq̄ sequens. Si aūt ꝑ ioco ꝓponatur
ꝓsequēs illius ꝓsequētie. s. tu male respōdes. illud nega-
tur: qr falsum & impertinens. Si deinde ꝓponat añs: illud
ēt negetur ꝓ illa parte: & tu ꝓcedis eam: neq; inconue-
niens est ꝙ ꝓcedas aliqd: & negas te cōcessisse illud. Si-
cut patebit in sol'one argumēti ꝯ quartam regulā: & etiā
ex immediate dicēdis: ideo ꝛc. ¶ Rñdeo ad ꝑncipale: ex
suz: & dico illū esse pol'em: vt ꝓbaui. Dico vlterius Pau.
illū diminute soluere. Jdeo babes notare ꝑ ꝙ qñ ponit
illa copulatiua. tu curris: & illa. tu non curris eius ꝓtra-
dictoria est a te ꝓcedēda. Jsta copulatiua que ponit: ba-
bet duas ꝑncipales partes. Quaruꝫ ꝑma est illa. tu cur-
ris. Alia aūt est hec: & illa. tu non curris: eius ꝯdictoria
est a te ꝓcedēda: que partes ponunt: qr ponit tota copu
latiua: ita ꝙ illa. tu non curris: non est tibi posita: sed est
pars vnius posite ꝓpōnis illius. s. tu non curris cuiꝰ ꝯdi-
ctoria ꝛc. & ideo cū illa. tu curris sit vna ꝑncipalis ꝑs po
sita illa est ꝓcedēda de facto. Cū aūt illa ꝓpō. tu non cur
ris: non sit posita: sed pars posite ꝓpōnis: ideo ex hoc il
la non est ꝓcedenda: imo neganda: qr repugnās illi posi
te. tu curris: sed lz illa. tu curris sit ꝓcedēda: non tñ est cō
cedendū ꝙ sit ꝓcedēda: & lz illa. tu non curris sit negan
da: non tñ opz dicere ꝙ sit neganda. vñ vt supius patuit.
Aliud est ꝓpōnē esse ꝓcedendā. Aliud aūt ꝓcedere illaꝫ
esse ꝓcedendaꝫ. Et sic suo mō dico de ꝓpōne negāda. Cā
aūt talis rñsionis in casu principali est: qr lz illa. tu non
curris: de facto sit negāda: qr tñ per casum ponitur ꝙ sit
ꝓcedenda. Jdeo opz illud ꝓcedere. s. ꝙ est ꝓcedenda: ita
ꝙ illa ꝓceditur esse concedenda: non ꝓ vero: sed ꝓ se
quentia: qr ponit ꝙ illa. tu non curris: sit ꝯdictoria illius.
tu curris: ideo lz illa affirm. tu curris: sit ꝓcedēda. non tñ
opz dicere illā esse ꝓcedēdā. ne ꝓcedant duo ꝯdictoria es
se ꝓcedenda. Jam enim ꝓcessum est & recte ꝙ illa. tu non
curris: est cōcedēda. ¶ Et si arguas probando ꝙ illa. tu
curris: debeat ꝓcedi: esse ꝓcedenda. ꝓsupponēdo ꝙ om-
ne sequens ex posito sit concedēdū: vt ꝑz in hac tertia re
gula. quo ꝓsuppōsito arguit sic. Jsta. tu curris: sequitur
ex posito & bene admisso: ideo ꝛc. añs probat. sic arguē
do. tu curris & tu non curris eius ꝯdictoriū est a te cōce-
dendum. ergo tu curris. Jsta ꝓsequentia est bona: qa ar-
guitur a copulatiua ad alterā eius partē ꝑncipalē. & an-
tecedēs est ꝓcedēdū: qr positus & admissum. ergo & cōs
est ꝓcedendū: qđ est illud. tu curris. Cū ergo habeas cō
cedere ꝙ añs est ꝓcedendū: qr habes ꝓcedere ꝙ est posi
tum. ergo habes ēt concedere ꝙ cōs est concedēdū. s. tu
curris: qđ tñ dixi esse negandū. ¶ Sed ꝓ sol'one istius
habes notare ꝓ vno fundamēto istius māe: ꝙ negare
positum: negare sequēs ex posito: & negare ꝓcedēdū ꝛc.
est maximus inconueniens. Sitr concedere repugnans
posito & cōcedere negandū est inconueniens: sed negare
positū esse positū: aut negare illud qđ est ꝓcedendū de fa
cto non esse ꝓcedendum nō est inconueniēs. Et sic dicas de
ly negandū, ꝙ dicere illud qđ est negandū non esse negā
dum: sed ꝓcedendū non est inconueniens. vnde supius di
ctum est ꝙ illa ꝓpō. tu nō curris: est negāda. & tñ ꝓcedit
esse ꝓcedenda. sitr illa. tu curris: est ꝓcedenda: & tñ dicit
esse neganda: vt patuit supius. ¶ Jstis oibus ꝓsuppo-
sitis. Rñdeo formaliter ad argm. qñ sic arguis. tu curris: &
illa tu non curris: eius ꝯdictoria est a te ꝓcedenda. ergo
tu curris. concedit ꝯnia. & qñ vlterius dī ꝙ añs est con
cedendū: qr positū. negat. ꝙ illud sit positū: & ēt ꝙ sit cō
cedendū: nō qr hoc sit falsum: imo de facto est ita ꝙ ē po
situm & concedēdū: sed qr repugnāt illa: illud est ꝓceden
dum: & hāc. tu non curris: esse cōcedēdā: nā si tota copu
lativa est posita. & cōcedēda. ergo & illa pars ꝑncipalis
est posita: & concedēda. s. tu curris: & ex alia parte illa. tu
non curris: ꝑ casum est concedēda: que est sua ꝯdictoria: &
ergo duo ꝯdictoria essent cōcedēda. ¶ Negato ergo ꝙ
añs sit positū. consequēter est negandū ꝙ illa. tu curris:
sequat ex posito: qr lz de facto sequat. hoc tñ non est cō
cedendū: qr repugnās ꝛc. ēt lz de facto sit concedēda: qa
de facto sequēs sit: non tñ hoc est cōcedēdū: qr repugnās
vt supius patuit. Et per hoc ꝑz solutio istius argumēti.
¶ Etiā ad hunc casum. si ponas hanc ꝓpōnem mihi est
tibi positū: est tibi positū: & a te admissum. Jta ꝙ illa ꝓ
positio: mihi est tibi positū: non sit posita: sed sit subm ꝓ
positionis posite. tūc enim opz dicere ꝙ ista. mihi est tibi
positū: est concedēda: qr segtur per casum ꝙ sit posita: Ita
mē est falsum: imo illa est negāda de facto: & est conce-
denda. b. aliqd est tibi positū: naz si illa ꝓpositio: mihi
est tibi positū ꝛc. est tibi posita: cuz ipsa sit aliqd: & aliqd
est tibi positū. Sed per casum opz dicere ꝙ illa: mihi est
tibi positum (que de facto est neganda) est concedenda:
& illa aliqd est tibi positū (que de facto est concedenda)
dī esse negāda. ¶ Et si arguas sic. illa. aliqd est tibi posi
tum: segtur ex posito: qr vaiet argm. mihi est tibi positū:
est tibi positū ꝛc. ergo aliqd est tibi positū. & añs est posi
tum. ergo consequēs segtur ex posito: & cōsequēs ipm
est concedēdū. ¶ Dicit concedēdo cōsequētiā: & negan-
do ꝙ añs sit positū: qa hoc est repugnāns: qr si cōcederet
ꝙ illa esset posita: tunc oporteret dicere illa duo ꝯdicto-
ria esse cōcedēda: nihil est tibi positū: & aliqd est tibi posi
tum: vt ꝑz considerāti. Et per illa potes soluere infinitas
alias consimiles instātias. considera oia ꝛc. ¶ Pro sol'one
argumēti ꝯ quartā regulā habes aduertere ꝙ i illa ma-
teria gñaliter est tenendū ꝙ oē repugnās posito aut be-
ne concesso ꝛc. est negāduz: & ideo vbi accidat ꝙ positio
& actus obligādi repugnet posito: sustinēdū est positū: &
negāda est positio & actus ponēdi. Cā autez istius est: qr
qñ dicitur pono tibi hāc. tu curris. non obligaris tu ad
sustinendum hoc. pono tibi ꝛc. sed solū ad sustinendum
illā. tu curris. conueniētius enim est sustinere illud qđ ē
obligatū: q̄ obligationē & positionē ipsam: cum illa non
sit obligatū ipsum: sed mediāte illa aliqd est obligatum.
Si ergo ponat vt in argumēto illio ꝯ quartā ꝛnem: ꝙ ni
hil sit tibi positū. tunc cū casus sit posse dz admitti: & cuz
ꝓponit illa: nihil est tibi positū: dz concedi. Et si ꝓpo-
natur. ego pono tibi illā vel posui ꝛc. dz negari: qr posi-
tio talis repugnat posito. repugnat enim illa ꝙ nihil sit ti
bi positum: & posuerim tibi illam ꝛc. ¶ Aduerte scdo vt
supius notaui sepius ꝙ aliud est negare positū & aliud
negare positum esse positū. Sitr aliud est negare conce-
dendum: & aliud negare concedēdum esse concedēduz.
vnde lz negare positū: aut cōcedere sit inconueniens: ne-

Mendb. N

Nota dā 6m.

Instantia.

Responsio.

Nota dā 8m.

Nota dā 9m.

Contra rñsionem.

Solutio Nota dā 7m.

gare tamen positum esse positū aut concedendū esse concedendum: non est icōueniēs. boc ꝛ ſi pateat per ſup̄adicta: declarat tñ in ꝓpoſito cū ponit illa: nihil est tibi positū: ꝛ ꝓponit eodē illa est ꝓcedenda: q̄ de facto est posita ꝛ bene admiſſa. oē aūt bene admiſſum est ꝓcedēdum: nō ñ est ꝓcedendū in caſu q̄ illa ſit tibi poſita ꝛ a te concedenda: q̄ tūc ſeq̄ret q̄ aliqd esset tibi poſitū: q̄ est re pugnans ipſi poſito. vñ ꝛ regula dicat q̄ omne recte po ſitum ſit ꝓcedēdū ꝛ oē ſequēs: nulla tñ regula vult q̄ oē poſitū ſit ꝓcedendū esse ꝓcedēdū: aut oē ſequēs ſit concedendum esse ſequēs. ℭ Et per boc ꝑ q̄ ſi. ꝑbet illa. aliquid est tibi poſitū esse ꝓcedendus: q̄: valet argm illa. ꝑ poſitio: nihil est tibi poſitus: est tibi poſita. ergo aliqd est tibi poſitū: ꝛ añs est tibi poſitū. ergo ꝛc. ℭ Dicat ꝓcedē do ꝑniam. ꝛ negā. o q̄ añs ſit tibi poſitū: q̄ de facto non est tibi poſitū totū illud añs. Sed ſolū illa pars: nihil est tibi poſitū: nec qua parte ſic argui: nō. q̄ valet argm. ni hil est tibi poſitū: ergo aliqd est tibi poſitū. Dicat negā

Notādū 10m do ꝑtiam: ꝛ ſatis ꝑ. ℭ Ulterius babes aduerte: vt ēt notauit Pau. in textu. q̄ vbi ponat tibi illa. tu non eo: ls in caſu poſita illa ꝓponē babes ꝓcedere: nō ñ babes cō cedere: q̄ illa cōcedas: q̄ tunc ſequeretur te esse: q̄ repugnat poſito. ℭ Et illo loco habes q̄ non est icōueniens in aliquo caſu negare ꝓpriū actū. Tū ā vt ꝑ3 in exēplo poſito: ls cōcedas illā negas tñ te concedere: ꝛ ꝓnō num actū ꝓcedēdi. ℭ Dabes tñ notare in vtroq; caſu: q̄ ſi pe

Notādū 11m tatur tibi ēt q̄ quare negas q̄ aliqd tibi poſuerim: nō habes dicere q̄ boc ſit. q̄ repugnans poſito: q̄ tūc ſeq̄ret aliqd esse poſitū: nō ñ babes dicere cedat tēpus obligationis ꝛ ſciēs cām: q̄ ex eo ſeq̄ret aliquas ꝛ obligatio

Notādū 12m nes: ſed potius dicat: q̄ illa negat: q̄ falſa. ℭ Pro argmēto ꝑ q̄ntam regulā babes notare: q̄ non ꝓcedit vr verba ſonāt q̄ admiſſo vno ꝓtingenti falſo ꝙ ſit q̄libet aliud falſum ꝓtingens concedēdū: q̄ tunc ſeq̄ret q̄ vbi ponā tibi bāc. tu curris: poſt q̄ admiſſa ꝛ ꝓceſſa est. vbi ponā. tu es epiſcopus: illa esset ꝓcedēda: q̄ non ꝓuenit: vt ꝑ3. ſed ſic intelligit q̄ admiſſo falſo ꝓtingenti a te poteſt videndo deducere ꝑm aliqđ modo ꝙ ꝓponēti poſitū a Pau. in textu. ad concedēdū quodcūq; volueris aliud falſum cōtingens: non tñ omne ſimul ꝛ ſemel. Sed quocunq; dato illud ꝑr aliquo modo deduci in certo caſu. ℭ Et notāter dī admiſſo falſo contingēti: q̄ admiſſo ve ro non ex boc falſum eſſet concedēdū ꝙcunq; ꝓponere tur: vt ꝑ3. ℭ Illā notanter dixerī quod dūq; aliud falſus ꝓtingens concedendū: q̄ falſus impoſſibile nunq̄ eſt cō cedendum. Silr non q̄libet verū esset concedēdus: admiſſo illo contingenti falſo: ſed ſolū illud q̄ eſt ſequens aut impertinēs. ℭ Contra illā particulā. Impoſt nō est concedendū: ergo aliqđ ꝓbando ꝙ admiſſo falſo cōtingenti: ſit falſum ipoſt ꝓcedendū: ꝛ pono tibi illā. tu curris: ꝛ ꝙ eſt admittēda: q̄ poſſibilis ꝛc. deinde pono: tu curris: ergo bō non est aſinus: ꝑ3 ꝙ eſt negāda: q̄ falſa ꝓ ꝑma parte ꝛ impertinēs ꝓ ſecūda: nō ſequitur: tu curris: ergo bō non eſt aſinus. ℭ Breuiter dī q̄ illa copulatiua eſt ꝓcedenda: q̄ quelibet pars ſequitur ex poſito. Sequiſ eniꝫ tu curris. ergo tu curris ab eodē ad idē. Silr ſequitur: tu curris. ergo bō nō est aſinus: q̄ boc ꝑño est neciū.

Notādū 13m ergo ꝛc. ℭ Pro arg'o ꝑ3 fertā regulā. nota ꝙ ēt alia ponit tur rīſio ꝙ ad illā poſitā. rec ſedet: nō aliter rīdet niſi ne ſcio. virū rec ſedet aut nēsitra ꝙ vadit ad ſigtum. ꝓponis ꝛ non rīdet ad. ꝓponē iſtā: ꝛ non ꝓbs ꝓ inconueniēti ꝙ aliqua ſit. ꝓpō que neq; ſit ꝓcedēda neq; negādo animo ad quā nullo mō ēt rīdē dū: q̄ ēt pōt deduci ꝛ multis aliis casibus: vt ꝑs erudito ex dialectica. Tutior tamē ēt rīſio quā ponit Pau. in textu. ꝛ quā ēt ponit Strod. ſcōo

Notādū 14m loco ꝓ ſolutione argumēti ꝓ ſimilis ꝛc. ℭ Pro mā argumenti ꝓ ſeptimam regulā aduerte ꝙ impertinens de quo loquimur in ꝓpoſito est illud q̄ neq; ſequitur neq; repugnat: ꝛ alio mō ſumat impertinēs in alia mā de quo ſacit mentionē in ſequētibus. Cū ergo ꝓo ẽ̄ teneatur in illa mā q̄ ſalſum impertinēs ꝛc. ſit negandum. Ideo cū ponitur in caſu ꝙ tu ſis rome. ꝛ poſt illā ꝓpoſitas ꝛ cōceſſam: ꝓponit: tu es rome in illo inſtāti in quo illa fuit tibi cō cedenda: nō ſequitur. quia ſi illa ſit falſa: ꝛ etiā impertinēs. ergo negenda. q̄ ſit falſa ſupponitur. q̄ ſit impertinēs ꝓbatur. ꝑ non repugnat: q̄ ſtanti illa ſimul. q̄ ſis rome: ꝛ ſis rome in boc inſtanti: ꝛ vbi repugnaret eſſet negāda: q̄ eſt intēctum: non ēt eſt ſequens: q̄ non valet argm tu es rome. ergo tu es rome in boc inſtāti: demonſtrando inſtans ꝓeſens: q̄ ſtat in aliquo ꝛpe eſſe añs verū: ꝛ tamē ꝓ ſis tu tunc eſſet falſum: ꝛ ſatis notus est. Ualet tñ ille alius modus arguēdi: tu es rome. ergo tu es rome in inſtanti ꝓſentis: q̄ ly inſtanti ꝓſentis: ſupponat nunc ꝓ boc inſtāti: q̄ demonſtratur: poteſt tñ ſupponere ꝓ aliquo inſtanti: q̄ nec eſt nec erit boc vt patet. Negaf ergo illa. tu es rome in boc inſtāti: ꝛ ꝓcedituꝛ illa. tu es rome in inſtanti ꝓſenti: non tanq̄ vera: ſed tanq̄ ſequens: ꝛ nō ſequens de forma: ſed ſolū de materia: q̄ ly valeat argumenti. tu es rome. ergo tu es rome in inſtāti ꝓſentino tū valet niſi ꝑ boc q̄ mediū neceſſarius. ſaliquod tēpus eſt: q̄ vbi ad imaginationē nullus tēpus eſſet. ꝓnia non valeret. ℭ Nota ēt q̄ ex quo ſm talē modū rīdendi ne Notādū 15m gatur illa. tu es rome in boc inſtāti: ꝛ ꝓceditur illa. tu es rome in inſtanti ꝓnti: tanq̄ ſequens ex alijs ꝛc. vt ꝓ notat Pau. in textu. Cauēas tñ ne banc aliam concedas: q̄ aliud eſt inſtans ad boc q̄ demonſtratur: q̄ ſi illa cōcederetur: cū ly aliud ꝛequiraꝛ exigēriam extremorū: ideo oporteret q̄ boc inſtans ꝛ aliud inſtans ſimul eſſent: q̄ Notādū 3m eſt impoſſ. ℭ Aduerte vltrius q̄ ly ſm iſtū modū ꝓponendi, ꝓpoſitionē in tali caſu: q̄m ēt ſeruat Pau. illa. ꝓ poſitio negetur. tu es rome in boc inſtāti: ſm ſi aliū modum ꝓponendi poſſet illa concedi: vt ſi admiſſo illo ca ſu. tu es rome: ꝛ eodē cōceſſo immediate ꝓponeret: boc inſtans q̄ demonſtratur eſt ꝓeſens. Tunc illa eſſet cōcedenda: q̄ vera ꝛ impertinens. vt ꝑ3. q̄a cōceſſa: ſi poſtea ꝓponaf. tu es rome in boc inſtanti: eadem eſſet cō cedenda: q̄ ſi tu es rome. tu es rome in inſtanti ꝓſenti: ꝛ boc inſtans q̄ demonſtratur eſt inſtās ꝓeſens per eſſe ſum. ergo tu es rome in boc inſtanti. Ita patet de ſe per ſundamentum habiti ſuperius: ꝛ non valeat illa cō ſequentia. tu es rome in inſtāti ꝓſenti. ergo tu es rome in boc inſtanti demonſtrādo inſtans ꝓeſens. ℭ Dabes ēt ex boc poſſibilitatē multarū ſimꝫ que ꝓimo aſpectu videntur ſalſe ꝛ impoſſibiles. puta q̄ ſor. curriꝫ: ꝛ nūc vel in boc inſtanti non habet ꝓdes: demonſtrādo inſtans q̄ eſt ꝓeſens. Silr q̄ antechriſtus diſputat: ꝛ tū nunc non eſt genitus. Simili: q̄ plato loquiꝫ: ꝛ tū nunc non habet linguam: ꝛ q̄ cicero audiꝫ: tamē nunc non ẽs aures. q̄ iſte ẽs non ſint poſſibiles probat. nā reſpectu ꝓme nō valet argumēti. ſor. curriꝫ. ergo ſor. nunc ẽs: q̄ deꝓ: q̄ pono ergo ſor. non ſit ſicut erit hinc ad decē annos. poſt q̄ pono ſor. curret. tūc admiſſo caſu aliqđ poſt decē annos erit ita ſicut ſignificat per añs ꝛ nō erit ita ſicut ſignificatur per conſequens: q̄ inſtans q̄ demonſtratur per ly nūc, vel per ly boc nunc; amplius erit: ꝛ ſatis ꝑ3. Si ergo cōſequētia nō valet oppoſitū añs ſit ſtat cum antecedente: ſa cit tota copulatiua poſſibilis: illā. q̄ poſita eſt: ꝛ ſic uno modo, ꝓbo alia arguēdo a ꝑma parte ad oppoſitus ſe cunde. ꝛ probando añs ſtiam non valere: ex eo q̄ ſumēdo oppoſitū añs ſtans cū antecedente ꝛ ſaciēdo copulatiā nam poſſibilē. ℭ Nota tū ꝓ iſtis q̄ ẽnes nō eſſent poſ Notādū 4m ſibiles niſi poneres eas demonſtratas a ly ſtunc, nūc, ꝛc.

illa enim est impossibilis. scz. currit: z nō bz pedes: non sumendo terminū demonstratiuū in illa. Similiter illa est impossibilis. scz. currit: z in instanti ꝓti non bz pedes: qz ly instanti, presentialz nunc supponat ꝓ hoc instāti: poterit tñ supponere ꝓ instanti qō non erit: z quod nō est hoc. illa oia declarantur a Stro. satis diffuse in capitulo illo obligationū: in quo arguit ꝓtra quartā ꝯclusionem ꝑme partis illius tractatus. Pro illo vide ēt Pau. Uene. in e⁹ argumento ꝓncipali ꝑmi dubij quadrature.

Nota ibi ist⁹ ¶ Pro solone argumēti ꝫ octaua regulā aduerte q vbi casus sic simplr ponat. ponо tibi istaz. homo est asinus: est tibi positū: z a te admissuz: q ex hoc nō segtur q illa. hō est asinus: sit cōcedenda: qz dato q sit admissa: tñ nō q illa sit male admissa: z ideo non segtur q sit concedenda: vnde regula dicit q omne positū z bene admissuz est a te cōcedendū. si aūt ponatur in casu q sit bene posituz. Respōde oino vt respondet Pau. in tex. hec oia dicas ꝛz opinionē cōem: quam ēt sequitur Strodus In illa materia. Nam Pe. Man. diceret q omne positū z admissum est bene admissum ꝛc.

Nota dd⁹ ¶ Pro materia argumēto ꝫ vltimam regulaz aduerte q in ꝑ casu admissa in propone. tu es rome: z tu es hō: q quelibet pars sequitur ex posito. de ꝑma notū est: qz est eadē cum posito. 2ª etiaz sequit de mā: qz valet arg^m. tu es rome. ergo tu es hō. arguēdo a primo ad vltimū: vt solet cōiter argui. Uerūtū est q illa non sequitur de forma: vt satis patet.

¶ Caput tertium quinti tractatus. de cōuertibilitate propositionum.

Primum sophisma. IN materia ꝙuertibilitatis ꝓpōnuz ꝓponit ꝑ sophisma. pono tibi istā. deus est z hō est asinus ꝙuertūtur qua admissa: qz poliz. ꝓpono deus est ꝓcedat: qz neciū per se: deide ꝓpono. hō est asinus vel ꝓcedis vel negas. si cōcedis ꝫ cedat tps obligationis: z oñdo tibi q tu eon cessisti ipoſem p se in tpe obligatiōis. g male rñdes. Uñ extra tps obligatiōis semp rei veritas est fatēda: qz p hūc modū apparet. si rñdens bñ vel male. rñdeat in tpe obligatiōis. Si aūt in tpe obligatiōis negēt ista. hō ē asinus. Cōtra. de⁹ est: z hō est asin⁹ cōuertunt: z ꝑ est ꝓcedēda. de⁹ est. g ꝑ est ꝓcedēda: hō ē asin⁹: z tu negas eā. g male rñdes. Itē admisso illo casu ꝓpono: hec est vera: de⁹ est: dz cōcedi: qz vez z imptinēs: deide ꝑ est vera. hō est asin⁹: hec est ꝓcedēda: qz sequēs. nā segt ille ꝙuertunt: z ꝑma est vera. g z scōa. z tunc sic. ista est vera. hō est asinus: que adeqte sigt hoiem esse asinū. g hoiem ē asinū est verū: z p ꝑs hō est asin⁹.

Secundū sophisma. ¶ Ad ꝑmū rñdet admittēdo casum: z cū ꝓponit de⁹ est ꝓcedēdo. z nego illā. hō est asinus. Et tūc ad argumētū ꝓcedo. q hō ē asinus est a me ꝓcedēdū: z ad argumētū ꝓbās. nego ꝑs: sed opz addere q tu nō es obligatūs qō ego nego. Et si arguit hō est asin⁹ est a te ꝓcedēdū: z hō est asinus est p se impoſe. ergo p se ipoſe est a te cōcedēdū. nego minoꝛē tanqz repugnantē maiori ꝓcesse. Sodez mō rñdet. si primo loco ꝓponat ista. hō ē asin⁹ est a te ꝓcedēdū qō cōcederet: z ꝑr diceret q ista: de⁹ est: est a te negāda: z negaret q esset nēcia p se: qz repugnat cōcesso. Segtur eni deus est: est a te negāda. g nō est nēcia p se.

ꝛª ad 1ᵐ ¶ Ad scōaz ꝓcedo. q illa est vera. hō est asinus: z nego q ipsa significet adeqte hoiem ēe asinū: qz repugnat maiori ꝓcesse. segtur. n. illa est vera: hō est asinus. ergo nō sigt adeqte hoiez ē asinū. Ubi aut ē ꝑ loco proponeret illa. hō est asinus: est falsa. cōcederet: qz vez z imptinens: deinde deus est: est falsa cōcedit: qz sequēs: z negat tanqz repugnās q significet adeqte deū ēe: z diceret qūter adequate sigt nō determinatur ꝺ aliqua taliꝫ qō.

Notandum. ¶ Notādū q si ponere tur cōuerti: de⁹ est: z hō est asinus: sic adeqte sigdo: vt ꝑus nō dz admitti casus: qz eo admisso: segtur incōueniēs vel ꝫdictio ꝓbatur. Naz admisso illo ꝓpono ꝺ est vera: deus est: vel cōcedis vel negas. Si negaz ꝫ: illa nō est vera: deus est: q adeqte sigt deū ēe. ergo deū esse nō est vez: qō est ipoſe. si aūt ꝓcedit: dei de. ꝓpono: hec est vera. hō est asin⁹: opz cōcedere tanqz sequēs: tūc arguit sic. illa ē vera. hō est asinus: q adeqte sigt hoiem ēe asinū. g verū est hoiem esse asinuz ꝑs ipoſe. ¶ Pro aliqli g rñsione in hac mā pono aliqs regulas. Quaz ꝑma est ista. Uñcūqz ponit duas ꝓpones ꝙuerti adequate sigdo. quaz vna est nēcia z alia ipolis nō admittit casus iste: qz tūc ex nēcio seqret impoſe: vt deus est. g hō est asin⁹: z demōstro p ly sic adeqte significādo sigt a cōsueta.

ꝺª regula ¶ Scōa regula est ista. Uñcūqz ponit duas ꝓpositiones ꝙuerti sic adequate sigdo. quarūz vna est polis z alia ipolis nō admittit casus iste: vt si ponat istaz conuerti sic adeqte sigdo. tu es hō z hō est asin⁹ nō admittat: qz tunc ex poli seqt ipoſe. ꝓbatur z pono casum illū: quo admisso facio istā ꝑam. tu es hō. g hō ē asin⁹. ꝑtia bona. aſis est poſe: z ꝑs impoſe. nā poſe est te esse hoiem: z ꝺ ꝓpō. tu es hō: sic adeqte sigt. ergo ipsa est polis: z est aſis. ergo aſis est possibile.

ꝛª regula ¶ Silr hoiem esse asinū est impoſe: z ista positio hō ē asinus sic adeqte sigt. ergo ipsa ē impolis: z est cōsequēs. g ꝛc.

ꝫª regula ¶ Tertia regla est ista. Uñcūqz ponūtur ꝓpones cōuerti: sic adequate significādo: quarū vna est necessaria: z altera cōtingēs: nō admittit iste casus:

vt si poniť istas cõuerti: deus est: z antechs est futurus: fic adeqte signdo: ga tunc ex necessario seqret contigẽs, ꝑbaꝫ: q; si non. admittať ẽ casus iste: z facio istã ꝑtiã: deus ẽ. ergo antechs est futurus: illa ꝑa est bona: q; arg; ab vno cõuertibili ad reliquũ: z ꝑa est necessariũ; z ꝑa sic cõtingẽs. ḡ ꝑa non valet: sed ꝑbaꝫ ḡ a sit necium. ná deũ ẽ est necessariũ: ẽ a sic adeqte significat. ḡ a sic est necessariũ. Silr antechs: im esse est cõtingẽs z ꝑa sic adeqte significat. ḡ ꝑa est cõtingẽs.

4ª regula

¶ Quarta regula est ista. Mĩciũq; ponit duas ꝓpões cõtingẽtes cõuerti fic adeqte signficádo. q̃rũ vna ꝺdicto: ie alteri repugnat nõ admittať casus ille: vt si ponať istas ꝙuerti fic adeqte signdo. tu es: z tu non es: ga tũc ex vno oppositoꝝ segtur reliquũ. quoꝝ qõli bet foret contingens: imo segtur ꝙ vno ꝺdictoꝝ existente simul vera z simul falsa: qꝺ non est ꝓle. Et notãter dico ꝺdicto: ie: q; repugnaret ẽ ꝙe deberet admitti casus z dici quã libet istaꝝ esse falsam: vt tu curris z tu non moueris. Ne enĩs fic adequate significando nõ ꝓt esse simul vera nec simul falsa fic adequate significádo. Et ꝙe repugnare voco illa q̃ bene possunt esse simul falsa: sed nõ simul vera.

5ª regula

¶ Quĩta regula est ista. Mĩciũq; ponit duas ꝓpões ꝓtingẽtes cõuerti sic adeqte signdo. quaꝫ nulla alteri repugnat admittať casus ille. Et ad primã ꝓpositã rndeat: sicut ad imptinẽs. Ad scdam ꝺo sicut ad ptinẽs sequẽs. ver. gra. pono tibi istaꝫ. tu es hõ: z tu curris: cõuertunt fic adeqte signdo admittať: z si ꝓ ponitur tu es hõ: scdat tangẽs vez nõ repugnãs: z ꝑsr ḡ ulla est vera. tu curris tangẽs sequẽs. Itẽ si variať ordo ita q̃ ꝑ loco ꝓponaꝝtur tu curris: negať: q; falsa z impertinẽs: z ꝑsr negãda est illa: tu es hõ. Et si dicať ista ẽ falsa: tu curris. cõcedať: z ꝑster q̃libet ista est falsa: tu es hõ.

6ª regula

¶ Sexta regula est ista. Mĩciũq; ponitur duas ꝓpõnes cõuerti: siue sint cõtingẽtes: siue nõ cõtingẽtes. nõ faciẽdo mentionẽ de adeqto significato. admittať casus: z ipsis positis quo ad concedere vel negare rndeatur intus sicut extra. sed si ꝑma ꝓcedit esse vera vel nẽcia. z scda falsa. si aũt falsa vel impolis: z scda falsr. ver. gra. si ponit ista: deꝰ est: z hõ est asin: rnsius est in principio: sed si ponit tibi istaꝫ. tu es hõ: z tu curris cõuertitur. admittatur: qua admissa ꝓpono: tu es hõ. cõcedať: deinde tu curris negať. Si si dicať ꝑma est vera. cõcedať. ḡ scda est vera. concedo. si tũc nego ḡ scda significet adeqte te currere: tangẽs repugnans vni cõcesso: opposito bene negati. segtur enim tu nõ curris: z ista: tu curris: est vera: ergo non sigt adeqte te currere.

¶ Et si arg; sic. Illa ꝑa est bona. tu es hõ: ḡ tu curris: z a sis est concedẽdũ a te: ḡ z ꝑis. cõcedo. tũc vltra. cõsequẽs est ꝓcedẽdũ a te: z tu negas ipm. ḡ male rndes. non vꝫ ꝑia: si opꝫ addere in asste: z tu non es obligatus.

¶ Notãdũ ḡ quotiẽcũq; ꝓponit aliq̃ istarum ꝑtiarũ in casu cõuertibilitatis: deus ẽ. ḡ hõ est asinus: tu es hõ: ḡ tu curris. semp negatur ḡlibet istaꝫ: q; in rei veritate ḡls istarũ est ipolis: sed ad ipole rndẽdũ est vltra tps obligationis sicut extrarti dicať ḡlibet illaꝫ ẽ bona: sicut semp negať ista hõ est asin? z tu aliq̃ cõcedit. ista ẽ vera. ná ista. homo ẽ asinus ẽ ipolis: sed ipsaꝫ ẽ veraꝫ non est ipole. Silr ḡlibet istarũ ꝑtiarus est impolis: sq̃ libet illarũ esse bonã non est ipole q̃re z̃c.

Notandum

Mꝰgbus. vlos. 1ª

Aduerte ꝓ circa bas regulas q; si ponať duas ꝓpões ꝙuerti: nõ ponẽdo adeqte signdo rndeať ad eas ꝓcedẽdo vel negando intus sicut ẽ: sed si ꝓ ꝓcedit esse vera vel nẽcia. z scda falsr. si aũt falsa vel impolibili z 2ª iliter. Et rõ est: q; semp ad vna ad reliquaꝫ ꝑsequẽtia est bona cũ ꝙuertant. ḡ si ꝓcedať. asis ẽ vera vel falsum, nẽciuꝫ vel ipole. z ꝑis sibi ꝓ: cõcedi. z silr si asis est ꝓcedẽdũ: z ꝑis silr est ꝓcedẽdũ. noteliter dico z nõ particialiter. nõ. n. si ad ꝑmã ꝺi ꝓcedendo est opus rndere ad scdas ꝓcedẽdo. vt ꝺbi gra. si ponať illas duas ꝓpões ꝙuerti: deus est: z hõ est asin? : nõ ponẽdo adeqte signdo. si ꝓ ponať rndeas concedẽdo. si: negãdo. Si aũt ḡraťam ꝓ ꝑ vera ꝺi: pecendo: z ad scdas silr rndeas. Si aũ viceuersa ḡraťam ista sit vera. hõ est asin? . rsir negãdose silr ad scdas rndeas. Si aũt admittať aliꝫ: ꝓpões ꝙuerti. sic adeqte signdo: sicut ad ꝑmã ꝓcedit: silr ad scdam rndeať. z ad ꝑmã rndeať sicut ad imptinẽs. ad scdas vo sicut ad ptinẽs: vt si ponať illas duas ꝓpões ꝙuerti fic adeqte signdo. tu es hõ: z tu curris admittať. Et ꝑ loco ponať illa. tu es hõ ꝓcedatur: silr concedať scda. Si aũt ꝑ loco ꝓponať illa. tu curris negať. silr negať alia si ꝓtesa ꝓponať.

Notandũ 4ª

¶ Aduerte vlterius ḡ quotiẽcũq; ꝓponať aliq̃ illaꝫ ꝑtiarũ in ma ꝑtibili: deus est. ḡ hõ est asin? . tu es hõ. ḡ tu curris. semp negať ḡlibet istaꝫ: q; in rei veritate ḡlibet illaꝫ est ipolis: ꝛ ad ipole rndẽdũ est modus rndẽdũ infra tps sicut extrarti dicať ḡlibet illarũ ẽ bona: sicut negať illa. hõ est asin? semper tñ cõceditur aliq̃ ẽ verã. vñ illa est impolis. hõ est asinus: sed ipsaꝫ ẽ vera nõ est impole: silr ḡlibet illaꝫ ꝑtiaꝫ est impolis: sed quãlibet illaꝫ esse bonã nõ est impole. q̃re z̃c.

Mãffre. Notandũ 5ª

In capitulo in quo fit mentio de ꝙuertibilitate ꝓpõnũ. Aduerte ꝙ ꝓpões debẽt ꝓpie loquẽdo poni esse ꝙuertibiles mediate illo signo, impono. nã vt etiaꝫ dicit Stro. illo signo, impono, ꝓsaliter ꝓmus qñ volumus variare sigñationẽ alicuius cõplexi vel incõplexi: vel qñ litterã vel dictionẽ nihil si-

Notãdũ 1um. gnificantem aliqd imponimus significare: vel qñ aliqd per terminũ demonstratiuũ demſamus. ¶ Aduerte 1o. q̃ dzia est inter impõnem taliũ terminoꝝ. Sieniz impoꝝnas terminũ aliqd significãtẽ per impoſitionẽ ſpãle aliquid figre oſtinctũ a ſuo figto: ita q̃ varies ſignificatus illius: tũc tua ipoſitio non est aurẽtica: quo ad concedere vel negare. Si talis terminus fuerit ꝓpoſitio ꝓ ipõnes talem non oꝫ variari reſponſio: ſed oꝫ haberi aduertẽtia ad ſuũ ſignificatũ aurẽticũ: ſed ſi impoꝝnas terminum demonſtratiuũ: aut litteraꝫ: aut dictionẽ nihil ſignificãtes: ex impoſitione: nũc talis ipoſitio est aurẽtica: eo q̃ reſpectu illoꝝ nullũ est ſuũ: niſi per nouã ipoſitionẽ vel demonſtrationẽ q̃ est noua impoſitio: ꝛ ideo habes tu rationẽ primi impoſitionis: rilius fungeris officio. Ita oia diffuſe ponunt a Stro. in mã ꝓria de impoſitionibus. ¶ Pau. ergo in maiori parte ſequẽs Strodũ in mã illa recte dicit q̃ ſi ponaꝫ que ꝓpones eſſe ꝙuertibiles q̃ quo ad ꝑcedere vel negare illas ꝛ dubitare ꝛc. Rñdenduꝫ est ſm ſul q̃litatẽ ſed quo ad ꝑcedere vel negare ꝛc. illas eſſe ꝑcedẽdas: negãdas dubitãdas: veras: falſas: poſſibiles: impoſſibiles: neceſſarias: ꝓtingentes. Rñdenduꝫ est ad vnã ſicut ad aliã. ¶ Tiber tñ in 2o ꝓncipali primi ſophiſmatis diſcrepat a Strodo ꝛ ẽt a Pau. in hoc: qa vult q̃ vbi ponaꝫ illa: deus est: puertaꝫ cũ illa impoſſibili, homo est aſinus: non ꝑcederet ipſe q̃ illa: deus ẽt ſit negãdas: ꝛ vbi eꝫ ponerer q̃ illa. homo est aſinus: cõcurreteretur cũ illa neceſſaria: deus est: non oꝫ eret ex hoc q̃ illa est ꝑcedẽda. homo est aſinus: qa apud ipm ẽt con cedendũ, aut negãdũ, vel dubitãdũ. reſpiciunt ſigꝝs autenticũ. non aũt ſigꝝm de nouo impoſitũ ꝛc. vnde apud ipſum noua ipoſitio ḃz ſolũ vim quo ad veritatẽ ꝛ falſitatem: ꝛ alias ḃꝫ qualitates intrinſecas. ꝓmio. nõ aũt quo ad eſſe ꝑcedẽdũ. negãdũ ꝛc. que ſunt extrinſeca ꝓpoſitionis. ¶ Stro. vo tꝫ q̃ non ſolus quo ad eſſe veras vel falſas habeat ipoſitio noua vim: ſed et quo ad eſſe cõcedendas, negãdas ꝛc. Et hanc opinionẽ cõtẽr inſequitur Pau. in illo loco. ¶ Regule poſite a Paul. in ter. de ſe note ſunt vigs ad quartã. Circa quã aduerte q̃ quãdo Pau. dicit intelligit de ꝺictorie repugnãtibus: ꝛ nõ ẽtrietq̃ ſi ẽtie repugnaꝝnt bñt admitti caſus. Nota dico circa boc 1um q̃d illud vlr intellectũ non est verũ. nã ſi ponantur ille due. glibet bonus est aial. nullus bõ est aial: ſic adequate ſignãdo aꝫ admittẽtem non deberet caſus admitti: q̃ non est poſſe amb as illas eſſe ſimul veras: aut ſimul falſas. concedẽdas aut negandas ꝛc. ꝛ nil ſẽ ſtole repugnant: de clarãdo tñ illã partẽ ſm cum q̃ ſcꝫ illa dicũtur repugnare ẽtie que poſſunt eſſe ſimul falſe: ꝛ non ſimul veras: tũc poſſet ſic intelligi de ꝺictorie repugnãtibus: ꝛ nõ ẽtrietq̃ ſi ẽtie repugnaꝝnt bñt admitti caſus. Nota dico circa boc 2um q̃d illud vlr intellectũ non est verũ. nã ſi ponantur ille due. glibet bonus est aial. nullus bõ est aial: ſic adequate ſignãdo aꝫ admittẽtem non deberet caſus admitti: q̃ non eſt poſſe amb as illas eſſe ſimul veras: aut ſimul falſas. concedẽdas aut negandas ꝛc. ꝛ nil ſẽ ſtole repugnant: de clarãdo tñ illã partẽ ſm cum q̃ ſcꝫ illa dicũtur repugnare ẽtie que poſſunt eſſe ſimul falſe: ꝛ non

alterū negas ḡ male rides. nego ꝓmissis sic nō
sequitur. tu ꝓcessisti vnū quertibiliū: z alterꝫ ne
gas. ḡ male rides: ꝫ bñ sequit. tu ꝓcessisti vnū
similiū esse verꝫ z alterꝫ negas eē verꝫ. ḡ male
rides. z ꝓterea si ꝓncipio, ꝓponit. hec est
vera. tu es parisius. cōcedat. z ꝓr ꝙ hec est
vera. tu es rome: z ꝑmitus negassem istā. tu
es rome: nō nego ꝓr ḡ illa. tu es rome: signi
ficet adeq̄te te esse rome. Mā sequtur. tu nō es
rome: z illa tu es rome ē vera. ḡ nō significat
adeq̄te te eē rome. C Jō pro euidētia huius
māe pono aliq̄s regulas. Pria ē ista. Nūcq̄
ponūtur due propōnes eē siles nō facien
do mentionē de adeq̄to sigīto. Rñdeatur ad
easdē. procedēdo, negādo, vel dubitādo, infra
tḡs obligatiōis sic extra: vt si ponit istaꝫ esse
siles: deus ē: z hō ē asinus. tu sedes z tu cur
ris: ſp ꝓcedat ꝑma: z negatur ſcda. C Scda
regula ē ista. Nūcq̄s ponunt due ꝓpōnes
eē siles nō faciēdo mētionē de adeq̄to signi
ficato ad ꝑmā, ꝓpōnē eē verā vel fallaꝫ, respō
deat sicut extra: z ad scdaꝫ ꝓr. ꝛ. gra. pono
tibi illā: tu es hō: z aūchis est: sunt siles si ꝓ
ponitur ꝑ hec est vera. tu es hō: cōcedatur: z
ꝑter ꝙ ista est vera: antechꝫ est. si aūt ꝓ pro
ponitur. hec est falsa: antechꝫ est. cōcedat:
z ꝑter ꝙ ista est falsa. tu es hō. C Tertia re
gula est ista. Nūcunq̄s ponūtur due propō
nes esse siles sic adeq̄te significādo: quarum
vna est neꝯia z altera impolis: vel vna alteri
ꝺictorie repugnat nō admittēdus ē casus.
vt si ponant tales esse siles: deus est: z hō est
asinus: sic adeq̄te sigīando: res sedet: z nul
lus res sedet. probat: q: si nō admittit ḡ ca
sus: z ꝙ vtruꝫ sit vera vel falsa: deus est: z si
dicatur ꝙ illa sit falsa: z ipsa adeq̄te significet
deū eē. ḡ deū eē est falsum. si ꝺi ꝙ ipsa sit ve
ra. ḡ hec ē vera. hō ē asinus: z ipsa adeq̄te si
gnificat hoiem esse asinū. ḡ hoiem esse asinus
est verꝫ: z ꝓbis inconueniens. Et ita argī de ꝺ.
dictoribꝫ probando duo ꝺictoria simul esse
vera vel falsa. C Quarta regula est ista. Nū
cunq̄s ponūtur due, ꝓpōnes esse similes: sic
adequate significādo, quaꝫ vna vel quelibꝫ
sequtur ad ꝙtradictoriū alterius: ille sunt simi
les in veritate z vbicūq̄s z quandocūq̄s ꝓpo
nūtur sunt ꝓcedende vt posito ꝙ ponant
tales esse similes adequate significando tibi
ꝓcludit: z tu nescis tibi cōcludi. tu nō curris,
z tu moueris. probat: nam admisso isto casu
quero. vtrū iste sint ſimiles vere vel siles fal
se. Si vere: habeo intentū. si false. ḡ oppositū
regule est verū. vꝫ. tu scis tibi cōcludi: tūc sic.
tu scis tibi cōcludi. ergo tibi ꝓcludit. illa ꝓba
est bona. z aīs est verꝫ. ergo z ꝓbis est verus:
ergo non est falsum: cuius oppositū concessi
sti. Et ita de alijs ꝺuobus ꝺicatur.

1ª regula.

2ª regula.

3ª regula.

Mēgbus. Eloco alit cō tradictorie repugnare q̄ no pnt eē ſit. vera nec ſimi falſa.

4ª regula.

Aduerte ḡ dubiū est circa istā regulā: q: si ponaꝫ ille sint ſimiles adequate significādo: homo est aial: z tu curris. admittit' per regulā: q: vna ſequitur ad ꝺictoriū alterius. Sequif enīz nullus hō est aial. ergo tu curris: z ꝺi ḡ sunt ſimiles in veritate. Sed ꝛ. Propono tibi illā ꝑ loco. tu curris: ſi tu negas: habes negare aliam. q. hō est aial: q: aliter non essent ſiles. ſi vo concedis illā. tu curris. tu concedis falsum z impūens, ergo male respondes. C Pr concedēdo illā. tu curris: z cū ꝺicis ꝙ falſa est z impūdens. nego: imo est ptinēs: ꝙa ſequens. Sequtur enim iſte sunt ſiles: z non pnt esse ſiles in falſitate: q: vna est necessaria. ergo sunt ſimiles in veritate. ergo vtraq̄s vera est: ꝫ enim non fit vera in rei veritate: ſequitur tamen ꝙ est vera: ideo debet concedi: vel primo loco proponatur: vel ſecundo. Mēgbus.

5ª regula.

C Quinta regula est ista. Nūcunq̄s ponuntur due propōnes esse siles sic adequate signifi/cando ex quarus vna ſequit' oppositum alte rius: ille sunt ſimiles in falſitate: z quecunq̄s fit, ppositā semp est neganda: vt posito ꝙ iste essent ſimiles: sic adeq̄te significādo: tibi non ꝓcluditur: z tu scis tibi ꝓcludi: z tu es albus: tu non es color atus: quo admiſſo, ꝓpono ille sunt falſe. si ꝓcedis: habeo intentū. si ꝺicis ꝙ sint vere. arguo sic. tu es albus. ergo tu es co lor atus. illa ꝓba est bona. aīs est verū per te. ḡ z ꝓbis: z ita duo ꝺictoria sunt simul vera: qđ nō admittit imaginatio. C Sexta regula est ista. Nūcunq̄s ponūtur due, ꝓpositiones esse siles sic adeq̄te significādo: quarus queli bet est alteri impūtinens: tunc ponitur eē ſimi les in veritate z in falſitate cōcedēde z negā de. verbi gra. pono ꝙ ille sint ſimiles ſic ade/quate ſignando. tu es hō: z tu curris. Si ꝓi mo ꝓponit. tu es homo: concedatur illa: z ꝺicatur ꝙ est vera: z ꝓr ꝓcedat illa: tu cur ris: z ꝺicat ipſam esse verā. Si aūt ꝓponit primo loco tu curris, negat' illa: z cōcedatur ipſam esse falſam: z cōsequenter eodē modo rñdetur ad illam: tu es homo, quare ꝛē. 6ª regula.

Pro materia ſimiliū z ꝺiſſimiliū, ꝓpōnū bēs aduertere ꝓ Fun Strodū q: non est vera obligatio illa q̄ est respectu taliū. vñ ꝺicit iple. q: ſi ponaꝫ. tu curris. z postea ꝓponat. illa sunt ſilla. tu curris. z tu es asinus. tu male rñdes. vult iple hoc esse cōcē dēdū tanq̄; vez. z ſi addaꝫ in casu ſic ꝓcise z adeq̄te ſig̃n do. z iō ꝛ cōcederet hāc. tu curris esse vera: q: positaꝫ. z cū hoc positū est illā ſic ꝓcise ꝛē. alias tū quas diceret eē falſas. negligit ergo tale modū obligādi. C Ut cēter te netur habes notare ꝑmo ꝙ ſimilitudo attēdit' penes ve ritatē aut falſitatē, nō aūt penes esse ꝓcēdēa aut negan/ Mātre. Rotandū?

dam aut dubitanda ꝛc. Diffiſitudo ẽt penes ꝓdictas q̃ſtiones attẽdi ꝛc non penes alias. ⁊ p hoc differt mã filium a mã puerilitiſſi. ij. ẽt per alia differãt: vt ꝓ cõſideranti.

Rotãdã 2ª.

¶ Vlterius aduerte ⁊ ſi ponant aliq̃ ꝓpones eſſe ſiles non faciẽdo mẽtionẽ de adeq̃to ſigñato ſeu ꝓ 03 admitti talis caſus: q; ad nullũ incommenies potẽt q̃ deduci. ꝓpter boc q; ꝑt ſemp ſugere dicẽdo hanc ꝓpõẽ non ſignificare ſic vel ſic; ſi aliũ mõ; ⁊ admittõ caſu quo ad cõcedere; vel negare; vel diſtinguere; vel dubitare; rñdẽdũ eſt ſm ſui qualitatem. non aũt dico ſicut dicit Pau. ad irra ſicut ad extra propter cãm aſſignatã in precedenti cap. ſi cuim ponant; ille due eſſe ſiles, tu es obligatus; ⁊ tu curriſtilla, tu es obligatus; ꝓpoſita in tpe obligationis eſt ꝓcẽdẽa. extra aũt eſt negãda; vt ſatis ꝑz. Cãm nota ꝗre ad vtrãq; rñdeat ſm ſui qualitatez modo ꝓdicto; vt ꝑ us notauiꝛ; et q̃ ſtitudo in ſe de qua loquor in ꝓpoſito nõ ẽs attendi penes ꝓdictas q̃ſtiones. Si ẽo vt notat Pau. in ſcẽa regula ponant; vt ꝑ us pue, ꝓpones eſſe ſiles non faciẽdo mẽtionẽ de adeq̃to ſigto ad primã eſſe vera; vel falſam; rñdendũ eſt ſm ſui qualitatez eo q̃ ipſa eſt impertinens: penes. n. tales q̃ſtatez ẽs ſimilitudo attẽdi vt ꝑ us. Si tñ ponant; pue, ꝓpones eſſe ſiles: faciendo mẽtionẽs de adeq̃to ſigto: non ſolũ quo ad eſſe vera ⁊ vel falſa: re ſpondendũ eſt ſiſt mõ ad vrãq;. Sed ẽt quo ad 2ª dere vel negare vel dubitare ẽt. Rõ aũt iſtius eſt: mã ſi ponantur ſigta exẽpli ille due eſſe ſiles: ſic ꝓſite ⁊ adeq̃te ſignificando. tu curris: ⁊ tu es rome; ꝓponatur ꝑ loco illa eſt falſa. tu curris: et 03 cedit vt ꝓ. Si vlterius ꝓponat ipſa abſolute: ipſa ẽt eſt negãda: ⁊ ſatis dico de illa alia. tu es rome: non aũt eſt; q; cũ illa ſit conceſſa; q; illa eſt falſa. tu curris: ⁊ illa ꝑ caſum ſignificat ꝓſite ꝑmarie te curre: Segtur q; tu non curris: valet. n. arg̃ illa eſt falſa que ſigt ẽt. te currere: ergo tu non curris: cuius ꝓpoſito ẽt cõcedendũ; a te in caſu. ergo ⁊ ꝓpoſito. ergo oppõ ꝓpoſito eſt negandũ. ¶ Circa quartã regulã eſt aduertendus q; illa de virtute ſermonis eſt falſa. poſito. n. q; ille due ſint ſiles. tu es riſibilis: ⁊ tu nõ es hõ: ſic adequate ſignificãtes ſua eſſe admittẽdũ: ſi vna vel qualibet ſequat ad 2ã dictorum alterius vt ꝑs. ⁊ ſi ſi caſus admittat; ſegtur manifeſte 2ã dictorũ vt ꝑs. 03 ergo regula ſic intelligi: q̃ſcũq; ponunt ẽt. quare vna ſegtur ad 2ã dictorũ; ⁊ non ẽs ita q; ſi. a. ſegtur ad 2ã dictorũ. b. ⁊ q. b. non ſequat ad 2ã dictorũ ipſius. a. ẽt per boc tollit arg̃ is facũ. Tollit ẽt arg̃ñ ponat q; ille one ſint ſiles ſic adeq̃te ſignãdo. tu es hõ: ⁊ tu non es asiaz: ideo q̃ſi in regula 2ª vna vel q̃libet ſegtur ẽt. 03 tolli illa pars oñiũcti vel q̃libet: ⁊ 03 regula intelligi modo declarato. Cãm nota q̃re in regula ponat ſic adeq̃te ſignificãdo ex expꝛſſis ſuprius: ⁊ ꝛ ió non miꝛũ ſi ambe ſint ꝓcedentes non ſolũ ꝓcẽdẽ ẽt vere.

Rotãdã 3ª circa quartã regulam.

¶ Quinta regula ẽt bs limitari mõ ſimiliꝛ: q̃ſi 2ã regulã; cuius ꝓpoſitor ẽt. ex quarũ vna ſegtur oppoſita alteri?; ille ſunt ſiles in falſitate. ideo q 03 limitari oũmodo non ẽs ſine ꝓpta q̃ſi. a. ſegtur ad 2ã dictorũ. b. q. b. non ſequitur ad 2ã dictorium. a. ⁊ breuiter q; non ſit mutua ſequela illaz ꝓponũ ex 2ã dictoriũ: ſic que, ꝓpones ponunt eſſe ſimiles: mihi. n. addat illa pricularis ponerent ille due eſſe ſimiles ſic adeq̃te ſignificãdo. tu es hõꝛ tu nõ es riſibilis: vel ille due alie. tu es hõꝛ tu non es asiaz: vel bumellus ẽ aſinus: ⁊ bumellus non eſt rucibilis: caſus eſſet admittendus per regulã absolute intellectã; quo admiſſo ſequerẽt manifeſte 2ã dictorũ vt intelligẽti facile ẽt reducere: ſimiliter ergo regula vt ꝑ us: alie periculę poſite in regula ſunt manifeſte ex ꝓdictis. ¶ Contra ſextã regulam pot argui ſic. ponant iſte due eſſe ſiles. aliq; hõ currit. aliq; hõ nõ currit: ſic adequate ſignãdo. et ꝑs q; per regulã ſi elleczas vt verbo iaccat caſus eſt admittẽdus. eſt. n. q̃libet illaz alteri impertinens: ⁊ ẽt ſuppoſito cũ toto caſu q; nullus hõ currat tenet 3 dictoria ꝑs 2cedi per regulas. Et vlterius ẽt ꝑs 2cedi q; illa eſt falſa. aliq; hõ non currit. Sꝛs. ſi illa ꝓpoſitor aliq; hõ currit: cõcedẽt eſſe falſa: ita. nullus hõ currit: eiꝰ 3 dictoria 03 2cedi ẽt vera: ſic ꝓpoſite ſignãdo ẽt. ⁊ tũc ſi illa eſt vera. nullus hõ currit. ergo ẽt illa. aliq; hõ non currit: erit vera ſic adeq̃te ſignãdo: q̃ ſi eſt 3 rñſionẽ datur: ẽt 3 regulas 06 ꝓſite. ps. ſuppoſito q; q̃libz ꝓpoſitio ſibi ꝓtradictoriũ. ¶ Sũt ſi ponant ille due eſſe ſiles ſic adequate ſignãdo. tu es rome: ⁊ aliq̃ ꝓpositiones ſunt in rep. nã videl ſm regulã q; caſus ſit admittẽdus. ⁊ ſm eandez illa. tu es rome: ꝓ loco ꝓpoſita 03 cõcedi eſſe falſa. alia aũt ſubſtituto ꝓcedenda eſt eſſe falſa: cui ꝓloco ꝓponit: ẽt boc eſt 3 caſum: valet. n. arg̃: ille ſunt ſiles. ergo aliq̃ ꝓpones ſunt in rerũ nãꝛ ſignificant ꝓſite primarie vt termini ꝓtendũt ẽt. ergo illa 2cdz concedi eſſe vera: ⁊ non falſa: tot ſi enĩ ſegtur ex aſite cõcedendo in caſu: vt ſatis ꝑz. ¶ Pro iſtis ergo ob⁹ babes aduertere q; in illa mã largius dicunt, ꝓpones eſſe ꝓnẽtes vel impertinentes: q̃ in mã ſimpliciꝛ ꝓponie. Ita q; in mã ſiſum ſi ponant due, ꝓpones eſſe ſiles: quarum nulla alteri ꝛepugnat: vũmodo vna ſequat ad 3 dictoriũ alteriuz: ille ꝓpoſitiones dicũtur eſſe pertinẽtes. Sũt eũ ponunt due eſſe ſiles: ⁊ ille ſint adinuicẽ impertinẽtes: ⁊ cũ boc vna illaz vel quelibet ſit pertinẽs caſui que ſunt poſite eſſe ſiles non debẽt abſolute dici impertinẽtes: ⁊ ſint tales adinuicez: limitẽt ergo ⁊ intelligaz ſic regula. ¶ Aſicuꝛ ponũtur due, ꝓpones eſſe ſiles ẽt. q; aq; quelibet eſt alteri impertinẽs: ⁊ nõ ſolũ talis ſed ẽt caſui: ⁊ ẽt nulla illaꝛũ ſegtur ad 3 dictoriũ alteriuz ẽt. Ita q; bue uiter ſint impertẽtes mõ ꝓdicto 03 admitti caſus: ⁊ 03 oi ci vt docet regula: ⁊ per illa ꝑs 9 ꝑma inſtãtia non ꝓcedit: qz vna ſegtur ad 3 dictoriuz alteriuz. 2ª ẽt non valet q; non quelibet illaꝛum eſt impertinens caſui.

Solutio

¶ Ropoſitiones dicũtur eſſe diſſimiles q̃ vna eſt vera: ⁊ reliqua falſa. Pro cuius mãe declatione ſit hec ꝓma regula. Aſicuꝛ ponit due ꝓpones eſſe diſſiles nõ faciẽdo mẽtionẽ de adeq̃to ſigſiato ad q̃libet ꝓpoſitã 2cedẽ do vel negãdo. rñdeat infra tpꝰ: ſicut extra. ver. gra. pono. q; ille ſint diſſiles: tu es hõꝛ ⁊ tu es albus. illo poſito 2cedaz q̃libet illaꝛuz.

1ª regula. Pro hoc 2ª pte cap. nide Pau. lo. ma. fo. 191. ſa. 4ª. vide 2 dicti.

2ª regula.

¶ Scẽa regula. Aſicuꝛ ponitur due ꝓpoſitiones eſſe diſſiles nõ faciẽdo mẽtiones de adequato ſigto ad primo ꝓpoſitã eẽ veram vel falſam. rñdeatur infra tẽpus ſicut extra: ⁊ ad alia diſſili. ver. gra. pono. q; iſte ſunt diſſiles: tu es hõꝛ ⁊ tu es asiaz: quo admiſſo ꝓpono. hec eſt vera: tu es hõꝛ cõcedaz: ⁊ ꝓſter q; iſta eſt falſa: tu es asiaz. ¶ Tertia regula.

3ª regula.

Aſicuꝛ ponit due ꝓpones eſſe diſſiles ſic adequate ſignificãdo. quaz q̃libet ei altera ꝑtitur nõ admittẽdus eſt caſus. vt prima cã eſt: deus eſt: vel hõ currit ⁊ riſibile currit. Prã ſi 2cedatur illã eſſe verã. prima cã eſt: ergo 2cedere iſtã eſſe falſam: deus eſt: ⁊ ſic ab vno ꝑtitili ad reliquũ nõ valz argumentũ.

¶ Quarta regula. Aſicuꝛ ponuntur due

4ª regule.

ppones esse dissiles: sic adequate signdo. q̃ rũ vna est nec̃ia: z altera ipolis vel cõtingẽs: tũc nec̃ia semp est ꝑcedẽda z altera negãda: vt deus est: z hõ est asinus: deus est: z tu es.

5ª regula. ¶ Quinta regula. Si ponũtur due ꝓpositiones ptingẽtes esse dissiles. sic adeq̃te signifi cãdo. quaꝝ vna añcedit ad reliquã: z nõ ẽꝫ: añs vbicũqꝫ ꝓponit semp est negãdũ: z cõ sequẽs ꝓcedẽdus: vt tu curris z tu moueris. Si enim cõcederet añs: oporteret cõcedere ꝓsequẽs: z ꝓsit dicere qualibꝫ illaꝝ esse veraꝫ qõ est ꝫ casum. ¶ Sexta regula. Si ponũtur due ꝓpones esse dissiles sic adequate signifi cãdo. quaꝝ qlibet est alteri imptinẽs ad ꝓximo ꝓpositã respõdeat ꝑ itus sicut extra: z ad aliã dissilẽ: vt posito q̃ ista sint dissiles: sic adequate significãdo: tu curris: z tu es parisius. quecunqꝫ illaꝝ ꝓponat primo dz negari z alia ꝓcedere: ita dicat si ambe extra tps essent vere: vt hõ currit: z tu vides: quare ꝛc.

6ª regula.

Mãfre. **P**romateria dissimiliũ sunt notãda oia ea q̃ posita sunt ihñ ꝓcedẽtia capll. 7 vltra hoc intelligẽdus est Pau. quo ad illã ptĩculã (rñdeat ad intra tps obligationis sicut ad extra) mõ taeto. ẽt circa ꝑdicta. ¶ Circa regulã nota. q̃ oẽs ille ꝓpones in ꝓposito sũt ꝑtitiles q̃s inter eas est mutua illatio. siue hoc sit oẽ forma siue de mãe: ideo ille que dir cõuertit tu es hõr: tu es aial: ẽ illa. tu es aial: ẽ ꝑ tu es hõr: tu es hõr: ẽ ista. hõ est risibile. ¶ Quarta regula patẽt ifrãtia de vnte sermõiali. n. ponant̃ ille due ẽ dissiles sic adẽte significãdo: ẽ aliq̃ ꝓpositũ: p regulã casus vi admittẽdus: z illa aliq̃ ꝓpo ẽt q̃ cõtingens: est negãda ꝓcedẽda ẽsse falsa: z illa aliq̃ ꝓpositio est: vi seq ex casu: valet. n. argẽ ille sunt dissiles. q̃ aliq̃ ꝓpositũ est vi satis ꝓ: z ẽ regula est suppliẽda: dũmõ talis ptingẽs sit ꝑtinens casui ita q̃ ex illo non sequat. ¶ Regula ẽt q̃ facit mẽtionẽ de ipoti os: intelligi de ꝓpositione q̃ est talis rõne sũpti. ꝛc. tũ si ponãtur ille due ẽ dissiles sic adẽte signdo: os: z hec ꝓpositio est impossibilis seipsa. q̃ nẽm ꝓ ea fit ꝑcise signdo: z admittat̃ casus: tũc illa: hec ꝓpos ẽt negãda: sed tũc sic arguat̃: hec ꝓpositio est negãda: z illa sigit seipsam esse impotem. ergo negãda est illa ẽsse ipolẽs: z ꝗ ponere ẽ illa ẽ polẽs: oporteret illud ꝓcedere: ex quo facile est deducere ꝛra. dictionẽ: vt supius notarũ est in ꝓcedẽtib⁹. Dicũt q̃ q̃ regula nõ ẽ telligit de tali impoli ꝓfretiõe: sũpta autẽ sũpta ꝓ ille nec̃ium: aut no pole ptingẽs: vtiligiẽdo ꝓ tingens ꝓ nec̃ia. regula aũt respicit sũpta z non ꝓponẽ: hoc idẽ ẽ est notatũ in capllo ꝓcedẽtibus q̃n fit mẽtio de impossibili: de nec̃io nõ loquon: cẽ tenuerit̃ supius nulla ne cessaria oari ꝓfretiõne. ¶ Contra quintã regulã arguit sic. Ponat̃ q̃ ille due sint dissiles sic adẽte signdo. aliq̃ ꝓpos est vera: z aliq̃ pos est falsa: ꝙ ꝑ regulã casus est admittẽdus: ꝛra. q̃. n. est ptingẽs: z ꝑ añcedit ad reliquã z nõ ẽ: ẽ vt satis ꝓ. admisso ꝙ casu ꝑ regulã ꝑma dz negari: z ꝓcedi esse falsa. Sed ꝓ illa est falsa. aliq̃ ꝓpo est vera. q̃ sua ꝛdictoria est vera. ẽ. nulla ꝓpo est verax: ẽ segtur. q̃ nulle due ꝓpones sunt dissiles: cũ ad dissilitudinẽ req rat̃ q̃ vna sit vra z alia falsa: ẽ nõ ꝓs vltimi est ꝛ casus: vt ꝓ. ¶ Dicat̃ q̃ ꝙ regula ẽtelligit dũmõ ille sint ptingẽtes casui ꝛc. in suma q̃ sint ptinẽtes imptinentia de q̃ loquit̃ sumus. ¶ Circa ẽxtã: z vltimã regulã: nota ꝙ q̃ q̃ dã: quaꝝ q̃libꝫ est alteri imptinẽs: q̃ illud ẽtelligit dũmõ sit imptinẽs rẽ casus. ¶ Nota. 7 q̃n oi ꝙ ẽ sit rñdendum ad ꝓmã ad ẽtra tps sicut ad ẽ: q̃ illud hꝫ ẽtelligi ꝗs sui qualitatẽ: quo mõ declarat̃ ẽt supius in ꝓcedẽtibus.

Notãdus 3ª circa vltimã regulam.

¶ Caput quintum quinti tractatus. de depositionibus ꝓpositionum.

REgulas aliaꝫ opposite sp̃ei q̃ depositio nũcupat̃ ſegtur assignare. q̃rũ ꝓma est ista. Oẽ depositũ z admissum infra obligationis. ꝓpositum semp est negãdũ: vt si deponat̃ ista. aliqs hõ est rome: qua admissa z ꝓpositã semp est negãda. ¶ Ex ista regla segt̃ q̃ nunq̃ ẽ admittẽdũ nc̃iuꝫ ꝑ se in depõe: ꝫ bene q̃ls; ipolibile vel ptigẽs. Vli negare ipole vel cõtingẽs nõ est inconuenies: ꝫ inconuenies foret negare nec̃iũ ꝑse. ¶ Scõa regula est ista. Oẽ ꝑse añs ad depositũ aut cũ cõcessu vel cũ ꝓcessis opposito bene negati vel oppositis bene negato: z semp est negãdũ. x̃bi gra. deposita z admissa ista: hõ currit: si ꝓponeret̃ illa. iste hõ currit. negãda foret: q̃ antecedit ad ꝓpositus. Illa bene segtur. iste hõ currit. ẽ hõ currit. ẽtes si ponat̃ z admittat̃ ista. aliqs hõ non currit: z ꝓponit̃ tu nõ curris: ꝓcedat̃: q̃ x̃ba z imptinẽs: ꝫ, posita i scõo loco: tu es aliquis hõ: negãda ẽ: q̃ cũ vno cõcessũ añcedit ad depositũ. Illa segt̃ tu nõ curris z tu es aliquis hõ. ẽ aliqs hõ non currit. ¶ Tertia regula est ista. Oẽ repugnãs depositor: z oẽ sequens ex illo repugnãte ꝑse aut cũ concesso vel cũ cõcessis oppositio bene negati vel oppositis bene negato: ẽ ꝓcedẽdũ. x̃. gra. Depono tibi istã. aliqd aial nõ currit: q̃ depositã admissã ꝓpono ei⁹ ꝛdictoriũ. ſ. oẽ aial currit: hoc ẽ ꝓcedẽdus: z hoc silr. oẽ aial mouet̃: q̃ segtur ex ꝛdictorio depositi. Deide si ꝓponit̃ tu es aial cõcedat̃: q̃ vez z imptinẽs. Et vltĩus illa. tu curris: q̃ sequitur ex ꝛdictorio depositi eĩ⁹ concesso. segtur eni oẽ aial currit. tu es aial. ẽ tu curris. ¶ Quarta regula est ista. Oẽ repugnãs ꝛdictorio depositi ꝑse aut cũ cõcesso vel cõcessis opposito bñ negati vel oppositis bñ negato: ẽ negãdũ vt ẽ casu ꝓxi. si ꝓponeret̃ ista. aliqs aial nõ mouet̃: aut ista. tu nõ curris: negat̃ prima: q̃ repugnat ẽidẽ cũ vno ꝓcesso. ¶ Ultima regula est ista. Ad oẽ sequẽs ad depositũ: z ad oẽ imptinẽs rñdẽdũ est ẽm sua q̃litatẽ. x̃. g. depono tibi istã. tu es albus: q̃ admissa ꝓpono

Loare^m

2ª regula.

3ª regula.

Pro to. illo vide Pau. mag. a fo. 191. fa. 3ª. pe. vsq; ad fol. 191. fa. 2ª. fi. ibi pulc ogi.

4ª regula

5ª regula

Cõtra quãs regulã argt.

Rẽponſo.

Notandũ^m

2ª notandũ^m

tu es coloratus.concedat:q: vera ꝛ sequẽs ad depositũ:vñ nõ est icõueniẽs negare afis: ꝛ ꝓcedere ꝓñs. Itẽ si ꝓponit ista.tu es caliduus ꝓceděda est:q: vera ꝛ imptinens tã de/posito q̃ ꝑdictorio depositi. Unde ꝑprie impertinẽs in hac spẽ obligationis dr illud qõ nõ segtur:nec añcedit ad depositũ:nec eidez repugnat:nec est sequẽs ad oppositũ depositi:nec eidẽ repugnat per se vel cũ alio vel cuz aliqbus:vt dictũ est. Jõ si deponit ꝛ admittitur illa.sor.currit:ꝛ ꝑponatur.plato currit. rideat intus sicut extra:q: est ppõ iptinẽs cum non se habeat aliquo dictoꝝ modoꝝ.

Mãre. otãdũ ꝑm

Pro materia ꝛ spẽi obligatiõis que est depositio babes notare q̃ depositio est spẽs obligatiõis opposita põni. vñ sicut mediãte illo verbo,pono,obligat admittẽs ad cõcedẽdũ positũ. Ita mediãte illo vbo,depono,obligat admittẽs ad negãdũ depositũ:ꝛ ꝓ hoc fundamentũ pót de facili ꝓtractari illa mã:cognita iã vna spẽ obligationis q̃ est positio. Nã deponere vnã ꝓpõnẽ nõ est aliud vtualr q̃ ponere suũ ꝑdicroniũ.cũ duoꝝ ꝑdictoriozꝝ si vnũ est ꝓcedendũ:aliud est negãdũ:ꝛ eꝫ.vt ꝑz.Sumariz q̃ ꝓtractãdo de illa mãteria ꝑ q̃ sicut vitiũ est ex ꝓte obligãtis ponere ꝓpõnẽ necessariã. Ita vitiũ est deponere ꝓpõnẽ ipolez.cuz frustra obligamur ad id qõ fine obligatõe renemur facere. Impolis ꝓpõ quocũq; mõ est negãda:vitiũ tñ ℔ non se tz ex ꝓte obligati admittẽtis ꝛc. Aduerte vlteri9 q̃ in ꝑmo regula fit mẽtio de necia ꝛ ipoli ꝓpõ:b9:q̃ sunt taleꝫ rõne fiãtoꝝ:nõ aũt ob aliã cãm. Cã huius ꝑz ex ꝑdictis in alijs capũs vbi fit mẽtio ex bis q̃ sunt taleꝫ ꝓprie:eo q̃ negare necitũ p accñs aut ꝓcedere ipole p accñs:nõ est icõueniẽs:vt sepi9 patuit. Pro intellu i9 regule est aduertẽdu3 q̃ alio9 dr ꝓpõnẽs in l9 mã:ꝛ alio9 re9 p9 spẽi obligationis:q̃ est põ. vñ supius dictũ est q̃ prines est illud qõ segtur ex posito:vel ex posito cũ ꝓcesso:vel dr ꝛc. vel dr 2oo prines:q: repugnãs ꝛc.in ꝓposito aũt nõ dr ꝑ positio prines:talẽ quo ad ꝓcedere vel negare ꝛc.q: segtur ex depo9. Depositũ.n.est negãdũ.mõ nulla ẽ regula q̃ velit q̃ si aliq̃ ꝓña est bona:ꝛ añs est negãdũ.q̃ ẽt ꝓñs sit negãdũ:vt satis ꝑz. Nulla g̃ ꝓpõ sequẽs ex posito: vt sequẽs est:dr eẽ prines ad itelm exꝑssum. Notãter dico vt sequẽs est:q: staret q̃ aliq̃ eẽt ppõ:q̃ eẽt sequẽs: ꝛ cũ ℔ eẽt añs re9 eiusdẽ:ꝛ tũc diceret esse prines. Dicat g̃ q̃ cũ vna regula sit q̃ vult q̃ si aliq̃ ꝓña est bona:ꝛ q̃ ꝓñs est negãdũ.q̃ ẽt añs est negãdũ.q̃ ppõ añs In lia mã dr prines ꝓpõ:que est repugnãs ꝑdictioni:vel seq̃ns ex tali repugnãti cũ ꝓcesso vel ꝓcessis ꝛc. Circa tertiã regulã aduerte q̃ 1a de vtute sermonis est falsa.q̃ dr.oẽ repugnãs deposito est ꝓcedẽdũ:ꝓposita.n.illa ꝓpõne.tu curris,illa.hõ est afin9.est repugnãs.cũ impole cuilz repugnet. Silr 1a.tu es rome:que seq̃ de mã ex tali ipoli repugnãti nõ est ꝓcedenda:vt satis ꝑz. Dicat g̃ q̃ regula itelligit dr repugnãte ꝑdictorie.i.de ꝑdictorio depositi ꝛc. Pro vltia regula aduerte q̃ a Pau.ve. ppõ sequẽs dr esse prines depositio. Pro quo est notãdũ q̃ ppõ sequẽs: vt sequẽs nõ est prines:itelligitur q̃ nõ est talis quo ad rrisionẽ ꝛc. Ulterius est aduertẽdũ q̃ q̃ dr in regula q̃ ad oẽm ꝓpõnẽ sequẽtẽ rñdendũ est ꝑm sul qualitatez. q̃ illud dictũ bz sic limitari.vũmõ ex tali que est sequẽs, nõ sequat depositũ:ita q̃ talis añcedat ad depositu3: vñ deposita tibi illa ꝓpõne.tu es bomo:ꝛ cadẽ negata.proposita:deinde illa.tu es risibilis:que segtur ex illo deposito.illa lz sit vera:est tñ negãda. Et rõ est:q: lz sit sequẽs est tñ ẽt añs:vt satis cõstat:ꝛ sic dicat de oib9 aliis ꝑdictis. Ultimo loco q̃n in fine capũ dicit: rñdendum est ad imptinẽs ad intra sicut ad extra:illud dictũ bz intelligi ꝑm sui q̃litatẽ:vt sepi9 declaratum est. Pro clariori rñsione arg'a9 que põt adduci ꝑm istã mãm.habes notare vnũ:q̃ ẽt supius tactũ est:vel saltẽ eius filẽ:q̃.s.ꝓcedere depositũ est icõueniẽs. Silr ꝓcedere añs:aut negare ꝑdictoriũ depositi est magnũ icõueniẽs:ꝓcedere tñ illud q̃ de facto est depositũ nõ ẽt depom.vel añs nõ esse añs ad depom:nõ est icõueniẽs. Dec notaui pro solone multoꝝ arg'oꝝ que adducunt a Strodo in illo caꝑ ꝑpio. q̃ videas loco allegato:Pau. tamen non adducit argumẽta pro quibus deseruiat premissum tactum: adducit tamen vltimum argumẽtuz:quod ẽt ponitur a Strodo loco allegato:ꝛ eius solutio est ibidem manifesta.

Notãdũ 1m Circa primã regulam.

Notandũ 3m Circa sextam regulam.

Notãdũ 4m Circa tertiã regulam.

Notandũ 5m Circa vltimã regulam.

Rñdeatur.

Rñdetur.

Rñdeat.

Rñdetur.

Rñdetur.

Rñdetur

non est coloratus. ḡ antechr̃s est coloratus.

Responsio. Mēgbus. Aduerte q̄ nūq̄ é admittēda ppō nēcia i repositōe: tūc ñ ponatur iste. aīchr̃s nō é albus. vel alr̃ etiā é colorata tua ñ admittatur: qa est nēcia cū ꝑdictoriū sit impossē. s. aīchr̃s est albus: et antechr̃s ñ é coloratus. ſi.n. admittet̄ ꝓponat̄ ista. antechr̃s é coloratus. ſi tu ꝓcedis ſcḋ. cedis ad oppōitū: ſi tu negas negat̄ ſequit̄ ex ꝑdictorio é positi. ergo male rideo: et sic p̄z q̄ nō debz admitti.

Responsio.

℟ Sīr nō admittēdo positū. q̄ est vna diſiūctiua necessaria: eo q̄ ſuū ꝑdictoriuz é ipossē. vz antechr̃s est albus: et aīchr̃s nō é coloratus: Et tūc ad argm̃ q̄libz eoꝝ ps est ꝓtingēs: et nulla alteri repugnat. ḡ illa diſiūctiua é ꝓtingēs: nego ꝓīa: ꝙz opz addere in aīte q̄ nec ꝑdictoria illaꝝ ptiū iuicē repugnāt: et ℔ est falsuz: q̄ iste repugnāt iuicē. antechr̃s est albus et antechr̃s nō é coloratus q̄ sunt ꝑdictoria ptiū diſiūctiue. ¶ Quarto depono tibi istā tu es: et oē tibi depositū est a te negādū. quo admisſo et negato ꝓpono. oē tibi ꝺpositū est a te negādū. Si ꝓcedis: ꝓpono tibi illā: tu es: et ꝑz q̄ est negāda ex quo copulatiua é negāda et altera ps é ꝓcedēda. Deide ꝓpono. nullū tibi depositū est a te negādū. ſi ꝓcedis: tu ꝓcedis oppositū regule et vni⁹ ꝓcessi. ḡ male. aſis ꝓbat. Nā ſequitur tu non es. ḡ nullū tibi depositū est a te negādū. ꝑz ꝓīa: q̄ ꝑdictoriuz ꝓīntis repugnat aīti ex quo asserit te eē. ℟ Sīr negādo q̄ tibi depositū sit a te negādū: q̄ aſicedit ad depositū. ſequitur. n. oē tibi depositū est a te negādū. ḡ tu es: et oē tibi deposituz é a te negādū. ꝑz ꝓīntia a pte copulatiue ad totā copulatiuā: cuiuz aſis aīcedit ad alterā ptē: et ſi dī tu negas regulā. dicat̄ q̄ illa nō é regla: ſz ista. oē depositū admisſuz est neganduz. Vel alr̃ dī q̄ q̄lz regla é contingēs: q̄ ad placitū ſacte sunt ille regle. ḡ q̄lz talis est ꝺponēda: et admittēda i depōne vel negāda: q̄ negata dī q̄ illa non é regla non tāq̄z vez ſz tanq̄z repugnās. Segtur. n. non omne depositū est a te negāduz. ergo illa non est regula. Omne depositum est negandum. quare ꝛc̄.

¶ Caput primū sexti tractat⁹. de ſolubilibus.

Dissō insolubilis. Dicto to. sto tract. vbō pau. lo. ma. 3°. ca°. vitio. | . septimo vitio. | . 15. ꝓpa. 2. du. | . 41. ꝓpa. 3. du. | . 17. ꝓpa. 3. du. | . 17. ꝓpa. eiusdem.

℟ Solubile est ꝓpositio se eē falsam assertiue significās. vt ℔ é falsuz seipsa demſtrata. In insolubilib⁹ tri é dīa quo ad significare seipm esse falsum: qm̃ aliq̄ insolubile significat imediate seipm eē falsum: vt hoc est falsuz seipsa demonstrata. Aliq̄ aūt mediate: q̄ exigit̄ mediū ad iſerēdū se eē falsuz: vt ois ꝓpō est falsa: q̄ non ſegtur imediate. ḡ ista propō est falsa demſando illā vlem: ſed bene ſegtur cum tali medio: et illa est ꝓpositio. ¶ Sīr hoc nō est vez. ergo hoc est falsum demſando aīs: q̄ ex negatiua nō ſegtur affirmatiua: tñ bñ ſequit̄ cū tali medio: et hec est ꝓpō. ¶ Primo declatione ꝑdicte diſſōnis pono duas diuiſiones: quaꝝ ꝓma est ista. ¶ Insolubiliū aliq̄ oriť ex actu nr̄o. Aliq̄ ꝺo ex proprietate vocis. Insolubilia oriū ḧntia ex actu nr̄o sūt ista. ſortes dicit falsuz. ego nō dico verū. Iste homo intelligit falsuz: tu nō intelligis verum. Insolubilia ꝺo oriū habētia ex ꝓpietate vocis sunt ista. Ois ꝓpō est falsa. Nulla ꝓpō é vera. hoc est falsuz ℔ non est vez. Scḋa diuiſio est illa. Insolubiliū aliq̄ est ſolubile ſimpliciter. aliq̄ ꝺo ſm qd. Insolubile simplr̄ é illud cui aīnectit̄ casus quo admisſo segtur ꝑdictio. ꝺbi gr̄a. pono q̄ ista ꝓpō. nulla ꝓpō é vera: q̄ ſit. a. significet ꝑcise sicut termini ꝓtendunt. vz. q̄ nulla ꝓpō sit vera: et sit ois ꝓpō. Iſto posito q̄ro. vtz. a. sit verū vel falsum. Si verum: ḡ significat ꝑcise sicut est: ſz. a. sigt ꝑcise q̄ nulla ꝓpositio est vera. ḡ nulla ꝓpositio é vera. ḡ. a. non est vez. et ꝑus diſtū q̄ erat verum. ergo ꝑdictio. Si dī q̄. a. est falsuz. ergo a. significat aliter q̄z est. sed. a. significat ꝑcise q̄ nulla ꝓpositio est vera. ḡ nō est ita q̄ nulla ꝓpositio est vera. ergo aliq̄ propositio est vera: et. a. est ois propositio. ergo. a. est vez. et ꝑus diſtū q̄ erat falsuz. ergo ꝑdictio. Insolubile ſm qd est illud cui annectitur casus. quo admisſo nō ſegtur ꝑdictio: vt ponēdo q̄ ista ꝓpositio nulla ꝓpositio est vera. fit. a. et sit ois ꝓpositio et significet sicut termini ꝓtendunt non ponēdo ꝑcise. Iſto posito dī q̄. a. est falsum: q̄ significat se esse falsuz. Et ſi arguitur sic. A. est falsum. ergo. a. sigt aliter q̄z est: ſz. a. significat q̄ nulla ꝓpositio est vera. ergo non est ita q̄ nulla ꝓpositio est vera. nego ꝓīam: q̄ debuit addi in aīte dictio exclusiua vel exceptiua. vz. a significat ꝑcise q̄ nulla ꝓpositio est vera. vel. a. non sigt niſi q̄ nulla ꝓpositio est vera. hoc negat̄ tanq̄z repugnās: q̄ ſi poneretur cū casu non admittet̄ illum casum.

¶ His ꝓmissis diuiſionibus pono aliq̄s regulas. quaꝝ ꝓma est ista. Oē ſolubile ſingulare ſine ꝓnoie demſtrativo oriēs ex actu nr̄o ad hoc q̄ sit insolubile simplr̄ exigit tres conditiones. Prima. q̄ vna talis sit ois talis. Scḋa. q̄ dicat vel ītelligat talē ꝓpōnē et nullam aliā. Tertia q̄ illa significet precise sicut termini ꝓtēdūt. ꝺbi gr̄a. ſor. dicit falsuz sit ſolubile simplr̄ isto mō ponēdo q̄ vnus ſor. ſit ois ſor. q̄ dicat istā ꝓpōnē: et nullā aliā ſor. dicit falsum q̄ significet sic ꝑcise q̄ ſor. dicit falsum. ꝑbat̄ ℔. nā admisſo casu sit ſolubile. a.

ꝓ 2ª diuiſio tertie.

2ª diuiſio

ꝓ regula.

q quero vtrū.a.sit vez: vel falsuz. Si dī q vertū.g. sigt pcise sicut est:sed.a.sigt pcise q sor. dicit falsum.ergo ita est q sor.dicē falsum:sed sor.dicit.a.ergo.a.ē falsuz:qđ est oppositū cōcessi. Si dī q.a.sit falsum.ergo sigt alr g̃ est: ſz.a.sigt pcise q sor.dicit falsum.ergo non ita est q sor.dicit falsuz:z sor.dicit.a.g.a.non est falsuz.g̃ dictio. ¶Prima particula ponit:ga si non poneret staret q eēnt duo sor. quoruz vnus diceret.a.z alter qđ hō est asinus:z tūc a.esset vez. Scōa pticula ponit:q: alr staret q idē sor.diceret.a.z illā.hō ē asin⁹:z tūc.a. esset vez. Sed tertia pticula ponit:q: si non poneretur staret q.a.sigret solūmō q hō est asinus:z sic.a.esset falsuz:aut q sigret solumodo q hō est aia:z sic.a.esset vez. z nullo istoz modoz eēt insolubile. ¶Scōa regula est ista. Oē ifolubile singulare sine ꝑnoie demonſtratiuo oriens ex actu nſo ad hoc q sit insolubile ſm qd exigit ealdē ꝑditionis ꝑter dictionē exclusiuā:vt posito q vn⁹ sor.sit ois sortes:z dicat illā ꝑpōnez que sit.a.sor. dicit falsuz z nulla alia:z ſignificet sicut termini ꝓtendūt non ponēdo pcise.isto posito ꝓcedit a.z dī q est falsum:ga sigt copulatiue sicut z qđlibet ifolubile.vz.q sor.dicit falsuz:z q.a. est vez:non g̃ dī.a.falsum rōne primi sigt:ſz rōne scōi. ¶Et si arguit sic.a.est falsum.g̃ ſignificat alr g̃ est.ꝓcedo ꝓsiam:z nego illā.a. sigt alr g̃ est:sed.a.sigt q sor.dicit falsum.ergo non est ita q sor.dicit falsuz:qz debuit addi in aſice dente dictio exclusiua vel exceptiua. ¶Tertia regula est ista. Oē ifolubile non singulare ſm singulare cū ꝓnoie demōſtratiuo oriēs ex actu nſo.ad hoc q ſiat insolubile simplr regrunt due cōditiones solūmō. vbi ga.ad hoc q illa ꝓpō:ego dico falsuz.fiat ifolubile simplr nō opz ponere ꝓmā ꝓticulaz. vz.q vnus ego sit ois ego:ſi q ego dicā illaz z nullaz aliā fic ſignificādo pcise. Et ſi dz fieri insolubile ſm qd regrunt z ſufficiūt eedē cōditiones dempta dictione exclusiua. Exēplū de ifolubili non ſingulari vt falsuz dī.hic nō opz ponere scōam particulā.vz.q aliquis dicat illā z nullā aliā:ſed ſufficit ponere qđ ista ſit ois ꝓpō que ſignificet pcise:ſicut termini ꝓtendūt:z tūc est insolubile ſimplr:ſicut autē insolubile ſm qd remouēdo dictionē exclusiuā. ¶Quarta regula est ista. Oē insolubile oriēs ex ꝓprietate vocis exigit duas conditiones;solūmō vel tm vnā. Volo dicere q aliquod insolubile oriēs ex ꝓprietate vocis exigit duas ꝑditiones solūmō z aliqđ tm vnaz. Exēplū ꝓmi.aliq ꝓpō est falsa:ad hoc q ſiat ifolubilis ſimplr opz ponere qđ illa ſit ois ꝓpositio:z qđ ſic ſignificet pcise z remota dictione exclusiua ñet ifolubile ſm qd. Exēplū ſcōi. hoc est falsuz ſeipso demſato ponendo solūmō qđ ſic ſignificet pcise ſit ifolubile ſimpliciter. Et ſm qd remouēdo dictionē exclusiuā. Eodē mō dī de illa.hoc no est vez ſeipso demſato. ¶Quinta regula est ista. Oē ifolubile qđ nō est ifolubile ſine calu dimiſſa aliqua ꝑditione regiſta est penitus dubitabile. Vbi gra. poſitis oibus ꝓticulis ꝓter ꝓmā huic ſor. dicit falsum.q ſit.a. dubitat.a.z etiā an ſit vez vel falsum. Illā ſtat cum calu qđ ſit vez dato qđ vnus ſor. diceret illā.ſ.a.z aliuz qđ de⁹ est. Stat ēt qđ ſit falsuz:dato qđ vnus ſor. dicat.a.z qlz alius ſor. qđ deus est. Eodē mō ſi dimitteret ſcōam vel tertia ꝓticula:q: ſiret.a.esse vez.z.a.cē falsum:vt exēplificatuz est ſupra. Et notāter dixi. oē ifolubile: qđ nō est ifolubile ſine casu:q: aliqđ est ifolubile cū calu z aliqđ ſine casu. Exēplū ꝓmi. Omis ꝓpositio est falsa:nulla ꝓpō est vera: quaruz qualibet,dico cē falsam z insolubilē nullo casu posito. Exēplū ſcōi. sor. dicit falsum:tu itelligis falsum nulla iſtaꝝ nūcupāda est ifolubilis ſine casu. Ideo in casu ifolubilū deficiēte aliq ꝓticula necessaria:dubitaꝰ vtꝝ esset vera vel vtrū ſit falsa:q: cū calu staret qđ cēt vera:z cū eodē casu staret qđ esset falsa.vt ꝑz in tuenti. ¶Ex ꝓdictis regulis ſequunt due cōclusiones:quaꝝ ꝓma est ista. Nunc admittēdus est casus:a quo trahit originē ifolubile simplr:vt ſi ponerēt qđ illa.ois ꝓpō est falsa.esset ois ꝓpō pcise ſigna:non est admittendus casus:q: ſequtur ꝑdictio.probat. Illā ſit insolubile.a.z quero ſi.a.ſit vertū.ſi dī qđ ſic.ergo ſignificat pcise ſicut est:sed.a.ſigt pcise qđ ois ꝓpositio est falsa:ergo ita ē qđ ois ꝓpō est falsa:sed.a. est ꝓpō. ergo.a.est falsum. Si aut ꝓcedit q est falsum:g̃.a.ſigt aliter q̃ est:sed.a.ſigt precise q ꝓpō est falsa. ergo nō est ita qđ ois ꝓpō est falsa:z aliqua ꝓpō est:ergo aliq ꝓpō est vera:ſz.a.est ois ꝓpō:g̃.a.est vez:qđ est ꝑdictio. ¶Scōa ꝓ. Ois casus ex quo originaꝝ insolubile ſm qd est admittēdus:z ꝓcedit insolubile ꝓpoſitū vbo ipſe ē falsuz:vt ponendo q illa ꝓpō hoc est falsuz:ſeipso demſato ſignificet ſicut

1ª regula.

5ª regula

2ª regula.

3ª regula.

4ª regula

ſcōa ꝓ.

termini ꝓtendūt q̄ sit. a. tūc admittaꝫ casus: z ꝓceda. a. z dī q. a. est falsus: z si argū. a. est falsum. ergo significat alt q̄s ist. a. nō significat nisi q̄ hoc est falsus. g̃ nō est ita q̄ hoc est falsum. nego minor: em. Et si dicitur. qd ergo aliud significat. dī q̄ significat. a. esse verū: nō ne cuius. a. est falsum: vnde dictus est q̄ qdlz insolubile ꝑm qd significat copulatiue. sicut termini pr̃tēdūt: z q̄ ipsius est vez. q̃re ꝛc.

¶ Caput 2m sexti tractatus. de obiectionibus contra insolubilia.

Contra ꝓdicta obijcia z soluā vt iso 5m sophis/ma. lubilū difficultates meli⁹ mēti inˇ notesc̄at. ¶ Sono g̃ primo q⁹ vn⁹ sortes sit ois sortes: z dicat illam: z nulla alia q̄ sit. a. sor. dicit falsū: que significet sicut termini prētēdūt: non ponēdo ꝑsē: q: causa nō admittere: ꝛ illo posito: q̄ro de. a. vtrū sit vez. vel falsū: z rīsus ē q̄ est falsus: z q: sīgt sīgtū falsum. vs. q̄ sortes dicit falsum: z q̄. a. est vez: cuius sīgtionis scōa pars est falsa: ſ; ꝑbaī q̄ ipm. a. ē vez. z ꝓbo sic. Qē dicēs. a. dicit falsū. sortes dicit. a. g̃ sor. dicit falsū. illa ꝓia est bona: q: est syll; itertio ꝑme figure. z añs est vez. g̃ z ꝓis est vez. ꝓis ē. a. g̃. a. est vez. ¶ Scōo argt sic. Falsū dī a sorte. ergo sor. dicit falsū. ꝛ ꝓia a passiua ad suā actiuā: z añs est vez. g̃ z ꝓis est vez: z ꝓis est. a. ergo. a. est vez. q̄ añs sit vez. ꝑbaī. Nā hoc dī a sor. demſando. a. z hoc est falsū. g̃ falsus dī a sorte. ps ꝓia a resolutōibus ad resolutum.

2m sophis/ma.

3m sophis/ma.

¶ Tertio argt. Cōtradictoriuꝫ a. ē ſ; g̃. a. ē vez. ꝛ ꝓia. z añs ꝓbaī. Nā hoc est falsum. sortes non dicit falsū: z hoc est ꝺictoriū. a. ergo ꝺictoriū. a. est falsum. ꝛ ꝓia cū minori. z maiore ꝓbo. Nā sortes dicit falsū. z hec. sortes non dicit falsū. significat ꝑcise q̄ sor. nō dicit falsū. g̃ ipsa est falsa. ps ꝓia a sili. Nā segtur. tu curris. z hec. tu non curris sīgt ꝑcise q̄ tu non curris. g̃ ipsa est falsa. ¶ Ad pri/ Ad ꝑm mū rīdeō. cuꝫ ꝓponit. a. concedo: z dī q̄ est falsum. Et tūc ad rōnē concedo ꝓpriaꝫ: z ꝓis: z nego q̄ ꝓis sit. a. sed est vez. silē. a. Et si ponitur q̄ ꝓis sit. a. vel ꝑuertibile cū. a. dico tūc q̄ ꝓia non valet: nec est syll; in tertio ꝓme figure: q: syll; in tertio ꝓme figure cōclusio ds solūmodo cath̄egorice significare: sed illa cōclusio sīgt hypothetice: q: est ꝓpō insolubilis. ¶ Ad scōm cuꝫ dicitur. falsum dī a sor. Ad 2m ergo sortes dicit falsū. ꝓcedo ꝓpriaꝫ: z ꝓis: dicēdo q̄ vez. est: ſ; non ē. a. nec secū ꝑuertibile. sit sīgt hoc ponat in casu: ꝓcedo iteruꝫ ꝓpriā: z dico q̄ valꝫ. Et tūc ad rōnē a passiua ad suā actiuā valet argm̄. dī q̄ verū est: sed illa nō ē sua actiua: q: passiua significat solūmō cathegorice: z actiua hypothetice: z si q̄rit̄ que est sua actiua: dico q̄ illa. sor. dicit falsus. plata te vel a me: que non ē ꝑuertibilis cū. a. ſ; solūmō ſilis. a. ¶ Ad tertiā dī q̄ ꝺictoriuꝫ Ad 3m. a. est verūſ; nō est ītud. sor. non dicit falsuſ; illud. non sor. dicit falsuſ; q̄ est vez: q: sīgnat disiūctiue q̄ sor. non dicit falsū: vel q̄. a. non ē vez: cuius sīgtionis scōa ps ē vera: z ꝓiter totū significatū disiūctū: q̃re z ꝓpō dicta est vera: cuius sīgtionis ē sīgtū: z si dī q̄ in singulari bus non refert ꝓponere negationē vel ꝓponere dī. q̄ in mā insolubiliū multū refert. Et in mā quārūcūq; ꝓpositionū hypothetice sīgnificantiū. Ead̄ē est retinēda sniа in insolubilibus singularib⁹ ꝓpositibus. originē ex. ꝓpriate vocis. vt hoc est falsum. hoc non ē verū. dicēdo q̄ primi ꝺictoriū non est illud. hoc non est falsuſ; sed illud non ꝺ est falsum. Nā primū isolubile sīgt q̄ hoc est falsuſ; z hoc est vez. demonstrādo idē isolubile: ideo ꝺictoriū sīgt disiūctiue q̄ hoc non est falsuſ; vel ꝺ non ē vez. Silī ꝺictoriū scdi isolubilis nō est illud ꝺ est vez: ſ; illud. non ꝺ non ē verū: z ita q̄ semp ꝓponat negatio: sicut ꝺictoriuꝫ istiꝰ. tm̄ tu non es hō. non ē illꝺ. tm̄ tu es hō: ſ; illud. non tm̄ tu non es homo. quare ꝛc.

¶ Caput tertiuꝫ sexti tractatus. de insolubili particulari vel indefinito.

Ricto de insolubili singulariter nūc de particulari vel idefinito dicēdū re. Arguit ꝑ. ſtat. ꝓpono q̄ hec sit ois ꝓpō particularis aliq̄ ꝓpositio particularis est falsa q̄ sit. a. z significet sicut termini prētēdunt nō ponēdo ꝑsē: q: fi admitteret casus. isto posito ē falsuſ; vt ps ex dictis. ¶ Sz ꝺ argui/ tur sic. Qis ꝓpositio ꝑticularis ē falsa. g̃ aliq̄ ꝓpō particularis ē falsa: illa ꝓia est bona ab vli ad suā ſubalternā añs est verū. g̃ z ꝓis: ſ; ꝓis est. a. g̃. a. ē vez. q̄ añs sit vez. ꝑbaī. nā ꝓpō particularis ē falsa: z nulla ē ꝓpō particularis: q̄n illa sit stā. g̃ ois ꝓpō particularis ē falsa. ꝛ ꝓia ab exponētib⁹ ad expositus: z añs ē verū. g̃ z ꝓis. ¶ Scōo argui sic. ꝓpositio Arguit 2o particularis est falsa. ergo aliqua propositio particularis est falsa: ꝛ consequētia ab indefinita ad suā particulare: z antecedens est verum. ergo z ꝓis: z consequens est. a. ergo

a. est verum. q antecedens sit vex. ps: q: suū ꝺictorū est falsum. vꝫ. nulla ꝓpō pticularis est falsa: q: iā ꝓcessus est. q: a. ꝓpō particularis est falsa. ¶ Tertio arguit sic. hoc est falsū demfando. a. z hoc est aliq̄ ꝓpō pticularis: ergo aliq̄ ꝓpō particularis est falsa: ꝓsitia tz a resoluentibus ad resolutū. z anās est vex. ḡ z ꝓsis: qꝺ est. a. ¶ Ad primā rnſr cōcedēdo istā ꝓsitiaz. ois ꝓpō pticularis est falsa: ergo aliq̄ ꝓpō particularis est falsa: q: ante casuz cōcederisses cā: tñ vico q nō valet: nec arguit ab vli ad suā subalternā vel suā particulare: q: vlis solūmō cathegorice significat z particularis ista significat hypothetice. vꝫ. q aliq̄ ꝓpō particularis est falsa: z qꝺ. a. est vex. Et si ꝺicere q est eius particularis. ꝺicit q non hz aliquā: ex quo positū est q illa sit ois particularis: verūtñ ista eaꝺē foret eius pticularis: ꝺato q nō esset ifolubilis. ¶ Ad scꝺaz rōnē rñꝺeo silr cōcedēdo ꝓsiaz z negādo ipsaz eē bonā: z tūc ad argūm: ꝺico q ista nō est particularis huius indefinite: q: particularis est ifolubilis hypothetice signs: indefinita xo nō est huiusmoꝺi: rewisꝺē tñ foret particularis si neutra earū foret insolubilis. ¶ Ad tertiā rōnez cōcedit ꝓsia: z negat ipsaz valere: nec arguitur a resolutōrib⁹ ad resolutū: q: pticularis vel indefinita ifolubilis nō est resolubilis q: sīgt hypothetice: sed. pbāda est ista mō suū ꝓncipale sīgtuz est vex. ḡ ipsa est vera: z ps ḡ anās est falsum: z sī argunt ac. ista ꝓpō pticularis est falsa: ergo aliqua. ꝓpositio particularis est falsa. tz ꝓsia ab iferiori ad suū supius affirmative: z sine aliquo signo ipediēte. ¶ Dī q cō sequentia nō valet ab inferiori ad suū supius nisi ꝓpō inferioris z ꝓpō superioris vnifoꝛmiter significēt. vꝫ. cathegorice q̄liter non est in ꝓposito: vnde si hec. ꝓpō. hō est aial: significaret principaliter ꝙ hō est aial: z ꝙ hō est animus: tunc non valeret aliqua istaruꝫ ꝓsitiarum. hoc est aial. z hoc est homo. ergo hō est animal. Iste hō est aial. ergo homo est aial: z hoc ideo: q: ꝓsequēs significaret copulative: z anās nulla pars ſic significaret: z si allegaretur aliq̄ ꝺictarū regularū resꝑōꝺetur vt ꝺictum est. ¶ Dī etiā vt in alio capitulo q cōtradictoꝛiū istius. aliqua. ꝓpō pticularis est falsa: nō est illud. nulla ꝓpō particularis est falsa: sed illud. nō aliqua. ꝓpō particularis est falsa: z si vꝺ q iste equiualent pp negationez propositā. ꝺicitur. q illa regula hz veritatem in solis cathegoricis: cathegorice solūmō significatibus qualr nō est in. ꝓposito. Idez est iuꝺiciū ꝺe istis aliq̄. ꝓpō pticularis nō est vera. Aliq̄. ꝓpō pticularis sīgt alr q̄s: tac etiaz ita ꝺe indefinitis vt. ꝓpō indefinita est falsa. ꝓpō indefinita non est vera. quare ꝛc.

¶ Caput 4^m^ sexti tractatus. de insolubili vli.

Vnc de insolubili vli est ꝺicēꝺum ponēꝺo q hec. ois ꝓpō vlis est falsa. sit ois ꝓpō vlis que significet sicut termini ꝓtenꝺūtur. que sit. a. non ponēꝺo ꝑcise: q: casus nō admitteretur. isto posito ꝺicit q. a. est falsum: q: falsificat seipz. ¶ Cōtra hoc arguit. Aliq̄ ꝓpō vlis est falsa: z nulla est ꝓpō vlis quin ista sit falsa. ḡ ois ꝓpositio vlis est falsa. tz ꝓsitia ab exponētib⁹ ad expositū: z anās est vex. ḡ z ꝓsis. ¶ Scḃo arguit. tñ falsum est. ꝓpō vlis. ergo ois. ꝓpō vlis est falsa. tz ꝓsia ab exclusiua ad suā vlem ꝺe terminis trāſpositis: z anās est verū. ergo z ꝓsis: qꝺ est. a. ḡ anās sit vex. ꝓbat. Nā falsum est. ꝓpō vlis z nullū nō falsum est ꝓpositio vlis. ergo tñ falsum est. ꝓpō vlis. tz cōsequētia ab exponētibus ad expositū. z anās est verū. ergo z cōsequens. ¶ Tertio arguit. hoc est falsuꝫ demōstrato. a. z hoc est omnis propositio vlis. ergo omnis ꝓpō vlis est falsa. ista cōsequētia est bona z anās est verū. ḡ z cō sequēs. q cōsequntia sit bona ps a sili. B currit z hoc est ois hō. ergo ois hō currit. Cōfirmatur ꝺestruēꝺo primū casuz z ponendo q sint iste oēs. ꝓpōnes vles. Ois ꝓpō vlis est falsa: z ois homo est asinus. sic significando. isto posito arguitur sic. Ista ꝓpō vniuersalis est falsa demonstrando primā: z ista est falsa demonstrando secūdam: z iste sunt omnes propositiones vles. ergo ois ꝓpō vlis est falsa. tz cōsequētia a singularibus sufficienter enumeratis ad suā vlem z anās est verū. ḡ z cōsequēs. ¶ Ad hec rñꝺetur z primo ad primū concedendo insolubile: z nego ipsum esse verum: z tunc ad rationē concedo consequētiā z nego ipsam esse bonam: z tunc ad argumētum. ibi arguitur ab exponētibus ad expositus. nego: q: a. non est ꝓpō exponibilis nisi significaret cathegorice solum. vñ si ista ois homo est animal significaret principaliter ꝙ ois homo est animal: z q tu es asinus: tunc patet q ista consequētia non valeret: hō est aial: z nihil est hō quin istuꝺ sit aial. ergo omnis homo est animal: q: anās est verus z ꝓsis

Arguitur 3°

Ad p^m^

Ad 2^m^

Ad 3^m^

Arguit p

Arguit 2°

Arguit 3°

Ad p^m^

falsum. Et tunc fic allegaret regula: opz dicere q añs nō est expōnible ꝓpter cām dictā: ꝫ ꝓbaret̄ vel ip̄z ꝓbaret̄ p suū significatum copulatū: sicut ꝛ ꝓpōsitionis ꝙcūqꝫ. ¶ Ad scōm ꝓcedo ꝓñas ꝛ nego ip̄az eē bonā: nec argguit̄ ab exclusiua ad suā vlez ex quo exclusiua cathegorice sigt ꝛ vlis hypothetice. Et si dī que ei⁹ est exclusiua dī q nulla ꝫs. vnde si hec. dis hō est aial sigret hypothetice verū ꝛ falsuꝫ: ꝛ hec tm̄ aial ē hō mō ꝙsuet⁹: dicerem tūc vlez illā nō eē vlem hui⁹ exclusiue: nec eē: ita in ꝓposito est vōm. ¶ Ad tertiū argm̄ dico silr̄ q nō valz ꝓñaz: ꝛ cū dī a sili bñ valet. dico q nō est silitudo: q ꝓñs vnius ꝓñe sigt ca thegorice solu: ꝛ aliō hypothetice: vñ si hec. ois hō currit sigret q ois hō currit: ꝛ q deus nō est. ista ꝓña tūc non valeret: hoc currit ꝛ ℔ est ois hō. q ois hō currit pp cām dictam: q ꝓñs sigret hypothetice. ¶ Ad ꝓfirmationē admisso casu vt ꝓus dico q ꝓña non valet: ꝛ ad argm̄ a singularib⁹ sufficiēter enumeratis ad suā vlem: dico q nō argguit̄ cū debito modo qō deberet eē tale: ista sunt oēs. ꝓnes vles: ꝛ. a. est verus: qō certe negat. vñ nec ista ꝓsitia valeret ista hō currit: ꝛ iste hō currit: ꝛ ista sūt oēs hoies. q ois hō currit: dato q ꝓñs sigret hypothetice vt ꝓus: ꝫ opz addere alte rā partē significati. vꝫ. ꝛ nullus deus est: quo addito ꝓsitia est bona: ꝫ añs est falsum. Et si querat de ꝫdicto: ia dī q est hec: non omnis ꝓpōsitio est falsa significās ꝛ diuūctiue mō ꝓposito de. a. Eodē mō est vōm de istis vlib⁹. Omnis ꝓpō vlis significat aliter q̄ est. Nulla ꝓpositio vlis est vera. Et nulla ꝓpositio vniuersalis est concedenda.

Ad 1^m

Ad 2^m

Ad 3^m

¶ Caput 5^m sexti tract. 5 exclusiuis ꝫsolubilib⁹.

Sophisma.

EXclusiua insolubilis ꝓsimiles cōtinet difficultates: vt pono q̄ sort. ꝛ tu sitis oēs loquētes. ꝛ dicat sor. ꝺꝫ est ꝛ tu. tm̄ sor. dicit verum: ꝛ sit. a. ꝛ nulla alia: ꝛ significet sicut termini ꝓtendūt ꝓcise. Ifto posito ꝙro vtrū. a. sit vez vel falsuꝫ. si verus. ꝫ sigt ꝓcise sicut est: sed a sigt ꝓcise. q tm̄ sor. dicit vez. ꝫ ita est q tm̄ sor. dicit verū. ꝫ tu nō dicis vez: ꝛ tu dicis. a. ꝫ nō est verū. Si dī q. a. est falsuꝫ. ꝫ sigt aliter q̄ᵭ est: sed. a. sigt ꝓcise q tm̄ sor. dicit vez. ꝫ nō ita est q tm̄ sor. dicit vez: ꝫ tu ꝛ sor. estis oēs loquentes. ꝫ tu dicis vez. ꝛ nō dicis nisi. a. ꝫ. a. ē verū: ꝛ ita ꝓ ꝫdicto. ¶ Rsir nō admittēdo casum: q: ex eo originat insolubile simplr̄: ſ tm nō ponit ꝓcise admitto casuꝫ ꝛ dico. a. cē ſtz: ꝛ tūc ad argm̄. a. sigt alr̄ q̄ᵭ est: ꝓcedo: sed. a. ſi gnificat ꝓcise q tm̄ sor. dicit verū. ꝫ ꝛc. nego inmo rē: q: repugnat casui. Et si dī. qd ꝫ aliō sigt. Dico q. a. signiat q tm̄ sor. dicit vez: ꝛ q a. est verum: nec rōne ꝓxīmi signiati est. a. falsuꝫ: q: vez est tm̄ sorte dicere falsum: ꝫ rōne ſcdi sigt: q: ꝓcdit. a. esse falsuꝫ. ¶ Cōtra rsionē arguit. Oē dicēs verus. est sor. ꝫ tm̄ sor. dicit verū. ista ꝓsitia est bona ab vli ad suā exclusiuā de terminis trālspositis: ꝛ añs est vez. ꝫ ꝛ ꝓñs. ꝛ ꝓñs est. a. ꝫ. a. est vez. q añs sit vez. ꝓbatur. Hā dicēs vez est sor. ꝛ nihil est dicēs vez. qn illud sit sor. ꝫ oē dicēs verū est sor. ꝓs ꝓña ab exponētib⁹ ad expositū. ¶ Scōo argguit. nihil ꝑter sor. diē vez. ꝫ tm̄ sor. dicit vez. ista ꝓña ē bona. ꝛ añs ē verū. ꝫ ꝛ ꝓñs. q añs sit vez ꝓs ꝓponētes. ¶ Tertio argt. sor. dicit vez. ꝛ nihil nō sor. dicit vez. ꝫ tm̄ sor. dicit vez. ista ꝓsitia est bona ab exponentibus ad expositū: ꝛ añs est vez. ergo. ꝛ ꝓñs: ꝫ ꝓñs est a. ꝫ. a. est vez. ¶ Ad hec oia pōt ſlr̄ rideri: q nun ꝫ ꝓñs illarū est. a. nec ꝑtribile cū. a. ꝫ solū simile. a. sed ſi ponatur cū toto casu q̄ ſit a. vel ꝑtribile cū. a. nūc rideretur cōcedēdo oēs ꝓsias factas: negādo tm̄ illas esse bonas.

Ad 1^m

Ad 2^m

Ad 3^m

¶ Ad ꝓmū ꝫ cū dī q ibi argt ab vli ad suā exclusiuā. nego: q: vlis sigñat cathegorice ꝛ exclusiua hypothetice: q: est ꝫsolubilis. Et si querit de sua exclusiua dicat q est vna silis illi. plata a sor. que non est ꝫsolubilis. vꝫ. tm̄ sor. dicit vez. ¶ Et ad aliā dī q ēt nō valet: nec illa ē exclusiua dicte exceptiue: ꝫ illa quā noiaui mō. ¶ Et ad tertiā dī q nō argguitur ab exponētibus ad expositū: q: ista exclusiua non est exponibilis ex quo hypothetice sigt: vñ si ista. tm̄ hō est risibilis sigret ꝓncipalr̄ q tm̄ hō est risibilis. ꝛ q nullus deus est: tūc nō valeret aliq̄ istaꝝ ꝓsitiaꝝ. oē risibile est hō. ergo tm̄ hō est risibilis: nihil ꝑter hoiez est risibile. ergo tm̄ hō est risibilis. Ité hō est risibilis. ꝛ nihil non hō ē risibile. ꝫ tm̄ hō est risibilis. Eodē mō est vōm ad istas exclusiuas: tm̄ exclusiua est falsa: tm̄ exclusiua non est vera: dato q vna istarū sit ois exclusiua: qō bñ admittitur: q: non ponit̄ ꝓscr: ꝛ ita ꝛndet: vt ꝓius ad argumēta. ꝓbantia aliq̄s istarū esse veras.

¶ De exceptiuis ꝙo idē est iudicii: vt in casu ꝓrioꝝ. nihil ꝑter sor. dicit vez. Nulla. ꝓpō ꝑter exceptiua est falsa. ois exceptiua ꝑter illā est vera demōstrādo ſcipsam. ꝙre ꝛc.

Argguitur 4°

Argguitur 5°

R^o.

R^o.

Mäfre. Notádú 1m.

Circa mām ifolubiliū aduertēdū eſt ꝓ q nó recte vi aſſignata diffō iſolubilis a Pau. Dcio qꝫ ſignata iſta ꝓ pōne. Dec ꝓpō eſt vera ꝛ falſa: ſeipſa demſtrata: nō aſſertiue ſigt ſeipſaz eē falſaz: ꝛ tñ nō eſt iſolubilis: vt ꝑſtat. ponēdo. n. illā ēt ſic ꝑciſe ſigndo eē falſaz mula ſeqtur ꝺdictio: vt ꝑz volēti deducere. Cꝛ° vi pti iſtātiā: qꝫ petit qd Pau. intelexerit ꝑ aſſertiue ſigre ꝛc. potuit. n. vir itelligere aliq̄ illoꝝ modoꝝ: aut q termini illius ꝓpōis ſigrēt imediate ipſāmet ꝓpōne eē falſaz. Sz ꝺ nō: cū aliq̄ ſit ꝓpō iſolubilis nō icludēs i ſe aliquē terᵐ ſigntē imeᵗ faltatē: vt de illa ꝑz in certo caſu. Sor. nō ꝑ trāſibit. a. pōtē. vel ſor. nō bēbit denariū ꝛc. 1° potuit itelligere q ex ipſa ꝓpōne imeᵗ ſeqtur ipſammet eē falſam. Sz ꝺ nō valz: qꝫ illa i certo caſu. oīs ꝓpō eſt falſa. eſt iſolubilis ꝛ imeᵗ nō ſeqtur ipſammet eē falſaz. Aut 3° itelligit q certo caſu admiſſo cū vno medio vel plib⁹ ſeqt illā eē falſaz. Sz ꝺ nō: qꝫ a fālſo ꝛcludere illā eē falſam. hō ē afin⁹. ſic ꝑciſe ſigndo. ꝑt. n. ꝛcludi rōne ſui ſigni ꝓmarij illā eē falſam: vt ꝛſtat: ideo vi q ꝓdicta diffō nō ſit ſecura. Caetan⁹ tñ circa mām iſolubiliū. Tiſ. vi itelligere illā ꝓticulā aſſertiue iſto°. ꝺ ē ꝑſe eē falſaz. Sz re vā nōdū recte tollit diffi'ᵉᵐ ſi q̄ recte iſpiciat. Dicaꝫ ꝯ alr i iſta mā ꝛ ꝓſupponat vnū q̄ nulla ē ꝓpō iſolubilis niſi illa ꝺ ꝯ ſit mētio i caſu: ꝯ ſi ponat eē talis vel talis: ſeqt opp'ᵐ ꝛ eꝫ. Et ꝓp ꝺ vi ꝫ multos q illa ꝓpō. ꝺ ꝓpō ē ipoſſa: ſeipſa demſtrata: ēt addē° ſic ꝑciſe ſigndo: nō ē iſolubilis: qꝺ ponēdo illā eē polem: nō ſeqtur ꝺdictio: ꝺz vbi ponat q ſit poſſe ipliceꝛ ꝺdictionē. Siłr illa ꝓpō. ꝺ ꝓpō ē tibi dubia: ſeipſa demſtrata ꝛc. nō ꝓpie eſt iſolubilis: qꝫ ponēdo illā nō eē dubiā: ꝺz negādāno ſeqt iconueniēs. Siłr iſta ꝓpō. ꝺ ꝓpō eſt neciа: nō ſeqt ꝺdictio. Siłr dicat de multis aliis: ſēt vbi ponant q ēt ſic ꝑciſe ſignificēt ꝛc. q nō ꝓ pie ſunt iſolu'ᵈᵉ: ꝓp cām aſſignatā ſupi⁹. Solū. n. ex vna pte ſeqt ꝺdictio: ꝛ nō ex vtraq̄. Cꝛ ió figs eſt tenēs cū Pau. q oporteat ſuppleꝛ diffonē datā ab eo iſto°. ſ. q aſſerat ſeipſaz eē ſlaz: vel ipoſſez: vel neciā: vel poſſez ꝛc. Dicaꝫ nullo° eē neciа talis additio poſita ab iſtis vbi ꝺ dicatur ꝓp ꝓdictas ꝓpōnes aut eis ſimles. Tiſ. q̄ ꝓp fun'ᵐ ꝑhabitū alio° diffinit iſolub. le dicē: q̄ iſolubile eſt ꝓpō de q̄ ſit mētio i caſu: q̄ ſi caꝫ caſu illo ponat ſigre ꝑciſe ſic termini eiꝰ ꝑtēdūt ad ipſam eē verā ſeqtur ipſaz eē ſlam: ꝛ eꝫ. Circa quā diſſonē cadūt multe diffi'ᵉ'ᵉ q̄s videas loco ſuo tactas a Caetano. Preter has aduerte circa has alias ipoſſe eſt eē: aut ꝺ ꝓpō ſigt ſic nō poſſe eſt eſſe q̄ pa⁹ differt a ꝓnr ꝛ ſic de aliis caſib⁹ vtrū ſint iſolubiles: ꝛ dato q ſint iſolubiles vtrū ſint tales q ad ipſas eſſe veras ſeqtur ipſas eē falſas: ꝛ eꝫ. aut ob aliā cāz. Pro q̄ dubitatiōe aduerte q ꝺz ꝓnr ſit dcm̄ q illa ꝓpō. hec ꝓpō eſt ipoſſa: ſeipſa demſtrata ſic ꝑciſe ſigndo nō ſit iſolubilis: tñ non ſic eſt vōm de illa. ꝺ ꝓpō ſigt ſicut ipoſſe eſt eē: vniuerſitas eſt: qꝫ ꝓ eſt talis ꝓ reflexionē ꝛ non rōne ſigni. 2ª vō nō eſt ꝺ ꝓ reflexionē ꝛ ió ſi ponat ſigre ꝑciſe ſequitur ꝺdictio. Si. n. ꝺi q eſt poſſa. ꝺ. illa nō ꝺz reflexionē i ſe. q̄ ſuū ſigtū eſt poſſe. Sz ſigtū ſuū eſt ipſum ſigre ſic impoſſibile eſt eē. q̄ ꝺ tale ſigtū eſt poſſe: quo poſito ex eo ſequit tale ſigtū eē ipoſſe: ꝛ ēt q ꝛſis erit ipoſſe ꝛ non poſſe. Et ſi dicat a ꝓn° q ſit ipoſſa: arguit q nō: qꝫ tūc ſuum ſigtū eſt ipoſſe: ꝓ ꝛſis ipoſſe eſt ipſaz ſigre ſic ipoſſe ē eē. q̄ nō erit ipoſſa: ꝛ ꝙcunqꝫ mō ſeqtur ꝺdictio: ꝛ ſic de aliis ſiłb⁹ ꝺz: ꝛ nō eſt aliq̄ iſolubile ad q̄ eſt ꝺdictio quo ad eē poſſe vel ipoſſe: ꝛ ſic de aliis: mō q̄ dānāt ꝓnes ponētes ꝓdictas q̄litates termino ꝓ eoꝝ ſigtuꝫ niſi quo ad ꝓmas ꝓpōnes ꝓ loco aſſignatas. q̄re autē Tiſ. nō faciat de his mētionē eſt: qꝫ ꝓ veritatē ꝛ falſitatē intelligit alias q̄litates: vel qꝫ ēt ꝓdicte ꝓpōnes iplicāt quo ad eſſe veras vel falſas: vt ꝑz ꝛſideranti. Nōndū eſt inſup q̄ qſi Pau. ponit oīam iter aſſerere ipſas eē falſas: vi ibidē ſolū facere mētionē de his iſolubiliᵇ⁹: q̄ ſunt ꝛ apparēt taliа mō eſt de his q̄ nō apparēt: cuiuſmodi ſunt talia. ſor. nō ptranſibit. a. pōtē. ſor. nō bēbit. a. denariū: ꝛm Tiſ. tñ ſub diffōne iſolubilis cōprehēdunt. oia bō: vt ꝑz itelligēti. Aduerte vlteri⁹ q̄ qñ ſit diuiſio iſolubilis ſic q̄ iſolubiliū alia qō eſt oīes ex actu nro: aliqō aūt ex ꝓprietate vocis: q illa diuiſio non eūat totū diuiſum. Ista. n. ſor. nō ptranſibit. a. pōtē in aliq̄ caſu eſt iſolubilis: ꝛ tñ non eſt talis ex actu nro: vt ꝑz: nō ēt eſt talis ex ꝓprietate vocis: cū nulla ſit vox ibidē q̄ ſignificet ſīm: aut ex ꝓprietate ſua faciat ꝓ ponē iſolubilē. Cōſiderādū eſt ēt q ꝓ actū nrm debemus itelligere aliquā opationē: puta aut locutionē: aut credulitatē: aut cognitionē: aut deceptionē: aut aliquē cōſiliem actū. nō aūt ꝓ actū vi itelligere Pau. ptrālitionē: ꝛ aut alios bō opōnes: vt ſatis ꝛſtat. Oriri ex ꝓprietate vocis: vi Pau. itelligere de ꝓpōnib⁹ illis i qb⁹ ē terminus ſigns falſitatē aut vitatē: aut aliqd ſiłe: dūmō ibidē nō ſit actus nr̄ reſpiciēs taleꝫ terᵐ⁹ ſigntes: vnde illa. ſor. dic ſīm eſt iſolubilis ex actu nro: ꝛ i ipſa ē terᵐ ſigns imeᵗ falſitatē. Circa 2ᵐ diuiſionē aduerte q ꝛe vā inter iſolubile ſimplr: ꝛ ſīm qd. vel iter caſuz reᵐ illoꝝ non ꝺz pomi ꝺiа ꝓpie loquēdo de iſolubili: niſi q̄ p iſolubile ſimplr ponit. ꝓpō ſigre ꝑciſe. p iſolubile aūt ſīm qd nō ponit illa ꝓticula ꝑciſe: ita q̄ caſus de iſolubili ꝺz eſſe q vbi addat illa vnica ꝓticula: q. ſ. propō ſic ſignificet ꝑciſe ꝛc. q tūc ſit iſolubile ſimplr. Pau. tñ nō vi ita aſſerere vīr: vt clari⁹ patebit de iſolubili bypo°. Conſidera ēt q̄ iſolubile ſimplr: ió ꝺ tale ſimplr: eo q nullo° ſīm verā opinionē poſſit ſolui. Inſolubile aūt ſīm qd: ió ꝺ tale eo q non eſt ab'ᵉ cū illud poſſit ſolui. Ita q non vi ille modus argᵗ⁴ eē bonus ꝺ: eſt iſolubile ſīm qd. q̄ ē iſolu'ᵉ ꝛc. Circa ꝓmā regulā aduerte q qſi Pau. vult ad hoc q fiat iſolubile ſingulare ſimplr regrant tres ꝺditiones: q̄rū re vera ꝓ non eſt neciа: cū ille termin⁹ ſor. ſit termin⁹ diſcretus: ꝛ alr ꝛſis: nec ꝙ poſſe eſt ꝑ les eē ſor. niſi equoce. Notāter aūt dicit Pau. dūmō tale iſolubile ſit ſingulare ſine ꝓnoie demōſtratiuo: qꝫ de talibus: ego dico falſum: aut ille bō credit alr q̄ eſt: non eſt itelligēda illa ꝓticula q vna talis ſit oīs talis: vt ſatis ꝑz. Aduertendū eſt ēt q ꝛ in oi iſolubili: vt ſupra regrant tres ꝺditiones ꝯputādo ꝓmā mō Pau. nō tñ ille ſunt ſemp ſufficientes. In certo. n. caſu illa. ſor. dicit q alr eſt q̄ dicit. preter ꝺditiones ꝓdictas ad ꝺ q ſiat iſolubile ſimplr ops addere aliqd aliud: puta q illā dicat: ꝛ nullā aliā. Sor. dic vez ſic ꝑciſe ſigndo ꝛc. Pau. q̄ voluit ab'ᵉ q ille ꝺditiones ſufficerēt: ꝛ q ille ſint neciе in oi caſu. Pro 2ª regula eſt ꝺſiderādū id totū qō eſt dictū in ꝓª regula. Circa 3ᵃᵐ regulā aduertēdū eſt q nō eſt vez ab'ᵉ q ſolūmō ꝺditiones regrant ad hoc q iſolubile ſingulare oīes ex actu nro fiat iſolubile ſimplr. poſito. n. q ſor. dicat q copulatiua dicta a ſor. eſt falſa: ꝛ q plato ſit: ad ꝺ q fiat iſolubile ops ponere q ꝺ copuᵃᵉ ſit oīs copuᵃᵉ dicta a ſor. ꝛ q ipſa ſignificet ꝑciſe ꝛc. ꝛ q plato ſit: q̄ ꝺditiones ples ſunt duab⁹. Siłr poſito q ego dicaz alr q̄ plato dicat: ꝛ nullā aliā dicaz que ꝑciſe ſignificet ꝛc. Adhuc ꝓp ꝺ non eſt illa ꝓpō iſolubilis niſi aliud addat: puta qō plato dicat q ita eſt ſic ille bō dicit: me demſtrato: ꝛ ſolūmō dicat illā ꝛ nullaz aliā ꝑciſe ſigre ꝛc. Diceret tñ forte Pau. qō itelligit de iſolubili cathe°: qō nō eſt in ꝓpoſitor⁹ de iſolubili ꝑ ſe: cuiuſmodi nō eſt ꝺ factū ꝓ duos actus ipoꝛtatos poluerſus ꝓpōnes ꝛc. Et exᵐ qō adducit de iſolubili nō ſingulari mō recte ponit. ꝺ. ſ. falſuz ꝺi. dicit. n. qō nō ops ponere qō aliqs ſic dicat illā: ita qō nullā aliā: nā poſito qō nihil dicat: ꝛ ponēdo alias ꝓticulas poſitas a

Notandū 3m

Notádú 4m.

Notádú 5m

Notádú 6m.

Notádú 7m

Notádú 8m

Notándú 9m

Notádú 10m

Pau. nō est insolubilis aliquo mōstt. n. falsa: ꝛ nō impli
cās: ꝛ B tū nō vico q ꝓ B regrant ꝛ illo casu ples ptica
le duab⁹ rōus possit poni q illa ꝓpō. sit oīs ꝓpō. q oī ꝛ q
figt ꝛē. C 4ᵗ regula vi pari. instātia: aliq̄ eni est insolubile oīes ꝛc. ꝓuietate vocis q̄ ad B ꝙ fuit insolubile simplr exigit ples ꝙditiones duab⁹ puta illa. tu es ꝛ nul
la copu⁹ est ꝛē. Fr i folu⁹ simplr. ponēdo te eē: ꝛ ipa ꝛ
Notādā 11ᵐ esse oēm copulatiuā: ꝛ figꝛe ꝓcise ꝛē. vbi ps ꝙ tres cōdi
tiones regrunt. C Puta tm fore Pau. q i his regulis so
lū itelligit de insolubili catheᵒ: ꝛ nō by poth⁹ ᵒ ꝛē. C Circa gnā regulā aduerte q illa pticula. 2. ꝺitiōe regrita. Pau. itelligit regrita ad B ꝙ fit isolubilis: ꝛ vltrer? q̄ si cit ꝙ illud est penitus dubitabile. q illud nō est ab⁹ vep nisi tale sit ass casum dubitabile. stat. n. i certo casu q illō sit ab⁹ negādū: puta vbi ego videā sor. oino tacētē: ꝛ ꝓ nā ego q illa. ꝓpō. for. dicit ſſm. significet ꝓcise vt termini ꝓtēdāt: ꝛ nō ꝓnā illā aliā pticulā. q sor. dicat illam: ꝛ nō aliā. dimissa alia pticula. est negāda illa: vt ꝓs ꝓcasu: ēst stat ꝙ fit secēda. dimissa aliq̄ pticula: puta vbi rei ve
ritas sit ꝙ sor. dicat ꝙ bō est asinus: ꝛ dicat ēt ꝙ ipse dic
ſſm sic ꝓcise signdo ꝛē. dimissa illa particula ꝙ est. sor. di
cit ſſm. sit oīs. ꝓpō qua ipse dicit. nūc talis. ꝓpō est secēda: vt satis ꝓz. rectius ꝙ ēēt itelligere regulā ꝙ est ad ips
Notādā 12ᵐ rñdēdū ſſm sui exigētiā. C Aduerte ītuper ꝙ Pau. asserit ꝙ aliq̄ fit isolubile sine casu q̄ ēst ꝙ opinionē Tisꝛ diffonē data ab eo: ꝛ ꝙ veritatē. nō. n. vep est ꝙ illa fit insolubilis sine casu. oīs. ꝓpō est fla. ops. n. ponere ꝙ illa significet ꝓcise sic termini eiꝰ ꝓtēdāt ad B ꝙ fit insolubilis simplr: ꝛ ad B ꝙ fit isolubilis ſm qd. ops ēt addere ꝙ illa sit. ꝓpō. ꝛ ꝙ significet sic termini eius ꝓtēdāt: nō ponēdo ly ꝓcise. posses. n. dicere. nō positis illis pticulis ꝙ illa nō figꝛ aliq̄d ꝙmodā signdi cōpetēꝛ ꝓpōi: ꝛ per ꝓs ꝙ nō ēēt. ꝓpō ꝛē. C Nō ēt illa (hoc est ſſm) seipsa demſara est insolubilis nisi addatur aliq̄ pticula. vt ꝓs ꝙ ſtile fundamēti. C Et ītsup ꝙ sic fundamētū vōm ꝙ nullus ēst insolubile cathegoricū in mentꝛeo ꝙ ad minus ops esse duas ꝓpōnes mentales corrūdētes duo bus rigibꝰ thē⁹ ꝛ importatis ꝛē. hoc totū ꝓs diligenter cōsideranti.
Notādā 13ᵐ mente. C Pau. q̄ ꝙ facit mētionē de insolubili vt: aut alio mō catheᵒ ⁹ itelligit de bis in voce: aut in scripto: non aūr in
Notādā 14ᵐ C Nota ītsup ꝙ ly ꝛs ira sit. non ꝛt ꝓcēdēdus est insolubile esse vep: sed aliqñ ops. q eeder ei ꝓsum esse ſſm. vñ aduertēdū est ꝙ isolubile catheᵒ ⁹ ꝓt ipoīt ad sigñdū duob⁹ modis ꝙ pobeᵗ. C. copulatiue vel disiūctiue ꝛt. eo ꝓ
nit figꝛe copu⁹ ꝛ ꝛ admittat casu cēcedēdū ēt ſſm esse ſſm. cū ꝙ ꝓnit ſſm figꝛe disiūctiue. concedēdū ēt ſſm esse vep. C Ā ꝓmi est: ꝛ cū ad veritatē copulatiue regrat vr ācs ꝓtēdāt ēē vera. ñ. ꝓcederet isolubile signs copulatiue eē vep: ops. dicere vr ſſm. figꝛe ꝓsum esse ſſm. vñ aduertēdū est ꝙ isolubile cathe⁹ ⁹ ꝓt ipoīt ad sigñdū duob⁹ modis ꝙ pobeᵗ. C. copulatiue vel disiūctiue ꝛt. eo ꝓ
nit figꝛe copu⁹ ꝛ ꝛ admittat casu cēcedēdū ēt ſſm esse ſſm. cū ꝙ ꝓnit ſſm figꝛe disiūctiue. concedēdū ēt ſſm esse vep. C Ā ꝓmi est: ꝛ cū ad veritatē copulatiue regrat vr ācs ꝓtēdāt ēē vera. ñ. ꝓcederet isolubile signs copulatiue eē vep: ops. dicere vr ſſm. figꝛe ꝓsum esse ſſm. significet vr termini ꝓtēdāt ꝙ boc sor. esse rome: ꝛ cū boc cōcederet ſſm illa esse verā. oporteret dicere ꝙ figꝛū. sor. dicere ſſm (qō termini ꝓtēdāt) esse vep: ꝛ ꝓpō hoc. dicit. si vo dicerꝛ ꝙ illud isolubile est ſſm rone cuiusdā figꝛi: seqꝛet idē inconueniens. cū vo ad falsitatē copulatiue sufficiat vna ꝓtes ēē falsam. ideirco ꝓt ꝓcedi insolubile sic copulatiue signs ēē ſſm rone figꝛi q̄ nō ꝓtēdit termini. C Ā vo ꝙre insolubile cathegoricū (qō ponit figꝛe disiūctiue) ñ ꝓcedēdū ēē vep est: q: si ꝓcederet ēē ſſm: oporteret concedere vtrūq; figꝛū ēē ſſm. Ad falsitatē. n. disiūctiue regrit q̄ls
pars ꝓn⁹ ēē falsa: sicū vo ad veritatē ei ꝛ sufficiat vna ꝓtes ēē vera. ió ꝓt ipm ꝓcedi esse verū: ꝛ dicere ꝙ est tale rone figꝛi q̄ nō ꝓtēdit termini eius. C Nōter dem ē in bis oīb⁹ nūmo admittaꝛ casus. stat. n. ꝙ ponaꝛ isolubile cathe⁹ ⁹ figꝛe hypothetice: ꝛ casus nō sit admittēdus: ꝛ ēt cū illud figꝛū qō nō ꝓtēdit termini figꝛi copulatiue ꝛē. est tale: q: eius opp⁹ nō stat cū illo figꝛo: q ꝓtēdit terminī: vt ꝓ ponaꝛ q illa. ꝓpō. for. dicit ſſm: q: ꝛ casu cōi sit insolubilis vt termini ꝓtēdit cū boc copulatiue. for. loqꝛtur: casus nō est admittēdus. Ā ro est: q: cū oporteat dicere ſſm insolubile ēē falsum: rone illius figꝛi. for. loqꝛtur pus notaū: necesse est dicere ꝙ ſſm ſ opp⁹ (qō ēt. for. nō log.) ſit vep: ex quo seqtur manifeste boc aliud figꝛū qō ꝓtēdit termini ēē falsum. valet. n. arg⁹. est ita ꝙ for. non loqtur. ꝙ non est ita ꝙ for. dicat ſſm: q: ſ accedat manifeste sc̄ptur ꝛ dictio: ꝛ ēt supius ꝓ dictū ille ēēt ſi ponerēt ꝙ illa. ꝓpō. ſ ē falsa. figꝛet vr termini ēē ꝓtēdit: ꝛ cū B coꝛ pulatiue oēū ēē vel boiem ēē aial. vel aliq̄d eiusmōdi ne cessariū. C De disiūcto vo ſcipto nō ſ admittēdus casus: qñ illud figꝛū qō nō termini ꝓtēdit ꝓpōnit figꝛi ꝓsolubi le qō est tale qō ſſm nō ꝓt stare cū alio figꝛo: vt ꝓ ponaꝛ q̄ illa ꝓpō. for. dicit ſſm. significet vr ꝓtēdit ter⁹ ꝛ: ꝛ cū B nūcīg facit mētione de figꝛo disiuncto. C Dico q̄ illud fun⁹ nō est bonū: ſ itellꝛ qō nō ꝓsit disiūctiue figꝛe: qa ipse vult ſſm figꝛū ſpē ēē vel. a. ēē vep. vel for. dicere vr. vel aliud ſſile ipōrtū ꝓterminos. ió ſic vi inuere solus ꝛe copu⁹ figꝛo ꝛ nō disiūcto. Sꝛ re vera ꝓt ponī q̄ aliq̄ significet disiūctiue vel copulatiue: eūmo seruent condi
tiones pus notate supius. C Ētiā est notandū q̄ insolubile figꝛe copulatiue est ꝓcedēdū: ꝛ figꝛo disiunctiue est negādū. Cā ꝓmi est: q: cus insolubile figꝛo copulatiue
Notādā 15ᵐ est ꝓcedendū esse falsum: ꝛ vna est ꝓs qua mediate vel immediate figꝛ boc tale insolubile esse falsum: ió ipsum est concedēdū boc ꝓs ꝓcedo. aliq̄e casum ex ſperiori
bus. C Ā vo ꝙre insolubile significās disiūctiue est negandū: eūmo q̄ ipsum sit cōcedēdū esse vep: ꝛ ipm vt terꝛ mini ꝓtendāt mediate vel immediate figꝛ seipsum esse falsum. ió ipm est negādū: puta vbi fla. dicit falsus. ꝓ
natur figꝛe vt termini ꝓtēdāt: ꝛ cū B disiunctiue. for. loqꝛ
segtur manifeste ipm esse negādū: cū ex casu ſcipso ꝙ ipm ēē vep: nō repugnas ꝛē. ñ. oia diffusile notaū ꝛe itelligan tur oia ꝙ ponunt. a Tisꝛ. loco. ꝓpio sm opinionē suā: nō eni assignat fun⁹ ꝓdictoꝝ: ñ. illa possūt elici in tota mā de isolubili catheᵒ ⁹. C Pau. ꝓcedit ꝓtias ꝙ sunt: ꝛ ne gat illas ēē bonas. Cā ſtius est illa ꝙ sepius est nōta in mā obligatioīs. ſ. qō ad ꝓcedere vel negare ꝓpōnē fa ctam non est variāda rſſio: quo tñ ad concedere esse bonam vel negare ꝛē. debet vel potest variari respōnō.

Caput

¶Caput sextum sexti tractatus.

¶Caplm de insolubili copulatiuo.

Equit dicere ō isolubili hypothe/tico. Et pīo de copulatiuo: ꝑ cui ꝙ declaratiōe pono aliquas regulas.

ꝑ regula.

¶Prima ē ista. Insolubile copulatiuū: cui ꝙ vna ps ē nečia ꝙ se ſi cidē in casu addunt oēs ꝓditiones cū nota excluſiōis fit insolubile ſimplr ꝛ nō admittēdus eſt caſus. ꝟ.ꝯ. pono ꝙ illa copulatiua: deus eſt: ꝛ nulla copulatiua eſt vera ſi ſit a. ſit ois copulatiua ſigñans ꝑcise ſicut termini ꝓtendūt. iſto poſito ꝛ admiſſo. ḡro vtrū a. ſit vꝛ. ſi vꝛ ſi ꝺ ꝙ ſic. ḡ ſcda ps ē vera: ꝟ ſcda ps ſigñat ꝑcise ꝙ nulla copulatiua ē ẏa. ḡ nulla copulatiua eſt vera. ergo a. nō ē verū. Si ꝺ ꝙ a. ē falſus. ḡ altera pars. ē falſa: ſed nō ꝓma. ergo ſcda. tūc ſic. ſcda pars ē falſa. ḡ ſigñat aliter ꝙ ẽ: ſed ipſa ſigñat ꝑcise ꝙ nulla copulatiua eſt vera: ꝛ a. eſt oīs copulatiua. ḡ a. ē verum.

2ª regula.

¶Scda regula eſt iſta. Inſolubile copulatiuū: cui ꝙ vna pars ē polis vel ꝓtingęs addēdo eidē oēs ꝓditiones cū nota excluſionis fit iſolubile ſm qd: ꝛ admittēdus ē caſus. ꝟ.ꝯ. pono ꝙ iſta copulatiua. tu es hō: ꝛ nulla copulatiua ē ẏa. que ſit a. ſit ois ꝓpō copulatiua ſignificans ꝑcise ſic termini ꝓtēdūt. iſto poſito ꝛ admiſſo. quero vtrū a. ſit vꝛ. Si ꝺ ꝙ ſic. ḡ ſcda pars ē vera: ꝛ ipſa ſigñ ꝑcise ꝙ nulla copulatiua eſt vera. ergo ita ē ꝙ nulla copulatiua ē ẏa. ḡ. a. nō ē vꝛ. Si ꝺ ꝙ a. ē falſus. ḡ altera ps ē falſa: ſ nō ꝓma. ḡ ſcda. tūc arḡ ſic. ſcda pars ē falſa. ḡ ſigñ aliter ꝙ ẽ: ſed ipſa ſigñ ꝑcise ꝙ nulla copulatiua ē vera. ḡ nō ē ita ꝙ nulla copulatiua ē vera. ꝛ a. ē ois copulatiua. ergo a. ē verum. Et ita vī ſeq ꝺictio in iſto caſu: ſicut in ꝓiozi. ꝛ ꝓ ſequēs ḡ ſcda regula nō ē vera.

¶Rndet admittēdo poſitū. ꝛ ꝺ ꝙ a. eſt falſum. ꝛ tūc ꝙ̄ter opz dicere ꝙ ꝓma pars ē falſa. ꝛ ſcda vera. ꝛ ſi arḡ. ſi tu es hō ꝙ ꝓia pars ſic ꝑcise ſigñ. ḡ ipſa ē vera. negat ꝓma pars aſſitis: ꝙ repugnat caſui ꝛ vni cōceſſo. Sequit enim ꝓma pars eſt falſa ꝛ ipſa ſigñ ꝑcise te eſſe hoiez. ḡ tu nō es hō. Eodē modo rndet. ſi vna pars eēt ipolis: vt hō ē aſinus: ꝛ iſta copulatiua ē falſa.

3ª regula.

¶Tertia regula eſt iſta. Omne inſolubile copulatiuū fit inſolubile ſm qd addēdo eidē oēs ꝓditiones ꝑter no tā excluſiōis ꝛ admittēdus ē caſus: pono ꝙ iſta ſit ois copulatiua: deus ē: ꝛ nulla copulatiua ē vera: ſigñans ſicut termini ꝓtēdunt que ſit a. Iſto poſito ꝺ ꝙ a. ē falſum: nō gdē ꝓo ꝓma pte: ſ ꝓo ſcda. ꝛ ſi arguit ſic. ſcda pars ē falſa. ḡ ſigñat aliꝫ ḡ ẽ: cōcedo: ſed ipſa ſigñat ꝑcise ꝙ nulla copulatiua ē vera. ergo nō ẽ ita ꝙ nulla copulatiua ē vera. nego mior: ex eo ꝙ illa ſcda pars ſignificat copulatiue ꝙ nulla copulatiua ē ẏa: ꝛ ꝙ a. ē vꝛ. ꝛ ꝓpterea. a. ſigñat tria ſigñata copulatiue. vꝫ. ꝙ deus ē: ꝛ ꝙ nulla copulatiua ē ẏa: ꝛ ꝙ a. ē verum. Et nō ꝺ a. falſus. ꝑter ꝓmū ſignificatum aut ſcōm: ſed ꝑter tertiū. Eodē mō ꝺ ad illud inſolubile: tu es: ꝛ iſta copulatiua nō eſt vera: ponēdo caſum ꝓ̄ioꝛ. ¶Ex ꝓma regula: ſequtur ꝙ ſi ponit hāc: deus ē: vl quācūqꝫ aliā eſſe oēm, ꝓpoſitionē ẽ ſigñare ꝑcise deus eſſe vel qōcūqꝫ per ſe neceſſarium: ꝛ ꝙ hoc ē falſum demōſtrādo illā, ꝓpōnē nō admittēdus ē caſus: ꝙ ſeq̄retur ꝺdictio. ¶Ex ſcda regula: ſequtur ꝙ ſi ponit iſtā: deus ē: vl quācūqꝫ aliā eſſe oēm ꝓpōnez: ꝛ ſigñat ꝑcise hoiez eſſe aſinū: vel te eſſe: ꝛ ꝙ hoc eſt falſū demſrando eādez ꝓpōnez: admittend? eſt caſus: ꝛ ꝺ illā eſſe falſā; de? eſt. ¶Ex tertiā ſeq ꝙ ſi ponit iſtā: de? ē: vl quācūqꝫ aliā eſſe omnes ꝓpositiones ꝛ ſigñāt ꝑcise ꝙ hoc eſt falſū; nō ponendo ꝑcise admittend? eſt caſus: ꝛ dicit iſtam eſſe falſam. quare ꝛc.

Corem 1ª

Corem 2ª

Corem 3ª

Manfre. Hortādū ꝙ.

Hortādū 2ª.

Pro materia inſolubilie hyporbetici copulatiui ſunt aduertendū eſt ꝓimo ꝙ fundamētū ꝓme regule eſt illud qō ſupius notaui. ſ. ꝙ oībet inſolubile ſigñans copulatiue. eſt cōcedēdū eſſe falſum. ꝛ cū nō poſſumus cōcedere iſolubile eſſe falſum rōne illius ſigñati ꝙ aſſerit talē copulatiuā eſſe falſam. vt ex ꝺictis poſſet deduci nō ꝓs. aliꝫ a falſo. ſed eſſe talez ꝙ rōne illius poſſit ꝺcēli copulatiuā eſſe falſaz. vbi ait ēēt nečia per ſe nīc ꝑcise ſigñando. nō poſſet boc dici: vbi nō ponerer talis copulatiua ſignificare precise. poſſet cnadi de facili ꝺictio: et eſt ſaris manifeſtū. ¶Notāter etiā in regula oī de nečio ꝙ ſeq: ſi eſſet altera pars nečia per accīsnō eſſet inconueniens illā in certo caſu negare ꝛ cōcedere eādē eſſe falſam. vt eſt notatum in mā obligationū. ¶Circa 2ᵐ regulā ciuſdē materie eſt notādū ꝙ illa peccat in multis. primo enim falſum eſt ab vī. ꝙ vbi altera pars ſit ꝓtingens. ꝙ caſus eſt admittendus: vt ꝓs de illa. ſo. loquit. ꝛ b ꝙ regulariua dicta a ſo. ē falſa ipſa. met demonſtrata. vbi enim ponatur ꝙ tota illa copulatiua ꝛ ꝙlibet eius pars ſignificet ꝑcise tunc caſus eſt admittendus: nam admiſſo caſu. ꝑcise ꝓo qua parte copulatiua ſit falſa. non eſt ꝺ̄m ꝓo 2ª parte: vt ꝓs per ꝓdicta. ergo erit falſa ꝓo illa parte. ſo. loqtur. ꝛ b eſt pars copulatiue. ſ. b copuª dicta a ſo. eſt falſa. ſic precise ſignificando. ergo etiā illa eſt falſa. ex quo poſtea ꝺducit ꝺdictio: vt manifeſtū. ꝛ boc prouenit propter fun'ᵐ qō eſt ſupius poſitū. ſ. ꝙ ḡñ inſolubile ſignificet copuª ipſius ꝛ alterū ſigñatū: ꝛ tale ḡ eius opp'm eſt cū alio rōne cuius ꝓncipalr ꝺ. ꝓpoſitio inſolubilis eſt falſum.

¶Patēt ꝛ inſtātiā fun'ᵐ eiuſdem: nā ad boc ꝙ aliqō ſit inſolubile ſm qd: ſm veritatē regrit ꝙ ad hoc ꝙ ſit inſolubile ſimplr. addat illa ꝓcula. ſic ꝑcise ſigñando:

ꝛ per hoc qͦlibet insolubile ſm quid pōt fieri isolubile simplr. addēdo ꝑdictā particulā. nō ſm fun^{tum} regule allqͦ est isolubile ſm qd. posita ꝑdicta particula ꝓcise, vt ps intuēri. ¶ 3° vī pati instātiā. eo q vt supius patuit de mēte Tiſb. qͦlibet insolubile siḡns copu^{a} est concedendū. ꝛ ió capta illa copu^{a}. hó est asinus: ꝛ hec copu^{a} est falsa. ipsamet demōstrata sic ꝓcise siḡndo. illa per regulā est insolubilis ſm qd significans copu^{m}. ḡ per fun^{tum} prebabitū est ꝓcedēdā: cūe sic argt. hó est asinus: vl illa copu^{a} ē falsa. ḡ hó est asinus. 3 ꝓntia a tota copu^{a} ad partē. ꝛ añs est ꝓcedēdū per ꝓbabita. ḡ etiā ꝓsa. ¶ 4° vī pati instātiā regula illa quo ad ex^{m} ꝑ^{m} posituꝫ a Pau. cū enīz admittit casuꝫ ō illa copu^{a}. tu es hór ꝛ ℔ copu^{a} est falsa. nō vī q illa ps. tu es hó. sit negāda. est enīz ꝛa scita esse talis ꝛ impīnens casui. ḡ est cōcedēda ꝛ nō negāda. quo cōcesso (cū sit altera etiā ps copu^{e} ꝓcedēda) cū eade etiā ſm Pau. sequat ex casu ꝛ ꝓnīs opz dicere torā copu^{tum} esse cōcedēdā: ꝛ nō esse cōcedēdā eē falsaꝫ rōne illius prie. tu es hó. vt ps ꝙ ꝓcedens arg^{m}. ¶ Pau. tñ Ue. negaret tenēdo banc regulā q oē insolubile ſm qd per priculā illā: sic ꝓcise siḡndo: possit fieri insolubile simplr ꝛ per ℔ tollit instātia scōa. ¶ Negaret ét q qͦlibet insolubile siḡns copu^{m} sit ꝓcedēdū: qꝛ ex hoc sorte sit ver ꝛ re^{o} Insoiubilis bryporbetici nō ka est dōmvl: ꝛ per hoc tollit 3ª instātia. ¶ Diceret 3°. q ex illa ꝓpō. tu es hó: sit vera: cū tñ ex aliis particularis casus admissis segꝛur ꝑdictio: ꝛ ponēdo hāc eē falsaꝫ. tu es hó: nō segꝛur ꝑdictio: ió ad euitādū maius Incōueniēs vī q illa ē falsa. tu es hó: ꝛ cōcedit q illa est aliquo mō casui impertinens. ¶ Pau. tñ Ue. nullo mō pōt euitare ꝑ^{am} instātiā nisi limitauerit regulā. Ponat ḡ regula sic limitata. Insolubile copulatiuū cuiꝰ altera ps ē talis q eius opp^{m} stat cū pte illa. 2° dicimus copulatiuā illā eē insolubilē addēdo eidē oēs ꝓditiones cū nota exclusionis sit isolubile ſm qd: ꝛ ꝓ ℔ tollit instātia ꝑ^{a}. nō enīz opp^{m} iiiius. sorꝛ stat cū altera pte: vt satis ꝓz. ¶ Sed re vera etiā sic limitata nō vī bñe bonum fun^{tum} ꝓpter instātias alias adductas: 3 illa (vt ꝓius dixi) possit aliq̄ mō coloꝛari.

Notādū 3um ¶ Pro 3ª reg^{a} cōsidera q illa vīr intellecta nō vī secura. capta enim illa. tu es hór ꝛ ℔ copu^{a} nō est vera. ponēdo q significet sicut termini eius ꝓtendūt nō addēdo ꝑcise ꝛ nō mereꝛ dici insolubilis aliquo mō. addēdo enīz illam particulam ꝓcise. nulla segꝛur ꝑdictio. q forte nō bñet pro incōueniēti Pau. vt patuit supius in secūda regula. ¶ Sed ſm vꝛ fun^{tum} nulla talis ꝛ ponī isolubilis, aliquo mō. vt ꝓz per ea q̄ notaui circa ꝑ^{m} istius tractat^{us}. Negaret tñ hoc Pau. Ue. volūtarie ꝛ absq; rātione.

¶ Caput septimum sexti tractatus.

¶ Caplm de insolubili disiunctiuo.

β^{a} regula. ESstat dicere ꝓpriū de isolubili disiūctiuo. Pro cuiꝰ declatione sit hec prima regula. ¶ Insolubile disiunctiuū: cuius vna ps est impolis ꝓ se sit isolubile simplr si eidē casui addunt oēs ꝓditiones cū nota exclusionis. ℵ. g. posito q illa disiūctiua q̄ sit. a. nullus deus est: vl nulla disiūctiua est ℵa sit ois disiūctiua siḡns ꝓcise sicut termini ꝓtendūt. Isto posito ꝛ admisso cꝛo vtrū. a. sit verū. Si dī q sic. ḡ altera ps est ℵa ꝛ non ꝓia. ḡ scōa. tūc argt sic. Scōa pars est ℵa. ergo sigñat ꝑcise ꝛ principalr sic est: 3 scōa ps significat ꝑcise q nulla disiūctiua est vera. ḡ ita. ē q nulla disiunctiua ē vera: ꝛ ꝓ ꝓnīs a. nō ē verꝫ. Si dī q a. ē falsuꝫ. ḡ scōa ps est falsa: 3 ipa sigñat ꝑcise q nulla disiūctiua est vera: ḡ nō ē ita q nulla disiūctiua ē vera. ꝛ a. ē oīs disiūctiua. ḡ a. ē verꝫ. Propterea dī q a. in casu isto ē isolubile simplr. ió non admittendus est casus: qꝛ implicat ꝑdictionē.

2ª regula. ¶ Scōa regula ē ista. Insolubile disiūctiuū apparēter: cuius vna ps ē contingēs falsa fit insolubile ſm qd eidē addendo in casu oēs cōditiones cū nota exclusionis. ℵ. gr a. Pono tibi istā. tu non es hó: vel nulla disiūctiua est ℵa. q̄ fit a. ꝛ sit ois disiūctiua siḡnans ꝑcise sicut termini ꝓtendūt: isto posito ꝛ admisso cꝛo vtrū a. sit verꝫ. si dī q sic. ḡ vna ps ē ℵa: non ꝓma. ḡ scōa. tūc argt sic. Scōa ps ē ℵa. ergo sigñat ꝑcise sicut est. Sz ipa sigñat ꝑcise q nulla disiūctiua est ℵa. ḡ ita est q nulla disiunctiua est vera. ḡ a. non est verꝫ. si dī q a. est falsuꝫ ḡ scōa ps est falsa: 3 ipa sigñat ꝑcise q nulla disiūctiua est ℵa. ḡ non est ita q nulla disiūctiua est ℵa. ḡ aliq̄ disiūctiua est ℵa: ꝛ a. est ois disiūctiua. ḡ a. ē verꝫ: ꝛ ita vt appet sequit ꝑdictio i isto casu sic in ꝓmo. ꝛ ꝓ ꝓnīs regula non ē vera. ¶ Rideꝛ ꝓcedēdo regula ꝛ admittēdo casuꝫ: ꝛ dī q a. ē verū. ꝛ tunc qñ dī. non ꝓma ps ē ℵa. ḡ scōa. dico q ꝓia pars ē ℵa: qꝛ ipsaꝫ esse verā sequit ex casu: ꝛ scōa est falsa: ꝛ ex hoc nō ꝓcludit icōueniēs. Verūtñ hȝ disiūctiua nō est isolubilis nisi apparenter vt dicebat in regulis: qꝛ omne isolubile est falsuꝫ. ꝛ a. est verꝫ. ḡ a non est isolubile.

3ª regula. ¶ Tertia regula. Omne isolubile disiūctiuū fit isolubile ℔z qd. eidē addendo i casu oēs conditiones ꝑter notā exclusionis. ℵ. g. posito q illa disiūctiua. homo ē asin^{us}: vel illa disiūctiua est falsa. que sit a. sit. ois disiūctiua significās: sic termini ꝓtendūt: ꝛ admittit casus. quo admisso dico q a. est falsuꝫ. ꝛ scōa ps significat aliꝛ q̄z est: 3 nego q ipa significet ꝓcise q illa disiūctiua ē falsa: imo ét significat aliꝛ. ſ. q a. est verꝫ. eodez mō diceret si ponerꝛ tur q illa. tu nō es hór: vl alia disiūctiua nō est ℵa: et ois disiunctiua ꝛ siḡaret: sicut termini ꝓtendūt.

Notandum ¶ Notādū q nulla disiūctiua est isolubilis: cuius altera ps est vera: nec fieret isolubilis positis illis ꝓditionib^{9} sepi^{9} noiatꝫ: vt deꝰ est: vel ois disiūctiua est falsa. tu es hór vl ista disiūctiua est falsa. Tñ ponendo casuꝫ quē cūqꝫ noiatuꝫ admitteret ille: ꝛ ꝓcederet qlibet illaꝝ disiūctiuaꝝ ꝓp ℵitatez ꝑme ꝓtis.

Cōtra rñ. nē argt ꝓ. ¶ Cōtra istā rñsionē arguit sic. Omne a. est

falsuz:sed oē a. est ista diuisiua. ḡ illa diuisiua est falsa. tz ꝓa:q est syllz in primo tertie figure. z aīs est verū. ḡ z ꝓis: sed ꝓis est scōa ps diuisiue. ḡ ipsa est vera. z p ꝓis. a. est vez. ¶ Scōo argf sic. oppositu z a. est falsuz. ḡ a. est vez. aīs. ꝓbat. Nā hoc est falsuz. nullus hō est asin⁹: z illa diuisiua nō est falsa: z hō est oppositū a. ḡ oppositū a. est falsuz. ꝓtia tz cū minori. z maior ē. ꝓbo. Nā ipsa est vna copulatiua: cui⁹ scōa ps est falsa: q: iam cōcessum est ꝙ a. est falsuz. ¶ Ad primuz tō cōcedēdo ꝓtiā. z negādo ipsaz esse bonā: z cū dr ꝙ est syllz in primo tertie figure. nego: q: cōclusio hypothetice sigfiat. quasi nō ꝓtigit ꝓclusioni alicui⁹ boni syllī. ¶ Ad scām dr ꝙ oppositū a. nō est illud: sz hoc. nihil ꝙ est hō est asin⁹: z nō illa diuisiua est falsa: cui⁹ scōa ps sigfiat duob⁹ modis: sicut suū cōtradictoriū. ¶ Hec argumēta poterant applicari cap'o copulatiuaz: sed totiēs est inutile replicare. ¶ Ex prima regula segtur ꝙ si ponerē hanc. hō est asinus: vel quācūq; alia ꝓ: pōnē sigfiare ꝑcise ꝙ hō est asin⁹ vel ꝙ nulla ꝓpō est vera nō esset admittendus casus: q: sequereť ꝓdictio. ¶ Ex tertia regula segť. ꝙ si ponerēt hāc. hō est asin⁹: ieē oēs ꝓpōnē z sigfiare ꝑcise te nō ē: vel ꝙ nulla ꝓpō ē. ita admitterēť casus: z dicerēť illā esse verā. hō est asinus. ¶ Ex tertia regula segť ꝙ si ponerēt illā hō est hō. esse oēm ꝓpōnez sigfiare hoiez ē asinū: vel ꝙ nulla ꝓpō est vera nō ponēdo ꝑcise deberet admitti casus: z ꝓiter dicq illa est falsa: homo est asinus. ḡre ⁊c.

¶ Caput octauum sexti tractatus.

¶ Caplin de insolubilibus nō apparētibus.

Primus sophisma.

Ltimo q̄dā declaro ī solubilia q̄ insolubilia nō appent vt sor. nō habebit denariū. plato nō ꝓtrāsibit ꝑ tem: z pono ꝙ oē dicēs vez: hēbit denariū: z solū tale: ꝙ tu dicas illā ꝓpōnez z nullā aliā q̄ sit a. ego nō habebo denariū sigfiicāt ē ꝓcise sicut termini ꝓtendūt. Isto posito q̄ro vtrū habebis denariū vel nō. Si dr ꝙ tu hēbis denariū. ois qui hēbit denariū dicit vez. ḡ tu dicis vez: z nō dicis nisi a. ḡ a. est vez: z tunc sic. a. est vez: z ē sigt ꝑcise ꝙ tu nō habebis denariū. ḡ tu nō hēbis denariū: q̄ ē ꝑ dictoriū ꝑ⁹ ꝓcessū. Si aūt dr ꝙ tu nō habebis denariū. ḡ tu nō dicis vez: z nō dicis nisi a. ḡ a. non ē vez. tūc sic a. non ē vez: z a. sigfiat ꝑcise ꝙ tu nō hēbis denariū. ḡ non es tu q̄ tu nō habebis denariū. ḡ tu hēbis denariū: z ita segtur ꝑdictio. ¶ Silr pōtargui in ꝑncipio. vtz a. sit vez vel falsum quē admodū in alt⁹ insolubilibus q̄rebat. ꝙ ꝓpter ea nō admittit casu: q: ex eo oīgnē trahit insolubile simplr. Si tñ i casu non ponit dictio exclusiua admitto casum: z dico ꝙ tu non habebis denariū: z ꝙ a. non ē vez: sz tūc ad arg'm. a. non ē vez: sz a. sigfiat ꝑcise ꝙ tu nō hēbis denariū. ḡ non ē ita ꝙ tu non hēbis denariū. nego miorē: q̄m a. sigfiat ꝙ tu non habebis denariū: z ꝙ a. ē vez: z non rōne ꝓmi sigfiati a. est falsum: sz rōne scōi. Ulterīt⁹ fit⁹ ret ꝓtia non ponēdo ꝑcise in miorē: negarē ꝓtiā. ¶ Eodē mō rīdeť ad casus pontis q̄s ponit. ꝙ oē dicēs vez ptrāsibit pontē: z solū tale: z fortes ḡ sit oīs fortes dicat illā. ꝓpōnē z nullā aliā. sor. non ptrāsibit pontē sigfiantē ꝑcise: sic termini ptēdūt non admittit casus.

Scōs sophisma.

¶ Si aūt remoueret⁹ dictio exclusiua admittat: z dicat ꝙ ꝑter ꝙ sor. non ptrāsibit pontē: z ꝙ a. ē falsū. ¶ Contra istā rīsionē argf sic. nullū dicēs falsuz ptrāsibit pontē: sz sor. dicit falsuz. ḡ sor. non ptrāsibit pontē. ꝓtia bona: q: ē syllz in ārto ꝓie figure: z aīs ē vez. ḡ z cōsequēs ē a. ḡ a. ē vez. ¶ Scōo argf sic. Contradictoriū a. ē falsuz. ḡ a. ē vez. aīs. ꝓbat: q̄m hoc est falsuz. sortes ptrāsibit pontē: z hoc est contradictoriū eius. ergo ⁊c. Ipsa pars aītis. ꝓbat. nā sor. dicit falsuz: ergo non ptrāsibit pontē. z illa ꝓpositio sor. ptrāsibit pontē significat ꝑcise ꝙ sor. ptrāsibit pontē. ergo est falsa. ¶ Ad primū rīdeť. concedēdo cōsequētiā: z negādo ipsaz esse bonā: nec ē syllz in quarto ꝓme figure: q: consequēs sigfiat hypothetice copulative: z h supposito ḡ conclusio sit a. vl' conuertibilis cū a. ¶ Ad scām dr. ꝙ assignatū non ē ꝑdictoriū a. sz illud non sor. non ptrāsibit pontes signifícās diuisiue modo opposito ad a. sicut sepissime ē recitatū. ¶ Jaz arguo contra totiz fundamētū insolubiliū. ꝓbādo ꝙ non q̄libz insolubile ꝓz q̄d significat copulative modo dicto: q: tūc q̄libet insolubile foret impossibile simplr. consequēs falsuz: q: insolubile ē concedēdū in casu: vt patuit: z nullū ipossibile simplr ē concedēdū infra tps obligationis. ergo ⁊c. Et ꝙ illud sequat ꝓbat. Jaz q̄libet tale insolubile significat copulative impossibile simpliciter: z hoc ꝑcise z ꝑncipalr. ḡ q̄libet insolubile ꝓm q̄d ē impossibile simpliciter. consequentia tz: z aīs ꝓbat. sumendo hoc insolubile hoc est falsuz. significat enīz ꝙ hoc ē falsum:

Argui 1°.

Ad ꝑ^m.

Ad 2^m.

Cōtra 1^m ꝑ^m

Cōtra 2^m

Cōtra 3^m

Ad 1^m.

Cōtra rīsionē ad 1^m.

Argui 1°.

Ad ꝑ^m.

Ad 2^m.

ꝛ qđ hoc eſt verꝫ: ſed qđ hoc ſit falſum: ꝛ qđ hoc ſit verꝫ eſt impoſſe ſimpliciter. ḡ ꝛc. Hoc argumẽtuꝫ eſt difficile valde: ſed tñ breuiter ſolueret nunqꝫ cõcederẽdo iſolubile: ſicut alꝫ nõ cõcedebã ipſum: ꝛ tunc dicebã qđ qõlibꝫ inſolubile eſt ꝓpoſitio impoſſ ſimplr: ꝛ ita non procederet argumẽtũ. Uerũtñ: qꝛ conceſſi inſolubile ꝓpoſitũ: ꝛ negaui ipſum eſſe verꝫ: non poſſem dicere bene rñdendo ipſuꝫ eſſe impoſſe ſimplr: ſed ſolũ poſſ. Et tunc ad argumẽtũ ſuuꝫ ſignificatũ pncipale ẽ poſſe. ergo inſolubile eſt ipoſſibile: non valet argm.

Notandum. ¶ Pro quo eſt notãdũ qđ inſolubile hꝫ duo ſignificata. Unum adequatũ ꝛ aliud pncipale. Adequatũ ſignificatũ eſt ſignificatũ ea thegoricũ ſiſ dicto inſolubilis. vnde ſignificatũ adequatũ iſtius. ſor. dicit falſuꝫ. ẽ ſ. tuꝫ. ſortem dicere falſum: vel qđ ſor. dicit falſum. Pncipale aũt ſignificatu ẽ ſignificatũ hypotheticũ. vt ſor. dicere falſuꝫ, ꝛ iſtã ꝓpõnẽ eſſe verã. Dico ergo qđ penes aliud attẽdit̃ politas iſolubilis: ꝛ penes aliud ſua falſitas: poſſibilitas náqꝫ attẽdit̃ penes politatẽꝫ ſignificati adeq̃tu. Et ipſi⁹ falſitas penes falſitatem ſignati pncipalis. Hec ḡ ẽ polis. oio ꝓpõ eſt falſa: qꝛ poſſe eſt oẽm ꝓpõnẽ eſſe falſam: ſed ipſa eſt falſa: qꝛ ſuũ ſignificatũ pncipale eſt falſuꝫ. ſ. oẽm ꝓpõnẽꝫ eſſe falſam: ꝛ iſtã eſſe verã. Tamen extra materiã inſolubiliũ penes idẽ attẽdit̃ politas veritas vꝫ falſitas ꝓpõnis: qꝛ penes ſignatũ adeq̃tũ. Notãdũ qđ nõ q̃cũqꝫ hic locutus ſuꝫ: ſeu in ceteris tractatib⁹ ea dixi ſm itẽtionẽ ꝓpriã: ſed partim etiã ſm intẽtionẽ aliorꝫ doctorꝫ: vt iuuenes incipientes faciliꝰ introducantur.

Manfre. Notãdũ 1ᵐ. **Pro materia** inſolubilis diſiũctiui. Aduerte ꝑ qđ fundm̃ ꝑ regule ẽ illud. qđ ſupius eſt deductũ diffuſe. cũ enim propõ diſiuncti ua que ponit̃ inſolubilis nõ poſſit concedi eſſe vera: vel rõne ſignificati qđ pncipaliꝫ facit diſiũctiuã eſſe inſolubilem. opꝫ alterã partẽ concedi eſſe talem: qđ rõne illius poſſit talis diſiũctiua eſſe vera. non enim pot inſolubile diſiũctiuũ (de quo admittit̃ caſus) eſſe falſum: qꝛ oporteret tũc quãlibet partẽ eſſe verã. ꝛ tũc ſequeret ꝯdictio rõne pncipalioris ptis: ꝛ vbi altera po ſit iſolubilis ꝑ ſe nõ ſeruaret: qđ dañ ẽ: ſi tñ eẽt alio mõ iſolubilis: nõ eẽt incõueniẽs ſ. certo caſu dicere qđ tale iſolubile ẽ admittẽdũ. Immo ĩ certo caſu nõ eẽt talis diſiũctiua iſolubilis merito appellãda. vt eẽt ſi talis po eẽt ipoſſ ꝓpter ſectionẽ. poſſet enim ꝓcedi tallo po eẽ vera ꝛ ꝓpter tota diſiunctiua: eẽt ſic ꝑcipe ſignando: ꝛ nullũ ſequit̃ incõueniens.

Notandũ 2ᵐ. ¶ Circa 2ᵃᵐ regulã aduerte qđ illa ẽ falſa õ vtute ſermonis. capta enim illa diſiũctiua. ſor. nõ loquit̃ vel illa diſiũctiua dicã a ſor. ẽ falſa: ponẽdo qđ ꝑcipe ſignificet ꝛc. eãꝫ nõ ẽ admittẽdus. admiſſo enim illo oporteret dicẽ diſiũctiuã eẽ verã rõne illi⁹ ꝑtis. ſor. nõ loquꝫ. ḡ nulla diſiũctiua dicã a ſor. ẽ falſa. Capit̃ enim ly dictũ, ꝓ eo qđ actu dicit. ſi ꝛo cõcedat talẽ partẽ eſſe veram. ſ. 2ᵃᵐ partẽ diſiunctiue pncipalis: ſequit̃ manifeſte ꝯdictio. vt ꝑz ꝑ caſum: ꝛ per ea q̃ dicta ſunt ſupius. nõ ergo admittẽda eſt talis diſiũctiua: ꝛ tñ illius altera pars eſt ꝓtingens. ḡ ꝛ regulã. ¶ Sile eſt iudiciũ de illa. Nulla ꝓpõ eſt: vel hec diſiunctiua nõ eſt vera: ipſamet demõſtrata. nõ enim pari rõne eſt admittenda. Pau. nõ Uene. diceret qđ regula eſt ſic limitranda. Inſolubile diſiunctiuũ cuius altera pars eſt cõtingens: ꝛ cuꝫ hoc eſt talis qđ eſt cõpoſſe alteri ꝑtiponẽdo ꝛc. admittẽdũ eſt. hoc aũt nõ eſt diſiunctũ taliter vt ſatis ꝑz. nam illa. ſor. nõ loquꝫ: nõ ſtat cũ alia parte nõ etiã illa. nulla ꝓpõ eſt: ſtat cũ altera parte: vt eſt manifeſtũ. ¶ Notãter etiã dõ in regula qđ tale eſt inſolubile apparẽs: eo qđ cũ ponat̃ id ſignificare ꝑcipe: nõ ſequit̃ ꝯdictio: qđ opꝫ ſm verꝫ fundamẽtũ in illa mã vt dictuꝫ eſt in pncipio tractatus: ly hoc negaret Pau. vt patuit ĩ 2ᵃ regula de inſolubili copulatiuo: negꝫ dico ego qđ non ſit verꝫ inſolubile: eo qđ oporteat ꝓcedere illud eſſe verꝫ. Non enim habeo pro inconuenienti qđ aliqđ inſolubile ſit cõcedẽdũ eſſe verꝫ: vt patuit ſupius. Immo de quolibet inſolubili ſignificãte diſiũctiue. ¶ Nota qđ qñ admittit̃ caſus opꝫ ita dicere vt declaraui in ꝓcedentib⁹. ¶ Notandũ 3ᵐ. Nota etiã pro expoſito qđ vbi ponat̃ in caſu ꝛc eſſe: tunc talis diſiunctiua fieret inſolubilis ſimplr vt facile eſt deducere. ꝛ ſi nõ eſſet caſus admittẽdus. ¶ Pro argumẽto vltimo loco adducto Pau. Uene. cõtra totũ fundamẽtuꝫ inſolubiliũ. Aduerte qđ aliud eſt inſolubile cẽ ꝓcedẽdũ: ꝛ cõcedẽdũ illud eſſe falſuꝫ vel verꝫ ꝛc. vt eſt declarãũ in mã obligationũ: ꝛ ideo ꝓpter impoſitionẽ factã non eſt variãda rñſio quo ad concedere vel negare: vt ſi ex caſu ſequat̃ tali iſolubile: ideo de facto ipſum eſt cõcedẽduꝫ: nõ tñ ꝓcedendũ eſt illud eſſe verꝫ maxime ſic ſignificans copulatiue: qꝛ per caſuꝫ opꝫ dicere illud ſignificare aliqđ ſignatũ qđ nõ ꝓtẽdunt termini: ꝛ ió ꝓpter impoſitionẽ factã implicite nõ eſt inconueniens variare rñſionẽ quo ad concedere vel negare eſſe verꝫ vel falſum: ly per eandẽ nõ variet̃ quo ad ꝓcedere vel negare ab⁹: ꝛ ideo cũ admittatur iſolubile ſm qđ (qꝛ in caſu illius ĩcludit̃ noua ipoſitio que nõ variat̃ concedere vel negare) ideo adhuc tale inſolubile ſigno copulatiue remanet cõcedẽdum: ly nõ concedendũ eſſe verꝫ. Et ille eſt ſicut ſi imponeretur illa: deus eſt: ſignificare bouem eſſe alĩũ: adhuc de facto illa eſſet cõcedenda: ꝛ propõita cõcederetur. ly nõ eſſet cõcedẽda eſſe vera vel neceſſaria ꝛc. ¶ Notandũ 4ᵐ. Eſt inſuper aduertẽdũ qđ in materia illa eſt tenẽdum pro fundamento qđ nunqꝫ inſolubile ſm qđ debeat cõcedi eſſe verũ vel falſum rõne alicuius ſignati qđ imponitur vel dr cõſequẽter ſignificare per talẽ propoſitionẽ. hoc autẽ declarat facillime in iſto exẽplo. hoc ẽ falſuꝫ. ipſa demõſtrata que ponatur ſignificare: ſicut terminꝰ ꝓtendunt nõ ponẽdo, ꝑcipe: nam non poteſt dici qđ ſit falſa propter ſuũ pncipale ſignificatũ: qꝛ cuꝫ illud ſit ipſamet eſſe falſam: ſequit̃ qđ nõ eẽt falſa. non ẽt pot poni eẽ vera rõne eiuſdẽ ſignati: qꝛ cum illud ſit ipſamet eẽ falſuꝫ: vt ſupra: ſequeret qđ eſſet falſa: ꝛ quocũqꝫ bi ꝯdictio: qđ dicit̃ de illa: ita de quacũqꝫ inſolubili alia ꝛc. ¶ Ulteriꝰ. Notandũ 5ᵐ. eſt aduertẽdum qđ inſolubile ſm qđ ſm vocẽ eſt categoricum: ꝛ virtualiter hypotheticũ. hypothetice enim ſignificat vt cõcedit̃ ideo quo ad terminos ipſos vi categoricũ. quo ꝛo ad ſignificatũ eſt hypotheticũ ꝛc.

¶ Explicium annotationes eximij artiũ ꝛ medicine doctoris. D. magri Mãfredi de mediciis ſup logicã paruã Pauli Ue. vbi nulla addituntur ex Tilbero Strodo ꝛ Pe. Man. valdeyllia: q̃ oia fuerũt diligẽter recognita.

¶ Incipit septimus tractatus qui est de obiectionibus contra primum tractatum.

¶ Caput primum septimi tracta. cōtinēs obiectiones contra dicta in capitulo tertio.

Contra diffinē ppōnis. Argui 1°.

IT sūmularū notitia ad memoriā reducat ponēde sunt q̄daz obiectiōes ꝫ q̄sdā regl'as vl' diffinitiones qb⁹ solutis relucētia hēat. ¶ Prio nāq; arg' ꝫ diffinitionē ppōnis qua dicebat. Propō ē oro idicatiua vex vl' falsuz signians ꝫ quā diffōnē sic arg'. Nec oro. anichris esset alb⁹: ē ppō: tñ nō ē oro idicatiua. g̃ diffō ꝓ ppōnis nō ē sufficiēs. ꝓfitia tz cū maiori. z maiorē ꝓbo. Nā qōlibet añs alicui⁹ ꝓditiōalis est ppō: ſz antechris cēt alb⁹. ē añs alic⁹ ꝓditionalis. g̃ est ppō. ps ꝓfitia: qr est syll's in tertio prime figure. Et maior etiā ꝑ: qr cōditionalis est illa in qua cōiūgunt plēs ppōnes categorice mediāte nota ꝓditionis: z minor ē ꝓbo: qm añs huius cōditionalis. si antechris cēt alb⁹: antechris cēt colorat⁹. ē illa oro. antechris cēt alb⁹. ¶ Rndet ꝓcedēdo diffōnē ppōnis: z nego q̄ ista oro. anichris cēt alb⁹. sit ppō. z tūc ad arg^m: nego istā maiorem. oē añs alicui⁹ ꝓditionalis ē propō. Et qm̄ h̄ probat per diffōnē ꝓditionalis: vōo q̄ ꝓditionalis ē illa in q̄ ꝓiūgunt plēs categorice z c̄. Dicit q̄ ista diffō ē falsa de virtute sermonis: ſz itelligit sic. Cōditionalis ē illa i q̄ ꝓiūgunt plēs categorice aut plēs oīones se hñtes p modū categorice: ſz iā i proposito non ꝓiūgūt plēs categorice i ista ꝓditionali: ſz plēs oīones se hñtes p modū categorice. Unde ista oro. antechris esset alb⁹. non ē categorica: ſz se hz p modū categorice: qr hz suas ptes p modū subti ꝓdicati z copule. ¶ Scōo arg' ꝫ regulā propōnis vlis: q̄ vī q̄ propō vlis ē illa i q̄ subjicit termin⁹ cōis signo vli ōterminat⁹. Nā ista propositio. nō qlibz homo currit: non ē propositio vlis: z tñ i ea subjicit termin⁹ cōis signo vli ōterminat⁹. g̃ regla falsa. ꝓfitia tz. z prīa ps añtis probat: qm̄ ista. non qlibz homo currit. equalet isti i figura. aliqs hō non currit: qr negatio ꝓposita facit eqpollē suo ꝫdictorio: ſz aliqs hō non currit. non est propositio vlis. g̃ nec illa. non qlibz hō currit. Scōa ps añtis probat. Nā oē adiectiuū alicui⁹ substātiui ē ōtermiatio ei⁹: ſz ly qlibz est adiectiuū isti⁹ termi hō. g̃ ē ōtermiatio ei⁹: z p ꝓfis ly hō ōtermiat sig vli: qō erat probādū. ¶ Rndet q̄ arg^m verbalr ꝓcudit: ſz non

Contra diffōnē ppōnis ꝑticularis. Argui 3°.

Ad 3^m

Contra diffōnem ppōnis indefinite. Argui 4°.

Ad 4^m

Contra diffōnē ppōnis singularis. Argui 5°.

Ad 5^m

contra intellectū regule q̄ ē iste. Propositio vlis ē illa i q̄ subjicit t̄min⁹ cōis sig̃ vli distributiue mobilr ōterminat⁹: ſz iā in proposito subm propōnis assignate ōtermiat signo vli non distributiue: ſz soluz adiectiue: z ita arg^m non procedit. ¶ Tertio arg' ꝫ regulā propositionis ꝑticularis q̄ vī. Propō ꝑticularis ē illa i q̄ subjicit t̄min⁹ cōis sig̃ ꝑticulari ōterminat⁹. Nā illi. non aliqs hō non currit: non est propō ꝑticularis: z tñ i ea subjicit t̄min⁹ cōis signo ꝑticulari ōtermiat⁹. g̃ regla falsa. ꝓfitia tz cū maiori: qr equalet isti i figura. qlibz hō currit: q̄ non ē ꝑticularis. minor probat. Nā oē adiectiuū alicui⁹ substātiui ē ōtermiatio eiusdē: ſz ly aliqd ē adiectiuū illi⁹ t̄mi hō. g̃ ē ōterminatio ipsi⁹. g̃ ly hō ōtermiat sig ꝑticulari: qō erat probādū. ¶ Dī q̄ non arg' ꝫ itellz regle: qr regla sic itellr. Propō ꝑticularis ē illa i q̄ subjicit termin⁹ cōis solo signo ꝑticulari ōtermiat⁹: ſz iā i proposito subjicit termin⁹ cōis ōtermiat⁹ signo ꝑticulari adiectiue: z etiaz negatione distributiue: z p ꝓfis non ōtermiat solo signo ꝑticulari. ¶ Quarto arg' ꝫ regulaz propositionis idefinite q̄ erat talis. Propō idefinita ē illa i q̄ subjicit termi nus cōis sine signo. Bono enīz q̄. a. sit ꝑiacēs illi⁹ vlis. ois hō currit. vz. hō currit. Et arguo sic. a. ē propositio idefinita: z tñ i ea subjicit termin⁹ cōis mediāte signo. g̃ regla falsa. ꝓfitia tz cū maiori: z miorē probo. Nā idē est subm. a. z sue vlis: ſz subm vlis. a. subjicit mediāte signo. g̃ subz. a. subjicit mediāte signo: qō erat probādū. ¶ Dī q̄ non arg' ꝫ itellm regle: q̄ sic itelligit. Propositio idefinita est illa i q̄ subjicit termin⁹ cōis sine signo qō sit aliqd illi⁹: mō ad propositū: ſz subm. a. subjiciat mediāte signo: non tñ mediāte signo existēte aliqd illius. a. qm̄ signū vle non ē ps sue ꝑiacētis: ſz propositionis vlis: cuius ꝑiacēs est ps. ¶ Quinto arg' ꝫ regulā propositionis singularis: q̄ erat illa. Propositio singularis est illa in q̄ subjicit termin⁹ discret⁹ vel termin⁹ cōis cū pronoie demōstrativo. Contra arg' sic. Ista propositio. oēs isti currūt: non ē propositio singlaris: z tamē i ea subjicit termin⁹ discret⁹. g̃ z c̄. Psequētia tz cū maiori: qr frustra adderet signū vle. z minor ps. Nā oē pronomē demōstratiuū ē termin⁹ discret⁹: sed subm propōnis assignate ē pronomē demōstratiuū. g̃ ē termin⁹ discretus. ¶ Rndet q̄ qlibet istaz. oēs isti currūt. vterqz istoz mouet: ē propō vlis: z nego q̄ ibi subjiciat ter/

minus discretus. Et tūc ad arg^m. oē ꝓnomē demōstratiuū ē termin⁹ discretus. vel ē singularis numeri: sed nō ꝑticularis. Vñ terminus discretū voco illū q nō ꝑt fil' cōpetere nisi vni vt iste/ista/istud: hic/hec/hoc: ⁊ terminū cōes voco illus q fil' pōt cōpetere plib⁹. vt ly hō: ly aial: ⁊ ꝓnoia demōstratiua ꝑticularis numeri. vs. isti/istoꝝ: ⁊ hȳ. ¶ Sexto argī ꝫ regulas affirmatiue ⁊ negatiue ꝓpositionus q̄ fuerūt iste. Propō affirmatiua ē illa in q̄ verbū ꝓncipale affirmat. ⁊ ꝓpō negatiua est illa in q̄ ꝟbū ꝓncipale negat. Vñ ꝑiacens ist⁹ vlis negatiue. nullus hō currit est affirmatiua: ⁊ tñ in ea ꝟbū ꝓncipale negat. ḡ regula falsa. ꝓbatꝫ cū maiori: qm̄ hec. hō currit. ⁊ q̄libet sibi cōsilis est affirmatiua. ⁊ minorē ꝑbo. Nam idez est verbū vtriusq; s. vlis negatiue ⁊ sue ꝑiacentis: sed verbū ꝓncipale vlis negatiue negat. ergo ꝟbū ꝓncipale ꝑiacētis negat. ¶ Dicit q̄ argm̄ ꝓcedit ꝟbaliter ꝓtra regulā: sz nō ꝙ intellectū eius. Intelligit nāq; sic regula ꝓpositionis negatiue. ¶ Propō negatiua est illa in qua ꝟbū ꝓncipale negat ꝑ negationē existētē aliqd illi⁹. mō ꝫ illi⁹ ꝑiacētis verbū ꝓncipale neget: mō tñ ꝑ negōnē existē aliqd illius: q; illa negatio. nullus nō ē ꝑs illi⁹ hō currit: sed illius nullus homo currit. quare ⁊c.

¶ Caput 2^m septimi tractat⁹ ꝓtinēs obiectiones ꝓtra regulas sectūde partis quarti capli.

Ad mā oppositaꝝ seu ꝓpōnū existētiū in figura ponebant aliq̄ regule. Quarus ꝓma erat ista. Duo ꝫ nō ꝓfit fil' ēē vera. ¶ Cōtra quā regulā argf sic. Ista sunt simul vera. q̄libet hō aial est. ⁊ q̄libet hō aial non ē: ⁊ hec sunt duo ꝓtraria. ḡ duo ꝓtraria sunt fil' vera. ꝫ ꝓfitia. ⁊ ꝓbatꝫ ꝓma ꝑs antis. Vñ illa est vera. q̄libet hō aial est. vt ꝑz ꝑ suas exponētes. Et q; altera sit vera ꝓbatꝫ. Iste hō aial non est: ⁊ iste hō aial non ē: ⁊ sic de singul'. ⁊ isti sūt oēs hoies masculi. ḡ q̄libz hō aial non ē. ꝫ ꝓfitia a singularibus sufficiēter enumeratis ad suā vlez: ⁊ q̄libet singularis antis ꝓbatꝫ isto mō. iste hō asinus non ē: ⁊ ois asin⁹ ē aial. ḡ iste hō aial non ē. ꝫ ꝓfitia ab iferiori ad suū supius negōne postposita: ⁊ cuz debito medio. Sed ſcda pars antis ꝓbatꝫ. Vñ vlis affirmatiua ⁊ vlis negatiua de ꝓsilib⁹ subiectis ⁊ ꝑdicatis supponētibus ꝑcise ꝓ eodē vel ꝓ eisdē sunt cōtrarie in figura: sed iste due vles assignate sunt hȳ. ḡ sunt contrarie. ꝫ ꝓfitia cū minori. ⁊ maiori est regula posita ibidē. ¶ Rideꝫ breuiter q; quelibet illaꝝ ē vera: sz non sunt contrarie. Et tūc ad regulā dico q; opz addere i regula q; terminus cōis non distribuit⁹ i vna distribuaꝫ in reliq̄: sz iā in ꝓposito in vtraq; istaꝝ ly aial/stat ꝓfuse tm̄: ideo ista sunt ꝓtraria. q̄libet hō aial ē: ⁊ q̄libet hō nullū aial est. quaꝝ ſcda ē falsa. Silr ista sunt ꝓtraria. q̄libz hō aial non ē: ⁊ q̄libet hō oē aial est. quarus ſcda ē falsa. Silr est dām in obliqs casibus q; illa non sunt ꝙtria. Cuiuslibet hois asinus currit: ⁊ cuiuslibet hominis asinus nō currit. Ponēdo regulā cōem q; qñ obliquus ꝑcedit rectū: obliquus ē sublm ⁊ rectus se ꝫa ptes ꝑdicati: vt in ꝓposito: sed quādo rectus ꝑcedit obliquū qui ē determinatio recti vteraz illoꝝ ponit in subto: vt ois asinus hois currit: ꝓtie q; vlis ē hec contraria cuiuslibet hois. nullus asin⁹ currit: ſcdē ē ista. cuiuslibet hominis ois asinus currit. ¶ Scda regla erat ista. Duo ꝙdictoria non ꝓfit ēē fil' ꝟa neq; fil' falsa. ¶ Contra quā regulā argf sic. Illa sūt simul vera. q̄libet hō aial est: ⁊ aliqs hō aial non ē: hec sunt duo ꝙdictoria. ḡ duo ꝙdictoria sunt simul vera. tenet ꝓfitia cū minori: q; vlis affirmatiua ⁊ ꝑticularis negatiua de consilibus subtis ⁊ ꝑdicatis supponētibus ꝑcise ꝓ eodē vel ꝓ eisdē sunt ꝙdictoria in figura: sz ista sunt hȳ. ḡ ⁊c. maior ꝓbatꝫ. Nam q; illa sit vera. q̄libet hō aial est. ꝑz ꝑ suas exponētes: ⁊ scda ꝓbatꝫ. tu aial non es: ⁊ tu es aliqs homo. ḡ aliqs homo aial non ē. ꝫ consequētia ab iferiori ad suū supius negatione postposita: ⁊ cū debito medio. prima ꝑs antecedētis ꝓbatur. tu capra non es: ⁊ ois capra est aial. ḡ tu aial non es. ꝑz ꝓfitia ꝑ eādē regulā. ¶ Dicit q; q̄libet illaꝝ ē ꝟa: sz non sūt ꝙdictorie: ⁊ tūc argm̄ dico q; vltra ꝑdicta itelligit q; termin⁹ non distribuit⁹ i vna distribuatur in alia q̄liter non ē in ꝓposito: q; ly aial in vli/stat confuse tm̄: ⁊ in ꝑticulari determinate: ideo ꝙdictoriū istius. q̄libet hō aial est: ꝺz esse tale. aliqs homo nullus aial est. ⁊ istius. aliqs homo aial non est: ꝙdictoriū est: q̄libet homo oē aial ē: eodē modo ꝺr q; illa nō sunt ꝙdictoria. cuiuslibet hois asinus currit: ⁊ aliquius hois asinus non currit: sz prima ꝙdict isti. alicuius hois nullus asin⁹ currit: ⁊ scda isti. cuiuslibet hois ois asinus currit. ¶ Tertia regla erat ista. Duo subcontraria nō ꝓsunt esse fil' falsa: sz bene simul vera. ¶ Contra quā regulam argf sic. Illa sunt simul falsa. aliqs homo oē aial ē: ⁊ aliqs homo nullū

Cōtra regulas affirmatiue ⁊ negatiue ꝓpōnum. Argut 6°.

ꝫ° ad 6^m

Cōtra ꝓmaz regulam. Argut 1°.

ꝫ° ad 1^m

Cōtra scdaz regulam. Argut 2°.

Cōtra tertiaz regulam. Argut 3°.

ꝫ° ad ꝑ^m

aial est:7 hec sunt subcõtraria.ḡ duo subcontraria sunt simul falsa. Q3 aũt illa sint sit falsa. patet:q3 quocũqz hoie demſtato falsuz est dicere:q3 ipse oẽ aial est:aut ipse nulluz aial est: sed q3 iste sint subcõtrarie notũ est:q3 particularis affirmatiua:7 particularis negatiua de cõsilibus subiectis 7 ꝑdicatis supponẽtibus ꝓcise pro eodẽ vel pro eisdẽ sunt subcõtrarie in figura:ſz ille sunt hȝ.ḡ 7c. ¶ Rñdet q3 ille sunt sit falsi:ſz nõ sunt inuicẽ subcõtrarie. Et tunc ad argumẽtũ regle dr̃ q3 vltra illud qõ asserit itelligit q3 termin9 cõis distribuit ꝯtra nõ distribuat in alia:qñ nõ ẽ i ꝓposito:q3 ly aial/vtrobiqz stat distributiue: ideo ille sũt subcõtrarie.aliqs hõ oẽ aial ẽ:7 aliqs hõ aial nõ est.Et iste sit.aliqs hõ nullũ aial est:7 aliqs hõ aial ẽ.ita q3 semp ꝑdicatũ diffoꝛmiter supponat si in vna distributiue:in alia determinate:7 ecõuerso. de subiecto aũt nõ dr̃:q3 semp dȝ stare determinate.Jdẽ est iudicium de istis.alicui9 hois ois asin9 currit:7 alicui9 hois nullus asin9 currit:7 de istis alicui9 hominis asinus currit:7 alicuius hois asinus nõ currit.Vbi in ꝑmis ly asinus ꝓtinue distribuit:7 in alijs numq̃.Jõ sicut prime nõ sunt subcõtrarie nec ſcõe:ſz iste sunt subcõtrarie. alicui9 hois ois asinus currit:7 alicuius hois asinus currit.Jtẽ alicui9 hois asin9 currit:7 alicui9 hois nullus asin9 currit sũt subcõtrarie.

¶ Caput tertium continens obiectiones contra regulas quinti capituli.

Cõtra primã regulam. Argui 1o.

Quipollẽtiaꝝ pria regula erat ista. Negõ prepositã facit egpollere suo ȝdictorio. ¶ Cõtra quã regulã arguit sic.ista ꝓpõ.nõ aliq̃ hoie currẽte tu es asinus.ḡ nõ equalet isti.nullo hoie currẽte tu es asinus.ḡ regula falsa.ꝓfitia tz.7 añs ꝓbat.Vbi pria est ẽa:7 ſcõa est falsa.ḡ nulla illaꝝ alteri egpollet.ꝓfia tz.7 añs ꝓbat.Primo q3 ista sit ẽa.nõ aliquo hoie currẽte tu es asinus.ꝓz.q3 suũ ȝdictoriũ est falsuz.ſ.aliquo hoie currẽte tu es asinus.ꝓbat hoc.Vbi ista ꝓpõ hz tres cãs veritatis.ſ.q3 aliqs hõ currit tu es asinus:vũ aliqs hõ currit tu es asinus:7 si aliqs hõ currit tu es asinus:ſz q̃libꝫ istaꝝ est falsa:vt bñ pz.ḡ 7 ista.ſ.aliquo hoie currẽte tu es asinus. Scõo ꝓbat q3 illa sit falsa.ſ. nullo hoie currẽte tu es asinus:q3 q̃libet suaꝝ cãꝫ ẽ falsa.ſ.q3 nullus hõ currit tu es asinus:vũ nullus hõ currit tu es asinus:7 si nullus hõ currit tu es asinus. ¶ Jdeo rñdet.negãdo primã ꝓfitiã qua iferẽ q3 illa regla ẽ falsa:ſz deberet sic argui.nõ aliq̃ hoie currẽte tu nõ es asinus. nõ equalet isti.nullo hoie currẽte tu es asinus:7 ista ꝯdicũt.ſ.aliquo hoie currẽte tu es asinus 7 nullo hoie currẽte tu es asinus.ḡ regula falsa:7 tũc nego minorem:q3 sunt due ꝓpões affirmatiue,ꝓbãde p suas cãs veritatis.qñ nulla ẽ alicuius q̃ztitatis. ¶ Cõsilr nõ sequit. ille nõ equalent.nõ q̃libet hõ aial est:7 aliqs hõ aial nõ ẽ.ḡ regula falsa:q3 pria est falsa:7 ſcõa est vera:ſz opz addere in añte q3 illa ȝdicunt.q̃libet hõ aial est:7 aliqs hõ aial nõ est: qõ negat vt in altero capto patuit. ¶ Scõa regula fuit ista. Negatio postposita facit egpollere suo ȝdicto. ¶ Cõtra argt sic. Jsta ꝓfitia nõ valet.q̃libet hõ oẽ aial nõ est.ḡ nullus hõ aial est:7 tñ argt p regulã.ḡ regula falsa.ꝓfitia tz cũ minori:q3 argt negõne postposita.7 maior ẽ ꝓbo.añs est vex:7 ꝓfis falsuz.ḡ ꝓfia nõ valet.Q3 añs sit vex pz.sed q3 ꝓfis sit falsum ꝓbat:q3 suũ ꝓtradictoriũ est vex.ſ. aliqs hõ aial ẽ. ¶ Rñdet negãdo q3 arguat p regl'az: 7 tunc ad ꝓbationẽ ibi argt negatiõe postposita.ḡ p regulã argm nõ valet:sed opz addere in añte q3 illa sunt ꝓtraria.q̃libet hõ oẽ aial ẽ: 7 nullus hõ aial est: qõ ẽ falsum:q3 ꝑdicatuz vtrobiqz distribuit. Vbi ḡ q3 illa sũt ꝓtraria. q̃libet hõ aial ẽ:7 nullus hõ aial est. Non tñ negatio postposita ꝑdicato faciet primã cuz illa negõne egpollere ſcõe:ſz opz negationes postponi subto 7 preponi ꝑdicato dicẽdo.q3 libet hõ nullũ aial ẽ.ḡ nullus hõ aial est. Jtẽ si negatio postponeret signo 7 nõ subto non argt p regulã dicẽdo.nullus nõ hõ ẽ grãmaticus.ḡ quilibet hõ ẽ grãmaticus:q3 ꝓfis est falsuz:vt pz.7 añs ẽ verũ:q3 suũ ꝓtradictoriũ est falsum.ſ.aliqs nõ hõ ẽ grãmaticus.opz ḡ negationes negatiue teneri 7 postponi subo dicẽdo.nullus hõ non ẽ grãmaticus.ḡ q̃libꝫ hõ ẽ grãmaticus nũc.ꝓfitia ẽ bona.7 añs sal suz sicut 7 ꝓfis. ¶ Tertia regula erat ista.negatio ꝓposita 7 postposita facit egpollere suo subalterno. ¶ Contra argt sic. Jlla ꝓfia non valet.non q̃libet chimera ẽ nõ hõ.ḡ aliq̃ chimera ẽ homo.7 tñ argt per regulã.ḡ regula falsa.ꝓfitia tz cũ minori:q3 argt negatione ꝓposita 7 postposita.7 maior ꝓbat. Vbi añs ẽ verũ.7 ꝓfis falsuz.ḡ ꝓfitia non valet.Q3 ꝓfis sit falsuz manifestũ ẽ:sed q3 añs sit vex ꝓbat: q3 suũ ꝓtradictoriũ ẽ falsuz.ſ.q3 q̃libet chimera ẽ non homo:q3 ex illa sequit. q3 q̃libet chimera est a tertio adiacẽte ad ſcõm adiacẽs:7 ꝓfis est falsum.ḡ 7 añs. ¶ Dicit q3 illa ꝓfia

Contra secundam regulã. Argui 2o.

Rñdet negãdo q3 arguat p regl'az: 7 tunc ad ꝓbationẽ ibi argt negatiõe postposita.ḡ p regulã argm nõ valet:sed opz addere in añte q3 illa sunt ꝓtraria.q̃libet hõ oẽ aial ẽ: 7 nullus hõ aial est: qõ ẽ falsum:q3 ꝑdicatuz vtrobiqz distribuit. Vbi ḡ q3 illa sũt ꝓtraria. q̃libet hõ aial ẽ:7 nullus hõ aial est. Non tñ negatio postposita ꝑdicato faciet primã cuz illa negõne egpollere ſcõe:ſz opz negationes postponi subto 7 preponi ꝑdicato dicẽdo.q3 libet hõ nullũ aial ẽ.ḡ nullus hõ aial est. Jtẽ si negatio postponeret signo 7 nõ subto non argt p regulã dicẽdo.nullus nõ hõ ẽ grãmaticus.ḡ quilibet hõ ẽ grãmaticus:q3 ꝓfis est falsuz:vt pz.7 añs ẽ verũ:q3 suũ ꝓtradictoriũ est falsum.ſ.aliqs nõ hõ ẽ grãmaticus.opz ḡ negationes negatiue teneri 7 postponi subo dicẽdo.nullus hõ non ẽ grãmaticus.ḡ q̃libꝫ hõ ẽ grãmaticus nũc.ꝓfitia ẽ bona.7 añs sal suz sicut 7 ꝓfis. ¶ Tertia regula erat ista.negatio ꝓposita 7 postposita facit egpollere suo subalterno. ¶ Contra argt sic. Jlla ꝓfia non valet.non q̃libet chimera ẽ nõ hõ.ḡ aliq̃ chimera ẽ homo.7 tñ argt per regulã.ḡ regula falsa.ꝓfitia tz cũ minori:q3 argt negatione ꝓposita 7 postposita.7 maior ꝓbat. Vbi añs ẽ verũ.7 ꝓfis falsuz.ḡ ꝓfitia non valet.Q3 ꝓfis sit falsuz manifestũ ẽ:sed q3 añs sit vex ꝓbat: q3 suũ ꝓtradictoriũ ẽ falsuz.ſ.q3 q̃libet chimera ẽ non homo:q3 ex illa sequit. q3 q̃libet chimera est a tertio adiacẽte ad ſcõm adiacẽs:7 ꝓfis est falsum.ḡ 7 añs. ¶ Dicit q3 illa ꝓfia

Rñdet ad 2m Sidicitur tertio q3 christ9 ex plurib9 tacetur ipse respondens ꝓpter hoc:q3 vel posset ꝓbari ꝓpositio tacendo in exemplari. ꝓbatũ ẽ ſqñ. ſqñ dr̃ tp̃ tõc capũ ꝓcedẽtis ꝓpõ. ꝓbat illaz ẽ verã. qz bõ aial nõ est: tnõ bõ. qz bõ oẽ animal nõ ẽ. Sz q3 nõ ꝓpõ. nõ erit ad ꝓpõm. vt pz intelligenti.illaz correxit vt iacet. cuz cuiz exẽplar antiquũ ꝓpõ. nõ videns:nõ in hoc locor ei obuiũ illi opportunũ fuit vt tacẽdo sic ꝓpõ. Cõtra tertiã regulam. Argui 3o. Rñdet ad 3m

nō valet. nō ꝙlibet chimera ē nō hō. ꝯ aliqua chimera ē hō ſm q. ꝑbat arg^m nec argt ꝑ regulā: ꝛ cū dr ꝙ argt negatiōe ꝓpoſita ꝛ poſt poſita. ꝯ argt ꝑ regulā. nego ꝓtia: q: nō aſſerit regula ꝙ ꝙlibet cerūq; ꝓponat ꝛ poſtponat negatio faciat eq̄pollere ſuo ſubalterno: ſed eq; ꝙ ꝓponat toti. ꝓponi ꝛ poſtponatur imediate ſubto: ita q. ꝑcedat verbū principale ꝙliter nō ſit ꝓpoſito: q: negatio ſecūda poſtponit copule. ꝓptereā bene ſegtur. nō ꝙlibet chimera nō eſt homo. ꝯ aliqua chimera eſt hō. ꝓtia iā bona eſt: ſed añs eſt falſa: q: ſuū ꝓdictoꝝ eſt verū. ſ. ꝙlibet chimera nō eſt hō: q: nulla chimera eſt homo. quare ⁊c.

¶ Caput quartū ſeptimi tractat⁹ ꝓtinēs obiectiones cōtra diffinitiones ſexti capituli.

Lōtra diffinitiōē ꝑuerſitē. ſimplicit⁹. Argult ꝑ^m.

Capitulū ꝑuerſionū tres ꝓtinet diffinitiones. Quaꝝ ꝓria eſt iſta. Cōuerſio ſimplex eſt trāſpoſitio ſubti in ꝑdicatū: ꝛ ecōuerſo manēte eadē ꝙlitate ꝛ ꝗtitate. ¶ Lōtra argt ſic. Aliq̄ ꝓpo ꝑuertit ſimpli: ꝛ tñ mutat quantitas. ꝯ diffinitio falſa. ꝓtia tz. ꝛ añs ꝑbat. Vaꝝ hec ꝓpoſitio ſor. eſt aial. ꝑuertit ſimpli in iſtam: aliq̄ aial eſt ſor. q: hec ꝑuerſio nō eſt accidens cū omnia ſit vlis nec ꝓtrapoſitione ꝓparentiā termini infiniti: ꝯ eſt ꝑuerſio ſimplex: ꝛ tñ mutat quātitas: qm ꝑuerſa eſt ſingularis: ꝛ ꝑuertens eſt particularis. Eadē ꝛ diffcultas pōt fieri ꝑuertēdo iſtam. hō eſt aial. in iſtā. aliq̄ aial eſt hō. q̄rū prima eſt indefinita ꝛ altera eſt particularis. ꝯ mutat quātitas: ꝛ tñ eſt ꝑuerſio ſimplex: q: nō videt ꝙ accidēs: nec ꝓ ꝑpōnē. ¶ Jō rideꝝ ꝙ argumētū ꝑcedit verbaliꝝ ꝓtra diffinitionē ꝛ nō cōtra ſanū intellm regule. dicaꝝ ꝙ quelibet illaꝝ ꝑuerſionū eſt ſimplex: ꝛ cū dr ꝙ ibi mutat quātitas dr ꝙ ver. eſt ſm cōez modū ſumēdi quātitatē: ſed nō ſm modū ſumēdi regule: eo ꝙ capit ibi quātitatē ꝓ ꝓ ſuppōne: vt ita gloſet diffinitio. conuerſio ſimplex eſt tranſpoſitio ſubiecti in ꝑdicatū: ꝛ ecōuerſo manēte eadē quātitate. i. ſuppōne: ita ꝙ ſi ꝑuerſa aliquis terminꝰ ſupponeret vt diſtributiue determinate vl diſcrete eodē mō in ꝑuertēte ſupponit. Et ſi dr ꝙ exēpla q̄ ibi aſſignāt ſonāt ꝙ quātitas ſumaꝝ ꝙ vli indefinita vel ſingulari dr ſm ꝙ ait. Ariſto. primo ꝓ ꝛ. Exēpla ponimus non vt ita ſit: ſed vt ſentiant addūcētes. ¶ Scōa diffinitio fuit iſta. Conuerſio pacidens eſt trāſpoſitio ſubti in ꝑdicatū: ꝛ ecōuerſo manente eadē ꝗtate: ꝛ mutata quātitate. ¶ Lōtra arguit ſic. Iſta ꝑuerſio ē ꝑ accidens. Omnis hō eſt riſibilis. ꝯ oē riſibile eſt hō: ꝛ tñ nō mutaꝝ quātitas. ꝯ diffinitio inſufficiens. tz. ꝓtia cū minoꝝ: q: ꝙlibet iſtaꝝ eſt vlis: ꝛ maio: ꝑbat. Nā iſta eſt conuerſio: q: ſit de ſubto ꝑdicatū: ꝛ ecōuerſo ꝛ nō eſt conuerſio ſimplex: q: vlis affirmatiua nō cōuertitur ſimpli: nec ꝑ ꝓtrapoſitionē. ꝑpter carentiā terminoꝝ infinitoꝝ. ꝯ eſt cōuerſio ꝑ accidēs. ¶ Rideꝝ ꝙ ꝑuerſio ꝑdicta eſt ꝑ accidēs. Et cū dr ꝙ nō mutaꝝ ꝗtitas nego ſumēdo quātitatē ꝓ ꝓ ſuppōne. vñ in ꝑuerſa ſupponit ly hō diſtributiue: ꝛ ly riſibilis. cōfuſe tm. In ꝑuertēte aūt ecōuerſo ly riſibile. diſtributiue: ꝛ ly hō. cōfuſe tm. Gloſeꝝ ꝯ ſic diffinitio. cōuerſio accidens eſt trāſpoſitio extremoꝝ manēte eadē qualitate: ꝛ mutata quātitate. i. ſuppōne. ¶ Ex iſta regla ſequit ꝓmo ꝙ illa eſt ꝑuerſio ꝑ accīs. hō eſt riſibilis. ꝯ oē riſibile eſt hō: q: eſt conuerſio nō ſimplex nec ꝑ ꝓtrapoſitionē. ergo ꝑ accidēs. ¶ Scōo ſequit ꝙ iſte ꝛ ſus. Feci ſimpli: ꝛ ⁊c. nō ponit rōnē veritatis: ꝯ magis rōne exēpli ex eo ꝙ nō ſolū vlis ꝗt ꝑuerti ꝑ accidēs: ꝓmo indefinita ꝛ particularis. ¶ Tertio ſegtur ꝙ ſicut in ꝑuerſione ꝑ accidēs cōuerſa eſt falſa: ꝛ cōuertēs vera: ita ſili ecōuerſo. ꝑbat. ꝛ facio duas ꝑuerſiones ꝑ accīs. prima eſt iſta. Omne aial eſt hō. ꝯ hō eſt aial. Scōa hō eſt aial: ꝯ oē aial eſt hō. ꝑs ꝙ in prima ꝑuerſa eſt falſa: ꝛ ꝑuertens ꝛa. ꝛ in ſcōa ꝑuerſa eſt ꝛa: ꝛ ꝑuertēs falſa. ¶ Tertia diſſo erat illa. Cōuerſio ꝑ ꝓtrapoſitionē ē tranſpoſitio ſubti in ꝑdicatū: ꝛ ecōuerſo manēte eadē ꝗtate ꝛ ꝗlitate: ꝛ mutatis terminis finitis in terminos infinitos. ¶ Lōtra argt ſic. Ipſa implicat cōtradictionē. ꝯ ipſa ē impoſ. tz. ꝓtia. ꝛ añs probat. Vaꝝ ſi in cōuerſa ſubm ꝛ ꝑdicatum ſunt termini infiniti ꝛ in cōuertēte ſubm ꝛ ꝑdicatum termini finiti: ſegtur ꝙ nulla ſit cōuerſio. ꝓtia tz. ꝙ terminꝰ infinitꝰ nō pōt ē ē terminus infinitꝰ nec ecōuerſo. ꝛ. ꝯ. oīs hō ē aial. hz ꝙ ſubto ly hō: ꝛ ꝑdicato ly aial: hz illa. oē nō aial ē nō hō: nō hz ꝙ ꝓ ſubto neq; ꝙ ꝑdicato aliq̄ illoꝝ termioꝝ nec ſibi ſimilis: ꝯ nulla eſt ꝑuerſio ſcōe cū ꝓma. ¶ Rideꝝ negādo ꝙ ꝑdicta diſſo iplicet ꝓtradictionē: ꝛ tūc ad arg^m negaꝝ ꝓtia: q: nō dr in diſſone ꝙ ſubs fiat ꝑdicatū: aut ecōuerſo: hz ꝙ fiat trāſpoſitio terminoꝝ vl extremoꝝ. Eñ pōt tranſponi ſubm in ꝑdicatū abſq; hoc ꝙ fiat ꝑdicatū: ꝛ ꝑdicatū poteſt trāſponi in ſubm abſq; hoc

Lōtra diffinitiōē cōuerſ. ꝙ accidens Argult ꝑ^m.

Rᵉ ad ꝑ^m

Lōtra diffinitiōē cōuer. per cōtrapoſitiō. Argult ꝑ^m.

Rᵉ ad ꝑ^m

q̄ fiat subm: vñ ad hoc q̄ subm trāsponatur in p̄dicatū sufficit q̄ fiat p̄dicatū. aut ps predicati mō debito ⁊ regulari: q̄lr sit in ꝓposito.

Contra

¶ Ex predictis sequit̄ q̄ nulla ꝙuersio ē vlr ꝓsia formalis p̄ter ꝙuersionē simplicē. probatur: q: nō conuersio per accīs: q: aliq̄s ꝙuertens est x̄a. ⁊ conuersa falsa. ⁊ econtrario vt ostēsum est. Nec ēt ꝙuersio p ꝓtrapositionē: q: aliq̄n cōuertēs est x̄a: ⁊ ꝙuersa falsa. ⁊ ecōuerso: qđ p̄batur sic. Illa est vera. chimera nō est aial. ⁊ sua conuertens est falsa. ſ. aliqđ nō aial. nō est nō chimera: q: suū cōtradictoriū est verū. ſ. oē nō aial est nō chimera: vt ps p exponētes. Silr ista ē falsa. omnis chimera ē aial: ⁊ tñ sua ꝙuertēs est x̄a. ſ. oē non aial est non chimera: vt ps p suas exponentes. ſ. aliqđ nō aial est non chimera: ⁊ nihil est non animal quin illud sit nō chimera: ergo omne non animal est non chimera. quare ⁊c̄.

¶ Cap. ſ̄ptinēs. oēs ꝺ̄ rl̄as capli septimi.

Contra regulas conditionalium. Argut̄ p̄o

Ad mā hypotheticarū iſerebantur. aliq̄ regule: quarus p̄ia erat ista. ¶ Ad veritatē cōditionalis affirmatiue requirit̄ q̄ contradictorius ꝓntis repugnet anti. ex qua inferebat̄ alia q̄ ad falsitatē eius requirit̄ ⁊ sufficit q̄ ꝓtradictorium ꝓntis stet cū ante. ¶ Contra quas regulas arguit̄ sic. Aliq̄ ē ꝺ̄itionalis x̄a affirmativa: cui⁹ ꝓtradictoriū ꝓntis stat cū ante. ergo regule falſe. ꝓntia tz. ⁊ anis p̄bat̄. cuiuscūq; cōditionalis affirmatiue anis est ver: ⁊ ꝓnis falsus. ꝺ̄dictoriū ꝓntis stat cū ante: ſz aliqua est cōditionalis affirmativa x̄a: cui⁹ antecedens est verum ⁊ cōſequēs falsus. ergo aliq̄ est cōditionalis affirmativa v̄a: cui⁹ cōtradictoriū ꝓntis stat cū ante. tz ꝓntia: q: ē syll'a in tertio prime figure. p̄bat̄ maior: q̄m si anis istius ꝺ̄itionalis ē ver: ⁊ ꝓnis falsus. tūc ꝺ̄dictoriū ꝓntis est verū: anis silr est verū: sed oia x̄a stant simul. ğ cuiuscūq; talis cōditionalis ꝺ̄dictoriū ꝓntis stabit cū ante: minor: ē ego p bo. Nā hec cōditionalis est affirmativa. nisi tu es aial tu nō es hō. ⁊ ps q̄ anis ē verū. ſ. tu es aial. ⁊ ꝓnis falsus. ſ. tu nō es hō. ¶ Rsir q̄ rel'e date de x̄itate ⁊ falsitate ꝺ̄itionalis respiciūt solūmō ꝺ̄itionalē denoiatā a ly si. ⁊ nō a ly nisi. Jō bñ p̄bat̄ q̄ aliq̄ ē ꝺ̄itionalis x̄a ⁊ affirmativa: cui⁹ ꝺ̄dictoriū ꝓntis stat cū antecedēte. ſ. cōditionalis denoiata a ly nisi. ſz de tali nō est mētio facta ibidē. sed de sola cōditionali denominata a ly si. ¶ Scōa regula erat ista. Ad veritatē copulatiue affirmatiue requirit̄ q̄ quelibet pars principalis sit x̄a. Ex qua inferebat̄ q̄ ad falsitatē eius sufficit vnā ptē ē falsā. ¶ Cōtra quas argt̄ sic. Aliqua est copulatiua affirmativa x̄a: cui⁹ vna pars principalis est falsa. ergo regula falsa. tz ꝓnia ⁊ anis p̄bat̄. Nam ista est copulatiua x̄a ⁊ affirmativa. ¶ Aliqđ aial ē: ⁊ situ es illud tu es asinus. ⁊ scōa pars principalis est falsa. ğ ⁊c̄. ꝓnia tz. p̄bat̄ p̄ia ps antecedētis ꝺ̄ aial est: ⁊ si tu es illud. tu es asinus: demōstrādo brunellū. ⁊ hoc est aliqđ aial. ğ aliqđ aial est: ⁊ si tu es illud: tu es asinus. ꝓntia p̄z. q: nō videtur alius modus p̄bādi illā copulatiuā z. scōa pars antecedētis ēt p̄bat̄. Nā ista ꝓpō. si tu es illud tu es asin⁹ nō vī assertiue significare aliu d q̄z qđ si tu es aial: tu es asinus: ſz hoc significatū est falsū: q: si tu es aial tu es asin⁹. ergo scōa ps principalis est falsa.

Ad p̄m

¶ Dī q̄ ista copulatiua est x̄a: ⁊ scōa ps ē x̄a sicut ⁊ prima: ⁊ nego q̄ significet mō dicto. ſ. q̄ si tu es aial: tu es asin⁹: q: tūc relatiuū staret cōfuse tm̄: ⁊ antecedēs determinate: cui⁹ oppositū dictū est in mā relatiuoꝝ. Dictū est ēt q̄ licitū est loco relatiui ponere antecedēs vbi seruet̄ eadē suppō. ſz ly aial in prima pte stat determinate: ⁊ positū loco relatui stat ꝓfuse tm̄: nō inepte assignat̄ significatū scōe partis dicēdo ipam significare: q̄ si tu es aial: tu es asin⁹. oz ğ cōuerti relatuū i suū anis stās determinate. ꝺ̄o scōaz ptē significare q̄ aliqđ aial si tu es: tu es asin⁹. ⁊ ꝟ est ver: ⁊ q: ꝟ si tu es: demōſando asinū tu es asin⁹: ⁊ hoc est aliqđ aial. ğ aliqđ aial si tu es: tu es asin⁹. tz ꝓnia resolubilis. ¶ Tertia regl'a erat ista. Ad possibilitatē copulatiue regrit̄ qualīs ptē eē possibilē ⁊ nullā alteri incōpossibilē: ex qua inferebat̄ q̄ ad ipolitatē ei⁹ regrit̄ ⁊ sufficit vnam ptē eē ipolem vel vnā alteri icōpolez.

Contra scōas regulas copulatiuarū. Argut̄ ꝟ°

¶ Cōtra quas regulas sic argt̄. Aliqua ē copulatiua affirmativa ipossibilis: cui⁹ quelibet pars est possibilis ⁊ nulla alteri repugnat. ğ ambe regule falſe. cōſequētia tenet: ⁊ antecedens p̄bat̄. Nā ista copulatiua est ipossibilis. ois hō currit. ⁊ tu es homo: ⁊ tu nō curris: q: ex duab⁹ primis partib⁹ ſegtur ꝺ̄dictoriū tertie in tertio prie figure: vt bene p̄z ituēti: ⁊ tñ quelibet eius ps est possibilis: vt p̄z. ⁊ p̄bat̄ q̄ quelz cuilibet est cōpossibilis. Nā iste due sunt cōpossibiles. ois hō currit. ⁊ tu es hō. ⁊ iste sunt cōpossibiles. tu es hō: ⁊ tu non curris: ac ēt iste tu non curris: ⁊ ois hō currit: ğ quelibet cuilibet ē polis. ¶ Jō dī q̄ iste due

regule date nō resp̄iciūt nisi copulatiuas; facta ex duab⁹ ꝓhib⁹: qualr nō est i ꝓpōsito: ga assignat copulatiua facta de trib⁹ ꝓhib⁹. Si ergo querit regula q̄ualis possibilitatis copulatiue. dr q̄ ad possibilitatē copulatiue regrit̄. q̄ q̄lz ps sit possibilis: z q̄ nulla alteri vel alijs sit icōpossibil: q̄lr nō ē i ꝓpōsito: q̄re ex huius copulatiue q̄lz ps cuilz sit cōpossibilis: nō tñ q̄nlibet. vñ ista. oēs hō currit. nō ē cō possibilis istis. tu es hō: z tu nō curris. silr ista tu nō curris: nō ē cōpossibilis istis. tu es hō: z oēs hō currit: q: ex illis duab⁹ singlarib⁹ sequit̄ ꝺictor⁹ vlis. Nā sequt̄. tu nō curris: z tu es hō: q̄ non oēs hō currit. ¶ Quarta regula erat ista. Ad nēcitatē copulatiue regrit̄ur qualz ptē ē nēcias ex qua iferebat̄ q̄ ad ꝓtingētia ipsius sufficit vna ptē ē ꝓtingēns: t̄ nulla alteri icōpossibiles. ¶ Cōtra ſcdam regulā. pcedit argumētū factū tā: ꝟ ꝑtra primā sic arguit̄. aliq̄ copulatiua est nēcia: cui⁹ vna pars est ꝓtingēs. g̃ regula falsa. ꝓña tz. z añs. pbat̄. Et capio ista copulatiuā. non nulus de⁹ ēz tu es hō: z ista ē nēcia: q: suū oppositū est ipole. v3. nullus de⁹ est z tu es hō: q: nō verī⁹ dat̄ ꝺictoriū q̄z ꝓponēdo negationē toti. q̄ aūt altera ps sit ꝓtingens p3 de ista. tu es hō. q̄ est ſcda ps eius. ¶ Rñdet̄ q̄ ista regula: sicut z q̄libet alia data: itelligitur de copulatiua affirmatiua z nō de negatiua ſm q̄ in primo capl̄o ē expressus. ¶ Quinta regula fuit ista. Ad veritatē disiunctiue affirmatiue sufficit vnā ptē ē nēcia: vel ptes iuicē ꝺici. Ex qua sequebat̄ q̄ ad ꝓtingētia ciuſlē regrit̄ qualz partē ē ꝓtingentē z nulli alteri repugnare. ¶ Cōtra istas regulas argr. Aliq̄ ē disiūctiua nēcia: cui⁹ q̄lz ps ē ꝓtingēs: z nulla alteri repugnat. g̃ ambe regule false. ꝓña tz: z añs. pbat̄. Mā ista disiūctiua est necessaria. antechristus nō est alb⁹ vl̄ antechr̄s ē colo: ratus: z tñ q̄lz ei⁹ ps ē cōtingens. z nulla alteri repugnat. g̃ z añs probat̄ ꝓto q̄libz pte. z ꝓto: q̄ ista sit necessaria. q: suus oppositū est ipossibile. v3. antechr̄s est alb⁹ z antechr̄s nō est colo: ratus. Scḃa ps ps. ſ. q̄ q̄lz eius ps sit cōtingēs. q: indifferenter pōt ee ꝟa z falsa: vt bene p3. Tertia ēt pars ps. q: nulla illaz pars tiuim alteri repugnat: quia possibile est q̄ antechr̄stus sit niger. quo posito hec fozent simul vera. antechr̄stus non est albus: z antechristus ē colo: rat⁹. g̃ nō adinuicē repugnāt. ¶ Respondetur q̄ diminute recitata est regula cōtingētie disiūctiue: sed oportet plus: addere: scilicet q̄ contradictoria partiū non

Si p: o copulatiua vera ē: q: ambe ptes principales sunt vere. Et tūc ad argumētū dr q̄ nō ē ad ꝓpositū. si ꝺo hēat p: o disiūctiua negat̄ ista: q: ambe ptes principales sūt falsē sicē ꝓbatū ē. Et cū dr vna ei⁹ ps ē ꝟa. ꝓcedo: nulla tñ ps principalis ē vera: de qua itelligit regula: z ꝓcedit. g̃ ꝓcedo q̄ aliq̄ disiūctiua ē falsa: z tñ vna ei⁹ ps est ꝟa: ß hoc nō est ꝺ regula: q: itelligit de principali qualr nō ē in argumēto assumpto. ¶ Sexta regla fuit ista. Ad possibilitatē disiūctiue sufficit vnā ptē ē pos sibilē. z ad ipossibilitatē ei⁹ regrit̄ qualz eius ptē ē ipolēm. ¶ Cōtra ambas regulas argr sic. Aliq̄ ē disiūctiua affirmatiua ipolis cui⁹ q̄libet ps principalis est polis. g̃ ambe regule false. ꝓña tz. z añs. pbat̄. Mā ꝓtingēter tu es vel tu nō es ē ipolis: suppōsito q̄ aduerbius determinet totū: z tñ q̄lz ei⁹ ps principalis est polis. g̃ z̄c. ꝓñia tenet. z ꝓria ps antecedentis. pbat̄: q: suū oppositū est nēcius. v3. non ꝓtingēter tu es vel tu nō es: nēcio tu es vel tu nō es: z ſcḃa pars ē ēt ps: q: q̄libet istar⁹ est polis tu es z tu nō es. ¶ Jō rñdet̄ q̄ regula itelligit̄ de disiūctiua affirmatiua hypothetice. pbāda z nō categozice: q̄liter nō est in ꝓposito: eo q̄ q̄libz istar. ꝓtingēter tu es vel tu nō es: nēcio rex sedet: vel nulls rex sedet. exponibil⁹ pbanl: sicut iste. ꝓtingēter tu es: nēcio de⁹ ē. ¶ Septima regla erat ista. Ad nēcitatē disiunctiue affirmatiue sufficit vnā ptē ē nēcias vel ptes iuicē ꝺici. Ex qua sequebat̄ q̄ ad ꝓtingētia ciuſlē regrit̄ qualz partē ē ꝓtingentē z nulli alteri repugnare. ¶ Cōtra istas regulas argr. Aliq̄ ē disiūctiua nēcia: cui⁹ q̄lz ps ē ꝓtingēs: z nulla alteri repugnat. g̃ ambe regule false. ꝓña tz: z añs. pbat̄. Mā ista disiūctiua est necessaria. antechristus nō est alb⁹ vl̄ antechr̄s ē colo: ratus: z tñ q̄lz ei⁹ ps ē cōtingens. z nulla alteri repugnat. g̃ z̄c añs probat̄ ꝓto q̄libz pte. z ꝓto: q̄ ista sit necessaria. q: suus oppositū est ipossibile. v3. antechr̄s est alb⁹ z antechr̄s nō est colo: ratus. Scḃa ps ps. ſ. q̄ q̄lz eius ps sit cōtingēs. q: indifferenter pōt ee ꝟa z falsa: vt bene p3. Tertia ēt pars ps. q: nulla illaz pars tiuim alteri repugnat: quia possibile est q̄ antechr̄stus sit niger. quo posito hec fozent simul vera. antechr̄stus non est albus: z antechristus ē colo: rat⁹. g̃ nō adinuicē repugnāt. ¶ Respondetur q̄ diminute recitata est regula cōtingētie disiūctiue: sed oportet plus: addere: scilicet q̄ contradictoria partiū non

Cōtra tertiā regl̄ā copulatiuarum. Argui⁹ 4°.

Rē ad 4m

Cōtra 5m ꝺo regulas disiūctiuar. Argui⁹ 5°

Rē ad 5m.

Cōtra ſcḃas regulas disiunctiuar. Argui⁹ 6°.

Rē ad 6m

Cōtra tertiā regulas disiunctiuar. Argui⁹ 7°.

Rē ad 7m

repugnāt. Hūc ad ꝓpositū. disiunctiua ꝓ-
lata est necessaria: ꝛ quelibet eꝝ pars est cō-
tingēs: ꝛ nulla alteri repugnat: sed oppolita
illarum partiū repugnant. vꝫ. antechꝫis est al
bus: antechꝫis nō est colorat⁹ quare nihil cō
tra regulā. ℭ Notādū ꝙ cōtra qualibet ista
rum regulaꝝ contētarū in mā hypothetica-
rū pōt argui ex assignatione hypothetice ne
gatiue vel ptis non principalis: vbi ergo ta-
les obiectiones ꝓcederēt dicat⁹ regulas hy
potheticaꝝ in negatiuis non tenere: neq; ēt
de partibus non principalibus. quare ꝛc.

Notādū

ℭ Caput sextū septimi tractatus continēs ob
iectiones contra dicta in capō octauo.

Alteria predicabiliū quasdā ꝓtinet
diffinitiones. Quarū prima ē ista.
Genus ē terminus vniuocus ꝑdi
cabilis in qd de plurib⁹ ꝑintib⁹ spe
cie: vt aial. ℭ Cōtra ista diffinitionē arguit
sic. ly corpus animatū, est genus: ꝛ tamē nō
est termin⁹ vniuocus. g̃ diffinitio ĩsufficiēs.
tz ꝓna cū maiori. ꝛ minorē ꝓbo. ná ois termi
nus vniuocus est terminus simplex: ꝫ ly cor
pus aiatū, nō ē termin⁹ simplex. g̃ nō est ter-
minus vniuocus. ℭ Dicit ꝙ ly corꝑ aiatū,
nō ē gen⁹: nec ly aial rōnale: qt̄ qōlibꝫ genus
vꝫ ē terminus simplex: ꝛ si allegarent ꝑdr
phyriū ponēte ĩllū terminū ꝓ genere vꝫ ꝙ
posuit nō ꝙ ita ē cētiꝫ gratia exēplificant qꝛ ca-
ruit termino simplici: loco g̃ illi⁹ termini cor
pus aiatū, vꝫ poni vn⁹ ĩsto: simplicioꝝ: viuēs
vel viuū mediāte iter ly aial, ꝛ ly corꝑ. vñ oē
aial est viuēs: ꝫ nō ecōuerſo: ſiſt oē viuēs est
corꝑ: ꝛ nō ecōuerſo: loquēdo de viuēte cō-
posito ex mā ꝛ foꝛa. ly aial rōnale. g̃ frustra
positū ꝑ ꝓto gñe: qꝛ est diffinitio hoꝝ: sed ꝛō
Porphyri⁹ posuit: qꝛ seqbat opionē Platō-
nis ponētis celū ē aial rōnale: cui⁹ opio ne-
gat ad ꝓns. ℭ Scōa diffō erat ista. Genus
g̃ialissimū est qđ cū fit genus nō pōt ē spēs.
ex qua ifꝛebat alia ꝙ gen⁹ subalternū ē illō
qđ cū fit genus pōt esse spēs. ℭ Contra istas
sic arguit ly subſtātia, ē genus g̃ialissimū: ꝛ
pōt ē spēs. g̃ diffinitio ĩsufficiēs. tz cōſequē-
tia cū maiori. ꝛ minorē ꝓbo. Prā ly subſtātia,
pōt conuerti cū illo termino hō. g̃ pōt ē spē
cies. ꝓtia tenet ans silr ꝑ nouā ꝓpositionē.
ℭ Rndet ꝙ argumētū ꝛ̄ vbalr ꝓcedit ꝛ non
cōtra ĩtellectū diffōnū. Prima nāqꝫ sic ĩtelli
git. Genus generalissimus est illud qđ cū fit
genus non potest ē species sic adequate sig-
nificādo. Hunc ad propositum ly subſtan-

Cōtra diffō. nē generis. Arguit ꝑ.

Rᵒ ad 1ᵐ

tia, potest ē spēs: sed non sic adequate signi
ficādo. s. subam. ℭ Tertia diffō principalis
fuit ista. Spēs ē termin⁹ vniuoc⁹ non supe
mus ꝑdicabilis in qd de plurib⁹. ℭ Contra
arguit sic. ly subſtātia, est terminus vniuoc⁹ non
supremus predicabilis in qd de pluribus:
ꝛ tñ nō ē species. ergo diffinitio ē ĩsufficiēs.
tz ꝓsequētia cū minori. ꝛ maiori. ꝓbat. Prā ꝙ
ly subſtātia, ꝑdicet de plurib⁹ in qd ps. ꝙ sit ter
minus nō supremus. ꝓbat. Prā aliqs termi
nus est supra eu⁊. ergo nō ē supremꝰ. ꝓna tz.
ꝛ ans. ꝓbat de isto termio ens: ꝛ ꝙ supra istū
terminū subſtātiā: qꝛ ois subſtātia ens: ꝛ nō ecōtra.
ℭ Rndet ꝙ quēadmodū ly subſtātia, est genus
g̃ialissimū: ita ē termin⁹ supremus. ꝛ cuꝫ dꝫ
ly ens, est supra eū. nego: qꝛ supiozitas ꝛ ife-
riozitas nō reperīt nisi in ꝑdicamēto: ꝛ ly
ens, nō est in ꝑdicamēto. g̃ non est supra nec
ista. Et cū dꝫ. ois subſtātia est ens: ꝛ nō econuer
so. g̃ ly ens, est supra. nō valz ꝓna: ꝫ bñ seqt̄
g̃ est termin⁹ cōior vel prior: ſic nō seqt̄. ois
subſtātia ē hō vel non hō: ꝛ nō ecōuerſo. g̃ ly hō
vel nō hō, ē termin⁹ supior. nullus sūt termi
nus cōpositus ē supra vel infra aliqđ termi
num ꝑdicamētale. ℭ Quarta diffō fuit ista.
Spēs ſpālissima ē termin⁹ g̃ cū fit spēs non
pōt ē genus: ꝛ qua iferebat ꝙ spēs subal-
terna est terminus g̃ cū sit spēs pōt ē gen⁹.
ℭ Contra arguit sic. Ille terminus hō ē spēs
specialissima: ꝛ pōt ē gen⁹. g̃ neutra diffō fuꝫ
ficiēs. ꝓna tz cū maiori. ꝛ minor. ꝓbat. qꝛ pōt
ꝑuerti cū illo termio aial. ℭ Dicit ꝙ argm nō
ꝓcedit contra ĩtellectū regule q est ista. spēs
ſpālissima ē termin⁹ q cū sit spēs non potest
ē gen⁹ sic adeāte significādo: sicut ly hō: ſi-
ia in ꝓpositō: si ly hō, ꝑuerteret cū ly aial, nō
adequate significaret hoiem. ℭ Quinta diffō
fuit ista. Dīa ē termin⁹ vniuoc⁹ ꝑdicabilis
in ql̃e ēntiale. ℭ Contra argt̄ sic. ly rōnale ē
dīa: ꝛ tñ non ē termin⁹ vniuoc⁹. g̃ diffō ĩsuf
ficiēs. tz ꝓna. ꝛ ans, ꝓbat. ná significat hoiez
sub rōne qua sensitiuū ꝛ intellectiuū ꝛ significā
cat angelū sub ratione ĩtellectiui solimō. er-
go diuersis rōnib⁹. ℭ Rndet ꝙ ly rōnale,
diuidit aial qñ ꝑ aialiū aliud rōnale aliud ir-
rationale: ꝛ tūc non significat nisi hoiez: qꝛ non
significat nisi aial rationale: ergo non significat ange-
lum. ꝛ ita vnum assūmptū fuit falsū. ℭ Se-
xta diffinitio fuit ista. ꝓpriū ē terminus vni
uocus predicabilis de plurib⁹ in eo ꝙ quale
accīdit aliq ꝑuertibili: vt risibile qđ predicatur

Cōtra diffō. nē speciei. Argut 5ᵒ

Rᵒ ad 3ᵐ

Cōtra diffō. nē ſpēi ſpālis sine ꝛ ſubal. terne. Argut 4ᵒ.

Rᵒ ad 4ᵐ

Cōtra diffō. nē differētie Argut 5ᵒ.

Rᵒ ad 5ᵐ.

Cōtra diffō. nē propriū. Arguit 5°

de sor.7 pla.accidētaliter cōuertibilr. ¶ Cō tra istaz diffinitiones arguit̄ sic.ly risibile/est ꝓpriū:7 tñ non ꝑdicat̄ de pluribꝫ cōuertibi liter:g diffinitio insufficiēs.tz ꝓsia cū maiori.7 minori ꝓbat̄:ná ly risibile/predicat̄ de sorte 7 pla.7 non cōuertibiliter.qz sor.7 risibile nō cōuertunt̄:vnde nō seqtur.risibile currit.er go sor.currit.ergo 7c̄. ¶ Dicēdū qꝫ ly cuer/ tibiliter/in diffone non respicit ly pluribus: sed illud ratione cuius de talibus predicat. vz.subm quod est ille terminus/homo/cum quo cōuertit̄ iste terminus risibile.vnde ista cōsequētia nō valet:ly risibile/ꝑdicat̄ de sor. 7 pla.7 non ꝙuertit̄ cū illis:ergo non cōuer/ tit̄.arguit̄ enī ab iferiori ad suū superiꝫ ne/ gatione ꝓposita. ¶ Septima diffō erat ista. Accidens est terminus vniuocus predicabi lis de pluribꝫ in quale accidentale non con/ uertibilr. ¶ Cōtra istā diffinitionē argf sic. Nā iste terminus/hec albedo/est accidēs:qz est terminus accidētalis:7 tñ nō est ꝑdicabi lis de pluribꝫ:qz est terminꝫ discretus.ergo diffō insufficiens. ¶ Soluit̄ hoc argumentuz per distinctionē dicēdo qꝫ accidēs ꝓtest su mi large ꝓ oi termio accñtali cōi vel discre to:7 sic non sumit̄ in ꝓposito. Alio mō ꝓ termino accidētali cōmuni:7 sic diffinit̄ ad ꝓsens.7 ꝑm istū modū ꝑz qꝫ iste terminꝫ/hec albedo/non est terminus accidētalis:nec est pluribꝫ cōpetens accñtalr. ¶ Octaua diffi/ nitio erat ista. Predicatio directa est illa in qua superius ꝑdicat̄ de suo iferiori. Indire/ cta aūt econuerso. ¶ Contra istas diffinitio/ nes arguit̄ sic. Quia ex illis segit̄ qꝫ aliq̄ est predicatio que nec est directa nec indirecta: vt hō est hō:aial est aial:qz nec supius nec ife rius predicat̄. ¶ Ideo respondet̄ ꝓcedēdo ꝓcōnem. ¶ Ultima diffō fuit ista. Predica tio cēntialis est illa in qua supius ꝑdicat̄ de suo iferiori vel vīa de aliquo istoꝝ:aut econ uerso. ¶ Contra istā diffinitionē arguit̄ sic. Homo nō est aial non est ꝑdicatio cēntialis: 7 tamē superius predicat̄ de suo inferiori.g diffinitio insufficiēs.tenet ꝓsia cuz minori:7 maiorē ꝓbo:qz ista predicatio est impossibilis. ¶ Respondet̄ qꝫ aliqua predicatio essentia lis est impossibilis.Similiter aliqua predica tio contingens est predicatio cēntialis:vt tu es homo:7 antechristus est animal. Itez ali/ qua predicatio necessaria est predicatio acci dentalis:vt homo est risibilis:aial est quan/ tum aut coloratum.quare 7c̄.

Cōtra diffō. nē accidēs. Arguit 6°

Ad 6m

Cōtra diffō. nē ꝑdicatio. directe 7 indirecte. Arguit 8°

Ad 8m

Cōtra diffō. nē ꝑdicatio. cēntialis Arguit 9°

Ad 9m.

¶ Caplin 7m ꝓtinēs oīones ꝓ dcā i cap. vlti. ¶ Obiectiones ꝓtra mām syllogismoꝝ.

Ā mā syllox est aliqlr obyciēdū vt qō nō exīsse ē platū ad lucē redu/ cat̄. ¶ Et prio argf ꝓbādo insufficiē tiā figuraꝝ sic. Quatuor sūt figure. ergo diminute tres assignant̄.ꝓfitia tz:7 afis ꝓbat̄. Nā iste ē optimus syll's.ois hō est ani mal.oē aial est ſba.ergo ois hō ē ſba.7 est syll's alicui figure 7 non prie:qz qō subiect̄ in prīa nō ꝑdicat̄ in scōa:nec est scōe figure: qz nō ꝑdicat̄ idem i vtraqz nec tertie:qz non subiect̄ idē in vtraqz.g ops dare q̄rtā figurā in qua illud qō ꝑdicat̄ i prīa subiciat̄ i scōa. Cōtra insufficientiā figuraꝝ argf ꝑ

¶ Rideť qꝫ nō sunt plēs figure q̄z tres:nec syll's ꝓpositus ꝓstituit q̄rtaz figurā:qz est in prīa figura 7 in prio mō:nec victū est qꝫ non cōstituat primā figurā:qz non est in prīa figu ra alī syll's q̄z iste cuī subm prime ꝓpōnis est ꝑdicatuz scōe. Sz dicebat̄.si subm prime est ꝑdicatū scōe sic resultat prīa figura. Dica tur g qꝫ ille syll's ꝓstituit primā figurā cuius subm vnī ꝓmisse est ꝑdicatū alterī. ¶ Se/ cūdo argf insufficientia modoꝝ prie figure sic syllogizādo. Nullū aial ē lapis.glibet hō est aial.g aliqs hō nō ē lapis. Iste ē syll's prie fi/ gure:7 tñ non ē i aliq̄ illoꝝ nouē modoꝝ: vt ꝑz discurrēdo p oēs.g plēs sunt q̄z nouem. Ad 7m

Cōtra suffi/ cientiā modo rū ꝓme figē Arguit sco

¶ Itē syllogizat̄ sic. Oē aia ē ſba.ois hō ē aial.g hō ē ſba. Iste syll's ē prie figure:7 tñ nō ē in aliq̄ illoꝝ nouē modoꝝ:vt ꝑz ituenti nisi forte diceret̄ qꝫ eēt in baraliptō:nec hoc euadit:qz baralipton cōcludit idirecte:7 pre dict̄ syll's ꝛcludit directe.ergo 7c̄. ¶ Dicit qꝫ primus syllogismus est incelarēt:non im mediate sed mediate:qz ex primis premissis ꝛcludit̄ in celarēt.nullus homo est lapis:ex qua sequit̄ formalr qꝫ aliqs homo nō est la/ pis in figura de iesse ex ꝓpria ꝛcone. Cōsiſ est vōm ad scōm syllm:qz ē in prio prie figu/ re non imediate:sed mediate ꝛcludēdo istaz conclusionē in figura de inesse ex ꝓpria con/ clusione.vnde iste syll's ē imediate in primo prime.omne aial est substantia.glibet hō est aial.ergo glibet homo est substātia:qz nō exi git̄ aliqd̄ mediū ad hoc qꝫ fit i primo prime figure:sed alius syllogismus est mediate:qz non sequit̄ cōuersio illa nisi mediate illa sub intellecta: glibet homo est substātia tanq̄z ab vniuersali ad suā subalternā. Et si ex his cō/ cluderetur qꝫ barbara vel celarēt concludit indirecte: vel indefinite: vel particulariter:

Ad 2m

Contra sufficientiā modo 4ti sexte figu. Argual 3°

concedo nō imediate: ꝫ mediate. ¶ Tertio ostendo insufficiētiaꝫ modoꝝ: scḋe figure sic arguēdo. Nullus lapis est aial: ergo aliquis homo non est lapis: vel sic. quilibet homo est aial. nullus lapis ē animal: ergo nullus hō est lapis: glibet istorum syllogismorum est in scḋa figura: ꝛ non in aliquo illoꝝ ḡtuor modoꝝ: vt ps discurrē do p singulos. Nam primus syllogism⁹ istorum duoꝝ cōstat ex duabus vniuersalibus ꝛcludētibus particulare ꝛ secūdus ꝛcludit idirecte: qualiter nō reperiē in aliquo illoꝝ ḡtuor modoꝝ. ¶ Rideꝯ vt prius q̄ prim⁹ est mediate in cesare: q̄ ex propria imediata cōclusione eius: sequit cōclusio adducta formaliter. Scḋa ꝛo est in camestres: etiaꝫ mediate: q̄ ex ppria ꝛ imediata ꝛcludione eius: sequit ꝛclo illius syllogismi per cōuersionē simplicem. ¶ Quarto ostendo insufficiētia tertie figure sic arguendo. Omnis homo est substātia. ois hō est animal. ergo quedā substantia est aial: vel sic. ¶ Quilibet hō est risibilis: aliq̄s homo ē vnus hō. ḡ aliq̄ risibile est vnus homo isti sunt optimi syllogismi in tertia figura ꝛ non aliquo modoꝝ. ōes modi tertie figure cōcludūt directe ꝛ pdicti syllogismi cōcludūt idirecte. ergo ꝛc. ¶ Jdeo dicīt in primo q̄ primus est in darapti: ꝛ scḋo in datisi: nō imediate sed mediate: per cuersionē simplicē imediate ꝛclonis: ꝛ ita nō est iēconueniēs q̄ modi tertie figure ꝛcludāt idirecte nō imediate sed mediate solū. ḡre ꝛc.

¶ Caput 8m continens etiaꝫ obiectiones cōtra dicta in eodem vltimo capło.

¶ Obiectiones contra modos figurarum.

Contra 3mo dā 5e figure. Argual 6°.

Rguit cōiter ꝫ figurarum modos ꝓbādo syllos factos in illiꝫ aliqualiter nō tenere. ¶ Et ꝓmo ꝓtra primū modū prime figure. Nam iste syll⁹ non valet. ois hō vel asinus est asinus. oē risibile est hō vl asin⁹. ḡ oē risibile ē asin⁹. Et ponit in ꝓxo prime figure. ḡ modus iste ꝛ insufficiēs: ꝓbatꝫ cū maiori: q̄ omnia regulta ad primū prime sufficiēter exponunt. q̄ sit iste syll⁹ nō valeat ꝓbat ꝛ ꝓbis est fallꝫ. asis est verū. probat. ¶ Mā minor est vera. vt ps ex suis exponētibus. Et maior ꝓbo ꝛductiue. Iste hō vel asinus est asinus. ꝛ iste hō vel asinus est asinus: ꝛ sic de singlis. ꝛ isti sunt oēs hoies. ḡ ois hō vel asin⁹ est asin⁹. ps ꝓbitia a singlariō ꝛ sufficiēter enumeratis ad sua vltiꝫ. ¶ Rideꝯ querēdo de subiecto distributionis hui⁹ vltis. ois hō vel asin⁹ est asin⁹. q̄d vi scribuit. vtrū totū diuisunctū vel prima ps solūmō. si totū diuisunctū. nego maioꝛē. Et ad ꝓbationē adducta dico q̄ quelz singlaris in qua demōstraf: hō ē falsa. ideo ista est falsa. Iste hō vel asin⁹: ē asin⁹ demōstrādo hoiez: q̄ signat q̄ hoc q̄ est hō vel asin⁹ ē asin⁹: ꝛ hoc est fallꝫ. Si autē solūmō ꝓia pars distribuit. nego ꝓiaꝫ: q̄ plus ꝑdicaf in minori q̄ fuerit distributū in maiori. Unde nō opꝫ q̄ subm totius ꝓpōnis maioris ꝑdicet ī minoris sufficit q̄ subm distributionis: ita q̄ fm istā rōnē vlis que est maioꝛ hꝫ subm distributionis: q̄ est prima ps diuisuncti: ꝛ hꝫ subiectū ꝓpōnis q̄ est totū diuisunctū. ꝓmum subm expedit ꝑdicare in minori: ꝛ nō scḋm. nec aliter itelligiē regula prime figure. ¶ Cōtra scḋm modū argf fic. Iste syll⁹ non valet. nulla ꝛclo est. ꝛa: ꝫ ois ꝛclo facta ī celarēt ē ꝛclo. ḡ nulla ꝛclo facta in celarēt est ꝛa: ꝛ tm iste syll⁹ ē in celarēt. ergo ꝛc. Minoꝛ ps: qa sūt oia requisita. ꝛ maioꝛ ꝓbat. ponēdo q̄ syll⁹ fact⁹ sit ois syll⁹: quo posito ois istius syll⁹ est verū ꝓ q̄libet ptē: ꝛ ois fallꝫ: q̄ falsi⁹ est ꝛc. ¶ Jdeo dī vt in mā in solubilibꝫ: q̄ victus syll⁹ nō ē in scḋo prime: q̄ ꝛclo est ꝓpō sitio solubilis hypothetica: qualiꝫ nō est aliq̄ premissarū. ¶ Cōtra tertiū prime figure argui fic. Iste syll⁹ nō valet. cuiuslibet hois asinus currit. brunellus est hois asin⁹. ḡ brunellus currit. ꝛ tm arguit ꝫ tertiū modū. ḡ modus insufficiēs. ꝓbatꝫ cum minori. ꝛ maioꝛ ꝓbo. Et pono q̄ qlz hō habeat duos asinos quorū vn⁹ currat: ꝛ alī nō. de quoꝝ numero nō currentiū sit brunellus. isto posito asis est verū et ꝓ ꝓbis ꝛtra casum. ¶ Jdeo dī q̄ argnō valet: q̄ ꝑs ꝑdicaf in minori q̄ fuerit distributū in maiori. Mā distributus in maiori fuit precise ly hois. ꝛ ꝑdicatum minoris erat hoc totus hois asin⁹. ¶ Sed forte dicet q̄ adhuc stat argumentū sic arguēdo. Cuiuslibet hois asin⁹ currit. brunellus est hois. ergo brunellus currit. ¶ Dī q̄ nōdū est syllus in tertio ꝓte: q: in obligo casibus opꝫ subm maioris ꝑdicari in minoꝛi in recto: sic dicendo. brunellus est homo: hoc negaf. ꝓptera bene sequit: cuiuslibet hois asin⁹ currit. sor. est homo: ergo sor. asinus currit. ¶ Horādū ei ꝛa ꝓmū modū ꝙ si aliqua premissarū nō fuerit quāta nō arguit. tūc fm istū modum. vt necio ois hō est aial: sor. est homo. ḡ necessario sor. est aial. Item ois hō est aial:

Contra sufficientiā modo 3ti figure. Argual 4°.

Rº ad 3m

Rº ad 4m

Contra 3mo dā 5e figure. Argual 5°.

Rº ad 5m

Rº ad 1m

Contra 3mo dā 5e figure. Argual 2°.

Rº ad 2m

Rº ad 3m

Instātia

Solutio.

Rº ad 4m

sed tm̃ risibile est hō: ergo tm̃ risibile est aial.
Jn qualꝫ haꝫ ꝓpriaꝫ ẽ añs vex: ꝛ ꝓpriꝰ fallitꝫ: nō ẽ aliqs istoꝝ paloglismoꝝ ẽ sylla i darij: qꝛ in primo maiori nō est alicuꝫ quātitatis. ꝛ in scō minori: qꝛ est exclusiua primi oꝛdinis. ¶ Cōtra quartū prime argt fic. Jste sylla nō valet. Oẽ aial si est rudibile nō est hō: ꝫ tu es aial si es rudibilis: ꝫ tu nō es hō. ꝛ argt sm istū modū: ergo isu ficiẽs. ꝓria tenet: ꝛ añs ꝑbat. nā ꝓpriꝰ est falsus: vt ps: ꝛ q̃libet ꝓmissa rū ẽ vera tam scda ꝙ ꝓria: vt ps ꝓponẽtes. Hā aliqꝺ aial si est rudibile nō ẽ hō: ꝛ nullus est animal: qn illud si ẽ rudibile non sit hō: ps etiā ex omnib⁹ suis singularib⁹. quaꝛ quelꝫ est fa. ¶ Rñdeꝛ vt in primo ꝙ si totū cōditionatū distribuit negat maior: ꝛ tūc ad argumẽtū dico ꝙ nō bene exponit. primo ꝙ est vlis negatiua qꝫ nō exponit. scōo qꝛ nō debite assignat scda exponẽs ꝙ deberet esse ista ꝛ nihil est aial si ẽ rudibile qn istud nō sit hō: qꝺ est falsus: ꝙ aliqꝺ ẽ aial si est rudibile qꝺ nō est hō. Haꝫ hoc est hō demfando hoc minꝰ: ꝛ hoc est aial si est rudibile. ꝫ ꝛc. Item multe singulares sunt falsꝫ: vt hoc aial si ẽ rudibile nō est hō. demfando hoiesꝫ: qꝛ ps sicre. solui. hoc nō est hō ꝛ hoc ẽ aial si est rudibile: qrū prima ẽ fla. Si aūt dr̃ in principio ꝙ distri buit. solū prima ps cōditionati: tūc ps ꝙ ꝓria non valet: qꝛ plus ꝑdicat in minori ꝙꝫ fuerit distributū in maiori. Jdeo debuit sic argui. Omne aial si est rudibile nō est hō: sed tu es aial. ꝫ tu si es rudibilis non es hō cōcedit⁹ ꝓria ꝛ ꝓpriꝰ. ¶ Notādū tm̃ ꝙ in ꝑdictis ꝛ ceteris modis opꝫ mediū terminuꝫ semp supponere ꝑcise. ꝓ eodē vel ꝓ eo cisdē. ió nō valꝫ iste sylla. Nullus hō ẽ mulier. berta ẽ hō. ergo berta nō ẽ mulier: qꝛ minor: ps ẽ talis berta est aliqs hō: qꝫ ne negat. ¶ Cōtra cetera modos ꝓme figure nō arguo: qꝛ ex ꝑdictis ꝑpt elici obiectiones cōtra alios modos sui ficiter. ¶ Cōtra primuꝫ scōe figure arguit sic. ista ꝓria non valet. Omnis deꝰ suba non est. ergo ista prima cā suba est. ꝫ ois prima cā deꝰ. nō est: qꝛ añs verū ẽꝛ ꝓpriꝰ fallitꝫ: ꝛ tm̃ ẽ sylla in ꝓrio scōe. ¶ Rñdeꝛ ꝙ talis nō ẽ sylla in ꝓrio scōe: qꝛ talis ps ficit ex negatiuis de rāsueto mō loquẽdi ꝛ nō de icōsueto qualꝫ sit in ꝓposito. Negatiue enī fūt de icōsueto modo loquẽdi: ex quo ꝑdictū ꝑcedit negōnes: ꝛ sbñ sequeret. ois deꝰ nulla suba ẽ. ois ꝓria cā suba est. ꝫ ois ꝓria cā deꝰ nō est: ꝛ ꝫ maior est falsa sicut ꝛ ꝓclo. hoc argm̃ pōt reduci ad oēs alios modos huiꝰ figure p trāsꝓpositionē ꝓmissaꝝ aut p mutationē q̃titatis. ¶ Cōtra primū tertie figure arguit. iste sylla nōva let. Cuiuslꝫ hois asin⁹ currit: cuiuslꝫ hois asinus gesćt. ꝫ asin⁹ gesćes ẽ asin⁹ currēs: qꝛ i casu supiori ẽ añs vex: ꝛ ꝓpriꝰ fallitꝫ: ꝛ tm̃ ẽ in ꝓrio tertie figure. ¶ Dr̃ ꝙ nō ẽ i ꝑarapti: qꝛ sicut ꝓmissa fūt ex recto ꝛ obliquo: ita cōclo dr̃ fieri nō dr̃ sic ꝙ ꝺicit. ꝫ asin⁹ gesćes ẽ alicuius cui⁹? ẽ asin⁹ currēs. vñ ly asin⁹ nō ẽ pars subtꝰ ꝓmissaꝝ: ꝫ ps ꝑdicati. ió ps ponit ꝓclone. ¶ Cōtra scōs tertie figure argt. Jste sylla nō valet. ois hō vel asin⁹ nō ẽ hō. ois hō vel asin⁹ ẽ risibile. ꝫ risibile nō ẽ hō: qꝛ añs ẽ vr̃: vt ps ex suis exponẽtib⁹ vel singularib⁹: ꝛ ꝓpriꝰ ẽ fallꝫ. ¶ Rñdeꝛ ꝙ in q̃lꝫ ꝓmissaꝝ distribuit cū totū distribuit. q̃lꝫ illaꝝ est falla: ꝛ ibi multas singulares fallas. Hā ꝓpriꝰ vlis q̃libꝫ singularis ẽ falla in q̃ demfat hō ꝛ scōe q̃libꝫ singularis ẽ fla in q̃ demfat asin⁹. vt ps ex suis resolutib⁹. Si aūt nō distribuit totū distinctū: ꝛ ꝓria ps solūmō: nō argt fūc in scōo tertie: qꝛ in tali mō opꝫ totū subiṁ. ꝓpōnis distributi q̃lt nō fit i. ꝓposito. ¶ Cōtra alios mōs. hꝰ figuꝝ ſpallꝫ nō arguo. prioꝝ: ꝫ he due obones ad oēs alios mōs pūt reduci. scōo vt vi. ꝛ plurimū ẽ scripture faciētis tedū in aio studētis. Et sic ẽ finis obonū cōtra sūmulas.

¶ Caplm̃ p⁹ octauꝰ tractat⁹ ꝺtinēs obones. ℨ regłas primi ꝛ scdi capli. ꝫ mām ꝓtiaꝝ.

POst sūmulaꝝ obonē declarata nō ntiā. segt. vltimo vt i initio ẽ ꝓmissum ꝓpriaꝝ rōnis fortificare. mām. Arguo igit ꝓtra primā ꝛ principalem regulā q̃ fuit ista. ꝓria bona ẽ illa cui⁹ ꝺictū ꝺictis repugnat asiti. Ex qua ulꝛ erebat alia ꝙ ꝓria mala est illa: cui⁹ ꝺictū ꝺictis stat cū asite. ¶ Cōtra arguit sic. Aliq̃ ẽ ꝓria bona: ꝛ tū ꝺictū ꝺictis stat cū asite. ꝫ amb⁹ regłe false. ꝓria ꝛ ꝛ añs ꝑbat. ista ꝓria est bona: ꝛ tu credis ꝑcise ꝙ aliqs hō decipit. ꝫ aliqs hō decipit: ꝛ tū ꝺictū ꝺictis stat cū asite. ꝫ amb⁹ regłe false. ꝓria ꝛ añs ꝑbat. ista ꝓria est bona: tu credis ꝑcise ꝙ aliqs hō decipit. ꝫ aliqs hō decipit: ꝛ tū ꝺictū ꝺictis stat cū asite. ergo ꝛc. ℨ prima pars añtis ꝑbat: qm̃ segt. tu credis ꝑcise ꝙ aliqs homo decipit. ꝫ tu credis ꝑcise vel vr̃ vel tu credis ꝑcise falsum. Si tu credis ꝑcise vr̃: ꝛ tu credis ꝑcise ꝙ aliqs homo decipit: ergo aliqs hō decipit. Si tu credis ꝑcise falsū: ꝫ tu decipis: ꝛ tu es aliqs homo: ergo aliqs hō decipit. scōa pars añtis in hoc casu ꝑbat. cū ꝙ nullus alius a te decipiat ꝙ tu credas ꝙ aliqs homo decipit. Jsto posito tu credis ꝑcise ꝙ

Cōtra 4ᵐ mo dū 1ᵉ figure. Arguit 4º.

Rº ad 4ᵐ

Notādā 1ᵐ.

Cōtra 5ᵐ mo dū 1ēe figᵉ Arguit 5º

Rº ad 5ᵐ

Cōtra ꝓmā tertie figure arguit 6º

Rº ad 6ᵐ

Cōtra 2ᵈᵐ mo dū 3ꝝ figure Arguit 7º

Rº ad 7ᵐ

Cōtra regulā 1ᵐ. ℔. cap. Arguit 8º.

aliqs hō decipiť:ꝛ nullus hō decipiť:ꝑ ꝺi ctoriū ꝓfitis ſtat cū añte:primā ptē añtis po nit caſus ꝛ ſcōaꝫ ꝓbo. Nā nullus aliꝰa te de cipiť p caſuꝫ:nec tu decipis:ꝑ nllꝫ hō decipi tur.minoꝛē ꝓbo:qꝛ ſi nō deť oppoſitū. Et ar guiť ſic.tu credis ꝓcíſe ſiť eſt:ergo tu nō de cipis.ꝓſia tꝫ:ꝛ añs ꝓbať.nā tu credis ꝙ ali qs hō decipiť p caſuꝫ:ꝛ ita ē ꝙ aliqs hō deci piť:qꝛ tu decipis p ꝛñſionē.ꝑ tu credis ꝓcíſe ſicut ē. ¶ Rideť ꝙ iſta ꝓſia ē bona:ꝛ ꝙ op poſitū ꝓfitis non ſtat cū añte:imo repugnat. Et admiſſo caſu ꝓcedo iſtā.tu credis ꝓcíſe ꝙ aliqs hō decipiť.ꝛ nego iſtā.nullus hō deci piť:ꝛ ꝓcedo ꝙ tu ꝺcipis táq̄ ſeq̄ns.ſeq̄ť.n. aliqs hō decipiť:ꝛ nllꝫ aliꝰa te decipiť:ꝛ tu es hō:ꝑ tu decipis. ¶ Ultimꝰ ad argm̄ ne go iſtā.tu credis ꝓcíſe ſicut ē.ꝛ ad etꝰ ꝓbōnē nego ꝓſiaꝫ.tu credis ꝓcíſe ꝙ aliqs hō decipi tur.ꝛ ē ita ꝙ aliqs hō decipiť.ꝑ tu credis ꝓ cíſe ſicut ē:ſicut nō ſeq̄ť.tu credis ꝓcíſe ꝙ ali qs hō currit:ꝛ ita ē ꝙ aliqs hō currit.ꝑ tu cre dis ꝓcíſe ſicut ē:vt poſito ꝙ ſor.currat ꝛ pla to nō currat:ꝛ credas ꝓcíſe platonē currere. iſto poſito ē añs vex:ꝛ ꝓſia ſlm:ſꝫ bñ ſeq̄ť.tu credis ꝓcíſe ꝙ aliqs hō currit:ꝛ ita eſt ꝙ ille quē ꝫ ꝓcíſe credis currere,currit.ꝑ tu credis precíſe ſiť ē:ſed minoꝛ ē falſa i ſcōo caſu. Ita ſeq̄ť i ꝓpoſito.tu credis ꝓcíſe ꝙ aliqs hō de cipiť:ꝛ ita ē ꝙ ille quē credis decipi ꝺcipiť. ꝑ tu credis ꝓcíſe ſicut ē.ꝓſia ē bona:ſꝫ minoꝛ falſa:qꝛ in caſu iſto.tu credis aliū a te decipi. ¶ Nōnduꝫ ꝙ ſub ſcōa regľa ponebanť due alie regľe.vꝫ.ex ipoli ſeq̄ť qōlꝫ:ꝛ neciuꝫ ſeq̄ť ad qōlꝫ. ¶ Cōtra ꝗs regulas argť ſic.qꝛ nō ſeq̄ť.aliqs hō ē añꝰ.ergo nllꝫ hō ē añꝰ:ꝛ argť ꝑm ambas regľas.ergo ambe regľe fal ſe.tꝫ ꝓſia cuꝫ minoꝛ.ꝛ maioꝛ ꝓbať. ¶ Dꝛio qꝛ ex vno oppoſitoꝝ nō ſeq̄ť reliquū.Scōo ga ꝺictoriū ꝓfitis ſtat cū añte:eo ꝙ ꝙuertiť cū ipſo. ¶ Jō rideť ꝙ iſta ꝓſia ē mālis bona:ꝛ nō eſt icōueniēs ex vno oppoſitoꝝ aliud in ferri:ꝺūmō ipm ſit ipoſle:nego tñ ꝙ oppoſi tū ꝓfitis ſtet cū añte.Et nego iſtā ꝓſiaꝫ:oppo ſitū ꝓfitis ꝙuertiť cū añte.ꝑ ſtat cū ipo.vñ di co ꝙ ꝗlꝫ ꝓpō mūꝺi ſeq̄ť ex illa.tu es añꝰ.ꝛ ꝗlꝫ cidē repugnat:imo repugnat ſibi ipſi:qꝛ ſert oppoſitū ſui ipſius. ¶ Dꝛia rľa ſoꝫalis ꝓſie ſcōo capľo erat iſta. Si aliquꝰ ꝓfitie ex ꝺ dictorio ꝓfitis ſeq̄ť ꝺictoriū añtis.illa ꝓſia eſt bona.ex q̄ ſequebat ꝙ ſi aliquꝰ ꝓfitie ꝺi ctoriū ꝓfitis nō ē illatiuꝫ ꝺictorij añtis illa ꝓſia nō valet. ¶ Cōtra ambas regľas argť ſic. Aliq̄ ꝓſia eſt bona:ꝛ tñ ex ꝺictorio ꝓfitis nō ſeq̄ť ꝺictoriū añtis.ꝑ ille regľe falſe.añs ꝓbať.illa ꝓſia ē bona.tu credis ꝓcíſe ꝙ ois hō decipiť.ꝑ tu decipis:ꝛ ex ꝺictorio ꝓfitis nō ſeq̄ť ꝺictoriū añtis.ꝑ ꝛc̄. Dꝛia ps añtis ꝓbať.qꝛ ſeq̄ť tu credis ꝓcíſe ꝙ ois hō deci piť.ergo tu credis vex vl̄ ſlm. Si credis fal ſum.ꝑ tu decipis. Si vex:ꝛ tu credis precíſe ꝙ ois hō decipiť.ꝑ ita ē ꝙ ois hō ꝺcipiť.ꝛ tu es hō.ergo tu decipis.ꝛ iſta ꝓſia ē bona. Et ſcōa ps añtis ꝓcipalis ꝓbať.qꝛ nō ſeq̄ť tu nō decipis.ergo tu nō credis ꝓcíſe ꝙ ois hō decipiť.ꝓbať.ꝛ pono ꝙ tu credas ꝓcíſe ꝙ ois hō decipiať iſto poſito ꝓfis ē ſlm p ca ſum:ꝛ añs vex.ꝓbať ſi nō deť oppm. ¶ Et argť ſic.tu credis ꝓcíſe ꝙ ois hō ꝺcipiť:ꝛ ita ē ꝙ ois hō decipiť:qꝛ ois hō nō tu deci piť p caſū:ꝛ tu decipis p ꝛñſionē.ꝑ tu credis precíſe ſiť ē.ergo tu nō decipis:qō erat ꝓbā dū. ¶ Rideť ū ē nō admittēdo caſuꝫ:qꝛ nō eſt poſle ꝙ tu credis precíſe:ꝙ ois hō decipi tur.ná ſic ſeq̄ť ꝙ tu decipis.vt ē oſtēſuꝫ: vel ergo decipis i credēdo oēm hoiez decipi vel aliqd aliud:vt hō ē añꝰ vel aliqō falſuꝫ.nō primū.qꝛ oēm hoiez decipi ē vex.ergo aliqd aliud p ꝓfis tu nō credis ꝓcíſe ꝙ ois hō de cipiť:qō eſt oppoſitū vnius ꝓticule ꝛ caſus. Ex eodē ſeq̄ť ꝙ nō eſt poſle ꝙ tu credas ꝓci ſe teipſuꝫ decipi.ꝓbať. Nā ſi credis ꝓcíſe te ipſuꝫ decipi.ergo decipis vel in credēdo te ipſuꝫ decipi:vel aliqd aliud.nō primū:qꝛ te ipſuꝫ decipi ē verū.ergo aliqd aliud.ꝛ ꝑ ꝓfis tu nō credis ꝓcíſe teipſuꝫ decipi. ¶ Scōa re gula erat iſta. Si aliquꝰ ꝓfitie bone añs ē ve rū.ꝓfis ē vex.ex qua inſerebať ꝙ ſi aliquius ꝓfitie.añs ē vex:ꝛ ꝓfis ſlm:illa ꝓſia nō valꝫ. ¶ Cōtra argť ſic. Jpoſle ē ꝙ aliq̄ ꝓſia ſit bo na:ꝛ ꝙ añs ſit verū:ꝛ ꝓfis falſuꝫ.ergo regula falſa.ꝓſia tenet:ꝛ añs ꝓbať. Et pono ꝙ illa ꝓſia.tu es hō.ergo tu nō es hō.ꝙuertať cuꝫ bona ꝓſia añte ꝛ ꝓfite ſignificātib⁹ vt puꝰ:ca ſus eſt poſis:qꝛ ꝓſia diſtinguiť ab añte ꝛ ꝓſe quēte ſiť ſūptis:qꝛ eiſdē ſupaddit notā ꝓſe quētie.admiſſo ergo caſu:iſta ē bona:tu es hō.ergo tu nō es hō:qꝛ ꝙuertiť cū bōa ꝓſia: ꝛ añs eſt verū:ꝛ ꝓfis falſuꝫ:qꝛ ſigñat oīmode ſiť puꝰ ex caſu.ꝑ ꝛc̄. ¶ Jō dꝛ ꝙ argumētum verbalr ꝓcedit cōtra regulas ꝛ non ꝫ itelle ctū iſtarū. Jntelligiť nāqꝫ ſic ꝑma. Si aliquꝰ ꝓſequētie bone ſignificātis precíſe iuxta cō poſitionē ſuaꝝ partū antecedēs eſt verū:ꝛ cōſequēs eſt verū. Scōa ſūt intelligitur ſic.

Cōtra primā regulā.2. ca. Argmt 3°

Rℯ ad ꝑm

Rℯ ad ꝫm

Notandū.

Cōtra regu las ꝓſie bone mālis primi capituli. Argť ſcōo

Cōtra ſcōaꝫ regulā.2. cā. Argmt 4°

Rℯ ad 2m

Rℯ ad 4m.

Si alicuius ꝓpie bone significatiꝰ ꝓpie iuxta cõpositionẽ suaꝝ ptiũ añe ẽ vera: ꝛ ꝓpis fim. ꝓpia nõ valebit: ꝙ ita in casu illa ꝓpia ꝓposita est bona. nõ tñ signat iuxta cõpõnẽ suaꝝ ptiũ: q; ponit ipsam cõuerti cũ bona ꝓpia ante ꝛ ꝓpie signanti⁹ vt ꝓ⁹ oimode. Ut ergo argumẽt ꝝ regula ꝛ ꝙ sumi hoc añe. pole ẽ q; aliqua ꝓpia sit bona signians ꝓpie iuxta cõpositionẽ suaꝝ ptiũ: ꝛ ꝙ añe sit verũ: ꝛ ꝓpis falsum. Et hoc negatur tanꝯ ipole. Ista modum itelligẽdi de significatiõe partiũ: ꝛ si nõ explicite: tñ iplicite asserit ꝙcũqꝫ regula ꝓpatꝛũ: ꝓtra quaꝫ qualibet ꝑt verbalꝫ argui illo vel cõsili argumẽto nisi gloſa ꝓdicta regule verificent. ¶ Tertia regula fuit ista. Si alicuius ꝓpie bone añis est necessariũ: ꝛ ꝓpis silr est necius: ex qua iferebat ꝙ si añs ẽ necius ꝛ ꝓpis ẽ ꝓtingẽs: ꝓpia nõ valet. ¶ Cõtra istas regulas argt sic. Aliq ꝓpia ẽ bona: ꝛ añis est necius. ꝛ ꝓpis ꝓtingẽs: ꝙ regle falsę. ꝓpia ꝛ: ꝛ añis ꝓbatur. ná ista ꝓpia est bona: deus est. ꝙ hec ẽ vera. deus est. ꝛ añis est necius: ꝛ cõsequẽs ꝓtingẽs. ꝙ cꝫ. q; añs sit necius manifestũ est: ꝙ ꝓpis sit ꝓtingens ꝓbatur. Mas illa. deus ẽ. ꝓt esse falsa: ꝛ ipsa est ẽa. ergo ipas esse verá ẽ cõtingẽs. ꝓpia est nota cũ minori: ꝛ maiori ꝓbatur ex hoc ꝙ ꝓt cõuerti cũ falso. Ideo ꝓpat ꝓncipale ꝓpias esse bonã: qa si nõ. stet ergo oppositũ ꝓsequẽtis cũ añte. ꝛ argumẽt sic. hec nõ ẽ vera. deus ẽ: ꝛ ipsa ꝓpositũ ꝓpat adequate deum esse. ꝙ deũ eẽ nõ est verum: ꝛ ꝓcõsequẽs deus nõ est quod oppositum alteri⁹ partis. ¶ Rñdet ꝙ illa ꝓpia nõ valet. deus est. ergo hec est vera. deus ẽ. nisi adderetur illa minor: ꝛ hec deus ẽ. ꝓpat adequate deus esse que est cõtingẽs: ꝛ cõcedo ꝙ oppositũ cõsequẽtis stat cũ antecedẽte: tũc cũ ponit cũ añte admitto: ꝛ ꝓcedo ista deus est: ꝛ hec nõ ẽ vera. deus est. ꝛ tunc ad argmũ. hec non ẽ vera adeqte deus est: ꝛ ipsa signat deus esse. ꝙ deũ esse non est verꝫ: nego minorẽ: ꝛ repugnat duobus cõcessis. Segtur deus est ꝛ hec oratio non est vera. deus est ꝙ ipsa non ꝓpat adequate deũ eẽ. vñ in hoc argumẽto ẽ obligatio: ꝛ nõ apparet. cũ enim dicit stet oppositũ cõsequẽtis cum añte hec ẽ vera positio implicite. ac si diceret: pono tibi ista. de⁹ est. ꝛ hec nõ est ẽa. de⁹ ẽ. que admittẽda ẽ. ꝛ ꝓr tenendũ est: vt ꝓ⁹.

¶ Quarta regula erat ista. Si alicuius ꝓpie bone añis est possibile: ꝛ ꝓpis silr. Et qua est illatũ ꝙ si alicuius ꝓpis antecedẽs est possibile: ꝛ ꝓpis ipossibile ꝓpia illa nõ valet. ¶ Cõtra istas regulas argut sic. ista ꝓpia nõ ẽ bona. Omnis ꝓpõ est affirmativa. ꝙ nulla ꝓpõ est negativa: ꝛ añis est pole: ꝛ cõsequẽs ipole. ergo regule falsę. cõsequẽtia ts: ꝛ añs ꝓbat ꝓ ꝓpia pte. Ná oppositũ ꝓpis repugnat añti. ꝙ ꝓpia bona: añis ps. Ná ista repugnãt. ois ꝓpõ ẽ affirmativa: ꝛ aliq ꝓpõ ẽ negativa. ꝙ aũt añis sit pole. ps: ꝙ pole est ꝙ hectu es sit ois ꝓpõ: sed nũc ꝓbat ꝙ cõsequẽs sit ipole: ꝙ ipsum nõ pot esse verũ sic significãdo. ꝓbat. ná si posset esse verꝫ. vel ergo ipso exñte vel ipso nõ exĩstẽte: nõ ipo nõ exñte. ꝙ si ista ꝓpositio nõ ẽt. nulla ꝓpositio est negativa. sic ipsa nõ esset vera nec falsa: nec etiã ipa existente: ꝙ quãdu est ista ꝓpõ aliq ꝓpõ negatiua est: ꝛ pcõsequẽs semp falsus ẽ nulla negatiua esse. ¶ Dicẽdũ ꝙ ista cõsequẽtia est bona. Omnis ꝓpõ est affirmativa. ꝙ nulla ẽ negatiua: ꝛ cõsequens est pole sicut añs. Et tũc ad argumẽtũ cõsequẽs nõ pot eẽ verus sic significãdo. ꝙ ipm est impole. nego cõsequẽtia: vnde multe ꝙpõnes sunt poles que nõ ꝓnt eẽ vere: vt ois ꝓpõ ẽ falsa. nulla ꝓpõ est vera. hoc ẽ falsus. hoc nõ est ꝙ: seipso demõstrato: vt terminatũ est in mã isolubilius. Etiã extra mãm isolubiliũ: ꝓnt hec dicta. loc̃ vt ꝑ sortes nõ est exñs in mente sor. aut hõ nõ ẽ demfando subm eiusdẽ ꝙpõnis ad cuius ꝓfitionẽ ꝺefingerer. ꝓpõ illa. quelz enim illaꝫ ẽ polis ꝛ nulla ipsaꝫ sic significãs ꝓt eẽ ẽa. ¶ Quinta regula fuit ista. Quicqd segt̃ ad añs segt̃ ad cõsequẽs. Et qua iferebant alie due. ꝓia qcqd antecedit ad añs antecedit ad cõsequens. scõa. a ꝑmo ad vltimũ qñ oẽs cõsequẽtie ẽ termedie sũt bone ꝛ formales ꝛ nõ variate. cõsequẽtia est bona ꝛ fozialis. ¶ Cõtra istas regulas argut sic. Aliq ẽ cõsequẽtia bona ꝛ aliqd segt̃ ad cõsequẽs ipsius qõ nõ segt̃ur ad añs ipsius. ergo istę tres regule falsę. cõsequẽtia tenet. ꝛ añs ꝓbatur. Ná ista cõsequentia est bona. quaternarius est. ꝙ binarius est. ꝛ aliquid sequitur ad ꝓpis qõ nõ segt̃ ad añs. ergo ꝛc. ꝓtia ts: ꝙ dicto: iuꝫ ꝓtis repugnat formalr añti. ꝛ minorẽ. ꝓbo. naꝫ segtur. binarius est. ꝙ eius medietas ẽ ꝓncise ternitas: ꝛ tñ non sequitur a ꝑmo ad vltimũ. quaternari⁹ est. ꝙ medietas ei⁹ ꝓpie ẽ ynitas: ꝙ medietas quaternarij nõ ẽ ynitas ꝙ binari⁹. Sile argmẽ fit. quadrupedale est. ꝙ bipedale ẽ: bipedale ẽ. ꝙ ei⁹ medietas ẽ ꝓpie pedale: ꝛ tñ nõ segt̃. ꝙdrupedale est.

Cõtra ꝗnq regulã. ca. Arguit 5ᵒ

Cõtra tertiã regulã. ca. Arguit 3ᵒ

ꝑ.ᵒ ad 6ᵐ

ꝑ.ᵒ ad 5ᵐ

Cõtra quartã regulã. ca. Arguit 4ᵒ

pedale est.ḡ eius medietas est ꝑcise pedale: quia medietas q̄drupedalis nō ē pedale sed bipedale. ¶ Dī q regle iste tenēt extra mās relatiuoꝝ:ꝛ hoc pp mutationē figniativltimi ꝑfitis rōne relatiui qō variat significatū ad variationē āfitis.vñ aliō significat ista,ppō.ei⁹ medietas est vnitas ꝑiuncta cū hac,ppōne.binari⁹ est:ꝛ aliud signāt cū ista.q̄ternari⁹ est. Cum ꝑia aūt signāt q medietas binarij ē vnitas: qō est vex.ꝛ cū scōa signat q medietas q̄ternarij est vnitas:qō ē falsuꝫ. ¶ Intelligit ḡ sic ꝑia regla. Quicḡd seqt̄ ad ꝑnās:seqt̄ ad āfis manēte ꝑia signatiōe:ꝛ qꝫ vltimū ꝑnās rōne relatiui nō pōt retinē primā significationē:iō nō est mirū si nō seqt̄ ex ꝑio āfite.loco ḡ ei⁹ ponat vna ppō signans idē ꝙuertibilr sic argnē do.q̄ternari⁹ est.ḡ binari⁹ est.binari⁹ ē.ḡ ei⁹ medietas est vnitas.ḡ a ꝑio ad vltimū.q̄ternari⁹ est.ḡ medietas binarij est vnitas:ꝛ ita i scōo argumēto debuit iferri.q̄drupedale est ḡ medietas bipedalis est pedale:ꝛ ℔ ē verus ꝛ regla ꝛa. ¶ Sexta regula fuit ista. Si aliq̄ ꝑnās est bona:ꝛ aliqd stat cū āfite:illō idē stat cū ꝑfite.Ex q̄ seqt̄ alia.s.qcqd repugnat ꝑfiti repugnat āfiti. ¶ Cōtra istas regłas argf sic. Ista ꝑnās ē bonā:lignū corrūpebat̄.ḡ impole est illud cē.ꝛ tñ ℔:aial ē:stat cū āfite:ꝛ eadem nō stat cū ꝑfite.ḡ regule false:ꝑnā tꝫ:ꝛ āfis ꝓbat̄. Mā q ista ꝑnā sit bona pꝫ:qa qō ,semel ē corruptū ampli⁹ cē nō pōt.q aūt ista:aial est stet cū āfite pꝫ:qm̄ hec sil stāt:lignuꝫ corrūpebat̄ ꝛ aial ē:qa q̄libet illaꝝ ē vera. Sed iaꝫ ꝓbat̄ q illa:aial ē:nō stat cū āfite:q ista copulatiua ē ipolis:aial ē:ꝛ ipole ē illud cē. ¶ Respōdet̄ q illa ꝑnātia ē bona lignū corrūpebatur:ergo ipole ē illō cē:ꝛ sicut ista.aial ē: stat cū āfite:ita stat cū ꝑfite.Et cū dī.ista copulatiua ē ipolis.aial ē:ꝛ impole ē illud cē:vex ē.ḡ ista.aial ē:nō stat cū cōsequēte.nego ꝑfitiaꝫ q scōa ps hy⁹ copulative nō ē ꝑnās nec secū ꝙuertibile:q relatiuū hꝫ aliō ꝛ aliud significatū ꝓpter mutationē āfitis:ꝛ si dī quō.ḡ stat ista.aial ē.cū ꝑfite dī q nō opꝫ cōiungere ipsaꝫ copulatiue:sed sufficit q q̄libet istaꝝ sit vera.vñ hec stant fil.tu es hō:tu es alb⁹:ꝫ ex eis nō fiat copulatiua.Et si opponēs velit oīno vnā copulatiuā dctur ista.aial ē ꝛ lignū corrūpebat̄:ꝛ ipole ē illud cē.reserēdo sp ly illud:ad ly lignū:illa copulatiua ē vera.ḡ ꝓma ps stat cū vltima. ¶ Septima regła fuit ista.Si aliq̄ ꝑnā ē bona scita a te esse bona:ꝛ āfis ē a te cōcedēdū:ꝑnās eiusdē ē cōcedēdus a te.Ex qua sequebat̄ q si āfis est cōcedēdū ꝛ ꝑnās negādū nō valet ꝑnāta. ¶ Cōtra istas regłas argf sic. Arguit 9°. Cōtra scōam regulam istōꝝ capitulū.

Ad 7ᵐ. ℟.

Ad 9ᵐ. ℟.

Arguit 10°. Contra octauā regulā istōꝝ capit.

Arguit 8°. Cōtra scōam regulam scōi capitulī.

Ad 8ᵐ ℟.

Ad 10ᵐ. ℟.

¶ Caput. 2^m. Continens obiectiones cõtra regulas tertij capituli.

Argum^t 1°. Contra 3^am regulã tertij capituli.

REgula. 3ª ticularius ꝑma erat ista. Ab iferiori ad suũ supi⁹ affirmatiue ꝛ sine distributiõe ꝛ sine fig⁹ ꝑsiõis ipediẽtie: ꝓsa est bona. ¶ Cõtra illã regulã argt^r sic. Illa ꝓsa nõ valet: tu es apparẽs asin⁹. ꝯ tu es aliqlis asin⁹: ꝛ tñ argt^r pregulã. ꝯ regla falsa. ꝓsa ꝑs cũ minori: q; ly appens est ꝛ min⁹ iferiori ad ly aliqlis: ꝛ maior ꝑs: qr asis est pole: ꝛ ꝓsis ipole. Nam pole est ꝙ tu sis apparẽs asin⁹: ꝛ nõ est pole ꝙ tu sis aliqlis asinus: ꝛ sic nõ est pole ꝙ tu sis asinus.

R. Ad 1^m. ¶ Ridetur ꝙ nõ argt^r ꝑm itellꝫ regule ꝙ est iste. Ab iferiori ad suũ supi⁹ rõne totiꝰ extremiꝫ ptis solũmõ: q; ly apparẽs asin⁹ / nõ ẽ terminꝰ iferior ad aliqlis asin⁹: ꝛ bñ ad aliqlis apparẽs asin⁹: sic ly appares ad ly aliqle. vñ bñ segt^r: tu es apparẽs. ꝯ tu es aliqlis: ita bñ segt^r: tu es apparẽs asin⁹. ꝯ tu es aliqlis appens asinus. vñ ꝓsles ꝓstie in cet^is nõ valẽt. vt tu es ꝓsor. ꝯ tu es aligd sor. tu es ois pla. ꝯ tu es aligd pla. ¶ Scõa regla erat ista. Ab iferiori ad suũ supi⁹ distributiẽ nõ valet argt^r. ¶ Cõtra istã rlãs argt^r sic. Illa ꝓsa est bona. nullus binarius ẽ. ꝯ nullus numer⁹ ẽ: ꝛ argt^r ꝑ rlãs. ꝯ rla falsa: ꝛ ꝓsa cũ maiori: q; oppoⁿ ꝓstis repugnat anti. ſ. nullus binari⁹: ꝛ aliqs numer⁹ est. nõ. n. dat aliqs numer⁹ qn ille sit binari⁹ vſ cludẽs binariũ. Eodẽ mõ põt argui ſili: vt nulla ꝓpõ vera scit^r. ꝯ nulla ꝓpõ scit^r. ꝓsa est bona: q; oppoⁿ ꝓstis repugnat anti: ꝛ tñ argt^r distributiue ab inferiori ad suũ supi⁹: sic. n. ꝓpositio ẽ. ꝙ nullus numer⁹ inferior ad ly. ꝓpõ: cũ ois ꝓpõ ẽ. ꝙ sit ꝓpõ: ꝛ nõ ecõuerſo: sic ois binari⁹ ẽ numer⁹: ꝛ nõ ecõuerſo. ¶ Sõ vt ꝙ rla nõ dicit num ꝯ valere ꝓstiã ab iferiori ad suũ supi⁹ distributiue: ꝛ ꝙ vt plin nõ valet ẽ ſolall^r ꝛ nũ ꝯ de ſoia. ꝑdict^r. n. ꝓstie ſolales ſũt: ꝙ cuiuslibet eaꝝ oppoⁿ ꝓstis ſolall^r repugnat anti: ꝛ nõ ſũt bone de ſoia: q; cõſles in ſoia nõ valẽt: q; nõ segt^r: nullus numer⁹ ẽ terminari⁹ ẽ. ꝯ nulli numer⁹ ẽ nec segt^r: nulla ꝓpõ ẽa vt vſ itellꝫ. ꝯ nulla ꝓpõ vt vel itellꝫ. Si ꝯ ꝓstie ille bone ſunt. ꝛ ẽ ſolũ gra mãe. vñ ꝓma est bona gra mãe: q; ipole est numer⁹ eẽ: ꝛ nõ eẽ binariũ. ſcda ſillꝫ ꝛ gra mãe vt termino rũ: q; mhil scit^r nili vez. nec est pole aliqꝫ ꝓpositionẽ falſã ſciri. ¶ Tertia regula fuit illa. Ab iferiori ad ſuũ supi⁹ negatiue postpositꝫ cum debito medio est bonũ argt^m. ¶ Cõtra argt^r sic. Illa ꝓstia nõ valet: ſciẽs istã ꝙ ꝓpõnẽ non est aligd: demãdo istã: ꝛ ꝓ est asin⁹: ꝛ ista ꝓpõ est aliq ꝓpõ. ꝯ ſciẽs aliqꝫ ꝓpõnẽ ñ ẽ aligd: ꝛ tñ argt^r ꝑ regulã. ergo rla falsa. ꝓsa ꝑs cũ minori: ꝛ maiori ꝓbat^r. Nam asis est vez. ꝓ asis falſũ. ꝯ ista ꝓsa nõ valet: ꝙ asis sit vez. ꝑs ꝓ scõa ꝑte ꝛ ꝓ ꝓma ſillꝫ: q; ſuũ ꝺictoꝝ ſit falſũ. ſ. oẽ sciẽs istã ꝓpõnẽ est aligd. ¶ Respõdet ꝙ ista ꝓsa nõ valet: nec argt^r cũ debito medio: q; ſubꝫ ꝑte ꝓpõnis debuit ẽ ſubꝫ scõe sic argueẽdo: sciẽs istã nõ est aligd ꝛ sciẽs istã est sciens aliqꝫ ꝓpõnẽ. ꝯ ꝛc. ꝛ tũc ꝓcedo ꝓstiã: ꝛ nego minorẽ. ¶ Notãdũ circa hanc regulã: ꝙ si argueret^r ab iferiori ad suũ supi⁹: distributiue negatiõe postposita nõ argt^r ꝑm regulas: vt ꝑs in exẽplo illo: ois hõ nõ currit: ois hõ est aial. ergo omne aial non currit. Intellꝫ. n. sic regula. Ab iferiori ad suũ supi⁹ nõ distributi negatiõe postposita est bona ꝓsa. ¶ Quarta regula erat ista. A supiori ad suũ iferi⁹ affirmatiue ꝛ sine distributiõe nõ valet argt^r. ¶ Cõtra istã rlãm ꝓcedũt argumẽta facta ꝑ rlas ſcdas: ꝓcedẽtẽ. arguẽdo ex oppoſito ꝓstis ad oppoⁿ ꝓstis: vt aliqs numer⁹ est. ꝯ binari⁹ est: aliq ꝓpõ scit^r. ꝯ ꝓpõ vera scit^r: ꝛ argt^r ſpãli: nulla ꝓsa est bona: tu es aial. ꝯ tu es hõ: ꝛ tñ argt^r a supiori ad suũ iferi⁹ affirmatiue sine distributõe. ergo ꝛc. ꝛ ꝓsa. ꝛ añs ꝓbat^r: q; segt^r: tu es aial. ꝯ tu es: a tertio ad iacẽte ad 2^m adiacẽs: tu es. ergo tu es tu. ꝑs ꝓstia: q: oppoⁿ ꝓstis ſolall^r repugnat anti. ꝛ vltra: tu es tu. ꝯ tu es hõ. ꝛ ꝓsa ꝑ ꝓmã regulã ab iferiori ad suũ supi⁹ affirmatiue ꝛ sine impedimẽto. ergo a ꝓio ad vltimuꝫ segt^r: tu es aial. ergo tu es hõ. ¶ Adh^o vt ꝓ tu. ꝯ ꝙlibs istaꝝ ꝓsaꝝ. est bona ꝛ ſolalis: nõ tñ argt^r ꝑ regulã iplicite asserentẽ ꝙ nulla talis sit bona ſoia. vñ ꝓsles in ſoia nõ tenẽt: q; nõ segt^r: aliqs numer⁹ est. ꝯ nari⁹ est: aliq ꝓpõ itellꝫ. ꝯ ꝓpõ. ꝺa itellꝫ nec segt^r hẽ aial. demõſtrãdo ad finuꝫ. ergo hẽ est hõ. ¶ Quinta regula fuit ista. A supiori ad suũ iferi⁹ distributiue affirmatiue: nõ valet ꝓstiã nili cũ debito medio.

R. Ad 2^m.

R. Ad 3^m.

Argum^t 2°. Contra 2^am regulã tertij capituli.

R. Ad 4^m.

Argum^t 3°. Cõtra tertiã regulam tertij capituli.

Florendum.

Argum^t 4°. Contra 4^tã regulã tertij capituli.

R. Ad 4^m.

Argum^t 5°. Cõtra quĩtã regulã tertij capituli.

¶ Cõtra argt^r sic. Illa ꝓstia est bona. oẽ aial currit. ꝯ ois hõ currit: ꝛ tñ argt^r a superiori ad suũ iferi⁹ distributiue affirmatiue sine debito medio. ꝯ regula falsa. ꝓsa ꝑs cum minori: ꝛ maiori: ꝛ ꝓbo. ꝺictoꝝ ꝓstis repugnat anti. ꝯ ꝓsa bona. añs ꝓbat^r: qm̃ ꝙ repugnãt: oẽ aial currit: ꝛ hõ nõ currit: q; ex ipsis segt^r ipossibile. vꝫ. hõ non est aial in 4^mõ scõe figure.

Ad 5m. Dom q illa ꝓia est bona nō qđ formaliꝫ nec de fora: nō formaliꝫ: q oppm ꝓiꝫ est imaginabile stare cū ante absq; đi ꝯione: neq; ẽt de fora: q aliq; fibi ꝓilis i fora nō valet. vt oe aial currit. q libet hō currit: ſ; ẽ bona mālis seu gra mãe: q: ipole est hoiez nō eẽ. ts enis p hoc mediū nec ū. ois hō est aial. Sili⁹ segtur gra mãe. oe aial est. q ois hō est: q: ꝓia est ne cessariū. seq; ẽt. ois hō ẽ alin⁹: q: ts es alin⁹: q: aīa est ipole simplr. vñ nō est aliq; regla ꝑ quā nō ꝓcedit argu gra mãe: q: aut aīa ẽ ipole: aut q: ꝓia est necessariū: vel gra alicui⁹ alteri⁹ medij necessarij. z icuitabilis vt i prioribꝰ ꝓitijs dcm est. Sexta regula fuit ista. Al supon aū fuū iferi⁹ negõe ꝓpoſita distribuẽte ſupi⁹. ẽ bonū arg m. Cõtra ista regula arg fic. Ista ꝓia nō valet. nō ꝓtingẽter hō est aial. q non ꝓtingẽter tu es aial: z tñ arg ꝓ regulā. ergo rſa falſa: ꝓtia ts. pbat. quia pars aīatis: q: aīa est vez: z ꝓsequẽs ſ; ts. vt ꝓz ſiꝫgnādo ſuū ꝑdictoriū. hec eni est falſa. ꝓtingẽter hō est aial. z hec est va. ꝓtingẽter tu es aial: z ſcđa ps aīatis. pbat. nā q b arguat a ſupioria ad ſuū iferi⁹ ps: z q negõe distribuẽte manifeſtū ẽ: q: remota negõe ly hō, non ſtaret distributiue. q ꝑ adueṙtū ẽt ſtat distributiue. ps ꝓia ꝓ ista regula q cqđ mobilitat i mobilitatū i mobilitat mobilitatū. Rſir q trinus aliq; ſtat distributiue mobil. q; ipm nō ꝓcedit niſi vnū ſignū distributiuū. vt ois hō est. Aliq; ſtat distributiue i mobil. q; ipſus ꝓcedũt duo ſigꝫ. q; z vnū hꝫ vim distribuẽdi. z rei quū ꝓũdẽdi. ꝓpter quod tñ i mobil. q. ꝓpt dico q nō arg ꝓtra ite llin regulę. q est iſte. Al supiori ad ſuū iferi⁹ negõe ꝓpoſita distributiue mobil. est bona ꝓtia: sed tñ i. ꝓpoſito nō distribuit ſupi⁹ mobil. ꝓpt ipedimẽtū iſtius termini ꝓtingẽter. q nō ts deſecẽdere vt arg m a pte oſtẽdit: ꝓpter eandẽ cãm nō ſegt: tu non icipis eſſe color at. q tu nō icipis eſſe alb⁹: q: ex oppoſito nō ſegtur oppm vt in. capło patuit inceptionis: z tñ arg distributiue negatiue. si ergo cñt qđ ipedit: dico q illud verbum incipit i mobilitat eundẽ terminū quẽ distribuit ꝓcedens negatio. quare cẽ.

Caput ꝫm octaui tractatus continens obiectiones contra regulas quarti capituli.

Contra regulas quarti capi sufficiẽter est argutū in mã insolubiliū: specialiꝫ ibuꝫ tñ mediꝫs arguo contra ea ſcđ. Quarus ꝓma fuit ista. Ab vli ad ſuā particulare indefinitā vel ſubalternaꝫ est bona ꝓtia. Cõtra qua regulā arg ſic. ista ꝓtia nō valet: icipit oe ens eẽ. q icipit aliqđ ens eẽ: z tñ arg ꝓ regulaꝫ. q regula falſa: ts ꝓtia: z ꝓia ps aīatis. pbat. nā aīs est vez: z ꝓns ſ; q ꝓia nō valꝫ: q aīs sit vez: z. pbat. Nā oe ens est. z nō imediate ante iſtaꝫ ꝓsẽs oe ens fuit: q: nunc; iſtaꝫ ps fuit. q icipit oe ens eẽ: ps aīa ab exponẽtiꝫ ad expoſitū. q ãt ꝓia sit falſū. ps: q: nūc aliqd est. z imediate ante iſtaꝫ ꝓsẽs aliqd fuit. z imediate post iſtaꝫ ꝓsẽs aliqd erit. q falſū est. q iã icipiat aliqđ eẽ eu aliqo ens esse: q: đ idẽ est. Sed scđa ps pricipal⁹ aīstis arg. nā ꝺ est vlis: icipit oẽ ens eẽ: q: in ea subijcit⁹ terminꝰ cõis signo vli determiniat⁹ distributiue. z hec est ſua pticularis. incipit aliqđ ens eẽ: q: in ea subijcit⁹ terminꝰ cõis signo pticulari determiniat⁹. q arg ꝓ regulā. Dz breuiter q nō arg ꝓ regulaꝫ: qm nec aīs nec ꝓia est alic⁹ q; ritat: z tūc ad, pbonẽ in ista, ppone. icipit oẽ ens eẽ: subijcit⁹ terminꝰ cõis signo vli distributiue determinat⁹. q est vlis: nego ꝓtia: z si allegaret regula: dico q itelligit de distributiõe mobili z nō imobili: ſiqs ly ens distribuit imobilit: ppea sic gloſeṙ regula. ſ. ꝓpoſito vlis est illa in qua ſubijcit⁹ terminꝰ cõis signo vli distributiue determiniat⁹ exiſtẽte aliqđ illi⁹: qđ dico pp piacẽs iſti⁹ ſolo hō est aial: in q ſubijcit⁹ terminus cõis signo vli distributiue mobili⁹ determinat⁹ sed illud signū nō est ps piacentis: si sit ps vlis: de pticulari aũt nō, pcedit arg m: q: i regla addit ſolo ſigno pticulari ꝺtermiat⁹: ſ; tã vltra signū determinat ly ens b ꝺbo icipit: ex q stat cõmuſle tñ: iõ sit hec regula: ꝓpoſticularis est illa i qua ſubijcit⁹ terminꝰ cõis ſolo signo pticulari determinat⁹ exiſte aliqd istius: qđ dico sili⁹ pp piacẽs, ppõnis pticularis. Scđa regula fuit ista. A pticulari vel indefinita ad ſuā vlem: nō valet arg m. Cõtra ista regulā arg fic. Ista ꝓia est bona. aial est hō. q oe aial est hō. z ꝓns q libet alia valz ab indefinita ad ſuā vlez. ꝓia ts. z aīs. pbat. ſ; ꝓpō. aial est hō. ſigt oe aial eẽ hoiez: ſ; ois. ꝓpō ſigt qcqđ ſegtur ad eā. igit ista ꝓia est bona. ꝓia ts cū minoꝛi: q: est regla. z maioꝛez. pbo. ſub m istius, ꝓpõnit: aial est hō. ſigt oe aial z ꝑtū hoiez z copulā esse: z tota ꝓpō ſigt ſuꝛta cõpõnẽ ſuoꝛ terminoꝛ. q ista ꝓpō ſigt oe aial esse hoiez. ꝓia ps: q: ista modo ſuelsigat ſigtū ꝓpõnis. Rſidetur negãdo illã ꝓsequẽtia esse bonã: z ad pbõnẽs ꝓcedo q ista. aial est hō ſigat. oe aial eẽ hoiem non

Ad 5m.

Cõtra ſcdam regulam tertij capituli. Argult 6m.

Ad 6m.

Cõtra ſcdam regulam quarti capituli. Argult 5m.

Ad 1m.

Cont a ꝓmã regulaꝫ quarti capituli. Argult 3m.

Ad 3m.

Ad 4m.

adequate primarie neq; secūdarie: sed assertiue vel repñtatiue. ⁊ ad arg^m nego istā ꝓmiā. ista ꝓpō. aial est hō. signāt oē aial esse hoiem: ⁊ ois ꝓpō sigt qcqd segtur ad eá. ḡ ista ꝓmia est bona: q; ls ois ꝓpō sigt qcqd segtur ad eá: nō tñ qcqd ꝓpō significat segtur ad eá: q; triplex ē ꝓpōnis significatū primariū ⁊ adeqtū qđ est sile oroni cōiunctiue vel infinitiue sue: scdariū qđ ē significatus primariū propōnis sequētis ad eam, si nō fit secū synonoma ⁊ representatiuū: q' ex terminis sue cōpositionis repsentat. Juxta qđ solet magr̄ dicī: q; qlibet ꝓpō mundi significat infinitas falsitates. verūtamē bene sequit. ista. aial est hō. significat adeqte oē aial esse hoiem. ḡ ista ꝓmia fuit bona: ls negat añs: q: nulla ꝓpō mūdi significat, adeqte. oē aial, esse hoies: nisi aliq̄ talis. omne aial ē homo. ¶ Tertia regla fuit ista. Ab vli affirmatiua ad oēs suas singulares: tam collective q; diuisiue sumptas est bonus arg^m cū debito medio: ⁊ ecōuerso collective.

Cōtra tertiaz regulaz quarti capitulu. Argulī 3°.

¶ Contra istā regulā argr̄ sic. Jsta ꝓmitia non valet. Necio ois hō est aial. ⁊ isti sūt oēs homines. ḡ necio iste hō est aial: ⁊ iste hō ē aial: ⁊ sic de singulis: ⁊ tñ arguit̄ p regulā. ḡ regula falsa. ꝓmitia tz cū minori: ⁊ maiori ps p exponētes istius termini necio. Ex eodē medio arguit̄ q; nō valet arg^m ab vli ad suā singulares cuz debito medio sic arguēdo. necessario ois hō est: sed tu es hō. ḡ necessario tu es, añs est vex: ⁊ ꝓmis falsum. Ex eodē etiā fundamēto argr̄ q; nō valet arg^m a singulari^9 sufficienter numeratis cuz debito medio ad suā vlem: q: nō sequit. ꝓtingēt iste hō est. ⁊ ꝓtingēter: iste hō est: ⁊ sic de singulis. ⁊ isti sunt oēs homines. ḡ cōtingēt ois hō est. ps per exponez istius termini ꝓtingēter: q: añs est vex ⁊ ꝓmis falsū: ⁊ p ꝓmis ꝓmitia nō valet.

Ꝝ. Ad 3^m

¶ Jdeo breuiter rideo ⁊ dico q; nullo mō argr̄ p regulā: ga nulla istaz ē alicui^9 q̄titatis. s. necessario ois hō est aial. cōtingēter ois hō ē aial. necio iste hō est aial: ꝓtingēter iste hō est aial. prie: due nō sūt vles: q: ipsaz subta immobilr distribuūt. alie due nō sunt singulares: q: subiciť terminus cōis determinatus, nō solūmō p noie demfativo. imo alio termio pbabili. vz. termino modali. Jdeo sic intelligit̄ diffinitio ꝓpositionis singularis: ꝓpō singularis est illa in qua subiciť termin^9 discretus aut terminus cōmunis cuz ꝓnoie demfativo nullo signo pbabili precedēte. Ex qua diffinitione segtur q; si pronomē pluralis numeri sit terminus discret^9 ista tunc non est singularis. oēs isti currūt: q: subiciť terminus discret^9 signo probabili ꝓcedēte. ¶ Quarta rla fuit ista. Ab vli negatiua ad quālibet suaz singularū est bonū arg^m. ¶ Cōtra argr̄ sic. Jsta cōsequētia non valz. nulla chymera q̄ currit, mouet. ergo ista chymera q̄ currit, non mouet: ⁊ tamē argr̄ p rlaz. ḡ rla falsa. ꝓsequntia tz cū nouū. ⁊ maior, pbať añs eni ē vex: vt ps. ⁊ ꝓsequēs fl̄z. ergo ꝓsequētia nō valz. q; ꝓsequēs fit fl̄z, pbať. ná seqť. ista chymera q̄ currit, nō mouet. ergo ista chymera currit: ⁊ illa nō mouet. ꝓsequētia tz: q: relatuū q, q̄, qđ, resoluit in et: ⁊ ille, illa, illō: ls ꝓsequēs est fl̄z: q: est vna copulatiua affirmatiua: cui^9 pria ps ē fla. ergo añs est fl̄z: qđ erat pbādū.

Cōtra quarti regulaz quarti capli. Argulī 4°.

Ꝝ. Ad 4^m

¶ Respōdet ꝓcedēdo ꝓmiaz ꝓdictā. ⁊ cū dī. añs est vex ⁊ ꝓmis fl̄z. nego q; ꝓsequēs sit falsū: q: suū ꝓdictoriū est falsuz. s. ista chymera q̄ currit mouet. ⁊ tūc ad pbationē falsitatis nego istā ꝓsequētiaz, ista chymera q̄ currit nō mouet. ḡ ista chymera currit: ⁊ illa nō mouet. Et tūc ad rlaz. Relatuū q, q̄, qđ, resoluit in ꝓpūctionē copulatiuā ⁊ pronomē demfatiuū. vex est i affirmatiue: ls nō i negatiue. propter ea bñ segť. ista chymera q̄ currit mouet. ḡ ista chymera currit: ⁊ ipsa mouet. q: ergo ly q̄ i affirmatiua resoluit i ꝓpūctionē copulatiuā ⁊ pronomē demfatiuū: ideo i negatiua ꝓdictoria ds resolui i ꝓpūctionē disiūctiuā ⁊ pronomē demfatiuū. sic dōo. ista chymera currit: vel ipsa non mouet. ps ꝓsequētia: q: qcqd sigt vnū ꝓdictoriū copulatiue sigt aliud disiūctiue.

Nōm^m p^o

¶ Notāduz circa istā regulā q; si subm singularis supponit pro aliquo pro q̄ non supponit subm vlis arguēdo. Tūc ab vli ad istā singularē: non arguit̄ p rlaz: q: ista nō est eius singularis, bñ gña. nullus hō currit. ergo ista hō non currit. nulla hō est aliqs hō. ḡ iste homo non est aliqs homo. pria. n. singularis: non est singularis hui^9. nullus homo currit: ls illi^9. nulla hō currit. scda singularis non est illius. nulla hō est aliqs hō: ls istius. nullus hō est aliqs hō.

¶ Quinta regula fuit ista. Al pticulari ad suā idefinitā: ⁊ econuerso: tam affirmatiue q; negatiue est bona ꝓsequētia.

Cōtra quīti regulaz quarti capitulu. Argulī 5°.

¶ Contra istā regulā argr̄ sic. ista ꝓmia non valz: aial est gen^9. ḡ aliqđ aial est gen^9: ⁊ tamē argr̄ p rlaz. ḡ rla fla. ꝓsequētia tz: ⁊ añs probať. ná añs ē vex: vt ps. ꝓsequens sīm. ergo ꝓmia non valet: q; ꝓmis fit falsū. probať: q: suuz ꝓdictoriū est vex. vz. nullū aial ē gen^9: q: nec hō aial ē gen^9: nec bo-

ꝛ sic ō singulis. ergo ꝛc. Scōa pars. ꝓbaꝫ. vꝫ. q̄ argr pr lās: q; aial stat vtrobiq; materialr. ꝓbaꝫ. nā si i aliq̄ istaꝝ stat re pſonalr hoc eſt pp limitationē ist⁹ signi aliq̄ō: eſt illō signū aliq̄ō i alijs nō limitat ad suppōnē pſonalez. ergo nec i istis. ꝓſequētia tz cū maiori. ꝛ minorē ꝓbo. nā i q̄libet istaꝝ aliq̄ homo eſt spēs: aliq̄ō hō ē nomē: suppouit ly hō mālr. ergo ꝛ in ista. aliq̄ō aial eſt gen⁹. ps ꝛ ꝓsequētia: q; si cut ly aial eſt neutrigñis: ita ly hō mālr sumptū. ℂ Rñdet q; non argr pr lām: q; in ista. aliq̄ō aial eſt gen⁹: ly aial suppouit pſonalr pter limitationē signi pticularis: ꝛ cū dicit in ista. aliq̄ō aial eſt spēs: nō limitat ad suppōnē pſonalē: ergo nec in ista non valet argm⁹: q; ly hō pſonali sūptū non eſt neutri gñis: ꝛ ly aliq̄ō eſt neutri gñis: ideo sibi additū nō pt limitare ad suppōnē pſonalē: sicut si addereꝫ ali q̄ō signū cuiusdē gñis. vt aliqs hō ē spēs aliq̄ hō non eſt nomē: ista ly aial pſonalr sūptus eſt neutri gñis. Jō sibi additū signū neutri generis limitat ipm ad suppōnē pſonalē vi cēdo: aliq̄ō aial eſt gen⁹: aut nullū aial eſt gen⁹. Si ergo q̄rit q̄ eſt idefinita ist⁹ pticularis: aliq̄ō aial eſt gen⁹: dicat q; eſt ista. aial viuēs eſt genus. ꝛ ist⁹ idefinite. aial eſt gen⁹ hoc pticularis. aliq̄ō ly aial eſt gen⁹. ℂ Notādū q; opꝫ q̄ō termini supponāt ꝑcise. p eodē. q̄re istus. hō currit. nō ē pticularis. aliq̄ hō currit: ſ ē ista. aliq̄ō q̄ō eſt hō currit. ꝛ ist⁹. aliq̄s hō currit. ē hō idefinita. hō masculus currit: ꝛ ita ꝓportionabiliꝫ in negatiuis dicat. ℂ Sexta rla fuit ista. A pticulari vel indefinita ad oēs suas singulares diuisiue sūptas cū ꝺbito medio eſt bonū argm⁹. ℂ Cōtra ista rlās argr sic. Ista ꝓsequētia non valz. necio hō. eſt: ꝛ ist⁹ fūt oēs hoies. ḡ necio ista hō ē: vel necio iste hō eſt: ꝛ sic de singul: ꝛ tū argr pr lāz. ergo rla falsa. ꝓba tz cū maiori: q; anās eſt vez ꝛ ꝓbatiua. ꝛ minor. ꝓbaꝫ. Nā ista. necio hō eſt: eſt ꝑpositio ꝛ nō hypothetica. ḡ cathegorica: ꝛ ꝓ ānās quāta. cū ḡ non sit vlis: pticularis vel singularis. ḡ eſt idefinita: cui⁹ singlis nō videmꝰ eē alie q̄s ꝺicte. ℂ Ideo ꝺr q; non argr ꝑ regulā: qm̄ ista nō eſt idefinita. necio hō ē aial. ex quo subijcit terminꝰ cōis mediate signifikāt. ꝛ tūc ad argm⁹. ista eſt cathegorica. ergo quātā nego ꝓsequētias. Et si aliquis quo ad hoc allegaret. probādo istā ꝓsequētiā esse bonaz respōdeo q; ego sūt asserui oppoⁿ. q̄re ꝛc.

℔ Caput. 4. octaui tractatus continens obiectiones cōtra regulas quinti capituli.

Cōtra ſertaz regulaz quar ti capituli. Argunt 6⁹.

℟. Ad 5ᵐ.

Nōⁿ 2ᵐ.

℟. Ad 6ᵐ.

Cōtra primā regulaz quinti capituli. Argr 1⁹.

Argr 2⁹.

Ad 1ᵐ.

Ad 2ᵐ.

Argr 3⁹.

Argr 4⁹.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

Uintū caplin qualdā regulaz ꝓponebat. q̄rū ꝓma fuit ista. A ꝺ excluſiua ad vlez de termis trāſpositis. ꝛ ecōuerſo ē bona ꝑtia. ℂ Cōtra ꝓmā partē regule argr sic. Ista ꝓsequētia si valet. tm̄ ānās eſt hois. ergo cuiuſlꝫ hois eſt ali nus ꝛ argr pr lām. ergo tā eſt falla. tz ꝓsequētia cū maiori. ꝛ maiori ꝓbaꝫ: ponēdo q; non sit aliq̄ poſſeſſio hois niſi ānās: tñ sit aliqs hō q; nō ḧeat ānū i poſſeſſione. ista posito ꝓns eſt fallū. vt ps. ꝛ ānās eſt vez: q; ānās ē hois. ꝛ nihil non ānās eſt hois. ḡ ꝛc. ℂ Scōa argr ꝛ scōaz ptē regule sic. Ista ꝓsequētia nō valz. cuiuſlꝫ hois eſt ānās. ergo tm̄ ānās eſt hois. ꝛ tñ argr pr lām. ḡ rla falsa. ꝓba tz cū maiori. ꝛ maiori ꝓbaꝫ. ponēdo q; q̄libet hō ḧeat ānū. ꝛ equū: quo posito. ānās ē vez. ꝛ cāſa. ꝛ ꝓsequēs eſt fallū. nā aliq̄d nō ānās eſt hois. ḡ non tm̄ ānās eſt hois. ℂ Ad 1ᵐ ꝺr q; nō argr ꝑ regulā: q; ista nō eſt vlis ist⁹ excluſiue. sed ista. oē ens hois eſt ānās. rō q; ista. tm̄ ānās ē hois. nō ꝺistribuit ly hois ꝓpter oi hoie. sed solū ꝓpter hoie ꝑsite aliq̄d. ℂ Ad 2ᵐ ꝺr. sili⁹ q; ista nō eſt excluſiua ist⁹ vlis. sed ista: tm̄ hōs ānus eſt hō. q; ista. ꝓpō. cuiuſlꝫ hois ē ānās. equalet ist⁹. ois hō eſt hōs ānū. Uerūtñ q; paucaz grossas habētes ꝓsiderationes vt se expedirēt ꝺicere rlās istas in obligo nō tenē. ℂ Jō in recto arguā ꝓmā ptez rle ꝓma sic. Ista ꝓsequētia nō valz. tm̄ ens nēcio eſt suba. ḡ oīs suba nēcio eſt ens: ꝛ tū argr ꝑ rlāz. ḡ rla falsa. ꝓsequētia tz cū minori. ꝛ maiori. ꝓbaꝫ. Nā ānās ē vez ꝛ ꝓsequēs fſz. vt ps ꝓ exponētes. ḡ ꝓsequētia nō valz. ℂ Scōo argr ꝓ scōaz ptē rle. Ista ꝓsitia nō valz. oēs apli ꝺei sūt duodeciꝫ. ḡ tm̄ duodeciꝫ sūt apli ꝺei tenēdo ly. oēs collectiue. ḡ rla falsa. ꝓsequētia tz. ꝛ ānās. ꝓbaꝫ. Antecedēs eni eſt vez vt ſupponit ꝛ ꝓsequēs ſlm: q; scōa exponēs eſt falla. ḡ. nulla nō duodeciꝫ sūt apli ꝺei: q; ꝑetr⁹ ꝛ Jacobus sūt apli ꝺei: ꝛ ꝑetr⁹ ꝛ Paulus sūt aliq̄ nō duodecim. ḡ aliqua non duodecim sunt apli ꝺei. ℂ Ad ꝓmū ꝺr. q; ista non eſt vlis istius excluſiue. sed ista. oē ens nēcio suba eſt ens: q; sicut in excluſiua ly nēcio nō ꝺeterminauit istū terminū ens. sed soluz ly suba. ita in vli ꝺebet esse. ℂ Ad scōm ꝺr. q; q̄ ly oēs tenet collective sua excluſiua nō exponit ꝑ negatiōē ſinitā: tē. ſ ꝓ notā ꝑlalitatis. isto mō duodecim sunt apli ꝺei. ꝛ nō plēs q̄ duodecim. ꝛ ista eſt ꝺa ꝛ excluſiua sili⁹. q; si aūt ly oēs tenet ꝺiuiſiue. ℔ūc eidē corrīdet ꝺcā excluſiua exponibilis

p negationē infinitātē: z tunc tam vlis q̄ ex-
clusiua e ẽt ipolis pp implicationē ꝺ dictionis
sua: exponētū. ¶ Scꝺa regula fuit ista. Ab
exceptiua negatiua ad suā exclusiuā affirma
tiuā ẽ bona ꝓsequntia. ¶ Cōtra istā rlās ar sic.
Ista ꝓia non valꝫ. nullus hō ꝑter sor. currit.
ḡ tm sor. currit. z argt pr lām. ergo rla falsa.
ꝓsequētia tz cū minor. q: non vt alia exclusiua
assignari. z maior. pbat: q: casu poli po' aīa
est vez: z ꝓis falsus. pbat. z pono q̄ sor. cur-
rat. z nulla ali' masculus: tm mlte mlieres. isto
posito aīa est vez: p exceptiōes: z ꝓsequs fal
sū: q: aliqd non sor. currit. ergo nō tm sor. cur
rit. ¶ Rñ q̄ ista exclusiua non ẽ illa ꝑ exceptiō
nes: sed tm sor. est aliqs hō curr̄ ēs: sm q̄ pa
tuit i ꝓbōnib' terminor. cap' de exceptiuis.
vbi hec regula declar. ¶ Tertia rla fuit ista.
Ab inferiori ad suū supi' a pte subiecti dictio-
nē exclusiua addita eisdē est bona ꝓia. ¶ Cōtra quā argt fic. Qđ ꝓsequētia non est bona.
tm suba non est accūs. ḡ tm aliqd non est accūs:
z tm argt pr lām. ergo rla falsa. ꝓia tz cū scꝺa
pte ans: z pbat ꝓia. Vlaz ans est vez: z ꝓis
falsū. ḡ ꝓia nō valet: qđ ans sit vez: z pbat: q:
suba non ẽ accūs: z qđlz nō suba est accūs. ḡ
tm suba non est accūs: z qđ ꝓsequs sit falsus.
ps: q: scꝺa exponēs est ipolis. s. qđlibet nō ali
qd est accūs: q: ꝓia exponēs hui' est ipolis. s.
aliqd nō aliqd est accidēs. vt bñ ps p suas re-
solutōes. ¶ Ꝺeo ꝺr q̄ non argt ꝑ rlam: neq;
argt ab inferiori ad suū supius: q: primitius est
ꝺeclatū q̄ t'min' 'tralcēꝺēs nō est supius: nec
inferior ad aliqd. ex quo non est in ꝓto nisi im-
ꝓpr'ie: sumēꝺo supius pro priori: aut cōmu
niori: q̄liter non accipit regula: ꝺ quā est argu
tū. ¶ Aliter tamē ꝺr z meli': q: rla itelligit
affirmatiue z nō negatiue: nō sequr. tm cor-
pus nō est idiuisibile. ḡ tm suba nō est idiuisi
bilis. alīs enīs est vez: q: corp' non ẽ idiuisi-
bile: z qđlz nō corp' est idiuisibile: z tm ꝓsequs
ẽ falsū pp scꝺas exponētē falsā. s. qđlz nō sub'a
est idiuisibile. nā albedo i pariete est nō suba:
z tm non ẽ idiuisibilis: q: est. ext'ēa ad ext'ēio
nē parietis. ¶ Quarta rla fuit ista. Ab inferio
ri ad suū supi' a pte ꝑti dictione exclusiua ad
dita subtis non valꝫ ꝓsequntia: tz ecōuerso cuz
debito medio. ¶ Cōtra quā argt fic. Qliter
sequr. aliqd tm hō est hō. ḡ aliqd tm hō ẽ aial:
et sequr aliqd tm sor. ẽ hō: aliqd tm sor. ẽ aial.
q: opp'm ꝓsequēt non stat cū ans: z tm argt p
rlam. ḡ rla falsa. ꝓsequntia tz cū minor: q: ꝺictio
exclusiua ponit' in illa ꝓpōne: z nō addit' co
pule nec ꝑto. ḡ subto. ¶ Scꝺo arguo q̄ econ
uerso non valet arg'm cū debito medio: q: nō
sequr. tm hō est risibilis. antechꝺis est risibilis.
ḡ tm hō est animal. antechꝺis: z tm argt p rlam. ergo re
gula falsa. tz ꝓsequntia cū minor: z maior. pbat
Rla ans ẽ vez: z ꝓsequs falsū. ergo ꝓsequntia
non valꝫ. q̄ aūt ꝓis sit falsū manifestū est: sed
pbat ans. Rla o' risibile ẽ hō. ḡ tm hō est ri
sibilis. tenet ꝓsequntia ab vli ad suā exclusiuā.
¶ Scꝺa ño ps pbat. nā antechꝺis ꝑt ridere.
ḡ ans chꝺis ẽ risibilis. ps ꝓsequntia ab vno ꝑticu
bili ad reliquū. ¶ Ad pmā rationē. ꝺico q̄ vi
ctio exclusiua nō addit subto solū: sed ꝑti so-
lūmō: q: ex ipsa z alio termino sit vnū subs: tz
bñ addit subto ꝺicēꝺo. tm hō curri't: q: ly hō
ẽ subs: z nō ꝑs subti. negat ḡ. ista ꝓsequntia. ꝺi
ctio exclusiua ponit' in illa ꝓpōne: z non ad-
ditꝰ copule neq; ꝑto. ergo addit subto. Suffiꝯ
eni q̄ addat' ꝑti subti vel ꝑti. ¶ Ad scꝺas ra
tionē ꝺ q̄ ly risibile/dupli' sumit'. s. amplia
tiue z non ampliatiue. prio mō non ꝑtit
cū ly hō: sed scꝺo mō sumendo. ḡ ꝑ mō tā in
minori q̄z i maiori negat ꝓia: q: ianste amplia
tur tam ly homo. q̄z ly antechꝺis z non i ꝓse-
quēte. ideo bene sequit'. ergo tm homo ꝑt esse
antechꝺis. Si aut ez sumat' scꝺo modo ꝓcedo
maiorē: cui rideꝺ ꝺicta vlis: z nego minorē:
z tūc ad argumētū. antechꝺis ꝑt ridere. ergo
antechꝺis est risibilis. non valet arg'm nec ar
guit' ab vno ꝑticulari ad reliquū: q: ꝺictū ẽ
q̄ ly risibile non tenetur ampliatiue. ¶ Con
tra alias tres regulas non arguo: q: ex prio-
ribus solūmodo inferuntur. quare ꝛc.

¶ Caput 5m octaui tractatus continens obie
ctiones contra regulas sexti capituli.

Ertinentiū atq; impertinentiū termi
noꝝ prima regula fuit illa. Ab affir
mativa vniuſ ꝺispati ad negativā
alteri' ẽ bona ꝓsequntia. ¶ Contra
quā argt sic. Ista ꝓsequntia nō valꝫ. brunellus
ẽ asin'. ḡ brunel' us non est risibilis: z tm argt p
rlās. ḡ rla falsa: ꝓsequntia tz cū minor: q: asin' z
risibile sūt ẽmini ꝺispati: sicut homo z asin'.
z. pbat. maior. nā ans est vez: z ꝓsequs falsū.
ḡ z c. Ꝺ probat. z facio istā ꝓsequntiā brunell'
est hois. ḡ brunellus est risibilis. ꝓsequntia tz
ab vno ꝑticulari ad reliquū: z ans est vez: vt
suppono. ergo ꝓsequēs: sed ꝓsequēs est con-
tradictoriū primi ꝓsequētis. ergo principale.
ꝓsequēs est falsum: qđ erat ꝓbandū. ¶ Ꝺicit
ꝺubitādo istā ꝓsequntiā. brunellus est asinus.
ḡ brunellus non est risibilis: q: ꝺubitat' q̄liē

Argui' p'

Cōtra 2m' am regulas quin ti capitul. Argui' 1°.

Ad 5m.

Argui' 6°.

Ad 6m.

Alia rnsio.

Cōtra 3tiam regulas quin ti capi. Argui' 2°.

Ad 7m.

Ad 8m.

Ad 9m.

teneat ly risibilis: vtr ti ntō casu an in gtō. si p modo ꝓcedit ꝑ his ꝛ ꝑ hanc: tunc ad ipm ꝓbationē nego illā ꝓsequntiā. brunellus est hois. ergo brunellus ē risibilis: q; ly hō ꝛ risibile, quertant: ac etiā hois ꝛ risibilis in obliquo: non tñ hic q; diffoumiter sumunt: vnū. s. ire cto alterū in obliquo. Si aūt sumat ly risibilis, ꝛ i gtō casu. nego illā ꝑhanc. brunellus ē asinus. ergo brunellus non est risibilis: q; nō arguit ꝑ illa. Licꝫ enī asinꝰ ꝛ risibilis sint t̄mini diſpatiui non tñ asinꝰ ꝛ risibilis in obliquo. Jō ꝓcedo illa duo stare simul. qlibꝫ asinꝰ est risibilis ꝛ null⁹ asinꝰ est risibilis. tenēdo ly risibilis, i ꝓia i gtō: ꝛ i scōa i ntō: nec fūt ꝓua: vel alterꝰ oppōnis. ¶ Scōa illa fuit ista. Quicꝫq; fūt due ꝓpositiones. q̄rū subta quertunt: atq; ꝓta manēte ꝓsili denoiatione ab vna ad reliꝫ est bona ꝓsequntia. ¶ Cōtra istā illaz arguit sic. Jsta ꝓsequntia nō valꝫ: qlibꝫ homo est vn⁹ hō. ergo ois hō est vn⁹ hō: ꝛ tñ arg̃ ꝑ regulā. ergo regula falsa: ꝓsequētia tenet cū mino: q; subta ꝛ ꝓta quertunt manēte ꝓsili denoiatione: ꝛ ꝓia ꝓs anſtis, ꝑbat: ex eo q̄ asis est vez. vt ꝓs ꝓexponētes: ꝛ ꝓsis est falſus: q; aliqd est hō qō non est ly vnus hō. ¶ Respōdet q̄ subta nō quertunt: ꝫ sint silia. nō enī segt. ly hō ꝛ hō cōuertunt: ergo subta quertunt: q; ly hō ꝛ ly hō cōuertant: ēt ly hō ꝛ ly hō non quertunt. vñ subta istaz non quertunt. hō currit: ꝛ homo est ꝓsēs: non obstāte q̄ sint silia: q; ly hō, in ꝓia supponit ꝓsonaliter in scōa māliteraliter in ꝓposito subta istaruꝫ non quertunt. qlꝫ hō est vn⁹ homo. ois homo ē vn⁹ hō: q; licꝫ sint silia ꝛ ꝓsonalr supponāt: non tñ supponūt ꝑcise, p eisdē: ꝫ in ꝓia, p ma ſeculino ſexu ſolūmō: ꝛ i scōa, p vtroꝫ ſexu: ꝫ tūc quertunt ly hō ꝛ ly hō: q̄ñ supponūt eo dē mō ꝛ ꝑcise ꝓ eisdē: vt ois hō est rōnalis: ꝛ ois hō est risibilis. ¶ Sodē mō vt de ly hō, ꝛ ly risibile: q; aliqñ quertūt: aliqñ nō. ¶ Tertia illa fuit ista. Ab vno quertibili ad reliquū est bona ꝓsia. ¶ Contra quā arg̃t sic. ista ꝓsia nō valet. sor. scis esse hoiem. ergo sor. scis esse risibilē: ꝛ tñ arg̃t ꝑ illaz. ergo illa falsa. ꝓsequētia tz cū minoꝛ: q; homo ꝛ risibilis quertūt. ꝛ maioꝛ, ꝑbat. nā casu poſito. asis est verū ꝛ ꝓsis falſū. ergo ꝓsitia non valet. asis, ꝑbo. ꝛ pono ꝙ sor. sciat esse hoiem: nesciat tñ q̄ sit ꝓpria passio hois: sed credat ꝙ risibile sit, ꝓ ꝓpria passio asini. illo poſito. asis est verū ꝛ ꝓsis falſū: q; sor ē credis formaliꝫ non esse risibilē: sicut credis ipſū non esse asinū. ꝑ sor. non scis esse risibilē. ¶ Jdeo dī q̄ ab vno quertibili ad reliquū ratione totius extremi est bonus argm: ratione aūt ptis fallit ꝓsia: sicut in ꝓposito: q; ly hoies, ꝛ ly risibile, non fūt ꝓtaliꝫ sillasciēs esse hoiem: ꝛ scīēs esse risibile quę iuicē non quertunt. Exēplū hētur i aliꝫ terminiꝫ. vñ ꝯdictoriū ꝛ ꝯdictoriū ꝯdictorij iuicē quertunt: q; si ꝯdictoriū est verū vel falſū. tūc ꝯdictoriū ꝯdictorij est hꝫ: ꝛ tñ nō segtur. ꝯdictoriū. a. est verū. ergo ꝯdictoriꝫ ꝯdictorij. a. est verū. posito q̄ o. ē. a. sit ista. hō ē asin⁹. tūc enīs est asis verū: ꝛ ꝓsis falſū. Si enī ꝓtradictoriuꝫ ꝓtradictorij. a. est verū: ꝛ o. ē. a. est ꝓtradictoriū ꝓtradictorij. ergo. a. est verū: q̄ñ est falſū. Dē sect⁹ ergo stat in hoc: q; non arg̃t ratione totius extremi: sed rōne ptis: ꝫ enīm ꝓtradictoriū ꝛ ꝯdictoriū ꝓtradictorij conuertant: non tñ ꝓtradictoriū. a. ꝛ ꝯdictoriū cōtradictorij. ¶ Quarta illa fuit ista. Ab vno correlatiuoꝝ ad reliquū, ꝓpōnib⁹ exñtib⁹ de scōo ad iacēte est bonū arg̃m. ¶ Cōtra quā sic arg̃t. Jsta ꝓsia non valꝫ. ꝑ. est. ḡ filꝰ est: ꝛ tñ arguit ꝑ regulā. ḡ illa falsa. ꝫ ꝓsia cū minoꝛ: ꝛ maioꝛ ꝑbo. nā casu poſſibili, ꝓposito. asis est verū ꝛ ꝓsis falſū. ḡ ꝓsia non valꝫ. asis, ꝑbat. Jam dato q̄ ois ꝑ hēt filiā ꝛ non filiū: est tūc asis verū ꝛ ꝓsequēs falſū. ¶ Dōm ꝙ non arg̃t ꝑ regulā: q; ꝑ. filius nō sunt correlatiua: sicut nec mater ꝛ filia. stat enī ꝓies esse ꝛ non hic filiū: sicut stat matrē esse ꝛ nō hīe filiā: ꝫ illa diſiuctiua fūt correlatiua. vꝫ. ꝑ. vel mr̄ filiuꝫ vel filia. Quinta illa fuit ista. A termino ꝓuatiuo ad terminū infinitū est bona ꝓsia. ¶ Contra istā regulā arg̃t sic. Jsta ꝓsequntia non valet. A. fuit ifinitus. ḡ. a. fuit nō finitus: ꝛ tñ arg̃t ꝑ illaz. ergo illa falsa. ꝓsia tz cū minoꝛ: ꝛ maioꝛ, ꝑbo: ponēdo ꝙ. a. fuerit totū tēp⁹ ifinitus, ꝑteritū terminatū ad ꝑmū istāſ hoze ꝑteritę: illo posito. a. fuit ifinitū: q; a parte ante. ḡ falſum est ꝙ fuit nō finitū: q; ex illo ꝓsite seqt ꝙ nō fuit finitū. ¶ Eodē modo arg̃t. linea est indiuisibilis. ḡ linea est nō diuisibilis: non sequit: q; asis est verū. vt ꝓs: q; non latitudines, neqs ꝓfūditat⁹ hz: ꝛ tñ ꝓsis est falſus: q; linea est diuisibilis ſm lōgitudinē. ¶ Dōs ꝙ ifinitū ꝛ indiuisibile nō sunt termini ꝓpriatiui: q; nō dicūt ōsectus. vt ps: q; ꝙ uenit deo. quare non miꝫ. si nulla illaz ꝓpriaꝝ valet: q; nō arguitur ꝑ regulā: sed bene arguit ꝑ regulaz illo mō. tu es iniustus. ergo tu es nō iustus: sor. est cecus. ḡ sortes est non videns: q; cecus ꝛ iniustus fūt t̄mini ꝓuatiui dicētes defectū

Contra 2um regulā. 6. ca. Argut 2°.

Ad 2um.

Ad 3um.

Contra 4um regulā. 6. ca. Argut 4°.

Ad 4um

Contra 5um regulā. 6. ca. Argut 5°.

Ad 5um.

in illis quibus ꝓueniūt. ¶ Sexta regula fuit ista. Ab affirmatiua de ꝑdicato infinito ad negatiuam de predicato finito est bonus argm̃.

Contra 6ᵐ regulā 6.ca. Arguit 6°.

¶ Contra quā argt sic. Illa ꝓsia nō valet. tu fuisti non albꝰ. ꝯ tu nō fuisti albꝰ: ⁊ tm̃ argt p rl̃az. ergo rl̃a fl̃a. tz ꝓsequẽtia cū minori: ⁊ maiorẽ ꝑbo. Vā casu poli posito añs ẽ vex: ⁊ ꝓsequẽs flz. ergo ꝓsequẽtia nō valz. añs ꝑbat: ⁊ pono ꝙ heri fueris albꝰ ⁊ ꝑdie niger. ille positio añs ẽ vex: qr quādocūqz fuisti niger: fuisti non albꝰ ⁊ ꝓsequẽs flm: qr fuū ꝟdictoꝝ positū est in casu.

Rᵗ. Ad 6ᵐ.

¶ Rñdet ꝙ nō bene ñegt ꝓpō de ꝑdicato finito. Deberet ergo sic argui. tu fuisti nō albꝰ. ꝯ aliqñ tu nō fuisti albꝰ. tu eris non currens: ergo aliqñ tu nō eris currens.

Nōᵐ 3ᵐ.

¶ Notādū ꝙ in t̄minis obligs nō tz regula dicta. vnde nō seqt. asinꝰ est nō for. ergo asinꝰ nō ẽ for. posito ꝙ ois asinꝰ sit tā for. q̄z plonis. tūc ẽ añs vex: ⁊ ꝓsequẽs flz. silr nō seqt. for. ẽ non asinꝰ. ergo for. non est asinus.

¶ Septima rl̃a fuit illa. A negatiua de ꝑto infinito cū debito medio ad affirmatiuā de ꝑto infinito est bona ꝓsequẽtia.

Contra 7ᵐ regulaz. 6.ca; Arguit 1°.

¶ Contra ist̄ rl̃az argt sic. illa ꝓsia non valet. a. non ẽ vex: cuius ꝟdictoriū est flz. ⁊. a. est ꝙ. a. ẽ non vex: cuiꝰ ꝟdictoriū ẽ flz: ⁊ tm̃ argt p rl̃az. ergo rl̃a fl̃a. ꝓsia tz cū maiori: ⁊ maiorẽ probo: dato ꝙ. a. sit ista. hō est asinꝰ. ⁊ añs enī ẽ vex ⁊ ꝓsequẽs flz. ꝯ ꝓsia non valet: ꝙ añs sit vex: ꝑbat. scōa ps ẽ ꝟa. vt ps ⁊ ꝓsia silr: qr suū ꝟdictoriū est falsū. si a. ẽ vex: cuiꝰ ꝟdictoriū est flm. Q. añs ꝓsis sit flm argt sic. ⁊ facio tibi istā ꝓsiam. a. nō est verū: cuius ꝟdictoriū est flm: ergo. a. est flz: cuiꝰ ꝟdictoriū est flm. ꝓsequẽtia tz. qr flz ⁊ nō verū ꝓuertunt. ⁊ ꝓsequẽs est ipole. ergo ⁊ añs

Rᵗ. Ad 7ᵐ

¶ Rsp̄det ꝓcedēdo rl̃am ⁊ ꝓsequẽtiā factā ꝟ illā. ⁊ nego ꝙ ꝓsequẽs sit flm. ⁊ tunc ad argm̃. a. est non vex: cuius ꝟdictoriū est flm. ergo. a. est flm: cuiꝰ ꝟdictoriū est flz. nego ꝓsequẽtiā. ⁊ quādo dī non vex ⁊ flz ꝓuertunt: ꝓcedo. ergo ista ꝓsequtia ẽ bona. nego argm̃ qr nō argt ab vno ꝓuertibili ad reliquū ratione totius extremi iz partis. Unde iz vex ⁊ flz ꝓuertāt: tamē non vex: cuiꝰ ꝟdictoriuz ẽ flz: ⁊ flm: cuiꝰ ꝟdictoriū est falsuz non ꝓuertunt.

Nōᵐ 2ᵐ.

¶ Nōdū circa debitū mediuz ꝙ non seqt. for. non ẽ asinꝰ. ⁊ for. est. ꝯ for. est nō asinꝰ: qr añs est vex ⁊ ꝓsequẽs falsū. dato ꝙ for. nihil hēat: nec argt p rl̃am: qr illud non est debitū mediū: iz illud for. est aliqd. ⁊ non seqt asinꝰ non est fortis: ⁊ asinus est ergo asinꝰ est non for. dato enī ꝙ nullus asinꝰ sit alicuius: ẽ tūc añs vex ⁊ ꝓsequẽs flm: nō tamē arguit ꝑ regulā: qr illud non est debitū mediū: sed hoc. asinus est alicuius: qō est falsum. ꝙre ⁊c̄.

¶ Caput. 6. continens obiectiones contra regulas septimi capli.

Septimi capli ꝑma regula fuit illa. Ab oiꝰ exponẽtiꝰ simul sūpt̄ ad suū expositū est bona ꝓsia.

Contra ꝑmā regulā. 7. ca. Arguit ꝑ°.

¶ Contra quā regulā argt sic. Ista ꝓsequtia non valz: aliq̄lis hō currit: ⁊ non est aliq̄lis hō qn talis currat. ergo q̄lislibz hō currit: ⁊ tm̃ argt p rl̃am. ꝯ rl̃a falsa. ꝓsequtia tz: ⁊ ꝑia ps añtis ꝓbatur: ⁊ pono ꝙ non sint in mūdo nisi hoies albi. quox aliq currāt ⁊ aliq sedeāt: isto posito ꝓsequẽs est falsū: vt ps: ⁊ tamē añs est vex: qr aliq̄lis hō currit: ⁊ non est aliq̄lis hō qn talis currat. ¶ Eodē mō argt in alijs termis: vt aliquātꝰ hō currit ⁊ non est aliquātꝰ hō qn tātꝰ currat. ꝯ. q̄z tuslz hō currit. posito enī ꝙ gls hō esset trepidalis q̄ztitaꝰ ⁊ ꝙ aliq curreret ⁊ aliq sederēt. tūc añs est vex ⁊ ꝓsequens falsū. Unde relatiuū añtis non necītat supponere ꝑ oi eo ꝑ q̄ suū añs. ideo dī ꝙ nulla illax ꝓsequtiax valz: qr non argt p rl̃az ex eo ꝙ nullius illax vl̄um recte assignat scōa exponẽs.

Rᵗ. Ad ꝑmā.

Vā huiꝰ vlis: q̄lislz hō currit. scōa exponẽs ẽ ista: nihil ẽ aliq̄lis hō qn illud currat. istiꝰ ꝟo. q̄z tuslz hō currit. scōa exponens est ista. non est aliquātꝰ hō qui in illud currat.

¶ Scōa rl̃a fuit ista. Ab oi exponibili ad q̄zlz suax exponẽtiū est bona ꝓsequtia.

Contra 2ᵐ regulā. 7. ca. Arguit 2°.

¶ Contra quā rl̃az argt sic. Ista ꝓsia non valz. tu icipis eē albꝰ. ergo tu es albꝰ: ⁊ non imediate ante instās ꝑsens fuisti albꝰ: tm̃ argt p rl̃az. ꝯ rl̃a falsa. ꝓsequtia tz cū maiori: qr icipit exponi tur vno modo ꝑ positionē de ꝑsenti ⁊ remotionē de ꝑterito. ꝯ ꝓsis ẽ vna exponẽtiū: ⁊ maiorẽ ꝑbo: qr casu poli posito. añs est vex ⁊ ꝓsequens falsū. ꝯ ꝓsequtia nō valz. añs ꝑbo. ⁊ pono ꝙ tu non fis albꝰ: iz imediate post instās ꝑsens eris albꝰ: isto posito seqt: ꝙ tu incipis esse albꝰ tā q̄z ex suis exponẽtibꝰ: ⁊ tamē non es albꝰ ꝑ casū: qō est oppoᵐ ꝓie ptis ꝓsequtis.

Rᵗ. Ad 2ᵐ.

¶ Rsp̄det ꝙ ꝓsequtia nō valz. tu icipis eē albꝰ. ꝯ tu es albꝰ: ⁊ non imediate ante instās, qō ẽ ꝑsens: tu fuisti albꝰ nec argt ab exposito ad aliq̄z suax exponẽtiū. Et dī ꝙ hec ẍba icipit ⁊ desinit non ꝓprie exponunt: sed habēt causas ẍitatis. vnde copulatiua: cuiꝰ vna ps est affirmatiua de ꝑsenti: ⁊ alia negatiua de ꝑterito dī vna cā ẍitatis: ⁊ copulatiua: cuius vna ps ẽ negatiua ō ꝑsēti ⁊ scōa affirmatiua

de futuro: vocat alia cā ꝓ tatis: ꝛ a qualibet illaꝛ copulatiuaꝛ ad ꝓpositionē iceptiōis ē bonū argumētū: cōcluerīo aūt nō vꝫ. vt eiusdē capli vna asserunt regla. Eodē mō de desinit ē dōs. ꝛ si aliqs dixi illa ꝟba debere exponi nō sus locut⁹ ꝓpie de exponētibꝫ ꝑm cōez modū loquēdi fiūmēdo exponē cōiter ꝓ oi pbatione termioꝛ. ¶ Ideo iā arguit magis stricte sic. Alia ꝓsequtia nō vꝫ. tm nō ois hō ē aial: g nō ois hō est aial: ꝛ tm arguit ꝓ rla: g rla sla. ꝓsequtia tꝫ. ꝓia ps afitis. pbat. nā ꝓia n. ē vꝛ: ꝛ ꝑis flꝫ. g ꝓsequtia nō valꝫ. Q. ꝓsequs sit flꝫ mā festū ē. ꝛ. pbat. añs sic. oē aial ē nō ois hō: g tm nō ois hō ē aial. tꝫ. ꝓia ab vli affirmatiua ad suā exclusiuā. ꝛ añs ē vꝛ: vt ps: g ꝛ ꝓsequs. ꝛ scda ps afitis. pbat. nā ꝓia exponēs exclusiue ē placēs ei⁹: ꝛ ly nō ois hō ē aial ē placēs illi⁹ exclusiue: q: ē illō qō rema net dēpta dictiōe exclusiua. ergo ē exponēs ei⁹: qō erat. pbādū. ¶ Rndet. ꝓcedēdo ꝓsequtia: ꝛ negādo añs: ꝛ ad. pbationē nego cōsequtia: q: illa nō ē exclusiua illi⁹ vlis: ꝫ. tm ens non ois hō ē aial. q̄ ē ꝟa. ꝛ si dꝫ q̄ ē vlis illi⁹ exclusiue: tm nō ois hō ē aial. dꝫ q̄ non hꝫ vlez: q: ē exclusiua negatia. ¶ Tertia rla fuit ista. Ex cuiuslibꝫ exponēt⁹ ꝺictoꝝ ſequ. ꝺictoꝝ ꝺictoꝝ. ergo ꝺictoꝝ ꝺictoꝝ exponit. ¶ Contra ista rlaꝫ argf fic. ista ꝓsequtia non valꝫ: tu es aial: ergo tu non differs ab aial: ꝛ argf ꝓr laꝫ: ergo rla sla: ꝓsequtia tꝫ cū minoꝛ: ꝛ maioꝛ: ꝑbo. añs ē vꝛ. vt ps. ꝛ ꝓsequs flꝫ. ex eo q̄ fuit ꝺictoꝝ ꝺictoꝝ est vꝛ. vꝫ. tu differs ab aiali. pbat fic. tu differs ab aiali q̄ ē aiali. ergo tu differs ab aiali: ꝛ illud ē añs. ꝛ. ꝓia tꝫ. prelonē rlatiui in ꝺictionē copulatiuā ꝛ. ꝓnomē demōstrativū: ꝛ añs est vꝛ. vt ps. ꝛ exponētes: ergo ꝛ ꝓsequs ē tūc fic. tu differs ab aiali: ꝛ illō ē añs⁹: ergo tu differs ab aiali. ꝓsequtia tꝫ. a copulatiua ad alteraꝫ ptē. ¶ Rndet. ꝓcedēdo ꝓsequtiā: ꝛ negādo illā. ꝓpositionē. tu differs ab aiali tūc ad rationē: tu differs ab aiali q̄ ē añs⁹: ergo ꝛ cē. negaꝫ. ꝛ ꝓia nꝫ relatiuū de relatiū ꝑ minū. ꝛ ꝓfinū ē fic resolubile sp. vñ non segt. tu es ois hō q̄ est in. a. domo: ergo tu es ois hō. ꝛ ille ē. a. domo. nec segt: ois hō q̄ currit: movet. g ois hō cur. ꝛ ille movet. Existēs tm relatiuū ī propōne fine signo fic hꝫ et resolutiū: ꝑ segt: sor. q̄ currit movet. ergo. sor. currit: ꝛ iste movet. añ ois hō erit hō q̄ ē: ergo añ ois erit hō: ꝛ ille ē. ¶ Quarta rla fuit ista. a ꝛesolutiū ꝛ bona ꝓsequtia. ¶ Cōtra quā rlam argf fic. illa ꝓsequtia non valꝫ: hō non ē hō. de mōstrādo añs⁹: ꝛ hō ē aial. si est risibile: g aial. si est risibile nō ē hō. ꝛ tm argf ꝓr laꝫ: ergo rla sla. ꝓsequtia tꝫ cū minoꝛ: ꝛ maioꝛ: ꝓbat. Illa añs ē vꝛ: vt ps: ꝛ ꝓsequs flm. ergo ꝓsequtia nō valꝫ. q̄ añs sit falsū. ꝓbat. q: suū ꝺictoriū est vꝛ. ſ. oē aial si est risibile est hō: vt ps ꝑ exponētes. q: aliqꝺ aial si ē risibile est hō: ꝛ nullū est aial qn illud si est risibile sit hō: ergo ꝛc. ¶ Dī ꝙ ꝓsequtia ē bona: ꝛ ꝓsequs ē vꝛ: sicut ꝛ antecedēs: ꝛ cū dī ꝙ suū ꝺictoriū est vꝛ. ſ. oē aial si est risibile est hō: dico ꝙ ſcda exponēs non est sufficiēter assignata: q̄m ista quin illud sit homo: q: ē est falsa: q: suū ꝺictoriū est vꝛ. ſ. aliqꝺ est aial si est risibile nō ē hō. ꝓbat. ¶ nō est homo. demōstrādo aliū: ꝛ hoc est aliqꝺ aial si est risibile: ergo ꝛc. ¶ Quinta regula fuit ista. ab officiatiū⁹ ad officiatā est bona ꝓsequtia. ¶ Cōtra ista rlam argf fic. ista ꝓsequtia non valet: hec ꝓpositio est nēcia. aial est hō. q̄ adeq̄te sīgt aial esse hoiem: ergo aial esse hoiez est nēcūꝫ. tū argut ꝓr laꝫ: ergo rla falsa: ꝓsequtia tꝫ: cū ſcda ꝑte añtis. ꝛ ꝑmā ꝓbo. q: añs est vꝛ. ꝛ ꝓsequēs falsū. q: añs sit vꝛ. ꝓs. q: ꝓsequēs falsū: ꝓbat. nā aial ē hoiez est ipole. ergo falsum est q: aial esse hoiem sit nēcū. ꝓsequtia bona. ꝛ añs ꝓbat. hoc esse hoiem est ipole demōstrādo ad sūū: ꝛ hoc est aial: ergo aial ē hoiez est ipole: ꝓsequtia tenet ab ilerio: ad suū supius affirmatiue sine ipedimēto. ¶ Respōdet. ꝓcedēdo ꝓmā ꝓsequtiā: ꝛ añs ꝛ cōsequēs eiusdē. negādo aūt q: aial ē hoiez sit ipole: ꝛ ad. ꝓbōnē nego ꝙ añs. ꝛ tūc ad illā regulā rideo dupliciter. ꝛ ꝓio q: non argf rōne tōtius extremi ꝑm q: ꝙ itelligit rlaꝫ. scdo q: argf cū ipedimēto: q: ly ipole imobilitat ifīū terminū aial: ꝛ dictū est in vna regula ꝓsequtia rū. q: ab iferiori ad suū supiꝰ imobilitatū non valet consequtia. Si aūt vellet qs fortificare istud argm. tōo. q: argf a ꝛesolutiū⁹ ad resolutā hoc nego: q: ista: aial esse hoiez est impossibile. nō est resolubilis: sed officiabiliter. ꝑbabilis: vt in ꝓbationib⁹ terminoꝝ patuit. ¶ Sexta regula fuit ista a descriptiōe ad descriptum est bona consequētia: ꝛ econuerso. ¶ Contra quā arguit fic. ista ꝓsequtia non valet: tu intelligis hoiem: ergo tu intelligis aliqd subrationē qua homo. ꝛ tamē arguit ꝑ regulā: ergo regula falsa: cōsequtia tenet cū minoꝛ. ꝛ maioꝛ: probat: ꝛ pono ꝙ tu nullam habeas intellectionez nisi simplicem. intelle-

Cōtra 1ām regulā argui ꝑ 1ām.

Ad 3ām.

Contra 3ām regulā. 3. ca. Argui 4ō.

Ad 4ām.

Contra 4ām regulas 3. ca. Argui 5ō.

Ad 5ām.

Contra 5ām regulā. 7. ca. Argui 6ō.

Ad 6ām.

Contra 6ām regulā. 7. ca. Argui 7ō.

ctionē hois: illo posito tu intelligis hoiem: ꝛ tū tu nō itelligis aliqd sub rōne q̄ hō: q: ois rō hois est diffō: ista tu nō intelligis aliqd sub aliq̄ diffōne: q: nulla hēs diffōnē in mēte vt supponō in casu. ꝯ tu nō itelligis aliqd sub ratione q̄ hō. ¶ Dōm ꝯ pria pria fuit bona: cuius ꝓcedit añs: ꝛ pñs i casu illo: ꝛ cuz arguit ois rō hois est diffō: ista tu nō intelligis aliqd sub diffōne: q: nulla hēs diffōnē in mēte vt supponō in casu. ꝯ tu nō itelligis aliqd sub ratione q̄ hō. ¶ Dōm ꝯ pria pria fuit bona: cuius ꝓcedit añs: ꝛ pñs i casu illo: ꝛ cuz arguit ois rō hois est diffō ipsi⁹: nego: qm rō hois est ōnoiatio ipsi⁹ly hō náqz ab hūanitate de noiat hō. ideo hūanitas dī rō ipsi⁹: ꝛ hec est illa rō: sub q̄ tu itelligis hō demfando hoiem. ¶ Septia rla fuit ista. Al sēlu diso ad sēlū cō positū: aut ecōuerso non valz argūm. ¶ Contra ista rla m argf sic. Ista pria est bona. tu potes currere: ergo pole ē te currere: pole ē antecht⁹ sz pole est eē: ꝛ ecōuerso. ¶ Dī ꝙ it termis simplicib⁹ ꝛ diuersis ꝙ sine ipedimēto alic⁹ signi est bona pria. ꝛ cū limitatione signi nō valz pria. vt oē aial eē ē ne cessariū. ergo oē aial neciū ē eē: aia tua neciō ē: ꝛ neciō aia tua est: albū ꝑt ē nigz: ꝯ pole ē albū eē nigrū. ¶ Cōtra ista risione. pbaī. vltima pñaz valē. nā seqī albū pōt eē nigz: ꝯ albū est potēs esse nigrū. ps pña resolnēdo ista ad pt in sum. eo est: ꝛ sua ꝓticipiū. tūc vltra: albū est potēs eē nigz: ergo albū ē ens nigz. ps pña ab vno ꝙ ertibili ad reliquū: q: potēs eē ꝛ ens ꝙ ertūt: q: oē ens est potēs eē: ꝛ oē potēs eē est ens: q: oē potēs eē ē: ꝯ oē potēs eē ē ens. ps pña. ꝛ añs sil: ꝑ tuas exponētes. vltio albū ē ens nigz: ꝯ albū ē nigz. ps pña. q: oē ens nigz est nigz. ꝛ vltra albū ē nigrū: ergo pole est albū esse nigrū. ps pña. q: ql̄z de pñti ifert vnā de poli de sēlu cōposito. ergo a ꝓio ad vltimū. albū pōt eē nigz. ergo pole ē albū eē nigrū. ¶ Jō rñr. b: euit ꝙ ista pña non valz: albū est potēs eē nigrū. ꝯ albū est ens nigrus. ꝛ ad. pbōnē. ibi ar ab vno ꝙertibili ad reliquū: nego. ꝛ cū o: ly potēs eē ꝛ ly ens cōuertūt: ꝓcedo: ꝛ ēt ly potēs eē ꝛ ens nō ꝙertūt. vñ ly potēs eē noiall⁹ fūptū ꝙertit cū ly ens: ꝛ ꝓticipiali⁹ fūptū nō ꝙertit cū illo: q: ñ seqī añch⁹ est potēs eē. ergo añch⁹ ē ens: ꝛ ita in. ꝑposito fumit ly potēs eē ꝓticipialr. quare argm nō. ꝓcedit. ¶ Octaua regla fuit ista. Ab vna cā ꝛitatī ad. ꝑpōnē ḡnīte illā cām est bona pria. ¶ Cōtra quā regulā arguit sic. Ista pña nō valz. a. ꝑpō est ꝛa. ꝛ imediate añ ists qō est pñs non fuit ꝛa. ꝯ. a. ꝑpositio ici pit esse ꝛa: ꝛ tñ af pr ista. ergo rla sta. pña tz. ꝛ añs. pbaī. ponēdo q: a. ꝑpō i pria pte. ꝑpositionali ho re ꝑterite terminate ad hoc instās pñs fuerit ꝛa ꝛ in scōa falsa. ꝛ i tertia ꝛa: ꝛ sic alternatis vicibus ꝓ oēs ptes ꝓportionales hore ꝑterite: ita q: i oi ꝑte ipari fuerit ꝛa. ꝛ in oi ꝑte pari fuerit sta. ꝛ sit nunc in instāti pñti ꝛa. ꝛ ita ꝑtinue erit. isto posito est añs vez: ꝛ pña tz. ꝯ pña añ valz. q añs sit vez. ps. q: nūc est vez. ꝓ positū ꝛ imediate añ ꝯ instans pñs fuit tz: ꝛ q̄ncūq; fuit tz nō fuit vez. ergo ime diate añ ꝯ nō fuit vez. q: aūt imediate añ ists pñs fuit aliq̄ ps par. fed q̄ncūq; fuit aliq̄ ps par. a. fuit tz. pbaī. q: imediate añ ists pñs fuit aliq̄ ps ipar. ergo. a. icipit eē vez. ¶ Dōz b: euit q. a. nō icipit eē vez. ꝛ tūc ad argm nego q̄ a pñs ꝓ ño factā: nec argf ꝓ regulā: qm illa nō est cā ꝛitatī: sed ista a. est vez: ꝛ nō imediate añ ꝯ instās pñs a. fuit vez. ꝛ ꝯ est tz ꝓ assignatione fui ꝛdicto rij. vñ ꝓcedit ꝙ imediate añ ists pñs. a. fuit vez: ꝛ imediate ante instās pñs. a. nō fuit vez: nō tñ cū pria ꝓcedit ꝙ nō imediate añ instās pñs. a. fuit vez. q: hec est ꝛdcōzia. ¶ Nona rla fuit ista. Ab actia ad fuā passiua: ꝛ ecōuerso est bonus argm. ¶ Cōtra quā rlam arguit sic. Ista ꝑsitia nō valz. ꝑmitto tibi denariū. ergo denari⁹ tibi ꝑmittit a me: ꝛ tū af ꝓ regulā. ergo rla fla. pña tz cū minori. ꝛ maior. pbaī. Fla casu poli posito: est añs vez. ꝛ ꝑsequēs fls. ergo ꝑsequētia nō valz. añs. pbaī. ꝛ pono ꝙ tibi. ꝑmittā denariū in ꝑsto: nullus tñ denarius tibi. ꝑmittendo. Isto posito: añs ē vez: ꝛ ꝑsequēs fls ꝛ casū. ergo ꝛc. Cōsil⁹ arguit ꝙ nō seqī. q̄s hō videt aliquē hoiez. ergo aliqs hō vi a q̄s hoie. posito nāqz ꝙ quils hō videat ꝑsne seipz: est añs vez: ꝛ ꝑsequēs fls. ¶ Respōdet ꝙ ista ꝛ ꝑsequētia: nulla ē bona: nec argf p rlaz: q: ꝛ tm̄ ōbēt ꝑ supponē eodē mō: fs ꝛ actiua supponit ly ōnariū: ꝛ ly hominē ꝑsuse tñ: ꝛ passiua det ꝛmiate. nō ad signat debite ea ꝓ passiue. huic ꝯ. ꝑmitto tibi ōnariū. cor: ndet hec passiua a me tibi ꝑmitti tur denari⁹: ꝛ ista. q̄s hō vidēt aliquē hoiem. cor: espondet hec passiua: a q̄s hoie vi aliqs hō. ¶ Decia rla fuit ista. Ab tertio ad iacētē ad scōs ad iacēs affirmatiue ꝛ sine ē mo distrahēte. ē bona pria. ¶ Cōtra ista rlaz af fic ista pña non valz. tm̄ hō est risibilis. q tm̄ hō ē: ꝛ tamē argf ꝓ rlaz: q: affirmatiue. ꝛ sine ē mo distrahēte. q rla falsa. ꝑsequētia tz cū minori. ꝛ supposito. q: ly risibilis nō sit terminꝰ ampliatiuꝰ?

Risio. Ad 7m.

Contra 7m regulā. ꝛ ca. Argui. 8o.

Respōsio. Ad 8m.

Cōtra risio. nē arguit 9o.

Risio. Ad 9m.

Contra 9m regulas. ꝛ ca. Arguit 10o.

Nota q̄ ista exēplana ꝑ istās 4o. ꝙ ꝑsio fs ꝛ ipa. tarde ē ista ꝑsio. ꝛ ista ꝛdcōzia ꝙ ē ꝑsa.

Respōsio. Ad 10m.

Contra 9m regulā. ꝛ ca. Arguit 11o.

Contra 10m regulā. ꝛ ca. Arguit 12o.

Ad 12^m, Rñio:

z pria ps afitis est mãifestũ:eo q afis est vez z pñs flz:vt ps cuilz. ¶ Jõ rñdetur ẽt, q nõ tz regla ista in exclusiuis ptiũ ordinis:rõ q: af iplicite ab iferiori ad suũ supi^m distributiũ:nã cũ dr:tm hõ ẽ icludit ly ens suũ pticipiũ stãs cõfuse distributiue rõne dictionis exclusiue.

Cõtra rñsionẽ arguit p^o.

¶ Cõtra ẽt ista glosa af:q: nõ, segt. chimera est termin^o. q chimera ẽ: z tñ af affirmatiue z sine termino distrahẽte:z fine dictiõe exclusiua.

Rñsio.

¶ Dz q ista nõ est sua cõrnidẽs, de scõ adiacente:tz ista ly chimera est:q: termini debent eodem modo supponere:quare cẽ.

¶ Caput. 7. Continens obiectiones cõtra regulas capituli octaui.

Ctauũ z vltimũ capl̃z regl̃as notificauit hypotheticaz:q:rũ pria fuit ista. A coplãtia affirmatiã ad alterã ei^9 ptẽ principalẽ est bona ꝓia.

Cõtra 1^am regulas. 8. ca. Arguit. p^o.

¶ Cõtra qua rl̃az af sic. ista ꝓia nõ valet. Ali quãtũ videt for. z tm̃ pla. videt. q tm̃ plato vi det:z tñ af prl̃az:q: rl̃a falla. ꝓia tz cũ maiori:z maior. pbat icasu poli posito. añs ẽ vez:z ꝓis flz. ergo ꝓia nõ valz. pbat af sic:z pono q: tas for. q̃s plato videat vnũ pedale:isto po^o añ est vez. Ẽa pedale videt for. z pedale videt plato. ergo aliquãtulũ videt for. z tm̃ videt plato q: ꝓis sit flz. mãifestũ ẽ:eo q scõa exponẽs ẽ ista. similiter nõ plato videt:imo ꝑ casũ:q: pcasũ for. videt:z for. est aliqd nõ plato. ergo aliqd nõ plato videt q: est oppositũ scõe pt̃.

Ad 5^m, Rñio, ..

¶ Dõs q: ista dictio tm̃ põt teneri exclusiue z relative. Si exclusiue tã in afite q̃ in ꝓsite ꝓia est opti:ẽ negat scõa ps copulatiue:tũc ad ꝓbõnẽ negat ꝓia. Si ãt vtr obiqs relatiue itep. ꝓcedo ꝓbaz z ꝓis:z ad ei^9 ip:obatiõez: dico q: nõ hz exponi:z figt̃ quẽ tibili. q tãtũ q̃tũ for. videt pla. videt:q: est vez:vbi autẽ vellet opponẽs q: ly tãtũ teneret. i afite relatiue:z in ꝓsite exclusiue:ps tũc q: nõ af prl̃az.

Contra 2^am regule. 8^ca. Arguit. 3°.

¶ Ex illa rl̃a illatũ est cor relatiue q: a toto copulato ad alterã ptẽ est bona ꝓia:ꝫ quã rl̃az af sic. ista ꝓia nõ valz:for. z pla. fũt numer^o binari^9. ergo for. est numer^o binari^9:q: aĩs est vez:z ꝓis flz:nec segt. for. z pla. de ꝑ se est lapidẽ. ergo for. de ꝑ se est lapidẽ:q: dato q: a. posset ẽt ab ambob^9 fili:z a illo ꝑse posset portari:tũc aĩs ẽt vez:z ꝓis flz. ¶ Sili^r non sequit:tu differs ab hoie z ab asino. ergo tu differs ab hoie:q: aĩs est vez:z ꝓis flz:vt ps p exponẽtes:nulla ergo illaz. ꝑ sequẽtiarũ valz:z tñ af prl̃az:vt tz. q̃ rl̃a fla.

Adl^m. ꝓñ^o.

¶ Rñdr q: ꝓi ctio copulatiua sũpta coplãtiue ꝑt vupl̃r teneri. s. collective vl̃ diuisiue. Collective tenẽt qñ alterꝫ extremoꝝ ineſt ambob^9 copulatis simul z nõ diuisim:aut ꝑ signũ ꝓsuisiuũ determinat. Sumebat ꝓio mõ tã in ꝓio ꝗ̃ in scũdo exẽplo:z scõo mõ in tertio exẽplo. Collectiue ergo sumẽdo nõ os ꝗ̃ a toto copulato ad alterã ptẽ sit bõa ꝓia. Diuisiue ãt tenẽt qñ nõ limitat ꝑ signũ ꝓsuisiuũ:z cuilz copulato rũ ieſt alterꝫ extremi ſic tot:vt for. z pla. sunt hoies:z for. z pla. currũt vel videt:z ſic sumẽdo hz rl̃a vitatẽ. ¶ Scõa rl̃a fuit ista:a pte ꝑn cipali diuisiuũe negatiue ad ipsã diuisiuã ẽ bona ꝓia. ¶ Cõtra ista rl̃az af sic. ista ꝓia nõ valz:cõtigẽter tu es. g̃ ptigẽter tu es vl̃ tu nõ es. ergo rl̃a fla. ꝓia tz cũ minori:z maior. pbatur. naz aĩs est vez:vt ps:z ꝓis flz. ergo ꝓia nõ valz. pbat. q: ꝓis sit flz:q: tu es, vel tu nõ es:z nõ põt ẽẽ qn tu sis, vel tu nõ sis. g̃ neciõ tu es, vel tu nõ es:qõ est oppositũ ꝓñ. ¶ Jõ dr q: si ly ptigẽter, determiat i ꝓite tota diuiſiõ ctiũ:tũc nõ af prl̃az:q: sic sumẽdo nõ est ꝑ ptes nec ſcõe cathegoice. Si ãũt determiat ptẽ ſolũmõ, cõcedo ꝓia:z ꝓis z nego illaz. neciõ tu es, vl̃ tu nõ es:ꝫ terminãdo ly neciõ cõſili. i. vnã ptẽ:vbi ãũt tot^9 det^r miet ite:q: cõcedo cõcequẽtiã:ḧ tũc nõ ſũt oppo^r:ex q̃ modi diffo:mit^r sumũt. Ex ista rl̃a iferebat alia rl̃a cor relarie q: a pte diuiſiõ ad totũ diuiſũ est bona ꝓia. ¶ Cõtra ſtã rl̃az af sic. ista ꝓia nõ valz:tu differs ab asino. g̃ tu differs ab homine vel ab asino:q: aĩs est vez:z ꝓis flz:vt ps p exponẽtes:ẽt nõ segt. asin^9 ẽ asin^9. ergo iſte hõ vl̃ asin^9 est asin^9. ¶ Dz vt pr^9 q: cõ iuctio diſiũctiua ſũpta diſiũcti capit vupl̃r. s. collective z diuisiue. Collective sumit^r qñ dr termiat ꝑ signũ ꝓsuisiuũ vel discretũ vel rl̃z. Exẽplũ ꝑmi. vt tu differs a te vel a me. Exẽplũ ſcõi. iſte hõ vl̃ asin^9 est asin^9:volẽdo q: ly iſte, cadat ſũpt totũ diſiũctũ. Exẽplũ tertij. for. q est hõ vl̃ asin^9. est ꝛibilis. Diuisiue ãũt sumit^r qñ nullo illoꝝ modoꝝ sumit^r vt hõ vl̃ asin^9 currit:tu es hõ vl̃ asin^9. dicat^r ergo q: a pte diſiũcti ad totũ diſiũctũ ſũptũ diuisiue est bona ꝓia:z iste est intell^s rl̃e. a pte diſiũcti ad totũ diſiũctũ ſũptũ collective non valz argñ ſic i oppositũ est argutũ ꝑ itẽtionẽ rl̃e. ¶ Tertia rl̃a fuit ista. a tota diſiũctiua cũ destructione vni^9 ptiꝫ ad alterã ptẽ ẽ bona ꝓia. ¶ Contra quã rl̃az af sic. ista ꝓia non valz:tu es asinus:vl̃ tu nõ es asin^9:ꝫ tu nõ es asin^9. g̃ tu es asin^9:q: aĩs est vez:z ꝓis falſus:vt ps:tamẽ af prl̃az. ergo rl̃a flã. ¶ Rñdet q: g nõ argui-

Contra 1^am regule. 8. ca. Arguit 3°.

Ad 3^m. Rñsõio.

Contra 2^am scõe regule. Arguit 4°.

Ad 4^m. Rñsõio.

Contra 3^am regule. 8. ca. Arguit 5°. Ad 5^m. Rñsõio.

p regl3z: q: aut i scda pte a ſtis ſumit ꝺicto/
riũ prie ptis diſiũctiue: vl ſumit ſcda ps diſiũ
ctiue: ſi ſumit oppoſitũ prie ptis: ps q ñ argſ.
p regulã: q: nõ ſequit alia ps. vꝫ. tu nõ es aſin⁹:
q̃ illata z ꝺcditꝫ ꝑia z ꝑis. Si ât ꝺr q ꝑ ſcda
pte a ſtis ſumit ps diſiũctiue ſequit ꝺ alia.
Itez ꝺr q ñ ar p regz. Obẽrt. n. ſumi ꝺictoriũ
et⁹ iſto mõ. tu es aſin⁹. vl tu ñ es aſin⁹: ꝫ tu es
aſin⁹. g tu es aſin⁹: ꝫ negaꝫ mior. ¶ Quarta
regla fuit iſta. a copl'atiua negatia ad diſiũcti
ua affirmatiuã factã ex ptib⁹ ꝺictoꝝ: ijs copu
latiue affirmatie eſt bonũ argm: z ecõuerſo.

Contra 4ᵐ z 5ᵐ regulã Argut 6ᵒ. Reſpõſio. Ad 6ᵐ.

¶ Ex q̃ ſequebat ſ q a diſiũctia negatiua ad
copulatiuã affirmatiuã factã ex ptib⁹ ꝺicẽti
b⁹ copl'atiue affirmatiue ẽ ꝑia bõa. ¶ Cõtra
iſtas rglas poſſet argui ſic. ex nulla negatia ſe
q̃ affirmatia. g ꝙs iſtaꝝ rglaꝝ. ẽ ſla. ¶ Et q
rñr q iſta rla ñ tz i hypotheticis: ſz i cathego
ricis. ¶ Jõ ſpãl⁹ arguo ſic. Oppoⁿ diſiũctie
affirmatie aſſignatũ p negõẽ ppoſitã toti ñ
puertit cũ oppoſito eiuſdẽ aſſignato p copu
latiuã factã ꝺe ptib⁹ oppoſiti diſiũctie. g ãbe
rla ſle. ꝑia tz. r aſis. ꝑbat: z capio iſtaꝝ diſiũ
ctiuã. nec̃io tu es vl tu es ꝺeus: ꝑs q iſta eſt ſla.
g h ẽ ẋa. ſi nec̃io tu es vl tu es ꝺeus: z tũ h ẽ fal
ſa. nec̃io tu nõ es z tu nõ es ꝺeus. aſ g ſic iſta ꝺi
ſiũctiua negatia ẽ ẋa: z h copl'atiua ẽ fla. g ñ
puertit. ps ꝑia: q: vez nõ puertitur cũ ſlo.

Contra 7ᵐ Riſſio.

¶ Jõ bꝛeuit rñr. q ſi diſiũctiua affirmatia ꝫ
hꝫ duo oppoſita q iſta iuicẽ puertit: ſz ſi ſp
hꝫ copulatiuã, p oppoⁿ. ſcdꝫ ẽ ptib⁹ oppoſitis
diſiũctiue: vt argm clare oſtẽꝺit: h cõtigit q̃n
diſiũctiua ẽ cathegorice, ꝑbabiliſ ſic i, ꝑpoſito
rõne hꝫ ẽ minꝰ nec̃io. Jnfallibiliꝫ tñ z rcglariꝫ
teneat. q: tã diſiũctie affirmatie q̃ copl'atiue
vat ꝺictoriũ p negõẽ ppoſitã toti. Jdẽ ẽ in
ꝺicũ ꝺ copl'atiua affirmatiua. hec eni eſt ſla.
nec̃io tu es hõ z tu es albus. vt ps z ꝑſlr ꝙs
iſtaꝝ neceſſario. tu ñ es hõ vl tu ñ es albꝰ pti
gẽter. tu ñ es hõ vl tu nõ es albꝰ: q: ex ꝙs iſta
rũ ſequtur ꝺ diſiũctiua. tu nõ es hõ vl tu nõ es
albꝰ: q̃ ẽ ſla cũ ꝙs ps eiuſdẽ ſit ſla. ¶ Sexta re
gla fuit iſta. Al cõditionali affirmatiua cũ ſuo
aſſite ad ſlequẽs eiuſdẽ ẽ bona ꝑia. ¶ Cõtra
quã rlaꝫ ar ſic. Jſta cõſequẽtia nõ valꝫ. nec̃io
tu es aial ſi tu es hõ: ſz tu es hõ. g nec̃io tu es
aial: z tñ ar p regulã: g rla ſta. cõſequẽtia tz cũ
mior. z maior. ꝑbat. nã cõſequens ẽ ſlꝫ. vt ps.
z aſis ẽ vez. g z c. ꝑbat. ꝑ tria ꝑtes q: ꝑ ſcda
ſi expediꝫ q̃m tu es aial. ſi tu es hõ: z nõ ꝑt ẽ
gn tu es aial. ſi tu es hõ. g nec̃io tu es aial ſi
tu es hõ. ¶ Jõz g ly nec̃iũ duo ꝑt determi

Ad 7ᵐ. Riſſio.

Ad 8ᵐ. Reſpõſio.

nare: aut ꝑcipe ꝑis ꝺicte cõꝺitiõal aut ipaz to
tã. p nec̃ cõcedo ꝑiam: z nego p̃mã ꝑtẽ aſis.
vꝫ nec̃io tu es aial: ſi tu es hõ: q: equalet iſti.
ſi tu es hõ nec̃io tu es aial q̃ ẽ ſla. Zꝺ, pbõnẽ
nego ꝑiaz. q: illa ꝺitiõal ñ ẽ i caſu cathego
rice, ꝑbabil. Si ât ly nec̃io, ꝺet miat totã cõꝺi
tionalẽ nego cõſequẽtiã. neq; ar p regulã: q:
iferꝛ iſta. nec̃io tu es aial: q nõ ẽ cõſequẽs: ſz
iſta ſolũmõ: tu es aial: q: modus ſic ſupt⁹ ñ ẽ
ps cõſequẽtie nec aſtis: ſic neq; nota cõꝺitio
nis: ſz ps totiꝰ cõꝺitiõalis. ió ꝺbuit ſic argui.
nec̃io tu es aial: ſi tu es hõ. ꝫ tu es hõ. g tu es
aial. vñ cõꝺitiõal' ſine mõ nec̃io cõuertit cuz
ſcipſa hſite modũ iſtũ. vñ ſeqt: ſi tu es hõ: tu
es aial. g nec̃io: ſi tu es hõ: tu es aial: z ecõuer
ſo. ¶ Altia rla fuit iſta. Al cõꝺitiõali affirma
tiua cũ ꝺictoriũ cõſequẽti ſeqt. ꝺ cõtriũ añiã.

Contra 9ᵐ regulã. 8. Argut 9ᵒ.

¶ Cõtra iſtã rlaz ar ſicvt ꝓ⁹. Nec̃io ſi añiãs
ẽ alb⁹ ante ch⁹ẽs ẽ color: at⁹. ꝫ añiãs ẽs nõ ẽ co
lor: at⁹. g nec̃io ipe nõ ẽ albꝰ. ps bñ q añiãs ẽ ve
rũ. z cõſequens ẽſlꝫ. Zñ ar ſpãl⁹ ſic. Jſta cõſe
quẽtia nõ valꝫ. ſi tu es hõ: nec̃io tu es aial: ſz
nõ nec̃io tu es aial. g tu ñ es hõ. z tñ ar p rlaz
g ſla. cõſequẽtia tz cũ mior. z maior. ꝑbat.
nã añis ẽ vez. z ꝑis ſlꝫ g ꝑia nõ valꝫ. g ꝑis
ſit ſlꝫ. ps. z ꝑbat g añis ſit vez. Ad hec ẽ ẋa.
nõ nec̃io tu es aial. q: ſuũ oppoſitũ eſt ſlꝫ: ſled
alĩa ps ꝑbat. Ad 9ᵐ tu es: hõ nec̃io tu es aial.
nam tu es aial ſi tu es hõ: nec̃io g ſi tu es hõ:
nec̃io tu es aial. tz ꝑia ab vno cõuertibili ad
reliquũ. vñ ẽ ꝺicẽ. aial currit ſi hõ currit.
z ſi hõ currit aial currit. ¶ Jõ rñdeo ad argm

Ad 9ᵐ. Riſſio.

ꝑmũ ſic ad argm alteri⁹ rñ q nõ ar p r laz. q:
ꝺs ſolũmõ cõcludilla. antech⁹s nõ ẽ albꝰ ex
q ly nec̃io nõ ẽ ps antecedẽtꝫ nec conſequẽtꝫ.

Balz ab expoſita ad expoſitum.

¶ Et ad argm ſcꝺz ꝺubitaꝰ nũqꝺ iſta ſlequẽ
tia ſit bona. ſi tu es hõ nec̃io tu es aial. ſz non
nec̃io tu es aial. g tu nõ es hõ. q: ꝺubito ꝺ ly
nec̃io, an ſit ps antecedẽtꝫ vl cõſequẽtꝫ. ſi ait
ly nec̃io ẽ ps antecedẽtꝫ. nego ꝙſequẽtiã: nec
ar p r laz: q: non ſumit oppoⁿ ꝙſequẽtiſ: ſz ꝺe
beret ſic ar q: tu es aial. g tu non es hõ
nec̃io. z iſto mõ ꝓcedit ꝙſequtia z negat mi
nor. Si ait ly nec̃io, ẽ ps ꝙſequẽtꝫ. cedo con
ſequẽtiã z nego conditionalẽ. q: tũc equalet
huic ꝺitionali. ſi tu es hõ: tu es aial nec̃io.
Et tũc ad argm: tu es aial. ſi tu es hõ nec̃io. g
ſi tu es homo, nec̃io tu es aial. nego ꝑiaz: nec
argt ab vno ꝙuertibili ad reliquũ. nec exꝑlũ
eſt ad, ꝙpoſitũ: q: in aſite ly nec̃io, eſt ps ante
cedentis conditionalis. z in conſequenti eſt
pars ꝑtis alterius ꝺitionalis. quare z c.

¶ Incipiūt questiones eximij ac pclarissimi doctoris magri Wēghi Blāchelli Fauēti ni.s.q̄tuor tractat⁹ logice magri Paulivenē.

¶ Utrum Paulus incepit a cōmunioꝝ incipiens a termino. Questio prima.

Tractat⁹ pri/mus sic diffiniens incipit a priori ꝛc. Contra hoc arguit. ¶ Et p̄ sic. circa idē ꝟsat logicus ꝛ metaphysicus ꝛ metaphysicus ꝟsat circa ens in cōi. g̃ ꝛ logicus: tūc vltra. ens est cōmunissimū sic sit terminus: q; vl̄r predicat de termino: ꝛ non ecōtra. g̃ nō incipit a cōmuni: nō incipiendo ab ente In cōmuni. Hoc arguēto motus Paulus pgulensis incipit logicā suā a trāscēdētibus sic dicens. Trā scendētia sunt sex. vz. ens/aliquid/vnū/bonū/verū: ꝛ res que oēs trāscendētia: q; de oibus verificant. ¶ Confirmatur. q; ens rōnis est cōmunissimū: sic sit terminus: ꝛ est de cōsideratione logice. g̃ nō incipit a cōmuni: ꝑña nota cū maiori: q; ens rōnis ē subm adequatū logice: nō aūt terminus. minor pz q; subm est de consideratione scientie ꝛc.

Contra

Argum 1°.

Argum 2°.

Tex. cō. 43. vel. 54. c. 4.

¶ Scōo sic. Omne illud qō ponit in diffone alicuius loco generis est cōmune: sed signum ponit in diffinitione termini loco generis. g̃ signū est cōmune termino. ꝑña est bona. maior est Phi 7° meta. ꝛ 6° topico. ꝛ minor ꝓbat per Magrm. tūc vltra. signū ē cōmune: ꝛ est p se de ꝑsideratiōe logicī: q; logicus diffinit p ipm: ergo nō incipit a cōmuni. Hoc arguēto pfuasus. Albertus incipit logicā suā a signo sic dicēs. Quātū ad ꝓmuz videndū est de isto termino signū/qui est cōmune. i. superior q̄ ille terminus/terminus. ¶ Pro rñsione ad hec argumenta sunt duo modi rñdēdi. ¶ Primus modus declarat auctē Phi in ꝓlogo physicorū. s. quō a cōmuni est incipiēdū. ¶ Et dic q; duplex ē ꝓcessus. s. diffinitiuus ꝛ declaratiuus. ¶ Processus diffinitiuus ē cū qs incipit tractatū suū a diffone alicuius: vt Magr facit: ꝛ vt fac. Euclides in geometria. p̄ diffinitē ꝓpositū sic. Pūctus ē cuius pars nō est. ¶ Processus declaratiuus est cū qs incipit tractatū suū nō a diffinitz a declaratiōe alicuius: vl̄ a diuisione: vt facit Paulus pgul'. ꝛ vt facit Phs in lib⁹ phy. oicēs sic. Neče est igit aut vnū esse principiū: aut plura. ¶ Tūc pono duas ꝓnes. ¶ Prima: in ꝓcessu diffinitiuo nō est incipiēdū a cōmuni absolute in illa scia. Cuius rō est: q; si aliqd oz diffiniri diffinit p gen⁹ ꝛ oiaz. gen⁹ aūt ē cōi⁹ diffinito. g̃ si incipit a cōmuni absolute. ¶ Scōa cōclusio. In ꝓcessu declaratiuo ē incipiēdū a cōmuni absolute in illa scia. Cuius rō ē: q; cōmunia sunt notiora. Innata anē est nobis via ꝓcedere a cōmunib⁹: ergo ꝛc. Et p hoc pz solō ad arg^m in oppositū. ¶ Contra ꝓmā ꝓnē arguit sic. Nihil per se ꝑsideratū in logica est cōmune termino: g̃ in ꝓcessu diffinitiuo est incipiēdum a cōmuni absolute ab ipso logico. tenet ꝑña: añs pz: q; terminus vl̄r predicat de omnib⁹ hic per se ꝑsideratis. ¶ Ad hec rñdet si tibi placet hec opinio. ¶ Scōs modus rñdēdi quē solū de mēte Magri reputo. Dicit q; Magr incepit a cōmuni absolute incipiēdo a termino. Cuius rō est: q; nihil p se ꝑsideratū in logica est cōmune termino. ¶ Pro quo aduerte q; cōmunissimū qō est p se ꝑsideratū i logica est ens rōnis: q; est eius subm adequatū: ꝛ termin⁹ ꝓuertit cū ente rōnis vt declarabit: g̃ nihil qō est p se cōsideratū in logica est cōmune termino. ꝑña nota cū maiori: ꝛ minor declarat p mittendo qd per ens rōnis itelligit cū dī ipius esse subm adequatū logice. Cūm p ens rōnis itelligo ens scōe itētionis: siue scōaz itētionē in ꝓcreto qō ipotat mihi scōam intētionē: vel hīs habitudinē ꝓpinquā ad scōam intentionē: qualē hīt intētionce ꝓme. i. ꝓcept⁹ ꝓmi: ꝛ voces: ꝛ scripta. Cū enīz aliq scia sit de reb⁹: vt metaphica: mathematica: ꝛ nālis. ꝛ aliq de vocib⁹ vt grāmatica: logica: ꝛ poesis. aliq etiā ē de ꝓceptib⁹ p se ꝓ: vt logica q̄ ē d scōis intētionibus p se ꝓmo. ¶ Quia tm passiones scōaz intentionū ꝓueniūt ꝓceptib⁹ ꝓmis ꝛ vocibus ꝛ scriptis vt stāt sub habitudine scōaz itētionū: q; ille terminus, hō/siue in mēte: siue i voce: siue in scripto: vt spēs ē ꝑdicabilis de ꝑsonis ꝛc. ꝛ ita de aliis: ió logica est etiaz p se de illis: ꝛz nō p̄. De rebus etiā est logica: sed p accīns i habitudine ad scōas intētiones: prout de ipsis pñt formari scōe intentiones: ꝛz p accīns ē de illis: q; ꝓprietates scōaz intentionū nō ꝓueniūt reb⁹: sed solū ꝓceptib⁹ ꝛ vocib⁹: ꝛ scriptis in habitudine tm ad scōas itētiones. ¶ Ideo res nō hīt habitudinē ꝓpinquā ad scōas intētiones: qualē hīt ꝓcept⁹ ꝓmi ꝛ voces ꝛ scripta. Hoc ꝓmisso ps q; terminus ꝓuertit cū ente rōnis: q; vl̄r ꝑdicat de ꝑsonis ce.

Tex. c. 2.

Duplex est processus.

Tex. c. 6. p^a ꝑ.

2^a ꝑ.

Contra ꝓmaz ꝓbonē ar.

Notandum.

¶ Ad argumēta rñdet. Ad p^m dī q; logic⁹ ꝛ metaphysic⁹ ꝟsant circa idē materialr vt circa ens: formalr aūt nō: q; metaphicus ꝟsat circa ens vt ens ē: logicus ꝟo circa ens vt ens rōnis ē. ¶ Cōstat aūt p supius dicta q; ens rōnis nō est cōmune termino: cū secū cōuertat. ¶ Ad cōfirmationez siīr ps q; minor est falsa. s. q; ens rōnis sit cōmune termino: q̄uis in subm adequatū logice ꝛ nō terminus: q; differt formalr. ¶ Replica ꝑ: sequit q; logica sit scia realis: q; cū metaphysica sit de rebus mālr: ꝛ logica sit circa idē materialr p cūcessa. g̃ est de reb⁹. si sic. g̃ logica est scia realis sicut metaphica. ꝑña ē falsa: q; scia rōnalis dividit ꝑ reales q̄ sunt tres. s. metaphysica: mathematica ꝛ nālis. 6° meta. ¶ Itē ꝓbat q; metaphysicus cōsiderat ens vt ens rōnis est: ꝛ per ꝑña ꝟsat circa idē formalr metaphic⁹ ꝛ logic⁹. ꝛ arguo sic. Metaphysicus ꝓsiderat qōlibet iquātū ē ens. g̃ ꝓsiderat intētionē inquātū intētio: q; idē est intētio iquātū intētio ꝛ intētio iquātū ens: sic idē ē hō iquātū hō: ꝛ hō iquātū ens. ¶ Ad ꝓmū negat ꝑña. Ad ꝓbōnē ꝓcedo q; logica est de rebus p accīntū iquātū intelligūt format intētiones ꝛ ꝓceptus de ipsis: ꝛz nego vlteri⁹ ꝑñaz: de reb⁹: g̃ ē scia realis sic metaphica: q; logica est tm materialr ꝺ reb⁹: ꝛ metaphysica ꝟo ꝛ materialr ꝛ formalr. ¶ Ad scōz ꝓcedo q; metaphysicus ꝓsiderat intētionē iquātū ens: ꝛ nego vlterius ꝑñaz. g̃ ꝓsiderat itētionē iquātū itētio: q; nō sunt idē sic nō ē idē mobile iquātū mobile: ꝛ mobile inquātū ens: qō vl̄r accidit qñ sequēs reduplicationez nō significat absolute cēntiā: ió exēplū de hoie non est file.

Ad ꝓmū ꝑ tes cū ꝓbatione.

Ad scōz ꝑ ne cuā tātam.

Ad scōs ꝑ ca/pale.

¶ Ad scōm ꝓn^m ꝓcedit q; signū in cōitate sua ꝺm totaz suā signātionē est cōmune termino: ꝛ sic excedit limites logice. Et ideo nego q; vt sic sit de cōsideratiōe logici. Ad ꝓbōnē cū dī logicus diffinit p ipsuz. ergo ē p se de ꝓsideratione logici. Dī q; logicus nō diffinit p signū vt logic⁹ est: sed vt induit habitū metaphysici: q; terminus nō est diffinibilis a logico cū sit cōmunis i logica. ¶ Replica. ꝑ si signū excedit limites logice sequit q; logica nō sit eā cōis scia sic metaphica. ꝑña ē falsa ꝛ ꝑ ꝓm p poste⁹ tractatu p̄. Cōcāt aūt oēs scie ꝺm cōia. vbi dicit q; oialetica vtit oib⁹: ꝛ si q̄z vl̄r materialr cōiaz vt metaphysica. ꝛ 4° meta. dicit. Et dialectica ō oib⁹ disputat. oib⁹ aūt cōe ē ens. In qb⁹ locis babet q; sunt scie eqoe cōes: cū de oib⁹ eqoe ꝓsiderēt. ꝓbat tm ꝑña: q; metaphysica

Jnstātia ꝓ

Tex. c. 2. Jnstātia 2ª.

Jnstātia ꝓ.

Tex. cō. 23.

Tex. c. 5.

Instātia 2ª.

cōsiderat oia entia : logica ꝺo nō ɔqꝫ ꝑte, aliqꝺ ẽ qꝺ excedit limites logice. Jrē ꝓbat ꝙ signū est ꝑs de ꝑsideratione logice. ly signū, est termin⁹. ꝙ est ꝑs de ꝑsideratione logice: qꝫ oia terminue ꝓcessa est ꝑs de ꝑsideratione logice: qꝫ ly signū est termin⁹. ꝙ est ꝑs de ꝑsideratione logice. ⁊ ꝓbat ꝓ⁹ oꝫ ꝙ ẽ eque cōis ieia logica sic metaphica: qꝫ nihil est ꝙ nō ꝑsideret in ordine ad scḝas intētiones: ⁊ nō allqꝺ est qꝺ nō ꝑsideret ꝑ se vr res. ⁊ Tlcl dicit ꝙ est eque cōis: nō qꝺ oia cōsideret hẽ metaphica: sed qꝫ illa ꝑsideret qꝫ applicabilia sunt ad oia. ideo logica est potiꝫ dicẽꝺa⁹ minus modus scḝi cōis: hẽ metaphyica vna scia cōis. ⁊ Ad 2ᵐ oꝫ ly signū, ꝺupliꝫ capi ꝑt. ⁊ materiali: ⁊ formali: materiali: est ꝑs de cōsideratione logici iqua ⁊ū⁹ terminus ẽ: ⁊ inquātū stat ſub aliq intētione: ⁊ vr est ſubm vel ꝑdicatū: ⁊ formali⁹ nom.

Quæstio II.

Vtrū diffinitio termini ſit bene data.

Argui. ꝓia ꝓicula est male ꝓsita. ⁊ ſignitz. ꝙ diffō mala. ꝓia tz. aña. ꝓbat: qꝫ qꝺ ponit ꝓ loco ꝺiffiēnes ɔ se cōiꝫ ꝺiffinit⁹: tz ly signū nō ẽ cōiꝫ termino ꝺiffinito. ꝙ ẽ. ꝓbat⁹ minor: qꝫ ly signū, est terminus ꝑme intētionis: ⁊ termin⁹ ꝑme intētionis est minus cōis ꝙ ſit termin⁹ ꝺiffinit⁹: qꝫ terminus ꝺiffinitus ꝺiuidit⁹ in terminū ꝑme intētionis: ⁊ scḝe. ꝙ ẽ. ⁊ Cōfirmat. qꝫ ſi signū est cōiꝫ terminꝰ ntōe Magꝭ ꝺbuisset incipere tractatū ſuū a ſigno ɔ nō a termino. tz. ⁊ tūc oꝫ ꝺ minuꝫa tant ꝺimittēꝺa in ꝺoctrina tanꝝ in notiora per ꝑbm ꝑ phy. ⁊ Jte ſignū est equiuocū ad terminū ɔ eiꝰ cuſā ante taberna. ꝙ nō ɔz ꝓoni in ꝺiffone. ⁊ ꝓ ꝫ ſcḝam ꝑticulā argt fic. ⁊ Illa ꝑicula cōionis nō bene ponit. ꝙ ꝺiffinitio mala. ꝓia tz. aña. ꝓbat: qꝫ oio ꝺiffinit ꝑterminū illa a magꝭo. ⁊ termin⁹ nō ɔz ꝺiffiniri ꝓ oiꝺe. tz ꝓia: qꝫ alr ꝺicẽ ꝺet notiue ⁊ ignotiue respectu einſḝe: qꝫ semꝑ qꝺ ponit in ꝺiffone ẽ nori⁹ ꝺiffinito. ⁊ Cōfirmat. qꝫ cñcia⁹ in aliq ꝺiffinibile ſi loco illius ꝺiffinibilis ponaꝰ ſua ꝺiffō tūc ꝑma ꝺiffō ẽ exꝑſſior: vt ꝺicit ꝓba 2ª topi. Si ꝙ termin⁹ ꝺiffinit⁹ ꝙ oionẽ loco oionis ꝙ ponere eius ꝺiffonem: in qua ꝺiffone ponit⁹ termin⁹. ⁊ ſic termin⁹ ſeipm ꝺiffinit⁹: qꝺ ẽ incōueniẽs: qꝫ idẽ est notius ſeipſo. ⁊ ɔ 3ª ꝑmiſſe. ⁊ Argt. ſtitutiuū nō bñ ponit. ꝙ ꝺiffō mala. ꝓia tz: ⁊ aña. ꝓbat: qꝫ ſi termin⁹ ẽ signū oionis ꝙ ſtitutiuū oio ſit termin⁹: ⁊ ẽ ſigꝫ orationis ꝙ ſtitutiuū⁹ ẽ illa alterius: ⁊ ſic est ꝓcessꝰ in ſinfinitū: qꝺ ẽ cōueniẽs: qꝫ ſinitū ipoſe est ẽ. ɔ 9ª ꝓbꝫ.

Ad ꝓmā instantiam.

Ad 2ᵐ oꝫ ꝙ ẽ eque cōis ieia logica sic metaphica: qꝫ nihil est ꝙ nō ꝑsideret in ordine ad scḝas intētiones: bñ allqꝺ est qꝺ nō ꝑsideret ꝑ se vr res. ⁊ Tlcl dicit ꝙ est eque cōis: nō qꝺ oia cōsideret hẽ metaphica: sed qꝫ illa ꝑsideret qꝫ applicabilia sunt ad oia. ideo logica est potiꝫ dicẽꝺa⁹ minus modus scḝi cōis: hẽ metaphyica vna scia cōis. ⁊ Ad 2ᵐ oꝫ ꝙ ly signū, ꝺupliꝫ capi ꝑt. ⁊ materiali: ⁊ formali: materiali: est ꝑs de cōsideratione logici iqua ⁊ū⁹ terminus ẽ: ⁊ inquātū stat ſub aliq intētione: ⁊ vr est ſubm vel ꝑdicatū: ⁊ formali⁹ nom.

Ad ſcḝas instantiam. Signus ꝺupliciter.

Cōtra ꝓmaꝫ ꝑiculā ꝺiffō aiu argt ꝓ⁹.

Contra

Cōfirmatio ꝓiuma.

Cōfirmatio

Ter. c. 2. Cōfir⁹ 2ª. Argt 2º

Confirmatio

Cap. 5.

Argt 3º

Ad ꝓmā obi.

Signus ꝺupliciter.

Cap. 40. Cōfirmatio

Cap. 55

Argt 4º

Confir⁹ ꝓ⁹

Confir⁹ 1ª

Argt 5º

Cap. 1.

Cōfirmatio

Cap. 2.

Argt 6º

Cap. 4. Confir⁹ Cap. 26.

Cap. 25.

Argt 7º Cap. 1.

Confir⁹

Ad ꝓmā obi.

Signus ꝺupliciter.

Ad ꝓmā ꝓ⁹

Ad ꝓm⁹ ſcḝam.

Ad 2ᵐ.

Instantia ꝓ rõsion.

Rõsio ꝓ cõclusionem. L.4. Elia. nº.

Contra secũdã secũ.

Ad 3ũm dic. Ad tertiũ dicit.

Ad 4ũm dic.

Ad 5ũm.

L.6. Ad 5ũm dic.

Ad 6ũm

Ad 7ũm dic.

est formalis ꝛ alia mãlis. ⁊ Cõtra hãc rõsionẽ arguunt qdã fenestre dicẽtes: q᷑ ly vera fit: nõ ratificatꝫ quesito. Cũ arguit sic. In oi disciplina incõuenit ꝑ pma notitia: ꝛ quid noie: aut qd rei habeat ꝑ aliqd cũ pma notitia: bꝫ ꝑ illud pmũ: alioqn nũqꝫ certificarer' hoc: ꝛ sed cũ pma notitia habeat' hic ꝑ oionẽ. ⁊ pma notitia oionis nõ pẽ hiꝫ per terminũ. Ideo aliter rndent dicẽtes: ꝙ ly oio sit terminus: nõ tñ Magꝛ dꝫ ea sic diffinire: sed vr diffinit Pbs ꝑ pibermenias ꝛc. Sic ẽ vox significativa ad placitũ ꝙ p argumẽtũ factũ. ⁊ Sed q᷑ fm tales rõsiones dã nat Magꝛm. ido dicit ipsi aũ possumus rndere saluãdo Magꝛm: vidẽdo ꝙ pma notitia oionis. ⁊ quicũ notis. ⁊ quã bꝫ pma notitia ipsius terminꝰ habita est i ꝛ grãmatica ꝛ nõ hic. ſ. ꝙ ẽ incõplexꝰ ipse ꝙ plura indistincte ꝛ portant'. Peccat vtraq᷑ rnsio fenãtis iudicio meo. Prima enĩ ꝓsumptuosa ẽt ꝛ ẽt leui cã ꝺãnet Magꝛm. Secũda vo dubia ẽ in hoc ꝙ dicit. ꝙ pma notitia termini habeat ꝑ notitiã oionis habitã in grãmatica. hoc vidẽt falsũ. primo q᷑ termin᷒ videt esse pluis notus q᷑ oio. Termin᷒ enĩ nihil aliud ẽ nisi dictio vel aggregatũ ex dictionibus ſ. dictio pus nota est ẽ in grãmatica q᷑ oio. ꝑbat: ꝙ in grãmatica ꝙ pus tradunt' pus nota sunt. pus aute tradunt' dictiones q᷑ oiones. Nã hic est ordo in grãmatica. pus enĩs lre: deinde syllabe: deinde dictiones: deide oiones tradunt'. Ecce ꝙ pus tradunt' dictiones q᷑ oiones in grãmatica: ergo pus nota sunt. ⁊ Scdo. ſi pus nota est oio in grãmatica q᷑ termin᷒: sequeret' ꝙ et ẽt oio pus nota in logica q᷑ terminus. ꝓbo ꝓtia: q᷑ ꝛ sillex habitudinẽ bꝫ oio in logica ad terminũ: qualẽ bꝫ oio i grãmatica ad terminũ. Nã tã hic q᷑ ibi ꝓsideraꝫ terminus vt est ꝓs oionis. ⁊ ꝛ oio vt ꝓtinuit ex terminis. ꝓbo tñ est falsũ: ꝙ pus ẽ diffinitꝫ nõ oẽs nõ ſumptũ. Ter᷒ nihil est notius eo. Scdo: q᷑ terminus est subm logice. ergo nihil est notius eo ⁊ logica. ꝓ 3ꝺa. ꝑ ꝑm Cõnclu. 2º phys. dicẽt. ꝙ ipse est demõstrari subꝫ sine ꝙ signifi᷒ sine ꝙ cãm: q᷑ aliqd est notius eo: qꝫ est incõuenies. ⁊ ꝑ posteriꝰ dicit. ⁊ Sed subto ꝓcognoscitur qd est: ⁊ qꝫ est. ⁊ Ideo sustinẽdo rsionẽ cõcn negꝫ ꝙ pma notitia ter mini habeat ꝑ oionẽ: qm ꝑ notitia termini ẽ notitia qd noie qꝫ ꝑsupponit: cũ sit terminus hic subm. Notitia aũt qd rei intelligat' ꝛ bꝫ ꝑ oionẽ. ⁊ Aliter ẽt ꝛ subtilꝫ ꝓ ꝓsumus rndere. Ad ꝓcipale sic: qꝫ nõ est incõueniẽs ꝙ idẽ sit diffinitꝰ ⁊ diffinitꝰ nõ eodẽ mõ sumptũ. Ter᷒ ergo nihil est notius eo ⁊ logica. ꝓ 3ꝺa. ꝑ ꝑm Cõnclu. 2º phys. dicẽt. ꝙ ipse est demõstrari subꝫ sine ꝙ signifi᷒ sine ꝙ cãm: q᷑ aliqd est notius eo: qꝫ est incõueniẽs

demfare terminū eē ꝓsignū vel ꝑ cām a logico vt logic⁹ est:ꝫ vt iduit habitū metaphicī pōt demfari eē ⁊ diffinī. ¶ Ad 7ᵐ dī ꝙ vnⁱ⁹ rei vno mō ꝛsiderate vna ē olffō. diuersimode tñ ꝛsiderate sūt ples diffones. Ita hic ꝓbꝫ ꝛsiderat terminū ſm viā resolonis. Magr ẋo ſm viam cōpōnis. ¶ Ad ꝛfirmationē dī ꝛcedēdo. ꝙ si vnius rei ſm eādē cōitatē accepte sint ples diffones ꝙ ille cōuertunt:ꝫ si ſm maiorē cōitatē in vna accipiť ⁊ ſm minorē in alia nō cōuertunt. Et ita est in ꝓposito:vt dictum est. ¶ Utrum ꝓma diuisio terminorum cuꝫ diffinitionibus membrorum sit bona. Questio. III.

Ad 7ᵐ.

Ad ꝛfir.

Argr ꝑ

CONtra ꝓmā diuisionē termini que est. Terminoꝝ aliquis ē per se significatiuus:aliqs nō p se significatiuus? argr ꝙ sequiť ꝙ idem est magis cōe ⁊ minus cōe respectu eiusdē. ꝙ diuisio mala. ꝓña tz. ⁊ añs ꝓbať:ꝙ ly termin⁹,in cōi diuisiuo in ꝑ se significatiuū ⁊ nō ꝑ se ſignatiuū est cōior termio ꝑ se significatiuo:⁊ eo dē mō ē minus cōis. ꝙ ⁊c. ꝓña ꝑz cū maiori:ꝙ oē diuisiuꝫ est cōius diuidēti b⁹ ⁊ vt in topicis ⁊ in libro diuisionū dī. minor ꝓbať:ꝙ iste termin⁹,termin⁹,est ꝑ se signatiuus: ergo ⁊c. ¶ Cōfirmať. ꝙ q̄ro an termin⁹ diuisus in per se signatiuū ⁊ nō ꝑ se signatiuū sit ꝑ se signatiuus: aut nō ꝑ se signatiu⁹:aut nec sic nec sic. Si det ꝑᵐ:tūc terminus ꝑ se signatiuus diuideret in terminū ꝑ se signatiuū ⁊ terminū nō ꝑ se signatiuū:qđ est icōueniēs. Si det 2ᵐ:tunc termin⁹ nō ꝑ se signatiuus diuidit in terᵐ nō ꝑ se signaᵐ ⁊ ꝑ se signaᵐ:qđ est icōueniēs. Si det 3ᵐ ſequiť ꝫ ꝑᵐ ꝑnᵐ. De quolibet dī alterꝝ ꝗdictoriū icōplexoꝝ ⁊ ō nullo eoꝝ siť. ¶ 2° sic. Ois termin⁹ est ꝑ se signatiuus. ꝙ diuisio mala. ꝓña tz. ⁊ añs ꝓbať sic. Ois passio cōperēs ꝑ se iferiori cōperit ꝑ se supiori:sed ꝑ se signare est passio ꝙ se cōperēs termio ꝑ se signatiuo ꝙ est iferior ad terminū in cōi. ꝙ cōperit ꝑ se termino in cōi. ꝙ cuilibet termino cōperit.tz ꝓña 2ª:ꝙ ꝑ se ꝓsupponit de oi.ꝑ postᵗ. maior ꝑᶜ ꝓtie est ꝑbi.ꝑ postᵉ i erroꝛib⁹. vbi vult,ꝙ passio triāguli.ſ.bīe tres angulos cōperit ꝑ se figure. ¶ Cōfirmať. ꝙ ois terminus est signū oīonis ꝓstitutiuū. Omne signū per se repñat signatū. ꝙ ois terminus repñat signatuꝫ. tz ꝓña per illud ꝑnᵐ in antepñtis. Cū alteruꝫ de altero predicať ꝙqđ ꝑdicať de ꝑdicato:ꝑdicať de subto. minor ꝓbať:ꝙ oē signū repñsentat signatū. aut ꝙ ꝑ se: aut ꝑ accns.nō ꝑ accns:ꝙ posset nō repñtare qđ iplicat ꝙ sit signū ⁊ nō repñter. ꝙ ꝑ se repñsentat. ergo ꝑ se signat. ergo est ꝑ se signatiuus. ille ꝓtie de se patent. ¶ 3° sic. Aliqs termin⁹ est ꝙ nō est ꝑ se signatiuus nec nō ꝑ se signatiu⁹: siue siť est ꝑ se signatiuus:⁊ nō ꝑ se significatiu⁹. ergo diuisio mala. ꝓña tz. añs ꝓbať:ꝙ termin⁹ ꝑgnās: vt nihil ⁊ bꝫ:ꝙ oē cōpo^m equalr ex ꝑ se signatiuo:⁊ nō ꝑ se signatiuo:nō magis est ꝑ se signatiuū q̄ nō ꝑ se signatiuū:ꝫ termin⁹ ꝑgnās est cōpositⁱ⁹ equalr ex ꝑ se significatiuo:⁊ nō ꝑ se signatiuo:vt nihil:ex nō ⁊ aliqđ. ergo nō magis dī vnus q̄ alter. ergo vel neuter illoꝝ ē vel verūq; erit. ¶ Cōfirmať. ꝙ ponať ille termin⁹,beltrix,in vno ⁊ eodē istāti iponetur ab vno magro ad signandū idē qđ ly bō,⁊ ab alio magro iponať ꝓuerti cū ly ois:tūc nō ē maior rō q̄re talis termin⁹ sit vnⁱ⁹ q̄ alteriⁱ⁹. ꝙ vel siť est ꝑ se signatiu⁹:⁊ nō ꝑ se signatiu⁹: vl neuter illoꝝ. Et si dicať. non fuit iposit⁹ a ꝑ iposītore fictiō nō ē ꝑ se signatiu⁹. Pono ꝙ ꝑmi iposītores fuerit duo:quoꝝ ꝑmⁿ iposuerit vt ꝑ deꝛ ē.⁊ scōs vt 2° deꝛ,est:⁊ tūc sequť idē qđ ꝓus. ¶ 4° ꝓ olffones arguiť. Et ꝑ ꝓ ꝓmā sic. ly ois,ē termin⁹ non ꝑ se signatiu⁹:vt ꝑz:⁊ tñ ꝑ se supiꝰ⁹ aliqđ signat. ꝙ olffō pª mala. ꝓña tz. ꝙ alicui cōperit olffō cui nō cōperit diffinitū. maior nota:⁊ minoꝛ ꝓbať:ꝙ dūo ois: ly ois,sumiť ꝑ se:⁊ tñ aliqs signat:ꝙ sic ꝑᵐ nāliter repñtat intellectui.

Argr 4°

Argr 2°

Nō tector ꝙ hec rō ⁊ sua rnsio nō ꝛcedit :tñ rō vt ꝑz ex ꝓcessu sic ꝛz stare. T.cō.11.

Confir°

Argr 3°

Confir°

Confir°

¶ Confirmať. ꝙ si dī ꝙ terminus dī ꝑ se signatiuus:ꝙ aliqđ eē se signat. nō aūt ꝙ signat se vl tale. ¶ Contra.illa vox bō,q̄ nūc ꝑ ē plata est termin⁹ ꝑ se signatiu⁹ ⁊ nō signat aliqđ eē se. ꝓbať. ꝙ vel signat ex impōne q̄ est vel q̄ fuit. nō ꝑ:ꝙ nō sit nūc iposītio. nec ſcđo: ꝙ nō iponebať ꝑtus ad significādū cū nō fuerit. ꝙ nec signat ex iposītione:nec ꝙ ēt signat naturaliť. ¶ 3° ꝑ ſcđam diffonē arguiť sic. Ille termin⁹ ſor.in voce nūc ꝑ ꝓtatus est ꝑ se signatiu⁹:vt ꝑz:⁊ tñ nō significat aliqđ eē se. ꝙ olffō ſcđa mala. ꝓña nota:ꝙ alicui cōperit olffō cui nō cōperit diffinitū. ⁊ maior est nota. minor ꝓbať:ꝙ nec signat naturaliter vt ꝑz:nec ex ipōne. ꝓbať:ꝙ ꝓtus iposītor non cognouit istū terminū ſor.tes,nūc ꝑ ꝓtatū. ꝙ non iposuit ad significādū. ¶ Cōfirmať. ꝙ iponē terminū ad significādū ē intētionē termini cū intētione rei totiēs referre donec intētio termini intētionē rei ad memoriā reducatur ſz nec ꝓtus iposītor nec ali⁹ habuit intētionē huⁱ⁹ termini. ergo ⁊c. ¶ 6° ꝑ ambas diffones siť argr sic. ꝙ ly oē, ly aliqđ,⁊ ly nemo,ꝑ se ſumptū aliqđ sigt:⁊ ēt qlibꝫ istorū ꝑ se ſumptⁱ⁹ nihil sigt. ꝙ ⁊c. ꝓña nota cū maiori:⁊ minor ꝓbať:ꝙ qlibet istoꝝ ē nō ꝑ se signatiu⁹. ꝙ qlibet istoꝝ ꝑ se ſūptⁱ⁹ nihil sigit. tz ꝓña a diffinito ad diffonē. añs ꝓbatur:ꝙ qlibet istoꝝ ē termin⁹ ſyncatheᵉ⁹. ꝙ qlz istoꝝ ē nō per se signatiuus. tz ꝓña a ſupiori ad ſuuz iferi⁹. añs ꝑz: ꝙ termin⁹ bns offm distribuēdi ⁊ ꝑticulariçādi ē termin⁹ ſyncathegorematic⁹:ſz illa sint bꝫ. ꝙ ⁊c. ¶ Cōfirmať. ꝙ ly oē,significat idē qđ ly ois:ſz ly ois,nihil significat ex se ꝙ nec ly oē. ꝓña tz cū maiori. maior ꝓbať:ꝙ solus noiatiuus ē ille ꝑ quē facta ē iposītio noīs ad significādū: vt ꝑz ꝑ scm Tho. in ꝑ periher. in ca° de noie. Alij aūt casus qui formant ab eo significāt illud idē qđ noiatiuus:ꝫ cū ly oē,formeť ab illa voce ꝓma ly ois.ꝙ ſcđario sigat illud idē qđ ly ois ꝓmo ꝓnit ad signandum:ſz ly ois,nihil extra se iponiť ad significādum:ꝙ nec ly oē. ¶ Ex altera ꝑte ꝓbo ꝙ ly ois,ꝑ se ſumptⁱ⁹ aliqđ signat:ꝙ omne adiectiuū in neutro gne subst̄atiual⁹:ꝙ go ⁊c.

Confir°

Ad hec breuiter rñ. ¶ Ad ꝑᵐ dicūt reales ꝙ solū termin⁹ i cōi:⁊ nō ille termin⁹,terminus,ē ille qui diuidit:ideo terminus ꝑ se signatiuus est in minus se bns q̄ terminus in cōi:ꝫ in plus se habeat q̄ ille terminus.terminus. Cū ille terminus,terminus,est ꝺiuiduū ⁊ tentū sub boc cōi termino: sicut hō sub homine. ¶ Aliter terministe dicerēt nō eē inconueniēs idē eē magis cōe ⁊ minus cōe respcū ciusdē: ſnb diuersis tū rōnibus. Unde ꝫ iste terminus q̄litas,vt oēs q̄litates sigt sit gen⁹? idē tamē termin⁹ vt ē boc ens ē idluiduū ⁊ ꝺtinct sub gne q̄litatis:eo ꝙ est b ꝙceptus si est in mente: aut b figura in scripto:aut b vox si sit in voce. ¶ Ad ꝓfirmationē dī siť ſm reales ꝙ terminus in cōi diuisus nō ē ꝑ se signatiuus nec nō ꝑ se signatiuus:⁊ cū dicis boc est ꝑ ꝑᵐ ꝑnᵐ de quolibet dī alterꝝ ꝗdictoriorꝝ icōplexoꝝ:⁊ ō nullo eoꝝ ambo simul. Dicit ꝙ pro limitatione huⁱ⁹ ꝓncipij sex cōditiones regriť. q̄re vna est de termino singlari ⁊ nō cōi. Terministe ẋo dicerēt ꝙ terminus diuisus est terminus ꝑ se signatiuus ⁊ vt significās ē cōior illis: ꝫ vt tale ens sit minⁱ⁹ cōis. Et ꝓsequēter ꝛcedit aliqđ terminū ꝑ se significatiuū ꝑdicari de nō ꝑ se signatiuo. ¶ Ad 2ᵐ ſm reales facilis ē rnsio:ꝙ termin⁹ diuisus non ē iste termin⁹,termin⁹:ꝫ abstrahit ab illo sicut ſpēs ab iniuiduo:⁊ ꝓsequēter negāt ꝙ eē ꝑ se signatiuū sit passio adeqta termi diuisiui:ꝫ bene ꝫ distinctū ē passio adequata ei⁹. ſ. eē ꝑ se signatiuū vl nō eē ꝑ se signatiuū:⁊ cū tu dicis:ꝑ se ꝓsupponit de oi. Dicit ꝙ verū est si est ꝑ se ꝑ. si aūt est ꝑ se nō ꝑ vl reductive nō:vt ꝫ. ¶ Terministe ẋo cōcedūt ꝙ esse ꝑ se signatiuū sit passio termini diuisiui ꝫ illa passio nō cōperit sibi vt superius ad illa:⁊ vt diuidit in

Ad ꝑᵐ.

Ad ꝓfir.

Argr ꝙ

Ad 2ᵐ

Confir°

Ad bᵐ ad.

Risio ſcđa.

Risio ſcđa.

ista: ꝫ vt tale ens: ꝛ ideo negãt q᷑ ois passio cõpetẽs su-
periori cõpetat cuilibet inferiori: ꝫ bñ ſi cõpetit ſuperiori vt
superiꝰ. Lꝫ g̃ p ſe figãre cõpetat huic termio termino: ſi
Ad 2ãm nõ ſi vt cõe est ad ista: ꝫ vt ꝺ terminꝰ. ¶ Ad 2firmatio-
né dr q᷑ qlibet terminꝰ ẽ signũ: ꝛ 2ñiter repñtat signatũ p
se. Et cũ tu infers. g̃ p ſe signat. Cõcedo q᷑ p ſe signat: vel
se vel aliqd ex se nõ ſi p ſe signat ad intentionꝫ Magri:
q᷑ p ſe sumptus vel ex ſe signat. Et sic ẽ equocatio de per-
Ad 3ãm. se signare. ¶ Ad 3ãm negat añs. Ad pbõné dr q᷑ termi-
nus p̃gnãs ẽ p ſe signatiuus: q᷑ ei cõpetit diffõ termini p
se signãtiui. ¶ Ad rõné negat q᷑ ſi aliqd ſit cõpositũ ex
per se significatiuo ꝛ nõ p ſe signatiuo: q᷑ nõ magis ſit p
ſe significatiuũ q̃ nõ p ſe signatiuũ. Et rõ iſti: q᷑ denoia
tio semp ſit a positiuo: ꝫ p ſe ſigatiuũ est positiuũ reſpcũ
nõ p ſe signãtiui. positiuũ autẽ est pfectius priuatiuo. ió
a parte p ſe significatiua potius denoiat q̃ a pte nõ per
se significatiua: ſicut aliqd dr ista velociter moueri ſicut
Ad 4ãm aliq̃ pes eius: ꝫ nõ dicat ita tarde moueri ſicut aliqua pes
eius: p dicta dicti. ¶ Ad 2firmationẽ dr q᷑ admiſſo ca-
ſu ille terminus est p ſe ſignatiuus: ꝛ nõ p ſe ſignatiuus:
ꝫ apud diuerſos. nã apud ꝑm magrm ꝛ diſcipulos do-
ctrinã eius tenẽtes ẽ p ſe ſigatiuus. apud ꝺo aliũ est non
p ſe ſignatiꝰ. Nec bñ icõuenit: imo idẽ, terminꝰ q̃ ẽ per ſe
ſignãtiuus quo ad nos: vt ly bõ, est nõ p ſe ſignatiuꝰ apõ
grecos cũ nihil ex ſe ſignificet eis. Potes tñ diſtinguer q᷑
ſi illi magri ſint eiuſdẽ ſermonis: vt ambo ſint latini non
admittit ꝯ caſus: q᷑ ly voces dicant ad placitũ ſignãt: nõ
tñ cuiuſcũq; ꝫ ad placitũ ꝑmi iponẽtis. Si ãt ſint diuer
ſoꝝ ſermonũ admittant. Et rñdeꝺuꝫ ẽ ſm q᷑ diſputatio
Ad 4ãm est latina vel greca. ¶ Ad 4ãm cõiter dr q᷑ ois terminus
mãliter ſumptus est p ſe ſignatiꝰ. Ideo negat q᷑ ly ois,
materialr ſumptꝰ ſit nõ p ſe ſignãtiuus. Et ſi dicat ꝓtra.
q᷑ dicẽdo: ly ois, ẽ terminꝰ nõ p ſe ſignãtiꝰ est ꝓpõ ꝺa:
ꝛ tñ ſtat materialr. g̃ falſuꝫ est q᷑ mãliꝰ ſumptꝰ ſit per ſe
ſigtiuus. ¶ Rñr cõiter: q᷑ lꝫ in dicta propõne: ly ois, ſtet
mãliter nõ ſupponit p ſe nõ ſtãte mãliter ita q᷑ ſit ſenſus: q᷑ ly
ois, qñ nõ ſtat mãliter est terminus nõ p ſe ſigãtiuus: vt in
Cõtra rñõ- hac ꝓpõne. ois bõ currit. ¶ Lꝫ hec reſpõſio ſit pbabilis
né ārgt ꝑm. ꝛ de mẽte Magri in logica magna: arguo tñ ꝺ ipſuꝫ ad
excitationẽ iuuenũ. Et q̃ro qd itelligat p ly ſignãt i diſ-
finitiõe termini p ſe ſignificatiui: vt itelligis cõiter ſigre
qõ est repñtare aliqd ſiue p ſe ſiue ex ſe: vl ꝓpie qõ ẽ ali-
quid ex ſe repñtare. Si dicis 2ꝺ: ſequit q᷑ terminꝰ mãliter
ſumptꝰ nõ ẽ p ſe ſigtiuus: q᷑ p ſe ſumptꝰ nihil ex ſe ſigat.
vt pꝫ. Si dicis ꝑm: ſequit q᷑ terminꝰ nõ p ſe ſigtiuꝰ ex̃t p
ſe ſigtiuus: qõ iplicat. pbat 2ñia: q᷑ ly garabis, est nomẽ
nõ ſignãtiuũ ſm Boetiũ in ꝑ periher. ꝛ ly beltrix, est no
men nõ ſigtiuũ ſm ſcm Tho. in eoꝺẽ loco: ꝛ ly buba, est
vox nõ ſignãtiua ſm Petrũ hyſpanũ: ꝛ tamẽ qꝫ ꝫ vox p
ſe ſumptꝰ aliqd ſignificat accipiẽꝺo ſignãre cõiter: q᷑ ſal
Argt 2ꝺ tẽ ſeipm repñtat. g̃ qlibet vox ẽ p ſe ſignatiuus. ¶ Item
q̃ro qd itelligas ply p ſe ſumptꝰ i diffõne termini p ſe ſi-
gnificatiui. aut tu itelligis qñ ſumit in oõne ſine aliquo
determinabili: vt diceꝺo: ois est ſignũ vle. aut tu itelligis
qñ ſumit ſolitarie ex oõne. Sed ſiue itelligas ꝑ mõ ſiue
ſcõo mõ ſequit q᷑ qlibet terminꝰ mũdi abſolute ꝺz dici
terminꝰ p ſe ſignatiuus. pbat 2ñia: q᷑ qlibet terminꝰ p
ſe ſumptꝰ aliqd ſignat accipiẽꝺo ſignificare cõiter. g̃ ab-
ſolute ꝺz dici terminꝰ p ſe ſignatiuus. ꝛꝫ 2ſequẽtia a diſ-
finitiõe ad diffinitũ. añs pꝫ diſcurrẽꝺo in oibus: ꝛ addu
co locũ a maiori ꝺ iſto termio ois: q᷑ quãꝺo ſumit i ali
qua oõne ſiue aliquo determiabilitũc ſemp ſumit ma-
terialr: ꝛ tũc p ſe ſemp ẽ p ſe ſignificatiꝰ. Similr q̃ſi ſu-
mit ſolitarie ex oõne aliqd ſignat: q᷑ ſeipm repñtat in-
tellectiue: q̃re ꝛc. ¶ Qui vult illaꝫ opionẽ ſeq̃ rñdeat ad
Ad rõ doc. ad 4ãm. hec. Ideo ad 4ãm pncipale aliter reſpõꝺet: ꝛ ꝺr q᷑ ly ois,
ſignificat ſe nãliter ſicut qlibet terminus: ꝫ aliter capit
ſignãre in diffõne termini p ſe ſignificatiui. ſ. ꝓpie vt est
extra ſe aliqd repreſentare. Et ſic pz q᷑ ly ois, per ſe ſum-
ptus nõ ſignificat aliqd illo mõ. ¶ Ad 2firmationẽ cuꝫ
dr. ista vox bõ, nõ ſigt aliqd ex ſe: negat. Ad rõné cuꝫ dr
nõ ſigt ex ipõne nec naturalr negat: imo ſigt ex ipõne. ꝛ
cũ tu arguis nõ ꝓpus imponebat ad ſignandũ: q᷑ nõ ꝓpus
fuit. ergo nõ ſignat ex impõne que fuit. negat 2ñia: q᷑ ꝫ
iſta vox non fuit impoſita: vox tñ ſilis illi fuit impoſita.
Ad 5ãm. ¶ Ad 5ãm rñdeꝺ: q᷑ ꝫ ꝓpus ipoſitor nõ cognouit illũ ter
minũ: cognouit tñ ſibi ſiꝫ: quẽ ipoſuit ad ſignanꝺuꝫ: ꝛ
2ñiter dr q᷑ illa vox ſortes, ſignat ex ipoſitione que fuit.
¶ Ad 2firmationẽ dr: q᷑ ꝫ nõ habuit intẽtionẽ huiꝰ ter
mini habuit itẽtionẽ 2ñis: ꝛ hoc ſuffic. ¶ Ad 6ãm negat
Ad qurã tbi minor. ſ. q᷑ ly aliqd, ꝛ omne, ꝛ nemo, ſit terminꝰ nõ per ſe
dẽ pa. 2ãm. Ad 2ãm tbi ſignificatiuus. ¶ Ad pbationẽ cũ dr: est ſyncatheᵍ. g̃ ẽ
dẽ pa. 4ãm. nõ p ſe ſignatiuus. ꝓcedit 2ñia: ꝫ negat añs. Ad pba-
Ad 6ãm tionẽ cũ dr terminꝰ bñs offiñ diſtribuẽꝺi est ſyncatbego
rematicus. Dicit q᷑ nõ qliberꝫ ille q cũ hoc bz tale offi
cium qõ per ſe nõ ſignat: qõ nõ cõpetit illis. ¶ Ad 2firma
Ad 2ãm tionẽ dr q᷑ ſi ꝑs vox est ipoſita ad ſignandũ aliqꝺ: voces
etiã deriuate ab illa ſignant illud idẽ. ꝛ q᷑ ꝓma vox: pu-
ta ois, ẽ ipoſita ad diſtribuẽꝺũ: ꝛ ẽt ly omne. Cũ hoc tñ
ſtat q᷑ aliq̃ vox derinata ab aliq̃ fuerit ipoſita ad aliqd
ſignandũ ad qõ nõ ſit ipoſita ꝓma vox: vt i ꝓpoſito. Nã
ly oẽ, ꝑꝫ grãmaticos ſubſtãtiuat: ſic alia adiectiua: ſi ꝑs
vox nõ facit hoc: ꝛ ió p vnã impõnẽ gialẽ in neutro ſgie
ſignificat aliqd qõ nõ ſignificat in alijs generibus.

¶ Utrum ſcꝺa diuiſio terminorũ, cũ diffinitionibus mẽ-
brorum, ſit bene aſſignata. Queſtio. IIII.

Terminꝰ alius naturalr ſigtiuus.

Argt ꝑº. ꝓmo, pbat q᷑ qlibꝫ terminꝰ ſigt ad placitũ: ꝛ ſic diuiſio ꝛ diffiones male ſũt. pbat aſſum
ptũ: q᷑ ſi nõ: hoc eſſet ꝓpter terminũ mẽtalẽꝫ
qui nõ ſigt ad placitũ. ¶ Sed ꝺ terminus mẽtalis non
ſigt idẽ apud oẽs. g̃ ſigat ad placitũ. 2ñia tz. añs, pbat: q᷑
pono q᷑. a. ſit intẽtio ſoꝝ. q᷑ ſit coꝛa te. ꝛ aduertas ad illaꝫ
intẽtionẽ: ꝛ eueniat plato oino 2ñis recedẽte ſoꝝ. tũc. a.
ſigt plonẽ. g̃ ſignat ad placitũ. 2ñia tz. añs, pbat: q᷑ tã-
ta est conueniẽtia huius ſilitudinis ad platonẽ quãta est
ad ſortẽ: ſed ex 2ueniẽtia quã bz cũ ſorte ſignificat ſortẽ.
ergo etiã ſignificat platonẽ ex tãta 2ueniẽtia quanta bz
cũ plone. ¶ Cõfirmat: q᷑ illud ſignificat qõ apprehen-
Cõfir ꝑº. ꝺit: ſed plato apprehẽꝺit. g̃ ipſuꝫ ſigt. tz 2ñitia cũ maio-
ri ꝛ minori. ¶ Itẽ ſi ſit ſilitudo ſortis in mẽte platonis q̃
Cõfir 2ª. ſit. a. iterũ ſilitudo ciceronis que ſit. b. tũc arguo ſic. per
te, ſilitudo ſigñat rẽ ex 2ueniẽtia quã bz cũ re: ſed cũ. a.
maiorẽ cõueniẽtiã habeat cũ. b. q̃ cũ ſorte. ergo. a. ſigni
ficat b. Itẽ maior est ſilitudo inter ſortẽ ꝛ platonẽ q̃ iter
ſortẽ ꝛ ſilitudinẽ eius: ſed ſor. non ſignificat plonẽ. g̃ nec
ſilitudo ſortis ſigñat ſortẽ. Siꝫ inter boiem ꝛ aſinũ ma-
Cõfir ꝫº. ior est ſilitudo ꝛ cõueniẽtia q̃ inter boiem ꝛ ſilitudinem
bois: ſed hõ nõ ſigt aſinũ nec ecõtra. g̃ nec ſilitudo bois
ſignificabit boiem. 2ñia tz cũ minori. maior probat: q᷑
inter boiem ꝛ aſinũ est cõueniẽtia in gẽe propinquoꝝ: ſed
inter boiem ꝛ ſimilitudinẽ bois nõ est 2ueniẽtia in gene
Cõfir ꝺº 4º. reꝝ: differũt gẽe. ergo ꝛ c. ¶ Item ille terminus chime
ra, in mẽte ſigñat rẽ nõ, ꝓpter aliquã ſimilitudinem quã
habeat cũ reꝝ: chimera nõ est. cũ aũt qõ non est nõ poſ-
ſit p cõceptus hãe aliquã ſimilitudinẽ. ergo ꝛ c. Itẽ hõ ſi-
gnificat ꝓsentẽ boiem preteritũ ꝛ futurũ: nõ ꝓp ſimilitu-
dinẽ quã habeat cũ ꝑterito ꝛ futuro que nõ ſunt. ¶ Cõ-
firmat. q᷑ nullus terminus ſignificat nãliter: q᷑ 4º mera. t.
c. 10. ꝛ ꝑ eleĉbꝫ ꝺr: q᷑ ante diſputationẽ opz ſupponere
Contra 5º ꝓdu. lo. ꝑº. fo. 6. fa. 2ª. abi ſed ex mera. ſignificationẽ: ꝫ ſi ſignificarent nãliter hoc nõ opz. g̃ ꝛ c.

Argui 3°. principale.

¶ Scõ pncipal'r arguit' g qlibet termin' signat nalit: q; si non. boc esset, pter vocales sed, phat' g qlibz talis signat naturaliter qd qlibet terminus reputat' seipsu; apd oēs. ergo qlibet termin' signat seipsu; naturaliter. ꝯa 2a, añs, phat': q; qlibet termin' est aptus natus caulare sili, tudiné sui in ifellectu; ꝛ per ois reputare seipm. Et si q; q nō est incōueniēs q; significet seipm naturali. ¶ Con tra. q; sequeret' g qls termin' vocalis est termin' oēs: q; est incōueniēs. phat' ꝯa: q; termin' cois est q; signat plura sed qlibet termin' ē huiusmodi. ergo q; signat se ꝛ aliquid extra se. g; ꝛ c. ¶ Jtē sequeret' g qlibet termin' ēet signi, tiuus. ꝫ Boetiꝰ in libro periher. dicente: q; aliqs est nō signatiuꝰ nr' garulus ꝛ beltrix: ſm ſcm Tho. Jte sequer' g qlibet termin' ēet analogus: q; ꝑ pus se signiant ꝛ per posteriꝰ alia a se: imo forti' g qlibet termin' ēet equo, cus: q; qlibet signiat plura diuersiꝰ rōnibus. Jte sequer' g illa ēet vera cōmitra est: q; sigt pmarie sicut est. g; est vera. ꝑz ꝯa ꝛ añs. phat' ꝯa: q; signat se exquo nāliter signat se; g; aliquid extra se qō ad placitū sigt. Jte sequer' ref' g illa ꝑpō est falsa. oia bō est aialia: q; ī eēt vera. oia res signāta ꝑ ubm eēt res signāta ꝑ pdicatiōnē ꝛ falsa;

Argui 3° pncipaliter.

¶ Cōfirmat' q; signat aliter q; est. g; est falsa. ¶ Tertio pncipal'r arguit' sic. Illa diuisio nō est bona que nō eua cuat diuisa; sed illa est bō. g; ꝛc. ꝓa nota q; maioꝛ. minoꝛ phat': q; aliqs est termin' q nō sigt naturali' nec ad pla, citū: vt ly beltrix, g; nō sigt ad placitū. ꝑz: q; nō signiat ex ipōne: g; nō sigt naturali'. ꝑz: q; nō est ꝑse sigtiuus. g; nō natural' sigt. ¶ Cōfirmat' q; idē termin' nāliter sigt ꝛ ad placitū. g; mēbra coincidūtur sic diuisio nō est bona. ꝓa ꝛz. añs phat'. ¶ a ly bō. in voce sigt ad placitū; rem ex se naturali' sigt seipm. g; ꝛc. Silr ly bō. in mēte sigt se nāli, ter. ergo nō sigt aliud ex se naturaliter. ꝛz añs: q; illud soli sigt nāliter qō ꝑ sigt ꝛc. ¶ Quarto ꝑ oppōnes arguitur sic. Aliqd est qō apud oēs idē sigt: vt sumus qui nāliē sigt ignēre latratus canū q; nāli' sigt ira: ꝛ tū nullus istoꝝ ē terminus nāliter sigtiuus. g; diffō mala. ꝛz ꝓa: q; aliqui cōpetit diffō cui nō cōpetit diffinitus. maioꝛ ꝓz de se. mi, noꝛ phat' q; nullus istoꝝ est terminus per se sigtiuus. g; nullus istoꝝ est nāliter sigtiuus. ꝛz ꝓa a supioꝛi negati, ue ad sui iferius. ¶ Cōfirmat' q; aliqd est qō nō apud oēs idē sigt vt circulus ad tabernā: ꝛ tū nō est terminus ad placitum sigtiuus: ergo nō est terminus: quare ꝛc.

Cōtra rōnē arguit ꝑ

Argui 5°. pncipaliter.

¶ Quinto pncipal'r nō est maioꝛ rō: q; revocet significēt ad placitum; q; qualitates alie: vt calidit as, frigiditas, ꝛ alie res: q; ita ꝑt iponi ad significādū ficut voces: ꝛ ta, les nō sunt termini significātes ad placitū. g; nec voces: vel ref' rō diuersitatꝫ. ¶ Ad 8 respōdet'. ad 1m respōdet Magr' in logica magna q; a. intēio sigtiat ꝛo. ꝛ nō pla, conē: ꝓponē tū sigt ꝛ nō sequit' q; sigt ꝓponē: ficut ny sequ, tur. tu scis illā ꝓpōnē esse veram: ꝛ illud est. a. g; tu scis. a. esse verūsted solū sequit' a. scis esse verū. ¶ Rñsio bec nō placet. ¶ Aliter ꝛ magis ꝛ phylice respōdet' negando q; a. signiet platonē: ꝛ ideā boc esse platonē: nō tñ sigt: q; ti ois significare aliqd ois ꝛē causara ab illo. ¶ Ad probationē ꝑmā nūdet' q; maioꝛ ꝛ quenitias bꝫ cū sonte q; ēt effectus eius: ꝛ q; ꝓponē tū nō sit causata a plato, ne. ¶ Ad ꝑmationē dicit' q; illud significat' qō apprehendit' ut ens apprehensionē vera: sed nō quoctiqꝫ. ¶ Ad 1cōm dī ad minoꝛ q; quidā ēt ē quenitia essentialis ꝛ accidētalis. Unde maioꝛ ē cōuenīēia essentialis inter illa que sunt eiusdē speī q; ꝛter illa q; sunt diuersaꝝ speciez: ꝛ ter illa q; sunt eiusdē ginis q; diuersoꝝ genez. Sed accidētalis cōuenīēia maioꝛ pōt ē ꝛter illa q; sunt specie ꝛ gne q; ī ter illa que sunt eiusdē speīaꝫ vnū cau, sal' ab alio ꝛ ducit in cognitionē alteri?: ꝛ tic sillmdo sor, tis causal' a socꝛe ꝛ nō ab alia intētione ꝛ ducit in cogni, tionē sortis ꝛ non alterius intentionis. ¶ Ad 3m nūdet' similr. q; est maioꝛ quenitia essentialis ꝛ nō accidētalis. ¶ Ad 4m cū dī. Nulla ē filitudo iter intētionē ebimere ꝛ cbimerā. ergo nō sigtiat ex silitudine. negat' sequētia q; ꝛs nō sigtiret ex quenitia. q; sit silsignificat' tamē ex cō uenitia q; esset ſs cbimera esset ꝛ boc sufficit. ¶ Ad 5m respōdet' boc mō dicto. Ad ꝑmationē dicitur q; ꝑbs intelligit de terminis ignoris: vt. a. b, vel de ꝓnoibus cū nescit' qd denotet. ¶ Tel aliter dico q; ītelligit de voci, bus multiplr significātib'. ¶ Ad 2m ꝑncipale respōdet' fic. ibi. z nō est incōueniēs q; terminus vocalis significet seipsum naturali'. ¶ Ad rōnes. Ad ꝑmā dī q; terminus cōis dr nō q; significat plura: ꝛs q; sigt plura ꝑo q; bus ꝑsse ꝑsupponere simul. ¶ Ad 1m negdo cōsequētia. Sꝫ Boetius vult q; nō q; libet termin' ē significās ex ipōne. ¶ Ad 3m dī q; nō ꝛi analogū: q; plura significet ꝛs ꝑus ꝛ posteriꝰ: q; tūc aial ēt analogū cū ꝑus significet bo, minē dī ꝛo. ꝛ plonē: ꝛs ꝛ analogū: ꝛ ēt ꝑdicabile de ꝛe, bus diuersoꝝ ꝑdicamētoꝝ: q; rū vna ꝓedet ab alia ēēn, tialr: sicut ēst termin' ens. Uel aliter dī q; analogū qō ēt ꝑdicabile de pluribꝫ' per relonē ꝛ habitudinē ad vnū: vt sanū de vina ꝛ de cibo ꝓ habitudinē ad aial ꝑdicat'. Et ad aliud cū dī. q; qlibet termin' ēēt equocꝰ. negat' ꝛle quētia. Ad ꝓbationē dī q; equocꝰ dī q; plura significat eque ꝓ pinctās rōnib'. qualr nō est in ꝓposito. ¶ Nō tñ ēēt peccatū mortale accedere q; qlibet termin' sit equo, cus. ¶ Ad 4m negat' ꝛsequētia. Ad ꝓbē. negat' añs. ꝛ ad ꝓbnē cū dī. ligt se naturali'. q; ꝑus sigt se. nego cō, sequētia. Et rō ēt q; termini pus multotiēs idiciūt silꝫ, rudinē aliox ꝑus significator. q; sillipsiuus. Uel aliter dī q; ꝑus sigt se q; aliud a semōr amari ꝑmarie sigt se: q; sigtiū ꝑmarii ēt qō ēt sile oioni infinitiue vel oō actiue: qō ꝑonalr cor respōdet sibi. ¶ Ad 5m nego ꝛsequētiaz; ꝛs sic ꝛdes arguere. Dis res ꝑ qua supponit subm ꝛ res ꝑo qua supponit ꝑdicatiue ꝛc ꝓcedo. ¶ Ad cōfirma, tionē ꝛcedo antecedēz: nego ꝛsequētiam: q; ois ꝓpō sigt infinitas falsitates. ¶ Ad 3m ꝓncipale nego mino, rē imo dico q; illa diuisio euacuar diuisiuꝫ: diuisiuꝫ bic nō est termin' ī cōiꝰ ē terminus ꝑ se sigtiuus. Modo dico q; ois terminus ꝑse sigtiuus vel est nāliter sigtiuus vel ad placitū. Et sic ꝑs ad arg'm. ¶ Ad cōfir, mationē ꝑmā nego q; idē terminus naturali' significat ꝛ ad placitū ꝑ ꝑ sumit' bic naturali' significare. Unde nā, liter significare bic est aliqd ēt se apud oēs ꝛepsentare seu signe. Mō nullus est terminus q; significet illo mō ꝛ ad placitū. ¶ Ad ꝑmationē ſcdam dī ꝛcedo q; ter, minus ꝑus sigt se q; aliqd extra se: ꝛ se. nego ꝛsequētia. Significat se. q; nō naturali' sigt aliqd ex se. nego ꝛsequētia. Si dicer es: illud solus naturali' sigt ꝑus quo sigt. nego. ¶ Ad 4m ꝓncipale ꝛcedo q; ꝑ sumus naturali' apud oēs idē signāndi ēt ē terminus nāliter significativus. Et cū dī aliqui cōpetit diffinitio cui nō cōpetit diffinitū. nego. Et dico q; illa est diffinitio termini ꝑ se sigtiui. ꝛ. ter, minus qui apud oēs idē sigt: modo sumus non est ter, minus qui apud oēs idem sigt. ¶ Ad ꝑmationē silr dī q; diffinitio terminī ad placitū sigtiui est illa. Termi, nus q; nō sigt idē apud oēs. ¶ Ad 5m ꝓncipale cōcedit q; illrates ꝑsit sigtre ad placitū sicut voces. Et cū dicis sed tales nō sunt termini sigtini ad placitū. cōcedo. ergo nec voces. nego ꝛ ꝛa: q; voces ꝑsit ꝓtinuere. ꝓponē: illrates ꝛo realeꝫ nouū sunt res. ꝓpō enī cōponit ex termi, nis ꝛ nō ex reb'. Si aūt queris. ꝛre magis ꝓponit? voces q; alias qualitates ad signādum res. Rñdet q; tales nō sunt ita faciliter ꝓnos opabiles: tñ voces q; nīo vo, lūratib' ꝛ subjiciūt. Jō ꝓ electo. dicē Phs: q; res ad disꝑu tationē ferri nō ꝑt: q; hoc vtinur vocibus ꝛ nō rebus.

Argr ꝛ°. Dēo iste qn, qſtātre cus rñsionis? sūt ꝑa 10. ma. ꝑ. 60. 4. fa. 3ª. 1. 4ª 10.
Argui. 3°.
Argui 4°.
Argui 5°.

Ad 1m
Ad 2m
Ad 3tiū
Ad 4tū
Ad 5tū
Ad 6tū
Ad 7tū
Ad 8tū
Ad 9tū
Ad 10mū
Ad 11mū
Ad 12mū
Ad 13tū
Ad 14tū
Ad 15tū
Ad 16tū
Ad 17mū
Ad 18tū
Ad 19nū
Ad 20mū
Ad 21mū
Ad 22dū
Ad 23tiū
Ad 24tū
Ad 25tū
Ad 26tū
Ad 27mū
Ad 28vū
Ad 29nū
Ad 30mū
Ad 31mū
Ad 32dū
Ad 33tiū
Ad 34tū
Ad 35tū
Ad 36tū
Ad 37mū
Ad 38vū
Ad 39nū
Ad 40mū
Ad 41mū
Ad 42dū
Ad 43tiū
Ad 44tū
Ad 45tū
Ad 46tū
Ad 47mū
Ad 48vū
Ad 49nū
Ad 50mū
Ad 51mū
Ad 52dū
Ad 53tiū
Ad 54tū
Ad 55tū
Ad 56tū
Ad 57mū
Ad 58vū
Ad 59nū
Ad 60mū
Ad 61mū
Ad 62dū
Ad 63tiū
Ad 64tū
Ad 65tū
Ad 66tū
Ad 67mū
Ad 68vū
Ad 69nū
Ad 70mū
Ad 71mū
Ad 72dū
Ad 73tiū
Ad 74tū
Ad 75tū
Ad 76tū
Ad 77mū
Ad 78vū
Ad 79nū
Ad 80mū
Ad 81mū
Ad 82dū
Ad 83tiū
Ad 84tū
Ad 85tū
Ad 86tū
Ad 87mū
Ad 88vū
Ad 89nū
Ad 90mū
Ad 91mū
Ad 92dū
Ad 93tiū
Ad 94tū
Ad 95tū
Ad 96tū
Ad 97mū
Ad 98vū
Ad 99nū
Ad 100mū
Ad 101mū
Ad 102dū
Ad 103tiū
Ad 104tū
Ad 105tū
Ad 106tū
Ad 107mū
Ad 108vū
Ad 109nū
Ad 110mū
Ad 111mū
Ad 112dū
Ad 113tiū
Ad 114tū
Ad 115tū
Ad 116tū
Ad 117mū
Ad 118vū
Ad 119nū
Ad 120mū
Ad 121mū
Ad 122dū
Ad 123tiū
Ad 124tū
Ad 125tū
Ad 126tū
Ad 127mū
Ad 128vū
Ad 129nū
Ad 130mū
Ad 131mū
Ad 132dū
Ad 133tiū
Ad 134tū
Ad 135tū
Ad 136tū
Ad 137mū
Ad 138vū
Ad 139nū
Ad 140mū
Ad 141mū
Ad 142dū
Ad 143tiū
Ad 144tū
Ad 145tū
Ad 146tū
Ad 147mū
Ad 148vū
Ad 149nū
Ad 150mū
Ad 151mū
Ad 152dū
Ad 153tiū
Ad 154tū
Ad 155tū
Ad 156tū
Ad 157mū
Ad 158vū
Ad 159nū
Ad 160mū
Ad 161mū
Ad 162dū
Ad 163tiū
Ad 164tū
Ad 165tū
Ad 166tū
Ad 167mū
Ad 168vū
Ad 169nū
Ad 170mū
Ad 171mū
Ad 172dū
Ad 173tiū
Ad 174tū
Ad 175tū
Ad 176tū
Ad 177mū
Ad 178vū
Ad 179nū
Ad 180mū
Ad 181mū
Ad 182dū
Ad 183tiū
Ad 184tū
Ad 185tū
Ad 186tū
Ad 187mū
Ad 188vū
Ad 189nū
Ad 190mū
Ad 191mū
Ad 192dū
Ad 193tiū
Ad 194tū
Ad 195tū
Ad 196tū
Ad 197mū
Ad 198vū
Ad 199nū
Ad 200mū
Ad 201mū
Ad 202dū
Ad 203tiū
Ad 204tū
Ad 205tū
Ad 206tū
Ad 207mū
Ad 208vū
Ad 209nū
Ad 210mū
Ad 211mū
Ad 212dū
Ad 213tiū
Ad 214tū
Ad 215tū
Ad 216tū
Ad 217mū
Ad 218vū
Ad 219nū
Ad 220mū
Ad 221mū
Ad 222dū
Ad 223tiū
Ad 224tū
Ad 225tū
Ad 226tū
Ad 227mū
Ad 228vū
Ad 229nū
Ad 230mū
Ad 231mū
Ad 232dū
Ad 233tiū
Ad 234tū
Ad 235tū
Ad 236tū
Ad 237mū
Ad 238vū
Ad 239nū
Ad 240mū
Ad 241mū
Ad 242dū
Ad 243tiū
Ad 244tū
Ad 245tū
Ad 246tū
Ad 247mū
Ad 248vū
Ad 249nū
Ad 250mū
Ad 251mū
Ad 252dū
Ad 253tiū
Ad 254tū
Ad 255tū
Ad 256tū
Ad 257mū
Ad 258vū
Ad 259nū
Ad 260mū
Ad 261mū
Ad 262dū
Ad 263tiū
Ad 264tū
Ad 265tū
Ad 266tū
Ad 267mū
Ad 268vū
Ad 269nū
Ad 270mū
Ad 271mū
Ad 272dū
Ad 273tiū
Ad 274tū
Ad 275tū
Ad 276tū
Ad 277mū
Ad 278vū
Ad 279nū
Ad 280mū
Ad 281mū
Ad 282dū
Ad 283tiū
Ad 284tū
Ad 285tū
Ad 286tū
Ad 287mū
Ad 288vū
Ad 289nū
Ad 290mū
Ad 291mū
Ad 292dū
Ad 293tiū
Ad 294tū
Ad 295tū
Ad 296tū
Ad 297mū
Ad 298vū
Ad 299nū
Ad 300mū
Ad 301mū
Ad 302dū
Ad 303tiū
Ad 304tū
Ad 305tū
Ad 306tū
Ad 307mū
Ad 308vū
Ad 309nū
Ad 310mū
Ad 311mū
Ad 312dū
Ad 313tiū
Ad 314tū
Ad 315tū
Ad 316tū
Ad 317mū
Ad 318vū
Ad 319nū
Ad 320mū
Ad 321mū
Ad 322dū
Ad 323tiū
Ad 324tū
Ad 325tū
Ad 326tū
Ad 327mū
Ad 328vū
Ad 329nū
Ad 330mū
Ad 331mū
Ad 332dū
Ad 333tiū
Ad 334tū
Ad 335tū
Ad 336tū
Ad 337mū
Ad 338vū
Ad 339nū
Ad 340mū
Ad 341mū
Ad 342dū
Ad 343tiū
Ad 344tū
Ad 345tū
Ad 346tū
Ad 347mū
Ad 348vū
Ad 349nū
Ad 350mū
Ad 351mū
Ad 352dū
Ad 353tiū
Ad 354tū
Ad 355tū
Ad 356tū
Ad 357mū
Ad 358vū
Ad 359nū
Ad 360mū
Ad 361mū
Ad 362dū
Ad 363tiū
Ad 364tū
Ad 365tū
Ad 366tū
Ad 367mū
Ad 368vū
Ad 369nū
Ad 370mū
Ad 371mū
Ad 372dū
Ad 373tiū
Ad 374tū
Ad 375tū
Ad 376tū
Ad 377mū
Ad 378vū
Ad 379nū
Ad 380mū
Ad 381mū
Ad 382dū
Ad 383tiū
Ad 384tū
Ad 385tū
Ad 386tū
Ad 387mū
Ad 388vū
Ad 389nū
Ad 390mū
Ad 391mū
Ad 392dū
Ad 393tiū
Ad 394tū
Ad 395tū
Ad 396tū
Ad 397mū
Ad 398vū
Ad 399nū
Ad 400mū
Ad 401mū
Ad 402dū
Ad 403tiū
Ad 404tū
Ad 405tū
Ad 406tū
Ad 407mū
Ad 408vū
Ad 409nū
Ad 410mū
Ad 411mū
Ad 412dū
Ad 413tiū
Ad 414tū
Ad 415tū
Ad 416tū
Ad 417mū
Ad 418vū
Ad 419nū
Ad 420mū
Ad 421mū
Ad 422dū
Ad 423tiū
Ad 424tū
Ad 425tū
Ad 426tū
Ad 427mū
Ad 428vū
Ad 429nū
Ad 430mū
Ad 431mū
Ad 432dū
Ad 433tiū
Ad 434tū
Ad 435tū
Ad 436tū
Ad 437mū
Ad 438vū
Ad 439nū
Ad 440mū
Ad 441mū
Ad 442dū
Ad 443tiū
Ad 444tū
Ad 445tū
Ad 446tū
Ad 447mū
Ad 448vū
Ad 449nū
Ad 450mū
Ad 451mū
Ad 452dū
Ad 453tiū
Ad 454tū
Ad 455tū
Ad 456tū
Ad 457mū
Ad 458vū
Ad 459nū
Ad 460mū
Ad 461mū
Ad 462dū
Ad 463tiū
Ad 464tū
Ad 465tū
Ad 466tū
Ad 467mū
Ad 468vū
Ad 469nū
Ad 470mū
Ad 471mū
Ad 472dū
Ad 473tiū
Ad 474tū
Ad 475tū
Ad 476tū
Ad 477mū
Ad 478vū
Ad 479nū
Ad 480mū
Ad 481mū
Ad 482dū
Ad 483tiū
Ad 484tū
Ad 485tū
Ad 486tū
Ad 487mū
Ad 488vū
Ad 489nū
Ad 490mū
Ad 491mū
Ad 492dū
Ad 493tiū
Ad 494tū
Ad 495tū
Ad 496tū
Ad 497mū
Ad 498vū
Ad 499nū
Ad 500mū
Ad 501mū
Ad 502dū
Ad 503tiū
Ad 504tū
Ad 505tū
Ad 506tū
Ad 507mū
Ad 508vū
Ad 509nū
Ad 510mū
Ad 511mū
Ad 512dū
Ad 513tiū
Ad 514tū
Ad 515tū
Ad 516tū
Ad 517mū
Ad 518vū
Ad 519nū
Ad 520mū
Ad 521mū
Ad 522dū
Ad 523tiū
Ad 524tū
Ad 525tū
Ad 526tū
Ad 527mū
Ad 528vū
Ad 529nū
Ad 530mū
Ad 531mū
Ad 532dū
Ad 533tiū
Ad 534tū
Ad 535tū
Ad 536tū
Ad 537mū
Ad 538vū
Ad 539nū
Ad 540mū
Ad 541mū
Ad 542dū
Ad 543tiū
Ad 544tū
Ad 545tū
Ad 546tū
Ad 547mū
Ad 548vū
Ad 549nū
Ad 550mū
Ad 551mū
Ad 552dū
Ad 553tiū
Ad 554tū
Ad 555tū
Ad 556tū
Ad 557mū
Ad 558vū
Ad 559nū
Ad 560mū
Ad 561mū
Ad 562dū
Ad 563tiū
Ad 564tū
Ad 565tū
Ad 566tū
Ad 567mū
Ad 568vū
Ad 569nū
Ad 570mū
Ad 571mū
Ad 572dū
Ad 573tiū
Ad 574tū
Ad 575tū
Ad 576tū
Ad 577mū
Ad 578vū
Ad 579nū
Ad 580mū
Ad 581mū
Ad 582dū
Ad 583tiū
Ad 584tū
Ad 585tū
Ad 586tū
Ad 587mū
Ad 588vū
Ad 589nū
Ad 590mū
Ad 591mū
Ad 592dū
Ad 593tiū
Ad 594tū
Ad 595tū
Ad 596tū
Ad 597mū
Ad 598vū
Ad 599nū
Ad 600mū
Ad 601mū
Ad 602dū
Ad 603tiū
Ad 604tū
Ad 605tū
Ad 606tū
Ad 607mū
Ad 608vū
Ad 609nū
Ad 610mū
Ad 611mū
Ad 612dū
Ad 613tiū
Ad 614tū
Ad 615tū
Ad 616tū
Ad 617mū
Ad 618vū
Ad 619nū
Ad 620mū
Ad 621mū
Ad 622dū
Ad 623tiū
Ad 624tū
Ad 625tū
Ad 626tū
Ad 627mū
Ad 628vū
Ad 629nū
Ad 630mū
Ad 631mū
Ad 632dū
Ad 633tiū
Ad 634tū
Ad 635tū
Ad 636tū
Ad 637mū
Ad 638vū
Ad 639nū
Ad 640mū
Ad 641mū
Ad 642dū
Ad 643tiū
Ad 644tū
Ad 645tū
Ad 646tū
Ad 647mū
Ad 648vū
Ad 649nū
Ad 650mū
Ad 651mū
Ad 652dū
Ad 653tiū
Ad 654tū
Ad 655tū
Ad 656tū
Ad 657mū
Ad 658vū
Ad 659nū
Ad 660mū
Ad 661mū
Ad 662dū
Ad 663tiū
Ad 664tū
Ad 665tū
Ad 666tū
Ad 667mū
Ad 668vū
Ad 669nū
Ad 670mū
Ad 671mū
Ad 672dū
Ad 673tiū
Ad 674tū
Ad 675tū
Ad 676tū
Ad 677mū
Ad 678vū
Ad 679nū
Ad 680mū
Ad 681mū
Ad 682dū
Ad 683tiū
Ad 684tū
Ad 685tū
Ad 686tū
Ad 687mū
Ad 688vū
Ad 689nū
Ad 690mū
Ad 691mū
Ad 692dū
Ad 693tiū
Ad 694tū
Ad 695tū
Ad 696tū
Ad 697mū
Ad 698vū
Ad 699nū
Ad 700mū
Ad 701mū
Ad 702dū
Ad 703tiū
Ad 704tū
Ad 705tū
Ad 706tū
Ad 707mū
Ad 708vū
Ad 709nū
Ad 710mū
Ad 711mū
Ad 712dū
Ad 713tiū
Ad 714tū
Ad 715tū
Ad 716tū
Ad 717mū
Ad 718vū
Ad 719nū
Ad 720mū
Ad 721mū
Ad 722dū
Ad 723tiū
Ad 724tū
Ad 725tū
Ad 726tū
Ad 727mū
Ad 728vū
Ad 729nū
Ad 730mū
Ad 731mū
Ad 732dū
Ad 733tiū
Ad 734tū
Ad 735tū
Ad 736tū
Ad 737mū
Ad 738vū
Ad 739nū
Ad 740mū
Ad 741mū
Ad 742dū
Ad 743tiū
Ad 744tū
Ad 745tū
Ad 746tū
Ad 747mū
Ad 748vū
Ad 749nū
Ad 750mū
Ad 751mū
Ad 752dū
Ad 753tiū
Ad 754tū
Ad 755tū
Ad 756tū
Ad 757mū
Ad 758vū
Ad 759nū
Ad 760mū
Ad 761mū
Ad 762dū
Ad 763tiū
Ad 764tū
Ad 765tū
Ad 766tū
Ad 767mū
Ad 768vū
Ad 769nū
Ad 770mū
Ad 771mū
Ad 772dū
Ad 773tiū
Ad 774tū
Ad 775tū
Ad 776tū
Ad 777mū
Ad 778vū
Ad 779nū
Ad 780mū
Ad 781mū
Ad 782dū
Ad 783tiū
Ad 784tū
Ad 785tū
Ad 786tū
Ad 787mū
Ad 788vū
Ad 789nū
Ad 790mū
Ad 791mū
Ad 792dū
Ad 793tiū
Ad 794tū
Ad 795tū
Ad 796tū
Ad 797mū
Ad 798vū
Ad 799nū
Ad 800mū
Ad 801mū
Ad 802dū
Ad 803tiū
Ad 804tū
Ad 805tū
Ad 806tū
Ad 807mū
Ad 808vū
Ad 809nū
Ad 810mū
Ad 811mū
Ad 812dū
Ad 813tiū
Ad 814tū
Ad 815tū
Ad 816tū
Ad 817mū
Ad 818vū
Ad 819nū
Ad 820mū
Ad 821mū
Ad 822dū
Ad 823tiū
Ad 824tū
Ad 825tū
Ad 826tū
Ad 827mū
Ad 828vū
Ad 829nū
Ad 830mū
Ad 831mū
Ad 832dū
Ad 833tiū
Ad 834tū
Ad 835tū
Ad 836tū
Ad 837mū
Ad 838vū
Ad 839nū
Ad 840mū
Ad 841mū
Ad 842dū
Ad 843tiū
Ad 844tū
Ad 845tū
Ad 846tū
Ad 847mū
Ad 848vū
Ad 849nū
Ad 850mū
Ad 851mū
Ad 852dū
Ad 853tiū
Ad 854tū
Ad 855tū
Ad 856tū
Ad 857mū
Ad 858vū
Ad 859nū
Ad 860mū
Ad 861mū
Ad 862dū
Ad 863tiū
Ad 864tū
Ad 865tū
Ad 866tū
Ad 867mū
Ad 868vū
Ad 869nū
Ad 870mū
Ad 871mū
Ad 872dū
Ad 873tiū
Ad 874tū
Ad 875tū
Ad 876tū
Ad 877mū
Ad 878vū
Ad 879nū
Ad 880mū
Ad 881mū
Ad 882dū
Ad 883tiū
Ad 884tū
Ad 885tū
Ad 886tū
Ad 887mū
Ad 888vū
Ad 889nū
Ad 890mū
Ad 891mū
Ad 892dū
Ad 893tiū
Ad 894tū
Ad 895tū
Ad 896tū
Ad 897mū
Ad 898vū
Ad 899nū
Ad 900mū
Ad 901mū
Ad 902dū
Ad 903tiū
Ad 904tū
Ad 905tū
Ad 906tū
Ad 907mū
Ad 908vū
Ad 909nū
Ad 910mū
Ad 911mū
Ad 912dū
Ad 913tiū
Ad 914tū
Ad 915tū
Ad 916tū
Ad 917mū
Ad 918vū
Ad 919nū
Ad 920mū
Ad 921mū
Ad 922dū
Ad 923tiū
Ad 924tū
Ad 925tū
Ad 926tū
Ad 927mū
Ad 928vū
Ad 929nū
Ad 930mū
Ad 931mū
Ad 932dū
Ad 933tiū
Ad 934tū
Ad 935tū
Ad 936tū
Ad 937mū
Ad 938vū
Ad 939nū
Ad 940mū
Ad 941mū
Ad 942dū
Ad 943tiū
Ad 944tū
Ad 945tū
Ad 946tū
Ad 947mū
Ad 948vū
Ad 949nū
Ad 950mū
Ad 951mū
Ad 952dū
Ad 953tiū
Ad 954tū
Ad 955tū
Ad 956tū
Ad 957mū
Ad 958vū
Ad 959nū
Ad 960mū
Ad 961mū
Ad 962dū
Ad 963tiū
Ad 964tū
Ad 965tū
Ad 966tū
Ad 967mū
Ad 968vū
Ad 969nū
Ad 970mū
Ad 971mū
Ad 972dū
Ad 973tiū
Ad 974tū
Ad 975tū
Ad 976tū
Ad 977mū
Ad 978vū
Ad 979nū
Ad 980mū
Ad 981mū
Ad 982dū
Ad 983tiū
Ad 984tū
Ad 985tū
Ad 986tū
Ad 987mū
Ad 988vū
Ad 989nū
Ad 990mū
Ad 991mū
Ad 992dū
Ad 993tiū
Ad 994tū
Ad 995tū
Ad 996tū
Ad 997mū
Ad 998vū
Ad 999nū
Ad 1000mū

Ad 1m. Ad 2m. Ad 3tiū. Ad 4tū. Ad 5tū. Ad 6tū. Ad 7tū. Ad 8tū. Ad 9tū. Ad 10mū. Ad 11mū. Ad 12mū. Ad 13tū. Ad 14tū. Ad 15tū. Ad 16tū. Ad 17mū. Ad 18tū. Ad 19nū. Ad 20mū. Ad 21mū. Ad 22dū. Ad 23tiū. Ad 24tū. Ad 25tū. Ad 26tū. Ad 27mū. Ad 28vū. Ad 29nū. Ad 30mū. Ad 31mū. Ad 32dū. Ad 33tiū. Ad 34tū. Ad 35tū. Ad 36tū. Ad 37mū. Ad 38vū. Ad 39nū. Ad 40mū. Ad 41mū. Ad 42dū. Ad 43tiū. Ad 44tū. Ad 45tū. Ad 46tū. Ad 47mū. Ad 48vū. Ad 49nū. Ad 50mū. Ad 51mū. Ad 52dū. Ad 53tiū. Ad 54tū. Ad 55tū. Ad 56tū. Ad 57mū. Ad 58vū. Ad 59nū. Ad 60mū. Ad 61mū. Ad 62dū. Ad 63tiū. Ad 64tū. Ad 65tū. Ad 66tū. Ad 67mū. Ad 68vū. Ad 69nū. Ad 70mū. Ad 71mū. Ad 72dū. Ad 73tiū. Ad 74tū. Ad 75tū. Ad 76tū. Ad 77mū. Ad 78vū. Ad 79nū. Ad 80mū. Ad 81mū. Ad 82dū. Ad 83tiū. Ad 84tū. Ad 85tū. Ad 86tū. Ad 87mū. Ad 88vū. Ad 89nū. Ad 90mū. Ad 91mū. Ad 92dū. Ad 93tiū. Ad 94tū. Ad 95tū. Ad 96tū. Ad 97mū. Ad 98vū. Ad 99nū. Ad 100mū. Ad 101mū. Ad 102dū. Ad 103tiū. Ad 104tū. Ad 105tū. Ad 106tū. Ad 107mū. Ad 108vū. Ad 109nū. Ad 110mū. Ad 111mū. Ad 112dū. Ad 113tiū. Ad 114tū. Ad 115tū. Ad 116tū. Ad 117mū. Ad 118vū. Ad 119nū. Ad 120mū. Ad 121mū. Ad 122dū. Ad 123tiū. Ad 124tū. Ad 125tū. Ad 126tū. Ad 127mū. Ad 128vū. Ad 129nū. Ad 130mū. Ad 131mū. Ad 132dū. Ad 133tiū. Ad 134tū. Ad 135tū. Ad 136tū. Ad 137mū. Ad 138vū. Ad 139nū. Ad 140mū. Ad 141mū. Ad 142dū. Ad 143tiū. Ad 144tū. Ad 145tū. Ad 146tū. Ad 147mū. Ad 148vū. Ad 149nū. Ad 150mū. Ad 151mū. Ad 152dū. Ad 153tiū. Ad 154tū. Ad 155tū. Ad 156tū. Ad 157mū. Ad 158vū. Ad 159nū. Ad 160mū. Ad 161mū. Ad 162dū. Ad 163tiū. Ad 164tū. Ad 165tū. Ad 166tū. Ad 167mū. Ad 168vū. Ad 169nū. Ad 170mū. Ad 171mū. Ad 172dū. Ad 173tiū. Ad 174tū. Ad 175tū. Ad 176tū. Ad 177mū. Ad 178vū. Ad 179nū. Ad 180mū. Ad 181mū. Ad 182dū. Ad 183tiū. Ad 184tū. Ad 185tū. Ad 186tū. Ad 187mū. Ad 188vū. Ad 189nū. Ad 190mū. Ad 191mū. Ad 192dū. Ad 193tiū. Ad 194tū. Ad 195tū. Ad 196tū. Ad 197mū. Ad 198vū. Ad 199nū. Ad 200mū. Ad 201mū. Ad 202dū. Ad 203tiū. Ad 204tū. Ad 205tū. Ad 206tū. Ad 207mū. Ad 208vū. Ad 209nū. Ad 210mū. Ad 211mū. Ad 212dū. Ad 213tiū. Ad 214tū. Ad 215tū. Ad 216tū. Ad 217mū. Ad 218vū. Ad 219nū. Ad 220mū. Ad 221mū. Ad 222dū. Ad 223tiū. Ad 224tū. Ad 225tū. Ad 226tū. Ad 227mū. Ad 228vū. Ad 229nū. Ad 230mū. Ad 231mū. Ad 232dū. Ad 233tiū. Ad 234tū. Ad 235tū. Ad 236tū. Ad 237mū. Ad 238vū. Ad 239nū. Ad 240mū. Ad 241mū. Ad 242dū. Ad 243tiū. Ad 244tū. Ad 245tū. Ad 246tū. Ad 247mū. Ad 248vū. Ad 249nū. Ad 250mū. Ad 251mū. Ad 252dū. Ad 253tiū. Ad 254tū. Ad 255tū. Ad 256tū. Ad 257mū. Ad 258vū. Ad 259nū. Ad 260mū. Ad 261mū. Ad 262dū. Ad 263tiū. Ad 264tū. Ad 265tū. Ad 266tū. Ad 267mū. Ad 268vū. Ad 269nū. Ad 270mū. Ad 271mū. Ad 272dū. Ad 273tiū. Ad 274tū. Ad 275tū. Ad 276tū. Ad 277mū. Ad 278vū. Ad 279nū. Ad 280mū. Ad 281mū. Ad 282dū. Ad 283tiū. Ad 284tū. Ad 285tū. Ad 286tū. Ad 287mū. Ad 288vū. Ad 289nū. Ad 290mū. Ad 291mū. Ad 292dū. Ad 293tiū. Ad 294tū. Ad 295tū. Ad 296tū. Ad 297mū. Ad 298vū. Ad 299nū. Ad 300mū. Ad 301mū. Ad 302dū. Ad 303tiū. Ad 304tū. Ad 305tū. Ad 306tū. Ad 307mū. Ad 308vū. Ad 309nū. Ad 310mū. Ad 311mū. Ad 312dū. Ad 313tiū. Ad 314tū. Ad 315tū. Ad 316tū. Ad 317mū. Ad 318vū. Ad 319nū. Ad 320mū. Ad 321mū. Ad 322dū. Ad 323tiū. Ad 324tū. Ad 325tū. Ad 326tū. Ad 327mū. Ad 328vū. Ad 329nū. Ad 330mū. Ad 331mū. Ad 332dū. Ad 333tiū. Ad 334tū. Ad 335tū. Ad 336tū. Ad 337mū. Ad 338vū. Ad 339nū. Ad 340mū. Ad 341mū. Ad 342dū. Ad 343tiū. Ad 344tū. Ad 345tū. Ad 346tū. Ad 347mū. Ad 348vū. Ad 349nū. Ad 350mū. Ad 351mū. Ad 352dū. Ad 353tiū. Ad 354tū. Ad 355tū. Ad 356tū. Ad 357mū. Ad 358vū. Ad 359nū. Ad 360mū. Ad 361mū. Ad 362dū. Ad 363tiū. Ad 364tū

¶ Utrum diuisio tertia terminorū cū diffinibus membrorū sit bene data siue assignata. Questio. V.

Arg⁹ p̄

Terminorū alius cathego⁹, alius syncathe⁹. ¶ Contra arguit. aliqs ē terminus q nō ē cathe⁹ nec syncathe⁹. g̃ diuisio mala. tz ꝓna tunc diuo nō ēt data p oppositā: qz si ēt data p oppositā: ois termin⁹ nō cathe⁹ ēt syncathe⁹: ñc oē aial nō rónale est Irrónale. añs ꝑbat: qz isti termini buf/baf. a. b. c. nō sunt cathe⁹: exquo p se sumpti nō sign̄t. Nec sunt syncathe⁹ exquo nō bñt aliqō offm. g̃ rē.

Confir⁹

¶ Cōfirmat. qz ois bona diuisio est alicuius diuisi ꝓmo qō euacuat per istā diuisionē: sz illa nō ē bn̄. g̃ rē. ꝓña nota cū maiori. minor ꝑbat: qz terminus In cōi nō p diuidit in illa: qz aliqs terminus est q nō est cathe⁹ nec syncathe⁹. vt supꝑbatū est: nec etiā termin⁹ p se signāti⁹ diuidit in illa: qz syncathe⁹ nō est p se signatiuus. Nec ēt nō p se significatiuus sic diuidit: qz cathe⁹ nō ē nō p se significatiu⁹. ergo cū nō possit assignari aliqō p diuisz qō euacuet p istā diuisionē. diuisio mala est. g̃ rē.

Arg⁹ 2°

¶ Scōo arguit sic. Aliqs termin⁹ ē cathe⁹ ⁊ syncathe⁹. g̃ diuo mala. ꝓña tz: qz diuisio nō ē bona: cui⁹ mēbra cōcidūt. añs ꝑbat: qz isti termini pole/ipole/officiabil⁹ rēti sunt syncathe⁹ ⁊ cū hoc sunt cathego⁹. qō ꝑbat: qz oē qō pōt esse subm vel p̄dicatū ꝓpōnis signatiue vl̃ formal⁹ sumptū: est termin⁹ cathe⁹: sed ista syncathe⁹ possibile: ipole sunt bn̄. vt dicēdo. sortē currere est possibile. sortē esse asinum est impol⁹: qz ly pole ⁊ ly ipole/sunt p̄dicata. g̃ sunt termini cathego⁹.

Cōfir⁹ p⁹.

¶ Cōfirmat. qz hoc ℞ū/est. est cathegorema ⁊ syncathe⁹. g̃ rē. añs ꝑbat. q̄ sit cathegorema. pz: qz bz ꝓpriū signatū. q̄ sit etiā syncathegorema. pz: qz bz officiū determinādi siue ꝓtegēdi.

Cōfir⁹ 2°.

¶ Jtē termini pregnātes: vt oē/nihil/totū/finitū/sunt cathe⁹ ⁊ syncathe⁹ cū sint v̄tualr cōpositi ex cathe⁹ ⁊ syncathe⁹: qz equalent talibus: vt oē equivalet huic. ois res⁹ ⁊ nihil equalet huic: nō aliqd: ⁊ totus huic quelibet pars: ⁊ infinitum huic aliquātū tale. ergo rē.

Arg⁹ 3°

¶ Tertio 3 diffones arguit sic. Aliqs terminus est cathe⁹ cui nō cōperit diffinitio. ergo ꝑma diffinitio mala. ꝓña tz. añs ꝑbat: qz hec adiectiua albus/alba/albū: niger/nigra/nigrū/sunt termini cathe⁹: ⁊ tñ illis nō cōperit diffinitio. q̄ non cōperat diffinitio manifestū est: qz sumpta per se nō bñt ꝓpriū significatū. q̄ sint cathe⁹: ꝑbat: qz qō pōt esse subm vel p̄dicatum significatiue sumptum est cathegorema. Illa sunt bn̄. g̃ rē.

Confir⁹

¶ Cōfirmat. qz terminus equivocus ē cathe⁹ ⁊ nō bz tam per se q̄m cū alio ꝓpriū significatū. ergo rē. ꝓña tenet. minor ꝑbat: qz termin⁹ equivocus nō habet determinatū ⁊ distinctū significatū nisi limitet. maior ēt pz: qz terminus equivocus est terminus per se significatiuus. ergo ⁊ cathe⁹.

Arg⁹ 4°

¶ Quarto. huic relatiuo/qui/cōperit diffinitio termini syncathe⁹: ⁊ cū nō est syncathego⁹. ergo diffinitio ista mala. ꝓña tz cuz minori. maior probat: qz relatiuū/qui/nō per se signat: ⁊ cū hoc bz aliquod officiū: qz referēdi. ergo cōperit sibi diffinitio syncathego⁹.

Confir⁹

¶ Cōfirmat. qz ille terminus/nihil/nō ē syncathe⁹: ⁊ cū sibi cōperit diffinitio syncathego⁹: qz ē terminus bñs officiū: ⁊ per se sumptus nihil significat. ꝑbat: qz os oppositū q̄ per se sumptus aliquid signat. g̃ vnū contradictoriū significat suum contradictorium.

Ad p⁹. Ad hec breuiter rñdet. ¶ Ad p⁹ negat ꝓña. Ad ꝑbonez cū dicit. Diuisio nō ē per opposita dicit negādo. imo large accipiēdo oppositā. s. proꝓbis q̄ sunt repugnātia ē data p oppositā. Et cū tu arguis q̄ tūc ois termin⁹ nō cathe⁹ esset syncathe⁹. ¶ Dico q̄ verū esset si hec diuidēria ēent euacuātia diuisz: sicut rónale ⁊ irrónale euacuāt aial: qz cōprehendunt oia aialia: sed cathegorematicus ⁊ syncathegorematicus non euacuāt terminū: qz nō cōprehēdunt oēs terminos vt bñ ꝑbat: ideo nō sequit illud. ¶ Ad ꝓmationē dicit fil⁹ negādo maiorē: qz aliqua est diuisio que nō euacuat diuisz. Exēplū p̄mi: vt si diuidat aial: qz aliud bipes: aliō q̄drupes: ista diuisio nō euacuat diuisum. Exēplū scōi. vt si aial diuidat⁹ qz aliud rónale: aliud irrónale. ista diuisio euacuat totū diuisz: qz nihil est aial: qō nō sit rónale vel irrationale. ¶ Ad ꝓpositū modo dico q̄ non ois diuisio est alicuius diuisi p̄mo: sed mō illa diuisio que est euacuans diuisz: qualis nō est ista. ¶ Ad 2m vō negādo añs. Ad ꝑbonez cū dicit: q̄ isti termini pole impole/officiabil⁹ rēti sunt cathe⁹ ⁊ syncathe⁹. Rñdet Dagr in logica magna q̄ syncathegorematica distributiua aut ꝓfusiua aliē ꝑbabilia q̄z officiabil⁹ nō pñt cē extrema ꝓpōnis signatiue sumpta: sed syncathe⁹ officiabil⁹ ꝑbabilia pñt esse extrema ꝓpōnis: vt ꝑbat arg^m vicēdo: sortē currere est pole. vñ ly pole ⁊ ptingēs/noial⁹ sumpta pñt accipi dupl⁹ i ꝓpone aut resolubil⁹: aut officiabil⁹. resolubiliter sumpta sunt cathe⁹. officiabil⁹ vō syncathegoremata. ⁊ sic bz Magistrū negare q̄ sint termini cathe⁹. Et ad ꝑbonē pñt cē subm vl̃ p̄dicatū ꝓpōnis. g̃ sunt termini cathego⁹: non valet ꝓña. ¶ Pōt tñ aliter dici q̄ sunt termini cathe⁹ officiabiliter sumpti: ⁊ negat q̄ sunt syncathe⁹. Et si arguas. Sunt termini habētes offm. g̃ sunt syncathe⁹. negat ꝓbatia: qz bz addi ⁊ per se sumpti nihil significant qō negat. ¶ Ad cōfirmationē dicit Burleus in p̄ periher. q̄ hoc ℞ū/est. qñ est in ꝓpone de scōo adiacente: tūc est cathe^ma: qz significat aliquaz nām. s. esse existere: sed qñ predicat tertiū adiacēs: tūc est syncathe^ma/nullā nām: p se signans determinate. ¶ Magister aūt in logica magna vult q̄ verbū non possit esse cathe^ma exquo verbū vt verbū bz q̄ vniat extrema ⁊ nō predicat: qz ꝓbatio sibi ad hoc q̄ sit aliquis terminus cathego⁹ nō sufficit requirit q̄ habeat ꝓpriū significatū: sed etiam q̄ nō vniat extrema: sed predicet: qō nō competit verbo substātiuo vide in summulis opinionē. ¶ Ego aūt puto ꝓm Magistrum in logica parua verbū esse cathegorema: qz tā per se q̄z cū alio bz ꝓpriū significatū: ⁊ non valet ℏ ꝓña: bz officiū determinādi. ergo est syncathegorema: sed etiaz requirit q̄ p se sumptus nihil signi⁹ficet. ¶ Ad alia fit⁹ dicit q̄ oēs illi termini sunt cathe⁹: qz illis cōperit diffō cathe⁹. Et bz virtualr sint compositi ex cathe⁹ ⁊ syncathe⁹ nisi a dign̄oz ⁊ potio: i sit denoiatio vt o cathegorematicos: ⁊ et nō valet: bñt aliqō offm. g̃ sunt syncathegorematici: vt dictū est supra. ¶ Ad 3m dicit Paulus pgul⁹. q̄ ista adiectiua nō sunt termini cathe⁹: nec illis cōperit diffinitio cathe⁹. Unde dicit ipse q̄ terminus per se signatiuus diuidit in terminū cathego⁹ ⁊ i terminū indistinctū. Termin⁹ cathe⁹ ē ille qui dicit bñe determinatū ⁊ distinctū significatū. Indistinctus vō q bz idistinctū signatū: vt adiectiua albus/niger. Hec iprobauimus in summulis: q̄ talia adiectiua nō sunt termini p se signāti ut̄m in neutro gñe cū diffō p se signatiui nō cōperat illis. Magr aūt in logica magna rñdet. ponēs diuisiones de ādiectiuis. ¶ Unde adiectiua q̄ quedā non significāt aliud a se ⁊ suis ꝓsignibus distincte: vt ois/nullus. Quedā vō signant aliqd aliud a se ⁊ suis ꝓsignibus. ꝺpēdēter tñ: vt albus/alba: ⁊ etiā in neutro genere adiectiue sumpta. Quedā vō signant aliquid aliud a se distinctū nō depēdenter siue nō per respectū ad aliud: sicut huiꝰ adiectiua in neutro genere subst̄atiata. Dicit ergo q̄ ꝓma nō sunt cathe⁹ sed syncathe⁹. Scōa vō sunt cathe⁹ ꝺpēdēter. Tertia vō cathe⁹ per se. ¶ Ego aūt puto aliter cē dicē duz ꝓm Magrm in hac logica parua. s. q̄ illa adiectiua

Ad ꝓm. Ad ꝓbonez cū dicit. p⁹. fol. 3. fa. 2. colu. D.

Et supra fa. p⁹.

Ad scōz cōfirma. ꝓ patū lo. ma. vt supra. s. folio 58. ta. terna.

Ad 3m.

p⁹. fo. 2°. col. Duba.

Rñ° 2°.

adiectiue tenta: sicut nō sunt termini per se signatiui: ita nō sunt termini cathe^{ci}. Si aūt vis ꝺcedere q̄ sint termini per se signatiui uepēdēter habes ꝺcedere etiaz simili^{r} q̄ sint termini cathe^{ci} uepēdēter. ¶ Ad ꝑmationem dicūt qdā rudes. terminū equocū nō esse cathegorema-ticū: quos ipse probauim^{9} in sūmulis. vide ibi. ¶ Zō ꝺōm: q̄ termin^{9} equocus ē cathegorematicus cū sibi cōpetāt oēs ꝺditiones ei^{9}: r cū dicis q̄ nō bz determiatū signa-tū siue ꝓpriū. negat: imo eque p̄ signat plura r illa plora sunt suū sigātū determinatū: r nō magis vnū sigt q̄z aliud nisi determinet: sic aial sigt suas spēs r nō magis vnā q̄z alia: iz significet p̄ vnā nām cōicatā a spēb^{9}. equoca Ro nō. ¶ Ad 4^{m} negat maior. s. q̄ huic relatiuo, qui, cōpe-tat diffinitio termini syncathe^{ci}: q: relatiuū nō bz offiū ad intellm Magri: q: posficiū itelligit q̄ mā termio nō supponētib^{9} cōperit: sic ly ois. relatiuū Ro supponit. Uel dicat aliter q̄ p officiū Magr itelligit officiū distribuē di, ꝺfundēdi, cōiungēdi, r sic de alijs numeratis ab ipso: nō aūt referēdi. ¶ Ad ꝺfirmationē dicit Magr in logi-ca magna q̄ termini p̄gnātes nō sūt terminī cathe^{ci} nec syncathe^{ci}. Ego aūt puto Magrm eē alterius opinionis i hac logica parua: vt dect aui in sūmulis. Et videt bz ipz hic q̄ sint cathe^{ci} r ita ly nihil est termin^{9} cathe^{ci}: q: tā p se q̄z cū alio bz ꝓpriū sigātū: r nego q̄ olfō syncathe^{ci} sibi cōpetat. q: non cōpetit seōa pa r p se sumptus nihil sigt. ¶ Et cū tu arguis ꝺa opp^{m} q̄ sigt aliqd. ḡ vnū ꝺdi-ctoriū sigāle sui ꝺdictoriū: q: aliqd r nihil sunt ꝺdicto-ria: r ly nihil per se sigt aliqd. ꝺi negādo ꝺñam: bñ tñ cō cedo q̄ sigt illud idē qō sigt sui ꝺdictoriū: sed alio mō q: sigt aliquid negatiue. cōtradictoriū aūt eius significat aliquid affirmatiue. Et sic pz ad argumenta.

Affirmatiue arguit ꝓmo.

Iste ḡnal-ratiōes cont ꝓpo. lo. ma-ior supra so. 2. fa. 3^{a}. ibi. Cōtra seōas.

Argt 2°

Argt 3°

Argt 4°

In opp^{m} argt p. Iste ḡnal-rationes sunt ꝓpo. lo. ma-ior supra. ibi. Contra quīd.

Argt 2°

Cap. 5. Argt 3°

¶ Utrū ois possit esse po subiecti aut ꝑdicati. Qō. VI.

Targuit q̄ sic. ly non ꝑt esse pars subiecti vel ꝑdicati. Tenꝺē róne ly ois, r alia syncathe^{ta}. ꝺña tenet. r añs ꝓbat: q: aliter periret regula q̄ dicit: ab affirmatiua de ꝑdicato infinito ad negatiuā de ꝑdicato finito. ꝺña est bona. Similr periret regula q̄ dicit q̄ in cōuersione per cōpōnē termini finiti mutātur in terminos infinitos. terminus enim infinitus est cōpositus ex finito r negatione. ¶ Scōo sic. sequeret q̄ ista eēt ve-ra. ois bō est ois bō. si ly hō, tñ ꝑdicatur: q: nulla ꝓpō ē verior illa in q̄ idē predicat de se ipso fm Boeciū: iz ista est bō. ḡ rē. ¶ Tertio sic. ꝺato oppōsito segt q̄ iste vne ꝓpōes ꝺuerunt. s. ois bō. r s. est ois bō. ꝺña falsuz. q: vna est vera: reliq falsa. ꝺña ꝓbat: q: subita r ꝑdicata: r copule ꝺuerunt: r sunt eiusdē q̄litatis r quātitatis r termini pro eisdē precise supponūt. tz ꝺña p cōem modū inuestigādi ꝓpōes ꝺuerti. ¶ Quarto. sequeret q̄ illa non esset cōuertibilis simplr. nullus bō est ois bōs: q: et quo ly bō, est tñ ꝑdicatū cōuertetur sic. nullus bō ē bōs: r tñ p^{a} est vera r scōa falsa. ¶ In opp^{m} arguit. r ꝓmo sic. Tale signū ois, positū a pte subti ꝓcedēs totā ꝓpōnē nō est pars subiti: sed eque syncathe^{ta} tenet a pte ꝑdicati. r inter pres subtitificat qñ precedit totā ꝓpositionē. ergo a pari non potest esse pars subti vel predicati. ꝺña tz: cuz minoꝛ. maior ꝓbatur. Nā in ista propositione. ois bō est animal. ly ois nō potest esse pars subti. ¶ Scōo sic. Nulla ꝓpositio affirmatiua est vera in qua vle vlr sum-ptum ꝑdicat fm Pōm p̄ periber. vt dicēdo. ois homo est oē, ergo ista: sed hoc totū, oē aial. est vle vlr sumptū. ergo hoc totū nō ꝑdicat. ¶ Tertio sic. ḡro vtrū ly ois bō, sit terminus trāscēdens: aut nō. Si nō cū sit ꝑdicatū per se videt q̄ sit terminus iferior r sic ue ipso poterit vere ꝑ-dicari terminus trāscēdens: qō nō est verū: q: nō potest esse subm nec etiā est terminus transcendens: quia tunc oē ens esset ois bō. ¶ Quarto sic. Ista ē singularis. s. o. est ois bō. ḡ hz ꝺuerti simplr: r nō aliter nisi sic. ois bō ē s. o. vbi ly ois bō, nō est subm. ḡ ꝓpus nō erat predicatus. Nec pōt dici q̄ ꝺuertit sic. aliqd ois bō est s. o. q: tūc nō fieret ꝑcise de subito ꝑdicatū: r eē: qō opz fieri i ꝺuersio-ne simplici. ¶ Ad hoc dubiū sunt ꝺue opiones. vna opi nio vult q̄ ly ois, r silla pñt eē po subti r ꝑdicati sigātue sumpti: vt ois bō videt oēm hoiez ē aial: r tu es ois bō. Et hāc sustinēdo ad arg^{ta} rñdet in opp^{m}. ¶ Ad p^{m} ne-gat ꝺña. siē nō sequit ly ois, positū a pte ꝑdicati nō pōt ꝺfundere aliquē terminū ꝺfuse tñ. tz q̄ ꝺña est fal-suz: r tñ añs ē vera. ḡ ꝺña nō valz. ¶ Ad 2^{m} dī q̄ ista auctoritas sic itelligit. Nulla affirmatio est vera i q̄ vle vlr sumptū ꝑdicat. i. in qua vle cū signo vli ꝑdicat antē-tis, ꝺuab^{9} ꝺditionib^{9} assignatis ab auctoribus. ꝑ piber. ¶ Prima q̄ talis terminus vle habeat plura suppositā. ¶ Scōa q̄ p illis distribuat in suppōne psonali: r ex hoc nō sequit q̄ tñ ly aial. ꝑdicet: sic nō sequit apud cōmnē viā in ista ꝓpōne. iste bō currit: subijcit terminos cōis cū pnoie demōstratiuo. ḡ subijcit tñ termin^{9} cōis: ita eodē mō pōt dici q̄ ꝑdicat vle vlr sumptū. i. cū signo vli: nō tñ tñ ꝑdicat aliqō vle. ¶ Ad 3^{m} dī i q̄ ly ois bō, nō est termin^{9} trāscēdēs. ¶ Et cū dī. ḡ ē iferior ad trāscēdēs negat ꝺña: sic in ista ꝓpōne. tu es bō vel nō bō. ꝑdicatuz nō est trāscēdēs: nec iferius ad trāscēdēs i q: ꝑdicat vlr de trāscēdēte. Uñ termini cōpositi nō ōnr p se inferiores nec superiores nisi forte p reductionez: sed bene termini simplices. ¶ Uel aliter dicatur q̄ est iferior: r sic ue ipso pōt ꝑdicari trāscēdēs sic dicēdo. aliqd ois bō est ens ue-nēdo ly aliqd pure syncathe^{ce}. ¶ Ad 4^{m} dī: q̄ ista ꝓpō. sortes est ois bō. ꝺuertit sic. aliqd ois bō est s. o. r aliqd tenet pure syncathe^{ce}: r sic nō ē subm nec pars: iz illud qō fuit ꝑdicatū est precise subm. Uel dī negādo q̄ in eō uersione nō plus debeat subiect in vna ḋz ꝑdicari in alte-ra: q: in ista ꝓpōne. quilibet bō est vnus hōly bō, est pre cise subm: r tñ in ꝺna exclusiua nō bz eē ꝑdicatū sic dicē-do. tñ vnus est bō: q: vlo est vera r exclusiua falsa: sed debet sic ꝺuerti. tñ vnus bō est bō masculus. ¶ Altera opio dicit q̄ aliqua syncathe^{ta} bñ pñt eē partes subti, r ꝑdicati: iz ly ois, nō. Uñ ꝺdo. tu es nō asinus: ly nō, ē po ꝑdicatus: sed dicēdo. tu es ois hōly bō, est precise ꝑdicatū. sustinēdo rñdet ad arg^{ta}. ¶ Ad ꝓmuz in

Argt 4°

Ad ꝓmuz in opp^{m} dī.

Ad 1^{m}.

Ad 3^{m}.

Rñ 2^{d}.

Ad 4^{m}

Iste rñsiōes sunt pa. vi. d. 4^{a}. ibi. Qō.

Ad p^{m} arg^{m} pro ꝓte affir. matiua rñr.

Et hanc oppositū rñdet negādo ꝺñam: q: ex illa negatione nō infinitāte r ex alio termino cathe^{co} fit vn^{9} terminus signatiuus cuiuslibet rei nō significare p aliuz terminū cathego^{cum}: sed sic non fit de illo termino, ois, addito alteri termino cathe^{co} i sed ille terminus, omnis homo, non aliud significat q̄z ly homo. ¶ Ad scōm cuz infertur ista est vera. ois homo est ois bō. negatur ꝺña. Et ad auctoritatē Boeti pōt dici q̄ ipsa est vera de vēri-te sermonis: eo q̄ ipsa est vna negatiua non ponens ali-quā ꝓpōne esse verā vel falsam. ideo cōcedit q̄ nulla ꝓ-positio est verior illa. bō est asinus: nec aliqua est falsior illa. deus est: q: ꝺato oppōsito sequit inconueniens. ¶ Et adhuc si auctoritas intelligatur affirmatiue sic. Ois ꝓ-positio in qua idē predicat de seipso est vera. ¶ Dicitur q̄ debet intelligi saluatis ꝺuabus condicionibus. aliter enim nō esset vera. Prima q̄ ꝑdicatū nō sumat vlr qua-liter est in ꝓposito. ois bō est ois homo. Scōa q̄ ꝑdica-tum non sit terminus significās aliquā rem de cuius in-tentione significatiue sumpta nō est aliquis termin^{9} affir matiue verificabilis cū ꝺbo de ꝑsenti reducta quacūq; ampliatiōe: r ꝓpter hoc excludit hec ꝓpositio falsa. chi-mera est chimera. ¶ Ad tertiū nego ꝺñaz. i. q̄ sequat q̄

Ad 3^{m}

ille ꝓpõit cõuertant. sor. est hõ. sor. est oĩs hõ: sed opꝫ addere ꝙ termini supponãt eodẽ modo: qõ est falsus: qa in vna: ly hõ supponit distributiue: z ĩ alia determinate.

Ad 4m. Si ꝺo ꝺimittis illã particulã. negat ꝙ cõuertãt. ¶ Ad quartũ nego ꝙ illa nõ possit conuerti simplr. nullus hõ est oĩs hõ. Et ad ꝓbõnẽ nego ꝙ conuertat sic. nullus hõ est hõ: qa ly hõ o parte subri stat distributiue z pus stabat determinate a pre ꝑdicati. termini g̃ nõ supponit eodem mõ qõ requirit: sed conuerti ficnihil qõ est oĩs hõ est hõ. Et nota ꝙ nõ oĩs vlis negatiua est conuertibilis simplr: vt illa q̃ nõ est de ꝑsuto mõ loquẽdi: vt oĩs hõ alal non est sed p accẽs ꝺz sic cõuerti: alal nõ ẽ hõ. Pria tñ opio ẽ cõior.

Sõe ille vñ tiones ad argumẽta pro pte affirmatiua tãt pa. vt ã. 8. 3° ta. 2m. ibi. Solutio argumẽtis.

¶ Hic placuit ponere hãc qõnẽ vt ꝺ syncathe[ma] clariora fiant tyrũculis a quibus minus obscura iudicantur.

¶ Utrũ quarta diuisio terminoꝝ cũ diffinitionib⁹ membrorum sit bene assignata.

Questio VII.

Argũ p°. TErminoꝝ alius ꝓme itentiõi: talis scõe. ¶ Contra. aliqs est termin⁹ mẽtalis qui nõ est ꝓme itentiõis nec scõe. g̃ diffinitio mala. ꝓia tz. añs ꝓbat: qa terminus diuisus in terminũ p' itẽtiõis z 2' nõ est termin⁹ ꝓme itentionis nec scõe. ꝓbat: qa si eẽt p' nõ ꝑdicaret de termino scõe itentionis: z si eẽt scõe non ꝑdicaret de termino ꝓme itentionis. pz: qa mẽbrũ vni⁹ diuisionis non ꝑdicat de mẽbro oppositio: qa aliter diuisio eẽt nulla.

Confir° p°. ¶ Confirmat. qa iste termin⁹ oĩs, in mente nec est ꝓme intentionis nec est scõe. ꝙ non sit ꝓme pz: qa non figit rem q̃ nõ est termin⁹. ꝙ non sit scõe ꝓbat z quia oĩs termin⁹ scõe itentionis figit aliquẽ terminũ ꝓme itẽtionis. g̃ rẽ. ¶ Sitr scõa itentio est scõs cõceptus rei: ly oĩs, non est scõs conceptus rei. g̃ non est scõa itentio. Irẽ oĩs terminus ꝓme itentionis vel scõe est termin⁹ nãliter significatiu⁹: qa termin⁹ nãliter figniatiu⁹ diuidit ĩ hec: sed ly oĩs non est termin⁹ nãliter significatiu⁹. ergo rẽ.

Confir° 2°. Argũ 2°. ¶ Scõo ꝓncipalr sic. Aliqs ẽ termin⁹ q est ꝓme z scõe itẽtionis. g̃ diuisio mala. ꝓia tz: qa diuisio est mala: cui⁹ mẽbra coincidunt. añs ꝓbat: qa ly ens, est termin⁹ ꝓme itẽtionis z scõe. ꝙ sit ꝓme pz: qa figniat non terminuz. ꝙ sit scõe ꝓbat: qa figit rem q̃ est termin⁹. ergo rẽ.

¶ Et si respondeat negãdo hãc vltimã ꝓnãz. s. figit rẽ que est terminus. g̃ est scõe intentionis: qa ꝺz ꝺici. figit solũmõ rem q̃ est termin⁹ g̃ ẽ scõe itẽtionis: z tũc negat añs.

Rẽ°. Instantia ꝑ rationẽ. ¶ Contra. sequit ꝙ termin⁹ scõe itẽtionis sit ꝓme. ꝓbat ꝓntiat: qa scõa itentio est scõs cõcept⁹ rei. g̃ figit rem q̃ non est termin⁹. tz ꝓntia: qa cõcept⁹ figniat illud cuĩ est cõcept⁹: z cũ ẽt figniat cõceptũ p'm. g̃ figit rem q̃ est termin⁹ z rẽ que non est termin⁹. g̃ non solũmõ figit terminũz z sic nõ est scõe itẽtionis ꝑm rationẽ.

Confir° ¶ Confirmat. qa ly termi nus, in mẽte est ꝓme itẽtionis z scõe. ꝙ sit ꝓme. ꝓbat: qz figniat rem que non est termin⁹. nã ly termin⁹, figit lapidẽ in fine agri positũ q non est termin⁹. ꝙ sit scõe ꝓbat: qa figit solũmõ res que est terminus: qa q̃cũq; res figniata per ipm est termin⁹. g̃ rẽ.

Argũ 3°. ¶ Tertio ꝓncipalr sic. Diffinitio termini ꝓme itentionis cõperit alteri a diffinito. g̃ mala ꝓntia tz. añs ꝓbat. nã ly nomẽ, in mente est terminus ꝓme itẽtionis: vt pz: z tñ sibi cõperit diffinitio termini ꝓme itẽtionis: qa ly nomẽ, figniat nomẽ plene ꝓteritũ z futurũ: sed figniẽdo nomẽ ꝓteritũ z futurũ figniat rẽ que non ẽ termin⁹: qa nomẽ ꝓteritũ z futuꝝ non ẽ terminus: qm̃ ꝓteritũ nõ est, cũ corruptũ sit: g̃ non est termin⁹: qa ꝺato opposito seq ꝙ ter. nin⁹ corrupt⁹ eẽt termin⁹: qm̃ nomẽ ꝓteritũ ẽ termin⁹ corrupt⁹.

Confir° p°. ¶ Confirmat. qz chimera est termin⁹ ꝓme itẽtionis z z tñ sibi non cõperit diffinitio termini p' itẽtionis. g̃ rẽ. ꝓntia nota cũ maiori minoꝝ ꝓbat: qa si ly chimera, figniat rem q̃ nõ est terminus: tũc cũ terminus ꝓme intẽtionis figniceꝛ rem naturaliter ex cõuenientia z similitudine quã hꝫ cũ re sed nulla est similitudo hui⁹ termini in mẽte chimera cũ re figniata: ex quo talis res non est. g̃ rẽ.

Confir° 2°. ¶ Scõo. qz termin⁹ p' intẽtionis est ꝺceptus primus rei cãtus a re sed cũ talis res non sit. g̃ nõ causat ꝺceptũ. g̃ cũ ille termin⁹ chimera nõ sit concept⁹ a re cãtus nõ est termin⁹ ꝓme itentionis.

Confir° 3°. ¶ Tertio. qz nihil est in itellectu qn prꝰ fuerit in sensu. vt ꝺicit ꝓbs in de sensu z sensato: z necesse est itelligẽtez phãtasmata speculari. 3° de aia. Ex his seqr ꝙ itellus nihil itelligit qn sensus prius sentiat: z cũ sensus nullo modo sentiat chimerã ex quo non ẽ. g̃ itellus non itelligit eã: z p ꝓns non pot hꝫ conceptũ ei⁹. Hoc arg⁹ fortius potest fieri de vacuo z ĩfinito. Et si in hac materia vis plura arguméta recurre ad quintam questionem.

Ad hec rñdet. Ad p^m^ negãdo ꝓntiã: qz terminus nãliter figniatiuus est q diuidit in terminũ ꝓme itẽtionis z scõe: z nõ termin⁹ mẽtalis. aliqs enim est termin⁹ mẽtalis q non est nãliter figniatiu⁹. ¶ Et ad ꝓbationẽ. termin⁹ diuisus non est ꝓme itẽtionis nec 2°. g̃ aliqs est termin⁹ mẽtalis q non ẽ p' nec 2'. nego ꝓnãz: sicut nõ valet. alal. ĩ cõi nõ est rõnale nec irrõnale. g̃ aliqõ alal est qõ nõ est rõnale nec irrõnale: qa ly alal, in actu supponit simplr in ꝓsite ꝓlonalr. Uel alr ꝺz terministas ꝺi ꝙ termin⁹ diuisus ẽ termin⁹ scõe intẽtionis: z vt figniatiuus est magis cõis q̃ termin⁹ scõe itẽtionis sz vt tale ens est minus cõis: vide supra de termino p se figniatiuo.

Ad ꝓm^am^. ¶ Ad ꝓmationẽ ꝺcedo totũ: sed nõ est inconueniẽs q' termin⁹ mẽtalis nõ ẽ p diuisus hic: sed termin⁹ nãliter figniatiuus: mõ oĩs termin⁹ nãliter figniatiuus ẽ mẽtalis z nõ eꝫ.

Ad 2^m^. ¶ Ad 2^m^ ꝺ fiẽ ibi. Ad replicationẽ cũ ꝺicis: sequeret ꝙ termin⁹ 2' itẽtionis esset p'. negat ꝓnãz. ¶ Ad ꝓbationẽ ꝺ ꝙ termin⁹ p' intẽtionis immediate figit rez: z termin⁹ 2' itẽtionis immediate figniat ꝺceptũ: rem ꝺo mediate. Intelligim⁹ g̃ de figniato immediato.

Ad ꝓm. ¶ Ad ꝓmationẽ ꝺi ꝙ termin⁹ large acceptus est termin⁹ ꝓme intẽtionis: q: figniat aliquã rem que nõ ẽ termin⁹ in ꝓpõet vt lapidẽ in agro: z cũ ꝺi ꝙ est scõe nego.

¶ Ad ꝓbationẽ cũ ꝺi ꝙ ḧcũq; res figniata per ipsuz est termin⁹: accipiẽdo terminũ cõiter nõ cũ accipiẽdo terminuz vt est ꝓpinqua ꝺictionis: quo ꝺeberet eẽ. si ꝺeberet ꝺici 2' itẽtionis negat. Si ãt accipiat ly ẽmin⁹, stricte ad mẽtẽ Magri: tũc est termin⁹ 2' itẽtiõis: z tũc nõ figniat aliqꝺ rem q̃ nõ sit termin⁹ in ꝺictione.

Ad 3^m^. ¶ Ad 3^m^ ꝺcñ est in simulio. vñ negat añs. ¶ Ad ꝓbõnẽ negat ꝙ ꝺiffinitio termini p' itẽtionis cõpetat huic ẽmio nomẽ, i mẽte. Et cũ tu ꝺicis ly nomẽ. figit plene ꝓteritũ z futurũ: z figniando nomẽ ꝓteritũ figit rem q̃ nõ est termin⁹ me go. Et si ꝺicis. g̃ ẽ p' intẽtionis. negat ꝓntia: qa ꝺiffinitio termini p' intẽtionis nõ est ista particula solũ figno rem que nõ ẽ termin⁹: sz ista. terminus mẽtalis figniano nõ terminũ. Et 2ª pticula nõ cõperit terminis 2' intẽtionis: qa falsuz est ꝺicere termin⁹ 2' intẽtionis figit nõ terminũ: qm̃ talis termin⁹ 2' itẽtiõis significat solũmõ terminũ ꝑm Magrz. g̃ nõ figit nõ terminũ. tz ꝓntia ad expõsita ad vnã exponẽtiũ: z ista particula significãs nõ terminũ, exponit a magro sufficiẽter p duas pricũlas sequẽtes. s. figniano rez q̃ nõ est ter' dato ꝙ eẽt, nã ista pricula significans rem q̃ nõ est termin⁹ nõ sufficienter exponitur: vt ꝺcñ ẽ i simulio: qa nõ ꝙuertit secũ sz iste due sit significans rez q̃ nõ est termin⁹ dato ꝙ eẽt bene ꝙuertuntur cũ ly significans non terminũ: tũc illa significans nõ terminũ mõ affirmat vere de termino 2' itẽtionis: ita nec ille due sit. ly significans rem q̃ non est termin⁹ dato ꝙ eẽt. Et cũ tu ꝺicis: dato oppoſito seq ꝙ nomẽ futurũ ẽ. nego ꝓntiã. Uñ tu nõ bñ ꝺas opp^m^ b⁹ nomẽ figit rez q̃ nõ est ter^o^: qz opp^m^ est. nomẽ nõ figit rez q̃ nõ est ter^o^ nõ aũt est istud nomẽ nõ figit rem q̃ est termin⁹,

Admisso tamē illud esse suū oppositū: vt nō videar fugere: rīdet negādo ꝓmā ꝑtīā cū tā ly nomē significat nomē futurū qđ est termin⁹. g̃ significat nomē futurū: & illō est termin⁹ qa ly significat, ꝓfundit terminū a pte post: ideo nō ly resoluere ly qđ in et, & ille illud: & vt by videri in sensu cōposito & diuiso: & adhuc dato q ly significat nō ꝓfundat terminū a pte post: cedo illā ꝓmā ꝑtīā & nego vltimaz scz illud est termin⁹. g̃ illud est: a 1° adiacēte ad 2ᵐ adiacens cū termio distractiuo fiē est ly termin⁹: qz pōt verificari affirmative tā de eo qđ est q̄ de eo qđ nō ē. ¶ Ad cōfirmationē dr: q ly chimera est termin⁹ ꝓme itentionis: & significat rem q̄ nō est termin⁹: cōcedo: & cū tu dicis: termin⁹ ꝓme itētionis significat res ex cōuenientia & similitudine quā by cū re. Rīdet Magr in logica magna cōcedēdo q significet ex cōuenientia quā by cū re si res eēt. Et ꝑ sufficit. Vel alr pōt dici q significet ex conuenientia quā by cū re, licet cū tu dicis res illa nō est. Dicit q ly nō sit tota silt est tamē diuisum sm ptes: & adhuc est obtiue in itellu: & hoc sufficit. ¶ Ad 2ᵐ cū dicis. p° itentio est ꝓmus conceptus rei cātus a reiz ab eo qđ nō est nō caulat cōcept⁹. g̃ rē. Dī q duplex est cōcept⁹ ꝓmus. Quidā enī ver⁹ est & qdā fictus. Cōcept⁹ verus ē ille cui correspōdet res tota significata p ipm: vel corrīdebat vel corrīdebit: sicut est cōcept⁹ bouis. Cōcept⁹ fictus est cui nō corrīdet tota res sīl significata p ipm: neq; corrīdebat: neq; vnq; correspōdebit: vt cōceptus chimere: correspōdet tamē sm partes: rīdet ꝑtuatiuo correspondet positiuū ꝓpter vacuū & similia. Unde quādo concept⁹ est verus: ille est cārus a re quā representat. Qñ autē est fictus debes imaginari q plures cōcept⁹ veri representātes plures res ꝓcedūt ipsiz cōceptū in itellectu: ex qb⁹ plurib⁹ cōceptib⁹ simplicib⁹ itellc elicit vnū cōceptū simplicē fictū representātē oia illa simul que sepatim illi diuersi cōcept⁹ representabāt. Dic cōceptus fictus est formalr simplex: virtu alr est ex cōpositis: & ꝑ quodāmodo cārus est a reiz sed nō imediate & sic pz ad scām. ¶ Ad 3ᵐ dr: q nihil est in itellu q̄n ꝑius fuerit in sensu aut ipsum aut aliud ad qđ by ꝑse habitudinē. Ex cuius alterius cognitione ei⁹ itentio cāta est: sicut ex notitia positiui ꝑius sensati cognoscit priuatiui. ¶ Ad formā ergo argūti dr: q sensus & si nō sentiat chimerā sentit: tñ ꝑtes eius sunt accidētia ꝑtīa: & ad quas by habitudinē: & ꝑ sufficit. ¶ Alij tamē sic glosāt auctē Phi. Nihil est in itellu. i. nihil cognoscit ab itellu: quin ꝑcedat ex aliqua cognitione sensus: & ad idē redit rē.

¶ Utrum diuisio terminorum cū diffinitionibus mēbrorum sit recte assignata. Questio. VIII.

Terminoꝝ alius est terminus ꝓme impōnis: alius scđe rē.

¶ Cōtra, aliqs est termin⁹ vocalis vel scriptus q nō est ꝓme impōnis nec scđe. g̃ diuisio mala. ꝓba tz: qa cū diuisuz ꝑ sit termin⁹ vocalis vel scriptus diuisio est insufficiēs: cū nō cōprehendat oia contenta sub diuisio. ano ꝓbat: qz ly oio, in voce vel in scripto non est ꝓme ipōnis cū non significat rem q̄ nō est termin⁹ nec scđe cū non significet terminū: qz si significaret terminū eēt termin⁹ p se significatiu⁹: qđ ē falsum. ¶ Cōfirmat. qa idē termin⁹ est ꝓme impōnis & secūde. g̃ diuisio mala. ꝓsequētia tz. ano ꝓbat. Naz ly genus & spēs, in voce sunt termini scđe impōnis: vt pz per Magrm: & cū hoc sunt ꝓme ipōnis: pz ꝑ Boetiū ꝑ peribe. q diuidit nomē ꝑ ipositionis in nomē ꝓme itētionis & scđe: ita cū ly gen⁹, in voce sm Boetiū sit scđe itētionis segl q ē nomē ꝑ ipōnis: qa de quocūq; ꝑdicat vnū mēbrū diuisionis ꝑdicat diuisum. ¶ 2° ꝓbat sic. Cuilibet termino ꝑ ipositionis cōpetit diffō termini 2ª itētionis. g̃ diffiones male. cōsequētia tz. ano ꝓbat: qa q̄libz termi

nus vocalis vel scriptus ꝑ se significatiuus sigt solū terminū in mente vel in voce. q̄libet termin⁹ ꝓme impōnis est termin⁹ vocalis vel script⁹ ꝑ se significatiu⁹. g̃ sigt solū terminū in mēte vel in voce. ꝓtia tz. maior est Phi. ꝑ piber. dicētis. Ea q̄ sunt in voce sūt ea: q̄ sunt in aia passionū note: & q̄ scribunt' eoꝝ q̄ sunt i voce. Et Boeti⁹ ꝑ magis affirmat sup illo passu dubiās ex itētione Porphyrij. ubi Phs iterposuit b. s. voces significare conceptus: & dicit q apud antiquos fuit dubiuz qđ significet vox: & dixerūt qđā res incorporeas: vt platonici. alij res corporeas: vt remouet illō dixit Phs q sigt ꝓcept⁹. Hec sūt ꝛba Boetij ex qb⁹ hētur q voces sigt solūmō cōceptus ꝑ. ¶ Cōfirmat. qz cuilibet termio 2ª impōnis cōperit diffō termini ꝓme impōnis. g̃ rē. Antecedēs ꝓbat. qz oio terminus vocalis ꝑ se sigtiuus sigt res apprehēsas: aut sub ꝓmo cōceptu: aut sub scđo. Sz res apprehēsa est res que nō est terminus. g̃ q̄libet talis terminus sigt rem que nō est termin⁹. Et si sic. ergo ꝓme impōnis.

Ad hec rīdet. ¶ Ad p̄m negat q ꝓba. Ad ꝓbōnē negat q̄ hec diuisio nō cōprehēdat oia ptā sub diuiso: qz diuisuz hic ē termin⁹ ad placitū significatiu⁹: & nullus est termin⁹ ad placitū significatiuus q nō sit ꝓme aut 2ª ipōnis. ¶ Ad ꝓfirmationē negat añs: & ad ꝓbōnē nego minorē. i. q ly genus & ly spēs. sunt termini ꝑ ipositionis: & cū tu ꝓbas ꝑ Boetiū q diuidit nomē ꝑ ipōnis in nomē ꝑ i. ētionis & scđe. Et cū gen⁹ sit nomē 2ª itētionis. g̃ est nomē ꝑ ipōnis ꝓcedis totūz nego q sit terminus ꝑ ipōnis. Aliud enī est dicere est nomē ꝓme ipōnis & aliud est termin⁹ ꝑ ipōnis. Uide i simulis cōrīdēter huic parti. ¶ Ad 2ᵐ negat añs. & ad ꝓbōnē nego minorē: & cū tu dicis est auctas Phi. ꝑ piber, dicātis: q voces significāt passiones aie: dr q voces signiare passiones aie pōt itelligi 2ª. Uno⁰ q significēt passiones aie tanāz illa q ꝑ iponunt' ad signandū. Allo⁰ tāāz illa qb⁹ mediātib⁹ iponunt' ad significādū. dico q ꝑ quō est falsuz. 2° nō est verū. Et dato adhuc q voces significēt ꝓcept⁹ aie ꝑ mōt nō tñ diffō termini scđe ipōnis cōpeteret termino ꝑ ipositionis: qz termin⁹ ꝑ ipōnis nō solūmō signiaret terminū sed ēt rem. Et cū tu dicis. q Boeti⁹ ꝓfirmat. q vult q voces significēt solūmō ꝓcept⁹. Pro pōt dici glosando verba ei⁹ vt glosauimus ꝛba Phi. Uel dic voces significare ꝓpriqđ ē duplr. i. imediate & ꝓncipalr, voces g̃ significāt ꝑ passiones aie. i. imediate: tñ ꝑ. i. ꝓncipalr & vltimate significāt res extra aiaz. ¶ Quidā tamē dicūt q Boeti⁹ fuit illius opinionis: qđ ego non sum ausus dicere qz hō ille est in maxima reuerētia apud nos latinos. Et audeo dicere ipm eē ꝑ⁹ post Phm. Posseo & forte alr dicere ad itētionē Boetij: q voces solū sunt signa cōceptū aie. i. representāt ꝓcept⁹ aie sine expimūt: qz nos nō formamus voces nisi vt exprimam⁹ ꝓcept⁹ nr⁹ os. ¶ Ad ꝓfirmationē negat añs. Ad ꝓbōnēz terministe negarēt añs ponētes q vña sint cōcept⁹ in aia: non aūt sunt res extra aiam. Et ꝓcesso q q̄libet termin⁹ scđe ipositionis significet rē q̄ non est termin⁹: nō tñ est ꝑ ipōnis: qz non sigñat ꝓmo illā remz conceptū: & ex ꝑte rem extra. ergo rē.

¶ Utrū 6ª diuisio terminoꝝ sit bñ data. Questio. IX.

Terminorū alij coplexus alij icōplexus. ¶ Cōtra. aliqs est termin⁹ q nō est cōplexus nec icōplexus. g̃ diuisio mala. ꝓba tz. ano ꝓbat. Nā ly oio bō, est termin⁹ & tamē nō ē cōplexus nec incōplexus: vt ꝓbabo. g̃ rē. O. non sit cōplexus ꝓbat. qa termin⁹ cōplexus est oio: iz ly oio bō, non est oio: qz oio by ptes q̄ separate significāt: iz ly oio homo, non by ptes q̄ separate signlficāt. g̃ rē. O. non sit incōplexus, ꝓbat ꝓmo qz incomplexus est vt dictio: sed ly oio homo, nō est dic-

ctionis sed vt dictiones, ergo nō est incōplexus. Scō. qz si esset terminus incōplexus cū eis terminus icōplexus sit aut p se significativus: aut nō per se significativus? : quero an sit p se significativus an nō p se significativus: nō potes dicere nec sic nec sic: qz qō est equalit cōpositū ex p se significativo ? nō p se significativo nō magis ois q vnus qz aliud: qz ly ois bō, est bō. g ☞. Et sic aut simul erit p se significativus ? nō p se significativus: aut nec sic nec sic.

Confir° ¶ Cōfirmat. qz ide est terminus est cōplexus ? icōplexus: vt equiferus. g. sit incōplexus. p3. qa est dictio. g. sit cōplexus. p3. qa cōponit ex equo ? ferus. Et si dicis. g. p terminū cōplexū Magister ītelligit illud q3 vtrāq; cōplexionē. i. dictionū ? significatā ? picōplexū qui nō b3 vtrāq;. ¶ Cōtra. sequit g ille terminus, bō. si imponat ad significādū hoiem esse aial g esset terminus incōplexus: qō est falsum. ꝑbaf ꝓ3. qa qō significat verū vel falsum est ꝓpositio: sed ly bō. signiat verum vel falsum. g. est ꝓpō. ꝓnia tz. cū minori p casum: ? maior est nota de secunda signiare verū vel falsum est passio ꝓpōnis: tunc vltra est ꝓpō. ergo est oratio. g. est terminus cōplexus. tz. ꝓna a diffone ad diffinitū. ¶ Scō. qz valet bec ꝓna in casu. bō est aial. g. homo: qa argui ? a puerilibi ad puertibile sed ꝓsequēs est ꝓpō. g. ly bō. est ꝓpō: z ꝑter est terminꝰ cōplexus. ¶ Ad 1ᵐ dīc ly ois bō. est terminus icōplexus: sz quo nō b3 cōplexione dictionus ? significati. Ad rōnē cū tu dicis nō est vt dictio sed vt dictiones. g. nō est incōplexus. Pōt dici ꝑmo negādo ꝓnam. Si dicit ꝓrat: qa arguit a destructione diffinis ad destructionē diffiniti. Respōdet. g ista nō est diffinited declaratio exꝑplaris: sicut ꝑ dicere: g. est aial. aial est vt bō. nego. g. g. n nō est bō nō est aial. non qa nō valet: sed qa ille nō est diffinitio sita in ꝓposito: vel aliter dī negādo ania g non fit dictio: qz hic nō capit dictio vt distinguit ? ois oratiōis ꝓ eo qō nō b3 ꝓtes ? separatim significātes. ¶ Ad rōnē cū dicis sunt due dictiones. g. non est vna dictio. ꝓna nō valet absolute. sed bene valet. g. non est vna illa? dictionum: stat tn g sit vna dictio cōposita ex illis duab⁹. ¶ Ad 2ᵘᵐ ꝓbationes. cū dicis: aut est terminus p se significativus: aut non p se significativus. Dicit. g. est p se significatiꝰ: qa hoc totū nō significat nisi illud qō vna pars signiat. Ad rōnē negat. a. is: qa a digniori. ? sic. ? denoiatio. ¶ Ad ꝑmationē dicit sicut ibi. ¶ Ad replicā. a. misso casu dicit. g. ly bō. est terminus incōplexus. ¶ Ad rōnē ꝓmā dī. ad maiorē: g. significare vel vel falsum ꝓt eē duplex cōplexe z incōplexe. Cōplexe est quādo ꝓres significant ꝑtes significatiue: totū significat totū. Incōplexe: ho est quādo ꝑtes nō significāt ꝑtes significati: sed solūmodo totū significat totū. Modo dico. g illō. gō significat verū vel falsum cōplexe bene est ꝓpositio: sed nō si significat incōplexe: vt ly homo. in casu. ¶ Ad 2ᵘᵐ rationem negat Burleus in ꝑ piber. g. ly homo. sit cōsequēs. Uel aliter cōcesso. g. sit ꝓsequēs negat. g. qlibet ꝓsequēs sit ꝓpositio: sed bene cōcedit. g. qlibet ꝓsequēs. ꝓpō vel puertit cū vna. ꝓpone quo ad significatū vt dic.

Ad hec

Rñsio ad primam.

Alde Burl. ꝓ piber. aīs rñsōne nois 3. 1ᵉ p. nomis agit ipse. 4. & 5. dubia fait.

Confirᵒ Verba sunt Burl. ꝓmo piber.

Argt 1°

Argt 2°

Confirᵒ

Argt 3°

Confirᵒ

Argt 4°

Argt 5°

Cap. 2°

Ad 1ᵐ Respon. est Paul. in oli qui genus 5. dubio. 5ᵖ.

Ad 1ᵐ Paul. lo. ma. ꝑ. fol. 5. ja. tertia serui.

Ad 3ᵐ Verba sunt Burl. ꝓmo piber. i. dis. nonus.

Argt 1°

¶ Utrum diffinitio nois sit bona. Questio. x.

Omen est ☞. ¶ Cōtra. ꝓna particula nō est bene posita. g. diffinitio mala. ꝓna 3. ans. ꝓbat: qa vel est ꝓdicatio maioris de minori vel eqlis de eqli cū ꝑ nomē est terminus. Si dī g est eqlis de eq sequit g est male posita in ꝓ loco diffinis: qz in ꝓ loco 3 ꝓni genus qō nō equalit ꝓdicat de specie. Si est ꝓpdicatio maioris de minori. Cōtra. aut ly terminus ꝓdicat de noie solā fm esse qō 3 in ipso aut fm esse qō 3 in verbo. Si ꝓ mō: et equalis de equali. Si cōcō mō sequit g non esset verbū: qa ꝑ tex. terminus fm eē quod 3 in verbo ꝓdicat de noie. ¶ Scō fic. scōa ꝑticula non bene ponitur. g diffō mala. ꝓsequēlia tz. ans ꝓbat: qa alicui cōpetit diffiniti cui nō cōpetit ꝓticula. ꝓbat: qa but est nomēz tn nō est terminꝰ ꝓ se significativus. g ☞. ꝓntia tz cū minori. maior. ꝓbatur: qz qō pōt reddere sup pōne verbo est nomē. maior est ꝓbi ꝓ piberme. dicētio. Oio ꝓstat ex noie z ꝛbo. Silr relativū qui, est nomēz tn nō est terminꝰ ꝓ se ꝛgtivus. g ☞. ¶ Cᵗ 3ᵒ fic. 3ᵃ ꝓticula est male posita. g ☞. ans ꝓbat: qz ly dies, ꝛpᵒ z mēsis sunt noiaz tn signt cū tpe. g ☞. ¶ Cōfirmatur. qz participiū aut sub noie aut sub verbo cōprehēditur, ꝓbatur: qz alr magf eēt diminutus. Tō sub verbo: qz nō est extremꝰ vnitiui. g sub noiez tn signt cū tpe. g aliqō nomē signt cuz tpe. ¶ Cᵗ 4ᵒ fic. Aliqō est nomēz cuius ꝑs separata aliqd signt. g 4ᵃ ꝑticula male posita. ꝓntia tz. ans ꝓbatur de nocōpósito. vt Joānes antonius equiferus respublica. pars enīz separa a toto signt. ¶ 5ᵒ. 3 totā diffinitionē argusf sic. ꝓta diffō nō ꝑuertit cuz diffone ꝓtra a ꝓbo ꝓ piber. g altera illaz mala. Tō ista ꝓbi 3 oēs expositores. g illa. ꝓntia ꝓ. ꝓma ꝓbat: qz qñ dantur ꝓles diffōnes de eadē re debēt ꝑuerti. ꝓbatur: qz qlibet diffinitio ꝑuertit cū suo diffinito ꝛcunqz ꝑuertant cū aliq tertio. cōuertunt iter se. g ille diffones debēt cōuerti iter se.

riderur. ¶ Ad 1ᵐ dī g ei ꝓdicatio maioris in illo vel fm eē qō 3 in alio. dī. a qbuslā g nec sic nec sic ? z quocūqs altero. ¶ Dec rñsio est falsa: qz oē qō ꝓdicatur. ꝓpie ve aliquo ꝓdicaf fm qō est in illo. Ideo aliter dī negādo hāc ꝓntiā: ꝓdicaf 3 qō est in illo. g nō est ꝓdicatio ſuptionis de ſterioi. ¶ Ad 2ᵐ dī. g nomē capitur tripl r. cōiter, ꝓpie, z magie. ꝓpie. Cōiter oē illud qō pōt reddere ſuppositū ꝛbo dī nomē siue ſter mālitersiue ſignificatiue: z sic logtur ꝑbe cū dicit. Omnis oratio ſtat ex noie z ꝛbo. Ꝓpie autēillud qō ſignificatiue sumptū ꝓ se pōt reddere ſuppositū verbo dī nomē. vt Magf capit b. Tertio mō ꝓo eo qō ſignificatiue sumptū pōt reddere ꝓ se ſuppositū ꝛbo: z nō est obliquū nec infinitū. Et sic capit ꝓbs cum diffinit nomē in ꝑ periber. Et sic patet ſolutio ad ꝓmū. ¶ De relatiuo ꝛo dī g. fm grāmaticā est nomēn: aut fm logicā. ¶ Replica cōtra reſpōionē ad 2ᵈᵐ: qz videt g buf sit terminus ſignificatiuus. ꝓba: qz est aprus nas ? significare cū poſſit imponi ad ſignificādū. g ☞. ¶ Dicit g terminus pōt dici ſignificatiuus duplr: aut aptitudine, ꝓpinqua aut remota. Ꝓpinqua est qñ sine noua impōne pōt ſignare. Remota est quādo p noua ꝓpositionē. Primo mō intelligit ſignificatiuus in diffinitione: z nō ſcō modo. ¶ Ad 3ᵐ dī. g est differētia inter ſignificare cū tēpore z ſignificare tēpus. Significare cū tēpore est ſignificare ſuū ſignificatū: vr mēſura determinata oīa tēpoia. Significare ꝛo tēpus est ſignificare mēſurā alicuius z non rem illāz vr mēſura tali oīa determinaza. cōcedo. g. g illa nomina ſignificāt tēpus: sed non cū tpe. ¶ Replica 3 nomen ſignificat cū suo ſignificato: sed suū ſignificatū est tēpus ꝑ te. g ſignificat cū tēpore. ¶ Respondet. g si ly cū dicit cōſignificatione negat. g ſignificat cū tēpore: qz est dicere. g nomē ſignificat cū tēpore tanqz cū accidenti sibi: sue cū differētia tēporis: qō est falsum: qz suū ſignificatū nō est ſuū accidēs. ¶ Ad 2ᵐ rationē dī. g. ꝓticipius nō est ſub noie: qz ſignificat cū tpe. nec sub verbo: qz est nō extremꝰ vnitiuus: sed partim est sub noie ꝓtm sub verbo. Uel dī g. g est sub noie: qz ly ſignificet cum tēpore aliter tamē qz verbum: qz ꝓnest hāc indifferenter ꝓ ꝓeſenti, ꝓpterito, z futuro: qō nō potest facere verbum.

Ad 3ᵐ

vt dicēdo.01. est legēs. fontes fuit legens. fontes erit legens. ly legēs. p.10 oib⁹ differentijs tpis stare pōt. Unde verbū determinare sigt determinatā diias tpis. Partici plū aūt ideterminate sigiāt determinatā diias tpis. Prima riūio clarior. est. scda subtilior. ℣. ℭ Ad 4^m dicit ꝙ pars nois separa a toto nihil sigfiat ꝙ sit de itellu rōis. Ad 4^m

Et sic itelligit Magr. Et rn est dila iter nomē simpler & nomē cōpositū. vt dicit Pbs ꝑ periher. ꝙ pars nois sm plicia nec sigt nec apparet sigfiare: sed pars nois cōpositi apparet sigfiare: ls nō significet. ℭ Replica ꝫ ꝙ pars nois simplicis aliqd sigfiat ad nō est de itellu totius: vt domus: ly do. sigfiat ly mus. et. ꝙ nō est dila iter simpler & cōpositū. ℭ Rndet ꝙ nomē cōpositū iponit⁹ ad signi cādū ex pribꝰ suis: simpler nō. Et si aligā pte signantem habeat nō in iponit⁹ ad significādus ex illa pte. ꝓpterea accidit nomini simplici ꝙ bēat pte significātēm aūt nomini cōposito. ℭ Ad 5^m dicꝰ nomē diffiniri bi⁹ a Magistro eit cōius ꝙ nomē diffiniri. a Pbo: ꝙ nomē diffiniri bic cōgetit noib⁹ vocalib⁹ ꝫ scriptis: ? obligo rectis finitis ꝫ infinitis. Nomē aūt diffiniri a Pbo nō cōpetit nisi vocalib⁹ rectis ꝫ finitis: ꝛ nō nisi ꝛ non cōuertunt. Ad 5^m

ℭ Utrum diffinitio verbi sit bona. Questio. xj.

Argt ꝓ°

Erbum ꝙd est terminus ꝛc. ℭ Cōtra. alicui⁹ ꝙd est ꝛbū ꝙd nō est terminꝰ tēporaliter significatiuus. ꝙ ꝓnia pricula ma le posita. ꝓia tenet. ans. ꝓbat: ꝙ illud quod nō sigfi actionē vel passionē nō significat tēporaliter sed allqd est verbū: puta sum. es. est: ꝙ non significat actionē vel passionēs. ergo nō sigt tēporaliter. ꝓia nota cū minor⁹ ꝙ Donatꝰ dicente ꝙ ꝛbū neutrū subst ātiuū est ꝙd nec actionē vel passionē sed solū subaz sigfiat. maio: ꝓbat: ꝙa ꝓpriū verbi est significare actionē vel passionē ſm Donatū: ꝫ a quocūq; subto remouet⁹ vnus ꝓpriū verbi ab eodē remouet⁹ ḡdcunq; aliud. ꝓpriū verbi remouet⁹ a sum. es. est. ℭ Del breuiter fic. ꝙ solaz subaz sigt nō sigt tēporaliter: ꝫ ꝛbū subst ātiuū solā subaz significat. ꝙ nō sigfiat tēporaliter. ℭ Cōfirmat. ꝙa verbum sigfiat per modū fieri: ? fluxus sm auctoꝛē modoꝛ sigfi ficādi: sed sum. es. est. nō sigfiant ficised sigfiāt ꝙ modū quietis. ℭ 2° ꝫ scdas pricula: ꝑticipiū est extrēmoꝝ vnitiuū. ꝙ pricula male posita. ans. ꝓbat: ꝙa dicēdo ego amās petrū: ly amās. vnit extrema. ℭ 3° ꝫ 3^m particulā pars huiꝰ verbi. per legos significat sepata. ꝙ ꝛc. ℭ Et si dicis: ꝙ nō significat aligd ꝙd sit de itellectu rōius. Cōtra. nā boc totū plego significat ꝙd sit de itellectu rōius. Cōfirmo. nā boc totū plego significat ꝙd est ꝑs illius significati. Simile argumētū pot addnci cōtra diffinitionē⁊ verbi: quod fuit adductum contra diffinitionem nominis. Confir° Argf 2° Argul⁹ 3° Ad ꝑ^m

Ad hec respondeꝛ. Ad ꝑmū negat⁹ ans. ꝓia. ꝙ illud ꝙd nō sigt actionē vel passionē nō sigt tēporaliter. Et cū ꝛndicis ꝓpriū verbi est sigfiare actionē vel passionē ſm Donatū. ꝙ ꝛc. Dico ꝙ sic ꝓ itellū ꝙ sigfiare ꝙ modū agēdi vel patiēdi est ꝓpriū verbi: ꝛ boc bene cōpetit verbo subst ātiuo sum. es. est. Et cū tu ꝛrūmis ꝙ solam subaz sigt. ꝙ nō sigt tēporaliter. Dicit ꝙ ꝛbū verbū subst ātiuū sigt subaz nō ꝙ modū sigetio. Et ꝙ sigfiat sic subaz bene pot sigfiare tēporaliter. ℭ Ad ꝑmationē⁊ nego minorē. ḡ. ꝙ verbū subst ātiuū nō sigfiicet ꝙ modū fluxus ? fieri. Et ad ꝓbationē: cū tu dicis: sigfiicat ꝙ modum getis. nego. Unde dico ꝙ boc verbū sum. es. est: ꝛ sigfiicet getē: nō tamē ꝙ modū getis sed ꝙ modū fluxus ? fieri. ℭ Unde sicut aliū est significare actionē: ꝛ aliud per modū actionis. Ita illud est significare getē ? aliud per modū getis. Illud enim significat ꝙd modū actionis: qđ significat significatū suū vt tpe mēsurant. Sed significare actionē est significare talem actū siue mēsuret tpe siue nō. Uerbū infinitū nō significat actionē sed ꝓuationē actionis. ? tū significat ꝑdr. ꝓ biber. ꝙ nō solū actio ꝛs. cētā ꝓuatio actionis mēsurat tpe: vt dicit Pbs 4° phys. tractatu de tpe. Illud significat per modū quietis qđ significat significatū suū nō vt mēsurat tpe. Significat ꝛ quiete: qđ significat ꝓuationē motus: siue mēsurat tpe ſiue nō. Et sic ꝑs ꝛrūio ad illud. ℭ Ad 2^m dicit ꝙ participium nō est extremoꝝ vnitiuū: ꝙ illud est extremoꝝ vnitiuū: qđ regit actionē extrema. ꝓcipiū aūt nō regit actum a pte ante: ꝫ solū a pte post. Ideo nō vnit extrema sicut verbū. Ad 2^m T.c.118. Ad 3^m

ℭ Ad 3^m dicit sicut ibi. Ad replicā dicꝰ ꝙ tam ꝛbū ſm plex ꝙ cōpositū significat vnū ꝓceptū simplicē: ? ē vila: ꝙ ꝛbū simpler iponit⁹ ab vno ꝓceptu illoꝝ ad significādū illud sic ꝛbū cōpositū iponit⁹ a duob⁹ ꝓceptib⁹ sigt tamē simplicē. Et sic nego ꝙ pars sigt partem. Ad 3^m

ℭ Utrum diffō oratiōnis sit bona. Questio. xij.

Argf ꝓ°

Ratio est terminus ꝛc. ℭ Cōtra ꝓmā pricula argf sic. Oratio est ꝛgeries terminoꝝ. ḡ nō est terminus. tenet. ꝓia: ꝙ cumulus lapidū non est lapis. ℭ Cōfirmat. ꝙ terminus diffinit⁹ poionez. ergo oratio nō ɔz diffinīri ꝑ terminū. ? ꝓia: ꝙ idem est notius ? ignotius respectu eiusdē. ℭ 2° ꝫ scdas pricula arguit sic. ꝙ ? ꝙ dicat. quis currit. ? respōdeat ſor. ly ſor. est oratio ꝑ Pbm ꝑ piherm. ? tamē pres separe nō ſignificāt. ḡ ꝛc. Silr dicēdo. ois bō est risibilis. ? ecouerso. ly ecouerso est oratio: ? ꝑtes eius non significāt separate. ergo ꝛc. ℭ 3° argult. deum esse non est oratio: sed deum esse est significatum illius orationis mentalis deus est. ḡ nō est oratio. ꝓia ꝙ ꝫ minoꝝ. maioꝝ probatur: ꝙ significatū buius orationis mētalis est res extra animā que nō est oratio: nisi velle dicere ꝙ deat. ꝓpositio realis: ꝙ fatuus est dicere. ℭ 4° argult. ꝙ diffinitio sit diminuta: ꝙ oratio significat tēporaliter: ? tamē illa particula nō ꝓnit⁹ in diffinitione eius. ergo ꝛc. ꝓsequēria nota cū minoꝝ. ꝙ ꝓbat: ꝙa illud significat tēporaliter: cuius ꝑs significat tēporaliter: vt verbū ꝙd est ꝑs orationis significat tēporaliter. ḡ ꝛc. ℭ Ité bec diffinitio non cōuertit⁹ cum diffinitione orationis data ab Aristotele. ergo male ꝓnitia patet cum antecedente. Confir° Argf 2° Argf 3° Argf 4°

Ad ꝓmum negat⁹ ꝓnia. Et ratio est: ꝙ terminus dividitur: cū alius sit complexus: alius incōplexus: ꝛ sequēter dlibet illoꝝ dr terminus. lapis aūt nō dividit⁹ sic. ꝙpet qđ aliquis lapis cōpletus: concedo ttī ꝙ sicut cumulus lapidū non est vnus illoꝝ lapidum cumulat⁹ non sit a congeriester minoꝝ. nō est vnus istoꝝ terminoꝝ. ꝑt ttī dici terminꝰ. ℭ Ad affirmationē dicit ꝙ diffinitur oratio ꝑ terminū. a ꝑte. sed terminus diffinit⁹ poationez a posteriori. Ut dicit ꝛ ꝓpietas est in qnc secūda ample. ℭ Ad 1^m dr. ꝙ de virtute terminoꝝ nō est oratio ly ſortes. nec ly ecouerso. ſm ttī vsum loquēdi sicut in ꝓna verbū ꝓcedentio ittergrationis ittelligit. Jn scda ipliciter est subm ꝓpdicatū ? copula ꝓcedentio ꝓnūs. ? sicut implicite funt ꝓnūs ita implicite bñt ꝑtes. ℭ Ad 3^m dicitur. ꝙ ly deus esse. potest capi dupl^r. Uno mō vt signū. Alio modo vt significatū. ꝓmo modo est oratio sedo modo non. ꝛtūc est significatū illius ꝓnūs mētalis de⁹ est. ℭ Ad 4^m negatur ans. Ad ꝓbationē dicit. ꝙ probat ttī ꝙ aliqua oratio significat tēporaliter: vt illa cuius verbum est ꝑs sed non ꝓobatur de omni oratione. Particulē autē que debēt poni in diffinitione debent ꝓuenire cuilibet contento sub diffinito: aliꝫ aūt est oratio in qua non est verbum: vt illa. hō albus. ℭ Ad aliud ꝑs ꝙ Magister accipit largius orationem ꝙ Philosophus. Ad 4^m Ad 5^m Argf 5°

Dec lanct. Doc. 5° pat. a. de ꝛbo.

Utrum diffinitio ꝓpõis sit bona. Questiõ.13.

Argꝰ 1° L.4.

Ropositio est oꝛo indicatiua ꝛc. ¶ Cõtra pmã pticulã arguit sic. In diffõe nõ ꝺz poni genus remotũ sed proximũ per Phm 6° topicoꝝ. sed oratio est genus remotũ ꝓpõis: qꝛ oratio diuidit per perfectã ⁊ impfectã: ⁊ oratio pfecta diuiditur in indicatiuã, imperatiuã ꝛc. Sm Magꝝm ita q oratio pfecta est genus ꝓximũ ⁊ non oratio. g̃ ꝛc. ¶ Cõfirmat. qꝛ oratio est vox Sm Phm ꝑ periher. ⁊ per Boetiũ dicentẽz q oratio est oꝛis ratio: ⁊ non quelibet ꝓpõ est vox. g̃ pricula male posita. ¶ Scõo ꝺ scõam pticulã. aliqua est ꝓpositio que non est oratio idicatiua. ergo ꝛc. antecedẽs ꝓbat. Si antechꝛistus eẽt albꝰ antechꝛistus esset coloꝛatus est ꝓpositio qa oꝛis ꝺditionalis est ꝓpositiõ nõ est indicatiua. ¶ Cõfirmat argumẽto Magꝝi q illa. antechꝛis esset albꝰ. est ꝓpõ exquo est pars illius ꝺditionalis: ⁊ tñ nõ ẽ idicatiua. g̃ ꝛc. ¶ Cõfirmat scõo. qa deũ esse est ꝓpõ: ⁊ tñ nõ est oꝛo idicatiua. g̃ ꝛc. ꝓia nota vep. g̃ deũ esse est ꝓpõ. ¶ Cõfirmat tertio, oẽ significãs vep vel falsum est ꝓpositio. deum esse, significat verum vel falsum: ergo deũ esse est ꝓpõ. ¶ Confirmat q̃rto: qa oẽs ꝓpões Euclidis sũt infinitiue: vt ꝑ experto in illa scia. g̃ ꝛc. ¶ Tertio ꝓ tertiã pticulã. ſ. ly significans, arguit sic. ꝓpositio i libro clauso est ꝓpositio: ⁊ tñ illa nec significat verũ vel falsũ. ergo ꝛc. ꝓia nota cũ maiozi. minoꝛ ꝓbat: qa intellꝰ nõ cõsiderat de ista. igit illa non significat. tenet ꝓia: qa significare est aliquid intellectui representare. ¶ Confirmat. qa ꝓpõ vocalis nec significat verũ nec falsũ: qa aut anteq̃ proferat aut q̃ pferat aut post q̃ prolata est. nõ ꝓm: nec tertio mõ: qa tũc non est. q nõ scõo modo ꝓbat. qa q̃ vna pars est: altera nõ est. nec vnq̃ tota simul est. tũc sic: nõ ꝓtus significat verũ vel falsũ: q̃ sit tota: sed nunq̃ tota est. ergo nunq̃ significat vep vel falsum. ꝓtia nota cũ minoꝛi. maioꝛ ꝓbat: qa nõ põt significare q non est. ¶ Quarto argꝝ contra q̃rtã pticulã verũ vel falsum. ⁊ argꝝ sic. Ois oꝛo indicatiua significat verũ vel falsum. ergo ois oꝛo indicatiua significat verũ vel falsum. significãs. ꝓia pz. añs probat: qa si nõ maxime eẽt. ꝓpter illas ꝓpões. sortes põt. plato incipit. quasi dicit Magꝝ nõ significare verũ vel falsũ: cũ pfectũ sensum nõ generẽt in aio auditoꝛis. Sed q significent verũ vel falsũ arguit sic. Sortes põt currere. ergo sortes potens currere. tunc vltra. sortes ẽ potens currere. ergo sortes est potens currere. tenet ꝓia a minus cõi ad magis cõe affirmatiue ⁊ sine ꝺstributione: qa omne potẽs currere est potens q̃ nõ, ẽ. tũc vltra. sortes est potẽs. ergo sortes ꝑtenet ꝓtia ab eodem ad idem. ⁊ añs est vep. ergo ⁊ ꝓns qõ est ꝓpositio assumpta. ¶ Cõfirmat. qa sequit sortes hꝫ potentiã. ergo ẽ potens. ergo sortes põt. Oẽs iste ꝓsequentie, sunt bone ⁊ añs est verus. ergo ⁊ ꝓns est verus. ¶ Confirmat scõo. qa in diffõe nõ ꝺz poni nota ambiguitatis cũ diffinitio det causa notefiẽdi: sed ly vel, ẽ nota ambiguitatis. ergo male ponit. ¶ Quinto ꝓta tota. aliqua est oratio idicatiua vep vel falsũ significãs que nõ est ꝓpõ: vt illa. berta est albꝰ. g̃ diffinitio mala ꝓtia tenet cũ maioꝛi: ⁊ minoꝛ patet cum sit oratio incongrua. ¶ Confirmat. qa dicẽdo ba est ba. est oratio indicatiua verũ vel falsũ significãs: ⁊ tñ nõ est ꝓpõ. g̃ ꝛc. ꝓtia nota cũ maioꝛi. minoꝛ ꝓbat: qꝛ nec est cathegorica nec hypothetica. nõ hypothetica: vt ꝑz. nõ cathegorica: qa nihil subijcit: qꝛ si eẽt aliqd subm marie supponeret mare ꝛialiter ꝺ Magꝝm i tractatu suppositionũ dicẽtẽ q subm solũ supponit mãliter qñ ꝑdicatũ est 2° itẽrationis ⁊ subm hꝫ aut qñ addit signũ mãlitatis subẽo qualiter nõ ẽ hic. g̃ ꝛc.

Argꝰ 2°

Confir° ꝑ°

Confir°2°.

Confir°3°.

Cõfir°4°

Argꝰ 3°

Argꝰ 4°

Confir°5°ꝑ°

Confir°2°.

Argꝰ 5°

Confir°

Ad hec respõdet. Ad ꝓmũ respõdet magister Egidius ꝓmo prioꝝ. q apud logicũ nõ est aliq oratio nisi pfecta. supponit enim logicus cõgruũ ⁊ perfectum: ideo per orationẽ datur ite̅lligi pfecta oratio. Uel aliter põt dici q genus remotũ ꝓtractũ p ꝺfferẽtiã vltimã põt poni in diffõe: vt ꝓbatum. ¶ Ad ꝓfirmationẽ dicit q oratio accipit ꝺuplr. ſ. ꝓprie ⁊ cõiter: ꝓprie est solum in voce: vt sonat etymologia nois. Cõiter aũt accipit pro omni oratione scripta vocali ⁊ mentali. Pho aũt accipit orationẽ ꝓmo modo. Magister aũt scõo mo. Et si dicꝝres. quare Pho soluꝫ determinat de vocali. dicit q illa magis nota est: ⁊ magis mediãte illa fiunt disputatiões q̃ mediãtib⁹ alijs. ¶ Ad 2ᵐ dicũt qdã rudes negãdo q ista sit ꝓpõ: ꝫ sit conditionalis. Si antechꝛis esset albus antechꝛis esset coloꝛatus. ¶ Et dicũt q ꝺffinitio magistri solũ ꝛtinet veritatem de ꝓpõe simplicis: sed non de cõposita ex pluribus. ¶ Ista riõ nimiũ vana est: qꝛ oẽ ꝺuisuꝫ ꝑdicat de ꝺuidẽtibꝰ: sed ꝓpõ diuidit in cathegoricã ⁊ hypothetica. g̃ hypothetica est ꝓpõ: ⁊ sic cõditionalis erit ꝓpõ. nec põt dici q cũ ꝺffinit Magister ꝓpõez. ſtrictius accipit ꝓpõe q̃ cũ diuidit: qꝛ post ꝺfinit ꝑdicatã ꝺffõẽ ĩmediate diuidit. ¶ Aliter g̃ suꝫ solitus rudere ⁊ dicere q ficut est ꝺuplex ꝓpõ cathegorica. ſ. ꝓpria ⁊ ĩpropria. Propria cathegorica est oratio idicatiua verũ vel falsuꝫ significãs. Impropria cathegorica est. que habet modum cathegorice: ꝓprie tamen nõ est indicatiua. hꝫ aũt modus cathegorice ꝓprie: qꝛ hꝫ subm ꝑdicatuꝫ ⁊ copulam partes ꝓncipales sũt: vt illa. Si antechꝛistus eẽt albus. Ita ꝺuplex est hypothetica. ſ. propria ⁊ impropria. Propria est cuius partes sunt cathegᵒ⁹ proprie. Impropria est cuiꝰ ꝑtes ꝓncipales sũt cathegorice ĩproprie. Dico ergo q hec ꝺffinitio cõperit ꝓprijs ⁊ veris ꝓpõis cathegoricis ⁊ hypotheticis: ⁊ nõ ĩpropijs. Nec rõsio est pulchra ⁊ multũ apparẽs: qꝛ tñ video sequi vnuꝫ ad ipsuꝫ qõ nõ placet mihi qõ nolo tibi dicere nũc. Ideo aliter respondeꝝ nũc. ſ. q oratiõe significantẽ verũ vel falsũ esse indicatiuã est ꝺuplr. ſ. formaliter ⁊ equiualenter. formaliter ꝺ qñ ĩ ea est ꝛbũ idicatiuũ. Equaliter est qñ ĩ ea nõ est ꝛbũ idicatiuũ: ⁊ q̃ sum gesceter: sicut alia in q̃ est verbũ idicatiuũ: vt illa. Si añs eẽt albꝰ: añs eẽt coloꝛatꝰ. equaliter huiusmodi añs eẽt albꝰ, añs eẽt coloꝛatꝰ: nec vna significat magis vep vel falsuꝫ q̃ alia. ¶ Ad ꝓpõm ergo ꝺco q illa pricula idicatiua cõperit cuilibet ꝓpõi cathegoricꝝ vel hypothetice: formaliter vel equaliter. Et ꝫ sufficit. ¶ Ad ꝓmã ꝓfirmationez Magistri ꝺcit q illa nõ est cathegorica: qꝛ nõ significat verũ vel falsuꝫ gesceter: sed se hꝫ per modũ cathegorice: ⁊ hoc sufficit vt sit ꝓpõ ꝺitiõalis. ¶ Ad scõam ꝓfirmationẽ negat maioꝝ. Ad ꝓbationẽ negatur ꝓtia: qꝛ in minoꝛi sumit ly vep, nominaliter ⁊ resolutorie ꝓpter determinationez adiecti. Uel ꝺco q ly verũ, sumit aduerbialiter vel modaliter. Nõ enim q aliqd est determinatũ: sed determinãs oratiõnẽ infinitiuã: sed ad ꝛcludendũ illud debẽt assumi in minoꝛi. ſ. deũ esse est aliqꝺ verũ qõ est falsuꝫ. nominaliter enim sumptũ supponit ꝓpõe vera. aduerbialiter ꝛo supponit pro significato ꝓpõis. Hec est rõsio Magistri i logica magna. ¶ Ad tertiã ꝓfirmationẽ cũ dicit. Oẽ significãs vep vel falsuꝫ est ꝓpõ. dico q verũ est ſi significet gesceter: sed deũ esse significat verũ vel falsuꝫ non gesceter. ¶ Ad q̃rtã cõfirmationẽ de ꝓpõib⁹ Euclidis cũ dicis. q oẽs sunt ifinitiue ⁊ non indicatiue. dicitur q subordinãtur indicatiuis. aliter non eẽnt vere. ¶ Ad 3ᵐ ꝓncipale dicitur q accipitur ly significãs, vt dicit potentiã siue aptitudinez ⁊ non actum. ſ. significatũ veri vel falsi. ¶ Ad confirmationẽ dicit q significat verũ vel falsum quãdo ꝓfertur

Ad ꝓᵐ

Ad ꝓfir.

Ad 1ᵐ

Rõsio 2°

Quod fecerũt magoꝝ sit hoc erroꝝ in tm lectoꝝ.

Ad ꝓfᵐ ꝓmam.

Ad 2ᵃᵐ

2° fo. 101. ſa. terria 3ᵐ.

Ad tertiã.

Ad 4ᵗᵐ

Ad 3ᵐ

Ad cõfirᵐ

Ad 4m

ꝙ qñ prolata ē per subordinationē ad vnā intellectā que
figñat vez vel falsum. ¶ Ad 4m pncipale rñdet cōiter
distinguēdo q ly potēs, ꝑt duplr teneri. s. noialr ꝙ parti
cipialr. Si participialiter: negat ista ꝓña. sortes ē potēs
currere. ergo sortes est potens. ergo sortes pōt. ¶ Con
tra hanc responsionē arguitur ex fundamēto Magistri
in tractatu cōtra ꝓpitias. penultio ca° in rñsione ad nonū
argm. vbi declarat q potens esse capitur duplr. s. nomi
naliter ꝙ participialiter. Nominaliter sumptū idez est
qđ ens: qa omne potens esse, est ens: ꝙ omne ens est po
tens esse. i. ens hūs potētiā quādā. Participialiter aūt
non cōuertitur cū ly ens: qa pōt dici tam de eo qđ nō est,
q̄ de eo qđ est. Nā verū est dicere. antechristus est po
tens esse. sumēdo participialr: falsum tñ est sumēdo no
minalr. qa falsum est dicere q antechris sit ens. Et sic ꝑz
q sumendo participialr minus cōis est q̄ sumēdo nomi
naliter. g̃ sumēdo participialr illa ꝓpitia valz. sortes est po
tens currere. g̃ sortes pt ab inferiori ad suū superius affir
mative: qđ negāt. ¶ Ite marie errāt negādo illā ꝓpiaz.
sor. est potēs currere. ergo sortes ē potēs. sumptū parti
cipialr: qa potēs participialr est cōe ad potēs currere ꝙ
ad potēs cantare: ꝙ ita de alijs. g̃ ab inferiori ad suū supe
rius valet. ¶ Ideo aliter dico q potēs participialr sum
ptū pōt sumi: duplr: sic etiā B ꝛ̄ bū pōt. s. vt famulare ꝙ
nō vt famulare. Si sumat vt famulare est ista ꝓpō non
videt intelligibilis. sortes ē potēs: sortes pōt nisi sequat
illud cui famulat. Si ꝛ̄ sumat nō vt famulare: ꝓpō est
intelligibilis. sine addito ꝙ significat nō qđ ens habēs
potētiā: sed cui nō repugnat eē. ¶ Ad ꝓbationez ergo
argūēti dicit cōcedēdo scōaz ꝙ tertiā ꝓpitiā: sumēdo ly
potēs ꝙ pt, participialr vt nō famulare. Si ꝛ̄ sumatur
vt famulare negat quelz illarū: qa ꝓpōnes in qb° potest
ponit ꝙ potēs nō sunt itelligibiles: cū nō addit illō cui
habēt famulari: ꝙ in hac rñsione multū letatus ē anim°
meus. ¶ Ad cōfirmationē ꝑmā rñdēt senenses negādo
hāc ꝓpiaz. sortes hz potentiā ad currēdū. g̃ sortes hz po
tentiā: qm̄ B qđ dico, sortes hz potētiā, est ꝓpō equino
ca ꝙ plures: modo nulla ꝓpō plures est ꝓpō. nec añs nec
ꝓpiās: cū ois ꝓpō sit vna ꝓpō. Et B voluit dicere. Magr
q nō gñat pfectū sensuz in animo auditoris: fic nec aliq̄
equinoca facit. Est enī equiuoca: qm̄ posse est equiuocū
ad posse esse ꝙ ad posse operari. ¶ Sed instāt ipsi ꝙ se p
bando q ꝓpositio equiuoca sit ꝓpositio: quia significat
verum vl falsum: vt illa. canis currit: qm̄ si ly canis, stat
pro cane latrabili est vera. si pro sidere est falsa. ergo cuz
sit equoca stat idifferēter. g̃ significat verum vel falsum.
Item si ē ꝓpositio equinoca aut cathegorica aut hypo
thetica ꝙ ois talis est ꝓpō. ergo equiuoca ē ꝓpō. ¶ Ad
primū dicūt q argm cōcludit q ipsa figñat indifferenter
verū vel falsum: sed nō determinate verum vl falsum: qđ
requirit ad hoc q sit ꝓpositio. ¶ Et si arguit cōtra hoc
qa ꝓpō ambia est ꝓpositio ꝙ tñ nō significat determina
te verū vl falsum in aio auditoris. Dicit q ꝓpositio ou
bia significat ita determinate verū q̄ non falsum: aut ita
falsum q nō verū: cuz dubitans nesciat illud esse vez nec
illud falsuz. ¶ Ad 2m ꝑz q fic est equoca ita est equoca
cathegorica vel hypothetica. vñ ly equocū, ē termin° di
stractiuus ꝓpōnis: ideo nō valet ꝓpō equoca. g̃ ē ꝓpō.
¶ Hāc rñsionē volui ad plenuz recitare: qa subtilis est.
Uñ pace aliop dicā senenses iter alios acutissimos fme
nio: ideo eop dicta libēter inspicio. Pōt tñ aliter rñderi
ꝙ pcise sicut ad argm pncipale dī. ¶ Ad 2dm ꝓfirmatio
nē dicūt qđā q qñ ista nota, vel, ē cōiungens duō quop
tñ vnū dz de diffinito est cū ambiguitate: sed qñ est cō
iungēs duo: q̄p qōliber dicit de diffinito: vt hic: non est
cū ambiguitate. ¶ Hec rñsio nō placz: qr subti simplicis

Ad 4m

Rñsio senen.

Ad ꝓbm. ꝓxim.

Rñsio senen
sium.
Ad ꝓbm
scōam.

Alexander
Sermonecta
cōtra ꝓmas
regulas ꝓ
quetuas.
Sero. scōm.

passio dz esse simpler. Ideo dicat aliter qđ verum vel fal
sum ponitur pro vna passione simplici propositionis ꝙ
qr ignoramus nomē eius circūloquimur per hoc diſiun
ctum vez vel falsum. qr tñ nec vez vel falsum: nec illud
qđ indicatur per illa est passio propositionis: vt infra pa
tebit: cū determinabitur de propositione vera. Ideo ne
linus dicitur q per significans verū vel falsum circūloq
mur passionem simplicē ꝓpositionis: qr significare verū
vel falsum est illud qđ est ꝓprium ꝓpositionis: nō autez
verum vel falsum. ¶ Ad 5m pncipale dicitur q ista. Ber
ta est albus: nō est propositio: nec figñat verum vel falsum
qr est incōgrua: ꝓsupponit enī q ꝓpō sit oratio cōgrua: Ad 5m
qr oratio diuidit in pfectā ꝙ in iperfectā. Et perfecta di
uiditur in indicatiuā ꝙ oratio pfecta est ꝯgrua dictionū
ordinatio. Uel aliter dicitur q significat falsum. Et cum
dicis: nō est propositio. nego: imo est, ꝓpō falsa: qr signi
ficat q Berta est aliqs alb°: quod est falsuz. ¶ Ad 3am Ad cōfirm
matione dicitur q est propositio. Et cum tu probas pas. lo. ma.
q non: qr non est cathegorica: nego. Et ad ꝓbationem: 3°. fo. 102. in
non est hic aliqđ subm: qr si esset staret materialiter. con 3am. pm. dici. ma
cedo. ꝙ cuz tu arguis q non staret materialiē nisi qñ ip rtio. ꝓcedz
suz subm est terminus ꝓnte intētionis ꝙ ꝓdicatū secūdet dat ab ista.
aut quādo additur signū materialitatis. ¶ Dicitur q il Dēgpu.
lud vez est in terminis per se significatiuis: sed de termi
no nō p se significatiuo nō. vnde talis nō per se significa
tiuus semper stat materialiter.

¶ Utrum prima diuisio propositionis sit bene data cum
diffinitionibus suis: ꝙ membrorū: videlicet alia cathe
gorica alia hypothetica. Questio. 14.

Argr ꝓ°

Contra diuisionē argr sic. Uel est divi
sio gñis i spēs: vl analogi i ana
logata: vel subti in accītia. sed nec sic nec
sic g̃ ꝛc. Q. nō sit diuisio gñis in spēs nisi analogi
arguit sic. ꝓ de rōne gñis est eq̄lr participa
ri a speciebꝫ. sz ꝓpō ꝓprius participat a cathegorica q̄
ab hypothetica. g̃ nō ē genus ad ista. ꝓña nota cū maiori.
minor ꝓbat: qr hypothetica nō est idicatiua nisi rōne
partiū cathegoricaꝝ. ¶ 2°. qr nō figit vez vel falsuz nisi
rōne priū. ¶ 3° sic. Spēz positaꝝ sub gñe vna nō est ꝓpor
alia: sz cathegorica ē prior hypothetica. g̃ ꝓpō nō est ge
nus ad illa. ꝓña nota cū maiori. minor ꝓbat ꝓmo: qr pa
est prior natura toto: sz cathegorica est pa hypothetice.
Scōo qr cathegorica simplicior est: hypothetica aūt cō
positior: sz simplici° prius est cōpositiori. Q. nō sit diuisio
analogi sz gñis ꝓbat sic. ꝓmo. Illud qđ ꝑdicat in qd de
plurib° differētib° specie est gen° ad illa: sz ꝓpō ꝑdicat
in qd de cathegorica ꝙ hypothetica que ꝺifferunt spē. er
go est genus ad illa. ꝓña nota cū maiori p diffōnē gñis.
minor pro scōa pte nota est. s. q cathegorica ꝙ hypothe
tica ꝺifferūt spē. Pro ꝑma ꝓbat. s. q ꝓpō ꝑdicat in qd
de illis: qr ad interrogationē factā in qd de illis cōueniē
ter respōdet p ꝓpōnē. g̃ ꝓpō ꝑdicat in qd de illis. tenet
ꝓpitia. añs ꝓbat. qr ad interrogationē factā per quid de
aliquo cōueniēter respōdet per diffinitionē ꝙ per illō q
ponit i primo loco diffinitionis: sed propositio ponitur
in primo loco illarum ꝺiffinitionū vt ꝑz cū dicit: ꝓposi Argr 2°.
tio cathegorica ē illa. i. ꝓpositio que habet subm predi
catū ꝛc. ꝙ ita de hypothetica. ¶ Scōo sic. Si eēt analo
gum ꝙ non genus hoc eēt qr prius cōpeteret cathegori
ce ꝙ posterius hypothetice. ꝙ sic esse orationem indicati
num ꝙ significare vez vel falsuz cōpeteret hypothetice
rōne cathegorice: qđ tñ est falsum. probat sic. qr aliqua
est hypothetica que significat verum vel falsum: ꝙ par
tes ei° cathegorice nō significāt vez vel falsuz. vt illa: si
antechris esset albus antechristus esset coloratus, ē cōdi
tionalis vera: ꝙ tamen cathegorice non significāt varuz

Argf 1° Cap. 4°

nec falsum. Sedo sic. enuntiatio ꝛ ꝑpō sunt idē realiter. enuntiatio aūr diuidit a ꝓpō ꝑ periher. in enuntiatione vnā ꝛ enuntiatione plures. Enuntiatio ꝓ diuidit. qa aliqua est equiuoca. ꝛ alia in qua sunt vne ꝓnes ineō iuncterv tu curriteru fedes. Enuntiatio vna diuidit ica thegozica ꝛ hypothetica. ꝛ tunc argf fic. Aliqua ē ꝑpō que nec est cathegozica nec hypothetica. ḡ diuiso mala tenet ꝓfa. ania probat. naz enuntiatio plures nō est cathegozica nec hypothetica. ꝛ in ipa est ꝓpōr eq no ꝑpositio ꝛ enuntiatio idē sunt realr. ¶ Tertio fic. Incipiat quis ꝓferre illā ꝑpōne bō est aial. ia g nūc non ꝑferat. sed immediate post bō succedfinentūr a. ꝓpō me. ꝑ post b erit ꝛ fi cathegozica nec hypothetica. ꝛ erit. ꝑbat. qa qñ ps successiui ē. ꝛorū successiui ē. ista. ē. ista. ē. ḡ. ē. ḡ. q nō sit cathegozica. ꝑbat. qa non ꝑus ē cathegozica q̄ habet subm ꝑdicatū ꝛ copulas. ꝓncipales partes suis. sed immediate post hoc nō habebit subm predicatū ꝛ copulā ergo immediate post hoc nō erit cathegozica. nec etiā hy. pothetica. vt patet. ꝑz. ꝛ ꝛc. ¶ Quarto fic. Dis homo est pothetica. vt patet. ꝑz. ꝛ ꝛc. ¶ Quarto fic. Dis homo est aial. tu es bō. ergo tu es aial. ista. ē. ista. ē bona. ergo ans est. ꝓpositio nō cathegozica. vt ꝑz. nec hypothetica. q̄ nullas notā. cōiunguī cathegozice. ¶ Quinto fic. Dō curri. ē. nō curri. tūnō est. ꝓpositio cathegozica. qa partes ꝓncipales sue cathegozicē. nec hypothetica. qa eēt copulatiua. sed ꝓma pars est vera. ꝛ etiaz scda cū subordinet huic mentali bō nō est currēs. que est vera. ergo est vera. qō est falsum. ¶ Sexto cōtra diffonē. ꝓpōis cathegozica ē arguit fic. Illa ē cathegozica rosa est. ꝛ tū nō bs predicatū. ergo diffinitio mala. ꝓtia nota cū maiozi. minor. ꝑbat. qa si dicerez bahere predicatū. hoc esset ꝓplicite qa subordinat illi. rosa est. ens. sed ꝓra. tur ꝓmā ē falsa. vt ꝑbeme nulla rosa existēte qñ secūda est vera. vt ꝑz ꝑ Magrm i ꝑ posteriop in illa qōne. Utrum de non ente habeat scia. ergo vna nō subordinat alteri. ¶ Septimo fic. Si quis interroget q̄ currit. respōdet sortes. ergo sortes est ꝓpositio qa significat vez. vel falsū. nō hypothetica ergo cathegozica. ꝛ tū nō babs predicatū ꝛ copulā. ergo diffinitio mala. ¶ Contra hypotheticam nolo nūc arguere. sed loco suo in de hypotheticis arguetur.

Argf 2°

Argf 3°

Argf 4°

Argf 5°

Argf 6°

Argf 7°

Ad 1m

Ad hec respondeō.

Ad ꝓmū cōiter dicit thegozicā ꝛ hypotheticā ē diuisio analogi ī analogatā. credit cōiter ꝙ rones facte ꝛ hac ꝛre cōcludūt. Ad ꝓmā ꝙ qa ꝓpō nō est termi nus vniuocus. ideo nō est genus. ꝙ nō sit vniuocus bene est pro rātio. qa terminus vniuocus ē terminus simpler significans plura fm eandē rōnē equalr. cui aūr ꝓpositio non significet equalr fm ꝓus ꝛ posterius non est genus. ꝛ sic negāt maiozē. ¶ Ad scds dicit. negādo ḡ hypothetice cōpetit rone cathegozice. ꝛ ci oicis. ḡ aliq hypothetica significat verū vel falsū. ꝛ nō rone cathegozi ca. ꝛ vt ista. ē. ista. ē antecedēs est colonatue dicit negādo ḡ illa cōditionalis. ꝓpter sit verū sed dicit vera ꝓpositio ē bona. Sic aūr aliq est hypothetica q̄ ꝓpter dicat vera hoc est rone cathegozicar. ¶ Contra rationē scdas arguit fic. ꝓpositio cōditionalis facta est hypothetica. ergo est ꝓpositio. ergo est oratio ī dicativa. verū vel falsū. ꝛ tū fic. ergo est vera vel falsa. vel ¶ Cōtra rationē cōes hoc arg̃ volo dimittere ī solutō nō qa putem nō posse solui sed vt ostendat ꝓbitatē opinionis aduersāgiā. ꝑbabilit rotiens tenuiseē eni nimis crassū ingenī mēcire vnq̄ deuiare a via cōi qua nulluz ignorat. Ideo tenendo ḡ ꝓpositio dīicit sicut genus in cathegozicā hypotheticā. ¶ Rideturus est ad rones in oppositū. Ad ꝓmū negat minor. ī. ꝓpositio per ꝓus par ticipet a cathegozica q̄ hypotheticā. Ad ꝓbationē cuz dicit hypotherica non est indicatiua nisi rone ꝓtium cathegozicarū similiter nec significat vez vel falsum nisi ratione partiū hoc negat. ¶ Et si dicio rone cuius. Dicit ḡ ratione note vnietis tales partes. vnde in hypotheti ca forma est ipsa nota vel copulatiōis disiunctionis vel cōditionis. mā ꝙ sunt cathegozice. ḡcḡ aūr inest per fectionis hypothetice inest ratione forme sue vnietis tales pres. nō dico rone forme absolutesed rone formeni entis partes. hypotherica igitur est indicatiua. ꝛ signifi cat verū vel falsum rone tallo note vnientis partes. Et si dicas hypotherica non est indicatiua nec significat verū vel falsū nisi cathegozice sint tales. ergo hypotherica ē hꝫ rone cathegozice. ¶ Dicitur primo negando ans. qz ostēdit est qō illa. ti. antecedēs esset albus antecedēs esset colozatus. significaret verū vel falsū. ꝛ tñ nulla suarū partiū significaret verū vel falsum. ꝛ adhuc cōcessō ante negatur ꝓfa. sicut nō valet. a iali rōnale nō est disciplinabile nisi bō sit disciplinabilis. ḡ bō ē cā ḡ aial rōnale sit disciplinabile. nō valet. Similiter non valet. ꝓpositio negatiua nō significat verū vel falsū. nisi affirmatiua significet vez vel falsum. ergo affirmatiua est cā ḡ negatiua significet verū vel falsum. nō valet. ꝛ q̄ aliter. ꝓpositio participatur ab affirmatiua ꝛ negatiua. vt infra declarabit. ¶ Ad scdm dicitur ḡ cathegozica ꝛ hypotheti ca possunt cōparari adinuicē. ꝛ possunt cōparari ad. ꝓpositionē. Sed cōparentur adinuicē cathegozica ꝓpter est hypotherica. vt arguīebta. ꝓuincīr. Si aūr ad. ꝓpōnem vna nō est ꝓ. vera ꝛ. q̄ equalr participāt rones. ꝓpositionis. ¶ Ad formā ḡ argumenti. rndēdo dico negando maiozē. ꝛ vna ꝓpō nō sit ꝓ. ꝓ. alia. ñ sit cōparatio adinuicem. concedo tñ ḡ vna nō est ꝓ. ꝓ. alia in participādo ge nus. ¶ Ad scds principale dicit ḡ. ꝓpōna diuiditur in cathegozicā ꝛ hypotheticā. ꝓpō aūr absolute ñ diuidit. ꝛ sic nō est inconueniēs ḡ aliq sit. ꝓpō que non sit cathegozica nec hypothetica. Uel oi ḡ oio. ꝓpō est vna. Et si dicis. Pbo diuidit enuntiationez in vnā ꝛ plures. ḡ aliq ꝓpositio est vna. Dicit ḡ nō ꝓpter diuidit. ꝛ ꝓpter quē admodū bō diuidit in vnū ꝛ plures. ꝛ rūc diuisū. ī. ꝓpter nō opz ḡ dicet de quolz membo diuidētis. Et si queris an ꝓpō equoca sit vna. Pōt dici ḡ est vna materialr plures. ño formalr. ¶ Ad 3m dicit Magr in logica magna negādo ḡ immediate post B erit. a. ꝓpō. Ad probationē quādo dicit quādo pars successiui est. ꝛ torū successiuū est. Dicit ꝓcedo ḡ qñcūz in successiuis pars est. ñ. ꝛ torū est. ñ. negat ḡ in successiuis qñcūz pars erit torū erit. ꝛ q̄ post boc erit aliq pars boze future. non tñ tora bona futura. erit sed in tora bona erit bene tñ immediate post boc erit ista ḡ bec bona non est. ꝛ immediate post boc erit. ꝛ ita ō bac ꝓpone dicat. q̄ erit ita ḡ immediate post boc. a. ꝓpositio subordinat vni merali ī qua non ꝓtius est subm ḡ ꝑdicatū. ¶ Uel aliter oi ꝛ clarius ꝓcedendo ḡ illa ꝓpō immediate post boc erit. ꝛ cū argutis nō ꝓmo erit ḡ erit subm ꝛ ꝑdicatū. oico ḡ verū est ñ fit ꝓpō scripta vel mentalis. sed de vocali ipsa. erit qñcūz erit illa subordinat erit. mō immediate post boc illa metalis erit cui subordinat illa in mēte. si dicētis ꝛ audientis.

Ad 1m

Ad 3m 1° so. 1er. fa. 1. pmā.

Riño 2°.

¶ Et si dicis. ꝛ. possibile est ḡ q̄ enuntiatiua ꝓnōem de nouo. ꝛ ḡ ꝓmū inuenerit subm. ꝑferat illud. deinde verbū. deinde ꝑdicatū. ita q̄ sit successiue. nuncitia q̄ successiue. ꝑferat. qd ergo ē dicere. Ad boc oi q̄ ego ꝑferr ꝑdicatū illa vocalis erit. ꝛ tū mēalis est cui subordinat. ¶ Ad 4m dicit Magr in logica magna q̄ ē copulatiua ꝛ nō valz. nō ē est nora copulatiōis. ḡ nō ē copulatiua q̄ dicēdo sortes. curritur. ꝛ sortes monet. ꝛ ē. ly. ē. ꝛ copulatiua ꝛ nō valz. nō ē est nora copulatiōis. ḡ nō ē copulatiua q̄ dicēdo sortes. curritur. ꝛ sortes monet. ꝛ ē. ly. ē. ꝛ copulatiua ꝛ nō valz. nō ē est nora copulatiōis. Sufficit eni ḡ habeat simplicit. ꝛ q̄ subordinat vni merali copulative. Melius

Ad 4m. Et supra 2m

Ergo ẽ dicere negãdo q; nõ sit ibi nota copulationis: qa
Ad 5m est implicite: ꝛ ibi sufficit. ℭ Ad 5m dicit Magr; q; est copu
latiua: ꝛ scda para est fla: qa subordinat' illi: idẽ ẽ bõ qui
currit nõ ẽt currẽs. Vel pot dici q; est copulatiua infal
lanter: sicut an sit vera vel falla est extra ꝓpm nr̃m: ideo
ꝓpõnũc nõ curo de illo. ℭ Ad 6m nego minorẽ. Ad 6m
Ad 6m nẽ accedo q; subordinat illi: rosa est ens: ꝛ cũ dicis: stat ꝓ
mã esse fla: qa scda crãte vera: dicit q; iy ens: pot ca
pi ꝓ uplr. ꝙ nõ ialr ꝛ prãcipialr. Si participialr: idem est
q; ẽ crãs. Si nõ ialr: ẽt q; nõ bñs entitatẽ: ꝛ sic ẽt tran
scẽdens: ꝛ ẽt cõe ad ens in actu ꝛ ad ens in poẽ. mõ di
co q; illa ꝓpõ: rosa ẽt: subordinat' huic mentali: rosa est
ens: sumpto ly ens ꝓcipialr. ꝛ si ꝓma ẽt falla, ꝛ scda.
Ad 7m nõ aut̃ subordinat' illi: rosa ẽt ens: sumpto ens nõ ialr.
ℭ Ad 7m dꝫ q; ly sortes, de virtute sermonis nõ ẽt ꝓpo
sitio: sed ẽm vsum cõem loquẽdi: qa subordinat' illi: sor
tes currit implicite: ꝛ habet copulã ꝛ predicatum.
ℭ Clerũ scda diuisio sit bene data cũ diffoñb? mẽb?or. ℌ
alia affirmatiua alia negatiua. Questio. 15.

Argf 8o ENtra diuisionẽ argf sic, Quia vel ẽ
diuisio giiis in ſpẽs: vel analo
gi in analogata: sed nec ſic nec ſic. q; ẽ. ꝓbo
minorẽ. Primo q; nõ sit diuisio giiis i ſpẽs:
q; ſpẽs ꝓpõnat ꝓ sub giie vna nõ ẽt ꝓbatia:
sed affirmatio ẽt ꝓbatia: negõe. q; ẽ. Cõsequẽtia nota cuꝫ
maiori, minori, ꝙbaf. Prio. qa negatio destruit affirma
tionẽ. q; affirmatio ꝓbatia ẽt. Scõo. qa negatio ẽt diuisio.
affirmatio ẽt ẽt cõpõsited cõpositio ꝓtior ẽt diuisibilior.
q; ẽ. Tertio. qa affirmatio ẽt simplicior. q; ꝓbatia. Quar
to. qa affirmatio ẽt habit?negatio ẽt ꝓbatio: ꝛ habi
tus ꝓbatia ẽt negõe. q; ẽ. ℭ Do nõ sit diuisio analogi i ana
logata ꝓ auctõe Porphyrij: Doctiꝰ fuit Thomas ſuꝑlibꝰ
piber. quoꝝ rõ ẽt. Si nullũ ꝓbatia ꝙ posteri? ꝓbatia ẽt
Argf 1o subatia: q; ẽt ſtin. ℭ 2o 5 diffõnes mẽb?or argf ſic. Illa ẽ
affirmaᵗᶦᵃ nõ pole ẽt ẽ nõ ẽẽ: ꝛ tñ ꝓpicialr ẽt ꝓbatia. Vel negaf.
ergo ẽ. ꝛ ꝙ ſtia cũ minori, maiori, ꝙbaf: qa illa ẽqualet
buic. nec ẽt ẽt nec ẽẽ. fm q; expſſe affert Pbs 2o piber. ca6
illo. ꝓne ſtum: ꝛ amb? ſunt affirmatiue. ℭ 3o fic. Illa ẽt
Argf 3o affirmatia: pole ẽt re nõ ẽẽ ſtur illa. pole ẽt re eſſe per
Pbm 1o piber. dicẽt negõnẽ in modalib? debere addi
tũ termino modali: ꝛ non ẽbo: ꝛ tñ verbũ negaf. ergo ẽ.
ℭ Cõfirmaf. qa illa. ipole ẽt re nõ eſſe. equipollẽs buic:
nõ pole ẽt re ẽẽ: qa ẽt negatiua: ergo ipſa ẽt negatiua:
ꝛ nec modus nec verbũ negaf. Similr illa. falſum ẽt re
currere. equalet buic. nõ ẽꝫ ẽt re currere: q; ẽt negati
Argf 4o va. q; illa ꝑ ẽ negatiua: ꝛ tñ nec modus nec ẽbũ negaf.
ℭ 4o. ſtia ẽt negatiua: falſe: bõ ẽt aſinuo: ꝛ tñ ꝓncipale
ẽbũ nõ negaf. q; ẽ. maior ꝓz. qa equalet buic. nõ ẽt ita
gẽ bõ ẽt aſin? q; ẽt negatiua. q; ẽ illa ẽt negatiua. renet
ꝓſia a ſili ſicut in illa: nõ quil; bõ nõ currit. ẽt affirmati
ua: qa eqpollet vni affirmatiue: ꝛ vt buic. aliqs bõ currit.
ita illa 02 negatiua: qa eqpollet vni negatiue. minor: ꝛ
gumẽti ꝓncipalis, ꝙbaf: qa ſi ẽbũ negaf hoc: ẽqa ly fal
ſum: included negõnẽ: ꝛ arguit q; ꝓp ẽ nõ ẽt negatiua: qa
tũc ſtia ẽẽt negatiua. fo. incipit ẽẽ alb?: qa ly incipit includ
Argf 5o dit negõnẽ alr nõ ꝛfunderet. Sũr ly differt: ẽ includit nega
tionẽ: ꝛ tñ ꝑſe ſolũ nõ facit, ꝓpõnẽ negatiuã. ℭ 5o. ſtia ẽt
negatiua. fo. ẽ nõ currẽs: ꝛ tñ negatio nõ cadit ſuꝑ raver
bũ. q; ẽ. ꝛ ſtia nota cũ maiori, minori, ꝙbaf: qa nõ minorẽ
vim bꝫ negatio q; iſti termini pole, impoleˢ, nẽciuˢ, ꝛtin
genˢ: ſed iſti termini bñt vim ſupra ꝓcẽdẽtes. q; negatio
ſtil. ℭ Cõfirmaf. argumẽto Magri: qa placẽs vlis ne
gatiue ẽt affirmatiua: ꝛ tñ in ea ꝓncipale ẽbũ negaf. er
go ẽ. ꝛ ꝛ. ſtia nota cũ maiori, minori, ꝙbaf: qa idẽ ẽt ẽbuz
vlis negatiue ẽ ſue placẽtis: ꝛ ẽbũ ꝓncipale vlis negati

ue negaf. q; ẽ placẽtie negaf. ꝛ. ℭ 6o iſta ꝙuertunt' hec Argf 6o
ꝓpõ ẽt ẽa. nulla chimera ẽꝛ nulla cbi' ẽt. ꝛ ꝓ ẽ affir
matiua. q; ẽ. in q; tñ ꝓncipale ẽbũ negaf. q; ẽ. ꝓ ſtia ꝛ; cũ
minori, maiori, ꝙbaf: qa ab vna ad relatiũ valz ſoiall' ꝓia
z eꝫ. vt ꝓz ꝓbꝫ i poſt ꝓdicamẽtis. i ca6 de ꝓri dicẽtis:
q; hoies ẽ ſpecies' ad verã de ſe ojonẽ. ex quo di q; ois
ꝓpõ ꝙuertit' cũ ẽa de ſe oione. ℭ Cõfirmaf. qa falſe ẽſte
ꝙuertunt', nulla cbi' ẽſte: ꝛ ꝓ ẽ nulla cbi' ẽẽ: qa abvna
ad reliquã valet ꝓſia. ꝙ illã regulã logice ꝓ. Ois ꝓpõ in
ferſ ſuũ dictũ ẽ ẽẽ. ꝛ ſtia ẽſt affirmatiua. q; ꝓmia.
Ad hec rñdet. Ad 8m vt recitat Boeti? ex ĩtẽtione Ad 8m
Porphyrij ꝑ piber. Alexãder dixit q; ꝓpõ
diuidit in affirmatiuã ꝛ negatiuã: ſic analogũ in analo
gata ꝛ nõ ſicut gen?in ſpẽs ꝓ rõnes adductas in opm.
Porphyri? Xo vult q; ſit diuiſio giiis in ſpẽs ꝓ rõne fa
ctã in opm: quẽ ſeqf Boe. ꝛ ſcũs Tho. ℭ Et ad rõnes
in opm rñdet vnica rñſione hic dicẽs. q; ꝛ affirmatio ſit
ꝓz negõne facta cõparatiõe iter ſe cõliter tñ ꝓcipiãt ꝛa
tionẽ giiis, vnde affirmatio ꝓz ẽt negõne fm ꝙpriã rõ
nẽ: sed nõ fm rõnẽ generis: sicut binarꝫ ẽt ꝓz ꝛinario
fm ꝙpriã rõnẽ ꝛ nõ fm rõnẽ numeri. Si aut̃ aliquid ſit
ꝓns alio fm rõnẽ alicui? cõis: ꝛ ſub ea ẽt ꝓ ꝛ accitẽ fm
rõnẽ entis: ꝛ talis ꝓnitas rollit rõnẽ giiis: nõ aũt ſi ſit ꝓns Ad 12m
fm ꝙpriã rõnẽ. ℭ Ad 12m Sr o duo ꝓt duas rñſiones in
ꝓnitas ſuas. In ꝑ negat q; iſte, ꝓnes equalẽat. nõ pole
ẽt nõ ẽẽ ꝛ nece ẽt ẽẽ. ꝛ ad ꝑbm dicit q; nõ vult illas
eqpollere niſi cuꝫ debito medio affirmatiuo. Ex 2m. ſicut
nõ pole ẽt re nõ ẽẽ. ꝛ ſtia. ꝙ. tu nõ ẽs ẽc ſmaric ſigniſi
cans bꝫ ꝓo ꝛdictorio illã. tu es. q; nece ẽt re ẽẽ. In ſcda
rñſione dicit q; equalẽt vbi ly nõ ꝛmouẽt ĩnitẽ ẽ. ꝛ ne
gatiue vide apte ab eo in. x?. ꝛ. 12. regulis. ℭ Contra pri
ma rñſionẽ argf ſic. Neg? ꝓpoſitia facit eqpollere ſuo ꝓ
dictorio: ſ; ille ꝛdictꝫ. nece ẽt ẽẽ. pole ẽt re nõ esſe. g?
ꝓpoſita negõne vna ĩtaꝫ equalet. q; dicẽdo. non pole ẽt
re nõ ẽẽ. illa equalet buic. nece ẽſte ẽẽ. q; tu negaſ.
ℭ Contra ſcdaꝫ argui ſic. q; ad faciẽdã eqpollẽtiã pne
gationẽ ꝓpoſitã mꝫ ꝛdictorio: oꝛs q; negoteneat negaꝫ
tiue ẽ nõ infinite. vt. nõ gliber bõ currit. Zõ air rñdẽt alij
ꝛ dicũt q; illa ẽt affirmaᵗᶦᵃ. nõ pole ẽt re nõ ẽẽ: qa one negõ
nes faciũt vnã affirmationẽ. Vñ bene ẽt negatiua. pole ẽ
re nõ ẽẽ: q; in modalib? de ſenſu cõpoſito ẽbũ ĩfiniti eſt
ꝓncipalis copulaꝫ: ẽbũ ĩfiniti negaꝫ in illa. iõ ẽ negaᵗᶦᵘa.
ꝛ tñ affirmatiua ꝓpoſita negõne, hec rñſio eſt Saie
tani in ꝓmũ ſuũ. Et ſi replicas q; iſta nõ ẽſt negatiua:
pole ẽt re nõ ẽẽ. q; Pbs in 2o piber. dicit q; ſic ẽ bs ver
bũ in carbegoricis: ita modus in modalib?: ꝛ; ſolum pe
nes verbuz attendit affirmatio ꝛ negatio in carbegori
cis. ergo ſimiliꝛ in modalib? penes modũ: ꝛ; cũ modus
bic nõ ſit negatus. ergo ẽt affirmatiua. ℭ Dãc rñſionẽ
ſuſtinẽdo cũ videaf de mẽre Magiſtri in eqpollẽtiis, di
caf q; Pbs nõ vult aliõ niſi q; ſi ſit aliq negatiua de mo
do q; magiſtraᵘᵃ dicẽda eſt iſta de mõ negato q; de oi
cto negato: q; negatiua de mõ negat totã cõpõnẽ negaᵗᶦᵘᵃ
Xo de dicto negat ſolũ dictũ. Vel dicaf. q; non negat: qa
dicẽda eſt absolute negaᵗᶦᵘᵃ. nõ ẽt ẽt dicẽda negaᵗᶦᵘᵃ media
libus niſi neget modus, Et hoc intellexit Pbs q; ſi modu
lis oꝛs dici negatiua modalis: oꝛs q; modus neget. Cui?
ratio eſt: q; formale in ipſa ẽt modalis eſt: eſt modus: qa
dat ſibi denoiationẽ. id penes ipſus attendit affirmia? ꝛ
negõ. Et correlarie ſeqf ex illa rñſione q; aliq eſt negaᵗᶦᵘᵃ
que nõ eſt negaᵗᶦᵘᵃ de ieſſe nec modalis. Dia rñſio rutior
eſt. 2ª fubrilior. ℭ Air tñ ad ꝓncipale ꝓt dicit tenẽdo q;
modalis ſit ſolũ negatiua q; modus negaf ꝛ nõ alr: tunc
negaf q; illa ſit affirmatiua: mõ pole ẽt re nõ ẽẽ. ꝛ nõ va
let iſta ꝓna. illa equalet vni affirmatiue. q; ẽ affirmatiua:
qa equalẽtia reſpicit ſignificatũ, affirmatio ẽt ẽ negatio

reſpiciunt

respiciūt signū addictū ad formale vel non addictū: vnde ille equalet ipse est esse. non pse est esse: z tñ p' est affirmatiua z 2ª negatiua: bñ tñ valet in illis de inesse. ¶ Ad
Ad 3m. 3m respōsū est. rñdēdo ad 2m: qz dī negādo q illa sit affirmatiua. pse est te non esse in o est negatiua. Ad pbz dī q vult ista cē affirmatiuā de modo ista sit negatiua de dicto: vñ modalis absolute dicēda est negatiua. s. dūmodo vnum istoz sit negatū vel modus vel dictū affirmatiua aūt est dicēda si nullū negef: vel vtrūq negef. ¶ Aliter tñ potest dici: vt supra dcedēdo illā cē affirmatiuā. pse est te non esse. ¶ Et cū dī negaf verbū. g cē. ¶ Dī q illud bz intelligi in catbegoricis de inesse non aūt in modalib⁹ vt est illa: tñ in illa non negaf ybuz principaleqd est idicatiui modi vt ly est. ¶ Ad pfirmationē dī dcedēdo q ille equalent: sed negaf pña. g si vna est negatiua z altera nbū tñ valet in catbegoricis de iesse nō aūt in modalib⁹. ¶ Adocrte tamē q nulla ppositio negatiua modalis equalet affirmatiue modali nisi altera illaz bēat terminū modalē icludentē negationē: vñ illa. nō pse est cē. equalz hoc. ipse est esse: z ly impse ↄ includit negationem negātē: est tñ propositio affirmatiua. Silr salsuz est te esse. equalz huic. non vep est te esse: z ly salsū ↄ includit negationē: est tamē ppositio affirmatiua. Ideo oī cōter q ppō pōt dici negatiua oe retaut de signo. de signo est qñ ponit negatio explicite de re ybi implicite qñ equalet alteri negatiue: de signo tamē absolute tñ negatiua:
Ad 4m. de re tñ non dz oici negatiua. ¶ Ad 4m dicunt senenses verbū negari in dicta ppone: qz includit negonē ly false. nec pp b affirmatiue dicte sūt negatiue: qz vtra negationē icluſā icludit dicta ybā affirmationis z negōis: nec negatio in eis icluſa negat ybū: nec negaf pūa subiecti. qñ sicut vep est: differo ab asino: ita vere affirmaf: omo ab asino de me: vt pz. ¶ Alr tñ potest dici q illa est affirmatiua: falsē bō est asin⁹. z negaf pseqūtia. equalet vni negatiue. g est negatiua: qz illa est modalis z no pse iesse: qz oicere. falsē bō est asin⁹. est dicere falsū est boiem esse
Ad 5m. asinū. ¶ Ad 5m dī q negatio maioz rim bz supra sequētes terminos q ly pse z neciū, sed sop pcedētes non. Cuius ratio est: qz ly pse z neciū, cuz faciāt sensū compm. pñt determiare totā cōponē sive totaliter pcedāt sive totaliter sequant: negatio ybū non facit. ¶ Ad pfirmationē respondet Magr q nō est ↄ intellectū regule q̄ itelligit q' ppositio negatiua est illa in q̄ pn^le ybū negaf pncgōem
Ad 6m. exītē aliqd illius. ¶ Alr tamē potest rñderi z formali⁹ negādo minoz ē. s. q ybū pn^le in ea negef. Ad pbationē negaf pseqūtia: qz mutaf qd i ātē. ¶ Ad 6m rñdet Burlens i pīis pcedēdo maioz ē. s. q ille equalēt. hec ppō est yba. nulla chimera est: z nulla chimera est: qz ab vna ad reliquā valet pña. z ↄ. ista negat pīiā: vna ē affirmatiua. g alia est affirmatiua. z assignat instātiā: qz vult q affirmatiua de pto finito z negatiua de pto infō puertāt: z ab vna ad reliquā valet pña: z ep. Silr q affirmatiua de pdicato infō z negatiua de pto finito puertūt: z q ab vna ad reliquā valz pña. z ep. ista exceptio tñ duab⁹ ꝺditioib⁹. s. in terminis simplicib⁹ z in numero singulari: vnde sm Bur. ex negatiua non segf affirmatiua pura: sed bñ affirmatiua non pura de termis eiusdē. ¶ Hec rñsio est ↄ octo bonos logicos. primo qz negat vndecimā Serodi. s. si aliq̄ pseqūtia est bona: z ans sit pure negatiuū. g z pseqns pure negatiuū: qz sm Bur. hec pseqūtia est bona: nulla chimera est. g hec est yba: nulla chimera est: z tñ antecedēs ē pure negatiuū z pseqns nō. g cē. 2° qz pcedit ista: ego alere: ergo est salsū: qz ab vna ad reliquā nō valz pña. vnde nō valet: nulla chimera est. g hec est yba: nulla chimera est: qz ibi est ita sicut adeqte signat per ans: z non est ita sicut adeqte signat p pns. Silr nō valet: deus est. g hec est yba: deus est: qz antecedēs est neciū: z pseqns cōtingens. ¶ Jō respondēdū est sm Magrm in pīis suis negādo illas puerti simpliter sz qd tm. s. cū medio: ab vna ad reliquā nō valz pseqūtia: misi cū debito medio: z b voluit pbs cū dixit boiem esse puerti ad verā de se oio nē q̄ dicim⁹ q bō est. per illud. n. qō dixitq dicem⁹ q bō est oat itelligere mediū. s. z hec ꝑ pō sic sigt. g cē. z ↄ bñ valet. bō est: z hec ppō. bō est, sic tigt boiez esse. g hec est yba. bō est: z ēt ↄ. hec est yba. bō est: z ipsa sigt boiez cē. g bō est. ¶ Ad pfirmationē iuenio Magr sz varias rnsiones dedisse: vñ in logica magna vbi agit de ppōnib⁹ catbegoricis i qone illa. vtrū sequat affirmatiua ex negatiua. vult illas puertiq: ab vna ad reliquā valet pña. z ep: cū oio ppō inferat suū dcm esse vep. ¶ Et cū dicis. vna est negatiua. g altera negaf pña: vñ bene pol est q pones puertant: q̄z vna est negatiua: z altera affirmatiua ponēs in esse. voco aūt ponēs in esse: ex qua segf aliqd esse vel aliqualr esse. sed nō est icōueniēs q due conuertāt: quarum vna est negatiua: z altera affirmatiua non ponēs in esse: vt i argumēto argr: qz illa. vep est nullam chimerā cē. non ponit in esse: sz sit affirmatiua. Doc idē Magr vult in. 11°. argumento pmi dubij q̄dratur. Solutio.
vbi pcedit illā pseqntiā. nulla chimera est. g hic est: qz nulla chimera. g verū est nulla chimera est: neq; ex pīis segf. g aliqd est vel aliqualr. q nulla chimera est: qz olcit q in aūte est ampliatio vsq; ad imaginabile: q̄ non est in pseqūte: qm ly verū ita: z sic ampliat: z nō illi termini aliqd nec aliqualr. ¶ Alr tñ respōdet in p posteriozū in 3° tractatu in qone qo facit. vtrum negatio sit notioz affirmatione. negat. n. illā pseqntiā. nulla chimera est. g vep. z nullā chimerā esse: qz vbi nibil nec aliqualr sit: ita est sicut adequate signat p aūs: z nō ē ita sicut signat pseqūs: z ꝺ negaret illa puerti simplr. ¶ Si aūt tu oicercs ꝺ illbz ppō isert suū dictū esse vep. ¶ Diceret q cū medio vep est: per se aūt non: elige q̄ tibi placet. Possēs alr tñ dicere q ille puertunt: z q ambe sūt negatiue. vñ illa est negatiua de dicto. vep est nullā chimerā esse. z si via q illa sit dicēda potius affirmatiua q̄ negatiua: dī vt sup q est impse duas propones puertiquaz vna sit affirmatiua: z alia negatiua in illis de iesse in modalib⁹. aūt nō est icōueniēs: vt vbi vna sit modalis alia de iesse. ¶ Utrum tertia diuisio sit bene data cum diffinitionibus membroꝝ. s. alia vera: alia salsa. Questio. xvj.

Contra ista ppō est yba: nulla chimera est: z tñ significatū non est vep. ergo diffō mala. pīia tz cum maiori. minor pbaf: qz nulla chimerā esse nibil est. g non ē vep. tz pseqūtia: qz cū vep z ens puertaf: a ḋcūq negaf vnū puertibiliū negaf z aliud antecedens pbaf. s. q nulla chimerā esse nibil sit: qz da oppm q sit aliqd. vel ergo est suba: vel accidēs. nō suba: vt pz. nec accidēs: qz in nullo subo est. g cē. ¶ Confirmaf. silr de illa ppositione Adā fuit: q̄ est yba: z tñ sigtū suū nō est vep. g cē. tz pseqūtia cū maiori. minor pbaf: qz Adā fuisse nibil est. g nō est vep. tz pseqūtia. antecedēs pbaf: qz si esset aliqd deus posset illud destruere: z sic posset facere q Adā non fuisset ↄ sm am Agatbonis 6° etbi. quā pbs approbat. s. q solo hoc posse puatur deus facere q̄ genita sūt non esse genita. ¶ 2° sic. huius ppositionis: bō est asin⁹: sigtū est vep: z tamē ppositio non est yba. g ditfinitiones male. pseqūtia tz: z antecedēs pbaf: qz ista ppositio: nullus bō est asin⁹: nō est yba: z ista ↄdicit illi. bō est asin⁹. g illius significatū est vep. pseqūtia tz cū minoꝝ. z maioz pbaf: qz si non: ꝺa oppm. s. q illa ppositio est yba. sequitur ergo q ita est sicut adeqoate significat per ipsa. tz pseqūtia. ab iseriori ad suuz suppuā affirmatiue

Conf.r.

Argui.3°.

Confirma.

Argui.4°.

Confirma.

Tex. cō.8. Ad 3ᵐ.

Ad hec

Dub.2.sup. pias strodi.

Diffō est gre gorij ar.1. q.plo.3. in cretis. Aliter ti.6 saxog. q.2. poll. quam Thau. ti.109. ma.2. fo.102. fu.4. idi.3°. punto, recitat. 2 pars ipsā ar gui.

Ad cont.

sitne ipe dimetre re. 2 sequenti segt g aliqs modus est q̄ tic est sicut adequate tigniticat ꝫ ipsā. 2 sequēs est falsū. q̄ nullus modus est q̄ nullus homo est asin⁹: ti enī nihil nec aliquale est ee. 2 huc nullus hō est asinus: ergo nullus oppo⁹ ee est ipole. C Cōfirmat. q̄ significatū alicui⁹ ꝑ positionis est vere: quādo ꝓpō non est ẏa. ergo diffinēs male sequētia nota. ans. ꝙbat. q̄ significatū illi⁹ ꝓpō nis non⁹ est. est vere. re cras quādo non erit illa ꝓpō ẏa. deus est. q. non ꝙ post hoc nūq̄ erit illa ꝓpō. deus est: ẏre ee. C ꝫ⁹ tic. Ita est ẏa. hō est asinus: cuius ꝑmarius significatū est falsum ꝙ ee. sequētia nota. cū minori. ma lor. ꝙbat. sicut est sicut hoc. i. dicēdo illā. hō est asinus: aut alr q̄ dico. Si ꝑᵐ. ergo dico vere ꝙ sequēs est ẏa. si aliter q̄ dicor. re dico falsū. ergo est alr q̄ falsū. re. 2 sequēs est ẏa. C Cōfirmat. sic. idē in dicta ꝓpōne. ꝑtur de scipio. ergo est ẏa. ꝙ. 2 sequētia. ans. ꝙbat. ꝓpponendo g. a. sit ista. 2 propositio. ans⁹ est asinus. b. 2 hō ista. homo est asinus: nr argui⁹ sic. Quicqd ꝑdicatur i. a. ꝑdicat. i b. sed idē de scipio ꝑdicat in. a. ergo idē de scipio ꝑtur in b. C 4° sic. Significatū ꝓpositionis non est vez. nec falsum. ergo diffōnes male. ꝓnia ꝫ. ans. ꝙbat. q̄ veritas 2 falsitas est passio ꝓpōnis. g. tm repit in ꝓpōne. ꝫ. ꝓnia. q̄ passio nō est extra suū subm⁹. re si sic cū significatum nō sit ꝓpōnec est vez nec falsū. C Cōfirmat. q̄ vez 2 falsum reperiunt tm in intellectu sic bo ᵐ malū in reb⁹ 6° meta. ẏ vez. 2 sīm nō sūt i sūgtoꝝ. tūc esset in reb⁹ cē. ꝫ. ꝑbm.

reſpōdet. Ad ꝑᵐ coiter dī q̄ cū dr. ꝙ ꝓpoſitio ẏa vt illa: cursus sūgīt est vez: q̄ ẏ vez capit' aduerbialr. ꝙ vere sīne ꝓo ita esse. Ad argᵐ ergo dico q̄ ẏ nulla chimera ē nec nihil sit aliquale⁹ nī eſt: q̄ ita est. q̄ nulla chimera est. C Contra hāc reſpōſionē ſic inſtatur: q̄ vbi nihil nec aliquliter esset adhuc nulla chimera esset: re tamē falsū esset. q̄ nulla chimera est. C Prop⁹ hoc Pau. perg. alr rīdet dī. q̄ ẏ nulla chimera est. re nihil sit nec aliquī. re tamē nulla chimera est. re aliquī. nulla chimera est. re ita est. q̄ nulla chime. est. put ly ita est equalet huic aduerbio vere. C Et si replicas ꝫ ipm. re nulla chimera est. ergo aliquī. est. q̄ nulla chimera est. negat. 2 sequētia: ſi bene ꝑcedit. q̄ aliquī. nulla chimera ē. et ſi ſoꝝ te volebat ītelligere opio coīs: re boc pōt defendi. Mirabile tamē est q̄ illud aduerbiū. re. nō dicat aliq̄ esse nec dicat aliquē modū. q̄ nō ẏ vez. q̄ tūc nō esset aliq̄ ōia dicere. nulla chimera est. re ẏ nulla chimera est: q̄ ẏ falsum. imo ẏ q̄ ẏ re. 2 dicat cōfirmationē. z. 2 sequēter dicat modū ꝑmationis illius. ꝓpōnis. nulla chimera est.

C Ad alr reſpōdeꝝ ad ꝑncipale. 1. negādo minorem. q̄ eius ſigtū non ſit vez. re. Et ad eius. ꝓbationē cū dī. nullaꝫ chimerā esse nihil est nec aliquale. re. ergo nulla chimerā esse nō est vez. C Pro rñione ad 3. Aduerte q̄ quot modis dī ens tot modis dī vez: cū vez. ꝓuertat cū ente. Unde ens pōt accipi tripliꝫ. Uno⁰ vt est cōe ad oē ſigtiſicabile siue cōplexe siue icōplexe: vere tamē. Secō⁰ vt est cōe ad ſignificabile icōplexe: et ad omnē eſſentiā siue entia rē. exiſtēte. Ad ꝓpoſitū mō cū dicit in ante. nulla chimera ēſſe nihil est. ꝑcedit' capiēdo nihil vt opponit' enti 3°. mō: ſi. nī est ens z aliqd ꝑmo 2 2° mō capiendo ens. re. iō negat' ẏ ſequētia. Et ſi dicit. ſtet q̄ oppo⁰ ſequētia cum ante. ſ. q̄ nulla chimerā esse nihil est. re nī nulla chimerā esse est vez. tūc ſic. nulla chimerā esse est vez. ergo nulla chimerā esse est aliqd q̄ ſi iplicat. ẏ ſit aliqd 2 q̄ ſit nihil dī q̄ est aliqd ꝑmo 2 ſcdo mō 2 nō 3°°. re est nihil vt opponit' enti 3°°. 2 hec nō iplicat. Etiā ens 3°° icōplexū est illud q̄ dīuidit' ſolū in ſubam 2 accidēs. nō aut alīs modis. Et ideo vero q̄ nulla chimerā esse ſit aliqd ẏ ſcdo mō nō valz. ergo est ſuba. C Ad ꝓbationē ſitr dī negādo minorē. ſ. q̄ eius ſigtū nō ſit vez. Et ad ꝓbōnē eiꝰ dī. Adā fuisse nihil est. ergo non est verū. Dī q̄ nihil est aut nihil opponit' enti 3°° mō aūt ꝓmo 2 ſcdo°. ideo neq̄ ſequeꝝia. Et cū dī q̄ ſi Adā fuisset esse aliqd. tunc deus posset ipm destructe. Dicit' q̄ verū esset ſi esset ens 3°°puta aliqua entitas existēs: vt aut subaut accīs 2 non sicut ꝓmo modaut ſcdo mō. C Ad 2ᵐ rñdet Paulus pergu. vt ꝓo parte tactū est in ꝓne 2 eccēſit q̄ ipſi terminiſtra est: nic est: posſūt capi vuplr. ꝓmo° aduerbialr ꝓo vere 2 nō est: ita ꝓo falsē: ſcdo°. q̄ ſunt plures ptes oīonis. ſ. aduerbiū dem fandi 2 verbū ſubſtantiuū, ſumes est. ꝓmo° accipiunt' in diffinitione. ꝓpoſitionis vere 2 falſe cū dicit' ita est sicut ſigīt. ergo est falsa. C Et ꝓboc ꝓ ſolutio ad argᵐ: q̄ negāda est mīor. ſ. q̄ ẏ. q̄ ꝓpoſitio iſta nō est vera. nullus hō est asinus. Et ad ꝓbationē cū dicit. ſi est vera. ergo ita est sicut adequate ſigni ficat' per ipm. concedit' ſequētia. ſi ẏ ita est, vel sic est, capiat' ꝓmo° aduerbialr. non aūt ſcdo°. z vlterius negatur ſequētia. ſic est sicut adeqte ſignificat' per ipſū. ergo est aliqlr. negat. ꝫ. 2cedat' q̄ aliquaꝫ nullus hō est asinus. Magr aūt in ꝓ poſterioꝝ vt dixim⁹ in iſtione ꝓcedenti. vult q̄ ly ſic eſt. ita est. vel est. ꝓnunt aliqlr. ee. Jn q̄dratura. 2 o. z in logica magna non vult q̄ ponant aliqd vel aliqlr esse. Jdeo ſm diuerſas vias diuerſimode rñdendū est. C Ad cōfirmationē negat. ꝓna. q. ſignificatū verum non est diffinitio. ꝓpōnis vere. sed boc totū. ꝓpoſitio cuius ꝑmarius ſignificatū est vez. modo ſi ali quādo est. ꝓpoſitio cuius ꝑmarius ſigīt est vez. tūc ꝓpoſitio est vera. Del alr dicit' q̄ ly ſigtū illius ꝓpoſitionis ſit q̄ſ. ꝓpoſitio non est. tamē nunq̄ ſigtū illius est. q̄ ista. ꝓpoſitio ſit. ideo negat' ſequētia. C Ad 3ᵐ dicit' q̄ non est sicut dico: nec boc ſequit' q̄ est alr q̄ dico: q̄ ex nega tiua non ſequit' affirmatiua. sed ops addere in ante. z dī crī meū est aliqd capto dicto. ẏ ſigtō. ꝓpoſitionis: q̄ de ipſo. loqmur in argumēto. Et vltertius non valz. 2 sequētia. est alr q̄ dico. z dico falsū. ergo est alr q̄ falsū. argui tur enim ab iferioꝝ ad ſuū ſuperius. diſtribuitiue sicut no ſegt. bō est aliud a capra: capra est ens. ergo bō est aliud ab ente. C Et ſi replicas ꝫ. non est sicut dico: ſi. dcm meū est falsū. ergo non est sicut falsū. C Yrē ſi boiem esse asinū non est sicut dico. ergo non est sicut dicit' est a me. q̄ dictū meū non est sicut dictū meū. ergo dictū meū nō est dictuꝫ meū. C Ad ꝑᵐ negat' ſequētia. sicut non ſequit'. nullus boiem esse asinū. est boiem esse asinū: sed boiez esse asinū est falsū. ergo nullū boiem esse asinū est: falsū: q̄ ẏ falsū. valz. tāū ẏ. ſi ly nō ita. C Ad 1ᵐ ꝑcedo ꝑmā ꝓsequētiā: ſ. nege ſcdam 2 tertiā. C Ad affirmationē ꝓncipaliter argumēti negat' ans. Ad ꝓbationē admiſſo caſu negatur ꝓsequentia: q̄ murat̄ur q̄d in quale. C Ad 4ᵐ ꝓncipale dī coiter q̄ verū ẏ falsū est in ꝓpoſitione vt in ſigno 2 in intellectu ſubiue 2 in re efficiēter. Ad argᵐ ergo dicitur negādo q̄ vez 2 falsū ſit paſſio ꝓpōnis. nec est in ꝓne niſi ſicut in ſigno. in itelle⁹ aūt ſubiue: z ꝭ non ſit in ꝓne ſubiue: adhuc pōt denoiare. ꝓpōne ipſā vera. z ſūr pōt denoiare ſigtū. ꝓpōnis verū: ꝫ. non ſit in ipſo ſigto. Jtaꝫ ſubiue: sed ſolū efficiēter ſicut ſanitas denoiat vrīnā 2 cibū: ꝫ. non ſit in eis ſubiue. Magr tamē in ꝑtis ſuis ad finem ꝓdicamenti ſubdemonſtrabit' hāc rationē. q̄ nulla ratione exiſtētemec in intellectu adhuc vez est ens. esse z boiem esse aialnon. aūt aliqs cibus esse ſanus nullo aiali exiſte. ergo nō est in reb⁹ effective. Magiſter ergo rīdet ipſe dicēs: q̄ vez 2 falſus ꝓuḡ ſumunt. Uno mō abſolute. Alio mō reſpectiue. abſolute ſūt i reb⁹. reſpectiue ſunt in ꝓpoſitione z in intellectu: ſicut enīs albedo ſit ſilis 2 diſſilis. ꝓter ſimilitudinē 2 diſſimilitudines q̄ ſunt q̄dā relationes fundare in albedine ita. ꝓpoſitio est

Ad 1ᵐ.

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

Hec ſunt malla vi pau. ſtri.

vera vel falsa per veritatē ⁊ falsitatē: que sunt quedā relationes fundate in ipsa ꝓpone dependētes a ꝓmario significato. sicut filitudo ⁊ dissimilitudo albedinis dependet a suo termino: ⁊ sicut similitudo ⁊ dissimilitudo est i albedie tanq̄ in fundamēto: ⁊ in corpore tāq̄ i subiecto ita veritas ⁊ falsitas est in ꝓpone tanq̄ in fundamento ⁊ in intellectu tāq̄ in subo: ⁊ ꝓsequēter ꝓceditur q̄ oratio recipit verum vel falsum: que sunt ꝑdicta respectiua ⁊ nō absoluta. De ꝑdicto autē absolutio loquit̄ ꝓbo: ⁊ sicut file ⁊ dissimile: equale ⁊ ineq̄le sunt ꝑdicta respectiua p ꝓbm. 10. T.c.16. meta. ita verū ⁊ falsum: vt dicūt adequationē vel inadeq̄tionē propositionis vel intellectus ad rem: talia. n. nō denominant intellectū nec ꝓpones nisi rōne rei significate. ¶ Ex hiis pz rīsio ad arg^m q̄ veritas ⁊ falsitas respectiue dicta sunt subiectiue in intellectu q̄ fundant̄ in ꝓpone Ad ꝓpr. veritas ⁊ falsitas absolute dicta sūt in significato. ¶ Ad ꝓmationē sil̄r verū ⁊ falsum respectiue semper sunt in intellectu ⁊ absolute in rebus. ¶ Ego autē ex fundamēto opinionis cōis: quā sequit̄ sanct^s Thomas ⁊ Egidius: facio aliā imaginationē que si recte ꝓsideret̄ forsan rōni nō dissonat: vnde sicut in illo: vt puta in aiali est sanitas subiectiue: respectu cuius oē qđ dicit̄ sanū dī sanū: ita i illo est veritas subiectiue: respectu cuius oē qđ dicit̄ vez dī verū. sed oē qđ dī verū dicit̄ verū respectu significati veri. ḡ veritas est subiectiue in significato. declaro minorē: q̄ ꝓpositio non dī ℞a nisi q̄ significat significatū verū. Intellect^s nō dī verus nisi q̄ ꝑcipit ab eo talio veritas ⁊ etiā qūo effect^s cōponēdo ꝓpositionē que est in illis signū veritatis. ḡ veritas est in re subiectiue: q̄ per respectū ad illā qđcūq; aliud dī verū: sicut sanitas est subiectiue in aiali: q̄ per respectū ad illā qđcūq; aliud dī sanū. Nōn^m. ¶ Sed aduerte q̄ cū talio veritas sit in re ſm Anselmū vt oēs theologi recitant: ſic rectitudo sola mente ꝑcepti bilis. i. entitas rei vt recte ꝑcipit ab intellectu tripl̄r pōt capi: sicut ens potest tripl̄r capi. Uno mō capit̄ ens vt est cōe ad oē significabile tam cōplexe q̄m incōplexe: vere tm ⁊ sic vez qđ ꝓuertit̄ cum ly ente, nō est nisi illud significabile cōplexū vel incōplexū: ⁊ sic non solū significat̄ p propositionē: sed etiā p terminū incōplexū. Alio^o sumit̄ ens vt est solū cōe ad significabile complexū vere: qđ solum significat̄ per ꝓpositionē. Tertio^o sumit̄ ens vt est solum cōe ad entitatē incomplexā existentē: ⁊ verū qđ ꝓuertitur cū tali ente nō est nisi illud significabile incōplexū ⁊ significat̄ solū per terminū incōplexū. Cū ḡ vez sit passio entis qūocūq; capit̄ ens conuēnit sibi sua veritas q̄ est entitas realit̄ idē exīs cum ente: ſm autē rōnē ꝺifferūt: quia ens dicit̄ vez: eo q̄ est declaratiuū sui ipsius apud intellectū. ¶ Ad formā ergo argumenti dico q̄ esse significatiuū veri vel falsi est passio ꝓpositionis: non aūt veritas T.c.18. aut falsitas: sicut nec sanitas est vtique ꝓpriū: sed solū est signū sanitatis vel egritudinis. ¶ Ad ꝓmationē cū dī verū ⁊ falsū nō sunt in rebus sed in intellectu. 6° meta. pōt dici q̄ ꝓbs non negat verū ⁊ falsum esse in reb^9 absolute: sed negat eo mō esse in rebus qūo bonum ⁊ malum: bo^m enim ⁊ malum sunt in rebus in ordine ad intellectū. Jō dicit ꝓbs in loco allegato. vez ⁊ falsum nō sunt in reb^9 sicut bo^m ⁊ malum: sed in mente. idest sunt in rebus in ordine ad mentē. ¶ Uel al̄r dicat̄ q̄ ꝓbs intelligit q̄ vez ⁊ falsū nō sunt in rebus vt bonū ⁊ malum: sic q̄ vez sit bonū. ⁊ falsū sit malum. vide in textu ꝺ expresse dicit: sed sunt in mente. Q. aūt vez nō sit in rebus vt qđdā bonū. i. q̄ nō sit idem qđ bonum: pz per hoc qđ addit: q̄ sunt in mente. i. q̄ verū denotat mentē: nō aut bonū. ¶ Uel al̄r dicit̄ q̄ ꝓbs accipit rem pro simplici ꝑdicamētali: ⁊ pz in textu expresse. dicit. n. q̄ cōplexio ⁊ diuisio est in mēte ⁊ non in reb^9: ⁊ in mente est veritas ⁊ non in reb^9. ſ. simplicib^9 in rebus nī cōplexio significātib^9 sic est veritas subiectiue in intellectu autē denoiatiue denoiatione extrinseca. ¶ Et si replicas q̄ veritas significata per ꝓpositionē non sit in rebus significātib^9 cōplexis subiectiue: q̄ tunc boiez esset esset verū sed cuz boiem esse sit bō 7° meta. ergo bonum T.c.21. est vez: ispioquēdo de ℞itate significata per propositionē: qđ est falsū. ¶ Jtē veritas est adequatio intellect^s ad rē. ergo est respectus qdā: ⁊ sic non est entitas rei: vt dictū est. ¶ Ad p^m dī q̄ cū ꝓbs vult q̄ boiez esse sit bonum non accepit boiem esse p: o significabili complexo illius ꝓpositionis: bō est: sed accipit boiem esse. i. essentiā boiis siue esse boiis est bō. ¶ Ad 2^m concedit̄ q̄ nō capiat̄ veritas pro tali adequatione que est in intellectu subiectiue ⁊ est relatio: sed capio veritatez ꝓ entitate rei: vt est aptanata declarare se intellectui. Et sic patet ad argūmēta.

¶ Utrum quarta diuisio sit bona cuz ꝺiffinitionibus mēbroꝝ. s. alia possibilis alia ipossibilis. Questio XVII.

Argt ꝑ. Contra ista ꝓpositio mēta alis sortes nō est exīs in mente sortis. est impossibilis: ⁊ tm significatū eius est pos̄le. ſ. sortem nō esse. ḡ ꝺiffones male. ꝓntia tz cuz minori. maior ꝓbat̄ q̄: si non ita oppo^m q̄ est possibilis. arguit̄ sic. Ipsa est pos̄le. ḡ pōt esse ℞a. ꝓnia est bona: vt ꝓbabo: ⁊ tm ꝓsequēs est falsum. ḡ ⁊ añs. Q. ꝓnia sit falsa pz: q̄: si pōt esse vera: aut qñ est aut qñ non est. nō qñ non est: q̄: tunc non est ℞a nec falsa. nec qñ est: q̄ illa propositio est: est in mēte sor. per casū. ergo sor. est. ḡ illa non est vera: sor. nō est existēs in mēte. sor. Q. aūt ista ꝓnia sit bona. est pos̄le. ḡ pōt esse vera. ꝓbat̄ sic. Sicut illud qđ fiēt ficut est: est verū. ita illud qđ fiēt ficut pōt eē ꝑt esse vez. sed ꝓpositio possibilis fiēt ficut pōt esse. ergo ꝓpositio possibilis ꝑt esse ℞a. ¶ Patet scđo: q̄ si ꝓpositio est pos̄le ponat̄ in esse: q̄ posito in esse nullū sequitur incōueniens: ⁊ tunc est ℞a. ¶ Confirmat̄ q̄: sicut se hz ꝓpositio pos̄le ad ipossibilē: ita ꝓpositio ℞a ad falsā. sed oīs ꝓpositio ipos̄le est falsa. ergo oīs ꝓpositio pos̄le est ℞a. ⁊ ꝓnia a cōmutata ꝓportione. Et etiā per regulas tepicam: sicut oppo^m in oppo^o: ita ꝓpositus in ꝓpositor ⁊ totū añs est vez: vt pz. ergo ꝓnis. nō ergo illa: sor. nō ē. esset possibilis nedū posset esse ℞a: imo eēt vera: vt arg^m ꝓbat̄. ¶ 1° ſic ista ꝓpositio est possibilis. hō est añs. Argt 2°. ⁊ tm fiēt̄ eius primariū est ipos̄le. ergo rē. ꝓsequētia nota cū minori. maior ꝓbat̄ resolubil̄ sic. ℏ est pos̄le denūstrādo illā ꝓpositionē: ⁊ hoc est ista ꝓpositio. ergo illa ꝓpositio est possibilis. maior ꝓbat̄ q̄: hoc est ens. ergo est pos̄le. ¶ Cōfirmat̄ q̄: ista ꝓpōne esse est pos̄le. ſz ista ꝓpositionez esse est ista ꝓpositio. ergo ista ꝓpositio est possibilis. ¶ 3° eadē propositio est possibilis ⁊ impossibilis. Argt 3°. ergo ꝺiffinitiones male. ⁊ ꝓsequētia tz. añs. ꝓbat̄: de q̄libet ista ꝓp. nulla ꝓpositio est. nulla ꝓpō est ℞a. nulla ꝓpositio est vera. nulla ꝓpositio est negatiua. ⁊ arguo ℏ de ꝓma: ⁊ ita ꝺe singulis de aliis. Q. ista sit possibilis ⁊ ipossibilis. nulla ꝓpositio est. ꝓbat̄: ⁊ volo q̄ ista significet sicut termini prętēdūt non ponēdo ꝑcise tūc q̄ ista sit possibilis: pz per Magſm: q̄ admitteret ea: sed tm pos̄le ez admitti. ḡ est pos̄le. Q. sit ipos̄le ꝓbat̄: q̄ significatū primariū est ipos̄le. ergo est ipos̄le ꝓnia tz. añs. ꝓbat̄: q̄ significatū primariū huius est significatū hypotheticū. ſ. nullā ꝓpōne esse: ⁊ illā ꝓpōne esse verā: vt pz ꝑ Magſm in tractatu de insolubilib^9 ꝺicētē q̄ cuiuslibet insolubilis ſm qđ significatū primariū est hypotheticū. ⁊ hoc in vltimo notato de insolubilibus: sed hoc significatū est ipossibile: vt pz: quare rē. ¶ Cōfirmat̄ de insolubili simplr: vt de illa ꝓpositione. nulla ꝓpositio est vera: que sic precise significet. Q. illa sit pos̄le ꝓbat̄: q̄ significatū primariū ⁊ adequatū est possibile: vt pz. ergo est pos̄le. Q. sit ipos̄le

Confir^o. Confir^o. Confir^o.

probat'q: nō est admittēdū insolubile simplr. ḡ est ipsū; sibilis. ꝛ3 ꝓsequēria: q: ex opp'ō sequitis leḡt opp'ōnis; sequit .n. est possibile. ergo est admittēdū: q: ꝓ possibile Argr. 4°. est admittēdū. C 4° pōt argui ḡ aliqua est ꝓpositio possibilis q nō est possibilis nec ipossibilis vt insolubile simplr. Ex nō sit possibile ps: q nō est admittēdū. Ex nō sit ipol' ps: q ꝑ significarī est pol'. C Cōfirmat': eis ꝓpositio pol's vel; Confir°. possibilis est pol'. C Cōfirmat': eis ꝓpositio pol's vel; possibilis est vera vel falsa: insolubile non est vep: nec falsa ps: ḡ non est ꝓpositio pol's vel ipol's. ꝙa nota cū maio ri. minor ꝑ ꝓ3 ꝑ non: ꝙa opp'ō ꝙ insolubile simplr sit vep: vel falsū: z capio hoc ꝙ insolubile simplr hoc est falsū; z ḡro an sit fal' vep: z falsū aut vep: trū: aut falsum trū. nō ꝑ'ō: q: impol'e. si dī 2'ō ḡ est vep: legt ḡ est falsū. si dicit' tertiū ḡ est falsum sequit' ḡ est vep: z ꝛequo sic ꝓcise fis ḡnat. ergo nullū istoꝝ pōt dici: imo ꝓ3 pōt ꝙbari ḡ insolubile simplr nō est ꝓpositio: q: nō est vep: nec falsū ꝛc.

Ad ꝑm'. Ad hec rndet. Ad ꝑm' negat maio: z ad ꝙbationē cū dicis: ꝙa oppo'm. s. ḡ ista mētalis sit possibilis: ioꝛ. non est exīs in mēte sortis/admitto: z cuꝫ argumento: est pol's: ergo pōt esse vera. nego ꝛsequētiā: multe enim sunt ꝓpositiones possibiles q̄ non possūt esse vere: vt declarauī est in simulo. Ad ꝙbationē nego maioꝛem. s. ḡ sicut illud q̄ significat sicut est, est vep: ita illud q̄ significat sicut pōt esse est, pōt esse vep: z cā est: q: si significat sicut est non potest esse repugnātia aliūde qu sit vera: sed si significat sicut pōt esse: pōt esse repugnātia ali unde q̄ nō possit esse vera. C Ad aliud admitto ꝓpositionē possibilē pont in esse vt signū: z non vt significatū.

Ad ꝓ3ꝛ. C Ad affirmationē nego maioꝛē. s. iuxta dictū. z ratio ei; ueritatis est: q: ꝓpositio possibilis sic se hꝫ ad ipossibiles; q: ꝓpositio pōs nunq̄ poterit esse ipos'is: nec ipos's poterit esse possibilis: loquo: de ipossibili simplr: z non fm q: dicē ꝓpositio vera pōt esse falsa: z ecōtra: ꝛre non valet. C Ad regulā ait topicā dicit' Magister in 5° topicoꝝ in capo illo. Ex aut ex necessariis: q: illa regula intelligit' in ꝙatiue oppositis solū vt vltra: z ecuꝫ sunt oppositaꝛ: s videre est bonum. ergo esse cecū est malum.

Ad 1m. C Ad 1m negat maio: z ad ꝙbationē negat' ite maioꝛ. z cū tu probas hoc est ens. ergo hoc est possibile dom'o, strādo illā ꝓpositionē. Dicit' q: ista terminī pol's ꝛ ipossibile possūt tripl'r sumi. Primo. s. ꝑ positione pol. Secōo mō possunt sumi ꝓ ente pol's ꝛ ipossibile: z sic sumūtur tranſcendēter ꝓ re possibili. Tertio mō sumunt' aduerbialī. possibile ꝓ possibili: impossibile ꝓ ipossibili: ut ter. ꝛcedo ergo ꝛsequētia sumēdo ſcdo mō: ꝛcd ꝓ mō negat' ꝛsequētia.

Ad 2dm. Ad 2dm ꝓ3mationem negat' ꝛcedo ꝛsequētiā sumēdo ꝓ ſcdo mō: ꝛcd ꝓ mō negat' ꝛsequētia. ꝛcedit' ergo q: illa est possibilis. s. ens possibile lemo rame ꝓpositio illa est ꝓpositio possibilis. Ad ſcdas dī ꝙ regula intelligit' ſtante ꝓmaria significatione terminoꝝ: z tunc ps: q: nō est possibilis. C Ad 3m negat' ante.

Ad 3m. Ad ꝙbationē: admisso casu ꝙ illa nō ſignificet ꝑ ſe nulla ꝓpositio est: nego ꝙ sit ipossibilis. C Ad 3ꝝbationē cū ꝓtingenti ſignificarū ꝓmariū q̄ dī hypothetic̄ū est ipol'e. ergo est ipossibilis. negat' ꝙna, vñ i mā insolubiliū nō ꝛs dīto talis: q: vt vult Magister ibi penes aliud attēdit' possibilitas ꝛ ipossibilitas: z penes aliud attendit' veritas ꝛ falsitas. Possibilitas ꝛ ipossibilitas attendit' penes eius significati cathegoriā q̄ dī adeqtū: veritas aut ꝛ falsitas attēdit' penes significatū hypothetic̄ū q̄ dī ꝓmariū.

Ad ꝓ3ꝛ. C Ad affirmationē dī fm Dentibergh in tractatu de insolubilibus: z fm Magꝝm q: casus de ſolubili simplr nō est admittēdus: z ꝛsequēter nō est possibilis: q: dato oppōsito ꝛsequnt' ipossibilia. ꝛ3. q: eadē ꝓpositio est vera z falsa: z q: duo ꝛdictoria inuicem ꝛtradictoria sunt falsa.

Ad 4m. C Ad 4m dicit' q: ſolubile simplr non est admittēdū: z per ꝛsequēs non est possibile. Diffones iste ſtelligunt' ex tra māni ſolubiliū. C Ad ꝓmationē ꝓ3 cū insolubile Ad ꝓm. simplr sit impossibile est falsū: q: nō ſequit' ex hoc ḡ dicis ipsū esse falsum: sequit' q: est vep: ergo nō est falsum: q: cū sit ipossibile q̄ bz de ſequit' ex eo: z idco non debet admitti: tanq̄ possibile: q: ſequnt' impossibilia ex eo.

C Utrū quarta diuisio sit bona cū diffēnibus mēb: ꝛo. s. alia necessaria alia contingens. Questio. XVIII.

Argr ꝑ. Contra eadem ꝓpositio est necessaria ꝛ cōtingens. ergo diuisio mala. ꝛsequētia tenet: q: ctic membra coincidere. ans ꝓbat'q: illa est necessaria: z bō est aial: z hec eadē est contingēs: q: ꝓbo: q: eo tingēs ꝛ possibile idem sunt fm ꝓm: 2° periber. sed hec ꝓpositio est possibilis. ergo est ꝓtingēs. C Cōfirmat': q: ꝓtingēs dī tripl'r ꝓmo ꝙ. s. ꝓtingēs necessariū: ꝓtingēs pol'e: ꝓtingens non neciū. ꝓ mō est idē q̄ neciū. ḡ non distinguit' ꝛra ꝓm. 2° mō aliq̄ō ꝓtingēs est neciū: z ali qū pol'e est neciū. 3° mō ꝓtingēs est nō neciū: sed nō neciū est ipossibile. ergo cōtingēs est ipol'e: q: est falsum. C 2° Lō. 2. ſic. Aliqua ꝓpositio est ꝓtingēs cuius ſignificatū non est ꝓtingēs. ḡ ꝛc. ꝛsequētia ꝛ3: ans ꝙbat'r capio ista ꝓpo- Confir°. ſitionē: aliqua ꝓpositio est falsa que sic ꝑcise ſignificat: tūc illa ꝓpositio est ꝓtingens: q: ſignificatū eius est ꝓtingēs. s. aliquā. ꝓnē ese falsa: cū possit ita esse q: aliqua Lō. 4. ꝓ3 sit falsa ꝛ possit esse ḡ nulla sit falsa. ḡ cū ſignificatū non sit ꝓtingēs ꝙbat': q: tunc possit esse ꝛ non esse ſicut ſignificat. ꝛ vltra ſequ' ḡ possit esse ꝛa vel falsa. ꝓ3 ans: q: ſi pōt esse ſicut ſigt pōt esse ꝛa: z ſi pōt non esse ſicut ſignificat. ꝓ vltra ſequ' ḡ possit esse ꝛa vel falsa. ꝓ3 ans: q: ſi pōt esse vera z possit esse falsa: z ſi pōt non esse ſicut ſignificat pōt esse falsa: z ꝛ3 ſequēs est falsū: ḡ possit esse vera z possit esse falsa: q: ista assignata nō pōt esse falsa: q: si potest esse falsa. ponat' in esse z ſequit' ꝓdictio. Nā ſequ' ista. ꝓpositio est falsa. ergo aliq̄ ꝓpositio est falsa. z ex alia pte ſequ' ista est falsa precise sigt' ꝙ aliq̄ est falsa. ḡ nulla ꝓpositio est falsa. C Cōfirmat': q: nullū est ſigtūm Confir°. cātū ꝓtingēs equal'r. ḡ ꝛc. ꝛsequētia ꝛ3: ans ꝙbat': q: tūc bēret cām ꝓtingentē equalr. ꝛ3 a cā ꝓtingentē nullū ꝑdi ctoriū dignū ꝙ ſit enemire q̄ reliquū. ergo neutrū ꝛueniet vel vtrūq; fil: q: ēt inconueniēte: ꝛ ſic habeo ꝙ nulla ꝙ Argr 3°. ꝓpositio est ꝓtingēs equalr. C 3° ſic. Illa ꝓpositio est ne ceſſaria. celar fuit. vt ꝓ3: ergo illa ꝓpositio non est neceſſaria. ergo ꝛc. ꝛsequētia nota cū maioꝛi. minoꝛ ꝙbat': q: ea op positū ꝙ ſignificatū est neceſſariū. ergo celarem fuisse est neciū. tūc vltra celare fuisse est neceſſariū. ergo celarem fuisse est. ꝛ ꝓiter est ens sine aliq̄. 13 ꝓna. a. tertio adia cēte ad 2m. C Cōfirmat': q: illa ꝓpō est neciia. aial est bō. Confir. ꝛ ti figtū non est neceſſariū. ꝛ ꝛc. ꝛsequētia nota. ans ꝓ ꝓna ꝓ ꝓ3: q: ſequit': bō est aial. ergo aial est bō. illa ꝓpō sitio est bona. ꝛ ans est neceſſariū. ergo ꝛ ꝛsequēs. ꝓo altera parte ꝙbatur: q: non ſit neceſſariū: q: accidit aiali q: ſit bō: q: pōt esse aial: ly non sit bō. ergo nō est neciū aial esse boiem. C 4° ſic. Nulla ꝓpositio mūdi est neciia. Argr 4°. ḡ diuisio mala. ꝛsequētia ꝛ3. ans ꝙbat': q: ꝙa positi; mū esset illa de' esse ꝑcise ſic ſignificando. Sed ꝓra. Si illa ꝓpositio est neceſſaria z illa ꝓpō z bāc. ꝓnē ese fit vnū z idem. ergo bāc ꝓpositionē; esse est neceſſariū. ꝓ3. Confir. quēs ē falsū: q: bāc ꝓpositionē esse est ꝓtingēs. C Cōfir mat': q: nulla ꝓpositio mūdi est ꝓtingēs. ḡ ꝛc. ꝓna ꝛ. ans ꝙbat': q: ſi nō ita oppositū ꝛ ſequit' ḡ ꝙlibet ꝓpō ꝓtiges ſit impossibilis: q: ēt inconueniens. probatur ꝓna: q: ſi cut ſe hꝫ ꝓpositio possibilis ad impossibilē ita necessa riū ad ꝓtingens. ꝛ ois ꝓpositio neceſſaria est possibilis. ergo ois ꝓtingēs est possibilis. tenet ꝛsequētia a cōmuna ta propositione. C Item pot esse argui ꝙ diuisio sit mala: Argr 5°. q: aliqua est ꝓpositio que non est contingens nec neceſ ſaria: vt ꝓpositio impossibilis. homo est asin'. ergo ꝛc.

Ad ꝓm. **Ad hec** rñdet. Ad ꝓm negat añs. ¶ Ad ꝓbationē dō q ⁊tingēs. Uno modo accipit ꝓ posit vt vult phs scdo periher. Alio mō accipit ⁊tingens pro eo qđ est indifferēs ad vtrāq; ptē ⁊dictionis: ⁊ sic loquimur in ꝓposito. cōtingēs primo nō sumptū nō distinguit ⁊ necessariū: ⁊ bñ scdo mō. ¶ Ad cōfirmationē dō q capit i

Ad ⁊fir. ꝓposito cōtingēs tertio mō. s. qđ est nō necessariū qđ dō ⁊tingēs natū ⁊ ifinitū: vt primo phs dicit phs. Et cuz tu phas si ⁊tingēs est nō neciū ⁊ nō neciū est ipole. ergo cō tingēs est impole. nego ⁊sticiā: q; ex puris particularib⁹ nihil seqtur: vñ iz cōcedā q aliqđ nō neciū sit ipole: nego

Ad 2m. tñ q oē nō neciū sit ipole: sēqre nō sequit. ¶ Ad 2m arg. dō q ista ꝓpositio est cōtingēs. ⁊ silr eius significatuz est ⁊tingens. Et cum tu arguis cōtra. si significatū est ⁊tingēs. ergo pōt esse ⁊ non esse sicut sigt. ꝓcedo ꝓticiā: ⁊ cuz vitra arguis pōt esse ⁊ nō esse sicut sigt. ḡ pōt esse vera ⁊ pōt esse falsa. nego ⁊sequēti ām multe. n. sunt ꝓpones ⁊tingentes que nō pñt esse false: vt ista assignata in argumento.

Ad ⁊fir. ¶ Ad ⁊firmationē negat añs. ⁊ ad ꝓbationē cū dicis: sequeret q bret cām cōtingentē equalr concedo. Et cū vlteri⁹ dicis a cā cōtingēte equalr neutrū ꝫdictoriū est dignius euenire ḡ reliquū. cōcedo remanēte ⁊tingentia equali illius cāe. Et cū dicis q non magis eueniret vnuz ḡ aliud: cōcedo: ⁊ tñ remota cōtingētia' equali

Ad 3m. vnū euenīret ⁊ aliud nō. ¶ Ad 3m nego minorē ⁊ ad ꝓbationē cum dicis da oppositū: admitto q Cesarē fuisse fit neciū: ⁊ nego illā ⁊sticiā Cesarez fuisse est neciminter go Cesarē fuisse est: q; ly neciū ampliat pro eo qđ est vel fuit vel pōt esse vel intelligi vel imagiari. Rñsio Pauli pergu.

dubio septimo. Posset tñ cōcedi q cesarem fuisse est aliqđ: q; aliqđ significabile ꝓplerū ꝓ illā ꝓponē: Cesar fuit. ⁊ nō segt. est aliqđ. ḡ est vel fuba vel accēs. ⁊ silr. ḡ deno pōt destruere illud enūtvt in qōne de ꝓpone ⁊a vel falsa

Ad ⁊fir. dictū est. ¶ Ad ⁊firmationē nego minorē. ⁊ ad ꝓbationē nego ⁊sticiā: ⁊. n. bō sit accidēs alicui sumpto ly accēs, pricipaliter: non tñ est accidēs alterius sumendo ly accidēs,

Ad 4m. noialr. ¶ Ad 4m negat añs. Ad phōnes cōcedo q illa: deus est: est neciter: cum tu arguis. illa ꝓpō est neciter: ista ꝓpō ⁊ hec ꝓponē esse sunt vnū ⁊ idē. ḡ hanc ꝓpositionez esse est neciū. nego ⁊sticiā: neq; arguit resolutorie: q; ⁊sticō est resolubilis: ⁊ officiabile. ¶ Ad ⁊firmationē negat

Ad ⁊fir. añs. ⁊ ad ꝓbationē cū tu dicis: dato oppositō segt q queiz ꝓpositio cōtingēs sit ipole: nego ⁊sticiā. ⁊ ad ꝓbationez negat maiorē: q; pōle ⁊ ipole euacuāt sufficiēter ꝓponēti sed nō neciū ⁊ cōtingēs. ¶ Et ꝓ hoc ꝓz ad aliud. ꝓcedo q est aliqua ꝓpositio que non est necessaria nec ⁊tingēs: ⁊ ꝓsequenter q hec diuisio non euacuat propositionē.

¶ Utrū qnta diuisio ꝓpōis cū dissonib⁹ mēbror sit bona. s. vlis pricularis indefinita singularis. Qō. XIX.

Argt ꝑ. Hec qō colligitur ex dictis pau. log. ma. ⁊ m. cap. 6° ⁊ 7. tract. lo. par.

Contra. Ista est vlis. oēs isti currūt: vt ꝓz ⁊ tñ subijcit termin⁹ discretus. ḡ ⁊c. Itē illa nō est vlis. nō nemo disputabit: ⁊ tñ adsunt ꝑditiones: ḡ ⁊c. ¶ Itē illa sin cipit ois bō ē: nō est vlis: ⁊ tñ adsūt oēs ꝑditiones ⁊c. Et silr de pricacente vlis. ¶ Itē adduco argm Magri. Illa nō est vlis: nō q; ly bō currit: q; equalet huic priculari. aliqs hō non currit: ⁊ tñ subijcit termin⁹ cōis

Argt 2°. signo vñ determinat: ḡ ⁊c. ¶ 2° pncipalr. Illa ꝓpō non est pticularis: aliquē bolem esse alal est necesse: q; est modalis de sensu cōpositō: ⁊ hz figurā destruā ab his. Silr illa. aliqs nemo est. Silr illa: incipit aliqs hō esse. Itē de placēte. Itē adduco argm Magri. illa nō est pricularis. nō aliqs hō currit: q; equalet vlis: ⁊ tñ in olb⁹ his adsunt

Argt 3°. ꝑditiones regule: ⁊c. ¶ 3° pncipalr: multa ista est indefinita: nemo currit: semp fuit hō: ⁊ tñ ad sunt ꝑditiones regule. Itē illa: nō nullus equs currit est idefinita: q; equaler vnā idefinite: ⁊ tñ nō sunt cōditiones. Itez adduco argm Magri: sit. a. placēs isti. ois hō currit: ⁊ arguo sic. a. est idefinita: ⁊ tñ subijcit in ea termin⁹ cōis mediante signo vñ. ḡ ⁊c. qđ minor: q; idē est subm. a. ⁊ sue vlis: sed subz vlis subijcit mediāte signo: ḡ ⁊ subz. a. ¶ 4° illa Argt 4°. nō est singularis: nec̄io tu nō es asin⁹. ⁊ tñ hz cōditiones regule. ḡ ⁊c. Itē illa. sor. est nomē. nō ē singularis: q; subz non stat discrete: ⁊ tñ hz ꝑditiones regule. Itē adduco argumētū. Ista nō est singularis. oēs isti currūt: ⁊ tñ subijcit termin⁹ discret⁹. qđ: q; oē ꝓnomē demstratiuuz est termin⁹ discret⁹: sed hoc est huiusmodi. ḡ ⁊c. ¶ 5° cōtra Argt 5°. diuisionē sic. ois bona diuisio dz esse bimēbris: ⁊z ista est quatrimēbris. ḡ ⁊c. ¶ Cōfirmat. q; ois bona diuisio dz Confir. dari p oppositā: sed ista nō dat per oppositā: q; vnū nūbrū ēcrinet sub alio: vt particularis sub vñ. ergo ⁊c.

Ad hec rñdet. Ad ꝓm dō q ꝗtuor ꝑditiones regrū Ad ꝓm. tur pro limitatione hui⁹ regule. ¶ Pria est q subijcit terminus cōis: vt excludat ꝓpō in qua subijcit termin⁹ discret⁹. ¶ 2ª nō p gnās: ⁊ sic excluditur illa non nemo disputabit. ¶ 3ª solo signo vñ determinat⁹ vel plurib⁹ equalētib⁹: ⁊ sic excludit illa: incipit ois bō esse: ⁊ illa nō q; bō currit. ¶ 4ª exīte aliqđ illi⁹ vel exīntib⁹: vt excludat placēs vlis ꝓponis: ⁊ p b ꝓz ad argumēta. ¶ Ad ꝓm ꝓcedit q illa est vlis oēs isti currunt: ⁊ negat q isti sit termin⁹ discret⁹: imo est termin⁹ cōis ꝥm. M. in hac logica pua: ⁊z in lo. ma. oppom reneat. Uide in summulis post diuisionē terminoꝝ. ¶ Ad alia autē ꝓz rñsio: q; non sunt vlēs cū nō bēant ꝑditiones regule. ¶ Ad 2m dī Ad 2m. ꝓ limitatione regule q quatuor ⁊sticēs limitationes requirunt. ¶ Pria q termin⁹ cōis subijcit. ¶ 2ª non prognās. ¶ 3ª solo signo priculari determinat⁹ vel plūb⁹ equalētib⁹. ¶ 4ª exīte vel exīntib⁹ aliqđ illi⁹. Et p b ꝓz ad 2m: q; nulla illaꝝ est pricularis. ¶ Ad 3m dī ꝓ limi Ad 3m. tatione regule q tres ꝑditiones regrunt. ¶ Pria q subijcit termin⁹ cōis. ¶ 2ª nō pregnās. ¶ 3ª nullo signo determinat⁹ exīte aliqđ illius vel plūb⁹ eidez equalētib⁹. ⁊ p hoc ꝓz ad 3m: q; ꝓ 4ª ⁊ 2ª nō fūt idefinite. 3ª sic ⁊ 4ª silr ⁊c. ¶ Aduerte tñ circa scdam ꝓponem: q; ois pulchrū dū. Nōm. Nā cū illa non nullus equo currit sit idefinita per te: eo q; equalet vni idefinite: vt ista: equus currit. a fili erit eadē erit pricularis ꝓpō: q; equalet vni priculari: vt isti. alīqs equus currit: ⁊ sic eadē ꝓpō erit pricularis ⁊ idefinita: qđ est icōueniēs. ¶ Dī q ꝓpō pōt dici pricularis vel idefinita dupl̄r. s. formalr vel equalenter. p mō est soluz pricularis qñ ponit signū pricularē: ⁊ idefinita est qñ nullo signo determinat. 2° ⁊o mō est pricularis p equalentiā qñ ponunt plia sig⁹ ⁊ silr idefinitū. ¶ Ad argm ḡ dico q Ad 4m. non est icōueniēs q eadē ꝓpō sit pricularis ⁊ idefinita silr p equalētiā: formalr aūt bñ est icōueniēs. ¶ Ad 4m dī q sic limitat regula. Propō singularis est illa in qua subijcit termin⁹ discret⁹ sine signo imobilitante aut terminū cōis solo ꝓnoie demstratiuo determinatus. Et ꝓ b ꝓz ad argm. Ad ꝓm illa nō est singularis. Ad 2m silr illa nō est singularis: q; ly sor. ē termin⁹ cōis. Ad 3m silr ista nō est singularis. oēs isti currūt. ⁊ negat q ly isti, sit termin⁹ discret⁹: imo est termin⁹ cōis. ¶ Ad 5m dicit q est Ad 5m. reducibilis ad bimēbrē: ⁊ hoc sufficit ⁊ reducit b mō: q; subm ꝓponis vel est termin⁹ discret⁹ vel est termin⁹ cōis si discret⁹ est ꝓpō singularis. si cōis adhuc dupl̄r: q; vel aliq signo determinat⁹ vel nullo. si nullo est indefinita. si aliq vel priculari vel vñ. si ꝑ mō est pricularis. si 2°, ē vlis. Confir. ¶ Ad ⁊firmationē dicit qđ q diuisio ꝥm rē dat ꝑ oppositā realia: ⁊ diuisio ꝥm rōnē dat ꝑ oppom ꝥm rōnē sicut hic. vñ, ꝓpō vlis ⁊ singularis pñt dupl̄r ⁊sideran: vel pro his q denotant: ⁊ sic nō fūt oppositā: vel ꝓ his q signant ⁊ sic opponūt: q; pricularis vt pricularis nō ē vlis ⁊ cē.

¶ Hec rñsio peccat in duob⁹. Pmo ꝙ hoc qđ dicit: q̄ hic nō est diuisio 9m rē: q̄ diuisio 9m rē ē qñ nihil qđ est subi ue sub uno mēbro ponit sub altero: ꝛ hic est hō. g̃ est diuisio 9m rē. Peccat 2° q̄ dicit q̄ p his q̄ denoiant nō sūt opposita. Contra q̄ quēadmodū vlis ꝛ pticularis p his que figūant sūt opposita: q̄ vnū nō est aliud pter ita ꝓpō nes sic denominate opponunt: q̄ vna nō est alia: q̄re rē.

Rñsio 2ª. ¶ Ideo alr dicāt q̄ vnū ꝓtineri sub alio pōt ee dupl'r in ꝓposito. Uno° ꝓtineri sub alio 9m p̄dicationē: sicut spēs ꝓtinet sub gñe. Alio° aliqđ dr ꝓtineri sub alio nō 9m p̄dicationē: sed alr: vt aut 9m locū: vt elemēta sub celo cōtinēt: aut 9m prātē vt seruus sub dño: aut 9m ordinez vt min⁹ dr igni sub magis dignis ꝓtinēt: aut sicut min⁹ am plū sub magis ampio vt termin⁹ nō distribuit⁹ dr cōtine ri sub eodē distributo: vt aliquis hō sub ly dis hō. ꝛ isto nō pticularis ꝓtinet sub vñ nō vt recipiēs p̄dicationem ei⁹. ¶ Ad formā g̃ argumēti nego minorē q̄ ista non sit data p opposita large capiēdo opposita. Et cū dr q̄ vnū mē^m ꝓtinet sub alio. g̃ nō sūt opposita. Dr q̄ si vnū mē^m ꝓtinet sub alio tūc recipiēs ꝓtionē ei⁹ nō sūt opposita. si aūt dr alr ꝓtineri sb eo dico q̄ sūt opposita vt i ꝓposito.

¶ Utrū alis diuisio ꝓponis cū differēb⁹ mēbris ꝓ. lut bene data. s. alia modalis. alia de inesse. Questio. XX.

Argt p. ¶ Contra diuisionē arguit sic. Uel est diuisio vniuoci vel⁹ analogi. Et arguit q̄ sit diuisio vniuoci sic. genus nō dr uidit' nisi de rōne vniuoci: sed ꝓpō est gen⁹. g̃ nō dr uidit' nisi de rōne vniuoci. ¶ In oppositū arguit q̄ ꝓpō sus dr de ꝓpōne de inesse q̄ modalis. ergo est diuisio analogi.

Argt 2°. ¶ 2° sic. Aliq̄ est ꝓpō de iesse in q̄ ponit' modus. g̃ diffōes male. ꝓma ꝛ. añs pb'. nam iste. b est pole. b est nēciuz. b ꝓpō est x̄a: b ꝓpō est falsa.

Argt 3°. ¶ 3° sic. Dis ꝓpō de sensu cōposito est modalis. ꝛ aliq̄ ꝓpō de sensu cōposito est ꝓpō in qua non ponit' modus. g̃ aliq̄ propositio in qua non ponit' modus est modalis. ꝓma p̄z: q̄ est fr̄lis in dānfi. maior. pbat: q̄ omne diuisū p̄dicatur vlr de quolz mēbro diuidēti: sed ꝓpō modalis diuidit in ꝓpōnē de sensu cōposito ꝛ diuiso. g̃ rē. minor argumēti principalis p̄z: q̄ illa est de sēsu cōposito. ꝓmitto tibi o narium: ꝛ tñ in ea nō ponit' aliqs modus: q̄re rē.

Argt 4°. ¶ 4° sic. Ista ꝓpō non est modalis. sor. currit velociter: ꝛ tñ ponitur modus in ea. g̃ rē. ꝓña nota cū maiori. minor. pbat' p diffōnē modi: q̄ modus est determinatio facta p adiecti

Argt 5°. tum: ꝛ ly velociter, est huiꝰ. g̃ rē. ¶ 5° sic. Qua ratione ista est modalis. sor. currere est vex. eadē rōne illa est modalis sor. currere est scitū a me: ꝛ tñ nō ponit' modus: q̄re rē. ꝓña nota cū minori: q̄ modi tñ sūt sex. maior ꝓbatur: q̄ ly scitū, est adiectiuū sic ly vex. ꝛ vtrūq; determinat totā cōpōnē: q̄ vtraq; est officiabilis: ꝛ sicut scitū nō addit aliqd ex pte rei sed aie: ita nec vex. nā vex ꝛ falsuz sunt in itellectu: sicut bonū ꝛ malū in rebus. 6° metaphy.

T.c.18. Ad p^m. ¶ Ad hec rñdet'. Ad p^m dr q̄ est diuisio analogi: vt ꝓbat arg^m ꝓ vna pte. ¶ Ad rationē ꝛ oppo^m dr q̄ gen⁹ nō diuidit' vt vniuocū nisi in ea in q̄ diuidit' vt gen⁹. diuidit' aūt vt gen⁹ in ea q̄ differūt simp' specie: ꝛ q̄ enūtiatio de inesse simplr: ꝛ de inesse sub mō non differūt specie simp'. idcirco nō diuidit' vt gen⁹ i ea. Dec Sanctadeus ꝓ periher. quo ad p^m obiectū dicit vex ꝛ illud suffi cit ꝓ argumēto: quo aūt ad 2^m est dubiū. s. q̄ō ꝓpositio

Ad 2^m. de iesse ꝛ modalis nō differāt specie simplr. ¶ Ad 2^m negat añs. si recte itelligit' differētia ꝓponis modalis: que sic itelligit'. Propositio modalis est illa i qua ponit' modus modalr sumpt⁹ vel modificatiue. Ad ꝓbōnē añtis cū dr in illa: hoc est pole: ponit' modus: dr q̄ non ponit' modificatiue sumpt⁹: q̄ tunc determinat ꝓpositionē q̄ modificatiue sumit'. ¶ Ad 3^m nego maiorē. Et ad ꝓbationē cū dicit. Dē diuisū vlr ꝓdicat' de ꝙlz mēbro diuidēti cuz. Ista posset falsificari: q̄ quātitas ꝓtinus diuidit' in habētē positionē ꝛ nō habētē positionē: ꝛ tñ ꝙntitas ꝓtinua non vlr ꝓdicat' de altero membꝛo. s. non habēte positionē: q̄ illa est falsa. dis ꝙntitas non habēs positionez est ꝓtinua quātitas ee tñ pro nūc. ꝛ cuz dr. ꝓpositio modalis diuidit' in ꝓpositionē de sensu cōposito ꝛ ꝓpōnē de sensu diuiso. dico q̄ ꝓpositio modalis diuidit' in modalem de sensu diuiso ꝛ de sensu cōposito. ꝛ sic pter vlr de ꝙlz mēbro. vñ iz illa sit ꝓpositio de sensu composito. pmitto tibi denariuz: non tñ est modalis de sensu cōposito. ¶ Ad 4^m dr q̄ modus sumit' dupl'r. s. large. ꝛ sic describit'. modus est adiacens rei determinatio. i. determinatio facta p adiectiuū. alio modo stricte vt hic p modo faciēte propositionalē modal!ē: ꝛ sic describit', Modus est determinatio cōpositionis facta p adiectiuuz addēs aliqd ex pte rei ꝛ sic negat' q̄ in illa ꝓpositione sit modus: capiendo modū stricte: vt hic capit': iz large capiēdo sic. ¶ Ad 5^m Dicit Burleus in 2° periher. q̄ vex ꝛ falsū non sunt ꝓpie modi sicut nec scitū ꝛ ꝓbabile cuz nihil addāt supra cōpōnē. qđ sit ex pte rei. ¶ Alr pōt dici tenēdo q̄ sint veri modi 9m Magz. Et ad arg^m negat' añs p ꝓma pte. s. qua rōne vna est modalis ꝛ alia. Ad ꝓbōnē ly scituz est adiectiuū sicut ly vex. Secdo. ꝛ vtrūq; determinat totaz cōpōnē. Secdo: q̄ vtraq; est officiabilis. In vtraq; enim compositio est modificata. nam ꝓma significat q̄ sortes currit est scitū a me. ꝛ cum dicis vlteri⁹ sicut scitū nō addit aliqd ex parte rei: ita nec vex. nego. Ad ꝓbationē. bonū ꝛ malū sunt in reb⁹ vex ꝛ falsū sunt in itellectu. 6° meta. nō q̄ veritas absoiute est T.c.18. in reb⁹. est nūt in itellectu tanq̄ denoians intellectū: nec p hoc negat' ꝓba vex ꝛ falsū esse in reb⁹ sz nō vult eo mō esse in reb⁹ sicut bonū ꝛ malū. Recurre supra in qōne de veritate ꝛ falsitate ꝓpositionis si vis videre hoc ample.

¶ Utrum tñ sint sex modi. s. possibile, impossibile, contingens, necessarium, verum ꝛ falsum. Questio. XXI.

Argt p. ¶ Contra modus est adiacens rei determinatio. g̃ quot sūt tales determinationes tot sunt modi. sed plures q̄ sex sunt tales determinationes: q̄ bene vel male: velociter. g̃ plures q̄ sex sunt tales modi.

Argt 2°. ¶ 2° sic. Aut tu itelligis p modū vlr qđlz adiectiuū potens determinare aliqd. Aut adiectiuū potēs determinare aliqd gr̃a compositionis. Aut tñ adiectiuuz potēs determinare aliqd gr̃a cōpositionis addens aliqd ex pte rei. Si p̄ nō. sunt plres q̄ sex: q̄ bñ male fortiter velociter sunt hō. Si secdo mō adhuc plures sunt, q̄ sex: q̄ dubiū ꝓbabile scitū sunt modi illo mō. Si tertio mō sic nō sunt sex: q̄ verū ꝛ falsū non addūt aliqd ex pte rei: q̄ verū ꝛ falsū sunt in itellectu: sicut bonū ꝛ malū in reb⁹ sex to metaphy. Immo q̄ rōne vex ꝛ falsum sunt modi: eadē rōne scitum ꝛ nescitū. g̃ non tñ sex modi sunt. ¶ 3° p se ꝛ p accidens sunt modi determinātes aliqd gr̃a cōpōnis addentes aliqd ex pte rei. g̃ sunt plres q̄ sex. ꝛ añs p̄z de se. ¶ 4° sic. Uex ꝛ falsū nō sūt modi. g̃ nō sunt sex. ꝓña nota ꝛ añs ꝓbat' q̄: ꝓba in 2° periher. determinātio oppositiones modalium de x̄o ꝛ falso nihil dicit de istis: vnde sunt sex ꝛ nō plres: que est causa q̄ sūt tñ sex.

T.c.18. Argt 3°. L.2. Ad p^m.

Ad hec rñdet': Ad p^m dr q̄ modus sumit' dupl'r. s. large ꝛ stricte. large q̄cūq; determinato dr modus: stricte x̄o solū determinato cōpōnis addēs aliqd ex pte rei dr modus. ꝛ sic p̄z oppositū. ¶ Ad 2^m sūt duo modi rñdēdi. Unus modus est Burlei q̄ vult q̄ modi faciētes ꝓpositionē modalē sūt tñ q̄tuor. s. neciū, ꝓtingēs, pole, ipole, vex nūt ꝛ falsuz non faciūt ꝓpōnē modalem

Ad 2^m.

ppūcz; modi facientes ꝓpositionē modalē debēt bēg
bas duas cōditiones. ſ. q determinēt x būi rōne cōpōis
ſitę tota cōpositionē. ⁊ q aliqd addāt ex pte rei ſup cō
positionē. Iſti aūt ſ̄t uoꝝ bas ꝑditiones hñt: vez ⁊ falſu;
nonq; deficit ſcḋa ꝑditio: qm nihil addūr ſnpra cōpoſi
tionē. ſ. nūꝙ eſſe vel non eſſe vt ꝑdicat arg^{m}. 2^{m}. Deinde ſor
mat alīā rōnē ſic. Nulla ꝓpoſitio modalis ꝙuertit cū ſua
de inesſe tz ille de x o ⁊ falſo ꝙuertunt cuz ſuis de ineſſe.
ergo non ſunt modales. ꝓna nota cū maiori. minor ꝓba
tur: q; idē eſt dicere ſor. currit. ⁊ vez eſt ſortes ſ̄t currere. ⁊
ſortes non currit. ⁊ falſū eſt ſortē currere. Et ſm hanc ꝓ
Ad 3^{m}. ſolutio ad 1^{m} ⁊ 4^{m} q; dcꝫ dūr verus. C Ad 3^{m} x o dicit
Burleus q ꝓ ſe ⁊ ꝑ accēſus reducunt ad iſtos. Nec ꝓ
reducīr ad nēciū; ꝑ accūs x o ad ꝑdicēs. C Alr Magi
ſter tz modos faciēte; ꝓpones' modales eſſe ſex. r dicit
q modus ꝑut hic ſumīt eſt dictio determinare portēs cō
poſitionē ꝑt cū ſubꝺnon aūr eſt determinatio: tz efficiēs
determinationē. C 2° addēs aliqd ſupra cōpōnē q; ſit ex
pte rei. C Primū ſic ſtelligit q; determinēt ꝓpoſitiones
ꝑt cū ſubro. i. manifeſtet q; ſtis ſit inherētia ꝑti ad ſubm. z
ꝓ ſi ex cludunt' hec adnerbia bene, male, tarde, velociter:
q; determināt x būi ratione rei x bi vel principi. C 3^{m} intel
ligit. ſ. q; addat aliqd ad ſit ex pte rei formalr ⁊ nō efficī
enter tmiq; non faciūt iſta dn^{m}, ꝙ babile, ſcirū: q; nec ou
bietas nec ꝓbabilitas nec ſcia eſt in re; ſ. in ſtellectu: ſed
neceſſitas ꝓtingēria poſſibilitas, impoſſibilitas veritas
falſitas ſūt in re ex. o re. C Et ad rōnē Burlei ſedam re
ſpōdet negādo maiorē. vñ, ꝓpoſitiones de modis ipoztā
tib^{9} veritatē aut falſitatē ab ſoluta ꝙnalēt ſuis, ꝓpoſitio
nibus de inesſe. Alīe aūt ꝓpoſitiones ipoztāres veritatē
aut falſitatē ꝺcitanta nō equa; ꝺ illis ꝺ iesſe. Et ꝙ ꝑ 2°
ad 3^{m} argu^{m} ꝑncipale; q; accipit' modus tertio mō. C Et
cū dicis vez ⁊ falſū ſint in ſtellectu ⁊ nihil addūr ex pte
rei negat. C Ad aūtē ꝑbi dcm eſt ſupra q; ꝑbs non ne
gat vez ⁊ falſū eſſe in reb^{9}: tz dicit nō eodē mō eſſe in re
bus ſicut bonū ⁊ malū: q; vez ⁊ falſū ſunt in ordine ad
ſtellectū: bonū aūt ⁊ malū in ordine ad appetitū. C Et
ſcias huc modū eſſe Magſt. C Ad 3^{m} negat añ: q; nō
bil addūr ſupra cōpositionē q; ſit ex pte rei: nihī ſ; eirate
quā reducas ad neceſſitate: ꝑ accīdēs ad ꝓtingēria: vt
Ad 4^{m}. vult Burleus. C Ad 4^{m} reſponſit eſt in' ſimulꝫ q; ꝑbs
non determinauit de illis modalib^{9} de x o ⁊ falſo q; ad
figurā ꝓpoſitionē q; habēt diuersas oppoſitionē ab
illis de ineſſe. Cur aūtē ſm hāc ſint ſer vide ſufficientiā in ſu
mulis inꝑ arte corresꝑondente huic quēſtioni.

C Circum diuiſio ꝓpoſitionis ꝓmodalis cum diſtinctionē
dus membroꝝ um ſit bona. falſa de ſenſu diuiſo ⁊ falſa de
ſenſu compoſito. Queſtio. XX.

Argſ 1°. CONtra diuiſionē arguit ſic. Aut ē diui
ſio ginis in ſpēciaut voces i
ſignificationes: aut rōis. ⁊ neq; ſ; ſ; nullo mō
ꝓbabo: ergo nō eſt diuiſio ꝓ ſe. ꝓna ꝙ cū ma
toni ꝑ Boetiū in lib^{o} diuiſionū ponēr ēn
ſtias tres diſſones ꝑ ſe. minor, ꝓbat. ꝑ q; non ginis ſ; ſpēc
ꝑsz; ꝓpoſitio modalis ꝑ ſe ꝑs' ꝺ ſe ma ⁊ ꝑ poſteri^{9}
de alia: cū ma ſ; lar ſit vera modalis ⁊ alia non. Nec eſt
diſio vocis in ſignificationes q; vox equoca ſit equoca bi
lis q; diuidit' ſic; ꝓpoſitio aūt modalis nō eſt equoca ſitis
cū ſm vnā diſſone ꝺdicet' de illis. Nec diuidit' retorti in
ſillaz; neq; vt toti ex tribꝰ minꝰ neq; vt toti eſſenciale neq;
vt toti collectiuū neq; vt toti vl neq; vt toti potellati
uū ſire. C 2° ſic. Dnpoſ de ſenſu diuiſo non eſt moda
lis. q; ſ; ꝛ. ꝓna ꝛtanſo. ꝓbat. aūtē ꝑbi 2° ꝑbet ꝺ. In mo
dalib^{9} eſſe ⁊ nō eſſe ſunt ſubꝛa: ꝓpoſitiones x o ſur ꝓta.
itelliges ꝓ eſſe nō eſſe dicti affirmati⁊ dicti negati⁊ q;
per oppoſitiones ſnteliges modos ꝺ eſſe in ꝓpoſitione de
ſenſu diuiſo modus nō ꝑdicat. q; non eſt modalis. C Co
firmat' rōne ſic. Illa ſolū eſt modalis in qua determinat'
x būi rōne ꝓpoſitionis: tz hoc ſit ſolū in illa de ſenſu cōpo
ſito. ergo illa de ſenſu diuiſo nō eſt modalis. C 3° ſic. Dnpo
poſitio de ſenſu cōpoſito nō eſt modalis: tz de ineſſe. q; ꝛ.
Confir.

Argſ 3°.

Aſſo arguit' ſic. Oīs illa ꝓpoſitio eſt de ineſſe in q; dēotat
ꝑtū eſſe ſubro ſimplr. ſine determinatione alicuius
modi: tz q; modus ſubiꝺcit' vel ꝑdicat' dēotat ꝑtū eſſe
ſubro ſimplr. ergo eſt de ineſſe. ꝓna nota ex; maiori. mi
nor, ꝓbat: q; ꝺo ſor. currere eſt neceſſe. ꝑtum illud ineſ
toti ſubo. ſ; illi dictioni ſimplr. ſine alīq determinatione.
Et Burle^{9} vult 2° periber. q; B arg^{m} ꝺcludat. C 4° arta
Argſ 4°.

piſſones modalis de ſenſu cōpoſito arg' ſic. Oīs modus
ſequ dictū non eſt de ſenſu cōpoſito. q; ꝺſſo mala. ꝓna tz.
añ ꝙ ꝓbat: q; modus nō cadit ſupra cōpoſitionē, ꝓbat: q;
ut termin^{9} ſequēs nō hz vim ſupra ꝓcedēte. q; ꝺ locus a
maiori ꝙ ꝓbat: q; negatio ⁊ eſt max^{a} ſtutis nō hz vim ſu
pra terminos ꝓcedētes. q; nec aliqs aler termin^{9}. C Ite
arg' q; oīs modus ſubiꝺcit' nō eſt modalis ⁊ arg' fic. Il
la nō eſt modalis q; nō denotat' a mō. ſ; illa nō denotat' a
mō: ergo nō eſt modalis. ꝓna nota cū maiori. minor, ꝓbat'.
Dis denotatio eſt a forma. ſed ꝑtū eſt forma ⁊ non ſubz.
ergo nō denotabit' a ſubo: q; nō eſt modus tz ſi fic, ergo
nō eſt modalis. C 5° ꝺ. ꝓnūc de ſenſu cōpoſito arg' fic.
Argſ 5°. C.12.

Quot modis ꝓ vnū oppoſitor, tot modis ꝺ z reliquū.
ꝓbm ꝓ topic. ſed ꝓpoſitio de ſenſu cōpoſito ꝺ duobus
modis. ſ; qñ ꝑcedit aut qñ modus ſequ. ergo ⁊ illa de ſe
ſu diuiſo ꝙ opponit' ei ꝺ tot modis. z ſic nō ſolū erit qñ
modus mediabit ⁊ dicit diſſo. C 6° ſic. Modus faciēs
Argſ 6°.

ꝓpoſitionem modalē aut determinat cōpoſitionē talī q;
manifeſtat. q; ꝓpoſitio ſit talis aut manifeſtat ꝑtū ipſi i
herat ſubo. Si ꝓ modilla q; eſt de ſenſu diuiſo non eſt mo
dalis. Si 2° modilla de ſenſu cōpoſito non eſt modalis.

Ad hec rīdet. Ad ꝓ^{m} dcit' q; eſt diuiſio analogi in
Ad ꝓ^{m}.

analogata. ꝓpoſitio modalis ꝓ pus dī ꝺ
modali x ā; ꝺ nō x ā; arguet ſic x ā; nō x ā; ifra ſtatis pa
retur: talis diuiſio eſt diuiſio vocis in ſignificationes. Et
ſi arguis q; vox equoca ex diuidit: ꝺcedo. vñ ſ; oīs diui
ſio vocis equoce ſit diuiſio vocis in ſignificationes: nō ti
ſio diuiſio vocis in ſignificationes eſt diuiſio vocis equo
ce: ex dcis Boetius: q; cētū vox ambigua ſignificāe plu
ra ſic diuidit: z cētū vox ſignāns non plura: ſed multis mo
dis: vt infinitis ſign aliqō fine fine: ſed ꝺnerimo de equiua
gut ſm magnitudinē aut ſm multitudinē aut ſm ſpēm.
C Ad 2^{m} ꝓ 2° rōnem ꝺcitur de modali, ꝙa que ſit illa
Ad 1^{m}.

ſit' one opinones. C Communis opinio eſt q; illa q; eſt de ſe
ſu cōpoſito ſit x modalis: q; modus determinat verbū
ratione cōpoſitionis z ꝺcte ſint modales de dictoꝝ mo
dales de ſenſu diuiſo ꝙ modalis ꝺcet ex cū ꝺ, ſorte pole
eſt currere ꝺcho ⁊ q; in forte ſit potentia ad currendū.
C Alia eſt opinio Bur. in 2° periber. q; illa q; eſt de ſenſu
diuiſo ſit modalis x ā ꝑ ſe ꝺm rōnem additā. z ꝑ b ꝑ
qđ arg^{m}. Et ad ꝓbm ꝺ q; ꝑbs loquit' ꝺ modali x ā q; eſt
de ſenſu cōpoſito ſm ꝑmā opinōe. Sed ſm Bur. dicere
q; ſubm non poſſum: ꝑ itelligere. quomodo illud q; de
ſcrē ad Prūre ſit eſt altera ꝑs ꝓpoſitionis. alio modo illi
lud eſt receptiuū ſomme ſecur ſubo accīdēs. C Ad ergo
ꝓbm dcit q; eſſe ⁊ non eſſe ſunt ſubiecta ip ſubz ꝓbe non
itelligit ſubm qđ refert' ad Prūre: ſed loquit' de ſubiecto
qđ ſupra fe recipit ſomā a diſpoſitionē. vnde vult dicere
q; in modalib^{9} eſſe ⁊ non eſſe. i. cōpoſitio affirmatiua ⁊
cōpoſitio negatiua ſit ſubalterne ſe recipiēria mo^{m} dāz
diſponē eoz. Et ſic ꝑs ad ar gumēta. C Ad 3^{m} affirmatione
ſſir. C Ad 3^{m} negat añ. Ad ꝓbationē negat minore
Ad 2^{m}ir.

cū tu arguis ſonem currere eſt neceſſe illud ꝑtū neceſſe
Ad 3^{m}.

ineſt ꝓ ſimplr. illi dicto ſine aliqua determinatione,

dicit ꝙ duplex est subm in ꝓpone tali: q̃ dās. n. est subm ꝓpōis: z q̃dā est subm dicti. subm ꝓpōis est totū dictū subs̄ ꝯ dicti est actus p̃cedēs ꝯ subs̄ infinitū. vt ly ho. Ad 4ᵐ. Ad 4ᵘᵐ. Ad q̃ ꝓsitū mō cū dī ꝑū ꝙ ꝑ subm intelligit subs̄ dicti: z ꝑ ꝑū intelligit q̃ ipsum ꝓ infinitū. C Ad 4ᵐ negat̄ ais. Et ad ꝓbōne negat̄ ite; ais. Et cū tu arguis q̃ termin⁹ ꝑ quena non bz vim sup̄ p̃cedēt̄, nego. Et cū tu ꝓbas maiorē ꝙ negatio non bz vim sup̄ p̃cedēt̄. g nec alige alius termin⁹. negat̄ ꝓña. nec est loc⁹ a maiori: q̃ nego non dī esse maioris vtutis q̃ ali⁹ termin⁹ nisi sup̄ sequētes: absolute ꝯ nō. C Aliud dico q̃ qñ modus subiecti dī modalis: q̃ reducit̄ in illā in q̃ modus p̃dicat. Vel dī q̃ dī modalis sine aliq̃ alia reductione. z q̃ denoiat̄ modalis ab alio mō q̃ ponit̄ ꝑ subo. C Sed aduerte q̃ ille mod⁹ ly vt subm bēat rōnē mē tū vt determinat totā cōponēs ꝯ rōnē sō me: z ꝙ denotatio sit a forma cū modus sē ba bēat i modalib⁹ sic x̄bus in illis de inesse. C Ad 5ᵐ dī q̃ ad maiorē q̃ illa ꝓb bz itelligi solū de ꝓpie opposītis vt sūt ꝑia ꝑdictorio. ꝓb aūt de sensū diuiso. z de tēsu cō posito nō ꝓbe opponunt. fm aliq̃a spēs oppōnis. z ad hūc ipsoꝓie oppositio non est absolute vez: tis sic habet itelligi q̃ quot sūt sūgīa vnius oppositi rot sūt sūgīa alterius. si fm oēm signiatione fibi opponunt: z re. C Ad 6ᵐ dī q̃ modus facies ꝓpōnē modalē fac̄ vtrūq; diiunctis̄ pura b vel b capiēdo modalē vt se extēdit ad veras. C Diuersi diuersimode rādentur. ꝓpter tactū est. C Ideo enim dicerez q̃ modus talis determiat cōpōnē g manifestat̄ illis sit illa ꝓpō cui addit modus: pura possibilis vel ꝓbōs. Burlcus ꝯ vult g. ꝓpō modalis significet ꝑ quō vnio sit ꝑdicati cū subo. Et est quō ꝑdicatus vnit tori subdtan nec̄io vel ꝙngeter: z ad talē vnionem sequit g sit talis qualitatis qualis impostanus per modum.

Argf ꝑ. Nec qō dēt̄ nec dicitis pa. ma. lo. ma. e in ꝑ⁹ pn. ꝑ. Gpōl.

C Utrū q̃uo: regule declantes oppōnes. ꝓpōnū scitaz in fig⁹ sint x̄. C Pria vlis affir⁹ z vlis negatiua sūt ꝑie. C 2ᵉ pricularis affir⁹ z pricularis negatiua sūt sub ꝑie. C 3ᵉ vlis affir⁹ z pricularis negatiua: z vlis negatiua z pricularis affir⁹ sunt ꝑdictorie. C 4ᵃ vlis affir⁹ z pricularis affirmatiua. vniuersalis negatiua z particularis negatiua sunt subalterne. Questio. XXIII.

Argf ꝑ. Ad 4ᵐ. Ad 4ᵘᵐ. Ad 5ᵐ. Nōn. Ad 6ᵐ. Argf 2ᵒ. Argf 3ᵒ. Argf 4ᵒ. Argf 5ᵒ.

Ontra ꝑᵐ ar fic. Ite non sut ꝑie. q̃z bō est aial. null⁹ bō est q̃libet aial: z ꝙ nia falsa. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ ist sue sūt x̄e. g nō sūt ꝑie. ꝓia tz cū auct. Ite ist⁹ nō sūt ꝑie. ois bō ē alb⁹. z null⁹ bō est alb⁹: z tū vna est vlis affir⁹ z alia vlis negatiua. g C 2ᵒ fic. Ite sūt ꝑie. for. est alb⁹. z for. est niger: z tū nō bīt ꝑdictōes regle. g. z. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹ ꝑ phm 2° piber. i fine ca. q. ꝓpōnes ꝑ ꝑies modis enūtiādi sūt magis ꝑie. q̃ de ꝑia ꝑies sut ille sūt magis ꝑie. for. ē alb⁹. for. nō ē alb⁹. q̃ ist⁹ for. ē alb⁹. for. ē niger. ꝙ cōpariuū. ꝑsupponit positiuū. g sūt ꝑie. C 3ᵒ fic. Ite nō sūt ꝑie. oēs ist⁹ trahēs nam. z null⁹ ist⁹ op trahēs naiā. ꝑly ist⁹ vel ist⁹ oem fan do dece. q̃ solū sūt sufficientes sil⁹ ad trahēdū naui: z tamē vna ē vlis affir⁹ z alia vlis negat⁹ ꝙ ꝑdictoib⁹ regule. g. z. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ sūt sūt ꝑie. z. ꝓia. C 4ᵗᵃ fic. Ite nō sūt ꝑie. oēs ist⁹ trahēs naui. z null⁹ ist⁹ op trahēs naui. ꝑly ist⁹ vel ist⁹ oem fan do dece. q̃ solū sūt sufficientes sil⁹ ad trahēdū naui: z tamē vna ē vlis affir⁹ z alia vlis negat⁹ ꝙ ꝑdictoib⁹ regule. g. z. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ sūt sūt ꝑie. z. ꝓia. C Ad 1ᵐ dī q̃ ꝑ sūt ꝑa ꝑ. z. ꝓia. C Ad 2ᵐ dī q̃ ꝑdictoiū ē fīm. i. aliq̃ ist⁹ op trahīt naui. C Ideūt p argui ꝑ ista. de⁹ apt sūt. 12. z null⁹ apt sūt. 12. C 4ᵗᵃ. Ite sūt ꝑie. vter. g. ist⁹ p. currit. z neuī ist⁹ nō currit. z. tū nō bīt ꝑdictiōes regle. g. z. ꝓia nō cū maiori. maior. ꝓb⁹: q̃ ꝑ ē idē subs̄ i vtraq̃. In vna. n. ly vter. g. subiicit ꝑ alta. Ad ly neuī. C 5ᵒ. Ite nō sūt ꝑie. oē. ē. ē vl nullū. ē. ē vep. ē. tñ vna ē vlis affir⁹ z alt⁹ a vlis negat⁹ ꝙ ꝑdictoib⁹ regle. ergo. z. ꝓia nota. q. maiori. maior. ꝓb⁹ ꝓpositio. m. g. ꝑ vocet. h. ꝑ. Ad. argf fic. g. non sūt ꝑie. q. ꝓia vlis affir⁹ z vlis negatiua sūt ꝑie. q. ꝓia. C 2ᵉ pricularis affir⁹ z pricularis negatiua sūt ꝑie. q. ꝓia. C 3ᵉ vlis affir⁹ z pricularis negatiua: z vlis negatiua z pricularis affir⁹ sunt ꝑdictorie. q. ꝓia. C 4ᵃ vlis affir⁹ z pricularis affirmatiua. vniuersalis negatiua z particularis negatiua sunt subalterne. q. ꝓia. C Utrū q̃uo: regule declantes oppōnes. ꝓpōnū scitaz in fig⁹ sint x̄e. q. ꝓia. C Pria vlis affir⁹ z vlis negatiua sūt ꝑie. q. ꝓia. C 2ᵉ pricularis affir⁹ z pricularis negatiua sūt sub ꝑie. q. ꝓia. C 3ᵉ vlis affir⁹ z pricularis negatiua: z vlis negatiua z pricularis affir⁹ sunt ꝑdictorie. q. ꝓia. C 4ᵃ vlis affir⁹ z pricularis affirmatiua. vniuersalis negatiua z particularis negatiua sunt subalterne. q. ꝓia.

Argf ꝑ. Ad 4ᵐ. Ad 4ᵘᵐ. Ad 5ᵐ. Nōn. Ad 6ᵐ. Argf 2ᵒ. Argf 3ᵒ. Argf 4ᵒ. Argf 5ᵒ.

Ontra ꝑᵐ regulā argf fic. Ite nō sūt subcōtrarie. bō aial est. aliq̃s bō aial nō est. z tū vna est pricularis affir⁹ z alia pricularis negat⁹ cū ꝑdictionib⁹ regule. ergo z. ꝓia nō cū minori. maior: paret per se. C Ite ist⁹ nō sūt subcōtrarie. aliq̃s bō ē aial ē. aliq̃s bō ē aial nō est. z tū vna est pricularis affir⁹ z alia pricularis negat⁹ cū aliis ꝑdictiōib⁹ regle. g. z. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ iste sī fil sīe. ergo nō sūt ꝑdictorie. tz ꝓia. alia ꝓs de ꝑ⁹ pte. 2ᵉ. ꝑb⁹: q̃ segt. aliq̃s bō ē aial nō ē. g aliq̃s bō nullū aial est: q̃ equalēt. g. z. C 2ᵉ fic. Ite nō sūt subcōtrarie. aliq̃ fenix est ois fenix. aliq̃s fenix nō ē ois fenix. z tū bīt oēs ꝑdictiōes regle. ergo regla sta. ꝓia tz cū minori. maior. ꝓ⁹: q̃ sūt fil sīe. ergo nō sunt subcōtrarie. ꝙ enia tz. antecedēs ꝑb⁹. q. ꝙ ꝑa sū sta ꝓpō ꝑdictoiū est verꝫ. Q. ꝑ⁹ sit falsa. ꝑbat: ꝓ ꝑb⁹ ꝓ piber. di. Nulla affirmatio est vera tū q̃ vie vniuersaliter sumptū fetur. L. 5.

Argf ꝑ.

Ontra ꝑᵐ regulā argf fic. Ite nō sūt ꝑdictorie: q̃z bō aial est. z aliq̃ bō aial nō ē. z tū ꝓ⁹ē vlis affir⁹ z 2ᵉ pricularis negatiua cū aliq̃ ꝑdictiōib⁹ regule. g. z. ꝓia sta. ꝙ enia tz. minoi. maior. ꝓ⁹: q̃ iste sūt fil x̄e. ergo nō sūt ꝑdictorie. Ite iste nō sūt ꝑdictorie: q̃z bō ē aial est. aliq̃s bō ē aial nō ē. z tū babēt cō ditiones regle. ergo z. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ sūt fil sīe. g. z. C 2ᵉ fic. Ite nō sūt ꝑdictorie. nullū boie currēte tu es asin⁹. z aliq̃ boie currēte tu es asin⁹. z tū bīt ꝑdictiōes regle. g. z. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ sī fil sīe. Argf 2ᵒ.

Ontra 4ᵃᵐ regulā argf fic. Ite nō sūt subalterne: q̃z bō aial nō est. z aliq̃s bō non aial est. z tū sūt ꝑditiones regule. ergo regula falsa. ꝓia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ vis sit x̄a. z pricularis est falsa: ergo non sūt subalterne. tenet. ꝙ sequtia. aīa ꝓb⁹. q. ꝓ⁹ sit x̄a. ꝑ. z ꝓponēdo. q. ꝑda sit falsa. ꝑ. z. q. ꝓ⁹ē illa segt. q. aliq̃s bō nullū aial est. q. z tū falsū. C 2ᵒ fic. Ite nō sūt subalterne. oēs bō ē ois bō. z aliq̃s bō ē ois bō. z ranien babēt ꝑditiōes regule. ergo regla est falsa. ꝙ sequētia nō cū minori. maior. ꝓb⁹: q̃ vis sit x̄a. z pricularis falsa. q. pricularis sit falsa ꝑ. z. q. ꝓia. C Ad ꝓbatiō boetii dicē te q. nulla. ꝑ. z. q. ꝓpositio est verꝫ illa in qua ide ꝑdicatur de seipso. sed b idē ꝑdicatur de seipso. ergo est x̄a. Silr etiā ꝑt. ꝑbari ꝑ oēs suas singulares fic. ille bō ē ille bō. z ille bō ē ille bō. Et sic de singulis. ergo ois bō ē ois bō. Argf 2ᵒ. Ad ꝓᵐ.

Ad hec ꝙ ꝑdicatiōe regule. C Dīa. q. sint de ꝑditionibus subis ꝑie z copulis. C 2ᵒ explicite vel implicite. C 3ᵒ supponentib⁹ ꝑcise. ꝓ eode vel. ꝑ eisde. C 4ᵒ q̃ terminus nō distribuit. vna distribuat in altera. ideo in ꝑ⁹ ꝓpone quā assignas deficit 4ᵒ ꝑditio. in ꝑcta deficit 3ᵒ q̃. ꝓ pluribꝰ supponit ly bō in ꝑ⁹ q̃ in ꝑcta. Et singulcas ꝓbas assignat illa esse ꝑia i ꝑcto piber. oi. q. explos. regritur manifestatio z nō ꝛificatio. ꝓinit ergo sta explinie re ritate in non sūt ꝑie. C Ad 2ᵐ. Ad 2ᵘᵐ. dī negādo maiorē. Et ad ꝓbōnē dī q. ꝓbs loqt̄ valde large de ꝑdicatate accipiēdo ꝑdicatē ꝙ oppōne. die aūt loqt̄ de ꝑdicate stricte. C Ad 3ᵐ. dī q. ille nō sūt ꝑie. q. ꝓia. C 3ᵒ dī q. vlis affirmatiua cū vniuersale tenet in illis. Ad 3ᵘᵐ. Et ā in ꝑ⁹ ly ois tenet collective. Jn 2° ly nulli tenet ꝯfuse. Dico q̃ aduerte q. fig⁹ vle affirmatiuā in nullo priuralli limitat ad sensū collectiuū. signū aut vl̄e negatiuum nō limitat ad sensū collectiuū de sensū ad sensū diuisiū. z b bz exmā sua. Et si replicas. assigna ꝑiū ꝑne. dī q. ista est ꝑia: multitūdo. g sunt oēs ist⁹. trahūt naui. sī. n. ly nulli. de se limitet ad sensū diuisiū. et dicta est: tamē cum ad. Ad 3ᵘᵐ. Ad ly nulli. C 4ᵒ. Ite sūt ꝑie. vter. g. ist⁹ p. currit. z neuī ist⁹ nō currit. z. tū nō bīt ꝑditiōes regle. g. z. ꝓia nō cū maiori. maior. ꝓb⁹: q̃ ꝑ ē idē subs̄ i vtraq̃. In vna. n. ly vter. g. subiicit ꝑ alta. Ad ly neuī. C 5ᵒ. Ite nō sūt ꝑie. oē. ē. ē vl nullū. ē. ē vep. ē. tñ vna ē vlis affir⁹ z alt⁹ a vlis negat⁹ ꝙ ꝑdictoib⁹ regle. ergo z. ꝓia nota. q. maiori. maior. ꝓb⁹ ꝓpositio. m. g. ꝑ vocet. h. ꝑ. Ad. argf fic. g. non sūt ꝑie. q. ꝓia vlis affir⁹ z vlis negatiua sūt ꝑie. q. ꝓia. C 2ᵉ pricularis affir⁹ z pricularis negatiua sūt ꝑie. q. ꝓia. C 3ᵉ vlis affir⁹ z pricularis negatiua: z vlis negatiua z pricularis affir⁹ sunt ꝑdictorie. q. ꝓia. C 4ᵃ vlis affir⁹ z pricularis affirmatiua. vniuersalis negatiua z particularis negatiua sunt subalterne. q. ꝓia.

dicto limitat ad ſeſũ collectiuũ rer cũſto q ſit oēs iſtoy. 7 iſta 2ª eſt falſa. ¶ Ad 4ᵐ. Ad 4ᵐ. dꝫ q ille ſũ ẜnic. Ad pbonē in oppoᵐ cũ dꝫ. non eſt ide ſubs, nego. vñ ſubm in veraq; iſtaꝝ eſt ly iſtoy: 7 ly neuter 7 vterq; ſũt ſigna diſtributi na. 7 ſi replicas ẜqꝫ ſequit q ẜls iſtaꝝ eſt incongrua. ¶ Dño q ſubm diſcordat cũ Xbo in nũmeꝛo: in rebꝰ meꝛitꝫ: B Xbũ curꝛit; non vult p ſuppoſito genitiuum. ¶ 2º diſcordat adiectiuꝫ cũ ſubſtãtiuo in caſu: 7 pꝛet. ¶ Ad 5ᵐ. q̃ vꝛ valet illa. 2ª ſequẽtia, ſubm diſcordat cũ Xbo 7 nũ. q̃ eſt icõgruatꝫ: nõ eſt idẽ ſuppoᵐ 7 ſubs. Illud. nq̃ ꝓcedit Xbũ aqua poſt logicã dꝫ ſubm. Silr dꝫ q̃ nõ diſcordat in regiminꝫ Xbũ cuꝫ ſuppoᵗꝫ: ly iſtoy, ẜs ſit ſubs non eſt ſuppoᵐ. ẜs ly neuter 7 vterq; eſt ſuppoᵐ. ¶ Ad 1ᵐ. dꝫ q̃ ꝺ̃ ſunt adiectiua nois q̃ regũt caſu poſt 7 ſe vt diſtributiua. q̃da Xo nõ vt albus alba albũ 7 liſta. Dꝫia adiectiua nõ tenent ꝛcordare in caſu cũ illo q̃ dꝫ ſic ab eis. Alia Xo ſemp tenent cõcordare in caſu cum ſubſtãtiuo q̃ nõ regit ab eis. ¶ Ad 5ᵐ negaᵗ maioꝛ. Et ad pbõnẽ cũ dꝫ. ſi ſma eſt Xa ſcba eſt Xa. g̃ nõ ſũt ẜnia. ne gatᵗ ꝓnãlex. n. ẜnioꝝ eſt q̃ nõ eſt pole ouo ẜnia eſſe ſimul Xa. ſic aũt eſt hicinq; nõ eſt pole illa ſit eſſe Xa: ẜs ſi vnũ ſit vep. 7 aliud ſit vep. ¶ Ad 1ᵐ pncipale dꝫ ſilr q̃ regrunt q̃uoꝝ ꝺ̃initiões. p 1ª regula. ſ. g̃ ſint ꝺ̃ ſubs ẜnis 7 copulo explicite vel ipliciteſuppoñtiꝫ ꝑcipe. p eodez vel ꝑcipe. 7 ꝑtis oiſoꝛmiter ſuppoñtiꝫ quo ad mo biltꝝ imobiltꝝ. diſtributiue 7 nõ diſtributiue. ꝛc ſic ꝓ ad ꝑmq; deficit ẜtia ꝺ̃itio. Jn ẜmis. n. ouab̃ ẜnis ſtat determiate. Jn ſcõis Xo ẜnis ſtat diſtributiue. ¶ Ad 2ᵐ negaᵗ maioꝛ. Ad pbõnẽ nego q̃ ꝑ ſit falſa: ꝛc cũ ru pbas aũctoꝛe pbi. dico. q̃ nulla affirmatio eſt Xa: qua vꝛe vtꝛ ſumptꝰ fuꝛ. Dꝫ q̃ dicꝰ pbi ſtelligit cũ hac ꝺ̃itio ne. ſi ſtalis termiꝰ vlr ſumptus habeat ꝑa ſuppoſita. Sꝰ aũt non habẽt ꝑa ſuppoſita non ẜcõuenit vꝛ in ꝓpoſito. ¶ Ad 3ᵐ pncipale dꝫ ſilr q̃ ꝺ̃uoꝝ cõditiones regrũt ꝑ 3ª regula. ſ. g̃ ſint ꝺ̃ ſubs ꝺ̃ tubiectis ꝑtis 7 copu lis explicite vel ipliciteſuppoñtiꝫ ꝑcipe. p eodẽ vel ꝑ cipe. 7 q̃ errꝛemũ nõ diſtribuit in vna diſtributiua. 7 alia. 7 ꝙ ſi ſit terminus diſtribuibilis. ẜg 7 ꝑ pater ad argm. q̃ deficit ẜtia ꝺ̃itio. Jn ẜmis enĩ ꝑtũ multibi diſtribuit. Jn ſcõis Xo ꝛerobigo diſtribuit. ¶ Ad 2ᵐ negaᵗ maioꝛ. q̃ nullius ẜtiatis ſũtidco ꝑ nõ eſt vlis nec 2ª ꝑticularis. Et ꝛ replicas aſſigna ergo ẜdictoꝝ illius. nullo bo mine curꝛẽte tu es aſinꝰ. dꝫ q̃ eſt illud. nõ nullo boie cur rente tu es aſinus. 7 ſi dicis nõ nullo boie curꝛente es aſinus. ergo aliquo boie curꝛẽte es aſinus. tenet ẜtia: q̃ nõ nullus 7 aliq̃ equiualent. dicit g̃ nõ eqpollent niſi q̃ls eoꝝ ſecũſum poſſit in ꝑncipale copulã. mõ ẜ eſt fal ſum ꝛe ly nullatꝰ q̃ dicẽdo nullo boie curꝛẽte tu es aſi nus. ſol negatꝰ ablatiuꝰ ꝛ. nõ ẜbũ ꝑncipale. Et ſi arguis ſic. non ſito boie curꝛẽte tu es aſinꝰ ꝛ: ſic vꝛ alĩs. g̃ nullo boie curꝛente tu es aſinus. ẜ ſma a ſingularib̃ ſufficẽ ter cnmerat? ad ſuã vlem dicit negãdo ſequẽtiã: q̃ liber ps aũtis ſupra ꝑ ſingulari, eſt mere negatiua; nec tia cuius oppo eſt falſa. 7 ẜia eſt affirmatiuꝰ falſꝰ. verũ ſegtur ſic dicẽdo. Jllo boie nõ curꝛẽte tu es aſinꝰ ꝛ: ſic de alĩs. ergo nullo boie curꝛẽte tu es aſinꝰ. ſed ſic quelꝫ ps aũtis eſt falſa: vt ps deſcẽdẽdo ad oẽs cãs ẜtiatis: q̃ tres bꝫ. ſ. cõditionale cauſalẽ 7 ẜpoſitalẽ. ¶ Ad 4ᵐ pnci pale dꝫ q̃ regrunt q̃uoꝝ cõditiones ꝑ 4ª regula. ſ. de cõ ſiũb̃ ſubiectis ꝑtis 7 copulis explicite vel ipliciteſup ponẽtib̃ ꝑcipe. p eodẽ vel ꝑ cipe. 7 ꝑtis eodẽ mõ ſuppo ñẽtib̃ mobiltꝝ 7 imobiltꝝ. g̃ ſi ꝑdicatũ in vna ſtat diſtri butiue 7 in altera. Et ꝑ boc ꝛ ꝑ ad argumentũ: q̃ defi cit 4ª cõditio. ¶ Ad 1ᵐ negaᵗ maioꝛ. Ad ꝓbationẽ ne gatur maioꝛ q̃ ſit vera. ſ. oiſ bõ eſt oiſ bõ. Et ad auctrem Boetij oicendꝫ q̃ nulla ꝓpoſitio eſt veriꝰ; illa in q̃ idem

Ad 4ᵐ.

Ad 5ᵐ.

Ad 1ᵐ. Ad 2ᵐ cõtra 2ᵐ regulã.

Ad 1ᵐ.

Ad 3ᵐ cõtra 3ᵐ regulam

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ cõtra 4ᵐ regulas.

Ad 1ᵐ.

predicat de ſeipſo. vi q̃ intelligit cũ ouab̃ ꝺ̃itionib̃. Dꝫia q̃ predicatũ nõ ſumat vlr q̃ualr ſumit in ꝓpoſito. ¶ Sed q̃ ꝑdicatus ſignificet aliquã rẽ q̃ue exiſtat: ꝛ ꝓ boc excludit hec. ꝓpoſitalẽ chimera. ¶ Ad aliam. ꝑbationẽ negaᵗ ẜia. nec ille ſimſingulare illꝰ vbi: ſi ille. ille bõ eſt oiſ bono. ꝛ ille bõ eſt oiſ bo. ergo oiſ homo eſt oiſ bõ: ꝛ tunc bi valꝫ ẜia. ſ. aſie eſt falſa. ¶ Utrum regule declarantes naturam ꝛ legem ꝓpoſi tionum ſtaturam in figura ſint vꝛe.

¶ Duo cõtraria non poſſunt eſſe ſimul vera: ſed. bñ falſa.

¶ Duo ſubcõtraria nõ poſſunt eſſe falſa: ſed bñ ſimul vera.

¶ Duo ẜdictoꝝ nõ poſſunt eſſe ſimul vera nec ſimul falſa.

¶ Si ſubalterna vniuerſalis eſt vera ẜ particularis: ꝛ nõ econuerſo ꝛc. Queſtio. XXIIII.

Argſ ꝑᵒ. Pbus. log. ma. 2ª fo. 115. fa. 4ª tbi. 2ª. iſta ar. 3ª 12ª.

Argſ 2º. Dec qõ bi ex pcta fo. 10. ma. 2ª fo. 115. fa. 4ª.

Argſ 3º. Pbus. vt ſta pra fo. 116. fa. 2ª. ibi. 2. arg. ad ſmo. 2ª.

Argſ 2º.

Argſ ꝑᵒ. Pbus. vt ſtapra fo. 115. fa. 2ª pn. ar. 3ª. 3ª. 3ª. 4ª. 4ª. vbi.

CONtra ꝑmã regulã argſ ſic de ẜnis: 7 ꝑbar. q̃ ẜia eſſe ſil vera ſic: q̃ iſta ſit ſil ẜa: oio is ne? eſt de? eſt: ꝛ nulla deus eſt de? eſt: ꝛ illa ſit duo ẜnia. g̃ ꝛc. ꝑma ꝛ ẜ ſ. ẜnis 7 ꝛ cũ minoꝛ. maioꝛ. ꝑbat. ſ. q̃ illa tint ſimul Xa: ꝛ arguit ſic. iſta eſt Xa: nullus deus eſt de? eſt: q̃ aſſertiue ſigt q̃ nullus deus eſt. iſta ꝓpoſitio deus eſt: ꝛ ẜ eſt vep. 7 q̃ altera ſit Xa: ois deus eſt deus eſt. ꝑbat ſic. iſta eſt duo Xa. ergo ꝛc. ¶ 2ª ſic. Jſta ſint ſimul Xa: q̃ls bõ denarũ ꝙmittit: ꝛ nullus bõ denarũ ꝙmittit: ꝛ ſunt ẜia. ergo ꝛ. tenet ẜia cũ 5 minoꝛi. maioꝛ. ꝑbat: ꝛ pono q̃ qls bõ ꝙmittat denarũ: tu es tũ qls nullus denarꝰ ꝙmittat. iſto poſito ꝑs g̃ iſta eſt Xa: nullus bõ denariũ ꝙmittit: q̃ nec iſte bõ denariũ ꝙmittit. nec iſte ꝛc. q̃ oppoᵐ eſt falſum. ſ. iſte bõ denariũ ꝙmittit: q̃ eſt Xa tali. ¶ Jſta ſic Xa. ſ. qls homo denariũ ꝙmittit: ꝑbo. Nam bec eſt Xa: qls bõ ꝙmittit denariũ ꝑ ſe ſum. ꝛ bõ ſolũ mõqꝫ ly denariũ ſtat ꝑ ſe ſum. ſed eque bene ſtat ꝑ ſe ſum ſic in illa: q̃libet bõ denariũ ꝙmittit. g̃ vna eſt Xa ꝛ reliq; eſt Xa.

Argſ 2º.

CONtra ẜᵐ regulas argui. ꝑbãdo q̃ eſt pole ouo ſubcõtraria ee ſil falſa. Et argſ ſic. Couertat. a. cũ iſto termino ois bõ. ꝛ tibi ſubordinat. tunc argui ſic. Jſta ſint ſil falſa. a. eſt iſte bõ ꝛ a. nõ eſt iſte bõ ꝛ ee demſtro ꝛ ſint ſubcõtraria. g̃ ꝛc. ꝙ ꝑ ſit ſta ꝑ 2ª. ſ. q̃ ſigt q̃ ois bõ non eſt iſte bõ. ꝛ q̃ ẜ ſit falſa. ꝑbat: q̃ ſigt q̃ ois bõ non eſt iſte bõ. ꝛ q̃ ẜ ſit falſa cũ equaleat huic. nullus bõ eſt iſte bõ. ſed falſa. g̃ ſint ſubcõtrarie: ex ꝑa: ambe ſint ideſinite. ex vna eſt affirmatiua ꝛ alia negatiua. ꝛ ẜlis ſubtis ꝛc. ¶ 3ª ſic. Jſta ſint ſil falſa: differẽs ab ente eſt ens. ꝛ differẽs ab ente nõ eſt ens. ꝛ ſint ſubcontraria. g̃ ꝛc. ẜia nõ cũ minoꝛi. maioꝛ. ꝑbat: ꝙ ꝑ ſit falſa. ꝑbat: q̃ qualrcũq; reſoluat nũq; poterit ẜtinari ꝺ̃ eſt. ꝛ ꝺ̃ eſt differẽs ab ente. q̃ 2ª ſit falſa. ꝑbat: q̃ ſeq̃ differẽs ab ente nõ eſt ens. ꝛ ens. g̃ differẽs. a te nõ eſt ens. 5 ẜia a ſupioꝛi diſtributo ad ſuũ ſferiuꝫ cũ debito medio. ꝛ ẜ eſt falſa: q̃ ẜdictoꝝ eſt nec ẜns. ſ. omne differens a te eſt ens: ergo aliqua ꝓmiſſaꝝ eſt falſa: nõ minoꝛ. q̃ maioꝛ ꝛc.

Argſ ꝑᵒ.

CONtra ꝑmiſſaꝝ ꝑmᵐ regulã ꝺ̃ ẜdictoꝝ iis argui tur. ꝑbando q̃ eſt pole ouo cõ tradictoria eſſe ſil ẜa: q̃ iſta ſint ſil ẜa. q̃ls bõ bñ equus eqtat illũ. ẜ aliq̃ bõ habẽs equũ nõ eqtat illum: ꝛ ſunt ẜdictoria. g̃ ꝛc. 5 ẜia cũ minoꝛi. maioꝛ. ꝑbat: ꝛ pono q̃ qls homo bẽat duos equos quoꝝ vnꝰ eqtet ꝛ aliꝰ nõ. iſto poſito ꝑs ꝛ ritas bui?. q̃ls bõ bñ equũ eqtat illũ: q̃ille bõ habẽs equũ eqtat illũ: ꝛ ille bõ bñs equũ eqtat illum: ꝛ ſic de alijs: ergo ꝛc. ¶ 2ª. ꝑbatur. ſ. aliq̃ bono bñs equnm nõ eqtat illũ: q̃ ille bõ bñs equũ non eqtat illũ: ꝛ ille bõ eſt aliq̃ bõ bñs equũ. ergo ꝛc. ꝑs ẜia cũ minoꝛi. maioꝛi. ꝑbꝫ. ¶ Jlle bõ bñs illũ equũ ſi eqtat illũ: ẜm fando illũ q̃ nõ eqtat. ꝛ ille bõ bñs iſtũ equũ ẜ bõ bñs equũ. g̃ ille bõ

Argr 2°. Pdu. 2° pn. 4 ou. babēs equū nō egrat illū ꝛc. ℂ Scōo sic: ista sūt sil' ℞a. Lutus ꝛ bois alīn⁹ currit: ꝛ alicui⁹ bois alīn⁹ nō currit: ꝛ ℔ sūt ꝓtradictoria: ergo ꝛc. ꝺña nota' cū mioꝛi. maioꝛ ꝓ bal': ꝛ pono ꝙ qlꝫ hō hēat duos alīnos. vnū currētem ꝛ aliū iacētē. q̄ posito ꝑz ℞itas ꝑ' ꝓia ꝑ exponētes ꝓluas. ꝛ 2ª pbal'. but⁹ bois alīn⁹ nō currit. ꝛ ille hō est aliq̄s hō. ergo alicuius bois alīn⁹ nō currit. ꝓsequētia nota cū minoꝛi. maioꝛ ꝓbꝫ ℔ bois iste alīn⁹ non currit. ꝛ hᵇ bois iste alīn⁹ ē but⁹ bois alīn⁹. ergo bᵇ bois alīn⁹ nō currit.

Argr 3°. ℂ 3° sic. Iste sūt sil' ℞e. Quelꝫ singularis alic⁹ vlis ē ℞a. ꝛ aliq̄ singularis alicui⁹ vlis nō est ℞a: ꝛ nō sūt ꝓtradictoria. ḡ ꝛc. ꝓsequētia tꝫ cū minoꝛi. maioꝛ ꝓbal': ꝙ 2ª ꝓte ꝑz. ꝓbª ꝓte ꝓbal' sic: q̄lꝫ singularis isti⁹ vlis est ℞a oēmōstrādo illā: bois hō est aial. ḡ q̄lꝫ singularis alicui⁹ vlis ē ℞a. ꝓsequētia tꝫ ab iferioꝛi ad sunꝫ supiua affirmatiue ꝛ sine dīstributione: q̄re ꝛc. ℂ 4° sic. Ista sunt sil' ℞a. Adā fuit in istāti p̄sēti: ꝛ nullus Adā fuit i istāti p̄sēti: ꝛ eadē iuicē ꝓtradicūt. ergo regula falsa. ꝺña nota cū mioꝛi. maioꝛ ꝙ bal': ꝛ ꝙ negatiua sit ℞a sic. nullū istās p̄sens. fuit. igit nihil fuit i istāti p̄sēti. ꝑz ꝓsequētia: q̄ ālꝫ ꝓpō ō p̄senti ℞a i terminis simplicib⁹: ꝛ sine dīstributiōe relinq̄t vnā verā ō ꝑterito. Si cui aliquado fuit ita ꝙ tu es i ista domo. iā est vez ꝙ fuisti i ista domo. ſꝫ ꝓbo antecedēs sacrēdo bāc ꝓsequētiaꝫ. Adā ē. igit Adā ē i istāti p̄sēti. illa ꝓsequētia est bona: ꝛ aliquādo fuit ita sic adeq̄te sigñat ꝑ aña. igit tūc fuit ita sic adeq̄te sigñat ꝙ ꝓsequēs: q̄re ꝛc. ℂ 5° ista sūt sil' ℞a. deꝰ scit antechīm esse futuꝝ. ꝛ nullus deꝰ scit antechīm esse futuꝝ. ꝛ tamē iuicē ꝓtradicūt. ergo regla fla. cōsequētia nota cū minoꝛi. maioꝛ ꝓbal': ꝙ affirmatiua sit ℞a manifestū est. si. u. antechīs est futurꝰ deꝰ scit antechīm fore. ſꝫ negatiuā ꝓbo sic. antechīs q̄ndōcūq̄ erit. ergo deꝰ nō scit antechīs eē futuꝝ. ꝓbo ꝓsequētia: q̄ si nō. stet ista oppm ꝓsequēti cū añte. ꝛ argr sic. antechīs q̄ndōcūq̄ erit. igit ꝑ eē ꝙ nūq̄ antechīs erit: ꝑz ꝓsia: q̄ si aliq̄n poterit eē ꝙ ipse nūq̄ erit: magis vi ꝙ mō ꝑt eē ꝙ nūq̄ erit: tūc si deꝰ scit antechīm eē futuꝝ. ꝛ mō ꝑt eē ꝙ nūq̄ erit. ḡ deꝰ nūe scit aliqd ꝛ mō ꝑt eē ꝙ nō sciat illō. ꝓsequēns est fls: q̄ scia dei est firmioꝛ q̄ exīstia alicui⁹ istāti: ſꝫ ℔ copulatiua nō ē polis. aliq̄ō istās ē: ꝛ mō ꝑt esse ꝙ illō istās nō sit. ḡ nec illa ē polis. deꝰ scit aliqd ꝛ mō ꝑt eē ꝙ ipe ñ sciat illō.

Argr ꝑ°. Pdu. 10ꝑ. mi. 2 vel supra fo. 136 fa. 3°. li. ubi ꝓra 3ª ar. ꝑ° ſtertio.

Contra ārīā regulā argr sic. De subalternis ꝓbādo ꝙ vlis est ℞a ꝛ ꝑticularis nō. argr sic. ꝓsequētia non valet. ipse est cesarē esse. ergo pse est cesarē non eē: ergo nō ſi subalternū supi⁹ est vez ꝛ infeꝛi⁹ fls'. ꝛ ꝙ ꝓsequētia nō valeat. ꝓbo: q̄m añs est verū ꝛ ꝓsequēs fls. ꝙ añs sit vez: ꝑz: q̄ qō semel est corruptuꝝ ampliꝰ gnāri nō ꝑt. ꝙ ꝓsequēs sit fls. ꝓbo: q̄ seq̄r pse est cesarē nō eē. ergo ꝓtinēs ē cesarē nō eē. tꝫ añs fm ꝓbꝫ 2° piber. dī. ꝙ cuicūq̄ ꝺat pse, ei idē ꝺat, ꝓtinēs. ſꝫ añs ē fls: q̄ seq̄r. ꝓtinēs est cesarē nō esse. ḡ ꝓtinēs est cesarē esse. tꝫ añs: q̄ ꝓpō de ꝓtingēti hꝫ ꝙ ertiā p oppositas ꝺll tatēs fm ꝓbm in lib. ꝓior. sed ꝓsequēs est fls: q̄ ex illo seq̄r ꝙ pse est cesarē esse ꝛē. ℂ 2° sic. Ista ꝓsequētia non valet. ois ꝓpō idefinita est sla. ergo aliq̄ ꝓpō idefinita ē sla: q̄ casu posito est añs vez ꝛ añs fls: q̄ pono ꝙ ista sit ois idefinita. vꝫ. ꝓpositio idefinita est falsa q̄ sigñ ꝑcise ꝙ ꝓpō idefinita est sla q̄ sit. a. ꝛ patet ꝙ. a. est fls. q̄ si gñiat ꝑcise seiꝑz eē falsū: tūc argr sic ℔. a est falsū: ꝛ ℔. a. est ois ꝓpō idefinita. ergo ois ꝓpō idefinita est sla. ꝓia bona. añs est vez. ergo ꝛ ꝓsequēs. sed ꝓsequēs est antecedēs ꝑ' ꝓsequētie. ergo antecedēs ꝑ' ꝓsequētie est vez.

Ad hec rñdet. Ad ꝑm. Quicqd alij dicūt negādo ꝙ ista est ℞a. ois de⁹ est de⁹ est. ꝛ ad ꝓbationē quādo ꝺr ipsa est duo ℞a. ergo est ℞a. ꝺr ꝙ illa ꝓpō ois de⁹ est de⁹ est. pōt ꝓsiderari: vt vna propō: ꝛ sic ꝓsiat alteri assignate ꝛ sic est sla. Alio° ꝑt ꝓsiderari vt sūt due ꝓpōnes ꝛ ꝺr ꝙ ꝓpō ples. ꝛ sic sunt due ꝓpōnes ℞e. sed sic non ꝓsiant alteri assignare cū illa sit vna ꝛ ista sit ples. ꝛ formalr rñdēdo negat ꝓsequētia ꝛc. ℂ Ad 2ᵐ. Quicqd alij dicāt ꝺr negādo illā. ois hō denariū ꝑmittit. ℂ Ad ꝓbōnē cū ꝺr tu ꝓcedis istā: ois hō ꝑmittit denariū ꝛ nō alia rōne nisi qꝛ ly denariū, stat ꝓfuse tm̄: sed eque ꝓbe stat ꝓfuse tm̄ in illa. qlibet hō denariū ꝑmittit: sicut ī illa. ergo ꝛc. negat mioꝛ. ſ. ꝙ eque bñ stat ꝓfuse tm̄ i vna sic ī alia. Nā i ista. qlibet hō ꝑmittit denariū. ly denariū, stat ꝓfuse tm̄ mobiliꝛ. sed ꝺō qlibet hō denariū ꝑmittit. ly denariū, stat ꝓfuse tm̄ mobiliꝛ nō valet. ℂ Ad ꝑm cōcꝺ regule ꝺr ad remissō casu negādo ꝙ ille sint subcontrarie: qꝛ subordinat in mēte duab⁹ ꝓpijs. ℂ Ad 2ᵐ ꝺr negādo ꝙ illa sit falsa differēs ab ente nō est eno: imo est ℞a: qꝛ ꝓdictoriū est falsū. ſ. oē differēs ab ente est. Et ad ꝓbationē negat ꝓsequētia: qꝛ argr a supioꝛi distributo imobiliꝛ ad suū iferi⁹: ꝛ nō, valet argm: sicut nō seq̄r ꝺns ab hoc nō est hō. ſor. est hō. ergo ꝺns a ſor. non est hō. ꝙ añs est fls ꝛ añs est vez: posito casu ꝙ solus hō sit. Et si q̄ris vñ hēt illa termin⁹ ab ente ꝙ ster imobiliꝛ. Dicūt qdā ꝙ hēt ex ℔ ꝙ termin⁹ istās determinate ꝑcedit ipꝫ. Ego aūt puto ꝙ hēat ab illis duob⁹ signis sil' q̄uis a nullo illoꝝ hēat ℔. ℂ Ad ꝑm 3ª regule. Quicqd dicant alij admisso casu ꝺr ꝙ illa est falsa: ois hō babēs equū egrat. illuꝝ: qꝛ ly illū, stat distributiue sic suū añs. ſ. equū: qꝛ est relatiuū demōstrationis rōne sui determinabilis. Jō illa ꝑ asserit ꝙ ois hō babēs equū egrat oēm equū qué hēt: qō est falsū in casu ꝛ ꝓdictoriū ē vez. vꝫ. hō ꝺns equū nō egrat illū: ℂ Ad 2ᵐ ꝺr ꝙ illa sūt sil' ℞a rndēdo rectū a ꝑte posti: ꝛ nō sūt ꝓdictoria: qꝛ ille termin⁹ añs, q est ꝑs ꝑdī in nulla illarū distribuit ꝛ deberet in vna distribui ꝛ in alia non. ℂ Ad 3ᵐ ꝺr ꝙ vlis est falsa. Et ad ꝓbationē negat. ꝓia: qꝛ argr ab iferioꝛi ad suū supius distributiue: qꝛ ꝺō q̄libet singularis alicui⁹ vlis est ℞a: ly alicui⁹ vlis, stat distributiue: qꝛ est determinatio subi. ℂ Ad 4ᵐ negat illa: Adā fuit i istāti p̄sēti. ꝛ ad ꝓbōnē cum ꝺr. ℔ aliq̄n fuit ℞a. Adā fuit i istāti p̄sēti: igit illa est ita ꝙ ipse fuit in istāti p̄sēti: nego ꝓsequētiā. Et ad ꝓbōnē cū ꝺr. ois ꝓpō ℞a affirmatiua de p̄sēti ꝛē. ꝺico ꝙ intelligit: ois ꝓpō ℞a affirmatiua de p̄sēti ea rē extremo cōposita ꝛ signo ꝓfuso tū explicite q̄ implicite relinq̄t vnā ō ꝑtō verā q̄lis nō est in ꝓpositō: qꝛ ly istanti, includit cōpositionē: seq̄t. n. tu fuisti in istāti p̄sēti. ergo tu fuisti in instāti q̄ est ꝑtō. Et ꝙ ℔ patet ad exm inductū: qꝛ nulla est silꝛ tudo: qꝛ ille termin⁹ domo, nō includit ꝓpōnē ℞alē sic ly istās p̄sens. ℂ Ad 5ᵐ negat illa. null⁹ deꝰ scit antechīm eē futurū. ꝛ ad ꝓbōnē nego ꝓsiam: ꝛ vlteriꝰ ꝓcedo ꝛē adductā. vꝫ. deꝰ scit aliqd: ꝛ mō ꝑt eē ꝙ nō sciat illō. ꝛ ad ꝓbōnē: scia dei ē firmioꝛ q̄ exīstia alicui⁹ istātis: sed illa copulatiua. aliq̄ō istās ē ꝛ mō ꝑt eē ꝙ illō istās nō sit nō ē polis. igit nec alia. negat ꝓsiam: qꝛ illi⁹ ꝓpōnis ℞itas nō depēdet a sua veritate sic illi⁹. deꝰ scit antechīs eē futuꝝ. ꝑterea negat ꝙ ista copulatiua nō sit polis. aliq̄ō istās ē ꝛ mō ꝑt eē ꝙ illō istās nō sit: qꝛ mō hec ꝓpō nō ē polis. illō istās ñ ē. Dis. n. ꝓpō polis ē mō polis. ſꝫ ℔ ē polis. illō istās nō ēt dem tando pūs istās. igit ipsa est mō polis: q̄re ꝛc. rñsio Magri in q̄dratura. ℂ Ad ꝑm q̄rter regule rndet. ꝓcedēdo ꝑmā ꝓsequētiā. ꝛ quādo vltra argr. pse est cesarē nō eē. ergo ꝓtingēs est cesarē nō esse. distinguo de ꝓtingēti: qꝛ q̄ndam est ꝓtingēs ad vtrūlibet: q̄ndā est ꝓtingēs cōuertibile cū pōti. Pmo° accipiēdo nego ꝓtiā. Et ad ꝑm ꝺico ꝙ ꝛo

Ad ꝑm.

Ad 2ᵐ.

Ad ꝑm cōcꝺ 2ᵐ regulā.

Ad 2ᵐ.

Ad ꝑm cōcꝺ 3ᵐ regulaꝫ.

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

Ad 5ᵐ.

46. ꝑn. 4. ua. Solu. Ad ꝑm 2ᵐ 4ᵐ regulꝫ.

quit de ꝓtingẽti qđ ꝙuertit cũ poll. Scđo mó cócedo cđ sequẽtiã. ꝛ cũ vlteri⁹ arguis: ꝓtingẽs est cessaré nó esse. g ꝓtingẽs est cessaré eẽ. nego ꝓnaz. Et ad ꝓbz q dicit q ꝓpđ de ꝓtigẽti hz ꝙuerti p oppositas ꝙlitates. đi q loqr đ cđ tingẽti ad vtrũiz. C Ad 2ᵐ q si ponat idefinitã illã signi ficare ꝑcise nó admittit casus: si đo nó ponit ꝑcise admit to ꝛ ꝓcedo ꝓnam. sz nó arguit ꝫ regulã: q illa nó est in definita istius vlis cũ illa hypotherice significet sic qđz aliud insolubile �means qđ: vlis đo exthegorice significat.

C Utrum regule equipollentiaꝝ sint vere. s. P:e ctradic. post cótra. p:e posteꝫ subalter. Questio. XXV.

Argr p⁰. Pa. c. 3. p. tract. lo. par.

Contra ꝑmã regula de ꝫdictoriis argr sic. Iste nó equipollẽt: nó qlibz bó aial est. ꝛ aliqs bó aial nó est. igit regula salsa. ꝓña tz. añs ꝓbat: q: p⁹ est falsa: cũ ꝫdi crozũ sit vez. s. qlz bó aial nó est. ꝛ 2ª est đa. q: seqr. iste bó aial nó est. ꝛ iste bó est aliqs bó. g aliquis bó aial nó est. maior ꝓbat sic. iste bó đ aial nó est. demon stradũ asinũ: ꝛ đ aiaĩ est aiai. g iste bó aial nó est. Itẽ ad duco argm Magri. Iste nó equalẽt nó aliq̃ boie currẽte tu es asin⁹. ꝛ nullo boie currẽte tu es asin⁹. g regula sal sa. ꝓña tz. ꝛ añs ꝙbat: q: p⁹ est đa: cũ ꝫdictoria sit falsa. ꝛ 2ª est falsa: q: qlz sit ꝙ causaꝙ điratis est falsa. C 2° sic. Negó ꝓposita facit eqpollere suo ꝫdictorio. vel facit eq pollere ꝫdictorio negõis: vel facit illã ꝓpõẽ cui addit eqpollere suc ꝫdictorio: vel facit aggregatũ ex negõe ꝛ illo cui addit eqpollere suo ꝫdictorio. nó ꝑm: q: negatio nó equalz suo ꝫdictorio. nec 2ᵐ nec 3ᵐ: q: nulla ꝓpđ equi polleꝛ suo ꝫdictorio. C 3° sic. Ista nó equipollent. nó oẽs apli dei sũt duodeci. ꝛ alĩ apli dei nó sũt. 12. g ꝛc. tz ꝓña. ꝛ añs pz: q: p⁹ est falsa cũ ꝫdictoriũ eius sit vez remouẽ do negõẽ. ꝛ 2ª est đa ꝛc. C 4° sic. Iste nó eqpollẽt. nul lus nó bó est grãmaticꝰ: ꝛ aliqs bó est grãmaticꝰ: q: p⁹ ẽ đa ꝛ scđa falsa. posito q null⁹ sit grãmaticꝰ. g regula sta.

Argr 2°. Hec tria sũt argumenta pa. lo. ma. 2° fo. 114. đi ꝙ istam.

Argr 3°.

Argr 4°.

Argr p.

Contra scđam regulã de ꝫdis argr sic. Iste nó equalẽt. qlz singularis alicuius vlis nó est vera. multa singularis ali cuius vlis est đa: q: p⁹ est đa. ꝛ 2ª falsa. Q; p⁹ sit đa. ꝓbat: q: seqr. qlz singularis huius vlis homo est asinus. non est vera. sed ista vlis est aliqua vlis. ergo qlz singularis alicuius vlis non est đa. ꝛ q 2ª sit falsa. pz: q: ꝫdictoriũ ẽ vez. C Itẽ adduco argm Ma gistri: q: iste nó equalẽt: qlz bó oẽ aial nó est. ꝛ nullus bó aial est. ergo regula salsa. ꝓña tz. añs ꝓbat: q: 2ª est fal sa: vt pz: ꝛ p⁹ ẽ đa. C 2° sic. Je nó eqpollẽt: nulla chimera est nulla chimera. ꝛ qlz chimera ẽ aliq̃ chimera: ꝛ tñ ad sunt ꝫditiones regule. ergo regula salsa. ꝓsequẽtia tz cũ minori. maior ꝓbat: q: p⁹ est đa: cũ ꝫdictoriũ sit ipoꝛe. s. aliq̃ chimera est nulla chimera: q: sequit. ergo aliq̃ chi mera est. ꝛ scđa est falsa: q: infert illã. qlibz chimera est. C 3° sic. Sequit ex regula q nullũ aial est bó ergo regu la falsa. añs ꝓbat: q: sequit oẽ aial esse boiem est falsũ. ergo oẽ aial esse boiem est nó vez. ꝛ vltra oẽ aial esse bo minẽ nó est vez. tz ꝓña ab affirmatiua de ꝑdicato ĩfinito ad negatiuã de ꝑdicato finito. cũ vltra. oẽ aial esse boiez nó est vez. ergo nullũ aiai esse boiem est verũ. patet con sequentia per regulã. vltra. ergo nullum aial est homo.

Argr 2°. Hec duo argumẽta sunt paul. log. ma. 2° fo. 114. fa. 3ª đi 2° af.

Argr 3°.

Argr p°. Hec duo argumẽta sunt pa. vt supra fa. 4° ĩ đi 2° argumẽ.

Contra 3ᶜᵐ regulã de subalternis ar guit sic. Q; nó seqr. qlz bó oẽ aial nó est. g aliqs bó oẽ aial est. Et đ argr p regulã. g regula ff. tz ꝓña cũ minori. maior ꝑ bat: q: añs est vez: ꝛ ꝓña falsũ. Itẽ adduco argm Magri. q: nó seqr. nó qlz chimera est nó bó. g aliq̃ chimera est bó. ꝛ tñ argr ꝑ regulaz. ergo regula sta. ꝓña tz cũ minori. maior ꝓbat: q: añs est vez: ꝛ ꝓña falsũ. Q; ꝓña sit falsũ pz. q añs sit vez. ꝓbat: q: ꝫdictoriũ est qlz. quelz chimera est nó bó: q: ex illa seqr q qlz chimera ẽ. C 2° sic. Iste nó eqpollẽt. nó aliqs bó necio nó est aial: ꝛ qlz bó necio ẽ aial: ꝛ tñ argr ꝑ regulã. g ꝛc. ꝓña tz cũ mi nori. maior ꝓbat: q: p⁹ est đa ꝛ 2ª falsa. q scđa sit fla pz de se. Q; p⁹ sit đa ꝓbat: q: ꝫdictoriũ ei⁹ est falsũ. s. aliqs bó necio nó est aial. adcũq; eniz đato salsa est ista. ꝓpđ ꝛc. C 3° sic. Iste eqpollẽt. nó necẽ nó est sortẽ currere. ꝛ polẽ est sortẽ currere: ꝛ tñ argr ꝑ regulã. g regula falsa. ꝓña nõ cũ minori: ꝛ maior ꝓbat: q: ꝑma est falsa cũ ꝫdictorium sit vez. s. necesse nó est sor. currere. ꝛ 2ª est đa: vt pz ꝛc.

Argr 2°.

Argr 3°.

Ad hec rndet. Ad p^m negat ꝓña. tz oz addi i añte. ꝛ ille ꝫdicũt. qlz bó aial est. ꝛ aliqs bó aial nó est: vt valeat ꝓña. tz cũ negat añs ꝓsta pte addita: q: iste nó ꝓtradicũt cũ in nulla distribuat ꝑtẽ. C Ad aliud dicit Magr q negat ꝓña. tz vt valeat ꝓña oz addi i añte ꝛ iste ꝓtradicũt. aliq̃ boie currẽte tu es asin⁹: ꝛ nullo bo mine currẽte tu es asin⁹: sed ẽ est fim: q: sũt ꝓpões ꝓbã de ꝑsonis cãs điratis: ãrũ nulla est alicui⁹ ẽntiaꝫ. C Ad 2ᵐ oi q negõ facit eqpollere suo ꝫdictorio. put ly suo, re fert ꝓpõẽ cui addit. ꝛ non seqr q faciat illã ꝓpõẽ eq pollere suo ꝫdictorio: sz facit cõpõẽ ex illa ꝓpõe ꝛ ne gatione eqpollere suo ꝫdictorio. i. ꝫdictorio: ꝓpõis, cui addit. C Ad 3ᵐ oi q ly ois, pót teneri collective ꝛ diui siue. si diuisiue: ista ẽ falsa. oẽs apli dei sunt duodeci. ꝛ ꝫ dictoria ẽ đa. s. nó oẽs apli sũt. 12. si aũt teneat collecti ue: ista ẽ vera: oẽs apli sunt duodecim. ꝛ ꝫdictoria est fal sa. s. nó oẽs apli dei sunt. 12. ꝛ tunc illa. nó omnes apli dei sunt duodecim. nó equalet illi. aliq̃ apli dei non sunt duo decim: cũ ista sit đa. Et rõ ẽ: q: signũ priculare non põt li mitare aligd ad sensum collectiuũ. Sic ꝛ nec signũ vle ne gatiuũ sz solum signũ vle affirmatiuum. ꝛ hoc bz ex nã sua. Et si peris cui equalet illa. nó oẽs apli dei sunt duo decim. tento ly oẽs collectiue: dõ q buic aliq̃ apli dei q sunt oẽs apli sunt duodecim. ꝛ si vis cõtrariã illius oẽs apostoli dei sunt. 12. ẽ illa. nulli apostoli dei qui sunt oẽs apli dei sunt. 12. ꝛ sic de alijs dicaꝫ. C Ad 4ᵐ dõ q non eqpollent: q: p⁹ est negatiua ꝛ scđa affirmatiua: q: scđa negatio tenet infinite: q: ponit inter adiectiuũ ꝛ substã tiuum. Et si dicis. volo q in ista. non bó est grãmaticus. ly nó, teneat negatiue ꝛ non infinite. ergo addendo aliã negationẽ sic dicẽdo nullus nó bó est grãmaticus: equi ualet illi. aliqs homo est grãmaticus. Dicit negãdo q equaleat illi. q: ly non tenet infinite ꝓpter cãm dictã ꝛ nó potest teneri negatiue. C Ad p^m ꝓra scđam regulã negaꝫ añs: imo equalent ad improbationẽ cum argui: q: ꝑma est vera ꝛ scđa falsa. negaꝫ q ꝑma sit vera. ꝛ cuꝫ tu ꝓbas negaꝫ ꝓña: q: arguit ab inferiori ad suũ supius distributiue. C Ad aliud Magistri dicit Magister ne gaꝫ añs: sz opz addi in añte q illa sunt ꝫdia. s. qlibet bó oẽ aial est. ꝛ nullus bó aial est: qđ est falsuz: deinde nega tio oz esse postposita subito. non aũt predicato: ideo non valet. C Ad 2ᵐ negaꝫ minor. s. q sint ꝫditiones regulet q: non arguit negatione postposita subiecto ꝛ ꝓposita verbo: ꝛ lõ ista. nulla chimera est. nulla chimera ẽ pure negatiua: sed dicendo. nulla chimera, nulla chimera est. bene equivalet illi. quelibet chimera ẽ aliqua chimera: ꝛ vtraq; est falsa. C Replica cõtra. Petrus hispanus ꝫcã cedit illas equipollere. nihil est nihil. ꝛ quodlibet ẽ ali quid: ꝛ tñ negatio sequit ẽntiã. Sic ꝓbs in puncto phyli. cõcedit illã. ex nihilo nihil fit que equalet huic: ex quolz fit aliqd que est falsa: q: ex isto instãti nihil fit. C Ad p^m dicit q Petrus hispan⁹ intelligit scđaz negationẽ ꝑcedẽ tem verbũ sic. s. nihil, nihil est. que equipollet illi. qđlz ẽ aliquid. C Ad aliud dõ q põs intelligit negationẽ scđaz subsequi ẽntiã ꝛ nó ꝑcedere. sic. vz. ex nihilo fit nihil. que vera est: q: suũ ctradictoriũ includit ctradictionem. s. ex

Ad 1ᵐ.

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

Ad p^m cõtra 2ᵐ regulaꝫ.

Ad 2ᵐ.

T. c. ff.

Nota q̄ dec resp°. est tota liter pau. lo. ma. vt supra tenēte i alio libro modus cū mediat in differēter pos se facere sēsū cōpositū et sē sum diuisū. Cōsidera rōnē istā mirabilem.

aliquo sit nihil. ¶ Ad 3m dicūt quidam q̄ in oīb⁹ istis argumētis modus potest teneri in sēsu cōposito vel diuiso. si in sensu cōposito negat consequētia illa. omne aial esse boiem non est vep. ergo nullū boiem esse a lal est verus. nec arguit̄ p regulā: q̄ negatio nō ponit̄ in vlt affirmatiua et negatiua cum nulla illaꝝ sit alicuius q̄ztitatis: exquo quelibet est modalis in sensu cōposito. si vō modus teneat in sensu diuiso ita: negat ꝓsequētia. nec arguit̄ per regulā: q̄ negatio oz immediate sequi subm. vñ subm illius. oē aial esse boiem est verū. est ly aial solū. refiduū vō se tenet ex parte p̄dicati: ideo bñ sequit̄. omne aial non esse boiem est vep. ergo nullū aial esse boiez est vez: sed añs est falsum. ¶ Ego autē rideret alr et cōfo mine Magro et dicerē negādo añs pme cōsequētie. s. q̄ ex regula sequat̄ q̄ nullū aial est homo. Et ad p̄bationē dicedo q̄ oēs ille ꝓpositiones sunt de sensu compositi: et concedo oēs ꝓsequētias factas excepta vltima quā nego: et cū tu p̄bas ꝓsequētiā valere q̄: arguit̄ p regulaz. negat̄ q̄: negatio non ponit̄ sicut oz: q̄ñ in modalibus tunc recte ponit̄: q̄ñ preponit̄ immediate infinito: non aūt hic bic. ergo et̄. ¶ Ad p̄m ꝓtra 3am regulā negatur minor. s. q̄ arguat̄ per regulā: q̄ non recte ponitur negatio oz. n. immediate poni subto: ideo bñ sequitur. non quilz hō non oē aial est. ergo aliqs hō oē aial ē: sed añs est falsū. Sed ti q̄riꝫ cui equivalet illa. non qlibz hō oī aial non est: dico q̄ isti. aliqs homo aial est. ¶ Et ad aliud Magri sibi negat̄ minor: q̄ non arguit̄ p regulā: q̄ oz negatio poni toti ꝓpositioni: et poni toti subto immediate: ita q̄ x̄bū p̄incipale p̄dat qualr non fit in proposito. Ideo oz sic dici. non quelz chimera non est hō. ergo aliqua chimera est homo. sed vtraq; nūc est falsa. ¶ Ad 2m negat̄ minor. s. q̄ arguatur per regulaz: oz enim negatio ponita immediate poni subto qō non fit. Ideo oz dici sic. non aliqs hō non necessario est aial. et quilibet hō necessario est aial. Sed pma est falsa sicut secūda: q̄ ꝺictoriū est vep. s. aliqs hō non necessario est aial. ¶ Ad 3m negat̄ minor. s. q̄ arguat̄ per regulaz: q̄ nō recte ponit̄ negatio ad modū regule: oz enim ꝓdūci infinitiuo sic. non necesse est sor. nō currere: et pol̄e est sor. currere: et tunc vtraq; est x̄a. Replica. quero si negatio sit cōiūcta x̄bo p̄incipali: vt dō necesse nō est sor. currere: cui equalet. ¶ Di q̄ non est alr rīndēdū q̄z ad illam. neče est sor. currere: vñ sicut ponit̄ figura modaliz sine ꝓiūctione negōis ad x̄bū p̄incipale: ita altera figura pōt fieri cū tali negōne. Vñ iste sunt subcōtrarie. pol̄e non est te nō esse. pol̄e nō est te esse: et iste sunt ꝓprie. necesse non est te esse. ipol̄e non est te esse: et iste sunt subalterne. ipol̄e non est te esse. possibile non est te esse: et iste similiter. necesse non est te esse. possibile non est te esse.

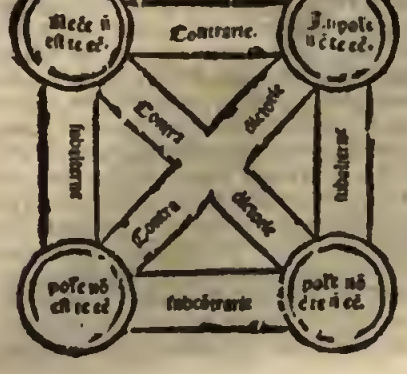

¶ Utrū diffinitio conuersionis sit bñ data. Q. 6. XXVI.

Contra. Alicui ꝓpetit diffinitio cui nō competit diffinitum. ergo diffinitio mala. consequentia tenet. et antecedens ꝓbatur: q̄: dicendum nullum nomen est homo. homo nō est nomen. hic est transpositio subti in predicatū: et conuerso vt p3: et tamen non est cōuersio: qō ꝓbatur. q̄ si nomen a opposituꝫ. q̄ sit conuersio. vel ergo est simplex vel per accidens. vel per ꝓtrapositionem. non simplex: q̄: ꝓma est vera et scōa falsa. deinde q̄ mutat q̄ztitas. nō per accidēs: vt pater in tractatu suppositionum. in 2° cap̄lo qō incipit. Ut autē cognoscatur. in fine illius cap̄li dicit: q̄ non est conuersio per accidens. nō autem est cōuersio per ꝓtrapositionez: q̄: terminī finiti non mutant in terminos infinitos: quare et̄. Consimilr arguitur de ista. homo est species: species est homo: qa ꝓma est vera et scōa falsa. ¶ 2° sic. sequeret̄ q̄ in ꝓpositione vocali nō posset fieri cōuersio: qō est falsum. ꝓbat cōsequentia: q̄: subm non potest transponi in predicatum: nec econuerso. ꝓbatur: q̄: cum subz in vna propositione semel sit prolatū non amplius potest reassumi alia vt fiat predicatum: iuxta illud. Semel emissum semel irrevocabile verbū. ¶ 3° sic. sequeretur q̄ ista esset bona conuersio. homo est animal. ergo aial homo: qō est falsuz. pater ꝓsequētia: q̄: est trāspositio subiecti in predicatū: et econuerso. ergo diffinitio mala. ¶ 4°. sequeret̄ q̄ ista nō esset bona conuersio. homo est animal: et econuerso. qō est falsum. q̄ sequat̄. ꝓbatur: q̄ non est trāspositio subiecti in predicatū: et ecōuerso. ergo nō est cōuersio. ¶ 5° sequeret̄ q̄ illa esset conuersio vbi mutaretur qualitas et maneret eadem q̄ztitas. vt dicēdo. oīs homo est omne aial. omne animal non est oīs homo: qō est falsū. et ꝓbat p̄ cōsequētia: q̄: illic est facta transpositio subiecti in predicatum: et econuersio. vt patet. q̄ non sit conuersio arguitur: q̄ nihil est in genere: quin sit i specie. 4° thop. sed illa cōuersio in nulla specie est. ergo non est in genere. q̄ in nulla specie sit ꝓbatur dlcr tēdo p oēs. Primo non est simplex: q̄: in simplici manet eadem qualitas et q̄ztitas. et nō per accidēs: q̄ non mutatur q̄ztitas. non per contrapositionem: q̄: non mutātur termini finiti in terminos infinitos. ¶ 6 consimile argumentum potest fieri vbi mutet q̄ztitas et qualitas. vt dicendo. omnis homo est aial. aliqō animal non est homo. hec est transpositio subiecti in predicatuz et econuerso. vt patet: et tamen nō est simplex nec per accidens nec per contrapositionem: vt patet per eorum diffinitiones. ergo et̄.

Ad hec rīndetur. Et sunt duo modi rīndendi. Unus eōz est q̄ vult q̄ oīs cuersio sit bona ꝓpa ad bonū itellectū loquēdo. s. q̄ ex omni bona cuersione pōt fieri bona p̄positia: et huius opinionis est Boetius: vt p3 in sylls categoricis: et tenēdo hāc modū opz restringere diffonē cōuersionis sic. Conuersio est transpositio debita subti in p̄dicatū: et ecōuerso et̄. sic q̄ cōmutatis terminis si conuertēs est vera vel falsa: et cōuersa similr. et p hoc q̄ dr trāspositio tāgit genus: q̄: oīs cuersio est transpositio: et nō eō. et p hō q̄ dicit debita: tangit̄ oīa q̄ declarat̄ p hoc q̄ addit̄ in fine sic q̄ cōmutatis terminis si cōuertēs est vera vel falsa: et cuersa similr. Et per hoc p3 q̄ si debet esse trāspositio in ꝓpositionibus oz esse q̄ in illis designatis p illū x̄bū. Feci simplr et̄. quo oz et̄ in illis: et hāc viā p3 rīndio ad arg14. ¶ Ad p̄m dr q̄ non ē trāspō debita. Ad aliud rīndet sibi. ¶ Ad 2m dr q̄ ꝓpō vocalis pt cuerti: q̄ sufficit q̄ [illegible] qō sibi subo ponat̄ loco p̄dicati: et eō. ¶ Ad 3m dr q̄ [illegible] nō est cōuersio: q̄ 2° oīo nō est ꝓpō. iō nihil est subtū [illegible] p̄dicatū in ea. ¶ Ad 4m dr q̄ est transpō ip̄licite: [illegible] sufficit. ¶ Ad 5m et 6m dr

Argt 1.
Argt 2°.
Argt 3°.
Argt 4°.
Argt 5°.
Argt 6°.
Cap. p.
Ad p̄m.
Ad 2m.
Ad 3m.
Ad 4m.
Ad 5m.
Ad 6m.

Ad p̄m ꝓtra 3am regulaz.

Cō. 3. 2. trac.

Ad 2m.

Ad 3m.

q non est trāspositio debita rē. C Alius modus ē Magistri q duplex est quęstio: q̄dā. n. est bona: ē q̄dā mala. In quęstione bona regrunt due additiones. Prima q̄ remaneat eadē suppō gīalis in terminis cōmutatis. hanc additionē tangit Magr. vt declarat arg^m 5^m in suppōnibus cap. ij. Cū autem cognoscat q̄lo termini supponūt. Secūda est. q̄ remaneat eadē ūltas. ppōnis in cōuertēte e in quęsta. Cuius rō est: q̄a nō remanerēt eadē ūltas nulla bona quęstio esset bona. Sequēla: q̄d. pbat: 1q. ex p̄positione negatiua nunq̄ sequit̄ affirmatiua de eisdem terminis: nec ēō. igit nulla talis esset bona. ꝓa. ꝓa est ꝓra intētionē Magr: q̄a 5m cū eo, quęstio simplex est bona. ꝓa: ꝛ aliq̄ per accidēs rē aliq̄ ꝓpositionēs: vīr non quęsta: ītaq; ītur bona. Sequēla: frustra ēt esset inuēta conuersio: ꝓz: cōuersio ꝛō mala est q̄n deficit vna hay cō
Nōn^m. ditionū vel vtraq; vt suppositio grīalis ꝛ ūltas. C Aduerte vlterī? q̄ conuersio bona diuidit in hās tres spēs, scilicet in quęstionē simplicē: q̄ accīs ꝛ p̄positionē: ꝛ tō nō oia bona cōuersio est bona. Sed ī dicēsi quo ergo talis bonitas ꝓhibit: exquo talis bona quęstio pōt rē ma la. Sed vīsta. oia hō est aial. oē aial est bōa: q̄ est p accīs: ꝛ ḡre oia bona quęstio. C Ad 5^m dī q̄ bonitas talis cōsistit in debita transpōne extremoꝝ. q debita trāspō regrit duas additiones dictas. C Ad 1^m dī q̄ oi bona quęstio q̄ seruata tali debita transpōne pōt fieri bona. Sed in oi ꝑpositione: non dico q̄ seruata tali debita transpone q̄ oia bona cōuertio fit bona. Sequēla: sed dico q̄ seruata tali debita pōt fieri. Sequēla: sic intelligēdo q̄ ppō pōt talī quęstiō q̄ sit bona. Sequēla in oi ꝑpositione. C Ad 2^{pm} redeūdo quęstio diffinita hic ē cōis ad bonā ꝛ malā: sī aūt volumus restringere ad bonā. tūc dicemus sic. Cōuertio est trāspō debita subti in ꝑtūr ē. debita dico remanēte eadē suppōne grālī: ꝛ ūltate, ꝓpōnis: ꝛ tūc ista diffō quęstiē cū bona quęstione: adhuc ops in telligere alias tres ꝓticulas ꝑz Magr. i logica magna sic dicēdo. Cōuersio est trāspō debita subti in ꝑtūr: ꝛ ēs. Vel ſtitum ꝓplicite vel explicite copula manēte. illius ōis ꝓp. ꝓpōnē vocalē. ꝓplicite vel explicite oi ꝓp arg^m 4^m oi. cēdo: ꝛ ē. dicit̄ copula manēte ꝓp 1^m arg^m. Dec ēt vltima particula videt̄ ſupfluaria: si copula ē non maneret in scōa oione nō esset ꝓpositio: ꝛ sic nō esset ibi subs. ꝛ ꝑtūr. ꝛ ꝓsequēter non esset trāspositio subti in ꝑdicatūr: ꝛ ecō uerso. C Ad argūenta oia fm hanc vīa patet solutio. C Vltimo sūt ēt tres ſpecies conuersionis. i simpler per accidens: ꝛ per contrapositionem. Questio. XXVII.

Sauūo errauit̄ vir cū hoc idē volu it in qōnibus repetere.

Argf 5°.

Argūf q̄ sint tīn due ſpē. Nul

Contra. la est quęstio per ꝓpositionē, g remanent tīn due. i. simpler ꝛ accīs tenet ꝓsequēla. pbat̄ quęuplr. C Dico. q̄ oia ꝓpositio quęrībilia per ꝓpositionem pōt cō uerti simpler vel p accīs. g frustra ponit̄ ista. ꝛ. ꝓsequēla frustra ēt p plura q̄ pōt fieri p pauciora: ꝓbm ꝑ phyſi. ans pbat̄ quia per ꝓpositionē quęrīt vbi affirmatiua ꝛ particularis negatiua ꝛ ps pīlis verū. Alto per ꝑ. sed ille ēdē pōt̄ quęrī p accīs. de vñ affirmatiua ps pīllum ꝛſti. Sua p accī. de particulari negatiua. pbat̄: 2a: ꝏo. aliq̄ bō non est alb^o: aliq̄ alb^o non est bō. hec est trāspositio subti in ꝑtūr: ꝛ q̄ manēte eadē ūltate ꝛ mutata ſpē tate. g est quęstio p accīs. C Ad 1^m pbat̄ idē. g. q nulla ſt cō uersio ꝓpositionē q̄ quęs quęstio ē extremoꝝ trāspositio: ſtis ista per ꝓpositionē nō est extremoꝝ trāspositio. g ista nō est quęstio. ꝓa nora q̄ maioꝝ. minoꝝ. pbat̄: q nō sūt eadē extrema in quęsta ꝛ in cōuertente: q in quęsta extrema sunt extremi finitīm. quertente ꝛō sunt termini infiniti. C 3° pbat̄ idē fic. In oi bona quęstione termini debent ſupponere pcise. p eisdē: sed in ista p̄positionem termini ſupponūt ꝺdicto rio mō. ergo non est bona quęstio. ꝛ sequela nota cū minoꝝ. r maioꝝ. pbat̄: 2a: nota trāsposita idē ſignant. pbm 2° pdict. ergo eodē mō ſupponūt. ꝛ ꝓsequela: ſuppositio est ſignificatio termini in ꝓpone. C 4° pbat̄ idē fic. Quia si daret quęstio p̄positionem: tūc talis esset trāspositio ſubti in ꝑtūr: q̄ maneret eadē ūltate ꝛ ūltate: et vt dicit Magister. Sed argf q̄ tali quęstione p̄positionē nō maneat eadē ūltas. ꝛ ma rie fm Magrm p ūltate ītelligēdo ſuppōne: q̄a illa: tali qua rosa non est ſuba: quęrit fic. aliq̄ non ſuba nō est nō rosa. In 2° ly rosa, ſupponit determinatę, ly ſuba, distributiue. In 1° 2° oppō mō. Confirmat dicit̄ q̄ terminus finitus non ſupponit eodē modo ſicut ipſemet infinitus. q negationē ꝛ ꝺuersimode. q diſſo claudit ꝺdictionē dicēs. q manet eadē ſuppo^o ꝛ termini finiti mutant̄ ī terminos infinitos. C 5° pbat̄ idē fic. Oia quęstio inuenta est ꝓp reductionē ſillo^m ꝑfectorum: ad ꝑfectos: vt ps 5° ꝓpositi sed per conuertionē ſimplr ꝛ p conuertionē q̄ accīdens reducuntur ſylli: non aūt per ꝓpositiones: vt ps per ꝓbm in loco ꝓallegato. q nulla mētione fecit de conuertione per ꝓpositionē in reducēdo ſyllos. q nulla est quęstio p ꝓpositionem. C 6° pbat̄ q̄ ſint 4^{uo} ſpēs conuersionis. ꝛ arguit fic. Ultra istas due quęstio ꝑt ūltate que non est aliqua istaꝝ. ergo 4^{uo} ſunt ſpēs. cōsequēla nota: ꝛ ans ꝓbat̄ auctę Magri in logica magna qui ponit conuertionē ꝑt ūltate q̄ qđ diffinit fic. Cōuertio ꝑt ūltate ā non est aliq̄ istaꝝ. est trāspositio extremoꝝ. copula manente cuius alterꝝ extremi ꝑt ūltate logicali. Duc aūt ps rationē: q̄a exclusiua quertit̄ cum vñ de terminis trāspositis: modales aūt de ſensu cōposito conuertunt̄ fic: ꝛ non p aliquā aliaꝝ trīū ſpēz: ꝛ q̄ tales ꝓpōnes non ſūt aliquius q̄ritatis aut ſaltē altera ꝛ. C Ad 3^m pbat̄. g sunt quę ſpēs conuersionis ar gnuit fic. Ultra alias quas dat̄ ille due. ergo rē. pbat̄ ans: q̄a vīt̄ ſtat trāspositio ſubti in ꝑtūr: ꝛ 5 mutata ūltate: r manēte ūltate est conuersio q̄dā: q̄ ſibi competit diffinitio conuersionis: ꝛ tū non est ſimpler nec p accīs nec ꝓpositionē: vt dicendo. oia bō est aial. et. oē aial nō est bō. g rē. Sill^r vbi ſtat trāsposito ſubti in ꝑtūr: ꝛ conuertionē mutata ūltate ꝛ ūltate est conuersio q̄dā: q̄ ſibi competit diffinitio conuersionis: ꝛ tamē nulla istaꝝ est. ſimplex. p accīdens. rē. vt ps vidēdo. oia homo aial est: aliq̄ aial non est homo. g rē.

Argf 5°.

Ad hec

videt. C Ad 5^m negat̄ ans. Ad ꝓbationē ꝑ negari ſequē tia, vude vr dicit Magr in logica magna: q̄uelz ꝓpositio mūdi ūlta est cōuertibilis p accīs: rē. tū non valet. g non sunt ponēde alie ſpēs q̄ ner sionis. Er ad ꝓbationē cū dī. frustra fit ꝑ plura q̄ pōtest fieri ꝑ pauciora: dī q̄ vez est ſi eque bū ꝑ fieri q̄ modo negat̄: q̄ sicut aptius faber purificat ſuffitis facit cultellū q̄ vno trifita logicus aptius ꝛ melius mediātib^o pluribus ſpēb^o conuersionis ꝑt cōuertere, ꝓpōnes q̄ vna tm. Amplius ꝑ negari ans: q̄ pricularis negatiua non pōt conuerti ſimplr: nec p accīdens: ꝑ ūltate bic ītelligam^o vltrare. ꝓticularitatē: ꝛ non ſuppōnēs: Magr nō fic ītī? opionis. C Ad 2^m negat̄ minoꝝ. Et ad ꝓbationē cū dī: non ſist eadē extrema ī conuersa ꝛ in conuertēte. g non est trāspositio extremoꝝ. negat̄ ꝓa: q̄a ex hīs illud q̄ erat̄ trā extremū in conuersa non ſit totū alterꝝ extremū in conuertente: ſufficit ꝙ mutet̄ in loco alterius extremi: q̄o eni est extremū in ꝓma est etiam extremū in ſcōa: q̄ non tota le rē. C Ad 3^m negat̄ maioꝝ. Ad ꝓbationē nego ista ſpē quētia. nota trāsposita idē ſignificāt. ergo eodē mō ſuppōnūt sed 05 dici fic. idē ſignificant ꝛ eodē modo. ergo eodē modo ſupponūt: sed tunc ista est falſum. C Ad 4^m pater rīsio: q̄a per ūltate ītelligamus vltrates ꝓticularitatem: r nō ſuppositionē: q̄ tunc manet eadē ūltas

Cō.ꝑ.
Argf 4°.

Argf 6°.

Nō dicit cō pus: a manen te: ſi q̄. ex him ꝑ copule ꝓ fecto hic vir cecuuebat grauiter.

Argf 7°.

Ad ꝓm. 2 fol.13. fa. 6^a. ibi ſi vult̄ patula.

Ad 1^m.

Ad 3^m.

Ad 4^m.

Argf. 1°. ꝓba. 10. ma. 2^a fo.123. fa. 6^a. ibi. 14. ſeg uur ūſta.

Argf 3°.

in vtraq. Si aũt per ąritatẽ intelligimus suppositionẽ: vt vult Magister hic: dicendũ est q manet eadẽ suppositio non qdem termino ꝛ sed ꝓpositionis. i. q si in ꝓpositione ꝙuersa est suppositio determinata ꝛ distributiua: ꝛ in ꝙuertente similr: sed tñ termini nõ retinent eandem suppositionẽ: qr in ꝙuersa supponũt vno⁹. ꝛ in ꝙuertente alio⁹. Vel dicatur q manet eadẽ suppositio extremoꝝ ſm denominationẽ: sed nõ terminoꝝ. dico nõ terminoꝝ qr termini non eodẽ modo supponũt in vtrisq; extrema aũt ſm denotationem sic: qr subm conuerse ꝛ conuertẽtis eodem modo supponit: ꝛ ꝑtũ vtriusq; etiã eodẽ mõ. ¶ Ad Nõm. ꝓmationẽ cũ dicit. terminus finit⁹. negat hoc. ¶ Pro quo aduerte q cum aliqs terminus infinitat per negationẽ additã sibi illud aggregatũ ex negatione ꝛ ex illo cui additur negatio est vnus terminus qui põt stare determinate vel confuse tñ vel distributiue ſm exigentiaꝝ signi: vt dicendo. non homo currit. ly non homo stat determinate: ꝛ dicendo. tñ non homo currit. ly nõ homo, stat confuse tñ. ꝛ dicendo. omne nõ homo currit: qr ista est vera, stat distributiue: nec ille terminus homo, distribuit dicẽdo: non hõ currit: qr ista est vera si asinus currit ꝛ cũ hoc ois homo currat. Et sic ꝑz qd sit dõm ad b. Ad 5m. ¶ Ad 5m negat maiorẽ: sed bene verũ est q cõuersio simplex ꝛ conuertio per accidens est inuenta propter ſpli⁹ imperfectoꝝ reductionẽ: sed conuertio per ꝓpositionez nõ. Sed dices. qs inuenit conuertionẽ per ꝓpositionẽ: ꝛ preter quid: rñdeo q Boetius ponit eã in tractatu quẽ facit de ſyllo cathegoricis. Unde ostenso qũo propositiones situant in figura. Dicit q aliquę cõuertunt sibiipsis simpliciter. ſ. vñs negatiua ꝛ particularis affirmatiua. vñs ẽo affirmatiua ꝛ particularis negatiua non conuertuntur simplr. Et inuestigãs si aliquo modo possint sibiipsis conuerti. Dicit q per ꝓpositionem sibiipsis conuertuntur. Ad 6m. Et sic patet responsio ad quęstitũ. ¶ Ad 6m tenendo viam cõmunem dicerẽt q hic arguit de cõuersionibus propositionũ alicuius ąritatis: talis autẽ conuertio alligata est in illis que nullius ąritatis sũt. ¶ Vel alr ſm viam Magistri hic negat q detur conuertio preter ąritatẽ: qr tales ꝙuersiones facte sunt simplices. ¶ Ad 7m Ad 7m. patet per questionẽ pcedentẽ q ille non sunt bone conuersiones: qr in omni bona ꝙuersiõe debet remanere eadem qualitas ꝓpositionis: qr hic diuidit ꝙuersio in has tres species. Cõcedat igitur q sunt plures species ꝙuersionis: sed nõ ꝙuersionis bone: vt intelligim⁹ in ꝓposito. ¶ Utrum⁹ diffinitiones conuersionis simplicis per accñs: ꝛ per contrapositionẽ sint bñ date. Questio. XXVIII.

Argr ꝑ. ¶ Contra ꝙuersionẽ simplicẽ argr sic. Illa diffinitio nõ est bona q̃ cõpetit alteri a diffinito. sed diffinitio cõuersionis simplicis ꝙuenit alteri a diffinito. g̃ ꝛc. ꝓsequętia nota cũ maiori. minori ꝑbat: qr competit ꝙuersioni p ꝓpositionẽ. Nam ꝙuersio per ꝓpositionẽ est trãspositio subti in ꝑtũ ꝛ econuerso manẽte eadẽ qualitate ꝛ ąritate: sed mutatis terminis finitis i terminos infinitos. Modo diffinitio ꝙuersionis simplicis se hz ad istaꝝ diffinitionẽ sicut genꝰ ad spẽm: qr illa scõa addit aliqd supra ꝑmã. Nã si de aliqua ꝙuersione est vep dicere est trãspositio subti in ꝑtũ manẽte eadẽ q̃litate ꝛ ąritate: sed mutatis terminis finitis in terminos infinitos: est etiã verũ dicere q est trãspositio subti in ꝑtũ ꝛ eꝫ manẽte eadẽ ąritate ꝛ ąritate. ¶ 2o fic. vel p ąritatẽ tu intelArgr 2o. gis vñtatẽ: pticularitatẽ ꝛc. vel supponez. Si ꝑm ꝫ. Naz dicẽdo. ois hõ currit. tñ currẽs est hõ. ista ẽ ꝙuersio simplex: ꝛ tñ non manet eadẽ ąritas. g̃ ꝛc. ꝓsequętia cum minori. maior ꝑbat: qr est ꝙuersio: vt ꝑz: ꝛ nõ per accñs: qr scõa nõ est alicuius ąritatis. nec p ꝓpositionẽ: qr non mutant termini finiti in terminos infinitos. ergo est simplex. Si ẽo p ąritatẽ tu intelligis suppositionẽ ꝫ. qr tũc illa esset ꝙuersio simp⁹. nullus homo est oẽ risibile. risibile nõ est homo: qõ est falsũ: qr ꝑma est vera ꝛ scõa falsa. ꝑbat ꝓsequętia: qr ẽ est trãspositio subti in ꝑtum: ꝛ eꝫ manente eadẽ qualitate: qr vtraq est negatiua: ꝛ ąritate qr termini in vtraq eodem modo supponunt: vt ꝑz.

Argr ꝑ. ¶ Contra ꝙuersionẽ per accidẽs arguit. Et quęrit quare potius mutata ąritate manente qualitate sit vna spẽs cõuersionis que dicit per accidens q̃ mutata qualitate ꝛ manente ąritate: cuꝝ conuertio per accidens non sit bona ꝓna: qr in aliqbus valet in aliquibus non ſm Magistrũ: sicut nec ista ꝙuertio est bona ꝓsequętia in qua mutat qualitas ꝛ remanet ąritas: ꝛ etiã ąritas est accñs ꝓpositionis sicut q̃litas. ¶ 2o fic. Aut per ąritatem tu intelligis vñtatem ꝛc. aut suppositionẽ. si ꝑmũ tunc ista esset conuertio per accidens. aliqs homo est aial. ergo aial est aliquis homo. vt patet. ꝓna tñ est falsũ: qr est simplex: qñ pticularis affirmatiua conuertit simplr: deinde cuꝝ iste equalcant. aliqõ aial est aliquis homo ꝛ aial est aliqs homo: sed ꝑma est, conuertẽs illius: aliquis homo est aial in conuersione simplici: ꝛ 2a etiam erit conuertens illius in, conuersione simplici. Si ẽo per ąritatez tu intelligis suppositionẽ: sequit q ista non esset conuertio per accidens. nullum aial est omnis hõ. ꝛ aliquis homo non est aial. ꝑz ꝓsequętia: qr hic manet eadẽ qualitas ꝛ suppositio ꝛc. Consequẽs tñ est falsum: qr non est simplex: cum conuersa sit vera ꝛ conuertens falsa. neqz est per ꝓpositionem cum non mutent termini finiti in terminos infinitos. g̃ remanet per accidẽs.

Argr ꝑ. ¶ Contra conuertionẽ per ꝓpositionẽ arguit sic. Cõuertio per ꝓpositionẽ non est trãspositio subti in ꝑtũ ꝛ eꝫ. ergo diffõ mala. ꝓna tenet. ꝛ añs ꝑbat: qr qõ est subm in ꝑma nõ est ꝑtũ in scõa: ꝛ qõ est predicatũ in ꝑa non est subm in scõa. ergo non est trãspositio subti in ꝑdicatũ: ꝛ eꝫ. ꝛz ꝓna. ꝛ añs ꝑbat. quertẽdo illaz. hõ non est aial. in illã. aliqõ non aial non est non homo. subm. n. in ꝑma est hõ. in scõa ẽo ly homo, nõ est ꝑtũ: sed est pars predicati. ꝑdicatũ ẽo est ly non homo. Similr ꝑdicatũ ꝑme est aial. scõe ẽo non est ly aial. predicatũ ꝛz ly non aial: ergo ꝛc. ¶ 2o fic. si per ąritatẽ intelligit suppoArgr 2o. sitio. Arguit q non maneat eadẽ ąritas: qr dicẽdo. ois homo est aial. omne non aial est non hõ. ly aial, pus stabat confuse tñ. In scõa ẽo stat distributiue: qr solũ illud signũ, omne, hz vim distribuẽdi: non aũt ly non, cũ teneat infinite. vel si vis q ambo habeant vim distribuendi. ly aial, stabit determinate per Magistrũ in illo ca⁰. Pro maiori euidẽtia dico q qñ duo signa habẽtia vim distribuẽdi: quoꝝ vnũ est affirmatiuũ ꝛ aliud negatiuum cadunt supra aliquẽ terminũ imediate faciũt stare determinate. ¶ 2o ꝑbat q non maneat eadẽ qualitas: qa in conuersa omnes terminꝰ sunt affirmati. in conuertente ẽo oẽs sũt negati. ergo mutat in conuersa ꝛ conuertente ꝛc.

Ad ꝓc Ad ꝑm. ¶ Ad hęc respondet. Ad ꝑmũ dicit gdã vt tactũ est in ſumulis: q conuersio simplex p illã partẽ manente eadẽ ąritate differt a conuersione per accidens in qua non manet eadẽ ąritas. ꝛ per illã manẽte eadem qualitate differt a conuersione per ꝓpositionem. Unde dicit q duplex est qualitas. vna est qualitas propositionis. Alia ẽo est q̃litas terminoꝝ: sicut enim ꝓpositio affirmativa est alterius q̃litatis a ꝓpõne negativa ita terminus affirmatus est alterius q̃litatis a termino negato. vt homo ꝛ non hõ. Dicit g̃ q p manere eadẽ q̃litatẽ intelligit Magr manere vtrãq q̃litatem. ſ. ꝓpõnis ꝛ

terminoꝝ:rr ideo in querstione p ꝓpositionē ly manet ea dē ẽntas ꝓponis:non tamē manet eadē ẽntas termino rū rc. Uel alr dicat ꝙ ista dictō est itelligēda cū ꝓpositione sic dictō ꝓpositiue eni in dispositione spēi addit hec ꝓpositio la solū duo spēs est ꝙ prur de plb⁹ dinitb⁹ nūo solūtio addat in diffinitione querstionis simplicis dicēdo. Con uerstio simp⁹ est trāspositio subiecti in prū:r ea manēte ea dē ẽntate r ẽntate solūtia ꝙ ly solū ꝓportat mihi ℔ nul la alia mutatione facta. Et sic ꝓ risio ad arg⁹⁹. ¶ Ad 2⁹⁹ fm vīa cōm⁹ dī ꝙ ẽntitate itelligit vltras rc. Et ad im probationē negat ꝙ ista fit querstio simp⁹. quia bono cur rit. ergo cm currēs est bō. Et ad probationē cū dī non est p accīs nec p ꝓpositionē. pcedo. ergo. est simp⁹. nego sic quētiā. qz querstio fm hūc modū ꝺs fieri solū in ꝓpōib⁹ alicui⁹ ẽntitatis. mō querēs hic nulli⁹ est ẽntitatis rc. ¶ Scōm vīa Magri dī ꝙ ꝙ ẽntitate itelligit supponē. Et pcedit illā querstionē ex simplicē. sed ad aliā cū tu ar guis ꝙ fm ista vīa ista est querstio simp⁹. nullus bono ē ē risibile. risibile non est bō. negat ꝙ illa sit querstio fim plex:qz nō remanet eadē suppositio:qz ly risibile. ꝑ ꝓ sup ponit ꝑsue rmi ſcda ℞o determinate. Et ſi allegares Ma gistrū ꝙ boeciꝰ in illo cap⁹. ꝙ maioꝛi euidētia ponit vnaꝫ regulā:q℞ uno signa distributiua cadāt supra eūdē ter minū:quoꝝ vnū sit affirmatiuū:z aliud negatiuū faciūt stare determinate. dī ꝙ itelligit si imediate cadāt. ¶ Ad ꝫ⁹ ꝓra querstionē ꝙ accīdēs:cū tu ꝛ̄ris rc. ẽre pot⁹ mu tata ẽntate z manēte ẽntate rc. Dicit fm vīa cōes ꝙ po tius mutata ẽntate z manēte ẽntate sit querstio p accīs ꝙ ē ẽntas ꝙlibet querstio ꝑs esse bona ꝑsequentia. modo si mutet ẽntas z manet ẽntas est bona ꝑsequentia. non aūt si fiat ē⁹. ¶ Ex fm vīa Magri dī ꝙ non ois querstio est bona ꝑsequentia:sed tū ois ꝓpositibilis ꝑ accīdēs. et alr querri vt sit bona ꝑsequentia non aūt sic esset si mu taret ẽntas z manet ẽntas rc. ¶ Ad 1⁹⁹ dī ꝙ ꝙ ẽntitate itelligit vltras fm vīa cōz:rr cū tu arguis. ꝙ sequit tunc ꝙ ẽntia esset querstio p accīs. allgo bō est aial. aial est aliqs bō. ꝓt dici negādo:sed est querstio simp⁹:qz pricula ria z idemitata equalēt. ꝺ sumunt ac si sint eiusdē ẽntita tis. ¶ Scōs vīa Magri dī ꝙ ꝙ ẽntitate itelligit suppōs rē dī illā querstionē esse simplicē:vt ps. ſ. ad aliā cū tu ar guis ꝙ ista non esset p accīdēs. nullū aial. est ois homo. z aliqs homo non est aial negat:im⁹ est p accīdens. Ad ꝓbationē negat ꝙ manet eadē suppositio:qz ly homo in ꝓ⁹ supponit confuse tm. i fcda ℞o determinate. ¶ Ad ꝓ⁹ ꝺ querstionē ꝑ ꝓpositionē negat illa ꝛequētia. subs i ꝓ⁹ non est ꝓnū in 2ª. ꝛ ꝓnū in ꝓ⁹ non est subn in 2ª. ergo nō est trāspositio subri in ꝓnū:r ꝛ ꝺ. ly eniꝫ ꝺ erat subꝫ in ꝓ⁹ non fit subꝫ ꝓnū in scda. sufficit tamē ꝙ mutet i locū ꝓnū. z silr de ꝓto dicat:exꝑ segt ꝙ aliq̄ est bona querstio in ō non sit ꝺ subiecto ꝓnūnec ꝺ. vt dicēdo. nullus homo est ois bō. nullū ens ois homo est aliqs homo. vñ iconueni ens non est addere esse bñ. diminuere:r is subn non fiat ꝓnū. r ꝺ ꝛ̄. ¶ Ad 1⁹⁹ cū dī ꝙ ſi ꝙ ẽntitate itelligant ꝓpositionē ꝙ non manebit eadē ẽntitas:nego. Ad ꝓbationē cū dī ꝙ remanere eadē suppositionē potest eē duplr aut eadē suppositionē ꝙpositionis aut eadē suppositio nē terminoꝝ. Dico aut eadē suppositionē ꝙpositionis ꝙ si ſ. querria repit vna suppositio vel plures:illa vel ille eadē repiunt in querrēre. Dico aut terminoꝝ ꝙ illimet terminī supponūt eodē modo r vtraqꝫ. In ꝓposito manet eadē suppositio ꝓnis non terminoꝝ:r ꝺ sufficit. ¶ Uel clarī ꝛ. z ad idē redit. dī ꝙ manet eadē suppositio extremoꝝm fm denotationē nō aūt termi noꝝ. De ẽntate ℞o dī ꝙ ma net eadē ẽntas ꝙpositionis non terminoꝝ. Et ꝺ sufficit. ¶ Ctrū ꝙlibet ꝙ possit querri simplr vel per accīs aut solū ille ꝺignate ꝙ illū ſ fū. Fecī simplr rc. Q6.xxix.

Contra ꝓ arguit ꝙ non. q̄sl ꝓpositio pt querri simplr:qz vlis affir mativa z negativa ꝺ negatiua:non ꝑt querri simplr. ꝙ non ꝙlibet ꝓpō ꝑt querri simplr. ꝓ risio. r añs ꝓbat:qz ista vlis. ois bō ē aial. ꝛ querrere⁹ simplr querrere⁹ in illā. oē aial est homo. r nō querra est ꝺa:r querrēs falſa. igit non querrit simp⁹. Silr illa pricularis. aliqō aial nō est homo. ſi querreret simplr querreret ⁊ illā. bō non est aial. r tamē querra est ꝺa:r querrēs falſa. ergo nō querrit simplr. ꝓ ris. qz de iure querrionis simplicis ẽt ꝙ ſi querra sit ꝺa:r conuer tens sit ꝺa rc. ¶ Cr⁹ non ꝙlibet ꝓpō ꝑt querri per accīs: qz nec pricularis affirmativa nec negativa silr ẽt idemitia. ꝙ non ois ꝓpō ꝑt querri p accīs. ex ꝓria. 2. añs. ꝓbat:qz ista. bō est aial. non querrit ꝑ accīdēs in illā. aial ē bō. vel aliqō aial est bō:qz est querrio simplr. nec in illā. oē aial est bō:qz querra est ꝺa:r querrēs falſa. ¶ De nega tiua ſili. ꝓbat:qz illa. aliqō aial non est bō. aut querreret in illā. bō non est aial. aut in illam. nihil q̄ō est bō est aial. r tamen in veraq; conuersa est vera. rr querrens fal ſa. ergo rc. Fortius arguit de singulari affirmativa vel negativa:cuius oēs terminī singulares sunt. qz nulla talis ꝑt querri p accīdēs:vt ista. ille bō est forteis. que non po ſeſt querri per accīdēs nisi in istāsforteis est ille homo. q̄ est querrio simp⁹. ¶ Similiter de ista negativa. plato nō est forteis. que querrit in illā. forteis non est plato. q̄ est querrio simp⁹:qz in istis non ꝑ mutari ſuppōs:cuz termi nus discretus ſp ſtet oīscrete. nec ꝑ mutari ſingularitas. ¶ 3⁹ qro quō querrit ille nullus ꝑbi fit ꝺiacon⁹. aiam mea recet vite mee. forteis iterett legere. platoni placet o ſpurare marcū ꝺecrat audire. nulli⁹ recet rīdere a cice rone. bñ fit rīdenti. ¶ 4⁹ qro quō querrunt ille. albam fuit fot. nigrū erit plato. albū ꝺingit esse nigrū. albū ꝺ esse nigrū. albū ꝑ esse nigrū. albū ꝺesinit esse nigrū. ꝺimera intelligit:co gnosco rosā. ¶ 5⁹ qro quō querrunt iste. necio de⁹ est ere ans. necio de⁹ est. ro. eo ista fortis ſecur aliq̄ bō. fortes est fortio: platonem ſtotes ẽ fortiſſim⁹ ſtoꝝ. ro differs ab o boie. oie bō ab boie differt. rm bō est alb⁹. homo rm est alb⁹. oie homo ꝑter soꝛē currit. oie homo ināſtū risibi lis est aial. imediate ame boc tu ſuisti alb⁹. ita. icipit esse oē qō est. fumica est torū qō est in mūdo. ſemp erit aliqs homo. ab eterno fuit de⁹. infinit⁹ numer⁹ est. est finit⁹. ¶ 6⁹ qro an ꝓpositiones modales sint de ſensu ꝓpositoꝝ. de ſe tu diuisō possint conuerti. Et ſi ſic quō conuertuntur.

Adhec cōis q ꝙ ẽntitate intelligit vltras:pricularē rc. ponit quos ones. ¶ Pria ꝫ. Non ois ꝓpositio alicuius ẽntitatis ꝑt querri simplr. Dac ꝫnz ꝓbat ꝑ⁹ arg⁹⁹:r etiā ℞ fū ille. Fecī simplr. per quē ꝺeignat ꝙ so lus vīa negativa z pricularis affirmativa querrunt sim pliciter. De singulari affirmativa no ꝺro cōi:rr ꝺicendo. ſoꝛ. est homo. an possit querri simplr fm hanc vīa est du biū. Quidā ꝺicūt ꝙ non:r qdā ꝙ ſic. ſito modo querren do. ille homo est ſoꝛtes. capias ꝙ placet. Singularis ẽt negativa non est quertibilis simp⁹:vt ſoꝛ. non est homo. ¶ 2ª ꝫ. Non ois ꝓpositio alicuius ẽntitatis ꝑt p accīs querri. Dac ꝫnē ꝓbat 2ª arg⁹⁹:r etiā ℞ fū ille. Conuer tit ẽa pacci. p quē ꝺenotat ꝙ ſolū vīa negativa z vlis affirmativa querrunt p accīdēs. ¶ 3ª ꝫ. Non ois ꝓpositio alicuius ẽntitatis est quertibilis simp⁹ vel p accīs. Dec ꝫ ps. qz pricularis negativa non est quertibilit⁹ simplr nec p accīdēs:igre rc. ¶ 4ª ꝫ cor relarie segt ex istis: r rñsua ad dubiū est ꝙ non ꝙlibet ꝓpositio ꝑt conuerti simplr vel p accīs:sed solū ille ꝺeignat z illū ℞ fū. Fecī simplr. conuertit ẽa pacci. Dec ꝫ ps ex dictis. Et fm hanc viam paret responsio ad duo ꝓma argumentu.

Arg⁹ ꝓ⁹.

Ad ꝓ⁹.

Arg⁹ ꝓ⁹.

Arg⁹ 1⁹.

Arg⁹ 2⁹.

Arg⁹ 3⁹.

Arg⁹ 4⁹.

Arg⁹ 5⁹.

Arg⁹ 6⁹.

ꝓ⁹ opio.

ꝓ⁹ ꝫ.

1ª ꝫ.

3⁹ ꝫ.

4ª ꝫ.

Ad 1⁹⁹.

Ad ꝓ⁹.

Ad 2⁹⁹.

2ª opio. p. 2.

Secundus modus ffidẽdi q̃ dr̃e mẽte Magri reputo: ponit etiã quatuor: pclusiões ir elligẽs per q̃stitatẽ suppositionẽ. C Prima pclo. Non oio ꝑpositio alicuius q̃stitatis pót puerti simplr, ꝑbaf: q̃ pticularis negatiua nõ pót puerti simplr: vt illa, aliqđ aial nõ est bo. Nili dicas ꝙ puertat in illã. nullus bõ est oẽ aial. fed oĩdit ꝙ nõ fic cõuertit simplr: qa tũ: 2ª añs, ꝑba turq; ly aial, in ꝑma stat determinate: in fcda x̃o ꝓsule tã tũ: q̃ ꝑbor: q; ista, ꝑpõ, nullus bõ est oẽ aial: equaliter ly, quilibet bõ nõ est oẽ aial: q; negatio postpolita facit eq; pollere ꝙ hoc: tñ in illa: vt ꝑ ly aial, stat cõfuse tñ. ergo ꝛ in alia. C Et ſi arguis ꝓtra: q; ꝑm Magfr i cap. illo. f. 9. q; naior i euidẽtia. Q icirca ꝛ no ſigna distributiua: quo rũ vnum eſt affirmatiuũ: z aliud negatiuũ cadunt ſupra eundẽ termini facit illũ ſtare determinate. q̃ dicẽdo. nullus bõ eſt oẽ aial: ly aial, ſtabit determinate: ſic oẽs ter mini ſuppoñt eodẽ mõ: z ſic erit cõuerſio ſimꝑ. C Ad hoc dr̃. q̃ Magiſter intelligit q̃ illa duo ſigna inecdiate cadũt ſupra aliques terminũ: non ait quãdo mediate: vt ſi dicerer nõ glibet bõ eſt aial. ly bõ, bene ſtat determinate: q; nõ eſt ſic in ꝓpoſitõe: vr. C 2ª 2. Non oio, ꝑpõ ali cui⁹ q̃ſtitatis pót puerti ꝑ accidẽs. Dr̃ 2, ꝑbaf: q; ſingularis q̃e ſolũ eſt ex terminis ſingularib⁹ nõ pót ſic puer ti: vt iſte bõ eſt ſor. iſte bõ nõ eſt ſor. q; nõ pót mutari ſup poſitio in iſtis. Si ait Magiſter vi dicere oppõ bunis pcẽdentis in aliquo loco: vt ſaltẽ in logica magna. vbi dicit ꝙ oio, ꝑpõ q̃ta eſt puertibilis ꝑ accẽs, dicat ꝙ lo, quit de ꝓpõibus factis non ſolũ ex terminis ſingulari bus. C 3ª 2. Oio, ꝑpoſitio alicuius q̃ſtitatis eſt puer tibilis ſimplr vel ꝑ accẽs. ꝓ 3; q; ſi qua eſt que nõ pot ſit puerti ſimplr vt pticularis negatiua: illa, ꝑ puerti ꝑ accidẽs: z ſi qua eſt q̃ non poſſit puerti ꝑ accidẽs vt ſingu laris de oibus terminis ſingularibus: ille ꝑt puerti ſim plr. q; ꝑcl'o x̃a. C 4ª 2. ꝓ nima ad dubiũ. Oio, ꝑpoſitio mũ di eſt puertibilis ſimplr vel ꝑ accidẽs, ꝑbaf: q; in qui buſcũq; pót ſeruari eadẽ q̃litas z ſuppoſitio pót puerti ſimplr: z in q̃buſcũq; eadẽ qualitas z nõ ſuppoſitio pót puerti ꝑ accidẽs: ſed in oib⁹ ꝑponib⁹ mãdi pót ſeruari eadẽ q̃litas z ſuppõrũ eadẽs q̃litas z non ſuppõ, q̃ oẽs poſſũt puerti ſimplr vel ꝑ accidẽs. C Ad arguméta q̃re ſpõdet ſm bãc via. C Ad 5ª oĩ q; vlis affirmatiua pót puerti ſimplr: vt iſta. oio bõ eſt aial, cõuertit ſic. nõ aial eſt bõ. z nõ puertit ſimplr: vt dr̃ arguẽdo: pticularis aũt negatiua: z decdo q; non puertit ſimplr. C Ad 1ª accidẽs q; tam pticularis affirmatiua q̃ negatiua puertit ꝑ accidens: ſicut puertunt in argumento. Et cuꝫ inpio basis q; puerſa eſt x̃a. z puertes falſa: z decdo. ergo non puertunt ꝑ accidẽs ſic negat ꝓna: q; ſola puerſio ſimplex eſt bona ꝓna ſm Magiſtr. Et ſi replicares ꝙ bas reſpõſiones ſũt vlis affirmatiua non puertit ſimplr ſm illã verſus. Feci ſimplr ꝛ. nec particularis ꝑ accidẽs. Dr̃ vt dicit Magiſter q; ponit ille verſus gra cẽpli. C Ad 3ª cuꝫ querit q̃ ponit ille verſus gra cẽpli. C Ad 3ª. Dr̃ ſic q̃ ſtitatẽ ſuppoſitionẽ vni⁹ ſubſtantiꝛ: z ſuꝰ participii: ꝓ ſtea

affirmatiua in excluſiua de terminis trāſpoſitis. dicēdo, oē currens eſt homo. tñ homo currit: ꝛ ſic quercunt mo dales ſe ſenſu cōpoſito. vt iſta. poſſibile eſt ſortē currere: in iſta. ſortē currere eſt poſſibile. Et bācvia ſequtur Magiſter i logica magna. Q Propōnes aūt modales de ſen ſu diuiſo quercuntur: ſicut ille de ineſſe: vt dicit Phs in p priozus. Nam vlis negatiua ẽ particularis affirmatiua quercuntur ſimplr. vlis negatiua ẽ vlis affirmatiua con uertunt̃ per accīs: z hoc dico de,pponibus de necio ẽ i poſſibili ẽ poſſibili: vt ordinant̃ in figura. Propōnes vo de poſſibili put idem eſt q̄ contigēs quercunt̃ ſicut iſte de ,ntingēti que per oppoſitas qualitates quercuntur: vt exēplio declarabo ẽ explificabo ꝓpoſitiones modum ſuum facit Phs: z intelligat modus mediare. Q Vniuerſalis negatiua vt neceſſe eſt nullū. b. eſſe. a. conuertit in vlem negatiuā. ſi in illā. neceſſe eſt nullū. a. eſſe. b. q: ex oppoſi to ſcḗ inferr oppoſitū ꝑme: q: oppoſitū ſcḗ eſt. non ne ceſſe eſt nullū. a. eſſe. b. que ẽqualet huic. poſſibile eſt ali quod. a. eſſe. b. ad q̄d ſequtur. pole eſt aliq̄. b. eſ. a. que ẽ dicit ꝑme ꝓpoſitioni. igit̃ ſ̄ꝫ querſio eſt bona. Q Par ticularis affirmatiua: vt neceſſe eſt q̄dam. b. eſſe. a. con uertitur in particularē affirmatiuā. ſi in iſtam. neceſſe eſt q̄dam. a. eſſe. b. q: ex oppoſito ſcḗ inferr oppm̄ ꝑme. Oppoſitū enim ſcḗ eſt nō neceſſe eſt quoddā. a. eſſe. b. que equipollet huic. poſſibile eſt nullū. a. eſſe. b. q̄ cōuer titur in banc. pole eſt nullū. b. eſſe. a. que ẽ dicit ꝑme ꝓpo poſitioni. Nō. n. capit hic poſſibile ꝑut eſt idē q̄ ntin gens: ſed in ſuo toto ſignificato vt cōprehēdit neciū ẽ ntingēs. Q Vniuerſalis affirmatiua: vt neceſſe eſt omne. b. eſſe. a. conuertitur per accīs hic. neceſſe eſt aliq̄. a. eſſe. b. q: ex oppoſito ſcḗ inferr oppm̄ ꝑme. Oppm̄ enim ꝑme eſt non neceſſe eſt aliq̄. a. eſ. b. que equipollet huic. poſ ſibile eſt nullū. a. eſſe. b. que cōuertitur in banc. pole eſt nullū. a. eſſe. b. que ẽ dicit ꝑme ꝓpoſitioni. Q Propo ſitiones vo de inpoſſ. z poſſibili in ſuo ſignificato cōuer tuntur in eodē modo ſic vt ille de neceſſario: ideo gſa brie uitatis relinquo. Q Propoſitiones vo de cōtingēti z de poſſibili pur poſſe conuertit̃ ei contingēti oppoſito mo do cōuertūtur ad illas de ineſſe: q: in illis de ineſſe de ſub iecto fit ꝑdicatū: ẽ cōuerſio: z ſemp remanet eadē qualitas: ſi non ſemp manet eadē quantitas. Q Iuſtitia vo q̄ ſit ſtudiū vt predicatū remanet eodē modo z mutat̃ qua litas. Ratio huius eſt: q: vt dictū eſt: illa eſt bona cōuer ſio in qua ſicut eſt veritas in ꝓpone cōuerſa: ita eſt in cō uertente. ſi aūt de ſubiecto fieret predicatū z maneret ea dem qualitas: non ſmuenir ẽ in omni mā vera. imo in ali qua eſſet aſſa veritū: z pīa falſum. vbi gſa. cōtingit nullū hominḗ eſſe albū. illa eſt vera: q: hoc cōtingere pōt. ſi au tem cōuertatur ſic. cōtingit nullū hoiem eḗ albus. hec eſt falſa. ponitur enim ꝙ ſit hoc albus nunq̄ poterit contingere ſortḗ non eſſe hoiem. ſit aūt cōuerſio in diuer ſa qualitate. Nam cū contingens ſit triplex. i. natū ra: z ad vtrūlibet: vt contingit hoiez eſſe albū: vt in pluribꝰ: vt cōtingit hoiem hie duos pedes: vt in pauciorib⁹ vt ntingit hoiem eſſe monachū. ad vtrūlibet dicit illud q̄ a tor pōt remoueri quor pōt ineſſe: z ſic negatiua z affir matiua ſimul vere ſunt: contingens vt in pluribus nō cō uertitur in ntingēs vt in pluribus: ſ; in ntingēs vt i pau cioribus. vnde iſta. contingit nullū hoiez eſſe cecū. quer titur in illā. contingit oēm hoiem eſſe cecū. Q Prima eſt ntingens in pluribus. ſcḓa in pauciorib⁹. Eodē modo ntingens in pauciorib⁹ quertit̃ in contingēs vt in plu ribus. Nā ſi contingit in pluribus deficit in pauciorib⁹: z ſi contingit in pauciorib⁹ deficit in pluribus: hoc am ple vide primo priorū. Harū conuerſionū ſimplex eſt vti lio: q: vniuerſalis ſi conuerſa ſit vera z conuertens.

Triplex eſt ntingēs.

Tab 3.

Q Vrū quelibet conuerſio ſit bona ꝓpoſitio. Q. XXX.

Contra. Aliq̄ eſt querſio ſimplex que ,nō eſt bona ꝓpoſitio. ergo ,nō quelibꝫ conuerſio eſt bona ꝓpoſitio. z ꝓpoſitio. añs. ꝑbaꝫ: q: iſta eſt querſio ſimplex. nullū aial eſt oīs bō. ergo aliq̄s bō nō eſt aial: q: eſt trāſpoſi tio ſubiecti in ꝑdicatū: z eḗ manente eadē qualitate: q: vtraq; eſt negatiua: z quātitate. i. ſuppone: q: terminī eo dem modo ſuppouunt in vtraq; ly aial. in vtraq; ſtat diſtribuitur: vt p; z ly hō, ſtat determinate. In ſcḓa p; in ꝑbaꝫ per Magrm in caꝑ ꝓo maiori euidētia. b. q̄ nō uoo ſigna diſtribuitur: quoꝫ vnū eſt affirmatiuum: z aliud negatiuū cadūt ſup ia eundē terminū facīūt ſtare determinate: ſed hoc eſt iſta. ergo ẽ. z añs eſt vez: vt p; z ,nō falſus. Sīl̄ ar guitur de illa. nullus bō eſt oīs bō. ergo homo non eſt aliq̄s bō. q: iſta eſt cōuerſio ſimplex vt ſuperiꝰ: z tñ añs eſt verū. z ,nō falſum. q̄ ẽ. Q Se cūdo ſic. Aliq̄ eſt cōuerſio ꝙ accīs: q̄ ne nō eſt bona ꝓpa. ergo nō oīs cōuerſio eſt bona ꝓpa. z ꝓpa. añs. ꝑbaꝫ: q; iſta eſt cōuerſio per accīs. oīs bō eſt aial. ergo oḗ aial eſt bō. vt p; per diffīnḗ cōuerſionis per accīs: q: eſt trāſpo ſitio ſubiecti in ꝑdicatū: z eḗ manḗte eadḗ ẽlitate: z mu tata q̄ntitate. i. ſuppone: z tñ non eſt bona ꝓpa. añs eſt verū. z cōſequḗs falſus. Sīl̄ nō valet illa cōſequḗtia. ali quod aial non eſt bō. ergo nullus bō eſt aial. q; añs eſt vez: z cōſequḗs falſum: z tñ eſt cōuerſio ꝙ accīdḗs: vt p; z eius diffīnḗ. ꝑz. C Tertio ſic. Aliq̄ eſt conuerſio ꝙ contraponḗm q̄ non eſt bona cōſequḗtia. q̄ ẽ. ꝓpa nota. anteccḗs. ꝑbaꝫ. Primo ſic. q: illa conſequtia nō valet. aliq̄ roſa non eſt ſuba. q̄ aliq̄ non ſuba nō eſt non roſa: z tamḗ eſt querſio ꝙ ꝓponem: vt p; ꝙ diffīnḗ eius. q̄ ẽ. cōſe quḗtia nota cū minori. maioꝫ ꝑbaꝫ: q: añs eſt verū poſito ꝙ nulla roſa ſit: z tamḗ ,nō eſt falſum: q: ꝑdictoꝝ ium eſt vez. ſ. oīa nō ſuba eſt nō roſa: q: ꝑdicaꝫ ſupius de ſe riori affirmatiue. C Scḓo. q: iſta ,ꝓa non valet. chime ra non eſt aial. q̄ aliq̄ ,hon aial non eſt non chimera: z tñ eſt querſio ꝙ ꝓponitur. q̄ ẽ. ꝓa nota cū minori ꝙ diffīnḗ eius. maioꝫ ꝑbaꝫ: q: añs eſt verū: vt p; z ,nō falſus: q: ꝑdictoꝝ ium eſt verum. ſ. oḗ non aial eſt non chimera. C Tertio ſic. Iſta ,ꝓa non ẽ. aliq̄s homo non eſt albꝰ. ergo aliq̄ non albū non eſt non homo: z tñ non eſt quer ſio per ꝓpoſitionḗ. q̄ ẽ. ,ꝓa nota cū minori. maioꝫ. ꝑba tur: q: poſito ꝙ nullus bō ſit. añs eſt vez: vt p; z tñ ,nō eſt falſum: q: ꝑdictoꝝ ium eſt verū. ſ. oḗ non albū eſt nō bō. C Quarto ſic. Iſta ,ꝓa non valet. oīs ſuba non eſt ens. q̄ oḗ non ens non eſt non ſuba: z tamḗ eſt querſio ꝙ ꝓpoſi tionem. q̄ ẽ. ,ꝓa nota cū minori. maioꝫ: ꝑbaꝫ: q: añs eſt verū: vt p; z ꝓcḗns falſus: q: ad ꝓcḗns ſequr. ergo oḗ non ens eſt actu adiacḗs. q: adiacḗs: q: tamḗ eſt falſum. C Quarto. q: iſta ,ꝓa non valet. hō alꝰ non eſt aial. q̄ oḗ non hō aial non eſt non bō alꝰ: z tamḗ ẽ querſio ꝙ ꝓponḗ. ergo ẽ. ꝓſequtia nota cū minori. maioꝫ ꝑbaꝫ: q: añs eſt vez. poſito ꝙ nullus bō ſit alꝰ: z cō ſequens falſum: cū ꝑdictoꝝ iii ſit verū. quare ẽ.

Ad hec ſunt duo modi rñdḗdi. Dicit̃ eſt Magſtr q tia: ſed ſolū querſio ſimplex vtr eſt bona ꝓpa querſio au tem per accīs z per ꝓpoſitionem non vtr eſt bona ꝓpa: q: ſtat querſam eſſe vera z quertentem falſam: vt ꝑbant duo vltima argumḗta. z hāc opinionḗ tenendo reſpon dḗre ad ꝑmarg̃m. C Ad ꝑm ergo dī negādo añs. Ad ꝑbationḗ negaꝫ maioꝫ. ſ. q̄ illa ſit querſio ſimplex. ſ. nul lum aial eſt oīs bō. q̄ aliq̄s bō non eſt aial. Et ad ꝑbōes dī q̄ non remanet eadḗ quātitas. i. ſuppoſitio in vtraq; q: ly bō, in ꝑmiſtat confuſe tm. in ſcḓa vō determinate. q: in ſcḓa ſtet determinate ꝑz. z q̄ in ꝑma ſtet confuſe tm

Argūtur ꝓ

Argūtur ꝓ

Argūtur ꝓ

Ad ꝑmam opinionem. Hēde ꝑpe. d. 20. a. 2. 3. c. 4. 5. tract. 10. par. 8.

Scdam alias pun cone dr.

probat: q illa. nullū aial est ois homo. equalet buic. o aial non est ois bō. vbi ly bō stat pro se mi. Et ad pbatio nē cū dicis p̄m Magr. si ois non ē aia distributiue. tē. dī q Magr intelligit quādo cadit imediate qualr non est hic. C Et ad aliud dī. si non ē est quoties. si puer sit simpler. pp eādez cām. C Alius modus est cēlo: q vult q dī. si bono puerso sit bona p̄dia. z̄ bonat vlr de conuersione simplicit: z̄ per accidēs: z̄ p̄positionē pōt p̄. Quia ex opp̄o consequēs sequit oppm̄ antis. ideo consequentia est bona. Et huius opinionis vī fuisse Boetius: i trac. de syllis cathegoricis qui loquēs de puerbione ꝑpositionū dicit. Conuertunt similia vel quorū est quoties commutatis terminis simul vere funt vel false. Insup dicit q vlis affirmatiue particularis negatiua non conuertunt sibiipsis simplr: qi stat vna esse verā z aliā falsam. Sīlr particularis affirmatiua z particularis negatiua non conuertunt ꝑ accidēs: ppter illud idē. Ecce q manifeste vult Boetius q ois conuersio sit bona p̄dia. Et hāc opinionē tenēdo quā non reputo inferiorē opinionem Magri cū ei videantur assentire viri doctissimi: vt Boe. z plures alij. reſtat tñ de re ad oia arg̃ pīncipaliḡ dō p quātitatē hec opinio nō intelligit supponē: sed vltrae particularitatē. tē. C Ad 1m ergo negat. ans. Ad. pbationes negat maior. s. q ista sit conuersio simpler. Et ad. pbationē dī q non manet eadē quātitas. q̄ p̄ est vlis. s. nullus aial est ois homo. z 2o est particularis. aliqs homo non est aial. Et cōfīt ad aliud respōdet. C Ad 2um negat. ans. Ad. pbationē negat. maiōr: q non manet quātitas: cū vtraq; sit vlis: sed illa. ois homo est aial. puertit sic. aliq̄ aial est bō: z tūc a puersa ad cōuertēte est optima p̄mia. C Ad aliud negat. minor. s. q illa sit puerſio p accidēs: q particularis negatiua non pōt puerti p accidēs. solū enīz designate illū versiū. cōuertunt p accidēs. s. Eua p acci. C Et ſi dī. q cōpetit sibi diffinitio puersionis p accidēs: q̄ est trāſpositio subti in p̄dicatū: z eō manēte eadē q̄litate. sed mutata quātitate.

Ad 3m

C Ad intellm tuū dī. q non est debita trāſpositio qualr intelligit in diffone illa. quare tē. C Ad 3um pro ista opinione defendēda duos modos reſpōdē. di sum imaginatus: quoz primus facilior est. sēdz vo subtilior. Primus p̄mittit. q̄ termin̄ est infinitabilis in ꝑposito: z dicit. q due cōditiones regrunt. C Prima. q vnā. m. q exīstat ponat. que posset negari p negationē addītā. Ideo ly chimera, non est termin̄ finitabilis in ꝑposito: ly rosa, non est terminus finitabilis in ꝑposito si nulla rosa fitly bono non est termin̄ finitabilis: z ꝑposito si nullus bō fit. ly bō albus, non est terminus finitabilis in ꝑpo⁹ si nullus bō albus sit. C Sēda ꝯditio. q terminus finitatus infinitas nās derelinqit. pp hāc termin̄ rāſcendēs: putaly ens, non est infinitabilis: q negatio additas sibi negat oēm nām: ita q nullā derelinquit. Et pp hoc ps rīsio ad oia arg̃. q nulla illaz. pponi est cōuertibilis per ꝑpositionem illis cafib̄ nām bus. Et ſ 3ma conditione argnis sic. q posito q nullus bō sit. ego dro a retanly non bō. sit terminus finitus vel infinitus: er quo ois terminus est finitus vel infinitus. Et non petes dicere finitus: vt ps diffinē termini finiti. ergo est terminus infinitus. ſ te. C Cōfirmat. q ly bō. est terminus finitus i tali casu. ergo addita negōne crit infinitus. Et ꝑ p̄ber. vbi agit de termino finito z infinito. hec conditio non ponit ab aliq̄ doctore, bñ. n. ponit q termin̄ finitus negat vnā nām: sed non ponit q exīstat. Propter hoc arg̃ bic modus suspectus est. Pot tamē defendi: ad arg̃ respōdet q aliud est q̄rere absolute de termino finito z infinito: z aliud est querere in ꝑposito. i. sim q er ipsis terminis finitis vel infinitis pōt fieri puerſio per ꝑpositionē. Absolute enim cōcedo q non bō est terminus infinitus: i ꝑposito nī nō est. i. nō ē talis infinitus sm q̄ē ponit fieri cōuertio ꝑ ꝑponem. Et ad affirmationē sīlr. Et ad auctoritatē aliozsīlr. q loquūtur absolute z non in ꝑposito. Sub aliis tñ verbis pōt dici idē. s. q subito manente ꝑpositio cōuertibilis est per ꝑpositiones: aliter non. i. si subm supponat pro aliquo existēte. C Alius modus respondēdi: subtilior z magis conformis Boetio: cū sit extractus ex dictis eius bincinde p̄mittit quo. Primū q sm Boe⁹ in ꝑpiher. vbi agit de terminis infinito. Terminus infinitus pōt vere affirmari tā de eo qđ non est q̄ de eo qđ est. Vñ sic illa est vera. asin⁹ est non bōsita illa chimera ē non bōr: z non valet a 2adiacente ad sēm. ergo chimera est: q terminus infinitus est distractiuus cū tā de nō ente q̄ de ente verificabilis. sit: z ista ꝑpositio. chimera est non bō. simplr puertitur in illā. non bō est chimera. q̄ q̄ eadmodū talis terminus infinitus ꝑt vere affirmari tā de nō ente q̄ de ente: ita ē de termino infinit. ꝑt vere affirmari tam nō ens q̄ ens. C Sēdo p̄mittit de mente Boe. in syllis cathegoricis. cāp de cōuertione ꝑpositionē q illa ꝑpositio. qđdā non aial non est non bō. sīgit q quedā res que aial nō est homo est. siue qđdā non aial bō est. Cuius rō est: qa fm ipm in ꝑpiher. sicut ex affir⁹ de ꝑdicato infinito seqū negatiua de ꝑdicato finito: ita ē ꝑ. Unde sic valet: sortes est non bō. ergo non est bō sita ē ꝑ. Ista ergo. ppō. qđdaz non aial non est non bō. equalet illi. qđdā non aial est bō. Et ſ 3 p̄mū p̄mittum arguat: q: dicit Boetius i ꝑpiher. q terminus infinitus est q vnā nām destruit z finitas derelquit. ergo non ꝑt affirmari vere de non ente. Dī q: termin⁹ infinitus dicit duo p̄cipall⁹ negationē nature. scūdario vo positionē alterius: inde terminate tamē: z sic quo ad p̄n⁹ loqtur Boe⁹ in ꝑposito nr̄o: quo aūt ad 2dm tale simul loqtur in pte in qua allegas ipsum: sic ps q non p̄dicit sibiipsi. C Dis p̄missis ad p̄mū dī negādo q ista sīa nām non valeat. aliqua rosa nō est fuba. ergo aliq̄ nō fuba non est non rosa. Et cū. ꝑbas: q̄ anās est vez: z cōsequens falsum. posito casu nego q anās sit falsum: imo est verū: q: eq pollet isti. aliq̄ non fuba est rosa ꝑ scōm ꝑsupp̄sitū. Et q̄ ista sit vera in casu. ꝑbatur: q: q̄ligz. aliqua rosa non est fuba. ergo aliq̄ rosa est non fuba. tunc vltra. ergo aliq̄ non fuba est rosa ꝑ conuersionē simplicē. Et cū dicis. q ꝑdictoūs est vez. nego: imo est falsum: q: sequitur. ois non fuba est non rosa. ergo ois non fuba non est rosa. tūc vltra. ergo nulla non fuba est rosa. illa est falsa: q: ꝑdicit illi vere aliq̄ non fuba est rosa. Et ſi arguis 3m q: supius ꝑdicat de ifertori affirmatiue. bic. ois non fuba est non rosa. ergo est vera. Dr negando. q istam loquendo de istis ꝑpositionib⁹ ꝑpositice. put ly est. dicit ce exīstere. q: ista est falsa in casu Magri. ois rosa est fuba: vbi ē supius ꝑdicat de inferiori: i affirmative. Et confīt ps respōsio ad alia. C Ad 4um dicit pōt. q non est conuertibilis per ꝑpositionē ista. ꝑpositio: q ly ens, non pōt infinitari: q̄n addita negatione nulla nām derelinqit.

3a opinio.

Ad 4m

Argt ꝑ

C Ultr dīſſo. ꝑponis hypothetice ſit bñ data. Q. 6. XXXI.

Ontra copulativa z disiuctiua nō fuit hypothetice: z tñ q̄libz illarū bz ꝑtes cathegoricas ꝑiuctas ꝑ notā copulationis: z disiunctionis. ergo dīſſo mala. ꝑbatz cū minori: q tūc alicui cōpeteret dīſſo cui non cōpetit dīſſinitū. maior. ꝑbat: q: hypothetica dī ſi ſuppositiua: sed nulla hap est ſuppositiua: q̄ q̄libz hap simplr enūtiat z nō cū ſuppōne ire. tē. C Cōfirmat. qa ſole ꝑditionales sunt hypothetice: ergo nō copulativa z disiunctiua. sīa tz. ꝑ ais. ꝑbat. ꝑ Boetiū in tractatu suo de syllis hypotheticis circa pncipiū dicente. Propositio vo ois aut cathegorica est que ꝑdicativa dicit. aut hypothetica que conditionalis vocat. Item ꝑ ab eode in

primo topicoꝝ suo ꝝ dicente. Conditionaliū ꝓpōnuꝫ q̃dam greci hypotheticas vocāt ꝑtes sunt simplices ꝓpōnes: quarū q̃ pus est dī añs. que posterius dī ꝓsequēs. in q̃bus locis ꝑz q̄ vult solū hypotheticas eē ꝯditionales.

Arguit 2° ¶ Scōo sic. Si antechꝛis eēt albꝰ añs chꝛis eēt coloꝛatus. hec est ꝓpō hypothetica: ⁊ tñ non sunt coniūcte ꝑtes categoꝛice. ergo ⁊c. ꝓña nota cū maioꝛi: q̄ est cōditionalis. minoꝛ ꝓbatur: q̄ partes eius non sunt categoꝛice: q̄ ꝓpositio categoꝛica est idicatiua. ille aūt non sunt idicatiue. ergo nō sunt categoꝛice ⁊c. ¶ Tertio sic. ista est hypothetica. Dis homo currit: sed tu es homo: ergo tu curris: ⁊ tñ non coniūgūtur plures categoꝛice p aliquā dictaꝝ notaꝝ. ergo ⁊c. ꝓña ꝛz cū maioꝛi: q̄ est sylls. ergo est ꝓpō vel categoꝛica vel hypothetica. nō categoꝛica. ergo hypothetica. minoꝛ ꝓbat: q̄ nō est nota cōditionis: copulationis: ⁊ disiūctionis. si dicis est nota rationis: ly g̃ q̃ eqnalet note conditionis. Contra illa nota g̃ non ꝓiūgit ꝑtes categoꝛicas: ꝛz vnā categoꝛicā cuꝫ vna hypothe'ᵃ: q̄ añs ē vna hypothe'ᵃ: ⁊ cōsequēs vna categoꝛica: deide sunt ꝑtes note: q̄ copulationis ⁊ rōnis. g̃ non magis dꝫ dici rōnalis q̃ copulatiua: sed non

Arguit 4° ꝑt sīl ⁊ semel eē vtraq̄. g̃ nulla est ⁊c. ¶ Quarto. iste sūt hypotethice: q̄ tu curris tu moueris: silr cū tu curris tu moueris: silr vbi tu curris tu moueris: ⁊ tñ non coniūgūtur ꝑtes categoꝛice p aliquā notaꝝ dictaꝝ. ergo ⁊c. cōsequētia nota cū minoꝛi. maioꝛ ꝓbat: q̄ q̃libet illarū est ꝓpositio. ergo categoꝛica vel hypothetica. non categoꝛica: q̄ categoꝛica ꝛz subm prædicatū ⁊ copulā pncipales partes sui qualiter non habent ille. ergo est hypothetica. ¶ Confirmat. q̄ ista est hypothetica. cū homo est animal est: ⁊ tamē non sunt coniūcte plures categoꝛice per aliquā dictarū notarum: vt ꝑz. ergo ⁊c.

Ad ꝓm **Ad primū** dicunt qdā q̄ ꝓpositio pōt dici hypothetica dupl'r. Uno'ꝫ sm ethymologiā vocabuli. Alio'ꝫ sm cōem vsum loquēdi. Primo mō sola conditionalis est hypothetica: q̄ sola ē suppositiua. Secūdo mō tam copulatiua ⁊ disiūctiua q̃ conditionalis ē hypothetica: ⁊ per hoc ēt ꝑz ad confirmationē. Uel alr dicaꝫ q̄ multotiēs aliud est a quo nomen imponit ad significādū: ⁊ aliud est illud qō fit: vt ꝑz de lapide q̄ imponitur ad significādū a lesione pedis: fit tñ aliud q̃ lesionē. Ita hoc nomē hypothetica imponit ad signādū a conditionali siue suppositiua ꝓpone: aliud tñ fit: q̄ nō solū conditionalē sed copulatiuā ⁊ disiunctiuā: ꝓcipalius tñ fit conditionalē q̃ aliā spēm cuꝫ ab illa sit denominatio. ⁊ sic ꝑz ad argm ⁊ ad confirmationē. ¶ Ad 2m dī q̄ per categoꝛicas hic itelligimus tā veras categoꝛicas q̃ que hꝫ modū categoꝛicaꝝ. Propō aūt ꝛz modum categoꝛicaꝝ q̄ ꝛz subm ꝑdicatuꝫ ⁊ copulā pncipales ꝑtes sui: q̃uis non sit vera categoꝛica: vt in argto

Ad 3m arguit: q̃re ⁊c. ¶ Ad 3m dī sicut ibi. ¶ Ad replicā negatur q̄ illa nota ꝓiungat plures categoꝛicas. Et cū dicis coniūgit vnā categoꝛicā cū vna hypothetica. ꝓcedo. ergo non ꝓiūgit ꝑtes categoꝛicas. nego ꝓñtiā: ꝛz eni non cōiungat onas categoꝛicas precise: sufficit q̄ coniūgat plures categoꝛicas vel sint due vel ꝑtes nō curo. Et cū tu arguis vlterius q̄ sunt ꝑtes note. ſ. copulationis ⁊ rationis: ꝓcedo: ergo nō magis dꝫ dici rōnalis q̃ copulatiua. nego ꝓñtiā: ꝛz eni non cōiungat onas categoꝛicas precise: sufficit q̄ coniūgat plures categoꝛicas vel sint due vel ꝑtes nō curo. Et cū tu arguis vlterius q̄ sunt ꝑtes note. ſ. copulationis ⁊ rationis: ꝓcedo: ergo nō magis dꝫ dici rōnalis q̃ copulatiua.

Ad 4m ¶ Ad 4m negat maioꝛ. Ad ꝓbationē nego q̄ non sunt categoꝛice. Et cuꝫ tu arguis: q̄ pncipales partes eaꝝ non sunt subꝫ prædicatū ⁊ copula. rñdet' q̄ pncipales partes sunt subm ꝑdicatū ⁊ copula: q̄ illic oꝛones sunt: vt subm prædicatum ⁊ copula. Qñ ergo pncipales ꝑtes ꝓpōnis sunt ꝓpōnes: q̄ nō sunt vt subm ꝑdicatū ⁊ copula illius ꝓpōnis: tūc ꝓpō est hypothetica: sed si tales ꝓpōnes sunt vt subm ꝑdicatū ⁊ copula illius tūc est categoꝛica: ⁊ sic est in ꝓpposito: q̄ dō: q̄ tu curris tu moueris. subm est q̄ tu curris: ꝑdicatuꝫ est tu moueris: q̄ equalet huic. q̄ tu curris est cā q̄ tu moueris facta resolōne illius note: ga in hoc est cā: ⁊ ita dicaꝫ de alijs. ¶ Ad ꝓbationeꝫ dī Ad ꝓbr. q̄ illa equalet ꝯditionali ſm Boetiū in tractatu de sylligismis hypotheticis. ¶ Uel potes dicere q̄ est vna temporalis: ⁊ ꝓñter est categoꝛica non hypothetica.

¶ Utꝝ diffō ꝯdionalis cū ſpēbꝰ sit dñ data. Qō. XXXII.

Contra diffōnē conditionalis argī sic. Arguit ꝓ. Ista est ꝯditionalis. Si añchꝛis eēt albus: antechꝛis esset coloꝛatus: ⁊ tñ non coniūguntur plures categoꝛice: q̄ nulla illarū est indicatiua. g̃ ⁊c. ¶ Scōo ꝑ affirmatiuam ⁊ negatiuā arguit' ꝓbando q̄ ꝯditionalis non est negatiua qñ nota ꝯditionis negat' ꝓpōnēdo negationeꝫ toti cōditionali: sic dicēdo: non si soꝛ. currit soꝛ. mouet'. ⁊ arguit' ex fundamēto auctoris modoꝝ sigñdi: q̄ aduerbiū est determinatiuū solū verbi vel pticipij. ergo nō pōt negare notā conditionis. ſ. ly si. ga illa est cōiūctio. Q̄ si soꝛe dī negando totā conditionalē negātur duo verba: ⁊ sic non est ꝑ nām aduerbij. Contra. illud nihil est: q̄ negare conditionalē non est negare añs nec ꝓña ꝛz illationem. Sicut cū dī: non si tu es homo tu sedes: non negat te esse hoiez: nec negat te sedere: sed solū negat' illatio. i. consecutio ꝓñtis ex añte. ¶ Tertio ꝑ veritatē ⁊ falsitatē Arguit 3° arguitur sic arg'° Magri. Aliqua est conditionalis vera cuius ꝯdictoꝛiū ꝓñtis stat cuꝫ añte. ergo diffinitio falsa. ꝓña ꝛz. añs ꝓbat: q̄ hec conditionalis est vera ⁊ affirmativa: nisi tu es aial tu non es homo: vt ꝑz. ⁊ añs est verum tu es aial: ⁊ ꝓñs falsum tu non es hō. g̃ ⁊c. ¶ Quarto ꝑ possibilitatē ⁊ impossibilitatem: ꝓtingētiā ⁊ necessitatē Arguit 4° arguitur sic: probādo q̄ non q̃libet conditionalis potest vera ⁊ necessaria. Nā iste sunt ꝯditionales potes ſm Dentisberū in tractatu de relativis. Aliq̄ ꝓpositio est: ⁊ si illa sciaꝫ a te illa est potis: aliqua ꝓpositio est: ⁊ si illa ē vera tu es asinus: aliq̄ aial est: ⁊ si illud est rudibile tu non es hō: ⁊ tñ nulla talis est nēcia: vt ipsemet dicit loco allegato. g̃ ⁊c. ¶ Confirmat. omne verum est potē ⁊ non ē. ergo aliquid est possibile qō non est verum: ergo aliqua conditionalis est possibilis que non est vera. Confir.

Ad hec breuiter respōdet'. ¶ Ad ꝓm dī q̄ diffinitio Ad ꝓm conditionalis sic itelligit'. Cōditionalis est illa in qua coniūgūtur plures categoꝛice vel sē hītes p modū categoꝛicaꝝ. Modo in ꝓposito dico q̄ in illa cōditionali assignata coniūgūtur plures oꝛiones se hītes p modū categoꝛicaꝝ. ¶ Ad 2m dī q̄ sicut ꝯdictoꝛiū copu- Ad 2m latiue pōt assignari onpl'r. ſ. negatiue p negationē precedentē: ⁊ affirmatiue per disiūctiuā affirmatiuā factaꝝ de partib⁹ ꝯdicētibus copulatiue: ⁊ sic dicēdū est de disiunctiua. Ita ad ꝓpositū dōm est de conditionali ⁊ rōnali q̄ onpl'r pōt sibi assignari ꝯdictoꝛiū. Primo affirmatiue p aduersatiuā affirmatiuā factā siue cōpositā ex añte ⁊ opposito ꝓñtis. ¶ Scōo per negationē precedentē. vbi gra. ꝯdictoꝛiū huius ꝯditionalis. si tu curris tu volaꝫ. est hec aduersatiua: ꝛz tu curris stat te non volare: ⁊ etiā pōt assignari per negationē precedentē sic. non si tu curris tu volas. ¶ Ad argm ergo in ꝓiū rīdet dupl'r Paulus pgulē fis oubio scōo. Primo dicit q̄ ly nō nō est aduerbiū: sed aggregatū ex ly nō ⁊ ly ergo. equalet vni aduersatiue. ſ. ad ly q̃uis, sicut i copulatiua negatiua tantū valet ly nō et, quātū ly vel: ⁊ eō tantū valet ly non vel, quātū ly et: ꝛz ergo preponat negatio toti ꝓñtie: tñ intelligit' coniuncta

Sup ꝓñtas Strodi. Hec sunt ꝛba formalia pauli. ibi.

cũ ly ergo ⁊ i mẽte est vnus actus aduersatiuus cui subordinant ille due voces nõ ergo ⁊ ita dicat de ꝓditionali. ¶ Uel alr dicit ipse pót dici ꝑm vereré doctrinaz ꝙ ex oi ꝓpóne segtur suũ dictũ sore vex. Nõ segtur bó est asinus ḡ est verũ ꝙ homo est asinus. Ita possumus dicere ꝙ vbi negatio ꝓponit intelligiť B complerũ non est ita: vel non est vex: vel non sic est. Ideo tãtũ est dicere: non si tu curris tu volas: quãtũ si diceremus non est ita: vel nõ est vex vel non est sic. vel nõ segtur: si tu curris tu volas. ita ꝙ itell gať aliqõ verbũ negatũ ab aduerblo ꝓceden te: sicut cũ dr affirmatiue: si tu curris tu moueris iplicite est dicere: segtur si tu curris tu moueris: ⁊ ita dicatur de ꝓsia. ¶ Quãtũ iste rñsiones valeãt tuo iudicio reliquo. Si. n. recte põderabis friuole sunt. Prima. n. negat ꝙ ly non sit aduerbiſi ⁊ maie. Scõa dicit ꝙ itelligiť vnũ verbum negatũ ꝑ negationẽ: vt nõ ita est ꝙ si tu curris tu volas. segtur ꝙ est cathᵉ: aut si est hypothᵉ non sit negatiua. Ideo alr dicerẽ ꝙ ad B vt ꝓpõ sit negatius regriť: vt negatio neget illud qõ est formale in ea: sz sicut verbũ est forma in cathegorica: ita nota ꝓlũgens cathegorice est forma in hypothetica. Ideo regriť vt negatio neget notã. Et ad argᵐ nego ꝙ aduerbiũ determinet solũ verbum vel participiũ. Nã do: sortes currere est non polle: ista est negatiua: ⁊ tñ negať modus ḡ non est verbũ nec pricipiũ. ¶ Si tñ grãmatici dicãt B: nolo negare auctoritatẽ grãmatico ꝝ: sed dico ꝙ hz itelligi cũ grano sallis: sic. vz. ꝙ cũ vbũ sit illud qõ ꝓncipaliť iportat cõpónẽ: ga siue ꝓse siue cũ alio sumať semp B facit: ideo ꝑn hz negatio determinare vbũ. ex ꝓti tñ põt determinare qõcũqz importat compónem: sed cũ tales note ꝓsequentes cathegoricas iportẽt compónez: ideo negatio ꝑt determinare illas. quare ⁊c. ¶ Ad 3ᵐ dicit Magť ꝙ regule date de veritate ⁊ falsitate conditionaliũ respiciũt solũ ꝓditionalem denolatã a ly si: non aũt idifferẽter oẽm ꝓditionalẽ: qz non ꝓditionalẽ denolatã a ly nisi. ägre ⁊c. ¶ Uel alr tenẽdo ꝙ itelligiť de vtraqz negať ꝙ oppᵐ ꝓsitio stet cum ãsite. Nã ãs non est: tu es alal: sed B totũ tu non es aial: qõ ꝑz resoluẽdo ly nisi, in si non. ⁊ tũc oppᵐ ꝓsitio. s. tu es homo: non stat cũ ãsite. s. tu non es aial. ¶ Ad 4ᵐ rñdet Dentiber loco allegato ꝙ ãlibet illarũ est cõditionalis polle: non tñ est neciaria ⁊ facit argᵐ ꝑ se sic. Quelibet ꝓditionalis polle est bona ꝓsia: quelibet bona ꝓsia ẽ necia. ḡ ꝙ ad vltimũ segtur quelibet ꝓditionalis polle est necessaria. ¶ Rñdet ꝙ nulla talis ꝓditionalis in terminis relatiuis vbi terminus relationis segtur imediate notaz ꝓditionis est ꝓsia. hmõi sunt oẽs iste ꝓditionales ꝓpositę: ⁊ ideo nulla illaꝝ ẽ ꝓsia: qz nec hz asis nec ꝓsio. ¶ Relatiuũ. n. cuz ad aliud referať non est asis ad illud ad qõ referť: ⁊ ideo tales ꝓditionales sunt vere vel false: polle vel impolle sicut alle ꝓpónes cathegorice pticulares vt idefinite. Uel aliter possumus rñdere ⁊ melius ꝙ ille ꝓpositiones non sunt ꝓditionales: sz sunt copuᵉ: qz in eis nota copulationis copulat ptes ꝓncipales: primã cathegoricã cũ ꝓditionali ⁊ est ꝓncipalis nota. Nota aũt ꝓditionis nõ copulat ꝓncipales ptes sz ptes vnius ꝓncipalis partis: vt ꝑz intuẽti. ¶ Ad ꝓsirmationẽ ꝓcedo ꝙ nõ oẽ pol'e est verus. ¶ Et cum Infers viterius. ergo nõ oẽs conditionalis polle est vera. nego ꝓsitiaz: qz argulť a superiori ad suũ iferius negatiue postpositu. ac si argual: non omne aial currit. ergo non oẽs homo currit.

Ad 3ᵐ

Rñ°2ᵃ.

Ad 4ᵐ

Ad ꝓsir.

¶ Utrum diffinitio copulatiue cum specibus suis sit bene data. Questio. XXXIII.

Argť ꝑ

Contra diffõnẽ copulatiue arguiť sic. Ista est copulatiua. Oẽs hõ est risibilis ⁊ eẽs: ⁊ tñ non ꝓiunguntur plures cathegorice. ḡ ⁊c. ꝓsia nota cũ maiori. minor ꝑbatur: qz ly ecõuerso non est cathegorica cum ibi non sit subm ꝓdicatũ ⁊ copula ꝓncipalis ptes sui. ¶ Confirmatur. qz ista est copuᵃ. si tu esses hõ: ⁊ tu esses aial: ⁊ tũ nõ ꝓlũguntur plures cathegorice bz: qz nulla illaꝝ est indicatiua: ägre ⁊c. ¶ Scõo ꝺ affirmatiuã ⁊ negatiuã arguitur vt supra arguebať ꝺ ꝓditionalẽ: qz negatio cũ sit aduerbium non bz determinare nisi verbũ: ⁊ ꝓsitio non ꝑt determinare illã notã ⁊c. ¶ Tertio ꝺ veritatẽ ⁊ falsitatem arguiť arg'° Magri sic. Ista copuᵃ est vera. Aliqõ aial ẽt ⁊ si tu es illud tu es asinus: ⁊ tũ vna pars ꝓpᵗⁱ est falsa. ergo diffinitio mala. ꝓsia tz. maior ꝓbať ꝑ resoluẽtes sic. hoc est demfando b tunellũ. ⁊ si tu es illud tu es asinus: ⁊ hoc est aliqõ aial. ḡ aliqõ aial est: ⁊ si tu es illud: tu es asinus: cũ resoluẽtes vere sint ⁊ ipsa resoluta est vera. minor ꝓncipalis ꝑbať. s. ꝙ vna ꝑs istius copuᵃ est falsa: quia 2ᵃ est falsa: cũ non videatur fiġre aliud nisi si tu es aial: tu es asinus: sed hec est falsa. ḡ illa. si tu es illud tu es asinᵘˢ. ¶ Confirmať. qz ista copulatiua est falsa: aliqd est ⁊ qõlibet est illud. Sil'r ista. nisi est ⁊ qõlibet est illud: ⁊ tñ ã libet pars est vera. ergo ⁊c. tz ꝓsia cũ maiori: qz ꝑ significat qõ aliqd est: ⁊ illud est qõlibet. scõa fiġt ꝙ aliqd est ⁊ illud est nihil. minor ꝑbatur: qz ꝓma est necia: ⁊ scõa ẽ vna vlis cuius quelibet singularis quaz nata est hic est vera ⁊ nulla alteri repugnat. igitur ãlibet pars est vera. ¶ Quarto ꝺ polibilitatẽ ⁊ ipolibilitatẽ arguiť argu'° Magri. Ista copulatiua est impolle. Oẽs homo currit. tu es homo ⁊ tu non curris: ⁊ tñ ãlibet pars est polle ⁊ alteri cõpossibilis: ḡ diffinitio mala. ꝓsia tz. maior ꝑbatur: qz ex duab⁹ ꝓmis ꝑticularibus segtur ꝺictum tertie ꝓtis in darij. ḡ est ipolle. minor ꝑbať: qz ãlibet illaꝝ est polle: ⁊ quecunqz illaꝝ duaꝝ sumanť sunt cõpolle. ḡ ⁊c. ¶ Confirmatur. qz ista copulatiua est polle: deus est: ⁊ antechs ẽ hõ: vt ꝑz. ¶ Et scõa pars ipolle ꝓbať: qz ly hõ, supponit solũ ꝓ ꝑticulis hoib⁹ isz est ipolle ꝙ antechs sit hõ qui est: qz facio ista ꝓsia. antechs est hõ ꝙ est. ⁊ isti sunt oẽs hoies. ergo antechs est iste homo: vel antechristus est iste homo: ⁊ sic de aliis. Ista ꝓsequẽtia ẽ bona: qz licet descẽdere sub illo termino homo disiunctiue: ⁊ ꝓsequens est ipolle. ergo ⁊ añe per decimã regulã Strodi: ⁊ nõ est impolle ꝓ 1o scõa parte. ḡ ꝓ ꝓma. ¶ Quinto ꝺ necessitatẽ ⁊ ꝛingentiã arguiť arguméto Magri. Ista copulatiua est necia. nõnullus deus est: ⁊ tu es homo: ⁊ tñ scõa pars est contingens. s. tu es homo. ḡ ⁊c. ¶ Cõfirmať. qz aliqua est copulatiua que non est necessaria nec cõtingens: vt ista tu curris ⁊ tu volas. ergo diuisio insufficiens.

Argť 2°

Argť 3°

Confir.

Confir.

Argť 4°

Confir.

Argť 5°

Confir.

Ad hec breuiter rñdeť. ¶ Ad ꝓmũ ꝺ ꝙ diffinitio copulatiue intelligiť in qua ꝓiunguntur ptes cathegorice explicite vel implicite: ⁊ sic ly ecõuerso, est vna cathegorica iplicite ⁊ bz subz ꝑdicatũ ⁊ copulã ipliciter: ⁊ segtur ꝙ aliqua cathegorica affirmatiua pót fieri negatiua sine additione alicuius ad ipsaz: ⁊ sine remotione alicuius ad ipsaz: ⁊ sine trãspositione terminoꝝ: vt ly ecõuerso, vbi ꝑcedit ꝓpositio illa. oẽs hõ est risibilis: ꝺeide loco illius ponas illã. nullus hõ est risibilis. ¶ Ad ꝓsirmationem ꝺ ꝙ in diffõne subintelligiť: vel se bñtes per modũ cathegorice ꝛ: vt est hic. Ego aũt verius puto dicere illã nõ eẽ copuᵃᵉ: qz non est ꝓpó cũ non significet verus vel falsum. illa. n. non getat intellm. ¶ Ad 1ᵐ ꝺ sicut ad scõm argᵐ precedẽtis qõnis. vide ibi. ¶ Ad 3ᵐ ꝺ ꝙ ista copulatiua est vera ⁊ scõa pars est vera sicut ꝓma: ⁊ cuz tu dicis: qz scõa ꝑs fiġt si tu es aial: tu es asinus. negať. Uñ loco relatiui nõ licet ponere añe nisi seruet eadẽ suppositio: sed ꝺo. aliqõ aial est: ⁊ si tu es illud tu es asinᵘˢ: ⁊ ly illud stat ꝺterminate: sz si ꝺicis: si tu es aial: ly aial stat ꝓfuse tñ: ideo scõa pars non fiġt assertiue illud qõ ꝺicis: sed significat ꝙ aliqõ animal si tu es: tu es asinus: ⁊ B est

Ad ꝓsir.

Ad cõfir.

Ad 1ᵐ

Ad 3ᵐ

verum:qr hoc si tu es demfando asinus,tu es asinus.ꝛ B est aliqđ aial.g ꝛc. ¶ Ad ꝓfirmationez rñdet Dentisber q̄libet singularis est vera in tractatu de relativis negā do istas copulatiuas. Et ad ꝓbationē cū arguit q̄ q̄libz singularis est vera cū ꝑma parte dicit q illius vltē affirmatiue:q̄uis q̄libet singularis ꝓ se accepta sit vera cum ꝑma parte copulatiue.ſ.aliqđ est:tñ si simul sumant nulla est vera cū eadē nisi ꝑma. Et ē dicit de vltā negatiua. vz.q quelibet erit vera ꝑter vltimā ex suis singularibus cū ꝑma parte si simul sumant. ¶ Ad quartū dicit Magister q ille regule sunt date de copulatiua facta tñ ex duab⁹ partibus cuiꝫ non est illa assignata:ꝛ si vis regulam itelligere vlr debes dicere q ad politatē regrit q q̄libet ꝑs sit polis ꝛ nulla alteri vel alie sit incōpolis:modz in ꝓposito vna non sit icōpolis alteri:si vna est incompolis alie.nā 3ª est incōpolis duabus ꝑmis. ¶ Vel breuius dic q ad politatē regrit q q̄libet pars ꝓncipalis sit polis ꝛ vna pars ꝓncipalis sit incōpolis alteri.mō quelibet copulatiua hz tñ duas partes ꝓncipales:hz plures sunt partiales. Jn ꝓposito vna pars ꝓncipalis non est cōpossibilis alteri:ideo nō est polis ista copulatiua. ¶ Ad ꝓfirmationē dr q ista est polis:ꝛ cū dicis scđa pars est impossibilis.negat. ¶ Ad ꝓbationē cū dr ly homo,supponit tñ ꝓ ꝑsentibus:sed impole est q antechris sit bō q est.negatur:imo est pole q antechristus sit homo q est:ꝛ cum tu facis ꝓniam descendendo sub illo termino hōr isti sunt oēs hoies.g antechris est iste hō.ꝓnia est bona. ꝓcedo.ꝛ ꝓis est impole.ꝓcedo.g asis est impole.ꝓcedo. ꝛ cū tu dicis non ꝓ 2ª ꝑte.g ꝓ ꝑ ꝑte.nego ꝓniam:qr ly q̄libet ꝑs asinis sit polis:tñ vna est incōpolis alteri. Nō enim stant sil'in veritate q antechris sit hō:ꝛ isti sunt oēs hoies demōstrādo existētes. Et si arguis ꝑ.antechris est hō qui est:ꝛ non sunt nisi isti hoies demonstrādo ꝑntes. ergo antechris est hic vel hic.ꝓcedo ꝓntiā:sed asis ꝓ ꝑma parte est falsum:iz sit pole:qr dato q non sint nisi isti hoies demfando existentes adhuc est pole:qr antechris sit vnus hō existēs qui nec sit ille nec ille. ¶ Ad 5ᵐ dicit q regula intelligit de copulatiua affirmatiua ꝛ non negatiua. ¶ Ad ꝓfirmationē concedo cōsequētiā ꝛ consequens:qr copulatiua non sufficiēter diuiditur per necessarium ꝛ contingens cum aliqua sit impossibilis.

¶ Utrum diffinitio disiunctiue cum speciebus sit bene data. Questio. XXXIIII.

¶ Contra diffōnē disiūctiue arguitur sic. Nota disiūctionis disiungit.i. separat ea iter que cadit:ergo nō ꝓiugit ea. ꝓnia tz.ꝛ asis ꝓbat:qr ꝓpriū note disiūctionis est disiūgere. ¶ Ad ꝫ forte diceres:vt dicit Donatus q nota disiunctionis ꝓiungit voces:disiungit tñ sensum.i.significatū:ꝛ nō incōuenit q vnū ꝛ idē cōiungat ꝛ disiūgat respectu diuersoꝝ. ¶ Contra hoc arguit:ꝛ adduco rōnē auctoris modoꝝ fiḡndi: q ipsobat Donatū:que talis est. Cōiūctio ꝓiungit illa cū qbus per se ꝓstruitur:sed ꝓiūctio non solū ꝓstruit cū vocibus: sed ēt ꝓstruitur cū dictionibus.i.aggregato ex voce ꝛ fiḡto ꝛ modo fiḡndi:ergo ꝓiunctio disiunctiua dictiones coniungit.i. voces ꝛ fiḡta siue voces per significata cōiūgit. ¶ Scđo ꝑ affirmatiuā ꝛ negatiuā venit arg^m factum ꝑ alia ꝛ spēs hypotheticaꝝ spāliter:tamē arguit sic. Jsta ē negatiua:tu nō es hō vel tu nō es asinus:ꝛ tamē nota disiūctionis nō negat.g ꝛc.ꝓnia nota cū minori.maiori pbat:qr facio istā ꝓntiā.nō tu es hō ꝛ tu es asinus.g tu nō es hō:vel tu nō es asin⁹.ꝓnia est bona:qr equaliz huic cuz ꝓdictoꝝ copulatiue affirmatiue dcr duob⁹ modis:aut ꝓ negōne ꝓcedēte:aut ꝓ disiūctiuā facta de prib⁹ oppositis copulatiue:ꝛ asis est pure negatiuā:qr est vna copulatiua negatiua.g ꝓnia est pure negatiua. ¶ Tertio ꝫ arguit

Ad cõfir. Ad 5m

nibiliter, ꝑhãdasicut pingẽter tu eam ecio de ē. ¶ Ad affirmationẽ oĩ vt. ē. ¶ Ad 5m dr̃. q ille due ptĩcule non sufficiũtes, q altera ꝛeqrit. ſ. dictoria ptĩũ nõ repugnãt ꝑ iter non est in ꝓposito. ideo arg̃m non est. ſ. regulam.

¶ Utrum ꝓdicabile ꝓprie sumptum diuidatur in quinque tm.

Questio. XXXV.

Argr ꝑ

Cap. j.

Dec sũt arguẽnta burlei i vlib̃.

Arguit 2o

L.12. Arguit 3o

Arguit 4o

T.c.15. Argr 5o

Arguit 6o

Ad ꝑm

Arguit quatuor. ſ. ꝙ non sunt nisi quatuor ꝓdicabilia ide ſtm: tñ quatuor sunt ꝓdicata ꝓ Pbꝰ ſp̃ top̃. ſ. geñ, differẽtia, ꝓpriũ, z accidens. q tm quatuor sunt ꝓdicabilia. ¶ Zte genus z accidẽs id est: q colos est genus z accidẽs, ergo remanent tm quatuor. ¶ Zte ſpes z ꝓpriũ id est: q risibile est id cũ boie: q si non esset ſpes in ꝓdicamẽto qualitatis: z biet aliq̃ ꝓpriũ: z illud ꝓpriũ aliud, ꝓpriũ: sic esset ꝓcessus in infinitum: q non est dr̃m, q tm quatuor sunt. ¶ Zte ꝓdicamenta sunt decẽ z gblibet est ꝓdicabile. q ꝓdicabilia tm sunt decẽ, ergo non tm quatuor. hec quatuor sunt arg̃ta cõia. ¶ Scdo ꝓcipit sic. ꝓdicabile, z vle id est sunt sed ꝓla quinque sunt vlia. q plura quãꝫ sunt ꝓdicabilia. ꝓtia nota cũ maiori. minor. ꝓbat: q singularia sunt infinita. q z vlia. tꝫ ꝓcqꝫ tia: q quot modis oĩ vnũ oppositoꝝ, tot modis oĩ z reliquũ. ꝙ Pbm ꝓ tpico: sed singulare z vle sunt opp̃. q quot modis oĩ singulare, tot modis oĩ vle. ¶ Tertio sic. Indiuiduũ est vle: q ꝓdicat de pluribus z non est aliq̃ istoꝝ quãꝫ, ergo sunt pla quãꝫ. ẽt ſi dicis q indiuiduum põt accipi ꝛuplr. ſ. pro eo qđ denoiat z pro eo quod figit. Primo modo non ꝓdicat de pluribus. Scdo mõ sic. z. adhuc habeo intẽũ q capiẽdo pro eo q figit ꝓdicat de pluribus vniuoce: q vex est dicere hoc indiuiduũ est in diuiduũ: hoc indiuiduũ z est indiuiduũ: z ita de aliis: ꝛ nulla istoꝝ quãꝫ est: q maxime esset ſpes: sed hoc nõ: ga oppositũ non ꝓdicat de oppositos: sed hec intentio ſpes: z hec intentio indiuiduũ sunt ĩẽtiones oppoſite. ergo vna non ꝓdicat de alia. ergo idiuiduũ non est ſpes. ¶ Quar to sic. Predicari in qđ facit duo vlia: qa aliud ꝓdicat de pluribus differẽtibus ſpecie vt genus. aliud vo de pluribus differẽtibus numero vt ſpes: sic ꝓdicari in qnale essentiale facit duo vlia: q vnũ erit qđ ꝓdicat de pluribꝫ differẽtibus ſpecie de qua assignat ꝓma ꝛsso a Porphyrio: q predicat de pluribus ỹntibus ſpecie: z aliud erit qđ ꝓdicabile de pluribus differẽtibus numero solũm: illud erit dia conuertibile: z sic erũt sex vlia: z ſi negas ſi militudinẽ: ꝛa g rõnẽ diuersitatis: ẽre predicari in quid per hoc qđ oĩdiuiduũ ꝓdicari de pluribus ỹntibus ſpecie z ꝓdicari de pluribus differẽtib̃ numero faciat duo vlia distincta. predicari vo in quale essentiale per hoc qđ dicit. silr non facit duo vlia: q non sufficit negare si ꝓpter quid sit falsa non ostenditur: vt dicit Phs 8o phyſi.

¶ Quinto. chimera est vle z non est aliq̃ istoꝝ quãꝫ. ergo sunt plura q̃ quãꝫ. ꝓfẽntia nota cũ maiori: q est terminus vniuocus ꝓdicabilis de pluribus ẽ. z minor. ꝓbatur. ſ. q non sit aliq̃ istoꝝ quãꝫ: q vle cõiũ ſtitis qđ diffinitur sic ab Alberto in ꝓdicabilibus. Ule est mã simpler sua simplicitate cõicabilis pluribus: ſ. chimera non est hb̃. ergo ẽ. ¶ Sexto. vle qđ est cõe ĩtis quãꝫ est vle: q ꝓdicatur de ĩtis quinq; sm eandem rationẽ: q sm ĩstã terminus vniuocus ꝓdicabilis pluribus: ẽ tñ sm ĩstã terminus vniuocus ꝓdicabilis pluribus: ẽ tñ sm est aliq̃ istoꝝ quãꝫ: qa vna ẽ ꝓpter quã intelligenti. ergo ẽ.

breuiter respõdet. ¶ Ad ꝓm dr̃. q Pbs log

Ad hec

tor solus de ꝓdicatis quẽtis in ꝓblematibus scribilibus sicut est genus: z diffinitio: ꝓpriũ z accĩs. Porphyrius aũt generalius logitur. sed dicet: ẽre Pbs non posuit in ꝓpositoꝝ, q tꝫ ꝓ predicato. Dõm est q eum ꝓdicatio dr̃ sit subalis z in plus se habeat sicut genus: ideo ipsum dr̃am non posuit ꝓtinentem a gñe: quia cũ sit generalis cũ genere ordinãda est: vt dicit Phs ibidem. ¶ Ad 1um dr̃. q idem non est genus z accĩdẽs respectu eiusdẽ. ideo genus z accĩdẽs distinguuntur formaliter.

¶ Ad tertiũ dr̃. q risibile non est idẽ cũ boie: z ꝛ risibile sit in ꝓdicamẽto qualitatis. nego. q habeat ꝓpriũ: q enim vle qđlibet ſpes ꝓdicamẽti risibile habeat aliq̃ ꝓpriũ: non ꝓ aliquo ſpes accidẽtis. ¶ Ad qrtũ dr̃. q oia ꝓdicamẽta ỹnentur sub vno vlr. sub gñe. Unde vico q tm sunt qnq; intẽtiones ſcde vles non coincidẽtes in de, nominatione. ſ. genus, ſpes, dẽa, ꝓprium z accidens. Ad 1um

Ad ſcdm ꝓncipale negat̃ minor. Ad ꝓbationẽ negat̃ hec cõsequẽtia singularia sunt infinita. ergo vlia. Et ad ꝓbationem cũ oĩ quot modis oĩ vnũ oppositoꝝ, tot modis oĩ reliquũ. dicit Scotus in ꝓdicabilibus q hꝰ telligi ſic. q quot sunt figũ vnius oppositi, tot sunt figũ alterius. si fm oẽm significationẽ oppoñtur. non aũt quot supposita. ideo non est ad ꝓpositũ auctoritas. Uel clarius dr̃. q Pbs vult q si vnũ oppositoꝝ oĩ multiplr. ſ. equiuoce: z aliud. modo argumẽtũ non est ad ꝓpositũ: z hoc exꝑsse dicit Pbs in textu. vide ipsum: z inducit Pbs hoc in ỹrijs z in ỹdictonijs z in oppositis pmarie. ¶ Ad tertiũ dr̃. si dicat ibi. Ad replicã ꝛcedo q indiuiduũ ꝓ eo qđ significat est vle: q: est ſpes. ẽre dicis. Oppositus non ꝓdicatur de opposito. oĩ q hec intentio opposita ſpẽi non ꝓdicatur de illa intentione oppoſita indiuiduũ vt quid: sed vt modus. vnde indiuiduũ z ſpes vt quid sunt opposita z vt modi. Si aũt vnũ accipiatur vt quid z aliud vt modus non opponũtur. ¶ Responſio Scoti. Uel aliter z clarius z fm Scotũ dr̃. q illa intentio secunda indiuiduum cõparata ad singularia que denoiat: vtputa fontes z platonẽ oponit ſibi intẽtioni ſpẽi: z fic nõ est ſpes. cõparata aũt ad illas intentiones ſcdas: de quibus ꝓdicat in quid: vt hoc indiuiduũ, illud indiuiduũ non opponit ſpẽi: z fic est ſpes. ¶ Ad quartũ dr̃. negando ſilitudinem. Et cum dr̃. q ergo ĩstãtia ſimilitudinis. ob q hec est: q ꝓdicari in quid non facit duo vlia per hoc q aliud ꝓdicetur de pluribus differẽtibus ſpecie vt genus. aliud vo de pluribus differẽtibus numero vt ſpes: sic ꝓdicari in quale essentiale facit duo vlia: q vnũ erit qđ ꝓdicat de pluribꝫ differẽtibus ſpecie de qua assignat ꝓma ꝛsso a Porphyrio: q predicat de pluribus ỹntibus ſpecie: z aliud erit qđ ꝓdicabile de pluribus differẽtibus numero solũm: illud erit dia conuertibile: z sic erũt sex vlia: z ſi negas ſimilitudinẽ: qa g rõnẽ diuersitatis: ẽre predicari in quid per hoc qđ oĩdiuiduũ ꝓdicari de pluribus ỹntibus ſpecie z ꝓdicari de pluribus differẽtib̃ numero faciat duo vlia distincta. predicari vo in quale essentiale per hoc qđ dicit. silr non facit duo vlia: q non sufficit negare si ꝓpter quid sit falsa non ostenditur: vt dicit Phs 8o phyſi. Ad 2um Ad 3um Rñsio 1a Ad 4um T.c.10. Ad 5um Rñsio 2a Ad 6um Rñsio 3a

Ad ꝓm

¶ Utrum diffinitio gñis sit bene data. Qõ XXXVI.

Argr ꝑ

Contra

ꝓmã ꝓticulã arguit̃ argumento Magri ſic. Corpus aiatum est genus: et tñ non est terminus vniuocus. g diffinitio mala. ꝓfa nota cũ maiori. minor ꝙ baſ: q terminus vniuocus est terminꝰ fim; plex. plura significãa fm eandẽ rõnẽ: sed ly corpus aiatũ

Confir. non est terminus simplex. ergo ꝛc. ℭ Confirmat: q aly corpus, est genus ad corruptibile ẽ incorruptibile ? ẽ tñ nõ pdicat de illis vniuoce: q nihil est vniuocũ corrupti bili ẽ icorruptibili fm ℭõme. in de ẽsba obvio. Jtes aial est genus: ꝛ tñ est terminus equiuocus fm ℘hm: in cap de equinoctijs oi. aial est equocũ ad aial verũ ẽ ad aial pi ctum. ḋre ꝛc. ℭ Scdo arguit ꝙ genus non pdicatur in quid: ꝙ nihil pdicat in quid de aliquo de quo ꝑdicatur denoiatiue: sed aliqđ genus pdicat denoiatiue de ẽspe. ergo aliqđ genus non pdicat in quid de ẽspe. ꝓbia ra cũ maiori. minor. ꝑbat: qt quitatiua pdicat denoiatiue de linea: superficie, corpe: q̃ aliber istarũ est vera: linea est quãta: superficies est quãta: corpus est quantũ. ℭ Tertio arguit ꝙ nõ pdicat de pluribus ọ̃nibus ẽspeciei: q genus pot saluari in vna ẽspecie: ergo nõ pdicat nisi de illa. ꝓbatia nota. añs. ꝑbat: qz in quocũq; saluat diffinitio ali cuius ẽ ipsum diffinitum pot saluarised diffo aialis pot saluari in solo hoie ẽ: ergo aial pot saluari in solo hoie. ℭ Confirmat ꝙ ℘hm ꝑ posit⁹. cap de errorib⁹ circa vlt di. q si sit vle aliqđ qđ nõ ba beat nisi vna ẽspẽs ꝛ demꝛ passio de illa ẽspeciet anqđ de illo vlt erit error. ergo vt ℘hm velle q possit dari q̃ mus sub quo non sit nisi vna ẽspẽs. ℭ Quarto 3 tota diffi nitionẽ arguit. Omnis rei vna est diffo ẽ topico: sed est diffinitio gñis assignata a Porphyrio. ẽ genus est illud cui supponit ẽspẽs. ergo ista non erit eius diffo. ℭ Confir matur. q diffinitio oꝫ dari per priora ꝛ notiora ẽ top. ꝫ ista non est per priora: ꝛ q̃ predicari est propriũ cuiuslibet vle: vt dicit Porphyrius in cõitatibus. ergo ẽspẽs non est prior nec notior genere: q̃ co correlatiua sunt simul vera ꝛ simul notiora: ẽspẽs ponitur hic in ọ̃ne genere ꝛc.

Ad hec rũdet. ℭ Ad primũ dicit Dagꝫ ꝙ ly cor pus aiatum, nõ est genus sed vniuersale pdicabile de viuũ ꝙ viuente cõposito ex mã ẽ forma. Et si dicas. Porphyrius posuit corpus aiatum ẽsse genus oi ꝙ carnit ter mino simplici. ℭ Ad ỻm dicit Gradeus in pdicabilibus ꝙ genus fm phyticũ pdicat cquoce. ẽs vo lo gicum vniuoce. Omnis rõ est: qt cum phyticus sit artifex realis illud pdicat vniuoce fm ipsum qđ pdicat fm rez ẽ nam vnã. Jllud aliꝫ pdicat equoce qđ fm diuersas na turas pdicat: ẽ mõ genus pdicat qđ fm nam vnã. ergo pdicat equoce. Jdeo ℘hs dicit 7° phyt. ꝙ in gñe latent equocationes. Logicus aũt cum sit artifex rõnis dicit ea vniuoce pdicari qe fm vnũ ꝛceptũ rationis pdicant de pluribus. genus aũt fm vnũ ꝛceptũ rõnis pdicat de cuꝫ ibis ẽspebus: ideo vniuoce oi pdicari. Vel aliter oꝫ negãdo minorẽ. ꝙ ly corpus non pdicat vniuoce. Et ad pro bationẽ cum oi. nihil est vniuocũ corruptibili ẽ incoꝛru ptibili fm ℭõmẽtatorẽ. oi ꝙ ℭõmẽtator nõ vult ꝙ ly cor pus nõ ẽ vniuocũ corruptibili ẽ icorruptibili: ꝙ q̃ daꝫ duob⁹ coꝛpib⁹ corruptibilib⁹ qbus aliqd est vniuocum. ex alia parte datis alijs duob⁹ coꝛpoib⁹: quoꝝ vnus sit corruptibile ẽ aliud icorruptibile. qbus ẽt aliqđ sit vni uocũ magis ꝓueniẽtilla duo corruptibilia q̃ tuoꝝ quoꝝ vnũ est corruptibile ẽ aliud icorruptibile. ℭ Ad illo de aiali oi ꝙ ly aial. est terminꝰ vniuocꝰ ẽ equocus ad aliud ꝛ ad aliud cõparatꝰ. Nã si ad hoiem ꝛ ad asinũ cõparet est terminus vniuocus. si vo ad boiem viuũ ꝛ ad boiem pictũ: est terminus equocus. cũ aũt gemis sumat ẽ cõpa ratione ad ẽspes est vniuocꝰ respectu illaꝝ ẽ nõ equocus: Is respectu aliuꝝ possit esse equocus. ℭ Ad 1ᵐ ỻm ẽspicipale negat minor. Ad ꝓbationẽ cũ oi ꝙ quantitas pdicatur denoiatiue de ẽspẽus. Di ꝙ aliqꝫ pdicari denoiatiue pt esse duplr. ẽ stricte ꝛ largẽ: et ꝓprie ꝛ cõiter. Stricte si ue ꝓprie illud oi denoiatiue qđ est ꝛcreũ accẽtale predi cans de aliquo accẽtali: sicut albus ẽ boie. Largẽ vo ꝛ cõiter oẽ ꝛcreũ accẽtale pot oici ꝑdicari denoiatiue. Ad ꝓpositũ ꝙ vnico ꝙ quãtitas non pdicat ꝓprie denoiatiue de aliq̃ sua specie: ꝛ tñ largẽ: q ꝛ odo linea est quãta: ista est falsa si ẽtelligat ꝙ ly linea, sit hic ẽspẽs ẽtranꝫ acci dens. si aũt ẽtelligat ꝙ linea sit hic ẽs ptes integrales ẽ vera. ℭ Ad 3ᵐ nego ꝓmã: q̃ q̃d sit de illo ẽnte. Nam dato ad hũc ꝙ genus saluaret in vna ẽspe adhuc ẽ ꝑbile de ꝑlib⁹ ẽspẽb⁹ q̃. ꝑbile dicit aptitudinẽ: ꝛ nõ actu ꝑdicet hic ẽspes est ꝑbilis ꝑlib⁹ ẽidiuiduis: dato ꝙ nõ sint pla idiuidua. ℭ Ad ꝓbationẽ ꝓ tñ. ℭ Ad 4ᵐ di ꝙ vniꝰ rei vno ẽspecie ꝛ vna ẽst diffinitio: ẽ diuersimode ꝓt ẽ plures. Porphyrius ꝓdicrauit genus in ꝑ̃ diffone in ordine ad ipẽm, put spes ẽbijcit ẽtiã ista ẽda vo diffone genus in or dine ad ẽspem ꝓout genus ꝑdicat de illa. ℭ Ad ꝓbationem di ꝙ ℘hs loquitur de diffone ꝓoprie dicta. Jsta aũt est de ẽcripto: q̃ tñ est per notiora: q̃ spes vt termi nus ad qđ notio: est gñe vt termino ad quo: ꝛ ꝑdicabile qđ est, ꝓxili gñis est etiã notius genere: quare ꝛc.

ℭ Utrũ diffinitio spei sit bene data. Qõ. XXXVII.

Contra pmã pticulã argt sic. ẽ, ꝙ spes nõ sit terminꝰ vniuocus ẽ argt sic. Sicut genus se hz ad ẽspem: ita spes ad i diuiduũ: ꝛ genus nõ ꝑdicatur oino vniuoce de ẽtio ẽspẽbus: q̃ fm ℘hm 7° phy. Jn gñe latẽt equocationes. q̃ nec ẽspes ꝑdicat vniuoce de indiui duis. ℭ Scdo ꝙ sicdam ꝑticulã. nõ ẽpmus. argt argn⁰ Dagꝫ. Quia hec pticula ponit: vt differat ẽspes a gñe gñalissimo: q̃ ẽtia ẽt terminus vniuocus non ẽ supmus: vt ꝓbabo: ꝛ tñ est genus gñalissimũ. q̃ ꝛc. ꝓba nota cum minori. maiori, ꝑbat: q̃ aliqs est terminus supra ipsam: vpura ens. q̃ nõ est supmus. ℭ Cõfirmatur. q̃ aut diffõ Dagꝫ est supfluas: aut diffõ Porphyrij est oiminuta: qa Porphyrius non posuit ꝙ supmus: sed dixit. Spes est q̃ ꝑdicat de ẽplus differẽb⁹ numero. ℭ Tertio illa par ticula de ẽplus ọ̃nib⁹ numero. est supflua. q̃ diffõ ma la. ꝓba ꝛs. añs. ꝑbat fic. illa ꝑticula ponit ẽ frustra ẽ quaꝫ diffinitiꝫ nõ differt ab aliquo a quo nõ differat ẽ gñe cula ꝓcedẽtem: sed ista est hꝫ. q̃ ꝛc. ꝓbẽtia nota cũ maiori. ẽ minori ꝓs de se. ℭ Cõfirmat. q̃ sine illa ꝑticula diffõ adhuc ẽuerit cũ diffinitio. ergo frustra ponit. ꝓba ꝛs. an tecedẽs. ꝑbat: q̃ ois terminꝰ vniuocus nõ supmus ꝑdi cabilis in qđ est ẽspes ẽ ẽs. q̃ ꝛc. ℭ Quarto sic. Actũq; diffinit vnũ relatiuũ ẽ diffone eius nõ ponit correlatiuũ diffõ est male ordinata: sed hic diffinit vnũ relatiuũ. ẽspes: ꝛ non ponit in eius diffone correlatiuũ. ẽ genus. ergo diffinitio eius est male ordinata. ꝓba nota cus minori. maiori est de mẽte ꝑhi ẽ topico ꝙ dicentis, Ops aiit non latere qm̃ q̃da nõ est ab⁹ diffinit re⁹ vt quib⁹ oimidio: ꝛ q̃cũq; ad ali quid ꝓ se dicũtur, est ẽ de mente, Porphyrij in capło de ẽspecie. oi. Nosce aũt ops qm̃ genus est aliquius genus: ꝛ ẽspecies est aliquius ẽspecies: vt dicẽ o necesse est in vtroq; gratiõnibus vtrisq; vti. Ex quibus habetur expresse q̃ vnum relatiuum diffinitur per aliud.

Ad hec breuiter respõdet. ℭ Ad ỻm̃ di ꝙ filiꝰ rat quãtus: ad hoc ꝙ sicut genus est vle re pectu ẽspẽtia spes ẽt vle ẽ respectu idiuiduoꝝ in hoc ẽt diffinitudo: q̃ genus in ispẽs diuidit ẽ diuisione forme. spes vo diuidit ẽ individua diuisione mãe. Ex hoc enĩz, ꝙ cit q̃ in gene re non est vniuocatio ꝓpecte sicut in ẽspecie specialissima. ℭ Uel aliter oẽdit maior. distimdo ẽ negat minor. ꝛ. ẽ genus nõ ꝑdicet vniuocꝰ. Ad ỻm 7° phyt. oi ꝙ logtur de equocis ẽ large. stricte. n. equocus di ꝙ fm diuersas ẽ non fm vnã rõnẽ ꝑdicat. large vo oẽ qđ fm diuersas rõnes ꝑdicat. Sitr vniuocũ stricte oi ꝙ tñ fm vnã ratio nem ꝑdicat ẽ nõ fm diuersas. Largẽ vo qđ fm vnam

q ſm diuerſas. Dec eſt diſtinctio Magri in p poſterior.

Ad 1m C Ad 1m negat maior. Et ad pbationē negat iſta conſequētia. aliqs terminus eſt ſupra. q̄ nō eſt ſupremus: ſz qa p hoc q aliqs terminus eſt ſupra ipſam non dz q aliqs terminus ſit ſuperior ipſa: ſed ſoluz cōiori. Sed dz argui ſic. aliquia terminus eſt ſupra ipſam in recta linea p̄dicamenti. ergo non eſt ſupremus. ꝓña tūc eſt bona: ſed negatur añs.

Ad ꝓbr. C Ad ꝓbationem dī q diffiniēs Magri eſt cōpletiſſima: q opz illā particulā ſubintelligere in diffinitione Porphyrij: qa aliter eēt diminuta: qm̄ cōpeteret generi gialiſſimo: vt pz de ſe.

Ad 3m C Ad 3m dī q iſta eſt vna pota ſimul p̄dicabilis in qd de plūbus differētib⁹ numero. ſi. n. de pluribus dīntibus numero nō eſſet alia pticula a p̄cedente. ſ. p̄dicabilis in qd frūſtra poneret q arg̃m concluderet. q ſit alia particula pz: qr ꝑbit p̄cedētez. ſ. p̄dicabilis in qd: que in plus ſe bz abſolute: qr omne p̄dicabile in qd eſt p̄dicabile de pluribus differētibus numero q non eō.

Ad ꝓbr. C Ad ꝓbationē cū dī ſine illa particula diffinitio ꝓuertitur: ergo frūſtra ponit. negat ꝓña: qa illa pticula non ponit: vt diffinituz differat ab aliqbus a qbus nō differat per p̄cedētes: ſed ponit ad declarandum magis illā particulā p̄dicabilis in qd: qr dato q ſcīretur q ſpēs eēt terminus vniuocus nō ſupremus p̄dicabilis de plūbus in quid: adhuc poſſet eſſe dubiū de qbus p̄dicatur. Et iō addit de plūbus differētib⁹ numero: q ita eſt tota vna pticula ſimul p̄dicabilia in qd de plūb⁹ dīnib⁹ numero.

Ad 4m C Ad 4m dī q in iſta diffōne ſubintelligit correlatiuū. ſ. genus: qr qō eſt terminus nō ſupmus p̄dicabilis in qd de plūbus differētibus numero intelligit eē poſitum ſub gñe.

Rñſio 2o C Vel aliter q ſpēs dī relatiue ad genus. Et ideo nōn eſt aliā diffōnem dari de eaꝝ cōparat ad genus. ſ. ſpēs eſt que ponit ſub aſſignato gñe. Aliā autē per cōparationē quā bz ad indiuidua: nō ſm quā eſt genus: qr ſic negat Porphyrius extrema bīe duas habitudines: in cap̄ de ſpecie: ſed ſm quā eſt ſpēs: ideo neceſſe eſt habere aliā diffōnē in cōparatione ad indiuidua.

C Utrū diffinitio dīe ſit bene data. Qó. XXXVIII.

Argt p

Contra.

Et p q dīa non ſit terminus vniuocus arguitur ſīc. Quia rōnale eſt dīa: q tñ non eſt terminus vniuocus. ergo q̄. ꝓña nota cū maiori. minor ꝓbat: qr rōnale ſigt boiem q angelū diuerſis rōnibus: qr ſignificat boiez ratione qua ſenſitiuū q intellectiuū: q ſigt angelū ratione qua itellectiuū ſolū.

Confir. C Confirmatur. qr terminus vniuocus eſt termin⁹ ſimplex ſigns plura ſm eandē diffōnē: ſed dīa non bz diffinitionem: qr tūc haberet dīam: q ſic eſſet ꝓceſſus in infinitū: qō eſt falſum. ergo dīa non eſt terminus vniuoc⁹.

Arguit 2o C Scōo arguit q dīa non p̄dicatur in quale: qr ſi dīa predicetur in quale: ergo diffinitio: ꝓña eſt falſum: vt pz: qr diffinitio p̄dicatur in qd. ꝓña ꝓbat: qr vnumqōq; magis denoiat ab actu q̄z a potētia. 2. phyſicorū. 7. 9. meta. ſed diffinitio eſt compoſita ex genere q dīa: quoꝝ genus eſt vt materia. dīa vō vt forma q actus: ergo diffinitio recipit predicationē q modū predicandi a dīa que ex parte predicatur in quale: ergo q diffinitio.

T.c.12. C Cōfirmat. qr ſi dīa predicetur in quale ipſa eſſet qualitas. ꝓſequēs eſt falſum: qr qualitas eſt poſterior ſuba. dīa vō eſt prior ſpecie. ꝓſequētia probat: qr modus predicandi ſumit a modo eſſendi. Modus enim ꝓſequitur rem cuius eſt modus: q ſic ſi dīa predicetur in quale haberet modū eſſendi q̄litatis.

Confir. C Confirmat ſcōo: qr qd dī a quidditate: ſed cum dīa dicat qdditatē eius cuius eſt: ergo p̄dicatur in qd.

T.c.21. C Confirmat tertio: qr Pho dicit in. 2. poſteriorū. Opz predicata in quid ſumere in diffinitione: ſed cum differētia ſumatur in diffinitione. ergo predicatur in quid.

Ad hec breuiter reſpōdet. C Ad p̄m reſpondet magiſter negādo maiorē. C Ad ꝓbationē cuz dī rationale dī de hoie q angelo diuerſis rōnibus. Dī q rationale vt eſt dīa hois non dī de angelo: q tale rōnale ſoli homini competit: q eſt idē cōvti ratione cū diſcurſu. ſumēdo aūr rōnale pro eo qō eſt vti ratione non eſt dīa alliqua: ſed eſt nomē equocū.

Rñ 1o C Burleus vō diceret q rationale eſt dīa hois q angeli q negaret q competat hoi q angelo diuerſis rōnibus: imo vna ratione cōl q̄ eſt vti ratione. Prima rūſio melior.

Confir. C Ad ꝓbationē cum dī q terminus vniuocus eſt terminus ſimplex ſigns plura ſm eandē diffōnē: q itelligit ꝓ diffōnē ꝓceptus equalr cōpetēs ſuis iferioribꝫ q ſic dīa bz diffōnēm non tñ diffōnez ꝓprie dictā q̄ eſt p genus q dīam.

Ad 1m C Ad 1m negat ꝓña. Ad pbationē ꝓcedo q ſi diffō accipet ſuū modū p̄dicandi ab aliqua ſua ꝑtiuz q acciperet a dīa: ſed a nullo accipit ſicut nec ſpēs: ſed ex ſe bz modū p̄dicādi in quid: qr explicat totā quidditatē ſpēi: ſicut ergo ſpēs p̄dicatur in quid: ita diffinitio. dīa vō p̄dicat in quale: qr bz modum q̄litatis cū determinet genus: ſpēs vō q genus: p̄dicanē in quid cū ſe bēant p modos determinato ꝑ.

Ad ꝓbr. C Ad ꝓbationē ꝓmā ꝓcedit q dīa eſt q̄litas: vt dicit Pho 7. meta. nō tñ accipiēdo qualitatē: vt eſt vnū gñaliſſimū p̄dicamēti q̄litatis: ſed equiuoce: vt forma: q̄litas q actus ſunt idē in trāſcēdēti.

T.c.43.

Rñ 3o. C Vel alr dī negādo ꝓñam illam. p̄dicatur in q̄le. ergo eſt qualitas: qr non p̄dicat in quale: qr ſit qualitas: ſz qr bz modū qualitatis: ſed cū dī modus q̄litatis nō ſequitur: niſi qualitatē negat de quocūqꝫ: qr determinare aliqd eſt modus q̄litatis q cōpetēs etiaz aliqbus ſubſtātijs: ſed modus ꝓprius q̄litatis non cōpetit ſubſtātijs.

Ad 2um C Ad 2um ꝓbationē dī q ad p̄ndū in qd non ſufficit q dicat qd: ſed p modū qd. dīam aūtez dicit quid: vt puta eēntiā: ſed p modū determinātis q nō determinati: ſiue ſm alios per modū informātis q non p modum ſubſiſtētis: q ſic non dicit p modū quid.

Ad 3um C Ad tertiaz ꝓbationē dī q p̄dicatū in quid dupl̄ poteſt dici. Uno modo qr per eum ſoluit q̄ſtio facta per qd: q ſic genus q ſpēs dicunt p̄dicata in quid. Alio mō qr pertinēt. ad qdditatē. Pho loqtur ſcōo mō q non p mō.

Rñ. 4o. C Vel aliter dī q opz predicata in quid ſumi in diffinitione: quia oē ſuperius ponitur in diffinitione ſui inferioris: non tñ omne qō ponitur in diffōne eſt predicatum in quid.

C Utrū diffinitio ꝓprij ſit bene data. Qó. XXXIX.

Arguit p

Contra

ꝓmā ꝑticulā arguit ſīc. Cē natum ſentire eſt ꝓprius aialis: q tñ nō eſt termin⁹ vniuocus. g̃ q̄. ꝓña nota cū maiori. minor ꝓbat p Phm in. 5. topo. vbi dicit. q illud qō multipl̄r dī non pōt aſſignari ꝓprij alicuius: vt natū ſentire non eſt ꝓprij aialis: qa ſentire dī multipl̄r. vno modo ſenſuz hēre. alio mō ſenſuri.

Lap. 3. C Confirmat. qr aial diſcipline ſuſceptibile eſt proprij hois: q tñ non eſt terminus vniuocus. ergo q̄. ꝓña nota cū minori: qr terminus vniuocus eſt terminus ſimplex. hoc aūt. ſ. aial diſcipline ſuſceptibile non eſt terminus ſimplex: ſed aggregatū ex gñe q ꝓpio. maior ꝓbatur per Phm in. 5. topicoꝝ. vbi dicit q ſi non ponat genus in aſſignādo proprij non recte aſſignat: vt tñ ꝓprius aialis aſſignat aiam habere mole aſſignat. bene aūt ſi dicat proprij eſt hois aial diſcipline ſuſceptibile.

Cófir. L.10.

Argt 2o C Scōo ꝑ eūdo ꝑ ſcōam particulā arguit ſic arg̃to Magri. Riſibile eſt proprium: q tñ non p̄dicatur de pluribus ꝓuertibiliꝫ. ergo q̄. ꝓña nota cū maiori. minor ꝓbat: qr riſibile p̄dicatur de ſor. q de platone. q de nullo illoꝝ ꝓuertibiliter: vt pz. C Confirmat. qr riſibile eſt proprij. ergo non eſt cōmune. ſz ꝓñatq; cōe q ꝓprij ſunt oppoſita: tūc vltra. non eſt cōmune. ergo non p̄dicatur de plūbus. ſz ꝓñtia: qa qr

Confir.

opposito ꝑtis ſequtur oppoſitū ariſtis: ſequtur. n. ꝑdicatur de ꝓbus. ḡ eſt cōcḡ: nihil predicat de ꝓbus niſi cōe.

Argſ 3°

C Tertio ꝑ totā diſſoñ argr̄ ſic. Leuiſſimū eſt terminus vniuocus ꝑdicabilis in quale accidērale ꝑuertibiliter de igne: ꝛ tñ non eſt cale vīus, ꝓpriū: ḡ diffō mala. ꝓna ꝛ3: qr̄ aliq̄ cōpetit diffō cui non cōpetit diffinitū. ꝛ maior: eſt nota. minor, ꝓbat: qr̄ q3 ꝑ ſupabūdātiā dī non eſt ꝓpriū alicuius: vt dicit Pbs in. 5. top. ꝛ dicit Pbs hoc exēplū q3 leuiſſimū dī ꝑ ſupabūdātiā: ideo non eſt ꝓpriū ignis.

L. 23.

Confir.

C Confirmat ſiūt de calidiſſimo: q3 ꝑdicat ī quale accidentale ꝑuertibile de igne: ꝛ tamē non eſt eius ꝓpriuꝫ ex quo ꝑ ſupabundantiā dicitur, quare ꝛc.

Ad 1m

Ad hec breuiter rñdet. Ad 1m̄ ꝓcedo maiorē. ſ. q3 eſſe natū ſentire eſt ꝓpriū aialis, put eſſe na tū ſentire eſt idē q3 ſenſibile: ꝛ nego minorē q3 non ſit ter minus vniuocus. C Ad ꝓbōnē cū dī. Illud q3 multiplr dr̄ non eſt ꝓpriū alicuius, ꝓcedorr cū dicis: ſentire dicit multiplr ꝛ3 Pbs. Dr̄ q3 eſt natū ſentire pōt accipi dupl̄r. Uno mō vt eſt idē q3 ſenſibile: ꝛ ſic non dī multiplr: ſed vno°. ſ. vt eſt apū natum vti ſenſu. Alio° vt eſt cōe ſignis iſta duo. ſ. vti ſenſu vel bñ ſenſum: ꝛ ſic eſt equocū ꝛ non ꝓpriū. C Ad 2m̄ rñdet negat maior. C Ad ꝓbōnē cū dr̄ Pbs dicit q3 ſi non ponat gen̄ in aſſignādo ꝓpriū non recte aſſignat. dr̄ q3 ꝓpriū Pbs itelligit deſcriptio nē q3 ꝑficit ꝑ ꝑm ꝓpriū. vñ vult dicere Pbs: q3 ſi nō ponatur gen̄ ī aſſignādo ꝓpriū. ī. deſcriptiones q3 oant ꝑ ꝓpriū non recte aſſignant. ſone oīciones ſ. q3 in. 5. top. agitur tñ de ꝓpio. in ſexto vō agit de diffōne. ḡ ꝑ ꝓpriū illic non ꝑtitelligi deſcriptio. neqr̄ ꝓtiaq; in ſexto agit de diffōne q̄ditatiua que dat̄ per genus ꝛ oīam. in q̄n to vō cū determinet de ꝓpio ex ꝓtib; ꝑt ꝑ aliqd de deſcri ptione dicere q3 ꝑficit ꝑ genus ꝛ ꝓpriū. Dr̄ tñ̄o nō placet: q3 ꝑtundit libr̄os Ꝓbōis dicere aliter. ſ. q3 Pbs in. 5. top. ponit locos q3 facīut ad enitarē, ꝓpriū, ꝛ ponit etiā locos q3 facīut ad dñantes doctrine bñde de ꝓpio: ꝛ B dictū allegatū eſt in locis q3 facīut ad doctrinā: ꝛ nō vult aliud dicere Pbs niſi q3 in aſſignādo ꝓpriū ad melio: es doctrinā cū ſit accidēs: ꝛ accidentis ſit inherere alteri: ꝛ ideo vt bñ cognoſcar illud cui inheret addit genus: non tñ quo ad enitarē, ꝓpriū. Dāc puto intēcionē fuiſſe Pbit vt ꝑs legenti libr̄os topi. C Ad ſcām rñdet Magr̄ q3 ly puertīē mō reſpicit ly phb°: ꝑs illud rōne cuius de ꝓbus ꝑdicatur: vt ſubm q3 eſt ille termin°: hō cuꝫ quo ꝑuertīē ly riſibile. vñ illa ꝓna non valꝫ: ly riſibile ꝑdicat de ſor. ꝛ pla. ꝛ non ꝑuertīē cū illud: ḡ non ꝑuertīē. Argr̄atur. n. ab īferiori ad ſuū ſupm̄ negatione oppoſita. C Ad cō firmationē nego ꝓmā ꝓnam. ly riſibile, eſt, ꝓpriuꝫ. ḡ nō eſt cōe: ꝛ cū ꝓbas: q. ꝓpriū ꝛ cōe ſunt oppoſita nego: qa nulla oppoſitionē bñtur: nec ꝓnā nec ꝑdictoriā: nec rela tiuā nec ꝓpatiuā: ꝛ cedo tū ꝙ ſunt oppoſita large loquendo de oppōne: qa ſunt repugnātia re° vnius ꝛ eiuſdē: qa aliqd non eſt cōe ꝛ ꝓpriū re° eiuſdē: ꝛ ſi cōe ḡ riſibile ē ꝓpriū boīs. eſt aūt cōe ſingularib° boibus: ꝛ ſic eſt. ꝓpriū ꝛ cōe ꝛ ꝑ diuerſos. C Ad 3m̄ ḡ difficultatē ꝛ ꝓpatiū tatē dr̄ Pbs dicī. q. illud q3 ꝑ ſupabūdātiā dī non eſt alī cuius ꝓpriū. ōi ḡ leuiſſimū ꝑt dupl̄r ꝑſiderari. Uno mō vt dicat. q. eſt illud eſt aptū natū bie vltimū gradū latitudinis. leuitatis puta re° grauitatis vt octo. Alio mō dicitur leuiſſimū q3 cito excedit alia cuꝑa ſm̄ leuitatē: qua ē cuꝫ leuitatē beat. vñ ꝑ mō: ſi non eſſet ignis adhuc eſſet aliq̄ leuiſſimū: qr̄ excedꝛet oīa cuꝑa ſm̄ leuitatē: non tñ eēt leuiſſimū ꝑ mō: qa aer non eſt aptus natus bie leuitatē vt octo: ꝛ ſolū ignis. Ad ꝓpo m° dico ḡ ſi leuiſſimū capiť ꝑ modo eſt, ꝓpriū ignis: ꝛ ignē corrupto nō cō petit aēri. Sc̄dō vo modo non eſt ꝓpriū ignis: qa ad ḡne alteri competit: vt puta aeri corrupto igne. Et cū dī

Argſ 3°

Ad 2m

Ad 3m

qđ ſit ſupabūdātiā dī non eſt ꝓpriū alicuius: dī q. itelligitur ſic ḡ illud qđ dī per ſupabūdātiā ad alia nō determīādo certū gradū nō eſt, ꝓpriū ſicut leuiſſimū ꝓo 2°°: qr̄ corrupto ſubito cui aſſignat eſſe, ꝓpriuꝫ adhuc cōpetit alteri: ꝛ hoc voluit Pbs in textu. ſi aūt determinat certū gradū ꝑt eē, ꝓpriū vt leuiſſimū ꝓ mō: qa tūc corrupto ſubiecto cui erat, ꝓpriū nō amplius cōpetit alteri. Dāc ratio nē dicio quare vide ipſas. C Ad 3m̄ rñdeo nō ꝓbr̄.

Ad 2m

Ad 3m

C Ltr̄ diffinitio accidētis ſit bene data. Q.o. XL.

Argſ ꝑ

Ontra albū eſt accidēs: ꝛ tñ non eſt terminus vniuoc°. ḡ diffō mala. ꝓna ꝛ3 cū maiori, minor, ꝓbat: qr̄ ꝛ3 terminus vniuocus ꝑdicat ꝓs vnū nomē ꝛ ꝛm vnā rationē ḡ Pbm in antepdicamētis. cap de vnīuocis: ſed albū non ꝓtur ſm rationē ḡ Pbm ī ꝓncto ſubdicentē ḡ eo: ḡ ſunt in ſubto in ꝓbus: negs nomen negs ratio Pbitur. In aliqbus vo nomē nihil ꝓohibet ꝓri. ratione vo impoſite ꝑ ꝑdicari vt albū cum in ſubto ſit ī coꝛpore Pbitur de ſubto. oēnim coꝛpus albū: ratio vo albi nunq̄ de coꝛpore Pbitur. Ita ſunt ver ba formalia Pbi. ex ḡbus exꝑlle ꝑs ḡ albū non ꝑdicat ſm rationē. C Cō firmat. q. ly albū non ſit terminus vniuocus: q3 ꝛ3 pbs in ꝓ top. vbi declarat ſcām inſtm ſylī dialecticī ḡ eſt diſtinctio multiplicis, dicit: q. ſi vnū ſylī multipl̄ dicitur ꝛ aliud. ꝛ dat exemplū ḡ albū ſi ī multiplr: q. de re alba ꝛ de colore albo. C Scō ſic. Non q̄libet acciſ ꝑdicat in quale accidentale ꝛ ſubti. ḡ diffinitio mala. ꝓna ꝛ3. antecedēs ꝓbat: qr̄: aliq̄ accidēs ꝑdicat in quāto: ꝛ ad ꝛtem rogationē factā ꝑ quātū de aliquo ꝓuenīēter rñdet ꝑ ſillud: vꝛ ꝑ bicubitū, tricubitū, ꝛ ſilia. C Confirmat. q3 res ꝑmi accidētis talī ꝑdicat de ſubat̄qualī ꝑ ſillā ſolubīē q3 de ſuba ꝛ non aliter: ſed ꝑ quātitatem ſoluitur ſītio de ſuba: ſper qua querīť quāta eſt ſuba. ergo quantitas ꝑdicabitur in quātū. Et cū non ſolua ſītio ḡ qua ſītīē que lio eſt ſuba: quātitas non ꝑdicat in quāle. eſt aūt palia ꝑdicamenta ſoluīē ſītio facta de ſuba ꝑ quo modo vel qli ter: vt qualīr ſe bs ſol. dī agit vel patīť vel ſecī. ergo ſilia non ꝑdicat in quale vel in qliter. C Tertio ꝑ totā diffinitionem arguit arg° Magr̄i: q3 hec albedo eſt aīs: ergo tñ non eſt terminus vniuocus ꝑdicabilis de ꝑlib°: ꝛ cō ſequētia ꝛ3. q. alicui competit diffinitū cui no cōpetit diffinitio. maior: nota. ꝛ minor, ꝓbatur ꝑ Pbm in ꝓntib; ga terminus ſingularis de nullo ꝑdicatur. ꝛ ꝑ Porphy. dicentē ḡ de vno ſolo ꝑdicatur. non ḡ ꝑdicat de pluribus: ꝛ per ſua nō eſt terminus vniuocus: ꝛ: terminus vnius cuꝫ eſt terminus ſimpler plura ſignīs quali° nō eſt terminus ſingularis. C Confirmat. in iſta diffinitione non ponitur ſubm accītis. ḡ mala. ꝓna ꝛ3 ꝑ Pbm 7m̄ metaph. dicētē ḡ diffō accidētis ꝓt ꝑ additamēta. q. ſubs ꝓnif in eius diffone. Cū ḡ hic diffiniat̄ accidēs ꝛ non ponat ſubm. ḡ mala. C Confirmat 2°. q3 iſta eſt cēntialis. Inſecdo modo dicēdi per ſe. ſuba eſt accidētalis ſm Magiſtrū in ſcōdo modo dicēdi per ſe. ḡ ꝑdicati eſt accidēs ſubiecti ꝓnibilis in diffinitione eius. Cū ergo diffinitur hic accīs: ꝛ non ponat ſubm: ergo diffinitio mala.

Lōſir ꝑ°. L. c. 17.

Lōſir 2°

Ad hec breuiter rñdet. C Ad ꝓmū nego minorē.

Ad ꝑm

C Ad ꝓbōnē dī q. cū ꝑbs dixit q. albus non ꝑdicatur ſm rationē: ꝓ rationē itelligit Pbs verā rōnē: puta diffōnē ex gñe ꝛ diīa qua albūnon ḥ̄tur, quia non ſit ḡ ſe in gñe ꝑ ouplex ſuū ſignificare: ꝛ tamē ꝑdicat ꝓnis vniuocā: ꝛ ſm nomē ꝛ ꝛm rōnē. i. ꝑceptū cōem Pbus ſiue ēt ſm deſcriptionē. Et ſic rñſio Burlei. C Uel aliter dī q. cū Pbs dicit q. albū non ꝑdicatur ſm rationē: intelligit q. non ꝑdicat cēntialiter: qa q ſunt eſſentialia accidēti ſunt accidētalia ſubto, non tñ negatur ꝑbs q. albū nō ꝑdicet ſm ſuā diffōnē qualiſcūqꝫ ſit illa. hec eſt rñſio Alberti.

R°. 2°.

Rñs 3° ¶ Uel alr di fm Magr fm ſ ſntiꝫ ſuis ꝙ albū non predicaſ fm diffone ei? cāle: ſed bū pdicaſ fm idēticā. vide in ſntiꝫ: libꝫ hoc ſatiſfacit. ¶ Ad pfirmationē oī ꝙ ly al bū pōt accipi duplr. Uno modo vt eſt cōe ad albuꝫ in colore z albū in re. Alio modo ſolū vt eſt in colore. ꝑ mō equocū eſt. 1° mō nomē ſic accipiēs cōiter in poſito. ¶ Ad 2um negatur aīa. ¶ Ad. ꝑhōne negaſ ſꝫa cū dr: aliqd accidīs pdicaſ in quārū. g. nō pdicaſ in ale. Et rō eſt: qꝛ cuꝫ ꝓdicari in ale ſumaſ a mō reēr qđ accīs bēat modū eēndi ꝙ ſita ris: qꝛ hꝫ modū determinātiōſ ptur in quale nō obſtāte ꝙ aliqđ accīs ſit bēns aliū modū ſpāle ꝑnti. ¶ Ad cōſir. Ad 3ſir. mationē ꝓcedit maior z negaſ minor: ꝓ illa pte non ꝙ ſolū aīa ſit bēns aliū modū ſpāle ꝑnti. ¶ Ad cōſir

predicatur superius de iferiori. ergo ꝛc. ꝓña nota cū mi-
nori. maior ꝑbat: qꝛ ꝓpositio essentialis est primi modi
dicendi per se: ꝛ ꝓsequeꝛet est de oi ꝛ neꝯia. quare ꝛc.

Ad ꝓm Ad hec breuiter respōdet. ¶ Ad ꝓmū negat' añs. Ad ꝑbationē dr: q essentiale dr duplr. uno
Ad ꝓbr. modo qđ est de essentia. ꝛ alio mō qđ fluit ab eēntia: capi-
tur essentiale ꝑ modo in ꝓposito ꝛ non scđo mō. ¶ Ad
ꝓbationē negat' añs: quāuis scđa ꝓña non ualeat: qa
ex negatiua nō seqꝛtur affirmatiua. ¶ Ad ꝑbationē ne-
gatur ista ꝓña: est p se. g̃ nō est accidentalis: ꝫbene ualz. est
Ad 2m per se. g̃ non est p accens. ¶ Ad scōm dr: q ꝓpō eēntialis
dr duplr. s. large ꝛ stricte. Stricte est qñ est eēntialr in ꝑ
mō dicēdi per se: ut qñ genus uel ōnia p̄dicab' de specie.
Large aūt est qñ est in ꝑ mō dicendi per se uel eēntialiter
uel reductiue. essentialr iā dictū est. reductiue uō qñ ecō-
tra iferius de supiori uel de ōnia p̄dicab': uel idē de seipo.
Et in ſma qñ est p̄dicatio terminoꝝ eiusdē p̄dicamenti
est essentialis large: qꝛ est in ꝑ modo dicēdi p se uel essen-
tialiter uel reductiue. ¶ Ad rōnē in oppositū dr: q subi-
telligitur in ꝑ'dec. orationeq̄re scđa magis explicat ꝛ suf-
Ad ꝓña. ficiētior est. ¶ Ad ꝓmationē negat' maior: qꝛ ꝫ sit im-
pollis adhuc est essentialis. ¶ Ad ꝑbōnē ꝓcedo q ꝓpō
eēntialis est p̄mi modi eēntialr uel reductiue: ꝛ cū dicit.
g̃ est de omni ꝛ neꝯia. nego ꝓñam. qꝛ illud solū uerꝝ ē qñ
est essentialr ꝑ modo ꝛ non qñ est reductiue: ut dicit ma-
gister in ꝑ modo dicendi per se primo posteriorū.

¶ Ārrū trīa decē sunt predicamenta. Questio. XLIII.

Arguit' ꝑ. Contra arguit' q nō sit nisi unū p̄dica-
mētū. Et arguit' sic. trīa unū est
p̄dicamētū. g̃ non sunt plia. ꝓña ꝫ. añs ꝑba-
tur sic. Oē p̄dicamētū est unū. ergo trīa unuꝫ
est p̄dicamētū. ꝓña est bona: qꝛ arguitur ab
uā affirmatiua ad exclusiuam de terminis trāspositis: ꝛ
oña est uerū ut ꝑz per exponētes. g̃ ꝓña est uer. ¶ Item
ens est genus oium. g̃ trīa unū est genus. ꝓña ꝫ. ꝛ añs ꝑ-
batur: qꝛ si nō: boc esset: qꝛ nō p̄dicat' univoce sed analo-
gice: sed analogia non tollit rōnem g̃nis: qꝛ numerus est
genus p Phm in p̄dicamētis: ꝛ tamē est analogū: qꝛ ꝑus
ſigꝫ numerū minorē q̄ꝫ maiorē. g̃ ꝛc. Nec pōt dici q ens
T.c.2. equoce p̄dicetur. Doc enim expſse est ꝫ Phm i 4° meta.
circa finē dicentē. Ens aūt multis quidē modis dr ꝛ non
equoce: sed quēadmodū salubre. ¶ Ité ois diuisio ꝛ ois
multitudo reducitur ad unū. 10. meta. qđ est ꝓprie in ista
multitudine. ergo si sint multa g̃nalissima aliqđ unuꝫ est
ꝓprie illis: sed nihil est ꝑus illis. g̃ nec sunt multa: qꝛ si es-
set aliqđ ꝑus esset unū genus ꝑnū. ¶ Ité qđ ꝑ supabun-
dantiā dr uni soli ꝓuenit: sed g̃nalissimū dr ꝑ supabūdan-
tiā. g̃ uni soli ꝓuenit: ꝛ sic est trīa unū g̃nalissimuꝫ: ꝛ p ꝓña
trīa unū p̄dicamentū. ¶ Ité si plura eēnt g̃nalissima qđꝫ
illoꝝ esset ꝑnū ꝑ'ꝛ ꝛ sic nullū illoꝝ esset altero prius ꝫ
T.c.4. Phm 7° meta. dicentē. q suba est prior accidēte nā tpe ꝛ
Argī 2° diffone. ¶ Scđo ꝓncipalr ꝑbatur q sunt trīa duo: qꝛ ens
diuidit in subam ꝛ accns: siue in ens p se ꝛ ens in alioꝫ
trīa unū est p̄dicamētuꝫ accntis siue entis in alio. Et si negat' ꝓña: qꝛ ens p
se est univocū illis de qbus dr: ꝛ ita pōt esse genus: sed in
L.12. alio nō est univocū illis qbus cōuenit. ¶ Cōtra. si unum
oppositoꝝ dr multiplr ꝛ reliquū per Phm i ꝑ topicoꝝ: ꝛ
verificat i omni g̃ne oppositoꝝ. ergo si ens in subto sit
equocū ad nouē p̄dicamēta non ens in subto erit equo-
cū ad tot: ꝛ ita p̄dicamēta erūt decē ꝛ octo. ¶ Item dato
q ens in alio sit equocū nouē g̃nibus seqꝛtur q nou plura
ꝓuenīūt accidētia inter se q̄ꝫ unū eoꝝ cū suba: qꝛ ubiobiq
est trīa ꝓuenientia in aliqua uoce equoca. ¶ Ité seqꝛtur
q non est diuisio ꝓuenientior in subam ꝛ accidēs q̄ꝫ in qñ
ꝛ ens. non qñ: qꝛ ubiobiq unū diuidens est g̃nalissimū
ꝛ reliquū diuidēs equiuocū ad nouē alia. ¶ Ité ꝫ seqꝛtur
q non est diuisio sufficienter in subam ꝛ accidēs: qꝛ acci-
dens cū sit equocū sumitur pro alio ſigro potiori: ꝛ ita sit
trīa diuisio in duo g̃nalissima. ¶ Ité ens diuidit in absō-
lutū ꝛ respectiuū. ꝫ non est aliqđ absolutū ꝑter subam ꝛ
nō est aliqđ respectiuū ꝑter relonez. g̃ sunt trīa duo. ꝓña
nota cū maiori. minor ꝑbat' quo ad ꝑmā ptē: qꝛ si plura
sint absoluta p̄dica'ꝛ cū ipsa sint g̃nа ꝑ'ꝛ seqꝛtur q p̄dica'ꝛ
nō sunt ꝑ diuersa: ꝛ p ꝓña nō erūt decē g̃nа: ꝑ qꝛ ꝓueniūt
in absoluto: ꝛ silr argt de respectiuis. ¶ Tertio ꝑn' argt Argt 3°
q sint trīa tria: qꝛ suba: qūtitas ꝛ q̄litas sunt p̄dicamen-
ta: ꝛ nulla alia. ꝑbat' qꝛ oē p̄dicamētū est ens p se: sed re-
spectiuū non est ens p se: qꝛ est ad aliud. ¶ Cōfirmat': q Confir.
absolutū est ꝑus respectiuo. g̃ respectiua non sunt g̃nalis-
sima: qꝛ tūc g̃nalissima nō essent ꝑ'g̃nalissima cū g̃nа re-
spectiua hēnt g̃nа ꝓpria. s. absoluta. ¶ Ité trīa tria sunt ꝑ
dica'ꝛ. s. suba: accidēs absolutū: ꝛ accidēs respectiuū: qꝛ
oia accntia absoluta sunt eiusdē g̃nis: ꝛ p idē oia accntia
respectiua sunt eiusdē g̃nis. Añs argt. nā tāta est analo-
gia iter qūtitatē ꝓtinuā ꝛ discretā quāta est iter qūtita-
tem ꝛ q̄litatē. ꝫ analogia q̄ est inter ꝓtinuā ꝛ discretā nō
remouet genus ab illis. g̃ ꝛc. ꝓña nota cū minori. maior
ꝑbat': qꝛ sicut q̄litas ꝑsupponit qūtitatē: ꝛ ab ea accn-
taliter dependēt: ita qūtitas discreta ꝑsupponit ꝓtinuā:
eo q numerus cātur ex diuisione ꝓtinui. teste Pho tertio T.c.60.
phy'. si g̃ qūtitas ꝛ q̄litas faciūt unū p̄ntū absolutū. g̃
ꝫ est q alia p̄nta respectiua faciāt unum respectiuuꝫ.
¶ Quarto ꝑn' argt q sint trīa q̄tuor. s. suba: qūtitas: q̄li- Argt 4°
tas: ꝛ relonq: oia respectiua sunt in p̄nto relonis. ꝑbat'
sic. Oia respectiua est i p̄nto relonis. g̃ oē respectiuū est i
p̄nto relationis: qꝛ in quocūq p̄nto est abstractū in eodē
est ꝛcretū: ꝑ Phm in 4° top. añs ꝑbat' sic. Oia relatio ē
in p̄nto relationis. ois respectiua est relatio. ergo ois re- L.15.
spectiua est in p̄nto relationis. ¶ Ité actio ꝛ passio ptinēt
ad p̄ntum relationis. igit' p idē oia alia respectiua perti-
nent ad p̄dicamētū relōnis. ꝓña ꝫ. añs ꝑbat' sic. agēs
ꝛ patiens sunt in p̄nto relationis. g̃ actio ꝛ passio sunt in
p̄dicamēto relationis. ꝫ ꝓsequentia p Phm 4° top. qꝛ in
eodē p̄dicamēto est concretū ꝛ abstractū. añs colligitur
de mente Phi 5° meta. qꝛ motiuū ꝛ mobile: calefactiuuꝫ L.15.
ꝛ calefactibile sunt relatiua. ¶ Quinto ꝑn' argt q p̄nta T.c.101
sunt plura q̄ꝫ decē: ꝛ boc argt ꝛone ꝓcretoꝝ accidentiuꝫ: ꝛ Argut.5.
arguit' de colorato spāl'r: ꝛ ita arguit' de alijs. Coloratū
est p se in p̄dicamēto: ꝛ non in p̄dicamēto qualitatis: nec
alioꝝ nouē. ergo ꝫ p̄dicamentū ꝓpriū distinctū ab oib9
noiatis. ꝓsequētia ꝫ. maior ꝑbat': qꝛ coloratū est genus.
ergo est p se in p̄nto. ꝓña ꝫ. añs ꝑbat'. ꝑ: qꝛ p̄dicat' in qđ
de differētibus specie: ut albo ꝛ nigro: qm ad interroga
tionē factā p quid est albū ꝛ nigrū. rñr coloratuꝫ. 2° ꝑz ꝑ
Phm in 4° top. docentē considerare genus in abstractis: L.15.
per boc q ꝓcretū est in concreto uel non. 3° qꝛ sicut se bꝫ
color ad coloratū: ita albedo ad albū. ergo a cōmutata ꝑ
portione sicut se bꝫ color ad albedinē ita coloratū ad al-
bum: sed color est genus ad albedinē. ergo coloratus est
genus ad albū. minor ꝑncipalis argti. ꝑbat'. s. q colora-
tum nō est in aliquo p̄dicamēto ꝑnoiatoꝝ: q si esset in ali-
quo esset in p̄nto q̄litatis. sed q nō sit in p̄dicamēto q̄lita-
tis argt ꝑ. 9. g̃nalissimū p̄dicamēti q̄litatis non p̄dicat'
de coloratis: qꝛ ista est falsa: coloratū est q̄litas. 2° qꝛ si esset
in p̄dicamēto q̄litatis esset idē qđ color: qđ est falsum: qꝛ
non bꝫ esse dē spēs: nec p̄dicat' de esse dē spēbus. ¶ Sexto Arguit.6.
ꝑn' argt q sint plura decē: rōne secūdaꝝ intentionū ꝛ non
entiū. s. figmentoꝝ: ꝛ entiū in potentia: ꝛ ꝓpationūq: de
oibus contingit q̄rere qđ est: ut quid est ista intentio spēs
ꝛ genus: ꝛ ita de aliis: ꝛ qđ est chimera ꝛ hircocerus: ꝛ
quid bō in poꝝ: ꝛ qđ cecitas ꝛ qđ surditas: ꝛ ad qđlibet

istoꝝ rñdet per aliqđ vniuocũ qđ est in plus illo de quo queriť sed oē p̃dicatũ vniuocũ in qđ qđ est in plus subo
L.14. T.c.35. est genus p̃ ꝑhm 4to pi. g illa bñ gnãs sed in a sceđdo in ꝑtis in qđ nõ ꝓcedit in infinitũ ꝫ est status. ꝑ postť. ergo est uocabile ad gnãlissimã: z sic sc̃da intẽtio erit ge nus gnãlissimũ oib̃ ꝫ sc̃dis intẽtionib̃ ꝫ rigmẽti erit ge nus gnãlissimũ oib̃ ꝫ rigmẽtis: z ens in ꝓ oib̃ entib̃ in
Confir. ꝓ to: z ꝑ tio oib̃ ꝑ tuanonib̃. ¶ Cõfirmať. qr itellꝫ oia illa ꝫ acipiť sub rõne eel vlie vel singularis: nõ singularis. g vñs. ꝫ gña. aĩa. ꝑbať: qr itellꝫ cõpones facit cõpones hoꝝ: cui ꝓpõsitio veritať indicať ꝫ falsitať. g itellꝫ sim
Arguit 7o pler ea cõcipit. ¶ Septio arg̃ q̃ sint plura deceãrõe ol uerťãq; gõmad qs nõ rñdet̃ pallaꝺ istoꝝ ꝑntoꝝ: vt sit ista. cur ãre, vtr: z ille quas ꝑhe expraimit in 2o poste. si est. qđ est. qđ ea est vel pp qđ. Silr alie nouez a grãmaticis scz qo, que qđ. silr quo, vñ, qua: z vbi, quousq; z quãg. Et arg̃ sic. quot sint rõnes diuerse, tot sint diuerti mo di ꝑndi, quot sint diuersi modi ꝑdicãdi, tot sint ꝓdica menta, ergo a ꝑ ad vltimum quot sint rõnes diuerse, tot sint ꝑnta, sed rõnes sunt plures decem: vt dictum est: qa vltra decē rõnes generũ sunt illi prenoiati. ergo 2c.
Ad 1m Ad hec breuiter rñdet. ¶ Ad 1m dr negãdo ꝑmã
ñas. t. nñ vnũ est ꝑntuꝫ. g non sunt plura ꝑdicamẽta: qr idẽ est dicere: nñ vnũ est ꝑdicamentũ. z dr cere ꝙ vnũ est ꝑdicamẽtũ: z nihil non vnũ est ꝑdicamen tum. mõ non valet. vnũ est ꝑdicamẽtũ: z nihil nõ vnũ est ꝑntuꝫ. g non sunt plura ꝑnta. ¶ Ad aliud negať añs.
A Ad ꝓbationẽ dr ens non est genus: qa non ꝑdicatur in qđ: nec equalr participať a suis partib̃ subiuĩis. Q. enĩ nõ ꝑdicť in qđ ꝑs: qa si ꝑir qđ est boc: nõ ꝓnenien ter rñdet ens. nã qđ ꝑs ꝓpõsunt qõnem si est: vt ꝑbať
t.c.p. 2.7. 2o poste. ſigťr ingrendo qđ est boc: ꝓpõsunt. et ꝓsequẽ ter ipsum est ens. ꝑtera ad qõnẽ ista dr rẽpõderi per aliud qđ ꝑ ens. Q. nõ equalr ptici pet a suis ꝑtibus subie ctiuis. ꝑs: qm subia est magis ens qꝫ accidẽs. vt ꝑbať 7o meta. ió i nequalr ꝑticipať a suba z accñte: z ió ens non ꝑtur vniuoce: z ꝓcedit ꝙ ens ꝑdicať analogice de suba z accidẽte: z cũ dr ꝙ analogia talis nõ tollit rõnes ggiis. nego. vnde duplex est analogia: z ordinis z attributionis. Analogia ordinis est cõparatio alicui ad aliq̃ fm ꝑtes z posteriꝰ: z hec nõ tollit rõnẽ ggiis: qa numerus z figu ra sunt eĩa in gbus inueniť talis analogia. Analogia at tributionis est cõparatio alicui ad aliq̃ fm cãm z cãtũ z hoc tollit rõnẽ ggiis: cuiꝫ est analogia sani. dicim ꝙ eni gꝫ urina est sana: qa est effectus sanitatis: z ꝙ cib̃ est sa nus: qa est cã sanitatis. ens aũt ḃz vtrãq; analogias. ꝑs enĩ figť fibam ãj accñte: z ꝺeide figťrilla fm cãm z cãtũ qa accidẽs nõ est ens nisi qa est effectus subiť: vt ḃz 7o me ta. Dec est rñsio Magťi in ꝑntis. ¶ Uel aliter dr ad ꝑn cipale negãdo añs. z ad ꝓbationẽ ꝺr: ꝙ ꝑdicať analogice non est genus: z cum dr ꝙ numeri non ꝑdicať ur analogice negať. vnde numeri ꝑt cõparari adinui cem vel ad numeꝝ in cõi. ñ adinuices cõparanť vnus est
q.11. ꝑn9o. ꝑot alio, ſi ad numerũ in cõi non. ¶ Ad aliud ꝺicit Sco tus ꝙ multitudo ꝑdicamẽtoꝝ reducť ad vnũ qđ est ꝑti ma cã: qz ꝑot est eis: nõ ꝑdicatione ſ. cãlitare z entitate: z ita ꝑot esse aliq̃ ḃus illis. Uel aliter dr ꝙ mell. ꝙ ois multitudo z diuisio reducť in aliq̃ vnũ. ſin illud qđ oi ꝺicit in illa multitudine: ita oia ꝑdicamẽta reducunť in ens: nego tñ qꝫ illud vnũ in qđ reducunť sit genus: qa non est
Rẽpõsio ẽ Buricl i ꝑ dicamẽtis suis z pau. vniuoce sed analogũ: vt dictus est supra. ¶ Ad aliud dr ꝙ ſuplatiuũ supli exponi ꝑt. Uno. positiue ꝑ excessꝰ alioꝝ. Alio. ꝙ ꝑatiue sue negatiue ꝑo non excedi ab aliis. Dr ergo ad maiorẽ ꝙ dictũ ꝑ ſupabũdãtiã bene ꝑt ꝑhibue ꝙnenire ꝺũmõ ſuplatiuũ exponať cõparatiue ſiue negatiue vt in ꝓpõsito. ꝓsitiue aũt non. ¶ Ad aliꝺ
L.14. T.c.35. dr ꝙ gñalissima ꝑhit cõparari adinuicẽ. aut ꝺilla q̃ sunt in suis ordinationibus. Primo. procedo ꝙ vnus est ꝑmus alioꝝ: ſic suba est ꝑma accidẽtez absolutis ꝑmus respecti uo. 2do dr ꝙ sunt deeẽ ꝑm respectus suaꝝ ordinationum z suoꝝ inferioꝝ. ¶ Ad 1m ꝑncipale dr ſicut ibi negãdo ꝑse
Ad 1m quẽtiã: qr accidẽs z ens in alio nõ est vniuocũ. ¶ Ad re plicã ꝺmã dr ꝙ ens in ſubto: z non ens in ſubto sunt ꝺi ctoꝝ: z cũ nega. non neget solã vocẽ fiġtum: z qr nõ pot vnico actu qõlibet fiġtum negare: erit equocꝰ: z ſicut affir. ꝫ: nõ ens in ſubto nõ est idẽ qõ ſuba. ¶ Ná nõ ens est non ens in ſubto: z ramẽ non est ſuba: sed ens nõ in ſubto est idẽ qõ ſuba: sed ens in ſubto z ens nõ in ſubto nõ sunt oppoſitať ſicut ꝺ ꝑerata. ¶ Ad 2um replicã ꝺr ꝙ acci ꝺẽtia ꝙenĩuit in aliquo itẽtionali vt est ẽ attribuťi ſube vel ꝑsteriꝰ ſuba in quo non conuenit accidẽs cũ ſuba.
¶ Ad 3um replicã ſiť ꝺr ꝙ ſi. a. eťt nonẽ equiuocũ ſignꝫ alia noue gñalissima gꝫ eã cõia eſſet ꝺiuisio entis in qñ z a. sicut et ipſius entis in ſubam z accidens: qz vtrobiqꝫ equoci in equocũ z vniuocũ. ¶ Ad 4um replicã ꝺm ꝙ equocũ nõ accipiť nisi pro ſigto. verũ eťt ab eodẽ intelli genteꝫ nõ omin. ꝫpm fm ſe oia fiġta ponit simnl z eo mõ ſimiť: non aũt vt ſtelligiť ab vno. hec Scotus in ꝑntio.
Q6.11o. ¶ Uel alr ad ꝑncipale ꝺr ꝙ accidẽs ſiue ens in ſubo nõ equoce ꝺicꝫ tũc nec ꝺiffoñ nec ꝺefcriptionem hiet. nec vniuoce ꝺicꝫ eſſet genus: sed analogice ꝺr. ¶ Ad 1mam replicã ꝑz riſio: qz accidẽs z ſuba nõ ſunt oppta. nec ens in ſubto z ens non in ſubto opponunť: ſ. ſunt diſperata.
¶ Ad aliud ꝺecidẽ accidẽs ꝙenire in aliq̃ analogo. ſ. i accidẽti z in eẽ in ſubo ꝙ uo nõ ꝙenĩuit eĩ ſuba: imo oif ferũt ꝑillud a ſuba: z ſilr ad alia duo ꝑs. ¶ Ad aliud ne go minoꝝ. ſ. qꝺ nõ ſit aliq̃ ab ſolutũ ꝑter ſuba. z qꝺ non ſit aliq̃ ꝛeſpectiuũ ꝑter reſonẽ. et cũ tu ꝓbas. qꝺ ſegtur qꝺ nõ eſſent ꝺiuerſa neq; ꝺſa: qꝺ ꝛs ſuba ꝺſtitue z ꝙli tas ꝙenĩuit in ẽ qꝺ eſt absolutũ: non ſit absolutũ eſt genꝰ ad illa. vñ ſicut nõ valꝫ ista ſuba. Dia. gñalissima ꝙenĩuit in ente. gñ ſunt ꝑ ꝺiuerſa. ista nõ vꝫ ꝛeſpnia facta: ſ. ꝺs argui ſic. ista ꝙenĩunt in aliquo gñe. gñ non ſunt ꝑ ꝺiuer ſa: sed negať añs. ¶ Ad 3um ꝑncipale negať. qr nõ ſint niſi
Ad 3um tria, et ad. ꝑbationẽ cũ ꝺicit. nullũ reſpectiuus eſt ens ꝙ ſe, negoꝝ nõ valet. eſt ens ad aliud. g non eſt ens ꝑ ſe. vnde ꝑ se accipiť vt opponit ei qꝺ ẽ ad aliud: z ideo mõ ens ꝑ ſe ꝺicꝫ ꝺiuiꝺiť in ista tria absolutum. ſ. ſubam, qꝺ titatẽ qualitatẽ. Aliꝺo accipiť vt opponit ei qꝺ eſt ẽ ad
T.c.20. ſe cidẽ. ens aũt ſm accidẽs ꝺi qꝺ eſt aggregatũ ex ſubo ꝺiuerſop ꝺicimẽtoꝝ: z iſto mõ qꝺlꝫ ꝑntum eſt ens per ſe. Et ſic ꝑs reſpõſio ad arg̃m. ¶ Ad aliud negať qꝺ oē ac
Reſpõſio ẽ Pau. i ꝑnq cidẽs absolutum. ſ. ḟitas z qualitas ſint eiuſꝺẽ gñis, z ne go qꝺ tanta ſit analogia inter quãtitatẽ z qualitatẽ quan ta eſt inter quãtitatẽ ꝑtimã z ꝺiſcretãmo magis depẽ ꝺet quãtitas ꝺiſcreta a ꝑtima qꝫ qualitas a ḟitate: qa nõ inueniť ḟitas ꝺiſcreta ſine ꝑtinuaꝫ: bene inuenit q litas ſine quãtitate: vt ſcia in aia. ſpẽs intelligibiles. in ſubijs ſeparis: vt ꝺicit Proculus in libꝺo de cauſis. ſtelli gẽtie ſunt plene formie. Itẽ ꝑtinuũ z ꝺiſcretũ ſunt in ſub iecto rõne eiuſꝺẽ ꝑncipij. ſ. materie. qualitas ꝺo z ḟitas rõne ꝺiuerſop ꝑncipioꝝ. Ná ḟitas ratione formẽ z qua titas ratione mãe. z ideo ꝑtinua z ꝺiſcreta ſunt in eodẽ gñe. qualitas ꝺo z quãtitas ſunt ꝺiuerſop generꝝ. ¶ Ad
Ad 4um oi. 4um ꝺo ꝑncipale negatur ꝙ oia reſpectiua ſunt in ꝑdica mẽto reſonis. ¶ Ad. ꝓbonẽ cum ꝺicit. oia reſpectiua eſt in ꝑdicamẽto reſonis. negať. z cũ tu arguis: qꝺ oia reſpe ctiua eſt relatio. nego. vñ ꝺicia eſt iter reſpectiũ ꝺe ꝑdica mẽto relationis z reſpectum ſex ꝑncipioꝝ. Reſpectus enĩ q eſt in ꝑdicamẽto reſonis coerigiť i termino ad qđ aliũ reſpectũ ſibi coarñdeť. z ꝺico in vero reſonis ꝺ. ſm eťſed in ſex ꝑncipijs reſpectus nõ regiť in termino

ad quē aliū respectū sibi correspondētē. Actio. n. put est vnū de sex ꝓncipijs dicit respectū motus ad ageno. vñ respectus motus q̄ fit inter agēs ⁊ patiēs ad ipm agens dicit actio: ⁊ respectus motus ad patiēs dr passio: ⁊ tñ nec in agēte nec in patiēte est respectus ad motū: ꝫ sit respectus agētis ad patiēs: ⁊ e conuerso respectus non sunt actio ⁊ passio: ꝫ sunt due rel'ones. s. actiui ⁊ passiui. ¶ Ad aliud ne gat' aīa. Ad ꝓbōnē dicit Magr. in ꝑdicamētis q̄ a gēs ⁊ patiēs ꝓtinēt fm diuersos respectus ad ꝑdicamētū relationis: actionis ⁊ passionis. Inquātū. n. dicūt respectū ꝓpinquitatis ⁊ distātie seu po^m respectiuā sic sunt i ꝑdi^o rel'onis: q̄ hñt modū rel'onis q̄ est eē ad aliqd. Inquātū vo dicit respectū in qd vel a quo: sic agēs est de ꝑdicamēto actionis ⁊ passio de ꝑncto passionis. Uel clarius dr q̄ agēs pōt ꝓsiderari dupl'r. Uno^o vt terminat respectū motus ad ipsuz: ⁊ sic est in ꝑncto actionis. Alio^o vt terminat respectū patiētis ad ipsum ⁊ ēt dicit respectū in patiēs. ⁊ sic est in ꝑdicamēto rel'onis. Silr patiēs pōt considerari dupl'r. Uno^o vt terminat respectū motus ad ipm: ⁊ sic est in ꝑdicamēto passionis. Alio^o vt terminat respectū agentis ad ipsum: ⁊ ēt vt dicit respectū in agens: ⁊ sic est in ꝑdicamēto relationis. ¶ Et si dicis. cū ḡ agens ⁊ patiens vno mō ꝓsiderata sint in ꝑdicamento rel'onis. que ḡ sunt abstracta correspondētia illis q̄ sunt in ꝑdicamēto re. o/nis. ¶ Dr q̄ nō sunt iā actio ⁊ passio sed finge noia. Unde sic abstracta correspōdētia actio ⁊ passio que dicūt aptitudinē sunt actiuitas ⁊ passiuitas q̄ dicunt aptitudinem. Ita abstracta correspōdētia agēti ⁊ patiēti q̄ dicūt actū: vt debēt dicere actuz vt actiuitas actu ⁊ passiuitas actu.

Ad 5^m ¶ Ad 5^m ꝓncipale dicit Magr q̄ decē sunt gñalissima p se ꝑ quibus ꝓsiuncta sunt alia gñalissima p se non ꝑ. vñ q̄litas est gñalissimū p se ꝑ: q̄le vo est gñalissimū p se non ꝑ. Est. n. gñalissimū: q̄ non hz genus superiēs. Est gñalissimū per se: q̄ pars formalis est gñalissimū p se. nō ꝑ: q̄ rōne partis tñ est gñalissimuz. Et quibus seqntur q̄ plura sunt gñalissima inuicē cōcātia in eēndo ⁊ tigndo. Nā q̄litas figtur a quali ficta q̄litate: si tñ plura eēnt gñalissima q̄z decē non inuicē cōcantia plura essent ꝑdicamenta q̄z decē. Et seqntur fm ipsuz q̄ aliqō est genus ⁊ aliq̄ spēs q̄ non ꝑdicant in qd vt coloratū ⁊ albū: nec ē ꝑ Porphyrium: q̄ Porphyrius intelligit de bis q̄ sunt p se ꝑ i ꝑdicamētis. Rñsio 2^a ¶ Uel alr fm Scotū dr q̄ ꝓcretū est in eodem gñe in quo est abstractū. Et cū ꝑbat q̄ non: vt de coloratō: q̄ gñalissimū q̄litatis non ꝑdicat de illo. Silr si q̄le ⁊ q̄litas essent in eodē gñe essent idē gñalissimū: qō est falsum: q̄ vnū non ꝑdicat de altero. Dr q̄ q̄le ⁊ q̄litas sunt idē gñalissimū: ⁊ dici pōt q̄ vnū est idē alteri: ⁊ tamē vnū non ꝑdicat de altero pp diuersuz modū signdi: q̄ diuersitas ꝫ ꝓbetur, ꝑdicationē: non tamē sufficit ad distinguēdum gñalissima nec spēs diuersas. Silr pp istū modum signdi non ꝑdicat vnū de spēbus alterius: nec tñ de alijs spēbus ꝑdicat: q̄ eedē sunt spēs vtriusq̄: ⁊ tñ vna non ꝑdicatur de alia pp diuersum modū signdi. ¶ Et si replicas modi signdi sumūtur a modis intelligēdi: ⁊ modi intelligendi a modis essendi. ḡ si modi signdi sunt diuersi: modi essendi sunt diuersi. ⁊ per ꝓsequēs si albedo diuersimode signatur per albū ⁊ albedinē. ergo hz diuersuz modum essendi. Dicitur concedēdo q̄ modi significādi sumuntur a modis essendi: sed negat' hec ꝓsequētia. ergo si modi signdi sunt diuersi: modi essendi sunt diuersi: q̄ nō oēs modi diuersi intelligēdi sumunt' a diuersis modis essendi: imo ab eodē modo essendi diuersimode mouente intellectū sumūtur diuersi modi intelligendi. ¶ Uel clarius respōdetur ad ꝓncipale q̄ concretū accidentale fm totū signātū non est in aliquo gñe: sed ratione forme ⁊ subiecti est in diuersis per ꝫductionē. verbi gr̄a. coloratum ratione cōloris est in gñe qualitatis: ratione subti in ꝑdicamēto subē. Et non valet. gñalissimū non ꝑdicatur de illo. ḡ non est in illo ꝑdicamēto: sed bene valet. ḡ non est p se in illo ꝑdicamēto: de eo aūt qō est p reductionē nō est opus q̄ gñalissimuz ꝑdicet. Nec coloratū dr esse genus nisi rōne coloris reductiue. Silr ⁊ ita ꝓnr respōdeat': nec coloratuz ꝑdicat in qd de albo nisi rōne partis formalis q̄ ꝑdicat de pte formali in qd vt albedo est color. ¶ Ad 6^m ꝓn'^o dicit Scotus q̄ ꝫ intētiones scōe ⁊ ꝓuationes ⁊ non entia ponūt ꝓnt intelligi sub aliq̄ rōne intelligēdi ⁊ ꝑdicari sub rōne vlis alicuius ⁊ esse statū ad aliqō vlimū qō inquātū attribuit' ei illa intētio est diuersa ab illis de/cem: stat tamē tñ decē esse gñalissima rep: que diuiño in hec decē gñalissima est tñ eoz q̄ sunt fm se ꝓ eligibilia. s. rerū. Ens. n. fm se diuidit' in hec decē 5^m meta. ⁊ ita nul lum istoz est ens fm se distinctū ab illis decē. ¶ Et si replicas. ḡ logicus ꝓsiderās p se intētiones: ⁊ eaz gñalissimum: tñ sub hac rōne qua eis hec intētio gñalissimū posset hec applicari deberet dicere esse pl'a gñalissima q̄z decem: q̄ istis plura sunt q̄bus inquātū itelligunt' pōt itētio attribui: ꝫ meta^o ꝓsiderās ens inquātū ens dicat eē tñ decē, Linius opp^m dicit Pl'o dr. Singulū figre subz quātitatē ⁊ non singulū mi ens figre subam. ¶ Ad hoc nihil dr. pōt tñ dici q̄ Pl'o intelligit singulum ens figre subam ⁊ quātitatē. ¶ Uel clarius ad ꝓncipale dicat' ne gando q̄ aliqō istorū ꝓdicet' in q̄: q̄ solū vle ꝑdicat' i quid qō est vna nā simplex cōicabilis pluribus. mō ista non dicūt' talē nām: imo ꝓnationē. ꝓcedit' tñ q̄ siūtudinarie habēt gña ⁊ spēs ⁊ gñalissima. Siūtudinarie dr eo ⁊ non vere fm latitudinē maioris habitus cōtinētie.

¶ Ad 7^m dicit Magr q̄ decē sunt qōes ꝓncipales decem ꝑdicamētoz habēdo respectuz ad diuersos modos ꝑdicādi. Uñ qd est qō ꝑdicamēti subē: q̄le q̄litatis: quantum quātitatis: qō ad qd est rel'onis ⁊ qd: ⁊ a quo actionis ⁊ passionis. Cū enim q̄ritur in qd agit ignis rñdet i lignū: ⁊ a quo patit aqua respōdet' ab igne. Qō vbi ptinet ad ꝑdicamētū vbicationis: ⁊ qñ quādeitatis. Qō q̄liter vel quo mō ptinent ad sitūz ⁊ questio circa qd ad habitum. ¶ Ad argumētū dr q̄ ficut sunt aliq̄ trāscēdētia q̄ nō sunt in aliquo ꝑdicamēto p se nec p accidēs: nec ꝑ reductionē: sed descēdūt in oia ꝑdicamēta: vt ens vnum 5^m meta. Ita sunt aliq̄ questiua q̄ nō appropriant' alicui ꝑdicamēto: sed sunt applicabilia oibus ꝑdicamētis: vt si est, qd est, qa est, ꝓpter qd est, ⁊ cur, quare, vtrū. Nā cur ⁊ quare importāt qōnem ꝓpter quid: ⁊ vtrū iportat qōnem si est, ⁊ qa est. Ista ēt quis, que, qō, vel qd, sunt interrogatiua trāscēdentia applicabilia oibus ꝑdicamentis. Et qō qd est, large sumpta est trāscendēs: stricte vo ad ꝑdicamentū subē ptinet. Sic q̄le, large sumptū est trāscendens applicabile oibus ꝑdicamentis: stricte vo soli ꝑdicamento q̄litatis. Qō quot, large sumpta est trāscēdēs. stricte vo ad ꝑdicamētū quātitatis pertinet. Illa vo vñ quo reducūtur ad vbi. Nā cū q̄rit' quo vadis? est dicere, vbi intēdis esse, ⁊ vnde venis. i. vbi fuisti añ motū. ¶ Et sic pz ad oia arg^ta huius ardue qōnis. In illius declaratione animus multū gauisus est ad laudem dei.

¶ Utrū dictō sylli sit bene data. Qō. XLIIII.

Argt ꝑ L. 6°.

Contra primā particulā arguit' sic. In diffinitione nō dz poni genus remotū sed ꝓpinquū per Pl'm 6° top. ⁊ ista est genus remotū sylli. argumētatio aūt est gen^o ꝓpiquū: q̄ argumētatio dicit i syllm iductionē: entimema: ⁊ exēplū siue rōcinationē: ⁊ genus ꝓpinquū ad syllm cuz due sint spēs ipsius. s. syllo ⁊ iductio fm Pl'm 2 top. ¶ Cōfirmat' q̄ sylli est oratio. nec. ḡ non est oratio, ꝓna ꝫ. añs probat' q̄: ples propō. L. 10. Confir.

Arguit 2° nes ponūtur in ſyllo. ¶ Scōo ꝙ illā priculā. poſitis ꝛ cō ceſſis; q: Phs nec in ꝑ topicoꝝ. nec in ꝑ prioꝝ diffiniēs ſyll'm ponit illā priculā; q vel Phs eſt diminutus vel magiſter ſuppluus. ¶ Adhuc am̄ dignitas augeꝛ: qa Boe. Confir. ponit illā priculā ꝓceſſis: cū tñ Phs non poſuerit. ¶ Cō firmaꝛ. qa aliqs eſt ſyll's cui non cōpetit hec ꝑticula. ꝙ male poſita. ꝙa tꝫ. alia. ꝓbaꝛ: qa ſyll's cuius ꝓmiſſe non Arguit 3° concedūtur eſt talis. ¶ Tertio ſ illā priculā. neċe eſt ali quid aliud euenire: r ꝓbaꝛ ꝙ ñon eſt aliud a ꝓmiſſis: q: ꝙ non eſt niſi pars ꝓmiſſaꝝ: ſed pars nō eſt aliud a toto. ꝙ ꝛ. r. et ꝙ ſequtur ab alio n̄aliter nō vi eſſe aliud ab Arguit 4° illo. ¶ Quarto arguit ſic. r. q:rit' an ꝙ ſit de ēntia ſyll: aut non: ſi ſyllogiſma ſit iſta oio compoſita ex ꝓmiſſis. con cluſio vō ſit extrinſeca a ſyllo. Si dicis ꝙ modo. Contra. ſyllis eſt argumētatio ſed argumētatio eſt arg: ꝙ poioꝝ; explicatio. argm̄ eſt oio: rei ondie facieṡ fidē. i. mediū pro bans ꝙnez: ſed rō non complectit' formalr ꝙnē: ſicut nec cā formalr complectit' effectus. ꝙ ꝛ. ¶ Scōo ſic. Nihil facit fidē de ſeipſo nec de ꝑte eius ſed ſyll's facit fidē de T.c.34. ꝙnē. ꝙ ñon eſt ſyll's nec ꝑs eius. ¶ Tertio ſic. Phs i ꝑ poſitō in illa ꝑte. Circulo quoq; ꝓmiſſe ſit demōſtra re. vult ꝙ ſyllo eſt ex tribus terminis ꝛ ona: ꝙ ꝑpōnib⁹. ꝙ non cōprehēdit ꝙnez: ꝙ tñc eſſet ex tribus ꝙpōnibus: ſi re ꝛ. ¶ Quarto ſic. Syll's eſt oio in qua q̄buſdā poſiṫ ꝛ ꝓceſſis neceſſe eſt aliq̄d aliud euenire ab illa oione: ſi illud aliud eſt ꝛ. ꝙ ſ eſt aliud ab oione que eſt ſyll's. Et ſic eſt aliud a ſyllo. Si dicis ſcōo modo. ꝙ q: oō q̄nibuſ dam poſitis: ꝛ non ꝺ oibus. ergo vltra illa q̄ poſita ſunt eſt aliq̄d q̄ eſt de ratione ſyll: ſed illud eſt oclusio. q: ꝛ. ¶ Scōo ſic. Oia ſyll's eſt ꝓpoſitio: ordinabilis i modo. modus aūt eſt ordinatio triū ꝓpōnū certa qualitate: q̄ntitate. q̄ ſylli continet tres ꝓpōnes. ¶ Tertio ſic. Dis ſyll's eſt ꝓnōtia. ois ꝓnōtia eſt oio compoſita ex aſſe. ꝛ. ꝙ ꝛ. ſed ꝓmiſſe ſunt aīs. r ꝛ. ꝓſequtus ꝙ. ¶ Quar to ſic. Syll's non eſt vna ratio niſi ꝓnotā rationis conū gēm aliquas. ꝓpōnes adimicēſed nota rōnis nō cō fūgit niſi ōnes cum ꝓmiſſis. ergo ſyll's eſt oio compoſita Arguit 5° ex ꝓmiſſis ꝛ ōne. ¶ Quinto ꝓncꝑit' arguit' ꝙ totam diffōné ſic. Vla diffō eſt mala que cōpetit alteri a diffini tō ſed illa eſt hꝰ. ergo ꝛ. ꝓſequtia nota cum maiori. nō nor. ꝓbaꝛ: qa cōpetit inductioni ꝛ exēplo. ¶ Item indu ctio eſt oratio in qua q̄buſdam poſitis ꝛ cōceſſis neceſſe eſt aliquid aliud euenire per ea que poſita ſunt ꝛ ꝓcella. Conſiſt argutur de exemplo ꝛ entbimemate. Ad ꝓm Ad hec dxerit fcdcr. Ad ꝓmū Egidius in ꝑ poꝝ ad aiam cui ſidē facit ꝛ: ſilr ſyll's ſm ꝙ eſt argumētatio. Ratiocinatio vera eſt decurrēs a cauſa in cauſatū. hoc eſt a ꝓmiſſis in ōne. ſyll's ꝙ ſm ꝙ eſt rōcinatio cōparatio nem hꝰ ad ōne. ¶ Oratio aūt eſt congrua dictionū ordi natio. Syll's ꝙ ſm ꝙ eſt oio cōparatio hꝰ cuꝫ ſuis par tibus inte gralibus. Et hec cōparatio eſt ei ēentialis: q̄ alia. Eſſe ꝑs ſpe potius oratio q̄ argumētatio vel rōci natio in diffinitione ſylli ponaṫ. ¶ Alij dicunt vt non ex cludātur inductio enthimema ꝛ exēplum cū ſint reducibiles in ſyllos ſed ſolū inutiles coniugationes ꝛ peccata ſ ſyllm ſimplr ꝓpria oratio ꝛ non argumentatio vel ra tiocinatio. Nā ſi in diffōne ſylli poneret' argumētatio vl rōcinatio que eſt ꝓpria genus eius: oporteret tali genꝛi addere ꝺias eſſentiales completinas ſylli ꝑ q̄s con cludātur ab ipſo ſylli alie ſpēs argumētationis, hoc aūt eſſet inconueniēs cū: determinet de ſylo vt ad ipſum oēs ſpēs argumētationis habent reduci. ¶ Alij dixerunt vt exeludaṫ oēs loci ſophiſtici ſimul cū aliis ſpēbus argu mentationis. Dicī probat Egidius: q: ſyll's ſimplr pōt ſaluari in ſyllo ſophiſtico. vt dicēdo ois canis currit. oē animal latrabile eſt canis. ergo ꝛ. ¶ Ite nō minus oīti gueretur ab oibus illis ſi ponereṫ argumētatio. q̄re ꝛ. ¶ Egidius aūt dicit, puto alr nōm. ꝛ dicit ꝙ ex inteñōe Phi ꝑ top. Arg'm eſt ſyl's dialecticus: q: nec arg'm nec ar gumētatio eſt genus ſylli. ſ. ſ3. Rōcinatio aūt ꝺi anal or eſt ſ Phm in ꝑ top. ꝺi. Determinaṫ aūt his ops determi nare quor dialecticꝰ rōcinationū ſunt ꝑs. Eſt aūt bec inductio, ſita ait ſylls. Angelinus de camerino in ꝑ top. vic. ꝙ bec diffinitio non ē vitupabilis: q: in diffinitione ſylli genus. ꝓpinquū eſſe duplex eſt ſylls. Cliferēs tñ ꝛ. ꝓbaṫ tñ. ¶ Ex ſylls iſtere ſ non hꝫ ꝓpiquius genus q̄ ōnes. ꝛ. q: hec diffinitio ſylli ſi erēte diffinit ipſum poioꝝ. ꝛ non ꝓcinationē q̄ rōcinatio non eſt genus ſylli infe rentiarū. ſed ꝓbatur: ꝙ hoc non diffinit ſylm. bec rifio dāmat Boe. nā reſpondēdo ꝺicit quare Boetius apponit con ceſſis ꝺicit q̄ ipſe diffinit ſylm. ꝓbat ꝛ: ops ꝙ ſyllogi ſmus ꝓcedat ex concelſis non aūt ſylls inferēs quem diffinit Phs. ſed cū Boetius diffiniat ſylm ꝙ eſt oratio, igitur male diffinit. Et ſit ꝛ Phm in ꝑ top. q: illum ſyllo giſmum diffinit quem ꝺicit eſſe ſpēm ratiocinationis: vt ps exſſle loco allegato. quare ꝛ. ¶ Ideo aliter ꝺicerꝫ. Nōndus Pro quo aduerte qꝺ Phs in 6ᵗop. ꝺicit. ꝙ ꝺiffinitione ponēḋ eſt genus. ꝙmiū q̄ oia ſuprioꝝ includit. Aut ſi remotū oēs ōntias ſupioꝝ generi addēḋ eſt: per quas primū genus determinaṫ. r ita fit in ꝓpoſito vt declara bo. Nā oratio ꝺiuidiṫ. Orationū alia eſt in qua infertur aliq̄d. alia vō non. Erm̄ ꝑmi. vt ois oratio argumētatiua ſylls inductio ꝛ exēplū. Erm̄ ſcōi. vt oēs alie oiones. nā argumētatiuarū oionum in qbus infert aliq̄d. alia eſt i qua infert aliq̄d ex neceſſitate. alia vō non. Erm̄ ꝑmi. vt ſylls inductio ꝛ enthimema. Exēplū ſcōi. vt exēplū oio num in qbus infert aliq̄d ex neceſſitate. alia eſt in qua i fertur aliq̄d ex neceſſitate ex ꝺiuiſdam poſitis. i. ꝺeposi tis in modo ꝛ in figura. alia vō nō. Exēplū ꝑmi. vt ſylls. Exemplū ſcōi. vt inductio. Ecce q: quatuoꝝ tunt ꝺicie ter orationē ſylm. ꝛ oēs ille addūtur oioni in diffinitione ſylli: vt ꝑs. Per illā enim in qua infert' aliq̄d ꝺiffert ſylls ab oionibus non argumētatiuis. Per illā oe neceſſitate ꝺiffert ab exēplo q̄ non de neceſſitate ꝓbatur. vt ꝺicit Boetius in 2ᵒ top. ſuoꝝ. Per illā q̄buſdā. ꝺiffert ab en thimemate: quod tñ ex vna premiſſa infert feſtinata cō cluſionē. Per illā poſitis: ꝺiffert ab inductione q̄ non ac cipit ꝓpōnes in modo ꝛ figura. Ad formā ergo argumē ti cū ꝺi ꝙ in diffinitione non oꝝ poni genus remotus fm Phm. Dico ꝙ vez eſt ſi non ſit ꝛcū per ꝺiſam vltimā. ſi vo eſſet ꝛcum vt ꝺicitur bene poſt poni in ꝺiffōne. Et no ta bane rifionem: q: bona eſt. ¶ Ad ꝑſirmationez ꝺicit Egidius ꝙ illud ꝙ alterū ꝺbit non ponit in numerū cū ipſo. mino: aūr ꝓpō ꝺbit maiorē ad ꝺnem. ideo nō ponit in numerū cum ipſa. ꝛ ideo ꝺi ſylls eſt oratio ꝛ non oio nes. ¶ Adhuc ab vnitate ōnis ſylls ꝺicit' oio vna. Ego aliter ꝛ clarius reſponderem. ſ. negando ꝙſequētia illaꝫ ſyllogiſmus eſt oiones. ergo non eſt vna oio. q: ci totuꝫ ſit ſue partes collectiue: ꝛ partes ſyllogiſmi ſint oiones. ergo ſylls eſt orationes: cū hoc tamē ſtat ꝙ ſylls eſt ora tio vna ſiſtione rōnaliṫ. que eſt ergo. Bene tñ ſequr. eſt oratio plures. ergo nō eſt vna illaꝫ. ſed tñ pōt eſſe vna il larum per compōnes ex illis. ¶ Ad 1ᵐ ꝺicit Egi. in ꝑ po Ad 2ᵐ rum ꝛ ḋñ ꝙ Boe. diffinit ſyllm ꝓout competit ꝺialecti/

cotqui expectat risionē socii semp; sed Arist. diffinit syl-
logismū simplr et quenit tā syllo dialectico q̄; demfati-
uo redco punt Phe aūt non. C Angelus
de camerino p alia verba dicit. s. q̄ diffinit Boe. syllm p
banrē q̄ xcedit ex pcessis. Arist. aūt diffinit syllm inferē
tem in quo non ops q aligd xcedat. Ideo Boe. apponit
concessis. Phs vo non. C Et si repxobas 5. Phs in p̄ to
Cap. p. picor diffinit syllm simplr, put competit dialectico: et ta
men nō apponit illā pticulā. C Rño nulla. Dicit
q̄ Phs in p̄ topi. diffinit syllm simplr: et non syllm diale
cticū: ideo in diffīne non ponit ly concessis. Deinde di
uidit syllm in quor: spēs. s. in demfativū dialecticū: silti-
giosum: et fals graphū: et diffinit vnūquēq; et diffinitēdo
dialectici apponit ly xcessis: ipliciter: q̄ dicit syllis dialec
tic⁹ est syl. s. q ex probabilib⁹ syllogizatus est: probabilia ar
sunt xcessa. ære xc. ex b apparet ca q̄re Magr apponit
ly concessis: q; diffinit syllm dialecticū: non aūt syllz sim
pliciter. aut diffinit syllm. probātē non aūt si ferētē. ære xc.
C Uel aīr pro ici q Boe⁹ Magr diffinit syllz simplr.
z q hec diffinitio cōpetit cuilibet syllo: q; vez est dicere
de quolibet syllo q est oio in qua q̄busdā positis z con
cessis necesse est aligd aliud euenire: neq; oi q̄ pmisse cu
iuslibet syllī sint posite z concesse sed oi q̄ illis positis z
xcessis necesse est seq; ynem. est. n. ablatiuus in pōitia qui
non ponit inesse sicut nec actionalis. Et ly concessis po
nitur: non qđē ad restringēdū nām syllis cui diffinitio bec
competat omni syllo vt dicit⁹ et tñ ponit ad exp̄mēdus
magis nām eius. nam n̄ syllī talis est q̄ si pmisse ponan
tur necesse est poni ynem: si xcedunt pmisse necesse est
concedi ynē: z ly positis dicit aliud a ly concessis. Nam
positis dicit. i. subpositis in modo z in figura. Et cōcessis
. i. si xcedunt. Et hic diffinitio Boetij z Magri est exprē
sior q̄ diffinitio Phi: nulla est oīno mutata: tñ nec supfina.
C Ad confirmationē istī p̄s q negat⁹ ais. s. q non cōpe
tat cuilibet syllo. Et ad. 3 bationes negat q; non cōpetat
syllo cuius pmisse non xcedunt: q; non oi q̄ pmisse xce-
dunturnt: sed q si cōcedūtur nec est cōcedi ynē. quare ꝛc.
Ad 3m C Ad 3m dicit Egidius q̄ ynm nām non est aliud ꝙ a pre-
missis: sed sim forma est aliud. Forma enim, ppōnis com
positio est: sed alia cōpositio est in ynē q̄; in pmissis: q; in
ynē nonnūq; tñ extrema sīl atrahed in pmissis extrema cū
medio. ære xc. C Ad formā arg⁹ tñ dēdo negat⁹ q pars
nō sit aliud a toto. mā enim est pa bois: z tñ est aliud ab
boie. Silr negat⁹ q̄ sit pa pmissaꝝ: z; sim nām positi
Ad 4m cōe. li q̄ sit ꝑs sim forma non. Silr negatur illa q illud
qđ segtur ab alio militer non sit aliud ab illo. C Ad 4m
pōt teneri vtraq; pars: q syllis est ex tribus ꝓpōib⁹:
z q ex duabus tm. vñ syllis pōt ouplr cōsiderari. aut ab
solute: z sic ex tribus ꝓpōitionib⁹. aut vt est aliq̄d cōclu
dens: z sic non sta: nisi ex duab⁹ ꝓpōibus: q; n̄ sunt
due propōnes inferētes ynem. et pp hoc pōt responde
ri ad rationē factā ꝙ vtraq; parte. Unde tenendo q sit ex
tribus ad rationes in oppositū respōdet. C Ad ꝓma cōcessi
ua ꝙ ad vltimū. cum di ratio formalr nō cōpleclt ynē.
di q ratio ouplr pōt cōsiderari. absolute: q sic includit
ynem. Alio modo et ꝓbans. z sic nō includit ynē. Pōt etiā
negari oīa a ꝙ ad vltimū: q; variatur medium vt ps de sc.
C Ad cōdam negat⁹ maior: sīmo vnū: z idē per vnā par
tem pōt facere fidem de alia. C Ad tertiaꝝ dicit⁹ q syllis
pōt accipi ouplr. s. absolute: z vt concludens. ꝙ modo est
ex tribus. secūdo modo ex duabus. C Ad quartā di q
ly aliud non exponitur aliud ab ista otione: sed aliud ab
illis positis. Tenendo ait aliaꝝ partē. q; sit tñ ex qua-
bus ꝓpōnibus respondet ad rōnes in oppositū. C Ad
primā di quibusdam positis non ꝓpōcio: alia sint que
sint de ratione syllogismi: sed q; in omni syllo sunt q̄daꝝ
propositiones que ponūtur non aūt oēs ꝓpōnes mun
di. C Ad scdam ꝓcedo. q; oīs syllis est ordinabilis ī mo
do. Et cū tu dicis. modus est ordinatio triū ꝓpōnūm: im
mo solū duaꝝ: z dato adhuc ꝙ modus sit ordinatio non
valet tñ q; syllo ꝓtineat illas tres: sed duas ꝓmas tm. 3a
aūt est cōclusa pillas. C Ad tertiā cum di. Oīs syllis est
ꝑfia, concedit. Et cum di. Oīs cōsequētia est cōposita
ex ante z ꝑsequēte. Dicit ꝙ sequētia pōt capi duplr. Uno
mō ꝙ infert. Alio modo absolute, ꝙ modo est solus ante. 1o est
composita ex ante z ꝑsequēte. C Ad 4m oī q; si syllo cō
sideraꝝ absolute sic est vna oīo per vna notam illationis
coniūgentē ꝓnēs ex ante. Si aūt cōsideraꝝ vt ꝓbat vel
vt infert sic syllis est solū ante. Et est vna oīo per vna notā
copulationis coniūgentē illas duas ꝓmissas simul. qua
re ꝛc. C Ad qntū negat q; illa sit cōpetat alteri a diffi- Ad 5m
nito. Ad ꝓbationē cum di competit inductioni exēplo z
enthimemati: nego vt declarauimus in nostra expone.
C Ad ꝓmū argm per istam particulā, necesse, differt syl-
logismus ab exēplo: per illā. qbusdā, differt ab enthime
mate: per istā vo, positio, differt ab inductione.

Qō. XLV.

C Utrū tñ tres sint figure syllorum.

Argt ꝓ Contra ꝓ argnitur argu Magri sic. Ana-
tnos sunt figure. ergo nō
tñ tres. ꝓma 13. aīe. ꝓbat. nā iste est optim⁹
syllis. oīs homo est aial. oē aial ē sub. ergo
oīs bō est sub a: z tñ nō est ꝓme figure: q; qđ
subiicit in ꝓma non ꝑdicat in 2a. nec est 2a: q; non ꝑdica-
tur ide in vtraq; nec tertie: q; non subiicit ide in vtraq;
igit⁹ ops dare quartā figrā in qua illud qđ ꝑdicatur in
ꝓma subiciatur in scda. ære ꝛc. C Scdo sic. Iste est opti Argt 2o
mus syllis. oē currens mouet. oīs homo currit. ergo oīs
homo mouet: sed non oīs homo mouet. ergo nō oīs hō
currit: z tñ non est aliqua figura, ꝙbat: qa figura est de-
bita dispositio triū terminoꝝ in duabus ꝓpōnibus; vel
tribus. hic aūt sunt quīq; ꝓpōnes. ergo ꝛc. z vlr qn ar
gdictorio ꝓnis concludit ꝙdictorius: alterius ꝓmissa illi
us ꝑcessus facīunt vnū optimū syllm qui non est in alī
qua figura. C Tertio sic. Alle est optimus syllogismus. Argt 3o
si sit. est homo. ergo est aial: si lapis non est animal: sed est
homo. ergo non est lapis: z; tamen in nulla figura est: vt
patet. nam hic sunt plures triū terminoꝝ. ergo ꝛc.

Ad primum rñdet Magr q; syllis factus est in Ad 1m
ꝑ figura z in ꝓ modo, nō est dictus
q; alius syllis q; ille cuius subm ꝓme, ꝓpōis est ꝑdicati
scde non ꝓstitmat ꝓmā figuraꝝ: is dicebat q; si subm ꝓme
est ꝑdicati scde resultat ꝑ figuraꝝ: quo tñ stat q; si ꝑdi-
catū ꝓme est subm scde resultat ꝓma figura. Dicat ergo
q; ille syllis ꝓstituit ꝓmā figuraꝝ: cui subm vnius ꝓmisse est
ꝑdicatū alterius. C Ad 1m di q; Magr solū determinat Ad 2m
de syllis ostēsiuis: ille aūt syllis factus est syllis ducēs ad
impoſſ. Syllis enim ostēsiuus est q; continet tñ vnū dif-
finitū diuersum a ꝓmissis ad ynem. Ducēs vo ad ipoſſ
est q; ꝓtinet duos discurtus. vnū a ꝓmissis ad ynē. Alius
a ꝙdictorio ynis ad ꝙdictoriū alterius ꝓmisse. C Ad ter Ad 3m
tium di q; Magister logtur tñ de syllis cathegoricis:
non aūt hypotheticis: qualis est ille factus. Unde syllo-
gismo; aliī sunt cathegorici aliī hypotetici. Cathego-
rici sunt q; ꝓstituūtur ex ꝓpōnibus cathegoricis. hypo-
thō q; ꝓstituūtur ex hypotheticis. Cathe⁹ qdam sunt de
inesse qđā modales. De inesse sunt q; cōstituūtur ex ꝓpō
nibus de inesse. Modales q; ꝓstituunt⁹ ex ꝓpōnibus mo
dalibus. Syllo; de inesse qđā sunt ostensiuitq; tas duce
tes ad impoſſ qui declarati sunt supra in scda responsio
ne. Et de his oibus Boetius facit vnū tractatum qui di
de syllogismis cathegoricis z hypotheticis. C Uel aīr
dicit q reductiue est in ꝓma figura: non aūt per se.

¶ Utrū modi sint tñ decē z nouē. Questio. XLVI.

Arguit p.

CONtra ſufficiētiā ꝓme figure arg⁹ ſic. Iſte ſyll⁹ eſt in ꝓma figura. Oē aial eſt ſuba. ois bō eſt aial. ḡ aliqe bomo eſt ſuba: z non eſt in aliq̄ modo ꝑ figuram: vt ꝑz diſcurrēdo. ḡ ꝛc. Silr ille ſyll⁹ eſt in p⁹ figura. nullus aial eſt lapis. glibet bō eſt aial. ḡ aliqs bomo non eſt lapis: z non eſt in aliquo modo vt ꝑz diſcurrendo. ḡ ꝛc. ꝓnus. n. eſt in barbara. ſcdo i celarēt. Scdo ſic. Iſte ſyll⁹ eſt in ꝓma figura. bomo currit. ſor. eſt bō. ḡ ſor. currit: ꝛ tñ in modo ꝓpō eſt. ergo ꝛc. ḡ ſyllo ſit bon⁹

Arguit 2°

ꝑz: q; eſt ſyl⁹ expoſitoꝛius. ¶ Contra ſufficiētiā modo⁹ ſcde figure arg⁹ ſic. Iſte ſyll⁹ eſt in 2da⁹. nullus lapis eſt aial. ois bomo eſt aial. ergo aliq̄ bō non eſt lapis: z tamē non eſt in aliq̄ modo⁹ eius. ergo ꝛc. Silr ille. Qui libet bō eſt aial. nullus lapis ſ aial. ḡ aliqe lapis nō ē bō. ſyll⁹ eſt in ſcda figura ꝛ in nullo modo⁹ eius. ḡ ꝛc. ꝓm⁹ eſt in cefare. ſcdo in cameſtres. ¶ Scdo ſic. Iſte ſyll⁹ eſt ꝑfectus in 1ma figura. aliqe bomo eſt aial. nullus lapis eſt aial. ḡ aliqs bō non eſt lapis: z non eſt in aliq̄ modo⁹ tm eſt⁹. vt ꝑz diſcurrēdo. ḡ ſit bonus. ꝓbat⁹ q; er opp⁹⁰ ꝓnis cū altera ꝑmiſſaꝛ vt cū maioꝛi infer⁹ opp⁹⁰ alteriꝰ ꝓpe miſſe. ſegtur. n. aliqs bomo eſt aial. ois bomo eſt lapis. ḡ aliqs lapis eſt aial. in Diſamis. Silr ille eſt bonus ſyl logiſmus in 1ma figura. aliqs lapis non eſt aial. ois bomo eſt aial. ḡ aliqs lapis non eſt bō: z non eſt in aliq̄ modo⁹ vt ꝑz. ḡ ſit bonus. ꝓbat⁹ q; er opp⁹⁰ ꝓnis cū altera ꝑ miſſaꝛ vt cū maioꝛi infer⁹ opp⁹⁰ minoꝛis ſic. Aliqs lapis non eſt aial. ois lapis eſt bomo. ḡ aliqs bomo non ē aial. in bocardo. Primus factus eſt i feſtino. Scdo in baroco: cbo: tambo: idirecte ꝛ cludētes. ¶ Contra ſufficiētiā baroco: dop tertie arguit ſic. Iſte ſyll⁹ eſt i 1ma figura. Ois bomo eſt ſuba. ois bomo eſt aial. ergo q̄dā ſuba eſt aial. cuꝰ ſit indirecte ꝛcludens non eſt in aliquo modo⁹ tertie figu-

Arguit 3°

re. Silr ille eſt in tertia figura. glibet bō eſt riſibilis. aliquis bomo eſt vntus bomo. ḡ aliqō riſibile eſt vnus hō: ꝛ tñ nō funt in aliquo modo⁹ tertie fig⁹. Primus eſt i darapti indirecte ꝛcludens. Scdo in datiſi indirecte ꝛcludens. ¶ Scdo ſic. Iſte ſyll⁹ eſt bonus in tertia fig⁹. ois bomo eſt aial. nullus bomo eſt aſin⁹. ergo aliqō aial nō eſt aſinus: z non eſt in aliquo modo⁹ eius: vt ꝓ diſcurrē do. eſt enim in fapeſmo indirecte ꝛcludēs. Silr in baro cbo in tertia figura eſt optimus ſyll⁹ indirecte ꝛcludēs: vt ſic. ois bomo eſt aial. aliquis bomo non eſt aſinus. ergo aliqō aial non eſt aſinus. Silr in ferſon idirecte ꝛcludens. aliqs bomo eſt aial. nullus bomo eſt aſinus. ḡ aliqō aial non eſt aſinus. Oēs iſti ſyll⁹ ſunt in 3ª figura ꝛ ſunt optimi ꝛ ex oppoſito ꝓnis cū altera ꝑmiſſaꝛ infer tur opp⁹⁰ alteriꝰ ꝓpe miſſe: z non ſunt in aliquo modo⁹ eius. ergo ꝛc. Silr ſyll⁹ reſolutoꝛius in tertia figura. Bcurrit. z hoc eſt bomo. ergo bomo currit. z non eſt in ali quo modo⁹ eius. ḡ ꝛc. ¶ Confirmat. q; Pbs in p⁹ figura non facit mētionē niſi de quatuoꝛ ꝓmis. ſ. de illis bar bara. celarēt. darij. ferio⁹: ꝛ de aliis duobus. ſ. de fapeſmo ꝛ friſeſomoꝛ. vel ergo Pbs diminutus vel Magiſtꝰ ſtultus. ¶ Scdo ꝓncipalīr arguit ḡ illi decē ꝛ nouem modi non ſunt veri modi. Et ꝑ ꝫ Barbara ſic. Iſte ſyll⁹ eſt in barbara. Omnis bomo vel aſinus eſt aſinus. oē riſibile eſt bomo vel aſinus. ergo omne riſibile eſt aſinus: z tamē non valet. ergo ꝛc. ſequēcia nota cū maioꝛi. minoꝛ. ꝓbat. ſ. q; non vꝛ: q; aſin eſt vꝛ: z ꝓnō falſus. ḡ ꝓſequēs ſit falſus ꝑx. q; aſin ſit verū ꝓ minoꝛi ꝑz. ꝓ maioꝛi ꝓbat ꝛductiue ſic. Iſte homo vel aſinus eſt aſinus: z iſte

Al guit 1°

homo vel aſinus eſt aſinus. ¶ Scdo ꝫ ſcdm modus ſic. Iſte ſyll⁹ non valet. Nulla ꝫ eſt vera. ois ꝫ facta in celarent eſt ꝫ. ergo nulla ꝫ facta in celarēt eſt vera: ꝛ tamē eſt factus in celarēt. ergo ꝛc. ꝓna nota cū minoꝛi. maioꝛ ꝑbat. ponēdo q; ſyll⁹ factus ſit ois ſyll⁹ toq; facto aſin ē vꝛ ꝓ qualibet parte. ꝛ ꝓnō falſitur. q; falſificat ſc. ergo ꝛc. ¶ Tertio ſ 3ª modū ſic. Iſte ſyll⁹ nō ⁊ᵒ. Quiſlibet bois aſinus currit. brunellus eſt aſin⁹ bois. ḡ brunel lus currit. ꝛ tñ eſt in oarj. ergo ꝛc. ꝓna nota cū minoꝛi. maioꝛ. ꝓbat: q; pono ḡ ois bō habeat tres aſinos quoꝝ rum vnus currat. ꝛ alius non: de quoꝝ numero non curꝛētiū ſit brunellus. Iſto poſito aſin eſt vꝛ: ꝛ ꝓnō falſus. ¶ Quarto ſ 4ᵗ modū ſic. Iſte ſyll⁹ non valet. Oē aial ſi eſt rudibile non eſt bomo. tu es aial ſi tu es rudibile. ergo tu non es bomo. ꝛ tñ argſ fm iſtū modū. ꝓna nota cū minoꝛi. maioꝛ. ꝓbat: q; nō ales eſt vꝛ: ꝛ ꝓnō falſus: ꝛ vt ꝓz per exponētes. quare ꝛc. ¶ Contra ꝑmā ſcde figure arguit ſic. Iſte ſyll⁹ non valet. oē ois ſuba non ē. ois ꝓna cā ſuba eſt. ergo ois ꝓna cā deus non eſt. ꝛ tamē eſt in ꝓmo ſcde. ꝓnia nota cū minoꝛi. maioꝛ. ꝓbat: q; ales eſt vꝛ: ꝛ ꝓſequēs falſum: vt ꝓz. ḡ ꝛc. ¶ Scdo ꝫ 1ᵐ modū ꝛ figure arguit ſic. Iſte ſyll⁹ non valet. in quoꝝ inſtāti eſt bomo. nullus aſinus eſt homo. ergo nullus aſinus eſt in inſtāti. ꝛ tamē non eſt in ſcdo ſcde figure. ergo ꝛc. ꝓna nota cuꝫ minoꝛi. maioꝛ. ꝓbat: q; ales eſt vꝛ: vt ꝓz. ꝓ ꝓnō falſum. ¶ Contra ꝑmā tertie arguit ſic. Iſte ſyll⁹ nō valet. cuiuſli bet hois aſinus currit. cuiuſlibet hois aſinus geſcit. ergo aſinus geſcens eſt aſinus currens. ꝛ tamē eſt in ꝑ tie. ergo ꝛc. ꝓna nota cuꝫ minoꝛi. maioꝛ. ꝓbat: q; aſin eſt vꝛ: ꝛ ꝓnō falſum. ¶ Confirmat a ſilr: q; iſte non valꝫ. In quoꝝ inſtāti eſt aſinus. ꝛ quoꝝ inſtāti eſt bō. ḡ bō eſt aſin⁹. ꝛ tamē eſt in ꝑ 3ª. ḡ ꝛc. ¶ Scdo ꝫ ſcdm ꝫ arguit ſic. Iſte ſyll⁹ non vꝛ. Ois bō vel aſin⁹ non eſt bō. ois bō vel aſin⁹ eſt riſibile. ḡ ꝛ riſibile non eſt bō. q; aſin eſt verū ꝛ ꝓnō falſum: vt ꝓz. ꝛ tñ eſt in ſcdo tertie figure. quare ꝛc.

Ad p⁹

Ad hec breuiter rñdet. Ad p⁹⁰ q; ille ſyll⁹ factus eſt in barbarā non imediate ꝛ mediate: q; ex ꝫne ocluſa in barbara ocluſit ꝫ iſtius ſyll⁹. Silr ad aliud dī q; eſt in celarent mediate ꝛ nō immediate. ¶ Ad 2ᵐ dī q; magiſter determinat de ſyllis q tenēt in oib⁹ ter minis ſicut Pbs ꝫ ꝑ priorum: ꝛ non de ſyllo reſolutorio. ¶ Ad 3ᵐ ⁊ᵒ modos ſcde figure dī q; ꝓmus ſyllis factus eſt mediate in cefare ꝛ non imediate. ꝛ ſcdo eſt in cameſtres mediate ꝛ non imediate. ¶ Ad 4ᵐ ꝫcedit. oēs ſyllo giſmos factos eſſe bonos: ſed Magiſtꝛ non curat multiplicare modos in aliis figuris: ꝓ hoc q; idirecte ꝛcludunt ſyllogiſmi aut facti tenēt ꝑ q; idirecte ꝛcludūt. Si aūt directe facis ocluderen non valēt. ¶ Ad 5ᵐ ⁊ᵒ modos tertie figure dī q; ꝓmus ſyllis factus eſt in darapti mediate ꝛ nō imediate. ſcdo eſt in datiſi mediate ꝛ nō imꝫ te⁽ᵉ⁾. ¶ Ad 2ᵐ ꝫcedit illos ſyllos factos eſſe optimos: ſed de illis non curat: q; indirecte ꝛcludūt. Si dicerez: quare magis idi recte noiat in p⁹ figura q; ꝫ aliis. Reſpondet q; ꝑ figura ꝑfectior est: ideo debemus videre magis oēm modū con cludēdi eius quōcūq; ſit q; alteri⁹. ¶ Ad confir⁽ᵐ⁾⁽ᵉ⁾ dī q; Arist. non curauit multiplicare modos niſi fm neceſſitatē tem⁹: ꝫ ynius non ſegtur ex ꝫne alteri⁹: nec bona lipto ſegtur ad barbara: celātes ad celarēt: nec habif ſegt ad darij. Fapeſmo aūt ⁊ friſeſomoꝛ nō ſegtur ad aliquos: ideo multiplicat illos. ¶ Et ſi dicis. ꝫ in 2ª figura debebat poni re ſidirecte ꝛcludēres: vt in Feſtino. ¶ Dī q; bñ ponit ſ ꝑ ꝺoꝛ. ꝺi dicit q; ꝓmoi exiſtētiꝰ negatiua: maioꝛi vo affiᵗᵃ vel vñ vel pticulari in ꝛcluſa figura idirecte ſegtur ꝫ. Et hoc q; ꝺoc. non recte ſemit in ſyllo cathe⁽ᵉ⁾⁽ᵗ⁾ cuꝫ dicit q; Pbs ſolū ſtuoꝛ modos in ꝓma figura poſuerit. Theophraſtus aūt ⁊ Eridemus addideruꝛ q; ne ꝓme ſi gureꝛ quos ꝑmauit Poiphyrꝰ vir magne auctoritatis: qm pbs poſuit Fapeſmo ⁊ Friſeſomoꝛ vt declarū ē.

¶ Ad 2ᵐ

Ad 1um. C Ad scom pncipale rndet Magr. C Ad 1m distinguẽdo de ista maiori. Ois bo vel asinus est asinus: ñ illud to tũ siũnctũ est fals. illa est fals. si ẋo solũ ꝓma ps ista est verꝙ, post in minori plus ꝑdicat ꝙ subiectũ in ma iori. Et sr vlterius q subm distributionis est ly bo, ꝙ pois ẋo bo vel asinus: r subm distributionis ꝺz ꝑdicari: nõ ait ꝓpõm. C Ad 2um dicit q ꝑdicatus spls: nõ è in ce larentiq; scło est ist solubilis hypothetice significatis: qlis nõ est in aliq; pmissarũ. C Ad 3um dicit q non valet iste spls: qz plus ꝑdicat in minori ꝙ subiectũ r maiori. Cñ qñ obliquus ꝓcedit rectũ solus obliqꝫ? r subꝫ. Q si ẋo rectus ꝓcedit obliquũ rectus r obliquus ẽ subm. C Et si dicat' adhuc stat arg'm fic dicẽdo. Cuiuslibz bois asin? currit. r buuellus ẽ asin? bois. g buuellus currit. C Dicit q spls non est bonus: qz in obliqꝫ casibus ops subz maiorꝫ ꝑdicari in minori in recto fic dicẽdo: buuellus est bõr bos negat', ꝓptera bene sequit', cuiuslibet bois asinus currit. ſor. est bõ. ergo ſor. asin? currit. C Ad 4um dicit q: si totũ ꝑditionatũ fuerit subm maior: est falsa: z tñ nõ ꝺz ꝓbari exponibilit' cũ sit negativa: z ꝑ singulares: qz mltę sunt fals: r vt doc si est rudibile nõ est bõr. r boc aial si est rudibile nõ est bõ oẽmõtrãdo hoiem: r fic de aliis. Et oato adhuc q exponi bẽat. z exponẽs est falsa. ſ. nihil est aial si est rudibile qñ illud non sit homo: imo q;qd est aial si est rudibile nõ ẽ bõr: vtputa homo: r ſcda exponẽs nõ oeb er esse fals: z: nihil est aial: qñ illud si est rudibile nõ sit bõ. Si aũt totũ ꝑditionatũ nõ sit subm ꝓcedit' maior: z negat' ꝓnia: q: plus ꝑdicat i minori ꝙ subiectũ: i maiori. C Ad 5um fcde figure ꝺr ꝙ talis spls nõ est in maiorꝫ ꝺz fieri ex negatiuis de ſtucto mõ loqꝫ: dicꝫ qalr nõ sit ister: z bñ valz dicẽdo. Ois ẽ? nulla ſuba est, ois ꝓma cã est ſuba. g ois ꝓma cã nõ deus ẽ: z maior est fals. C Ad scom ꝺr ꝙ nõ valz. Cñ vtraq; extremita re exister in obliquo nihil sequit' i scda figura: aut altera rñ medio termino exister in obliquo in vtraq; hi sequit': in altera aũt nõ: vlr curre per exẽpla per te. C Ad primũ tertie figure dicit' q nõ est in Darapti: q; ſcut premisse fuerũt ex recto r obliquo: ita ꝛclusio debet fieri: igit' ꝺz fic ꝛcludi. ergo asinus gestẽs a alicui? cuius asinus currit. Cñ ly asin?, nõ est pars ſubti in ꝓmissis: z ꝓ ꝑdicati: ideo ꝺz poni in ẽne. C Ad aliud ſimiliter ꝺr ꝙ nõ valz iste spls: z: so cõcludi. g bõ est in aliquo ista: in quo est asinus: q: scło ꝺz ee filius ꝓmissis: z io sicut ꝓmisse sũt ex recto r obliquis: ita scło ꝺz esse mixta ex recto r obliquo. C Ad scom dicitur q: si totum siũnctum est subm maiori est falsa. si autem pars est subm non arguitur in scło tertie: q: in tali oportet q totum siũbm ꝓpositionis: distribuatur q;aliter non est in ꝓposito: quare ꝛc.

Argr 3o

Argr 4o

Argr 5o

Argr 6o

Argr 7o

Argr 8o

Ad pm

Diuersitas opinionũ de suppõne.

Due opinio nes in defen sõe Magri ꝓma opinio.

C Et sic est finis questionum ſummularum: quarum numerus est quadraginta sex.

C Uerũ diffinitio suppositionis sit bene data. Qõ. I.

Argr pr

Contra ꝓmo arguit q non bñ ꝺr q suppõ sit acceptio. Primo. q; suppositio ꝓuenit termino solũ actiue. Dicimus enim q terminus supponit. acceptio aũt ꝓuenit ei solũ passiue. Dicimus enim q terminus accipit z nõ q terminꝰ; accipiat. igit' suppositio termini nõ ꝺz dici acceptio termini. C Cõfirmat. q; impoſe est actionẽ esse passionẽ inquãtum talẽ. ergo nõ bñ ꝓcedit suppõnẽ esse acceptionẽ termini. tenet ꝓnia: q; suppositio est actio z acceptio passio. C 2o sic. Suppone re nõ est accipi. ergo suppositio non est acceptio. z ꝓnia per locum a coniugatis. alias patet: q; dicendo: homo est dissyllabũ. Uolo q; iste terminus, hõ, ſolũ accipiat ꝓ voce. hoc est posibile. tũc certũ ẽ q; ẽtus hic terminus hõ, ſolũ accipiat ꝓ vocẽ: tũ adhuc supponit personaliter: puta ꝓ suppositis: igre ꝛc. C 3o sic. Termin? supponit per ipsas acceptionẽ itell's effectiue. Eo enĩ qõ itell's accipit terminũ sic vel sic alia z alia suppositio ꝺr iuat. Et tũ termin?nõ supponit ꝙ suppõnẽ effectiue: sed ſolũ formaliter: q; ois actus reduplicatus in rõne cause sup ta suꝰ ẋbũ z; locũ cẽ formaliter: sic cẽ ꝺi. Iste iterfect? ẽ iterfectione. iterfectio est cã formalis. Similr cus ꝺicitur. iste oilig it' ilectione. sic ite ſpecular' speculatione. sic q; ſi ꝺ suppositi suppositiõne seu per suppositionẽ: suppositio ẽ in suppoñente cã formalis. ergo suppositio non est acceptio termini. C 4o sic. Acceptio ꝺicit respectũ ad accipiẽtem: q; est actus intellectus accipiẽtis. g ꝛ nõ põt esse suppositio nisi sit actus intellect'. Suppositio ẋo ꝺicit respectũ ad rem ꝛ non ad accipiẽtes. Unde sine actu itellis adhuc ꝺr terminus: vt i ista, ꝓpõne scripta. homo est aial. ergo suppositio nõ est acceptio. C 5o sic. Diffinitio cõpetit alicui cui nõ cõpetit ꝺiffinitum: ergo diffinitio mala. cõsequẽtia z; alis ꝓbat: q; ita accipit apposit' in ꝓpõne ꝓ aliquo vel aliquibus sicut suppositũ: r ñ appositi nõ ſupponit: vt ꝓs per arbomologia? vocabulistã apposittũ ꝺicit ab appoñẽdo sicut suppositũ a suppoñẽdo vt ꝓs fuꝰ grãmaticos. C 6o sic. Sequit' q; terminus ſyncathegoreumatic? in ꝓpõne posit' z syncathegoreuma: tẽc tẽnus ſuppouit. vt ꝺicẽdo. ois bo currit: qõ ẽ falsus, falsitas ꝓtis ꝓ; q; nõ põt ẽ suppositũ vl appositũ ſyncathegoreumatice tẽtũ. ꝓia, ꝓbat: q; ẽt acceptio termini in ꝓpõne ꝓ aliquo, i. ꝓ distributione. C 7o arguit ꝺ copula que nõ ſupponit: z ti accipit in ꝓpõne, ꝙ aliquo. quare ꝛc. C 8o sic. Terminus aliqñ supponit, ꝙ illo qõ nõ ſignificat. r nunq; ꝓ accipi ꝓ illo qõ nõ ſignificat. ergo ꝺiffinitio mala. ꝓia tenet cũ minori. maior, ꝓbat: q; ꝺicẽdo albũ currit: subm ſupponit ꝓ suba que ẽ albar: r tñ nõ ſignificat subam: q; ſolã qualitates ſignificat: vt ꝺicit ꝓbs in predicamento ſubstãtie. ergo ꝛc.

In hac materia sunt ꝺiuerſe opiones: q; ẽnivolũt q; ſuppositio ſit ſignificatio termini in ꝓpõne ꝓ aliquo vel aliquibus: vt vult Magr in logica magna. Quiꝺã ẋo ꝺicit q; ſuppositio ẽ ſtatio termini in ꝓpõne ꝓ aliquo: vt vult Petrus mãtuanus. Alij ẋo concoꝺãt cum Magro b ꝺi. q; ſuppositio est acceptio termini in ꝓpõtione: vt Pe. bispanus z Albertus de saxonia. Alij moderniores ꝺicũt q; ſuppositio est ꝓpriatas ſubti in cõparatione ad ꝑdicatum: vt ſcũs Uincẽ. oꝺinis ꝑdicatoꝝ. de qbus opinionibus magis ample ꝺictum est in ſuppoñibus. Sed pro defensione Magri sunt duo modi rndendi. Unus modus ꝺicit q; ſuppositio formaliter z ĩdẽtice est acceptio termini. Alius modus ꝺicit: q; suppositio formaliter nõ est acceptio termini: ſz est ex ipsa acceptione termini causaliter: nõ ergo ĩdẽtice verũ est q; ſuppõ sit acceptio. Tenentes aũt ꝓmũ modum rñdẽũt in rndendo ad arg'm in opp'm: z maxime ad tria ꝓma arg'a: que ad ĩdẽ tendunt bipartiti sunt. Quiꝺã enim ꝺicunt negãdo q; suppositio sit actio imo est passio. Et cũ tu ꝓbas in ꝓ arg'o; q; ꝺicimus q; terminus ſupponit z nõ ſupponit. g cõpetit sibi actiue. negat' ꝓnia: q; ẽ supponẽ modalr z vocalr ſignificat actionẽ cũ sit actiuũ: ñ realr ipsa ꝓpassionẽ: qõ ẽclarat' a ſili: q; recipe qõ ꝓtinet ad poꝰ: aie ꝑspẽs apprehendẽtes realr impoꝛtat passionẽ: ẽ ſm modũ ſignificãdi ſignificat actionẽ: r ideo nõ est incõueniẽs q; ſuppõ dicat' acceptio: r ſupponere sit accipi: ſit recipe est ſcũm ri. Dicim? eni qñ poꝰ ſpẽm recipit ab obiecto q; ſpa poꝰ ſpecie ifoꝛmat. S. r. pr dici qñ termin? ſupponit q; accipit' ab itellẽtia q; ipſus ſupponere sit accipi: vt ꝺcm est. C Contra hãc opionẽ arguit' sic. Doc ẋbũ, ſuppono, cuꝫ

Contra ꝓmã opinio.

sit cōpositū a sub ⁊ pono neče est q retineat significatio
nē sui simplicis ⁊ maxie cū cōponētia remaneāt i eo ite-
gra ⁊ pfecta. Mō hoc ℞bū pono nō iportat realr pas-
sionēz magis verā actionē p modū simplicē iportabit:
⁊ per ꝯño supponere nō est accipi:nec suppositio poterit
dici acceptio ⁊č. C 2° sic. Qñcūq; aliq̄ duo realr eūdem
actū iportāt,illō qō terminat actū realē vnius pōt termi
nare actū alterius.hec est nota:ſz actus iportatus p hoc
qō est supponere:⁊ actus iportatus p b̄ qō est accipi nō
terminat ad idē:q; dicim⁹ q termin⁹ supponit suū signi-
ficatū:non aūt dicim⁹ q accipiat a suo significato.ḡ ⁊č.
2ª opinio C Alij ℞o pp hec arg^m^ dicūt alīt ad ꝑncipale.Un dicūt
q intell's supponit terminū in ꝓpone vt terminus ē:ita
q nō supponat alr:ita q est duplex suppō. vna est itell's
qua termin⁹ supponit ⁊ itell's supponit:⁊ hec ē acceptio
termini.nā terminū supponi nō est nisi ipm accipi i ꝓpō-
ne ab eodē pro aliquo:⁊ de hac suppone itelligit illa dif
finitio suppositionis qñ dī.Suppositio est acceptio ter-
mini ⁊č. Alia ℞o suppositio ē ipius termini in ꝓpone lā
suppositi ⁊ accepti ab intellu:qua qdē termin⁹ supponit
⁊ nō supponit. Et hec suppositio nō ē acceptio termini:
sed ꝑncipalr causat ab ipso ⁊ ꝑdicta descriptio non dat
ō ista suppone. C Cōtra hāc opionē argr q hic logmur
de suppone que ē ꝓprietas termini in ꝓpone.suppositio
℞o qua intell's supponit ⁊ termin⁹ supponit nō ē ꝓprie-
tas termini:ſz potius intellſ.ḡ ⁊č. C 2° qr spēs suppónis
hic intēte nō diuersificant ſm suppónē qua itell's suppo
nit ⁊ terminus supponit:ſz magis ſm illā qua terminus
supponit.vt eni suppositio mālis v' pſonalis qñ termin⁹
supponit sic vl sic:vt c ēs ꝓcedūt.ḡ ⁊č. C 3° qr per cūdez
modū appellatio cōpetit ꝛ dicator ⁊ suppo^nit^ ipsi subito:
ſz nīc nō bñ diceret q ꝑdicatū appellat:ſz magis ꝑdica-
tū appellan:loquēdo de appellatione que ē ꝓprietas ꝑdi
cationis nō est vera q subm supponat:sed magis q subm
supponit loquēdo de suppone q̄ nūc diffinim⁹ : quare ⁊č.
C Tenētes scōm modū rñdēdi etiā bipartiti sunt. Qui
dā eni dicūt q diffinitio sic b̄z itelligi: suppositio ē acce
ptio termini.i.significatio quedā ex acceptione termini
in ꝓpone pro aliquo vel p aliqbus sīc ꝑbs diffinit odo
rē in de sensu ⁊ sensato dicēs. odor ē fumal' euaporatio:
⁊ itelligit causalr sic.l.odor ē q̄dam cāta ex fumali eua-
poratione. C Cōtra hāc rñsionē arguit Petrus hispan⁹
ꝫ 2ª^m^ op. sic. Supponē nō est significare. ḡ suppositio nō est signi-
ficatio.ſz ꝓña p locū a ꝓtrariis.añs pbat:q; significare
est ipius vocis.supponere ℞o cōpositi ex voce ⁊ signifi-
catiōe:ergr ⁊č. C 1° significatio ꝑt ē ipsa suppone. ḡ ⁊č.
añs pbat:q; significatio est p ipónē vocis ad rē signifi-
cādā.suppositio ℞o est per acceptionē vocis iā significā
tis pro aliquo ⁊č. Ex rōne seq̄ti forti⁹ potes arguer q
suppositio nō sit significatio qre ꝓfiderare illā. C Alij dī
cūt q diffinitio illa nō pōt dici diffō suppónis identice:⁊
essentialr loquēdo sicut ostēdūt arg^ta^:sed bñ causalr:sīc
loquit Aristo. 2° de aia de voce:dicēs. Vox ē repcussio
T.c.30. respirati aeris,i.sonus causat^a^ a pcussiōe aeris:ita suppo
sitio ē acceptio termini.i.ꝓprietas q̄dā termini causata
ab acceptione ipsius:⁊ in ꝓpone pro aliquo vel pro aliq
Nōn^m^ bus ⁊č. C Pro quo aduerte q hec tria sīgnificatio,subiectio,
B ⁊ suppositio p ordinē cōpetūt voci seu termino ſm q ac-
cipit ab intellu. Prio eni vox accipit ab intellu ad de-
terminate significādū. Et sic cōpetit sibi sīgnificatio. Deinde
vox sīgnans accipit in ꝓpone:vt vnū extremū:⁊ sic cōpe-
tit sibi subiectio. C Ultimo ℞o vox iā subita accipit pro
aliquo respectu ꝑdicati. Et ita cōpetit ipsi suppositio. Et
ſz ista cōpetāt sibi voci p ordinē:tñ mūtū differēter se ha-
bēt ſm acceptionē itell's:q; signatio nō est ipsa acceptio
que realr passionē iportat:nec sīgnare ē accipi:q; sīgnatio
cōpetit voci seu termino solū actiue. Dicit eni vox signi
ficare ⁊ nō significari:ſz tñ vox dicat accipi q̄ accipitur
ad significādū:ꝛ recte dī significās seu significatiua ⁊ nō
significata. subiectio ℞o est realr quedā acceptio que fit
ab intellu.nō enim est aliud terminū subiici nisi ipsum ab
intellectu accipi in ꝓpone respectu ꝑdicati:⁊ cū subito cō
petat voci seu termino solū passiue sicut ⁊ acceptio. Di-
citur enim terminus subiici ⁊ nō subiicere. Un termin⁹
sic acceptus vocat' subm ⁊ nō subiiciēs. Suppō ℞o non
est acceptio:ſz ab ipsa causat.ideo suppō subiecto cōpe-
tit solū actiue.dicit eni q subm supponit.vnde quāuis
terminus q accipit ad supponēdū dicat q accipitur ad
supponēdū:tñ supponēs ⁊ nō suppositū appellat. Et qō
dictū est de sīgnatione,subiectiōe,⁊ suppōne: idē dꝫ intel-
ligi de sīgnatione ꝑdicatione ⁊ appellatione. C Hāc opi-
nionē diffusiue recitauit:q; pulchra est:⁊ est seti Uincētij
in suppónib⁹ suis:ego aūt credo q nō sit ō mēte Magri
nec alioꝝ.dicit eni q suppō nō est acceptio essentialr ⁊
idētice:sed q suppositio sit acceptio causalr ⁊ nō idētice
imo credo q idētice. Et probo sic:q; suppositio:vt sonat
vocabulū nō est nisi positio alicui⁹ sub alio.ergo suppo-
sitio formalr ⁊ idētice est acceptio. Un tria requrunt ad
pōnē alicui⁹ sub allo,ſ.illō qō ponit:illō a quo ponit:⁊
illud sub quo ponit. Termin⁹ ē q ponit:intellus ē a quo
ponit:sīgnatū ē sub quo ponit:q̄ ly sub,accipit p ly p.
Un sensus ē:termin⁹ ponit sub sīgnato.i.p sīgnato. Q aūt ly
sub,accipiat pro ly pro,ꝑs p Terētiū in eunucho dicētē
puerū supponi.fallū per seruū senē.i.puer pro alio ponit
⁊ etiā illa tria requrunt ad acceptionez. Ex hoc sequit
q suppositio ē passio terminī ⁊ nō actio : cū acceptio sit
passio. Et si dicis.ꝫ. q; dicim⁹ q termin⁹ supponit ⁊ nō
supponit .ḡ suppō cōpetit termino actiue ⁊ non passiue.
C Ad hoc dicerē:q; qd aliꝫ dicāt q ꝓprie loquēdo debe
mus dicere:termin⁹ supponit ab itellu.i. ponit pro alio
ab itellectu:puta pro sīgnato.intell's aūt supponit ter mi
nū.i.ponit terminū pro alio:q; pro sīgnato.non aūt debe-
mus ꝓprie dicē q ter^m^ supponit:q; nec supponit se nec
sīgnatū. q nō s;q; idē termin⁹ re^a^ sulipsius supponeret ⁊
supponeret nec ēt sīgnatū: q; nō ponit sīgnatū p alio: imo
terminus ponit p sīgnato. Impropie aūt dī q terminus
supponit in significatione actiua pro passiua cuꝝ sit cōis
modus loquēdi:⁊ loquēdū est vt plures:vt dicit ꝑbs 2°
topi.nec dubito si qs pfunde ꝓsiderabit qn huic opinio L.6.
ni adhereat. C Defendentes tñ ꝑmā opinionē dicūt q ℞° 3ª ꝑm
verbū sīgnare actionē pōt ē dupl'r aut ꝗz rēdunt ſm mo opinione.
dū sīgnandi.oē ℞bū actiuū ſm modū sīgnandi actionez
sīgt. ſm rem aūt nō;q; aliq̄ ℞bū iportat passionē pon⁹
q̄z actionē:vt recipiouira dicūt de hoc ℞bo suppono: qō
ſm rē iportat passionē:ſz ſm modū sīgnandi actionē. Et
ad replicas in opp^m^ dicūt. C Ad ꝑ^m^ dicūt negādo p q
oē cōpo^m^ teneat sīgnationē cōponētiuꝝ:imo multotiens
nō ꝗz sīgnationē neq; modū sīgnandi:cū ſn^la^ cōponēs si-
gnificet vnū ⁊ cōpositū aliud:vnū ē actiuū ⁊ aliud nō:vt
ego sīgnat agere ⁊ facere ⁊ est actiuū:ego cōpositū sīgt
viuere:ambigo,dubitare,⁊ ambo neutra sūt absō^la^. Di
cunt 2° q adhuc hoc ꝓcesso negādo q cōponētia in hoc
℞bo suppono,remanēāt itegra in eo:q; cōponit ex sub
⁊ pono:⁊ ly sub,nō remanet itegrū:q; mutat .b.i.p. qñ
dī suppono ⁊ nō suppono. C Ad 2^m^ dicūt q idē terminat
actū bul⁹ ℞bi,supponit,⁊ actū huius ℞bi,accipit. Un
sīgnatū termini terminat actū bul⁹ ℞bi,supponit:nō qdē
recte:q; nō recte dī:termin⁹ supponit sīgtū:ſz obliquevt
dicat:termin⁹ supponit p sīgto: ⁊ ita etiā terminat actū
huius ℞bi accipit:q; dī termin⁹ accipit pro significato.
C Defendētes aūt scōz opionē facili⁹ soluūt replicas. ℞° ꝑ scōm
C Ad ꝑmā ꝓcedūt q logmur b ō suppone q ē ꝓprietas opinione.

termini in ꝓpõne:ꝛ negat ꝙ suppõ q̃ termin⁹ supponit nõ sit ꝓprietas termini. ¶ Ad ſcõz negat ꝙ ſpẽs supponibilis nõ diuerſificent ꝟz suppõnẽ q̃ termin⁹ supponitur. ¶ Ad 3ᵐ negat ſilitudo: q̃ suppõ ẽ ꝓpetas rõ subti q̃ ꝑdicati. Appellatio aũr ſoli⁹ ꝑdicati: ꝛ ꝛceſſa ſilitudine ꝛcedũt ꝙ põt dici ꝑdicatuz appellat. ¶ Ad 4ᵐ ꝑᵐ negat ꝙ suppositio nõ dicat reſpectũ aliquẽ ad accipiẽtẽ. Et ad pbõnẽ cũ oꝛ termin⁹ adhuc supponit ſine actu itellect⁹: vt i ꝓpoſitõe ſcripta: dr ꝙ ꝟz act⁹ itellꝰ nõ ꝛcurrat tũc ſufficit tñ ꝙ ꝛcurrebat: q̃ fuit acceptꝰ i tali ꝓpõne ab itellu. Uel oꝛ ꝙ terminꝰ suppõnẽ põt dici dupl̃r. ſ. uctu vel aptitudine ſiẽ ꝛ ſignare. ꝑ mõ dico ꝙ nõ supponit ſine ꝛſideratiõe itell⁹. ſcõo mõ ſic. Uolẽtes tñ ꝙ suppositio nõ ſit acceptio foꝛalr ꝛ ldẽtice dicũt argᵐ ꝛcludẽ verũ. ¶ Ad 5ᵐ tenẽtes ꝙ suppõ ſit actꝰ ꝛ ꝓñr ꝙ nõ ſit acceptio ſormalr ꝛ ldẽtice dicũt negãdo ꝙ appᵐ nõ suponat. Et cũ dr suppᵐ dr a ſupponẽdo ꝛ nõ appᵐ: dicũt ꝙ suppoᵐ a ſupponi alteri paſſiue: vt q̃ poᵐ ſnb alio: vt ſub appoᵗᵉ. ꝛ ꝑ suppõnẽ nõ ꝟz ꝙ dicat suppᵐ: ſz magis ſupponẽs. Uñ idẽ termin⁹ q̃ a logico: dr ſubm: q̃ subiicit alteri: vt ꝑdicato dr suppᵐ a grãmatico: q̃ poᵐ eſt ſub altero vt ſub appoᵗᵉ: qõ appᵐ oꝛ: q̃ adlũctũ ☞bo. termin⁹ aũr oꝛ supponẽs actiue: q̃ ſub allo ponit ſignatũ: ꝛ ſic põt ẽr ꝑdicato cõpetẽ: ꝟz qdã moderni negãt ℔ oi cẽtes ꝙ ꝓprietas ꝑdicati ẽ appellare ſiẽ ſubri ſupponeꝛ. ¶ Tenẽdo aũr ꝙ suppositio ſit acceptio idẽtice: et dõm ẽ ꝙ ſuppoſitio cõpetit veriq̃. ſ. ſuppoſito ꝛ appoſito: ꝛ nõ dicit ſuppᵐ a ſupponi: ſz a ſupponi alteri extremo ꝓpõnis. ſ. ipſi appoᵗᵉ. termin⁹ aũr ſupponere dr vl̃ meliꝰ ſupponibilis a ſupponi ſignãto. ſ. apponi pro ſignãto: ſz cũ tã appoſitũ q̃ ſuppᵐ poni poſſit ꝙ ſignãto verũq̃ ſupponit vel ſupponit. ¶ Ad 6ᵐ dicitur ꝙ ſyncarbegoꝛema ſynca⁹ tentũ nõ accipit pro aliquo ſignificato in ꝓpõne: ſed nõ ſupponit ꝙ nõ pro aliquo ſignãto ꝑbat. Nõ ꝙ mãlit: q̃ tũc ſormalr ſumit. nõ pro ſormali: q̃ tũc illud non bz cũ nõ ſit terminus ꝙ ſe ſignãtiꝰ. ¶ Ad 7ᵐ ℔ copula dr ꝙ opz ſubintelligere vnã pricilã in oiõne. ſ. termini extremalr ſe hñtis. Iſto mõ suppoſitio ẽ acceptio termi extremalr ſe hñtis in ꝓpõne ꝙ aliquo vel pro alliquibꝰ. ¶ Ad vltimũ nego maiozẽ. ſ. ꝙ termin⁹ aliqñ ſupponat pro illo qõ nõ ſigt. Ad ꝑbõnez oꝛ ꝙ ly albũ ſigt quo ex intẽtione ꝓbi ꝟ topi. dicẽtis ꝙ albũ nõ eſt in genere ꝓp ſuũ duplr ſignare. ſigt enim ſubm albedinis ꝛ ipſaz albedinẽ. Dico ergo ꝙ ſupponit ꝙ eo qõ ſigt. Et cũ tu ꝑbas ꝙ ſolã qualitatẽ ſigt ꝙ ꝓbm in ꝑntio. dico ꝙ intelligit de principali ſigãto: q̃ ꝓncipaliter ſigt albedinẽ. Cuius ratio eſt: q̃ albũ diſtincte ſigt qualitatẽ: q̃ ita albedinẽ ſigt ꝙ nõ aliã qualitatẽ ſed indiſtincte ſigt ſubm: q̃ non magis boiem q̃ equũ. Q⁹ aũr album ſignificet illa duo ꝓpter aliquos negãtes ꝑbat ꝛ q̃ illud ſigt qõ itellectui repꝛeſentat: ſed albũ repꝛeſentat ſubm albedinis: ꝛ non ſolũ albedinẽ. ergo ſigt ſubm. Jtẽ illud ſigt pro quo ſupponit: ſed aibũ ſupponit pro ſubto: dicẽdo albuz currit. ergo illud ſignificat. ꝓia nota cum minori. maior patet ſm omnes: q̃ ſignificare in plus ſe hz q̃ ſupponere.

¶ Utrum diuiſio ſit ſufficiẽs ipſius ſuppoſitionis in materialem ꝛ perſonalem. Queſtio. II.

Ad quartuz principale in parte negati ne quinto.

Argᵗ p̃

Contra arguit ꝙ vltra illas duas ſpẽs eſt dare ſuppõnẽ ſimplicez. Et argᵗ ſic. Triplex eſt ſignatuz termini. ſ. mãle, ꝛ pſonale, ꝛ ſimplex. ꝙ triplex eſt suppoſitio ſcz mãlis, pſonalis, ꝛ ſimplex. ꝛz ꝓia: q̃ cuz suppõ ſit acceptio termini ꝙ ſuo ſigto. quotuplex ꝙ erit ſigñtotuplex oꝛ eẽ ſuppõ. añs ꝑbat. ꝛ capio iſtũ terminũ, hõ: ꝛ ſiẽ arguã de iſto: ita de quocũq̃ termio cõi alio intelligat. mõ hic terminus, hõ, ſcipſuz ſigt materialr. ꝛ ſoꝛ. ꝛ pla. pſonalr. ꝛ vltra ℔ ſignãt hoiem in cõi ſimplr: qõ ẽ vnũ cõe oĩb⁹ hoib⁹. ꝑbat: q̃ vl̃ ẽ vnũ in multis ꝛ de multis. ꝑ poſte. ꝙ cũ iſte termin⁹, hõ, ſupponeret ꝙ homine i cõi ſupponeret ſimplr: q̃ ꝙ nã ſimplici nõ indiuiduara. ¶ 2° ad idẽ ſic. q̃ dicẽdo: corpus mobile ẽ ſubz i phia nãli: q̃ro qũo ſupponit ly corpus mobile, aut pſonaliter aut mãlr aut ſimplr: nõ potes dicẽ ꝑ pſonalr: q̃ tũ ſter determiate licet deſcẽdere diſtũctiue ad ſua ſuppoſita ſic: ꝛ illa ſunt oĩa corpa mobilia: q̃ ℔ corpus mobile ẽ ſubm in phia nãli: vel ℔ corpus mobile ẽ ſubz ꝛ ẽ. mõ ꝑz ꝙ deſcẽſus ẽ falſus. ¶ Jtẽ ñ ſupponeret pſonalr: tũc iſta ꝓpõ. corpus mobile eſt ſubm in phia nãll. equaleret iſti. aliqõ corpus mobile ẽ ſubm in phia: que ẽ falſa. q̃ ẽ. Nõ potes etiã dicẽ ſcõm. ſ. materialr: q̃ tũc suppone ret pro ipſomet termino: vel pro ipſa voce: qõ ẽ falſum: ꝛ ꝑbat falſitas ſic: q̃ ſcia nãlis cõſiderat paſſiones ſui ſubri cãtas ab ipſo ſubto: vt a ꝓncipio cuius: ſz paſſiones ꝛſiderate in phia nãli ſunt motus, augmẽtatio, diminutio, gñatio, ꝛ corruptio, ꝛ alteratio: q̃ nõ ſunt cauſate ab iſto termino corpus mobile: ſz a re in cõi ſignata per ipſuz. q̃ talis termin⁹ nõ eſt ſubm pro ſeipſo termino ſed pro ſignãto. Jtẽ q̃libet ſcia ꝓncipalr ꝛſiderat ſubm ſuuz ſiue illud pro quo ſtat ſubm ſuũ: ſz ſcia nãlis nõ ꝛſiderat ꝓncipalr iſtos terminos corpus mobile. q̃ nõ ſupponit mãliter. ¶ Relinquit q̃ ꝙ ſupponit ſimplr ꝓ re ſignãta in cõi ꝛ in vli. Et ſic ẽ triplex ſuppõ. ¶ 3° arguit ꝙ ẽ dare ſuppõnẽ nãlẽ vltra alias tres. Et arguit ſic: cũ ſuppoſitio ſit ꝓprietas terminꝰ cauſata ab acceptione eius in ꝓpõne ꝙ aliquo vl̃ ꝙ aliquibus: quot modis diuerſis terminus põt accipi in ꝓpõne, tot modis diuiſio ſuppõnis variat: ſz nã vel cẽntia ſignãta p terminũ cõez põt dupl̃r accipi ſeu ꝛſiderari ſm ſcũm oocrozẽ in de ente ꝛ cẽntia: ꝛ ſm veritatẽ. vno mõ ſm rõnẽ ꝓpriã. allo mõ ſm ẽ. q̃ ℔z in hoc vel in illo: ergo ſm veritatẽ ſuppoſitio ſtatim dz diuidi in ſuppõnẽ nãlez ꝛ accidẽtalẽ: ita ꝙ ſuppõ nãlis dr ꝙñ terminus accipit reſpectu ꝑdicati ſibi ꝛueniẽtis eſſentialr: vt hõ eſt aial. Accidẽtalis ☞o eſt cũ terminus cõis accipit reſpectu ꝑdicati ſibi ꝛueniẽtis accẽntaliter: ꝛ hec eſt duplex ſicut duplex ꝑdicatuz accẽntale põt competere. Nã ſm ẽ. q̃ ℔z in ſingularibus cõpetit ꝑdicatũ accẽntale reale: vt hõ currit: ꝛ tunc ſupponit pſonaliter. ſm ☞o eſſe q̃ ℔z in intellectu cõpetit ſibi ꝑdicatuz accidẽtale intẽtionale: vt hõ eſt ſpẽs: ꝛ ſic ſupponit ſimpliciter. Et vltra ℔ terminus põt accipi pro ſeipſo termino: vt olcẽdo: hõ eſt nomẽ biſyllabũ: ꝛ ſic ſtat mãliter. q̃ cũ ly hõ, poſſit quadruplr accipi. Uno mõ ſm ſe ꝛ abſolute. Alio modo vt ẽ i ſingularib⁹. Alio mõ vt eſt in intellectu. Allo mõ pro ſeipſo termino. ergo tot ſuppões erũt. ſ. nãlis, pſonalis, ſimplex, ꝛ mãlis. ¶ 4° ſic. nihi darent alle ſuppões vltra illas duas falſificarent multe propões ꝓbi. q̃ ẽ. ꝑbat aſſumptũ: q̃ aliter illa ꝓpoſitio nõ põt eſſe vera. hõ eſt ꝓmo riſibilis vel hõ eſt riſibilis ſm qõ ipſuz qõ ẽ ꝟ ꝓbm in ꝑ poſterio. ꝙ. ꝑbat: q̃ ly homo, vel ſupponit ꝓ ſeipſo termino mãlr: ꝛ ſic eſt falſa: q̃ hoc ꝑdicatũ riſibile nõ cõperit illi termino ꝓ ſeipſo: q̃ tũc ſequeret ꝙ ille terminus bret ſeipſo ſm riſibilitatem: qõ eſt falſuz. Uel ſupponit pſonalr pro ſoꝛ. ꝛ plato ne: ꝛ ſic etiã eſt falſa: q̃ ſoꝛ. nõ eſt ꝑ riſibilis. q̃ eſt opus ꝙ ſupponat pro bole in cõi cui ſm qõ ipſuz cõpetit eſt riſibile: ꝛ ſic ſupponeret nãlr vel ſimplr. Nõ curo pro nunc ponere oĩam iter iſta. Hoc etiã ꝑz per Porphyriũ dicẽtẽ ꝙ accidẽs ꝓpriũ ſmo mõ cõperit ſpẽi ex ꝛſequẽti aũr individuis ꝑ ſpẽm. nõ riſibilitas cõpetit ſoꝛ. ꝛ pla. ꝑ iſtũ terminũ, homo. q̃ ẽ. ¶ Cõfirmat. q̃ olcẽdo hõ eſt aial rõnale: q̃riꝰ qõ ſupponit ly homo, nõ pſonalr: q̃ diffinitio nõ poſſet ꝟuerti cũ diffinito. deinde ẽt diffinitio eẽt

Argᵗ 2°.

Argᵗ 3°

Argᵗ 4°

Confirᵗ

T.c.57. primo singulariū.ꝫ ꝑm 7° metaphy. Tlec materialiter qꝫ si dissimiret terminus pꝺ seipsꝰ illa nō erit diffꝰ subiecta cū accētio. Deinde nō verificaret de dissimilꝫ: qꝫ ille terminus hō nō est aial rōnale. ergo rē. ¶ Multa ꝛ quasi infinita argumenta possent fieri cōtra hoc sed tetigi me/dullā in facto: nōco sufficiant hec.

Ad 1m. ¶ Ad hec ridet. ¶ Ad ꝑmū dicit qđ q̄ꝫ ſ. ſpecialꝫ qui possimus duplr. ꝛ metaphysice ꝛ logice. ꝫuo mō metaphysice" appellat ſpēm nō illud qō pdicat sed ret significatā p terminū pdicabile que est cā sue in determinatiōis q̄ terminꝫ" de ꝑbus predicat ꝛ sic est nētia suppositio simpler. ¶ Sc̄do mō logicus appellat ſpēm vel sensum. hoc ſm significatū sed terminū quēdaꝫ: qꝫ diffinit illā ꝑdicariq̄ videt esse ꝓpriū terminiꝫ sic nō est necessaria suppositio simpler. Dic Magr locutus est logice: alibi ꝛo vt in logica magna locutus est metaphysice. ¶ Dec nihil nō valet. ꝗ: nō recte ridet ad argumētū. nā q̄erit' an iste terminus, hō, habeat significatum triplex, an nō. ꝛ sic. ꝗ erit triplex suppositio. ſi ꝛo non. ſ. argue dat: q: vle signiat vnū in multis. Et ſi ridet q̄ erit triplex ſuppōs sed nō pōsset dicere quod ſe tertia sed metaphysicus hoc est falluꝫ: q̄ meta. dicit ꝑbs q̄ logicus ꝛ ꝑbs ꝑmus verſant circa idē. ꝗ ſi dat tertia ſuppositio: vt simplex de ista habebit pōsse dicere logicus sic ꝛ metaphysicus: ꝫ aliter ꝛ aliter. Si illa est causa q̄ logicus nō pōsset ſuppōne simplicē: qꝫ talis termin' suppones simplr̄ stat. ꝑ significatū: qđ nō pōsset dicere a logico q̄ solū terminos pōsset. A ſili sequit q̄ logicus nō bi/et pōsse dicere de ſuppōne ꝑsonali: qꝫ tunc terminus stat ꝓ re significata ꝛ nō ꝓ seipso termino vt ꝑs. Et sic ſolum de ſuppōne mālī hēbit logicus pōsse dicere: qđ est absurdū. ¶ Alij dicūt q̄ bñ qđ ſuppositio simpler: tamen Magr in hac logica nō fecit mētionē: qꝫ vt ꝑple dicit in logica magna locutus est in hac logica pua ꝓ vno iuniori/bus nō pōnēdo oēs ſuppōnes ne aios iuuenū nimis ifestaret. Jn logica ꝫo magna cū loqua' ꝓ quectie corri git seipsum pondo oēs ſuppōnes ꝛ ſimpliciē cū alijs. Jta nullo nulla est mentium' enim ifti q̄ dicūt Magr̄m diuisse hoc ꝫba in logica magna: ꝛ qui legit eā sicut ego tetiſs mihi erit ꝙ ipm mēdaces sunt ꝛ non ego. Jdeo alter nō dicer' ꝛ dicer' ſm opinionē Magr̄: hic nō datur alia ſuppō ab illis: ꝛ ꝑbabilis est hec opio ītellecto cius sun damēto: vt ſtatim declarabit. ¶ Pro quo aduerte q̄ de ſignato termini cōis est dis' inter terminiſtas ꝛ realiſtas. Realiſte enim volūt q̄ terminus cōis: puta ly hō, ſignifi cet ſeipſum ꝛ termin' m̄liter. Suppoñt ꝛo formal' ſue personal' vt ſonē ꝛ plonem. ſimplr ꝛo nāt cēm puta nāz humanā. Terminiſte ꝛo negāt ſignationē ſimplicē. ita nām vlem ſignificatā ꝑ terminū: ſm eos nullus terminus ſignificat nām vlem. ꝗa nulla est nā vlis in rebus ſolū cōes: ꝑtus ē vle ſm ꝑdicationes ide nullus terminus ſta ponit ſuppōne ſimplicē terminū. ꝗ nā vlis ſignata ꝑ ipsius ſicut ſa/cium' realiſtas. ꝗ ꝛ terminiſte vltrare ponūt in ꝓcepto". Jdo suppōne ſimplicē dicūt ē ꝙ terminꝰ stat ꝓ ꝛ intētio/ne ei⁹. qꝫ à intēcione ꝓprie nō ſignāt Magr̄. ꝫ terminiſta sicut cōi sit via ꝛ terminiſtaꝝ. ꝛ ſuare volūt ne multiplica/re termina sine necēsitate. Ch terminus vtputa hō: aut ſignifi cat ē. que nō ē terminus vt ꝓputa ſor. ꝛ pla. ꝛ sic ſuppōnit ꝓ/naliter ſi stat. ꝑ illa. Aut ſignificat que ē termin'. ſi duplr: qꝫ aut ſeipm aut ſibi ſimilē. ꝛ ille termin', hō, in ſcripto ſignat ſeipm in ſcripto. ꝛ ſilez i voce ꝛ ſilez i ſtell'. puta illū terminū ꝓcepuale hō. Mō Magr vult ꝙ qñ terminus stat ꝓ seipso vl' alio ſibi ſimilꝫ suppōnat m̄liter. ¶ Alij ꝛo ter ministe volūt ꝙ ſi stat ꝑ ſe ſolū stat m̄liter. Si aut stat ꝓ ītentione aie que est terminꝰ ſibi ſilis stat ſimplr̄. Ecce ꝙ Magr noluit multiplicaſ ſpēs ſuppōnis ſine necēsitate: cū possim' oia saluare pillas duas ſpēs sicut pillas tres. ¶ Ad argm ꝗ ꝛo om̄ negaſ. añs. ꝗ tripler ſit ſignatum terminiꝫ: nullū ē ſignāti ſimpler: q: nulla ē res vlis ſi/gnificata ꝑ terminū. Et ad ꝓbōnē nego. q: iste terminus, hō, ſignificet boies in cōi. Et cū ꝛ. ꝓbas: q: ſm ꝑbmvle est vnū in multis ꝛ dē multis. dicit' ſm terminiſtas ꝙ ꝑbs nō vult ꝙ ſit aliq̄ nā cōis in multis ꝛ de multis: ſi/ꝙ ſit vn' ꝓceptus cōis ꝓ ꝓbus ꝑm ꝑdicationē. ¶ Ad 2m. ¶ Ad 2m. q: ḡrē quo ſupponit ly corpus mobile. in alia ꝓbōne: corpus mobile ē ſubm. Dic ꝙ ſupponit mālr: sicut ē ri/det Magr in ſimula ſua ꝑbe nalis. ¶ Ad ꝓbōnē dicꝙ illud qō est ſubm hic ē ille termin' cōis: corpus mobile: ꝛ non est aliq̄ res vlis nec; ſingularis ſignata ꝑ ipsius ēē ſe/ꝑbant' tñ passiones de ſubō cui ꝓ reb' ꝛ ſingularib'. q: bus iuſunt ꝑm' ſuam' tñ ꝑbia ꝓsideraꝛ de rebus ſingu laribus niſi ſm ꝓceptū vlem ſomati' de ſeipſis: ꝛ sic nō ꝓsideraꝛ ſolū terminos: imo res: vt ſub ꝓceptu vlꝰ cōpre/hendunt'. ¶ Ad 3m cū dꝰ quot modis diuerſis termin' pōt accipi in ꝓpōne, tot sunt ſuppositiones: ꝫ ītio: mo/dis pōt accipi: ergo q̄tuor sunt ſuppositiones. Dicit' ad maiorē: q̄ absolute est falſus: ſi itelligāt sic. ſ. quot mo/dis diuerſis. i. ꝑ quot ſignatis pōt stare terminus in ꝓpō/ne, tot sunt ſuppōnes. ꝓcedit: ꝛ sic nego minorem: q: ter termin' bꝫ duplex ſignatū: q: aut ſigt rē ꝙ nō est termin'. ꝛ tūc ſi stat in tali re ꝓpriū ꝓsonali. aut ſigt terminus: puta seipm vl aliū. ꝛ tūc stat mālr. Et ꝛdo: bō currit: hō est aial, stat ꝓsonali' in vtraq;. Et sic ꝛdo: hō est ſpēs: hō est nomē bꝝ illaboūstat ly hō, mālr in vtraq;. Et ſi tu re/plicas ꝛ ſista, ꝓ pō est vera hō est aial: vbi nulla hō actu exiſtat cū ſit nēcia. ꝗ nō stat ꝓsonali' tūc: q: cēt falſa cū ꝙ nullo ſuppoſito supponat. ¶ Ridet ꝙ illa in casu ē falſa dialectice loqnd: ſecus aūt cēt ꝓsteriorite. ¶ Ad 4m cū ḡrē: ꝛdo: hō est ꝑ rifibilis: q̄o ſupponit ly hō, ꝓ mālr. Et ad ꝓbōnē cū dicis ſequit ꝙ iste terminus hō, habeat in ſe ꝓpriū rifibilitatis. negaſ. ꝓa. Chi aliud ē eē ēē ſ rifibile: ē aliud ꝓ quo: ꝙ hō ēē ſ rifibile. ſor. hō est ꝓ rifibile: ē aliud ꝓ quo: ꝙ hō ēē ſ rifibilitatis. ſilue i actu ſigto ꝑmo cōperit iſti terminū hō. in actu. hō exercito ſor. ꝛ pla. ¶ Ad ꝓtr. ¶ Ad ꝓtr. ad ꝓbōnē negaſ ꝓa. ſ. q: ſegrē ꝙ diffō nō pōſſ nō ſit puerti cū diffinito. Chi ille termin' hō, diffinit' ꝙ quer itē cū diffōne: ꝓ alio ſit diffinit'. Et ad illud ſilr negaſ ꝙ diffinitio ſit ſingulariū ꝑmo: imo est alicuius termini cōis: ꝛ ꝓ reb⁹ ſingularib⁹ ſignificatis ꝑ ipsum. ¶ Ad ꝓtr. ¶ Ad ꝓtr. ¶ Ad ꝓtr

to mãli.g̃ ꝛc.ꝑñia nota cũ maiori.minor ꝓbat:qꝛ termi-
nus nõ babẽ nisi vnũ significatum bz formale tñ: sz ly
buf,est nõ babẽ nisi vnũ significatũ. ergo bz tñ signifi-
catũ formale. ℂ 4° sic.dicẽdo:ois est syncathegorema:
ly ois supponit materialr:ꝛ tñ nõ ꝓ suo significato ma-
teriali.ergo ꝛc.ꝑñtia nota cuꝫ maiori: qꝛ formalr sumit
qñ est determinatio alicuius.minor ꝓbat:qꝛ si staret pro
significato mãli ꝓpositio esset falsa: qõ tamẽ ẽ falsus pz:
qꝛ ly ois materialr sumptũ nõ est syncathegorema: sed
bene formalr. ℂ 5° dicẽdo:hõ ẽ spẽs:ly homo,supponit
simplr:ergo nõ materialr.ꝑñtia tenet:qꝛ sunt spẽs de spe
rate.añs pz:qꝛ ly homo,stat pro intentione añe.ergo sup
ponit simplr.tenet ꝑñia a diffinitione ad diffinitũ ꝛc.

Argr 4°

Argr 5°

Ad ꝑm

Ad hec respõdet.ℂ Ad ꝑmũ negat maiorẽ. Ad ꝓ-
bationẽ negat ꝙ signũ materiale semp li-
mitet ad suppositionẽ materialẽ:ꝛz bene verũ est ꝙ limi-
tat terminũ bñtẽ vtrũqꝫ significatũ ad materialẽ: termi-
nũ aũt bñtẽ est tñ vnũ significatũ non. Uel per alia ꝛba
dicit ꝙ signũ mãlitatis limitat semp ad suppõnẽ mãlem
terminũ aptũ natũ sic supponere.l.materialr:aliter non.

Ad 2m.

ℂ Ad 2m cõiter dicit negãdo maiorẽ:imo ly a,supponit
ꝓsonalr cũ stet ꝓ significato sormali:qꝛ solum significatum
formale bz:vt ꝓbat arguẽdo. Et ad ꝓbõnẽ maioris cuꝫ
dicit ꝙ qñ illa ẽra.a.sumit sensuꝫ stat materialiter. qñ
ꝛo sumit in cõpõne sylabe ꝛ dictionis,stat formalr.Di
ꝙ semp idẽ significat ꝛ nihil aliud siue sensuꝫ siue in dic-
tione sumat:qꝛ semp se signat ꝛ nihil aliud.Dicit tamẽ
sumi formalr in dictione:qꝛ ad ℬ inuenta est ꝛ ipositaꝛ vt
componat dictiones:sensum tñ dicit sumi materialr:qꝛ
nõ ad illud officiũ ad qõ inuẽta ẽ,est imposita. Et ꝛz sen
sum dicat sumi materialr ad intellm dictũ. tñ supponit
personalr:qꝛ ꝓ significato formali. ℂ Nec rñsio nõ pla-
cet:qꝛ nullus terminus vocalis ꝛ scriptus nõ ipositꝰ ad
significãdũ aliqd extra se bz signatũ formaler sed ly a,in
voce ꝛ in scripto est buiꝰ.g̃ ꝛc. Ideo dico ꝙ ly a,suppo-
nit mãliter ꝛ nego minorẽ.s. ꝙ supponat pro signato sor-
mali. Et ad ꝓbationẽ cũ dicit ꝑm Magrm ꝙ ille termi-
nus bz solũ signatũ formale qui est verificabilis de se sine
additamento signi mãlitatis. Dicit ꝙ hoc intelligit de
termino ꝓ se signatino qui aliquid extra se signi:nõ aũt de
omni termino absolute. nõ pz ꝙ ly a,nõ est terminus ꝓ
se significatiuus,g̃ ꝛc. Et vlterius cũ dicis ꝙ qcũqꝫ ter-
minus bz tñ vnũ significatũ bz solũ formale.negat:sed
verũ est de termino ꝓse significatiuo qui aliquid extra
se significat.nõ aũt de termino absolute. ℂ Ad 3m patet
rñsio.negat minor. Ad ꝓbationẽ negat ꝙ termin9 bñs
tñ vnũ significatũ habeat tñ formale: sed illud verũ est
solũ de terminis ꝓ se significatiuis. ℂ Ad 4m nego mi-
norẽ. Ad ꝓbationẽ nego ꝙ si stat pro significato mãli ꝓ-
positio sit falsa.ꝛ cũ tu,ꝓbas ꝙ ly ois,mãliter sumptum
nõ est syncathegorema sed formalr:cõcedo: non tamen
sequitur ꝙ si supponat pro suo significato mãli sit falsa.
Unde ly ois,formaliter stãs:vt in hac ꝓpõne.ois bõ cur
rit:est significatum mãle suiipsius:ꝛ ideo dicẽdo:ois est
syncathegorema:ly ois,supponit mãliter:qꝛ pro illo ter
mino,ois,formalr sumpto ĩ illa ꝓpõne:ois bõ currit:qõ
est significatũ mãle suimet:ꝛz ergo ly ois,supponat ma-
terialiter:tñ supponit pro se nõ stante mãliter: ita ꝙ sen-
sus est ly ois,qñ non stat materialiter est syncathegore-
ma:vt in hac ꝓpõne:omnis bõ currit. ℂ Ad 5m cõcedit
añs ſ.ꝙ ly homo,supponat simpliciter in ista ꝓpositio-
ne:bõ est spẽs:nõ distinguẽdo suppõnẽ simplicez contra
materialẽ:ꝛ tũc negat ꝑñia.ergo non est mãlis:si ui esset
simplex distinguẽdo simpticẽ cõtra mãlem bene valeret
ꝑñia:sed negat añs. Et ad ꝓbõnẽ añtis dicitur ꝙ proce-
dit ꝓsuppositã opinione cõmuni cõtraria Magistro.

Ad 3m.

Ad 4m

ℂ Utrũ quilibet terminus q nõ est verificabilis de seipso
sine additamẽto signi materialitatis habeat duo signifi-
cata.ſ.materiale ꝛ formale. Questio. IIII.

Argr ꝑ.

Contra qꝛ nõ videt ꝙ aliqs terminus
habeat duo significata:qꝛ nul-
lus terminus sigt se mãliter.ꝓbat:qꝛ signifi
cans ꝛ significatũ debẽt esse diuersa: sed idẽ
terminus ꝛ ipsemet nõ sunt diuersa.ergo nõ
põt seipz significare mãlr:ꝑñia nota cũ minori.maior ꝓ
bat:qꝛ signifiãs ꝛ significatũ sunt relativa.relativa aũt
sunt diuersa:vt pr̃ ꝛ filius.g̃ ꝛc. ℂ 2° ad idẽ sic. oẽ signũ
est notius significato:qꝛ aliter nõ duceret in cogñe eiꝰ:ꝛz
idẽ nõ est notius seipso.g̃ idẽ nõ põt esse signũ suuipsius:
ꝛ per ꝑñs sequit ꝙ idẽ nõ signat seipm.ꝑñia nota cũ toto
añte ꝛc. ℂ 3° sic ille termin9 ois:ꝛ alia syncat nõ verifi-
cant de seipso sine signo mãlitatis:ꝛ tñ nõ bñt duo signi
ficata.g̃ ꝛc.ꝑñtia nota cũ maiori:qꝛ illa non est vera:ille
termin9 ois,est ois.minor ꝓbat:qꝛ nõ bñt sigtuꝫ forma-
le cũ nihil ex se significẽt:aliter eni cẽnt termini ꝓ se signi
ficatiui ꝛ catheqorematici:qõ ꝛplicat. ℂ 4° sic ad idẽ:qꝛ
ly buf,nõ bz nisi signatũ mãle:ꝛ tñ nõ est verificabilis õ
seipso sine signo mãlitatis:vt pz:g̃ ꝛc. Silr arguit õ ly a.

Argr 2°

Argr 3°

Argr 4°

Ad ꝑm

Ad hec rñdet breuiter. ℂ Ad ꝑm dicit ad maiorẽ
ꝙ significãs ꝛ significatũ debẽt esse diuersa
aut realr aut ſm rõnẽ. In ꝓpõito sunt diuersa ſm rõnẽ:
nõ aũt realr. ℂ Ad ꝓbõnẽ cuꝫ dr:sunt relativa:relativa
autẽ sunt diuersa:vt pr̃ ꝛ filius. Dico ꝙ aliq relativa sũt
realr diuersa:vt relativa realia.q̃dam ꝛo nõ:vt relativa
rõnis:vt idẽ refert ad seipz:ꝛ tñ nõ differt realr a seipo
sed ſm rõnẽ. ℂ Ad 2m negat minor ꝙ idẽ nõ sit notius
seipso:imo idẽ est notius seipso:diuersimode tñ ꝛ ſm di-
uersas rõnes. Nã idẽ sub rõne signi est notius seipso sub
rõne significati. Et ℬ nõ icõuenit. ℂ Ad 3m dr ꝙ correla-
riũ illud itelligit de termino ꝓ se significatiuo.ſ.ꝙ qcũqꝫ
talis nõ est verificabilis de seipso sine signo mãlitatis bz
vtrũqꝫ significatũ:de termino aũt nõ per se significatiuo
non habet veritatem. ℂ Ad 4m conſdr respondetur.

Ad 2m.

Ad 3m

Ad 4m

ℂ Utrũ qlz termin9 ꝙ est de seipso verificabilis sine signo
mãlitatis bz tñ vnũ sigtũ.ſ.formale. Questio. V.

Argr ꝑ.

Contra argr ꝙ nullus termin9 bz solũ
vnũ sigtũ.ſ.formale:imo ꝙ qlz
termin9 bz vtrũqꝫ sigtũ. Et ꝓbo de isto termi
no ens ꝛ ita itelligat de aliis. Et arguo sic.
Significatũ mãle cõperẽs termino ẽ sigtũ
mãle eius. Datũ ꝛo ex impõne est formale: ꝛz ille termi-
nus ens bz sigtũ mãle ꝛ datũ ex ipõne.g̃ bz vtrũqꝫ signi-
ficatũ.ſ.mãle ꝛ formale.ꝑñia nota cuꝫ maiori:qlibet tñ ne-
garet minorẽ ꝓbat rõne sic:qcũqꝫ plura cõperãt vni 3°
qõ puto cõperit bz rõnẽ mãe.qõ ꝛo posterius bz rõnes
sormes:sed significatũ mãle ꝑtis cõperit:ex impõne ꝛo po
sterius.g̃ ꝛc.maior ꝑncipalis ꝓbat. Nã antecẽs iste termi-
nus ens,ponerer ad significandũ aliqd seipsum mãliter
significabat. Deinde ex impõne sigt ois. g̃ bz significatũ
mãle ꝛ sigtũ datũ ex impõne. ℂ 2° ad idẽ argt sic. Qui-
cũqꝫ terminus bz sigtũ formale bz ẽt mãle ꝛ econtra.g̃ q-
libet terminus bz duo sigata.ꝑñia ꝛz.añs ꝓbat:qꝛ forma
le sigtũ nõ dr nisi in respectu ad mãle sicut forma ĩ respe-
ctu ad mãm ꝛ mãle in respectu ad formale sicut mã in re
spectu ad somã. 2° ꝓbꝫ. ℂ 3° sic. si aliqs terminus bñt
tñ signatũ formale:tũc mãle ꝛ formale sunt idem:qõ est
oino falsuꝫ:qꝛ mãle p ꝑtes cõperit terminо ãj formale:cũ
mãle insit nãliter.formale ꝛo ex impõne. Q. aũt cẽnt idẽ
probat:qꝛ sigtũ qõ ineſt termino nãliter est mãle:qõ ꝛo
ineſt ex impõne est formale. Significare seipsum est ma-
terialiter:qꝛ naturaliter ineſt: ꝛ illud idẽ est formale: qꝛ ex
impõne ens signat oia entia ꝛ ꝑñter seipsum. g̃ cũ signi-

T.c.26.

Argr 3°

Argr 4°

ficare ſelꝑm ſit mãle ꝛ ſit formale: idẽſt ſignificatū mã-
le ꝛ formale. ℭ 4° ſic. aliqs eſt terminus qui eſt de ſeipo
verificabilis ſine ſigno mãlitatis: ꝛ nõ bꝫ tñ ſigñ fꝛ
male. ℊ correlariū falſitꝫ. ꝓna ꝛ3. añs. ꝓbat: qꝛ iſta eſt ve-
rarly a/eſt. a.tñ nõ bꝫ ly a/niſi ſigñm mãle. ergo ꝛc.

Nõn᷒ p᷒.

Pro reſpõſione

ad hec arg᷒ adurrte ꝙ q/
libet terminꝰ ꝑ ſeipm ſit ſigñs ꝑ
ſeipm nãliter ſigñs: deinde ſigt aliqd ꝛ ſ. ex ipõne. ſigñꝫ
mãle ꝑ ineſt. accitale ẋo q ꝛ ex ipõne ſcdario ineſt. ꝑ᷒
dr mãle. ꝛ᷒ᵐ ſolue. ℭ Sed vlterius aduerte ꝙo aliꝗs
terminus bẽat tm vnũ ſigñ. ſ. formale. ꝛ aliꝗs duo. ſ. for
male ꝛ mãle. Cñ aũt ſit aliqñ ꝙ ſigñs nãliter cõpetẽs ter
mino eſt diſtinctꝰ oino a ſigño dato ſibi ꝑ impoñt: vt ille
termiñ⁹ hõ qui eſt ſigñs mãle iſtius terminꝰ eſt diſtinctꝰ
a ſigño qꝺ cõpetit ei ex ipõne. ſ. for. ꝛ pla. Et ſic ſigñs nã-
le ẋ mãle: aliud ẋo ex ipõne ꝛ formale. Aliqñ ẋo ptin
git ꝙ ſigñs nãle nõ eſt diſtinctꝰ a ſigño per ipõnẽ: imo eſt
pars eius vel ipſius ſic ſigñs nãle iſtius terminꝰ eno᷒ i vo
ce. eſt ipſemet termiñ⁹ ꝛ᷒ ſigñꝫ ꝛ ex ipõne ſunt oia entia: ꝛ
ipſe terminus eno᷒ q eſt ſigñs nãle ſuiipſius: ꝛ ſit vnum
eno᷒ eſt ꝙ ſignificati ex ipõne illeeſt ergo termiñ⁹ eno᷒ eſt ſi-
gnificati nãle ex ipõne: ꝛ tũc ẋ ꝙ nõ niſi vnũ ſigñm. ſ. for
male nõ ꝙ fibi nõ corrũdeat ſigñꝫ nãle ꝛ ꝙ illud nõ eſt
diſtinctꝰ a ſigño fm ipõnẽ: ſi nõ bꝫ mãle: aut ſi bꝫ mãle ꝛ
aliud formale: nõ tñ bꝫ bꝫ duo ſigña niſi vnuꝫ ſit diſtin-
ctũ ab altero. Et ſic ly bẽat mãle ꝛ formale: nõ tñ bꝫ duo
q; vnũ nõ ponit in numerũ cũ alio niſi ſint diſtincta. Sꝫ
ꝛis tenẽdo ꝑmã viã ꝛe illud ſigñm ꝙd cõpetit fibi nãli-
ter ꝛ etiã ex ipõne magis oi ſigñꝫ formale ꝙ mãle. Dr ꝙ p
vnũ ſigñm formale ſigt oia: ꝛ ꝑmale ſolũ ꝑt eius ꝙd for-
maliter ſigñ. Si rale ſigñꝫ dicerer mãle eſſet opus ꝑnẽ
aliud ſigñm vltra ly mãle: ſed ſi dicit formale nõ eſt opus
vltra ſigñm totale formale ponere aliud ſigñm diſtinctum
a formali: ideo ꝛc. ℭ Sed queres tenẽdo ſcdam viã quo
ly eno᷒ bꝫ ſigñs mãle ꝛ formale bꝫ tñ vnũ ſigñꝫ. ſ. for-
male: ex ſcdo ſequit oppoſitũ ꝑmi ſequit cui bꝫ tñ ſi-
gnificatũ formale. ergo nõ bꝫ mãle. Dr ꝙ ꝓtrũ dr bꝫ
tñ ſigñ formale nõ ꝙ bẽat mãle: ſed ꝙ nõ bꝫ aliud
ſignificatũ. Illud enim ſignificatũ mãle nõ eſt aliud a for-
malt cũ ſit idẽ ꝛ ideo illud mãle nõ ponit in numero cuꝫ
formali. ℭ Primaria clario ſcda ſubtilio᷒m ſequere ꝙ
tibi placent ꝛc. ℭ Ad ꝑ᷒ igit in oppᵐ dr ꝙ ly eno᷒non
bꝫ ſigñ materiale: ꝙ ly omne ſigñs mãle ſit ſignificatus
nãliter cõpetens ex termino: nõ tñ oẽ ſignificatꝰ nãliter cõ-
petens eſt mãle: ſi ſolũ illud ꝙ oẽ diſtinctum a formali.

Ad ꝑᵐ

Rſ᷒ 1ª

ℭ Vel dr ꝙ ly babeat ſigñ mãle ꝛ formale: non tñ dicit
bꝫ duo ſignificata niſi vnũ ſit diſtinctũ ab altero qualr
nõ eſt in ꝓpoſito. ℭ Ad 2ᵐ rñdet ꝙ ꝓ formale nõ reſpe-
ctu mãlis ſigñ illius: ꝙ illud nõ bꝫ: ſed ꝛ alterius ſigñ
mãlis a liquine termini ſubtis vtrũq; ꝛ᷒ ſicut in termino
bñe vtrũq; ſignificatũ illud ꝙ formale de quo verificat
terminus ſine ſigno mãlitatis: ita bñe illud ꝙ formale ẋ
quo verificat⁹ termiñ⁹ ſine ſigno mãlitatis. ℭ Vel alter
dr ꝙ ꝙ formale rᵉ mãlis ſigñ illi⁹: ẋato rñ ꝙ ille termi
nus bẽat ſigñ mãle ꝛ ſigñ formale: nõ rñ dr bꝫ duo ſigña
ꝙ mãle nõ ẽ oino diſtinctũ a formali. ℭ Ad 3ᵐ dr ꝙ nega-
do ꝛñ: ꝙ nõ bꝫ ſignificatũ mãle. ſignificati eñ nãlr cõpetẽs
nõ dr mãle niſi ſit diſtinctũ a formali: ly ℊ oẽ ſignificatus
mãle ſit mãle: nõ tñ oẽ mãle eſt mãle niſi ſit diſtinctũ a for
mali. ℭ Vel alr potes ꝛcedere ꝙ mãle ꝛ formale ſunt idẽ:
nõ tñ oino: ꝙ formale eſt cõtus. mãle ẋo min⁹ cõe: ꝛ bec
due nõ ponũt in numerũ ſicut nec ſuperius cũ inferiori.

Ad 3ᵐ

Rſ᷒ 1ª

Ad 4ᵐ

ℭ Ad 4ᵐ dr ꝙ correlariũ intelligit de termino ꝑ ſe ſigni-
ficatiuo. De termio aũt nõ per ſe ſignificatiuo ꝛcedit ꝙ
aliqs termiñ⁹ ẋificat de ſeipſo ſine ſigno mãlitatis: ꝛ tñ
nõ bꝫ ſigñtũ formale: imo mãle tm: vt ly a/ſic arg᷒. ꝓbat.

ℭ Vtrũ fundamentũ regulari⁹ iſtius capli. vt aũt cogno
ſcat⁹ q̃ũ termiñ⁹ ſupponãt ſit verũ. ſ. talia ſunt ſubiecta
qualia permittunt predicata. Queſtio. VI.

Argr ꝑ᷒

Ontra arguit ꝙ nõ ſit verũ. Et ꝑ ſic.
ꝓdicatũ nihil ꝑmittit vl⁹ ſi altem
nõ ipedit ꝙlecũq; ſubin ẽ. ꝙ fundamentum
illud falſitꝫ. ꝓna ꝛ3. añs ſiit. Forte ſi/ꝙ nõ
capit/ibi ꝑmittere ꝓ nõ inhibere: ſi capit
ꝓ determinare. Cõtra. ex iſta riſione ſequit ꝙ iſta eſt
vera. oiõ bõ eſt maſculus. ſiſt iſta. oẽ aial ẽ bõs: ꝙ ſi ſubta
ibi determinent⁹ ꝑdicata. ſ. gitr ſolũ ſupponũt ꝓ bis. ꝓ
quib⁹ ꝑ determinant: ſed ꝑdicatũ in ꝓma nõ ſupponit niſi
ꝓ maſculis in alia ſolũ ꝓ boib⁹. ergo ſiſt ſubta ſuppo-
nẽtꝛ: ſic erũt vere. ℭ Cõfirmat: ꝙ dato iſto ſequit/ ꝙ il-
la ẽ vera. oia nõ eſt ſpẽs: ꝙd tñ negat opio. Et ꝙ illud
ſequat⁹ ꝑ᷒: ꝙ ꝑdicatũ põt ꝑmittere ſtare ſubm mãlr: ꝛ᷒ ꝙ
ſicſequit/ ꝙ ſubm ſupponẽ mãliter: ꝛ᷒ ꝓ nõ ipſa erit ve-
ra. ℭ᷒ ꝓncipalr arguit⁹ terminũ nõ poſſe mãlr ſuppo-
nere ſine limitatiõe ſigni mãlitatis: ꝙ talio termiñ⁹ ſcde
ipõnis nõ ſufficit trahere terminũ ꝑme ipõnis ad talem
ſuppõnẽ mãle. Et arg᷒ fic. nõ maioris vtutis ẽ fortiniꝺ
nis ẽ termiñ⁹ ſcde ipõnis ꝙ aliq negatio. Cũ igit negatio
nõ poſſit bẽ vis ſupra ꝑcdẽte terminũ ipm ꝑfundẽ-
do. igit a fortiori nec termiñ⁹ ſcde ipõnis bẽbit vis aliq̃s
ſupra ꝑcedẽte: ꝛ᷒ ꝓna nõ trahit terminũ aliq̃d ad talẽ
ſuppõnẽ: ꝓna vidẽt patere cum nõ ſit cauſa diuerſitatis.
ℭ Cõfirmat. ꝙ termiñ⁹ ꝑme ipõnis a ꝑte ꝑdicati nõ põt
trahere terminũ ſcde impõnis a ꝑte ſubti ad talẽ vt talẽ
ſuppõnẽ. ergo nec ecõtra. ꝑ᷒ ꝓna: vel nec ẽ diuerſitatis.
ℭ Cõfirmat⁹ ſcdo: ꝙ terminus ſcde ipõnis ꝓ ſitus a ꝑte
ſubti nõ põt trahere terminũ ꝑme impõnis a ꝑte ꝑdicati
fm illam opinionẽ: igit a fortiori q̃ ponit⁹ a ꝑte ꝑdicati
terminus ſcde impõnis nõ poterit trahere terminũ ꝑme
impõnis poſitũ a ꝑte ſubti. ꝓna ꝑ᷒: ꝙ rõnabile eſt ꝙ ter-
minus maioꝛe vim habeat ſupra terminũ ſequẽtẽ q̃ſu-
pra ꝓcedẽte. ℭ Confirmat ꝛ᷒: qr ter⁹ nõ maioꝛe vi⁹ bꝫ
a ꝑte ꝑdicati q̃ a ꝑte ſubtirmiñ inquãtũ aia per illã intel-
ligit ſic vel ſicẽũ igit intellꝰ ſit indifferẽs cõcipere mãlr
a ꝑte ꝑdicati ſicut a ꝑte ſubti. ℊ ẽ. Et ſic ꝑ᷒ ꝙ qua rõne
põt terminus a ꝑte ſubti ſupponere mãliter ſine tali ad-
ditione ꝙ determinatione ꝑdicati: eadẽ rõne põt ſtare a
ꝑte ꝑdicati mãliter ſine tali addito ꝙ limitatione ſubti
vel determinatione eiuſdẽ: ꝛ᷒ per ꝓna bec erit bona ꝓuer
ſio ꝙd Magr negat. bõ eſt ſpẽs/ſpecies eſt bõ. ℭ Con-
firmat 4°. ꝙ ſequit/ oppoſitũ illius regule que dicit. A
tertio adiacẽte ad ſcm adiacẽte in terminis non diſtra
bentibus eſt bona ꝓna. Del ſequitur ꝙ dubia eſt: q; bec
opinio cõcedit bãc ꝓpõnẽ. Chimera eſt nomẽ. Argui-
tur ſic: ſergo chimera eſt. vel ꝓnia eſt bona vel non. ſi nõ:
habetur prima pars cõcluſionis. ſi ſic: habet⁹ ſecunda.

Cõſir᷒ p᷒.

Cõſir᷒ 2ª.

Cõſir᷒ 3ª.

Cõſir᷒ 4ª.

Ad hec

ad ꝑmũ arg᷒ dicit ſicut ibi. Et ad. ꝑbões
cum dicẽs ſequit/ ꝙ illa eſſet vera. Oiõ bõ eſt maſculus.
ẋ ſilr iſta. oẽ aial eſt bõ: ꝙ ſi illa ſubiecta determinar⁹ ꝑ
ꝓdicata ſolũ ſubiecta ſupponũt ꝓ illis ꝓ q̃bus determi
nant⁹. Rñdet ꝙ ꝑdicata nõ determinãt ſubta quõcũq; ſi
ſolũ quo ad ſuppõnẽ gñalẽ. ſ. mãle vel ꝑſonalẽ: nec ſemꝑ
boc faciũt: ſi ſolũ qñ ſunt ꝑdita. Cñ ſigni mãlitatis
additũ ſubto faceret ipſius ſtare mãliter inuito ꝑdicato
vt dicẽdo: ly hõ. eſt aial: ꝛ ſignũ vle vel quodlibet limi-
tans ad ſuppõnẽ ꝑſonalẽ additũ ſubto faciet ipſum ſtare
ꝑſonalr etiã inuito ꝑdicato: vt dicẽdo: omne aial ẽ ge-
nus. ℭ Prędicatũ ġ determinat ſubm quo ad ſuppõnes
perſonale vel mãle: nec deducto ipedimẽto alterius ſigni.
Cuius ratio eſt: qꝛ prędicatũ eſt ſicut forma. ſubm ẋo eſt
ſicut mã. mõ mã limitat⁹ a forma ad talẽ vel tale eſſe ꝛc.

Ad ꝑᵐ dr.

Elide Bar. lo ma. ꝑ᷒. lo. 18. fa. 2. tit. Cõra ſtinct. fundamẽt.

Ad pñm. ¶ Ad pñm ig̃it̃ ꝓ solꝰ q; dō. oīs hō est masculus. ꝑdicatū determinat subm ad suppōnē ꝑsonalē: z erit̃ determinat subm ad eādē suppōnē per illud signū. oīs: sed q; rōne illius signi. oīs tly hō. ſtirbuit ꝓ oī zēro sub se: z de quocūq; tali nō verificat ꝑdicatū idem ẽ falsa. Sitr dōm ẽ ad illā. 2ª. ſed ad illā. 3ª. ¶ Ad affirmationē cū dicis illa ẽst vera. oīs hō est ſpēs. negat' q; ꝑdicatū nō pōt determinare subm ad suppōnēdū māliter cū sit ꝑ ipedime. tū de ly oīs. ¶ Ad scōm pncipale cū dī q; termin⁹ scē ſpōnis a pte ꝑdicati ponit⁹ nō ḥs matiōē vim ãi negatiō. Dicit̃ q; verū est q; nullus est terminus q; bēat maiorez vim supra terminos quos determinat: q; negatio supra eosdē quos determinat: cū hoc cū stat q; ꝑdicatus possit hꝫ vis supra terminos ꝓcedētes: nō illos determinando pp hoc negatio dī minorūs vis. Cū ſloge maior ẽ vis negationis supra terminos quos determinat q; alieni⁹ alterius termini supra eosdē quos determinat. ¶ Ad pᵐ affirmationē dī q; termin⁹ pme ispōnis positus a pte subti nō trahit ad aliquā suppōnē terminū scē ispōnis positi a pte ꝑdicati: q; mā nō determinat sonā: ꝫ econtra: ꝫ terminus pme impōnis positus a pte ꝑdicati determinat terminū scē impōnis positū a pte subiecti ad aliquā suppositionē: vtputa ꝓpoſitiōnē: cū nō posſit verificari ꝺ illoꝝ nec ꝓ figto mālī nec formali trahit ad potior̃ suppōnē. Ad 1ᵐ. ¶ Ad scām affirmationem ꝓs solꝰ q; ly terminus scē impōnis positus a pte subiti nō posſit determinare termi nū pme impōnis positū a parte ꝑdicati ad aliquā suppōnēmi fi ponere⁹ a pte ꝑdicati pōt. nō dicta ẽ: q; cuꝫ ex pte subti ḥs rationē māe: z pōter determinabilis z nō determinātie: ex pte ꝺ ꝑdicati rōnē formę: z ꝓ ꝑs rōnē determinātie z nō determinabilis. ¶ Ad 3ᵐ affirmationē nego maiorē. ſ. q; terminus a pte subtivel ꝑdicati nō bz beat maiorē vim nīi inquātū ꝑ illuz ẽ aīe ſpecialē vel ſecūmo z ſi aīa nō ſideraret cū est ex pte ꝑdicati ḥs rōnē formę z determinātie: z cū ẽ ex parte subti ḥs rōnē māe z determinabilis. Nec est tū q; aīa ḥ itelligit: sed ſiuī intelligere nō facit hoc. ¶ Ad 4ᵐ affirmationes cū dicit. sequit̃ oppᵐ illius regule a tertio adiacēte ad scām adiacēte valet. ꝓa. Dī negādo: nec illud q; dī est ꝫ bāc regulam assignatam: q; illa regula hz solū intelligi in suppositione ꝑsonali: nō aūt in terminis māliter supponētibus. aut ſi vis itelligere in quacūq; itelligit̃ ō terminꝫ nō mutāte suppositionē: sed eodem modo suppōnēte in propōne de tertio adiacente z scōo. q; nō est ita bi: q; dicēdo: chimera est monstrū. z hmōi. chimera. suppōnit materia liter: z dicendo: chimera est. ly chimera. ſupponit personaliter: sed bene valet. ergo ly chimera est.

Argſ 1°

Ad hec

Ad 1ᵐ

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 4ᵐ

¶ Utrum sexta regulā vera sit que dicit. Luiusꝫ ꝓpōnis ꝑdicatꝰ est terminus pme impositionis z subm sectę tam subiecti q; ꝑdicatus supponit personaliter: vt dicendo species est homo. Questio. VII.

Argſ p.

Contra hanc regulā arguit̃. z pbo q; ista ꝓpōnēly hō. supponit māliter. Et arguo sic. In ista ꝓpōne taliter ꝺbēt terminꝫ supponere qualit̃ ꝓpō pōt verificari: sed cū ꝓpō possit verificari ꝑdicato māliter suppōnēte z nō ꝑsonaliter. ꝙ bāc regulā ꝑdicatus possit nere māliter z nō ꝑsonaliter. ꝓa bona. maior ꝑs per Magistrū in 5ª regulā: qui dicit̃ q; dicēdo. ꝓpō est nomēly. ꝓpositio. supponit materialiter: q; aliter. ꝓpositio esset falsa. Et quo ꝑs ꝙ vult q; terminꝫ supponat nō quo pōt verificari. ꝓpō. minor. ꝑbat̃ pro scūa pte. ſ. q; ſi ꝑdicatꝫ suppo nat ꝑsonaliter q; ꝓpō nō pōt verificari: q; ꝑcutit̃ in istam aliqs hō est ſpēs que ẽ falsa. ¶ Pro pma. ꝑbat̃. ſ. q; ꝑdicato stante materialiter. ꝓpositio est vera: dicendo ſpēs est homo: ita tūc ista esset optima. ꝓa homo est ſpēs. q; ſpēs est hō per ꝺuerſionē ſimplicē. z alis esset verū. q; z ꝓpō esset verū. ¶ Pro tertia. stante veritate regule nulla. ꝓpositio facta ꝑm regulā esset vera. q; fruſtra ponit̃ regula. ꝓa ꝑs. alia ꝓbat̃ ꝺiscurrēdo in oīb⁹ ꝑ ſpēs oī. hōgenus est aīal. z ita de aliis. oēs iste falſe sunt: vt ꝑs ire tc. ¶ Ad tertiū. ſicut magis subiectus supponat personaliter q; materialiter: ꝫ nullo modo propositio posſit esse vera: vt patet.

Argſ 2°

Argſ 3°

Ad pñm. ¶ Ad pñm dicit̃ q; ꝺā. bruiter rider. ¶ Ad pmū dicit̃ q; ꝺ dicēdo ſpēs est hō. ꝓpō est vera vtroq; extremo suppōnēte personaliter. Unde oī. q; dicēdo ſpēs est hō. ly ſpēs pōt capi dupl̃. ꝺenominative z ſignificative: ſi denominative ꝺi ſpēs ẽ dicē illud de quo ꝑdicat̃ li nomē ſpēs denotat̃ur z accēntal̃r. z tūc pala est q; ſpēs ẽ hō ꝓpositiōer capiēdo ly hō. ẽt illud de quo ꝑdicat̃ hoc nomē ſpēs est hō sine natura humana cōis oībus hōib⁹: que nā humana cōreūue sumpta est hō ꝓnal̃r. ſ. son. z plaro. Si ẽ capiat̃ ſpēs ꝑ eo q; ſigt est cōe inquātum cōe: z ſic ſpēs nō est hō capiēndo ꝓnal̃r hō: q; ꝑsonal̃r capiēdo ly hō. ẽt q; ſingulare: z nō cōe. z pmo mō capit Magr: z nō ſcdo mō. Et ꝑter ꝑcedit̃ ista. aliqe hō est ſpēs: capiendo ly ſpēs. pro eo q; denotat. ¶ Dee rnsio vana est: q; ḥc ab illis: q; nō sigtū soiale istiꝰ termini ſpēs: aut sunt termini aut sunt res reales. Si dicis q; sūt termini ꝑs q; illa. ꝓpō est falsa. ſpēs est homocū ly ſpēs. ſtat̃ sigto formaliter: q; nullus terminus est hōiuno pto ly hō. ꝓnal̃r. Si ẽ dicis q; sunt res reales: puta natura humana vel alsiūa rē. tūc illa est falsa: hō ẽ ſpēs. cōtra Magr: nec ly ſpēs. ſtat̃ ꝓnal̃r. ergo stat pro tali re realiter ly bono. māliter pro ſeipſo termino: z tic sigt q; ille terminus. hō. est vna nā vlis: q; est falſus. Tte illō q; est ſpēs vel genus ſm Magr̃m dicet̃ sit terminus: est terminus univocus: vt patuit supra in ſimulis z non nā vlis: vt volūt realiſte. Ubi ſm Magr̃m ille terminus. hō. ꝺi spēs. ille termin⁹ asinus. ꝺi ſpēs: z ita ꝺ aliis. Ad ergo ly ſpēs. accipiē pro bis q; denotat accipiē. ꝑ isto terminō. hō. vel. ꝑ isto termino. asinus. tc. ſ. certū est q; ō est falſus. q; dicit̃ aliꝗs talis terminus sit hō ꝓnal̃r. ꝙ. pro bis q; denotat falſus. ẽ dicē q; ſpēs sit hō. Et ꝓ ꝑs q; nō est in ꝓpōne Magr̃i rnsio data. ¶ Alii rudes dicūt q; ista est vera: ſpēs est hō. z q; vrtūq; extremū suppōnit ꝑsonaliter. negāt q; cōuertat̃ tic. aliqs hō ẽ ſpēs. nec aliqd q; est hō est ſpēs. Ad dicūt q; non potest cōuerti. ¶ Dee rnsio fatua ẽ: q; sine rōne aliqua: q; vbiq; cūq; est trāſpositio ſubti in ꝑdicatū z econuerso manente eadē ꝗlitate: q; quātite et ſuccessio ſimplex. ꝫ bec est hō. ergo tc. Tte q; illa sit falſa. ſpēs est hō. ꝓ. q; ſub ꝑdicato cū stet determinate ly ꝺeſcēdere ꝺiuiſiue ad ſua ſuppositā: z ꝑ ꝺeſcensus est falſus: z ſic sunt oēs hoies. q; ſpēs est. ſte hō: vel ſpēs est iste hō tc. imo ſ. liber ſtarū ẽ falſa. ergo tc. ¶ Ideo alr dico z ꝑ ad mām. dico q; ꝓpō ẽ falſa: z q; illud ꝑdicatū hō de necessitate ſupponit ꝑsonaliter dicēdo: ſpēs est hō: z nō ſuppōnerer māliter nisi addere⁹ ſignū māliitatis: tūc aūt addito tali ſigno hō ſupponeret māliter z eēt ꝓpō vera. Q. aūt ſupponat ꝑsonaliter: rō ratiꝰ est in q̃one ꝓcedēti: q; ꝑdicatū nō limitat̃ nec trahit̃ a ſubto ad aliquā ſuppōnes: sed ꝑtra. ꝑdicatum trahit̃ z limitat̃ subm ad tale vel tale. illud ergo ꝑdicatus cū non limitet̃ ab aliqno stabit̃ pro potiori ſignificatoꝝ: ſic ſup ponet̃ personaliter. subm aūt ſtat ꝑsonaliter: q; limitatur ad tale suppōnē a ꝑdicatorꝫ cū nō posſit illud ꝑdicatū verificari de ſubto nec ſubto ſtāte ꝑsonaliter nec materialiter trahit subm ad potiorē suppōnē: q; limitat̃ ipſius ad ꝑsonalē. ¶ Ad formā ergo argumēti negat̃ maior. ſ. q; taliter debet terminus supponere qualit̃ ꝓpositio posſit verificari. Et ad ꝓbationē cū tu adducis Magr̃m i q̃na regula tc. ¶ Dico q; Magr̃ arguit ex pte subiecti q; taliter

debet suppónere subm qual' ppositio poterit verificari: vt ps in exẽplis suis nõ aueŕ arguit de ẽdicato. mõ dico q̃ ppositio posset verificari subito stãre materiali', subz stare vrãq; materialiter sed cũ nec stãre materialiter nec formaliter possit verificari, stat p potiori. Ad 2m. Ad ſcõs negat illa ꝓba. nulla ꝓs facta fm regulã est vera. q̃ regula fm strã: q̃ regula nõ dicit q̃ aliq̃ talis ꝓs stet vera: nõ nõ est falsa: nec q̃ veritatẽ vl falsitatẽ a taliũ ꝓpoſitõ posſes cognoscere sine regula: sed eo nõ est fruſtra. Ad 3m. cũ querit quare subz magis supponit ꝓsonali' q̃ materialiter: cũ nullo modo ꝓpositio sit vera. Respõſus est in ꝓ argumento q̃ ẽdicata limitat subm ad talẽ suppõnẽ. nã eã ẽdicatus nõ possit verificari se subtonse subito stante melius nec ꝓsonali' limitat ad potior: suppõnẽ: pura ad personalẽ.

Argf ꝑ. Ad 1m. Ad 2m. Ad 3m. Ad 4m

Ad hec Ad ꝓm di. Ad 1m. Ad 2m. Ad 3m. Ad 4m ꝓbatio. Ad 5m ꝓbatio. Argf 1o. Argf 2o. Argf 3o. Argf 4o. Argf 5o. Argf 6o. Argf 7o. In op

C Ultra 3o regula vera sit q̃ dicit. Cuiuscũq; generis, subm est terminus pme ipõnis ꝓ ẽdicatus scõe deducto impedimento: subiectũ supponit māliter ꝛ ẽdicatũ ꝓsonaliter: vt bono est species. Questio. VIII.

Vrgitur 2o tra hãc regulã 2. ꝓbat' q̃ illa nõ sit vera. bõ est ꝓs: que tñ est vera fm regulã. Et argt ꝑ sic. Oĩs ꝓs est accĩs. bõ est ꝓs. g̃ bõ est accidẽs. ꝓntia bona: ꝛ in Darij ꝑ est falsa. ergo aliq̃ ꝓmiſſa. non maior. q̃ minor. C 2o nic. De quocũq; vere predicat' iterius de eodẽ ꝑdicat' superius ꝛ ꝑs ly accĩs. est superius ad ly ꝓscies. igit' cũ ly ꝓs. ꝑdicet' de ly bõse quãt' q̃ ly accĩs. põt de eodẽ vere ꝑdicari affirmative. nõ cẽdo ibi bõ est accĩs: q̃ õ est falsus. Et illo põt ꝓbari q̃ nullus bõ est aial fat. nulla ꝓs est aial. bõ est ꝓs. g̃ bõ nõ est aial. C 3o nic. De quocũq; vere ꝑdicat genus de eodẽ nõ vere predicat' corpus: q̃ nõ est verũ dicere de eodem q̃ ẽ genus ꝛ corpus. si igit' illa est vera. aial ẽ genꝰ. sita est falsa: aial est corpus. Et quo sequit' q̃ bõ ẽ terminꝰ q̃ nõ est bõ: q̃ cũ bõ sit ꝓs ꝛ ꝓs sit terminꝰ q̃ non est bõ. ergo bõ est terminꝰ qui non ẽ bõ. ꝛ sequit' q̃ sit aliq̃ q̃ non ẽ bõ: q̃ terminꝰ q̃ non est bõ est aliq̃d q̃ non ẽt bõ ꝛ sic sequit' q̃ bono differt ab boe: q̃ õ est impoſſibile. C Quarto nic. si ista est vera: tunc deſcẽſus factus ſub isto termino, bono. diſiunctiue esset verus: cũ ſter determinate. põa tñ est falsum: q̃ falsus est q̃ boc bõ est ꝓs: vel boc bono est ſpecies: ꝛ ita de aliis: q̃ ly boc bono. est terminus diſcretus: ideo non est ſpecies ꝛc.

Ad hec breuiter rñdet q̃ hec regula est vera. ꝛ exẽplũ est verũ. ꝛ ad argumẽta dr q̃ nõ valẽt: q̃ pariaꝛ ſuppõ. C Ad ꝓm ps q̃ dicẽdo bõ est ꝓs: a minori ſupponit māliter ly bõin ꝓne Ro personaliter: ſed minor ps est talis. aliq̃ bõ est ꝓs: ꝛ tũc ista ẽ falſa. C Ad ſcõm dr q̃ ly accĩdẽs. põt ſumi duplr. Uno mõ. vt est terminꝰ ꝓ ipõnis: ꝛ ſic negat' q̃ bõ ẽ accĩs. Alio mõ vt eſt terminus ſcõe imponis: ꝛ tunc duplr capit' ad ꝓpoſitus noſtrũ. Uno mõ vt est vnũ de q̃nq; ẽdicabilibus diſtinctũ contra alia: ꝛ ſic iterũ negat' illa. bomo eſt accidens. Alio modo vt est idem q̃ ſcõa intẽtio. ſ. quodliber q̃d cõſideratꝰ ex ſola cõſideratione intellectus: ꝛ ſic ꝓceditur q̃ bomo eſt accidens. C Ad 3m. ꝓceditur maior: terminꝰ nõ ſuppoñte eodẽ modo: ſed ſi diuerſimode ſupponat non inconcinit. vñ corpus verificat' de aiali in ſuppõne personali: ꝛ genus verificatur de aiali in ſuppõne māli. C Ad 4m affirmatione concedo q̃ bomo est terminus qui non est bomo: ſed negat' viterius ꝓna. ergo bomo ẽ aliquid q̃d non est bomo: q̃ aliq̃d ſit ſuperius ad ly terminus: ſi aliquid q̃d non est bomo non est ſuperius ad ly terminus q̃ non est bomo. C Ad 4m rñſus ẽ in ſuppoſitionibus cũ determinat' de ſuppõne māli determinata: q̃ argm peŕit illã mãz. Et vide ibi breuiter: ſi reuocabo ad mentẽ. vñ dico q̃ deſcẽſus est verus: ꝛ q̃ illa est vera: boc bomo est ſpecies vel boc bomo est ſpẽs. put ly bomo ſupponit ꝓ ſibi ſimiliter vtputa pro ly bomo. in his ꝓpoſitionibus bomo est ſpecies: bomo est animal.

C Utrũ ſuppoſitio materialis ſit banda. Questio. IX.

Contra arguit' q̃ non rõnibꝰ Petri de Mãtuano qui negat hãc ſuppoſitionẽ. Et ſuppono pus tria. Prio q̃ terminus ꝓsonali' ſumptus non ꝓuertit' cũ ſibi ſili māliter ſumptũ ita q̃ ſumptus q̃ tantũ bar. ꝓpoſitionũ non ꝓuertunt: bõ currit: bõ ẽ ſpẽs. ps: q̃ aliud ſignãt ly bõ in vna illarũ q̃ nõ ſigt talia. q̃ aliud. ſi nõ ꝓuertunt. C Scõs ſuppoſitũ est: q̃ talis termin⁹. bõ, māliter ſumptus non est ſpẽs. ps: q̃ ille māliter ſumptus non ꝓuertit' cũ ſillo ꝓsonali' ſumpto: ꝛ cũ ille ꝓsonali' ſumpt⁹ sit ſpẽs: ille materialiter ſumptũ nõ erit ſpẽs. C Tertiũ ſuppoſitũ. nulla est ꝓpoſitio que bẽat aliquã ꝑt ꝓpinquã: que nõ ſit aliq̃ pars oionis. ps: q̃ illa nõ itelligit' ab aliquo. C Dic ꝓne ſuppoſitio argt ꝑ q̃ bec non ẽ ꝓpoſitio. bõ est ſpẽs: ſtẽto ly bõ māliter. ꝓbat: q̃ ꝓpinqua nõ est pars oionis. q̃ non ẽ ꝓpõ. ps ꝓna per tertiũ ꝓsuppoſitum. añs ꝓbat' sic. Illud q̃d ponit' ꝓ tubto. ly bomo. non ẽ nomẽ nec x̃ bũ nec altera ꝓ oionis. q̃ ẽ. ꝓna ps. ꝛ totũ añs ps. ꝓter ꝓm parte q̃ ꝓbat' sic. ly bomo non ẽ cathegorema nec ſyncathegorema. q̃ non ẽ nomẽ. ꝓna bona. añs ꝓbat'. q̃ nõ ſit ſyncathegorema ps. q̃ non ſit cathegorema ꝓbat: q̃ non ẽ terminꝰ cõis nec diſcretus. ps q̃ nõ ſit diſcret'. q̃ non ſit cõis ꝓbat: q̃ non ẽ ſpẽs nec genus nec alter terminus. C 2o argf sic. Ille termin⁹, bõ, māliter ſumpt⁹ non ꝓuertit' cũ ſibi ſili ꝓsonali' ſumpto. q̃ cũ ſibi ſillo ꝓsonali' ſumptus sit ſpẽs. ille māliter ſumptus non erit ſpẽs. ꝓ illis dꝫ. diuiduis. ꝑ q̃bus bõ ꝓsonali' ſumpt⁹ nec ꝓ aliis. q̃ nullo mõ est ſpẽs. C 3o nic. Impoſt' est aliquẽ terminũ māliter ſumptũ de aliquo ẽdicari: sed precise. eodẽ mõ terminus est ſpẽs quo est ẽdicabilis de aliquo. igit' non ẽ poſſe ter minũ māliter ſumptũ esse ſpẽm. C 4o. Illud q̃d ponitur ꝓ tubto buius vocalis vel ſcripti cõplexi bõ est ſpẽs: non plus ſigt q̃ ſignificet' aĩ ſpõne alicuius talis terminꝰ: ſ. aĩ impõne illud q̃d ponit' ꝓ tubto non ſuisset pars oionis. q̃ nec nũc. C 5o. Illud q̃d ponit' ꝓ tubto illi' cõplexi vel ſcripti nõ est ſignũmon est ps oionis. q̃ ꝑdet nec aliquis terminꝰ māliter ſumptus ẽ ps oionis. ſed ps. añs. ꝓbat' q̃ tẽmpo quo illud vocali vel ſcripto. oio. q̃ ponit' ꝓ tubto illius cõplexi. ſi illũ eet nomẽ boc eet ꝓ modo ſignales vel ſpales ab ipoſitore datos: ſ. non bs aliquẽ modũ ab impoſitore datũ. q̃ ẽ. añs ps. ꝛ minor. ꝓbat: q̃ ab impoſitore datũ est q̃ talis terminus. oio. ſignificet adiectiue ſolum: aut vult boc q̃ ſignificet ſc. ſi ꝓ: ps q̃ non ſtat māliter: nec est ſubm. ſi 1m ſequit' q̃ oio terminꝰ ẽ pme intentionis est cognoscus: ꝛ q̃ glibet talis ſupponeret ꝓsonaliter: ꝓ eo q̃d ſigt ab ipoſitore vel ex nãli itẽtõe. C 6o sequit' q̃ gliber termin⁹ cẽt ſcõe intẽtionis: q̃ sigt ſe ꝛ ſui ſigtum. i. diſtinctũ a ſe. q̃ est ſcõe intẽtionis. C 7o. In ſto cõplexo vocali: oẽm est ſignũ: ly omnẽ non est ps oionis: q̃ ſi ſicret illa cõgrua oio: ꝛ ꝑ añs ly omnẽ esset ibi calus recti. ergo ly omnẽ ẽ ꝓ modũ ſignãdi recti. añs est falſus: q̃ boc non est ab impoſitore: nec māliter. Et bis añs ꝑ ps q̃ nulla est ſuppoſitio ſimplex q̃ ſi aliq̃ foret ſic in aliqua tali mẽtali. bomo est ſpecies: ſi in qua tali mẽte ſupponit ꝓ intẽtione. Et argt̃ q̃ illa non ẽ ꝑ poſitio: q̃ ſibm non ẽ pars oionis: q̃d deducitur vt ꝑius. C In op poſiti⁹ est Magr ẽ oẽs regule grãmaticorum. Dicit enim grãmatici. Dictio quecũq; fuerit tibi māsest neutri gũis: ꝛ idcc linabile nomẽ. Est etiã hec opinio cõtra doctrinã valentiũ logicoꝝ: q̃ in ſcriptis ſuis asserunt ſuppõnẽ mãle. vnde Porphyrius affirmat q̃ bõ est ſpẽs. aial ẽ genus. Dicit enim. In ynoquoꝝ ꝑdicamẽto

sunt ꝺ̃as; generaliſſima ꝛ ꝺ̃a ſpecialiſſima ſunt alia. ſ. genera ſubalterna. Et ſub diſtinctione ꝺ̃e ſuba eſt gñalißmū. ḃō ꝫ ſpecialiſſimū: eo ꝙ ſpēs ſolū. corp⁹ ẋo ſpēs ꝺ̃e ſubſtātiæ genus corporis animati: modo certum eſt ꝙ ille poſitiones nō ſunt ere in ſuppōne perſonali. ergo i materiali ꝑra negātes materialē. Tertio. hec opīo repugnat ſibiipſi: et ſimilis opīoni antiquoꝝ negātiū motūsequos rebꝺnabꝫ Pbo ℟ phyſi. ḃi. ꝙ negā ḃo motū affirmāt motū eē. nam negādo motū mouent labia: mouēdo labia affirmāt motū eē. Jta hec opīo negans ſuppoſitionē materialē affirmat eā. Nam in ſuppoſito ſito ꝺicit: ꝙ termin⁹ perſonalit ſumptus nō ꝑuertitur cū ſibi ſit materialit ſumptꝝ ita ꝙ ſubꝛa bap. ꝑpōnī nō ꝑuertunt. ḃō currit. homo eſt ſpēs: cōcedit ꝙ ly homo. in ſcḋa ſuppoſitiō materialt. ꝑbat: ꝙ ly ḃō. in ꝑmo cōple ẋo ꝛ ly ḃō. in ſcḋo non ſuppoſit: eodē mō vt ꝺicit: ꝙ a. in ꝑma ſuppoſitiō ꝑonaliter. ſcḋa māliter. aliter erēplū non eſt ad ꝓpoſitū ſuppoſiti. Jtez in ſcḋo ꝓſuppoſito ꝺicit ꝙ ille terminus. ḃō. māliter ſumptus nō eſt ſpēs. ꝙ tu cōcꝺis ipm poſſe ſumi māliter: ſic concedis ſuppōnē mālem. Dec ſuiſſicūr ꝫ iſtam ꝑmptuoſam opīonē. Dā argūmēta facilis eſt rñiō: nō admittēdo ſcḋa ſuppōnē ſ. ꝙ ly ḃō. māliter ſumptus non ſit ſpēs: ꝙ ſicut iſte ter minus. ḃō. ꝑonaliꝫ ſumpt⁹ eſt ſpēs ad iſtū ḃoiez ꝛ ad illum. ita ille terminus. ḃō. māliter ſumpt⁹ eſt ſpēs ad iſtos terminos: hoc ḃō. hoc ḃoi. cui enim vey eſt ꝙ iſte ḃō eſt ḃoēita ꝙ hoc ḃō eſt ly ḃō. Et quo ꝙ ſoło ſcḋi ẋ tertij argumēti. Similr ꝫ ſuppoſitio eſt falſa: ſumẽdo ꝑtē orationis ſicut ipſe ſumit ꝑo nole ẋ verbo. Nā bul⁹ copulatiue. oio. ḃō eſt aial ẋ eco uerſo. Scḋa ꝑs eſt oratio: ẋ tñ multe ſunt ꝑtes ꝑpinque i ipſa: quaꝝ nulla eſt ꝑs oionis. Et ita concedit ꝙ aliqua eſt ꝑs ꝑpinqua ꝓpōſitoꝝ ue non intelligit ab aliquo. Non obſtātibus his vt non videat fuga ad oia rñdet. Ad ꝑmā rationez ad miſſio ꝺuos ſuppoſitio. nego ꝙ ḃec non ſit ꝓpoſitio. ḃō eſt ſpēs. Et ad ꝑbationē cū ꝺi non eſt ca:begoꝛema nec ſyncathegoꝛema. ꝙ non eſt nomē. negat conſequētia. cū plures ſint termini ẋ noia: quoꝝ nullū eſt ca:begoꝛema nec ſyncathegoꝛema. Et vlterius ad ꝑbationē ꝑme petio aſſitis: cū ꝺicit nec eſt terminus cōis nec diſcretus: nega tur: imo eſt terminus cōis. Ad ꝑbationē nec ſpēs nec genus. ergo non eſt terminus cōis. Primo aſſis eſt falſus ꝙ eſt ſpēs: ꝺeinde ꝓua nulla: ꝙa multi ſunt termini cōes quoꝝ nullus eſt ſpēs nec genus. Ad 2ᵐ negat ꝑitia. Ad 3ᵐ negat maiot. Ad 4ᵐ nego aſſe: ꝓ illa ꝑ vꝫ. ꝙ illud ꝙ ponit ꝓ ſubro bui? cōplexi vocalis vel ſcripti. ḃō eſt ſpēs. non ꝑuis ſignificet ꝙ ſignificabat ante ꝓpoſitionē. nā ante ipoſitionē non ſignificat niſi ſe mā liter: ſed iam ſignificat ſe ẋ qōlibet ſimile ad placituꝫ: nō quidē per ipoſitionē imediate tāſeunte in illū terminuꝫ bomo: ſed ꝑpter quādā ipoſitionē cōem ponentē ꝙ terminus ſumptus māliter. ſtat ꝓ eo ſcḋo aut ſibi ſimili. Et ſi oī. nulla eſt ipoſitio qua poſſit māliter ſupponere. Dicitur negādo: imo fuit illa ipoſitio cōis: ꝙ terminꝰ ſcḋe imētionis cōiunctus termino ꝑme itentionis trahit illū ad ſuppoſitionez mālem. Ad 5ᵐ ꝺicit ꝙ ſubm huius oio eſt ſigñ vle ſupponit māliter: ꝛ eſt nomē ideclinabi liter ſumptū. Et cum ꝺicit ḃoc eſt. ꝑpter modos gñales aut ſpāles ab ipoſitore ꝺatos. Dico ꝙ non valet argu⁹. vnde ad ḃoc ꝙ aliqd ſit nomē non opꝫ ꝙ ſit tale ꝓpoſitionē facta ab aliquo vno: ſz ſufficit ꝙ a tota cōitatemez requirit ꝙ impoſitio cōitatis graduet ſupra tale nomē: ſed ſufficit ꝙ ſupra aliud cōſilis rōnis: nec ſequit ꝙ oio terminus ꝑme intētionis ſit equiuocus. naꝫ ſuperius ꝺicit ſe ꝙ ꝑpter ḃoc ꝙ ſigt ſez: alia a ſe diſtinctio ratiocinib⁹ ſm ga non pōt ꝓ o talib⁹ ſimul ſupponere: ideo non cōcludit ſ ipſum eſſe equocū. ſolute tamē non eſſet peccatum mox tale concedere illud. Ad 6ᵐ negat cōſequentia. Ad 7ᵐ conceꝺo: ꝙ in iſto cōplexo omne eſt ſigñ: ly omne. eſt pars orationis: eſt nomen ideclinabile: ꝙ oratio eſt congrua: ꝙa tenetur ſubſtātiue ꝛ nō adiective: ꝛ cum concluꝺit. ergo ly omne habet modū ſignificandi nominatiui cēcedo. Et cuꝫ ꝺicitur: ḃoc non eſt ab impoſitore nec nāliter. ſignificat non habet modū illum. ps ꝙ non valet: ꝙa ſtat ꝙ habuit a tota cōmunitate: nō per impoſitionē tranſeuntē in ipm ſed in aliud. Ad etic pacet ſoluto. ad argumēta illius Magiſtri: ſ qui reputauit illa argumēta ita fortia ꝙ credebat eſſe inſolubilia.

¶ Circa diffinitio ſuppoſitionis perſonalis ꝺeterminatis ſit bene data. Queſtio. X.

Argr ſ°

Argr 1°

Argr 2°

Ad 1ᵐ

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 4ᵐ

Ad 5ᵐ

Ad 6ᵐ

Ad 7ᵐ

Rñſeꝺ ois argumēta ꝓ ma opīonē.

Scḋm etiam opīonē ꝺicit ad ꝓmū.

Argumentum ſtat ꝓ determinate: ꝛ tñ nō licet ꝺeſcēdere ꝺiſiunctiue ſub eo. ꝙ diſſo mala. ꝓ tia ꝛ. añs. ꝑbat: ꝙ ꝺicēdo. nullum ꝺiffert⁹ ab ente eſt ens: ly ens ſtat determinate: vt ꝑs ꝑ ſcḋas regulā Magſi in caplo. Pro maiori euidētia. data ꝓo ꝺectatiſe illius ꝑncipij. Quicqd mobilitat imobilitatū ꝛc. ꝙ regla ꝺicit: ꝙ h duo ſigna ꝺiſtri butiua: quoꝝ vnū eſt affirmatiuū ẋ alio negatiuū cadēt ſup eundē terminū faciūt ſtare ꝺeterminate. ẋ iſta. ꝓō eſt ẋa cū ſ ꝺicitoriū: ſit tertiū: tñ ꝺeſcēdus eſt falſus ꝺiſiunctiue factus: ẋ iſta ſunt oīa enūcia. ꝙ nullū ꝺiffert⁹ ab ḃoc ente eſt ens: vel nullū ꝺiffert⁹ ab ḃ ente eſt ens: ꝛ ita de aliis: qlibet eſt falſa: ꝙ ꝺicitoriū eſt vey. Ct⁹ ad iḋē ſic ḃō. nullus ḃō eſt ſpēs bul⁹ ḃō. ꝛ ꝑe ꝑedicati ſtat ꝺe terminate: ꝙ cadunt ſupra ipm duo ſigna: quoꝝ qlibet ḃz vim ꝺiſtribuēdi ipm. ergo imobilitat per illud ſm⁹. Quicqd mobilitat imobilitatū: imobilitat mobilitatū. vel ꝙ ſtabit ꝺeterminate vel ꝓbatur ſillogiſtice non cōiuſte tñ: qz nō licet ꝺeſcēdere ꝺiſiuctiue vt ꝑs. ꝙ ſtat ꝺeterminate: ẋ tñ nō licet ꝺeſcēdere ꝺiſiunctiue vt ꝑs. ꝙ ꝺiffō mala. Ct⁹ ſic ḃō. Dē ꝺifferēs ab ente nō ē ens: ly ente ſtat ꝺeterminate ꝑ 2ᵐ regulam illius ꝑncipij. Quicqd mobilitat ꝛc. ꝛ tñ nō licet ꝺeſcēdere: ꝙa ꝓō eſt ẋa: ꝺeſcēſus falſus. ꝙ ꝓō ſit ẋa ꝑ 3ᵐ ꝙa equaliter iſti. nullū ꝺiffert⁹ ab ente eſt ens. ꝙ ꝺeſcēſus ſit falſus: ꝑ 3ᵐ ꝺeſcēdēdo. Ad ſ ſit due opiones rñdēres: vna eſt quā ſequit Magſi i logica magna. Et ꝛ Albert⁹ ꝺe ſaxonia: ꝛ Pe. Man. ẋ alij mīi ſe quunt. ꝙ opio ꝛ ḃac regulā: ꝙ ḃz duo ſigna habēria vim ꝺiſtribuēdi cadūt ſupra aliqđ terminū faciūt ſtare ꝓ ſuſe tm mōſtr. Et ꝛ ḃac regulā ꝑ 3ᵐ rñio ad oia arg⁹ⁱ: ꝙa in oibus illis terminis ꝙ aſſignabant ſtare ꝺeterminate ſtat ꝓ ſuſe tm. Et ſi ḃ opio cōis ſit ꝓ exercitatio ne iuuenū ch arguo ẓ ipſam ſic: ꝙ ꝺicendo: nōmillus ḃō ẽ aial: ly ḃō nō ſtat cōfuſe tm⁹: ſz ꝺeterminate: ẋ ti cadūt duo ſigna ꝺiſtributiua ſupra ipſū: ꝛ patet. ꝙ ꝛ. ꝑitia ꝛz cuꝫ minori. maior. ꝑbatur ſic. Datis ꝺuabus. ꝑpōnibus equipollentibus. ſ uter cūqꝫ ſupponit terminus in vna ẋ in altera: ſed iſte due ꝙ equipollentnōmillus ḃō ẽ aial: ẋ aliꝙis ḃō ẽ aial: ꝛ ly ḃō. in 2ª ſupponit ꝺeterminate. ergo ẋ in 1ª ꝓpōnit ꝺeterminate. Alia eſt opīo Magſi in hac logica parua ꝙ nō tenet regulā alteri⁹ opionis: imo ponit regulā oppoſitā. ſ. cauēdo duo ſigna habēria vim ꝺiſtribuēdi cadūt ſupra aliqđ terminū: aliqñ faciūt ſtare ꝓ ſuſe tm. aliqñ ꝺo determinate. ſicut regulā ꝺeclarat Magiſter in q̄to: ꝛ aliis regulis: ſi cap⁹. Pro maiori euidentia. Ude ibi. Et ille regle indigent limitatione: vt ꝺiximus in ſuppoñibus. Et hanc opinionē tenēdo reſpondētū ẽ ad arg⁹ⁱ. Ad ꝑmā negat añs. Ad ꝑbationē vt ꝺicēdo. nullū ꝺiffereno ab ente eſt ens: ly ente/ſuppoñt cōſuſe tñ: ꝛ cū tu allegas regulas Magſi i cap⁹ ꝓo maiori euidentia. Quandocūqꝫ duo ſigna ꝺiſtributiua

eadūt supra terminū cūdē: quoꝝ vnū affirmatiuū: r aliō negatiuū faciūt stare determinate. Dī ꝙ regula itelligit sic. vt ibi declatū ē. s. ꝙ cadāt imediate: ita ꝙ ꝑtus illoꝝ duo signoꝝ ꝑ cadat i illū terminū qualr nō est hic: qa ly nullū, pus cadat in ly differēs, q̄ in ly ente. An aūt h glosa sit valida. vide infra in q̄one facta circa illas regulas.

Ad 2m ¶ Ad 2m ꝓdr rndet ꝙ ly hō, a pte ꝑdicati stat ꝯfuse tm̄ r nō stat determinate: qa nō lnē12 eadūt illa duo signa supra ipm. Cū aūt ꝓbat ꝙ non stat ꝯfuse tm̄: qa non licet descēdi sub eodē oiūnctim. negat ꝯsia: bene tm̄ valet nō licet descēdi disiunctim. g̃ nō stat cōfuse mobilr: ꝫ nō valet. ergo nō stat ꝯfuse: qa stat ꝯfuse imobilr. Et si diceres contra nullum illoꝝ signoꝝ facit stare imobiliter. ergo male. Dicitur ꝙ stat cōfuse imobiliter. negat consequētia. ly enim nullium illorum signoꝝ faciat stare imobiliter: ambo tamē simul faciunt stare imobiliter.

Ad 3m ¶ Ad 3m cōsimiliter dicitur ꝙ ly ente, stat confuse tm̄ ꝓpter idem quia illa duo signa non imediate cadunt.

¶ Utrum diffinitio suppositionis ꝑsonalis cōfuse tm̄ mobilis sit bene data. Questio XI.

Argr ꝑo ¶ Contra. Aliqs termin⁹ stat cōfuse tm̄ mobilr: r tm̄ ū licet ōscēdi sub eo disiunctiz. g̃ diffō mala. ꝓña tz. añs, ꝓbat: qa dicēdo. bō nō est ois bōs: ly hō, a pte ꝑdicati, stet ꝯfuse tm̄ mobilr. ꝙ bat: qa q̄cūq; duo signa būtia vim distribuēdi, cadunt supra cūdē terminū: talis termin⁹ nō pōt stare distributiue. vel g̃ stabit determinate vl ꝯfuse tm̄. ꝙ nō determinate argr sic qa equalet huic. nō ois hō ē ois bōs: ly hō, a pte ꝑti, stat ꝯfuse tm̄: qa ,duo signa būtia viz distribuēdi cadūt supꝑ ipz r vnū ipedit reliquū. Deide ly ois, ponit a pte subti, ꝓfundit ꝑdicatū: ꝙ pz per Magrum. g̃ stat cōfuse tm̄. ꝙ equaleāt ille pz: qa ille. ois hō ē ois hō. hō nō est ois hō ꝓdicūt. g̃ ꝓpōita negatiōe ꝑme equalēt. ꝙ stet mobilr pz: qa nullū signoꝝ facit stare mobilr. quare rē.

Argr 2o ¶ Cōsilr potes arguere de ista. nō ois hō est ois homo. ¶ 2o sic. dicēdo. tu nō es ois bōs: ly hō, stat ꝯfuse tm̄ mobilr: r tm̄ nō licet descēdi disiunctim sub eo. g̃ diffō mala ꝓña tz cū minori: qa ōsequēs ē falsus: r isti fūt oēs boies. g̃ tu nō es ille hō vel iste bō. illa est falsa: qa ꝓdictoria est ꝑa. s. tu es iste bō vl ille bō rē. maior ꝓbat: qa cū in illa hō nō est ois hō. ly hō, a pte ꝑdicati, stet ꝯfuse tm̄. g̃ a fili hic dicēdo tu nō es ois bōs stabit ly hō, cōfuse tm̄: r cum nullū istoꝝ signoꝝ faciat stare imobilr. g̃ stabit confuse tm̄ mobilr.

Argr 3o ¶ 3o sic. dicēdo. ois hō differt ab oi boie: r ly boie, supponit ꝯfuse tm̄ mobilr: r ꝓbabo: r tm̄ non licet descēdere disiūctim sed copulatim. g̃ diffō mala. ꝓñtia tenet cū minori: qa ōsequēs disiunctim fact⁹ est falsus: sed ois hō differt ab omni boie: r isti fūt oēs boies. g̃ ois hō differt ab hoc boie vel ab hoc boie rē. mō ista est falsa: qr tertia exponēs est falsa. s. ois hō nō est B vel hoc: mo ois hō est hoc vel hoc. g̃ alia ꝑtia hui⁹ est falsa: ꝫ ꝙ stet ꝯfuse tm̄ mobilr. ꝓbat. nō enim stat distributiue: qr duo signa būtia vim distribuēdi, cadūr supra ipm̄ner stat determinate: qr ly ois, ponit a pte subti facit stare ꝯfuse tm̄ ꝑdicatū. g̃ rē. Propter B arg⁹ Pe. Mā. voluit ꝙ q̄n termin⁹ stat cōfuse tm̄ mobilr ꝙ licet descēdi disiunctiz vel copulatiz. ¶ Ad hec fūt due opiones rndētes. Una est quā sequit Magr in logica magna r Petr⁹ de mātua: que opio tenet hāc regulā: q̄cūq; termin⁹ stat cōfuse tm̄ mobilr: ꝙ licet descēdi sub eo oiūnctim vel copulatim. ¶ Et sm̄ hāc pz rōsio ad arguta: qa in oib⁹ licet descendere copulatim. Et hec opio fere cōis est. ¶ Alia est opio Magri in hac logica parua: que ponit regulaz strictioꝝ illa alteri⁹ opionis. Dicit enim q̄cūq; termin⁹ stat cōfuse mobilr sub eo licet descēdi disiunctiz. Et hāc opionē tenēdo rōspondēdū est ad argum. ¶ Ad ꝑm oī ꝙ illa. bō non est ois bōs ly hō, a pte ꝑdicati stat confuse tm̄ imobilr: qa nō licet descēdi. Et cū tu probas ꝙ stat mobiliter: qa nullū illoꝝ signoꝝ facit stare mobilr: g̃ non stat imobilr: negat cōsequētia: ꝫ enim a nullo illoꝝ habeat ꝙ stet imobilr: ab ambob⁹ tm̄ fit bz. ¶ Ad 2m oī cōsilr ꝙ stat ly hō, cōfuse imobilr: r hoc bz ab ambob⁹ signis ꝫ a nullo illoꝝ. ¶ Ad 3m cōsimilr ꝙ ly boie, stat confuse tm̄ imobilr: r a nullo illoꝝ bz sed ab illis simul.

Ad ꝑm

Ad 2m

Ad 3m

¶ Utrum diffinitio suppositionis personalis confuse tm̄ imobilis sit bene data. Questio. XII.

Argr ꝑo ¶ Contra subm̄ añtis isti⁹ ꝓditionalis. Si hō est aial est supponit ꝯfuse tm̄ imobilr: r tm̄ sub eo licz descēdi disiunctim. g̃ diffō mala: ꝓña tz cū maiori ꝑ Magistrū in 12a regla capli. ¶ Pro maiori euidentia oi. ꝙ nota cōditionis r rōnis oēs terminos cōcos nō distributos ꝓfundit cōfuse tm̄ imobilr. minor ꝓbat: qr bñ segr: r isti sunt oēs boies. g̃ si iste hōvel ille bō rē. est: aial est: descēsus est optim⁹: qr nō pōt añs cē vep sine ꝓñte: nec oppositū cōsequētis pōt stare cuz añte. ¶ Et si dicis ꝙ valet gra mās. Cōtra. valet in oib⁹ filib⁹ in forma: g̃ est gratia forme.

Argr 2o ¶ 2o sic ꝑdicatū istius reduplicatiue. Sortes inquātū hō est aial stat confuse tm̄ imobilr r tamē sub eo licet descēdi ad sua suppōsita disiūctim. g̃ diffō mala. cōsequētia tz cū maiori ꝑ Magrz in 6a regla illius capli. Pro maiori euidētia oi. Dicito reduplicatiua suū casuale confundit cōfuse tm̄ mobilr: ꝑdicatuz ꝫo imobilr. minor ꝓbat: qr bene valet: r ista sūt oia aialia. ergo sor. inquātū hō est hoc aial vel hoc aial rē. qr non pōt añs cē vep sine cōsequēte: sicut enim antecedēs est verum: ita r consequēs est verū: vt pz per exponentes.

Ad ꝑm ¶ Ad hec arguēta rndet. ¶ Ad ꝑm sunt plures rōsiones. Quidam. n. rudes dicūt negādo ꝙ sub subito añtis liceat descēdere fīc itelligit regla de ꝓditionali: qa regla itelligit ꝙ nō lz descēdere i ordine ad totā ꝓditionalē: r nō sic descēdit ad totā ꝓditionalē: fīc descēdit arguēdo: ꝫ descēdere i ordine ad totā cōditionalē est descēdere simul r semel sub añte r sub ꝓñte: r sic descēdēdo nō valet descēsus. ¶ Dec rōsio nō pōt negare se, nō esse rudē. ꝙ nō intelligit qd velit dicere i ordine ad totā ꝓditionalē. Magr dicit ꝙ nota ꝓditionis ꝓfūdit im mobilr i ordine ad totā ꝓditionalē. dicit enī Magr 18o arg⁰ scdi dubij ꝑn14 sue q̄drature declarans B ꝙ idem terminus ꝑt hic diuersaz suppōnē si ꝓsideret vt est ps ca thegorice: r si ꝓsideret vt ps hypothetice. nam dicendo si hō currit: aial currit: tam ly hō, q̄ ly aial stat determinate vt sūt partes cathē: stat aūt cōfuse imobilr vt sūt ptes hypothetice. ¶ 2o: qr dato ꝙ adhuc descendat' suo mō. s. sub añte: r ꝓñte simul: adhuc descēsus valet: qr bñ sequitur. si homo est animal est: r isti sunt omnes boies: r ista sunt oia aialia. g̃ si iste hō vel ille bō vel iste bō rē. est hoc vel B vel B aial rē. est. ¶ Alij dicunt ꝙ sub subito antecedētis valet descensus gratia mās: non ut gra forme: qr nō valet in oibus ꝓsibus in forma. Uñ non valet descēsus i ꝓditionalibus affirmatiuis: quaꝝ ptes sūt negatiue: vt dicēdo. si homo nō currit risibile nō currit: nō licet descēdi sub ly hō. qr nō segtur sic arguēdo. si hō nō currit risibile nō currit: r isti sūt oēs homines. g̃ si iste homo vel ille homo vl iste bō rē. nō currit risibile non currit: qr añs est vera: r ꝑa: r ꝓña falsa: qr añs est vna ꝓditionalis: cui⁹ oppm̄ ꝓsequētis stat cū añte: vt pz. ergo rē.

Rñsio 1o

¶ Hec rñsio prim bene rñdet: qz male. bene qdē: qz oi/cit gra māe ꝛ nō gra forme. male ad o qa nō assignat ista/cia in filiab⁹ in forma: qa ille due ꝓditionales nō sūt files in forma. neqz descēsus factus sub scōa cōditionali est fi/lius in forma descēsui facto sub pma ꝓditionali: qa ad hoc ꝙ aliquo ꝑsona sit filius in forma alteri requirunt due cōditiones ſm Magſm in ꝑ capto ꝑsitiaꝝ. Prima ꝙ sit filius modus arguendi vtraq; Scōa ꝙ antia ꝛ ꝑsa sint si/militia quo ad suas ptes. ſ. ꝙ habeat catbegoricas cōsiles in forma. Catbegorice aūt sunt ꝓsiles in for⁹ ꝫz Magſz ꝑ capto ꝓsitiaꝝ. qñ sunt eiusdē ōlitatis ꝛ ōzitatis: vel ꝑ/ter quātitatē de eodē extremo simplici vel cōpōito. mō p̄z: qa ille due ꝓditionales nō sūt files. ꝓbat ꝑ Magſm loco allegator: qa ad hoc ꝙ due hypothe⁹ sint files req/rit⁹ ꝙ earꝝ catbegorice ꝛ note sint files: qualr nō est hic. vna enī illaꝝ cōditionaliū est ex catbegoricis affirmati/uis. altera ad o ex negatiuis. Catbegorice aūt affirmatiue ꝛ negatiue nō sūt files forme ſm Magſz loco allegator: ōre ꝛc. Ideo aliter oēm est. ſ. ꝙ descēsus ꝫz gra māe. non aūt gra forme. Scā māe: qa ꝑsa est nēcium. gra ad o for/me non ꝫz: qa nō valet talia descēsus in oib⁹ filib⁹ sic ar/guēdo in forma. Et do instantiā: qa nō licet descēdere sub subito ꝓsitis huius ꝓditionalis: si hō ē, ala est. ꝛ ista sunt oia ialia. ꝯ si hō ē B ial: vel B ial: vel hoc ial ꝛ cetera est. p̄z ꝙ asa est vez ꝛ ꝑsa falsuz: qa ꝑsa est vna cōditio nalis: cui⁹ opp⁹ ꝓsitis stat cū asa: qa hinc ad cētū ānos asa erit vez ꝛ ꝑsa falsuz'. Simili nō licet descēdere sub subito asitis si distribuat: qa nō valet: ois hō mouet si ois hō currit: ꝛ isti sunt oēs boies. ꝯ ois hō mouet si iste hō currit. ꝛ ois hō mouet si iste hō currit: ꝛ sic de singlis. p̄z ꝙ ꝑsa est falsuz ꝛc. ¶ Et si arguis ꝙ descēsus factus nō est filius i forma alteri: qa nō est filius modus arguēdi de/scendere sub ꝓsitis ꝛ descēdere sub asite. ōre ꝛc. ¶ Dicit ꝙ descēsus factus est filius i forma alteri. Et cuz tu dicis ꝙ descēdere sub asite ꝛ descēdere sub ꝓsite nō est similis modus arguēdi. Dicit ꝙ ꝫz non sit absolute filius modus arguēdi: tñ filius merito note conditionaliz: qa subz ꝓse quētis. ita ꝓsidit imobilr a nota ꝓditiōis sic subz asitis. ꝯ pari rōne si liceret descendere de forma sub vno liceret sub altero. Et si nō licet forma descēdere sub vno neqz li/cet sub altero. Et B é qō in suppōnib⁹ pollicit⁹ fuz decla rare. Et hec rñsio videt ꝓformior intentioni Magſi 18° arguto scōli dubii ꝑn⁹ 4ur ē. qa sic tenigim⁹ i suppōnib⁹ rō qa subm asitis nō distributuz, stat imobilr: ita ꝓsitis subm nō distributū, stat imobilr: ꝛ si subm ꝓsitis nō stat mobilr: ꝯ nec subm asitis stat mobilr. A filiū nō é maior rō ꝙ sub subito asitis liceat descēdere ad ꝫz sub subito ꝓsitis ꝫz nō ꝫz descēdere sub subito ꝓsitio. ꝯ neqz licet descēdere sub subito asitis. gra forme dico non gra māe. ¶ Ad 2m org⁹ rñdet qdā rudes ꝙ sub ꝑo reduplicatiue nō valet descēsus descēdēdo. ſor. inquātū bō est ial. ꝛ ista sūt oia ialia. ꝯ ſor. inquātū bō est B ial. vl B ial: qa asa erit ve rū hinc ad cētū annos: ꝛ ꝑsa sim. ꝙ ꝑsa erit falsuz. hinc ad cētū annos notū est: ꝫz ꝙ ꝑsa erit vez pro ꝑmo pre ēt notū est. pro 2° dicūt ꝙ ēt vez est: qa tūc dem/rant ialia q̄ erūt tūc: ꝛ q̄ nō sūt nūc. Certū est ꝙ ista est ꝛa. hec sunt oia ialia hinc ad cētū annos dem/rando ialia q̄ sūt tūc. ¶ Ista rñsio est plus q̄z rudis in dōo asis eē vez. hic ad cētū annos. ꝑ qz ista ꝛ ꝑpō. ista sunt oia ialia: dem/rando ialia ꝑsita nō é eadē formalr cū alia. ista sūt oia ialia: dem/rando ialia futura hinc ad cētū annos: qa variato ſgnato variat ꝓpō formalr cū forma ꝓpōnis ſt respectus ad ſgnū. mō notū é ꝙ ista ꝓpō. ista sūt oia ialia demon/strādo ialia q̄ sunt de ꝑsti q̄ est ꝑs asitis hinc ad centuz annos erit falsa dem/rando eadē: qa alr ꝓpō nō eēt eadē. ¶ Deinde ꝑ ꝑs asitis é falsa hinc ad cētū annos. ſ. ſor. in quātū bō est ial: qa ꝑ exponēs erit falsa. ſ. ſor. é bō ꝛ ꝛ ſ. ſor. est ial: qa tūc ſor. nō est. ꝯ nō é bō neqz ial: ponā/stice ſp loquor. Rñsio 2ª. ¶ Jō alr rñdēdū est ad argu⁹: vt dixi in suppōnib⁹. ſ. ꝙ nō ꝫz descēdi sub ꝑdicato reduplicatiue: qz descēdēdo descēsus é falsus cū asis sit vez ꝛ ꝓsa sint vt dō. ſor. inquātū bō est ial. ꝛ ista sūt oia ialia. ꝯ ſor. inquātū bō est B ial vel hoc ial ꝛc. ꝙ asa sit vez p̄z. ꝛ ꝙ ꝓsa sit falsuz ꝓbat: qz 3ª exponēs est falsa q̄ est ista. ꝛ ñ aliqd est bō illō est B ial vel hoc ial ꝛc. qz ista est vna cōditionalis: cui⁹ opp⁹ ꝓsitis stat cū asite. ꝯ é falsa. ꝓbo asa: qz oppo ꝓsitio tūc stat cū asite qñ ex asite ꝛ oppo ꝓsitio sit vna copulatiua pollis: sicut B aliqd est bō: ꝛ illō nō est hoc ial vel hoc ial ꝛc. dem/rando oia ialia pre/sentia: nō dico tñ ꝙ sit vera nūc illa copulatiua: ꝫz pollis: qz pōt esse vera: vt hinc ad centū annos: quare ꝛc.

¶ Utrum diffinitio suppositionis personalis distributi/ue mobilis sit bene data. Questio. XIII.

Contra aliqō terminus stat distributi ue mobilr: ꝛ tñ nō licet descen di sub eo copulatiue. ꝯ diffō mala. ꝓsitia ꝫz. alio ꝓbat: qz dō differēs ab ente nō é ens. ista est vera: qz ꝓdictoriū est falsuz. ſ. oē differens ab ente é ens: vt p̄z ꝑ exponētes: ꝛ ly ente, stat distri butiue mobilr: vt p̄z: ꝛ tñ descēsus é falsus. ꝛ ista sūt oia entia. ꝯ differēs ab B ente nō est ens: ꝛ differēs ab B ente non est ens: ꝛ sic de singlis: imo ōlibet ista est falsa: qz ꝓdictoriū est vez. ſ. oē differēs ab B ente est ens: vt p̄z ꝑ exponētes. ōre ꝛc. Argſ ꝑ. ¶ 2° sic. nō oē differēs ab ente non est ens. ista est ꝛa: qz ꝓdictoriū é falsuz. ſ. oē differens ab en/te é ens: vt p̄z ꝑ exponētes: ꝛ ly ente, stat distri⁹ mobilr: vt p̄z: qz sūt tria signa distri⁹ mobilr cadētia sup ſpm: ꝛ tñ nō ꝫz descēdi copu⁹ sub eo: qz descēsus falsus é: ꝛ ista sunt oia entia. ꝯ nō oē differēs ab hoc ente é ens: ꝛ nō oē differēs ab B ente est ens ꝛc. nō q̄z hanc ista é: qz ꝓdicto ria é ꝛa. Argſ 2°. ¶ 3ª sic. oō o nōnullū differēs ab ente nō é ens. ista é ꝛa: qz equalet isti: differēs ab ente nō é ens: ꝑ illā re gulā. Pre post q̄z subalter. ꝛ tñ ly ente, stat distri⁹ mobi/liter: vt p̄z: ꝛ tñ ꝫz descēdi copu⁹: qz descēsus é falsus: vt p̄z. ōre ꝛc. Argſ 3°. ¶ 4° sic. oō. videſ oēm boiez nō é ala: illa é ꝛa: qz ꝓdictorio é ſſa: ꝛ ly boiez, stat distri⁹: ꝛ tñ nō licet descēdi copu⁹: qz descēsus falsus est: vt p̄z. quare ꝛc. Argſ 4°.

Ad hec rñdet. ¶ Ad ꝑm negat asio. Ad ꝓbōē dō ꝙ ly ente, stat distri⁹ imobilr: nō ꝫz de/scēdi: ꝫz aūt ꝙ stet imobilr ab illis duob⁹ signis simul: ꝫz o nullo illoꝝ. ¶ Et si dō ꝓ. qz negō nō ꝫz vim supra ter minū ꝓcedēte ꝯ non ꝫz vim imobilitādi. Dī ꝙ verus est ꝙ non ꝫz vim distribuēdi ꝛ negādi supra ꝓcedēte termi nū: ꝫz aliquā vim ꝫz. ſ. imobilitādi: sed ꝛ non ꝫz vim imo bilitādi: sed cū alio vt i illa: videſ oēm boiez nō est ala: ly boiez, stat distributiue imobilr: ꝛ nō licet descēdi: imo bilitat aūt ab illis duob⁹ signis simul: ꝛ a nullo duoꝝ. Ad ꝑm. ¶ Ad 2m ꝛ 3m ꝑtr rñdet ꝙ ly ente, ꝛ illis stat ꝑ distribu⁹ imobilr: ꝛ ló nō licet descēdi. ¶ Ad 4m ſtr p̄z rñsio: qa ly boiez, stat imobilr: nō licet descēdi: quare ꝛc. Ad 2m. Ad 3m. Ad 4m.

¶ Utrum illud ꝑn⁹ sit verum: quicquid mobilitat imobi litatum, imobilitat mobilitatum. Qō. XIIII.

Contra nullū filē destruit suū simile. ꝯ vnū signū distributiuū nō de/struit distributionē alteri⁹. ꝫz ꝛ sequētia: qa vnū signū distributiuuz est filē alteri. ꝛ asio p̄z. ¶ Cōfirmat. qz ois res ꝑ quas cās cuiꝰ peas augel scōo etbi⁹: sed distributio ouiꝰ p̄ signū distri butiuū. ꝯ augel ꝑ signū distributiuū. ¶ 2° sic. sicut se hz signū imobilitās ad imobilitās: ita se hz mobilitans ad mobilitās: sed signū imobilitās non destruit imobilita/tionem factam per aliud signum imobilitans. ergo nec Confir. Cap. ſ. Argſ 2°.

signū mobilitās destruit mobilitatē3 alterius. ꝓña nota cuz maiorī. minor ꝓbat. qz oēs: si nēcio hō currit nēcio ai al currit: tam lr hō, q3 lr aīal, stat ꝓfuse imobilr: nō ob stāte q3 sint duo signa imobilitātis. ſ. nota cōditionis si, ⁊ lr nēcio. ¶ Cōfirmat. qa oē file ad aliquer suū file. ¶ 3ª Confir. Argt 3ª
sic. qa si sie eēt b: ꝓpto rāto eēt qa vnū signū ipediret alīe sed ꝑ, aut ergo equalē vim bz cū alio: aut inequalē. si eqlē vnū nō ipedit aliud: qa ab eqlib⁹ non ꝓuenit actio. si inequalē qō bz maiorē vim supabit aliud: ⁊ nō eꝫ. qre rē. ¶ Cōfirmat. qa signū ꝑcedēs nō ipedit a sequēti: qa sequēs nō bz vim supra ꝑcedētē: qre rē. ¶ 4ª Confir. Argt 4ª
sic, dicendo. tu es oīs nullus hō: lr hō, stat distributiue: ⁊ tamen duo signa habētia vim distribuēdi cadunt supra ipm. q3 ꝑm⁹ falsum. nota cōsequētia cū minori. maior ꝓbatur: qz sensus est: q3 tu es omne illud qō non est hō. ¶ Cōfirmatur Confir.
qa dicēdo: oīs vel oīs hō currit: lr hō, stat distributiue: ⁊ tamē duo signa distributiua cadunt supra ipsum.

Rñ⁹ **Ad hec** rñdet. Sed pro rōne aduerte fundamētuz illius ꝓcipiū. Unde qdā olim q3 qſicūq3 in ꝓpone ponunt duo signa hītia vim distribuēdi ſp vnuz est negatiuū vel saltē icludēs negōnē: vt est lr oīs: sed qa negatio destruit qcqd in eo mittit: ideo signū negatiuū includēs negōnē destruit mobilitatē alteri⁹: ⁊ iducit oppm. ſ. imobilitatē. duo aūt mere affirmatiua nunq3 cōstruūt sil' ponūtur: sed icōgrue: vt ois oīs hō currit: ideo apparet rō illi⁹ ꝑncipij. ¶ Di pecēt iudicio meo dicētes. q3 qſicūq3 i ꝓpoſitiōe ponunt duo signa hītia vim distribuēdi cūdē terminū q3 vnū est negatiuū vel icludēs negōnē. nā dicēdo. qlz asin⁹ cuiuslibet bois currit. hic sūt duo signa habentia vim distribuēdi cūdē termin⁹. ſ. lr bois: qz: qlz illoꝝ p se sumptū distribueret: qm̄ dicēdo. qlz asin⁹ bois currit: lr bois, stat distributiue cuz sit determinatio terminī stātis distributiue: ⁊ dōō asin⁹ cuiuslibet bois currit: ēt lr bois, stat distributiue: ⁊ tm̄ ambo sunt mere affirmatiua. Itē quādo affirmatiuū ꝑcedit: ⁊ negatiuū segt: vt dicēdo: oē differēs ab ente ē ens qūo est verū q3 negatiuuz destruat distributionē affirmatiui: qz nulla distributionē inuenit ante se: nisi signū affirmatiuū ōstruit tāc distributionē negatiui: ⁊ tm̄ illud affirmatiuū nō icludit negōnē. g3 isti nō reddūt vltr cām qm̄ duo signa mere affirmatiua cadūt supra cūdē terminū: vt dōō: qlz asinus cuiuslibet bois currit. ¶ 2º qa nō reddūt cām qm̄ affirmatiuuz ꝑcedit negatiuuz: vt dōō: omne differēs ab ente, est ens. ¶ Ideo alr dōm puto. ſ. q3 sic ex nā sua si est in mente: ex ipōne aūt sic si est i voce vel scripto signū bz distribuere terminū nō distributū: ita bz remouere distributionē terminī distributi: sine tale signū negōnē icludat: siue non: ⁊ ideo siue ambo affirmatiua sint: siue ambo negatiua: siue sit vnū affirmatiuū ⁊ aliud negatiuū: sine negatiuum ꝓponat affirmatiuo: siue eꝫ: semp duo signa cadētia supeundē terminū imobilitāt. l. faciūt stare nō distribnnē.
Rñsio 2ª. ¶ Ad ꝑm⁹ g3 dicūt q3 nullū file destruit suū file vt actū sui file p se: ex accūs tm̄ ꝓt sic vna cādela accēſa liq̄facit alīa: ⁊ ex ꝑte extinguit ita vnū signū distributiuū destruit distributionē alteri⁹ ex eo solū q3 ambe distributiōes non ꝑnt recipi i illo3º. Ego credo q3 vnū signū distributiuuz destruit distributionē alteri⁹ p se: eqa facit b ex nā sua. qō aūt est ex nā sua p se iest. g3 rē. ¶ Jō alr dicerē. ꝓ quo
Rñsio 3ª aduerte vt tactū est: q3 qlz signū distributiuū eque ꝑ bz duplicē vīz. ſ. mobilitādi. i. distribuēdi: ⁊ imobilitādi. i. remouēdi distributionē. Unde si esset pone q3 duo signa ponerent ſm vim distribuēdi ambo distribuerēt: sed qz qſi sil' ponunt ſp vnū ponit ſm vim distribuēdi illud. ſ. qō nō inuenit terminū distributū. aliud aūt ponit ꝑ vim destructiuā distributionis: ideo nō distribuit terminuz. ¶ Ad formā g3 arg⁹ cū dī. q3 nullū file destruit suuz file dicit q3 verū est in hīs que ſnr habēt vim cōstructiuā solū. Si habēt vim ēt destructiuā non valet vt hic. Uel alr dō. ⁊ ad idē venit. q3 nullū file destruit suū file ꝑ q3 ē file. si aūt destruit b est ſm q3 est dissimile. vnde si ꝑm⁹ signū distributiuū destruit b ēt ſm q3 est dissimile: qr ꝑm⁹ est ſm vim destructiuā distributionis. 2m⁹ aūt ſm vim ꝓstructiuā distributionis. qre dissimilia sunt. Et alius meus lector est in hac rñsione. ¶ Ad ꝓmā cū dī. ois res q3 quas cās oritur p eas augeť. Dī q3 verū est si est apta nata augeri. Si aūt nō ē apta nata augeri: vt b in ꝓpo[c]nō auget. ¶ Ad 2m Ad ꝓmam Ad 2m
nego maiorē: ⁊ rō est: qz signū imobilitās bz duplicez vim eq̄ ꝑ. Una ꝓstructiuā distributiōis: ⁊ altera destructiuā oistributiōis: imobilitās aūt bz tm̄ vnā: sc. intelligēdo ꝓ imobilitās illō qō tu itelligis i argūēdo illō. ſ. qō facit stare imobilr. qre rē. ¶ Ad ꝓmationē dī. q3 oē file ad auget suū file si ē aptū natū augeri: b aūt nō ē sic. qre rē. Ad ꝓmam Ad 3m
¶ Ad 3m dī q3 ly absolute eqlē vim b: ut tm̄ in ꝓpone sunt ꝑm maiorez vim bz qō bz vim destructiuā: q3 2m qō bz vim ꝓstructiuā. ¶ Ad ꝓmam[nc] ꝑcedit. q3 signū ꝑcedēs nō ipedit a sequēti. g3 distribuit. negat ꝓña: qa in tali ꝓpone ponit ſm vim destructiuā distributionis: nō aūt ꝓstructiuā. ¶ Ad 4m dīt qdā ad pauca respicietes: qō lr hō, stat distributiue: q3 nō est ꝑ ꝑm⁹ datū: q3 intellr qñ si signū negatiuū ꝑcedit affirmatiuū: ⁊ nō eꝫ: sicut b. Cetera bona nolo arguere ne oīcas q3 sim mor⁹ passiōe. tu vides manifeste q3 negāt ꝑm⁹ illud. ¶ Jō dēm alr. ſ. q3 illa ꝓpō ē incōgrua: ⁊ ad illā nō bz logicus rñdere: qz presupponit grāmaticāli alr aīt b ēt rñdere: diceret q3 lr hō, stat et determinate. ¶ Ad cōfirmationē dī q3 negatio est. quare rē. Ad ꝓmam Ad 4m. Ad ꝓmam
¶ Utrum ille 4or regule declarantes illud ꝑm⁹. Qualeqd mobilitat imobilitatū imobilitat mobilitatū: vere sint.
¶ Palma regla. si duo signa affirmatiua cadūt supra cundē terminū sicut stare determinate. ¶ 2ª regla. si vnum fuerit affirmatiuū ⁊ reliquū negatiuū: iterp faciunt stare determiate. ¶ 3ª regla. ⁊ si ambo fuerit negatiua: ⁊ imediate cadāt iterp faciūt stare determ[te]. ¶ 4ª regla. si ambo sint negatiua ⁊ me[te] cadāt faciūt stare ꝓfuse tm̄. Qō. XV.

Contra ꝓmā arguit oīcēdo: omne differēs ab ente nō ē ens lr ente, nō stat determinate: vt ꝓbabor ⁊ tm̄ cadūt supra ipm duo signa distributiua affirmatiua. g3 ꝑª regula falsa. ꝓña nota cū minori. maior ꝓbat: qz ꝓpō ꝛa ē cū equaleat isti: nullū differēs ab ente est ens: ⁊ tm̄ si staret determ[te] ly ente liceret disiunctiue descēdere sub eo: ⁊ tm̄ descēsus ē falsus: ⁊ illa sūt oīa entia. g3 oē differēs ab hoc ente nō est ens: ⁊ sic de aliis: ⁊ ꝑz q3 ꝓña est falsuz. ¶ 2º sic. qlz asin⁹ cuiuslibz bois currit lr bois, nō stat determinate: ⁊ tm̄ cadūt duo signa affirmatiua supra ipm. igr regla falsa. ꝓña ꝛz cū minori: qz qlz illoꝝ p se sumptū distribueret ly bois. maior ꝓbat: ⁊ pono in casu q3 qlz bō bēat vnū asinū q nō currat: ⁊ vltra b q3 sint tres asini tot⁹ cōitatis boium q currāt. tūc ꝓpō ista ē ꝛa: qlz asin⁹ cuiuslz bois currit. vt ꝑz exponēdo sic nō lr bois, staret determiate: liceret descēdere disiūctiue ad sua suppositiua: ⁊ tm̄ descēsus est falsus: ⁊ isti sūt oēs bones. g3 qlz asin⁹ istius bois currit: vel qlz asin⁹ isti⁹ bois currit. ⁊ sic de singulis. ꝑz q3 quelibet barū est falsa. Argt ꝑª Argt 2º

Arguit contra 2m regulā sic. dicēdo: nullū differēs ab ente ē ens. lr ente, nō stat determinate. vt ꝓbabor ⁊ tm̄ cadūt duo signa supi ipm. vnū affirmatiuum ⁊ aliud negatiuū. g3 rīa falsa. ꝓña nota cū minori. a⁹ ꝑ⁹. qz si staret determiate liceret descēdere disiūctiue sub eo qō ē falsuz: qa ꝓpō illa ꝛa est. vt ꝑz qz dictorū est sim. ⁊ tm̄ descēsus est falsus: ⁊ ista sūt oīa entia. g3 nullū differ Argt ꝑª

Argr 2°

rens ab hoc cute est ens: z sic de singulis. ps g⁹ quelibet est falsa. ære z. C 2° fic. dicēdo. bō non est oīs hōis y bō a pte ꝑdicati. nō stat determinate: vt probabo: z ti cadit duo signa sup ipsum: quoꝝ vnū est affirmatiuū z aliū negatiuū. ergo regula falsa. ꝓma nota cꝫ minoꝝ maioꝝ ꝑbat: qꝫ illa. ꝓpo. bō nō est oīs hō: equalet illi. nō oīs bō est oīs hō: vt ps ꝓ ista regulā: Pre ꝑdic. z in ista ly bō. a pte ꝑdicati stat ꝑsule tm. g z in altera stabit similiter. C 3° fic. dicēdo. nullus bō est gliber hōly bō. a pte ꝑdicati, nō stat determinate: vt ꝓbabo: z ti duo signa cadunt supra ipsum: qꝝ vnū est affirmatiuū z aliud negatiuū. ergo regula falsa. ꝓma tꝫ cū minoꝝ. maioꝝ ꝑbat: qa si staret determinate licet descēdē distinctiue sub eo: qō est falsū: qa ꝓpō illa est vera: z ti descēsus falsus: z iſti sūt oēs hoies: ergo nullus hō est iſte hō: vel nullus hō est ille homo: sic de singulis: vt ps quelibet est falsa.

Argr 3°

Argr b°

Argr 2°

Argr b°

Argr 2°

Argr b°

Argr 3°

Argr 4°

Argr b°

Argr 2°

Argr b°

Argr 3°

Confir.

Argr 4°

Argr b°

Argr 2°

Argr b°

Argr 3°

¶ Ad ꝓbōnē negat maiorē. Unde relatiuū unū figit in recto ⁊ aliud i obliquo: solū ꝓ illo qō figit i recto ꝑ supponere: vt sic cēdo: unꝰ bō currit ⁊ alter disputat: ly alter significat unū alīū ab uno boīe currēte. ¶ Ad 3ᵐ ꝛndetur negādo añs si itelligit ꝙ nō significat nisi añs. si aūt itelligit ꝙ nihil significat nisi mediāte añte ꝓcedit: ⁊ tūc negat ꝓna. ¶ Ad ꝓfir. Ad 4ᵐ ꝛndetur negādo: ꝙ supponat ꝓ eodē: imo añs i ꝓma supponit ꝓro boīe currēte. in scōa relatiuū supponit ꝓro altero nō currēte: ideo ꝓpe situ falsa est. Uel dicit ⁊ melꝰ ꝙ supponit ꝓro eodē materialr ⁊ nō formalr: qa i una ꝓ boīe currēte: in alia ꝓro boīe disputāte: qui idē sūt materialr in casu facto ⁊ non formaliter: ⁊ ꝓoppositio est vera.

¶ Utrum relatiuū semp supponat eodē modo sicut suū antecedens. Questio. XVIII.

Argr ꝓ° ARguitur ꝙ nō. ¶ Prio. qr dato ꝙ fic: sequitur ꝙ duo ꝑdicta ria ſter se ꝑdicēria sunt. Xa: qō ꝓbat de istis aliquis bō est suus filius. nullus bō est suꝰ filius. Oꝝ ꝓma sit vera ꝓ: qa ex opiōe figit ꝙ aliqs bō est alicuius boīs filius: qō est verū. Oꝝ 2ª sit vera ꝓbat ꝓ suas singulares: qa nec iste bō est suus filius. nec ille bō est suus filius: ⁊ sic de singulis. ꝙ nullus bō est suus filꝰ. ¶ Cōsilr argr de istis. qlz bō videt se: ⁊ aliqs bō non videt se: ꝓsito ꝙ qlibet bō videat seipm: tunc ꝓ ꝙ ꝓma est vera ꝓ suas singles. ⁊ scōa ꝓbat: qr aliqs bō aliquē boīz non videt. ꝙ aliqs bō non videt se. ꝛz ꝓdia: exquo ly se supponit determinate. ¶ 2° sic. segl ꝙ illa est vera. ois bō est aīal: ⁊ illud est ois bō. exquo relatiuum supponit ꝓfuse tñ: sicut añs ſm opiōē. Oꝝ tñ sit falsa ꝓbat ꝓ ꝓbm in ꝓ piber. dicēte. Nulla ꝑdicatio ē vera: in qua vle vlr sumptuꝫ ꝑdicat: vt est in ꝓposito. ¶ 3° segl ꝙ hec est vera. tñ sor. est bō alb² quo plo est albior: quę tñ est falsa: vt ꝓbabo. Et ꝓbo ꝓ ꝙ sit vera posito ꝙ nullus bō eēt albꝰ nisi sor. ⁊ pla. ⁊ ꝙ plato sit albior sor. tūc argr sic. sor. est bō albꝰ: quo plato est albior: sed nihil est bō albꝰ non sor. nisi plato. ergo plato seipso eēt albior. ꝙ sit falsa ꝓbat: qr sequlr. tñ sor. est bō albꝰ: quo plato est albior. ꝙ tñ sor. est bō albꝰ: ⁊ sor. pla. est albior: tunc vitra. ꝙ tñ sor. est bō albꝰ: qō est falsum. ¶ In oppm Argr ꝓ° In oppositū ꝓbat ꝙ semp eodē mō supponit. Et arguitur sic. ab illo capit relm supponē a quo capit significatū: cuꝫ suppō sit figniatio: sed relm capit figtū ab añte: qr est ante late rei representatiuū. ꝙ capit modū supponēdi ab eo: tūc vitra. ꝙ eodē mō supponit sicut añs. ꝓbat ꝓna: qr añs nō dat nisi modū supponēdi quē hz. Si enim relm alr suppone ret non posset trahere illū modū supponēdi ab añte: qa nil dat qō non hz. ¶ 2° sic. talr oz supponē relm qualr supponeret añs si loco relatiui poneret añs. ꝙ supponit eodē mō sic suū añs. ꝓna ꝛz. añs ꝓbat: qa i omni ꝓpone in q ponit relm licet poni suū añs: ⁊ ꝓpones ꝓcurrunt: ⁊ ꝙ ꝛc. Argr 2° Arguit 3° ¶ 3° sic. relm cōparat ad añs sic mā ad formā: sed oēm actualitatē mā hz a forma. ꝙ oēm suppōnē ⁊ modū Argr 4° supponēdi recipit relm ab añte. ꝓna ꝛz cū añte. ¶ 4° de relatiuis ldēritatis sic ab illo trahit suppōnē ꝙ quo supponit: sed qōlibet relm ldēritatis supponit ꝑ añte. ergo ab illo trahit suppōnē. ergo eodē mō supponit sic añs.

Ad ꝓm ꝓro ꝓª op. dī. Ad hec ꝛndet ꝙ utraqꝫ via est ꝓbabilis. ¶ Sustinendo ꝓmā ꝛndet ad argm ꝑ ipsam. ¶ Ad ꝓmū nego illā. nullus bō est suus filius: qa figit ꝙ nullus bō est alicuiꝰ boīs filiꝰ: qō est falsuꝫ. Et cū argr ꝓbādo ꝙ singlea respōdet distinguēdo: an ly suus ſn singularibus supponat eodē mō sicut in vlr: aut nō. Si sic. aliqua singularis erit falsa vt illa in qua demſrat bō bris prēmiſa figit illa ꝙ ille bō non est alicuius boīs filius: ⁊ sic cōcedit ꝓna. ⁊ negat añs. Si aūt supponat alr. non valet ꝓna. nec argt a singularib⁹. vel posset dici negādo cōsequētiā: ⁊ dicerē ꝙ non cuilibet vlr ꝓsit assignari singulares in ꝓpria terminis: ſz aliqsi in equalē: ib⁹ opz assignare ponēdo añs loco relatiui: vt ꝙ ille bō nō ē alicuiꝰ boīs filiꝰ: ⁊ sic de aliis. Ad ſte dī. ꝙ illa ꝓpō. qlz bō videt seipm figit ꝙ qlz bō videt quēlz boiez. lō est falsa nisi velimus dicere ꝙ ly se refert reciproce: qō ſm hāc opinez non est verū. ¶ Ad 2ᵐ ꝓcedit illa: ois bō est aīal. ⁊ illud est ois bō. Et ad dictū Arist. dī illud idigere multis glosis. vt ibi hīt videri. Unde illa po: illud est ois bō: cuꝫ ly illud ſtet ꝑ ſuse tñ: equalet huic vere: nīm aīal est bō: ꝙ est vera. ¶ Dicat ꝙ ꝙ itelligit de cathᵉ⁹ indepēdenter: ⁊ ille nō est ista. ¶ Ad 3ᵐ dī. ꝙ si ly quo refert bō albꝰ illa est vera: tñ. sor. est bō albꝰ quo plato est albior: ⁊ ꝑ ꝛ exponētes. Et ad argm factū ꝓ alia ꝓte ꝑ ſolō: qr tu arguebas ac si referret ly sor. Si ℞o refert ly sor. est falsa: qr 2ª exponēs est falsa. ſ. nihil nā sor. est bō albus: quo plato ē albior. ultimo aliqd nō sor. est bō albꝰ: quo sor. plato est albior: qr ipse plato. ārē ꝛc. ¶ Tenēdo aliā vlaz q̄ est via cōis: ⁊ dēt liberi: ⁊ Magri ad argᵗᵃ in oppm rndet. ¶ Ad ꝓm dī ꝙ male: est falsa. ſ. a q̄cūq; capit figtū, ab illo capiat suppōnē: qa lz rēm diuersitatꝫ capiat figtū ab añte non tñ supponit ꝓ añte: ſz supponit ꝓ alio: a quo ēt capit figtū. figt. n. rēm diuersitatis añs i obliquo diuersuz ℞o ab añte in recto: ⁊ semp rem supponit ꝓ illo: qō figit in recto. Si ꝙ formel male: vlr: vt dictuz est negeť illa. Si āt pricilr sic. ſ. a quo capit figtū ab illo capit suppōnē: ꝓcedit. ſz negat tūc ꝓna. Forte dicerēs: quō pōt cape suppōnē ab alio: cū eni figtionē capiat ab añte. Dī negādo ꝙ oēm figtionē hēat ab añte: bene tñ hz mediāte añte. Uel melꝰ ad ꝓmᵗ dī ꝓcedēdo totū. ſ. ꝓnam ⁊ añs. ſ. ꝙ ab añte capit suppōnē. Et cū dicis vltrꝰ. ꝙ eodē mō supponit sic añs nego ꝓnaz. Tu dicerēs. vnde hz illum diuersum modū supponēdi. dī ꝙ hz vt dicā. Ꝓro quo aduerte ꝙ si est relatiuū diuersitatis hz ſm exigētiā figni vel situs. Si ℞o est ldēritatis: vl est in eadē cathᵉ⁹ ⁊ tunc eodē mō supponit sicut añs pp maximā dependētiā ad añs. In diuersa ℞o cathᵉ⁹ q̄cūq; sic q̄cūq; non vt in discreta ⁊ determinata ⁊ distributiua eodē modo supponit. i rōfusa ℞o nō: pp hoc ꝙ si loco relatiui ponať antecedēs nō eodē mō supponit relatiuū sicut supponeret añs stans cōfuse tñ. Si ℞o poneret loco relatiui stabit determinate: ideo relatiuū stat determinate. vt dicendo. ois bō est aīal: illud est rōnale: loco de ly illō ponatur animal ⁊ dicať aīal est rōnale: ecce ꝙ animal stat determinate. Si ℞o relatiuuz refert añs stat determinate vel discrete vel distributiue: ⁊ ponať añs loco relatiui eodē modo supponeret añs sicut anteriō relatiuū in illis supponit eodē modo sicut suū antecedēs. Ecce ꝙ diuersum modū supponēdi hz si est relatiuū diuersitatis ex exigentia figni vl situs. Si est ldēritatis ⁊ supponat alio modo hoc hz ex añte qō supponeret eodē mō sicut illud relatiuū si poneret loco ei⁹: nō ergo ab añte absolute sed ab añte sic ꝓditionato. Nota hāc rēspōnē: qz subtilis est. ¶ Ad 2ᵐ cōcedo añs de relatiuis ldēritatis ⁊ nō diuersitatis: sed negat ꝓcedētia. ꝙ supponit eodē mō sic añs sed bene valet. ꝙ supponit eodē mō: quo supponeret añs si loco relatiui poneret. vnde dō. ois bō est aīal: ⁊ illud est rōnale: ly aīal supponit ꝓfuse tñ. si tamē ly aīal ponatur loco relatiui: ⁊ dicatur aīal est rōnale, stabit determinate. ¶ Ad ꝓbationē negat ꝙ loco relatiui liceat semp ponere antecedēs ꝓ multiplicationez: quā iclusit rēm ad alterū extremū. ¶ Ad aliud in aliquo est fīrtudo: ⁊ in aliquo nō. ideo nō valet. argm enim mille, clandicat pedib⁹. ¶ Ad 4ᵐ ⁊ ultᵐ ꝓcessa ꝓª ꝓna negat 2ª ꝓna. ſ. ab añte capit suppōnē. ꝙ eodē mō supponit sic dī ad ꝓm ꝛc.

Ad 3ᵐ
Ad 2ᵐ
Ad 3ᵐ
Ad ꝓm ꝓro 2ª op. dī.
Ad 4ᵐ.

¶ Utrum ampliatio sit danda. Questio.XIX.

Argt p°

HArguit ꝙ nó rónib⁹ Petri de mantua:7 ꝓsupponо tria. ¶ Primú ꝙ tales ꝓpónes carbegonice de disiúcta copula sút affirmatiue:vt qólz est vel nó est: chimera est vel non é. ¶ Ex quo segt ꝙ iste ꝛñe sunt bone:qólz est vel non est:g̃ qóliber est:chimera est vel non est.g̃ chimera est. ꝑz ꝓsupponitú:qa ꝟuertunt in affirmatiua:vt chimera est vel nó est:ꝟuertit in illã: qó est vel nó est/est chi⁹. ¶ Itẽ ilia nó est negatiua:7 ẽ ea tbe⁹ fic illa.oio hó sedet vel sedebit.g̃ est affir⁹:ꝑz: qa qua róne eẽt nega⁹ eẽt affir⁹:7 sic sit eẽt affir⁹ 7 negatiua:qó est ipole. ¶ 2ᵐ ꝓsupponitú est:ꝙ nullus termin⁹ ampliat seipm B ꝑz de se. ¶ 3ᵐ ꝓsupponitú ẽ: ꝙ termin⁹ soiú supponẽs respectu sui⁹ ☧bi/est soiuz supponit ꝓ eo qó est. ¶ His ꝓsuppositis stantib⁹ arguit:ꝙ dõo hõ fuit:hõ erit:mõ ampliat subm in istis:7 ꝛñr nec in alijs. 7 ꝓbat sic. Nullus terminus bz a se ꝙ supponat ꝓ scõm ꝓsuppositú:ꝛz a ☧bo accipit:7 a modis signandi ☧bi:ꝛz illud ☧bú fuit nullo mó sigt ꝓ modú ꝓtis:ꝛz solú ꝓteriti:ió vis illi⁹ ☧bi nó trãsit in illú terminú nisi ꝓ suppositio ꝙ fuerút. Silr dicat de ly erit/suo mó. ¶ Cõfirmat qa si in ista.hõ fuit:ly hó ampliaret:sensus eẽt.hõ ꝙ est vel fuit/fuit. Et tũc segt ꝙ vbi nullus hõ eẽt:7 ista esset sic significãdo:hõ fuit:illa eẽt falsa:qa segt:hõ fuit.g̃ hõ ꝙ est vel ꝙ fuit/fuit.ꝛñe est falsa:qa segt:hõ ꝙ est vel qui fuit/fuit.g̃ hõ fuit:7 ille est vel fuit. 2ª pa ꝛñis ẽ falsa:qa segt.ilie est vel fuit:g̃ ille est.ꝛz ꝛña ꝙ ꝑᵐ ꝓsupponitú:quare 7c. ¶ Correlarie segt ex ꝓsuppositis.ꝙ oẽs tales sũt ipoles.adã est mortuꝰ:aliqd est corruptũ.chimera ẽ intelligibilis.antechio est gnandus.aliqd est futurꝰ:qr tã subita ẽꝛ ꝑta hapa:cũ supponãt soiú re⁹ ☧bi de ꝓsti soluz supponũt ꝓ eo qó est.ꝑz ꝙ ꝛᵐ ꝓsupponitú. Breuiter ergo ly opio vult ꝙ sic gnalr re⁹ supponẽs re⁹ huius ☧bi/est/soiú supponit ꝓ eo qó ẽtic termin⁹ supponẽs re⁹ hui⁹ ☧bi fuit de ꝑterito.tm̃ ꝙ eo qó fuit supponit:7 ter⁹ supponẽs re⁹ verbi de futuro:tm̃ ꝓ eo qó erit supponit. Et sic gnalr re⁹ aliox ☧box est dõm:vt ꝙ terminus supponẽs re⁹ hui⁹ ☧bi pót/vel ꝛtingit/solú ꝓ eo qó pót eẽ vel ꝛtingẽs ẽ eẽ supponit. Et gnalr vult ꝙ nullus termin⁹ ampliet aliú terminú. Ró hui⁹ opionis ẽ:qr nullus termin⁹ ex se bz vt supponat:ꝛz a ☧bo accipit/7 a modis signandi ☧bi:vt ꝑz ꝓ scõm ꝓsuppositú:ꝛz ☧bus de ꝑterito nullo mó sigt ꝓ modú ꝓtis:ꝛz solú ꝑteriti:ió vis illi⁹ ☧bi nó trãsit in illiú terminú nisi ꝓ suppositio vel ꝓ suppositio:qó vel ꝙ fuit vel fuerút. ¶ Hec opio falsa est:7 ꝛ oẽs recte logicãtes.scõm ꝑz.ꝑᵐ ꝓbat:qr datis duab⁹ ꝓpónib⁹ equalẽtib⁹:qlibet cũqz terminꝰ supponit in vna 7 in altera:sed ille equalẽt.hõ pót:7 hõ est potẽs: vt ꝑz.g̃ qlibetcũqz termin⁹ supponit in vna 7 in altera:ꝛz in ꝑª ꝛm hoc:ly hó/supponit ꝓ eo qó ꝑt eẽ hõ:ergo in ista scõa fil⁹:ꝛz in scõa supponit ẽt ꝓ eo qó est ꝛm eo⁹: ergo supponeret silr ꝓ eo qó est in ꝑª. Itẽ argt de istio hõ fuit.hõ est ꝑteriꝰ que equalẽt:g̃ qlibetcũqz terminus supponit in vna supponit 7 in altera:ꝛz in ꝑª supponit ꝓ hoie ꝙ fuit ꝛm eo⁹.g̃ in 2ª supponit sicr 7 in 2ª ꝛz eos supponit ꝓ hoie ꝙ ẽ.g̃ silr supponit ꝓ hoie:ꝙ ẽ in ꝑª. Ecce ꝙ ex dictꝭ eoꝝ ꝛcludit ampliatio. Itẽ data ☧itate opionis segt ꝙ ꝓt negare vnã ꝓpónẽ 7 ꝛcedere equalemẽt:qó ẽ oino ipole.ꝓbat ꝛña. Nã isti negabũt istã.antechio est futurꝰ:cũ ly antechio/solũ supponat ꝓ antechio ꝙ est ꝛm istos:7 ꝛcedũt istã.antechio erit:cũ ly antechio/supponat ꝓ aficchio ꝙ erit:7 tñ iste ꝟuertunt vt ꝑz:ergo 7c. Ideo alr dicamus ex intẽtione Magri.s.ꝙ ampliatio ẽ danda ꝓp rónẽ factã ☭ opionẽ aduersam. Et tenẽdo hãc viã rñdẽdũ ẽ ad argᵐ in oppositũ:7 ad ꝟppónes.

Ad ꝓmã igit supponẽ dico ꝛcedẽdo eãtꝛz. nego coseᵐ illarũ.exca.s.ꝙ ista sit ꝺa ꝛña scꝛz qólz est:vel nó est:g̃ qólz est:chimera est:vel nó est.g̃ chimera est.nullo mó segt:nec ipse alr ꝓbat.ꝛz enim sunt affirmatiue:B est rõne ꝓncipalis verbi affirmati:habent tamẽ aliqd ☧bũ negatũ:nó sunt ergo mere affirmatiue. Ad ꝛᵐ ꝓsupponitú dr.ꝛcedẽdo ipm. ¶ Ad 3ᵐ ꝓsupponitú cũ dr.ꝙ terminus supponẽs respectu huiꝰ verbi est/solũ supponit pro eo qó est. Dicit ꝙ verũ est nisi ponat aliꝰ termin⁹ ampliatiuus:rõne cuiꝰ terminus non staret tm̃ pro eo qó est. ¶ Ad ꝑmũ igit argᵘᵐ negat ꝙ nó ampliet subm in istis.hõ fuit:hõ erit. ¶ Ad ꝓbõnez ꝛcedo maiorẽ.s.ꝙ nullus termin⁹ bẽat a se vt supponat ꝛz a ☧bo.ꝛz nego minorẽ.s.ꝙ ☧bũ de ꝑterito nullio°signi ficet ꝑ modũ ꝓtis:qm̃ nó est vex dicere de aliquo B fuit nisi aliqñ fuerit verũ dicere B est:7 B est:qm̃ ꝑteritũ iclu dit ꝓnsió facit ampliationẽ. Silr dicat de ☧bo de futuro:7 de aliis ☧bis ampliatiuis:qr oia icludũt ☧bũ substãtiuũ de ꝓsenti. ¶ Ad cõfirmationẽ ꝑz.ꝙ negãda ẽ vltima cõsequẽtia.tile est vel fuit.g̃ ille est. ¶ Ad coseᵐ: qr in oib⁹ illis vitra ☧bũ subsstantiuũ sum/es/est:ponit ꝓncipiũ ampliatiuũ:ideo subm ampliat in oib⁹ illis.

Confir°

Ad 1ª

¶ Utrũ regule appellationis ꝛpis sint vere. Qó.XX.

Argt p°

HArguit ꝙ ꝓmã regulã:qr ꝛz illã terminus tã a ꝓte ante:q̃ a ꝓte post appellaret tp̃s:qõ est falsuz.ꝓbo:qr appellatio est ꝓprietas ꝑdicati sic ꝛppõ ẽ ꝓprietas subti.g̃ nó cõperit subto/ꝛña ꝛz.añs probat:qr appellare nó est nisi ad aliud pellare.i. vocare:ꝛz ꝑdicatũ solũ est illud qõ vocat sigtũ suũ ad aliud:vtpote in ordine ad subm:nó aũt ẽ:qr qñqz ponit subm sine ꝑdicato in ꝓpóne.g̃ solũ ꝑdicatũ appellat. ¶ 2ª ꝑ scõam regulã argt:qa ꝛm illã terminus a ꝓte ante re⁹ verbi de ꝑteri vel de futuro nó appellat.vt dõo.albũ fuit nigꝝ: ly albũ nó appellat. ¶ Cõtra.qa cuicunqz cõperit diffõ appellationis ꝛpis illud appellat tẽpus:ꝛz ly albo/cõperit.g̃ appellat.cõsequẽtia nota cũ maiori.minor ꝓbatur: qa ly albũ/accipit in ꝓpóne pro aliquo:vt pro eo qó est vel fuit ꝛm solã cõsignificationẽ ☧bi:qr qó accipiat sic. nó est nisi a verbo.ergo 7c. ¶ Cõfirmat.qa qua rõne terminus q stat ampliative a ꝓte post appellat:ex eo ꝙ restringit ad nãm verbi:ita ly albuz/qó stat ampliative a ꝓte ante appellat ꝛpo restringẽdo ipm ad nãm ☧bi:vtpote ad ꝑteritũ:vel da cãm diuersitatis. ¶ 3ª vi ꝙ appellatio 7 suppõ sunt eã cõia 7 ꝙ appellatio sit ꝓcise suppõ:qr ois termin⁹ supponẽs appellat:ꝓbo:qr ois termin⁹ supponẽs accipit in ꝓpóne bñdo respectũ ad nãm ☧bi vel participii eiusdẽ.ergo ois terminus supponẽs appellat tenet cõsequentia a diffinitione ad diffinitũ.quare 7c.

Confir°

Argt 2ª

Argt 3ª.

Ad hec breuiter rñdet. ¶ Ad ꝑᵐ sũt opiones. Una enim opio dicit ꝙ solũ ꝑtm appellat:vt ꝓbat argᵐ:qr appellare ẽ ꝓprietas ꝑdicati sic supponere est ꝓpetas subti. ¶ Alia ẽ opio Magri 7 cõiorũ dicẽs.ꝙ appellatio pót cõpetere tanꝫ subito q̃ ꝑdicato:7 dic hec opio:ꝙ appellatio est ꝓprietas termini in ꝓpóne:vt ꝛz respectũ ad nãm verbi vel ꝓncipij eiusdẽ. ¶ Et ad rõnẽ in oppoᵐ negat.ꝙ appellatio sit ꝓpetas ꝑdicati tm̃.silr negat ꝙ suppõ sit ꝓpetas subti solũ. ¶ Ad ꝓbõnẽ concedo ꝙ appellare est ad aliũ vocare:7 negat ꝙ hoc solũ competat ꝑdicato nec ꝛz subm ponit aliqñdo i ꝓpóne sine predicato in mente loquoꝝ:7 sufficit qa signat verbũ quandã cõpónem:quã sine extremis non est ẽtelligere. ¶ Ad 2ᵐ negat minorẽ.s.ꝙ ly albo/cõperat diffinitio appellationis tẽporis. Et cũ dicis.accipit ꝓ eo qó est vel fuit albũ ꝛm solã ꝛsignificationẽ ☧bi.nego hoc ad itell ꝛz Magri. ¶ Ꝓ quo aduerte ꝙ accipi dr ꝛz solã ꝛsigni

Ad ꝑᵐ

Ad 2ᵐ

Notãdũ.

ficationē verbi: qō accipit tm̄ ſm illud qō verbū explicite dicit. Si aūt accipet ſm illud qō verbū dicit explicite ꝛ ip̄licite: non dicit tūc accipi ſm ſolā ꝓſignificationē verbi: ad itell'm hic Magri: q̄rep̄ b̄ p̄z reſponſio. ¶ Ad ꝓfirmationē negat' ſillogismus. Et ratio diuerſitatis eſt: q̄a terminus ſtans ampliative a pte poſt reſtringit' ad nām verbi: qō p̄cedit ſ̄pm. Terminus aūt ſtans ampliative a pte ante non p̄t reſtringi ab aliquo: vt in q̄one ſequenti dicet'. ¶ Ad 3m negatur ꝙ appellatio ꝛ ſuppō ſint eque cōia: appellatio tamē eſt ſuppō q̄dā. ¶ Ad ꝓbōnē cū dī. ois terminus ſupponēs accipit' in ꝓpone habēdo reſpectū ad nām verbi. Dicit' negādo b̄ ad itell'm Magiſtri. Unde terminus dī accipi habēdo re'm ad nām ℞bi ſolū qñ accipit' ſm illud qō explicite dicit in ꝓpo'o mō dō. albū fuit nigrū ly albū, ſupponit: nō tm̄ appellat: q̄a nō accipit' ſolū ſz illō qō explicite dicit ℞bū: ſz ſm illō qō dicit explicite ꝛ ip̄licite: q̄a ſtat pro eo qō eſt vel fuit albū. ¶ Utr̄ regle appellatiōis ampliatiōis ſint ve ꝛc. Qō. 21.

Argſ p̄o

ARguitur ꝓ ambas regl'as: q̄a dī ꝙ termin' ſequēs aliqō iſtorū ℞bor̄ incipit ꝛ definit: vel p̄t accidit, cōtingit, appellat, ampliationē. nō ār p̄cedēs. ¶ Contra. terminū appellare ampliationē non eſt niſi accipi ip̄m pro ſuo ſignificato ſz ꝙ reſtrigit' ad nām ℞bi ampliatiui. ergo cū dī albū poteſt eē nigrū. quero a te aut ly nigrū, ampliet' aut non. Si ampliat'. g̃ ſtat ampliative ꝓ eo qō ē vel p̄t eē nigrum: ꝛ ſi ſic. ergo non reſtringit' ad nām ℞bi: ꝛ ꝛ ſic non appellat. Si vero dicit ꝙ non ampliat'. ℔ eſt ꝓ Magr̄z i ca' ampliationū: vbi dicit ꝙ ly poteſt, tā a pte poſt q̄z a pte ante ampliat.

Argſ 2o

¶ 2o ſic. ꝛ q̄ro a te cū termin' ſtet ampliative tam a pte poſt q̄z a pte ante. q̄re magis a pte poſt appellat ampliationē q̄z a pte ante. Et ſi dīr̄z tā a pte añ q̄z a pte poſt ampliet: tm̄ q̄a a pte poſt termin' ampliat' reſtringit' tm̄ ad nām ℞bi: ꝛ non a pte ante. ió appellat a pte poſt ꝛ non a pte añ. q̄ro a te q̄re magis termin' ampliatiu' a pte poſt reſtringit' magis ad nāz ℞bi ampliatiui q̄z a pte ante.

Ad p̄m

Ad hec breuiter rñdet'. ¶ Ad p̄m ꝓcedo totū vſq; dū q̄ris: tan ly nigrū, ampliet' in illa ꝓpone. albū p̄t eē nigrū. Et dico ꝙ ſic. ꝛ nego ꝓñaz illā. ampliatur. g̃ ſtat ampliative. pro eo qō ē vel p̄t eē nigrū: q̄a non p̄t vti ampliatione. vnde lz illō ℞bū ampliatiuū p̄t, tā ter'no a pte poſt q̄z ter'no recto a pte ante det ampliationē: tm̄ vn' illor̄ tz ampliationē non reſtringēdo illā: ꝛ alt' reſtringēdo q̄ non reſtringit ipſaz vtic' ipa ꝛ ſtat ampliative: g aūt reſtringit non ſtat ampliative: ſz appellat ampliationē datā ſibi ꝛc.

Rñſio 2e.

¶ Ul' alr̄ ꝓcedit' ꝓña illa. ampliatur. ergo ſtat ampliative aliquo mō. ſ. ꝛ negat' ꝓña alta. g̃ nō reſtringit' ad nām ℞bi. Uñ bñdo re'm ad totā nām ℞bi tā explicite q̄z ip̄licite ly nigrū, ſtat ampliative. habēdo aūt re'm ad nāz p̄cipij determinātis ℞bū ſubſtātiuū, nō ſtat ampliative: abſolute tm̄ dicerē ꝙ nō ſtat ampliative: q̄a ſcōs re'm eſt fortior p̄. Et ſi allegas Magr̄m in oppo'm in ca' ampliationū q dicit ꝙ ly nigrū, ampliative ſupponit pro eo qō ē vel p̄t eē ꝛc. ¶ Dī ꝙ illic bñt re'm ad totā nām ℞bi. hic aūt ſimplr̄ loq'r ꝛ ēt habēdo re'm ad nāz p̄cipij determinātis. ¶ Uel ſi vis tenē p̄'m rñſionē: dic ꝙ ly nigrū, ampliat' ꝛ ſupponit pro eo qō ē vel p̄t eē nigrū: ꝛ tm̄ nō ſtat ampliative: q̄a non vtit' tali ampliatione: ſz reſtrigit ipſaz rone p̄cipij determinātis verbū ſubſtātiuū. Et ſi replicas ꝓ ambas reſpōſiones: q̄a ſi ℞bū dat ampliationē. ergo nō ꝛpedit ipſaz. ergo nō reſtringit ipſaz. ¶ Ꝛc frustra daret ampliationē ſi nō poſſunt ſtare ampliative: ꝛ ſi non poſſet vti ampliatione.

Rñſio 1a

Ad hec dī. ¶ Ad p̄m dī ꝙ totū ℞bū adiectiuū eſt qō cōpoſitū eſt ex verbo ſubſtantiuo ſum, es, eſt, ꝛ participio ſuo dat ampliationē. participiū antē reſtringit ampliationē iſtam ſolū ad nām ſuā. totū ergo dat ampliationē: ſz pars reſtringit ꝛc. ¶ Ad aliud negatur. ꝙ frustra ampliet' ſi nō ſtet ampliative ꝛ non poſſit vti ampliatione: q̄a ampliatio nō ordinat' ſemp ad vſuz: ſed illa que nō eſt reſtricta ſic. ¶ Si hec tibi placet, gaudeo: ſi non, dic melius: ꝛ libēter audiā. ¶ Ad 2m ꝑncipale dī ſicut tibi. Ad replicā vero cū queris: q̄re a pte poſt ampliatio reſtringit' magis q̄z a pte ante. Dicit' q̄a ꝙ eā eſt: q̄a verbū maiorē vim hz ſupra predicatū q̄z ſupra ſubm. ideo cū ampliet' p̄dicatū ꝛ ſubm: adhuc appellat ip̄m p̄dicatū ꝛ non ſubm.

Ad 2m

Rñſio 2o

¶ Hec reſpōſio non valet: q̄a ꝙ eandē rōnē ly fuit, ꝛ ly erit, cum ampliant terminū a pte ante ēt ampliarēt a pte poſt, cū ℞bū maiorē vim habeat a pte poſt q̄z a pte ante. Ideo alr̄ dicat' ꝙ eā eſt: q̄a terminus ſequēs verbū nō ſupponit reſpectu huius verbi eſt, ſalte de p̄ſe: ſed ſolū reſpectu ꝑncipij: a quo determinat' ſicut ſubſtātiuū determinat' ab adiectiuo rōne cuius determinationis reſtringit' ampliatio. ſicut enī in iſta ꝓpone. ois hō ē alb'. ly hō, ſupponit pro oi hoie q nō reſtringitur p aliqd. tamē dicēdo. ois hō alb' eſt: ly hō, reſtringit' ad ſupponēdū pro oib' albis rōne determinationis illius adiectiui albus. Sic in ꝓpoſito dicēdo: albuz pōt eſſe nigruz: ly nigrū, reſtringit' ad ſtandū ſolū pro nigro qō pōt eē rōne illius ꝑticipij potens. Et hec qō difficilis valde fuit cū nihil inueniatur ſcriptum ab aliis.

¶ Utrum tm̄ terminus ſequēs verbū concernens actum mentis appellet formam. Queſtio. XXII.

Argſ p̄o

COntra q̄ dicēdo. tu intelligis hoiez: ly hoiez, nō appellat formaz. ꝓbat' añs: q̄a ſtat ꝙ tu itelligas hoiez ꝛ non intelligas aliqd ſub rōne qua hō: vt dato ꝙ nullā itellectionē habeas de hoie niſi ſimplicem: tūc tu itelligis hoiez ꝛ tm̄ tu nō itelligis ſub ratione qua eſt hō: q̄a ois rō hois eſt diffīnitiua tu nō itelligis aliqd ſub rōne diffīnitiua: q̄a nullā habes de hoie diffīnē: vt ſupponō in caſu. Igit' tu non itelligis aliqd ſub rōne qua eſt hō. ¶ Scōo ꝓbat' ꝙ terminus p̄cedēs appellat formā. vt dicēdo. roſam itelligo: ly roſam, appellat. ꝓbat': quia noia ꝛ verba trāſpoſita idem ſignificāt. p̄ periher. ergo idem eſt dicere roſam itelligo ꝛ itelligo roſam: ſz in ſcōa appellat formā. ergo ꝛ in ꝑma. ¶ Ꝛc querit' quare magis appellat ſequēdo q̄z precedēdo: cū ſemp itelligat' ſequi ſm cōſtructionē ꝛ grāmatici habeāt pro eodem.

Argſ 2o

Argſ 3o

Ad p̄m

Ad hec breuiter rñdet'. ¶ Ad p̄m cū negat' añs. Et ad ꝓbationē nego ꝙ ſtet ꝙ itelligā hoiem: ꝛ nō itelligam aliqd ſub rōne qua eſt hō. Et cū dicis habendo ſimplicem intellectionē de hoie: tu itelligis hominem. ꝓcedo: ꝛ tu nō itelligis aliquid ſub ratione qua eſt homo nego. Et cū tu ꝓbas: q̄a ois ratio hois eſt diffinitio. negat'. qm̄ ratio hois in ꝓpoſito eſt denominatio ipſius: ſiue rectius loquēdo eſt illud: a quo eſt denominatio. hō nāq; ab humanitate denomiat': ideo humanitas rō ipſius dicit' ꝛ hec eſt illa rō ſub qua tu intelligis hominē. Uāe rñſionez dat Magiſter ꝓ ꝓñas. ¶ Ad 2m nego iſtā ꝓñam: noia ꝛ verba trāſpoſita idē ſignt. g̃ idē eſt dicere. intelligo roſam: ꝛ roſam intelligo: q̄a lz idē ſignificēt: nō tm̄ eodē modo. ¶ Ad aliud dī. ꝙ vis verbi magis cadit ſupra ipſum q̄m ſequit' q̄z quādo p̄cedit. ió ꝛc. ¶ Uel dic vt ſupra ꝙ quādo ſequit' verbum non ſupponit reſpectu ℞bi de p̄ſe: ſed ſoluz reſpectu ꝑncipij a quo determinat'. ideo ꝛc. Et cū dī ꝙ grāmatici habent illas ꝓpones pro eodē dicit' concedēdo ſm ſuū modū cōſiderādi: q̄ conſiderāt illas ſm ꝛſtructionē tm̄. Logici aūt nō bñt pro eodē q̄ in ſingulis verū vel ſalſuz ſpeculant'. Et ſic eſt finis qōnū ſuppōnū: quoz̄ numerus eſt. 22. ꝛc.

¶ Utrum

¶Utrum diffinitio cõsequentie sit bene data: que est: ꝓña est illatio consequentis ex añte rẽ. Questio. I.

Argt p̃

CONtra per illationẽ: aut tu intelligis respectũ ꝓñtis ad añs qui ẽ de ꝑdicamento relationis: vt dicit Ferebuch: aut itellligis actũ itell's iferẽtis ex añte: vt Dentisber & Strodus: aut respectum de predicamẽto passionis: vt Paulus pguleñ. nil aliud potes assignare. Sz ꝫ has opiniões sil' argui: q̃ sequit ꝙ nulla ꝓñtia est ꝓpositio: ꝓñs est falsuz: vt ꝓbabo. ꝓbat ꝓña: q̃ nullũ incõplexũ est ꝓpositio: ois ꝓña est incõplexũ ꝫm has opiniones: g̃ nulla ꝓña ẽ ꝓpõ. Q; añt ꝓñs sit falsuz 4r ꝓbat.

¶Prio sic. Ois ꝓpositio rõnalis vl' ꝛditionalis est ꝓpositio. ois ꝓña est ꝓpositio rõnalis vel ꝛditionalis. g̃ ois

Argt 2°

ꝓña est ꝓpositio.

Argt 3°

¶2° sic. Omne ꝛcedẽdum negãdum vel dubitãdũ est ꝓpositio: ois ꝓña est ꝛcedẽda: neganda: vel dubitãda. g̃ ois ꝓñtia est ꝓpositio.

¶3° sic. Ois ꝓpositio copulativa est ꝓpositio in qua ꝫũgunt plures catbegorice ꝑ notã copulatiõis & ꝑ notã diuũctionis. g̃ a pari rõnalis erit ꝓpositio in qua ꝫũgunt plures catbegorice ꝑ notã rõnis & ꝛditionalis est ꝓpõ: in qua ꝫũgunt plures catbegorice ꝑ notã ꝛditionis.

Argt 4°

¶4°. Syll's ẽ oĩo. g̃ ꝓña est oĩo. ꝫ ꝓña ab iferiori ad suũ supius affirmative & cũ aliis ꝛditionib⁹ regsitis.

Argt 5°

¶Spãliter tñ arguit ꝫ p̃m: q̃ sequit ꝙ nõ dat ꝓña mala. ꝓño est falsuz: q̃ sicut argumẽtationũ alia ẽ bona: alia mala: sic & ꝓñtia: q̃ cõuertunt: ꝓbat ꝓña: q̃ ꝫm p̃m opinionẽ: ꝓño ẽ respect⁹ siue relatio ꝓñtis ad añs q̃ dr cõsecutio: siue sequela: siue dependẽtia: sed in ꝓña mala nulla est ꝓsecutio: & vbi nulla

Argt 6°

est ꝓsecutio ibi aliq̃ non ẽ ꝓñtia. g̃ rẽ.

¶Spãliter ꝫ 2m opinionẽ arguit: q̃ sequit ꝙ nulla est ꝓña nisi in mẽte. ꝓñs est manifeste falsuz: q̃ multe sunt ꝓñe vocales & scripte. ꝓz ꝓña: q̃ talis actus itellectus iferẽtis ꝓño ex añte non est nisi in mẽte. opario. n. itell's est opatio imanẽs tãrẽ.

Argt 7°

¶Specialr ꝫ 3m opionẽ arguit: q̃ seqr ꝙ nõ dat ꝓña mala: & ſi dat nisi i mẽte vtrũq; ẽ iprobatũ. & ꝓña ꝓz ꝺ se.

Ad p̃m. **Ad hec** rñdet' sustinẽdo dictas opiones: & cõcedit ꝙ ꝓña formalr sumpta nõ ẽ ꝓpõ: ſz ẽ actus intellectus vel respectus qdã ꝫm diuersas opiniones: vt dictũ est. Et ad ꝓmã rationẽ in oppm negat minor. s. ꝙ ꝓña fol'aliter sumpta sit ꝓpõ rõnalis vel ꝛditionalis: sed mãliter est tñ ꝓpositio.

Ad 1m

¶Ad 1m negat maiorẽ: q̃ ꝓña ẽ ꝛcedẽda negãda: vel dubitãda. & tñ nõ ẽ ꝓpõ: q̃ ꝛcedere ꝓñam est concedere illationẽ: & negare ꝓñam est negare illationẽ esse malã vel esse bonam: & non est negare añs neq; ꝓño.

Ad 3m

¶Ad 3m dr ꝙ ſi diſiũctiva vl' copulativa sumatur formalr nulla illarũ erit ꝓpositio ꝫ erit actus intellectus copulãtis vel diſiungẽtis duas ꝓpositiones adinuicẽ ꝫm Dentisber. ꝫm añt Ferebuch: & Pau. pgu. negabitur ꝓña: q̃ non est similitudo inter ꝓñam & alias hypotbeticas: q̃ bonitas & veritas ꝓñe attendit penes illationẽ & nõ penes catbegoricas ponẽtes in eẽ sicut in alijs hypotbeticis.

Ad 4m

¶Ad 4m negat añs ſi syll's sumat' formalr ſz bñ ꝛcedit sumat' mãliter.

Ad 5m

¶Ad p̃m spãle ꝫ primã opinionẽ ꝛcedit ꝓña sicut ipse Ferebuch ꝛcedit in ꝓsequẽtijs suis.

¶Ad rõnẽ cũ dr. argumentationum alia est bona: alia mala. g̃ & silr ꝓñaꝝ. negatur añs ꝓprie accipiẽdo argumẽtationẽ: q̃ Boe. in 2° topi. suoꝝ diuidit argumentationem in syllm & inductionẽ: & ꝓbs in ꝑ topi. diuidit silr. ſi tñ accipit' argumẽtatio ipropie ꝛcelso añte. negat' ꝓña: q̃ argumẽtatio & ꝓña nõ ꝙuertũtur rõe ſm opionẽ.

Ad 6m

¶Ad 1m spãle ꝫ 2os opionẽ ꝛcedit ꝓña. Vñ ꝓprie loquẽdo oĩo vocalis vl' scripta denotata a ly ſi ergo vl' igit' nõ dz dici ꝓña: ꝫ signũ ꝓñe. Sũt. n. ea q̃ sunt voces ea ꝑ q̃ sunt in alia passionũ note ſm põm ꝑ giber. Sl tñ vis ꝙ vocalis & scripta dicat ꝓña. dr ꝙ ꝓña dr nõ ꝙ sit act⁹ itellect⁹ ſz ꝑ subordinationẽ ad actũ itellectus sicut 2° ꝑs bui⁹ copulative. Ois bõ ẽ riſibilis & eq̃. dr ꝙ ꝓpõ catbegorica solũ ꝑ subordinationẽ ad aliquã mẽtalẽ.

Ad 7m

¶Ad 3m spãle ꝫ 3os opinionẽ ꝛcedit ꝓña. Et ad ꝓbationẽ dicat' sicut supra: ſz iste opiones ꝓbabiles sint: ex itẽtioe tñ Magri: & ꝑ vitare alr dõm puto. s. ꝙ ꝓña foialiter sũpta sit illatio. i. ꝓpõ illativa ꝓñtis ex añte: & ẽ sil'e ac ſi diceret. Est ꝓpõ in q̃ cõiunguntr ples catbegorice ꝑ notã illatiõis. s. ly ſi g̃ & equalẽtes. Vñ cã effectiua ꝓñtie est itell's ages q̃ ceteros discursus ꝓducit. Cã mãlis sũt ꝓpões: ex qbus cõstituit'. Cã formalis ẽ ipsa cõpositio ipositata ꝑ ly g̃. Cã finalis ẽ scire: siue discernere verũ a falso.

Argt 2°

¶Q; añt ꝓña formalr sumpta sit ꝓpõ illativa ꝓñtis ex añte. ꝓbat sic. diffõ data ꝑ genus & ꝺiaz idicat formalr qd est diffinitũ: ſz ista ẽ bõ. g̃ rẽ. ꝓña nota cũ maiozimi: nor. ꝓbat: q̃ ly ꝓpõ est genus ad ꝛditionalẽ & rõnalẽ ſz Magr̃m in ca° hypo. reſiduũ ꝛo ẽ loco ꝺixe rẽ.

Sophisma.

¶Sophisma. Cõtra diffõnẽ sic. Tu es asin⁹. g̃ diffõ mala. ꝓña ꝫz tañs ꝓbat sic. Ois ꝓpõ ẽ ℞a. cuius ꝓdictoriũ ẽ falsum: tu es asin⁹ est ꝓpõ: g̃ tu es asin⁹ est ℞a: cuius ꝓdictoriũ ẽ falsuz. ꝓbat maioraq̃ si nõ: da oppm. s. ꝙ aliq̃ ꝓpõ non est ℞a cui⁹ ꝓdictoriũ ẽ falsuz: & illa est. g̃ illa est nõ vera: cui⁹ ꝓdictoriũ ẽ falsuz: & vltra: g̃ illa est falsa: cui⁹ ꝓdictoriũ ẽ falsuz: q̃ nõ vera & falsuz ꝙuertunt. ℔ añt est ꝓpõ.

Ad 1m

¶Ad 1m negãdo añs. Ad ꝓbnẽ negat' illa ꝓña. Ista est non ℞a: cui⁹ ꝓdictoriũ ẽ falsuz: g̃ illa ẽ falsa: cui⁹ ꝓdictoriũ ẽ falsuz: q̃ ſz non vera & falsuz ꝙuertunt' i terminis simplicib⁹: non tñ in terminis compositis: vt dic.

¶Utrũ diffõ ꝓñe bone & male sit bñ data. Questio. II.

Argt p̃°

CONtra ista ꝓña est bona: nulla chimera est: g̃ sic est ꝙ nulla chimera est: & tñ oppm ꝓñtis stat cuz añte: g̃ diffõnes male. ꝓña ꝫz tañs ꝑ 1m parte. ꝓbat: q̃ sequit. Nulla chimera ẽ: igit' verum ẽ nullã chimerã esse: g̃ sic ẽ ꝙ nulla chimera ẽ: & patet consequentia ab vno cõuertibili ad reliquũ. Scõa pars. ꝓbat: q̃ ſi nihil nec aliqualr esset: tũc nulla chimera esset: & nõ sic esset ꝙ nulla chimera ẽ: q̃ ſi sic esset ꝙ nulla chimera ẽ aliqualiter esset: q̃ñ ꝑ ꝓpõ catbegorice affirmativa sine ꝑdicato ꝺistrabẽte ponit aliqd vel aliq̃liter ee.

Argt 2°

¶2° sic. Ista ꝓña est bona. impoſe nõ ẽ boiem esse asinũ. igit' necesse ẽ hominẽ esse asinũ: & tñ oppm ꝓñtis stat cũ añte. g̃ rẽt ꝓña ꝫz cũ maiori per Ap. in p̃ periher. dicẽtẽ: q̃ ad ipoſe nõ sequitur necio esse. minor. ꝓbat: q̃ añs ẽ verũ & ꝓñs falsum. igit' oppositũ ꝓñtis stat cũ añte. ꝫz ꝓña. assumptũ ꝓbat. ꝙ ꝓño sit falsuz notũ ẽ. ꝙ añs ẽ ver. ꝓbat: q̃ hoc non ẽ boiez esse asinũ demõstrãdo istãm chimeram ẽ: & B ẽ ipoſe. ergo ipoſe non ẽ boiem esse asinũ. ꝫz ꝓña a resoluẽtibus ad resolutã. ¶Itẽ aliq̃ impoſe non ẽ boiem ẽ asinũ. g̃ impoſe non ẽ boiem ẽ asinũ. ꝫz ꝓña a priculari ad suam indefinitã.

Argt 3°

¶3° sic. Ista ꝓña ẽ bona. a. ẽ verũ ẽ tibi dubiũ. g̃ aliq̃s. a. ẽ ver ẽ tibi dubius: & tñ oppm ꝓñtis stat cũ añte. g̃ rẽ. ꝫz ꝓña cum maiori: q̃ argt a cõuertibili ad cõuertibile.

¶Itẽ tãtũ valet ac ſi argueret. Tu dubitas. esse ver. g̃ tu dubitas aliq̃s. a. esse verũ: que videlicet valet. ꝓbat nõ minor. s. ꝙ oppositũ ꝓñtis ster cũ añte: q̃ posito casu q̃. a. sit alterũ istorũ deus ẽ vel bõ ẽ asinus: ꝫz tenet re q̃ sit. a. illa ꝓ. isto posito añs ẽ ver: q̃ illa est tibi dubia. a. est verum: que adequate significat. a. esse verũ. ergo. a. esse verũ ẽ tibi dubiũ. ꝙ oppm ꝓñtis sit ver. ꝓbat: q̃ nec hoc ẽ ver ẽ tibi dubiũ demõstrãdo illã deus ẽ: nec hoc ẽ ver ẽ tibi dubiũ. demõstrãdo illã. bõ ẽ asinus: & nihil ẽ. a. nisi aliq̃s istorũ vt suppono. ergo nullum. a. esse verũ ẽ tibi dubiũ.

Argt 4°

¶4° sic. Argumento Magistri. Ista ꝓña est bona. Tu credis ꝑcise ꝙ aliqs bõ decipit': g̃

aliqs hō decipit ꝛ tñ oppoⁿ ꝓsequētis stat cū añte. g̃ ꝛc. ꝓñia nō. maior ꝓbat: qz vl credis vep vel falsuz ꝛ qūcūqz aliqs hō decipit. minor ꝓbat: qz pono q credis ꝑcise q aliqs hō decipit ꝛ tñ nullus aliꝰ a te ōcipiat: nūc tu credis ꝑcise q aliqs hō decipit ꝛ q nullus ōcipiat: qō est oppⁿ ꝓñtis. ꝓbat: qz nullus aliꝰ a te decipit p casuz ꝛ neqz tu. ꝓbat. q si nō: da oppoⁿ. ſ. q tu decipis. ¶ Contra. tu credis ꝑcise sicut ē. g̃ tu nō deciperis. ꝑz ꝓñia: añia probat: qz tu credis q aliqs hō decipiat p casuz: ꝛ ita ē q aliquis homo decipitur: qz tu deciperis per rēſpōſionem tuam. ergo tu credis precise sicut est.

Ad pᵐ Ad hec breuiter rñdet. ¶ Ad pᵐ varias rñsiones inuenio. Magister enim z in vndecimo argumento ꝓmi dubii ꝏdraxtare cōcedit istā ꝓñaz: ꝛ negat q oppositū cōsequētis stet cū añte. ¶ Ad ꝓbōné negat illā cōsequētiā. sic ē q nulla chimera ē. g̃ aliqd ē: vel aliqlit est q nulla chimera est: qz in añte est ampliatio vsqz ad imaginabile: que nō est in cōsequēte. Uñ ly vep: ita ꝛ sic

Rñ° 2°. ampliāt: ꝛ nō illi termini aliqd, aliqlit. ¶ Aliter rñdet ipse in p̄ posteri. i 3° trac. in qōne quā facit. verū negatio sit nortoꝛ affirmationeꝝ negat illā cōsequētiā ee bona: qz stat oppⁿ cōsequētis cū añte vt arg^m. ꝓbat. Et cū tu, q̄ bas ipsaz ee bonā negat illā cōsequētiaz. nulla chimera est. g̃ vep ē nullā chimerā ee. Et cū dicis ꝯz ꝓpō ſert suū dcm sore vep. dī q vep ē cū b medioꝛ ꝛ illa ꝓpō sic sigē.

Rñ° 3° ¶ Aliter rñdet Paulus pergu. in dubiis suis. ſ. negādo cōsequētiā ee bonā. Et ad ꝓbationē negat illā vltimā ee cōsequētiā. vep ē nullā chimerā ee. ergo sic ē q nulla chimera ē: qz vl ly sic est sunt due ptes. si aūt est vna pars vt aduerbiū vel, equalis huic aduerbio vere, cōcedit cōsequētia: sed vlterius nō sequitur. sic ē q nulla chimera ē. ergo aliq̄liter ē q nulla chimera est: sed bñ sequit. g̃ aliqualiter nulla chimera ē. Dec breuiter tetigi: qz diffusiꝰ

Ad 2ᵐ tractata sunt in qōne ꝏ ꝓpōne ꝙa ꝛ falsa. ibi vide. ¶ Ad 2ᵐ rñdet q cōsequētia ē bona: nō tñ ꝛz pp. ꝓbōnez sactā: qz ꝓbo ītelligit q q̄ñ negatio iungit ꝙbo ifinitiui modi ꝛ nō ꝙbo ꝓncipali: tūc ipole nō ꝛ necesse equalēter vt dicēdo. ipole ē hoiem nō ee asinū. g̃ necesse est hoiez ee asinū. Est aūt bona: qz añia ē impole. ¶ Ad ꝓbōnem cū ꝓbas ipsaz esse verā. negat ꝓñia: neqz arguit a resoluētib⁹ ad resolutā ꝛ a ꝑticulari ad indefinitā: qz illa nō ē alicuius quācitatis. ió nō ē resolubilis: sed officiabilꝫ ꝓbāda: cuz sic modalis in sensu cōpositoꝛ ꝓbat añia sic. hec nō ē impossibilis. hō ē asinus: que adeq̄te signāt hoiez ee asinū. ergo ipole nō ē hoiez esse asinū. ꝓma officiās ē impolis

Ad 3ᵐ ꝛ officiata silr. ¶ Ad 3ᵐ cōcedit q cōsequētia ista ē bona: qz arguit a cōuertibili ad cōuertibile: ꝛ nō q: vna sit ꝑticularis ꝛ alia indefinita: sed qz quelibet earū ē in sensu cōpōsito de terminis cōsimilibus vel cōuertibilibus. Et ad rōnē dī q añia ē vep: ꝛ cōsequēs silr: ꝛ cōcedo ista simul stare. a. esse vep ē tibi dubiū: ꝛ nullū. a. esse verū ē tibi dubiū sic vt ista: tu dubitas. a. esse vep ꝛ tu dubitas nullū. a. esse vep: dubitatio. n. vno ꝏdictoꝛ iop ꝺz alterū dubitari: nec ista sunt ꝏdictoꝛia aliq̄ō. a. esse verū ē tibi dubiū. nullū. a. ee verū ē tibi dubiū: nec aliq̄ ē negatiua: ſz ambe affirmatiue: ꝛ cuilibet istaꝝ ꝺz dari ꝏdictoriū p negōné ꝓpositā toti. Unde sicut iste sunt vere. aliqué hominē currere ē pole: nullū hoiem currere ē pole: nec iste sunt ꝏdictorie: nec aliqua istaꝝ ē negatiua ita ūn ꝓpōsito.

Ad 4ᵐ ¶ Ad 4ᵐ cōcedit cōsequentiā ee bonā: ꝛ negat oppⁿ cōsequētis stare cū añte. Et cū tu, pbas q nullus ōcipit. nego: ꝛ cū tu dicis: tu nō decipis. nego. ¶ Et cū tu, pbas: qz tu credis ꝑcise sicut ē: nego. Et cuz tu, pbas q: credis q aliqs hō decipit ꝛ ita ē q aliquis hō decipit. ergo tu credis ꝑcise sicut ē. negat cōsequētia: ꝛz minor ꝺz ee falsa. Et ita ē q aliqs hō decipit' quē credis decipi. g̃ ꝛc. ꝛz illa minor ē falsa. ¶ Sophisma ꝙ diffones sic. Tu es asin⁹. g̃ diffones male. cōsequētia tz. añs ꝓbat ꝛ pono q. a. sit asin⁹. b, b dissūctū hō vl asin⁹. nūc argit sic. vterqz istoꝝ ē asin⁹. sp ly istoꝝ, demōstrando. a. ꝛ. b. tu es alter istoꝝ. g̃ tu es asin⁹. cōsequētia bona: qz i Darij. minor ē nō: qz tu es b. qñ tu es hō vl asin⁹. ꝛ maior ꝓbat: qz b ē asin⁹ demō strādo. a. ꝛ b ē asin⁹ demōstrato. b. ꝛ ista sunt oīa istoꝝ. g̃ vterqz istoꝝ ē asinus. Q. b. sit asinus ꝓbat: qz hō vl asinus ē asinus: qm̄ asinus ē asinus. g̃ hō vel asinus ē asin⁹. ¶ Ad b negat añs. Ad ꝓbationez admisso casu negat maiorē. Et ad ꝓbōné negat añz: qz nō ꝺz sic ꝓbari: sed sic. aliq̄ō istoꝝ est asinus: ꝛ nihil est aliq̄ō istoꝝ qn illud sit asinus. ergo qlibet istoꝝ ē asinus. vel ergo vterqz istoꝝ est asinus: qō idem ē. ꝛ minor est falsa: qz aliqd est aliq̄ō istoꝝ qō nō ē asinus: qz sortes ē. b. qm̄ ē hō vel asinus. g̃ est aliq̄ō illoꝝ ꝛ tñ nō est asinus: ꝛ hoc ē: qz hō vel asinus est asinus: ꝛ hō vel asin⁹ nō ē asinus. nec ista ꝏdicunt ꝛc.

¶ Utrum diffones consequētie formalis ꝛ consequentie materialis sint bene date. Questio. III.

Argt ꝑ. ¶ Contra formalē arguit sic. Ista ꝓña ē formalis. Aliqs hō ē. g̃ ꝛc⁹ ē: ꝛ tñ oppoⁿ ꝓñtis est imaginabile stare cuz añte absqz ꝛtradictione. g̃ diffō mala. ꝓñtia nota cū minori: qz ista sunt imaginabilia stare simul absqz ꝏdictione. aliqs hō ē ꝛ deus nō ē ꝑz Magistrū in declaratione ꝓñe formalis. maior ꝓbat: qz oēs iste ꝓñe sunt formales. aliqs hō ē. g̃ aliqd est. g̃ causatuz est vel nō causatū est, causatū vel nō causatū ē. g̃ deus est. ꝓbat ista vltima: qz ista ꝓpō. deus est. sequit formalr ex qualz illaꝝ diuisim. g̃ ꝓūctiz. ꝓbat assumptū: qz sequit cātū ē. g̃ cā ē: g̃ deus est. ¶ Silr sequit nō cātū ē. g̃ deus est: qz si aliqd esset hō illud ē ēt deus. g̃ a ꝑ ad vltimū cōsequētia erit formalis. aliqs hō ē. g̃ deus ē. ¶ 2° sic. Ista

Argt 2° est formalis. tu es aial. g̃ tu es hō: ꝛ tñ oppoⁿ ꝓñtis est imaginabile stare cū añte absqz ꝏdictione. g̃ ꝛc. ꝓñtia tz. minor ꝓbat: qz imaginabile ē ista stare simul absqz aliq̄ ꝏdictione. tu es aial: ꝛ tu nō es hō: cū aliqd sit aial qō nō est hō. maior ꝓbat. ſ. q ꝓña sit formalis: qz sequit, tu es aial. g̃ tu es. a. 3° adiacēte ad 2ᵐ adiacēs. tūc vltra. tu es ergo tu es tu. tenet ꝓña: qz oppoⁿ ꝓñtis formalr repugnat asiti. tu es tu. ergo tu es iste hō. ꝛ demōstrato. a ꝙcertibili ad ꝙcertibile. tūc vltra. tu es iste hō: ergo tu es hō ab iferiori ad suū supius affirmatiue. g̃ a ꝑ ad vltⁱᵐ valz tu es aial. g̃ tu es hō. ¶ 3° sic. Ista ꝓña ē formal. tu nō es

Argt 3° hō. g̃ tu nō es aial: ꝛ tñ oppⁿ ꝓñtis est imaginabile stare cū añte absqz ꝏdictione. g̃ ꝛc. minor ꝑz. maior ꝓbat: qz ex oppōsito ꝓñtis sequit formalr oppoⁿ añtis. g̃ ē formalis. ꝛz ꝓña ꝑ ꝓmā regulā scōi capli ꝓñap. añs ꝓbat: qz sequitur formalr tu es aial. g̃ tu es hō: qz sequitur tu es aial. g̃ tu es. ꝛ vltra. ergo tu es tu. ꝛ vltra. g̃ tu es ille hō. ꝛ vltra. g̃ tu es hō ꝛc. ¶ Contra malem ex pte añtis ipossibilis ar-

Argt ꝑ. guit sic. Ista ꝓñtia ē bona ꝛ mālis. Dec ꝓpō ē impolis demōstrata. g̃ nullus deus ē: ꝛ tñ oppositus cōsequētis stat cū añte. g̃ diffō mala. cōsequētia tz cū maiori: qz maior ē ipolis cuz asserat se ee ipolem. minor ꝓbat: qz ex añte ꝛ oppōsito cōsequētis fit vna copulatiua polis. ſ. ista. hec ꝓpō ē ipolis. scipsa demōstrata. ꝛ deus ē. g̃ oppⁿ ꝓñtis stat cū añte. ꝑz ꝓña de se. ¶ Itē illa ꝓñtia ē mālis. cesar non fuit. g̃ nullus deus ē: ꝛ tñ oppⁿ ꝓñtis stat cū añte. g̃ ꝛc. ꝓña nota cū maiori: qz añs ē ipole. minor ꝑz: qz ista stat simul: cesar nō fuit. ꝛ deus ē. Silr ista ꝓña aliqñ non valuit. ergo nec nūc valet. tz ꝓña: qz oēs ꝓña bona ē neccia: ꝛ oēs mala ē ipossibilis. ¶ 2° ꝙ mālē ex pte ꝓñtis necessarij arguit sic. Ista ꝓñtia ē mālis. deus est. g̃ cesar fuit: qz ꝓña ē neccia: ꝛ tñ oppositū ꝓñtis stat cū añte: qz ista stat fuit: ꝛ deus ē ꝛ cesar nō fuit: qz ex istis fit vna copulatiua

Argt 2°

Argt 3° possibilis.g̃ ꝛc. ¶ Jtē hoc ē nēciuz.g̃ hoc est nēciuz.per ly hoc in vtroq; demfando ꝓñs:ꝛ tñ oppm ꝓñtis stat cū añte.g̃ ꝛc.ꝓña tz.maior.pbat:qz ꝓña ē nēciuz:qđ pbat: qz sicut ꝓpó que asserit se esse ipossem est ipossibilis:ꝓpó que asserit se cē nēciam est necessaria. ¶ Jtē illa ꝓña est bona ꝛ mālis:oē aial currit.g̃ ois bó currit:ꝛ tñ nec añs nec ꝓñs ē nēciuz.g̃ regule de ꝓña mālī diminute sunt.cō sequētia nota cū minori.maior.pbat:qz hec ꝓña ē bona ꝛ nō est formalis.g̃ est mālis.maior.pbat:qz oppm ꝓsequētis repugnat añcedēti.he.n.due repugnāt:qz oē aial currit:ꝛ qz bó nō currit:qz sequit in barocho ꝑ ipossem.ſ. qz bó nō ē aial:vcide pbat minor.ſ.qz nō sit formalis: qz oppm ꝓsequētis est imaginabile stare cū añte absq; ꝯdicione.g̃ nō est formalis.ꝓña pz cū antecedēte:quare ꝛc.

Ad ꝑm **Ad hec** breuiter rñdet. ¶ Ad ꝑm negat maior.ſ.qz illa ꝓña sit formalis. Et ad pbōnē negat qz oēs ille ꝓñe a ꝑmo ad vltimū facte sint ſoiales:imo multe sunt māles tñ quas reliquo tibi:discerne vt exercites ingeniū vt ꝛ°. ¶ Ad 2m ꝓcedo ꝓñam illā esse formalez:ꝛ nego qz sit imaginabile qz tu sis aial ꝛ tu nō sis bō.qz sequit hec ꝯdictio.tu es bō ꝛ tu nō es bó. q̃uis sit imaginabile qz aliq̃d sit aial ꝛ nō sit bō sine ꝯdictiōe. ¶ Ad 3m dī sīl'r qz illa ē formalis:ꝛ nego minorē.ſ.qz illa sint imaginabilia stare sīl'r absq; ꝯdictione.ſ.tu non es bō ꝛ tu es aial:qz sequit ꝯdictio.vt dcm̃ ē ꝛc. ¶ Ad ꝑm ꝯ mālez dī qz 3ꝫ ē ipossē.ſ.p sepaccisū:ꝛ p reflexionē. Per se ē qđ ꝑn cipaliter signiat sicut nō pōt cē:nec potuit cē:nec poterit esse:vt bó est asinus. Per accīs ℞o ē qđ ꝓncipalr signat sicut nō pōt esse nec poterit esse:potuit tñ esse vt cesar nō fuit. Per reflexionez ē qđ asserit se cē ipossē seipso demōstrato. ¶ Ad ꝓpositū mō dī qz Magister loquit̄ solū de ipossibili p se:ꝛ p ℔ soluit̄ ꝑm ꝛ 2m ex pte añtis ipossibil. Rñ° 2° ¶ Aliter tñ pōt dici ad 2m qz ista ꝓña ē bona vt nunc.cesar nō fuit.g̃ nullus deus ē:tz non sit bona simplr:ꝓntia añt bona simplr ē nēcia simplr. bona autē vt nūc non est nēcia simplr:tz vt nūc ꝛ ſm qđ:ꝛ sic solū excludit ipossē per reflexionē. Ad 2m dī qz 3ꝫ ē nēciuz.ſ.p se ꝛ p accīs ꝛ per reflexionē. Per se ē illud qđ signiat sicut nō pōt nec potuit nec poterit nō esse.vt deus ē. Necessariū p accīs est qđ si gnat sic nō pōt nec poterit nō ee:potuit tñ nō esse vt cesar fuit. Necessariū p reflexionē est qđ asserit se esse necessariū.vt hec ꝓpó est nēcia seipsa demfata. ¶ Ad ꝓpositū mō dico qz regula itell̄ git soluz de necessario per se ꝛ nō de alijs modis loquēdo de ꝓña bona simplr. Et per ℔ ꝑz ad ꝑm ꝛ 2m. Pōt ēt itelligi de nēcio ꝑ accīs in ꝓña bona vt nūc nō añ simplr.ꝛ per hoc ꝑz aliter ad ꝓmā. Ad 3m ¶ Ad 3m cōcedo istā ꝓñam esse mālez:ꝛ tñ añs non impoſſemet ꝓñs necessariū. negat tñ ꝓña. g̃ regule sunt diminute. Vñ Magr dat diffōnē ꝓñe mālī q̃ cōis ē oībus.ſ.qñ oppm ꝓñtis nō pōt stare cum añte:ꝛ per istā cognoscere ē illā esse bonā. Dar eriaz duas alias regulas ſpāles.ſ.qñ añs est ipossē ꝛ cōsequēs nēcium:ꝛ predo qz per istas ſpāles nō potes cognoscere vtrūq; cē. ¶ Sophisma ꝯ diffōnes sic. Tu es asinus.ergo diffōnes male ꝓñtis tz.añs.pbat:ꝛ pono qz a. sit ista ꝓpō:bó ē asinus. tunc argt sic. tu es asinus:vel tu respōdes ad.a. aliter q̃ affirmative:sed tu nō rñdes ad.a. aliter q̃ affirmative.g̃ tu es asin9. ꝓsequētia nota:qz argt a disiūctiua cū destructione vnius ptis ad alteram. minor.pbat.ſ.qz nō respondes ad.a. aliter q̃ affirmative: qz tu nō rñdes ad.a.g̃ tu nō rñdes ad.a. aliter q̃ affirmative. ꝓña ꝛ añs pbat: qz tu nō negas.a. nec ꝓcedis.ꝛ si dicis qz nego.a.g̃ tu es ee añsū ē ate negādū.ergo tu es asinū est aliq̃d. g̃ tu es asinus. maior ꝑncipalis g̃ pbat:qz ꝛa pars istius disiūctine est ℞a.ſ.vt tu rñdes ad.a. aliter q̃ affirmative. pbat:qz ꝓpono tibi.a. si ꝓcedis habeo intētū.ſ. qz tu es asinus.si negas.ergo tu rñdes aliter q̃ affirmative. ¶ Ad ℔ negat añs. Ad pbōnē cū dicis.tu es asinus vel rñdes aliter ad.a.q̃ affirmatiue: nō ꝓcedo ista disiunctiua nisi ꝑ tpe ꝓ quo rñdebo. Et qñ dīs tu nō rñdes ad.a.q̃ aliter affirmatiue:dico qz ē falsa ꝑ tpe ꝑ quo rñdeo:ꝛ cū tu dicis: tu negas.a.ergo te cē asinū ē a te negādū.cōcedo.g̃ te cē asinū est aliq̃d.ergo tu es asinus.negat̄ ꝓsequētia ꝛc. Rñ°

¶ Utrū diffōnes ꝓsequētie bone de forma:ꝛ cōsequentie bone de materia sint bene date. Questio. IIII.

Arguitur cōtra. ista ꝓsequētia nō est bona de forma:nā vex vel falsum est ꝓpositio:ergo nihil non verū vel falsuz est ꝓpositio:ꝛ tñ q̃liber ci ꝓñis in forma est bona.ergo ꝛc. ꝓntia nota cū minori: qz arguit̄ ab expositis ad vnā exponentiū suaꝝ.maior ꝓbat:qz illa nō ē bona.g̃ nō ē bona de ſoia. ꝓbat añs:qz añs est vex ꝛ ꝓña falsuz.q̃ añs sit vex ꝓbat:vel sequit̄ ꝓpó est vera vel falsa.g̃ cñ vex vel falsuz est ꝓpō. q̃ ꝓñs sit falsuz ꝓbat:qz ꝯdictoriū eius est verū.ſ.aliq̃d qđ nō est verū neq; falsuz est ꝓpō:qz hec est ꝓpositio demfando istā. bó est asinus:ꝛ ℔ est aliq̃d nō vex vel falsuz.g̃ aliq̃d non vex neq; falsuz est ꝓpositio. tz ꝓña cū maiori. minor ꝓbat:qz hoc ē falsuz.g̃ hoc est nō vex vel falsuz. Ad 1° sic. Argt 1°. Jsta ꝓña nō est bona de forma:antecedis ē alb9. g̃ antecedis ē coloratus:ꝛ tñ q̃liber sibi ſilla in forma est bona. ergo ꝛc.ꝓña nota cū minori:qz argt ab inferiori ad suū superius affirmative:ꝛ cū alijs ꝯditiōib9 requisitis.maior ꝓbat:qz ꝓña nō valet. ꝓbat:qm̃ pole ē ita esse sic significat ꝓ añs:q̃uis nō sit ita sicut signiat ꝓ ꝓñs.g̃ nō valet. tz ꝓña.añs ꝓbat sic. Pole ē ita esse sicut adequate significat ꝓ añs:ꝛ nō ē ita sicut adequate signiat ꝓ ꝓñs. ergo pole est ita esse sicut significat ꝓ añs:q̃uis nō sit ita sicut significat ꝓ ꝓñs.tz ꝓña:qz ex oī copulatiua affirmatiua lz inferre vnā expletiuā affirmatiuā.ꝛ añs ꝓbat:qz ℔ est posita:ita ē sic adequate signiat ꝑ añs que adeqte signiat ita esse sicut adequate signatur ꝑ añs. g̃ pole ē ita cē sicut adeqte significat ꝑ antecedēs:qđ ē ꝑ ℔ añtia. Alia ēt ē manifesta.ſ.ꝛ nō ē ita sicut signatur ꝓ ꝓñs:qz antecdis nō est coloratus. ¶ 3° sic. Jsta ꝓntia nō ē bona de forma. si bó currit aial currit.g̃ si iste bó currit aial currit:ꝛ tñ q̃liber ꝓñis in ſoia valet.g̃ ꝛc. ꝓntia nota.maior ꝓbat:qz sub termio stāte ꝓfuse cm̃ immobilr nō lz descēdere:lz cuz ly bó ſter immobilr ſm Magrm. ergo nō lz descēdere:ꝛ ꝓñ si lz descēdere hoc est gra māe ꝛ nō de forma.minor ꝓbat:qz arguēdo a ꝯditionali affirmativa descēdēdo sub añte ad ꝓña semp valet:vt ꝑz discurrēdo in oībus. Argt 3°

Ad hec breuiter rñdet. ¶ Ad ꝑm nego maiorez.ſ. qz illa ꝓña nō sit de forma. Ad ꝓbationem dico qz añs est verū:ꝛ nego qz ꝓñs sit falsuz. Et cū dicis: cōtradictoriū ꝓntis est verū:nego. Unde ly nō,tz determinare totū disiūctū:aliter nō esset ꝯdictoriū exponētis negative in qua ly nō,determinat totū disiunctū:ꝛ ideo nego istā:aliq̃d nō verū vel falsum est ꝓpō. Et ad ꝓbōnē nego istā:hoc est non verū vel falsum demonstrata illa. bomō est asinus. Et cum tu arguis.hoc est falsum.ergo hoc est nō verū vel falsum.a pte disiuncti ad totū disiunctum.nego cōsequētiā quādo disiunctū tenet collective sicut est in ꝓpōsito:cū determinetur per signū ꝓfusiuum. Si añ intelligimus qz negatio solum infinitaret primā ptem disiunctionis non esset ad ꝓpositū. ¶ Ad 2m negat maiorem. Ad pbationē cū dī pole est ita esse sicut significat ꝑ añs:quāmo nō sit ita sicut signatur ꝓ ꝓñs. Distinguo de ly pole:qz aut cadit supra totū aut supra ꝑmā ptem tñ. Si supra ꝑm ptē nego ꝓñaz. Si ℞o supra totū ꝓcedo ꝓñaz ꝛ vltr̄ negat qz ex copulatiua licet̄ inferre expletiuā:qđ copulatiua nō est hypothetice probabilis:vt ista Ad ꝑm Ad 2m

cū ly posē tadat i totū:q; i copulatiua caderet sup totū. Ad 3^m. in explicitua ꝺo lupra pcz. C Ad 3^m ꝺcꝺit maior. Si illa ꝓña valet tm ꝺe mā:z io negat ꝙ ꝙlibet ꝓñio i foia valeat. C Ad 4ꝯbationem ꝺi ꝙ nō valet ꝺeſcendendo ꝺe ſoma:q; nō valet ꝺeſcēſus in oibus ꝓſibbus in ſoma. vt in illa. ſi hō nō currit rūibile nō currit. ꝛ ſi iſte bō non currit rūibile nō currit:nz tñ ē ſilis ꝺeſceſus in ſor' buic. Dicit hoc ample in qōne ſcā ꝺe ſuppōne imobili cōſule. Doppl. ſma C Sophiſma ꝺ diffones ſic. Tu es aſin⁹. ꝙ diffones male. ꝓña tz ꝛña ꝙ phal' ſta diſiunctiua ē falſa. ꝙ ly iſta ꝺemoſtrādo diſiūctiua factā:ſz illa diſiūcti na nō eſt falſa. ꝙ tu es aſinus. ꝓña bona z añs ē vep. ꝙ z ꝓñs eſt vep. ꝙ añs ſit vep. ꝓbat':z ꝙ ꝓma pte ꝓz:qz ſi nō. ꝺicas tu ꝙ illa ꝺiſiunctiua ē falſa:z arguit ſic. Illa diſiū ctiua eſt falſa. ꝙ tu es aſinus: vel iſta eſt falſa a pte diſiūctiue ad totā:z añs ēvep. ꝙ te. ꝙ ꝓñs. ꝙ minor ſit ꝛa. ſi illa diſiūctiua nō eſt falſa. ꝓbat':qz ꝺictoriū eſt falſum. ſi iſta diſiūctiua ē falſa. ꝙ ālꝫ ꝓs ē falſa. ꝙ ſcōa ꝓs eſt falſa: ſed 2^ꝓs eſt illa diſiūctiua z eſt falſa. ergo iſta eſt falſa.

Ad hec

Rſ^o 1°. rñdet qđā breuiter nō admittēdo caſum. ſ. ꝙ ꝓs nō poſſit ꝺeterminare totū:ſ; vi fuga.

Rſ^o 2°. C Ideo ꝺicat aliter:z ad illā ꝺiſiūctiuā factā. tu es aſinus vel iſta ꝺiſiūctiua eſt falſa. Ꝺi querendo an velis 2^ꝺ ꝓs ſignificet precīſe an nō. Si ſic:nō admitto caſū:qz eſt inſolubile ſimplr. Si aūt nō ſigt ꝓciſe: admitto caſum:z ꝺico iſtā ꝺiſiūctiuā eſſe falſam. Et cū tu arguis ꝛilla ꝺiſiūctiua eſt falſa pte. ꝙ tu es aſinus: vel iſta ꝺiſiunctiua ẽ falſa. tz ꝓña a pte ꝺiſiunctiue ad totā ꝺiſiunctiua. negat ꝓñiatꝫ iſta ꝓpoſitio iſta eſt falſa. eſt añs ꝓut mere ſigt cathe^ce. ꝛz ſic cōceſſa ē. Eſt aūt ꝓs ꝺiſiūctiue quādo ē ꝓñs vt ſigt bypo^ce. Rurſus non recte accipis minoꝛ ꝺicēdo. iſta ꝺiſiunctiua non eſt falſa:ſed ꝺebes ꝺicere. nō iſta ꝺiſiunctiua eſt falſa. ꝛ ꝺoc contradictoriū ſignificat copulatiue oppoſito modi. ſ. q iſta ꝺiſiūctiua nō eſt falſa vel ipſa non eſt vera. ꝛ ideo minoꝛ eſt vera.

C Ꝺtrū ꝛña regſa ſit vera. Si ex ꝺictorio ꝓñio ſequit cōtradictoriū añīs ꝓſequētia eſt ꝺona. Queſtio. V.

Argſ ſ. Regitur contra. iſta ꝓña non valet.

Sortes nō ꝺemſrat:ꝛ tñ ex ꝺictorio ꝓñio ſeqꝫ ꝺictoriū añīs. ꝙ regula falſa. ꝓña nota cū mi noꝛ:io ſequit ꝺ demſrat. ꝙ ſor. demſratur. ꝙ ly boc. demſrando ſortē. maioꝛ. ꝓbaturꝫ: poſito ꝙ nihil demōſtret eſt añs vep. vt ꝓz:z ꝓña falſum. ꝓbat':ſi ꝓña ſit vep:cū ſit. ꝓpō oꝛs ꝙ ſubm aliqđ ſignificet:z cū ſit ꝙ nomen demōſtrativū nō ſigt nīſi demōſtrādo:z per ꝓña

Argſ 2°. aliqđ demſrat ꝙ ly boc. C 2° ſic. Il la ꝓña nō valet:boc ē preterito. ergo boc fuit:z ex ꝺictorio ꝓñio ſequitur ꝺictoriū antecedētis. ergo ꝛz. tz ꝓña cū minoꝛ ꝛz. q ſequit. boc nō fuit. ergo boc nō eſt preteritū: quoctūq; ꝺemōſtrato. maioꝛ. ꝓbat':qz aliqđ fuit q nō fuit. ergo aliqđ eſt preritū. q nō nō fuit. tz ꝓña a ꝙuerbiali ad ꝙuerbiale añs eſt vep. vt. ꝓbabo. ergo z ꝓñs. Oz añs ſit vep. ꝓbat'. ſic. aliqđ fuit z impoſſe eſt illud fuiſſe. ergo aliqđ fuit qđ nō fuit. ꝓñia bona z añs. ꝓbat':z ſigno hāc. ꝓpōne ꝺ ē aſinus:qua⁹ volo ꝺia fuiſſe ſic ꝓciſe ſignificādo. ꝛtūc ꝓma pars ꝓz:qa boc fuit ꝺemōſtrādo iſtā ꝓpōnē. impoſſe eſt boc fuiſſe. ergo aliqđ fuit qđ non fuit. Sed a ꝓo ꝓbat'. ſi impoſſe eſt illud fuiſſe:q; vep. eſt ꝙ impoſſe ẽ boc fuiſſe. ergo ipoſe eſt boc fuiſſe. ꝓs ꝓña a ſili. Ꝺcrū ẽ ne currere. ergo tu curris. ꝓbat' añs. Dec ẽ ꝛña ꝙ ipoſe ẽ ꝺ fuiſſet:q adeq̃ate ſignificat ꝙ ipoſe eſt boc fuiſſe. ꝙ verum eſt ꝙ ipoſe eſt boc fuiſſe. ꝛ ꝓña cū minoꝛi. maioꝛ. ꝓbat':qz ſi ē vera:boc fuiſſe. qđ ē ipoſe. ꝙ qđ eſt ipoſe boc fuit. ꝓña bona a ꝙuerbiali ad ꝙuerbiale. añs eſt vep. ꝙ z ꝓñs. Sta ꝓña ẽ bona ſortes ẽ nūc ꝛnogenit⁹. ergo bs vl habuit ꝓiez:z tu es aſinus. ergo ꝓñio nō ſequit oppo^m añtis. ergo regula falſa:ꝓñitia tz cū maioꝛi. minoꝛ ꝓbat':qa ꝓno ꝓlato inieccrit ſemen. ꝙ ſorte gñando i matrice berte:poſtea moriat':quo mortuo ꝓſeruet berta ita bene illud ſemen ꝙ in ipſus infundat' ala ſor. tunc ꝓs ꝙ nō ſequit:ſortes:nō bs nec habuit ꝓiez. ꝙ nō eſt ꝓgeni tus:qa eras eſt vep:qz nō habuit ꝓiem ꝙ fuit ſor. q; tūc plato nō erat:nec qđ nō fuit:z tñ ꝓña ẽ falſus. C 4° ar Argſ 4° guitur argumēto Magri. Iſta ꝓña eſt bona. tu credis pœcile ḡ oīs bō decipit'. ḡ tu decipis:z tñ ex ꝺictorio cōſequētis nō ſequit ꝺictoriū añtis. ꝛ ꝛz. ꝓma ꝓ añtis ꝓbat':qz ſequit. tu credis pœile ḡ oīs bō decipit'. igit' tu credis vep. vl falſus. ſi tu credis falſus. igit' tu decipis. ſi tu credis vep. z credis ḡ oīs bō decipit'. igit' ita ẽ ḡ oīs bō decipit':z tu es aliqs bō. ḡ tu decipis. qđ aūt ex ꝺictorio ꝓñio nō ſequit ꝺictoriū añtis. ꝓbat'. z pono ꝙ tu credas pœile ḡ oīs bō decipit' z nō tu decipiaris. iſto poſito ꝓñs ẽ falſa:z pœſus. z añs ẽ verus. ꝓbat':qz ſi nō ꝺef oppo^m:z arguit ſic. Tu credis pœile ḡ oīs bō decipit':z ita ẽ ḡ oīs bō decipit' z q; oīs homo nō tu decipit' per caſum:z tu deciperis per rationem. igitur tu credis precīſe ſicut eſt per rōnem:qđ erat probādum.

Ad hec rñdet. C Ad 4^ꝯ negat maioꝛ. ſ. ꝙ iſta ꝓña Ad 4^ꝯ non valet. Et ad ꝓbationem nego ꝙ poſito caſu añs ſit vep. z ꝓña falſa:qz ſi nihil ꝺemōſtrat nō eſt añs ex quo nō bs ꝓña. Et ꝓñ ſtāte caſu iſto illa nō ẽ ꝓña ſi bñ ꝓcedo ḡ añs pōt eē vep. ſine ꝓſequente. Et ex ꝺoc ſequit' ḡ aliqua nuc ꝓpōnes ꝓuertunt' ꝛ ꝛrū ena poſt eſſe vera ſic ſignificādo ꝙ altera nō eē ille. ſed. nō ꝺemōſtrat ꝺoc nō ꝺemſrat. ꝓna. n. pōt eſſe vera:ſcba nō. Et ſi replicas. ergo ſequit' a ꝙuerbiali ad ꝙuerbiale nō valet ꝓña. ꝺi negādo ḡ ſequat' ꝺe vel vis ḡ ſor. ꝺemōſtret' vel nō. ſi ſic vtraq; eſt falſa. ſi nō tūc nō poterit fieri ꝓña:qz non erit miſiuna iſta ꝛ. C Ad 1^m negat maioꝛ. ſ. ꝙ ꝓña iſta nō Ad 1^m valeat. C Ad ꝓbōnē cū ꝺicit ꝙ aliqđ fuit qđ nō fuit. ꝙ ꝛz. nego añ. Ad ꝓbōnem cū ꝺi. aliqđ fuit z impoſſe eſt illud fuiſſe. ergo ꝛz. nego añs pro 2^ꝓ ſtte. Ad ꝓbōnes cū ꝺicit' verum eſt ꝙ impoſſe eſt boc fuiſſe. ergo impoſſe ẽ fuiſſe. Ꝺicit' ꝺubie ꝺo qualr tenet' ly ꝙ vel nominaliʒ vel cōnjunctiue. Si ꝓmo mō:nic añs eſt verū: ſed ꝓña nō valet. q; ly ꝙ nō cōuertit' cū oīone infinit' na q; ꝺictū. ꝓpōſ; niſi cū tenet' ſiūctiue:ſi ꝺo ly ꝙ tenet' ꝓjunctiue. ꝓtia ẽ bona:ſed nego añ. C Ad ꝓbōnē cū. ſi. boc eſt vera ꝙ impoſſe eſt boc fuit q; adeq̃ate ſigt ꝛz. ergo verus eſt ꝙ impoſſe ẽ boc fuiſſe. negat' añs in ſuā tenet' ly qđ nominaliʒ. in ꝓſtc ꝺo ꝙjunctiue. z ſ. ꝙ ſi ſic. ergo ꝛz. nego añ. Ad ꝓbōnē cū ꝺicit' impoſſe eſt illud fuiſſe. ergo ꝛz. nego añ. Ad ꝓbōnē cū ꝺicit' verum eſt ꝙ impoſſe eſt boc fuiſſe. ergo impoſſe ẽ fuiſſe. Ꝺicit' ꝺubie ꝺo qualr tenet' ly ꝙ vel nominaliʒ vel cōnjunctiue. Si ꝓmo mō:nic añs eſt verū: ſed ꝓña nō valet. q; ly ꝙ nō cōuertit' cū oīone infinit' na q; ꝺictū. ꝓpōſ; niſi cū tenet' ſiūctiue:ſi ꝺo ly ꝙ tenet' ꝓjunctiue. ꝓtia ẽ bona:ſed nego añ. C Ad ꝓbōnē cus ꝓ

deciperis: vt ostensum ē: aut ergo tu deciperis in credēdo oēm boiem decipi: qz oēs homines decipi ē falsuz p casuz: aut in credēdo aliud: videlz q hō est asinus vl aliqō aliud falsuz: ꝛ p ꝯis tu nō eredis precise q ois hō decipit: qz ē oppm vnius pticule casus. Et codē mō sequit q nō est pole q tu credas p̄cise teipsuz ōcipi. igit tu deciperis: vel g̃ in credēdo teipz decipi vel aliud. nō p̄m: qz teipsuz decipi est vez. igit aliqd aliud: ꝛ p ꝯis tu nō credis p̄cise teipz ōcipi ꝛc. ¶ Sophisma ꝫ regulas sic. Tu es asinus. g̃ regula falsa. ꝯña tz. añs ꝑbat: ꝛ pono q. a. ꝙuertat cū isto termio bō: ꝛ hoc diuūctū. a. vel. b. cū isto termiño asin⁹. Tūc arguit sic. Tu es. a. g̃ tu es. a. vl. b. tz ꝯña. a. pte diuūcti ad totū diuūctū. ꝛ añs est vez: qz tu es bō. g̃ tu es. a. g̃ ꝯis ē vez. tūc vltra. tu es. a. vl. b. g̃ tu es asinus. tz ꝯña a ꝙuertibili ad cōuertibile. ¶ Ad hec dī negādo añs. Ad ꝓbōnez admisso casu negat ꝯña: qz a. vl. b. nō est diuūctū nisi apparēter: qz p casuz cōuertit cū ly asinus. g̃ est incōplexū: ꝛ p ꝯis nō est diuūctū. Uel aliter si vis q sit diuūctū dī q regula intelligit de diuūcto figurante ex cōpōne sue p̄tis: qualr nō est in ꝓposito. ¶ Utrum 2ª regula sit vera. Si aliq ꝯña est bona. ꝛ añs ē verū. ergo ꝛ consequens. Questio. VI.

Sophisma

Rñ°

Argt p°

Arguitur cōtra. ista ꝯñtia est bona. deus est. ergo nullus bō ē asin⁹: ꝛ tñ añs est vez ꝛ ꝯis nō. g̃ regula falsa. ꝯñtia nota cū maiori. minor pro ꝓma pte pz. s. q añs sit vez. Pro 2ª ꝑbat. s. q ꝯis nō sit vez: qz si nō: da oppm q sit vez. ꝛ argt sic. ꝯñs est verū q significat adequate nullus boiem ee asinū. g̃ sic ē q nullus bō est asinus. tz ꝯña a ꝙuertibili ad conuertibile. tunc vltra: sic est q nullus bō est asinus. g̃ aliqualr est q nullus bō ē asinus. tz ꝯñtia: qz ois ꝓpositio affirmatiua sine predicato dlstractiuo ponit aliqd vel aliqualr ee: tz boc ꝯis ē falsuz. g̃ illud ex quo sequit ꝛc. ¶ 2° sic. Ista ꝯñtia est bona: illa ꝓpositio: cesar fuit/est nēcia. ergo ei⁹ adequatū sigtū est necessariū ꝛ tñ añs est verum ꝛ ꝯis non. ergo regula falsa. ꝯña tz cū maiori: qz arguit a diffinito ad diffinitionē. minor ꝑbat ponēdo q sit ista ꝓpositio: cesar fuit sic significās. Q añs sit verū: ꝑz per regulā cōem dicētē q ois ꝓpositio vera de ꝑterito o interminis simplicibus nō dependēs a futuro est nēcia. q ꝯis non sit vez. ꝑbat: qz si nō: da oppositū. tūc sic. adequatū significatū est nēcium sed adequatū sigtuz est cesarē fuisse. g̃ cesarē fuisse est nēcium: ꝛ vltra. ergo cesarē fuisse est aut falsē sequit. g̃ cesarē fuisse est aliqd: qō ē falsuz: qz cesarē fuisse nibil ē: cū nec sit suba nec accīs. ¶ 3° sic. Ista ꝯña est bona. illa ꝓpositio est ℞a cesar fuit. g̃ adequatū eius sigtū est vez: ꝛ tñ añs ē vez ꝛ ꝯis falsuz. g̃ regula falsa. ꝯña tz cū maiori: qz arguit a diffinito ad diffinē. minor probat: qz ꝓ ꝓma pte pz: ꝓ scōa ꝑbat: qz sequit: adeqtuz significatū est vez: sed tale est cesarē fuisse. g̃ cesarē fuisse est vez. ergo est falsuz: qz cesarem fuisse nibil est. ergo cesarē fuisse nō est verū. tz ꝯñtia: qz negato ente de aliquot negat qnodlibet cōtentū sub ente. añs ꝑbat: qz si cesarē fuisse esset aliqd: deus posset illud ens destruere ꝫ sniam Agathonis 6° ethicorum: quā plō approbat. ¶ 4° sic. Ista ꝯñtia est bona. nibil demōstrat. g̃ hoc non demonstratur: ꝛ tamen añs est verū ꝛ ꝯis falsum. ergo regula falsa. ꝯña tz cum maiori: qz arguitur ab vl negatiua ad vnā suā singularē. minor ꝑbat: qz vbi nibil demonstret añs est verum vt pz: ꝛ ꝯis falsuz: qz si ꝯis est subm eius aliquid significat: sed non significat nisi demonstrando. ergo aliquid demonstratur: qd est falsum. ergo ꝛc.

Sophisma

Argt 2°.

Argt 3°

Argt 4°

A. 1 p^m

Ad hec rñdet. ¶ Ad p^m nego minorē. s. q ois cedēs sit vez ꝛ cōsequens falsuz: tūm consequens est etiā vez. Et ad probationē cum dicit: da oppositū q cōsequēs sit vez. ergo verū est nullū boiem esse asinum. cōceditur cōsequētia. Et vltra cū dicis verū est nullū hominem esse asinū. ergo sic est q nullus homo est asinus. ¶ Rñdet Pau. pgu. distinguēdo de ly sic est: aut tenetur aduerbialr p vere: aut vt sunt due ptes. Si scōo mō: negatur ꝯña. ti ꝓmo mō ꝛcedit: sz negatur vltero⁹ ꝯña: cuz dī. g̃ aliqualr est q nullus bō est asinus. ¶ Aliter rñdet Magister in quadratura sua tine aliqua distinctiōe ꝛcedēdo vsq ad istā ꝯñtiā. Deinde negādo istā vltimā: qz in añte est ampliatio ꝛ in ꝛsequēte nō. ¶ Aliter rñdet in p posterio. vide supra i 2ª qōne. ¶ Ad 2^m dicit Pau. pgu. q ly nēcium, ꝛ sil⁹ suo mō. alij modi pñt capi ꝫ⁹. s. trāsce dēter p re nēcia. 2° aduerbialr p mō nēcio. ꝛ ꝫ° mō pro propōne nēcia. vñ dicit q illa ꝓpō. neēe est cesarē fuisse ē falsa: capiēdo ly nēcium p mō ꝛ scōo mō: qz cesarē fuisse nibil est. tz ꝫ° mō est ℞a: qz figñat q illa ꝓpō est nēcia. cesar fuit: ꝛ io formalr rñdēdo negatur vltia ꝯña. cesarem fuisse est nēciū. g̃ cesarē fuisse ē ens: qz ly nēciuz ampliat p eo qō est vel fuit vel erit vel est imaginabile esse. Et dicit vlterº q ad ꝑbādū q ꝓnē esse necessariā nō est medium vl⁹ ex significato adeqto nēcio. Sz solū est vez illud qō qñ ꝓpō est affirmatiua ꝛ ampliatiua: ꝛ ei corrīdet aliqd reale: tz dat vnū medium vle ad ꝑbādū ꝓpōnē esse necessariā: qd est tale. illa ꝓpō ℞a est cui nec aliq̄ sūs ꝑt ee falsa sic precise significādo cui nō repugnat aliq̄ ꝓpō quā segt esse falsam ad ꝓpōnē figñantē istā ꝛ sola ipossibilitas nō pugnabit. ergo nēcia est. ꝛ ecōtra. ¶ Et ꝓsequenter negarē istā ꝓsequētiā. ista ꝓpositio est nēcia: cesar fuit q adequatū significatū est nēciū. ¶ Dec si vis abūde: vide ab eo dubio 7°. Dec opinio est ferme ꝓtra oēs logicos q diffiniūt ꝓpōnē nēciā sic. Est illa cuius adequatū significatū est nēciuz ꝛ ꝑcipue ꝓtra Magrm. ¶ Jō aliter dicatur ꝛcedo illā ꝓsequētiā esse bonā. illa ꝓpositio est necessaria cesar fuit. ergo cesarez fuisse est nēciuz: ꝑsupposito q sic adequāte significet. ꝛ nego q ꝓsequens sit falsum. ¶ Ad pbationē cū dī. cesarē fuisse est nēciū. ergo cesarē fuisse est aliqd. ꝛcedit ꝓsequētia. Et cū dī cesarē fuisse nibil est nec aliqualr est. ergo nō est ens. Dicit q ens triplr accipi solet. Uno° vt est cōe ad oē significabile tā cōplexe q̄z incōplexe: ꝛ sic figñat tā p terminū q̄z p ꝓpōnez. Alio° vt est cōe ad significabile incomplexe tm. ꝫ° mō vt cōe ad significabile cōplexe loquēdo de ente. 2° mō ꝛcedit ꝓ scōo: cū boc tñ stat q sit ens p̄ ꝛ ꝫ° mō: ꝛ non valet. ergo vel est suba vel accīdēs: qz illud solū verū de ente icōplexo. ¶ Ad ꝫ^m dicit Pau. pgu. q nō ꝑbat vlr ꝓpō ee ℞a ex figñato adequato ℞o: qz arg^m ꝛcludit: sed sic est precise sicut illa ꝓpositio figñat. ergo est ℞a p̄cise sicut fuit. illa ꝓpō significat. ergo fuit ℞a precise: ꝛ sicut erit illa ꝓpō figñat. ergo erit ℞a. ¶ Contra. ponat q illa ꝓpositio. cesar fuit: nunc ꝓmo sit: ꝛ tñ non fuit: nec post b erit: tūc nō valet p̄cise sicut fuit figñat. ergo fuit ℞a p̄cise sicut erit significat. ergo erit vera: qz añs est vez ꝛ ꝯis falsū. ¶ Dē. est ꝓtra oēs logicos diffiniētes ꝓpōnē verā sic. est illa: cuius adeqtū figñatū est vez. ¶ Jō aliter dicat cōcedendo vsq ad istā. g̃ cesarē fuisse ē ens: ꝛ dicat sicut ad ꝫ^m arg^m precise. g̃ de⁹ posset destruere illud ens. nego ꝓsequētiā: sed bene segt si esset ens. ꝛcōo mō. ¶ Ad 4^m dī q si nibil demōstrat ꝑña nō valet: qz nō est ꝓsequens. Si ät aliqd demōstrat ꝛcedit ꝓsequētia: sed tā ꝓsequēs q̄z añs est falsū: cāre ꝛc. ¶ Sophisma ꝓtra regulas sic. tu es asin⁹. g̃ regula falsa. ꝯña tz. añs probat. ꝛ pono q oē demōstratū p ly b sit asin⁹: q admisso: qz pole est. ꝓpono tibi: tu es hoc demōstrādo te vel ꝛcedis vel negas. si concedis: arguit sic. oē demōstratū p illud ꝓnomē hoc est asinus: tu es aliqd demōstratū per illud ꝓnomē hoc. igitur

Ad 2^m.

Ad ꝫ^m.

Ad 4^m

Sophisma

tu es aſinus. 2 ꝙa cū maiori: q⁹ ẽ caſus, min⁹: p3 p cer-
tificationẽ facta: q; vtri te demõſtrari p ly B. Si aũt ne-
gas, tu es hoc argſ fic. tu negas veru; 2 nõ repugnas, g
male rudes. aũs p3: qui nõ ſequit. oẽ demſatu ꝙ illõ, quo
men hoc; ẽ aliu⁹. g tu nõ es hoc: q; iſta ſtat ſil. oẽ demſra-
tũ illõ, pnomẽ B. eſt aſinus: 2 tũ tu es hoc. C Ad hec dr̃
negãdo aña. Ad ꝓbationẽ admiſſo caſu cũ, ꝓnũc tu es
hoc demõſtrãdo te ꝓ dict ꝑ nõ admittẽdo hãc demſra-
tionẽ: q; repugnat caſui. C 2° nõ ꝓcedẽdo iſtã: 2 tunc ad
argumẽtũ. oẽ demõſtratiũ ꝙ by boc eſt aſinus. tu demon-
ſtraris ꝙ by. boc. igit tu es aſinus. 2. nego minorẽ tãq; repu-
gnãrẽ. Et ad ꝓbonẽ dici ꝙ p ly B tu dmſaris, g tu dmſra-
ris. nego ꝑtiam. ſi tu ſumis ꝗ aliqua ꝑtia eſt bona 2 aſin ẽ
neceſſarium. ergo 2 conſequens. Queſtio. VII.

Rñ°

C Vtrũ 1° regula ſit vera. ſi aliqua ꝑtia eſt bona 2 aſin ẽ
neceſſarium. ergo 2 conſequens. Queſtio. VII.

Argſ ꝑ.

Arguitur cõtra. nulla ꝓpõ eſt neꝯia.
ergo regula nulla. 2 iſta 13 aña, ꝓbat: q; ſi qua eſſet neꝯia poſſibilis eẽt
illa. deus eſt. Sed 2ra. iſta, poſitio eſt neꝯia
ſed hec ꝓpõ 2 hãc. ꝓpõnẽ eſſe ſunt ldẽ. g hãc
ꝓpõnẽ eſſe eſt neꝯiũ. 2 iſta eſt falſa: 13 hãc ꝓpõnẽ eſſe eſt
cõtingẽs: q; põt cẽ 2 nõ eſſe. C Cõfirmat. q; ab ꝓpoſitione
deus eſt eſt cõtingẽs. g nõ eſt neꝯia. 2 13 ab affirmatiua
vna vnius diſpari ad negatiuã alteri⁹. ꝓbat añs: q; ꝑ ꝓ-
poſitio ꝓtingẽter eſt. g eſt ꝓtingẽs. p3 2 13, 2 añs, ꝓbatur:
q; põt eẽ 2 nõ eẽ. C Dñs nullũ neꝯiũ eſt. 2 aliqd eſt
iſta ꝓpõ. g aliqd ꝓtingẽs ẽ iſta. ꝓpõ, ꝓ 2 13. The vtra. g
iſta, ꝓpõ ẽ ꝓtingẽs. 13 2 ꝙ uerũ eſt ſimpliciẽ. C 2° fic.
Hec 2 13 eſt bona: q; eſt neꝯiũ. g ẽ eſt neꝯium: cõſtat ex
mouſtrãdo añs: 2 añs eſt neꝯiũ 2 2 cõtingẽs. g regula
falſa. 2 13 13 cum maiori: q; oppo⁹ 2 ñtis repugnat ñtali.
mino⁹, ꝓbat. g añs ſit neꝯius p3: q; aſſerit ſe eſſe neꝯiũ:
aũt 2 ſit ꝓtingẽs. ꝓbat: q; ꝓtingẽs ẽ illud añs eẽt. 2 p
2 13 ꝓtingẽs eſt ipſius eẽ neꝯium: 2 ꝑtis ſic ꝑſe ſignificat. g
2 13 eſt ꝓtingẽs. C 3° fic. Hec 2 13 eſt bona. ꝓtingẽs ẽ. g
ꝓtingẽs eſt: 2 13 añs 2 neꝯiũ, 2 13 ꝓtingẽs. g regula fal-
ſa. 2 13 13 cum maiori: q; arguit ad eodẽ ad idẽ. min⁹: ꝓba-
tur. q; añs ſit neꝯiũ p3: q; neceſſe eſt aliqd ꝓtingens eſſet
2 ſic ſignificat añs. g eſt neꝯiũ q; 2 13 ſit ꝓtingens. ꝓbat: q;
hmarie ſignificat ꝓtingẽs eẽt: ꝓtingẽs ẽ eſt ꝓtingẽs. g 2 c.
rndet. C Ad 1ᵐ negat añs. Ad ꝓbationẽ

Argſ 2°.

Ad hec
cõcedo q; iſta eſt neꝯia. deus eſt. C Et cum
arguit. hec, ꝓpõ eſt neceſſaria: 2 hec ꝓpõ eſt hãc, ꝓpõnem
eſſe. g hãc, ꝓpõnẽ eſſe eſt neꝯiũ. nego 2 nam: nec ar gu itur
reſolmotoꝛie: cõſequẽs nõ eſt reſolubile ſed officiabile.

Ad 2ᵐ.

C Ad 2ᵐ rmationẽ negat iſta 2da, iſta, ꝓpoſitio ꝓtingẽ-
ter eſt. ergo eſt cõtingẽs: q; ꝓpõ 2 neꝯia vel contingens
rõne ſignificãdi eſt tale: 2 nõ q; ſit res neꝯia vel cõtingẽs,
cõcedit ergo g iſta ꝓpõ eſt res cõtingẽs: negat tñ g ſit
ꝓpoſitio cõtingẽs. Dr̃ aũt cõtingẽter eſſe: q; eſt res cõ-
tingens. 2 neceſſario eſſe: q; ſignificat 2 neceſſaria. C Ad

Ad 2ᵐ.

3ᵐ negat q; autecedẽs
ſit neceſſarius ad intellectũ darũ: q; nõ eſt neceſſariũ per
ſe. 2 ſit neceſſariũ per reflexionẽ: 13 tale adhuc eſt cõtin-
gens vel impoſſe. Cle 2 q; non valet in ꝓpoſitus ꝓtine-
ntibus ad inſolubilia. Cle 2 q; regula intelligit q; nõ ſit
tale per reflexionẽ. C Ad 3ᵐ dr̃ q; ꝓcedens eſt neceſſa-
rium ſicut añs: 2 dr̃ vlterius q; ꝓtingens eſſe eſt neceſſa-
rium tãq; ſignificatũ: 13 nullũ contingẽs ſit neceſſarium:
nec inconuenit aliquã ꝓpõnẽ eſſe neceſſariã: 2 quãlibet re
per ſeipſam ſignificarã eſſe rẽ cõtingentẽ vt de iſta. bo: eſt
aial. rẽ. C Sophiſma contra regulã fic. Tu es aſinus. g
regula falſa. 2da 13, añs, ꝓbat fic. Omne aial q; ſuit' ali-
quãdo fuit aſin⁹: 13 tu fuiſti aial q; fuit aliqſi. g tu fuiſti
aſinus: 13 tu es idẽ q; vnũ; fuiſti. igit tu es aſin⁹. p3 2da

Sophiſma

prima cũ minori: er maioꝛ. ꝓbo ſupponẽdo q; in. a. iſtãti
nõ fuit aliqũ aial ꝑter aſinũ. ito ꝓbo argnt fic. Omne
aial q; fuit in. a. iſtãti fuit aſin⁹. g oẽ aial q; fuit aliqũ
fuit aſin⁹. 13 2da ab ſſertioꝛi ad ſuũ ſupius affirmatiue 2
ſine diſtributiõe 2 ſine ſigno imobiliãte. q; ſic argnat. ꝓ
boꝛ: q; aliqſi, nõ diſtribuit' q; ſtuaderẽ fic. ſignifiet' eẽ aliꝗ
matiuũ nõ diſtribuit' ter minus: ſequẽtem ſe immediatemiſi
ſiecrit determiatio fui ſubſtãtiui: 13 ly aliqſi nõ ẽ determi-
natio ſui ſubſtãtiui: q; aduerbiũ ẽ determiatio x̃bi 2 nõ
hois. g nõ diſtribuit' ly aliqſi. C Ad hec negat añs. Ad
ꝓbonẽ nego iſtã. oẽ aial q; fuit aliqſi fuit aſin⁹. Et ad. ꝓ
bationẽ nego 3ũs: 2 ꝓcedo g ly aliqſi. diſtribuit': 2 q; ẽ
determiatio illi' termini aial. nã q; dẽ ꝓpiqua 13 reniet ar:
2 ita p3 q; ſio adherbiũ ẽ determiatio x̃bi 2 ñ nois: rẽ 2 c.

Rñ°

C Vltim 4ᵉ regula ſit x̃a. ſi aliqua ꝑtia eſt bona 2 añs ẽ
impoſſibile: conſequens eſt poſſibile. Queſtio. VIII.

Argſ ꝑ°.

Arguitur
cõtra. iſta añs ẽ bona. cbi-
mera q; ẽ nõ intelligitur: 2 tũ añs ẽ
poſſibile 2 añs nõ. g regula falſa. 2da 13 cum
maiori: q; 13 reſoluere ꝛelatiuũ nõ cõfuſiuũ
in ẽt, 2 ille ill' a illud mino⁹, ꝓbat. q; añs ſit poſ ꝑs: q; ẽ
vꝛ. cũ 3 dictoꝛiũ ſit falſus, 2 ois cbimera q; eſt intelligit'
q; ſequit' q; ois cbimera eſt: 2 illa intelligit'. q; 2 añs nõ ſit
poſ ꝑs: 2 ẽ vna copulatiua. 2 ꝑ⁹ ꝑs eſt ipoſis. C 2° fic.

Argſ 2°.

Illa 2da eſt bona. tu es 2 iſtãti ꝑtii. g aliqd fuit ita q; tu
fuiſti in inſtãti ꝑtii. 2 añs eſt poſ 2 2da nõ. g regula fal-
ſa. 2da 13, 2 maiꝛ: p3: q; nõ ꝓbatur ita q; ẽ poſſibile q;
quit vmã de ꝑterito verã. q; añs ſit poſ ꝑs. q; 2da nõ ſit
poſ. ꝓbat: q; nulli iſtãs ꝑſens fuit. g nihil fuit in iſtãti
ꝑtii. 2 ois tu nõ fuiſti 1 iſtãti ꝑtii: patet ambe ꝑtiũ. añs
ꝓbat: q; hoc iſtãs nõ fuit' demſando iſtãs ꝑſens. 2 hoc

Argſ 3°.

eſt oẽ iſtãs ꝑſens. g nullũ ꝑs iſtãs fuit. C 3° arguit ar-
gumẽto Magſi. Iſta añs ẽ bona. ois ꝓpõ eſt affirmati-
na. g nulla ẽ negatiua: 2 tũ añs ẽ poſ 2 2da eſt ipſi. g
regula falſa. 2da 13 cũ maiori. mino⁹: p3 ꝙ ꝓ 4ᵉ ꝓpe. 2 4ᵉ
batur. g illa 2ª ꝓ ẽ ipoſis. Tunlla ꝓpoſitio eſt negatiua:
q; nõ poſ eẽ 2 x̃a: q; nõ ẽ q; ipſa eſſet 2 eſſet negatiua.
ergo aliqua ꝓpoſitio negatiua eſſet: nec ipſa nõ exiſtere:
q; quãdo ꝓpoſitio non eſt non eſt vera nec falſa.

Ad ꝓᵐ

Ad hec
rndet. C Ad ꝓᵐ negat maiꝛ. ſ. q; illa 2da
ſit bona. Ad ꝓbonẽ dr̃ q; relatiuũ ly reſolui
ſic in affirmatiuũ. in negatiuũ 3ẽ non. Et ſi dicer es:
cbimera que eſt intelligit', ergo cbimera eſt: 2 ita ſimil'
ligitur: bene valeret 2da. Et ſi cũ 1 affirmatiua relatiuũ
reſoluatur in cõiunctionẽ copulatiuã 2 ꝓnomen demon-
ſtratiuũ. in negatiua relatiuũ reſolueret in cõiunctiones
diſiunctiua 2 ꝓnomen demõſtratiuũ cũ ꝓdicto oppo
ſitio ipſius affirmatiue: vt in iſtã: cbimera non ẽ: vel illa
non intelligitur. C Ad 2ᵐ nego maiorẽ. ſ. q; iſta 2da ſit

Ad 2ᵐ

bona. Ad ꝓbationẽ dico ꝙ 3 ſic intelligi. ois ꝓpõ vera
affirmatiua de ꝑiti carẽ extremo cõpoſito 2 ligno con-
fuſiuo 1ª explicite q; impliciter relinquit vna 3 de ꝑterito
vera. q; liter non eſt in ꝓpoſito vt declarabo. Dr̃ ꝑ vera:
q; iſta de ꝑti ẽ falſa: non op3 q; relinquat iſtã de ꝑteri
to vera. 2° affirmatiuã: q; ſi eſſet negatiua. illud ẽt nõ eẽt
opus. Dr̃ 3° carens ſigno ſuũuo: q; iſta eſt vera. omne
iſtãs ẽque tñ non relinquit aliquã de ꝑterito verã 1 q;
nunq; iſta erit vera: iſtãs fuit. Dr̃ 4° carẽs extremo cõ-
poſito rã explicite q; implicite: q; 13 eſt vera. hoc inſtans
eſt iſtãs q; eſt rẽ tñ nõ relingt aliquã de ꝑteritoverã: q;
illa nunq; ẽ 2a. hoc iſtãs fuit iſtãs q; eſt: rẽ ita eſt in. 4ᵉ ꝓpo
ſito. ſ. cũ extremo cõpoſito: rẽ nõ valet. C Ad 3ᵐ negat

Ad 3ᵐ

mino⁹. vñ negat q; illud ꝓpõ nõ ſit poſ. milla. ꝓpõ ẽ ne-
gatiua. Ad ꝓbationẽ cũ dr̃ nõ ꝓpõ eẽ vera. ergo nõ ẽ poſ-
ſibilis, negat' 2da: q; multe tunt ꝓpoſitiones poſſes q; nõ

possunt esse vere sic precise significādo: vt in mā isolubilis
ister: ois ppō est falsa: nulla ppō ē ẏa. hoc non ē vez: hoc
est falsa, seipso ōmfatoː ē ẏ mām isolubilis vt ista. ſor.
nō ē cxns in mēte ſortis. Sitr ḃ nō ē demonſtrādo ſubm
bui? ppōnis ad cnl? definitionē ocimeret ista ꝓpōcliby
enis illa: ẏ ē poſs: nulla tri ipſiꝰ ſic ſignificādo ꝓt ē ẏa.

Sophisma

Cūtrū ſ regula ſit. Tu es aſinus. ẏ regula falſa.
ẏa tz. aſis ẏbaſ ſic. q3z ſingłaris alicui? vłia ē ẏa. tu es
aſinus, ē ſingularis alicui? vłe. ẏ tu es aſin? ē ẏa. ꝓtia
tz cū minozi. maioꝛ; ẏbaſ ſic. q3z ſingularis iſtiuꝰ vłis, ois
bō ē aia: ē ẏa. ẏ q3z ſingularis alicuius vłis ē vera. tz
ẏa ab iferiori ad ſuū ſupi? affirmatiue zē. Ad hec nō
negādo aīa. Ad ꝓbōnē negat maiozi. ſ. q3z ſingłaris ali-

Rñ°

cuius vłis ē vera: q3 falſa ē. vt ꝑs ꝑ exponētes. Ad ꝓba-
tionē nō negādo ꝓtiaz: q3 argut ab iferiori ad ſuū ſupi?
diſtribuitiue, z rō nō valz. nā ẏ alicui? vłis, ſtat diſtributiue
cūtrū 5ª regula ſit vera. Si ꝓtia ē bona z aliq3 ſequit
ad cōſequēs illud ſequitur ad antecedens. Cō. IX.

Argt ꝓ°

Rguitur ꝓra. ista ꝓia ē bona. Ois
ꝓpō ē ẏa. ẏ aliqua ꝓpō est
vera. ꝙ: argut ẏ a ſubalternate ad ſubalter-
natū: z ad ꝓia ſequit ista. Tu es aſinus: q3
nō ſequit ad aſin. ẏ regła falſa. ꝓia tz cū ma
iozi. minoꝛ; ẏbaſ ſic. nā ad iſtā ꝓpōnē mētale cē verā. tu es
aſinus. ſequit' tu cē aſinū: z illa mētalis ẏ aliq. ꝓpō. ergo

Argt 2°.

ad aliq. ꝓpōnē cē verā: ſequit' tu eſſe aſinū. tz ꝓia a ſup-
iozi ad ſuū inferiꝰ. Cūtrū ſic. Ista ꝓia ē bona. tu nō cur-
ris. ẏ tu curris vel tu nō curris: z tū ad ꝓis ſequit' bois
curret: q3 nō ſegt' ad aſin. ẏ zē. tz ꝓia cū maioꝛi: q3 argt
a ꝓte diſiunctiue ad totā diſiunctiuā. minoꝛ; ẏbaſ: tu ad z te
currere ſegtur bois currere. ẏ ad te currere vł nō currere
ſegtur bois currere. tz ꝓia a ꝓte diſiuncti ad totū diſiū

Argt 3°.

ctūz: z nō bois currere nō ſegtur ad aſis ꝓhie ꝓtie vt ꝑz
zē. Cūtrū ſic. Cōſequētia a ꝑ ad vltimū valet q3 ꝓtie
termedie ſunt bone. Tūc ſegtur ꝙ ſi dico te eſſe aſinum
dico vez: q3 ẏ falſit. ꝙ ſegtur, ꝓbo: q3 ſegtur: ſi dico te ēe
aſinū, dico te ēe aīal. ſi dico te eſſe aīal, dico verū: ergo a

Ad ꝓ°

ꝓmo ad vltimū. ſi dico te ē aſinū dico vez: q3 oēs ꝓtie
intermedie ſunt formales z non variate.

Ad hec

rñdet. Cād ꝓ° negatur minoꝛ. ſ. q3 aliqd
ſegtur ad conſequēs q3 nō ſegtur ad aſin.
Et ad ꝓbōnē negat ẏia: q3 argut' ab iferiori ad ſuū ſup
ma cū termino officiabiliq3 facit ſtare ꝓpoſe ꝓ mobi
liter: q3 ẏ ſegtur, q3 ſi ēadē vim qualẏ, vel ſi: z con-
fundit terminos ꝓcedētes z ſequētes capaces ꝓfuſiōis:
imobili ſtur nota rōnis z ꝓ2ātis. Cād 2ª negatur
minoꝛ. Et ad ꝓbōnē negatur ẏia. Et cū dr argutur a ꝑte

Ad 2ª.

diſiuncti ad totū diſiuncti. dr ꝙ cū termino officiabili non
valet ẏia: ſicut ẏ ēſt ſe terminus ſegtur qui ḃ vim imobi
litādi. Cād 3ª. ꝛceditur ita ꝓsequētia a ꝓmo ad vltī-
mum. ſi ista, ꝓpō. ſi dico te eſſe aſinū, dico te ēe aīal. tenet
perſonaliter: ad ḃ° intellectū: z ita ꝛceditur ita. ſi dico

Ad 3ª.

te ēe aſinū dico verū: q3 dicēdo te eſſe aſinū dico te ēe aīal
nō ē verū. Sit aūt teneatur maliter ista ꝓpoſitio. ſi dico te
eſſe aſinū dico te eſſe aīal. nego ista. nō. n. qui dicit ista ꝓ-
poſitionē tu es aſinus, dicit ista tu es aīal. Et ſi replicas.

Sophisma

Contra: q3 dicit ẏ ẏ ꝓncipalr te eſſe aſinū dicit te ēe aīal.
qui dicit te ē aīal dicit verū. ẏ ꝙ ẏ ad vltī q dicit ẏ ẏ ꝓn
cipalr te ē aſinū dicit verū: ꝛcedit ur ꝙ dicit ẏ ẏ ꝓncī-
palr te ē aſinū dicit verū: ẏ non ẏ ẏ ꝓncipalr dicat verū
ſi ſcḃario. Cā Sophiſma ẏ regula ſic. tu es aſin°. ẏ regu
la falſa. ꝓtia tz. aſis ꝓbaturꝛ: q3 q3 dicit te ē aſinū dī
cit verū. ẏ tu es aſin°. ẏ baturꝛ ꝓtia: q3 dicit ois iſta ꝓpō ē vera
quā dicēdo qs dicit verū. ẏ baturꝛ aſis ſic. q3 dicit te eſſe
aſinū dicit verū. ẏ q3 dicit te ē aīal dicit te eſſe aſinū

z te ē aīal ē verū. ẏ q3 dicit te eſſe aſinū dicit verum.
Cād hoc dr negādo aſis. Ad ꝓbōnē dī ẏ ꝓ iſta ꝓia ē bo

Rñ°

na ad hūc ſtellectū. ẏ ſi qs in dicēdo aliq3 ꝓpōnē ꝓ dicit
vez iſta, ꝓpō ē ẏa. Si aūt ſcḃario dicat verum nō valet.
ſicut in ꝓpoſitore ita ꝓbaturꝛ antecedens zē.
Cūtrū ē regula ſit vera. ſi ꝓia ē bona z aliq3 ſtat cum
aſine. ergo illud idem ſtat cū ꝓſequente. Questio. X.

Argt ꝓ°

Rguitur ẏ. ista ꝓtia ē bona. Dec ꝓ
poſito q ē ẏa. ẏ bujus ꝓne
eſt nēcia ſimplr. ẏ bō ē aſin°. ẏ ḃ demon
ſtrādo cōſequēs iſti? cōſequentie ẏ ſi aliqd
ſtat cū aſite qd nō ſtat cū ſoꝛte. ẏ ita ſta. ꝓtia
tz cū maioꝛi: q3 nō ꝓt aīe ēe vez ſine ſoꝛte. minoꝛ; ẏbaſ
q3 ila. mull? bō ē aſin°, ſtat cuꝫ aſite ēe ſi ne nēcia ſimplr: z
aſis ſit poſs: z tri nō ſtat cū ꝓite cū ſibi ꝓdicat. ẏ zē. Cū

Argt 2°

ſic. Ista ꝓtia ē bona. bō ē aſin°. ẏ deus ē: q3 ans ē ipoſite
z ꝓia nēcia: z tri ista ꝓpō. bō ē rudibile. ſtat cū aſite z nō ea
eſt ſecū ꝙertibilis: z nō ſtat cū ꝓite. ẏ zē. Cūtr ſic. argu

Argt 3°

mēto Magſi. ista ꝓia ē bona. ſignū cōburebat. ẏ ipoſite
eſt illud ec: z tri hec ꝓpō aīal eſt: ſtat cū aſite. vt ꝑz: z non
ſtat cū ꝓite: q3 nō ſit ex illis copulatiua polis: ſi impoſſi
bilis dicēdo. aīal eſt z ipoſite eſt illud eſſe. ẏ regula falſa.

Ad hec

rñdet. Cād ꝓ° dī ẏ q ſi ista ē in mēte tunc

Ad ꝓm

eſt bona: ſed nihil eſt cōpoſite aīnicū ſit im-
poſſibilis mētaliē eſſe verā. bō eſt aīnus. Si ẏo ſit in voce
vel in ſcriptoꝛ: ſic ꝓia nihil valet: ſtat. n. ẏ ista. bō ē aſin°
ſignificet ꝑcli cē: z tūc nō ſequit. iſta ꝓpō ē nēcia. bō ē aſi-
nus. ẏ bō ē aſin°: z ſi ſtat ſito mō. ꝓſo iſtiuꝰ ꝓne ē nēcia
ſimplr ſic ꝓcise ſignificādo. ẏ bō ē aſin°. ꝓtia ē optima: z
tūc aīe ē ipoſite z nihil ē ei cōpoſſibile. Cād 2ª cōcedit

Ad 2m

ꝓnafed negat' ꝙ ſtia: bō ē rudibilis ſter cū aſite z nō ea
ler iſta. ꝓia iſta ꝙertir ſecū. ẏ ſtat ſecū: q3 ipoſſibile cum
nullo ſtat. Cād 3ª rñdet Magr negādo minozes. ſ. ẏ

Ad 3m

aliqd ſtat cū aſite qō nō ſtet cū ꝓcqūtē. Et ad ꝓbōnē cū
dicis. iſta. aīal eſt, ſtat cū aſite: ꝛcedo: z nō ſtat cum ꝓite
nego. Et cū tu argutis: q3 nō ſit copulatiua polis ex illis,
ergo nō ſtat ſil. negat' ẏ ita: q3 ꝓ copulatiue nō eſt ois
negs ſecū ꝙertibile: q3 ḃs aliud z aliud ſignificū ꝓp mu
tationē aſitis. Et ſi dicit' quo ẏ ſtat ſil' dī q ſici q ꝗlibet
eſt vera: q3 ſicut illa ſtat ſil. tu es bōtu es albus: ita dato q
nulla ſtat copulatiua ex illis. vł oī ad ſncipale q ſit vna
copulatiua polis ex illis: referēdo ſemper ỹ illud, ad ſi-
gnū zē. Cād Sophiſma ẏ regulā ſic. Tu es aſin°. ẏ regła

Sophisma

falſa. ꝓia tz. aſis ꝓbaturꝛ ſic. Ista ꝓtia ē bona. ẏ tu es aſi-
nus. ẏ ly iſta demſtrādo ꝓiam facta: iſta ꝓia nūc ſed eſt
bona vł, ꝓbabo: r aſis eſt vez. ẏ z ꝓia. ẏ ꝓtia ſit bona
ꝓbaturꝛ: q3 ſi nō oppo ꝓtis ſtet cum aſite. ſ. ẏ iſta ꝓia ē
bona. z tu nō es aſinus: ſtat ſic: ſtia ꝓia ē bona z tu nō es
aſinus. ẏ iſta ſequētia eſt bona. tz ꝓia a copulatiua ad
altera eius ꝑtē: z ꝓia ſigt ẏ ꝓia ē bona. ẏ iſta ꝓia ē
bona. Tu ans ſncipaliꝑ ꝓie ſit vez ꝓz: q3 ita ē ſecū poſſe
ſignat. ẏ ē vez. ꝓbaſ aſis: q3 ſigt ẏ iſta ꝓtia eſt bona: z

Rñ°

ita bō ẏ ꝓia ē bona: vt ia. ꝓbatū ē: ꝛe zē. Cād hoc dī
negādo aſie. Ad ꝓbationē dī olſthūgaſcdo de aſite illius
ꝓie. Ita ꝓia ē bona. ẏ tu es aſin°: z an ꝓcise ſignificer an
nō. Si ꝓcise non admittit cauſas: q3 ſequit' ꝑdictio. Nā ſi
oī ẏ ꝓia nō ē bona: ſequit' ẏ eſt bona. vt arg'm ꝓbat. Et
ſi oī ẏ non ē bona: ſequitur ẏ eſt bona. ꝓbat' q3 ſi oī ẏ
ſit bona: re antecedēs ſic ꝓcise ſigt. ẏ ē vez: z ꝓ conſequens
eſt falſum. q nō ē bona. Si ẏo nō ponat' ꝓcise, admittat
cauſas: z dicit' cōſequentiam eſſe bonā: q3 antecedens eſt
impoſſibile ſignificās copulatiue q eſt bona z ẏ nō eſt
bona. Et negatur poſtea ẏ antecedēs eſt vez. Et ad ꝓio
bationem cū dicit: ita eſt ſicut ꝓcise ſignificat. ergo eſt
verū. negatur antecedens: q3 non ꝓcise ſignificat ꝓtias
ſse bonam. vt dictum eſt: q3 aliter non ad mitteretur.

C Utrū 2ª regula sit vera. Si aliq̄ ꝓia est bona scita esse bona: z aīa est cocedēdū z ꝓia tē. Questio. XI.

Argt ꝑ.

Arguitur ꝓra. ponat ꝙ ista deus est ō bō ē aīmus: puertant itūc ista ꝓia ꝑia ē bona scita ē bona: deus ē. ḡ bō ē aīmus: q; argt a puertibili ad cōuertibile: z aīa ē cocedēdū: q; nc̄lus: z ꝓia negādus: q; ipse ꝓse. ergo regula falsa. C 1º fic. argumēto. Stro. dī in 3ª regīa pncipali tē. ponat ꝙ aīs ꝓcdit ista, ꝑpōsitus es aial: q; figuificet boiem ē aīmū: tūc fic. Ista ꝑnicia est bona scita a te esse bona: tē. ḡ tu es aial. z aīa ē cō cedēdū z ꝓia nō. ḡ regula falsa. ꝓna nota cū maioritmi/nori, ꝑbat. ꝑ ꝙ ꝑ tres ꝓs q; aīa sit ꝓcdēdū: q; ē vez nō re pugnās scitū cē tale. 2ª pbat. ꝙ altera parte. s. ꝙ ꝓia nō sit ꝓcedēdū: q; cū figuificet boiem ē aīmū ꝑ casus, ergo boiez ē aīmū ēt ꝓcedēdū ꝙ casus: q; ēt inconueniens. C 3º fic. argumēto Magri. z pono ꝙ illº ꝑne. bō currit ergo risibile currit sic aīs tibi positū z a te admissum. ista posito argt fic. Ista ꝑnia ē bona scita a te ēt adm̄issum. isto posito argt fic. Ista ꝑnia ē bona scita a te ēt adm̄issum: z ꝓtibi ꝓpositū ē a te ēt admissum: z ꝓsequēs negādum: q; depositū. ḡitur regula falsa.

Argt 2º

Argt 3º

Ad hec rīdet. C Ad 1m dī admisso casu ꝙ ista cō sequētia ē bona: z fic aīs ꝓcedēdū: z ꝓia scita ē ꝓcedēdū: z ꝓia est ꝓcedēdū: q; aīalr z aīal ꝓpicialiter. C Ꝙo quo aduer te ḡ ista termini: ꝓcedēdū negādus: q; ꝓpr ꝑnt capi. s. no/miālr z ꝓ digno ꝓcdi z ꝓ digno negari. z ꝓpicialr ꝙ rīdet ꝑ ꝑ xbū ꝓcedo z nego. ꝑmo mō itelligunt in re gula z nō scdo mō. Ideo dico ꝙ ꝓia est ꝓcedēdū: q; aīalr q; dignū ꝓcdi. negādū tñ ē ꝓpicialr: q; cūcūq; ꝓpone rē rīdet negādo. Cū ad oēm ꝓpōnē rīdēdum est. ꝓce do: vel nego vnū: vñ ꝓ aīmū in casu z extra casum. Et ſ re plicas ꝓra. Ista. bō ē aīmus, ē ꝓcedēda: z bec est ipositio per se. ḡ impossibile ꝙ ſe ē ꝓcedēda: ḡ negādo mīnorē: q; repugnat maiori z ꝓcesse. Dec est via. Stro. Magri. Demūlber aūt alr rīdet: q; nō ponit vllam inter ꝓcedē dum z ꝓcedi z negādū z negari. Cñ dicit ḡ ꝓpō est ꝓce dēda. z ſilr ꝓ ꝓcedi q; ne apud cōm modū loquendi oſ ſpnt aīnū ē digna ꝓcedi: z negāda q; ne apud illos ē digna negari: ita ḡ auctrice ſit talis: ꝑm ꝑmā ipositionē z non ſm nouā. Et ſi ſi ista, ꝓpositio deus est: itipona/ ad ſignifi candū boiem ē aīmū nō valet ḃ ꝓia. bec. ꝓpō ē ipositio. ē negāda. ſilr ſi bō ēt aīmus, ꝓnat ſigr ꝓcū ēē nō val/ lec. bec ꝓia ſit ꝓcedēdū: ita ꝓia ēt concedēdū ſm Stro. ſi ſm Demūlberum vtrūq; ſit cōcēdēdū ofic̄ūq; ꝓponitur. Et ad ꝓbationē cū arguit ꝓia ēt ꝓcedēdū: z ſigt boiem ēe aīmū. ḡ boiem ēē aīmū ēt ꝓcedēdū. negat̄ minorē: ita ſta. ꝓpō bō ēt aīal. nō ſigr boiem ēſſe aīmū vlī ꝓcedat ꝙ casum. Dato ḡ ꝙ aīa ſit ꝓcedēdū: nō tñ rīdeo concedo. Sz tūc querīr qualr ſit rīdendum ad iſtam in tali casu. Stro. dicit: q; nullo mō ēt rīdendum. Alij ꝓcedūt z fa/ tent ſe mole ꝓcedere. Et Haetanus attribuit hanc viaz. Stro. dicit: q; cū reuerētia nō bñ dicit: q; aliqua ꝓpō ēt ad quā nullo mō ē rīdendū vr illa data. ḡ nō ꝓcedit ista tē.

Ad 1m

Ad 2m

C Ad 3m dī admittēdo casū. z ꝓcedo ḡ illius ꝓne. ans ēt cōcēdēdū z ꝓia negādū ꝑ argm̄ factum: sed nego ḡ ista. ꝓia ſit bona scita a me esse bona: q; ex duobus cō ceſſis ſequit oppositū illius: ſequit. n. aīa ē a te ꝓcedēdū z ꝓia negādū. ḡ ꝓia nō ēt scita a te esse bona. C Sed

Sophisma

pbisma 3 regulā fic. Tu es aīn?. ḡ regīa falsa. ꝓnia tz. aīs, ꝑbat fic. tu nō differs nīſi a capra. ḡ tu nō differs ab aīmo. tz. ꝓia a ſili. tu nō vides nīſi tū. ḡ tu nō vides pla tonē. aīa, ꝑbat fic. ſ. ḡ tu nō differs a nīſi a capra: q; tu nō da oppoñ. ſ. tu differs ab alio q; a capra: z ꝓs ḡ falſa. vt ꝓs ꝓponētes. ſ. tu es, z aliud q; capra ēſt: z tu nō es alio q; capra: q; ꝓponēs ē ſua: q; ex ſitu ſequit ḡ tu es capra. C Ad b dz negādo aīa. Et ad ꝓbonē negat ꝓnia ſcz tu nō differs nīſi a capra. ḡ tu nō differs ab aīmo. Et ad ꝓbationē cū dicis ḡ tz ꝓ ille negat: vñ ē magna dīa inter differre z videre: ḃ bñ cōcēdit. ans. ſ. tu nō differs nīſi a capra: q; vez eſt: vt ꝓs ꝓponētes: z exponit fic. tu differs a capra: z nō differs ab alio a capra. ḡ tē. dec eſt via Magistri. vt ꝓs in cap de exceptiuis in 3ª ſñt: z eſt vera cōtra antiquos dicentes oppoſito modo tē.

Rñ°

C Utrū 8ª regula ſit vera. Si aliq̄ ꝓnia z ꝓna ſit casu. Questio. XII.

Argt ꝑ°

Arguitur ꝓ 3 argmēto Stradi: z po nat ꝙ tu ſcias ſor. ē vnus de trib? boibus. ſ. ſor. ꝓlato, z cicerone: ne ſcias aī nō ē bis qs ſit ſor. tūc facio iſtā ꝓpoſi. ſor. ē. ḡ ille bō ē ſor. poſito ḡ tu ſcias me lo lū ſor. demſrare ꝓ ſillm ꝓnie: tūc ſ ꝓnia ē ſcita ē bona: q; ſcis bñ ḡ ꝓ eodē ꝓdūcat ꝓna. ꝓ quo verificat aīa. z aīa ē ſcitū: vt ꝓs casu, z ꝓna nō ē ſcitū a te: q; quocūq; illo ꝓ demſrato: tu dubitas an ille bō ſit ſor. ꝓ casu: ꝙ. ſ. ſor. ēt aliqs iſtoū. ḡ demſrato ſor. tu dubitas an ille bō ſit ſor. C 1º fic. argumēto Magri. Dec ꝓna eſt bona ſcita a te ēē bona. B ē neceſſitū. ḡ boc ē neceſſitū. ḡ boc. vtrobiq; demſrando ꝓna illius ꝓſequētie. z aīa ē ſcitū. z ꝓna nō. ḡ regula falſa. ꝓna tz. q; maioritas ſcis ḡ argut ab eode; regula falſa. ꝓna tz. q; minoritas ſcis ḡ argut ab eode; regula falſa. ꝓna tz. q; quocūq; illo ꝓ demſrato tu dubitas an ille bō ſit ſor. ꝓ casu: ꝙ. ſ. ſor. ēt aliqs iſtoū. ḡ demſrato ſor. tu dubitas an ille bō ſit ſor. C 2º fic. argumēto Magri. Dec ꝓna eſt bona ſcita a te ēē bona. B ē neceſſitū. ḡ boc ē neceſſitū. ḡ boc. vtrobiq; demſrando ꝓna illius ꝓſequētie. z aīa ē ſcitū. z ꝓna nō. ḡ regula falſa. ꝓna tz. q; maioritas ſcis ḡ argut ab eode; regula falſa. ꝓna tz. q; minoritas ſcis ḡ argut ab eode; regula falſa. ꝓna tz. q; quocūq; illo ꝓ demſrato tu dubitas an ille bō ſit ſor. ꝓ casu: ꝙ. ſ. ſor. ēt aliqs iſtoū. ḡ demſrato ſor. tu dubitas an ille bō ſit ſor. C 3º fic. argumēto Magri. Dec ꝓna eſt bona ſcita a te ēē bona: tu nō ſcis aīa ſit ſor. ꝓ ſillm ꝓnie: tūc ſ ꝓnia ē ſcita ē bona: tu ſcis bñ ḡ ꝓ eodē ꝓdūcat ꝓna. ꝓ quo verificat aīa. z aīa ē ſcitū: vt ꝓs ꝓponētes. ſ. tu es, z aliud q; capra ēſt: z tu nō es alio q; capra: q; ꝓponēs ē ſua: q; ex ſitu ſequit ḡ tu es capra. C Ad b dz negādo aīa. Et ad ꝓbonē negat ꝓnia ſcz tu nō differs nīſi a capra. ḡ tu nō differs ab aīmo. Et ad ꝓbationē cū dicis ḡ tz ꝓ ille negat: vñ ē magna dīa inter differre z videre: ḃ bñ cōcēdit. ans. ſ. tu nō differs nīſi a capra: q; vez eſt: vt ꝓs ꝓponētes: z exponit fic. tu differs a capra: z nō differs ab alio a capra. ḡ tē. dec eſt via Magistri. vt ꝓs in cap de exceptiuis in 3ª ſñt: z eſt vera cōtra antiquos dicentes oppoſito modo tē.

Argt ꝑ°

Ad hec rīdet. C Ad 1m dī admisso casu ꝙ ista cō ſequētia ē bona: z fic aīs ꝓcedēdū: z ꝓia scita ē ꝓcedēdū: z ꝓia est ꝓcedēdū: q; aīalr z aīal ꝓpicialr. C Ꝙo quo aduer te ḡ ista termini: ꝓcedēdū negādus: q; ꝓpr ꝑnt capi. s. no/miālr z ꝓ digno ꝓcdi z ꝓ digno negari. z ꝓpicialr ꝙ rīdet ꝑ ꝑ xbū ꝓcedo z nego. ꝑmo mō itelligunt in re gula z nō scdo mō. Ideo dico ꝙ ꝓia est ꝓcedēdū: q; aīalr q; dignū ꝓcdi. negādū tñ ē ꝓpicialr: q; cūcūq; ꝓpone rē rīdet negādo. Cñ ad oēm ꝓpōnē rīdēdum est. ꝓce do: vel nego vnū: vñ ꝓ aīmū in casu z extra casum. Et ſ re plicas ꝓra. Ista. bō ē aīmus, ē ꝓcedēda: z bec est ipositio per se. ḡ impossibile ꝙ ſe ē ꝓcedēda: ḡ negādo mīnorē: q; repugnat maiori z ꝓcesse. Dec est via. Stro. Magri. Demūlber aūt alr rīdet: q; nō ponit vllam inter ꝓcedē dum z ꝓcedi z negādū z negari. Cñ dicit ḡ ꝓpō ēt ꝓce dēda. z ſilr ꝓ ꝓcedi q; ne apud cōm modū loquendi oſ ſpnt aīnū ē digna ꝓcedi: z negāda q; ne apud illos ē digna negari: ita ḡ auctrice ſit talis: ꝑm ꝑmā ipositionē z non ſm nouā. Et ſi ſi ista, ꝓpositio deus est: itipona/ ad ſignifi candū boiem ē aīmū nō valet ḃ ꝓia. bec. ꝓpō ē ipositio. ē negāda. ſilr ſi bō ēt aīmus, ꝓnat ſigr ꝓcū ēē nō val/ lec. bec ꝓia ſit ꝓcedēdū: ita ꝓia ēt concedēdū ſm Stro. ſi ſm Demūlberum vtrūq; ſit cōcēdēdū ofic̄ūq; ꝓponitur. Et ad ꝓbationē cū arguis ꝓia ēt ꝓcedēdū: z ſigt boiem ēſſe aīmū. ḡ boiem ēē aīmū ēt ꝓcedēdū. negat̄ minorē: ita ſta. ꝓpō bō ēt aīal. nō ſigr boiem ēſſe aīmū vlī ꝓcedat ꝙ casum. Dato ḡ ꝙ aīa ſit ꝓcedēdū: nō tñ rīdeo concedo. Sz tūc querīr qualr ſit rīdendum ad iſtam in tali casu. Stro. dicit: q; nullo mō ēt rīdendum. Alij ꝓcedūt z fa/ tent ſe mole ꝓcedere. Et Haetanus attribuit hanc viaz. Stro. dicit: q; cū reuerētia nō bñ dicit: q; aliqua ꝓpō ēt ad quā nullo mō ē rīdendū vr illa data. ḡ nō ꝓcedit ista tē.

Ad 1m

Ad 2m

C Ad 3m dī admittēdo casū. z ꝓcedo ḡ illius ꝓne. ans ēt cōcēdēdū z ꝓia negādū ꝑ argm̄ factum: sed nego ḡ ista. ꝓia ſit bona scita a me esse bona: q; ex duobus cō ceſſis ſequit oppositū illius: ſequit. n. aīa ē a te ꝓcedēdū z ꝓia negādū. ḡ ꝓia nō ēt scita a te esse bona. C Sed

Sophisma

pbisma 3 regulā fic. Tu es aīn?. ḡ regīa falsa. ꝓnia tz. aīs, ꝑbat fic. tu nō differs nīſi a capra. ḡ tu nō differs ab aīmo. tz. ꝓia a ſili. tu nō vides nīſi tū. ḡ tu nō vides pla tonē. aīa, ꝑbat fic. ſ. ḡ tu nō differs nīſi a capra: q; tu nō da oppoñ. ſ. tu differs ab alio q; a capra: z ꝓs ḡ falſa. vt ꝓs ꝓponētes. ſ. tu es, z aliud q; capra ēſt: z tu nō es alio q; capra: q; ꝓponēs ē ſua: q; ex ſitu ſequit ḡ tu es capra. C Ad b dz negādo aīa. Et ad ꝓbonē negat ꝓnia ſcz tu nō differs nīſi a capra. ḡ tu nō differs ab aīmo. Et ad ꝓbationē cū dicis ḡ tz ꝓ ille negat: vñ ē magna dīa inter differre z videre: ḃ bñ cōcēdit. ans. ſ. tu nō differs nīſi a capra: q; vez eſt: vt ꝓs ꝓponētes: z exponit fic. tu differs a capra: z nō differs ab alio a capra. ḡ tē. dec eſt via Magistri. vt ꝓs in cap de exceptiuis in 3ª ſñt: z eſt vera cōtra antiquos dicentes oppoſito modo tē.

Argt ꝑ°

Ad hec rīdet. C Ad 1m dī admisso casu ꝙ ista cō ſequētia ē bona: z fic aīs ꝓcedēdū: z ꝓia scita ē ꝓcedēdū: z ꝓia est ꝓcedēdū: q; aīalr z aīal ꝓpicialr. C Ꝙo quo aduer te ḡ ista termini: ꝓcedēdū negādus: q; ꝓpr ꝑnt capi. s. no/miālr z ꝓ digno ꝓcdi z ꝓ digno negari. z ꝓpicialr ꝙ rīdet ꝑ ꝑ xbū ꝓcedo z nego. ꝑmo mō itelligunt in re gula z nō scdo mō. Ideo dico ꝙ ꝓia est ꝓcedēdū: q; aīalr q; dignū ꝓcdi. negādū tñ ē ꝓpicialr: q; cūcūq; ꝓpone rē rīdet negādo. Cñ ad oēm ꝓpōnē rīdēdum est. ꝓce do: vel nego vnū: vñ ꝓ aīmū in casu z extra casum. Et ſ re plicas ꝓra. Ista. bō ē aīmus, ē ꝓcedēda: z bec est ipositio per se. ḡ impossibile ꝙ ſe ē ꝓcedēda: ḡ negādo mīnorē: q; repugnat maiori z ꝓcesse. Dec est via. Stro. Magri. Demūlber aūt alr rīdet: q; nō ponit vllam inter ꝓcedē dum z ꝓcedi z negādū z negari. Cñ dicit ḡ ꝓpō ēt ꝓce dēda. z ſilr ꝓ ꝓcedi q; ne apud cōm modū loquendi oſ ſpnt aīnū ē digna ꝓcedi: z negāda q; ne apud illos ē digna negari: ita ḡ auctrice ſit talis: ꝑm ꝑmā ipositionē z non ſm nouā. Et ſi ſi ista, ꝓpositio deus est: itipona/ ad ſignifi candū boiem ē aīmū nō valet ḃ ꝓia. bec. ꝓpō ē ipositio. ē negāda. ſilr ſi bō ēt aīmus, ꝓnat ſigr ꝓcū ēē nō val/ lec. bec ꝓia ſit ꝓcedēdū: ita ꝓia ēt concedēdū ſm Stro. ſi ſm Demūlberum vtrūq; ſit cōcēdēdū ofic̄ūq; ꝓponitur. Et ad ꝓbationē cū arguis ꝓia ēt ꝓcedēdū: z ſigt boiem ēſſe aīmū. ḡ boiem ēē aīmū ēt ꝓcedēdū. negat̄ minorē: ita ſta. ꝓpō bō ēt aīal. nō ſigr boiem ēſſe aīmū vlī ꝓcedat ꝙ casum. Dato ḡ ꝙ aīa ſit ꝓcedēdū: nō tñ rīdeo concedo. Sz tūc querīr qualr ſit rīdendum ad iſtam in tali casu. Stro. dicit: q; nullo mō ēt rīdendum. Alij ꝓcedūt z fa/ tent ſe mole ꝓcedere. Et Haetanus attribuit hanc viaz. Stro. dicit: q; cū reuerētia nō bñ dicit: q; aliqua ꝓpō ēt ad quā nullo mō ē rīdendū vr illa data. ḡ nō ꝓcedit ista tē.

Ad 1m

Ad 2m

C Ad 3m dī admittēdo casū. z ꝓcedo ḡ illius ꝓne. ans ēt cōcēdēdū z ꝓia negādū ꝑ argm̄ factum: sed nego ḡ ista. ꝓia ſit bona scita a me esse bona: q; ex duobus cō ceſſis ſequit oppositū illius: ſequit. n. aīa ē a te ꝓcedēdū z ꝓia negādū. ḡ ꝓia nō ēt scita a te esse bona. C Sed

Sophisma

videt impossibile quē admittit. s. q nesciat qs ē sor. & sciat q iste ē sor. demfato sor. qz si tu scis q iste est sor. demōstrato sor. ergo tu scis qs ē sor. demfato sor. & ita sequit̄ ꝺictum ꝺa. s. q tu nescis qs sit sor. & tu scis qs ē sor. C 1° ꝺ respōnet: qz sic̄ scit q ille hō nō ē sor. certificato q demōstrat plato: ita scit q ille hō nō ē sor. certificato q demōstrat plo vel cicero: & p consequēs bz negare istā. ille hō ē sor. demfato plone vel cicerone & nō ꝺubitare. C Ad p̄m varie sunt resp̄ones. Gaetan⁹ ꝺic: q cū stet q tu scias q iste hō ē sor. demfatione facta ad intellectū: bz nescias q ille hō ē sor. demfatione facta ad sensum: ita cū iy qs istoz olcat demfationē sensualē, stat tu scis q iste hō est sor. demfando sortē ad intellm: quāuis tu nescias qs illoz ē sor. qz fit demfatio ad sensuz. C Alij olcūt q siue fit demfatio ad sensuz siue ad itellm: q ē 2ᵘˢ. s. ꝓfusa & ꝺistincta. Loquēꝺo ō p⁹ ꝓcedit q ille scit q ille ē sor. De 2ª ꝺo nescit qs ē sor. C Paulus pgu. alr ꝺicit q ꝺupliex ē demfatio siue ad sensuz siue ad itellectū. s. absoluta & cōꝺitionata. Exēplū p̄mi. B ē sor. Exēplū scōi. B est sor. demonstrato sor. C Ad pbōnē cū ꝺicit. tu scis q ille hō est sor. qz certificatus q demfet sor. Et cū ꝺicis postea nescis qs ē sor. ꝺicit absolute. & sic p3 q nescis absolute an hoc est sor. scis tñ q ille est sor. ꝺitionate certificato q ꝺemōstret sor. Eligē q̄ tibi magis grata est. C Ad 2ᵐ replicā ꝺicit Gaetanus q Stro. p̄supponit in casu q si demfet plato vel cicero latet eū: & io tūc habes ꝺubitare an iste sit sor. sz si sor. demfet: tūc es certificat⁹ q demfat sor. qz tūc habes istā ꝓcedere: ꝺicit q aliq textus bñt q si ꝺemōstret sor. vel plo vel cicero: & nescis qs demfet: tūc ꝺubito an iste hō sit sor. Si aūt solus sor. demfet. ꝓcedo istā: nec tunc ē ambiguitas aliq̄. Paulus pgu. ꝺicit. quocūq; illoz⁹ demfato ꝺubito an sit sor. & adhuc sor. demfato: ꝺubito an sit sor. sz non ꝺubito timo scio q B est sor. ipso demfato: silr nō ꝺubito timo scio q B nō est sor. demfato plone: & nō valet a sensu ꝺiuiso ad cōpositum. quare &c.

Ad 2ᵐ C Ad 2ᵐ p̄ncipale ꝺicit Stro. q ps nō pōt demfare totū: ly B g̃ q̄ꝺ est subm ꝑticis nō pōt demfari totū ꝑticis: qz sequit̄ q eque cite itelligeret totū & ps q̄ꝺ ē incōueniēs: imo ꝓpus ps intelligit̄ q̄ totū. C Alij ꝺicūt alr ad arg^m q ꝑticis est nescitū: qz repugnat ipsius scire: ilō nō est ꝑ regulā: qz vna ꝺe cōꝺitionib⁹ regule est q ꝑticis non repugnet sciri, sm Pau. pgu. & Gaeta. &c. Et ad rōnez Stro. q ps nō pōt ꝺemfari totū ꝺicit Gae. q B itelligi pōt ꝺupliciter. s. vt signū & vt signū significatū: & q ē ipse q eque cito intelligat totū & ps vt signū: sz bñ eq̄ cito pōt itelligi ps vt sig^m & totū vt signi ficatū. Pau. pgu. ꝺicit q notitia ꝓfusa eque cito itelligit totū sicut ps: sed notitia ꝺistincta nō ē verū: timo ps ꝓpus semp itelligit. Magr ℞o aliter rīꝺet & ꝺubitat an ꝑticis ꝺicit significetur an nō. Si sic nō admittit casus: qz est insolubile. Si nō: nō valet ꝑticis nec argr a ꝓuertibili ad ꝓuertibile: qz aīa sigt carbe" &c. & ꝑticis bꝛpo". C Ad 3ᵐ negat maiorem. s. q illa ꝑticis sit bona: & ꝓcedo opp^m ꝑticis stare cū aīa ꝺistincta. vz. tu scis aliq̄ ꝺ istoz⁹ esse vez. Et cū ꝺicis signet illud: ꝺico q nō opz signaret: qz ly aliq̄ ꝺilloz, stat ꝓfuse tm̄ rōne illi⁹ ℞ ꝺi scio: ꝺicit ꝓcedit q nullū denariū ꝓmitto: tñ ꝓmitto denariū: & ex hoc nullus oz signari denari⁹ pp ꝓfusionē habitā a ℞ꝺo ꝓfusiōis: &c. C Sophisma ꝑ regulā sic. tu es asin⁹. g̃ regula sta. ꝑticis & bz. aīa ꝓbat sic. Et pono q illa sit posita & a te admissa: tu es asin⁹. Tūc ꝓponat ista: tu es asinus. Si negef ꝺ: tu negas tibi positū & a te admissuz. g̃ male rīꝺes. si ꝓcedis istā: tūc argr sic. pp pone positū nō ē ipse ꝓcedēꝺ: sz tu ꝓcedis istā: tu es asin⁹. g̃ pone ē te & ē asinū tūc vltra. pone ē te esse asinū: & nō est pone te esse aliud q̄ mō es. igit̄ tu es asin⁹. ꝑticis nota cū aīte. C Ad B rīꝺet Magr negādo aīa. Ad ꝓbōnē admittit positū. Et cum ꝓponit illa: tu es asinus negat. C Ad arg^m ꝓcedo q hō est asinus est a te ꝓcedēꝺū: & nego q hō ē asinus sit ipossibile p se tā q̄ꝺ repugnās vni ꝓcessui sequit. n. hō ē asin⁹, est a te ꝓcedēꝺū. g̃ hō ē asinus nō est ipse p se. Et si argr sic. hō ē asinus, ē a te ꝓcedēꝺū: & tu negas. g̃ male rīꝺes. negat ꝑticis: sz op3 addere in aīte: & tu nō es obligatus. Dentisber aūt alr rīꝺet negādo istā. hō est asinus, cū ꝓponit. Et qū arguit ꝺ. Ista est tibi posita & a te admissa. ergo tu negas positū & a te admissuz. negat ꝑticis. s. q sit mihi posita & a me admissa: sz bñ B totū: tu es asinus, est tibi positū & nō B soli: tu es asin⁹. Et sic arg^m nō ꝓcedit. elige qꝺ placet. C Et sic ē finis qōnū ꝺ cōsequētias: q̄rū numerus ē ouodecim. Et si qs q̄reret q̄re nō fecisti qōnes supra oēs. Dicit q plures fuissez q̄ auditores cuperēt. ideo sufficit fecisse questiones supra regulas generales: in quibus si vis magis abundare argumētis recurre ad limitationes regularū in quibus solumtur argumenta que peccant ad defectum alicuius limitationis.

C Questiones super quartum tractatum.

C Utrum ꝓpositio ꝑticularis indefinita & singulis de nō subiecto ꝓnomine demonstrativo sit probāda resolubiliter per duo demonstrativa &c. Questio. I.

Contra hoc arguit̄ sic. Omis resolutio ē i aliqd ꝓus: sz nō ꝓbat ꝓpositio ꝺe pnoie demfrativo q̄ꝺ sit ꝓpositio ꝺe termino cōi. g̃ indefinita non resolubit p demōstrativa. ꝑticis nota cū maiori. minor ꝓbat sic: qz sic se bñt ꝓpositiones adinuicē sic termini ipsaꝝ: sz ꝓnomen demfrativū nō ē ꝓus q̄ termin⁹ eōis: qz si eēt ꝓus cū stet ꝓus eē sine suo posteriori: absq; ꝺictione staret B esse demōstrādo hoiem: & nō esse hoez: qꝺ implicat ꝺictionem. C Cōfirmat: qz ꝓus ē illud a qno nō ꝓuertit̄ subiistendi ꝑticis. p pbm in postpredicamentis: sz vz. si hoc est hō est, demōstrato hoie: & nō e. g̃ ꝓus est hō q̄ꝺ hoc hō. Confir.

Argr 2°. C 1° sic. Omis resolutio est in notius: sz aliquius ꝓpositis idefinite termini nō bñt aliqd notius⁹: qz ly ens ē cōmunissimū & notissimū cū sit p^m obm itellectus vt ꝺicit Auicē. in meta^ca sua. C Cōfirmat. qz ꝺato opposito. s. q aliqs terminus eēt notior isto termino ens: sequit̄ q aliq̄ ꝓpositio esset notior ꝑ p^m q oz dignitas. ꝑticis est falsuz: qz dignitatē necesse ē quēlibet docētē ꝺicere: & vt ꝺicit Cōmētator ꝓ poste. sunt sicut locus ianue quē nullus ignorat. p3 ꝑticis: qz sic̄ termini ꝓpositionis se bñt adinuicem sicut ē ꝓpositio. C 3° sic. Argr 3° Ista cōsequētia nō valet. B ē pr & B ē filius. g̃ pr ē filius. Silr nō valet ꝺo. B ē vbiq;. & B ē hō. g̃ hō ē vbiq: qz in oibus istis antecedēs ē vez: ꝺemfando q ly B, cuius q ē deus: & cōsequens ē falsuz. ergo nō aliq̄s idefinita ē pbāda resolubilis. sz cōsequētia: qz a resolutibus ad resolutā valet cōsequētia. C Pro respōsione ad B argumēta aduerte q ꝓpositio ē ꝺe inmediata in ꝓpositione nō cōtingit ēr. s. aut quo ad sensuz qz nō bz iferi⁹: aut noti⁹ quo ad sensuz: per qꝺ possit ꝓbari: vt B ē. Uel quo ad itellm: qz nō bz ꝓus quo ad cōitatē ex quo ꝓbari possit. vt ista: aliqd est. Et sic cōcedo q q̄libet ꝓpositio poterit ꝓbari suo mō aut ꝑ ꝓius quo ad sensuz vel p ꝓius quo ad intellectū: q̄libet enim singularis ꝓbari poterit a ꝓri quo ad itellm: & sic illa. hoc ē vel nō est poterit ꝓbari sic. oē ens ē vel nō est. hoc est: ens B est vel non est. Quelibet ēr idefinita ꝓbari poterit per ꝓius quo ad sensum vt ista. ens est vel non est. probat sic. B est vel nō est: & hoc est ens. ergo ens est vel non est. In ꝓposito loquimur ꝺe ꝓpone immediata quo ad sensum qualis est singularis ꝺe subito nō pnomie demōstratiua. Et per hoc patet solutio ad argumenta.

Nōm

Ad pm Ad primū concedo maiorē.ſ. q̄ois reſolo eſt in primis vel quo ad ſenſus;vel quo ad intellectū:z nego minorē. Et ad ꝓbationem cū dr ꝙ ſtat eſſe ſine poſteriori. Dī q̄ vez eſt de poſteriori ſm intellectus
Ad pfir. ne nō fz ſenſus. ¶ Ad ꝓbationē dr ſic. Ad 2m dr ꝙcc
Ad 2m. o maiorē.ſ.q̄ois reſolo ē in notius:vel quo ad ſenſus:
vel quo ad intellectū:z nego minorē. Et ad ꝓbationē dr
q̄ illi? ideſtinite terminū hit aliq̄d notius quo ad ſenſus:
Ad pfir. liz nō quo ad intellectū:z hoc ſufficit ꝓ ꝓcedo q̄ly ens.ē
notiſſimū ſm intellectū nō ſm ſenſus. ¶ Ad ſi ꝓbationē
Ad 3m. nē ꝓcedo ꝓtam.ſ.q̄ aliquā ꝓpoſitio eſt notior ꝓ hn? ſm
ſenſus;nō aūt ſm intellectū. ¶ Ad 3m dr ſi cōiter q̄ nulla
hāz ꝓlequētiaz valet:ſed ſolū ideūtice ſequit: vt in ꝓma
q̄ pater ē ille q̄ eſt filius. in ſcōa q̄ bō ē ille q̄ eſt vbiq;z
hoc eſt vez:q̄ bō eſt oēns q̄ eſt vbiq;ſed ad ꝛcludēdū
in ꝓdicatione formali ops fic arguere. Bē vbiq;z hoc
vt ens vbiq;ē bō. ergo bō eſt vbiq;. ſed minor eſt falſa:
q̄ vt eſt vbiq;eſt deus:z nō bō. Pro quo aduerte q̄ hec
ꝓbatio q̄ reſolo dr eſt ipſe ſyll? reſolutorius: z ſi quod
cōditionez regrunt ad ſyllm reſolutorij tot regrunt ad
ipſas. Ad ſyllm aūt reſolutorij ſex ꝑditiones ꝓcipallꝫ
regrunt. ¶ Prima q̄ medīū ſit hoc aliq̄d ꝛaz iplicite q̄
explicite.i.ſit terminus demōſtrationis ꝓ vno ſolo ſuppo
nibilis:ideo que inſtātie facte nō valēt:q̄ly deus.q̄ de;
mōſtraf p̄ly hoc;in illis ꝓbnib? eſt quale q̄ iplicite cū
verificaf de crib? ꝓpoſite. ¶ 2a q̄ ſit nullo mō ꝓnotatiuū:
ſi nō ſequit.hoc eſt ſor.z hoc ē vel erit ps ſor.q̄ ps ſor.
erit ſor.oīa q̄ ly hoc;mōſtraf.a.z.a. ſit reſiduū ꝑter
digitū ſor.q digitus hinc ad horā abſcindaf. Et rō ē:q
medīū nō ſolū dr ē hoc aliq̄d ꝛa explicite q̄ ipliciter:ſed
ē nullo mō cōnotatiuū nec implicite nec explicite q̄liter
eſt hic.nā ly ē terminus cōnotatiuus ipliciter cū nō de;
mōſtret ſimplr mere ſubſtātiale: puta ſor.ſed cōnotatio
hāc mām cū hac q̄ſtitate ꝑter digitūiō nō valz. ¶ 3a ꝓ
eodē ꝓcile ſuppones in vrag? reſolūte ꝝ pura ō ꝓtam
ſēpoalē ℞ditaz ꝝ vrag? ōiam ampliatiōis reſpe;
ctu termini ampliatiui z diſtributiui:aut ꝝ ōiam ter;
mini ampliatiui ſolū:z nō diſtributiui. Dī ꝙ ſm puram
ōiam ꝓpoalē verbiz:hoc duplr.ſ.aut q̄ termin? ſup
ponit reſpectu ℞di de ꝓſenti nō ſequēte ꝓcipio ampliā
tiue tento nec termino ℞dali. aut ſupponit reſpectu ℞di
ampliatiui reſtricti ad nā ſolā ōiam ſue ampliationis:
vel ſo. qui eſt reſoluit ſic.hoc erit ? hoc eſt ſor. qui ē
ergo ſor.q eſt erit. Dī ꝙ aut ſm vrag? ōiam ampliatio
nis termini ampliatiui z diſtributiui:z hoc duplr.ſ. aut
diſiunctiue aut copulatiue:diſiunctiue ſupponit cuz ter;
minus reſolubilis bñs vim diſtribuēdi precedit ſuppo;
nens reſpectu verbi ampliatiui : z ſi ſignificat aliter tem
ſupponit ꝓ vrag? ꝓ diſiūcte ampliationis. ℞bi gfa.
aliud a vero erit vez ? ſic reſolui.hoc erit vez:z hoc ē
aliud ab eo q̄ eſt vel erit vez vel erit.aliud ab eo q̄ eſt
vel erit vez.ergo aliud a vero erit vez : ſz ꝑmiſſe ipliciē
ſicut ꝛcio. Silr reſoluit iſta.aliud a currēte pōt currere:
hoc pōt currere:z hoc ē aliud ab eo q̄ eſt vel pōt ē currēs.
ergo aliud a currente poteſt currere:ſed ꝑmiſſe implicāt ſīe
cōcluſione:q̄ ſi aliud a currēte pōt currere: tunc aliud pōt
eſſe aliud a ſe cū ipſum ſit vel poſſit eſſe currēs. ℞ ꝙa a
ſupiori diſtributo ad ſnū inferius cū debito medio. Co;
pulatiue ℞o ſupponit q̄ ſit terminus reſolubilis infinita;
tus ꝑcedit ſuppones reſpectu termini ampliatiui. Tunc
ſupponit copulatiue ꝙ vrag? ꝓ diſiūcte ampliationis.
℞bi gfa. nō ſor. erit ſor. ℞ erit ſor. ? hoc ē aliq̄d q̄ nec ē
ſortes nec erit ſor. vel erit aliq̄d q̄ nec ē ſor. nec erit ſor.
ergo nō ſor. erit ſortes. ꝑmiſſe implicāt ſīe ꝛcio. Silr
reſoluit iſta. nō incipiens eſſe eſt incipiēs eſſe, ſic dicēdo
hoc eſt incipiens eſſe:z hoc eſt aliq̄d q̄ nec eſt nec incipit
eſſe incipiēs eſſe vel incipit eſſe aliq̄d q̄ nec eſt nec incipit
eſſe incipiēs eſſe. q̄ nō incipiēs eſſe eſt incipiens eſſe: ſed
ꝑmiſſe expreſſe implicāt ꝛdictione. Dī 3o aut ſz ōiaz
termini ampliatiui ſolū z nō diſtributiui:q̄ tūc diſiūcte
ſupponit terminus:z nō op;z replicare in qualibet parte
ampliationē:ſi ſufficit ꝙſuero nō reſoluere:z hoc q̄ nō
precedit terminus diſtribuēs. vt ſedēs pōt currere re
ſoluit ſic. ſi pōt currere:z hoc ē vel pōt ē ſedēs. q ſedēs
pōt currere. ¶ 4o q̄ ſit ex trib? terminis ? nō ex plurib?
ſō nō ſequit hic ē incōuptibilis:z hic eſt ſortes. q ſortes
eſt incōuptibilis demōſtrādo numez cōpoſitū ex mā
ꝑma z aīa ſortis.z oato q̄ totū ſit ſue ꝑtes. ſed ſequit:q̄
ſor.eſt ille numer? incōuptibilis. ¶ 5o q̄ minor ſemp
ſit in rectorō nō ſequit:in hoc iſtāti ē deus: in hoc iſtāti
es tu. q tu es deus:q̄ minor ꝺ eē talis:tu es deus inſtās.
¶ 6o q̄ ꝛcio ſint ꝙmiſis maioribꝰ nō ſequit:in hoc in
ſtanti eſt deus. hoc ē inſtās ꝑſo. q̄ hoc iſtās ꝑſo ē deus:
ſed ſolū ſequit q̄ in ꝑſti inſtāti ē deus. Dis ergo ſex cō
ditionib? ſeruatis optima erit reſolutoraliter nō.ergo ꝛc.
¶ Utrū ꝙpoſitio vlis affirmatiua ſit ꝓbāda exponibili ꝑ
pleiacēter:z vles negatiua ſibi corridēte. Queſtio. II.

Argt ꝑ. Contra ois ꝙpoſitio eſt ꝑ notiora:ſed vlis negatiua corridēs vli af
firmatiue nō eſt notior vli affirmatiua.ergo
vlis affirmatiua nō ꝓbat ꝙ negatiuam.ꝓa
nota cū maiori.minor ꝓbat:q̄ ois ē babit? ē
notior:ꝙ priuatione:ſed affirmatio ē ſicut habit?.nego ꝛo
ſic ꝓbatio.q affirmatio ē notior:nego ne. ¶ Confirmat. Confir°
q̄ ex affirmatiua ſequit negatiua : z nō ex.q. ꝓ affir
matiua eſt notior negatiua. ꝓa ꝛz cū ante. ¶ 2o ſic. Ibi Argt 2°
vlis ois bō currit.z exponēs que eſt illa:z nihil ē bō qn
illud currat,eſt affirmatiua:q̄ ꝑtrit cū ſua ꝑl exponē
da vt ꝓbabo. q ꝛ Magiſtrū ꝓia ꝛz.aſſumpſi ꝓbat.ſ.q
cōuertāf cū vli affirmatiua : q: illa:nihil eſt bō:qn illud
currat.equalet iſti. nihil ē bō q̄ nō currat: que equalet
huic.nihil q̄ eſt bō nō currit:ſed illa equalet iſti.ois bō
currit.ꝙ regulas egpollētiaꝝ.ſ.negō poſtpoſita facit eq;
pollere ſuo ꝓio. Iſta.n. ſit ꝛdia.ois bō currit:z nihil q̄
eſt bō currit.ſ. negatiōe poſtpoſita equalet dictō:nihil
q̄ eſt bō nō currit. ¶ Confirmat:q: iſtius vlis affirmati Confir°
ua.ois bō eſt.1us exponēs q̄ eſt iſta:z nihil eſt bō qn illud
ſit,eſt affirmatiua.ergo ꝛc.ꝓa ꝛz.aſſ.ꝓbat:q: illa cō
uertit cū vna affirmatiua.q eſt affirmatiua. ꝓa ꝛz:q: ſi
negatiua ꝙuerteret cū affirmatiua:tūc ex negatiua ſeq;
reē formalr affirmatiua:q̄d eſt ꝛ mētē oīz logicoꝝ:q̄
ſemp ex vno ꝙuertibili ſequit aliud formalr z ꝛ forma.
Qz aūt cōuertat cū vna affirmatiua ꝓbo ſic.illa ꝙuertit
cū hac.aliqs bō eſt vel nō eſt. q ꝛē.aſſumpſi ꝓbo:q̄ q̄d
eſt ꝛdictoriū illius diſiūctiue eſt ꝛ alteriue. q cōuertunt.
ꝓbabf:q: talis diſiūctiua ꝛdicit huic copulatiue. aliqs
bō nō ē ꝛ idē bō eſt. q ꝛdicit huic.aliqs bō eſt q nō eſt.ꝛz
ꝓia:q: vltima reſoluit in illā ꝓcedē rone relatiui. vñ ſic
illa.bō currit.ꝛdicit huic:nihil q̄ eſt bō currit:nita ꝛ hec
in quā reſoluit.ſ.bō eſt currēs ꝛdicit eidē. ¶ Ad ꝓpoſi
tum.q cū illa diſiunctiua affirmatiua ꝛdicat huic. aliqs
bō ē q nō ē ꝛ eidē ꝛdicat iſta.nihil ē bō qn illud ſit. q ꝛē Argt 3°
¶ 3o ſic. Nō ſequit.aliqs bō eſt tātus quātus ipſe eſt: ꝛ
nullus eſt bō:qn ille eſt tātus quātus ipſe eſt. q̄libet bō
eſt tātus quātus ipſe eſt. q̄ vlis affirmatiua nō exponit ſe
vt dicit Magr.ꝓia ꝛz.aſſ.ꝓbat:q: aſſe eſt vera: vt ꝓz
z ꝓia eſt falſa.ꝓbat:q: ſequit.q̄libet bō ē tātus quāt?
ipſe eſt.ergo q̄ls bō ē eqlis ſibiſpi. ꝓia eſt falſa:q: ex q̄
litas eſt relatio,ꝓpie dicta q̄ nō repit niſi inter extrema
inuicē diſtincta. q ꝛē. ¶ Pro riſione aduerte q̄ expō eſt Nōm.
certa declatio vni? ꝓpōnis minus note ꝓpōne magis

notas. Expositio.n.oē quasi extra positio;qđ int⁹ later: sicut ignotū eē positū vt fiat notū:z iō exponētes notio/res sunt ipsa exponibili. Tui⁹ ? rō est:q: quicūq; sunt aliq̄ duo q̄ idē p̄cise significāt;quoz vnū explicite dicit z aliū implicite:non⁹ q̄ ē q; explicite dicit;ꝫ vlis affirmativa z exponētes idē significāt:z exponētes explicite. vlis implicite.ꝫ exponentes notiozes sunt:nā si segt.ꝫ q̄s ē notio: expositiā si nō segt. isti trahūt nauim.ꝫ q̄s istoz trabit nauis;positio ꝫ nullus ꝑ se sufficiat trahere:q: tenet col lectiue. cōcedo ꝫ collectiue istas ambe exponētes notiozes sūt expositiāles aut dubiliue. Et ꝓ b⁹ ps ad argumēta.

Ad ꝓm

Ad primū. Et ad ꝑmationē ps;q: dato q; vlis affirmativa sit notio; negativa coure ꝑdēte nō tñ notio: est illa dubᵃ? sil⁹ ps. Aliq tñ oi cūr q; ꝫ vlis affirmativa sit notio; negativa simpliciter de eisdē terminis. vel illa: q; b nō currit. ergo illa. nullus bō currit. ꝛe negativa tñ corridēti vñ affir⁹ negat ē: mi nus nota vñ affir⁹ᵃ. q; cad ꝫ ꝑ⁹ma tutior est. C Ad 2ᵐ negat affa. Ad. ꝑbōne cōcedo primas duas equalere. z nego alias duas equalere. negat. n. q; ille ue equalear: nihil est bō q; bō currat. z nihil q; est bō non currit. qa ꝑma est negativa: cui? verbū ꝑncipale est ly est. z ista est affirmativa: cui? verbū ꝑncipale est ly currit. Ad cōfirmationē dicit qđ negando affa. Et ad ꝑbōne negat cōsequētiam. enī incōuenit q; z negaᵗⁱᵛᵃ nō ponēre aliqd in eē sequat affir⁹ᵃ. q; nō ponit aliqd in esse: neq; ꝫ logici negāt ētiā citū. n. est bāc ꝑpās tenere de fo⁹. Sno tu es: z tu nō es. ꝫ tu non es vel tu es: non ē ꝛe oppo⁹ positio de fōa ferr⁹ opp⁹ affōis neq; cōuenit cū ꝓpositō nihil ponat in eē. Sil⁹ segt de fo⁹ nihil ē: tū ita est ꝫ nihil est fm; cōiter logicātes. Sil⁹ segt. nullus bō ꝑter Ioxē currit. ꝫ tñ fo. currit. Nō pole est oēm nō eē. ꝫ argu⁹ ꝫ facto ꝓcedit ꝫ illa negaᵗⁱᵛᵃ ꝓuertit cū affir⁹ᵃ: ꝛe tñ vna est affir⁹ᵃ ponēs in eē: z ꝫ vna est negaᵗⁱᵛᵃ nō ponēs ielle. z aliā vñ dicūt q; ꝓpō pōr dici affir⁹ᵃ duplr tam ex ꝑbū ꝑncipale affirmat: vt bō currit ita est q; nihil ꝑtinet q; aliqd ponit in eē: vt ꝑ⁹. Negativa ꝫ nihil ꝛō duplr. tam ex ꝑncipale ꝑbū negat: aut q; nō ponit in eē. vtraq; ergo illaz ꝓpōnū quas cōcedit ꝓuerti in argumēto est negativa 2ª nō ꝛ nō ꝓ nōz nulla est affirmativa. scō motꝫ bñ vno mō. Ego clarī? formabo argᵐ: vt clarius appareat respōdeo. Et argt fic. illa nihil est bōrum illud sit. ꝫdi cit huic. aliqd ebō qđ nō est: z ista resoluit in hāc. aliqd est hōr: illud nō est. q; adhuc ꝓ ꝫdicit huic 3ª: ꝫ ét 3ª: ꝫdi cit hec. aliqd nō est bō. vel illō est: q; ꝫdicto iū copulata ne assignat ꝓpositiōna facta de ꝓximo? opponitis: ꝫ quicūq; ꝫdicit vnī 3º ꝓuertunt ꝫter se. ꝫ ꝑ⁹ z 4ª cōuertunt: sed 4ª est affirmativa. ꝫ ꝑ⁹ rñsio adducta negat vltimaz ꝓnam z bñ: q; illa ꝓuertunt. nihil est: z ita est. q; nihil ē: z tñ ꝑ⁹ est negaᵗⁱᵛᵃ z 2ª affirmativa. Si aūt ambe ēent mere cathe⁹bñ seqrēt. q; si vna affirmativa: z alia. C Ad 3ᵐ negat affa. Et ad. ꝑbōne nego ꝓ ꝫ ꝓ ꝫ ꝓ ꝫ

nescis aliqꝫ tibi dubiꝫ esse vez: ℣ q tu scis aliqꝫ istoꝝ esse vez: ℣ qꝫlibet istoꝝ ē tibi dubiꝫ. ergo tu scis aliqꝫ
Ad 2m tibi dubiꝫ ē vez. ℭ Ad 2m negat añs. Et ad ꝓbōnē nego ꝫñs ē falsuz. Et ad ꝓbōnē cōcedo ꝫñaz: ℣ cōsequēs: sc3 nullū. b. ē vez est tibi dubinz: imo stāt sil' sic illa. aliquē boiez currere est polemullū boiez currere est polez
Ad 3m qz sunt de sensu cōpositoꝝ: negz aliq illarū est siūs. ℭ Ad 3m sunt opiones. Magister ℣ Pe. Mā. volunt ꝫ Dentisberūq polē est aliquē dubitare se scire: ℣ ꝫz eos rsidet negādo añs. s. q nō sequaf. Et ad ꝓbēnez negat q ꝫñs sit falsū. Et ad rōnē Dētisberi cū tu ꝓbas duo ꝫdictoria eē sil' vera negāt 2m cōsequētiā: illā. vz. tu conſideras te scire ℣ non ꝓcipis te scire sic eē. ergo tu nō scis sic eē. vel sic. Et ad ꝓbōnē negāt q ex ꝫne cuz maiozi iferaf oppm minoris: qz non cisdē cuidētie cū qb9 scio ꝓcipio me scire: sed regrif viteri9 me scire illaꝝ eē sufficiētes. ℑm añt Dētisberū rsidet negādo añs. s. q nō sequaf. Et ad ꝓbō nē negaf q antecedēs non sit vez ꝓ p3 gre. Ad ꝓbōnē negāt antecedēs. s. ēliter cūqz istaz: u scis regē sedere: principaliter significat: tu dubitas eē: imo scio me nescire regem sedere: ℣ nescio me scire regē sedere: quāuis enīz dubitē regē sedere: imo scio me nescire regē sedere. nā si haberem euidētias qbus rex sedet: aut si nescio eē sufficiētes nescio regem sedere. ℣ scio me nescire regem sedere. Hoc vide ample in de scire ℣ dubitare.

ℭ Utrum propositio descriptibilis sit probanda descriptibiliter. Questio. IIII.

Argr p0 ℭ Contra. Sim. a. b. ℣. c. trez ꝓpones. a. sit ista de9 est. b. hō ē aīal. ℣. c. rex sedet: ℣ nescias tu q illa ꝫ sit. a. nec. b. nec c. scias tū q due illaꝫ sūt scite a te ℣ alia dubla: qz tu scis q de9 est ℣ hō est aīal: sunt scite a te: ℣ alia rex sedet est tibi dubia: tūc argr sic. Non sequtur. tu scis adeqte significatū alicui9 istaꝫ qō scis adequate signari p aliquā istaꝫ. g̃ tu scis aliq istaꝫ. g̃ ꝓbatio falsa. ꝫña tz. añs ꝓbaf: qz añs est vez: vt p3 ex casu ℣ cōsequēs falsuz: qō ꝓbaf: qz quelz istarū est tibi dubla. g̃ tu nescis aliquā istarū. tz cōsequētia. ℣ añs ꝓbatur: qz
Confir. q̃cunq illaꝫ demtel illa est tibi dubia. ℭ Cōfirmaf: qz tu nescis. a. nec. b. nec. c. ℣ tu scis q ille sūt octo istaruz. g̃ tu nescis aliquā istaꝫ. cōsequētia tz cū minori. maior ꝓbaf: qz da oppm q tu scias. a. g̃ tu scis adeqtū significatū ipsius. a. qō scis adeqte significari p ipm. a. qō est ꝫ ea sum. p4 cōsequētia tz. a. singularib9 sufficiēter enumeratis. ℭ 2o sic. Nō seqf. tu scis adeqtū significatuz. a. ꝓpōnis qō scis adeqte ligri p. a. ꝓpōnē. g̃ tu scis. a. ꝓpōne. ergo ℣ cōsequētia tz. añs ꝓbf: qz añs est vez ℣ cōsequēs falsum casu poli posito: qz ponaf q. a. ꝓpō sit illa. hoc ē
Argr 2o soz. ℣ scias tu q b̄ est sortes vl' plato: nescias tū an sit sortes: nec scias an sit plato: tūc p3 q cōsequēs sit falsum. s. tu scis. a. ꝓpōnē: qz tu dubitas. a. ꝓpōnē. g̃ tu nescis. a. ꝓpōnē. ℭ añs sit vez ꝓbaf sic. tu scis. a. ꝓpōnē ꝓcise significare q b̄ est soz. vel plato. tz cōsequētia a pte diſuncti ad totū diſūctū. ℭ 3o sic. Nō segr: tu dubitas
Argr 3o adequatū significatū. b. ꝓpōnis qō scis adeqte significari p. b. ꝓpōnē. g̃ tu dubitas. b. ꝓpōnē. g̃ ℣. tz cōsequētia ℣ añs ꝓbaf: qz añs est verū: ℣ ꝫñs falsuz. casu poli posito ℣ pono q. a. sit illa ꝓpō. b̄ est b. b. ℣ sic ista. b̄ est soz ℣ scias tu q b̄ est b. ideꝫ rato soz. ℣ nescias q b̄ est soz. ℣ nescias q hec ꝓpō. hoc est soz. ꝓncipaliter significat q hoc est soz. tūc q antecedēs sit vez. p3: qz tu scis illā ꝓncipaliter significare: sicut tu dubitas eē q añs sit falsum, ꝓbatur sic. tu scis illam hoc est hoc. demōstrato soz. ergo quali-

tercunq significat tu scis eē: sed illa significat q hoc est soz. ergo tu scis q hoc est soz. ergo tu scis. b.

Ad hec rsidet. ℭ Ad pm admisso casu negaf añs. Ad pm Ad ꝓbōnē negaf q ꝫñs sit falsuz. Ad probationē negaf illa ꝫña: quelz illaꝫ ē tibi dubia. g̃ tu nescis aliq illaꝫ: sed bñ segf. ergo nulla illaꝫ scis: cū quo tñ stat q tu scis aliquā illaꝫ. Ad cōfirmationē negaf cō sequētia. ad 2m negatur añs esse verū: imo est falsū: sicut ꝫñs. ℭ Ad ꝓbationē negaf illa ꝫña a parte diſūcti ad Ad 2m totū diſunctū: sicut nō valz: tu scis q illa ꝓpositio ꝓncipaliter sigñat q hoc ē soz. ergo tu scis illa ꝓpō. p ℣ ꝓncipaliter significat q hoc est soz. vel q est plato. ℭ Ad 3m negatur añs. Ad ꝓbationē nego ꝫñs eē falsuz. Ad ꝓbōnē Ad 3m negaf illa ꝫña: tu scis illa: hoc ē b̄. g̃ qualiter cūqz significat tu scis esse: sed bñ sequif: tu scis hāc ꝓpōnē: ℣ aliter scis eam significare. g̃ qualr cūqz scis ea3 significare scis esse. Et si replicas ꝫ. g̃ scio. a. p casuz. g̃ scio q ita est totalr sicut illa significat: tūc vltra: scio q ita ē totalr sicē illa significat: sed illa significat q b̄ est soz. ergo scio q b̄ est soz. minor ꝓbaf: qz illa signat q hoc est hoc: sed b̄ eē hoc est hoc eē soz. g̃ illa sigt b̄ eē soz. Rsidet negādo 2dam ꝫñaz: sz oz sic arguī. scio q ita ē totalr sicē illa sigt. ℣ scio q illa signat q hoc est soz. sed minor est falsa: igre ℣ cē.

ℭ Utrum nescio ℣ ꝓtingēter ꝓbent exponibilr. Qō. V.

Argr p0 ℭ Contra. Nō segf tu es ℣ potest nō eē. g̃ cōtingēter es. g̃ nō ꝓbaf: exponibilr. ꝫñaz tz. añs ꝓbaf: qz añs est verū. ℣ ꝫñs falsū. Q9 añs sit vez p ꝓma ꝓte. s. tu es. p3: ꝓ 2a ꝓbaf: qz tu potest corrūpi. g̃ potes nō esse. q ꝓcedes sit falsuz ꝓbaf: qz tu nescio es. g̃ falsū est q tu cōtingenter sis. ꝓtia tz. añs ꝓbaf. Omne qō est dnm est nescio ē: tu es dū tu es. g̃ nescio es. maior est ꝓbi ꝑ ꝓbem. minor p3 de se: igre ℣ cē. ℭ 2o sic. Nō segf antecedens Argr 2o erit ℣ nō poterit esse: qn antecedens erit. ergo nescio añs cedens erit. ergo ℣ cē. ꝫña tz. añs ꝓbaf: qz añs ē verū: ℣ ꝫñs falsū Q9 ꝫñs sit falsū p3: qz ꝓtingēter antecedens erit. g̃ falsuz est q nescio añs cedens erit. Q9 añs sit vez ꝓbaf: ℣ ponatur q antecedens erit cōtingēter: ℣ q deus iaz preuidit ℣ ꝓscivit antecedem futurū: tūc ista est vera: antecedens erit. q alia sit vera. ℣ nō poterit esse: qn antecedens erit ꝓbaf: qz si nō: da oppositū. s. q poterit esse q antecedens nō erit ℣ ponaf i eē q possibili posito in esse nullū sequif inconueniēs: ℣ segf sciam deū esse falsaz. ℭ 3o sic. Nō sequif. hoc erit post. a. Argr 3o ℣ hoc poterit nō esse post. a. ergo hoc contingenter erit post. a. per iy hoc demōstrādo aīam antecedristi. g̃ ℣ cē. ꝫñtia tz. añs ꝓbatur: qz añs est vez ℣ ꝓsequens falsuz: posito q. a. sit ꝑm instans aie antecedri. Q9 añs sit vez: p3 q ꝫñs sit falsum probaf: qz si hoc cōtingēter erit post. a. ℣ hoc erit in. a. ergo b̄ poterit desinere eē post. a. p3 ꝫñaz sicē si argr de antecedristo: ℣ tñ ꝫñs est falsum. ꝓbatur: qz si b̄ poterit desinere esse post. a. ponaf ergo q desinat eē post a. ℣ arguif sic. aut ergo b̄ nō est post. a. aut imediate ante instās ꝓsens fuit post. a. Si detur ꝑm. g̃ imediate post instās ꝓsens erit post. a. p3 cōsequētia: qz si aia antechristi est: ipsa est ꝓpetua: tūc vltra. ergo b̄ non desinit eē post. a. Si det 2m ergo b̄ ē post. a. ℣ imediate post instās ꝓsens erit post. a. p3 cōsequētia: vt prius. ℣ q si sic. ergo nō desinit eē post. a. ℭ Cōfirmaf: qz nō segtur hoc erit in. a. Confir. ℣ hoc poterit non eē in. a. ergo b̄ cōtingēter erit in. a. qa añs est verū: vt p3: ℣ consequēs falsum, ꝓbaf: qz si b̄ contingēter erit in. a. ergo aliquādo verū est dicere hoc contingēter est in. a. tz cōsequētia: qz cuilibet ꝓponi vere de futuro corrūdet vna de ꝓsenti: ℣ consequēs est falsuz: qz in. a. falsum est dicere b̄ cōtingēter est in. a. tz ꝫñaz: qz segtur. g̃ in. a. est: ℣ segtur nescio est: qz si aliquid sit in. a. ℣ sit nesciuz ipm nescio est. Itē si b̄ ꝓtingēter erit in. a. g̃ in. a. b̄

cōtingēter erit. ꝛz ꝑtia p cōuersionē. cōsequēs est falsuz: qz in. a. non bēbit potēnā ad non esse: exquo in. a. est hec res ꝓpetua. ergo ipsa tūc non poterit non esse: q̄re ꝛc.

Ad ꝑm

Ad hec rñdet. ¶ Ad ꝑm negat añs. Ad ꝓbōnē negat q ꝑtia sit falsum. Ad ꝓbōnē nego istā cōsequētiā. tu necio eo. Ad ꝓbōnē distinguo illā ꝓtē. oē q̄ est dum est necio est: qz ly duz est, vel se ꝛz ex ꝑte subti vel ꝑdicati. si ex ꝑte subti est de sensu cōposito ꝛ est falsa: qz exponit sic. q̄ est dū est necio est: ꝛ nihil est q̄ est dū est: ergo illud necio sit. ḡ ꝛc. ista 2ª est falsa: qz ꝑdictoriū est vez. s. aliqd est duz est q̄ necio est: vꝛputa ſor. Si ꝛo se teneat ex ꝑte ꝑdicati est de sensu diuiso ꝛ est ꝛa. 1 ꝛ 2ª exponēs est: ꝛ nihil est q̄ est: ergo illud dū est necio sit: ꝛ illa est ꝛa: ꝛ qz arguēdo tu capis istā in sensu cōpositoꝛ ió nego 2ª. Si aūt velis q̄ teneat i sensu diuisoꝛ ue minor. ds ecē tu es ꝛ ꝺ ds ecē tu dum tu es, necio es: q̄ est ꝛa. ¶ Alr distingūt ꝛōne de ly necio: aut itellr cadere supra totuz dicēdo necio oē q̄ est dū est, est: aut supra ꝓtē. s. illō verbū est. ꝑ nō cōcedūt ꝛ est de sensu cōpositō. 2° nō negat ꝛ est de sensu diuiso. ¶ Ad 2m negat añs. Ad ꝓbōnē ds ꝙ añs est falsum sicut ꝓña. Et cū tu probas: qz ponat q deꝰ ꝓuidit antechīm fore. tūc ista est ꝛa antechis erit. cōcedo. ꝛ illa est ꝛa: ꝛ nō poterit esse: q̄n antechis erit. nego. Et cū dicis. da ḡ oppm. admitto q poterit eē q̄ antechis non erit. ꝺ enim bñ stat cū ꝓtia dei: nō tñ admitto poni iesse: qz antechis nō erit cū ꝓtia dei. ſz nō ꝓsupposita scia dei admitto poni iesse posse. ḡ posito iesse q̄tū est ex ꝑte ſti: non ſeqr icōueniens. ſz ex ꝑte alteri⁹ positi seq̄tur. bene pōt seq̄ icōueniēs. vñ illa sunt posita. pole ē antechīm nō fore ꝛ tñ deꝰ ꝓuidit antechis fore: ſz illa nō stat sil antechis non erit: ꝛ deꝰ ꝓuidit antechīm fore. ¶ Ad 3m negat añs. Ad ꝓbōnē negat q ꝓña sit falsum. Et ad ꝓbōnē ꝺ erit in. a. ꝛ ꝺ ꝓtingenter erit post. a. ḡ ꝺ poterit desinere eē post. a. negat ꝓña. ad silitudinē ds q̄ silitudo non est: qz antechis sicut icipit eē ita desinit eē. sed ꝺ aia icipiet eē ꝛ nō pōt desinere esse loquēdo ſp de possibilita te nāe. ꝺ est rñsio Magri in q̄dratura. ¶ Ad ꝓmationē negat assumptū. Et ad ꝓbōnē negat q ꝓña sit falsuz. Ad ꝓbōnē negat ꝓtia. nō enī cuilibet ꝓpōi ꝛe de futuro corrñdet vna ꝛa de ꝑti nisi i terminis simplicib⁹. Et ad aliud negat cōsequētia ista p cōuersionē: qz non est cōuersio. vnde iste stant sil. ꝺ cōtingēter erit in. a. ꝛ tñ nō ꝓtingēter erit in. a. ꝛ tū in. a. contingēter erit. sil⁹ hoc cōtingēter erit in. a. ꝛ tñ ꝺ nō cōtingēter ē in. a. sil⁹ ille ꝺ ꝓtingēter erit: ꝺ nō ꝓtingēter est: demōstrando ꝓtinue p ly ꝺ. alias anterbit. Hoc vide a Magro i 4° du⁹ q̄dratur.

Ad ꝓña.

Ad 3m

Ad 3m

¶ Utrū ꝓsitiuus gradus cōpabilr sumptus ꝓdeat exponibiliter sicut Magister dicit. Questio. VI.

Argt ꝑ°

Contra. Non seqr. tu es sortis: plato est sortis. ꝛ plo nō ē sortior te. ḡ tu es ita sortis sic plo. ḡ pbatio mala. ꝓña ꝛz. añs pbat: qz ponat q̄ tu sis sortior vt octo. plato ꝛo vt q̄uor: tūc añs ē vez: vt ps. ꝛ cōsequēs falsum. pbat sic: qz in oi cōpatione facta p eq̄ extrema equalr pricipāt rem in qua cōpant. ꝛ sed sic dicēdo. tu es ita fortis sic plato: est cōpatio facta p eque. ḡ extrema pricipāt equalr rē in qua cōpant. ꝛña nota cū maiori. minor pbat: qz ꝺ est cōpatio nō p magis nec p minus. ḡ p eque. ꝛño tñ est falsuz ꝛ ꝛ casum ꝛc. ¶ Cōfirmat. q illud cōsequēs ꝑncipale sit falsum: qz seqr. tu es ita sortis sic plato. ḡ tu es eque sortis sicut plato: tunc vlra. tu es eq̄ sortis sicut plato. ḡ plato est eque sortis sic tu. ꝛño est falsuz. ḡ ꝛ añs.

Confir.

Argt 2°

¶ 2° sic. Nō seqr. vox ē acuta: stilus est acutus: ꝛ stilus non est acutior voce. ḡ vox ē ita acuta sicut stilus. Ad añs sit vez ps: ꝛ ꝛño falsum: qz in equoco non sit cōpatio. 7° phys. Silr nō valet. vox est magna. aqua est magna. ꝛ aqua non est maior voce: ḡ vox est ita magna sicut aq̄: qz antecedēs est vez vt ps: ꝛ consequēs falsum: qz vox ꝛ aq̄ nō ꝓñt cōparari in magnitudine ſm phm 7° phys. qz magnitudo non ꝺz in vtrisq; idez suscepiuū ꝑm. ¶ 3° sic. Nō seqr. tu fuisti magnus: ꝛ tu non fuisti maior q̄z tu fuisti. ḡ tu fuisti ita magn⁹ sicut tu fuisti. ḡ tu fuisti ita magn⁹ sicut tu fuisti. ḡ ꝛc. ꝓsequētia ꝛz. antecedēs ꝓbatur: qz añs est verū ꝛ ꝓño falsum. Q. antecedēs sit verū ꝓ ꝑm ꝑte ps. ꝓ 2ª ꝓbat: qz nec in ꝛpe nec in istāti tu fuisti maior q̄z tu fuisti q ꝓsequēs sit falsuz ꝓbatur. nā si tu fuisti: ita magn⁹ sic tu fuisti. sit ḡ illud instās. a. ꝛ. b. sit mediū iter. a. ꝛ ꝺ istāz ꝑsens. isto posito argt sic. in. a. istāti tu fuisti ita magn⁹ sicut tu fuisti: ſz in. b. istāti tu fuisti magnus. ḡ in. a. istāti tu fuisti ita magn⁹ sicut tu fuisti: in. b. ꝓño est falsuz. supposito q̄ cōtinue tu fuisti auctus vlq; ad ꝺ instās ꝑsens.

Argt 3°

Ad hec rñdet. ¶ Ad ꝑm negatur añs. Ad ꝓbōnez negatur ꝓño ē falsuz. Et ad ꝓbōnē cuz ds in oi cōpatione facta p eque extrema equalr pricipāt rez in qua fit cōpatio. ds q̄ duplex est cōpatio p eq̄. Una q̄ ē cū ꝑcisione: ꝛ de illa veritatē ꝺz argum. Alia est sine ꝑcisione ꝛ de ista veritatē non ꝺz. negatur ḡ maior illa: quelr sumitur ꝓ oi cōpatione facta p eq̄. ¶ Ad cōfirmationē negatur illa ꝓña: tu es eq̄ sortis sic plato. ḡ plo est eq̄ sortis sic tu. si tñ eēt cōpatio facta p eq̄ cū ꝑcisione cōcederetur. ¶ Ad 2m ds q̄ ꝓsupponit q̄ illō in quo fit cōparatio cōueniat vniuoce illis extremis qualr nō est in ꝓposito. ¶ Ad 3m negatur añs. Et ad ꝓbōnez negatur q ꝓño sit falsum. Ad ꝓbōnē negatur illa cōsequētia. tu fuisti ita magnus sicut tu fuisti. ḡ aliquo instāti tu fuisti ita magnus sicut tu fuisti: qz ꝓpositio subſtantiui de ꝓterito ꝛ de futuro in terminis cōpositis non existit istāz ꝓ sui verificatione. Responsio Magistri.

Ad ꝑm

Ad ꝓña.

Ad 2m

Ad 3m

¶ Utrū cōparatiuꝰ gradus exponibilr ꝓbetur ꝛc. Qō. VII.

Argt ꝑ°

Arguitur ꝓ ta q̄ nō bene exponit ꝑ positiuū cōpabilr sumptū qz cū oīs expositio sit p notiora. vt ḡ gradus positiuus est notior cōparatiue vel eq̄. ergo nō est notior. ḡ nō recte exponit ꝑ cōparatiuū. ergo eq̄. ḡ positiuꝰ gradus nō ꝺz exponi p Magrm. ¶ Cōfirmat. qz si cōparatiuꝰ gradus exponat ꝑ positiuū cōpabilr sumptū exponit per cōparatiuū. ergo a ꝓmo ad vltm cōparatiuꝰ exponet ꝑ cōparatiuū. ¶ 2° sic. Nō seqr. gradus medi⁹ ē remissior summo. ḡ gradus medius est remissus: ꝛ summus ē remissus: ꝛ summus nō ē ita remissus sicut medius. ḡ ꝛc. ꝛz ꝓña. añs pbat: qz añs est vez: vt ps. ꝛ ꝓño falsuz: qz illa est falsa. gradus summus ē remissus: qz si eēt remissus nō eēt summus. Silr non seqr. binari⁹ est minor ternario. ḡ binari⁹ est magn⁹ ꝛ ternarius ē magnus: ꝛ binari⁹ nō est ita magn⁹ sicut ternari⁹ qz añs ē vez vt ps. ꝛ ꝓño falsum ꝓ ꝑm ꝑte. s. ḡ binari⁹ sit magn⁹: qz ē minim⁹ numeroꝝ nō ē magn⁹. ¶ 3° sic. Nō seqr. sor. ē maior plone. ḡ sor. erit magn⁹ ꝛ plo erit magn⁹ ꝛ plo non erit ita magn⁹ sic sor. ḡ ꝛc. ꝓña ꝛz. añs pbatur: qz casu posito añs est vez ꝛ ꝓño falsuz: qđ pbr ꝛ pono q̄ sor. sit bipedalis. ꝛ plo pedalis ꝛ crescāt ad tripedalē q̄ritatē ambo in vna horarita q̄ sine hore q̄ gls eoꝝ ꝺz bie tripedalē q̄ritatē gls definat esse. ꝛ isto posito sor. est maior plone: qz in quolz instāti istius hore ipse habebit maiorē q̄ritatē q̄ bēbit plato pro eodē instanti ꝛ tamē illa est falsa. plato nou erit tantus quāt⁹ est sor. qz quātāz q̄ntāz q̄ritatē habebit sor. tātā habebit plor ꝛ econuerso. ergo plato erit tantus quātus erit sor.

Argt 2°

Ad ꝑm

Ad hec rñdet. ¶ Ad ꝑm qđ dām volunt q̄ arg⁹ cōcludat: qz cū positiuus cōpabilr sumptꝰ sit nobilior cōparatiuo nō pōt exponi ꝑ cōparatiuū: ſz ꝑ aliā ꝓpōnez exponet idē ipotātē. vt ego ſuz tā fortis sicut tu. ex po-

nitur fic. ego sum fortis: ꝛ tu es fortis: ꝛ tu non excedis me fortit^er ꝛc. Dec rñsio nō placet. q. dānat Magistrū.

Rñsio 2ª. Notādū.

C Ad vltimū. ſine poſitiōꝰ gradus ſit notiō cōpatiuꝰ ſiue eſſ. Nota. q. exponētes cōpatiui ſil ſumpte ſūt notiores cōpatiuo. ꝛ exponētes poſitiui ſil ſūpte ſūt notiores poſitiuo. ꝛ tz adhuc alię exponēs ſit min⁹ nō: ſufficit. q. oēs ille ſil ſūpte notiores ſint. q. explicite dicūt. q. exponibilia dicūt ſplicite. C Ad cōfirmationē negat. ꝟna. a. p. ad vltⁱᵐ. q. ꝑpoſiti ſtpū. b. ꝑ. q. poſitiuꝰ cōpabilr ſūpt. exponēs cōpatiuus non ꝓbat exponibilr. p. cōpatiuū. ſil. cōpatiuꝰ exponēs poſitiuū nō ꝓbat exponibilr. p. poſitiuū. C Ad. 3ᵐ dicit Magr in ꝓio ſuo. q. ſi cōpatio fiat in abſoluto illa. ꝓbō. ꝛ. ſi aūt in reſpectiuo nō. q. in iſtis cōpatiuꝰ gradus nō ꝑſupponit poſitiui in virtꝰ extremoꝝ. ꝛ ió 2ª. exponēs non dꝫ. ꝛ illa. ſūmus gradus eſt remiſſus. ꝛ. ſi illa gradus ſūm⁹ eſt itēſius. exponit. g. ſic ſm. cā. g. dus medius eſt remiſſus. ꝛ ſūm⁹ eſt itēſius. ꝛ. g. dus medi⁹ non eſt ita itēſius ſic ſūm⁹. g. ꝛ. C Ofirt. ad aliud dicit. q. illa nō eſt 2ª. exponēs: binaꝛi⁹ eſt magn⁹. ß. Magr in ꝓnto q. ſtratiꝰ ꝓpoſitate ad cōuertētia. Rñſo. g. Magr ſtat in ß. q. extrema debēt ꝑcipare ſ illo in q. ſit cōpatio. ſi nō. ſ. ꝛ. ſic exponi. ſiue q. cōpatio dꝫ fieri ſ abſoluto. q. iſtis non eſt in. ꝓpoſito. ſ. in iſtis. Alr poteſt dici negādo. aīa. Et ad. ꝓbōē negat. q. 2ª. ſit falſus. ꝛ illa. ꝓpe. g. dus ſūm⁹ eſt remiſſus⁹imo eſt. ꝛ. a. ſm calculatorē. q. eſt ſimiter itēſius. Ad aliud. ꝟſilr. cō cedit. q. binaꝛi⁹ eſt magn⁹. Alr. n. ꝓcederet illa. q. binaꝛius ſit minor ternario ꝛc. C Ad 3ᵐ rñdet Magr. l. 24. argn^te ſcđi dubij. ꝓn^lr ꝗdrarure. ꝓcēdēdo. aīa. ſ. q. nō ſe quit. nec. argr. ab exponibili. ad exponēte. q. aīa. non eſt exponibile. ſ. reſolubile. poenſatiua. ſtātis. vel. tpis. ſic. in. a. inſtāri. fortes. erit. maior. plonē. g. fo. erit. maior. ꝓbatio. nec. ſtic. aīa. ſic exponit. in. a. ſtāri. ꝛ. ſo. q. ꝓbatio erit. ma gnus. ꝛ. in. a. ſtāri. ꝓbatio nō erit. tātus. ſic erit. ſo. in. eodē in ſtāri. g. in. a. ſtāri. ſo. erit. maior. plonēs. hec. ſo. erit. ma ior. q. ꝓbatio erit. imediate exponit. q. ꝛ. terminite. exponitio nō erigit. iſtās. g. ſua. ꝓificatiōe. ió. cedit. q. ſo. erit. maior. plonē. ꝛ nūq. erit. maior. q. erit. ꝓbatio. ꝑ. ꝓ. ps. ꝓpoſitiōis. ſo. erit. ita erit. q. ſo. ꝛ. maior. plonē. g. ꝛ. ſ. ꝛ. ꝟna. erꝫ. illa. ꝓbō. ſo. erit. maior. plonē. eſt. ſingłaris. in. termio. ſimpli. cit^er. C Ad. ꝓbat. q. ſo. nō. hēbit. maiorē. ꝗtitatē. q. hēbit. plōs. q. ſo. non. erit. maior. q. erit. plato. ꝛ. ſ. ꝛ. ꝟna. aīa. ꝓbat. q. ſo. hēbit. oēm. ꝗtitatē. citra. tripedalē. ꝛ. oēm. tale. habebit. plos. nō. maiorē. ꝛ. cōcedit. ē. g. ſo. erit. maior. platonē. ſ. plato. erit. tā. ſ. hē. erit. ſo. q. in. ꝗs. iſtāri. ſo. erit. maior. plonē. ꝛ. tota. hora. plō. erit. tātus. ſic. erit. ſo. quare. ꝛc. C Poſſet. in. aīr. dici. negādo. aīa. ſ. q. nō. ſequatur. Ad. ꝓbōnē. dꝫ. aēs. eſt. ſimile. ꝛ illa. ſua. exponēs. plato nō. erit. tant⁹. ſic. erit. ſo. ad. ß. n. g. illa. ſit. ß. a. ſo. ꝛ. maior. plonē. nō. ſolū. regrit. g. in. ꝗs. iſtāri. hore. future. ſo. erit. maior. plonē. ſed. g. ꝛ. tota. hora. ſo. erit. falſa. ꝛ. q. ꝛ. tota. hora. plato. erit. tātus. ſicut. ſo. ꝛ. Magr. ꝛ. fatet. q. hic. iſte. oue. cōuertūtur. ſo. erit. maior. platonē. ꝛ. ſo. erit. maior. q. erit. plato. Ista. rñſio. eſt. craſſior. ꝛ. magis. palpabilis. ꝛc.

Ad 2ªm.

Ad 3ªm

Argr 1º

Argr 2º

C Circa. ſuplariu^m. q. dus. exponibilr. ꝓbet. ꝛc. Q. VIII.

Argr 3º

Conſir.

Argr 1º

Contra.

Nibil. q. ꝑ. ꝓpabūdātia. aliq. rū. đ. ꝓbō. couenit. ſuplariu^m. q. dus. eſt. b. ꝛ. g. nō. couenit. ꝓbō. ꝛ. tūc. vltra. q. nō. ꝓt. exponi. ꝓ. negatiua. cōpatiui. ꝛ. ꝟna: q. tūc. poſſet. cōuenire. ꝓbō. ꝛ. vt. ps. C Cōfirmatur. q. ꝛ. ꝗ. grāmaticos. ſuplariuꝰ. eſt. illō. q. ō. ad. plures. ſui. gñis. cōpatū. oīb⁹. ſuppoñ. g. nō. ꝓuenit. ꝓbō. ꝛ. ꝟna. tūc. vltra. q. nō. exponit. ꝓ. negatiua. cōpatiui. ps. ꝟna: q. ex. oppoſito. gñis. ſequ. oppⁱᵐ. aēs. C. ſequ. q. ego. ſum. ſapiēs. tioꝝ. iſtis: ꝛ. tū. nō. ſis. ſapiētiſſim⁹. iſtoꝝ. ꝟna. ꝑ. ſ. poſitiū. ſequ. ego. ſuꝫ. ſapiētio: iſtio. g. ſuꝫ. ſapiētiſſim⁹. iſtoꝝ. ve

mōſtrādo. idē. ꝑ. ply. iſtis. ꝛ. iſtoꝝ. ꝛ. tenēdo. ſuplariuꝰ. poſiti ue. q. eodē. mō. exponit. cōpatiuꝰ. ꝛ. ſuplariuꝰ. poſitiue. ſi. ꝓtus. aſſūptū. ꝓbat. Et. ꝑ. ꝓ. dedicit. fic. ego. ſū. ſapiēs. ꝛ. ꝛ. deo. g. ſū. ſapiētior. iſtis. ꝑ. ly. iſtis. demſando. ꝛ. ꝛ. deſi. ꝟna. ꝛ. a. ꝛuertibili. ad. conuertibile. ꝛ. aīa. ꝛ. C Magr. in. ca. de cōpatiuo. 2º. ꝑs. ꝓbat. q. ꝛ. dicitoriū. eſt falſū. Lego. ſum. ſapiēſſim⁹. iſtoꝝ. ꝛ. ꝛ. exponēs. ꝛ. falſa. q. ue. eſt. ꝛ. nō. alia. q. iſtoꝝ. eſt. ita. ſapiēs. ſicut. ego. q. dicitoriū. eſt. vera. ꝓ. falſi. q. ego. ſū. ſapiēs. ſicut. tu. ergo. tu. es. fortis. ꝛ. aīm. ſū. fortes. ꝛ. nō. alig. aſin⁹. ꝛ. ita. fortis. ſicut. tu. ergo. tu. es. fortiſſimus. aſinoꝝ. ergo. ꝛ. ſ. ꝟna. ꝛ. aīa. probat. ſic. q. aīa. eſt. vera. vt. ps. ꝛ. cōſequēs. falſū. q. ſignificat. ꝛ. eſſe. de. numero. aſinoꝝ. um.

Argr 3º

Ad hec rñdet. C Ad ꝑm. dicit. q. ſuplariuꝰ. poſitiuꝰ. ſu. mi. duꝑl. ſ. ꝓtus. ꝛ. negatiue. poſitiue. ſi. ptus. ꝛ. ꝑ. ſupabūdātia. cuꝫ. ſumat. ꝑ. excellſum. aliquotū. negatiue. aūt. ſumptus. nō. dicit. ꝑ. ſupabūdātia. cum. ſu mat. ꝑ. nō. excedī. ab. aliis. ꝛ. nō. ꝑ. excedere. alia. ꝛ. ſic. ꝑ. cōuenire. plurib⁹. ſimilr. dī. C Ad 1ᵐ negat. aſſumptū. ꝛ. g. ſequr. illō. g. ego. ſum. ſapiētio. iſtis. ꝛ. tū. nō. ſum. ſapiēſſimilimus. iſtoꝝ. tenēdo. ſuplariuꝰ. poſitiue. C Ad. ꝓbationē. cū. dicit. ego. ſū. ſapiēs. ꝛ. ꝛ. deo. g. ego. ſū. ſapiētior. iſtis. Dicit. g. eo. nō. quo. deꝰ. illud. copulatiue. ꝛ. deo. eo. nō. tenet. ly. iſtis. ſi. tenet. ꝛuiſiue. vbiq. ambe. ꝓpōnes. falſe. ſunt. Prima. n. equaleꝫ. huic. copulati ue. falſe. ergo. ſum. ſapiētio. ꝛ. ꝛ. ego. ſum. ſapiētio. deo. 2º. hꝫ. hanc. 3ᵐ. exponēte. falſam. ꝛ. nō. aliqs. ſtoꝝ. eſt. ita. ſapiēs. ſic. ego. Si. ꝛ. o. vbiq. tenet. collective. ambe. ꝛ. ꝑ. ſm. enim. iſto. mō. cōcedit. Magiſter. ꝛ. ꝑ. eſt. vera. eſt. cuius. 3ª. exponens. ꝛ. eſſe. in. numero. pluraliꝫ. iſti. nō. ſūt. ita. ſapiē tes. ſicut. ego. ꝛ. vera. eſt. q. dicitoriū. eſt. falſum. Iſti. ſūt. ita. ſapiētes. ſicut. ego. q. ſequr. g. iſte. ꝛ. ita. ſapiēs. ſic. ego. vt. vult. Magiſter. Et. cōſimilr. dicēdo. ſum. ſapiētiſſim⁹. iſtoꝝ. ꝛ. ly. iſtoꝝ. ꝑ. teneri. collective. ꝛ. diuiſiue. q. mō. ꝛ. ve. ra. ꝛ. mō. falſa. ꝛ. exponi. ꝑ. ſe. ſic. dicti. ꝛ. de. cōpatiuo. Si. ꝛ. velles. q. ly. iſtis. ſolū. teneret. diuiſiue. in. illa. ego. ſū. ſapiētio. iſtis. negaret. ſic. ſta. ꝛ. a. ergo. ſū. ſapiētiſſim⁹. iſtoꝝ. C Ad 3ᵐ dicit. grāmatici. q. ſilarꝫ. ea. ſoꝛtiſſimus. aſinoꝝ. ꝛ. ſ. ſic. cognatū. ſignificatio. ꝛ. falſa. ꝛ. q. ſignificaret. ꝛ. eſſe. de. numero. aſinoꝝ. ꝛ. ꝑ. ſ. ſ. eos. dicit. q. talis. ꝓpo batio. valida. eſt. vbi. recte. facta. eſt. cōpatio. ſuplariuꝫ. que. ꝛ. ſ. ſieri. inter. eos. eiuſdē. generis. ſoluꝫ. C Vel. aliter. dī. q. illa. ꝛ. vera. ꝛ. eos. ſoꝛtiſſimus. aſinoꝝ. ꝛ. negaꝛ. q. ꝛ. ſignificet. ꝛ. eſſe. de. numero. aſinoꝝ. ꝗrum. ad. nāturā. ꝓpriā. ꝛc. C Ofirum. differt. aliud. ꝛ. nō. ſidem. ꝛ. exponaꝛur. vt. dicit. Magiſter.

Rñſio 1º

Argr 4º

Queſtio. IX.

Contra.

Nō. ſequr. ꝛ. ea. ſ. vo. eo. ꝛ. ſe. chimera. ſ. ꝛ. ꝛ. ſ. es. chimera. g. ꝓbatio. mala. ꝟna. ꝛ. a. ſ. ꝛ. aīa. ꝓbatur. q. aīa. eſt. vera. ꝛ. cōſequēs. falſū. C. aīa. ſit. vera. ꝛ. ꝓbat. ſic. tu. non. es. ſed. chimera. ꝛ. ꝛ. tu. es. g. tu. es. non. ſed. chimera. ꝛ. ꝛ. ſ. ſ. ſ

tur:q3 añs ẽ vep:vt p3z Porphy.7 añs falsus:q2 ñ illa
est ?a.ſo.ſenex est.illa est falſa.ſo.puer ẽ.7 eꝫ. Et ſi
q dãa pot capi dupliᷓ.ſ.poſitiue 7 negatiue. Primo° lo
qtur Magiſter:7 ſic ponit extrema eẽ ſimul. 2mo loqꝫ
Porphy.7 ſic negat tñ vnuꝫ extremũ ab altero.ſiue ſit
ſint hue nõ. Cõtra:q3 Porphy.nõ pot itelligere negatiue
q3 oĩs relo regrit duo extrema eẽ ſil:ſ3 dãa ẽ relo quo
cũq3 accipiat ſine poſitiue ſine negatiue.ꝫ regrit duo ex
trema ſimul añia nota cũ minori.maior.ꝑbat:q3 ſi ſit re
latio ſuũ ſubm eſt.7 ſi ẽ eſt ſuũ correlatiuũ ẽ:7 q3 core
latiua ſunt ſil nã ſm ꝑbm in ẽnto relonis.ꝫ ẽlꝫ relo re
grit extrema eẽ ſil:ſ3 oĩa ẽ 7 alĩas ſit relo ꝺã.ꝫ alie
tas regrit extrema eẽ ſil:ſ3 ſo.ſenex 7 ſo.puer no ſunt ſi
mul.ergo nõ bene ſo.ſo.ſenex differt a ſo.puero.

Ad hec rñdeᷓ. C Ad ꝑm diſtinguo illã.tu es nõ idẽ
chimere:q3 vel totũ ꝑdicatũ eſt ifinitũ: vel
ſolũ ꝑma pꝺs.ſi ꝙ nõ cõcedo ꝙ nõ ſegt.tu es non idẽ chi
mere.ꝫ tu es.7 chimera eſt ?a.q3 ly nõ idẽ chimere,non
ꝑbat exponẽtes:ſic differt:q3 nõ ꝙuerunt iſtã:nõ idẽ
chimere 7 differẽs a chi°.put ly nõ,ifinitat totũ. Si ?o
2° mõ negat ꝙ non ſequat. Et ad ꝓbonẽ nego ꝙ añs ſit
vep:imo ẽ ſm ſuũ ſpẽs. Et ad ꝓbonẽ negat cõſequẽtia
iſtaꝝ:nõ es idẽ chimere:7 tu es.ꝫ tu es nõ idẽ chimere:
accipiẽdo ly nõ,ꝑut ifinitat ꝓtes,nec argt tũc a negatiua
de ꝑdicato ſuito ad affirmatiuã ꝺe ꝓto ifinito totali:vt
intelligit regꝫ. Si ?o ly nõ ifinitat totũ cõcedit cõſequẽ
tiaſed tũc nihil ſegt ꝑ Magiſtꝝ. C Ad 2m negat conſe
quẽtia:7 oĩ cõcedẽdo añs.ſ.non ſegt:q3 nõ arguit ab
exponẽtib° ad expoſitã:q3 2° exponẽs ꝓ.ẽ iſtaꝝ añs?
fuit qñ tu fuiſti 7 mmq; fuit añs?.qn tu fuiſti.mõ hec eſt
falſa.hec eſt rñſio Magiſtꝝ. Clꝛ bruiius dicaꝫ ꝙ 2° expo
nẽs ꝺs ẽ illa.7 añs? fuit ſolũ qñ tu fuiſti.ꝫ ẽ.7 iſta eſt
falſa. C Ad 3m dicit ſicut ibi. Ad replicã ꝺs ꝙ oĩs relo
requirit extrema eſſe ſil ſm rõnẽ referendiſtine q3tuꝫ ad
dependẽtiã q3 ẽ eſt.nõ aũt oĩs relatio regrit extrema
eſſe ſimul actuaꝝ ꝓuus ꝙ poſteri° ſunt correlatiuaꝫ.nõ
ſimul exiſtant actu:ꝛ ita in ꝓpoſito.

C Unꝝ nota exclusionis vt ly rñ ꝛ preciſe,ꝓbentur
exponibiliter.

Quæſtio. X.

Contra. Non ſegt.ꝑcipe ſicut eſt aliꝗ
ꝓpõ ſignãs,ꝙ ſic eſt aliꝗ ꝓpõ ſig
nificat:ꝛ nõ aliꝛ ẽ ſic eſt aliꝗ ꝓpõ ſignificatꝛ ꝛ
argꝫ ſic debite.ꝙ ꝓbõ mala.cõſequẽtia ꝛ3 cũ
minori.maior.ꝑbꝫ:q3 añs ẽ vep.7 cõſequẽs
falſus.Oꝛ añs ſit vep.ꝑbat ſic:ꝑcipe ſic eſt.ꝓpõ ?a.ſigfi
cat oĩs ꝓpõ ?a.ẽ aliꝗ.ꝓpõ.ꝙ ꝑcipe ſic eſt aliꝗ.ꝓpõ ſigfi.Oꝛ
añs ſit falſus,ꝑbatur:q3 2° exponẽs eſt falſa:cũ ſcdicto
rius ſit vep.ſ.alꝛ ẽ ſic eſt aliꝗ.ꝓpõ ſigfi:ꝙ alꝛ ẽ ſicut eſt
aliꝗ falſa ſigfi.ꝙ alꝛ ẽ ſicut eſt aliꝗ.ꝓpõ ſigfi.ꝛ3 cõſequẽtia
ab ſpẽciori ad ſuũ ſuppoſitũ.ꝛ añs ẽ vep.ꝙ ẽ ?o añs quare ?c.

C Cõfirmat:q3 nõ ſegt.ſicut eſt ẽlꝫ.ꝓpõ ſigfi:ꝛ nõ alꝛ ẽ
ſicut eſt ẽlꝫ.ꝓpõ ſigfi.ꝙ ꝑcipe ſicut eſt ẽlꝫ.ꝓpõ ſigfi:ꝛ3 ante
cedẽs eſt vep.7 cõſequẽs falſus.ꝙ cõſequẽs ſit falſus,ꝑ
batur:q3 ſegt:ꝑcipe ſic eſt ẽlꝫ.ꝓpõ ſigfi.ꝙ ẽlꝫ.ꝓpõ eſt ?a.ꝛ3
cõſequẽtia:q3 de quocũq3 prur diſſõ ẽ diſſimiliꝫ.diſſõ aũt
ꝓpõnis vere eſt ſignifare ꝑcipe ſic eſt.ꝙ ſi hec diſſõ ſignifare
ꝑcipe ſicut eſt vere affirmat ꝛ de ẽlꝫ.ꝓpõne.ꝙ ẽ diſſimiliꝫ.ſ.
ꝓpõ ?a de affirmari de ẽlꝫ.ꝓpõne.Oꝛ añs ſit vep.ꝑbat:
ꝛ ꝑ ꝑm:ꝙ ẽlꝫ.ꝓpõ ?a ſigfi ſic eſt.vt ꝑz:ꝛ ẽlꝫ falſa ſicut
eſt:ſ3 nõ ꝑcipe ſicut eſt vt ꝺs ẽ ſatꝫ añs? ſigfi boiem eẽ aial.ꝙ
ẽlibet.ꝓpõ ſigfi ſicut eſt:ꝛ altera ꝑs ꝑbat.ſ.nõ alꝛ ẽ ſic
eſt ẽlibet.ꝓpõ ſigfi:ꝛ3 ẽdictoriũ eſt falſum.ſ.alꝛ ẽ ſic eſt
ẽlibet.ꝓpõ ſignãs:q3 ſegt.ꝓpõ ?a eſt ꝓpõ.ẽ.ꝓpõ vera
aliter ẽ ſicut eſt ſigfi:ꝛ3 eſt falſum. C 2° ſic.Nõ ſegt.ex
cluſiua eſt exclusiua:ꝛ nihil nõ exclusiua eſt exclusiua.ꝙ
ñ exclusiua eſt exclusiua:q3 antecedẽs eſt vep:ꝛ vt ꝑz:ꝛ
cõſequẽs falſus:q3 ſpliciat.ꝑbat:cuiuſlibet exclusiue af
firmatiue ſubm incluᷓ ẽ ꝛ opp° ſubti exclusiᷓ:ſed ly ex
clusiua,eſt ſubm:ꝛ ly nõ exclusiua,eſt opp° ſubti.ꝙ exclu
ſiua incluᷓ qõ ſpliciat:ꝛ3 ẽ.Ité cuiuſlibet exclusiue al
firmatiue ꝑtm oĩs ſubtꝛ:ꝛ remouet ab oppo°ſubtꝛ
ſed ꝑtm iſtiꝰ exclusiue oĩ tam ꝺe ſubto q3 ꝺe oppoſito
ſubti.ꝙ eſt falſa.minoꝛ ꝑbat:q3 oppo° ſubti exclusiᷓ.ꝙ
ꝑtus ẽficaᷓ de oppoſito ſubti. C Cõfirmat.q3 nõ ſegt.
falſum 7 B° vep ẽdicũ:ꝛ demfando ly B ſtãꝺo ẽ.ꝛ ni
hil nõ falſus 7 B vep ẽdicũ.ꝙ tm ſlm ꝛ B vep ẽdicũ:q3
añs eſt vep ꝛ añs ſlm.Oꝛ añs ſit verũ,ꝙ ꝑ° ꝑtes ?.ꝑbat
ꝑ°:q3 ẽdictoriũ eſt falſus.ſaliqd no ſlm ꝛ B verũ ẽdi
cũ:q3 ſegt ꝙ duo ?a ẽdicũt.Oꝛ añs ꝓpõ ſit falſum,ꝓba
turq3 ſegt.ſm falſum ꝛ B vep ẽdicũt.ꝙ oĩa ẽdictia ſut
falſum ꝛ B vep.ꝛ3 ꝓpõ ab exclusiua ad vlem ꝺe terminis
trãſpoſitis.ꝓpõ eſt falſus.ꝛ ẽ añs. Ité nõ ſegt.tm nõ oĩs
bõ eſt alb°.ꝙ nõ oĩs bõ eſt alb°:q3 caſu poſt poſito añs ẽ
vep ꝛ ꝓpõ falſum:q3 ponat ꝙ oĩs bõ ſit alb°:tũc ꝓpõ ẽ
falſum:cũ ẽdictoriũ ſit vep.ſ.oĩs bõ ẽ alb°.ꝙ aũt añs ſit
vep.ꝑbat:q3 ſegt.oẽ albũ ẽ nõ oĩs bõ.ꝙ tm nõ oĩs bõ ẽ
alb°.ꝛ3 ꝓpõ ab vli affirmatiua ad excluſiuã ꝺe terminis
trãſpoſiti:ꝛ añs ẽ vep.ꝙ ẽ ?o. C 3° ſic. Nõ ſegt.tm.12.
ſunt aplĩ.ꝙ.12.ſit ap'lus nulla nõ.12.ſunt ap'li:q3 añs ẽ ve
ri vt ꝑz,ꝛ ꝓpõ falſus:q3 2° ꝑs eſt falſa.ſ.nulla nõ.12.ſunt
ap'li:q3 ẽdictoriũ eſt vep.ſ.aliꝗ nõ.12.ſunt ap'li:q3 petrus
7 paulus ſunt ap'li 7 ſunt aliꝗ nõ.12. C Cõfirmat.q3 non
ſegt.ſo.ꝛ 2 bus.differũt nũo:ꝛ ſo.ꝛ 2 bus.nõ ſunt nõ differẽ
tes nũo.ergo ſo.ꝛ 2 bus.tm ſunt nũo:ꝛ añs ẽ vep ꝛ ꝓpõ
falſũ.Oꝛ añs ſit vep.ꝙ ꝓ° ꝑtes ?.ꝛ ꝑz,ꝑbatꝛq3 oppo°
eſt falſum.ſ.ſo.ꝛ 2 bus.ſut nõ ẽntes nũo:q3 ſegt.ſo.ꝛ ſo.ꝛ
bus.non ſunt ẽntes nũo qõ eſt falſum.ꝙ añs ſit falſum
ꝑbat:q3 ſegt ſo.ꝛ bus.ſunt ꝓbẽ.ꝙ ſlm eſt ꝙ tm differũt
nũe.Ité ꝑt argui ꝙ illa non ẽ ?a.ꝓbẽs ꝑdicat ꝙ ꝑtib°
ẽntib° nõ rm:ꝛ tamẽ ſecũ ꝺ exponẽs eſt falſa:ꝛ ꝛc.

Ad hec rñdeᷓ. C Ad ꝑm negat maior.ſ.ꝙ nõ ſegt.
ꝙ ꝓbõne negat ꝙ añs ſit vep:imo eſt fal
ſum ſi ẽ añs:q3 ex illo añs ſegt.ꝙ ẽlꝫ.ꝓpõ eſt ?a.ſic ar
guẽdo:ſi eſt aliꝗ.ꝓpõ ſigfi:ꝛ non alꝛ ẽ ſicut eſt aliꝗ.ꝓpõ
ſigfi.ꝙ oĩs ꝓpõ ẽ ?a.ꝛ3 añs?q3 opp° ſubti ñ ſtat cũ añs?
ſis ꝙ aliꝗ ꝓpõ nõ ſit ?a ſed falſa:q3 ſegt.aliꝗ.ꝓpõ ẽ fal
ſa.ꝙ alꝛ ẽ ſic eſt aliꝗ.ꝓpõ ſigfi:ꝙ ẽ ẽdictoriũ ſcde ꝓpõ
nis:ſ3 ẽ.Ad ꝓpoñ:ꝛ ꝛedeꝛido cũ tu,ꝓbas añs ẽ vep.
negat.ſ3 q3 argt ab ſpẽciori ad ſuũ ſupᷓ?.cũ dicto ñi
te vim negõtis ꝓpoſitꝛ:cuiuſmodi eſt ite termin? ꝑcipe:
ſ3 nõ valꝫ. C Ad 2m rñmatur negat ꝙ nõ ſequat.ꝛ cũ
argui:q3 añs eſt verũ ꝛ ꝓpõ falſus:negat ꝙ ꝓpõ ſit fal
ſum:imo eſt vep ſic añs. Ad ꝓbonẽ cũ dicis:ſegt.ꝙ ẽlꝫ
ꝓpõ eſt vera:negat:ꝛ cũ tu,ꝓbas:q3 de ꝙcũq3 prur diſſõ ẽ
diſſimiliꝫ:cõcedoꝛ ꝙ de ꝙcũq3 illa ꝓpõ vera:ꝓcedoꝛ:ſ3 ne
go iſtã:ẽlibet.ꝓpõ ſigfi ꝑcipe ſic eſt:ꝛ ẽa quæ ſequꝛet ꝙ ẽ
libet.ꝓpõ eſt vera:ſ3 cõcedã ipſas ꝑcipe ſic eſt ẽlꝫ.ꝓpõ ſi
gnificat. C Ad 2m dicit qdã ꝙ illa.ꝓpõ.ſm excluſiuꝫ eſt
exclusiuꝫ,eſt ipoſitꝛ:q3 ſpliciat ẽdictionẽ:ſegt.m.ex ipſa
ꝙ nihil nõ excluſiuꝫ eſt exclusiuꝫ:ẽ aliqꝺ nõ excluſiuꝫ eſt ex
clusiuꝫ.ꝑ ꝓ ꝓz:q3 eſt 2ª exponẽs ei°.ẽ.ꝑbat:q3 cuiuſlꝫ
excluſiue affir° opp° ſubti excludit.Sed nõ excluſiua,
eſt opp° ſubti.ꝙ nõ excluſiua excludit ꝛ ẽ ẽdictũ ꝙ ille
nõ ſit exponẽtes:ſ3 ꝺs addi ꝛ exponẽs.ſ.nõ excluſiua,eſt
excluſiua:ꝛ tuc exponẽs implicat ſuũ expoſitã:ſ3 ẽ.
Magꝫ aũt alt rñdet in 7° arg° 2mũ dubij ꝙdrature ne
gando aſſumptũ.ſ.q non ſegtur. Ad ꝓbationẽ negatur
q conſequẽs ſit falſum. Et ad ꝓbationem ꝙ dicit ꝙ im
plicat:negaturꝛ cum tu ꝓbas ſic excluſiuꝫ libet ex cluſiue
affirmatiue ſubiectum includitur ꝛ oppoſitum ſubiecti
excludit:ſ3 ly excluſiuꝫ,eſt ſubm:ꝛ ly nõ excluſiuꝫ,eſt op-

Ad 1m

Ad 3m

Argr ꝑ°

Confir.

Argr 2°

Ad ꝑm

Ad 2m

ponit̃ subti. ḡ excluſus ĩcludit ꝙ nō excluſū excludit̃. negat' ꝓia. ſz negt. ḡ ly nō excluſus ẽ excluſus ꝛ hāc ꝓcedo: qz ſtat mālr. nego tū iſtā: nō excluſus eſt' excluſus: qz ſtat formalr. Sīlr cōcedo iſtā: ly excluſū, includit'. negatur tm̃ illa: excluſus includit'. Et ad aliā ꝓbationē negat' ꝙ predicatū iſtius excluſiue verificet' de oppoſito ſubti. Et cū argulz: qz oppom̃ ſubti excludit'. ḡ ꝑdicatū ṽificat' de oppoſito ſubti. negat' ꝓia. Nō. n. ṽificat' de oppoſito ſubti. ſz oe illo termino oppom̃ ſubti: q nō ẽ oppom̃ ſubti: ſed ly nō excluſus, eſt oppom̃ ſubti: ꝓterea ꝺz ſic argui. Excluſus eſt excluſus ꝛ nō excluſus ẽ excluſū. ḡ ꝑdicatū ṽificat' ō oppoſito ſubti. ꝓcedit' ꝓia: ſz negat' mior tāq̄ Ad ꝓiā. iplicās ꝑdictionē. ¶ Ad ꝓirmationē ꝓcedo ꝙ nō ſeq̄t: qa 2ª exponēs nō bñ ſumit'. ſz ſic ꝺz accipi i pᵗali cū ſubij ciat' terminꝰ pluralis numeri vel equalēs ꝺō ſicꝫ nulla nō falſus ꝛ ꝺ vez ꝑdicūt. q̄ ẽ ſta: qz oppoſita ẽ ꝛa. ſ. all q̄ nō falſus ꝛ ꝺ vez ꝑdicūt. Et ad aliꝺ cū ꝺr ꝙ nō ſeq̄t. tm̃ nō ois bō eſt albꝰ. ḡ nō ois bō eſt albꝰ. nego: imo ſequit' ſz pp ꝓbōnē q̄ facis quo ꝙ tenet' ly non: aut infinite aut negatiue: ſi negatiue añs eſt falſus ſicut ꝓiſ. Et ad' ꝑ bationē. ab vſi de terminis trāſpoſitis ad excluſiuā ꝺr ꝙ nō valz ꝓia: qz excluſiua eſt negatiua. Si ℞o tenet' infinite ꝺr ꝙ añs eſt vez ſtē. ꝓbat' argm̃. ſz nego ꝙ ꝓiſ ſit falſus: qz illa. nō ois bō eſt albꝰ. ẽ affirmatiua: ex quo tenetur infinite ꝛ valz tātū ſi ꝺicerez: ens nō ois bō ẽ albꝰ. nec ꝑdicit illi: ois bō ẽ albus: cū ly nō teneat infinite ꝛ nō negatiue. ¶ Ad 3ᵐ ꝺr: ꝙ qñ nō excluſiōis cadit ſuꝑ termi Ad 3ᵐ nū numeri pluralis ꝙ nō ꝺz ꝓbari per negationē infinitā tē: ſz notā pluralitatis: ꝛ ió illa. tm̃ ꝺuodecim ſunt apli. ꝺz ſic ꝓbari: ꝺuodecim ſunt apli ꝛ nō plures q̄ ꝺuodeci ſūt apli. ḡ ꝛē. Ad cōfirmationē cōiter ꝺr: negādo ꝙ hon ſeq̄ tur. Et ad ꝓbationē ꝺr ꝙ ꝓiſ ẽ vez ſicut añs. Et cū ꝛa ꝓbas ꝓiſ eſſe falſus ſic: illa oifferūt ſpē. ḡ falſus ẽ ꝙ tm̃ oifferūt nuō. negat' ꝓia: ſz valeat. ḡ falſus eſt ꝙ oifferāt tm̃ nuō: cōcedūr ḡ iſtā: illa tm̃ differūt nuō. ꝛ negāt' iſta ꝛ illa differūt tm̃ nuō. Ego aūt clariꝰ rñderē ꝙ ꝺz exponi ſic ſoꝛ. ꝛ bru. oifferūt nuō. ꝛ ſoꝛ. ꝛ bru. nō differūt pluſq̄ numero. ḡ ſoꝛ. ꝛ bru. tm̃ differūt numero ſiue ergo ſoꝛ. ꝛ bru. oifferūt tm̃ numero q̄ nō pro eodē ꝛ habeo. Q̄ñ. n. nō excluſiōis cadit ſuꝑ ly vāt numero: vel oiffert ſpecie vel genere ꝺz exponi ꝑ plus q̄ ẽt ſi nota excluſionis media ret iter illa ꝺicēdo: oiffert tm̃ numero ꝛē. qz ſenſus cēſo talū ꝓpoſitionū eſt ille q ꝺeclarat' ꝑ talē exponētē ꝛ tūc ad ſoꝛmā arguméti cōceditur ꝙ nō ſequit': qz ille nō ſūt vere exponētes. Magiſter aūtē poſuit vltīē modū ꝛ per hoc ꝓz qūo poteſt ꝺici ꝙ in illa ſpecies ẽ que ꝑdicat' ꝺe pluribus ꝺifferentibus numero tm̃. ly tm̃ cadit ſuꝑ ꝺifferentiꝫ numero: vel ſuꝑ ly numero. ꝛ ꝺz exponi ſic. hoc ꝑdicat' de pluribꝰ ꝺifferentiꝫ numero ſe nō ꝑdicā tur de ꝺifferentibus plus q̄ numero. ḡ ꝛē. ꝛ illo mō ex ponēꝺo oiffō ſpēi nō cōuenit generi. ℔ modus clarus ẽ.

¶ Utrum oictiones exceptiue preter ꝓpreterq̄ ꝛ niſi ꝓ bentur exponibiliter. Queſtio. XI.

Argt ꝓ° ¶ Contra. Nō ſeq̄t ſoꝛ. nō excipit': ꝛ oīs bō nō ſoꝛ. excipit'. ḡ ois bō ꝑ ter ſoꝛ. excipit'. ḡ ꝛē. ꝓia ꝛz. añs ꝓbat': qz ca ſu poſſibili poſito añs ẽ vez ꝛ ꝓiſ falſus: vt ponat' ꝙ ſoꝛ. nō excipiat' a curſu qz currant ꝛ oēs alij bois excipiant' a curſu qz nō currant: tūc añs eſt vez: vt ꝓz. ꝛ ꝙ ſequēs falſū eſt. qz ſequit' ꝺictio: quia ſequit' ꝙ ſoꝛ. excipit' ꝛ ꝙ ſoꝛ. nō excipit'. 2ª pars ꝺeducit' ſic. ois bō ꝑter ſoꝛ. excipit'. ḡ ſoꝛ. nō excipit'. ꝛz ꝓia ab ex poſita ad vnā ſuā exponētē. prima ꝓbat' ſic. qz in omni ex ceptiua affirmatiua ꝓs extra capta excipit'. ſoꝛ. eſt ꝓs eē Argt 2° capta. ḡ ſoꝛ. excipit'. ¶ 2ª ſic. Non ſequit': tu ſcis omnes ꝓponē preter. a. ꝛ nō immediate añ inſtās ꝓpoſ, ſciiſti oēz ꝓponē: ꝑter. a. ḡ tu ſcipis ſcire oēm ꝓponē ꝑter. a. ḡ ꝛē. ꝛz ꝓia. añs ꝓbat' qz caſu poſſ poſito añs eſt vez ꝛ ꝓiſ falſus: qz ponat' ꝙ ſcias oēz ꝓponē ꝑter. a. ꝛ ꝙ immediate añ inſtās ꝓſens ſciiſti. a. ꝛ immediate poſt inſtās ꝓcedens ſcies. a. tūc ꝓz ꝙ antecedēs eſt vez. ꝙ ꝓſequēs ſit falſus ꝓbat': qz ſeq̄t' tu incipis ſcire. a. ꝓūs eſt ꝑ caſus. ꝛ ꝛz ꝓia ab exceptiua ad alterā ꝑē exponētē ſicut a ſili optime ſe quit' ſtu ꝓmittis mihi oēm ꝛ enariū ꝑter. a. ḡ tu ꝓmittis mihi. a: ꝛ ita vī i ꝓpoſito: vl' oēt cā oiuerſitatis. ¶ 3ª ſic. Argt 3° Nō ſeq̄t ſoꝛ. ꝺicit vez. ꝛ null' hō nō ſoꝛ. ꝺicit vez. ergo nullus bō ꝑter ſoꝛ. ꝺicit vez. ḡ ꝛz ꝓia. añs ꝓbat': qz caſu poſſ poſito añs: é vez ꝛ ꝓiſ falſus: qz ponat' ꝙ ſoꝛ. ꝺicat tm̃ iſtā: ocus eſt. tu ℞o oīcas iſtā: null' hō ꝑter ſoꝛ. ꝺicit vez. ꝛ vos ſitis oēs boies loquentes. ꝙ añs ſit vez ꝓ bat'. ꝓ 2ª ꝑte ꝓz ꝙ ſcōa ꝓbat': qz ſi non: ꝺa oppom̃. ſ. ꝙ aliqs nō ſoꝛ. oicit vez: ꝛ cuꝛ nullus alī? loq̄t' niſi tu. ḡ tu ꝺicis vez. ſz tu ꝺicis ꝙ null' ꝑter ſoꝛ. oicit vez. ḡ ita ẽ ꝙ null' ꝑter ſoꝛ. ꝺicit vez. ḡ tu nō ꝺicis vez. ecce ꝙ oppom̃ ſcōe ꝓis añtis implicat. ḡ falſus. ꝛ cōſequēter ſcōa pars añtis eſt ℞a. ꝙ ꝓiſ ſit falſus ꝓbat': qz ſi nō: ꝺa oppoſitū ꝙ ſit vez ꝛ ſequit' ꝙ ſit falſus: qz ſegtur. ꝓñs eſt vez. ḡ ſi gnificat ſicut eſt: ſed ſignificat ꝙ nullus homo ꝑter ſoꝛ. ꝺicit vez. ergo ita eſt ꝙ null' homo ꝑter ſoꝛ. ꝺicit verū. ergo tu non ꝺicis verū: ꝛ nō ꝺicis niſi cōſequens. ergo conſequens non eſt verum.

Ad ꝓm ¶ Ad ꝓm rñdet'. ¶ Ad ꝓm oñt qđ ꝙ exceptiua illa: Ad ꝓm oīs bō ꝑter ſoꝛ. excipit' claudit ꝺictionez: ideo cōcedūt ꝙ nō ſegtur: ſz nō ꝺz ſic exponi: vt 'arguis: ſed ſic ſoꝛ. nō excipit' ꝛ oīs bō nō ſoꝛ. excipit': ꝛ ſoꝛ. excipi tur. ergo oīs bō ꝑter ſoꝛ. excipitur. ꝛ tūc añs implicat ꝺictionē. ſicut ꝓiſ. Magiſt' aliē rñdet. 10. argumēto ꝓmi dubij quadrature negando añs. ſ. ꝙ nō ſeq̄tur. Et ad ꝓ bationē negat' ꝙ ꝓiſ ſit falſus: imo ẽ vez ſicut añs. Ad ꝓbōnē negat' ꝙ ſegtur. ꝺictio cū ois ꝙ ſegtur. ꝙ ſoꝛ. excipit' negatur. Ad ꝓbationē. in omni exceptiua affir matiua ꝓs eē capta excipitur: ſz ſoꝛ. ẽ ꝓs extra capta. ergo ſoꝛ. excipitur. negat' cōſequētia: ſed bene ſegtur. er go ly ſoꝛ. excipitur: ꝛ iſta ſtant ſimul ꝙ ſoꝛ. nō excipitur. ꝛ ly ſoꝛ. excipitur: qz in minoꝛi ſoꝛ. ſuꝑponit mālr. cuꝛ ꝺicitur ſoꝛ. eſt pars extra capta: qñ ly pars extra capta, eſt terminus ſcōe intērionis vel ipoſitionis. ¶ Ad ſcōm Ad 2ᵐ reſpōꝺet Magiſter in. 24. argumēto ꝓncipalis ꝺubij ne gādo antecedēs. ſ. ꝙ nō ſegtur. Et ad ꝓbationē negatur ꝙ cōſequēs ſit falſus: imo eſt vez ſicut antecedēs. Et ad ꝓbōnē negat' cōſequētia. nec argt' ab expoſita ad vnam ſuaꝝ exponētiū: qz illa nō exponibilis nec ꝓbabilis rōne ꝺictionis exceptiue: ſz rōne ieceptionis eſt ipſa cauſaliter iferēda. ¶ Ad ſimilē ꝺr ꝙ non eſt ad ꝓpoſitū: qz iſta. tu ꝓmittis oēm ꝺenariū ꝑter. a. non ꝺz ꝓbōnē que cōuerta tur cū ꝓbatione ꝺictionis exceptiue: qualr non eſt in ꝙ poſitor: ſz ita ꝓz ꝙ aliqua eſt exceptiua ꝓpria affirmatiua que nō eſt alicuius ſue exponētis illatiua. ¶ Ad 3ᵐ ꝺici Ad 3ᵐ tur que rēꝺo an iſta ꝓpoſitio. nullus bō ꝑter ſoꝛ. oicit ve rū. ſignificat ꝑciſe in caſu an' non. ſi ſic: nō admittit': qz eſt ſolubile ſimplr. Si ℞o nō ponat' ꝑciſe admitto caſuz. ꝛ cōcedo antecedēs. ſ. ꝙ nō ſegtur. negat' tamē cōſequētia ſcz ꝙ ꝓbatio ſit mala: qz cōſequēs nō eſt exponibile cuꝛ ſignificet hypotherice. ſ. ꝙ nullus bō ꝑter ſoꝛ. oicit verū. Et concedo ꝙ antecedēs eſt verū ꝛ conſequēs falſum.

¶ Utrum nota reduplicationis inquātuꝛ probetur expo nibiliter. Queſtio. XII.

Argt ꝓ° ¶ Contra. Non ſequit'. ens inq̄tū ens eſt ſubm̃ i metaphyſica. ergo ens eſt ens ꝛ ens eſt ſubm̃ metaphyſice. ꝛ ſi aliqd eſt ens illud eſt ſubm̃ metaphy. ḡ ꝓ batio mala. ꝛz cōſequētia. añs ꝓbat': qz añs

est verū: et p 2ª 2ºo falsus: q3 tertia exponēs est falsa. ſ. ſi aliqd est: ens illud est ſubm metaphyſice: q3 est vna cōditionalis: cuius oppoſitū 3ºitis ſtat cū añe. ℂ 1º nō ſequitur. ſor. ē ſor. et riſibile: ergo riſibile: 2 ñ aliqd est ſor. illud est riſibile. g̃ ſor. ināĝti ſor. est riſibile: ga añs est verū: et p 1ª 2ºo falsū: q3 aliqd ga ſequitur. ſor. ināĝti ſor. est riſibile. ergo ſor. ſm q̃ ſor. est riſibile. 3 2ºnēa a con uerſibili ad conuertibile. ſed 2ºo ē falſū. ergo añs. q̃ 2ºo ſit falſus. pbat. ſicq; omne qđ cōperit alicui ſm qđ ipſius cōperit ſibi ſm p̃dm primo poſte. ſed riſibile nō cōpetit ſmo ſor. imo hominiq; ſor. p̃ hominem. ergo nō cōpetit ſibi ſm q̃ hūanitas 3 in baroco. 2 añs ps. ℂ 3ºtio. nō ſequit. aial ināĝti aial nō est añs. g̃ aial ē aial. 2 aial nō est añmus. 2 ſi aliqd est aial illud nō est añmus: q3 añs est verū: 2ºo falsū. g̃ 2ºo ſit falſū ps: q3 tertia exponēs est falſa. ſ. ſi aliqd est aial illud nō est añmus. q3 oppoſitū 3ºitis ſtat cū añce. ista. n. ſtant ſimul. aliqd ē aial: ē illud est añmus. ℂ añs ſit verū. pbat: q1 vel aial ināĝtum aial est añmus vel aial ināĝtū aial nō est añmus: 3 nō est dōm p̃ma: falſus est: et ps per exponētes. ergo est dōm ſcdm.

Argt 1º

T.c.11.

Arguit 3º

Ad hec rñdet. ℂ Ad p̃m oī q̃ ly ināĝtum. pōt ſimi duplicifs ſpecificatiue et reduplicatiue. mō iſta. ꝓpoſitio. ens ināĝtus ens est ſubm in mera" est vera tenendo ſpecificatiue ſolus: nō ait reduplicatiue tic nō bz. pbari per exponētes: ſed fic. Ens ſub rōne qua ens ē ſubz i mera". g̃ ens iāĝti ens est ſubz i mera". ℂ Ad 2m nego aſſumptū. ſ. q̃ nō ſequit tenēdo ināĝti reduplicative. Et vltra cū dicis. 2ºo est falſus. negat. ℂ Ad. pbōne cum dī ſor. ināĝti ſor. est riſibile. g̃ ſor. ſm q̃ ſor. ē riſibi lis: cōcedo 2ºitis: ſimiſr tenēdo ſm q̃ reduplicative. nō ait ſpecificative. Et cū dicis q̃ cōſequēs est falſus: q3 oē cōperit alicui ſm q̃ ipm cōperit ſibi p̃ dī q̃ veruz: ergo tenēdo ly 3ª q̃ ſpecificative: nō ait reduplicative. ℂ Ad 3m nego aſſumptū. ſ. q̃ nō ſequit. Et ad pbōnes nego q̃ añs ſit verū: imo est falſus: ſicut 2ºo. Et ad. pbationes cū tu queris vel aial inquātū aial est añmus: vel aial inquātū aial nō est añm. Dico q̃ nec ſic: nec ſic. vtraq; n. est falſa. Et ſi dicit cōtra q̃ de quolibet oī alterū ꝺictoriouſ in cōplexo. z de nullo ambo ſimul dicunt: ; ſi añmus z nō añmus ſunt ꝺictoria in cōplexa. ergo animal inquātum aial est añmus vel non añmus. Dicit q̃ illud p̃m indiget ſex limitationib⁹. ℂ Paima de quolibet termino ſingulariq; de termino cōmuni poſſunt ambo verificari: qa homo est albus: et non albus. ℂ 1ª ſimplicī: q1 de alīquo complexo nō verificatur. z poſito q̃ ſor. ſit niger falſum est q̃ ſor. albus ſit currēs. z ſimiliꝛ falſum est q̃ ſor. albꝰ ſit nō currēs. ℂ 3ª ſuppoñte pro aliquo qđ est: qa alīr nullū verificaret. nā te nō exiſtēte: nec tu es currens: nec tu es nō currēs. ℂ 4ª mediante hoc. ẋbo. de pto vel de futuro: mō ops. vt bic demōſtrādo inſtās pīs fuit aut accidēs. vl hoc fuit nō accidēs. ℂ 5ª 2 de nullo ambo ſit diuiſiue ſumpta: q̃ collective pīt ſimul verificari: tenēdo q̃ totū ſit fue pres: vt ꝺicto q̃ vnꝰ ſcuri medietas ſit alba 2 alia nigra: tūc ꝺ ſcuri ē albū: 2 nō albū: tenēdo ly et. col lective. ℂ 6ª ſil q̃ ſucceſſiue pīt ꝺiſiicari: vt ſi ſor. eſſet albus: 2 poſtea niger: ſuo ꝺ eēt vera: ſor. est albus: tenēdo hec eſſet vera: ſor. nō est albus. ℂ Ad. ppoſitus redeūdo deficiunt due ſme conditiones: ſi deo non ſequitur.

Ad 1m

Ad 2m

Ad 3m

Argt 4º

℄ Circa immediate. ꝑbetur exponibiliter ſicut ꝺicit Magiſter. Questio. XIII.

Argt 5º

Contra. Nō ſequit poſt hoc tu eris: 2 nullus erit inſtans poſt hoc tu eris: 2 immediate poſt hoc tu eris. g̃ immediate poſt hoc tu eris. g̃ ꝑbatio: mala. p̃ſitis: 3. añs. pbat: q1 añs est verū: 2ºo falſus. ꝑbatur: q3 ſequit immediate poſt hoc tu eris. g̃ ante omne inſtans futurū tu eris. 3 añs a 2uentibili ad cōuertibile: 2ºo ē falſus. g̃ 2 añs. g̃ 2ºo ſit falſus. g̃ pbat: q1 2ºo est vna ꝓpoſitio reſoluibilis rōne illius termini ante. cui⁹ vna reſolutio ē ſil falſa: q1 reſoluit fic. tunc tu eris: 2 tūc eſt vel erit ſil omne inſtans futurū. ergo ante omne iſtās futurū tu eris. q1 quero: qđ per ly tūc ꝺemōſtrat: aut inſtās pīs aut futurū. ſi pīmꝰ ꝑma reſoluens eſt falſa: q1 inſtās pīs ſems nunq; erit. Si ꝺemōſtrat futurꝫ inſtās 2º q̃ ē falſa: q1 quocūq; iſtāſ futuro ꝺato iter illud 2 iſtās pīus erūt iſtātia: quoꝝ qđlꝫ erit ante inſtās futurꝫ ꝺatū. g̃ illud nec est nec erit ante omne iſtās futurū. ℂ 1ºſic. Tō ſeqū poſt hoc tu eris ſpatiū erit repleti aere: g̃ nullū erit inſtās pīus poſt hoc g̃ inter illud 2 hoc totū ſpatiū erit repleti aere ergo immediate poſt hoc tu eris ſpatiū erit repletum aere: q1 caſu poſito añs est verꝫ: 2ºo falſus: q3 quando q̃ ſint duo lapides mola res quoruꝫ vnus ſit ſuppoſitum alteri: 2 ſupio lapis icipiat leuari equalr ab oi pte i boc iſtāſi ab aliq̃ po: 2 fit. a. ꝑs circūferētialis lapidis. z. me dia. b. 2 o mediās iter. a. 2. z. tūc añs est verꝫ: 2 q1 aliꝫ ꝺaret vacuū. ℚ. 2ºo ſit fls. pbat: q1 ſeqū. immediate poſt hoc erit ſpatiū repletuꝫ aere: g̃ eque ꝑ aer circūferētialis deuenit ad. b. pūctū 2 ad. c. 2ºo ē falſus: q3 pus venit ad ꝓpinquū q̃ remotū. pbat 2ºo: q3 ſi nō 2ºo opp". ſ. q̃ nō eque ꝑ venit 2. g̃ pus venit ad. b. ſit. g. inſtans. ſ. i quo venit ad. b. 2 nō ad. c. 2 tū. g̃ inſtās i quo venit ad. c. ſeq̃ꝫ q̃ ꝺabit vacuū iter. b. 2. c. i toto re medio iter. ſ. 2. g. q̃ ē ipoſe. ℂ 3ºſic. Seq̃ꝫ ꝺata ſit a exponē q̃ aliqe chiianus: vꝑuta ſor. deuenies ad mortē erit ſil falſuꝫ 2 ꝺnar⁹: aut nec ſaluat⁹ nec ꝺānat⁹ erit. ℬ ät ē ipoſe. pbat: q̃ ſi ſta 2 pono q̃ ſor. viuat q̃nquagīa annos 2 ꝺiuido illō tps in ꝑtes ꝓportionales ꝓportiõe duꝑla minoriꝫ 2 termina tio ad 2ºm inſtās nō ē ē: 2: volo q̃ in qualibet ꝑte ipari peccet mortal: rāin q̃libet 2ºo ꝑte pari ſit abſolutus ab oi pctō pp cōrritionē quā ꝺs. 2 rimus nīc in 2ºo inſtāti nō ē: ſor. 2 arg̃t ſic: 2 quero an ſor. ſit ſaluat⁹ vel ꝺānat⁹. ſi nec ſic nec ſic habeo vnā pt̃. ſ. q̃ nec erit ſaluat⁹ nec ꝺānat⁹. Si dicis q̃ est ſaluat⁹: tūc ſic nō ꝑ aliud est ſaluat⁹ niſi q̃ immediate ante B fuit abſolutus ab oi pctō: 2 vi eſſe mortuus cū abſolutiõe. Sed a ſili ꝑbo q̃ est ꝺānat⁹: q̃ immediate ante boc peccauit mortal: rāio vi eſſe mortꝰ cū peccato mortali. q̃ immediate ante boc peccauit mortal: ꝑbat̃ ex ꝑpoñes ſuas q̃ ꝺe vere ſunt: vt ps. Et etiã ꝑbatur aliter ſic. immediate ante boc fuit aliq̃s ps ipar. Sꝫ qñcūq; fuit aliq̃a ps ipar mortal: peccauit. q̃ immediate ante boc peccauit mortal". Si 2 o oī q̃ est ꝺānat⁹ a ſimili ꝑbat q̃ ſit ſaluat⁹. q̃ immediate ante B fuit aliq̃s cor: p̃ aliq̃ cor: p̃ est albū 2 nigrū ſil: ponēdo añs 2 caſus. ſ. q̃ oi ꝛe ipari iſti? hore ſit nigrū 2 in oi pari ſit albū: 2 ſimus i vltimo inſtāti hore. 2 arguit ſicitimediate ante B fuit albū. g̃ nūc nō est albū ſiſtiñ immediate ante B fuit nigrū. g̃ nūc nō est nigrus. tenet p̃ 2ºa. 2 ſil 2ª. q̃ a ūt ſit nigrū. pbat: immediate ante B fuit nigrū. g̃ in ſimili. ꝓpinque ad B fuit nigrū. 3 2ºo: q1 ſic ꝓpōnes cōuertunt. tūc vltra. in ſinitū. ꝓpinque ad hoc fuit nigrū. g̃ nūc est nigrū. pbat̃ cōſequētia: q1 q̃ cūqꝫ mutatio reg̃at certū. 2 ꝺeterminatū tp⁹: nō fuit mutatū illud cor: p̃: q1 nullū certū tp⁹ mediat. g̃ est nigrū. 2 fuit. pbat̃ añ p̃ 2ºo: q1 immediate añ B fuit ꝑ ipar: 3 in q̃cūqꝫ ꝑe ipari fuit nigrū. g̃ immediate añ B fuit nigrū cō ſimiliꝛ. pbat̃ altera ps 2ª. 2ꝛ ꝑ ſil̃em caſuꝫ ꝑbari ꝑ eadē. ꝑ 2 ꝑ a: 2 ſaluat⁹ nec 2 a nec ſalua q̃ꝛꝺo in vltimo inſtāti hore an ſit 2 a vel ſalua. Et arguitur vt ſupra.

Argt 6º

Ad hec rñdet. ℂ Ad p̃m negat añs. Ad. pbationē nego q̃ 2ºo ſit falſus: imo eſt verꝫ ſic añs. 2 cuꝫ tu arguis immediate post B tu eris. ergo ante omne inſtans futurum tu eris negat̃ 2ºo aqualiter cūcedit: q̃ ante. ſed bñ ſegtur. g̃ ante omne inſtās futurꝫ poſt hoc tu

Ad 4m

Ad 5m

Ad 6m

eris:z isto mó arguit ab vno cõuertibili ad reliquū:sũ
mó ly ante sit ꝓpositio:vbi aũ sit aduerbiũ tẽp: nego cẽ
sequẽtiã:q3 aũs est vep z ꝓs falsũ:ꝙ ꝓfolnẽ faciẽdã
gñ aũr ly ante,est ꝓpositio exponẽs illã ꝓp.aũ oẽ instãs
futurũ post ẽ tu eris.z ꝓbat ſic.ante instãs futurũ post
ẽ tu eris:multũ ẽ vel erit instãs futurũ post ẽ:gn aũ illõ
tu eris.¶ Ad 1ᵐ sequit sumptiuũ mo segẽtiã ꝙbatur
negat ꝙ ꝓs sit falsũ:3 inuo ẽ verũ sicut aũs. Et ad ꝓbã
ne admisso casu isto mõ 3 aũs,inediate post ẽ totũ spa
tiũ est repletũ aere,ꝙ eque ꝓno aer circũcẽrẽtialio neue
nit ad.b.ꝓtcti z ad.c. Et cũ dicit:q3 nõ:tra oppositiõ
3cede:q nõ eque aer venit ad.b.z ad.c.fed ꝓuenit ad
b.ꝛ ad.c.in nullo ni instãti ꝓuenit ad.b.ꝛ ad.c.nec
est signare ꝑᵐ instãs in quo venit ad.c.q quocũq3 istãti signato post
ꝑᵐ instãs ꝙ quo venit ad.c.q quocũq3 istãti signato post
boc in quo deuenit ad.b.deuenit ad.c.z adhuc,aũ illud
deuenit ad.b.z ad.c. ¶ Ad 3ᵐ dicit gdã ꝙ casus nõ est
ꝓpositio:q3 est deuenire ad tã modicũ tẽp ꝙ act ꝙ volũtatis
nõ potest fieri in ista re nisi in ꝗcũq3 modico tẽp. Ciel alt admisso
ꝙ act volũtatis fiat in quocũq3 tẽp z in instãti.dico ꝙ
ꝗlz pe casus est ꝓpositio de forsed nõ oẽs ſilſitcur ꝓcedit ꝙ
ꝓlz est ſm B ꝓcti ꝙ ꝓtimũ sit actu diuiſiuꝫ ez potẽ est
ſm B.z ita de singulis:tm nõ est ꝓlz ꝑs boc z B.z sic ſine
ſtanu ꝙ ſit actu diuiſiuꝫ quelz.n.ꝓs.ẽ ꝓpoſ:ꝫ nõ oẽs ſil
ez ſi oẽs ſil cẽt poſes cũ ſint de ſenſu cõpoſito ponerent
in cẽ z fegẽ cõtinuũ ẽ actu diuiſiuꝫ in ſinitas pres.z ſeg
tur dari actu ſiniti:q3 est ſpoſe. ¶ Replica ꝛlz non sit
poſitio casus:est ti poſitio ſm imaginationẽ cũ nõ,claudat
ẽ dictionẽ.ergo logice est poſitio.ad ergo tũc vdm est cõ
dera tu ẽ.¶ Ad aliud:ꝛ casus nõ sit poſitio nãr loquẽ
doſo:ꝙ ẽ deuenire ad tam modicũ tẽp ꝙ coip nõ potẽrit
trãſmutari de albedine in migredine nec cẽ:q3 tũ casus ẽ
imaginabilis ſine ſplicatiõe ẽdictionis:ẽ est poſitio ꝛz lo
gicos:ꝛ nõ dz amittẽdo casus z nego illã ꝓpoſ immediate
ante B fuit nigrũ.ꝙ nũc est nigrus:q3 oppᵒ ꝓnis ſtat cus
aũte.q3 ſtat ꝙ nũc nõ ſit tale corpus z ꝓiter nõ est nigrũ
z tõ nõ valet immediate ante B fuit nigrũ.ꝙ in tñiũ ꝓpin
que ad B inſtãs fuit nigrũ.ꝙ nũc est nigrus:q3 oppᵒ ꝓnis
ſtat cũ aũte.ex ꝓius nictũ ẽ:vbi nũc ꝓno nõ ẽ.ꝛ ſi oi
cio arguit ſicinſinitũ ꝙnque ad boc inſtãs fuit nigrũ
z non est.ergo nunc est nigrũ.negat cõſequẽtiã:ſtat enī
z esse z imaginari boc corpus nunc ꝓno ẽ albũ.vel vb
rideꝛ tamẽ cõtinue ante boc fuiſſe nigrum.

¶ Circũ 1cipit z definit ꝓbatꝫ exponibilit ẽ. Cap. XIIII.

Argᵗ ꝓ° Ontra.nunc nõ est.ꝛ.z immediate post
B erit.a.ꝗ probatio malacia ab exꝓſitꝛ ad
qualz ſua ꝓ exponẽtiũ ꝓna ꝓs valere.aũs ꝙ
bat:ꝙ aũs est vep z ꝓs falsũ.ꝓsito ꝙ.a.
incipiat eẽ ꝙ positionẽ de ꝓsti z remotionẽ de ꝓsenti.ꝙ
nũc sit:z immediate aũ B nõ fuit.aũs est vep z ꝓs falsuꝫ
vt ꝓ3ire cẽ. Et ſi dz nõ ſequit:ꝛ ꝓpoſe loquẽdo de ex
poſitione illi termini non bñt exꝓm.ſed large capiẽdo
exꝓnẽ ꝓo ꝗlibet ꝓhoe terminoꝛ vt di. Magiſtꝛ z
yᵒ eaᵒ parꝛ ꝓnas defendẽdo ſedaꝛ regulã capᵗ.5. ꝓpoſe
loquẽdo ꝙbat ꝙ eas dicatis. ¶ Cõtra.a ꝗlibet ca verꝛ
tatis ad ꝙbñe bñe illã est bona ꝓnitas:z ꝓpone bñe
eas ẽdictis ad illas eas dimiſſe ſumptas valet ꝓnas.fed
nõ valet dicẽdo.a.incipit eẽ.g.a.nunc est.ꝛ non inediate
ante B fuit.vel nũc nõ est.ꝛ immediate post boc erit.g.ꝙ
bario adhuc mala.ꝓnitia tenet cus maioꝛ.minoꝛ ꝙbat
qi casu ꝓſſibili ꝓsito aũs est verũ:ꝛ ꝓs falsuꝫ:q3 vbi
deus creaſſet vnũ angelũ ante mundi creationẽ puta.a.
angelũ nunc illa est vera.a.incipit eẽ:z tñ nulla ſſiõ ẽrũ

veritatis est vera:cũ quelibet ẽciudat ꝛps aut instans eẽ:
qõ est falſitꝰ ante mũdi creationẽ. ¶ Cᵒ nic. Nõ segt.ſor. Argᵗ 2°
nunc nõ est alb°:ꝛ immediate ante B fuit alb°,ꝙ desinit eẽ
alb°:q3 casu poſi posito aũs est vep z ꝓs falsuꝫ:q3 po
nat ꝙ in ꝗlibet pcẽpari hoꝛe ẽterite fuit alb°:ꝛ in qua
libet pari fuerit niger nunoiꝺ° terminatis ad vltimum
instans in quo fit rubeus:ꝛ fit.a.illud instãs:cũ aũs est
verũ:ꝛ ꝓs.ꝙ ꝓs sit falſus,ꝙbat:q3 oppᵒ est verus.ſ.
ſor.nõ desinit eẽ albus:q3 ſequit nũc nõ est alb°.ꝛ immediate ante B nõ fuit alb°,ꝙ nõ desinit eẽ alb°.ꝛ ꝙna.aũs
ꝓo ꝑna pte ꝓp.ꝓo ſeda pte,ꝙbat:q3 inediate ante boc
fuit niger.ſi quicũq3 fuit niger non fuit albus,ꝙ ẽ.¶ Cᵒ Argᵗ 3°
ſic. Non ſequit ſortes nũc est albus.ꝛ immediate ante boc
non fuit albus.ergo incipit esſe albus:q3 per cõſimilem
caſum antecedẽs est verũ.ꝛ ꝓs falſuꝫ.ꝙ aũs fit verus
patet.ꝙ ꝓs ſit falſum,ꝙbatur:q3 nunc est albus.ꝛ immediate ante boc fuit alb°.ergo non incipit esſe albus.

Ad hec rñdet. ¶ Ad ꝑᵐ dicit ibi. Ad replicã dꝛ Ad ꝑᵐ
cõlter ꝙ casus nõ est ꝓpoſ nãr loquendo
ẽ B nõ ſoluit:ꝙ ꝛpa nãliter ẽ pole ꝛ imaginabile absq3
repugnãtia:ꝺ casus est poſis logice loquendo. Petrus
Mãuanus rñdet boic argumẽto:q3 ipſe facit illõ dicẽ
do ꝙ nõ valet ꝓna.a.ꝓpone bñte causas veritatis ad ił
las oẽs cas distributiue sumptas.ꝫ bene ẽ. Dec rñsio
est ꝫ oẽs logicos di.ꝙ.a.ꝓpone bñte plures cas ad vnã
ſllam.nõ valet ꝓna.ꝫ bñ ad oẽs ſil sumptas cũ diſtinctio
ne valet. Jõ aliter rñdeo dicẽdo ꝙ ꝓna valet.ſed ly nũc
allqñ dicit inſtãs qõ est ẽdiuiſibile:ẽ tenaliqñ dicit ꝓo
portionabile inſtãs qõ est ẽdiuiſibile in aliqua alia men
ſura:vtputa in euo vel in eternitate.cõcedo ꝙ ꝓnas z dꝛ
co ꝙ ẽ aũs est verus:ita ꝓnas.z nego ꝙ ly nũc dicat in
ſtans vel ꝛps:ꝛ bñ dicat ꝓportionabile. ¶ Ad 1ᵐ negat Ad 1ᵐ
aſſumptũ:mo sequit ꝛ nego ꝙ ꝓs sit falsum. Ad ꝙba
tionẽ nego ꝙ oppᵒ ꝓtis sit verꝰ.Et cũ tu arguis ſic.
nunc nõ est albus:ꝛ immediate ante boc nõ fuit albus.ergo nõ desinit eẽ albus.negat cõſequẽtiã:ꝛ ꝙba ꝓs ante
cedẽtis nõ recte ſumit.ſed debet eẽ ita.nõ immediate ante boc fuit alb°.z ita est ſalia. ¶ Ad 3ᵐ cõcedit aſſum Ad 3ᵐ
ptũ ꝙ nõ ſequitur.q3 nõ recte accipiunt cauſe veritatis:ꝛ
debent esſe tales cauſe cũ est albus:ꝛ nõ inediate ante B fuit
albus.ergo nunc incipit esſe albus.ꝛ in tali casu minoꝛ
est falſa:ſi ſta ſit ꝛa immediate ante boc nõ fuit albus.

¶ Circũ tor° ſynca° ſuꝑeus ꝙbat exponibilꝫ. Cap. XV.

Argᵗ ꝑ° Ontra argut ꝓno ꝙ totus nõ ꝓssit
ẽneri iſtis modis.ſ.ſynca° z
catbego° ꝛ:ꝙ ſequeret ex.a principiari ad ide
finitã nõ valeret ꝓna.B aũr est incõueniẽs ꝙ
ſequit ꝙbat:q3 nõ valet aliqo tor° ſor.ẽ boꝛ.
ergo totus ſor.ẽ boꝛ tñ arguit.a principiari ad indefinitã
cõtrdẽẽ.ꝙ ẽ.ꝓna nõ ẽ vnũ minoꝛ ꝙ regulã cões di.ꝙ ex
ꝗlibet principiari ſit idefinita ꝑ ſolã amotionẽ ſigni.maioꝛ
ꝙbat:q3 nũs ẽ verũ z ꝓs falsuꝫ.ꝙ aũs ſit vep ꝓs:q3 cũ
ly totus teneat catbe° ſignat ꝙ aliqõ ens ꝑfectũ ex ſuis
ꝓtibus ſicut ſor.est bõ.z illud est vep.ꝙ ꝓnas ſit falſus ẽt
ꝓs:q3 cũ ly tor° teneat ſynca° ſignat ꝙ ꝗlibet ꝓs ſor.est
bõ.ẽ B est falſus. Jtẽ ſegt ꝙ aliq ẽt ꝙ ꝓpoſ idepẽdẽs ꝛa ꝙ
ſier ſpolis ſimplr ſine noua ꝓpositione ꝑ ſolã ablationẽ ſi
gni a quo non depẽdet ſua veritas ꝙ ꝓ placente bulus
priculariꝫ.aliqs tor° ſor.est hõs ꝓpoſito ꝙ et as fiet ꝓ
poſitio totalis ꝙ ꝑticulariꝫ ſigni principiari. Jtẽ ſegt ꝙ
illa ꝓp.tor° ſor.ẽ minoꝛ ſor.nõ poſſit cõcertiza maxie
ẽnerere.ſi illa.ens min° ſor.est tor° ſor.ꝛ tñ cõuerſa est Argᵗ 1°
ꝛa ꝓuertẽs ſua. ¶ Cᵒ ſpiciꝑ ſegt ꝙ iſta ꝓp.oẽ to
tum est maius ſua ꝑte.ſic ſta.qõ ẽ incõueniẽs:q3 ẽ ꝑᵐ in
geometria z arithmetica.ꝙbat ꝓna:q3 cũ ly totum,te
neat catbegoꝛematice ſigt ꝙ omne eus compoſitus ſue

perfectū ex suis partibus est maius sua pte.hec autē est falsa.pbat:q; sequtur sub ea.sor.est ens cōpositū ex suis ptib⁹.ergo sor.est maior sua pte.tūc vltra:sed corpus est pars sor.ḡ sor.est maior suo corpore:qđ est falsum:q; est equalis illi.Sīr sequit.ala est pars sor.ḡ sor.est maior ala:qđ est falsū. ¶ 3° sic.cōtra modū ꝓbādi sequt q; ista ꝓpositio est falsa.totū qđ deus sciuit adhuc scit.ꝙsequēs est falsum:q; aliqd deus sciuit & nihil est oblit⁹ ei⁹ quod sciuit.ḡ totū qđ de⁹ sciuit adhuc scit.tenet ꝙnia.añs pz pma pte pz.pz 2ª pbat:q; dato opposito sequt q; aliquā ꝓpōnē desinebat de⁹ scire:ſ;d ois ꝓpositio quā de⁹ desinit scire fuit in mēte diuina.& qcqd fuit in mente diuina nunc est.ḡ in deo est ꝓpō falsa.& sequit q; ꝓpositio vera sit ꝓpositio falsa sic arguēdo.Dec est ꝓpō falsa demīrando illā quā deus desinit scire:& hec est ꝓpositio vera.ergo ꝓpositio vera est ꝓpositio falsa.ꝓncipalis aūt consequētia pbat.ſ.q; sequit q; illa ꝓpō sit falsa:totū qđ de⁹ sciuit adhuc scit:q; bz exponi sic aliquā ꝑtez illi⁹ qđ de⁹ sciuit adhuc scit:& nulla est pars illi⁹ qđ de⁹ sciuit qn ad huc scit.ḡ ꝛē.modo scđa exponēs est falsa:q; hoc nescit demonstrādo illam.tu non es:& hoc est aliquid qđ deus sciuit.ergo aliquod deus sciuit & nescit.

Argt 3°

Ad ꝓm

Ad hec rñdet. ¶ Ad 1m negat q; sequat q; a ꝓpositione cū dī q; non valet aliqs totus sor.est hō.ergo totus sor.est hō;cedit q; nō valet:ſz dico q; illa.tot⁹ sor.est hō.nō est idefinita ſz vīa:q; equalet isti:queli bet pars sor.est hōque est vīa.Et ad ꝓbationē cū dī;ꝓpō ꝓticularis fit idefinita p solā ablationē signi.dico q; nō est verū vīr loquēdo & maxie in ꝓpōnib⁹ in qb⁹ ponunt termini q; pñt teneri catbego" & syncā". Et si dicereo.que ergo est sua idefinita.Dī q; eius idefinita nō pōt assignari in eisdem terminis:sed in equalētib⁹ sic.ens ꝑfectū ex suis ꝓtibus:vt sor.est hō.Et si adhuc querit que est ꝓticularis isti⁹.tot⁹ sortes est hō.dī q; ꝓticularis ei⁹ est ista aliqua pars sor.ē hō.Magister tn dicit q; illa ꝓpō.tot⁹ sor.est hō spōt ꝓsiderari vt totalis ꝓpō:& sic est vīa: aut vt idefinita illius ꝓticularis.ꝓmo mō non valet cōsequtia.2° mō sic:ꝓma rñsio est formalior. ¶ Ad aliud cōcedo totū qđ deducit.ſ.q; indefinita vera inclusa in illa ꝓticulari p ablationē signi ꝓticularis fiet falsa.Aduerte tn q; nō est in eadē nisi mālr & nō formālr.nā qñ erat inclusa in ꝓticularis̄ly totus,carbegorie" tenebat.cū ℞o est remotū signū syncā". ¶ Ad aliud negat q; illa ꝓpō.totus sor.est minor sor.nō posset querit:mo cū equaleat isti ūqlz pars sor.est minor sor.cōuertit sic.aliqd minus sor.est po sor. ¶ Ad 2m pm negat cōsequtia.Ad ꝓbōnē dī distinguēdo de toto & de ꝓte:vt ista ꝓpō dī totū est maiꝰ sua pte.non bz ℞ nisi de toto ḡritativo & de pte ḡritativa:ió cedo q; sor.est maior sua pte sic accipiēdo ptē. Et cū dicis postea corꝰ sor.est po sor.& sīr alia est po sor.ḡ sor.ē maior corpe & maior ala.negat cōsequtia:q; alr capit po.Corꝰ enī nō ē po ḡritativa sor.sed est po cēntialis.sīr ala. ¶ Ad 3m rñdet Magr in.3.4.arg⁹ tertij dubij ḡdratur. Pro qua rñsione aduerte tria. ¶ Primū q; sicut deus p essentiā suā itelligit incōplexe ita p cēntiā suā itelligit cōplexe & ℞ndr.nec itelligit aliqd p aliqđ accidens:q; tunc esset qđ cōpositū qđ est ipōtens:q; qcqd itelligit:intelligit p cēntiā suā ꝓpriā:vt ex sīnia phī & cōmē.8.pōycor.& 12.metaphy.colligit. Scđo aduerte q; sicut in deo est spēs itelligibilis qua intelligit incōplexe:ita in deo est spēs itelligibilis qua itelligit cōplexe:& ꝓiter in deo est ꝓpō vera & falsa:necēcia & ꝓtingēs:q; itelligit oia entia & necessaria & ꝓtingētia:vt pz. ¶ Tertio aduerte q; qñ premisse sunt ideētice nō segt 2cl'o formalis.ió nō segt hoc est pater & hoc est filius demonstrādo essentiā diuinam.ergo pater est filius.Sīr nō sequit.ois cēntia diuina est pater.filius est cēntia diuina.ḡ filius est pr̄.Ad formā ergo argumenti rñdēdo cōcedit q; ista est falsa.totū qđ deus sciuit adhuc scit. ¶ Et ad ꝓbationē negat ꝓntiā:& pcedo vlteri⁹ q; deus aliquā ꝓpōnē desinebat scire:& q; in ipso est aliq; ꝓpō falsa q; puo fuit vera:nec ex hoc est aliqua mutatio in deo:sed solūmō in significato illius ꝓpositionis nec ex hoc q; ꝓpositio falsa est i deo sequit q; ꝓpositio vera sit ꝓpositio falsa:q; medliū solū est idēticū:ſz segt q; aliqd qđ est ꝓpositio vera est ꝓpositio falsa. Itē ex hoc q; de⁹ desinit aliquā ꝓpōnē scire non sequit ipsum scire plura vna vice q̄z alia:qm̄ qñ ꝓmo deus aliquā ꝓpositionē desinit scire suum contradictorium incipit scire.

Argt 2°

Argt 3°

¶ Utrum semp exponibiliter ꝓbetur. Qō. XVI.

Contra sequit:vera ista ꝓbōnē q; ista est falsa.semp deus fuit.similr ista.semp mūdus erit:qđ est icōueniēs.ꝓbatur ꝓntia:q; ꝓma equalet huic.oī tēpore de⁹ fuit.& scđa huic.oī tpe mundus erit:mō istę sunt falsę:vt pz per exponētes.ꝓma enīz exponit sic.aliquo tpe deus fuit & nullū est vel fuit tēpus qn tunc deus fuit.ḡ ꝛē.scđa exponēs est falsa:q; tēpus ꝓns est vel fuit & ēn in illo non fuit.Scđa exponit sic.aliquo tpe mūdus erit & nullū est vel erit tēpus quin tūc mūdus erit.ḡ ꝛē. Scđa est falsa:q; tēpus ꝓns est vel erit tēpus:& ēn in illo nō erit. ¶ 2° sic.data veritate ꝓbōnis sequit q; qcqd vixit semp est:& etiaz q; quicqd mouet semp se bz illo mō. vt dicit Magister in 4° ℔nes:sed quelibet illaꝝ est falsa:vt pbabo.ḡ ꝛē.ꝓntia tenet cū maiori,minor pbat:quia ex ꝓma sequit.quicqd vixit semper est:tu vixisti.ergo tu semper es.& vltra.ḡ omni tpe es a cōuertibili ad cōuertibile:sed tēpus preteritū est tēpus.ergo tu es in tpe ꝑterito:qđ est falsum.ex scđa sequit.quicqd mouet semp se bz illo modo:celuz mouet.ḡ celū se bz illo mō & vltra.ergo semp se bz eodē mō a cōuertibili ad cōuertibile:& vltra. ergo celuz non mouet.tenet ꝓntia:q; ex opposito ꝓntis sequit oppositū aūtis.sequit enī.celū mouet.ḡ se bz aliter q̄z ꝓtus:q; moueri est alr se bre q̄z ꝓtius.ḡ nō semp se bz eodē modo. ¶ 3° sequit q; ista sit vera semp fuit homo:vt pz exponēdo ipsa:sed tūc sequit.semp fuit hō.ergo homo fuit semp.tenet ꝓsequētia per conuersionem & consequens est falsum:vt patet.ergo & antecedens.

Argt ꝓm

Argt 2°

Argt 3°

Ad hec rñdet. ¶ Ad ꝓm dī q; due sunt opiones de ly semp:vt tangit Magister. ¶ Prima est q; ly semp,querit cuz ly omni,tpe non absolute:sed ſm exigentiā verbi cui addit. ¶ Alia dicit q; ly semp,quertitur cū ly omni tēpore,absolute & ſm illā regulā cōcedi tur q; ille sunt falsę:semp deus fuit:semp mūdus erit:ſz ℞o ꝓmā negat:nec̄z ꝓma ꝓpositio equalet huic.oī tēpore deus fuit:sed isti.oī tpe ꝑterito deus fuit.nec̄z scđa equalet huic.omni tēpore mūdus erit:ſz isti.omni tpe futuro mundus erit. ¶ Ad 2m concedit q; sequit illas ee veras. Et ad ꝓbationē ꝓme cōcedo donec dicis omni tēpore est:sed nego postea ꝓntiā cū dicis:tēpus ꝑteritū est tēpus.ergo tu es in tēpore ꝑterito:sed minor debet ee.tēpus preteritū est tēpus ꝓns.Et ad ꝓbationē scđe concedo totum donec dicis q; celū semp se bz eodē mō:& cū ifero.ḡ nō mouet.nego ꝓntiā.& cū tu,pbas ꝓntiā:q; sequit.mouet.ergo se habet,aliter q̄z ꝓtius.concedo.ergo non se bz eodē mō.dico q; se bz eodē mō:& nō se bz eodē mō,se bz qdē eodē mō respectu actus vbi:q; mouet nunc sicut ꝓtius se bz alio mō respectu termini:vtputa in motu celi respectu alicuius fixi vt centri. ¶ Ad 3m concedo q; illa est vera:ſp fuit hō. Ad ipobationē nego ꝓntiā:q; arguitur a sensu cōposito ad sensum diuisum nec̄z cōuertit:sed sic conuertit.in quolibet tēpore preterito fuit homo.

Ad 1m

Ad 2m

Ad 3m

Argr 1°

¶ Utrum ab eterno, pdeatur exponibiliter. Q.6. XVII.

Contra
fitionis segetur q illa est vera.
afiebis potuit eē ab eterno: cōtra: valz ꝓnatan
tecbis potuit eē aī q01; rps finitus: q est ꝺa
q aīebis potuit, pduci aī q01; rps finitū. q

antecbis potuit eē aī q01ibz rps finitūs; tūc arguit sic.
gcqd potuit eē ab eterno pōt esse eternū. antecbis potuit
esse ab eterno. q antecbis potuit eē eternꝰ. q antecbis ē
eternus. ts ꝓnatan in eternis nō oīsert esse ꝙ posse esse ꝙ
T.c.33. phyſicoꝙ. maioz ꝑmi ſylli. ꝑdeat sic. gcqd est ab eterno ē
eternū. q gcqd pōt esse ab eterno ꝑt eē eternū. tenet ꝓna
Argr 2° ab esse ad posse. ¶ Segetur q illa ē ꝺa: eons potuit ab
eterno pducere mūdū. Ts ꝛ q: ponaē tūc q ꝙduxisset si
est pole nō; ꝛ eq ipossibiliter sequiē q esset actu multi/
T.c.33. tudo aīaz infinita exquo infiniti fuerūt boies: boc aūt ē
Argr 3° impole ē ꝛra ꝑm 3° phyſicoꝙ. ꝺar iiⁿ nitū actu. q tc.

¶ Segetur q illa est vera. ab eterno deus erit: q valet
illa: posit qōlibet ꝛps finitū de° erie: ts. ista: posit qōlibz
ꝛps finitus; deus erit: sic resolviē: tūc deus erit: ꝛ tūc erit
post qōlz ꝛps finitus. ergo post qōlibet ēt ꝛ finitus deus
erit. Sed quero qd demonstrat ꝑ hꝰ tūc. aut istās ꝓ/
sens aut aliquid futurū. si ꝓmū ꝓma resolueñ; est fal/
sa. si 2ⁿ scōa resolueñs est falsa: quare tc.

Ad ꝓᵐ Ad hec
rūdet. ¶ Ad ꝓᵐ dicit qđ negando illam
gcqd potuit esse ab eterno pōt esse, eternū:
q: quedz res corruptibilis potuit eē ab eterno cū potue/
rit, pduci ab eterno nō ns res corruptibilis pōt esse eter/
na: q: repugnat nāe siue cum sit corruptibilis: nec ꝙ si an/
tecbis tūs fuisset ab eterno, pduct? sil cū mundo ouras,
set tempore infiniti: ꝛ nec esset ouze ꝓmū instans tempo/
ris. in quo fuit: sed ꝑs eternitatis: nec ꝙ esset assignare ꝑ
mū instans nō esse eius. Cōsidera sup hāc rnsionē. q a nō
valet: q eodē modo quo est ab eterno eodē mō potest es/
se eternū. ¶ Jō aliter dicaē negādo illā ꝓnāz. antecbis/
tus potest esse eternus. ergo antecbis tus ē eternus: q:
Rnsio 2°. nō valet ꝓna a posse ad esse. ¶ Ad qđtuaē pbi dicaē q
sic ītelligi; q tūc erebus ꝓteuis eē ꝛ posse dicere cōtingit
sic eē: aut potest sic esse: ꝛ ponere illō posse in eē nihil ē if
ferr. i. nullū ꝛs seq incōueniēs: ꝛ ꝓs insufficienti textū pbi
Ad 2ᵐ ibidē ꝙ dicit. Si eēt locꝰ infinit? posset repleri corpe. ergo
cor: ꝓ eēt infinitū aīr nō repleretmō ꝓs ꝙ auctas nō est
ad ꝓpositū: q: antecbis; nō ē eternꝰ. ¶ Ad 2ᵐ dicit qđā
admittō q mūdus fuerit ab eterno, pduct? q nō ē icō/
uenieno multitudinē infinitā aīaꝝ esse nec; est ꝙ ꝑm da
ri infinitū actu, ꝑm ꝺistrate dicrez: is bñ ꝑm ꝺistrate ꝓti
nuā. ꝑm aūr via Cōmētatoris ꝺz credo fuisse via pbi: q
in eternis nō ponaē niñ vnū itiuiduū sub ꝑspēs tāte eter
nitate mūdi vnica aīa: nec ītellectiua erit in oibus ē fic non
Ad 3ᵐ est multitudo ītinita aīaꝝ. ¶ Ad 3ᵐ cōcedit qđ q01ibz
tempus finitus; erit deus: tenēdo ly post, prepositionaliꝛ:
ꝛ tunc exponitur vt prepositio nō aūr aduerbialiter: tūc
resoluerez vt dictum est: ꝛ erit falsa.

¶ Utrum infinitum, pdeat exponibiliter. Q.6. XVIII.

Contra.
Nō segē. aliq; ꝛps pōdus tu po
reꝛ potare ꝛ nō tārū qn mai?
ergo ifinitū pōdus potes potare: g:, pbatio
mala. ꝑa ꝛz: q aīa, pbat: q: aīa est verū ꝛ
ꝓns falsus. Q: aīa sit verꝝ. ꝑma gre ps. ꝑ
2ª. pbat: q: si nō. ꝺet oppoⁿ: ꝛ segē q est ꝺare maximus
pōdus q ꝺ tu potes potare: eqđ est absurdus. Cꝛ ꝓns sit
falsus, pbat: q: ꝛ ꝺictoriū est, ver. ſ. nō infinitus, pondus
potes potare: eq: nō tārū pondus q; tu est elementū terre
tu potes potare. g: nō infinitū pōdus potes potare. g: fal
sus est. g: infinitus pondus potes potare. ꝛs ꝓnāz: q: ista
ꝺicit. ¶ Jcē ſ. infinitū pondus potes potare. ergo ali

quātū pondus potes potare: ꝛ duplū ad illud ꝛ triplus
ꝛ fic in infinitū. ꝓns est falsum. ꝛ tenet ꝓna ꝑ exponētes.
Argr 1° ¶ Ꝛ fic. sequit. g: ista fit vera. infinita sunt finita: vt ꝑs per
exponētes: sed cōtra. sequit' infinita sunt finita. g: finita sūt
infinita. tenet cōsequētia per conuertionē finyplicē: ꝛ cōse/
quēs est falsus. ergo ꝛ antecedēs. Jtē sequit. infinita sunt
finita. ergo aliqua infinita sunt finita. tenet ꝛsequētia ab
indefinita ad ꝑticulare: cōsequēs est falsum. ergo ꝛ ans.
Jtē sequit. Jnfinita sunt infinita. ergo infinita nō sunt fini
ta. tenet cōsequētia ab affirmatiua vni? ꝺisperati ad ne/
gatiuā alteri us: ꝛ ans est vera. qa predicaē idem de seip/
so. ergo ꝛ cōsequēs est verū. Cꝛ? sequit' q ista est vera.
Argr 3° per infinitū tēpus antecbis tus post esse futurus: vt ꝑs ꝙ
exponētes: sed contra arguit sic: ꝑ aliquātū tēpus pōt
eē futurus: vtputa per finitū. ergo vel ꝺabitur maximū
tēpus per qđ potest esse futurus vel minimū per qđ non
tenet cōsequētia: q: ꝛ ꝺi uisio respectu potētie actiue. sed
non pōt ꝺari ꝑmū: q: illud non pōt esse finitū qđ sit ma
ximū: q: quocunq; ꝺato per amplius tēpus pōt esse. nec
infinitū: q: tunc per illud posset esse ꝙ claudat contradi/
tionē. nec etiā pōt ꝺari scōm: q: finitum non pōt esse nū
mū per qđ: q: tunc ꝙ ꝺlibet minimū posset esse: sed cū
aliq; maximus ſit minus illo ꝺato. ergo ꝑ aliquod tem/
pus infinitū posset esse: q: est impolibile.

Ad ꝓᵐ Ad hec
rūdet. ¶ Ad ꝓmū negaē ans. Ad ꝓbatio/
nē negaē ꝓns esse falsum. Ad ꝓbationē cū
ꝺicit'. nō tārū pōdus quātū est ille nti terre potes potare.
ergo nō infinitū pōdus potes potare. Magr negat ans:
quia possum potare boc ꝺemonstrādo. a. pedale terre.
ꝛ boc est vel pōt esse tārū pondus quātū est totū elemētū
terre. ergo ꝛ. Jg enim boc nō posset eē tante mgnitudi/
nis quātū est totū elemētū terreitñ nō rollit' gn posset eē
tanti pōderis per intentionē grauitatis sue subto manē
te equalr magno. Ego aūt rutius rūdeꝛ negādo ꝓtias
Rnsio 2° illāz: enis non tārū pōdus quātū est totū elemētū terre
possim potare ꝛ nō infinitū pōdus possiꝫ potare. Et cus
dicis nullū infinitū pondus potes potare cōcedo: ꝛ cus
infer. g: non infinitū pōdus potes potare. nego ꝓnāz: q:
ista nō ꝺicit illis; bec aliqō ifinitū pondus possiꝫ pot
tare: ꝛ cū dicis ergo duplū ꝛ triplū ꝛc fic in infinitū: dicit
illam, ꝓpositionē esse ver ā tenēdo ꝓnā ꝛ epositionē ꝛ non
ſcdam. ¶ Ad scōm cedo ista, infinita sunt finita. ꝛ negatur
Ad 2ᵐ ꝓnāz: q: nō sic ꝙertit' vt dicis: q: nō ꝙmittr termini
significāt': sed sic ꝙertit' infinita sunt finita. Ad aliō ne
gaē ꝓnāz: q: ista nō est ꝑticularis hui?: sed illius. enia
ifinita sunt finita. Ad aliud negaē ans: ꝛ eniꝫ ide ꝑdicet
de seipsoⁿ: ꝛ nō eodē modo sumptū. ¶ Ad tertiū cedit
Ad 3ᵐ ista ꝑ infinitū tēpus antecbis pōt esse futurus. ¶ Ad
impiobationē tenēdo ꝙ vnū infinitus non sit minus alio
ꝛ vult Beliber. Dicit' ꝙ datur minimū qđ nom: ꝛ illud
est tēpus ifinitus: q: a illud non pōt esse futurus: sed per
quodlibet minus: nec aliqđ infinitū est minus illo. Tenē
do aūt ꝙ vnū infinitū sit maius alio. nego illā ꝺiuisionē
quia subcontraria debent verificari pro eꝛpore finito.
qualiter non est in propolito.

¶ Et sic est finis barū questionū: quaruꝫ numerus est. 18.
quare ſi bene numerabis sunt. 98. ad laudem Dei ꝛ glo
riose virginis Marie.

¶ Paulꝰ Veneti logica cū expōnib? ac q0nib? Mengbi
Fauentini viri clarissimi. ꝛ Jacobi Ritij. Cūq; annota/
tionib? magri Ambrosiuꝫ Pdanini ordinis diui Augustini
accuratissime reuisa ꝛ emēdata. Felicter. FINIT.

¶ Incipit tractatus magnus de primo 7 vltimo instati excellētissimi artiū 7 medicine doctoris magri Dēghi Blāchelli sauētini ad fratrem Carolū sauentinū ordinis seruoꝝ.

Cum multa mecū ipse repeterem ex his que oliꝫ in pbia scripseraꝫ occurrit mihi añ alia tractatus de p̄ 7 vltimo instati per arduas pbie qōes dissoluens. Quē cuꝫ studiosio pbie non parū pfuturū iudicarem illū in p̄sentia edere ꝓposui: me tāti operis laboꝛ irritus esset: adde q̄ 7 mētes iuuenū ad nouas speculationes excitabit. Tuo aūt nomini frater Carole sanctissime dedicaui. Tuꝫ qꝛ tuis p̄cibus ad ꝫpulsus sum. Tū ēt iure pāe tueꝫ doctrine pstātia qbus tibi plurimū debeoꝛes. n. doctissimoꝝ viroꝝ iudicio inter p̄nos tuereligionis pbos ac theologos ꝓnumeratus. Eo igit libētius hec tibi iscripsimus: q̄ eoꝝ optim⁹ iudex eē poteris. Diuisimus aūt tractatū in vnodeciꝫ qōes: vt oēs mās amplecteꝛ quas Mātuanus ꝫ viā cōem agit. In singulis aūt vtriusq; p̄tis rōnes 7 fundamēta tecimus: vt q̄sq; via sibi grata incedere possit. Questio. I.

Argumenta pcti mātuā.

UTrum q̄libet forma subalis pdu cēda successiue producat. Et arg⁹ p̄ q̄ fic: q̄ capiat. a. ignis pedalis vnifoꝛmis in oīb⁹ dispōnib⁹ cū qb⁹ ei⁹ foꝛa ꝑseruat: cui approximet agēs icipiēs corrūpere illas dispōnes. ¶ Et arguit sic: ꝓpter quā corrūpuntur dispōnes in p̄te ꝓpinq̄ q̄ remota. igit ꝑpter quā foꝛa ignis in p̄te ꝓpinq̄ q̄ remota. ꝛꝫ ꝑ hanc ꝑ vnū p̄m⁹ qđ dic: q̄ foꝛa nō pōt stare in mā sine dispōnib⁹ ꝑseruātib⁹ eā. Et vlteri⁹ segꝛ tur cū mā nō possit stare sine foꝛa q̄ ꝓpter quā iducet foꝛ⁹ sequēs in p̄te ꝓpinq̄ q̄ remota: ꝛ p̄ ꝑ hanc sicut foꝛ⁹ p̄cedēs successiue corrūpet: ita foꝛ⁹ sequēs successiue iducet. añs vo p̄m⁹ pꝛ p̄ illud p̄m. qđ dic: tioē agēs nāle velocius agit in p̄tē pro pinquā q̄ remotā. igit ꝓpter quā corrūpit dispōnes in p̄te pro pinq̄ q̄ remota. ¶ 2° qꝛ capio mām in q̄ sit foꝛ⁹ ignis cui approximet agēs icipiēs corrūpeꝛ ꝛ q̄ro aut talis mā est eq̄lr dispōsita p totū p ꝑseruatione foꝛ⁹: aut non. Si vꝫ q̄ sit eq̄lr dispōsita: ꝛ cū agēs corrūpēs sit melī⁹ applicat⁹ p̄ti ꝓpinq̄ q̄ remote. igit ꝓpter quā corrūpit dispōnes in p̄te p pinq̄ q̄ remota. Si vo dī q̄ nō est eq̄lr dispōsita p totū: ē q̄ min⁹ dispōsita ad vnū p̄ctū q̄ ad aliū. igit ꝓpter quā icipiet corrūpe formā ad vnū p̄ctū q̄ ad aliū: ꝛ ita sequēs foꝛ⁹ ꝓpter quā iducet ad vnū p̄ctuꝫ q̄ ad aliū. q̄re. ¶ 3°. qꝛ si foꝛa subalis nō iduciꝫ successiue: segt q̄ det mima mā in quā foꝛa eque p̄ iducit. pꝫ ꝑ hanc: qꝛ ex oppōsito ꝓpōnis: segt op⁹ añtis: qm̄ si nō dat minima mā in quā foꝛ⁹ eque p̄ introducit: tūc q̄cūq; data in quā iducit ꝓpter quā iducit in minorē q̄re successiue iducit. Ad ꝓpōnē sit falsuꝫ. ꝓbat: qꝛ si det minima mā i quā foꝛa iducit: tūc dabit minim⁹ ignis: quo dato corrūpat ꝓ diuisionē: ꝛ segt q̄ ꝓtes illi⁹ mās stabūt sine foꝛ⁹: qđ est ipolet⁹. ꝓbatur ꝓ hanc: qꝛ cuꝫ foꝛ⁹ ignis minoꝛ mām possit ifoꝛmare q̄ forme alioꝝ ēntiꝝ: ꝛ foꝛa ignis nō possit tales ꝓtes seoꝛsuꝫ ifoꝛmare: qꝛ daretur min⁹ minimo. igꝛ nulla alia foꝛ⁹ poterit illas ꝓtes seoꝛsuꝫ ifoꝛmare: q̄re remanebūt sine foꝛa. ¶ 4°. qꝛ capio mām aliquā disponēdā ꝓ introductione formeꝛ q̄ro. vel alterabit ab agēte extrinseco vel intrinseco. si extrinseco: ꝛ cū illō velocius agat in ꝓtē ꝓpinquā q̄ remotā. igit ꝓpter quā disponet in ꝓte ꝓpinq̄ q̄ remota: ꝛ ꝓ ꝑ hanc ꝓpter quā iducit formā in ꝓte ꝓpinq̄ q̄ remota. Si vo ab agēte intrinseco dispōnit: aut vnifoꝛmiter aut ꝛdifformiter. si difformiter. igit ꝓpter quā i vna ꝓte disponet q̄ in altera: ꝛ ꝓ ꝑ hanc ꝓpter quā iducit formā i vna parte q̄ in alia. si vo vnifoꝛmiter disponet ab agēte intrinseco: ꝛ cū nō sit posse aliqd nāliter alterari: qn agēs extrinsecū effectiue ꝛcurrat: sed agēs extrinsecuꝫ plus adiuuat ad vnā ꝓtē q̄ ad aliā. igit ꝓpter quā disponit in vna ꝓte q̄ in alia: ꝛ ꝓ ꝑ hanc ꝓpter quā iducit formā i vna parte q̄ in alia.

In oppōm & pro vla cōc.

¶ In oppm argt ꝓ: qꝛ q̄libet spēs rei nālis dat minimū posse seoꝛsuꝫ existere in illa: vt puta minim⁹ ignis minima terra 7 bȳ. igit forma nō iducit successiue. ꝛꝫ ꝑ hanc: qꝛ ex oppōsito ꝓ ꝑ hanc segꝛ tur oppm añtis. añs ꝓbat. ꝓ añtē pbi. ꝓ pbm dicētis: carnis aūt determinata est q̄ritas i magnitudine 7 quitate. 7 2° de alia: oiuꝫ nā ꝓstātiū termini 7 rō est magnitudinis 7 aug⁹. ꝓbatur ēt rōne pbi ꝓ Anaxagoꝛā ꝓ pbm. Nā arguit sic pbs. si ꝓtingit ꝓtē q̄ seoꝛsuꝫ pōt existere quātācūq; eē in magnitudine 7 quitate: ꝓtingit 7 totū quātūcūq; eē: sed impōse est totū quātūcūq; esse. q̄ impōse est partē quātācunq; esse: q̄re pz q̄ alr rō pbi nō valeret: si nō daret minimū nāle in q̄lz spē.

Arguit 1°

¶ Scdo argt rōne virtutū nāliū sic. Quelz foꝛa subalis hꝫ ēntes suas nāles determinatas. igit q̄libet foꝛ⁹ subalis limitat sibi quāritatē determinatā. ꝛꝫ ꝑ hanc: qꝛ ēntes insequntur formā in ordine ad mām 7 quāritatē: qm̄ i maioꝛi quāto est ēntes. 4° metheo. añs ꝓbat: qꝛ ois foꝛ⁹ est limitata ꝑ mām suam opōnes. igit est limitata ꝑ mām ēntes. ¶ Tertio argt rōne opōnūꝫ: qꝛ foꝛa subalis nō est apta nata operari in q̄cūq; mā. igit nō est apta nata iduci in quācunq; mām. ꝛꝫ ꝑ hanc: qꝛ foꝛa nō iducit in mām nisi vt operē in eā. añs ꝓbat 7 maxime de foꝛa subali ipsiuꝫ aiati: qꝛ cū aia sit actus corpis organici. 2° de aia: nō est apta operari nisi i corpe organico: ꝛꝫ nō q̄cūq; mā pōt eē organica: qꝛ organizatio regrit diuersitatē priū: q̄re. ¶ Quarto argt rōne cōseruatiōis sic. Nō pōt foꝛa cōseruari in q̄cūq; modica mā: q̄ nō ꝑ foꝛ⁹ iduci i quācūq; modicā mām. ꝛꝫ ꝑ hanc: qa nō minores dispōnes regrunt ꝓ introduci q̄ ꝓ ꝑseruari: cū introduci ipsi⁹ forme ordinet ad cōseruari eiusdē. añs ꝓ bat: qꝛ pro ꝑseruari ipsi⁹ foꝛe regrit certa actiuitas foꝛ⁹: sed hec nō segꝛ tur formā in ordine ad determinatā q̄ritatē. vt colli. 4° metheo. vbi dī q̄ in maioꝛi q̄to maioꝛ est ēntes: q̄re. ¶ Rūsio in hac mā sunt due opiones. vna Mātuani: 7 alia cōis. ¶ Pro opione Mātuani ponem⁹ ꝓ ẓnes rōnes suas ad q̄stiū. ¶ Pro qua ꝓpōnit ꝓ q̄ nāliter loquēdo sola foꝛa ꝑ se 7 qualz sui ptē pōt incipe eē 7 desinere eē. pꝫ: qꝛ mā ꝑ hoc ē igenita 7 incorruptibilis: 7 nō plus fuit vel erit de mā p̄ in rep nā q̄ ꝑ illā sit nec min⁹ roꝛi notāter. nālr loquēdo: qꝛ ꝑ m veritatē mā aliqñ desinit eē: vt in cōsecratione. plus aūt vel min⁹ aliqñ est tā de foꝛma subali q̄ accītali: sed ꝓ ppositū non destruit.

1°. Arguit 2°

Tc.c.2.

Arguit 3°

Tc.c.6.

Arguit 4°

Tc.c.2.

Argt ꝑ.

Argt.2.

Argt.3.

Arguit 4°.

¶ Ex q̄ segꝛ tur: q̄ si aliqđ ens nāle icipit vel desinit eē ꝑm icipit vel desinit eē pp ei⁹ formā subalez q̄ icipit vel desinit esse. ¶ 2° ꝓponit q̄ foꝛa subalis nō pōt stare in mā sine dispōnib⁹ cōseruātib⁹ ipsaꝫ. pꝫ: qꝛ nō pōt eē q̄ sit ignis sine aliq̄ gradu calitatꝫ ꝛ siccitatꝫ. ¶ 3° ꝓponit q̄ agēs nāle velociꝫ agit in ꝓtē ꝓpinquā q̄ remotaꝫ: tūnō possum fuerit vniforme a ꝑm actiōis ceteris ꝓtib⁹. pꝫ: qꝛ melius applicat ꝑti ꝓpinq̄ q̄ remote: ꝛꝫ melioꝛ applicatio iuuat ad agēdū. igit magis agit in ꝓte ꝓpinq̄ 7 velociꝫ q̄ i ꝓte remota. ¶ 4° ꝓponit q̄ mā ꝑ talte inferior nō stat sine forma subali sibi iherēte. pꝫ: qꝛ mā ꝑ est pura potētialitꝫ pura potētia nō existit sine actu sibi iherēte: q̄re. Et notā ter dixit: talez inferiorē pp varias opiniones de mā celit

Cōcl.

Pōtia pz. ꝓpōnuꝫ ꝓ opione Pe. manua.

Pōclusᵒ 2ᵘˢ

Pōclusᵒ 3ᵘˢ

Pōclusᵒ 4ᵘˢ

Pot⁹ ph. cō. 63. c. 79. c 8° phy. c. 70. c 18 ibello suo d subā or. 7 alibi pluries tc.

ꝑma ꝓ

qz Lōmē. ꝓ viā eōrum vult q celū nō est cōpositū ex mā 7 fōa. nec est fōa: fz est subm ꝑse stās 7 ꝓ mā ꝑse stāo. ¶ His suppositꝫ ponunt ꝓnes rōsiue ad q̄stū. ꝑ ꝓ fit i⁹. Quelz fōa subalis extēsa ꝓducēda successiue gnabitur saltē q̄ ad ptes q̄titatiuas. ꝑbat ꝓ. 2° de fōa extēsa inaiati ꝓducēdi ꝑbatū est in p arg⁹ qōnis 7 breuiter repetam⁹: qz ꝑus corrūpit dispōnes ꝓseruātes formā ignis in ꝑte ꝓpinq̄ q̄ remota. igit ꝑius corrūpit fōa ignis in ꝑte ꝓpinq̄ q̄ remota. ꝑz ꝓna ꝑ 1ᵐ ꝑsup⁹ᵐ 7 añs ꝑz ꝑ 3ᵐ 7 segtur vlteri⁹. igit ꝑus iducit fōa sequēs in ꝑte ꝓpinq̄ q̄ remota. fz ꝓna ꝑ ꝑmū ꝑsuppositū: qz nō stat mā sine forma sibi iherēte 7 segt vlteri⁹. igf fōa sequēs successiue iducit. ¶ Cōfir 2° 7 ꝑ arg⁹ facto ꝑ ꝑte affirmatiua qōnis. ¶ Probat mō ꝓ de fōa vegetatiua gnanda vel corrūpēda gp successiue gnabit vel corrūpet: qz aliq̄ forma vegetatiua extēsa successiue gnabit. igf q̄lz. fz ꝓna: qz eadez est rō de vna 7 de q̄lz. ꝑbat añ: qz ponat⁹ q ex. a. inaiato debeat gnari plāta sic q mā. a. inaiati erit mā plāta 7 arguit. ꝑcise sicut corrūpet fōa subalis. a. inaiati: ita gnabitur forma subalis plāte: sed successiue corrūpetur forma subalis. a. inaiati ex dictis. igit successiue gnabit fōa subalis plāte. ¶ Probat 3° et eadē ꝓ de forma sensitiua extēsa gnanda vel corrūpēda: qz accipiat⁹ semē ex quo oz gnari animal⁹ 7 arguit: ꝑcise sicut corrūpet fōa istius seminis: ita gnabit forma animalis fz successiue corrūpet fōa semis ex ꝓdictis: qz inaiatus est. igf 7 fōa animalis successiue gnabit. Nec valet si dr q semē est aiatū: qa semē ē supfluitas. igf nō est viuēs: ḡre nō est aiatū. Et dato q sit aiatū nō obstat: qz ipz gnabit ex aliq̄ inaiato 7 fiat arg. vt supra de illo inaiate ex quo gnabit semē si ponat⁹ semē ee aiatū vel aia sensitiua vel vege⁹. ¶ Ex hac p⁹ ꝓne iferunt tria. Prio. n. segtur q fōa extēsa corrūpēda successiue corrūpet. ꝑz: qz ꝑus corrūpitur dispōnes conseruātes illā in ꝑte ꝓpinq̄ q̄ remota. igf ꝑus corrūpitur fōa in ꝑte ꝓpinq̄ q̄ remota: ḡre successiue corrūpetur. ¶ Segtur 2°. q si aliq̄d cōpositū bñs formā extēsaz generabitur vel corrūpetur q illud successiue generabit vel corrumpetur. ꝑz: qz precise tā cito gnabitur vel corrūpet q̄ cito ei⁹ fōa gnabit vel corrūpet fz ei⁹ fōa successiue gnabit vel corrūpet. igf 7 filr cōpositū. ¶ Segt 3°. q nō est pōle q aliq̄d sit ꝑᵐ istās alicui⁹ cōpositi gnandi bñs formā extēsam. Nec aliq̄d pōt ee vltimū instās alicui⁹ talis corrūpēdi. ꝑz: qz nulla erit ꝑᵃ fōa gnata nec aliq̄ erit vltima corrupta. ¶ 2ᵃ ꝓ. siquā mām aia itellectiua iformabit: quā ia nō iformat ipsam successiue iformabit. Et si aliquā mām iformat aia intellectiua quā aliqs nō iformabit: ꝑ ꝑus vnā ptē illius mātē definet informare q̄ alīā. ¶ Prima ꝑs ꝓnis sic ꝑb⁹: qz ꝑcise sicut corrūpet forma ꝑcedēs in semine: ita aia intellectiua inducet in illa mā: sed successiue talis forma seminis corrūpet ꝑia dictaz q̄ aia intellectiua siquā māz iformabit quā ia nō iformat successiue iformabit. ¶ Et ꝓfirmat ex vltio arg⁰ facto ꝑ ꝑte affirmatiua qōnis. vbi arguebat⁹ q si aliq̄ mā dispōnet ꝓ introductione formē: vel erit ab agēte itrinseco vel extrīseco: 7 qlocunq̄z fit semp ꝑus disponetur in vna ptē q̄ in alia. ḡre ꝑus iducetur forma i vna ptē q̄ in alia. Et adaptet arg⁰ ad aiam itellectiuā: ponendo q calitas vt 4. sit minima cū qua pōt iduci forma humana: 7 sit minima cū qua nō pōt stare fōa semis, 7 argt vt supra q ꝑus inducet talis calitas in ꝑte ꝓpinq̄ q̄ remota siue ab agēte itrinseco alteret siue ab extrīseco. ¶ 1ᵃ ꝑs ꝓnis ꝑbat sic: qz si forma humana ꝑm se 7 q̄ z sui certaz mām determinat ifōmare: segtur q forma cadauer is subito gnabit: imo segtur q forma cadauer is gnaret: qd est falsum: ergo agēa nāle citius corrūpit in ꝓpinquū q̄ remotū: ḡre tc. Loure. ꝑᵐ

Rōsio ad rōnū oppositū.

Loure. ꝑᵐ

Loure. 2ᵐ

Loure. 3ᵐ

scda ꝓ

¶ Ex hac ꝓne segtur q nullū dabit ꝑmū istās i quo erit gnatus aliqs hō ex ꝑus dato semine. ¶ Iré segtur q nullius aie humane ꝑ creationē ꝓducēde dat⁹ ꝑmū istās: positō q nō ꝑus ꝓducet q̄ mām iformabit: 7 ꝓ ꝑmū istās hois ꝓducēdi. ¶ Et si dr ꝓ arg⁰. q nō imediate post istās datū ꝓduci⁹ aia itellectiua: qz si imediate post istās datū ꝓduci⁹ aia itellectiua: qz si imediate post istās datū ꝓduci⁹. ergo imediate post. a. instās gra exēpli in aliq̄ istāti ꝓducet. ꝓna falsa. ꝓna ꝑbat: qz ipsa subito ꝓducet. ¶ Rōr negādo vtrāq̄ ꝓnam. ipsa. n. sic subito ꝓducet q nullū erit ꝑs vel instās: añ qō nō ꝓducet. sic si graue moueret in vacuo nūc nō mutat i vacuo: sed imediate post ꝑ mutabit: qō graue nec ꝑ ꝑs nec ꝑ instās mutabit. ¶ Et hic facile est rūdere ad arg⁰ i oppositū ꝑ hac via. ¶ Ad ꝑᵐ negat añs. s. q dr⁹ minimus nāle potēs seorsuz existere in oi spe. 7 ad auctē ꝑbi oi q nō intelligit q sit dare minimā carnē simplr: sed q est dare minimā carnē q̄ pōt dato medio eorrumpēti resistere absq̄ sui corruptione. dat ḡ minimū ex cā extrīseca 7 nō ex cā itrinseca nec formali nec māli. ¶ Ad aliā auctē dr q itēdit q aiata ꝑfecta 7 ꝑfecte organiçata non stant sub q̄cūq̄ modica q̄titate nec sub q̄cūq̄ magna. ¶ Ad rationē ꝑbi ꝓ Anaxagorā dr filr q intēdit q nō ꝓtigit partem q̄ seorsum pōt existere q̄tācūq̄ ee. s. q̄ dato medio eorrūpēti resistere posset: 7 nō simplr ꝓcludit. ¶ Ad secū dū cū dr q ois forma nālis est determinata ꝑm suas virtutes. igf limitat sibi q̄titatē determinatā. dr distinguēdo de vtute: qz vel ꝑ vtutē itelligis q̄titatē vtutꝫ. s. activitatē ei⁹ 7 sic ꝓna valet: qz vtus sic isequitur formā i ordine ad mām vel q̄titatē. fz añs est falsa: qz fōa ex se nō ē determinata ꝑm vtutes fz determinat⁹ a mā. vel ꝑ vtutē intelligis q̄litatē vtutis. s. q̄litatē nāle: 7 sic añs est vep. sed ꝓna nō valet: qz vtus sic nō isequitur formam in ordine ad mām vel q̄titatē: sed formaz simplr. ¶ Et si argueres q vtus nullo mō insequitur formā in ordine ad mām vel q̄titatē: qz hoc dato mā 7 q̄ntitas aliqd facerēt ad vtutez. ꝓna falsum: qz mā ꝓpriū est pati: 7 q̄ntitas nullā bz de vtutib⁹ actiuis ꝑm Lōmē. 4. phy. ¶ Rident aliq q mā coagit: vt dicit Egi. ḡre aliqd facit ad vtutē: 7 quantitas abstracta a mā nullā virtutē actiuā bz sed in mā sic. Nō placet hec rōsio: qz mā est pura po⁹. ¶ Dicat igf alr negādo ꝓnam. si ꝑ aliqd facere itelligit actiue ꝓcurrere: qa cū dr q vtus siue actiuitas isequitur formā in ordine ad mām nō itelligit q vtus siue actiuitas sit aliq̄ mō a mātē fz q gradus vtutꝫ vel actiuitatꝫ dr limitari in mā. Et ꝑ est qd cōiter dr q in alio 7 in alio quāto est alia 7 alia vtus. ¶ Ad 3ᵐ cū argt q fōa nō est apta opari in q̄cūq̄ modica mā: igit nō pōt introduci in quācūq̄ modicā mām. negatur ꝓficia: qz plus regrit ꝓ seruari q̄ ꝓ introducit: qz ꝓ introduci sufficit dispō q̄litatiua. ꝓ seruari vō regrit et dispō q̄titatiua saltē i ipsis aiatis ꝑfectꝫ 7 ꝑfecte organiçatis. ¶ Pro opione vō cōi ponunt ꝓnes rōsiue ad q̄stū ꝑsuppo⁰ vnū. s. q sicut in oi ē nōne est dare ꝑᵐ gnatū: ita in oi alteratiē est dare ꝑᵐ alteratū qō ꝑm se totū incipit alterari: ꝑ colligit a Lōmē. 3° phy. cō 10 6° 7 2. & phy. cō. 23. Et q̄ ꝑz q sic in suba dat minimū gnatū: ita in q̄litate dat minimū alteratū: ḡre segtur q dat minus ignis q incipit ꝑz se totū alterari ab aq̄. ¶ Et q̄ sert ꝑᵃ ꝓ. q nulla fōa subalis ꝓducēda p viā gnōnis: successiue ꝓducet q̄ ad oēs ptes q̄titatiuas subti. dr nōne quo ad oēs ptes q̄titatⁱᵛᵃˢ subti: qz ꝑz via cōis velit q fōa subalis subito 7 in istāti ꝓducat in minimā mām: tū in residuū pōt successiue iduci: oneo et subito in vltimū minus iducat. ꝑbat mō ꝓ sic. in oi gnōne dat ꝑmū gnatū: qō ꝑz se totū incipit gnari. igf nulla fōa subalis ꝓducēda p viā gnōnis successiue ꝓducit q̄no ad oēs ptes subti. ꝑz ꝓna: qz ex oppō ꝓximo se⁷ oppᵐ ad istās: qm̄ fōa subalis successiue iduceret: nō daretur ꝑᵐ gnatū añs vō est ꝑsupᵐ. ḡre. ¶ 2ᵃ ꝓ. Nul

Scōm.

Instātia.

Rōsio

Ad ꝑᵐ in ꝓriū.

Ad 2ᵐ

Instāti a.

L. 44.

Rōsio.

Rōsio ꝓpria

Ad 3ᵐ

Prodsuppositō pro opinio ne cōi.

ꝑᵃ ꝓ

2ᵃ ꝓ

la forma subalis ,pducēda per viā creationis successiue ,ducet ,pbat; q creatio fit subito. igf qō ,ducit ꝙ crea tionē subito fit. non ꝙ successiue ,ducit. C Tertia ꝓ rīn ua totalr ad q̄ttū est. ꝙ nulla foia subalis ,pducēda fuc cessiue ,ducet ,pbat; qa oīs foia subalis ,pducēda vel ,p ducet ,p viā gnōnis vel ꝓ viā creationis: sed nulla istarū successiue ,ducet: vt ꝓbāt est ex ꝓcedētib⁹ ꝓnib⁹. igit nulla foia subalis ,pducēda successiue ,ducet. C Ex his ifert ꝙ cuiuslꝫ forme subalis ,pducēde ꝑ ꝑm̄ista in erit. ꝑz; ꝙ subito ,pducet ꝛ in istāti ꝙre illud est ꝑ ꝑm̄ista in quo est. C Inferr ꝛ ꝙ cuiuslꝫ cōpoſiti nālis oꝛ ,pmi istāo est. ꝑz; ꝙ oꝛ ꝑ ꝑm̄istāe in quo foia ifoꝛmat totalem mām. ꝙ oꝛ ꝑ ꝑm̄istāo cōpoſiti nālis ꝛē. C Ex his facile ē rūdere ad arg. ꝛ mātuani. C Ad ꝑm negat ꝙ ꝑus corūp pant oīpōnes in ꝑte ,ppinq; q remota ſignato minimo i q̄ō agit. Et ad ,pbōne cū dī. ꝙ oē agēs nāle veloci ꝛagit i ꝑte ,ppinqua q̄ remotā. negat illud vlr itellꝫ: ꝙ cū agēs nāle eq̄ ꝑ agat in minima mām: nō ꝑus agit in vnā partē q̄ in alīā. ꝛre nec veloci ꝛagit in vnā ꝑte q̄ in alīā. C Cō tra argt ꝙ Mātuano: q agēs nāle nieſi applicat ꝑti ,p ppinq; q remote: ſi melior applicatio aliq̄ſ iuuat ad agē dū. igit magis agit in ꝑte ,ppinqua q̄ remotā. ꝑz; ꝓna cū ſarte. C Ad ꝛte actio agētis nālis trāſit de extremo ,ppiquo minimi ad extremū remotū ipſ⁹: ſi; oē qō trāſit de extre mo ad extremū ꝑus puenit ad mediū. igit actio agentis ꝑus puenit ad mediū q̄ ad extremū remotū: ꝛ ꝑin agēs nāle ꝑus agit in ꝑte ,ppinq̄ q̄ remotas. C Ité ſi agēs nāle eq̄ ꝑ agꝛet in totū minimū. igf in eodē istāti actio eiꝰ erit in ꝑnᵐ ꝛ in medio ꝛ in fine. ꝓbāt est ipole q̄ idē ſit ſemel ſit in otiuerſis ꝓtib⁹ ſuīst. ꝛre ꝛē. C Dī ad ꝓmz̄ neg ādo ꝙ agēs nāle nieſi applicet ꝑti ,ppiquæ minimi q̄ remotæ: imo eq̄liter applicaꝛ ad illas ꝑm ,ꝓtactū virtu tis ſi; nō ſm ꝓtactū corꝑis. C Ad ſcām dī ꝙ ſi trāſiret ſuc ceſſiue ex eq̄ est ꝙ ꝑus puenit ad mediū q̄ ad extremū: ſi; in ſubito trāſitu ſit puenit ad oēs ꝑtes ꝛ nō ꝑmediū tan q̄ ꝑ ꝑus ꝑtes ꝑ ꝑus cālitates ſicut ſi ſ⁹ eo q̄ ꝑus ſus est in clipeo ſimul ꝑt: ꝑle ꝛ clipeus ꝑcuſſus eſt ꝑtius ſti cālitate ꝑcuſſus est clipeus. C Ad tertiū negaī ꝓna ꝙ ga non est ead⁹ actio: vñ actio agētis facta in ꝑnᵐ ear alīā in medio: ꝛ illa actio medij cauſat aliā in extremo. in eodē tñ istāti ſūt hec. ꝛre ꝛē. C Ad 3ᵐ ꝑnˡᶜ ꝙ ſritur aut ma est cāliter diſpoſita ꝓtū aut nō. ꝓt dici vtrūq;. ꝑ ꝙ est eque diſpoſita. Et cuz dicis: ſ⁹ agēs nāle velociꝰ ꝙ agit in vnā ꝑte q̄ alīā ꝑte est melius applicatū vni ꝑti q̄ alteri. negaī ꝙ dicū est ꝙ agēs est eque bñ applicatū toti mi nimo. ꝛre nō ſequꝛ viteriꝰ. ꝓt de ſtici ꝙ non ſit eq̄liter diſpoſita. Et cū tu arguis. ſi est minus diſpoſita ad vnuz ꝑctū. igit ꝑus ſicipiet corūpere formā ad illū ꝑctū. ne gatur. ꝑz; ꝛ ſi talis mā ſit minima: totuz ꝛequalr resiſtit: ꝛre eque cito corūpet ꝙ illo in toto ſic in ꝑte. C Ad 3ᵐ ꝑnˡᶜ cū argt. ꝙ vbi ſit minima mā i qua ſoia ꝑ iducetur. ꝛcedit ꝓna: ꝛ cū tu dicis. ꝙ vbi ſit minus ignis: ꝙ ſi fic. volo ꝙ corūpaꝛ ꝙ oiuſionē. admitto totū. Et cū tu dicis ſequꝛ ꝙ ꝑtes eius remanebūt fine ſoia. negaī ꝙ ꝛ reſol uētur in ꝓtinēs: ita ꝙ talis mā ꝑsiget cū mā ꝓtinentis ꝛ ifoꝛmabit forma ꝓtinētis. ꝛre ꝛē. C Ad 4ᵐ ꝑnˡᶜ oī ꝙ mā ꝑot alteraꝛi ab agēte extrinseco ꝛ ab intrinseco. Et ſi ab extrinseco negaī ꝙ illud vlr eciaꝑ agat in ꝑtē ,ppinquā q̄ remotā: ꝓata ma ſi minima in quā agat. Et ſi ab intrinſeco oī ꝙ ꝑt alteraꝛi vniformiter ꝛ diſformiter. Et cum tu oī cis. ſi vniformiter alteraꝛ ab intrinſeco ꝛ necellario con curꝛit agēs extrinſecus q̄ magis adiuuaꝛ in vna ꝑte q̄ in alīa. ꝙ negaī ꝙ nēcio ocurꝛat agēs extrinſecꝰ q̄ cale facta reducit ſe ad ꝑſtinā frigiditatē ab itrinſeco ꝛ tū non ocurꝛit agēs extrinſecū ꝑti ꝑcū reducaꝛ ad maiorē frigi ditatē q̄ ſit frigiditas ꝓtinētis. Et cū dicis. ſi diſformiter. igit ꝑus in vna ꝑte q̄ in alīa. negaī ꝓna: q̄ ꝑot ēq; ꝓpoꝛ tionabilr inuari ab agēte extrinſeco. q ita veloci ꝰ agꝛit in ꝑtes extrinſecas ſicut agēs itrinſecū minus velociter agit in illas. ꝛre poterit vniformiter alteraꝛi. Aliuꝫ modus rñdēdi. C Si q̄s vellet ſubſiſtere bāc maīm poſſet i via cōi admittere illud ꝑnᵐ vlr ſumptū. ſ. q oē agēs nāle ve lociuꝰ agit in ꝑte ,ppinq; q̄ remotā. Sed oꝛs ꝑſuppone re, vnū ſatis ꝓbabile. ſ. q ly vtreq; diſpōnes. ſ. qlitatiue ꝛ quātitatiue regrātur ꝓ introductiōe formē: in diſpōnes quātitatiue ſunt magis necīe ꝓ esſe forme q̄ qlitatiue. Et ꝛō ēt: q̄ quātitas magis ſuſtētat ꝛ magis q̄ qlitas ꝑ eſſe mās magis ,ppinquā. C Ex his ꝑnferr q ly ſoma tiue diſpōnibus q̄titatiuis nullo mō poſſit ſtare in mātī ſine diſpōnib⁹ qlitatiuis quoquo mō ꝑt ſtare. oī quoquo mō q ly nō poſſit ſtare foia in mā ſecūm exiſte line diſpōni bus qlitatiuis: ꝛ in mā modiciſſima minoꝛi minima cō ſūcta alteri māe bñ diſpoſite ꝑt ſtare. ꝑbaī: q̄ aliter nō eſſent magis necīe diſpōnes q̄titatiue ꝓ esſe forme q̄ qlitatiue. cuius ꝓbō ſuppono. C Inferr 2° q nō est necē q̄ ꝑmiꝛa aliq̄ꝭ agēs corūpit in aliquo diſpōnes qlitati tiue ſomā eius corūpi ꝛ aliū iduci. ꝑz; q̄ ꝑus corūpū tur diſpōnes in mā ꝛ minoꝛi minima q̄ in mina: ꝛ tūc i il la nō ꝑt iduci foia ſequēs de nouo cū ſit minoꝛ minima: ꝛre nec ꝑcedēs corūpit i tali: q̄ aīr ſtaret mā ſine foia. Remanet ꝙ ſoma ꝑcedēs in tali ꝑte mās cū diſpōnibus qlitatiuis ꝑmiꝛa: ꝛ nō est inconuēniēs ꝑpauciatem talis māe ꝛ ꝓtinentiaꝛ quā ḥs ad mām bñ diſpoſitā: ſicut ꝑs in mēbro parato ad corupti onē icul⁹ modica ꝑs ḥs qlitates oīno ſuas vites: ꝛ ſi ſ⁹ accuraꝛet cū remediis ſaluaꝛ aia in tot⁹ mēbro. C Ad arg. igit in ꝑtū cū dī: ꝑus cor rūpitur diſpōnes in ꝑte ,ppinq; q̄ remota. igit ꝑius cor rūpitur ſoma in ꝑte ,ppinq; q̄ remota: ꝛ ꝙ ſi agēs agat in minimū nāle. negaī ꝙ ꝑius corūpaꝛ tur diſpoſita: ſicut ꝑs in mēbro parato ad corupti onē: cul⁹ modica ꝑs ḥs qlitates oīno ſuas vites: ꝛ ſi ſ⁹ accuraꝛet cū remediis ſaluaꝛ aia in tot⁹ mēbro. C Ad arg. igit in ꝑtū cū dī: ꝑus cor rūpitur diſpōnes in ꝑte ,ppinq; q̄ remota. igit ꝑius cor rūpitur ſoma in ꝑte ,ppinq; q̄ remota: ꝛ ꝙ ſi agēs agat in minimū nāle. negaī ꝙ ꝑius corūpaꝛtur diſpoſitis: ſicut ꝑs in mēbro parato ad corupti onē: cul⁹ modica ꝑs ḥs qlitates oīno ſuas vites: ꝛ ſi ſ⁹ accuraꝛet cū remediis ſaluaꝛ aia in tot⁹ mēbro. C Ad arg. igit in ꝑtū cū dī: ꝑus cor rūpitur diſpōnes in ꝑte ,ppinq; q̄ remota. igit ꝑius cor rūpitur ſoma in ꝑte ,ppinq; q̄ remota: ꝛ ꝙ ſi agēs agat in minimū nāle. negaī ꝙ ꝑius corūpaꝛtur diſpoſitis: ſicut ꝑs in mēbro parato ad corupti onē: cul⁹ modica ꝑs ḥs qlitates oīno ſuas vites: ꝛ ſi ſ⁹ accuraꝛet cū remediis ſaluaꝛ aia in tot⁹ mēbro.

Col. ꝑmū.

Col. 2.

Ad ꝑm ꝙ opi mone ꝑtꝛm. manoēcl. ꝓbruma diſſ. cultas ūnexa Inſtātia ꝑ⁵ reſpōſionē.

Inſtantia 2ª.

Inſtantia 3ª.

Ad ꝑm

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 2ᵐ ꝑtinci palē.

Ad quartū ꝙncipale.

Col. 1.

Col. 2.

Ad ꝛōnē in cōtrarium.

Inſtantia.

Reſpōſio

3ª difficultas annexa.

Inſtātia 3 ꝑa mal opinionē D.T.c.34. D.T.c.416

Instātia ꝑ 2am

In hᵒ obꝛi. 4ip. 38.

Scdo ad idē instator.

Instātia ꝑ tertiam.

Scdo ad idē instator.

Rīsio ꝑ pīma opīonē Reīsdo ꝑ 2ᵃm opīonē.

Rīsio scdo

Ad scdam ratiōnem.

Rīsio ꝑo 3ª opi.

Ad 1ᵐ rōnē. Instā contra illud mātco.

Negatiue ar guitur ꝑmo.

Argr 2º

gnitudinis ꝛ augneti. C Cōtra ꝑdicta sunt due rōes burlei. ꝑ esse q̄ repugnat vni idiuiduo eiusdem spēi repugnat cuilz. Et q̄ nō repugnat vni nō repugnat alteri: ſꝫ ſe esſtere nō repugnat toti. igr nō repugnat allcui pti: que est eiusdē spēi cū toto. C 1ª rō est. ſi det minimū diuidat: aut g̃ manebit post diuisionē: aut nō. ſi fict: debit' minus minimo. ſi nōitic nō oīs corꝝ ſubalis erit termin' alterationis. ꝫ pīm ꝫ ꝑ gnōne. C Cōtra 2ᵐ sunt ēt due rōes Burlei. Pria est. ſi. a. minimū resistit. ꝑtinēti. ꝫio g̃ boꝛa. igr ei' medietas resistere ꝑt ei dēs medio in duplo minꝰ. ꝫio. ſꝫ. quenti rari mediū in duplo minus. ꝫio. ꝛ. ꝛ. ꝛ. C. 1ª rō. ſi minimū resistit ꝑtinēti ꝫio ꝑ ꝑpoſitū aūt debilit' tal minimū. igr ſignata debilitate eius in medio ꝑpoſitū aliq̄s eius a ꝑn' ſit ita potēs ſicut b totū de bilitatiū: ꝛ b totū resistere pollit ꝑ tpe. igr ꝛ ps ei' resistere poterit. C Defendēdo ꝑmā viā dicit Burleus. nō admittātur antēcs in ꝛiū. C Defendēdo scdam. Ad 1ᵐ rōnē in ꝛiū oi negādo maioꝛē: q; ꝛ velocissime moueri nō repugnat buic celoꝛ: tū repugnat alicui ptī ei'. ſ. pti. ꝑpinquę polo. C Tel alr oi. ꝑcedēdo maioꝛē: imo totā ꝑmam ꝛ ꝛiū. ſ. q̄ nulli ptī repugnat ꝑ se existere fomaliter: q; q̄ls ꝑ pōt ꝑ se existere q̄ātū ēt ex ꝑte fomę: q; poterit rare fieri ad q̄ſtitatē debitā. ñ ät nō poterit tātū rarefieri: erit ex defectu mātę: nō fome. C Ad scdam rōnē oi q; ſi minimū diuidit' corꝛūpit' ꝛ ei' mā trāſit in ptinēs: ꝛ ifoꝛma tur fotᵃ ptinentī. neq; est ꝫ Arist. q; talis corꝝ nō fit ter' minus alterationis: q; est corꝝpti o ꝑpoſa. C Defendē do tertiā opionē. Ad ꝑmā rōnē in ꝛiū oi. q; arg'm non est ꝫ opionē: q; imēdit q; dat minimū: q; pōt mediō nāli resistere. C Ad scdam oi q; minimū resistit certinēti ꝑtiue q; nō recipit actionē et' ꝛ: ſi nō debilitatur. Si vō resistere ꝑt politiue recipiēdo actionē ei' debilitaret' vtiq;. C Cōtra vtrāq; rīsionē arg'r q; aer ꝛ oi ſua dispōne exiccat coꝛpora nāꝛ: ꝛ vt ingt Aucic. 2ᵒ en ꝑmi canōis. igr ēt in olfpō, ne nāli exiccat coꝛpa nāꝛ: ꝛ ꝑ agit ad corꝛup'ᵐ ꝛ nām: igr ꝛe nō pōt minimū resistere mediō nāli ꝫ primā rīsionē: ꝛ ēt posſitiue resistit ꝫ 2ª. C Rñdet ꝑ ipſos: ſi vlo defendere ei' opionē. Et hec de ista q̄ne ſufficiāt. Q6. II.

Trum cuiuslz fome, pducēde sit dare bᵐ instās in quo sicaut vltimū in quo nō, puta ignis, plantet bouis ꝛ bois. Et argr q; nō ex dictis Mātuani. Et ꝑ augumus non arg'r ab ꝫ fatis claro: ꝛ vt mel' ꝫ posſit stelligi arg'm Mātuani: q; est fatis obſcurū. Primo igit' argr fic. Alīs foꝛ. pducetur ꝑ in nullo istāti erit. igr illi' nō dabl' bᵐ in q; sicnec vltimū in quo nō ꝑs ꝑtiaꝛ: q; ex opp'ᵒ ꝑtis segtur oppᵒ astis: q; ñ ſi dabit bᵐ in quo sit in aliquo istāti erit. ꝛ ſi dabitur vltimū ꝛ quo nō post illō in aliquo istāti erit. ans. pbᵗ: q; ci agēs ꝑ motꝰ, pducat quācūq; fomā extēſas, succeſᵛ, ſ. ꝑ ꝑtē post ꝑtē: ꝑ ponat' q; ſicſuccelliue, pducit', ſuccᵉ' corꝛūpatur ꝛ icipiat corꝛūpi tducta bᵐ ꝑte, ꝑportionali: tūc ꝑs q; ralis foꝛ. pducet' ꝛ tñ in nullo istāti erit. nō. n. erit in vltimo istāti terminante motū nec post illud instās: q; sicut ꝛᵉpe, pducebatur: ita bᵐ corꝛūpebat nec erit ei' aliquo istāti irrīseco illi' motus: et q; quocūq; rali instāti dato: aut aliq̄s pe fome tūc corꝛupta erit aut aliq̄s peſtat gñanda. ñ ꝛe. C. 1ª arg'r arg'o Mātuani fatis intricato. Et argr fic. nihil q̄ pducetur ꝑus, pducet' ei' erit pducti. igitur pole est ꝑ aliq̄s succeſſiue, pducē dū erit q; in nullo istāti erit. Tūc vltra: aliq̄s succelliue, pducēdū erit q; in nullo istāti erit. g̃ non cuiuslibet fome, pducēde natur bmū instās in quo sicaut vltimū in quo nō. C Prima ꝑia sic declaratur: q; ſi nihil q; ꝑdu cetur ꝑus, pducet' ꝑ erit, pducti. igr q; pducet' tā cito erit, pducti: q; cito, pducetur. ꝑs ꝑia: sed in toto ꝛpe, adēqte, ꝑductionis, pducetur. g̃ in toto illo ꝛpe erit, pducti: ꝛ ꝑsr in toto illo ꝛpe erit. Et vltr' ius segtur. ſi ito, to illo ꝛpe erit, pducti. q; nō est nec ę, q; illud q; ꝑducetur ſit in vltimo istāti termināte motū: nec in alio istāti post. ꝑbat: q; ſi esset nec ę, cēt in vltimo istāti: maxime esſet vt esſe, pducti terminaret, ꝑductionē. sed Ih' opz: q; ex ꝑductū, ꝑtinue est cū, ꝑductione: q; ex dū, pducet' tadiu erit, pductū: igr q; ꝑducet' nō est nec ę in vltimo istāti termināte motū: nec ēt in alio istāti post ꝑidē. Et ex illud q; ꝑducetur, g̃ motū nō fit in aliquo istāti irrīseco illius motus: q; cessaret motus. igr pole est q; illud q; ꝑducetur in nullo istāti erit. C. 2ª ꝑia nec tur' sicq; ꝑ pole est, q; alīq; ſucceſſiue, pducēdū erit q; in nullo istāti erit. igitur illius nō ſit ꝑ se. C Añs vō ꝑn'. ſ. q; nihil q; ꝑ ducetur ꝑus, pducetur q; erit pducti. ꝑbᵗ 4ᵒ rōnib' ꝑ pōt ꝑ se existere q; ātū et ex ꝑte fome: q; poterit rare fieri ad q; ſtitatē debitā. ñ ät nō poterit tātū rarefieri: erit ex defectu mātę: nō fome. C Ad scdam rōnē oi q; ſi minimū diuidit' corꝛūpit' ꝛ ei' mā trāſit in ptinēs: ꝛ ifoꝛma tur foᵗ ptinentī. neq; est ꝫ Arist. q; talis corꝝ nō fit ter' minus alterationis: q; est corꝝpti o ꝑpoſa. C Defendē do tertiā opionē. Ad ꝑmā rōnē in ꝛiū oi. q; arg'm non est ꝫ opionē: q; imēdit q; dat minimū: q; pōt mediō nāli resistere. C Ad scdam oi q; minimū resistit certinēti ꝑtiue q; nō recipit actionē et' ꝛ: ſi nō debilitatur. Si vō resistere ꝑt politiue recipiēdo actionē ei' debilitaret' vtiq;. C Cōtra vtrāq; rīsionē arg'r q; aer ꝛ oi ſua dispōne exiccat coꝛpora nāꝛ: ꝛ vt ingt Aucic. 2ᵒ en ꝑmi canōis. igr ēt in olfpō, ne nāli exiccat coꝛpa nāꝛ: ꝛ ꝑ agit ad corꝛup'ᵐ ꝛ nām: igr ꝛe nō pōt minimū resistere mediō nāli ꝫ primā rīsionē: ꝛ ēt posſitiue resistit ꝫ 2ª. C Rñdet ꝑ ipſos: ſi vlo defendere ei' opionē. Et hec de ista q̄ne ſufficiāt. Q6. II.

Pma difficultas.

ꝑma rō

2ª rō

ille motus ꝓducet ad eꝫte in hora: ꝛ ille motus nó est in fine hore: igit aliqd tã cito erit ꝑductũ ꝙ cito ꝓducet: ꝛ eadẽ róne qóliber sucessiue, ꝓducẽdũ erit fic. C 3º argt ad idẽ: q. ponat' q. a. ꝛ. b. sint duo pedalia nó coloꝛata: ã ꝓtrã. a. duo ſ futurã alteraꝫ altur vniformiter ꝛ eq̃ velociter a duob' agẽtib'. ſ. d. ꝛ. e. ꝛ ponatur ſ vterq; re maneret in fine motus, hẽret albedinẽ vt q̃uoꝛ: sed in fine box fit b'' nó eẽ. c. agẽtis alteratis. b. paſſum: tunc in iſto caſu albedo. a. in fine box erit vt q̃uoꝛ: ꝛ in nulla ꝓportione erit maioꝛ vel minoꝛ albedine. b. ꝙ exclusiue ter minat' ad 4º. ꝛ ponat' viterius q. b. paſſus, ſil' desinat eſſe cũ suo agẽte. c. ita q; idẽ fit b'' inſtãs nó eẽ vtriuſq; ẽ segtur q. albedo in. b. paſſo non plus ꝓducẽ' q̃ erit, ꝓducta: vt ps. ꝛ ſic ps. ex pte ſpti q̃ntitatis: ꝛ ſpti ſlitatis: ꝛ ſpti vbi: q. nó plus ꝓducẽ' aliqd q̃ erit ꝓducti. C 4º argt ad idẽ: q. paro opp'' ſ. q. res ſucceſſiue, ꝓducenda plus ꝓducẽt q̃ erit ꝓducti ſ cequũtur plura inconuenientia. C Primũ inconueniẽs est q. a. alteraꝫ per totã horã alterabit. b. paſſum: ꝛ tñ nunq̃ erit ita ẽ q aliq̃ est maxima velocitas q̃a alteraꝫ ſuũ paſſus, ꝓbat: q. ponat' q. a. al ter ẽo alteret ſuũ paſſum: quoniã habeat ꝓportionẽ ouplã: ꝛ argt ſic. Nulla est maxima ꝓportio ſm quã. a. aget. igit nulla est maxima velocitas q̃ alteraꝫ ſuũ paſſus, ꝛ ps. ſ. ſ. ſ

ſtea nō erit: aliqō erit ꝓmū inſtās in quo iſta res nō erit: aut vltimū in quo iſta res erit. Et vbi nō ſit dare ꝓmuz in quo illa res nō erit: erit dare vltimū in quo illa res erit: 7 eō. Et ſi arguit ꝑ ꝓdicta: qz illis datis ſequit ꝙ aliqd erit ante ꝓmū ſibi ee ſui: 7 ꝙ aliqd ſcipiet ee poſtq̄ fuit. Jté ꝙ ſi ſor. per totā iſtā horā augebit 7 nō diminuet; in aliqua pte illius hore: 7 tñ in nullo inſtanti illius hore erit maior q̄ añ illud iſtās fuerit. Ad iſta rñdet. Ad ꝓmū ꝙ nihil erit in inſtāti ante ꝓmū inſtās eſſe ſuiſſed bene erit aliqd añ ꝑm inſtās ee ſui. Pro 2° dicit ꝓcedēdo ipſam itelligēdo ly icipit, qualr in ꝓcedētibus eſt oñſuz. Ad aliud ꝓcedit totū. Ad arg'ū vo pn'm in opp'm pro ipſo rñdet. Ad ꝑm negat minor. ſ. ꝙ cuiuſlz forme ꝓducende tā ſubito q̄ ſucceſſiue deſ ꝓmū inſtās in quo fiet aut vltimū in quo nō: qz alicui forme ſucceſſiue ꝓducende per motū nō dabit nec ꝓmū in quo fiet nec vltimū in quo nō: puta illius q̄ ſucceſſiue gñabit 7 ſucceſſiue corrūpetur. Ad ꝓbōné cū dr talis ſor. ꝓducēda eſt acq̄ſibilis p motū tanq̄ terminus eius: ꝓcedat. 7 cū dr ſed termin' motus ꝑ eſt in vltimo inſtāti terminate motū. negat hoc: qz terminus motus eſt acq̄ſitus ante vltimū iſtās illi' rpō. per nullū tū inſtans ante: nec ꝓpe ante. Et cū dicit: qz ſi eēt ante: ceſſaret motus añ. negat ꝓñz ſed bñ verū eſt ꝙ ſi eſſet ante in aliquo inſtāti: ſequetur ꝙ ante ceſſaret motus. Ad 2m non admittit ſignari totū tpe ꝙ qō illa res erit tenēdo ly totū ſyncatbego" qz nullū erit maximum tpe ꝙ qō illa res erit. ſ. q̄ ſucceſſiue gñabitur 7 ſucceſſiue corūpetur. nō enim illa hora in qua ꝓducet eſt maximuz tpe ꝙ qō illa res erit: qz tūc in quolibet inſtāti itrinſeco illi' eſſet: qō eſt falſuz: ſed ꝓcedit ꝙ adeōte erit in tota illa hora catbego" tenēdo ly totaz ſed tunc arg'm non ꝓcedit. Ad alia vo arg'o ꝑ fundamētū ſuū. ſ. ꝙ nihil qō ꝓducetur priuꝰ ꝓducet q̄ erit ꝓductū. Rñdetur. Ad ꝓmuz negat maior. ſ. ꝙ q̄dlz res eſt in fieri nō ſit ꝓducta: imo q̄dlz res ſit ꝓducibl'. 7 ꝓducta eſt: in nullo tñ inſtāti ꝓducta eſt. 7 b voluit ꝓbs qñ dixit: qō ſit nō eſt. ſ. in aliquo inſtāti. Ad 1m negat minor. ſ. ꝙ terminus ad quē motus nō eſt añ finē motus: ſed bñ verū eſt ꝙ terminus ad quē motus nō eſt in aliquo inſtāti añ finē motus. Ad 3m negat minor. ſ. ꝙ forma ꝓducēda ſoluz in fine motus hz eſſe: cōpletū: imo ante finē motus eſt cōpletū 7 ꝓnullum tñ inſtās ante: qz nō hz eſſe cōpletū in aliquo inſtāti ante. Ad 4m rñdetur ex dictis eius. Pro opione vo eōi ponit hec ꝑ rñſiua. ꝙ cuiuslibet forme ꝓducēde dabitur ꝓmū inſtās in quo fiet aut vltimū in quo nō. ꝙ hoc ꝓ qz forme ſubito ꝓducēde dabitur ꝓmuz iſtās in quo fiet aut vltimū in quo nō. 7 ſoꝛe ſucceſſiue ꝓducende dat ꝑm inſtās in quo fiet aut vltimū i quo nō agit' cuiuslz forme ꝓducēde dat ꝓmū inſtās in quo fiet aut vltimū in quo. nō ꝓz ꝓñz 7 añs ſup ſufficiēter ꝓbatuz eſt. Ez ꝓ rñſione ad arg'm Mantuani in qbus tota difficultas ſtat in caſu poſito de foꝛa ſucceſſiue gñande 7 ſucceſſiue corumpēde. Aduerte ꝙ in via cōi ad b eſt duplex modus rñdēdi. Unus dicit ꝙ caſus nō eſt poſſ nātr. Et rō eſt: qz virtus ꝓductiua forme eſt ēt ꝓſeruatiua eiuſdē: 7 q̄diu producit tādiu ꝓſeruat: qō ꝓbatur: qz ꝙ quātū agēs agit: ꝙ tantū reſiſtit ꝓtio ſuo ne agat: ſz ꝙ quātū reſiſtit ꝓtio ne agat: per tātū cōſeruat. igit' quādiu agit: tādiu ꝓſeruat. Cōfirmatur: qz agēs non iducit formā in parte remotaz niſi ꝑ alterationē trāſeūtē per partē ꝓpinquā: cui melius applicatur: hz alteratio illa eſt potēs iducere formā in ptem remotā. igit' illa nō hz impedimētū in pte propinq̄: ꝙ ꝓz nō eſt alteratio corruptiua in pte ꝓpinq̄. ꝓz ꝓz 7 qz ſi eēt alteratio corruptiua in pte propinq̄ impediret ꝓductio forme in pte remota. Aliꝰ modus rñdēdi admittit caſum eſſe poſſem: qz ſalte ꝑ potēriā ꝓpinā pōt annihilari ꝓ forme in pte propinq̄: 7 tñ pōt ſucceſſiue ꝓduci forma i parte remota. Sed pro ẽne ſuſtinēda dicit. ꝙ cuiuslibet forme ꝓducēde dat ꝓmū inſtās in quo fiet aut vltimū in quo nō ſimplr vel ſm qd. ſimplr dicit quātū ad formas ꝑmanētes qñ permanet poſt productionē. ſz qd. vo qñ non ꝑmanet poſt ꝓductionē: qz ſz talis forme non detur ꝓmū in quo fit ſimplr: tñ datur ꝓmū in quo fit ſm qd: qz ſm quālibet partē ſignabilez eius datur ꝓmum in quo fit. quare ſz talis forme nō det ꝓmū ſz ſe totā catbego" tñ datur ꝓmū eius ſm ſe totaz ſyncatbego". Ad bis ꝑz ad arg'm Mātuani. Et cū regule de inceptione. 7 deſitione ſm viam cōem ſoluētur. Reſtat rñdere ad quatuor arg'a: quibus probat fundamētū ſiue pōns. ſ. ꝙ nihil qō ꝓducet priuꝰ ꝓducet q̄ erit ꝓductū. Et ad primā ꝓbationē cum dr. b. quātitas ante finē hore ꝓducetur: 7 ante finē hore erit ꝓducta. igitur nō priuꝰ ꝓducetur q̄ erit producta. negat minor. Ad ꝓbationē ꝓmā cum dr. b. ꝓducetur. ergo. b. erit. negatur ꝓña. Et ad ꝓbationem cum dr. terminus ſequēs verbum ſequitur nām verbi. ergo ſi producet' crit. dr ꝙ iſto modo ſequitur nām verbi: qz ſi. b. producet'. b. erit in produci. Ad ſecūdā ꝓbōnem cum dr. b. producet'. ergo qō producet' erit. b. cōceditur: 7 vlterius cū infert'. ergo. b. erit. negat ꝓñtia: qz ſicut nō ſequitur: qō producit' eſt. b. ergo. b. eſt. ita nō ſequitur: qō ꝓducet' erit. b. ergo. b. erit: qz illa ꝓpō. b. producetur. ſignificat ꝙ. b. erit in produci: 7 illa. qō producetur erit. b. ſignificat ꝙ illud qō erit in produci erit. b. q̄re ꝑz ꝙ ex iſta nō ſequitur. ergo. b. erit. Et ſi replicas cōtra: qz iſta ꝓpō. b. producet'. hz reſolui in iſtā. b. erit productum ſed ex iſta ſequitur. b. erit. q̄re etc. Jté iſta ꝓpoſitio. b. ꝓducetur. cōuertitur in iſtā: qō ꝓducet' erit. b. ſine productū erit. b. ſed ex iſta ſequitur. ergo. b. erit. quare etc. Rñdet' ad ꝓmū negando ꝙ illa ꝓpoſitio reſoluat' illo modo: qz tūc iſta. b. producit'. reſolueret' in iſtō. b. eſt ꝓductum: qō eſt falſum ſed illa. b. ꝓducetur. reſoluitur in iſtā. b. erit in produci: 7 illa. b. ꝓducit'. reſoluitur in illaz b. eſt in produci: 7 ex iſta. b. erit in produci non ſequitur. b. erit. ſicut ex iſta. b. eſt in produci. nō ſequitur. b. eſt. Ad aliud conceditur ꝙ illa. b. producetur. cōuertitur in illā: qō producetur erit. b. que ſignificat ꝙ illud qō erit in ꝓduci erit. b. ſed negat' ꝙ cōuertatur in illā. ꝓductū erit b. quare negat' ꝙ ſequat' q̄. b. erit. Ad ſecūdum argumentū negat minor. ſ. ꝙ ille totalis motus augmētatio nis erit illa totalis q̄ſitas: qz motus eſt res ſucceſſiua: 7 quātitas eſt res permanēs. Et ad ꝓbationē cum dr illa quātitas eſt actus augmētabilis ſm ꝙ augmētabile. ergo eſt augmētatio. dr negādo ꝓñam: qz equocat' de actu augmētabilis: qñ augmētatio eſt alr actus augmētabilis q̄ quātitas: qñ augmētatio eſt actus quo augmēta bilis 7 ſucceſſiuus: quātitas vo eſt actus q. 7. pmanens. Et cū dicit: ſi augmētatio eſt diſticta a quātitate, 7 cū ille motus producet' adeōte i hora 7 nō erit i fine hore. q̄ aliqd tam cito erit productū q̄ cito producet'. dr ꝙ argumentū ꝓcludit verum de motu 7 de q̄libet re ſucceſſiua ſed nō ſequitur. ergo eadez rōne erit de quolibet ſucceſſiue producēdo: qz non qōlibet ſucceſſiue producēdū eſt ſucceſſiuum. Ad tertiū non admittit caſus: cuz ponit ꝙ. b. paſſum qō dr in hora acquirere caliditatē vt quatuor ab. 7. agente. ſit ꝑmo corruptum in fine hore. a. vo paſſuz acqrere caliditatem vt quatuor ab agente 7 remanere. Admiſſo cū toto caſu gratia argumēti, ꝓceditur ꝙ. a. albedo in nulla ꝓpoſitione erit maior vel minor albedine. b. 7 nō eſt inconueniēs. Et negatur ꝙ. b. albedo non ꝓtio producet' q̄ erit producta: qz bene producetur ꝑ totam illā horam iuxta cōtinue in illa erit i producitz nunq̄ erit producta. Ad 4m negatur ꝙ ꝓmū ſit inconueniēs

Cōtra ſuptus dicta iſtā ꝑ 8° ad idem.

Ad 2m dr

Ad ſcām ab ſpo māna. Ad ꝓcipale dicatur.

Ad 1m

Ad ꝑm rñdet ꝑ fundamētū

Ad 1m

Ad 3m

Ad 4m ꝑ cōt opi. ponitur hec cōclusio.

Nōnduz

Ad ꝓmuz rñ net cōtra ſu damentuz.

Inſtantia

Rñſio

Ad 2m

Ad 3m

cum dicitur g̃ a. alterãs per totã hora3 alterabit. b. pas
sum: ꝛ tñ nunq̃ erit ita q̃ aliq̃ est maxima velocitas qua
alterabiturtimo et necessariũ in quo cunq; mora vnifor
miter diffomi exclusiue terminato . C Ad aliud negat
sili3 q̃ sit incõueniẽs cum dicit d. velocius aget. a. ꝛ i nul
la ꝓportione velociusimo et necessariũ q̃n.d. remoue
bimur vnifomiter gradu intẽsissimo3 qđ exclusiue ter
minãdet a. C Ad aliud negat q̃ motũ diffomiter nõ pot
fit incipe moueri vnifomiter itẽ ioi gradu q̃ fit ille quo
mouet . ꝛ cũ dicis: si fic. g̃ vel b. debit ꝑmũ instans in quo
fic vel vltimũ in quo nõ. dr q̃ debit ꝙ vltimu3 i quo nõ. ꝛ
cũ tu dicis. segtur g̃ in illo instãti ẽt aliqua maxima ve
locitas qua ageret. negat3 ꝙ sita. ꝛ cũ tu dicis. segtur g̃
intendere ꝛ motũ fiumꝫ: ꝛ nec ꝑ tẽpus nec ꝑ instans: ꝛ
g̃ velocius moueretur: ꝛ in nulla ꝓportione velocitas
concedit3: ꝛ q̃ non est inconueniens . ꝛ hec de ista que
stione sufficiant. C Questio. III.

Trum cuiusibet tem ꝑducẽde q̃ ue
erit in aliquo instãti fit dare ꝑ̃
instans esse eius. ẽt ꝓ̃ir an cuiuslibet rei ꝑ
manẽtia que ẽt in aliquo instãti fit dare ꝑ̃
instãs esse eius. C Et arguitur ꝑ q̃ nõ ex oi
ctio Mãuani ꝙ viam cõem. ẽt ꝑ̃ sic. Non datur ꝙmus
instãs in quo soma informat mãm. igit nõ datur ꝑmus
instans in quo soma erit. ꝑ3 ꝓ̃ia: q̃ soma nõ ꝓius erit
q̃ informat mãm: ꝛ ẽ3. añs probat ꝛ q̃ soma succeditue
informat mãm. ig: tur nõ datur ꝑmũ instans in quo ifor
mat. ꝛ ꝓ̃ia: q̃ si daretur ꝑmũ instans in quo informaret
mãm nõ ꝓius ifomasset partẽ eius. ꝛ ꝓ̃ir nõ succeditue
informaret. añs iterũ ꝙ datur q̃ma succeditue disponit
ab agẽte nãtiq̃ melius agit in partẽ ꝓpinqua q̃ remo
tam. igit mã succeditue informat. ꝛ ꝓ̃ir soma succeditue
informat q̃ erat ꝓbãdũ. C Itẽ si daret ꝑmũ instans
in quo soma informat mãm. sit illud instãs. b. ẽt quero
a te. an soma ante. b. informabat mãm : an nõ. si ẽ; igit
b. non est ꝑmũ instãs in quo informat. tñ nõ. igitur nõ suc
cessiue informat. ꝛ ꝓ̃ia: q̃ non ꝓius informat partes il
lius materie q̃ tota. ꝓ̃io tñ ẽt falsum: q̃ sicut mã succes
siue disponitur ita succesiue informat. C Itẽ3 arguit g̃
nõ datur ꝑmũ instãs in quo soma informat mãm: q̃a in
aliquo instanti soma informabit mãm: ꝛ in aliquo non.
igitur vel datur ꝑmũ instãs in quo informat vel vltimus
i quo nõ. ꝛ ꝓ̃ia: q̃ fit diuisio respectu potẽne passiue : cũ
para negatiua verificetur ꝓ minori. tũc vltra: ẽd diui
sio fit respectu potẽtie mutabilis: q̃ para affirmatiua ex
qua iferur diuisio pot verificari a maiori vel minori: q̃m
si soma ꝓ no aliquo instãti informabit mãmetia ꝓ no ali
quo vltimo instanti informabit. quare eligẽda est para negati/
ua. ꝛ g̃ datur vltimũ in quo nõ. ꝛ ꝑ̃ter nõ datur ꝙmus
in quo fic. C Itẽ arguitur fic. Nã datur ꝙmũ instãs in
quo minima dispõ faciens ꝓ introductione fome est i
mã. igitur nõ datur ꝑmũ instãs fome introducẽde. patet
ꝓ̃ia: q̃ idẽ est ꝑmũ instans vtriusq; añs probatur: q̃
minima dispõ q̃malicias fit successiue inducitur. igit mi
lum est ꝑmũ instans in quo talis est in mã. ꝛ ꝓ̃ia: q̃ ẽr
oppõito ꝓ̃itio segtur oppõitũ añtio. añs probat: q̃ ita
inducitur dispõ fiens. q̃ ens agit. sed agẽs successiue agit.
igitur ꝛ successiue inducitur dispõ. quare ẽt. C Ité si ali
quod est ꝑmũ instãs in quo minima dispõ faciẽs ꝓ
forma esset in mã: sequeretur q̃ daretur vltimũ instãs ret
permanentiꝭ. ꝓ̃io ẽt falsum apud viã cõem. ꝛ probatur
ꝓ̃ia: q̃ fit calidit as vt q̃uo: minima dispõ gra exẽpli.
ẽ fit inducta in mã. aliqua in. b. instãti: ꝛ ponatur vlterius
q̃ applicatur aliq̃ agens debẽe corrupere illa calidita
tem in hora futura incipiẽte a. b. instãti in quo. b. instãte
icipiat agere ergo ẽ agit fic. in. b. instãti erit illa forma: ꝛ
imediate post illud nõ erit. igit. b. est vltimũ instãs illius
forme. ꝛ ꝓ̃ia cũ quoli3 añte. ꝙ datur q̃ma post. b. non
erit caliditas vt q̃uo: cũ agens corũpẽs imediate post
hoc agat corũpẽdo: ꝛ illa erit minima. ergo talis forma
imediate post boc nõ erit in mã. patet ꝓ̃ia: q̃ forma non
stat in mã cũ dispõne minoꝛi minima. C Itẽ3 arguitur g̃ Argr 6°.
non dat minima dispõ cum qua pot forma introduci: q̃a
cũ aliqua dispõne pot forma introduci: ꝛ cũ aliq̃ nõ. igit
vel datur minima dispõ cũ qua pot forma introduci. vel
maxima cũ qua non. ꝛ3 ꝓ̃ia: q̃ fit diuisio respectu poten
tie passiue: cũ negatiua verificetur ꝓ̃io minoꝛi. tũc vltra:
sed diuisio fit respectu potẽtie mutabilis: q̃ affirmatiua
exẽpla infert. diuisio pot verificari ꝓ maiozi vel minoꝛi. igit eligẽda est ꝓ negatiua. q̃re dat maxima cuꝫ qua
non pot introduci. nõ g̃ datur minima cũ qua fic. q̃re ẽt.
C In opp̃m ꝓ via cõiter guitur. ẽt ꝑ̃ fic. dat ꝑmũ instãs Affirmative
in quo maioꝛ ma ẽst fm se tota ꝑ̃ dispõsita. ꝓ introductio argũt ꝑ̃ ꝓo
ne fome. g̃ datur ꝑmũ instãs alicuius fome introducẽ opi. cõi.
de. ꝓ̃ia: q̃ idẽ est ꝑmũ instãs dispõnis faciẽtis. ꝓ fo
ma: ꝛ ipius fome. añs. ꝓbat: q̃ datur ꝑmũ alteratiõ: q̃
fm se tota incipit alterari fm Comẽ. ꝛ ꝑbꝫ. cõ° 6°. ẽ. si tu
tum illud alteret in hora futura terminata ad. b. instans
ad minimã dispõnẽ facientẽ ꝓ introductione fome. in
fine boꝛ illud totũ erit eque ꝑ dispõsitũ. igitur. b. instãs
est ꝑmũ instãs in quo illud est fm se totũ ꝑ dispositũ ꝓ Argur. 1°
introductione fome. C Ité datur ꝑmũ instãs in quo mi
nima dispõ faciẽs ꝓ ro forma est inducta in mã apta susci
pere fomã: igitur datur ꝑmũ instãs fome. ꝓducẽde. ꝛ3
ꝓ̃ia: q̃ idẽ est ꝑmum instãs dispõnis faciẽs ꝓ o introdu
ctione fome ꝛ ipius fome. añs. ꝓbat: q̃a cũ detur mini
ma mã apta suscipere fomã in quacũq; ꝑte rerũ nãlium
fm ꝑ̃s ꝑ ꝑbꝫ. sit illa minima mã. a. ꝛ fit minima dispõ
faciẽs ꝓo introductione fome alsni. gra exẽpli. calitas
vt q̃uo: sit ille. b. ẽ inducat̃ bec dispõ in illa3 minimam
mãm in hora futura terminata ad. c. instãs. C Et arguit Tur. 34°.
ficũtũ instãs. b. dispõ ẽt inducta in. a. mãm: ꝛ nõ ante. er
go. c. instãs est ꝑmũ instãs in quo minima dispõ faciens
ꝓ forma est inducta in minimã mãmsed minima mã ẽst il
la que est apta suscipe fomã ꝛ nõ minoꝛ illa. g̃ dat ꝑmũ
instans in quo minima dispõ faciẽs ꝓo forma est inducta
in mã apta suscipere. C Ité ois forma ꝓducẽda vel ꝓdu Argr. 3°
cetur subito vel successiue. ẽ subito: g̃ in instãti. Si vo suc
cessiue. igitur g̃ motũ sed q̃. ꝓducit ꝑ motus hꝫ ꝑ esse
in vltimo instãti terminãte motus. igitur ꝙlibet forma q̃
ꝓducetur habebit ꝑ esse in aliquo instãti : ꝛ ꝓ̃ir cuiusli
bet forme. ꝓducẽde datur ꝑmũ instãs in quo ẽrit. C Itẽ3 Argr 4°
arguit fic: pole ẽst dari ꝑmũ instãs in quo aliq̃ ma ẽst eq
liter dispõsita per totũ ꝓ ittoductione fome. igit pole ẽ
dari ꝑmus instãs fome introducẽde. ꝓ3 ꝓ̃ia. añs. ꝓbat: ꝙ
ga pole ẽst g̃ agens ẽt ita disformẽ: q̃ sicut tarditas agẽ
ad aliq̃d ꝑ̃ctũ: ẽta maioꝛẽ ꝓportionẽ habeat ad illũ : ꝛ
tũc ꝑ 3 q̃ in fine dati tꝑis poterit ẽsse vnifome gra exem
pli sub minima calliditate sub qua nõ ꝑ̃t stare forma pal
si. quare. Qđ ponat̃ q̃ sicut ꝓꝓortionabilit aliq̃ ꝑ̃ctus
est remotior ab agẽte ita agẽs ad illũ habeat maioꝛẽ. ꝓ
portionẽ: ꝛ segtur q̃ passum in fine illius tꝑis erit vnifor
mis: ꝛ ponat̃ q̃ ẽt vnifomẽ sub minima calitate sub qua
nõ ꝑ̃t stare forma passi. q̃re segtur q̃ dabit ꝑ̃ instãs fo
me inducẽde. C Ité ad introductionẽ fome nõ regritur Arguic 5°
passum ẽt vnifome dispõsitũ: igit nõ ẽst neẽe passus fic
cessiue disponi ẽt. ls ꝛ segtur: igit ẽt tat passus simul ẽt dispo
sitũ ꝓ introductione fome: ꝛ ꝓ̃ir stat dari ꝑ̃ instãs ꝓ in
troductione fome. ꝓ3 ꝓ̃ia cũ quoli3 añte. C Ité pole ẽst Argr 6°
passum puta femẽ alterari ab irriseco ꝛ extrinseco agẽte:
ꝛ pole ẽst g̃ sicut agẽs irriseꝰ plus agit ad aliquẽ ꝑ̃ctum ꝙ ad illũ minꝰ agat extriseꝰ agẽs: ꝛ ẽ sicut minus

agit ad allū plus agar ad illū extrinsecū agens. igit̄ pole
est ḡ ficalter retur ab vtroq; agēte ḡ aliq̄ erit ḡmū ifās:
in quo illa nā erit fūr dispōsita per totū pro fuscepti one
forme rē. C Rādeot hac mā sūt due opiniones. scōis
e Mātuani. C Et p̄ tract ato opinione Mātuani. pro
quapositiōe duc ̄ sīc. C Prima ꝫ. Cuiusl; forme extē
le. ducēde. que erit in aliquo ifāti: erit dare p̄ instans
in quo erit. sic itelligēdo. q erit dare p̄ instās i quo erit
e nō imediate an illud ifās erit i aliquo ifāti: ꝫ erit ge
neraliter vep tā de forma fabali q̄ accītali. pbat̄ mō ꝫ
q̄ glibet talis fōr cū pducat̄ inesse per motū b; p̄ē in
vltimo ifāti terminate motū: nō ;; esse ante illud in
stans in aliquo ifāti. ḡ dare p̄ instās ex cius. ;; ꝫ sīa cū
maiori. minor. pbat̄: q: si haberet ee ān illud instās i ali
quo ifāti: nō esset falsum: q: ;; tūc ante illud instās. ꝓducebatur
ere rē. C Cor̄ segtur ḡ cuiusl; cōpōsiti būtis forma ex
tēsam in aliquo ifāti erit dare p̄ instās i quo erit. p;; q
tale cōp̄. pducīt in ēt p motū in cuiusc fine b; esse ;; non
ān in aliquo ifāti. de tali. n. cōposito loquor. q̄ manet
post. pductionē. ;; rē. C ;; ;;. Nullius fōrme humane
dare p̄ instās ēt;; vltimū in quo nō ;; forma humana
nā ite illigēdo. sic ām ite illectiua: r non alia forma. pbat̄ ꝫ.
r p̄ p;; q nō dat̄ ḡmū instās in quo talis fōa iformat
mām: tic ḡ nō imediate an illū ꝫ aliquo ifāti iformabat.
ḡ nō dat̄ ḡmū instās rē cius. ;; ꝫ sīa. aūs. pbat̄: q: signe
tur minor. cuius cā quia nō p̄t stare fōr̄ semini: r: si vt
4or̄: r: argt̄ sic. Nō dat̄ ḡmū instās in quo erit talis ca
liditas p̄ ad aliq̄d pūctū intrisecū: ḡ nō dat̄ ḡmū instās
talis forme. pducēde. ;; ꝫ sīa: r: aūo. pbat̄: q: quocūq; pū
cto signato ad q̄d puenit calitas pus puenit ad aliquem
pūctū. ypingoꝝ agēti. ḡre rē. C ;; p̄s ;; ꝫ p̄b̄ at̄ur: q: cu
iusl;bet forme q erit in aliquo ifāti aut dabit ḡmū ifās
in quo sic: aut vltimū in quo nō:; ꝫ forme humane nō dat̄
ḡmū instās in quo sic ḡ ifāti us dat̄ vltimū in quo non.
Cor̄e p̄m C Cor̄ segtur ḡ q̄ vltimus hois dat̄ ḡmū instās ēt;; cu
iusl;bet hois ḡ aliq̄ incipit ee dat̄ vltimū instās in quo
n;. p̄ p;; q: nō pus icepit esse hō q̄ fōa eius. si ḡ fōe
humane non dat̄ ḡmū instās. ḡ nec hois dat̄ ḡmus in
stans. Jn: ;; do pte correlarij notāter addit ḡ icipit ee: q̄a
sine illa ꝫditione: ;; p̄s nō est vera. puta dicēdo cuiusl;bet
hois dat̄ vltimū in quo nō. B ait patebit stat: m ex dictis
eius ifra. C Sēdo segtur ḡ hō ḡ icipit esse: ante incipiet
q̄; icipiet esse ite hō: falt̄ ēt vnica fōr̄ subalis ponatur in
hoīe: q: signet̄ mā pedalis p̄o gnōne sortis: r introducat̄
successiue forma humana in illa; ;; tūc sic: ime ;; post B erit
hō: r p;; nō imediate post B erit ite hō: ḡ nō pus erit
ite hō: q; tota illa mā fit iformata. ḡ non imediate post B
erit ite hō: ḡ ante incipiet ee hō: q; icipiet esse ite hō: ite
hō ḡ incipiet ee: ante icipiet esse q; incipiet esse ite hō: q;
ite due ꝓnes equales t̄m eū. ḡre ly hō. cū dicit: hō q̄
incipiet esse: r: tat cōfuse i modil; r one determinationis
facte p relatiū cū illo verbo icipit: r non stat determina
te: q: falsa esset. C ;; ;; segtur ḡ nullq̄ erit: ita q aliqs hō
icipit ee: r nunq̄ erit ita q nā humana creabit̄. p̄ p;; p
batur: q: si nō. da oppositū. ḡ q aliq̄s erit ita q aliqs hō
icipiet ee: sit gra arḡ p̄ in. b. in stati: so. icipiat ee: r: arḡ
ḡ nō; q; vel icipit esse per pōnē de pūti oiēdo in B instāti
ēt so. r: isto mō nō incipit esse: q; ite numerus nō incipit
esse, demfando aiam so. r: mām. r; ille numerus est so. ḡ
so. nō icipit ee: aut icipit esse p̄motionē de pūti oiēdo
so. nō est in hoc instanti: r imediate post B erit: q; nullus
erit primus hō. ꝓductus ex B semine: r ita de oi ente rea
li. C ;; p̄s correlarij. pbat̄. ſ. q; nunq̄ erit ita q; aia hu
mana creabit̄: nec p̄ p̄mec p̄ instās creabit̄. ḡ rē. Ad
sūmptū. pbat̄. r p̄ q; nō p̄ instās creat̄ p;; q: creari est fie

Prima cōclu
sio p opinio
ne Dec. mag.

ri. de nihilo: i nō ;; pe sm eūdē: nec mō nunc non est. ſ. aīa so
tis: r imediate post hoc erit. igit̄ creat̄: ;; pe p;; q creatio
tio nō fit in instāti: nec ēt p̄ ipō creabit̄: q: b est dicere. q
creatio reqrit ordinē terminatiū ipō. q̄ est falsum: ;; re creatio
nō fit fm eā in instāti: nec in ;; pe ;; in non ;;. Dia p̄mīssis
facile rēdet ad arḡta pro Mātuano: r: qa Mātuanus ;;
g aliquius forme dat̄ ḡmū instās r aliquius non: ;; op;;
rīdere ad arḡta facta ad vtrāq; partē q̄nis: q: ḡmia pro
bant ḡ nullius forme dat̄ ḡmū instās. ;; rēdā in opp̄ta fa
cta. p̄bat̄ ḡ cuiusl; datur ḡmū instās. C Ad ḡmū igitur
ptio negatur ne gatur illa ꝓa. nō dat̄ ḡmū instās i quo
forma informat mām: igit̄ nō datur ḡmū instās forme ꝓ
ducendę: q; enīs fm cōem modū loquēdi de ꝓsentī ꝓna
valeat r. p̄batio eius: nū fm modum loquēdi Mātuani
non valet: q: aliter eapit dari ḡmū instās ḡ; via cōis. na;
dicit dari ḡmū instās forme q̄n illa forma est in aliquo
instāti: r imediate ante illud nō fuit in aliquo ifāti: q̄a
vio et imediate an illud fuerit: via vō cōis dicit dari ḡ̄ vl;
stans aliciuius forme q̄n illa forma est i aliquo ifāti: r an
illud nō fuit. multū aūr refert dicere: r an illud nō fuit: ;; e
dicere an illud nō fuit i aliquo ifāti: vt p;; er dicīt. ḡre rē.
C Ad aliud ;;cedit ḡ nō dat̄ ḡmū instās in quo fōa in
format mām: si; nō segtur apud modū loḡndi Mātuani:
ḡ nō dat̄ ḡmū ifās fōe. C Ad aliud ;;cedit ḡ nō datur
ḡ̄ instās in quo ifōmat: si; vltimū in quo nō: r illud arḡ.
;;cludit pro opione sua. C Ad 4m negat̄ illa ꝓa: nō dat̄
ḡmū ifās in quo mima dispō facīes. ḡ fōa est i mā: ḡ nō
dat̄. ḡ̄ ifās fōme: is. n. apud vīā cōem valeat illa ꝓtia:
ti apud vīā Mātuani nō valet: ꝓ; alt accipe dari ḡmus
ifās. n. in vltimo instāti terminate motū forma ꝑ est in
aliquo instāti: r: aute nō fuit i aliquo instāti: r: ti minima
dispō non est ꝑ in vltimo instāti: sed ante illud fuit in ali
quo instāti: q; b us fuit inducta in pte mās ḡ in tota. qua
re rē. C Ad aliud ;;cedit ḡ nō datur ḡ̄ ifās in quo mi
nima dispō faciens pio forma est in mā: r arḡ facit pro
ipso. C Ad aliud ;;ceditur ḡ dat̄ ma rima dispō cū qua
non pōt forma introduci r ḡ arḡ facit pro ipso. C Ad ar
gumēta vo ptis affirmatiue rīdet pro ipso. Aduerte ti
pius ḡ ly ipse ;;cedat dari ḡmū ifās alicuius forme mō
suo dicto: nō non ;;cedit fm cōem modū loquēdi de ꝑ in
stanti: r ḡre ops rēdet ad ifās: q: nullius forme dat̄ ḡmus
instās fm modū loquēdi cōes. C Ad ḡmū ligit negatur
ans. ſ. q; detur ḡmū instās in quo aliqua mā est fm totus
ꝑ dispōsita pro introductione forme. Ad. ḡbōnē cux dō de
mēte Cōmētatoris ḡ datur ḡmū alterari q̄s fm se totus
incipit alterari. nō admittit auctas Cōmētatoris: q̄si est
ꝓ rōnem: vt hic q; oē agens nāle velocius agit in partes
,ppinquā ḡ remotā: igitur pus alterat vna partē ḡ altā,
quare nō eque ꝑ totus alteratur. C Ad aliud negatur et
ans. ſ. q; detur ḡmū instans in quo minima dispō faciens
pio forma est in mā apta suscipere formā. Ad. ḡbationē
cum oī ḡ datur minima mā apta suscipe formas, negat̄.
Et cum adducitur ꝓbatio: dī q illa nō est mens p̄bi: et cens
est ſuprasitęd ḡ datur minimū potens resistere medio de
rō: re argumētō non ;;cedit. C Ad aliud ;;cedit ḡ ois
forma producēda producetur subito vel successiue: si ne
gatur ḡ illa que ,producitur subito ,producatur in instāti: ꝫ
,producitur in nō ;;pe: re illius non dat̄ ḡmū instans. ḡ nō
,producit successiue ;;cedit ḡ ,producitur ḡmoti: ſ; talis nō
bs ꝑ esse in vltimo instanti terminante motū ad modū lo
quendi cōem: sic ḡ in illo instanti est: r non ante: imo an
te fuit: q; erat; nimue q̄si producebatur: r: concedit ur ri; n
ri; primū instans illius fm modū loquēdi Mātuani: q; ia
in vltimo instāti est: r ante illud non fuit: in aliquo instan
ti. C Ad quartū ri; negando vtrūq; caluz: quāuis. n. pos
sit esse ḡ pallus fit sic ossoume ḡ agens agat in illud val

Ad ḡmū argū
pro pte nega
tiua ot.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

Ad 5m

Ad 6m
Ad ḡm arḡ
pro pte affir
mātiua ots.

Cor̄ 1m.

Cor̄ 2m.

Cor̄ 3m

Ad 1m

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

fomiter vel ẽt q alteret illud velociꝰ in pte remota q̃ p pmẽm ñ ẽt pole q̃ ꝓportionabilit' adq̃ genẽ. in ꝓ̃ne de crea. vit cellꝰ z terrã. theologi dicũt q̃ de? ipꝰ de sim̃l q̃uor creauit. angelos z oibes: z hoc de de? intelligere pe lũ. creauit ẽt mãm ꝑmã q̃d de dcit intelligere pterrã. creauit ẽt ꝓ̃ne q̃ dcit intelligere mẽtirã ex mẽtirã. Et oia ista creauit ī vno ist'ãte q̃ cuiusl's illoꝝ dat ꝑ̃ instãs. C̃Ad arg̃ ?ẽ ſi ꝓcedit q̃ ipſi? ſucceſſiui puta ꝓpis dat ꝑmũ ſtans: z ꝑ ſuit nec tũ in illa ꝑ̃ ꝓductione rep. z cũ tu arguis q̃ ſit falſum: q̃ stans ex nã ſua ꝑtinuat pres tẽ poris: negat B. q̃ de rõne ist'ãtis eſt eſſe ꝑtinuatiuũ ptiũ z ꝓ̃ nõ ꝑtinuare illa: ſicut de rõne pũcti eſt eſſe ꝑtinuatiuũ ptũ linee z ꝓ̃ nõ ꝑtinuare: q̃ aliqs pũctus nõ ꝑtinuat ſ. q̃ eſt ꝑ̃ linee: ſilr aliq̃s ist'ãs nõ ꝑtinuat. ſ. q̃ eſt ꝑ̃ te poris: ſic̃re ẽt. C̃ Ad? oiſſi'e est. an q̃ ſubito ꝓducunt̃ ꝓducẽtur in ist'ãti: q̃ ꝑbatio ꝑ̃nũ fundata eſt ſup b. C̃ Et vꝫ q̃ nõ ꝓ pte Mãtuani: q̃ illuminatio fit ſubito: z tñ nõ fit in ist'ãti: q̃. ꝑb' minor: q̃ in illuminatio fieret in ist'ãti: ſcꝫ retur q̃ ſ eodẽ ist'ãti idẽ lumẽ ẽt in oliẽte z ẽ occidẽte q̃d eſt ipole. C̃ ?ẽ q̃ in elcuatione vnius lapidis molaris ab alio fit motus aeris ſubito ad repledũ illud ſpatiũ. z tñ nõ fit ī ist'ãti: q̃. ꝑb' minor: q̃ ſi fieret in ist'ãti ſc̃ret q̃ in eodẽ instanti idẽ aer eſſet in medio ſtius ſpatij z in circũferẽtia: q̃d eſt impole. C̃ ?ẽ q̃ admiſſo fieri motum in vacuo ad imaginationẽ: ſicut admittit ꝑbi. tũc motus ẽt ſuis deſcẽdẽtis fit ſubito: z tñ nõ fit in ist'ãti: q̃. Ad arg̃m: q̃ ſi fieret ī ist'ãti: gũe ſil' eẽt ſurſus z deorſus: q̃d eſt ipole: c̃re ẽt. C̃ In ꝓpoſitõ: q̃ ex oli arg̃ ꝑ̃ q̃ creatio fit ſubito z fit ī ist'ãti ſm theologos: ergo ꝓductio facta ſubito fit in ist'ãti. C̃ Ẽ gnõ fit ſubito: z tñ fit in ist'ãti ſm Cõmen. q̃ ductio q̃ fit ſubito: fit in ist'ãti. C̃ Ẽ cũ oẽ q̃d ꝓductũ habeat mẽſurã ſibi adequatã: ergo q̃d ꝓducit ſubito bꝫ mẽſuras ſibi adcẽtã: ſ. nõ bꝫ ſpe ꝓ mẽſura adeq̃ta: ergo ſ. ſubito: ergo q̃d ꝓducit ſubito ꝓducitur in ſtanti. C̃ De B ſunt opiniones ſ. Opinio Mãtuani eſt q̃ ꝑ̃ ꝓducũtur ſubito ꝓducitur in non tpe. C̃ Ad rõnes in ꝓ̃ũ rñdetur. C̃ Ad ꝑmũ de creatione nõ acceptat ancto rit'ãte q̃ fiat in ist'ãti. C̃ Ad aliã de gnõne negat q̃ fiat ſubito: nõ vult q̃ fiat ſucceſſiue: q̃ri ſi fieret ſubito z in ist'ãti: dẽ q̃ gnãt fil eẽt z nõ eẽt: q̃ ꝺ ipſi ſect. ꝑbatur ꝓ̃na: q̃ri aliq̃d gnãt in ist'ãti: illud eẽt q̃ gnatur ꝓ tẽ. z ex alia pte dcit ꝑbs ꝑbr. q̃ illud q̃ gnatur nõ eẽt: q̃re idẽ ſi mul eẽt z nõ eẽt. C̃ Ad aliũ dr q̃ illud q̃ ꝓducitur ſubito nõ bꝫ mẽſurã adcẽtã ſignabilẽ. ſ. q̃ poſſit demſari. C̃ Ꝓo via vo cõi tenẽte q̃ illud q̃ ꝓducitur ſubito ꝓo ducitur in ſtanti. C̃ Ridetur ad rõnes in oppoſitũ. Ad ꝑmaz de illuminatione negatur minor. Ad ꝑbõnem q̃ q̃ non eſt idẽ lumẽ q̃d eſt in oliẽte z in occidẽte: ſ. aliud: q̃ſi a corpe luminoſo ꝓducitur vnũ lumẽ imediatẽte ab illo aliud: z ſic ſucceſſiue vſq; i ſinitũ. C̃ Ad aliã de motu ru aeris. in elcuatione vnĩ molaris ab alio dr q̃ ſm vĩa cõm vno corpa dura nõ ꝑſit ſe imediate ꝛtãgere ſine a e retiaet. n. mediat. c̃re cus vnũ elcuatur ab alio: nõ ops ſic ri motũ ſubito aeri circũſtãtes: ſ. ille aer mediꝰ rare fit ad aliq̃t repledũ ſpatiũ. C̃ Ad aliam de motu in vacuo vĩa cõis dcit admiſſo motu ī vacuo ẽt fiat ſucceſſiue z ī ſta tũe ſegtur illud icõueniẽs q̃ illud graue ſil' eẽt ſurſus z de orſus. C̃ Et ad illud q̃ dixit de gnõne in rñdẽdo q̃ ſi ge neratio eẽt ſubito ſegtur q̃ idẽ eẽt z nõ eſſe: negat ꝓ̃na. Et ad ꝑbõnem: q̃ gnatur eſſe q̃ gnãt in ist'ãti: concedo: z tñ q̃ gnatur nõ eſt ſm ꝑbm. dẽ q̃ ꝑbs logtur de eo q̃ gnatur ſic natũs ad diſpões: que fiunt ſucceſſiue: non aũt de eo q̃ gnatur in ſcipre ẽt. C̃ Dlo ꝑmiſſo facile rſ detur ad arg̃m ꝑncipalia ꝓ viam cõem: que ꝓbant q̃ nul lius ſorme datur ꝑmũ ĩſtãs. Et ad ꝑmũ negat' añs. ſ. q̃ nõ detur ꝑmũ ĩſtãs in quo forma ſi format nã̃m. Et ad ꝓ

Ad.3. 2.d.

Ad ꝑmũ ꝓ parte negatiua dicitur.

Ad 1ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 2ᵐ

Ad ꝑmũ ꝓ parte affirmatiua, i. ductur.

Ad ꝑ̃ ꝓ parte affirmatiua dicitur.

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 1ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad ꝑmũ contra vias eẽm dicitur.

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 1ᵐ

Ad 3ᵐ

bationem negat: ꝙ forma ſucceſſiue iſtoꝝ: ꝛ ꝙ mã ſucceſſiue diſponat. ꝛ oe hoc ſufficienter in p̃ gone dictũ eſt ſm duos modos rñdẽdi: ꝛre vi. ſi. ibi. ¶ Ad aliud cũ ꝛ Ad 1m
ſi dare ſ̃ iſtãs in quo for iſoꝝmat mãm. ſit illud inſtãs b. admitto. ꝛ cũ tu qris: an forma an. b. ifoꝝmet an nõ. ꝙ non. ꝛ cũ tu iferes: igit nõ ſucceſſiue in ſoꝝmat ꝛceditur ꝓ ꝛre. ¶ Aduerte ti ſm vĩa cõem: ꝙ ſi mã cõtineat pl̃a minima: forma ſubito iſoꝝmat ꝑmũ nimimũ: alia vo ſucceſſiue: ꝑter vltimũ ꝙ ſubito ẽt iſoꝝmat. ¶ Ad aliud cũ ſ̃tur diuiſioꝝ vel datur ꝑmũ inſtãs vel vltimum in quo nõ. ꝙ ꝙ dr ꝓ 1m iſtãs: ꝛ cũ tu arguis ꝙ ſit diuiſio reꝑ po mutabilis: igit ꝓ negatiua eſt elligẽda. oz ꝙ dubidã negando ꝙ ſiat diuiſio reꝑ po mutabilis: imo ſit reꝑ po mutabilis: q: idẽ eſt ꝑmũ inſtãs in quo iſoꝝmat: ꝛ in quo introducit cũ idẽ ſit forma ẽ introduci ꝛ iſoꝝmare: ꝛre ſicut ſit diuiſio reſpectu potẽtie imutabilis inferẽdo diuiſionẽ: aut datur ꝑmũ in quo introducit: aut vltimũ in quo non. ſita ꝛ inferẽdo diuiſionẽ: aut datur ꝑmũ in quo iſoꝝmat: aut vltimũ in quo nõ ſit diuiſio reſpectu poꝝ imutabilis. ¶ Nõ placet mihi hec rñſio: qꝛ forma iſoꝝmare mãm nõ eſt niſi dare eſſe mãc: ſed nõ ſolũ in ꝑ inſtãs dat eẽ: ꝛ ꝙ poſt: ꝛre poſt ẽt iſoꝝmat. ¶ Et quo ꝙ: ꝙ ls qñcũq; introducitur forma imoꝝmet mãmoꝝ in tẽ: ꝙ aliq̃ in iſoꝝmat: qñ nõ introducit: ſed introducta eſt: ꝛre ꝛc. ¶ Et ꝓ hoc aliter oꝛdm ꝓtoꝝ ſit diuiſio reſpectu poꝝ mutabilis: ſed negatur ꝓ ſna: ꝛ eſt elligenda ꝓ negatiua: qꝛ hec regula non eſt ad mittẽda a ꝓd vĩa cõem tenentẽ minima nãlia. qõ declaro: qꝛ ſi oc atur cũ aliq̃ qũtitate. ſ. infra pedales; pot introduci forma terre: ꝛ cũ aliq̃ non; ꝙ vel dar mina cũ qua põt introduci: vel maxima cũ qua nõ. ꝓs ꝙ ſit diuiſio reſpectu poꝝ ſſiue mutabilis: ꝛ ꝓ pars affirmatiua eſt elligẽda apud vias cõem: ſic ẽt in oppoſito. ¶ Ad aliud negaũ ars. ꝙ non dr ꝑmũ inſtãs i quo minima diſpoſicio ꝓ ꝛ introductiõe forme eſt in ma. ¶ Et ad ꝓbationẽ negaũ ꝙ minima diſpoſ ſucceſſiue inducat: ꝛ oe hoc vide in p̃ gone. ¶ Ad aliud cum oi. ſi oaretur ꝑmus inſtãs in quo minima diſpoſicio ẽt ꝓ forma eſſer in ma. tũc darꝛ tur vltimũ inſtãs rei ꝓmanẽtis: negaũ ꝙ ſna. ¶ Et ad ꝓbõẽ admitto totũ caſum. ꝛ cũ tu dicis: ſit ꝙ minima diſpoſ cali ditas vt .4ō: q ſit ꝓ introducta in. b. inſtãti: quo ſit appli catũ agẽs corꝛpẽs illã caliratẽ: ꝛ nũc argũ ſicime ꝛ poſt b. inſtãs nõ erit caliras vt .4ō. ꝙ imediate poſt. b. non erit talis ſoꝝma in mã. negaũ ſna: ꝙ eã minoꝝ diſpõe ꝛ ꝛ ſt ma ꝛ ſeruari ꝙ ſi illa cũ q introducit. ꝛ rõ eſt: q: inducit ſo lum cũ ſcipione nãlis ꝛ ſeruat. vo aliq̃s cũ diſpõe ꝛ ꝛtenã li. ¶ Cõtra ꝑ forte go argue: tq; hoc dato ſegtur ꝙ ſoia ꝓcedẽs ẽ ſoma ſequẽs ꝓtuerit ſtare cus eadẽ diſpõe. ſna ri eſt falſum ꝛ ꝑ ꝓbm ꝛ ꝑ ꝓbm ꝛ dicẽte, in alia aiã ſpẽcie alia eſt mã. ſ. ꝓpriꝛ ſũr alia eſt diſpõ ꝓpria. ꝓs ꝙia qꝛ forma ſequẽs ꝓtuerit ſtare cũ minoꝝ diſpõe ẽt ſi illa cũ qua introducit ẽ forma ꝓcedẽs ſtat cũ qlibet diſpõe infra illã cũ qua introducit forꝝ ſequẽs ſ̃re ꝛc. ¶ Rñ ꝓcedẽdo ꝓ ſna ꝛ ꝓ ſna. nec eſt ꝑ ꝓbm: q: imẽdit ꝙ in alia ſpecie alia eſt mã ꝓpria ꝛ nalis. ꝛ ꝛ ñr alia diſpõ. ꝓria ꝛ nãlis: ſed cũ diſpõne nõ ꝓpria ꝛ nãli poſſunt ſtare diuerſe ſomẽ: ꝛre ꝛc. ¶ Ad vltimũ di ꝙ dar minima diſpõ cus qua ꝑt forma introduci. ꝛ ad ꝙ ꝓbationẽ cũ oi ꝙ ſit diuiſio reſpectu potẽtie ꝑſſue mutabilis: igit eligẽda eſt ꝑ negatiua. ¶ Quida ꝛ dicit negãdo ars: ꝙ ſit diuiſio reſpectũ potẽtie imutabilis: qñ eadẽ diſpõ ꝑcile ẽ cũ qua ꝑt forma introduciꝛ ẽ cũ qua introducit: q: ſi cũ aliqua ꝑt introducibilis a eſt ſufficiẽs ꝓ introductionẽ ꝛ ſi illa eſt ſufficiens: ẽ cũ illa introducit. ¶ Nõ placet hec rñſio: qꝛ illo dato ſegtur ꝙ nõ poſſet forma iduci in mã magis: ꝛ vel minus diſpoſita. ꝓs: ꝙ ſpecifice eadẽ eſt cũ qua inducitur ꝛ cũ qua ꝑt inducit: qꝛ vnãq; poterit iduciniſi cũ vna diſpõne. ¶ Jõ alr oicẽdus ꝙ: ꝙ ſit diuiſio reſpectu potẽtie mutabilis: ſed negaũ ꝓna cũ iterꝛ. g̃ pars negatiua eſt eli gẽda: qꝛ regula illa nõ admittit ꝑ apud vĩa cõem tenẽtem minima nãlia: ſicut oicũ eſt ſupra. ¶ Contra forte go arguer: ꝓbãdo ꝙ nõ ſit diuiſio reſpectu potẽtie mutabilis: qꝛ data diſpõne minima cũ qua forma põt introduci: nũq; poterit introduci cũ maiore. ꝓbaꝛ: qꝛ qñcũq; erit illa minimacãlis eſt ſufficiẽs ꝓ introductione forme: g̃ cũ illa forma introducet. ¶ Rñdeꝛ ꝙ nõ valet illa ꝓnatilla eſt ſufficiẽs ꝓ introductionẽ: g̃ cũ illa introducit: qꝛ põt ipediri. ẽt cũ agente ꝓ introductione forme nãlr agat. igitur ſm vltimũ conatum agit: quare maioꝛ diſponem induci at agens fortius q̃ debilius: quare ẽt. ¶ Et bene ſit illa queſtione ſufficiant. ¶ Queſtio. IIII.

Rñſio 2ª

Inſtantia

Reſpõſio

Rñſio. 2ª

Argui 1ª

Rñſio.

Sol'o.

Impugtio

Trum cuiuſlibet forme corꝛpẽde ſit dare vltimũ inſtãs eſſe. ꝛ ꝑ̃ter cuiuſlibet rei ꝑmanẽtis deinẽtis eẽ ſit dare vltimũ inſtãs eẽ. ¶ Et ꝓ argt ꝓ no via Manthuanicꝙ cuiuſlꝫ ſoie corꝛpẽde ſit dare vltimus iſtãs cẽ ꝓſupponẽdo vnũ. ſ. ꝙ ad variationẽ ſeu corꝛuptionẽ ꝓis forme ſeqꝛtur variatio ſiue corꝛuptio totius forme. ¶ Et ꝙ ad variationẽ totius foie ſeqꝛtur variatio cõpoſiti ex ea. ¶ Doc ſtate argt ſic. Jn q̃cũq; foꝛ corꝛupẽda eſt ſignare vnũ inſtãs in quo agẽs corꝛumpẽs incipit agere in illã ꝙ remotionẽ de ꝑfti ꝛ pones de futuro ſic dicẽdo: nc nõ agitur ꝓ imediate poſt ſ̃ agat: ſed tale inſtans eſt vltimũ inſtãs forme corꝛpẽde: igit cuiuſlibet forme corꝛpẽde eſt dare vltimũ inſtãs. ¶ Jõ ſna cũ maioꝛi: minoꝛ: ꝓbaꝛ: qꝛ: talis foꝛ ẽt eſſe in illo inſtãti, ꝛ ꝑ̃ter non ds eſſe poſt illud: qꝛ imediate poſt illud inſtãs agẽs agit cor ꝛupto aliqd eiuꝰ: ꝛ ad corꝛuptionẽ ꝓis foie ſeqꝛtur corꝛuptio totius foie: igit imediate poſt illud inſtãs tota forma corꝛupta eſt hãre ẽt. ¶ Forte oi negando ꝙ ad corꝛuptionẽ ꝓis forme ſeqꝛtur corꝛuptio totius foie. ¶ Contra arguit: ꝙ: ſi dato ſegtur ꝙ ꝓ erit ſui toti. ꝓis: ẽt ipole: vt ꝓbabo. ꝛ ꝓbaꝛ ſna: qꝛ ſi pot illud inſtãs datũ in quo agẽbil oẽm ſuũ ꝓ forma ẽſſe in illo inſtãti, ꝛ ꝑ̃ter non ds eius eſt corꝛuptus. ſed qꝛ remanet eſt ꝓ forma ꝙ ꝓ foie erit tota foia ꝛ ſic ꝓs erit ſui toti. ¶ Aũ ꝓis ſit ipole ꝓ batur: qꝛ ſegtur ꝙ aliqd ꝓtota boa futurꝛ ſit augebil ẽ diminuet: ꝛ ẽt ipole qꝛ nihil põt ſil' moueri ꝛ ſ̃ rije. ꝛ ꝓbaꝛ ſna: qꝛ ponaꝛ ꝙ ſor. ſit bipedalis: ꝛ cui ꝓa. ſit vnũ pedale: qꝛ in fine boꝛ remanebit. b. vo ſit aliud pedale qꝛ tota ꝓdet: ꝛ volo ꝙ a pedale incipiat augeri: nõ ſit tãtũ aggredo q̃ſũ ꝓdet de tot. ꝓis: ꝙ ſo. diminuet: qꝛ plus ꝓdet ꝙ ag̃et. ¶ Aũ ſit augebil' ꝓ' qa ſi augebil' oẽm ſuũ. a. pedali ꝓ b erit ſor. igit' ſor. augebil' tur: ſ̃re ꝛc. ¶ Argt ad id: q: ñ oꝛ daꝛ vltimũ inſtãs forme corꝛpẽde: ſegtur ꝙ dabil' mins minoꝛ, ꝓis ẽt ipole: ꝓbaꝛ: qꝛ capiaꝛ minus ae cui ſit applicatũ fridiſſimũ: q: ſi ipſum infridiaꝛ in. c. iſtãti ꝓ remotionẽ de ꝑfti ꝛ pone de futuro ſic: ꝛ o an poſt. c. iſtãs erit illud minimũ aut nõ. ſi nõ. ꝛ erit vltimũ inſtãs eẽ?. re ꝓs: q: illud eſt i. c. inſtãti ẽ nõ poſt illud. ſi vo illud minimus erit eſt poſt. c. inſtãs: ẽ illud agẽs poſt. c. agit infrigidãdo: igit agit ꝑdendo: ergo erit poſt. c. iſtãs erit minus q̃ in. c. ſi ẽ ꝑfti erit minus minimo. ¶ Forte oi negãdo illã ꝓnatagẽs poſt. c. agit infrigidãdo: igit agit ꝑdendo: qꝛ non ad quãcũq; frigiditatẽ ſegtur ꝑdentio. ¶ Cõtra arguitur: qꝛ ad aliq̃ frigiditatẽ ſegtur ꝑdentio: ꝛ ad aliq̃a nonigit' ſed vltimã ad quã ſegtur ꝑdentio: vl' maxima ad quã nõ. ¶ Jõ ſna: qꝛ ſit diuiſio reꝑ poſſibilis nõ datur mini ma ad quã ſegtur ꝑdentio: qꝛ tũc daret' minima ꝑdentio: q: eſt impoſſibile igit' daꝛ maxia ad quã nõ: igit' igit frigiditas vt q̃uo: maxima ad quã nõ ſegtur ꝑdentio: ꝛ ſitvn' ma gnus aer ꝙ totũ fridus vnifomiter vt q̃uo: a quo ſequet

vnū minimū cui applicet vnū sume fridū: qō icipiat agere in illud in. c. instāti. Et argt vt pus: qz illud ime" post B infridabile supra 4^or igit' imediate post B ꝺdēsabitur. Tz ꝓnz: qz ad quācūqz fridū supra 4^or segtur ꝺdēsatio. tunc vltra: imediate post B ꝺdēsabit: igitur imediate post B erit minus: z sic ꝺ abit' minus minimo: quare ꝛc.

Argt. 3. Tz° argt ad idē: qz si nō daret' vltimū istās forme corrūpēde: eqret' ꝙ forma staret in mā cū disponе minori minima. ꝓns est impoſe. ꝓbat' ꝓnz: ga capiat' minima dispō cū qua fort" afini pōt stare in mā: z sit caliditas vt 4^or gra exēplificui applicet' agēs corrūpēs: qō incipiat agere in illā in. c. instāti: tūc cū foīa afini sit in. c. istāti: ergo a te: aut erit post. c. instās aut nō, si nō: ḡ. c. est vltimū istans illius forme. ꝑz ꝓnz: si vō erit post. c. instās z cū post. c. istās sit scā actio corruptiua calitat' vt ūtuor: q erat minima dispō cū q poterat stare talis forma. Istic stabit foīa cū minori dispone q̄z sit minima. Forte oi nō admittēdo ꝙ detur minima dispō cū qua forma pōt stare: ſz ꝺat' minima cuiz q̄ nō vel maxia cū q nō: ſz ꝺat' minima cū qua ꝑt itroduci.

Solo. ꝓma difficultas enucleata.

Impu°. Contra argz: qz si ꝺat' minima cū q nō pōt stare sit caliditas vt 4^or minima dispō cū q nō pōt stare forma afini. Et ergo a te que sit minima cū q nō pōt stare foīa seminis ipsius afinini: aut. n. erit calitas vt 4^or: aut caliditas infra ūtuor aut calitas supra ūtuor. qz allud nō pōt dari. si sit calitas vt ūtuor: segtur ꝙ qñ mā erit sub calitate vt ūtuor ꝙ nulla forma subalis erit in mā. patz: qz nec forma afini nec foīa seminis: qm cū calitate vt 4^or ille forme nō stāt. Si vō erit calitas infra ūtuor minas: cū q nō segtur: illud idē. si vō erit calitas supra ūtuor. sit vt. 5 gra exēplificui. z segtur ꝙ qñ mā erit sub calitate vt ūtuor cū dimidio: ꝙ aut due forme subales diuerse simil' erūt in mā. ꝑz: qz erit dispō cū q stat foīa seminis in mā: z dispō cū q stat forma afini. Aut ꝙ nulla illaz erit in mā: qz non magis est vna q̄z altera quoꝝ vtrūqz est icōueniēs: ergo ꝛc. 4° arguit' sic. q̄libet foīa tā subalis q̄z accētalis ꝓsistit i idiuisibili: igitur cuiusl̄z foīe dat' vltimū instās. ꝑz ꝓnz: qz si applicetur agēs corrūpēs ad idiuisibile: qō icipiat agere i illud in. c. istāti gra exēplificui illud. c. erit vltimū istās ei⁹. ꝓbat' qz ime" post. c. istāti est z nō imediate post illud erit. ꝑz: qz imediate post. c. istāti est cā actio corru"a illi⁹ ꝫz q̄libz qūqz sit qō est corruptū ex idiuisibili nō remanet indiuisibile: ergo ꝛc. Añs ꝓbat' z ꝓ de formis subalibus ꝙ cōsistūt in idiuisibili. ꝑz ex ꝓbo. 8. meta. cap° 10°. dicēte ꝙ forme sunt sicut numeri. de formis vō accētalibus ꝓbat: qz q̄z foīa accētalis est limitata ad certū gradū: igit' q̄libz talis ꝓsistit in idiuisibili. ꝑz ꝓnz: añs declarat' qz ois forma accētalis vel limitat' ad gradū itēsionis: vel ad gradū remissionis: vel ad gradū vtrūqz: vel ad gradū respectus. exēplū ꝓmi: vt albedines isemibiles vt calitas vt. 2. vt. 4. z bō. exēplū secūi: vt quātitates determinate: vt bicubitum tricubitū z bō. exēplū tertii: vt potentie: exempli gratia vt arcūa respectiua: ergo ꝛc. Negatiue ex ꝓo via cōi argt'.

In opp" ꝓ via cōi argt'. Et ꝓ quantūlibet foīe subalis ꝺetur vltimū istans: z argt' sic. Cuiuslibet forme subalis ꝓducēde dat' ꝓmū instans: igit' multa foīe subalis corrūpēde dat' vltim" istās. ꝙbat' ꝓnz: qa cū foīa ꝓducēda segtur forma corrūpēda: qm̄ ad corruptionē vni⁹ segtur gnō alteri⁹ z ecō. ꝓ de gnōne. si ſigneture ꝓmū istans foīe ꝓducēde. ꝑz ꝙ nō pōt ſignari vltimū istans foīe corrūpēde p̄cedentis: qz si ſignet' aut ecet idē istans cū p istāti foīe ꝓducēde aut diuersus ab eo nō ꝑt dari ꝓ" qz ducit eodē istāti nisi ecet for" corrūpēda z for" ꝓducenda. si vō sunt diuersa istāti a aut sūt mediata: aut ime"a. nō pōt ecē ime"a: qz ꝫ est ꝓ ꝓbm 6^m phy. nec ecet pōt ecē mediata: quia ecē in illo tpe medio iter ulla duo istātia mā ecet sine for": qō est ipse. añs vō ꝓbatuz est supra. z rō est: qz for" subalis nō ꝓducit nisi sit inducta q alterationē p̄cedentē vltimata

Argt. 1° dispō faciens pro introductione foīe. ſz ꝫ est in vltimo istāti terminate alterationē: ḡ illud istās est ꝓmū istās ecē forme subalis. Tz° sic: si daret' vltimū istās foīe subalis corrūpēde: eqret' ꝙ nō oēm corruptionē subalē p̄cederet alteratio ꝓ ꝓbm p de gnōne. ꝓbz ꝓnz: qz sit minima dispō cū q̄ fort" afini stat i mā calitas vt ūtuor: qz p te, dat' minima dispō cū qua stat foīa in mā: z applicet' agēs corrūpēs illā: qō icipiat agere in. c. istāti: tūc p te. c. est vltimū istās forme corrūpēde: qz in. c. instāti est: z nō imediate post illud est facta actio corruptiua illius dispōnis. Modo argt sic. imediate post. c. instās est corrupta foīa afinis: sed añ. c. nulla alteratio p̄cessit. Igit añ corruptionē subalē nulla alteratio p̄cessit. ꝓns ꝓ ꝓbz ergo ꝛc. pidē et ꝓbari pōt ꝙ si nō detur ꝓmū istās forme gnāndę: ꝙ sit' añ gnōnē subalē nō p̄cessit alteratio cōtra ꝓbm loco dicto ergo ꝛc.

Argut 4° Instans. Tz° argt sic: qz corruptio vel fit subito vel successiue. si subito aut in istāti: aut i nō tpe. si i istāti: igit' ꝺatur ꝓmū nō ecē foīe corrūpēde: ergo nō dat' vltimū istās ecē ei⁹. ꝑz ꝓnz: qz nō ꝑt ecē idē instans i quo sit z nō sit: nec ecet diuersa: vt ex dicto supra: ergo ꝛc. si vō corruptio fiat in nō tpe: segtur ꝙ inducta vltima dispone faciēte pro introductione foīe nō inducitur foīa. ꝓns ꝓ ꝓbm ꝑ de gnōne vbi dicit: ꝙ habitib⁹ ꝓtib⁹ i mā cessat motus. ꝙbat' ꝓnz: ponat' ꝙ talis vltimata dispō inducatur i hora futura: sit a q i vltio istāti sit inducta: tūc ergo a te: aut ꝑ ē, ducta foīa subalis in illo vltimo istāti: aut ꝓducetur imediate post illō. Si o: ꝓmū: segtur ꝙ i illo vltio istāti ē corrupta forma ꝓcedēs: qz sit' ꝓducitur seqns z corrūpit' ꝑcedēs: ergo nō dat' vltimū istās forme corrūpende. Si vō di⁹ se' ꝙ in illo vltimo istāti est inducta vltimata dispō z nō est inducta foīa: ꝓ ꝓbm. vbi supra. Si vō successiue corrūpatur: sicut z successiue gnātur: vt ipse dixit. mō fiē nō ꝺatur ꝓmū istās ei⁹ q: nō ꝺat' ꝓmū gnātū. sic et nō dat' vltimū istās ipsi⁹ q: nō ꝺatur vltimū corruptū. i bis eni q successiue acgrūtur nō dat' ꝑ" acqūtūmcq. n. q successiue ꝺcpūtur ꝺatur vltimū ꝺcpditū: qz q̄cūqz ꝺato ad huc min⁹ est: qz bñ segtur: forma successiue corrūpit' igit' nō ꝺatur vltimū istās ecē ei⁹: ſz potius ꝑ" nō ecet erit illō istās terminās successiuā corruptionē ergo ꝛc.

Argt 4° Tz° argt ꝙ nō ꝺat' vltimū istās foīe accētalis: qz ꝺatoꝝ segtur ꝙ aliq totalis latitudo subito ꝺcpdet: z qō est impoſe apud eos: qz sic successiue acgrūtur: ita successiue ꝺcpdit'. ꝓbz ꝓnz: qz sit calitas vt ūtuor in aere vel i quouis subo z applicet' ei agēs fridissimū corrūpēs illā calitatē qō incipiat agere i. c. istāti: ꝓ te. c. istās est vlti" istās illi⁹ calitat': qz in. c. istāti est z non ime" post. c. erit: mō ergo a te: aut post. c. erit aliqd illi⁹ calitat': aut nō, si dicis ꝙ nō bēo ite: qz illa totalis latitu⁴° calitat' vt ūtuor subito ꝺcpdit a ē. si vō ti dicis ꝙ post. c. aliqd eius erit. ergo qz post. c. aliqd illi⁹ forme corruptū est: ſz ad corruptionē ꝓtis forme segtur corruptio totius forme ꝓ reuigitur tota corrupta est: ergo ꝛc.

Positiua cōclusio ꝙ opinio pet. mā. In hac mā sunt due opiones. Et ꝓ ꝓtractabo opionē Mātuani. ꝓ q ponūtur aliq ꝓncipia ꝓsiue. ꝓ" ꝫ sit illa: ꝙ cuiuslz forme sive subalis: sive accētalis ꝺcmētia ecē ꝺat' vltimū instās esse. Et nota ꝙ ꝺ ꝺcfinētia esse nō solus ꝓ formas q̄ nō corrūpūtur: sicut est aia intellectiua: z lumen celi z bō. sed ecet ꝓ successiua q̄ ꝓprie nō ꝺcfinūt ecē ſz eius ratio est quia ꝺcfinit ecē: bz ecē in aliquo istāti: successiuū ait nō bz ecē in aliquo istāti: vt infra videbitur. quare. 10. ꝓbz mō ꝫ: qz si nō: sequit' ꝙ paro erit sūi totū. ꝓns falsum. ꝙbat' ꝓnz: qz ꝺato istāti in quo incipiat aliq ꝺ corrūpēs agere in ꝓm: tūc in illo istāti est: z nō ime" post illud est: qz si non segtur ꝙ po erit sūi totū: ꝑz: qz si imediate post illud for" est z imediate post illud aliqd ei⁹ est corruptū: igit' remanet sic ꝑ ratio: ergo po erit sūi totū. Et ecet ꝙbat ꝓnz alia ratio: ꝓsupponēdo ꝙ ad variationē sine corruptionē ꝓtis for' sequa

tur variatio 7 corr⁹ totius foie. Et ad corruptionē totiꝰ foie alicuius cōpoſiti ſequitur variatio cōpoſiti. Doc ſtāte argr̄ ſic. in oi foia deſinēte eē eſt aſſignare vnū iſtās in q̄ agēs corrūpēs illā icipit agere i aliāſz illud eſt vltimū iſtās ei⁹: igit̄ cuiuſlz definētis eē oat vltimū iſtās eſſe. p3 ꝓña cū maior l. minor; pbat: qz in tali iſtāti eſt: 7 nō ime⁹ poſt illud eſt: qđ ꝓbat: qz ime⁹ poſt illud eſt facta actio corruptiua in illā: q̄re corruptū eſt aliq̄d ei⁹: ſz ad cor⁹ptis foie ſequitur corr⁹ totiꝰ foie ꝑ ꝓſuppoſitū: igit̄ ime⁹ poſt illud tota foia corrupta eſt: q̄re non imediate poſt illud eſt. ¶ Et ſi argr̄ ꝓz qz nihil corrūpit̄ pp corruptionez ptis eius: qñ ñ ſic ſequitur q; q; ſufficit corrūpe ꝑē ſufficeret corrūpe totū. ꝓña eſt falſa: qz maioris poſ totuz q̄z ei⁹ po: igit̄ regrit̄ maior poſ ad corrūpēdū totū q̄z ꝑē. ¶ Rñr q; maioris poſ eſt totū q̄z ei⁹ p3 p ſecū q; po iuna tur a toto: ió nō regrit̄ maior ꝓportio ſeu poſ ad corrūpēdū totū q̄z ei⁹ ꝑē put inerſtit toti. ¶ Et qđ⁹ſt̄ q; cuiuſlibet cōpoſiti nālis bñtis formā extēſaz definētis eē: datur vltimū iſtās. p3 illa ꝓz qz qđlz taie non ꝑt definere eē niſi pp oſitionē foie ſubalis: ſz cuiuſlz foie ſubalis oſinētis eē oat vltimū iſtās: q; ꝑē. ¶ Vel argr̄ ſic: qđlz taie cōpo⁹ tā cito 7 ꝑcipe tūc oſinit eē: q̄z cito ei⁹ foia definit eē: ſed q̄ſz foia alicui⁹ talis cōpoſiti definētis eē: ſic oſinit eē q; aliq̄d eſt vltimū iſtās ei⁹ qz ipſa eſt res pmanēs: maiata: q; cuiuſlz talis cōpoſiti nālis bñtis formā extēſaz definēte eē oat vltimū iſtās. Ex q̄ ſeq̄t q; nullus hō oſinet eē: poſito q; vnica ſit aia in hoie 7 idiuiſibilis: qđ qđē ſic declarari p̄t: qz cōpo⁹ nō definit eē niſi ad oſitionez forme eius: ſz forma hois nō definit eē: igit̄ nullus hō oſinit eē. ¶ Cōtra b̄ ſorte arguet q; qz b̄ dato ſeq̄t q; ſor. nunquā definet eē: vt arguat̄ in foia ſic: nullus hō definet eē: ꝑ te ſor. eſt hō: q; ſor. nō definet eē. arg⁹ eſt in ferio. ¶ Et ſeq̄t vlterius: ſor. nō definet eſſe: q; ſor. nō corrūpet̄ 7 ſeq̄t vlterius: q; ſor. ſemꝑ erit. ꝓña tñ falſum: qz mortuo ſorte nō eſt ſortes. ¶ Rñdet ſeq̄ces huius con⁹ totū. ſ. q; ſor. non definet eē: nec corrūpet̄ 7 q; ſemꝑ erit: qz b̄ ſp erit oēmō ſtrato nuō binario ex ala ſortis 7 mā eius: 7 b̄ eſt ſor. q; ſor. ſp erit. 7 negat̄ q; mortuo ſorte ſortes nō fit: qz illa nō eſt vera mor⁹. ¶ Ulterius ꝓcludit ꝟnē gñalē. ſ. q; cuiuſlibz rei definētis eē: oat vltimū iſtās eē: que ꝟ argrit̄ ſic. cuiuſlibet forme oſinētis eſſe oat vltimuz iſtās: ſz q̄libet res definēs eſſe eſt forma vel definēs eē ꝑ definitionē formā: igit̄ cuiuſlz rei definētis eſſe oat vltimuz iſtās. ¶ Et removet pubiū dicēs. Si ñ ponant̄ reſpectus 7 rel'ones a ſuis fundamētis differre: iſte due regle. l. iſte due ꝟnes nō ſunt ita gñ ales ꝑ totā mām: ſz ſalē ad ꝑmū ſubē q̄ſtionis 7 q̄ſtionis ſe extēdūt 7 nō ad alia: qđ oecl'at in ono⁹. ꝓz: qz ſi hec ꝓpōes moueris: q̄ ſit falſa: icipiat eē vera: tūc veritaſ iſtius eſt dare vltimū iſtās in quo nō eſt vera. ſi dec̄ q; veritas iſti⁹ ꝓpōis immediate poſt hec offerret ab illa ꝓpōe. ¶ Rñdet ꝑz de iſta: tu fuiſti. q̄ ſit falſa 7 icipiat eſſe vera: 7 ita de multis alijs eſt verū ſi ponant̄. x. ꝑnta eſſe. x. gña gñaliſſima gñice diſtincta. Et qz hoc non ꝑtinet diſputare hic ſtudioſus ſeq̄tur viam q̄ ſibi placet. ¶ Quare ꝑ⁹ ꝟ eſt limitāda ſic: cuiuſlz forme abſolute definētis eē: oat vltimū iſtans eſſe. Et ſcōa ꝟ ſic limitāda ēt cuiuſlz rei pmanēti⁹ abſolute definētis eē oat vltimū iſtans eē. ¶ Dic ꝓmiſſis facile rñdet̄ ad arg⁹ⁱ ꝟ opp⁹. ad ꝓmū negat̄ añs. ſ. q; cuiuſlz forme ſubalis ꝓducēde vel ꝓmū inſtās. Ad ꝓbationē cū oīz: qz tūc forma ꝓducēda vel eſt iducta vltimata olſpō trāſeat: ſz hoc eſt ſolū in vltimo inſtāti determinate alteratiōnē. negat̄ ꝟ minor: qz forma ſucceſſiue inducit̄: ſic 7 mā ſucceſſiue diſponitur: q̄re ꝛc.

¶ Ad 2ᵐ cū oī: ſi non oret̄ vltimū inſtās forme ſubalis: tūc nō oēm corruptionē ſubalē ꝑcederet alteratio. negat̄ ꝓña. Et ad ꝓbōnez admittitur totū. 7 cū dicit: immediate poſt. c. inſtās fit corruptio forme afini: 7 ante. c. iſtās nulla alteratio facta eſt: q̄ añ corruptionē ſubalē nulla ꝑcedit alteratio. negat̄ ꝓña: qz ſicut imediate poſt. c. iſtās fiet corruptio forme ita imediate poſt. c. inſtās fiet alteratio corruptiua oiſpōis illi⁹ foie: 7 alteratio illa corruptiua ꝑcedit corruptionē nō qđē tpe ſed nā: 7 b̄ ſufficit. ¶ Ad 3ᵐ cū oī vel corruptio fit ſubito vel ſucceſſiue: ió fit ſubito 7 ſucceſſiue reſpectu diuerſoꝝ q̄ reſpectu forme corrūpende fit ſubito: qñ imediate poſt illud inſtās i quo corrūpēs incipit agere tota forma corrupta eſt. re⁹ vo ſubiti vel māe ſucceſſiue corrūpit̄: prius enī corrūpit̄ forma in ꝑte ꝓpinq̄ q̄z remota: ſicut 7 foia ꝓducēda ſucceſſiue ꝓducit̄ 7 ꝑs in ꝑte ꝓpinqua q̄z remota. ¶ Et ſi arguit̄ q; nō prius corrūpit̄ in ꝑte ꝓpinqua q̄z remota: qz ad corruptionē ꝑcis forme ſequitur corruptio totius forme: cum igit̄ imediate poſt. c. iſtans ſit corrupta ꝑs forme: igit̄ imediata poſt. c. eſt corrupta tota forma. Rñr q; ad corruptionē ꝑcis forme ſequitur corruptio toti⁹ forme ſm numerū ſed nō ſm ſpēm: vñ corrupta forma in ꝑma ꝑte remanet adhuc forma eadē ſm ſpēm 7 nō ſm numerū in ſcōa ꝑte 7 ita remanet in tertia 7 q̄rta 7 ſic ſucceſſiue. ¶ Ad 4ᵐ cū argr̄ q; ſi oret̄ vltimū iſtās forme accītali: ſeq̄retur q; aliq̄ totalis latitudo ſubito depderet̄. Di q; ilz totalis latitudo forme ſubito depdat̄ ſm numer: nō tñ depditur ſm ſpēm: 7 ió nō eſt inconueniēs: vñ ſi agēs corrūpēdo agat in calitatē vt q̄tuo: icipiēs agere in. c. inſtās imediate poſt hoc eſt corrupta aliq̄ totalis calitas: remanet tñ alia calitas. ſ. vt tria: q̄re ad ſaluādū ſucceſſionē mot⁹ ſufficit idētitas ſm ſpēm: q̄re 7c. ¶ Pro opinione vo cōi ponunt aliq̄ ꝟnes rñſiue decl'antes mām. ꝓma ꝟ ſit iſta. Nullius foie ſubalis definētis eſſe dat vltimū inſtās eē. pbat ꝟ: qz forme ſubalis ꝓducēde ſubſequētis ad corruptionē illius oat ꝓmū inſtās: vt p3 ꝑ iſs determinata: igit̄ illius nō dat vltimū inſtās eſſe. ꝛ. ꝓña: qz ſi oret̄ vltimū inſtās forme corrūpēde: ꝓſuppoſito ꝑ inſtanti eſſe forme ꝓducēde: ſeqūret alterū hoꝝ inconueniētiū. aut q; illa duo inſtātia eſſent imediata: aut ſi eēnt mediata: q; in illo tpe medio mā eēt ſine forma: 7 deductio manifeſta eſt ex dictis: q̄re 7c. ¶ Ité corruptio forme fit ſubito: ſicut 7 gñatio fit ſubito: igit̄ ſic in inſtāti: q̄re in vno inſtāti b̄z forma ꝑ eſſe corruptū: 7 ꝓña: qz illa duo inſtātia nō ſunt eſſe: igit̄ nō dat vltimū inſtās eſſe eius. p3 ꝓña: qz illa duo inſtātia nō ꝓnt eſſe imediata. 7 ſi ſunt mediata: ſequitur q; i illo tpe medio forma corrūpēda nec eſt nec nō eſt: qz cū ſit poſt vltimuz inſtās eſſe non eſt: 7 cū ſit ante ꝓmū non eſſe nec non eſt: q̄re 7c. ¶ Cor⁹ ſequitur q; nullius cōpoſiti bñtis formā definentē eſſe: dat vltimū inſtās eſſe. p3: qz cōpoſitū tā cito 7 tunc ꝑcipe definit eſſe q̄z cito 7 q̄ eius forma definit eē: ſed forme definētis eſſe nō datur vltimū iſtans: q̄ nec ei⁹ cōpoſiti datur vltimū inſtās. ¶ Scōa ꝟ. Nullius forme intellective definētis informare mām dat vltimū inſtans in quo iformat illā. pbat ꝟ: qz dat ꝓmū iſtās in quo forma cadauerio iformat mām corp⁹ humani: igit̄ nō dat vltimū in quo forma intellectiua informat mām. p3 ꝓña ex ſuprius dictis: qz in illa duo iſtātia non ꝓnt eſſe imediate: 7 ſi ſunt mediata tunc in illo tpe medio mā eēt ſine forma: qđ eſt inconueniēs. añs vo ſupra probatuz eſt q̄re 7c. ¶ Cor⁹ ſequitur q; nullius hois definentis eſſe dat vltimū inſtans eſſe: ſed ꝓmū inſtans nō eſſe. p3: qz tūc ꝑcipe definit eſſe q̄libet hō q̄ſi eius forma deſinit informare mām ſed forme intellective definētis informare mām non dat vltimū inſtans in quo informat: ſed ꝓmū in quo nō: q̄re 7c. ¶ Et ſi arguit̄ cōtra: probādo q; nullus homo definit eſſe: qz nec iſte definit eēnec ille: 7 ſic de ſinguliſ: ergo nullus hō definit eē. p3 ꝓña. añs ꝓbat̄. Et q; nec iſte definit eſſe. demōſtrato ſor. ꝓbatur: qz b̄ nō definet eſſe de

Inſtantia. Reſpōſio Cor⁹ Inſtātia Rñſio. ſcōa ꝟ Ad ꝑᵐ pro via cōi dī. Ad 2ᵐ Ad 3ᵐ Inſtantia. Rñſio Ad 4ᵐ ꝓma ꝟ pro opione cōi Cor⁹ ſcōa ꝟ Cor⁹ Inſtantia

monſtrato numero binario ex aia itellectiua ſortis ꝛ mā
Rñio p̃o eius: ꝛ B eſt ſor. q̃ ſor. nõ deſinet eſſe: ꝛ ſicut de illo, q̃
baturita ꝛ de quolꝫ alio: ꝛc. C Rñ: q̃ cõpoſitũ pot
ꝛ deſinere eſſe. aut p̃o deſinitionẽ formę: ꝛ ſic cõpoſita de
ſinit eſſe quãdo ſue ſunt corruptibiles. aut p̃o deſitionẽ
ſi ſomatioꝛ ei⁹ foię: ꝛ ſic nõ deſinit eſſe: q̃ eius ſoia deſi
nit ſi ſomare mãm. C Ad arg̃m q̃ negat ãs. Ad p̃onẽ
dũ q̃ binarius ex aia ſortis ꝛ mã eius nõ eſt ſor. nã ſi eſſet
le due pręs cum ſimul cõiũcte: ꝛ le binari⁹ illaꝝ p̃tiũ nõ
deſinat eſſe ut ſũ binari⁹ illaꝝ p̃tiũ ſimul iũctaꝝ deſinit eſ
tertia ꝓ. ꝛe maior: et ſi ſtigũ de 2 ꝛc. ſilr minor: ꝛ ꝛc. C Rñ. Tul
lius ſoię accidtalis diuiſibilis ꝛ deſinẽtis eſſe dat vltimũ
inſtãs eſſe: ꝛ q̃ libet ſui ꝛ diuiſibilis ꝛ ex cludũtur
ꝛ idiuiſibilis: ꝛ inſtãs: nuatũ eſſe: vbi: ꝛ h̃ꝫ q̃ illoꝝ
dã̃ vltimũ inſtãs. dꝫ nõ datur vltimũ ſtãs ſm ſe ꝛ q̃lꝫ
ſui: vt ẑdicãt Mantuano q̃ vult q̃ cuiuſlꝫ talis ſoię ꝛ de
vltimũ inſtãs ſm ſe ꝛ q̃libet ſui: q̃ vult q̃ talis ſoia in
aliquo iſtãti eſt: ꝛ non ime“poſt illud erit ipſa: nec aliqd
ſui. in via vo cõi ꝛ ꝓcedit q̃ cuiuſlꝫ ſome accidtalis deſi
nẽtis eẽ: ni nõ ſit ſucceſſiua nec depẽdẽs a ſucceſſiua datur
vltimũ inſtãs ſic q̃ in aliquo iſtãti erit: ꝛ nõ ime“poſt il
lud erit tota: ni aliqd illiuo erit. p̃bat mõ ſ illa negatiua
poſita ẽ Mãtuani: q̃ libet talis ſoma accidtalis diui
ſibilis ꝛ deſinẽs eẽ corũpit ſucceſſiue ꝑ ꝓ poſt pr̃ẽgit ſi
gnato ꝛpe adeẽro illi motui corruptiuo vltimũ iſtãs illi⁹
ꝛpis erit ẽ ſm inſtãs nõ eẽ talis ſome. p̃: q: ai illud inſtãs
ſp eſt aliqd illi⁹ foię: ꝛ in illo iſtãti nihil eſt illi⁹ foię: q̃lꝫ
illud iſtãs eſt ẽ inſtãs nõ eẽ illius ſome ſm ſe ꝛ q̃libet
ſui: ẽre nõ dã̃ vltimũ iſtãs eſ ẽ ſm ſe ꝛ q̃lꝫ ſui. C Cor. ſe
quit q̃ nulli⁹ rei deſinẽtis eẽ dat vltimũ inſtãs eẽ: niſi ſit
Corr. accis idiuiſibile. p̃: q: oia res deſinẽs eẽ: vel eſt ſubſtãa vel
accis. ſi ſubſtãa vel ſimpler vel cõpoſita. ꝛ p̃: q̃ nulli⁹ ſubſtãe
deſinẽtis eẽ dat vltimũ inſtãs eẽ: ꝛ ſi accis vel diuiſibile
vel idiuiſibile: ꝛ p̃: q̃ nullius accitis diuiſibilis dat vltimũ
Ad ꝑmũ ꝓ mũ iſtãs eẽ ſm ſe ꝛ q̃libet ſui: ẽre ẽ. C Ad 2 dis facile ẽre
Pe. mã. dꝫ dere ad arg̃m ẽ iſtã viã. C Ad ẽ“nõ admittit ꝓpoſitũ. ſ.
q̃ ad corruptionẽ pęis forme ſeq̃tur corruptio totius ſo
mętę re ad arg̃m p̃: q̃ cõ di. in q̃cũq; forma corũpẽda eſt ſi
gnare vnũ inſtãs in quo corũpes icipit agere: concedo
ſi illud eſt vltimũ negaꝝ. Ad. p̃onẽ cũ dꝫ talis forma dꝫ
eſſe in illo inſtãti: concedit. ꝛ cũ dꝫ: nõ imediate poſt il
lud dꝫ eẽ negaꝝ. ꝛ cũ tu arguis q: imediate poſt illud eſt
aliqd eius corruptibile: concedit: q̃ ꝛ tota eſt corrupta. negaꝝ
ꝑia. C Ad replica: cũ dꝫ ſegtur q̃ ꝑs erit ſuũ totũ: dõ
cedẽdo illud mãr loq̃ndo ẽ nõ foię ꝛ. mãr dico: q: idẽ
tice ꝑs erit id q̃ eſt ſuũ totũ: ẽ B eſt vęꝛ. ſoiaꝛ vo nõ: q̃
ps inq̃ãtũ hui⁹ nõ erit ſuũ totũ. ꝛ cũ tu arguis vlteriꝰ:
q: ſi ꝑs eẽt ſuũ totũ: ſequęt q̃ idẽ augeret ꝛ diminneret
in eadẽ hora, negaꝝ ꝑia. ꝛ ad. p̃onẽ dꝫ q̃ ſor. diminuit
in illa hora: q: plus ꝓportionabiliꝫ diminuet q̃ augebi
tur. ẽt cũ tu ꝓbas q̃ augebit ſic ẽ augebitur. ꝛ boc erit
ſor. q̃ ſor. augebit. negaꝝ ꝑia ſicut non ſequꝛ: ẽ curret ꝛ
ẽ erit papa: q̃ papa curret: q: tũ at ãs eſſe vęꝛ: ꝛ ꝑia ſſ.
poſito q̃ ſor. curret cras: ꝛ poſt cras nõ curret q̃ erit pa
pa. ſ. minor: ꝛ eſſet ẽ ſq̃ curret erit papa: q: in ſyllo re
ſolutorio de ꝑtito vel de ſuorum minor dꝫ reſtrigi ad ve
rificari. q̃ eadẽ ꝓpria ꝑio qua maior: at nõ valet: ãre i
arg̃to minor: deberet eſſe ſtare ẽ q̃ ſ angebit erit ſor.
q̃ eſt falſum. C Si q̃ aũ vellet ſubtiliſcare magis poſſ
ret dicere q̃ ꝑs erit totũ: nõ ꝑs erit ſuũ totus: q: ſecũda
ſigt ꝓ ꝑs erit ſubſtãa totũ q̃ eſt falſum: q: nihil erit to
tũ ad ſeipm: ꝛ ſi ſ illa ꝑs ſome erit illa totalis ſoia. non
ẽn erit illa totalis ſoma ext ẽa. put eſt tota ad illã ꝑtem.
Ad 3m C Ad 1“ dꝫ ut ſupra negãdo ꝑiam. ad p̃onẽ negaꝝ
ꝑia illa applicato frigidiſſimo ad illud minimũ ſ alicũ
ſabit. C Ad replicã admitto dare maximã frigiditatem
ad quã nõ ſequꝛ. ẽdẽſatio q̃ ſit vt. 4. Et cũ dicis: ſit vnus
magnus aer p̃tẽs frigidus vniformiter vt q̃uoꝛ. admit
to. Et cũ dicis ab illo ſeparet vnus aer minimus cui ap
plicet ſũme frigidũ negatur q̃ ab illo aere frido vt 4“ꝛ
poſſit ſeparari vn“minus aer cũ tanto gradu frigiditatꝛ: ꝛ
eſt: q̃ illi gradus frigiditaꝫ in minori mã plus repugnat
ſome q̃ in maiori: ẽre nõ ꝓcedit. C Et ſi replicas ꝛ: Instantia
q: bic nõ eſt repugnãtia ex ꝑte foię cũ ſilis ſoi“in ſpe ſtet
cũ tãto gradu frigiditatꝫ: nec ex ꝑte mãe ꝑ idẽnec ex ꝑte
fridatis: ex quo cũ tãta frigiditate ſtat ſoia aeris: i alia mã:
igit nõ eſt repugnãtia ex ꝑte alię. C Rñ q̃ non eſt repu Rñio.
gnãtia ex ꝑte alicui“ſtoꝛ diuiſis: ſi oius ſilꝛ cũ corpus
minimũ ſit ceteris pariꝫ debilius: nõ ꝓt ꝑeruari ſoia
eius cũ diſpõnib⁹ ita diſcõuenientib⁹ ſicut ꝑeruat ꝛ corpe
maloꝝ: ẽre ẽ. C Ad tertiũ cũ arg̃: q: ſi nõ aretur vlti Ad 3m
mũ ſit ãs tunc foꝛ ſtaret in mã cũ diſpõne minori mima.
negat ꝑia. ad. p̃onẽ cũ dꝫ. capiat minima diſpõ cum q̃
ſtat foꝛ ſaminimo admittit ſic dcñ eſt ſupra: q: de mima
diſpõ cũ q̃ põt ſtare foꝛ: ẽre argumẽtũ nõ ꝓcedit. C Ad
replicã cũ dꝫ: ſi dal minima diſpõ cũ q̃ non põt ſtare foꝛ“
ſit caliditas vt 9 non: minima cus qua nõ põt ſtare ſoma
ſimiꝛ: tũ ẽro q̃ ſit minima cus q̃ non pt ſtare ſoma ſemi
nis: ꝛ q: nõ eſt dicti determinate q̃ detur minima cũ qua
nõ ſꝫ dictũ eſt diuiſibe q̃ dal minima cũ qua nõ vel ma
xima cũ q̃ non. Concedit cñ in ꝓ“ dari vt dꝫ: ꝛ ſ diuer
ſimode: q: dal minima cũ q̃ non a pte itẽfioꝛ: ꝛ maxia cum
q̃ non a pte remiſſioꝛ. vbi gꝫa. ſi ſoia aſini ſtet a caltrate
vt duo vlq; ad 4“ꝛ tũc caliditas vt q̃uoꝛ eſt minima cus q̃
nom: q: eſt minima inter oẽs ſupra: ẽ q̃ bus non põt ſta
re. caliditas vo vt. 1. eſt maxima cũ qua nom: q: eſt maxi
ma inter oẽs infra cũ q̃ bus non pt ſtare. C Si tu q̃rieꝛ: ẽ
minima cũ q̃ non pt ſtare ſoia ſeminis nolo q̃ hoc ſume
da eſt a pte itẽſioꝛ: ſi ſta eſt minima cũ q̃ inꝛoducit ſoia
aſini. verbi gꝫa: caltras vt tria eſt minima cũ q̃ nõ põt ſta
re ſoma ſeminis: ꝛ eſt minima cũ qua introducit ſoma
aſini: ẽre argumẽtũ nõ eſt ad ꝓpoſitũ. C Et ſi arg̃ q: ſe Instantia.
quitur: q̃ ſoma aſini põt ſtare cũ minori diſpõne q̃ ſit il
la cũ qua introducit. C Inꝛa ſegtur q̃ ſoma aſini pt ſtare
cũ eadẽ diſpõne cũ qua ſoma ſeminis. C Rñ ꝓcedẽdo Rñio.
vt ſupra: q: hoc eſt nec tium apud viã cõem q̃ ponit dari mi
nimã diſpõnẽs cũ qua ſoma introducit: ꝛ tñ non dal mi
nima: cũ qua põt ſtare: q: ſi daret nec tium eẽt ꝓcedere da
ri vltimũ inſtãs: ip hiſ ſome tq̃ negat ẽ oino. C Ad q̃rtũ
cũ arg̃: q̃ ſoma ꝑſtitit in idiuiſibili: q̃ cuiuſlꝫ ſome da Ad 4m
tur vltimũ inſtãs. negaꝝ ꝑia. Et ad ꝓpõe cũ dicis. Si
gnato inſtãti in quo corũpes icipit agere in idiuiſibile:
illud eſt vltimũ: q: imediate poſt illud aligd ẽ corruptũ:
ſ. q̃lẽcq; corrupto ex idiuiſibili ni hil remanet: q. Dſ p
q̃tũ ad formas ſubales q̃ corũpẽs non pt agere ime“ ſ
illas: ſed imediate agit in q̃litatiuas oſpõentes: ille non
ſtat in idiuiſibili: q: nõ eſt dare minimã diſpõnẽs cũ q̃ pot
ſtare ſoma. Dſ ſcõ quãtũ ad formas accitales ꝑſiten
tes in idiuiſibili: q̃ nõ oluiſibiles ſunt: ſicut ſunt q̃litates i
tẽſiue determinate: ꝛ q̃litates determinate: q: ſm viã
cõem dcr vltimũ inſtãs eẽ eax ſimplr ꝓpia q̃ ꝑſtitit in
idiuiſibili: nõ tñ dal vltimũ inſtãs eſſe earũ ſm ſe ꝛ q̃lꝫ
ſui: ſic vult Mãtua. ꝓpea q: oluibiles ſunt ꝛ ſucceſſiue de
perdibiles. Argumẽtũ aũt ꝓbat de eo q̃ eſt ſimp“ idiui
ſibile dari vltimũ inſtãs: cuꝰ dicit q̃ nihil remanet de eo 2“ difficul
poſt q̃ icipit corrũpẽs agere i illo. C Circa ꝛcã occurrit tas ãncta.
difficultas. An ad variatiõnẽ ꝓis foꝛe ſubalis ſeq̃tur va Affir“ q
riatio totius forme: ꝛ ꝑñ cõpoſiti. C Et ꝑ arg̃ ꝓ viã Pet. man.
Mãtuani q̃ ſic: q: ii non: maxime eẽt: q: nõ poſſet aliqd Arguit ꝑ.
hñs forma extẽſam: ẽ ſuperfl vel diminuiſſet ẽ nõ eſt icon
uenies: imo neciũm: vt ꝓbabo: q: ẽ. Tenet: ꝑia cũ ma-

gumenta Mātuani. C Ad 5^m dī q̄ cōcludit q̄ b Agnis non pōt augeri: z boc pcedo loquēdo de augmētatione ppria. Et cū tu dicis q̄ similr est de rebus aiatis q̄ue dicunt, ppie augeri: q̄ si semipedalis perfitēri addat aliud semipedalence p^m augeť nec scōm. dī q̄ vtrūq; augeť p extēsionē facta in vtroq; non tñ vnū dī augeri per additionē alterius. C Ad scōs dī q̄ argumētū pcludit q̄ res inaiata non pōt pprie diminuisted minorari fic. Et cum dicis q̄ id ēst tegtur de re aiata, negat. Ad pbationē dī q̄ si ab a. plāta pedali exīte in oītē: separet semipedale: z ponať in occidētē: no ēst illa diminutio ppie loquēdo: fz minoratio. vñ ficut non eis maioratio ēst augmentatio: sed fōlū illa que fit p extēsionē sequēte zuertionem rei in subam alitisita nō eis minoratio rei ex ēst diminutio: sed solus illa q̄ fit p restrictionē sequēte ad resolonē subq̄alitī. Si aūt diminutio fiat sicpe q̄ rescindit: nō poterit poni i occidēte. z si adhuc q̄ poterit dīuinā, ponerēt: nō cēt eius dem spēi cū illa a qua rescindit: q̄ forma pōt corrupta ē in illa. Et hec de ista q̄stione. Quetio. V.

Affirmatiua ꝑ pōm ad. argt 6^m.

TRum quelibet ps quātitatiua aialis ēst aial. C Et argt ꝑ q̄ sic rōnibus Mātuani. Primo: q̄ libet pars quātitatiua aialis ēst eiusdē spēi ꝑ fallissime cum ipso aiali: igitur q̄libet ps quātitatiua aialis ēst aial. fz pñia: q̄ quecūq; pontur sub eadē specie recipiūt ꝑdicationē eiusdē spēi: z pñs eiusdē gñis. C Antecedens. ꝑbat: per vnū ꝑsimpositū q̄ dicit. q̄ quecūq; bñt formas vltimatas eiusdē spēi ꝑ fallissime sunt eiusdēs speciei spāllimefed q̄libet pars quātitatiua aialis bz formā vltimatā eiusdē spēi ꝑ fallissime ea; ipso aiali. ps ꝑ in aialibus bñtibus formas extēsas: q; q̄libet tale aial bz vnā formā extēsam per totū: q; aliter nō ēst quātitas cōtinua eius: z q̄libet pars illius foume est eiusdē spēi cum tota forma: z ēst homogenea: ps filr in bñtibus formas inextēsam. sindiuisibiles: q; illa est tota in toto: z tota in qualibet parte. q̄re q̄libet pars talis aialis bz formā vltimatā eiusdē spēi cū toto aiali. q̄re zc. C Et silr ꝑbatur q̄libet pars bois ēst bōis: q̄libet pars bois est eiusdē speciei cū boie. igitur q̄libet pars bois est bō. ps ꝑnia vt supra: q; quecūq; sunt in eadē specie recipiunt ꝑdicationē eiusdem speciei. añs probatur: q̄libet pars bois bz formā vltimatā eiusdē speciei ꝑ fallissime cū boie. igitur q̄libet pars bois est eiusdē spēi ꝑ fallissime cū boie. q̄re zc.

Argt 2°

C Silr ꝑbatur ꝑbari q̄libet pars bouis est bos: z ita de qualibet specie. C Scō pneipalr argūtur: q; si non quelibet pars aialis ēst aial: sequeretur q̄ subē nō cōcantes in specie essent equalis ꝑfectionis ēntialis. cōsequēs ēst fallūm: z ymō ꝑ suppositū q̄ dicit. Nulle subē non cōicantes in specie sunt eiusdē ꝑfectionis ēntialis. ꝓbatur ꝑnia: q; non q̄libet pars aialis ēst aial: nō q̄libet pars aialis ēst eiusdem speciei cum aiali. z tñ quelibet pars aialis ēst eiusdem ꝑfectionis essentialis cū aiali: q; participata eadē forma vltimata cuz ipso aiali: igit subē non cōicantes in specie sunt eiusdē ꝑfectionis ēntialis: q̄ ēst impossibile. quare zc. C Tertio pncipalr argūtur: q; si nō q̄libet pars aialis ēst aial: sequēretur q̄ esset pol'e aliqd trasīre de specie in spēm ipso non corrupto, pñs ēst impol'e. ꝑbatur ꝑnia: q; ps bouis non est bos: cū tñ pars bouis possit esse bos: vt i casu cōtrabicti sa auricula totū ꝓter auriculā q̄ erat pars bouis: erit bos: igitur ps bouis trāsīret in spēm bouis: ipso nō corrupto essentialiter. q̄re. C In oppositū argūtur ꝓ via cōi: q; nullū ēthergo genēi ꝑdicatur in recto de ꝓib^o suis. sed aial bō ē alia aialis ēst ethergonea: igit nō ꝑdicat in recto de ꝓtibus suis: z ꝑ pñs pe quantitatiua aialis nō ēst aial: z pars bois non est bō. ps ꝑnia cū minoꝛ: q; ois aiata sunt ethergonea: inaiata vō sunt homogenea. maior vō ꝑbat: q; ꝑboc distinguuntur ethergoneum ab hōgeneo: q; ethergoneū ēst illud cuius nulla ps quātitatiua ēst eiusdē denoiationis cū toto. hōgeneū vō ēst illud cuius q̄libet ps quātitatiua ēst eiusdē denoiationis cū toto. quare zc. C Scō argt sic. Si q̄libet ps quātitiua aialis ēsset aial: z q̄libet ps bois ēsset bō: sequēt q̄ q̄libet ps bois ēsset aial rōnale z rīsibiles: pñs pes bois ēsset aial rōnale z rīsibile. pñs ēst falsūm: q; pes non pōt rōcinari neq; rīdere. z ps ꝑnia: q; de quocūq; ꝑdicat' diffinitū, ꝑdicat' diffō z passio diffiniti. q̄re. C Tē ſi pes ēst bōis: bō ēst aial grē sibile bipes. igit pes ēst aial bipes. ps ꝑnia: z pñs ēst fallūm: q; ps pes ēst bipes: nō bipes ēst q̄drupes q̄ ēst falsus, q̄re zc. C Tertio argt sic. Si q̄lꝫ ps quātitatiua aialis ēst aialtūc q̄libet ps tonis ēst sonus, pñs ēst falsus: vt ꝓbabo. ꝑbatur ꝑnia: q; ſi q̄libet ps quātitatiua aialis ēst aial ēst aial. igit' q̄libet pars quātitatiua fon. ēst aial. sed nō pōt ee aliud aial q̄ bō pp hoc fomā humanā. tūc vltra. si ps pes ēst bōis: nō pt esse aliud bō q̄ bō. q; bz candē aiam intellectiuā numeralr: q; primo fluit z resoluit: igit q̄libet ps fon. ēst fon. pñs ēst falsus: q̄ ꝓbatur: q; fegtur. q̄libet ps fon. ēst fon. ps ēst tripeda' lis: igit q̄libet ps fon. ēst tripedalis. pñs ēst manifeste falsum. igit' si q̄libet ps fon. ēst fon. ps fon. ēst alb^o. posito q; one tertie al^o fint alber: z pe eius nigra: igit q̄libet ps fon. ē alba. pñs ēst falsum. q̄re zc. C De ꝑsint opiniones. Et ꝑ practa' do opinionē Man. z^o cōm. C Pio opinione Mātuani ponūtur alīq̄ dnes. C Et ꝑ ſi ponūtur tria. ꝑ ſi ponunt quedā ꝑtes q̄ sunt ꝑfectiones ēntiales: z ꝑ ſi ponunt q̄ sunt ꝑfectiones ēntiales. z ꝑ ſi ponunt q̄ nulle sunt ꝑfectiones ēntiales. ꝑ ſi ponunt q̄ nulle sunt ꝑfectiones ēntiales. ꝑ ſi ponunt q̄ nulle sunt ꝑfectiones ēntiales. ꝑ ſi ponunt q̄ nulle sunt ꝑfectiones ēntiales.

Argt 3°

Negatiua. z ꝓ via cōi ar gumentur ꝓno.

1^m ꝑsimpositū

2^m ꝑsimpositū

3^m ꝑsimpositū

C Primo ꝑsimpositū q̄ille ter^o bō. put ēst de ꝑnto tbe ēst terminus absolutus: z ꝑ ſi ꝑsimpositū. idē ꝑsimpositor de terminis aliis ꝑ ſi ꝑsimpositū. ficut de isto ter^o mino equus: bos: asinus: z bz ꝑsimpositū ꝑs. C Et qb^o iferē ꝑ hoc ꝑ. Q dlibet m̄bz aliquis aialis cū quolibz m̄bro eiusdē aialis ēst eiusdē spēi ꝑfallissime. ps: q; qdlz m̄bz bz formā eiusdē spēi cū forma alterius m̄bri: z cūq; bñt formā vltimatā eādē eiusdē spēi ꝑfallissime sunt eiusdē spēi ꝑ ꝑsimpositū. igit qdlz m̄bz alicui^s aialis cū quolz m̄bro eiusdē aialis ēst eiusdem spēi ꝑfallissime. ps ꝑnia cū minoꝛ. maior ꝓbatur. z ꝑ de aialibus bñtib^o formā extēsa: q; qdlz tale aial bz formā extēsa z totū cui^s qdlz ps eiusdē spēi cū tota: cui ꝓpa forā extēsa tit hōgeneū: ps ēt idē de aialibus bñtibus vltimatā formā inextēsa: z indiuisibilē: q; in oibus talib^o qdlibet m̄bz bz formā vltimatā eiusdē spēi cū quolibet alio m̄bro eiusdē aialis. q̄re zc. C Et ſi caro z nerui sunt eiusdem spēi ſpāllimi merāqus specie differāt a ſpū z sanguine: z a quoly alio ꝓsimo: q; nullus ist^o aſſignīlatus ēst sūbe m̄bū. q̄re zc.

1^m ꝑsimpositū

2^m ꝑsimpositū

3^m ꝑsimpositū

C Segur 2°. z ēst 2^a ꝑ: q̄libet ps quātitatiua aialis ē eiusdē spēi cū ipso aiali: ps: q; q̄libet talis ps quātitatiua bz formā vltimata subalē eiusdē speciei cum toto cōposīti to: q; q̄libet ps bz eādē formā mō vltimatā cū toto: aut bz formā extēsam sicut z ſuū totū compositū hōgeneus: quare zc. C Ex qbus ſegtur 3°. z ēst tertia ꝑ. q; qlibz pars quātitatiua alicuius cōpositi naturalis ēst eiusdem perfectionis essentialis cū ſuo toto. ps ista adiuuāte scda

Argt 2°

Argt 3°

scdo ꝑ

tertia ꝑ.

suppone. ¶ Itez dato opposito ꝺnio segtur q̄ foret pole aliqd trālire de specie in spēm spālissimā subalē ipso non corupto: ꝑz qz po bouis pōt esse bos q̄uis ponat q̄ nō sit bos. ¶ Ex qbus segtur. 4ª ꝺ: q̄ q̄libet po quātitatiua aialis est aial: 7 q̄libet pars quantitatiua bois est bō: 7 q̄libet po bouis est bos: 7 sic de aliis. ꝑz qa q̄libet po quātitatiua istop est eiusdē spēi cū toto cōpō: ergo re cipit eādē denoiationē specificā 7 genericā cuz toto. ergo. ¶ Itē dato opposito q̄ po quātitatiua bois nō sit bos: segtur cū talis po sit in gne q̄ sit in aliq̄ specie: ergo erit in alia specie ab bove. 7 sic segtur q̄ cōpōsita būtia formas eiusdē spēi spālissime differrēt specie ꝺ ꝓnū ꝓsuppositū. ¶ Itē dato opp̄o segtur ēt q̄ est oare spēs non cōicātes equalis pfectionis ꝺ: quia suppone: 7 capiant istī termini specifice: bō: bos: bouem mere subalē pro cōpō: ex mā 7 forma subali: 7 hec solet vulgus asignari: q̄ capiūt terminos aliqñ aliter. ¶ Ex qbus segtur. 5ª ꝺ: q̄ qōlz cōpō: nāle erit homogeneū: q̄ qōlibet cōpō: nāle mere subaliter sumptū sumit eādē denoiationē cū spēm spālissimā: quā sumit sua pars: q̄ qōlibet tale cōpositū est eiusdem spēi spālissime cū qualibet sua pte ideo bō est qd homogeneū: sed nō alias denoiationes accītales sit etherogeneum. Et nō solū oē corpus est homogeneū: sed ēt q̄libz forma extēsa: 7 ēt q̄libet mā: 7 breuiter oīs res corporea est homogenea: q̄ ipsa est eiusdē spēi spālissime cū q̄libz eius pte quātitatiua. ¶ Ultimo addit remouēdo vnū dubium dicēs. Quāuis tū cōcedat q̄ q̄libet pars aialis sit aial: non tū cōcedēdū est q̄ q̄libet po sortis sit sor. babito q̄ ille terminus sor. sit termin⁹ discretus: q̄ si aliā po sor. sit sor. sit ista pars quātitativa. b. 7 argt sic. sor. est pedalis. sit. n. ita gra argumēti. 7 sor. est. b. po igit. b. po quātitativa est pedalis. ꝓn̄ est falsū: q̄ tūc po ēet eqlis toti cui⁹ ē po. ꝓn̄a ista ꝝ exponitor ie: q̄ a sor. est termin⁹ discretus. ¶ Ad arg^m in oppositū facile rndet ꝑ Mātuano. ¶ Ad ꝑm negat maior. s. q̄ nullū etherogeneū ꝑdicet in recto de pribus suis quātitatiuis: q̄ idē est etherogeneū 7 hōgeneū. 7 ad ꝓbationē negat q̄ etherogeneū sit cui⁹ nulla po est eiusdē denoiationis cū toto: ꝝ etherogeneus est cui⁹ q̄libet po est diuerse denoiationis a toto. ¶ Modo ista stant simul q̄ po sit diuerse denoiationis a toto: 7 ēt sit eiusdē denoiationis cū toto. nā caro: nerus: 7 hȳ q̄ sunt ptes sunt diuerse denoiatiōis a toto: 7 ēt sunt eiusdē denoiationis cū toto: q̄ q̄libet talis est aial 7 bō: 7 ió bō est hōgeneū 7 etherogeneū: q̄ melius ꝑz itelligēti grece vocabula: a qb⁹ deriuate sunt iste due dictiones hōgeneū 7 etherogeneū. hec Mātuan⁹. ¶ Ad 2ᵐ cuz dī. si q̄lz po bouis eēt bō: ēt q̄lz po bouis eēt aial rōnale. ꝑcedit ꝓntia 7 ꝓn̄a: capiēdo ly rōnale. ꝑ ratia bouis: 7 ly risibile. ꝑ passione ei⁹. ſz negat postea alia ꝓn̄a. pes bouis nō ꝑt rōcinari: nec ridere. q̄ pes bouis non est rōnalis nec risibilis: q̄ isti termini figūt hūa po^m: puta aias ex sui nā rōnis 7 risus ꝓductiuā: 7 ꝺ semp remanet ſtāte aia itellectiua i corpe: q̄uis auferat nālis actus rōcinādi 7 ridendi ex defectu alterius requisiti vel instrūi: vel alterius. ¶ Ad aliud. pes bouis est bō: sed bō est ꝺ pes. q̄ pes bouis est bipes. dī fili: cōcedēdo ꝓn̄am 7 ꝓn̄: capiēdo illū terminū bipes: vt significat hūo potētiā ad hūdū duos pedes. ſz si copiat vt dicit actū negat ꝓn̄a: 7 ꝓn̄a. ¶ Ad tertiū negat q̄ q̄lz po bouis est bō: q̄ q̄libet po sor. sit sor. 7 ad ꝓbōnē ꝓcedo q̄ q̄libet pars sor. sit bō: 7 cū tu dicis: sed non pōt eē alī bō q̄z sor. negat. i. q̄ sor. dicit bolem cōpositū ex. a. aio itellectiua gra exēplī 7 tāta mā. verbi gra. bipedali si sor. sit tāta. 7 ꝑz q̄ nulla pars sor. est sor. Et si tu dicer es. sequitur q̄ sor. nō maneret idē ꝑ aliqō tp̄s: q̄ continue fit aliq̄ resolutio in viuēte. ¶ Ad hoc rndebit i sequēti qōne: q̄ nō opz ponere ca^m in cap. ¶ Pro via vo cōi ponunt aliq̄ ꝺnes rndue ad q̄stū. ¶ Et ꝓsupponit ꝑ q̄ nihil pōt esse in gne subē nisi sit ens cōpletū in nā. ꝑz: q̄ subā ꝑdicamēt talis oī a substare 7 a subsistere: ſz solū ens cōpletū in nā substat 7 subsistit. q̄ substare est subesse. subsistere. i. sustinari. ere rē. ¶ Aduerte tū q̄ subsistere diuersimode accepti est: nā apud puectiores subsistere prius cōpetit secūdis substātiis. q̄ ꝓmis: ſz ꝓme sunt ī qb⁹ scde subsistūt: 7 sic subsistere vī ipostare eē ꝓmārēs. Apud modernos vo subsistere idē est q̄ p se existere. 7 sic pus cōpetit ꝓmis substātiis q̄z scdis: 7 ió volūt q̄ iste sint due ꝺditiones in diuiduo q̄ ꝓnti subē. i. p se existere 7 accītibus substare: sed in hoc nō facio vim: q̄ nō variāt ꝓpositum n̄r̄m: nisi tū vis hoc ample videre recurre ad cōmentarios n̄ros sup lib⁹ ꝓntorum. ¶ Ex hoc infero aliquas ꝺnes. ¶ Prima ꝺ sit ista. Nulla pars quātitativa alicui⁹ aialis: vt bovis: bouis: 7 hȳ est per se in gne subē. probat ꝺ: q̄ oē q̄ est per se in gne subē. est ens cōpletū in nā ꝓsuppositū: sed nulla pars quātitativa aialis est ens cōpletum in nā: igit nō est per se in gne subē. ¶ Scda ꝺ. Oē corpus aiatū est etherogeneū. ꝓbat ꝺ: q̄ etherogeneus dī: q̄ ꝺ ꝓtes diuersi generis. i. diuerse rōnis vel denoiationis: ſz omne corpus aiatum hz partes diuerse denoiationis: ꝑz q̄ aia est actus corporis organici: ergo corpus aiatū hz diuersa organa: 7 ꝓinde hz partes diuerse denoiationis. ¶ 3ª ꝺ. Nulla pars quātitativa alicuius aialis vt bovis 7 bouis 7 hȳ est aial. probatur ꝓ q̄ nihil recipit ꝓprie ꝑdicationem gnis vel spēi in recto nisi q̄ ꝺ est in gne vel specie per se sed nulla pars quātitativa aialis est in gne subē p se. ergo rē. probat scd̄a: q̄ nullū etherogeneū ꝑdicat in recto de suis partibus quantitatiuis: sed q̄libet aial est etherogeneū. i. gnāliter nō ꝑdicat in recto de suis pribus: quare rē. ¶ Forte ꝺ ꝓmā: probationē q̄ arguet: q̄ pars terre recipit ꝑtionē in recto ipsius terre q̄ est spēs. nā pars terre est terra: 7 tū pars terre non est p se in gne: ergo aliqd recipit ꝑtionem spēi in recto: q̄ non est in gne per se. ¶ Rndetur q̄ ꝛz pars homogenei recipiat ꝑdicationē sui totiꝰ in recto: nō tū est ꝓprie sed ipropprie: q̄ spēs gnis subē nō ꝑdicatur ꝓprie nisi de ente cōpleto: 7 ió notāter supra dicebatur q̄ nihil recipit ꝓprie ꝑtionem alicuius spēi vel gnis nisi sit per se in gne: pars vo etherogenei nec ꝓprie nec impropprie recipit ꝑdicationē in recto sui totius. quare rē. ¶ Ex hiis facile rndet pavia cōi ad arg^m in oppositū. ¶ Ad ꝑm cū dī quelibet pars quātitativa aialis est eiusdē spēi spālissime cum aiali: ergo q̄libet pars aialis est aial. dī ad aīo q̄ si intelligat q̄ sit per se eiusdē spēi negatur illud. 7 tunc bñ valet ꝓntia: si vo intelligat q̄ sit p se vel per accidēs. i. reductiue eiusdē spēi. concedit antecedens. sed ꝓntia nō valet. ¶ Et ad ꝓbationē cū dī. quecunq; hñt vltimatas formas eiusdē spēi spālissime: sunt eiusdē speciei spālissime. dicit similr si intelligat q̄ sunt eiusdem spēi per se falsum est. si vo intelligat per se: vel p accidēs: cōcedit. sed nō segtur postea q̄ que sunt eiusdē spēi per se vel per accidēs recipiant ꝑdicationē gnis vel spēi in recto ꝓprie loquēdo. ¶ Silr respōdet ad illud: q̄ probat q̄ quelibet pars bouis est homo. ¶ Ad scōm cum arguit q̄ si non: segtur q̄ subē non cōicantes in specie erunt equalis pfectionis essentialis. negat ꝓn̄a. 7 ad probationē cuz dī. si nō quelibet pars aialis est aial: tūc quelibet pars nō est eiusdē spēi cū aiali. cōcedit. si intelligitur q̄ nō sit eiusdē spēi per se: si vo intelligit q̄ nō sit eiusdem spēi: nec per se nec per accīs: negat. 7 cuz dī q̄ sunt eiusdē pfectionis essentialis: concedo. 7 cū infert. q̄ ergo non cōicantes in specie sunt eiusdē perfectionis essentialis. negat ꝓn̄a: q̄ dictū est q̄ cōicant in eadē specie partes cū toto: sed per accīs. ¶ Ad tertiū cū arguit. si nō sequit q̄ aliqd trānibit de specie in spēm ipso nō corrupto: negatur

quarta ꝺ

quinta ꝺ

Ad ꝑm arg^m pro pte negatiua rndet.

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Instātia

Rnsio.

Prelup^o p via cōi.

ꝺ ꝑ^a ꝺ

ꝺ scōa ꝺ

tertia ꝺ

Instantia.

Respōsio

Ad argumēta in opp^m p pte affirmatiua

Ad ꝑm of

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

negat3 ꝓñs. 2 ad ꝓbanē cū tu arguis: qi pars boulis: que nō est in specie trāsibit in spēs bouis. ꝙ trāsibit ꝛe specie in spēm. negat3 ꝓñs: qi tū trāsire de specie in spēm opꝫ qd sit ꝓpius in alia specie: qđ est fim: sed solū sequi' qđ illud qđ nō est in ꝑticipat ꝛcrit ꝑticeps in specie: ꝛ ꝑcedit. ¶ Ad uertet ergo qđ alr esset ꝙdendū ad argu14 fm eos qui tenēt ꝙ in alijs sint plures forme. fi ma forma toti2: ꝛ plures forme ꝙrius: ꝙ alia est forma carnis: ꝛ alia ossis: ꝛ sic de alijs. hāc uiā secut9 est Paulus venet2 dicēs: ꝙ in plāris est solū una aia. f. uegetan3: ꝛ sēsitiua: t buꝭ ꝑfectis fult ē solus una aia. ꝙ aũt uegetatiua ꝛ sensitiua in butis ꝛo ꝑfectis ꝛs fit solū una aia toti2. sensitiua tñ fit ꝑ ples aie uegetatiue differēs ꝑ ꝑfectē: ꝙ ibi est forma ꝓprior quā carnis: aia ossis: ꝛ sic de alijs. in hoc ꝛo ꝓcer tales formas ꝓtis sunt due aie, ꝛorius. Cristina educta de po4 māe qu dicit cogitatiuā ꝛ intellectiua ꝙ non educit de po4 māe. Et sic ista aliudit ad uiā Cōmētatoꝛis. Et tunc fm istos aliter respōdēdū esset ad argumēta: qn istos cōcedit ꝙ ꝓ aialis est alterius ꝑēi ab aialis: tñ uia ꝙ est cōis eit magis cōsoniꝭ ꝓbo ꝛ ueritati. ¶ Circa dicta cadit ꝺifficultas. an idē possit ꝺici homogeneū ꝛ etherogeneū. Et ꝺicē ꝙ sic ꝓ ꝓte Mānuani. ꝙ aiara sit etherogenea: ꝛ ꝓ cōter ꝺicꝫ bñ ꝓtes ꝺiuersi denominationis a toto. ſ3 ꝙ etiaꝫ illa sint homogenea. ꝓbat3 ꝙ ꝓtes illoꝝ habēt vnū ꝛ idē esse cū toto. igit bñt eodē3 mō itelligi ꝛ figiāri sicut toti2. ꝙ ꝓtaꝫ: qꝛ eodē mō habēt esse eodē mō bñt ꝛ intelligi2: ꝙr eodē mō significari. añs ꝙ bat3: qꝛ vna ꝛ eadē est vltima forma totius ꝛ partiū: ꝛ a forma est esse: ꝛ vnū esse igit ꝙtes bñt vnū ꝛ idē esse cū toto. ꝙr ſ3 ꝙtes habēt eodē mō figiāri sicut totū: erit eiusdē denoiationis cū toto. ¶ Sēdo arguit idē ſic: qđ a naiara sit homogeneū: ꝛ cōter ꝺicꝫ habēt ꝙtes eiusdē denoiationis cū toto. sed ꝙ etiā illa sint etherogenea. ꝓbat3 ꝙ partes homogenei ꝺiuersitrāt quādaꝫ bñt adinuicē igit ꝺiuersimode concipi2 ꝑtiꝫ: ꝙr ꝺiuersimode figiāri. ꝛ ꝓtaꝫ: ꝙ ſic ꝛs ſ3 ad esse ita ad cognosci2 ꝛ metaphy. ꝛ ꝓsequēter ad figiari. ꝓbat añs: qꝛ terra est homogeneū: cuꝰ queiꝫ ꝓs ꝛ ſ3 terra: ꝛ ñ fm Auicē. partes terre inter ſe sui nā ſ3 ꝺifferūt. naꝫ alia petra: alia lutea: alia pinguis: ꝺicꝫ ꝛe ꝓtes ꝺiuersa noia sortiunt2 a toto. Sitr caro est homogeneū: ꝙ ꝺicꝫ ꝓs carnis ſit caro: ꝛ ſ3 ꝓtes carnis ꝺiuersa noia sortiunt2 a toto. ¶ In oppm ꝓ uia cōi. ad ꝓm. ꝙ ꝓ ꝛe ꝓtes carnis ꝺiuersa noia sortiunt2 a toto. ¶ In oppm ꝓ uia cōi argu3: qꝛ ide ꝛ ꝺiuersū opponūt2 sibi. sed ꝛ ꝺ ꝛ ꝺ ꝛ ꝺ

batur ꝓsequẽtia. Q3 enim ista sint ꝺdictoria p3:subiecta
ꝓuertunt:cũ demonstret ꝑcise ldem vt ponor 7 sũt cetera
regsita:7 nõ significabũt iste,ꝓpones alr per totũ tps. igi
tur ꝓtinue erũt ꝺdictoria. Q3 aũt sint ẋa. ꝑbat:7 ꝑ q ne
gatiua sit vera.ẋ nõ est ſor.p3:qr ps nõ est suũ totũ. q aũt
affirmatiua sit vera.ẋ est ſor.demſrato.a. ꝑbat:qr ꝓtinue
erit ita q ẋ est ſor.demſrato ſor.sed ista.ẋ est ſor. demſra
to ſor.ꝓuertit cũ illa ꝺdictoria affirᵃ. hoc est ſor.demſra
to.a.qr ponat q lntãtuꝫ diminuat ſor.quꝫ remaneat
hec vera.ẋ est ſor.demſrata.a. medietate:7 p3 q tũc adin
uicẽ ꝓuertunt:7 iste eodẽ mõ significãt quo ante figni fi-
Argſ 5°. cabãt:ergo ante ꝓuertebant. C5°.illo dato seqr q ſor.
erit pedalis in.a.instãti:7 ꝓ eodẽ instãti ipse erit maior
q̃ pedalis:qr ponat q ſor.sit bipedalis:7 diminuat q̃
usq; sit pedalis:sit tñ q in.a.istãti erit maior q̃ pedalis:
7 tũc p3 2ª ps p casũ:7 ꝑ ꝑbat.ſ.q ſor.erit pedalis in.a.
instãti:qr ſor.erit ẋ pedale in.a.instãti.q̃ ſor.erit pedalis
in.a.instãti. p3 ꝓsa:7 añs ꝓbatur:qr qñ erit hoc pedale
in.a.instãti erit ſor.ergo ſor.erit ẋ pedale in.a.instãti. p3
Argſ 6°. ꝓña a ꝓuersa ad ꝓuertẽtẽ. C6° sequit q.a.est pedale:7
imediate post instans qñ est ꝑsens erit bipedale:7 tñ.a.
nunq̃ augebit:imo cõtinue qñ.a.erit a.diminuet. p3 in
casu ꝓcedẽti:vbi ponitur q ſor.sit bipedalis nũc:7.a.sit
medietas eiꝰ:7 remaneat ſor.bipedalis per totã horã fu
turã:sꝫ in alia hora tãtũ ſor.diminuat q.a.sit ſor.tũc p3
q.a.est pedale.sꝫ q.a.imediate post instãs qñ est ꝑsens
erit bipedale.ꝑbat:qr.a.imediate post istãs qñ est ꝑsens
erit ſor.7 ſor.imediate post ẋ erit bipedalis:q̃.a.imedia
te post instãs qñ est ꝑsens erit bipedalis.ꝑbat maior:qr
ſor.imediate post hoc erit ſor.7 ſor.erit.a.q̃ ſor.imediate
post hoc erit.a.q̃re.a.imediate post hoc erit ſor . 7 p3 in
Argſ 7°. casu q nunq̃.a.augebit:sed poti⁹.a.minuet.q̃re. C7°
sequit q ſor.p totã istã horã futurã erit albꝰ:7 tñ ꝓtinue
per tandẽ horã ſor.erit sũme niger. CJtẽ per eãdẽ horã
ſor.calefiet q quã horã ẽt ipse frigefiet: p3 posito q vna
ei⁹ medietas calefiat per totã istã horã:7 albefiat:7 alia
eque velociter frigefiat:7 nlgefiat:7 vtraq; illaꝝ medie
Argſ 8°. tatũ aliqñ erit ſor.quare 7ĉ. C8° sequit q possibile fo
ret q p3 ſor.erit maior ſor.q ponat q sepet manꝰ ſor.a.
ſor.manẽte aia itellectiua i manu sic erat qñ erat ꝓiũcta:
qõ est pole:qr sicut p supnãlẽ pẽãtẽ põt fieri q vna aĩa in
tellectiua sit in q̃libet pte q̃ritatiua sortis:ita fieri põt q
eadẽ aia sit in manu sepata:7 eque bene põt deus vtrũq;
facere:quo dato sequit q duo boies sunt:quoꝝ; q̃libet
est ſor.7 seqr q ſor.est illa manꝰ:7 ſor.nõ est illa manus:
p3 ꝓña Argſ 9°. Intelligẽti:7 tñ ſor.est terminꝰ discretus. C9° se
quit q q̃lꝫ pars quãtitatiua ſor.differt a ſor.7 tñ nulla
ps q̃ritatiꝫ ſor.põt differre a sorte:qr q̃lꝫ ꝑt eẽ ſor. C10°
Argſ 10°. sequit q aliquid fuit ſor.qõ iam nõ est ſor.ꝓña:est ſꝫ:vt
ꝑbabo:7 ꝓbatur ꝓña:7 ponat q.a.aia 7.b.mã 7.c.mã
fuerit ſor.7 desinat esse.b.mã gra argũ remanẽte ſor.a.
7.c. C Et arguit sic.ẋ fuit ſor.qõ iam nõ est ſor.demon
strãdo.a.b.c.7 hoc fuit aliqd.ergo aliqd fuit ſor.qõ iaꝫ
nõ est ſor.7 nihil nisi aial.ergo aliqõ aial fuit ſor . qõ iaꝫ
nõ est ſor.tũc sic.aliqõ aial fuit ſor.qõ iaꝫ nõ est ſor.7 nul
lum aial nisi aliqs bõ:ergo aliqs bõ fuit ſor.qui iam nõ
est ſor.7 nullus bõ nisi ſor.q̃ ſor.fuit ſor.qui iã nõ est ſor.
ex quo seqr q ſor.fuit ſor.7 ille nõ est ſor.qõ est falsũ:qr
Argſ.xj. ſor.fuit ſor.7 ille est ſor. C11°7 vltimo eo dato seqr q
aliqd p totã istã horã diminuet:7 p eãdẽ ꝑs augebitur.
ponendo q ſor.sit bipedalis:cuius.a.sit vnũ pedale:qõ
remanebit facta diminutiõe ſor.7 incipiat augeri.a.pe
dale non tñ tantũ acgrendo q̃tũ deplet ſor.7 seqr q.a.
erit malus q̃ est:qr ꝑm augebit:7 sequit q.a.non erit
maior q̃ est:qr ꝑm ꝓtinue diminuet:qm ſor.ꝓtinue di
minuet:7 sortes erit.a.q̃.a.ꝓtinue diminuet:7 ista sunt

arg⁹ Mãtuani. CJn oppm ꝓ via eõr argt.ꝑ qr si varia
ta ꝓte mãe variaret totũ cõpom nãle seqtur q nullus ter
minꝰ est terminꝰ discretꝰ:aut q ſor.nõ manebit ſor.ꝓtẽ
pus:nec plato manebit plato p tẽpus:7 sic de alijs.ꝓsa
est falsũ:qr tũc accideret deceptio in cõmutationibꝰ 7 di
stributionibꝰ tã boni q̃ mali. In cõmutationibꝰ qdez:qr
si ſor.vẽdidisset agrũ 7 postea recipet pecuniã esset alius
q̃ ſor.q recipet in distributionibꝰ ẋ or:qr si plato peccas
set 7 postea puniretur:esset aliꝰ bõ q puniretur:simili r si
Argſ 2°. nueniss et. q̃re. CScõ qr ẋ dato sequitur q multi fue
runt dijiquoꝝ qlibet ab altero differebat.7 q deus põt
desinere esse:7 incipe esse:saltẽ ita põt per potẽtiã dei. vt
puta per desitionẽ sue ꝓtis:aut iceptionc. vtrũq; ꝓsequẽs
est absurdũ 7 hereticũ. 7 p3 ꝓña de chõo q erat deꝰ:qr cũ
eius mã variaretur per resolutionẽ:sicut in alijs boibꝰ.
Ipse quoq; variatur.7 sic deꝰ variaretur.7 nulli sul
sent dei.7 vnꝰ desineret esse p desitionẽ ꝓtis eius:7 alter
recipet esse.q̃ oia absurda sunt. CTertio qr ẋ dato seq
Argſ 3°. tur q infiniti boies mortui sunt dãnati:quoꝝ aia beati
ficatur:7 ifiniti boies mortui sũt saluandi:quoꝝ aia cruciã
tur in inferno.ꝓña pro vtraq; ꝓte absurdũ.7 ꝓbatur cõ
sequẽtia.ꝑ pro prima ꝓte:qr ponatur q ſor.fuerit pecca
tor per certũ tẽpus:in quo si moruus fuisset:esset dãna
tus.sed in fine postea cõuertatur:7 eius ala saluetur:tũc
p3 quot eo tpe quo ſor.fuit in peccato:cuꝫ ꝓtinue fuerit
allus 7 allus bõ per cõtinuã resolutionẽ factã i eo quot
infiniti boies dcierũt esse ipsis existẽtibus in tali pecca
to.q̃re ifiniti boies dãnati sunt illo tpe:7 tñ aia eoꝝ q̃ est
vna in fine saluata est p casũ. CPro 2ª pte ponatur totũ
oppom.ſ.quot plato p certũ tẽpus fuerit sine peccato 7
in gratia sed in fine.ſ.in separatione aie a corpore sit cũ pec
cato mortali:tũc p3 quot eo tẽpore quo fuit in gratia in
finiti boies dcierũt esse q sunt saluati:7 tñ aia eoꝝ est dã
nata in fine:qr vna est aia oium illoꝝ boium per te.qua
re 7ĉ. CQuarto qr boc dato seqtur quot aia trãsibit de Argſ 4°.
corpe in corpꝰ.cõsequẽs est falsũ.7 ꝑ ꝑbm ꝑ de aia. vbi T.c.52.
repehẽdẽs antiquos nõ determinãtes qlis corpis aia sit
actus dcit tanq̃ ꝓtingẽs sit ꝑm pythagoricas fabulas
quãlibet aiam qlibet corpꝰ igredi:videtur autẽ num
qõq; ꝓpriã habere speciẽ 7 formã 7ĉ. ꝓbatur ꝓña:qr ea
dẽ aia saltẽ itellectiua informão corpꝰ humanuꝫ q aliqõ
tẽpus:cũ cõtinue fiat aliq resolutio in corpore:cõtinue fit
aliud 7 aliud corpꝰ per 7:7 tñ eadẽ aia informat:igitur
trãsit de corpe in corpus. p3 qr mõ informat vno mõ aliõ
q̃re 7ĉ. CQuinto argt ostẽtiue sic.qr plus facit ad vni Argſ 5°.
tatẽ 7 ldẽtitatẽ cõpositi forma q̃ mã.igit remanẽte ea
dem aia 7 variata mã remanet cõpom idẽ. p3 ꝓña:qr alr
non faceret plus forma ad ldẽtitatẽ cõpositi q̃ mã. añs
ꝓbatur:qr forma est que dat esse 7 vnũ esse. 2°de aia. mã
ño recipit esse. sed eã formalis plus facit ad effectũ sor T.c.37.
malẽ q̃ mãlis. q̃re 7ĉ. infinita possent adduci inconueni
tia:sed hec sufficiãt ꝑ via cõmuni. CJn hac mã sũt due
opiones.ſ.cõmunis.7 Mantuani. CEt ꝓmo ptractabo Primus pro
oplnionẽ Mãtuani:pro qua ꝑsupponũtur duo. CPri sup. ꝑ opi.
mum est quot ad variationẽ partis materie sequatur va Mantuani.
riatio totius materie. CSecũdũ est quot ad variationẽ 2m ꝑsup.
totius materie sequatur variatio totius cõpositi. CEx ꝑ 2.
ꝓbus iserit vnã ꝓclusionẽ rñsiuã ad dubiũ. quot variata
ꝓte mãe vel totall mã seqtur totius cõpositi nãlis varia
tio. CEx quibꝰ ifert alia cõclusionẽ quot seqtur gñalr.
quot nulla suba põt habere aliã partẽ q̃ lam habet. Et
ꝑ idẽ etiã nullũ accidẽs põt habere aliã ptẽ q̃ habeat:ió 2° ꝑ.
nec ſor.nec aliqd aliud põt augeri. CEt si qs diceret q
boc est ꝓra Aristo. aiata nõ posse augeri. rñdetur quot
ita bñ põt sustineri inaiatũ augeri sicut aiatũ. Et tam bñ
põt rñderi ad rõnes pobãtes aialia habẽtia formas ex

Affirmatiue
ꝓ via cõi
arguẽt ꝓio.

tēsão augeri q̄ ad rōnes ꝑbātes aialia habētia formas inextēsas augeri. Uel vt veri⁹ loq̄mur: tā male pōt sustineri vnū q̄ aliud. ¶ Et ita cōtra Ari. est aiara aīa extēsa nō augeri sicut habētia formā inextēsā: q̄ Arist. credidit in boue esse aliquā formā subalē extēsam vltra intellectū quē credidit esse eternū ⁊ vnicū in tota specie: ⁊ ideo eā ⁊ nō remanentē post mortē: sicut ꝑz colligēdo oiuersa dicta eius in diuersis locis: ōre fiē Aristo. nō est credendū de aīa intellectiua nra nec de augeri vel diminui credēdū est verbis eius. Q; autē itellect⁹ sit eter⁹ colligit ex duob⁹ dictis eius. ¶ Primū dictum est ꝑ celi q̄ nihil hz ꝓncipiū qō nō sit hiturū finē nec aliqd hz finē qō nō habuerit ꝓncipiū. ¶ Scōm dem est. 3° de aia: vbi ponit intellim humanū nō corruptibilē. ⁊ scōo de aia. separat autē ab hoc sicut ꝑpetuū a corruptibili. ōre si nō hz finē nec habuit ꝓncipiū. ⁊ ꝑ ꝓns est eternus. ¶ Q; autem vnicū intellectū ponat. ꝑz q̄ nō ponit Arist. multiplicationē idiuiduoꝝ sub eadē specie nisi ad ꝓseruādū spēm sed cū vnico itellectu pōt spēs ꝓseruari cū sit eter⁹. ōre vnicus est. ¶ Q; aūt posuerit ūtū nō fuisse creatū. ꝑz q̄ ex nihilo nihil fit. ꝑ ꝑbm. nec dixisset vltimā poss cōtinuā in boie esse aiam sed itellz: q̄ ois aīa est actus corꝑis inhērēs. vt ꝑz ex diffōne eius. 2° de aia. ¶ Q; aūt negasset Arist. q̄ aīa maneat post mortē. ꝑz. q̄ nec iberēs nec appropriata. in illis salē libris q̄ ad latinos ꝑuenerunt. Sicut negasset esse spūs malignos: q̄nos vulgus tentatores vel diabolos appellat. Arist. enim ꝑ magna ꝑte neguit q̄ q̄d nescit. Et si aūtē eius volumina inspexeris: videbis q̄ ipse etiā ꝑ credidit: ꝑ quoq; totum credidit Auer. 3° de aia. cōmēto 5°. Dec Mātua. ¶ Ex q̄bus rñdet ad arḡm in oppm. ¶ Ad ꝑm dicit q̄ pōt negari ꝑsa cū dī q̄ sequit q̄ sen. nō ꝑmanebit ꝑtēp⁹: q̄ qua rōne est ponē q̄ in alīq̄ ꝑte boīs ꝑ aliqō tēpus nō fiat resolutio. eadē rōne stat q̄ in toto boie ꝑ aliqō tēpo nō fiat resolo. ¶ Jtē stat egrū nō nutriri. ⁊ ēt plāta nō nutriri: tuz q̄ ad se q̄ quo ad partes: q̄ stat plantā in magno frigore nō crescere nec resoluit: ḡ ꝑ idē stat id qō ꝓmissuz est. ¶ Uel adhuc ꝓcessa ꝓbanegat q̄ ꝓns sit falsū. ⁊ ad ꝓ bonē cū dī q̄ esset deceptio in distributionib⁹ bonoꝝ ⁊ maloꝝ. dī q̄ sm iustitiā distributiuā ⁊ catholicā veritatem spectādū est ad aiam: ā ois actio cōpositi ꝑuenit. ⁊ nō ad mām: a qua nihil ꝑuenit. ¶ Et iō non opz q̄ si. a. aīa cū. b. mā peccauit: q̄ cū eadē mā puniat: sz sufficit q̄ illa aīa cū quāuis mā puniatur. ⁊ sibi ꝓmiet. ¶ Ad 2ᵐ. dicit q̄ catholica ꝛ̄tas nō fundat in mā. cū enim dei filius in se tres nās ꝓtinuerit verbū: aiam. ⁊ mām: stat q̄ ille nūs q̄ est illa tria definat esse: sicut stat q̄ numer⁹ ille q̄ est deus in Instāti qō est ꝑsens incipiat esse. Et iō pōt esse q̄ ch̄is sm partē mālē definat esse. ⁊ incipiat esse sm q̄ hō. sz ista disputatio nō est ꝓferēda apud vulgus: q̄ nescit vulgus speculari ꝛ̄tates q̄ sūt vltra vulgarē ꝓsuetudinē. ¶ Ad 3ᵐ. ꝑz q̄ cū veritas catholica respiciat formā: a qua ois actio cōpositi ꝑuenit. ⁊ nō materiam: iō ille bō dī saluari cui⁹ aīa saluat. ⁊ ille dī dānari cui⁹ aīa dānat. ¶ Ad 4ᵐ. cū dī q̄ aia trāsibit de corꝑe in corꝑ. credit. ⁊ cū ru dicis q̄ ꝺ est ꝓtra Arist. negat q̄ Aristo. soluz ꝺdicit antiqo in ꝺ q̄ vnicuiq; ale in specie sua nō apteabāt ꝓpriū corꝑ sm spēm. ac si sit ꝓnges quālibet aiaz qōlibet corꝑ in q̄cunq; tēpore. ¶ Jtē negabat Aristo. aiam trāsire de vno corꝑe i aliud corꝑ separū. iz de vno corꝑe in aliud corꝑ ꝓductū nō negasset. ōre ⁊c. ¶ Ad 5ᵐ. negat ꝓsa: q̄ ille sōma plus faciat ad vnitatē ⁊ idētitatē ꝓpositi q̄ illa sōma formaliter facit. ⁊ mā māliter. q̄ mā ēt aliqd facit ad vnitatē cōpositi. ⁊ q̄ ꝓcurrūt ad aliquē effectū. vno deficiente: deficit effect⁹. igit deficiēte vnitate mātē deficit vnitas cōpositi. ōre. ¶ Pro via ꝟo cōmuni tenēda ponit duplex modus rñdēdi. Unus modus est famosior. quē cōmuniter medici sequunt: q̄ dicit q̄ ad ꝺ q̄ indiuiduū ꝓseruet idē: requirit q̄ eius sōma ꝓseruet in eadē mā sibi ꝓpria saltē sm partē. Mā ꝟo ꝓpria idiuidui humani dī humidū radicale siue substantificū ex quo mēbra sōmata sunt. Et iz ꝓtinuo fiat resolutio humidi ex actiōe caloris nālis: non tñ ex toto ꝓsumit⁹ ꝑpter hūidum nutrimētale aduenies: qō in mēm ꝓuertit: in qō calor nālis magis agit q̄ in radicale: ꝓpter habere maiorē ꝓximitatē ad illud. Et q̄ humidū nutrimētale nō est equalens hūido radicali sed deteri⁹ rāto ꝓtingit senescere ⁊ mori. ¶ Alius modus rñdēdi est subtilior ⁊ sōte conformior ꝓbo in de gnōne aialiū quē segit Plusq̄ cōmētator 2° tecbni. ⁊ dixit q̄ ad ꝺ q̄ indiuiduū manet idē sufficit eādē esse formam ⁊ non mām: q̄ sm Arist. mēbrū dī duob⁹ modis. s. sm mām ⁊ sm formā. ꝑ mō mēbrū patit resolōnē. 2° ꝟo mō non. Et est mirabile ꝺ q̄ mēbrū scōo mō nutrit ⁊ restaurat: non aūt ꝑ mō q̄ opz nutritū saluari. mā aūt nō saluat: q̄ est i cōtinuo fluxu. forma ꝟa stat semp eadē rātevita. cū igit mā hūidi subst̄arifici q̄ stat sub forma mēbri nō maneat: sed loco eius adueniat mā nutrimētali: q̄ ēt nō manet: iō mēbrū nō dī nutriri sm mām. si enim mā saluaret: vtiq; in finē vite: oiceret: vtiq; mēbrū nutriri ꝟz mām ꝺ Arist. ōre dī nutriri nō sm formā. ¶ Difficultas q̄d ē ꝓm⁹ idiuiduationis. ¶ Sz ad hūc 2ᵐ modū rñdēdi accidit dubitatio ex dcō ꝓbi 5° metaꝓy. qō ē: q̄ eadē numero sunt: quoꝝ mā est vna. ⁊ itelligit mām ꝓpriā sz mā nulli⁹ eoꝝ q̄ nutriunt remanet vna ꝑ ⁊ vltio per te. igit nullū tale idiuiduū remanet vnū numero. Et ex ꝺ textu cōiter trahit q̄ ꝓm⁹ idiuiduatiōis est mā: q̄ de nā forme ē q̄ sit cōicabilis multis vna existēnō aūt de nā mātē. ōre ⁊c. ¶ Rñdet Plusq̄ cōmētator 2° tegni q̄ nullo⁹ credēdū ē Aristo. voluisse mām esse ꝓm⁹ idiuiduationis: sed formā. ⁊ rō est q̄ illud est ꝓm⁹ idiuiduationis ꝑ q̄ indiuiduū est vnū ⁊ indiuisuz a ꝛ̄ ⁊ diuisuz a quolz altero: sz forma ē hz. nō aūt mā. vt ꝓbabo. q̄ ⁊c. ꝓbat minor. ⁊ ꝑ q̄ ꝑ formam sit vnū: q̄ ab eodē res hz esse ⁊ vnū esse. iz hz esse a forma. q̄ sōma ē q̄ dat esse rei ⁊ nō mā: q̄ ⁊c. 2° q̄ per formā sit idiuisum. ꝑz q̄ ab eo hz esse indiuisuz a quo hz esse vnū. igit. a forma: ⁊ nō a mā. ¶ Jtē sm formā indiuiduuz nō diuidit. sm aūt mām sic: q̄ sm mām res est quāta ⁊ diuisibilis. ¶ Tertio q̄ ꝑ formā sit diuisum ab altero. ꝑz q̄ ois distinctio ē a forma. in fundamēto aūt nāe nihil ē distinctū. vt ingt Auer. ⁊ fundamētū nāe appellat mām ꝓmā. ōre ⁊c. ¶ Est et auctoritas ꝓbi q̄ forma ē ꝓm⁹ idiuiduationis: nā lngt ꝓbs 2° de aia q̄ suba ē vnū genus eoꝝ que sunt. ⁊ huius aliud ē sic mā: q̄ sm se q̄dē nō est ꝺ aliqd. alterū aūt forma ⁊ spēs: sm quā dicit iā hoc aliqd. hoc ꝓbo. mō si ꝑ formā res dicit hoc aliqd oī idiuiduū ꝑ formā ōre forma ē ꝓm⁹ indiuiduationis. ¶ Si aūt cōparet forma ad mām: mā magis dī vna ꝑ formā q̄z econtra: q̄ mā per formā est ens. ⁊ nō econtra. q̄ mā ꝑ formā est vna. ⁊ nō econtra. ¶ Jtē cū sit vna mā cōis omniū ḡnabiliū: nō sit aūt vna forma cōis omniū ḡnabiliū: sz alia ⁊ alia. igit forma ē magis apta appropriare sibi mām q̄z econtra. ꝺ idez voluit Auicēna 5° nāliuz. q̄ forma magis appropriat sibi mām q̄z econtra. ꝺ idē Auer. 2° de aia dicēs: meli⁹ ē existimare q̄ cā diuersitatis mātē sit diuersitas formaꝝ q̄z eē. ¶ Quāpp dicit q̄ diuersitas indiuiduoꝝ eiusdē speciei ꝓcipaliter nō ē a materia sed a forma q̄ suis essentiis diuersificant: quas acquirūt a diuersis agentib⁹ vl ab eodē diuersimode se habēte: q̄ quidē agens ꝑpter hāc diuersitatē reducit potentiā mātē in diuersos act⁹. ¶ Ad argumentū igit dī ꝑ ad antecedēs q̄ illud dictū ꝓbi verū est

Mangb. Y 2

Ad ꝑm ꝑ pte affirmatiua respōdet.

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad 4ᵐ.

Ad 5ᵐ.

Ꝓsia rñsio ꝑ via cōis

Seda rñsio.

Secundo de generatione animalium. c.

Ꝓxima diffi cultas contra dictā. Instantia cōtra rñsionē. T.c.10.

Rñsio.

T.cō.2

T.c.103. T.c.28. T.c.20. T.c.21. T.c.33. T.cō.4.

q eadē numero sunt: quæ q̄ mā est vnaq; nō pōt esse mā vna nisi forma ita vna: mā ei nō est illud per qđ aliq̄d est idiuiduū nisi per accidēs. Singūlū aūt sic forme est: ea q̄ cum indiuiduū sit magis indiuiduū a forma q̄ a māi fi pōt cōtingere q̄ seruata forma varietās mā: non ꝑpter ꝺ indiuiduū erit aliud: q̄ remanet illudia quo indiuiduus ds esse z vnū esse, q̄re nō valet cōsequētia cū infert, ergo indiuiduū nō est idēcuius mā nō est vna: q; dictus est q̄ vnitas materie arguit vnitatē formeꝫ z diuersitas materie nō arguit necessario diuersitatē forme, q̄re ꝛc. Ex dis facile patere pōt: q̄o ꝑm ꝺnc ꝛ modū: rndendi parres aiatī distinguunt: admuicēdo: q; totū aiatū distinguatur ab altero ꝑ forma simplr: ꝛ ex ꝓsequēti per appropriationē talis materie: q; forma appropriat sibi mām: tri ꝓpes aiatī nō distinguunt: adinuicē ꝑ formā simplr: q; est eadē forma cuiusliber partis, sed distinguunt ꝑ formā alio: se habentes: ꝛ per appropriationē talis materie: q; forma toꝫ vno: se habes. Sīn ordine ad opationē vnius mēbri appropriat sibi mās illius mēbri: z alio: se ds appropriat mām alterī: mēbri, z sic de aliis, q̄re vnū mē: distinguit ab altero ꝑ formā alio mō se habē tes: ꝛ per appropriationē talis materie. Ex ds facile rndetur ad argumēta Dantuani. Ad 1m negatur cōsequētia cū infert, q; pes esset caput: q; pes esset que libet pars totius. Et ad ꝓbnē cū dicit: q; eadē est forma cuiusliber partis: z mā nō variat ꝑ identitatē numeralē; q; quelibs pars est eadē alteri. dicit, ꝛm ꝑ modū rndendi negādo minorē: z ꝛm illū modū ad idēritatē numeralē; requirit idēritas mātē totalis: vel partialis. ꝛm. Nō aliꝰ modū negat ꝓsa: q; ꝛm illū sola forma faciat ad idēritatē numeralē: re eadē sit forma simplr cuiuslibet partis: ꝛ ꝛm q. dicit alia z alia in aliqđ sit alio mō se habēs: respe ctu vnius ꝓtis: z respectu alteriusꝛ ds hoc sufficit ad illaꝫ diuersitatem. Ad 2m negat ꝓsa. cui infert, q; sor. sit plato: z differat ab illo. Et ad ꝓbationē, q̄ccidit q; sor. differrat a pla. z negatur q; sor. sit plato: z cū ꝓbatur: q; pole est q; deus eandē aiaꝫ infundat in materiam sor. z in materiam pla. sicut infūdit in diuersas partes sor. negat q; hoc sit possibile: q; impole est vna formam diuersaꝫ materias informare: z eo ipso existētes: q; vnius forme vni est subm: z nō est sile de forma informāte diuersas partes mātēq; ex illis vt vna materia totalis: vnī subꝫ. q̄re ꝛc. Ad 3m negat ꝓsa: z infert, q; ille terminus sor. esset termin⁹ accētalis. Ad ꝓbnē dic: q; cū accīs sit q̄ adest: z abest ꝑ ter subiecti corruptionē: q; terminus accītalis dic: qui ꝑ ur affirmatiue: z negatiue succedit ue de eodē termino subtiuo ꝑter eius corruptionē. i. de eodē; termino singulari supponēte. ꝑ eodē ente in actu ꝑter illius corruptionē. nō ꝑs. q; argu⁹ non valet: q; ille terminus sor. ꝑtur de parte sui affirmatiue: z negatiue nō ꝑtur de eodē termino subtiuo: cū pars nō sit ens in actu: ꝛ in potētia, q̄re ꝛc. Ad 4m negat ꝓsa cum sit ens: q; ista duo ꝑdi ctoria erūt sīl vera: hoc est sor. z hoc nō est sor. demōstra ta parte sor. ꝑ hoc q; aliq̄s erit sor. Et ad ꝓbationē, q̄c dit, q. a. nō est sor. q; pars nō est suū totū: ꝛ negat, q. a. est sor. Et cū tu ꝓbas: q; aliq̄s iste cōuertēs: hoc est sor. demōstrato sor. z hoc est sor. demōstrato a. z eodē mō si gnificāt quo aīr: ego aī cōuertebant z ꝑ hoc erat illa est semp vera: hoc est sor. demōstrato sor. ita alia erit semper ꝺa: hoc est sor. demōstrato. a. negat illa ꝓsa: nec ꝑtur ut: z eodē mō significāt sicut aī: ergo aī cuertebant. ꝛ rō est: q; si nūc ꝑtur ut: hoc est, ꝑter murationē factus ex parte rei: q; erat ꝑs nūc est totū: z ꝑius nō erat talis muratio facta: nō ops q; ꝑus ꝑtur antur. Ad quintū negat ꝓsa cui infert, q; sor. in. a. instāti erit pedalis, Et ꝑ eodē instāti erit maior q; pedalis. Et ad ꝓbnē

Ad 5m.

Ad 1m.

Ad 2m.

Ad 3m.

Ad 4m.

Ad 5m.

occidit, q; sor. erit maior q; pedalis: i. a. instāti: sed negat q; sor. tunc erit pedalis. Et cū tu ꝓbas: sor. erit hoc pedalis in a. instāti: q; erit pedalis in a. instanti: negat ad. Et ad ꝓbnē q̄ dicis: q̄ erit ꝺ pedale in a. instāti erit sor. ergo sor. erit hoc pedale in a. instāti, negat ꝓsa: q; ans est vera: z ꝓs falsū: cū ans significet q; aliq̄d erit hoc pedale in a. instātiz hoc erit sor. z hoc est verū: q; medietas erit ꝺ pedale in a. instāti: z illa medietas erit sor. nō ꝓ p a. instāti: sed ꝓs significat q; sor. erit pedalis in a. instāti: q̄ est falsum, neq; argurit a ꝑtēte ad ꝑfas: q; nō restringunt ad eandē differētiā ꝛ ꝓsed istā sor. erit hoc pedale in a. instanti: cōuertit in hanc: q̄ erit hoc pedale in a. instāti ꝓ nunc erit sor. e. hc vtraq; est falsa. q̄re ꝛc. Ad 6m negat ꝓsa cū infert q. a. est pedaleꝛ imediate post instās q̄ est ꝓs erit bipedale: z. a. nūq̄ augebi tur: z ad. ꝓbnē admisso casu negat q; a. imediate post instās q̄ est ꝓs: erit bipedale: z cū tu. ꝓbas: q. a. imediate post ꝺ erit sor. e. sor. imediate post ꝺ erit bipedalis q. a. imediate post ꝺ erit bipedale: negatur maior. q. q. a. imediate post hoc erit sor. e. ad ꝓbationē, q̄. imediate post ꝺ erit sor. e. sor. erit. a. q; sor. imediate post ꝺ erit a. ꝓsequēter per ꝑtionē q. a. imediate post hoc erit sor. negat ꝑ. ꝓsa: q; ꝺs sor. erit. a. non in imediate post ꝺ erit. a. q̄re nō valet. Ad 7m negat ꝓsa: cui infert, q; ꝑs totū hoꝝ futurā erit albus: z ita ꝓinue. q; candē boꝝ ꝛ ei⁹ ille nigr: z admisso casu negat illa ꝓsa: ꝺ erit albus: z ꝺ erit sor. q; sor. erit albus. nīl ꝛ negat illa ꝓsa: ꝺ erit nigrus: ꝺ erit sor. q; sor. erit nigr: ꝛ ꝓs argurere sic: hoc erit albus: ꝺ. ꝓ unc erit sor. q; sor. erit alb⁹: sed minor est falsa. Sit ꝛ alia. Ad 8m negat ꝓsa: cui infert, q; ꝑs sor. erit maior sor. Et ad ꝓbnē nō admisso casu. q. q; ꝛ ꝓtur man? a sor. remanēte aia intellectiua: i ea ꝛ ꝑ ꝑs: ꝛ ratiōe ipole est vna formā fit: diuersas mās informare. q̄re ꝛc. Ad 9m negat ꝓsa cui infert, q; aliqbs ꝑs q̄ttatiua sor. differrā sor. ꝛ nulla ꝑs q̄ttatiua sor. ꝑs differre a sor. Et ad. ꝓbnes concedit, q; aliqbs ꝑs q̄ttatiua sor. differt a sor. q; ꝑs est aliud a toto: z negat, q; nulla ꝑs q̄ttatiua sor. possit differre a sor. Et cū tu ꝓbas: q; aliqbs ꝑs sor. ꝑt esse sor. q; nulla ꝑs sor. ꝑt differre a sor. ꝑ. negatur ans: q; nō sub q̄cūq; modica mā ꝑt stare forma sor: q̄re nō q̄lꝫ ꝑs sor. ꝑt esse sor. Ad 10m adhuc ꝑcesso ānte non vat: q; aliqs ꝑs q̄lꝫ ꝑs sor. possit esse sor. nī nulla ꝑs sor. est sor. q̄re q̄lꝫ ꝑs sor. dic: a sor. ꝛ ꝑs q̄lꝫ ꝑs sor. dic: a sor. ꝛ q̄lꝫ ꝑs sor. ꝑt differre a sor. ꝛ ꝓs ana ab esse ad posse. Ad 11m. Forte dicerez q; illa ꝓpō: q; ꝑs sor. ꝑt differre a sor. figit q; q̄lꝫ ꝑs sor. ꝑt differre ab eo qđ ē vel ꝑt esse sor. sed cū q̄lꝫ ꝑs sor. ꝑt esse sor. figit q̄lꝫ ꝑs sor. ꝑt differre a seipsa. Ad 12m negādo q; illa ꝓpō significet illud: ꝛ figit aī q; q̄cqđ ē ꝑs sor. vel ꝑt esse ꝑs sor. ꝑt differre a sor. ꝛ ꝺ est vera. Ad 13m negat ꝓsa: cui infert q; aliqđ fuit sor. qñ iam nō ē sor. Et ad. ꝓbnē admisso casu: cui ꝺ. ꝑs fuit sor. qñ iam nō est sor. demōstrando. a. ꝺ. ꝑ ly hoc ꝛ fuit aliqđ: q; aliqđ fuit sor. qñ iam nō est sor. negat illa maior. hoc fuit sor. qñ iā nō ē sor. demōstrando. a. ꝺ. ꝺ. ꝑ ly hoc nō pōt demōstri illa trianūi inquātū illa tria sunt vnū aliqđ qñ demō strat. puta sor. z cū sigīat q; sor. fuit sor. q; iam nō est sor. qđ est falsū. Si ꝺ dicerez hc fuerūt sor. q; iam nō sūt sor. demōstrando illa tria collectiue: q; aliq̄ aliq̄ partes fuerūt sor. q; ne iā nō sunt sor. tenēdo q; totū reale ꝑ itidem q; sue ꝑtes. Ad 14m negat ꝓsa: cui infert q; aliqđ ꝑ totā boꝝ augebitur ꝛ ꝺiminuetur. Ad ꝓbationes admisso casu: ꝺ q; sortes ꝺiminuet ꝛ. a. augebit ꝛ ex tu ꝺ argūtis q. a. ꝺiminuet: q; sor. minuetur: ꝛ sor. erit. a. q. a. minuetur. negat ꝓsa: q; minor ꝺebet esse, q; ꝑ tic erit. a. qđ est falsū. q̄re ꝛc. Circa dicta occurrit ꝺifficultas an aia intellectiua ꝑm opinionē ꝑbi de esse corpori. Et argt

Ad 6m.

Ad 7m.

Ad 8m.

Ad 9m.

Instantia.

Rñdeo.

Ad 10m.

Ad. 11m.

2a ꝺifficultas annexa.

Argumenta eius quitur pmo pro Mant.

primo q nō ꝑ Mātuano sic tenēre. ¶ Primo. qꝛ aia intellectiua ſm pm̄ est eterna. ſ. a pte añ & a pte post: igit nō dat esse corpi. ꝛ3 ꝓña. qꝛ forma eterna nō dat esse corpi corruptibili: cū forma nō fit añ suā mām. 12. metapb. añs pbat ex duob⁹ dictis pbi. ꝑ^m est in scdo & tertio de aia: q intellectus est ꝓpetuus & imortalis. 2^m dictū est ꝑ celū: q nihil b3 ꝑn^m qđ nō sit habiturū finē: & nihil b3 finē qđ nō sit habiturū ꝑn^m. ¶ Modo si aia itellectiua nō b3 finem ꝑ ꝑmū ocmus̄ q non b3 ꝑn^m ꝑ scdm: ergo eterna erit a pte ante & a pte post. ¶ Scdo. qꝛ vnica est aia itellectiua in oīb⁹ hoīb⁹: igit nō dat esse corpi. ꝛ3 ꝓña: qꝛ forma dans esse: dat vnū esse: ergo si daret esse corpi solū esset vnū corp⁹ cui daret esse: & nō plura: ergo si vnica est in oībus hoīb⁹ non dat esse corpi. pbat añs ex dicto qđ colligit 8 pbo 2° de aia: q multiplicatio idiuiduoꝝ sub eadē specie ponit ad cōseruādū spēm: sed ꝑ vnicā aiaꝫ intellectiuā ꝑt spēs ꝙseruari cū sit eterna: igit aia intellectiua nō multiplicat. ergo est vnica. ¶ Tertio. qꝛ aia itelie ctiua nō ꝓducit de nouo: igit non dat esse corpi. ꝛ3 ꝓña: qꝛ alr̄ seqret q aliq̄n daret esse: & aliq̄n nō: aut trāsire de corpe in corp⁹. ꝛ3 ꝓña: qꝛ si est añq̄ corpi det esse: ex quo nō ꝓducit de nouo: aut dat esse alteri corpi: aut nō. si non dēo ꝑmā partē. ſ. q aliq̄n nō dat esse corpi. si ꝙ sic: dēo aliā partē: qꝛ si daret esse alteri corpi: trāsiret de vno corpe in aliud. añs ꝓncipaie pb^r: qꝛ si ꝓducit aia itellectiua: aut ꝓducit ꝑ creationē: aut ꝑ gnationē: non ꝑ mō: qꝛ ſm pm̄ ꝑ phyn. ex nihilo nihil fit: & in ꝫ conuenīt oēs pbi. ergo oēs pbi negant creationē. nec ēt ꝓducit scdo°. ſ. ꝑ gnationē. qꝛ qđ ꝓducit ꝑ gnōnez educit de po^a māe in virtute dispōnū ꝓducta: ab agēte nāli: ꝙ illis dispōnib⁹ corruptis nēcio corrūpit: talis for^a q̄ sic ꝓducit: igit aia itellectiua corrūpetur: qđ est ꝺ pbz. ergo nec ꝑ creationē: nec ꝑ gnōnē ꝓducitur ſm pm̄: igit ſm eū nullo° ꝓducitur. ¶ Quarto argt sic. Aia itellectiua nō remanet post mortē: igit nō dat esse corpi. ꝛ3 ꝓña: qꝛ si daret eē: & cū ipa sit ꝓpetua remaneret post mortē. añs ꝑb^r vupliꝛ ꝑ dicto pbi in ꝓhemio de aia vbi dubitat an aliq̄ sit opō ꝓa ꝙ pria aie. Et dicit: ꝙ igit est aliq̄ opatio ꝓpria aie: ipsa ſe rabilis est. si ꝙ nulla est opatio ꝓpria: ipsa nō est ſepabilis: qꝛ tūc vel eēt ociosa: vel dixit Themistius. Et subdit posteā: maxie aūt vi ꝓpriū itelligere. si aūt intelligere est ꝑhāsia aut nō sine ꝑhantasia nō vtiq̄ erit sine corpe. i. nō erit ꝓpria. Et in 3° de aia expresse dec̄at hoc dicēs: nequaq̄ sine ꝑhāta^a itelligit aia. ergo nulla est opatio ꝓpria ei⁹. ergo nō pōt ſepari a corpe: nec remanet post mortem. ¶ Scdo. pb^r idē ex alio dicto pbi. 3. de aia. capi. 3. vbi dubitat an itellect⁹ reminiscat post mortē. Et resp̄dens dicit. nō reminiscimur ār ꝫ eni ipassibile est: passiuꝫ ꝙ itell's corruptibilis est: & sine ꝫ nihil itelligit. Ex qb⁹ verbis p3: q si itellect⁹ nō reminiscit post mortē: ꝙ nihil intelligit sine itellectu passiuo q corrupt⁹ est. i. sine cogitatiua: qđ si remaneret post mortē esset ociosus: qꝛ nihil itelligeret: qđ est incōueniēs. ¶ Cōfirmat hoc etiam auctitate Cōmē. q expresse 3° de aia dicit hāc esse opionem pbi. ſ. q aia itellectiua nō dat esse corpi sed tm̄ operari: aia ꝙ cogitatiua dat eē boi & gnatur & corrūpitur & ꝓpria gnat & corrūpit hō. ergo si aia itellectiua dī sola hoīs: intelligit q sit forma dans tm̄ operari. ¶ In oppo^m argt q ſm opionē pbi aia itellectiua dat eē corpi & ex dicti pbi. ꝑ: qꝛ aia itellectiua est act⁹ ꝓmus corpis: igit aia itellectiua dat esse corpori. ꝛ3 ꝓña ꝑ pm̄ scdo de aia. cap ꝑ. vlr qđ dictū est qđ tit aia: est eni ſuba ſm rōnē: & aūt est qđ qđ erat esse corpis. añs p3 per pm̄ eodē cap diffiniēt aiam: q est actus ꝓmus corpis. Et q ista diffō cōperat cuilibet aie p3 ꝑ id qđ subiūgit cū dicit. Si aūt aliq̄ hō cōe in dī aia ops dicat: vtiq̄ act⁹ ꝓmus corpis.

Argt 1°.

Argt 2°.

Argt 3°.

Argt 4°.

Confir.

Est rmatiue argt primo.

¶ Forte dī more Auer. q aia & dissō eius fere equoce dī de aia itellectiua & de aliis aialib⁹. ¶ Contra argt: qꝛ vel ꝑ hoc itelligit q equoce dī vel analogice. si dī ꝓmū: & cū equiuocū nullo° possit diffiniri. sexto topi. igit aia nullo° pōt diffiniri: ꝫ p3 hic. si ꝙ dicitur 2^m: vel tali analogo cōperit vna rō cōis suis analogatis vel nō: si sic maxime erit illa diffō data p3 ꝑ pm̄ dicentē. si aūt aliq̄ cōe i oī aia ops dicere: & erit vtiq̄ act⁹ ꝓpr⁹ corpis. si ꝙ nō cōperit vna rō cōis: sequit̄ ꝫ pm̄ dicēte. Universaliꝛ qđ dictū est qđ sit aia: est eni suba que est ſm rōnē. ¶ Scdo argt sic. Aia intellectiua inest hoi ſm pm̄ vt ꝑbabo: q aia itellectiua dat esse hoi. ꝛ3 ꝓña ex dīa q̄ est iter formā dantē esse & formā dantē tm̄ operari: qꝛ for^a q̄ dat tm̄ operari dī assistere illi cui dat operari: & nō inesse: vt itelligentia ozbi assistit & non inest: forma ꝙ dat esse dī inesse. Añs ꝑbat ꝑ pm̄ 2° de aia. capto 4°. vbi loquit̄ de potētijs aie: ibi dicit. inest aūt plātis solū vegetatiua: aliis aūt hoc & sentitiū vt aialib⁹. q̄busdā ꝙ adhuc inest ſm locū motiuū: alteris aūt intellectiuū & intellect⁹ inest vt hoīb⁹ & si aliq̄ alterū hui⁹ est bonoꝛabilius. Mō ſi intellectiuū & itellect⁹ inest hoīb⁹: igit aia itellectiua inest hoīb⁹. ꝛ3 ꝓña: qꝛ nō pōt potētia alicuius ſome inesse alicui sine forma in q̄ est. ¶ Forte dī q ꝑb⁹ ipaꝛopie loquit̄ cū dicit q itellect⁹ inest hoīb⁹: qꝛ intēdit q inest tm̄ ſm operari. ¶ Contra argt: qꝛ ꝫ dato seqtur q nec vegetatiuū: nec sentitiuū nec ſm locū motiuū insūt ſm eē hoi & ꝙsequēter q nulla for^a daret esse hoi: qđ est absurdū. pbat ꝓña: qꝛ pb⁹ eodē cap 4° dicit. Sūt aūt se b3 in figuris & in bis q̄ sunt ſm aianusemp eni in eo qđ est posteri⁹ est po^a id qđ ꝑus est in figuris & aiatis: sicut eni trigonū in tetragono: sic vegetatiuum in sentitiuo & sic de aliis. Et subdit: qđ aūt inest rōcinatio. i. intellectiuū de nūo corruptibiliū: bis reliq̄ oia insunt. ſ. vegetatiuū sentitiuū & ſm locū motiuū: & nō ecōtra. hec pb⁹. mō arguit̄ sic. si intellectiuū nō inest hoi ſm esse: igit nec vegetatiuū nec sentitiuū nec ſm locū motiuū insunt hoi ſm esse. pbat ꝓña: qꝛ ista tria. vegetatiuū sentitiuū & ſm locū motiuum insunt hoi rōne itellectiui: q̄n sunt in potētia in intellectiuo: igit itellectiuū magis ꝑfect hoi q̄ ista tria. ꝛ3 ꝓña: qꝛ ꝙ ꝑ qđ vnū q̄q; taie & illud magis. ergo si itellectiuū qđ magis inest hoi q̄ ista tria nō insit ſm esse: igit nec illa insūt ſm esse. ergo nulla forma inerit hoi ſm esse: & ꝙsequēter nulla forma dabit eē hoi: qđ est absurdū. ¶ 3° argt sic. Aia intellectiua est q̄ ꝑ hō intelligit: ergo aia itellectiua est forma dās spēm hoi: & ꝓña ꝓter aia itellectiua dat esse hoi ꝑ^o ꝓña. pb^r: qꝛ cū intelligere sit ꝓpriū hoi ſm spēm. ꝑ ctbico. & ꝓpria opatio alicui⁹ ſm spēm nō ꝙuenit nisi a forma dāte speciē: q si aia itellectiua est q̄ ꝑ hō itelligit: ipsa est forma dās spēm hoi. scda ꝓña pb^r cū dīt ꝓter aia itellectiua dat esse hoi: qꝛ forma dans spēm nēcio dat esse: qđ pbat: qꝛ dīa specifica q̄ sumitur a forma dante spēm intrinsece & essētialiꝛ ꝑtur: igitur sumit a forma dāte eē. ꝛ3 ꝓña: qꝛ ex oppo° ꝓnis seqtur oppo^m añtis. añs ꝙ ꝓncipaie pb^r. ſ. q aia intellectiua est qua hō ꝑ intelligit: qꝛ colligitur 8 pbo 2° de aia. cap 3° cū dicit: aia aūt est ꝫ quo viuimus & sentimus & mouemur & itelligim⁹ ꝓmūmo si aia intelligimus ꝓmū: & nō vegetatiua nec sentitiua nec ſm locū motiua: igitur aia intellectiua itelligimus ꝑ^m. ergo aia itellectiua est qua hō ꝑ intelligit. ¶ Forte dī q nō solū aia intellectiua est qua hō ꝑ itelligit sed etiā cogitatiua vniuersimode tm̄: qꝛ cogitatiua est qua hō intelligit ꝓus. i. immediatē: & aia intellectiua est qua hō intelligit ꝓmo. i. ꝓncipaliꝛ. ergo vtraq; cōcurrit ad ꝙnduz ſpēm hominis: vna ꝓncipaliꝰ alteraꝛ: & ideo dī q aia intellectiua ꝙ approꝓiatur cogitatiue dat spēm hoi: ergo ꝑs q nō seqtur: hec forma dat spēm hoi: q̄ dat esse hoi. ¶ Contra argt: & ꝑ q

Argt 1°.

Solutio.

Impugnatio.

Argt 2°.

Argt 3°.

Rñsio.

Instāt⁹ ꝑ⁹.

cogitatiua nō est qua bō intelligit p.1. immediatem: cogitatiua est forma sensitiua: cui⁹ opatio est mediante orgāno coponali: et colligit a pbo 3°. vbi ap pellat cogitatiua intellectū passiuū corruptibilē: sed itelligere fit sine orgāno coponali: et expelle. ꝑbat, pbo. ꝑ cap. terti⁹ de aia: igit itelligere non est opatio cogitatiue, ḡre cogitatiua non est qua bō intelligit p.1. immediate. ℭ Ex quo sequit ḡ cū a cogitatiua non sit, ꝙcunq; opō bois fm ꝑpm. cogitatiua, fiet cogitatiua non pot dare spēs bois. ℭ 2° arguit ḡ aia intellectiua: nō pt esse boiis forma appropriata alteri solū cōcat opatione suā illius forma cōcās solū opatione suā alteri ꝑpoñit illud alteri: cū sit ab eo dē habet esse z vnū cēz p vnū ē reponit in specie sua: igit ꝑpoñit illud esse in specie suaꝫre nō dat spēs illi. ℭ Tūc forte dicat ꝙ bō p forma cogitatiua est i specie q̄da sentitiua 2°: z pelle appropriata aiam intellectiua illi: trahit bō ad altiorē spēm z gdū. s. intellectiui. ℭ Contra arg. 1° q pelle appropriata aiam intellectiua boi non bs aliud bō nisi ḡ influit z cōcat sibi intelligere sed bō est act⁹ corp⁹ z nō pm⁹: igit ēt pfectio accidalis: ꝫ pfectio accidalis nō variat spēm alicuius subiectiḡ ꝑpter itellectionē cōcata boi nō trahit bō ad altiorē spēs z gradiꝫre nec aia intellectiua appropriata habit spēm boinez cogitatiua habit spēm boi: z sic nulla forma habit spēm boi. ℭ Quarto arg. ꝙ aia intellectiua nō est eterna inec vnica in oib⁹ boib⁹: z ꝙ de nouo, ꝙducit⁹ imo creatur: z ꝙ remanet post mortē: ex qb⁹ sequit ꝙ dat esse corpōri ex oppositis sequit ꝙ non dat esse. ℭ Ex ꝑ arg. ḡ aia in rellectiua nō fit eterna a pte ai fm opionē ꝑbi. q. ꝑbs 12° metaph⁹. cap 2°. ponēs ōiam inter eas mouētes z formales dicīq; eē mouētes⁹ pcisiū bis quoꝝ fit eē. formales ꝫo non pecerisunt illis quoꝝm sunt, causes fi simul sit. ℭ ꝙ accipit ḡ nulla for⁹ est an fuā⁹ mās. Nec exeludit aiam intellectiua a rōne forme: vt ps ꝑ id qō sequit ḡ vtrū aia intellectiua sit eterna: ℭ Ex quo dicto accipit ḡ aia intellectiua remanet post mortem. Dic aūt est text⁹ formaliꝫ. Mouētes q̄dē cāe velut pus exīstes⁹ aut vt rō fit. Si aūt posteri⁹ aliq̄d manet est ꝑcrutādū: z in qbusdā formis nihil ꝑhibet ꝑ remanear: vt si est aia tale nō ois: sed itell⁹ oēs nāq; impole foꝛtan. hec ꝑbs. ℭ Ex his igitur ꝑs ꝙ fm opionē ꝑbi: aia nō fuit an corpus: vt Plato pusuit: nec⁹ destruit: destructo corpe: imo remanet post mortez. ℭ 2° arguit ḡ nō fit vnica in oib⁹ boib⁹ fm opionē ꝑbi: z ꝑbs ꝑ de aia: reprehendēs antiquos nō determinātes aliq̄d de corporeitate suscepti⁹ aut corpe: nihil adhuc determinat tāq; ptingēs fit fm ꝑtagonicas fabulas ḡ3, aiam q̄libs corꝑ⁹ igredi: videt⁹ eni vnūq; ꝙ aia habere spēm z forma: hec ꝑbs. Mō sequ ꝫ vnūq; bō bs ꝙ aia fm z formaliꝫ aia intellectiua est ꝙtia spēs z forma bois: q̄ est foꝛ⁹ dans spēm boi: igit vnus q; bō bs ꝙ aia aiam intellectiua: ꝫ idē ps ex eo q; aia in rellectiua est act⁹ ꝑmus corꝑis⁹ ꝑter est foꝛ⁹ dans esse corꝑi: q; alteri⁹ z alteri⁹ corꝑis būani est aliud z aliud ēt q̄m aliud est ē⁹ foꝛtis z aliud ē⁹ plaroni⁹: q; ait essent idē igit alteri⁹ z alteri⁹ corꝑis būani est alia z alia aia intellectiua. ḡre nō est vna nūo in oib⁹ boib⁹. ℭ 3° arg. ḡ aia intellectiua fit ꝙducta de nouo: imo creata fm ꝑbs. Q⁹ fit ꝙducta de nouo. ꝑs: q; ꝑbs 2° de aia. cap ꝫ. innult ḡ aia intellectiua est act⁹ ꝑm⁹ corꝑis. Et posita in fine tertij capi⁹ dicit⁹ immisc⁹ius⁹ eni act⁹ in ꝑpria mā est aptus nat⁹ fieri. Mō sequit ꝫ aia intellectiua est apta nata fieri in ꝑpria mātiꝫ. qō fit de nouo, ꝙducit⁹ igit aia intellectiua de nouo ꝙducit⁹ id⁹ vul ꝑbs. 12. metaph. loco supꝛ⁹ allegato: cū dicit⁹ q; forma fit est cū eo cui⁹ est forma: z nō auteiꝫ corꝑ⁹ humani⁹ cuius aia est forma de nouo, ꝙducit⁹ igit aia intellectiua ēt de nouo ꝙducit⁹. ℭ Dic aūt aia intellectiua fit creata fm ꝑbm, ꝑbat: ꝫ ꝓsupponat ꝙ⁹ ōntia inter creationē z ꝙtionē: igit ēt ḡnatio: et ꝙtio alicuius ex aliquo. I. ex mā ꝓsupposita de cuius po⁹ educit⁹ fit actio. Ro ēt ꝙductio alicuius ex nihilo. I. nulla ꝓsupposita mā: de cui⁹ po⁹ educit⁹. Quo stante arg⁹ fit. Aia intellectiua, ꝙducit⁹ de nouo: z nō ꝙducit⁹ de mā: cū⁹ po⁹ educat⁹ igit aia intellectiua creat⁹. ps ꝫ ꝑ ꝓsupp⁹ maio⁹ Ro supra, ꝑbata est. minor, ꝑbat ꝑ ps 2° de aialib⁹ dicēte. Relinquit aūt intellect⁹ solū de fotis ad unitez: z diuini esse solū B. Ex ꝑs manifestez: ꝫ si solū ē foris venit nō ꝓsupponit mām de cui⁹ po⁹ educat, ps ēt rōne supra a pbo: q; educit de po⁹ mās, ꝙducit in vigore obꝫdnū inducturū in mā. ḡre illius corꝑis corruptis corꝑib⁹ abiurdū est dicere de aia intellectiua, ḡre nulla ꝑ ꝓsupponit mām de q; educat. ℭ Reassumat ḡ rō fic. Aia intellectiua de nouo ꝙducit⁹ z nō ꝓsupponit mās de cui⁹ po⁹ educat⁹ igit aia intellectiua creat. ilta ꝓua est bona: vt ꝑbatū est z ānō est ꝓcedendū a pbo. ergo ꝑpō est ꝓcedēdū ab eo. ḡre ēt. ℭ Forte dicetes ꝙ boc repugnat dicto eius. ꝑ pbr. vbi dicit⁹ eōs opinio pbor ꝫ ē ex nihilo nihil fiat cui assentit. ḡre si dicit aiam intellectiua fieri de nouo nec⁹ io bs dicere ꝙ sit ex aliq̄: si fiat ex aliquo nō creat. mō si tu vis ex aia ꝓc ꝑ ꝑbi dictū relinquitur intellect⁹ solū de fotis aduenire: ꝙ pbs velit ꝙ aia intellectiua fiat nulla ꝓsupposita mā: ꝑ ꝑter ḡ creat. ps manifesta ꝑdicto in dictis eō⁹. ℭ Rndet ḡ ita ꝑdicto sic tollit: ꝙ aiam intellectiua fieri ex aliquo ꝓt itelligi duplici rer. I. ꝓpie z cōiter, ꝓpie dicit fieri aliq̄d ex aliquo q; sit ꝓsupposita mā quo ad ipsius fieri. Et sili⁹ fieri ex mihi loq̄ opponit⁹ huic est fieri nō ꝓsupposita mā quo ad ipsius fieri: z sic ꝓcedit ḡ aia intellectiua fit ex nihilo. Communiter ꝙ fieri ex aliquo est fieri ꝓsupposita, mā vel q̄ ad fieri vel quo ad ipsi⁹ fieri. Et sili⁹ fieri ex nihilo q̄ opponit⁹ huic est fieri nō ꝓsupposita mā: nec quo ad fieri: nec quo ad ipsi⁹ fieri: z sic ꝓcedit aiam. I. intellectiua fieri ex aliquo: q; ꝓsupponit materiā quo ad ipsi⁹ fieri: z sic nō dicimus ēa fieri ex nihilo. Quare ꝑbi negāt posse fieri aliq̄d ex nihilo: nec⁹ opponit ei q̄ est fieri ex aliq̄ cōiter. ℭ Ad nullo ꝓsupponit mās: nec quo ad fieri: nec ꝙ ad ipsi⁹ fieri ex aliquo, ꝓpie. ḡre. ℭ Ex his ꝓ 13 ꝙ 15 Aristo. nō noiauerit, ꝙductione aie intellectiue creationē: ñ illā nō negare: ꝛ creatione ꝙ angeli ꝛ mūdi fuit⁹ negata ꝛet. ℭ Quarto arg⁹ ḡ aia intellectiua remaneat post mortem fm ꝑbm, ꝛ ꝑ de boc est ꝛext⁹ ꝑbi supꝛa. allegat⁹. 12. metaph. oicēs⁹ ꝛ in qbusdā nihil ꝑhibet ꝑ remanear: vt si est aia tale nō ois: ꝫ intellectuosē nāq; impole foꝛtan. ℭ Ité de ꝫ est ꝛext⁹ ꝑ de aia in 1° roub⁹. cap 8° vbi dī. intellect⁹ aūt videt⁹ in fieri subꝛa q̄dā exīst⁹ nō corꝛū pti: maxie eni corꝛūpꝛet vtiqab ea q̄ est in sensu debilitatem: nō aūt forte q̄adhuc dubitādū videt⁹ ex accidit. si enīs accipiat senex oculꝫ iuuenis videbit vtiq; sicut ꝛ iuuenis: q; sensū nō est in sustinēdo aliq̄d alias fed in ꝙcut in obiectatib⁹ 2 ꝛ firmitatib⁹: ꝛ intelligere ꝫ ꝛ ꝑsiderare: maꝛcescit aūt ab q̄dā ꝛtetus corꝛuptis⁹ m aut ipassibile. ℭ Intellect⁹: hec ꝑbs. ℭ Forte dī ꝙ ꝑbs ibi loqꝛ⁹ fm opionē famosā aliox: vt dicit⁹ intellectū esse incorꝛuptibilē imo oēm aiam. ℭ Si boc est fm opinionē ꝑbi: ꝛ dubitādū: ꝛ fi est fm opinionē aliox: facit aliq̄d fidentiā ipse nō repugnet illi: nec⁹ bic nec⁹ alibi. ℭ Ité de boc est ꝛext⁹ scdi ē aia. cap 3° dicēs de intellectu aūt ꝛ ꝙpectiua potētia nihil adhuc manifestū est: ꝫ videt⁹ alter⁹ gen⁹ aie: z ꝫ ꝛ solus contingeret ꝛ separ⁹ ficiet perpetuū a corꝛuptibili. ℭ Item

Instā⁹ 1°.

Rcſpōſio.

Impugnatio.

Argſ 4°. 3ª difficultas annexa.

Argſ primo q; aia intellectiua nō fit a nihilo ex ali⁹ etia.

Instantia. T.c.33.

Rcſpōſio.

*difficultas incerta.

Argſ 2°.

5ª difficultas Argſ 3°.

6ª difficultas annexa. Argſ 4°.

T.c.20. 3° de aia cap 3° dicit. separatū aūt est solū hoc qō vere ē: et hoc solū immortale et ppetuū. ¶ Iterū p etbico. expsse ps aiam remanere post mortē: qz ibi mouet dubōné. Utruz psperitates et aduersitates amicoz et successoz aliqd sciāt ad mortuos. Et respōdet q sic. nō tamē tātū faciunt vt felices infelices faciatue infelices felices. Nā dicit. Unūr igit tam psperitates q̄z aduersitates amicoz aliqd defunctis afferre. tale aūt ac tātū vī nec felices nec infelices faciat. Modo ps: q si nō remaneret aia post mortem

Ad argumēta in opm dī. determinatio eius nō esset vera. ārē ut. ¶ Ad argumēta ꝛo in oppositū rīdet. ¶ Ad pm negat añs. s. q aia intellectiua sit eterna a pte ante. Et ad pbōné ꝛcedit q aia intellectiua sit eterna a pte post: negat q illud qō non bz finē nō habeat pn̄m. Et cum tu allegas Pbm p ce. dicentē ꝛra Platonē q illud qō bz pn̄m habet finez. dī q Pbs dicit ꝛra Platonē q omne gīiabile est corruptibile. i. omne qō habuit pn̄m per motū habebit finez: et hoc ꝛcedit: sed nō est cōtra nos: qz aia intellectiua nō habuit

Ad pm. pn̄m per motū sed per creationē. ¶ Ad 2m negat añs. s. q aia itellectiua sit vnica in oībus boibus. Et ad pbōné cū dicit q ex dictis pbi colligit q non ponit multiplicatio indiuiduoz sub eadē specie nisi ad ꝛseruādā spēm trāseat. et cū dī: sed vnica aia intellectiua sufficit cōseruare speciē. negat: qz cum aia intellectiua nō sit eius cōpletum in specie: sed pars speciei scilicet hominis et ipsa species humana nō possit saluari per vnicū hominē: ideo necessaria est multiplicatio hominū: et ꝛnter animaz intel-

Ad 2m. Ad 3m. lectiuaz ad ꝛseruādā spēm humanā. ¶ Ad 3m negatur añs. s. q aia itellectiua nō sit producta de nouo. Et ad pbationē dī q est producta per creationē: et cū tu dicis q b est ō mētez pbi p phȳsi. dicētem: et nihilo nihil fieri: et ꝛnter nihil creari: qz creatio est ex nihilo. Ad b rīsum est supō q antiqui negabāt aliqd posse fieri ex nihilo oino. s. nulla ꝓsuppositā mām: nec quo ad fieri: nec quo ad iformari: pōt tn̄ aliquid fieri ex nihilo aliquo mō inquātū fit non presuppositā mā quo ad fieri: sed tn̄ presuppositā quo ad iformari: et sic aia intellectiua fit: qz presupponit mām in

Ad 4m. formandā: et qō sic fit ex nihilo: sit etiā ex aliquo: aliquo modo. ārē ut. ¶ Ad 4m negat añs. s. q aia nō remanet post mortē. Et ad pmaz pbationē negat q nō sit aliqua opatio ꝓpria aie in qua non cōicet corpus: qz dicit Pbs 2° de aialibus in auctoritate allegata. relinquit itellect? solum de forte aduenire: et diuinum esse solū hoc: mo q nihil actionē eius cōicat operatio corporalis. Et cum tu probas per Pbm 3° de aia dicentē. Nequaq̄z sine phantasmate itelligit aia. dicitur q aia intellectiua pōt dupl ꝛsiderari. s. simpliciter sm suā suā: et vt forma corpis. ꝓmo mō cū ipsa sit indepēdēs a corpe: necesse est q habeat opationē sibi ꝓportionatā. s. idepēdētē a corpe: et sic est apta nata a itelligere sic itelligētes: et sic primo ad ꝛsiderationē metaph. 12° ꝛo nō ois eius opatio dependet a corpore: et sic ꝛsiderat a Pbo nāli. quare bñ dixit Pbs vt nālis. Nequaq̄z sine phāntasmate intelligit aia: et hec distinctio colligit ab Alberto ꝑ de aia. ¶ Uel dicit q intellectus q̄z ad inchoationem scientie indiget sensu et phantasmate: qz notitia intellectiua ortū hz a sensitiua. q̄z tum ꝛo ad ꝛsummationē scientie intellectus nō indiget nec sensu nec phāntasmate: qz intellectus est locus specieruz. 3° de

T.c.6. aia. ārē ut. ¶ Ad secūdā pbationē cū dicit q sm Pbm intellectus non reminiscit post mortem. igit si remanebit post mortē erit ociosus. negat ꝛsia: qz reminisci est actus virtutis organice. s. cogitatiue. ideo sine cogitatiua nō pōt reminisci: sed itelligere nō est actus virtutis cogitatiue: sed ipsius intellect⁹. ārē sine cogitatiua poterit intelligere. licet sine illa nō posset reminisci. Et ad pbationē cū dicit Pbs dicit q intellectus nihil itelligit sine itellectu passiuo qui corruptus est. i. sine cogitatiua. dī q Pbs intendit q intellectus non intelligit. s. reminiscēdo sine intellectu passiuo. ārē ut. ¶ Cōtra hāc rēsponsionē obiicitur per dictū Pbi ꝓmo de aia: qō est talis itelligere: ergo ꝛsiderare marcescūt quodā iteri⁹ corrupto. hec Pbs. igit sicut reminisci corrūpit quodā iterius corrupto sic intelligere. ārē post mortē nō intelligent sicut nec reminiscet. ¶ Ad hoc rīdet q illud dictū Pbi nō est sm mētē eius: sed sm opinionē aliox Pbox ponentiū itellectuz esse virtutē organicā. hec Thomas. ¶ Possumus ēt aliter rīdere ad pncipale rōné admittendo illud dictū esse de mēte Pbi. ¶ Et tūc dī. q si cōsideret aia vt forma corpis: sic oēs opationes eius sūt passiōes cōpositi: sicut vult Pbs ibi: et tūc quantū ad oēs operationes cōpositi ꝓprie est: aia ꝛo est quo est. dicō eni ꝓprie itelligit et nō aia: iz aia est pn̄m quo hō itelligit: ārē corrupto composito cū aia non sit qō nec quo ipsa vt forma nullo mō itelligit. Si ꝛo cō sideretur anima vt suba quedā apta per se existere: tūc si cut eius suba est indepēdēs a corpe sic necesse est q eius operatio sit indepēdēs. ārē cū Pbus dicit q intellectus nihil intelligit sine itellectu passiuo: et cū dicit q itelligere et considerare marcescūt quodā iterius corrupto: loq tur de aia itellectiua nō vt forma corporis et non vt suba apta ꝑse existere. ārē ut. ¶ Ad cōfirmationē dicit q nō

Ad 2am. acceptat auctoritas Auer. in b maxime: qz Pbs expresse dixit oppm huius: vt ostēsum est. tum etiaz qz Auer. ex verbis suis ostendit se fuisse inuentorē talis opinionis: imo plus q ponit eā dubitative. nā dicit 3° de aia. cōmento 5°. et si b qō apparet mihi non fuerit cōpertū erit ꝓncipiū complementi: et forte per illud inueniēt vez in his si nōdū inuenta. Et si inueni vt fingo tūc declarabit per illas qōnes. hec Auer. Et hec de ista qōne sufficiant ad laudē Jesu chīi omnipotentis. ¶ Questio. VII.

Negatur ar guitur p̄, pro Aban.

Argt 1°.

Affirmative argt primo, pro via cō 1.

T.c.14. Argt 2°.

pót esse vera ita cite pót esse scita. añ9 p3 de ista, ppone. B instãs est. demonstrato instãti, pisenti: que nõ pót esse vera nisi in illo instãti pisenti. ẽre ꝛc. C Ih hac ma sunt due opiones. p̃ primo tabo opinõe Mirandi: deinde opiones eorum. C Pio opinone Mantuani pñpponit pmo q̃ ois notitia sit ẽlitas gradualis. p3:q̃ ois notitia q̃tũ est de se est aptatus sibi formi tatẽ vltẽ intẽsiuꝫ recedere ꝛc: nulla est in infinitũ remissa: q̃ nulla pót cẽ remissio infinita. igit ois notitia h3 gradus. C Item si aliq̃ nõ sit gradualis, sit ista meralis: ergo arguit cõtra: q̃ aliqua notitia mẽtalis est gradualis: ergõ aliqe aliquãdo magis intense ẽ aliqñ minus intense credit eandẽ, ppõnẽ: sed qua rõne vna est intẽsibilis eadẽ rõne ẽlibet metalis, ẽre ꝛc.

Mantuani.

2m pñpp.

Ep primo 7

C 2o pñpponit q̃ nulla actio mẽtalis pót esse ĩtãtanea stante ordine nãe. p3:q̃ nõ pót agẽs approximari, passo nisi successiue: aut nõ fic q̃ solũ ĩnstãs agat. C 3o pñpponit q̃ latitudines ẽnoꝝ nõ pmoꝝ vt albedinis ꝛ nigredinis in mixto imediate gñato ex elemẽtis. sit, stat fieri remissio sam credulitate absq; intensione beitationis. p3 hoc in tribus casibꝫ. Paim9 q̃ pót esse remissam ꝑsideratione sui fieri sup aliquo ẽ credito remisse absq; ꝑsideratione sui ẽ. Secõs casus est: q̃ stat sm. credere cessãte moueri p. b. 2nũ. Secõs casus est: q̃ stat sm. credere cessãte moueri p. b. 2nũ. nõ ita fortes: q̃ tunc ponat' q̃. d. euidẽtia remittat' ad non gradũ aut q̃ sm. de illa obliuiscat' aut diuertat' ab illa remanẽtibus. b. c. euidẽnijs vt puta ad quas tñ sm. nõ ita aduertat sicut p̃us: tũc remittit' credulitas sine intẽsione beitationis: imo cũ remissione illius ad nõ gradus. Tertiꝰ casus est: q̃ posito vt pus sm. credere cessãte moueri p. b. c. euidẽtias ipsõ fsine. d. euidẽntiã ip̃m: tũc sm. ponat' q̃ sm. incipiat remitti in aduertẽtia donec totaliꝫ sit oblitus oium illaꝝ euidẽtiaꝝ: tũc sim. remittit' credulitas ꝛ beitatio. C 4o

3m pñpp.

pñpp.

4m pñpp.

pñpponit q̃ ois scientia sit assensus verus sine formidine: ergo est assensus verus cũ formidine. Error aut est assensus falsus sine cũ formidine sine sine formidine. C Ex quo sequit q̃ aliqa error est scientia: ergo a scia erit error. p̃m patet: posito q̃ remanẽte assensu. a. ppõnis falsa: incipiat. a. ꝓpositionis esse vera. Ex2m p3: posito q̃ remanẽte assensu. b. ꝓpositionis vere incipiat. b. esse falsa. C Et ita etiã accidit q̃ scientia erit opio: ergo a cõra opinio erit scia: ergo erit error: ergo a cõra. 5m patet sic: aliqua assensus qui est sine formidine pót admitteri cuꝫ aliquo gradu formidinis. 2m p3 ergo a: q̃ aliquis assensus qui est cuꝫ formidine pót fieri sine formidine. 3m p3: q̃ aliquis assẽtus verꝫ cũ formidine mixtus pót fieri falsus. 4m p3: q̃ aliqa assensus falsus pót fieri vere cuꝫ formidine. C Et 5m bunc modũ cõcedendũ est q̃ aliqua scia infinities erit error: ergo a cõra. Et infinities ero. incipiet scire data ꝓpositionem: z desinet scire illã. C Ex q̃bus iferunt ẽnes rñiue ad q̃situ. 6m 3 sic ita. Nõ est dare 2m instãs vel vltm̃ alicuius notitie sensitiue. puta visionis ꝛactionis ꝛ h3. probat': q̃ ois talis notitia est ẽlitas gradualis p 6m pñpp: igit nulla talis ip̃ subito acgri p 1m pñpp. igit nullus est 3m gradus visionis ꝛactionis ꝛ h3. C Ex ifert q̃ ois notitia sensitiua sit ex p̃cessitẽti cognitione sensitiua. C 1m 3. Nulla est 3ma notitia scõpleta in intellectu generata. p3 q̃ quacũq; data ptiue fuit remissio notitia incõplecta sit ue remissio conceptus. C Ex quo infert q̃ non dat 3m. instãs alicuius notitie intellectiue in cõplexa. p3:q̃ cũ ĩ dat talis sit gradualis: quocũq; instãti signato ante illud fuit remissio. C 3m 3. Non datur 3mũ instãs opionis q̃ ad inceptionẽ: nec vltmũ eius quo ad desitionẽ. 6m pars. p3: q̃ tam cito incipit esse opinio q̃ cito incipit esse beitatio q̃ assensus sed non dat 2m beitationis. igit nõ pa

Coire.

tur primũ opinionis. Scõa p3. q̃ batur similiter: q̃ tam cito desinit esse opio q̃ cito desinit esse beitatio: sed non datur vltmũ beitationis. igit' non datur vltmũ opinionis. C Ex quo sequit q̃ dat vltmũ non esse opionis: z 3mũ nõ esse eius. p3. posito enim q̃ scientia desinat esse q̃ admixtione beitationis. puta fi or. credat firmiter eli moueri: z per aliquas euidẽtias ad q̃s nõ firmiter credat firmiter credat sine formido in mente eius: ita q̃ nõ firmiter credat sicut nõ credit sed cũ beitatione aliquã multitie cum nõ desf primũ beitationis: sed vltmũ in quo nõ. igit' opinionis dat vltmũ in quo nõ quo ad acceptionẽ. Ex similiter quo ad desitionẽ cum nõ detur vltmũ sue quãtũ q̃ datur primũ non esse eius. C 4o concludo. 1o quãdo fit mutatio a nõ sciente in sciẽtẽ per solam rei mutationẽ, posse fieri datur primũ ẽ vltmũ instãs sciẽtie. Et ẽ fiat mutatio a nõ sciẽte in sciẽtẽ per solã remissionẽ, contrariũ. beitationis non remissionẽ: nõ dat primũ instãs nec vltmũ instãs scientie. C Dec 2cluio b3 tres ꝓpes. Prima pars declarat' ꝑ in qua dicit' q̃ cũ fit mutatio a nõ sciente in sciẽtẽ p̃ solam rei mutationẽ pót dari 3mus ẽ vltmũ instãs sciẽtie: dicit notãter pót dari primũ ẽ vltmũ instãs: q̃ nõ semp datur: q̃n tũ datur primũ vel vltmũ instãs sciẽtie tã quo ad inceptionẽ q̃ quo ad desitionẽ: quãdo, ppositionis de qua est assensus dat' 2m instans in quo incipit esse vera. Et sit quãdo illius datur vltmũ instãs in quo desinit esse vera: in qua fiat trãsmutatio a sciẽte in errantes, manẽte assẽsu ẽ re pmutata. B declarato 2a pars p3. C Scõa pars declarat: in qua dr q̃ q̃si fit mutatio a nõ sciẽte in sciẽtẽ per solam remissionẽ ꝑ3, beitationis dat' 2m instãs. p3:q̃ posito q̃ for. opinet' cui moueri cũ beitationẽ: z remit tat' beitatio vsq; ad nõ gradũ remanẽte assensu: ps tunc q̃ erit dare 3mũ instãs in quo iste assensus erit scia: ẽ in quo for. erit sciẽs: q̃ idẽ erit 3mũ instãs non esse opinionis for. z 2m instãs esse istius sciennũ: enim' dat 3mus vel vltmũ istius mõ signate opionis: cũ non det 2m vel vltmũ beitationis cõmixte, ẽre ꝛc. C Tertia ps declarat': in q̃ dr q̃ cũ fit mutatio a nõ sciẽte in sciẽtes absq; rei mutatione vel beitationis remissione non dat' 3mũ nec vltmũ. ꝓbat': q̃ tũc talis trãsmutatio fit per nouã credulitatẽ vel ꝑsideratione habitã de aliqua ꝓpositione vera: q̃a incipiet credere a nõ gradu per aliquã euidẽtiã inciẽtẽ a nõ gradu mouentẽ ipsum ad assensũ: illius ꝓpositionis: sed istius nouæ credulitatis sic habite nõ dat' 3mũ instãs quo ad inceptionẽ nec vltmũ quo ad desitionem: q̃ quecũq; credulitas data illa est certe intẽsionis, quare ps fuit remissior: z simil' quacũq; data postea erit remissior. quare p3 q̃ isto modo nõ est dare 3mus instãs in quo for. erit sciens. b. ꝓpositionẽ gratia exemplificãdi vltmũ in quo nõ. Et isto mõ nõ est dare 3m instãs in quo 3mo ꝓpositio scitur nec vltmũ in quo scit' quo ad desitionẽ. Et isto 3o modo maxime itelligit in ꝓpositõ questionis. C Ex quibus infert q̃ non omne 2m instans in quo scitur ꝓmisse vel alio alicuius ꝑtie de mõstratiue scire esse bone est 3mũ instãs in quo scit' ꝓmisse. Et ẽ ꝓcessus 3o declarat'. Primo: q̃ stingit nullus esse 3mũ instãs in quo sciunt' ꝓmisse: vt p3 in isto tertio mõ. Secõ: q̃ contingit aliqñ esse primũ instãs in quo sciuntur ꝓmisse: licet p3 isto modo: z nullũ esse 2m instans in quo sciuntur ꝓmisse: licet p3 isto modo: z nullũ esse 2m instans in quo scitur 3mus: q̃a forte nulla est euidẽtia ad partẽ 3tiaꝝ respectu cõclusionis in ꝓncipio: sed respectu ꝓmissarũ aliqua est euidentia ad partẽ cõtrariã. Tertio: q̃ ꝓbabile est sic esse: in ꝓsequẽtia: in dialecticis: q̃ pót esse ꝓ ꝓsequẽtia sit bona scita esse bonã: z añ sit scitum z ꝓcẽs nõ sit scitũ ab eodẽ: q̃ pót ꝛ ꝓcingere, vel q̃ añ sit ĩtelle

Primũ pñpp. ꝓpo. Mantuani.

1m 3.

Coire.

2m 3.

Coire.

3m 3.

Coire.

trum ⁊ ꝓñs nō vt ponit ꝙ añs sit latinū ⁊ ꝓñs grecū: ⁊ credat illa ꝓña esse bona: sicut qlibet nostrū credit multas ꝓñas grecas: quarū nullā intelligit. vel qz credatur forte ab aliq̄ ꝙ ex ℞o sequat̄ salsū. tūc stat ꝙ data ꝓñtia sit bona scita esse bona ab illo: ⁊ tñ añs est scitū ⁊ ꝓñs ne sciū: qz putat istud sore salsum: vel qz repugnat ꝓñs sciri: vt manifestū est de tali ꝓñatois. ꝓpō scita est affirmati uarigit̄ nulla ꝓpō scita est negatiua: ⁊ de tali: hoc nescit: ⁊ ḡ ℔ nescit: demōstrato vtrobiq̄ ꝓñte. ꝓñs enim sciri nō pōt q̄uis sit verū. Vnde est aliqua propō vera q̄ a nullo sciri pōt: sicut ℔ ꝓpō nescit eadē demōstrata: imo aliq̄ est ꝓpō vera quā deus scire non pōt: ⁊ tñ illā tu potes scire: sicut ista: hec ꝓpō nō scit a deo illamet demōstrata. ¶ Dubitat circa dicta. Utrūz sensus exterior ꝑ⁹ imutet a toto ꝙ se q̄ a pte. Et arḡt ꝙ fit: qz dato oppōsito ꝙ nō ꝑ⁹ imutatur a toto q̄ a pte seq̄t ꝙ nō ꝑ⁹ sētiet totū ꝙ se q̄ partē. ꝓ ꝓña: qz tam cito sensus sentit rem q̄ cito imutat. ꝓñs est falsū: qz si imediate post hoc videbit totū ꝙ se imediate post hoc videbit aliquā ptez ꝙ se toti⁹ ⁊ si sic imediate post ℔ videbit illud totū esse diuisibile: et saltē in duas medietates: ⁊ ꝓñr videbit vtrāq̄ medietatē. ⁊ vlterius sequtur. si videbit medietatē per se ꝙ videbit medietatē medietatis: ⁊ ꝓ ꝓñs quālibet partē q̄ztatiuā illius ꝙ se videbit: qđ est impōle. ¶ In opp^m arguit: ꝙ sensus exterior non ꝑ⁹ imutat a toto q̄ a parte: qz si ꝑ⁹ imutatur a toto q̄ a parte: ergo ab aliqua ꝓportione ⁊ sit i duplo gratia exēpli: sed minus q̄ in duplo totū excedit aliquā ptē: igit̄ aliq̄ pars sufficiet imutare sensū: ⁊ re nō ꝑ⁹ imutabit sensum totū q̄ pars. ¶ Rūdet ꝓtria dicta. ꝓ^m est: ꝙ nullus sēsus exterior ꝓcipit aliqd per se ꝑ⁹ distinguit̄ ab alio. ꝓ: qz sensus exterior nō ponit ꝓuenientiaz nec dūiaz inter aliq̄s ed sensu cōis est qui ponit cōueniētiā ⁊ dūiam inter res diuersas: ⁊ re sensus exterior nō ꝑ⁹ imutat a toto per se q̄ a parte: nec ꝑ⁹ sentit totuz ꝙ se q̄ partē. ¶ Scōm dictū est: ꝙ si q̄rat de sensu cōi an ꝑ⁹ sentiat totū per se q̄ eius partē. dō ꝙ sic: qz nō ꝑ⁹ imutet a toto q̄ a parte. qz nō valet ℔ arg^m: sentit totū ꝙ sentē sentit aliq̄ eius ꝓs ꝙ se. Et si dō ꝙ tunc sequtur ꝙ respectu sensus cōis aliqd apparet nō diuisibile. ꝓ: qz in illo ꝓcto in quo sensus cōis sētit totū per se ⁊ nō sentit ptē illud ꝓceptū apparet nō diuisibile: qz si apparet diuisibile peiōret ptē. rūdet ꝙ ꝓñs nō est icōueniēs. ¶ Tertiū dictū est: ꝙ ex pte sensus exterioris q non ꝓcipit nisi singulare: verū est ꝙ sensus exterior nō ꝑ⁹ sentit totū imutās q̄ eius ptē imutatē. alr eni sequt̄ ꝙ esset aliqō minimū sensatū: ⁊ etiā ꝙ sēsibile per se imutaret sensū a ꝓportione eq̄litatis. a qō est impōle. probat ꝓña: qz si totū imutaret a ꝓportiōe maioris ineq̄litatis: sit a dupla ꝓportione. ḡa exēpli: sed cū min⁹ q̄ in dupla totū excedat aliq̄ ptē. igit̄ tūc aliq̄ pars sufficeret imutare sensūqz nō ꝑ⁹ totum imutaret sensū q̄ ps. ꝛ. ꝛ incipiēs sētire totū icipiet sentire partē: ⁊ nō ꝑ⁹ sentiet totū q̄ partē. sicut nihil ꝑ⁹ pōt icipe esse q̄ fuisse. ¶ Ex his ꝑz rñsio ad dubiū ꝙ sensus exterior nō ꝑ⁹ imutat ꝙ se a toto q̄ a pte. qz nō imutat ꝙ se a toto. sed sensus cōis ꝓ⁹ imutat per se a toto q̄ a pte nullus tñ sēsus siue exterior siue interior ꝓ⁹ imutat a toto q̄ a parte. ¶ Sed ꝙ ordine cōceptuū sciēdū: ꝙ intellectus ꝓ⁹ ꝓcipit rē sub cōceptu singulari vago ⁊ cōfuso nō circūstantionato: q̄ cōceptu singulari determinato. qz aliter esset ꝓcessus in infinitū in ꝓceptibus. vnde concipit rem ꝓceptu trāscendētiz ⁊ ꝙ ordinē descēdēdo ⁊ vltimo cōcipit rē ꝓceptu singulari determinato. ¶ Nec aliter itelligit̄ Arist. ꝓ ꝓbȳ. ⁊ ꝓ posteriorz cū suis equocationib⁹ de vñ ⁊ singulari: qz ꝛtrario mō illis terminis vtitur in dictis locis siue referant̄ verba sua de toto integrali ad eius ptēs siue de toto vñ ad eius partez vel min⁹ vtcūq̄ eadē linea ꝑdicamētali: qz ꝓ⁹ intelligit̄ res ꝓceptu sub magis vñ q̄ minus vñ. ¶ Sed ꝙ ordine sētiatiō ⁊ intellectionū sciēdū ꝙ triplex ordo seruat̄. ꝑ mō est ꝙ si sor. nō sentiat nec itelligat: ⁊ aliq̄n sentiet ⁊ itelliget: ꝙ ꝓ⁹ ꝓcipit sentiet q̄ intelliget. rō est: qz ois notitia exterior: pura vlio auditiua ⁊ huiusmodi successiue ḡnabit: ⁊ aliq̄n tā modica sensatio erit ḡnata ꝙ ipsa nō sufficiet multiplicare speciē. ideo si sor. nō sentit nec itelligit: ⁊ sentiet ⁊ itelliget: ꝓ⁹ ꝓcipit sentiet q̄z itelliget. ¶ Scōs ordo est ꝙ si sentiet cōplexe ⁊ incomplexe: ꝓ⁹ sentiet incōplexe q̄ cōplexe. ꝑz: qz plus sentiet ꝑ sensū exteriorē q̄ ꝑ interiorē: sed sensus exterior nō ꝓcipit cōplexe: qz non ꝓcipit nisi sm ꝙ ipse imutat̄ a sensibili exteriori: ⁊z nullū est sensibile exteriori⁹ aptū natū ḡnare actū cōponēdi vel diuidēdi: in organo sensus exterioris: ergo ⁊c. ¶ Terti⁹ ordo est: ꝙ si sor. itelligeret cōplexe ⁊ incōplexe affirmatiue ⁊ negatiue: ⁊ assentiet ⁊ dissentiet: ꝓ⁹ intelliget incōplexe q̄ cōplexe: ⁊ ꝓ⁹ affirmatiue q̄ negatiue: ⁊ ꝓ⁹ assentiet q̄ dissentiet. duo ꝓma patēt: sed 3^m ꝙbat: qz ꝓma ꝓpō ñ ḡ erit cōcepta a sor. erit affirmatiua simplr de ℔ ℞o est secūdo adiacēte ab eo credita absq̄ alia euidētia. alr eni esset ꝓcessus in infinitū in euidētijs: sed itellect⁹ nulli ꝓpō ni dissentit affirmatiue vel negatiue nisi ꝓp aliq̄ euidentiā vel ꝓp aliōs euidētias ad vnā vel ad vtrāq̄ ptē cōp^re hēsa ⁊ cōsideratōe: igit̄ ꝓ⁹ assentiet q̄ dissētiet. ¶ Ex his ꝓz rñsio ad arḡ^m ꝓ ista opionē. ¶ Ad ꝓ^m negat̄ minor. ⁊ q̄ intellect⁹ sit in vltima dispōne ad recipiēdū sciaz: imo requirit dispōnē ꝓ ipsa. nā Albert⁹ voluit ꝙ notitia ꝓmissarū est dispō q̄ mediate recipit̄ scia ꝓpria i intellectu. ¶ Ad 2^m ꝓcedit ꝙ dat ꝓ^m instās in quo illa ꝓpō est scita: ℔ instans est: ꝛ nō est ℥ opionē: qz vult ꝙ non dat ꝓ^m instans scie acq̄site p nouā ꝓsideratiōnē: hec añt est acq̄sita p mutationē rei: ergo ⁊c. ¶ Et si dō ꝓ: qz ista scia est q̄dam gradualis: igit̄ ꝓ⁹ fuit sub remissiori gradu. ¶ Di ꝙ ꝓius fuit sub remissiori gradu credulitatis: ꝛ nō scia: qz ꝓius nō fuit scia: ergo ⁊c. ¶ Pro via ℞o cōi ꝓsupponit aliqua. Et ꝓ ꝓsupponit ꝙ scia ꝓprie dicta est a ꝓbētio veri sine formidine: ⁊ dixi notāter ꝓprie dicta: qz cōiter est apꝓbētio veri q̄ocūqz siue cuz formidine siue sine formidine. Et ēt qz ꝓprissime dicta est solū apꝓbētio veri nēcarij ⁊ pcāni nēcīi. ¶ Opio ℞o ꝓpe dicta est acceptio vni⁹ ꝓpis ꝑdictiōis cū formidie alteri⁹. dixi ēt ꝓpe: qz cōiter dicta est cognitio cū assēsu: ⁊ sic est idē qđ fides: ⁊ proprissime dicta est acceptio veri ꝛingētis inq̄ntū hui⁹: ℔ colligit a Lincoñ. i vltio cap. ꝓmi posterio. vide clare a cōmentatorib⁹ nris sup lib⁹ poste. Error ℞o est apꝓbētio alsitatis siue falsi rei apꝓbētio: ergo ⁊c. ¶ Presupponit scōo q̄ ex triplici termio a q̄ ꝓpmutari qs a nō sciēte in sciētē. s. ex ignōtia: ex ignorātia dispōnis: ⁊ ex opione. ꝑb⁹: qz cū ꝓmutat̄ qs a nō sciēte ad sciētē dupl⁹ ꝓmutari ꝓt. s. vel ex ter^no ꝓuatiuo: vel ex ter^no ꝛtrio. si ex ꝓuatiuo sic mutat̄ ex ignorātia negatiōis: q̄ est ꝓuatio vel negatio scie i subto apto nato. Si ℞o ex termino ꝛtrio mutatur: hoc est dupliciter: qz vel mutat̄ ex termino oino ꝛtrio: vel sm quid ꝛtrio. Si ex oino ꝛtrario: sic ꝓmutat̄ ex ignorātia dispōnis: q̄ ē error ꝛtrius scie. Si ℞o ex sm qd ꝛtrio sic ꝓmutat̄ ex opinione q̄ ꝛtrariat̄ scie inq̄ntū opio est cū formidine: scia ℞o est sine formidine: vtrāq̄ tñ est habitus verus: q̄re non oino cōtrariātur: sed habitus verus ⁊ habit⁹ falsus de eadē re oino ꝛtiātur. ¶ Et ideo licet ꝓcedat ꝙ ex ignorātia fiet scia: non tamē cōceditur ꝙ ignorantia erit scientia. Similr ⁊z cōcedat̄ ꝙ ex opinione fiet scia: nō tamen cōcedit̄ ꝙ opinio erit scia. Et rō est: qz omnis ꝓpo-

Affirmatiue ꝙ sensus.

Negatiue argumen.

Rñsio.

Instantia.

Rñsio.

Rñsio.

Notandū de ordine cōceptuum.

T.c.3. T.cō.5.

Notandus de ordine sentiendi ⁊ intelligendi.

Ad ꝓmū ꝓpter affirmatiuas dō.

Ad 2^m.

Instā. Rñsio.

ꝓ^m ꝓsuppo. ꝙ via cōi.

ꝓsup. 5°.

fitio vera de futuro relinqt aliqñ vnã verã de pñti: ꝫ nũ
q̃ erit ver⁹ q̃ ignorãria est scia: nec q̃ opinio est scientia
Instantia. q̃re ꝛc. ¶ Et si oi ẏiqt habitus q nunc est error erit scia
Rñdeo. igit error erit scia. negat ꝯñatq ille habitus est idez ñ
mãliter 7 nõ formaliꝫ quoniã nõ est error niſi inquãtũ est
falsus: 7 postea est scia inquãtũ est verus. Silr nec opio
ꝓsup⁹ 3⁹. erit scia: ꝫ habitus q nũc est opinio erit scia. ¶ Presup-
ponit tertio q̃ per triplex mediũ põt qs pmutari. a. non
sciẽte ad sciẽtẽ. ſ. per nouã ꝯsiderationẽ p̃ mutationẽ rei:
7 p remissionẽ ẏnẏ fm quid. pz: q: si qs pmutat ad sciam
ex termino pueriuo ſ. ex ignorãria negationis: solũ per
nouã ꝯsiderationẽ põt transmutari. Si ño transmutat
ad sciam ex termino oĩno ẏrio. ſ. ex ignorantia disponis:
trãsmutabit aut p nouã ꝯsiderationẽ: aut pmutationem
rei. Si ño trãsmutat ad sciam ex termino fm qd ẏrio. ſ.
ex opinione trãsmutabit aut p nouã ꝯsiderationẽ: aut p
remissionẽ formi: i. ió dicebat p remissionẽ ẏnẏ fm qd.
ꝓsup⁹ 4⁹. q̃re pz q̃ trĩs p triplex me⁹ pt pmutari. ¶ Presupponit
ẏrtio: q̃ oẽ subm qđ est in vltima disponẽ ad suscipiẽdũ
formã: subito 7 in instãti recipit illã ab agẽte. pz: q: nunc
nihil resistit tali agẽti: ꝫ cũ mbil resistit agẽti subito 7 in
instãti agit 7 ꝓducit formã: sicut ꝓsupponit hic q̃re ꝛc.
p⁹ ẓ. ¶ Dis ꝓsuppositis ponunt ẓnes rñsiue: p⁹ ẓ sit ista. Cu
iuslibet notitie incõpiere taz sensitiue q̃ intellectiue dat
p⁹ instãs. pbat: q: tã sensus q̃ itellect⁹ est in vltima di-
spõne ad recipiẽdũ actũ sniũ. ſ. sẽsationẽ vel itellectionez:
igit vterq̃ subito 7 in instãti recipit illũ. ¶ Tenet ꝯñatio
4⁹ ꝓsupposito. añs. pbat: q: de itellectu p̃ pz p illud Phi
3⁹ de aia: intellectus est sicut tabula rasa in q̃ nihil est de
T.c.14. T.c.119. pictũ. de sẽsu ẽt pz per illud Phi 2⁹ de aia. Est ãt susceptiuũ colozis sine colore: 7 soni absonũ: 7 sic in alijs sẽsib⁹: q: sen
Instantia. sus tact⁹ hz p̃cipere oẽs q̃litates tãgibiles: 7 tñ nõ absolut ab oi q̃litate tãgibili: cũ sit proportio q̃dã tãgibilitatis
Rñdeo. scõ de aia. ¶ Rñdet Pbs ad B scõo de aia: q̃ tact⁹ ꝯsistit in mediocritate q̃dã tãgibilitatis: ió mediocritatẽ nõ p̃-
cipit: sed excellẽtias tñ. Silr ẽni calz 7 fridũ nõ sentim⁹
Rñ⁹ 2⁹. dicit Pbs scõo de aia. ¶ Vel alr dici põt: q: ẓ oẽs q̃litates tãgibiles nõ p̃cipiunt ab vno tactu priculariter tñ oẽs
T.c.118. p̃cipiunt a tactu. p⁹ po pz: q: q̃litates tãgibiles ꝯsiles nõ p̃cipiunt ab aliquo tactu priculari. ró scõi est: q: q̃litates
que nõ p̃cipiunt ab vno tactu p̃cipiunt ab alio. igitur
2⁹ ẓ. oẽs p̃cipiunt a tactu sed a nullo tactu p̃cipiũt. ¶ Scõa
ẓ. Cuiuslibz scie ꝓducte in intellu p nouã ꝯsiderationez
dat⁹ p⁹ instãs. pbat: q: vel ꝓducit ex ignorãria negatio-
nis vel ex ignorãria disponis: vel ex opione. Si p mõ pz
q̃ dat⁹ p⁹ instãs: q: itellect⁹ est in vltima disponẽ ad illã
recipiẽdã: cuz fit sicut tabula rasa: igit subito 7 in instãti
recipit illã. Si scõo mõ: opz itellz per nouas euidẽtias
remouere habitũ ẓrium: 7 gñare sciaz: sed intell's est apt⁹
subito ꝓducere tales euidentias remotiuas habit⁹ ẓrijt
q: agit sine resistẽtia. igit subito corũpet habitũ ẓrium 7
inducet sciam q̃re dat⁹ p⁹ instãs talis scie. Si tertio mõ
fillr opz intellectũ per nouas euidẽtias remouere formi
dinẽ 7 gñare sciam: ꝫ ipse itellect⁹ est apt⁹ subito 7 in in-
stãti ꝓducere euidentias remotiuas formidinis. igit su-
bito corũpet formidinẽ 7 gñabit sciam: q̃re dabit p⁹ in-
Instantia. stãs talis scie. ¶ Forte argues ẽt q: nona ꝯsideratio est
q̃litas ĝdualis. igit ex se est successiue acq̃sibilis: q̃re non
Rñsio. subito acq̃ritur ab itellu. ¶ Rñdetur q ẓ nona ꝯsidera-
tio sit q̃litas ĝdualis 7 ex se successiue acq̃sibilis: tñ non
successiue acq̃ritur subito exsisti in vlt⁹ disponẽ ad illã: ve
3⁹ ẓ. est intell's. ¶ Tertia ẓ. Scie ꝓducte in itellu p mutatio-
nẽ rei: q: q̃s dat⁹ p⁹ instãs: q: q̃s nõ. pb' q̃ talis scia sit ex
dabitu ẓrio p 2⁹m ꝓsup⁹: qui dabit⁹ pmutatur ad dabitũ
ver⁹ p mutationẽ rei: sed ipsius rei pmutãde aliqñ dat⁹
p⁹ instãs: 7 aliqñ nõ: vt q̃ sor. sedeat: dat⁹ p⁹ instãs: 7 q̃
sor. currat: nõ dat⁹ p⁹ instans. igit scie ꝓducte pmutatio-
nẽ rei: q: q̃s dat⁹ p⁹ instans q̃s nõ. ¶ 4ª ẓ. Cuiuslibet 4ª ẓ.
scie ꝓducte in itellu p remissionẽ ẓnẏ dat⁹ p⁹ instãs. pb' 7
q: talis scia gñat ex opione tanq̃ a termino a quo. p 2⁹m
ꝓsup⁹. ſ. p remissionẽ sor. midinis siue hesitationis: sed
nõ dat⁹ vltⁿ instans formidis siue hesitationis: sed p⁹
nõ esse. igit dat⁹ p⁹ instãs scie ꝓducte p remissionẽ sor. Loure⁹.
midinis: q̃re ꝛc. ¶ Ex qb⁹ infertur ẓ rmitua ad q̃stũ q̃
q̃ocũq̃ qs trãsmutetur a nõ sciẽte põt dari p⁹
instans in quo est sciẽs. pz: q: si per nouã ꝯsiderationem
vel remissionẽ ẓnẏ pmutet⁹ dat⁹ p⁹ instãs. Si ño p mu-
tationẽ rei pmuteꝛ pt eriã dari p⁹ instãs: ꝫ nõ semp de-
tur: ꝫ nõ põt pluribꝫ modis pmutari: q̃re ꝛc. ¶ Ex his Ad ꝓmã pte negata-
facile rñdet ad argu⁹ ẓ istã opionẽ. Ad p⁹ negat mi na dz.
nor. ſ. q̃ qñ sor. scit aliq̃ ꝓponẽ sub certo gradu intẽsio-
nis q̃ prius sciuit illã sub remissiori gradu: q: aliq̃ tota-
lis latitudo forme pt subito acqri subito exiri in vltima
disponẽ ad illã recipiẽdã: fiẽ pz de lumine respectu aeris: Ad 2ᵐ.
7 sic est de scia respectu itell's. ¶ Ad 2ᵐ ꝯcedit q̃ alicu-
ius ꝓponis detur vltⁿ instãs in q̃ nõ est vera. 7 ẽnter vl
timũ in q̃ nõ est scita: sicut pz de illa. Plato mouetur q̃ sit
falsa: 7 postea fiet vera 7 scita p mutationẽ rei: ꝫ nõ est ẓ
opionẽ cõem: q: dcm ẽ q̃ notitie gñate p mutationez rei p⁹ difficultatẽ
q̃q̃ dat⁹ p⁹ instãs q̃q̃ nõ. ¶ Circa dicta cadũt aliq̃ difficultates. Pria difficultas est qd est p̃ sensatũ a sensu
.ſ. an totũ pus sentiat q̃ ps eius. ¶ Et argt q nõ prius Negatiue se
sentit totũ q̃ ps argu⁰ Mantuani: q: nõ pus imutatur guitur pro
sensus a toto q̃ a pte. igit nõ pus sentitur totũ q̃ pars. pz Mant.
ꝯña: q: q̃ cito imutat sensus ab aliquo tã cito sensus sen-
tit illud. añs. pbat: q: si nõ da opp⁹m: 7 segtur. pus imuta
tur sensus a toto: igit in aliq̃ ꝓportione pri⁹ imutat: sed
totũ excedit aliq̃ pr̃eẽ igit tunc aliq̃ ps imutabit: q̃re non Affirmatiue
prius imutabit sensus a toto q̃ a pte. ¶ In opp⁹m argt: arguitur.
q: totũ fm sensum notius est q̃ ps eius. ꝑ phyñ. igitur T.cõ.5.
totũ prius sẽtitur q̃ partes. Tenet ꝯña: q: notiora apud
sensum ꝓus sentiunt q̃ minus notia: q̃re ꝛc. ¶ De b sunt Opt. Mant.
due opiones. Una est Mãtuani dicẽtis q̃ nõ pri⁹ sentit Ad rõẽ pro
totũ q̃ ps pp rõnẽ dictã: q: nõ prius imutat sensus a to- pte affirmati
to q̃ a pte. ¶ Ad rõnẽ in ẓrium diceret q̃ Pbs cõparat va dicitur.
ibi totũ ad pres determinatas 7 signatas: 7 sic ꝯcedit
q̃ totũ notius est q̃ aliq̃ ps determinata 7 signata. Non
tñ pp b totũ notius est q̃ aliq̃ ps: q: sic dicendo ly pars, Opt. cõis.
stat cõfuse tñ 7 nõ determinate. ¶ Alia est opio cõis dis-
cẽs: q̃ totũ fm sensũ notius est q̃ aliq̃ ps: sicut dicit Pbs
in ẓ be. phy. Et ẽt totũ prius imutat sensum q̃ aliq̃ ps. 7
ró est: q: sensus nõ imutat niſi ab eo qđ actu determina-
tum est: totũ aũt ex se determinatũ est: pars ño nõ est de-
terminata niſi per designationẽ: ꝫ q̃cũq̃ pr̃e designatam
totũ excedit fm aliq̃ ꝓportionẽ: igit fm talẽ proportio- Ad rõnẽ in
nẽ poterit prius mouere sensum. ¶ Ad rõnẽ in ẓrium ne- parte negati
gat q̃ nõ prius imutet sensus a toto q̃ a pte. Ad ꝓbõnẽ us dicitur.
cũ dr da oppo⁹m q̃ prius imutetur a toto q̃ a pte. igit fm
aliq̃ ꝓportionẽ prius imutabitur: ꝯceditur: 7 cũ tu ar-
guis: ꝫ p min⁹ totũ excedit aliq̃ pr̃eigitur aliq̃ ps tunc
imutabit. negatur ꝯña: q: argt a parte ideterminata fm
quã nõ põt mouere ad partẽ determinatã: 7 quãcũq̃ pr̃e
determiatã totũ excedit fm aliquã ꝓportionẽ: ꝫ fm nul 2ª difficultas
lam excedat aliq̃ partẽ: q: in infinitũ modicũ excedit ali- mouens. Affirmatur
quã partẽ. ¶ Alia difficultas est si a sẽsu causetur actiue argumẽ pro
sensatio. Et videtur q̃ sic, ꝑter dictuz Pbi. 2⁹ de aia: qđ T.c.24.
est: q: aia est cã effectiua cuiuslibz opõnis corpoꝛis: igit est Argt 2⁹.
cã effectiua sẽsationis: ꝫ nõ causat sẽsationẽ niſi media- T.c.15.
te⁹ sẽsitiuo: igit sensus actiue causat sẽsationẽ. ¶ Ite 9⁹
metaphy. dr q̃ videre est opatio manẽs. i. intus manẽs

Nega ma argumr̃. T.c.31.

ī agēte ẽ aīa actiue ꝓcurrit ad eāq̃re ꝛ sēsua. ¶ In opm̃ arguit̃ ꝓ oictū Phi 2° de aīa. ſ. sensus aūt in ipso moueri ꝛ pati aliqd accidit: mō si actiue causaret sensationē segl̃ ꝙ idē ēet agēs ꝛ patiēs respectu eiusdem: qō est inconueniēs. ¶ Itē Phs ȝ° de aīa dixit. Si itelligere est: sicut sēsire aut pati aliqd vriq; erit ab itelligibili: aut aliqō buius alterūꝝ ꝑ ī mente ꝙ intelligere ꝓsistit in quodā pari ꝑfectiuo sic sentire ꝛ nō in pati corruptiuo: igit̃ sēsus passiue se bz ad sēsire ꝛ nō actiue. ¶ De ꝑ fūt due opiones. Una est Mātuani ꝛ modernoꝝ dicēciū ꝙ sicut in nā intellectus dat̃ intellect⁹ agēs ꝛ itellect⁹ passibilis: sic in nā sensitiua dat̃ sensus actiu⁹ ꝛ sensus passiu⁹ ꝛ q̃re sicut phātasma causat spēm itelligibilē in intellectū passibilē: ita deīde itellect⁹ agēs cū specie causat itellectionē: sic sensibile ad ex̄ causat ꝑ spēm sensibilē in sensum: deinde sēsus agēs cū specie causat sensationē. Et sic saluatur ꝙ sensus actiue ꝛ passiue cōcurrit ad sensationē ſm diuersas potētias. ¶ Alia est opio cōis dicēs: ꝙ sensus solū passiue se habet ad recipiēdū spēm a sēsibili: isq; sēsus iformat⁹ specie actiue causat sēsationē in seipm: sicut ēt de itellū passibili dicit ꝙ passiue solū se bz ad recipiēdū spēs itelligibilē a phātasmate: isq; post q̃ itellect⁹ possibilis iformat⁹ est specie intelligibili actiue: causat itellectionem in seipso ꝛ alios habit⁹. ℔ aūt qō dcm̃ est de sēsu colligit̃ ab Auer. 2° de aīa dicente. sensus qdē pariēs sunt iq̃ntū recipiūt spēm: isq; inq̃ntū iudicāt sensibilia actiue se bnt. Et Albertus 2° de aīa inqt. Nulla po⁹ est adeo passiua qn̄ iuformata ꝓpo actu fiat aliq̃tr actiua. ¶ Ad arg^m̃ ℞o i op^m̃ dī ꝙ nō icōueniēs ꝙ idē nō eodē mō se bñs sit agēs ꝛ patiēs respectu eiusdē: ꝛ sic est in ꝓpoſito qz sēsus absolute sūptus patiēs est: inq̃ntū ℞o iformat⁹ est specie actiue se bz ad sēsationē: q̃re diuersimode sūpt⁹ est. ¶ Tertia difficultas est: qd est q̃uenīēti⁹ dicere: aut ꝙ sciēcia sit apprehēsio vera: aut ꝙ sit assensus ver⁹. ¶ Et arg^t ꝓ Mātuano ꝙ rectius dī assēsus ver⁹: qz scire est firmiter credere absq; hesitatione cū ℔ ꝙ ita sit ex parte rei: vt inqt Dens Ider. igit̃ scia est firma credulitas: ꝛ ꝙ firm⁹ assensus. ¶ In op^m̃ arg^t qz scire ẽ cōgscere cām ꝓpꝙ res ẽ rē. vt inqt Phs ꝑ poster. igit̃ scia est cognitio: ꝛ ꝙ scia est apphēsio. Tenet ꝙ qz idē sūt cognitio ꝛ apprehensio: q̃re rē. ¶ Cōiter dī ꝙ vtrūq; recte dici pōt: qz itellectus est apphēdere rē ꝛ assētire rei apphēse: quātus eni volūtatis sit ꝙsentire: qz ℔ ꝓiunctionē ipotat ad rē ad quā volūtas tēdit: nō intellectus est assentire q̃si ad aliud sentire tāq̃ distās: qz itellect⁹ nō tēdit in rē: sed eā. ¶ Mihi ℞o videt ꝙ recti⁹ dicat scia apphēsio q̃ assēsus: qz nō dī in itellect⁹ assētire rei nisi post q̃ apprehēderit rē ẽ: et ex eni ꝙus nā apprehēdere rē ꝛ est: q̃ assentire: sed in illo potest talis apphēsio est scia: qz est cognitio p certitudinē. Quarta difficultas. Si ꝑ itellectū ab intellectu est vniuersale q̃ singulare. Et videt ꝙ vlet qz vle directe cogīscit ab intellu: singulare ℞o reflexe: ꝛ ve colligit ȝ° de aīa cap° 1°. ¶ In op^m̃ arg^t qz illud ꝑ cogīscit ab itellu cuius spēm ꝑ recipit: isq; itellus recipit ꝑ spēs singularis: q̃ rē. ꝓb̃ minor: qz phātasma est qō cāt spēs in itellm: sicut sēsibile in sensu. ȝ. de aīa: isq; pban^ma est singulare ꝛ spēs rei singularis: igit̃ ꝑ causat spēm rei singularis. ꝓz ꝛ qz alr agere: ut ra ꝓpū q̃dū ꝛ nām: q̃re rē. ¶ De ꝑ fūt opiones. ꝑ^a opinio est cōis. dicēs: ꝙ vle ꝓus itelligit q̃ singulare: qz vle intelligit directe, ꝛ p speciē ꝓpriā: singulare ℞o reflexe, ꝛ rō est: qz cū itellect⁹ sit imālis ꝛ abstract⁹ nō recipit nisi imālr ꝛ abstracte: q̃re spēs recepta in itellu erit abstracta: isq; talis repsentat vt: qua re rē. singulare ℞o reflexe cognoscit: qz cognoscit p cōuersionē itellꝰ ad phan^a ℔ mō: qz post q̃ intellect⁹ nouit vle ꝑ spēm, ꝓpriā repsentātē illud cognoscit ꝙ illa spēs est effect⁹ phātasmatis: ꝛ ꝙ phātasma est effect⁹ sēsibilis singularis: ꝛ sic cognoscit singulare: itellectū igit̃ ꝙuertere se ad phātasma est cognoscere ipm̃ phātasma ꝑ speciē: nō qdē extrinsece repntantē illud: isq; intrinsece gerentē similitudinē ei⁹ sicut effect⁹ gerit similitudinē sue cause. ¶ Ad rōnē in opm̃ negat̃ ꝙ itellect⁹ ꝓus recipiat spēm singularis. Ad ꝓbōnē negat̃ ꝓnia: qz ꝛ q̃ singularis causet effectū singulare in essēdo: nō tū op; ꝙ causet singulare in repntādo: qz ℔ bz ab eo in quo recipit. oē eni q̄ recipit: recipit ſm nām recipiētis: q̃re cū spēs singularis recipiat̃ i itellu abstracto nēce est ꝙ recipiat̃ abstracte: ꝛ sic vlr repntabit sine bic ꝛ nūc. ¶ Et ſi arg^t ȝ°, ꝓbādo ꝙ pban^ma nullo^o pōt cāre spēm abstractā in itellectu: qz nullū māle ꝑt cāre rem imālē. ¶ Dī ꝙ ȝ oino māle non possit cāre imāle in vtute ꝓpriatū in virtute alteri⁹ imālis sic vt hic: qz phātasma causat spēz imālē in itellz possibilē in vtute itell⁹ agentis imālis. ¶ Replicabit q̄ ꝑ qz aut intell⁹ agēs largit̃ aliqd phātasmati: aut nō. si sic cū illud largitū recipiat in phātasmate mālis: igit̃ est mālē: q̃re nec illō poterit cāre imāle in itellu. si ℞o nō largitur aliqd phātasmati: tūc nō magis vnū pban^ma mouebit itellm q̄ aliud cū intellect⁹ agēs sit eq̃lr pōs oibus. ¶ Dī ꝙ intell⁹ agēs largit̃ q̃litatē quādā spūalē phātasmati ꝙ quā fit potēs cāre spēm in intellm: qua ex ie cāre nō poterat: ꝓp eius nimiā mālitatē: ꝛ negat̃ ꝙ illa q̃litas spūalis nō possit cāre spēm in intellm: qz nō est cātū mālis: vñ iz illa sit mālis inquātū recipit̃ i re mālis: nō est aliq̄ mō imālis inquātū originē trahit a re imāli. ¶ Quidaz tñ dixerūt ꝙ itellect⁹ agēs nihil largit̃ phātasmati: isq; sola sui ꝑsentia facit vt phātasma moueat itellectū ꝓ obiectū. Et ad arm̃ dīt ꝙ illud phātasma magis mouebit: cuius indiuiduū cogitatiue cogitat: ꝛ illud cogitat q̄ fortius mouet sensū. Et nō dicat vt Jādonus ꝙ celū ꝛ motor eius est cā ꝙ magis ℔ cogitat q̃ illud. ¶ Alia opio est Mātuani ꝛ modernoꝝ dicēciū ꝙ intellect⁹ ꝓus itelligit singulare q̃ vle: qz itellect⁹ ꝑ recipit spēm singularis: ꝛ ꝓ sit ꝙ itellect⁹ ꝓus itelligit singulare vagū: deide spēm: ꝛ vltimo singulare signatū ꝛ circūstantionatū. Q; ꝓus singulare itelligat q̃ vle ꝓbatū est: qd ꝙus singulare vagū q̃ signatū rō est: qz itellect⁹ recipit spēm singularis vagi ꝛ nō signatis: q̃n recipit spēm singularē sine bic ꝛ nunc: q̃re nō recipit spēm singularis signati ſz solū vagi. ¶ Ad rōnē in ȝ⁹ū dī ꝙ singulare signatū ꝛ circūstantionatū reflexe itelligit̃ ab itellu: ꝛ de ℔ locut⁹ est Phs. ȝ. de aīa: ꝛ cū dī ꝙ itell⁹ est imālis ꝛ abstract⁹: igit̃ recipit imālr ꝛ abstracte: dī ꝙ satis imāliter ꝛ abstracte recipit recipiēdo spēm singularis vagi: qz nō se limitat ad bic ꝛ nūc: est eni singulare vagū vniuersale physicus. ¶ Et ſi dicetis: q̄ ꝙ est necessitas ponēdi itell⁹ agēte ſi phātasma causat spēz rei singularis in intellu. ¶ Dī ꝙ nec̄itas itell⁹ agētis est ad causandū intellectionē. sic etiā vult Jādonus ȝ° ℔ dicit ꝛ alios habit⁹. ¶ Alij ℞o moderni: ex qb⁹ est Burleus dicūt: ꝙ etiā singulare signatū ꝓus cognoscit ab intellectu q̄ vle: ꝛ p spēm ꝓpriā ꝛ rō est: qz alr itellect⁹ nō posset ponere diam inter singulare ꝛ vle. ꝓbat̃ ꝓnia: qz vel itellect⁹ itelligit singulare ꝑ spēm singularis vel ꝑ spēm vle. si ꝑm habeo intētū. si 2^m ȝ: qz illud non magis ducit in cognitionē vni⁹ singularis q̄ alterius nisi determinet̃ ꝑ aliqd: isq; illō determinās aut est vle: aut singulare: ꝛ sic sequit̃ idē qō ꝓbus. ¶ Forte dī ꝙ intellect⁹ intelligit singulare per cōuersionē ad fantasma: isq; ḡro tūc qd est itellectū ꝙuertere se ad fantasma: aut est intueri per fantasma aut intueri fantasma. nō ꝑm: qz illud facit sensus. nec 1^m: qz intell⁹ nō cognoscit aliqō sensibile ex se nisi ꝑ speciē. ¶ Et tūc ad arm̃ ȝ ipm: cū dī ꝙ vle directe cognoscit singulare ℞o reflexe per ꝓbm ȝ° de aīa: negat̃ ℔ to-

Ad rōnē pro pte negatiua dicitur.

Instan^a.

Rñsio.

Instantia.

Rñsio.

Rñ° 2°.

Opi. Mātuani ꝛ recentiū.

Ad rōnē pro pte affirmatiua dicunt.

Instantia.

Rełpōsio.

Of. Bur.

Opi. cōis.

Ad rōnes ꝓ pte affirmatiua dī.

Tertia difficultas incepto Mātuani negatur.

Opi. cōis.

Opi. ꝓpria.

4° difficultas annexa. Affirmatiue arguitur. Negatiue arguitur.

T.c.30.

Opio cōis.

tū referē ad vltm q aliqō directe cognoscit 7 aliqō ītēre cte vt ps p L ōmēta. 3° de aia. cōmē. 8. dicētē. pma ꝛo qđ tatē q̄ est in idiuiduo ītelliect⁹ directe cognoscit talia ꝛo supiozes vsq; ad generalissimū ītēcte. Et hec de ista q̄stione sufficiant.

¶ Questio. VIII.

Negatiue arguit primo. pa. Mōtus.

TRum sit dare p̄m istās in quo soz. erit virtuosus vbi debeat trāsmutari de nō vtuoso in vtuosū. ¶ Et arḡ p̄ q nō argumētis Mātuani 7 ꝓponitur pus q vtus sit bona dispō rectificās appetitum ad bñ opandū 7 ꝑñr q est q̄litas gradualis: quo stante arguit sic. q3 si sit dare p̄m istās vtutis: sit illud istās. a. 7 arguit tūc sic. q̄cūq; aliqs bz vtutē sub certo gradu intēsionis bz illārz in. a. istāti bz vtutē: igit sub certo gradu intēsionis bz illārz q̄cūq; q̄litatez bz sub certo gradu intēsionis pus habuit eā sub remissiori gradu q3 alr aliq̄ totalis latitudo forme subito acqreret: igit añ. a. in istās darū habuit eā: q̄re. a. non est p̄m istās. ¶ 2° sic. Si daret p̄m istās vtutis scḡret q̄ daret remississima dispō potens rectificare appetitū. ꝑñ est falsū: q3 q̄cūq; talis est potēs agere in appetitum a certa ꝓportione maioris inequalitatis: ꝓ ꝑñ remissiori nō pōt agere. ꝑña. pbat: q3 simus in p̄ istāti vtutis. si dat ꝓ tēr q̄ro vtrū sit remississima aut nō. si sic habeo ītētū. si nō: q̄ remissior ꝑt rectificare appetitū 7 ꝓ ꝑñ añ fuit remissior: q̄re illud nō est p̄m istās. ¶ In oppm arḡt ꝓ via cōi. p3 q3 ad vtutē nō est mot⁹: igit vtus subito acqrit 7 in instāti. p3 ꝑña. añs ꝛo est ꝓbi. 7. phy. vbi trib⁹ rōnibus ꝓba q̄ ad virtutē nō est mot⁹. p3 q3 vtus est ad alīqd. 2° q3 virtus ꝓfectio q̄ dā est: 3 ad id qō ꝓficit nō est alteratio: q̄re 2ē. 3° q3 vt⁹ acqrit ꝓ alterationē factā in alio: igit ad ipsā nō est alteratio. ¶ 2° arḡt sic. Si fiat trāsit⁹ a vitio in vtutē nō dat vlt⁹ instās vitij: igit dat p̄m istās vtutis. Tenet ꝑña: q3 si nō dat vlt⁹ instās vitij dat p̄m istās nō ē vitij: 3 p̄m istās nō ē vitij est p̄m instās esse vtutis: q̄re. añs ꝓbat q3 cū vitiū sit dispō iperficiēs 7 ledēs aiam 7 appetitū: sicut egritudo est dispō iperficiēs 7 ledēs corpus: nō sicut nō datur minima dispō ledēs corp⁹ igit nō dat minima dispō ledēs aiam 7 ꝑñr nō dat remississimū vitiū nec vlt⁹ instās vitij. mlnor ꝓbat q3 si aliq̄ dispō iedit: igit ab aliq̄ ꝓportiōe ledit: q3 ledere ē agere 7 ꝑñr mior est apta ledere: q̄re nō dat minima dispō ledes. ¶ In hac mā sūt due opiniones. Una est Mātuani. ¶ Pro q̄ ꝓponit q ex duplici 3° a quo ꝑt q3 ꝓmutari ex nō vtuoso in vtuosū. s. ex 3° ꝓpatiuo 7 ex 3° ꝛio. ps: q3 aliq̄n fit mutatio a mera ꝓpatione virtutis ad ipsā vtutem: aliq̄n ꝛo ex vitio ꝛio vtuti ad ipsaz vtutē: sicut ex auaricia ad prodigalitatem.

¶ Presupponit 2° q ois q̄litas gradualis successiue acqrit 7 successiue depdit. ¶ His ꝓsuppositis ponit ꝓnes cōsurge. ꝑ3 ꝛo fit ista. Si fiat trāsmutatio de nō virtuoso ad vtuosū tūc ex 3° ꝛio tūc dat p̄m instās virtutis. pb⁹: q3 tūc fit trāsmutatio successiua de pditione vitij 7 successiua acqsitione dispōnis repugnātis vitio 7 rectificātis appetitū vel sēsitiuū vel itellectiuū. 3 dat p̄m instās in q̄ non erit aliqd de dispōne repugnāte virtuti: q̄ dat p̄m instās vtutis. p3 ꝑña: q3 p̄m nō esse vitij est p̄m istās ē vtutis: q̄diu enim dispōni vtuose est admixta dispō ꝛia ō septa iclinare appetitū in maiū nō est illa dispō virt⁹: sed ꝑtinētia aut pseuerātia aut aliqd hb. vt p3 2° etbi. maior ꝛo p3: sed minor ꝓbat q3 vel est dare vltimū instās dispōnis vitiose vel p̄m istās nō esse. nō vltimū: q3 in q̄cūq; istāti talis dispō vitiosa est: est certe ītēsionis. q̄ post illud sub remissiori gradu erit: q̄re dat p̄m nō esse dispōnis vitiose: sed p̄m nō esse dispōnis vitiose ē p̄m ee vtutis: q̄re 2ē. ¶ 2° ꝛ. Si fiat trāsmutatio de nō vtuoso in virtuosū tūc ex termino ꝓpatiouis tūc nō dat p̄m istās virtutis: pb⁹ q3 tūc fit trāsmutatio ad virtutē p solaz acqsitionē dispōnis virtuose in appetitu sēsitiuo vel itellectiuo: sed dispō virtuosa sic est in infm remissibilis: igit quocūq; istāti dato in quo virt⁹ est añ illud fuit ex ꝓpatione post illud erit: q̄re nō dat p̄m instās nec vltimū virtutis isto mō acqste. ¶ Contra dictas ꝛones siue magis ꝛo duo dicta q̄ ꝓsupponunt i his ꝛnib⁹ arguit Mātuanus. ¶ Et p̄ ꝛo ꝓsupm in 2° ꝛne. s. q̄ virt⁹ sit ifinitū remissibilis: arguit: q3 cis virt⁹ est de difficili mobilis: igit nō est in infm remissibilis aliq̄ virt⁹. p3 ꝑña ex sc̄o añs est ꝓbi in ꝓdicto ꝗlicatis. ¶ 2° arḡt ꝛo ꝓsupm in p̄m ꝛne. s. q̄ vitiū repugnet vtuti ex ꝛo virt⁹ repugnet vitio: q3 pole est virtuosū esse vitiosū: q̄ nō repugnāt. Tenet ꝑña: q3 q̄ repugnāt nō se cōpatiūt. añs ꝓbat q3 ponat q̄ ioz. sit intēperat⁹ timul 7 pusillanim⁹ 7 transmutet ad tēperātiā ipso remanēte pusillanimo 7 simus in. a. instāti in quo fact⁹ est tēperat⁹ 7 arguit sic. In. a. instāti soz. est tēperat⁹ q̄ in. a. istāti soz. est vtuosus. 3 ꝑña a specie ad genꝰ 7 tñ i eodē istāti est pusillanim⁹ q̄ est vitiosus. 3 ꝑña: vt supꝫ. ¶ Ad p̄m rñdet q ois vt⁹ est de difficili mobilis 7 ē de facili mobilis. p̄m p3 ꝓ ꝓbm. 2m ꝓ bat: q3 oē finite difficile est facile 7 ió ꝓ istas ꝛias facile 7 difficile siue de facili mobilis 7 de difficili mobilis nō ꝛint habtt⁹ 7 dispō: q3 vtraq; est de facili 7 ō difficili. Et sic ꝛcedit q̄ in ifinitū remissa dispō est virt⁹: dato q̄ q̄lis virtus sit de difficili mobilis: q3 tūc capit virtus ꝓ certa dispōne repugnāte dispōni vitiose rectificāte appetitus: nō tamē determināte certū gradū. Verūtñ si capit virt⁹ alr. s. ꝓ dispōne repugnāte dispōni vitiose firma 7 itensa sub certo gradu vel vltra certū gdū: tūc dat p̄m in q̄ fuit vel vlt⁹ in q̄ nō: ꝓm variā acceptionē ei⁹: q3 ñ virt⁹ sit talis dispō ītēsa vltra. c. gdū 7 nō sub. c. gdu nec citra: tunc dat vlt⁹ in q̄ nō erit virtuosus. si ꝛo virt⁹ sit talis dispō ītēsa sub. c. gradu 7 vltra. c. gradū: 7 nō ifra. c. gradū: tūc dat p̄m 7 vlt⁹. pm⁹ tñ modus rñdēdi est acutior: 3 iste scḋs est sēsibilior 7 isto 2°° vtus est de difficili mobilis 7 dispō est de facili mobilis 7 sic virt⁹ nō est in ifm remissibilis. ¶ Ad 2m ꝛcedit vitiosū esse virtuosum nec q̄ isti termini opponunt ꝛnie vtus 7 vitiū. Et rō est: q3 nie⁹ nō opponit ꝛnie extremis: ꝛnia eni sunt q̄ posita sub eodem gñe maxie distāt adinuicē: 3 me⁹ nō maxie distat ab extremis: q̄re 7c. q̄libz tñ vitiū alicui vitio bñ ꝛniū est timiditas audacie inter q̄ duo extrema me⁹ est vt⁹ q̄ est fortitudo. Replicat ꝛ fictipossibile est q̄ albū sit croceus vel azurinū 7 sit q̄ nigrū sit croceū vl azurinū q̄ ipole ē vitiosū ee virtuosū. Tenet ꝑña p illitudinē: q3 i vtroq; ea plr mediū 7 extremū. ¶ Rñdet negādo ꝑñaz: q3 albedo 7 nigredo sūt spēs spālissime 7 ēt rubedo nō sic vt⁹ 7 vitiū. Itē nō q̄s color ē medi⁹ inter duo ꝓpria extrema ſ̄ic q̄z vtus inter duo vitia. ¶ Ex his facile ē rñdere ꝛ3 istā opinionē ad arḡ'ta op̄m. Et ad p̄m negat añs. s. q̄ ad virtutē nō fit ꝓse mot⁹: q3 vtus est q̄litas gdualis 7 ad oēm q̄litatē gdualē pōt esse mot⁹. Et ad ꝓbz dō q̄ intelligit q̄ ad vtutē nō pōt ee mot⁹ p se ꝓ. s. ꝓpatē excluſionis sic. s. q̄ secluso oi alio motu ꝓcuiari in aiali possit fieri sol⁹ motus ad vtutes: qm vult ꝓbo q̄ acqsitio vtutū ꝑsequat aliquē motū factū i ꝓre sensitiua. Est ḡ mot⁹ pus i ꝓre sēsitiua 7 p hūc fit mot⁹ rēfus i ꝓte appetitiua 7 dō mot⁹ cōsecutiu⁹ q̄ est ad vtutē 7 ꝓbo ꝓbi nō cōcludit nisi q̄ cū virtutes sint ad aliqd nō ꝓte ee mot⁹ ꝓncipalr ad illas: 3 secūdario illud idē ꝛcludit ratio secūda 7 tertia. ¶ Ad 2m ꝛcedit q̄ si fiat trāsitus a vitio ad virtutes q̄ dat p̄m instās virtutis 7 non dat vltimū instās vitij: q3 nō datur minima dispō ledēs appetitū. si tamē fiat trāsitus a pura ꝓpatione ad virtutē non dat p̄m instās vtutis. ¶ Alia est opinio cōis p qua ꝓsupponit ꝓ: q̄ virtus sit q̄litas ō difficili mobilis: 3 h a ꝓbo in ꝓdicamēto q̄litatis. vbi

Argt 2°.

Affirmatiua arguit pio. pro via cōi. T. c. 17. 18. 7. 19.

Argt 2°.

p̄m ꝓsup̄m p opīo. ¶ Mātuani.

2m ꝓsup̄m. p̄ 2°.

2ª 2ª.

Contra ꝓdictas arguit pio.

Argt. 2°.

Ad p̄m.

Ad 2m.

Instantia.

Rñsio.

Ad ꝓmā pte affirmatiue vi.

p̄m ꝓsup̄m p via cōi.

exꝑlificans de habitu qui est permanẽtior ꝛ diuturnior ꝛ dicit illud fuit scie ꝛ vtutes. pér et. ꝑbari boc rõne sic. oĩs habit⁹ est ẽliras de difficili mobilis: ꝑ ꝑbm in ꝑ̃specie ẽliratis; ẽ vtus est habit⁹: vt ꝑs ꝑ ꝑbm scdo etbi. oĩs. finiẽt ẽ vtutẽ sic: vtus est habit⁹ electiu⁹ in mediocritate

2ª ꝓbꝫ. ꝑ̃sitis; igit ẽ vtus est ẽliras de difficili mobilis. ¶ Pre|iupponit scdo: q; ẽ cõtgibit? vitiosius repugnat recte rõni ocbeti giare vtutẽ ꝛ ꝓfessiones appetitus repugnãt rõni recte vsẽ ꝛ ꝓfessiões alicui ab alĩq ꝓpotio|ne maiori ꝛ ineliratis agit in illud: ẽre nõ dat mim⁹ ba|bit? vitiosius repugnãs rõni rectenec minima passio re|pugnãs rõni recte. ꝑs ꝓbꝫ ꝑ̃ se. ¶ Pnẽ ꝓponit? ter|3ª ꝓbꝫ. tiũ q; oio fo⁹ ẽ ꝛ ꝓfitẽ aegritudinẽ alicui subiecto adeq; tit ẽ nõ subiectiue ꝑs; q; solũ termin⁹ hrit ẽre? mot⁹ ẽ|tic

opi. 4. tuu nt. Ad rones pro pte nega tiua pi.

hoc fut one opiones. Una eſt Mäuani dicẽtis: ꝙ vtus ſucceſſiue gñaf: ſicut ql; for' gradualis. ¶ Ad rones in oppm negat ꝓa illa vtus eſt ql;tas difficile mobilis: igit limitat ſibi certũ gradũ intẽſionis: q; de rone vtutis ſolũ eſt ꝙ repugnat ꝓpiũ vitiole ꝛ rectificet appetit: ſz nõ qõ limitat ſibi certũ gradũ intẽſionis. Ad ꝓbatio nẽ negat ꝙ fixio for' in ſubito fit ſolũ extẽſiue ſumẽdo: ẽt eſt ex diſpõne ſubiti q; idẽ grad' caloris in ferro igni to ꝛ ſtuppa ſi gnitat: fixio eſt in ferro q; in ſtuppa tãe nõ eſt ex itẽſione forme. ¶ Alia eſt opio cõis dicẽs ꝙ vtus ſubito acgrif ẽ nõ ſucceſſiue. Tũ q; limitat ſibi certum gradũ intẽſionis: Tũ q; ex pñti acgritur. ¶ Ad rõnem in oppm põt negari alia: ſ; ſucceſſiue corũpt diſpoſi nes ſiue paſſiones repugnãtes rõni recte ꝛ vtutiq; ſicut in cauatione lapidis q gutt is aque cadẽtib': ſola vltima gutta cauat lapidẽ ꝛ alie diſponũtur: ſic in corruptiõe paſ ſionũ apperit' ſola vltima operatio vltnoſa corũpit paſ ſionẽ: ꝛ alie diſponũt. Et ad rõnẽ cum inferr': ꝙ vna ſola opatio gñabit virtutẽ ſicut vna ſola opatio corũpit paſ ſiones, negat' ꝓnaz: qm vna ſola nõ eſt ſufficiẽs ꝑſe corũ pere ſz mediãtib' alijs. ¶ Vel aliter di ꝛ meliue negã' do ꝓnam admiſſo aſſtrea: ꝙ paſſiones ſucceſſiue corũ pãtur nõ ops q; vt' ſucceſſiue acgrat: qm nec vt' nec ali qd vtutis ꝑt ſtare cũ paſſione repugnãte rõni. Et ad ꝓba tionẽ negat' q; paſſiones fint ꝓoprie ẽ ꝛie virtutis: qz ꝓia ſunt que ponũt ſub eodẽ ẽ gñe maxime diſtant ꝛc. q; ꝛ nõ ſunt ita. ¶ Et ſi q;reres: ãre ex vno actu nõ põt generari virtus cũ ex vno actu generet' ſcia. ſ;ex demſtatione: ex eo maxime cũ vnus act' poſſit eſſe ita itẽſus ẽ equalet vir tualiter multis actib'. ¶ Rñdet' q cã eſt: q; ſcia ẽt' eſt in vltima diſpõne ad recipiẽdũ ſcientiã tõ vnus act' ſuf ficit generare ſciaz in eo: ſed appetit' nõ eſt in vltima diſ põne ad recipiẽdũ virtutes: q; habet multas paſſiones repugnãtes. ¶ Et ad aliud q; addit' dicẽs: vn' act' ẽjũ cũq; intẽſiue nõ põt equalere multis actib' ſufficiẽtibus generare virtutẽ: q; ſi poſſet per virtutẽ diuinã illis equalere: poſſet gñare virtutes. ¶ Et ſi dicere: ãre ergo ex vno actu augmẽtat' virt': ẽt ex vno actu nõ põt gñari virtus. ¶ Rñdet' negando q; ex vno actu tanũ augmẽ tet' virt': ſz ex multis augmẽtat': qliber ẽ act' auget vel diſponit ad augmẽtũ ſi ſit ſilis virtuti nõ ſolum ſm ẽſſita tem: ſed ſm modũ principationis: ẽ eius itẽſiõ ſuper eedat intẽſionẽ habit'. ¶ Dicit' ẽ q; admiſſo aſſtupto cõ tiner ſtatio eſt: q; in augmẽtatiõe nõ reperit' repugnãs in ap petitu ſicut i gnõne. ¶ Et ſi dicere: ãre ex vno actu cor rũpit' virt': q; ꝑpter ſemel delinquere corrupta eſt vt': ẽ tñ ex vno actu nõ gñatur virt'. ¶ Rñdet' q; ex vno actu virtuoſe corũpat' virtus inquãtũ meritoriaz: per illũ actu; tollit' gr'am non corũpit' virtus moralis ex ſe: ſed ſolũ ꝓpter ſuã diſpoſitionẽ q; ſic ſtatio ẽ ſtabilis ẽ: ſed nõ ſufficiẽs ad augmẽtũ ſm ẽſſe

q̄ dicit stare in medio affectionū & operationū que sūt iter superabūdātiā & defectū. & nō accipit mediū b̄ per respectū ad latitudinē. ¶ Et si diceres. q̄re difficili⁹ est attingere mediū q̄ extremū cū vnū extremū sit magis distās.

Partitio 2ª.

Respōsio.

¶ Rādet q̄ mediū rōnis est illud qō difficili⁹ attigit q̄ extremū: & extremū: nō mediū rei.

Partitio 3ª.

¶ Et si dicerēs. q̄re virt⁹ est p̄manētior scia cū scia b̄eat subm icorruptibile. s. intellectū polem & vtus b̄eat subm corruptibile. s. appetitū sensitivū.

Respōsio.

¶ Rādetur q̄ vt⁹ dī pmanētior q̄ntū ad vsuz. q̄ magis assidue vtimur virtute q̄ scientia.

Et hec de ista questione sufficiant.

¶ Questio. IX.

Intentio arguē primo.

ARgit p̄m instās in quo sor. erit sanus. ¶ Et argit q̄ nō arguēt. Mātuani. Et p̄ vbi gs mutet ab egritudine i sanitatē. q̄ si fit dare p̄m istās sanitat: sit. a. illud p̄m istās. b. sanitatis. Et arguit ꝫ sic. b. sanitas p̄dicit operatiōes nāles: igit fm aliquā p̄portionē agit p̄dicēdo. & p ꝫ̄ remissionē est potēs p̄dicere. sed immediate añ. a. istās fuit in infinitū parū remissior q̄ in. a. instāti. Igitur immediate añ. a. instās fuit potēs p̄dicere. p̄z cō sequētia cū maiori. minor p̄bat: q̄ alr sequeret q̄ aliq̄ totalis latitudo esset subito p̄ducta: q̄ō est incōueniens.

¶ Itē. b. sanitas in. a. instāti est sub certo gradu intētionis. igitur immediate ante b̄ fuit sub remissiori. p̄z ꝫ̄: q̄ nulla latitudo subito acquirit. & si sic ergo. a. non est p̄m instās. ¶ Itē. b. sanitas est in infim remissibilis. ergo. a. nō est p̄m istās eius. p̄z ꝫ̄: q̄ si. a. est p̄m istās ei⁹. aut. b. ē remississima sanitas: aut nō. si sic nō est i ifim remissibil'. nō aut immediate ante hoc instās fuit aut non. si sic. hoc nō est p̄m instās ei⁹. si non talis latitudo est subito acquita: q̄ō est incōueniēs.

Argt 2º.

¶ 2º principaliter argit q̄ nō dat p̄m instās sanitatis vbi quis mutetur a pura p̄uatione sanitatis in sanitatē: puta per inceptionē aialis. Et argit sic. nō dat p̄m instās forme aialis. ergo nō dat p̄mū istās sanitatis aialis. p̄z ꝫ̄: q̄ nō p̄us est aial q̄ sit sanus: & ēs. añs p̄bat: q̄ nō p̄us forma est q̄ informet. sed nō dat p̄m instās in q̄ forma informat: q̄ successiue informat sicut succesiue corrūpit forma p̄cedēs rōne dispōnis successiue corruptarū. q̄re rē.

Confirmatiua argūti prio.

¶ In oppm arguit. & p̄ q̄ si fuerit trāsitus ab egritudine in sanitatē q̄ dat p̄mū istās sanitatis. Et arguit sic. nō dat vltimū instās egritudinis. igit dat p̄m istās sanitatis. Tenet ꝫ̄: q̄ quidcūq̄ non dat vltimū forme p̄cedentis: datur p̄m forme sequētis. añs p̄z datur: q̄ si nō. ea oppm. s. q̄ dat vltimū instās egritudinis. & sit. a. vltimū instās. b. egritudinis. Et añ. sic. b. egritudo in. a. instāti ledit opōes. igit fm aliquā p̄portionē ledit. & per ꝫ̄ immediate post. a. instans ledet. p̄z ꝫ̄: q̄ aliter totalis latitudo egritudinis subito deperderetur.

Argt 2º.

¶ 2º argit q̄ vbi fiat trāsitus a pura p̄uatione sanitatis ad ipsā sanitatē puta per inceptionem aialis: q̄ dat p̄m instās eius. ¶ Et argit sic. dat p̄m instās forme aialis. igit dat p̄m istās sanitatis aialis. p̄z ꝫ̄. & añs p̄bat: q̄ forma subalis subito inducit. igit in instāti. & per ꝫ̄: dat p̄m istās eius.

p̄m p̄sup̄m q̄ opiō Mātuani.

¶ In hac mā sunt due opiniones. Una est Mātuani. ¶ P̄ro qua p̄supponit p̄ q̄ ille termin⁹ sanitas. signat idē qō dispō corpis viuētis a q̄ opō nālis p̄uenit vel est apta nata p̄uenire nō lesa. egritudo ꝛ̄o est dispō viuētis a q̄ opō lesa p̄uenit. & sic nihil cadit mediū inter sanitatē & egritudinē.

2m p̄sup̄m.

¶ 2º p̄supponit q̄ dupl'r p̄t fieri trānsit⁹ ad sanitatē. Uno mō a ꝫ̄rio. puta ab egritudie ad sanitatē. Alio mō a pura p̄uatione sanitatis. s. p inceptionē aialis.

p̄ 2ª ꝫ̄.

¶ Dic p̄supponis ponunt due ꝫ̄nes rōnis ne ad q̄stū. P̄ri⁹ ꝫ̄. Si fiat trāsit⁹ ad sanitatez a suo ꝫ̄rio dat p̄m istās sanitatis. p̄b' ꝫ̄: q̄ nō dat vltimū istās egritudis: cū nō det mīma lesio. igit dat p̄m instās sanitatis. Sīl'r si fiat trāsit⁹ a sanitate in egri^tem dat vltim⁹ istās sanitatis. siue nō det mīma lesio. dat tñ p̄m istās egritudis cū si det mīma lesio. datur q̄ p̄m nō ē egritudis & vltim⁹ nō esse ei⁹. q̄re datur p̄m esse sanitatis & vltim⁹ esse eius in tali trāsmutatione.

1ª ꝫ̄.

¶ 2º ꝫ̄. Si fiat trāsit⁹ ad sanitatē a pura ei⁹ p̄uatione non datur p̄m istās sanitatis. p̄batur ꝫ̄: q̄ isto mō tā p̄ icipit sanitas q̄ p̄ icipit esse aial. sz nō dat p̄m istās esse aialis. vt supꝫ p̄batū est fm b̄ac viā. Igit nō datur p̄m istās sanitatis. ¶ Addit trā q̄ fm medicos alr diffinitur isti termin⁹: q̄ iter sanitatē & egritudinē ponūt medium. s. neutralitatē. Et iō dīt q̄ egritudo est dispō a q̄ opō p̄uenit vel est apta p̄uenire lesibilr lesa. Sanitas ꝛ̄o est dispō a q̄ p̄uenit opō nālis nō lesa. neutralitas ꝛ̄o est dispō a q̄ p̄uenit opō nālis insensibilr lesa. ¶ Et tūc dī vt p̄us. q̄ cū sit dare p̄m & vltim⁹ istās sanitatis: q̄ datur p̄m nō esse neutralitatis: quā immediate sequitur sanitas: & dat vltim⁹ nō esse neutralitatis quā immediate p̄cessit sanitas. Et cū egritudis nō sit dare p̄m nec vltim⁹ istās: tūc neutralitas dat p̄m istās ei⁹ quā immediate p̄cessit egritudo. & neutralitas datur vltim⁹ istās ei⁹ quā immediate sequitur egritudo.

Contra dicta fugit⁹ ad 4º.

¶ Et si argit ꝫ dicta q̄ ex dict⁹ sequitur. q̄ idē corp⁹ sit sanū & egrū. ꝫ̄⁹ falsum est. p̄batur ꝫ̄: q̄ dictū est q̄ egritudo est dispō ex q̄ p̄uenit opō lesa. sed cū possit esse lesio in triplici nā fm medicos. s. in ꝓpr'one. cōpone. & vnitate. stat q̄ sit lesio in vna nā & in alia nō. q̄re stat q̄ sit sanum in cōplexione & egrū in cōpone. q̄re idē sit erit sanū & egrū.

Argt 1º.

¶ Itē sequitur ex dictis q̄ aliq̄ erit remississima sanitas. & q̄ latitudo sanitatis in ēmo remissiori terminatur iclusiue. ꝫ̄is ē falsum. p̄b' ꝫ̄: q̄ dictū est q̄ datur p̄m istās sanitat. sz q̄cūq̄ sanitas signetur i p̄ istāti: illa est remississima: q̄ añ illud nō fuit. alr eni aliq̄ totalis latitudo sanitatis subito esset acquita: q̄re rē. & cū ille ḡdus sanitatis nō sit in latitudine neutralitatis nec egritudis: sequitur q̄ est l latitudine sanitat. q̄re latitudo sanitatis icludit illū & nullū remissiorē.

Ad p̄m.

¶ Rsir ad p̄m. p̄cedēdo q̄ sanū i ꝓpr'one est eger i cōpone vel saltē stat sic esse: sed negatur ꝫ̄ia cū iferrur. g̃ idē erit sit sanū & egrū: q̄ nō denoiat simplr corp⁹ sanū nisi sit sanū in oīb⁹ naturis.

Ad 2m. p̄m p̄sup̄m q̄ opi. cōi.

¶ Ad 2m p̄cedit ꝫ̄ & ꝫ̄is. ¶ Alia est opio cōis. P̄ro q̄ supponunt eadē p̄suppoā q̄ alia opione p̄suppoā sūt. Et p̄ q̄ sanitas est dispō viuētis nō: ledēs opōes egritudo ꝛ̄o est dispositio viuentis ledēs operationes.

2m p̄sup̄m.

¶ Scdo q̄ ad sanitatē dupl'r p̄t fieri trāsmutatio aut a ꝫ̄rio. s. ab egritudie: aut a pura p̄uatōe ipsi⁹.

Cōclusio rē sponsiua.

¶ Dic p̄supponis p̄t hec ꝫ̄ rūsiua ad q̄stū. Q̄ cūq̄ fiat trāsmutatio ad sanitatē semp datur p̄m istās sanitat. p̄b' ꝫ̄: q̄ vel fit trāsmutatio ad sanitatē ex ꝫ̄rio. vel ex p̄uatōe. p̄scōm p̄sup̄m. sz vtroq̄ nō datur p̄m istās sanitatis. g̃ rē. p̄b' minor: q̄ si fiat trāsmutatio ex ꝫ̄rio p̄z q̄ datur p̄m istās sanitat: q̄n egritudis nō dat vltim⁹: cuz nō det mīma lesio oponū: si ēt fiat trāsmutatio ex p̄uatōe p̄b' q̄ det p̄m istās: q̄ tā cito b̄z esse sanitas q̄ cito b̄z esse aial sanū: sz dat p̄m istās aialis: q̄ ei⁹ forma subito p̄ducitur & i istāti: vt supꝫ p̄batū ē. Igit dat p̄m istās sanitat i tali trāsmutatōe. q̄re rē.

Contra ꝫnem argt p̄: q̄ vt dicit Auer. 2º colliger. sanitas est dispō p quā me agit & patitur fm nāz. Igit ab aliq̄ p̄pōtōe agit. tz ꝫ̄: q̄ ois actio q̄uēit a p̄pōtōe maioris ieq̄litatis 7º p̄by. sz q̄cd agit fm aliquā p̄portionē p̄us agebat & posteri⁹ aget. Igit sanitat non dat p̄m istās nec vltim⁹.

Argt 2º.

¶ 2º argit ꝫ p̄suppositā: maxie ꝫ diffōnē sanitatis & egritudis. Et p̄ argit ꝫ diffōnē egritudinis in q̄ dī q̄ est dispō viuētis ledēs opōes: q̄ ꝫ dato sequitur q̄ nō est egritudo nisi in ꝓpr'one. ꝫ̄is ē falsū: q̄ medici ponūt egritudinē i triplici nā. s. i ꝓpr'one. cōpone. & vnitate. p̄b' ꝫ̄. & p̄ q̄ nō sit egritudo i cōpone. p̄b' q̄ egritudo in cōpone ē egritudo i plasmate: q̄titate: nāli & sitū: q̄ sūt q̄dritates. Igit talis egritudo nō est dispositio. talis etiā egritudo nō ledit opōes: q̄ q̄tl'

tas nullã bs de virtutib⁹ actionis ſm Auer. 4° phy. 7 et q. ſtitatis nõ eſt pficere opationes. igit ei⁹ non eſt ledere opationes. C 2° negat g ſeq; 1ª nõ ſit egritudo i vnitate; q egritudo iu vnitate eſt ſolo ꝑtinui; ſolo ẽ ꝑ ullum nou eſt diſpõ neq; ẽ ſtitas. neq; ẽ ſolutio cõtinui nec̃io ledit opationes; q; aptio bemoriday; q; ſ; ꝑ ſert opationi bus: ſre 7c. C ꝙ ſ; 3 diſſones ſanitatis in qua ſit g eſt diſpõ viuẽtis nõ ledẽs opationes; q; b oato ſequr g oiꝫ ẽ ſtitas eſt ſanitas ꝑ ſe egritudiné. ꝑ̃s eſt falſa: vt ꝑs. 2 ꝑbat ſ; ſequẽtia; q; ois qualitas ꝑ̃ egritudiné eſt di ſpõ non ledens opationes. ſic eſt virt⁹ 2 ſcia. ſic eſt po tẽtia nãlis 2 impo⁹. ſic eſt paſſio vel paſſibilis q̃litas. ſic eſt fomꝫ vel circa aliqd ꝓtãs figura. C Itẽ ad eſſe ſanitatis nõ ſufficit non ledere. ꝑbat: q; plus eſt pficere q; nõ ledere: ſed ſanitas eſt diſpõ per quã mẽbra pficit opa tiones. vt ingt Sal. ꝑ virtutẽ nãliter ſre 7c. C Rñdet ad ꝓ̃m cõfter q; ꝑ modernos q; agere poſitiu in diſſõ nẽ ſanitatis nõ accipit ꝓprie. ſ. vr dicit ſolũ actionẽ poſitiuã: ſed accipit cõiter vt ſe extendit tam ad actionẽ poſitiuã q; poſitiuã. vñ actio ꝓtuatiua ſanitatis dr inquãtũ nõ ledes eſt actio nõ poſitiua dr inquãtũ aliqd agit. mõ cũ ſanitas in tãtũ remittit⁹ vt faciat actionẽ ꝓuatiue. ſ. nõ ledẽdo: tñc nõ agit ſm aliquã ꝓportionẽ; ſre nõ ꝓcedit arg⁹. C Replica ꝙ; q; vi q; pficere opationes ſit ꝓprie agere ẽ ꝓ ſe tñe: ſic ẽ ledere opatiões: q; pficere opões eſt agere opationes ſm nãs. ẽ ledere opationes eſt agere opationes ꝫ nãs. eſt ita ꝓprie agere ẽ poſitiue: eſt agere opationes ſm nãm ſicut agere ẽ opationes ꝫ nãm ẽ ſre 7c. Sl nõ: da cãs diuerſitatis ſre magis dr minima ꝑfectio opationũ q; minima leſio. C Rñdet ꝙ cã diuerſitatis eſt: q; ledes nẽcio agit in aliud ſm ꝓportionẽ maiorẽ ineꝗlitatis. ſre q̃ncũqs ledit pri⁹ leſit ẽ poſt ledet: ẽ ſic nõ dat minima leſio. ſ; nõ ſic eſt de ꝑfectione: q; ꝑficiẽs nõ nec̃io agit ſm ꝓportionem maiorẽ ineꝗlitatis: q; nõ ad pficere ſufficit nõ ledere opatiões: cũ pficere ẽ mediare ſe habeat ad ledere: ſicut ſanitas ẽ mediate ſe habet ad egritudinẽ ſm ꝑ̃m ꝓ̃s; ad replicã. C Ad 1ᵐ. ꝺ diffinitionẽ egritudi nis negatur ꝓ̃ia. ſ. g nõ ſit niſi egritudo in cõplexione. Ad ꝓbationẽ cũ arguis. q cõpoſitio dicit q̃ſ: tamen egrit nõ eſt egritudo i ꝛpõne. negat ꝓ̃ia: q; dicit Auer. 3° coll ligit⁹ q; motꝰ in ꝛpõne eſt ẽ ſtitas in quãtate. ſilr nõ ſequit. quãtitas nulla bs de virtutib⁹ actinis: ergo motꝰ nõ quãtitate nõ ledit: ſ; ſufficit q; motꝰ ẽ ſtitas ledẽs. ſi milr nõ ſequit. ſi quãtitas nõ pficit opationes: q; motꝰ in quãtitate nõ ledat: q; quis cõtet dicat q; cõplerio ꝑ̃ ſpicit opões: ꝛpõ ꝛo ſedario. Silr negat q; non ſit egritudo ſit vnitate: q; ſolo ꝓtinui nõ eſt egritudo in vnitate: ſed diſpõ ſolonis ꝓtinui: ſicut lapis in vefica nõ eſt egritudo ſed diſpõ ſolo. puenies a lapide. dr ẽ q; nõ oia diſpõ ſa lutionis ꝓtinui eſt egritudo: ſed ſoluꝫ illa q̃ ledit: ſre 7c. C Ad arg⁹ ꝺ 3 diſſõe ſanitatis: negat ꝓ̃ia. cuꝫ ifert q; ſeq; q; ois ẽ ſtitas ꝑ̃ egritudiné eſt ſanitas. Ad ꝓbõ nes dr q; itelligit ſic diffinitio ſanitatis. ſanitas eſt diſpõ viuẽtis imediate nõ ledẽs: idest a q̃ puenit oratio viuẽt nõ leſa: vel apta eſt puenire. Et eſt ſile ẽ ſi dicat: ẽ diſpõ viuẽtis imediate pficiẽs opationes ipſi⁹ viuẽt. Et negat vltert⁹ q; ad eſſe ſanitatis non ſufficiat non ledere nõ di ctor: idẽ ꝑ ducere opationẽ viuẽtis nõ leſa. C Et his ꝑs ad arg⁹ 4ª ꝓncipalia. Ad ꝓ̃m eodẽ mõ rñdet ꝙ via cõi ꝛ ꝓ ꝛia Mãuani. ſ. negãdo ꝓ̃ia; cũ dr. b. ſanitas ꝑficit opationes. igit ſm aliquã ꝓportionẽ pficit. q; dat remiſſiſſima ſanitas: ẽ illa talr pficit opões: q; non remiſſior ꝑficere: ꝙ ſis non ſm aliquã ꝓportionẽ. Et ſi dicas res ꝑficere eſt agere. igit ſi pficit agit. ẽ ſi agit ſm aliquã ꝓportionẽs agit. nõ ꝙ pficit non ꝓficit nõ agẽdo: ſed ꝓuatiue non ledẽdo. C Ad aliud negat ꝓ̃ia: q; ꝛs mũi

Argt ſ⁹.

Ad ꝓ̃m dr.

Inſtan⁹.

Riſſio.

Ad 2ᵐ.

Ad 3ᵐ.

Ad ꝓbãd ꝓprie negatiua dr.

Inſtantia.

Riſſio.

ma ſanitas ſit ẽ ſtitas certe ẽ ſtitionis: nõ remiſſior: ea nõ eſt ſanitas. C Ad aliud ſilr negat ꝓ̃ia: q; ꝛs ſanitas ſit i fi nitus; remiſſibilis: non cũ remanet denoiatio ſanitatis.

C Ad 2ᵐ. ꝓncipale arg⁹ ocludit ꝓ via Mãuani. ſ; ꝓ via cõi negat ãis. ſ. q; non det ꝓ̃ iſtãs forme aialis. Et ad. ꝓbõe negat q; forma ſucceſſiue ſi omẽ: ſimo ſubſi ſtat ꝛ manet minuitur; nãle q; eã ꝓ diſponit: ſicut deãr ſup.

C Ad arg⁹ ꝺ in op⁹ cõnis facta. Rñdet ad ꝓ̃m. Et ꝛ ꝙ arg⁹ ocludit ꝛ via cõi. ꝙ via ꝺ Mãuani negat ãis. ſ. q; de rur ꝓ̃ iſtãs forme aialis. Et ab ꝓbõe negat ꝙ ſubito iducat: tñc ſucceſſiue iducit vt declarauit eſt ſm via ſua. Et. ꝓ̃ ſ; recurre ad cõnes ſuplones. C Circa dicta occurrit: que difficultates. ꝓ̃ difficultas eſt an ſanitas ſ; ꝓpo ſit aliq̃ ẽ ſtitas ꝺ q̃ſtitatib⁹ ꝓnis. puta cal⁹ tas fritas 7 b⁹. C Et vi q; ſic: q; calor rẽpat⁹ ꝑ is eſt diſpõ ꝙ ipar g ficit opationes ſuas. igit talis calor eſt ſanitas. 3; ꝓ̃ia a diſſõe ad diffi⁹: q; Sal. ſic diffinit ſanitatẽ ꝑ de virtutib⁹ nãlib⁹. ſanitas eſt diſpõ ꝙ ad mẽ⁹ ſua ſpecif opatiões.

C In op⁹. q; ſanitas eſt calor 2 frigdor cõmẽſuratio q̃d. ꝑ ꝑbũ 7° phy. igit ſanitas non eſt aliq̃ de q̃ſtitatibus ꝓnis. C De hoc tut due opiones. cõis opio ꝓbo ꝛ ꝓ ſ; ꝙ ſanitas in tãtũ remittit⁹ vt faciat actionẽ ꝓuatiue. ſ. nõ ledẽdo: tñc nõ agit ſm aliquã ꝓportionẽs: ſre nõ ꝓcedit arg⁹. C Replica ꝙ; q; vi q; pficere opationes ſit ꝓprie agere ẽ ꝓ ſe tñe: ſic ẽ ledere opatiões: q; pficere opões eſt agere opationes ſm nãs. ẽ ledere opationes eſt agere opationes ꝫ nãs. eſt ita ꝓprie agere ẽ poſitiue: eſt agere opationes ſm nãm ſicut agere ẽ opationes ꝫ nãm ẽ ſre 7c. Sl nõ: da cãs diuerſitatis ſre magis dr minima ꝑfectio opationũ q; minima leſio. C Rñdet ꝙ cã diuerſitatis eſt: q; ledes nẽcio agit in aliud ſm ꝓportionẽ maiorẽ ineꝗlitatis. ſre q̃ncũqs ledit pri⁹ leſit ẽ poſt ledet: ẽ ſic nõ dat minima leſio. ſ; nõ ſic eſt de ꝑfectione: q; ꝑficiẽs nõ nec̃io agit ſm ꝓportionem maiorẽ ineꝗlitatis: q; nõ ad pficere ſufficit nõ ledere opatiões: cũ pficere ẽ mediare ſe habeat ad ledere: ſicut ſanitas ẽ mediate ſe habet ad egritudinẽ ſm ꝑ̃m ꝓ̃s; ad replicã. C Ad 1ᵐ. ꝺ diffinitionẽ egritudinis negatur ꝓ̃ia. ſ. q; nõ ſit niſi egritudo in cõplexione. Ad ꝓbationẽ cũ arguis. q cõpoſitio dicit q̃ſ: tamen egrit nõ eſt egritudo i ꝛpõne. negat ꝓ̃ia: q; dicit Auer. 3° colligit⁹ q; motꝰ in ꝛpõne eſt ẽ ſtitas in quãtate. ſilr nõ ſequit. quãtitas nulla bs de virtutib⁹ actinis: ergo motꝰ nõ quãtitate nõ ledit: ſ; ſufficit q; motꝰ ẽ ſtitas ledẽs. ſimiliꝫ nõ ſequit. ſi quãtitas nõ pficit opationes: q; motꝰ in quãtitate nõ ledat: q; quis cõtet dicat q; cõplerio ꝑ̃ ſpicit opões: ꝛpõ ꝛo ſedario. Silr negat q; non ſit egritudo ſit vnitate: q; ſolo ꝓtinui nõ eſt egritudo in vnitate: ſed diſpõ ſolonis ꝓtinui: ſicut lapis in vefica nõ eſt egritudo ſed diſpõ ſolo. puenies a lapide. dr ẽ q; nõ oia diſpõ ſalutionis ꝓtinui eſt egritudo: ſed ſoluꝫ illa q̃ ledit: ſre 7c. C Ad arg⁹ ꝺ 3 diſſõe ſanitatis: negat ꝓ̃ia. cuꝫ ifert q; ſeq; q; ois ẽ ſtitas ꝑ̃ egritudiné eſt ſanitas. Ad ꝓbõnes dr q; itelligit ſic diffinitio ſanitatis. ſanitas eſt diſpõ viuẽtis imediate nõ ledẽs: idest a q̃ puenit oratio viuẽt nõ leſa: vel apta eſt puenire. Et eſt ſile ẽ ſi dicat: ẽ diſpõ viuẽtis imediate pficiẽs opationes ipſi⁹ viuẽt. Et negat vltert⁹ q; ad eſſe ſanitatis non ſufficiat non ledere nõ di ctor: idẽ ꝑ ducere opationẽ viuẽtis nõ leſa. C Et his ꝑs ad arg⁹ 4ª ꝓncipalia. Ad ꝓ̃m eodẽ mõ rñdet ꝙ via cõi ꝛ ꝓ ꝛia Mãuani. ſ. negãdo ꝓ̃ia; cũ dr. b. ſanitas ꝑficit opationes. igit ſm aliquã ꝓportionẽ pficit. q; dat remiſſiſſima ſanitas: ẽ illa talr pficit opões: q; non remiſſior ꝑficere: ꝙ ſis non ſm aliquã ꝓportionẽ. Et ſi dicas res ꝑficere eſt agere. igit ſi pficit agit. ẽ ſi agit ſm aliquã ꝓportionẽs agit. nõ ꝙ pficit non ꝓficit nõ agẽdo: ſed ꝓuatiue non ledẽdo. C Ad aliud negat ꝓ̃ia: q; ꝛs mũi

Ad 2ᵐ.

Ad ꝓbãd ꝓprie affirmatiua dr.

Ad 2ᵐ.

ꝓ̃ officultas negancur.

Affirmatiue arguitur.

Negatiue arguitur. T.c.17. Opio.cõis.

Ad rõnẽ ſ⁹ tranſ dicit. Op. iacobi ſ⁹ ſolutio.

Ad rõnẽ ſ⁹ tranſ dicit.

Inſta. ꝓ̃ra illa opõ.

T.c.17.

Inſtan.².

2ª difficultas annexa.

Affirmatiue arguitur.

Negatiue guitur.

T.c.7.

T.c.17.

difficultatem

Epi. 60io

difficultarẽ per distinctionẽ de per se: z per accio. nã o ly cũ q ad sanitatẽ est motus per accio: z nõ per se: z ꝑ ly vltimꝰ ꝓbo. ¶ Sed in mõ declarãdi est diuersitas. 60is enim opinio ꝓbo: z medicoꝝ dicit. q ad sanitatẽ nõ est motꝰ p se: sed per accio: q: motꝰ per se solũ est ad illud qõ est terminus itrinsec⁹ motꝰ. q accio: ro ad illud qõ ex ꝑte agentis acquirit tanq; terminus itrinsecus sed extrinsec⁹. sed sanitas acquirit ex ꝑte agentis ad alterationẽ facta in ꝗlitatibus ꝑmis. ergo. ¶ Ad argu. ꝑ3 rnsio: q qõ est acgibile p alterationẽ tanq; termin⁹ itrinsecus ad ipm est motꝰ per se. quare nõ acgritur sanitas: q: solũ acgrit ꝑ accidens.

Ad argꝰ. p ꝙe affirmatiua dicitur. Epi. Jaco. de 60iuio.

¶ Alia opio est moderni ꝓnominati. dicit enĩ q: ly ad sanitatẽ fit vrus motus: ita ad ipsam non est per se motus: sed per accidens. Ratio ꝓmi est: q: sanitas acquirit per realẽ motũ tanq; terminꝰ intrinsecus: qm ꝑtes 60ntis ỹfrigidato ꝑmo aliter: ꝑ3t per alterationẽ acgri calor tẽperat: ep3 tanq; termin⁹ itrinsec⁹ eius: sed talis calor tẽperat: est sanitas eius: ergo ad sanitatẽ est verus motus. Rõ cõe ꝓio est: q: motꝰ p se: q: est ese ad illud quo variato necessario variat denoiatio subiecti ꝓ illud: z e3. si aũt nõ est ita: ad illꝰ est motꝰ p accio. ¶ Mõ ꝓ fieri aliqa sanus: nulla variatione facta in re qꝫ est sanitas. puta si 60r. sit cõplexionalꝰ nõ sanus ꝓpter indebitã dependẽtiã spirituũ z humoꝝ: tũc manẽte eadẽ cõplone sed mutata cõpositione, ꝓpter debitã dependẽtiã acgrit: in spiritib⁹ z humoib⁹ est fact⁹ sanus cõplexionalꝰ: z tñ nulla mutatio est facta in re qꝫ est sanitas: puta i cõplone. ¶ Similiter pot mutari res qꝫ est sanitas: z tñ eadẽ denominatio subiti ꝑmanebit. puta si 60r. choleicus mutet in gradꝰ cholericitatis verlus tẽperamẽtũ: fiat tñ ꝓportionabiliter deterior: depẽdẽtia spirituũ z humoꝝ: tũc ꝓportionabil⁹ remittit⁹ cholericitas: tũc ꝓmus eque ꝑfecte sanꝰ est: z tñ mutata est res qꝫ est sanitas. Dec ꝑ3 ꝫbꝫ fua.

Cõtra ilam opi. illat 3o.

¶ Dec declaratio est mihi suꝑcta. Primo q: nõ videt ad mẽtem ꝑhibẽtẽ fm ꝓbm. ad illud qõ est acgibile p alterationẽ tanq; terminus itrinsecus est per se motꝰ: vt declarant 60s expositores 7° phyſi. quare ad sanitatẽ esset p se motꝰ 3° phm. ¶ 2° q: nõ videt eriã ad mẽtẽ medicoꝝ q: posſit manere illa res qꝫ est sanitas: z tñ fiat mutatio denominationis subti fm sanitatẽ: z econtra q: posſit manere eadẽ denominatio subti fm sanitatẽ: z tñ fiat variatio illius rei qꝫ est sanitas. Quia cuꝫ dicit: q: sanitas est calidoꝝ z frigidoꝝ cõmẽsuratio q: dã: ꝛtelligunt q: sit debita cõmẽsuratio ꝓpter debitã ꝓportionẽ humoꝝ adinicẽ: z ad corꝑus: tũ acgrit bona cõplexio qꝫ est sanitas sequẽs debitã cõmẽsurationẽ calꝝ z frigidoꝝ necessario acquiritur debita dependentia humoꝝ adinicẽ: z ad corꝑus: imo etiã z ipsum dependẽtia acquirit: q: nisi cõplexio innata mẽbri sit actuata per cõplexionem influentẽ a corde nõ est talis cõplexio sanitas. ¶ Et quo sequit⁹ q: si fit aliqua cõplexio qꝫ nõ habeat debitã dependentiam spirituũ z humoꝝ adinicẽ z ad corꝑus. q: illa non est sanitas: q: nõ est cõmẽsuratio calidoꝝ z frigidoꝝ. q: illi si superueniat debita dependentia spirituũ z humoꝝ variatur talis cõplexio z non est illa qꝫ prius erat. ¶ Sequitur vltrius q: ſicut variatur cõmẽsuratio calidoꝝ z frigidoꝝ in melius vel peius: sic variatur complexio z sanitas. quare patet q: non poteſt variari complexio in melius a dependentia spirituum z humoꝝ in peius: vt ipse fingit. Et hec de ista questione ſufficiant.

Loꝛre^m 5^m

Loꝛre^m 2^m

Negatiue p Marsilio arguit ꝓmo.

¶ Questio. X.

Utrum res ſucceſſiue incipiãt vel desinãt ee. ¶ Et ꝑ arguit⁹ q: nõ argumẽtis Mãuanis: q: si res ſucceſſiue incipẽret ee: aut incipẽret ee p pone de ꝑti: z remotionẽ de ꝑterito. Aut remotionẽ de ꝑti: z positionẽ de futuro: z nec sic nec sic. ergo nullo mõ incipiãt ee. ꝑ3 cũ maioꝛ: z minoꝛ ꝓbat. Et ꝑ q: nõ incipiãt ꝑti per ponẽ de ꝑti: z remotionẽ de ꝑterito. ꝑ3: q: ꝑti est dicere eq; ſucceſſiuũ nũc est: z nõ imediate ante hoc fuit: qm ſi ſucceſſiuũ est: aliqd copulãs partes eius: tũc ꝑ ꝓpꝫ eius fuit: z ſic illud fuꝫ fuit. ergo nõ incipit ee ꝑ ponẽde ꝑtem. 2° q: nõ incipiat ee ꝑ remotionẽ de ꝑti: z positiones de futuro arguit⁹ q: ſi gra exẽpli bona futura q: incipiat ee ꝑ mõ dicẽdi. nũc nõ ee: z imediate post ly erit. ꝑ3: q: ſi imediate post ly erit. ſigr nullꝰ erit imẽdiate post ly quin iter illud ly ꝑ z erit: z ſi ſic. igit bona futura erit: imediate bonitee in 3ª ꝑte: z 4ª ꝑte: z ſic in infm. ꝑ3 e ſim: q: bona futura ꝑcise erit: nec ſimꝑliter sibi adeqãta. igit nõ erit in mediꝰ ꝑte bonitee in 3ª nec in 4ª ꝑte. ergo ꝛt. ¶ 3° ad idẽ argu: ſ ſic. Nullus motꝰ pot ee in inſtãti. igit nullus motꝰ pot incipe ee. ꝑ3 ꝓbat: qm aut incipꝫ ee ꝑ pone de ꝑti: z tũc oporteret q: ee in inſtãti ꝑti. aut incipꝫ ee ꝑ remotionẽ de ꝑti: z pone de futuro: z tũc post ꝫ eſſet in aliquo inſtãti. Et ſic ꝑs q: oẽ qõ incipit ee aut ee in aliquo inſtãti: aut erit in aliquo inſtãti. ans ꝑncipale. ꝓbat. ſ. q: nullus motꝰ est in aliquo inſtãti: ꝛ ꝫ ꝑ3. Primo: q: ſi motus ee in aliq; inſtãti z motꝰ est aliqd diuiſibile bñs ꝑtes z posteri⁹. igit aliqd diuiſibile bñs ꝑtes z posteri⁹ ee in aliq; inſtãti. ꝑ3 e ſipot: ex q: in mẽſura indiuiſibili nõ est aliqd diui^{le}. 2° q: ſi motꝰ est in inſtãti. ſ. aliqd mouet in iſtãti. ꝑ3 ꝓbat: qm motꝰ nõ est ſine mobilitate vltra: aliqd mouet in inſtãti. igit ſe bꝫ ſoꝛmali⁹ z intrinſece ad aliqd ꝑtes in inſtãti. ꝑ3 e falſitas: q: ipſicat q: in iſtãti aliqd se bẽat alt⁹ q: ꝑs ꝑ3. e. ꝑ3 ꝑs a diſſimilo ad ipſas diſſimẽtes: q: mouẽri ſic diſſimil. ¶ 3° arguit⁹ ſic. Tps nõ pot ee in inſtãti. igit ego nõ pot incipe ee. ꝑ3 ꝓbat: qm ſi motus ee in inſtãti. igit ego nõ incipit ee aut ee in inſtãti aut erit in iſtãti. ans ꝑ3 ꝓbatur: q: ſi tps ẽ ꝗlibet ps tpis est: z ego ꝗlibet ps tpis est. ꝑ3: q: ſi tps ẽ aliq; ps tpis ẽ. vel aliq; ꝑes tpis ſunt: z nulla ps tpis ẽ que nõ ſit: nec aliq; ꝑtes tpis ſunt que nõ ſint. igit ꝗlibet ps tpis ẽ: z oẽs partes tpis ſunt. Et ꝑ vlteri⁹ ſequit⁹ q: nulla ps tpis definit ee. ꝑ3 ꝓbatur: quocũq; inſtãti dato in quo aliq; ps tpis ẽ: tũc eſt aliqd eius copulãs eius ꝑtes adinuicẽ. ſ. ꝑterita z futura. igit eiꝰ ſuit z poſt hoc erit. ergo nõ definit ee. Ite ꝑbatur alr. q: ſi tps ẽ: aliqbet ps tpis eſt: q: dato opo⁹ ſequit⁹ aliquid erit cõpoſitũ ex aliqbus quoꝝ neutrũ eſt. ꝑ3: q: ꝑ ꝓpꝫ cõponit ex ꝑterito z futuro: quoꝝ neutrũ ẽ. ¶ 4° ex hac pone ſequitur q: tũdiu erit aliqd tps quãdiu erit aliq; eius ps. Quo dato ſequunt quatuor inconuenitia. Primũ ẽ: q: ſequit⁹ q: nihil erit plus altero nec aliqd fuit plus altero. ꝓbatur ꝑ3: q: imediate ait hoc fuit res ꝑterita per mille annos. ſilr imediate ante hoc fuit res ꝑterita p̃ce annos. g: nõ plus fuit vna q: alia. ꝓbat ans: q: imediate ante hoc fuit ꝑs tpis vna q: alia. ꝓbat ans: ſilr imediate ante hoc fuit ꝑs tpois nõ ee^{a} annop: ſed q: cũq; fuit ꝑs tpis fuit ꝓ plus tps. g: imediate ait hoc fuit tps mille annop: z fuit dece annop: z ſic ꝑ annop: in talib⁹ tpoibus res ille fuere. g: ee. ¶ 2^m inconuenies ẽ: q: ſequit⁹ q: qcqd vnq; fuit: imediate ante ꝫ fuit: z qcqd erit vnq; imediate post hoc erit. deducat⁹ ſicut ꝓius. Sed q: ſit inconueniens. ꝓz: tunc ſequit⁹ q: nihil incipꝫ eſſe nec aliquid definꝫ ee. ꝓbat ꝓmitiando: ſi qcqd erit imediate post hoc erit nihil incipiet eſſe: q: quocũq; inſtãti ſignato post hoc in illo nec incipiet per poſitionẽ de ꝑtinee per remotionẽ de ꝑti. ſilr ſi qcqd fuit: imediate ante hoc fuit nullo inſtãti definet eſſe. ꝛ ee. ¶ 3^m inconueniẽs est: q: ſequit⁹ q: qcquid fuit per infinitũ ꝑs fuit: z qcqd erit per infinitũ ꝑs erit: q: oia ipoſſibilia z falſa ſunt. q: ſequat⁹, ꝓbatur: q: qcqd fuit: in aliq; parte ꝑis infiniti fuit. ſ. quicqd fuit in aliq; ꝑte tpis, fuit in tpe illo cuius ẽ ꝑs. igit fuit in

tpe infinito. ẽre p infi^m tp̃s fuit: z fiit oi de futuro. C 4^m incõueries est. si aliq̃ tp̃s ẽ nũc nulla ei^9 po definit eẽ: z si nulla ei^9 ps definit eẽ. sequit' q. b. ẽ. c. ẽ: posito q. b. ẽ c. fuit pres istius hore. b. ps pteritat: z. c. futura. ꝯa ꝯcedit' ab eo. sed q̃ fit ipole pbat' q. ex B sequit' talia arg^ta valere. a. fuit. q. a. ẽ. ponit enĩs q̃ si aliq̃ fuit ipm ẽ: z fuit si aliq̃ erit ipm ẽ. ẽx q̃bus sequit'. q. si aliq̃ ppõ erit: ve rat: q illa ẽ ẽ: z si aliq̃ fuit ẽa q ipsa fit ẽa. ẽx q̃b' sequitur. q. si antecẽdis erit q ipse est: z q. si ada fuit q adam est. nõ enĩ põt poni ante vel ꝑ z ꝑius sĩne taliũ ꝑiaz. Jte sequit' q nec̃iũ ꝑdicit nec̃io: aut cõtingẽs ipossit q ex ꝑpõe sequit' q nec̃iũ fit nõ tingẽs. Jte sequit' q antecẽdis ꝓdicter erit z nec̃io erit: q. vtraq; ps illius copulative ẽ ẽ: z sigit' sine obligatiõe ꝑcedẽda est. ꝓia ps: z aũs sequit' ser assumptio. ẽre z. C Jn oppo^m argt' z via cõi q. res fiet: essitua icipiar vel ocitur de futuro. Ꝓtio: q regula cõis est de incepiẽde. q si aliq̃ res erit q nõ ẽ q illa icipit vel icipiat esse: ẽs bona futura erit q nõ ẽt. igit' bona futura incipit vel icipiet ẽ. ps ꝓia cũ maioi: mio: pbat' ꝓsupponẽdo ocm cõe. q ad B q aliq̃ successiuũ fit sufficit z regrit' q aliq̃d ꝓtinuũ ei^9 ptes sit. quo stãte ps q bona futura nõ est: q nũc nõ est aliq̃d ꝓtinuũ ẽius ptes. q aũt bona futura erit. ps: q immediate post B erit aliq̃d cõtinuũ ẽs ptes eius: ẽre immediate post B erit. C Et vlteri^9 cũ cuiuslibet q̃b icipit ee fiẽ dare p^m istãs q fic vel vltiuũ q nõz ipsi successiuũ nõ fit dare p^m q̃b fic. igit' ipsius ẽ dare vltimũ q̃ nõ boe mõ: q nũc nõ ẽ: z immediate post boc erit. quare ẽre z. C Sili. pbat' q res successiua definit ee: q regula cõis est de definiẽde. q si aliq̃ res aliq̃s eit q postea nõ erit q illa definit vel definet ee: sed bona futura aliq̃s eit z postea nõ erit. ergo definit vl definet ee. C Et vlteri^9 cũ cuiuslibet q̃ icipit ee fiẽ dare vltĩ^m in quo fic: vel p^m i quo nõz ipsius successiui nõ fit dare vltĩ^m i quo fic. igit' ipsi? est dare p^m in quo nõ. ẽre z. C 2° argt' fic. Dot' ꝑt ee in instãti. q aliq̃s mor' ꝑt icipere ee. ps ꝓia ex mõ argt' ẽdi adueꝛsariũ: q si nõ ꝑt icipe ee: maxime est: q non ꝑt ee in aliquo istãti. aũs pbat: q: quo opp'^e q nullus mor' ꝑt ee in instãti sequunt' q̃uo icõueniẽtia. C Primũ icõueniẽs est. q mor' celi nõ est eternꝰin via pb̃ozi. pbat' ꝓia: q eternũ semp ẽ: s motus celi nũc nõ est ꝑte. igit' nõ ẽ eternꝰ. C 2^m icõueniẽs ẽ: q mor' celi nõ est eternus. pbat' q ẽ iterruptus ꝑ q ee instãtaneꝰ: exquo i instãti nõ est motus. C Et si oi q nõ ẽ interruptus nisi ea dat' quos media tpalis. ꝑ: q. sequitur. q motus refleri nõ fiunt iterru pti. ps ꝓia: q: inter illos solũ cadit ges instãtanea. C 3^m inconueniẽs est: q celus stat: q ẽt impossĩle ꝑm pbm in lib^o celi z mundi. pbat' ꝓia: q. sequit' celus nunc nõ mouetur. igit' celũ stat siue q̃cũ. ps ꝓia: z aũs pbat' q motus celi nũc nõ est. igit' celũ nũc nõ mouet. C 4^m inconueniẽs est. nihil mouet: q̃ est ꝑ ꝑt' pbie nãlis ꝑ ꝑ plupponit entia mouẽri. pbat' ꝓia: q. si aliq̃d mouetur. igit' motus est: z ꝑ motus nõ ẽ: nihil mouet' quare ẽre z. C 3° ꝑ^m argt' fic. Tp̃s ꝑ ee in instãti. ẽ aliq̃d tp̃s ꝑ icipere ee. ps ꝓia: z aduersariũ. aũs pbat' q dru pliciter. Primo q̃ quãdo tp̃s est numerus mot^9. q tp̃s ẽ ps ꝓia: z 3° adiacẽte ad 2^m adiacẽte: z aũs ẽ vep. q z ꝓia. Scõo: q. ois ppõ ẽa ẽ vel ꝓ aliq̃ relingt' vna ꝑam de ꝑtiti: s ista ẽ vera de futuro. bona futura erit. q aliq̃s erit vep ꝑ ꝑtiti q bona futura ẽ. ẽre z. Tertio: q q̃d est futuꝝ ꝑus est ꝑius q̃ ꝑteritũ. bona futura ẽ futura. igit' ꝑus erit ꝑius q̃ ꝑterita. q ꝑus est verũ dicere q boe bona est q̃ q boe bona fuit. Quarto: q. q̃cũq; mẽsura ẽ actus: z mẽsura ẽ actus: ꝝ ẽ gñabiles mẽsurant' ꝑte 4° ꝑbr. igit' tp̃s q̃ ẽ eaꝝ mẽsura ẽ. ẽre z. C 4° ꝑ^m argt' fic. Aliq̃s mouẽri icipit ee. igit' aliq̃s mor' icipit ee. ps ꝓia. aũs pbat' q: ponat' q ꝑ fot. icipiat mouẽri nũc ꝑ re- motionẽ de ꝑtiti z ꝑonẽ de futuro: z tũc ps q mouẽri sor. icipit ee: q nũc nõ ẽ z imediate post B erit. ẽre z. C Jn hac mã sunt due opiones. Una est Mãruani dicentis q nullũ successiuũ ꝑt icipe ee nec desinere ee: z alia ẽ ẽsia que dicit q successiuũ ꝑt icipe ee z desinere ee. C Ptio igit' ꝑ ractabo opionẽ Mãruani. C Pro q ꝑmittunt alia qua. Ꝓio primitur q de tpe z motu q dicim^9 ee, nõ bẽm^9 nili idiuiduũ: vt de epe ista: ẽre de motu mutatũ ee: ẽo fz veritat' nihil habemus de ꝑteritoꝛe: z futuro. C 2° ꝑmittit' q iste, ꝓnes nõ sunt vere: motus est: z tp̃s est. q si vidcant' ꝑcedi ab auctoꝛib' B est q̃ mã nõ exigit dificultaꝛe de ee ꝑtis: pp breuiloquiũ eni ẽ z ꝑceptus mẽtis facil' ꝑcipimẽ. hm istũ vulgarẽ modum locuti sunt multi de tpe: quo z auctoꝛes intelligẽde z retoꝛquẽde sunt ad Xbũ de futuro vel oe ꝑterito. C 3° ꝑmittit' q oblibet succe^m erk i mẽsura sibi eq̃li: z silr fuit i mẽsura sibi eq̃li. ẽre cũ succe^m icludat bus z ꝑsteri^9 nõ ꝑt ee in instanti. Cõcedit nũ q i q̃libet istãti itrinseco tpis alicui? celũ iciꝑiet mouẽri z dinet mouẽri: z ita ꝑin rñdet ad hãc ꝓnẽ fit rñsus: ẽ supra cũ tractabat de rerũ icepẽde vl desinẽde. C Dio ꝑmissio ponunt ꝓnes rñsue. C Prima ꝑ. Tullia res successiua pot icipe ee: nec aliq̃ desinere ee. ꝑbat' q: nulli successiuũ imediate post B erit: nec aliq̃d imediate aũ B fuit. C 1° ꝑ. Nõ ẽ pole q aliq̃s mor^9 vl aliq̃s ꝑs icipiat ee: ẽxpio pole fit q incipiat ee aliq̃s mor^9 vel aliq̃ ꝑs. hoc oia patẽt ꝑ doctq: quo cũq; successiuo signato futuro. nulla erit ꝑs ee eius. C Et si argt' ꝑ: q ru pcedis q icipit ee motus ẽ q icipit ee ẽpus: aut q ꝑ ponẽs de ꝑtiti aut ꝑ remotionẽ de ꝑtiti. nõ ꝑ^m: vt ps. nec̃s etiam 2^m: q3. pbat' q: si z^o mõ incipit ee ꝑ ee ꝑ remotionẽ de ꝑtiti: tũc ps pbari hic pte: nũc eo ist motus: z imediate post B erit ꝑ mõ in aliq̃ istãti. igit' in quo fic: vel ꝑ^m i quo nõz ipsius successiui nõ fit dare vltĩ^m i quo fic. igit' ipsi? est dare ꝑ^m in quo nõ. ẽre z. C 2° argt' fic. Dot' ꝑt ee in instãti. q aliq̃s mor' ꝑt icipere ee. ps ꝓia ex mõ argt' q uedi aduersariũ: q si nõ ꝑt icipe ee: maxime est: q: non ꝑt ee in aliquo istãti. aũs pbat: q: vaꝛo opp'^e q nullus mor' ꝑt ee in instãti sequunt' q̃uo icõueniẽtia. C Primũ icõueniẽs est. q mor' celi nõ est eternꝰin via pb̃ozi. pbat' ꝓia: q eternũ semp ẽ: s motus celi nũc nõ est ꝑte. igit' nõ ẽ eternꝰ. C 2^m icõueniẽs ẽ: q mor' celi nõ est eternus. pbat' q ẽ iterruptus ꝑ q ee instãtaneꝰ: exquo i instãti nõ est motus. C Et si oi q nõ ẽ interruptus nisi ea dat' quos media tpalis. ꝑ: q. sequitur. q motus refleri nõ fiunt iterru pti. ps ꝓia: q: inter illos solũ cadit ges instãtanea. C 3^m inconueniẽs est: q celus stat: q ẽt impossĩle ꝑm pbm in lib^o celi z mundi. pbat' ꝓia: q. sequit' celus nunc nõ mouetur. igit' celũ stat siue q̃cũ. ps ꝓia: z aũs pbat' q motus celi nũc nõ est. igit' celũ nũc nõ mouet. C 4^m inconueniẽs est. nihil mouet: q̃ est ꝑ ꝑt' pbie nãlis ꝑ ꝑ plupponit entia mouẽri. pbat' ꝓia: q. si aliq̃d mouetur. igit' motus est: z ꝑ motus nõ ẽ: nihil mouet' quare ẽre z. C 3° ꝑ^m argt' fic. Tp̃s ꝑ ee in instãti. ẽ aliq̃d tp̃s ꝑ icipere ee. ps ꝓia: z aduersariũ. aũs pbat' q dru pliciter. Primo q̃ quãdo tp̃s est numerus mot^9. q tp̃s ẽ ps ꝓia: z 3° adiacẽte ad 2^m adiacẽte: z aũs ẽ vep. q z ꝓia. Scõo: q. ois ppõ ẽa ẽ vel ꝓ aliq̃ relingt' vna ꝑam de ꝑtiti: s ista ẽ vera de futuro. bona futura erit. q aliq̃s erit vep ꝑ ꝑtiti q bona futura ẽ. ẽre z. Tertio: q q̃d est futuꝝ ꝑus est ꝑius q̃ ꝑteritũ. bona futura ẽ futura. igit' ꝑus erit ꝑius q̃ ꝑterita. q ꝑus est verũ dicere q boe bona est q̃ q boe bona fuit. Quarto: q. q̃cũq; mẽsura ẽ actus: z mẽsura ẽ actus: ꝝ ẽ gñabiles mẽsurant' ꝑte 4° ꝑbr. igit' tp̃s q̃ ẽ eaꝝ mẽsura ẽ. ẽre z. C 4° ꝑ^m argt' fic. Aliq̃s mouẽri icipit ee. igit' aliq̃s mor' icipit ee. ps ꝓia. aũs pbat' q: ponat' q ꝑ fot. icipiat mouẽri nũc ꝑ re-

motionẽ de ꝑtiti z ꝑonẽ de futuro: z tũc ps q mouẽri sor. icipit ee: q nũc nõ ẽ z imediate post B erit. ẽre z. C Jn hac mã sunt due opiones. Una est Mãruani dicentis q nullũ successiuũ ꝑt icipe ee nec desinere ee: z alia ẽ ẽsia que dicit q successiuũ ꝑt icipe ee z desinere ee. C Ptio igit' ꝑ ractabo opionẽ Mãruani. C Pro q ꝑmittunt alia qua. Ꝓio ꝑmittit' q de tpe z motu q dicim^9 ee, nõ bẽm^9 nili idiuiduũ: vt de epe ista: ẽre de motu mutatũ ee: ẽo fz veritat' nihil habemus de ꝑteritoꝛe: z futuro. C 2° ꝑmittit' q iste, ꝓnes nõ sunt vere: motus est: z tp̃s est. q si vidcant' ꝑcedi ab auctoꝛib' B est q̃ mã nõ exigit dificultaꝛe de ee ꝑtis: pp breuiloquiũ eni ẽ z ꝑceptus mẽtis facil' ꝑcipimẽ. hm istũ vulgarẽ modum locuti sunt multi de tpe: quo z auctoꝛes intelligẽde z retoꝛquẽde sunt ad Xbũ de futuro vel oe ꝑterito. C 3° ꝑmittit' q oblibet succe^m erk i mẽsura sibi eq̃li: z silr fuit i mẽsura sibi eq̃li. ẽre cũ succe^m icludat bus z ꝑsteri^9 nõ ꝑt ee in instanti. Cõcedit nũ q i q̃libet istãti itrinseco tpis alicui? celũ iciꝑiet mouẽri z dinet mouẽri: z ita ꝑin rñdet ad hãc ꝓnẽ fit rñsus: ẽ supra cũ tractabat de rerũ icepẽde vl desinẽde. C Dio ꝑmissio ponunt ꝓnes rñsue. C Prima ꝑ. Tullia res successiua pot icipe ee: nec aliq̃ desinere ee. ꝑbat' q: nulli successiuũ imediate post B erit: nec aliq̃d imediate aũ B fuit. C 1° ꝑ. Nõ ẽ pole q aliq̃s mor^9 vl aliq̃s ꝑs icipiat ee: ẽxpio pole fit q incipiat ee aliq̃s mor^9 vel aliq̃ ꝑs. hoc oia patẽt ꝑ doctq: quo cũq; successiuo signato futuro. nulla erit ꝑs ee eius. C Et si argt' ꝑ: q ru pcedis q icipit ee motus ẽ q icipit ee ẽpus: aut q ꝑ ponẽs de ꝑtiti aut ꝑ remotionẽ de ꝑtiti. nõ ꝑ^m: vt ps. nec̃s etiam 2^m: q3. pbat' q: si z^o mõ incipit ee ꝑ ee ꝑ remotionẽ de ꝑtiti: tũc ps pbari hic pte: nũc eo ist motus: z imediate post B erit ꝑ mõ in aliq̃ istãti. igit' in quo fic: vel ꝑ^m i quo nõz ipsius successiui nõ fit dare vltĩ^m i quo fic. igit' ipsi? est dare ꝑ^m in quo nõ. ẽre z. C 2° argt' fic. Dot' ꝑt ee in instãti. q aliq̃s mor' ꝑt icipere ee. ps ꝓia ex mõ argt' q uedi aduersariũ: q si nõ ꝑt icipe ee: maxime est: q: non ꝑt ee in aliquo istãti. aũs pbat: q: vaꝛo opp'^e q nullus mor' ꝑt ee in instãti sequunt' q̃uo icõueniẽtia. C Primũ icõueniẽs est. q mor' celi nõ est eternꝰin via pb̃ozi. pbat' ꝓia: q eternũ semp ẽ: s motus celi nũc nõ est ꝑte. igit' nõ ẽ eternꝰ. C 2^m icõueniẽs ẽ: q mor' celi nõ est eternus. pbat' q ẽ iterruptus ꝑ q ee instãtaneꝰ: exquo i instãti nõ est motus. C Et si oi q nõ ẽ interruptus nisi ea dat' quos media tpalis. ꝑ: q. sequitur. q motus refleri nõ fiunt iterru pti. ps ꝓia: q: inter illos solũ cadit ges instãtanea. C 3^m inconueniẽs est: q celus stat: q ẽt impossĩle ꝑm pbm in lib^o celi z mundi. pbat' ꝓia: q. sequit' celus nunc nõ mouetur. igit' celũ stat siue q̃cũ. ps ꝓia: z aũs pbat' q motus celi nũc nõ est. igit' celũ nũc nõ mouet. C 4^m inconueniẽs est. nihil mouet: q̃ est ꝑ ꝑt' pbie nãlis ꝑ ꝑ plupponit entia mouẽri. pbat' ꝓia: q. si aliq̃d mouetur. igit' motus est: z ꝑ motus nõ ẽ: nihil mouet' quare ẽre z. C 3° ꝑ^m argt' fic. Tp̃s ꝑ ee in instãti. ẽ aliq̃d tp̃s ꝑ icipere ee. ps ꝓia: z aduersariũ. aũs pbat' q dru pliciter. Primo q̃ quãdo tp̃s est numerus mot^9. q tp̃s ẽ ps ꝓia: z 3° adiacẽte ad 2^m adiacẽte: z aũs ẽ vep. q z ꝓia. Scõo: q. ois ppõ ẽa ẽ vel ꝓ aliq̃ relingt' vna ꝑam de ꝑtiti: s ista ẽ vera de futuro. bona futura erit. q aliq̃s erit vep ꝑ ꝑtiti q bona futura ẽ. ẽre z. Tertio: q q̃d est futuꝝ ꝑus est ꝑius q̃ ꝑteritũ. bona futura ẽ futura. igit' ꝑus erit ꝑius q̃ ꝑterita. q ꝑus est verũ dicere q boe bona est q̃ q boe bona fuit. Quarto: q. q̃cũq; mẽsura ẽ actus: z mẽsura ẽ actus: ꝝ ẽ gñabiles mẽsurant' ꝑte 4° ꝑbr. igit' tp̃s q̃ ẽ eaꝝ mẽsura ẽ. ẽre z. C 4° ꝑ^m argt' fic. Aliq̃s mouẽri icipit ee. igit' aliq̃s mor' icipit ee. ps ꝓia. aũs pbat' q: ponat' q ꝑ fot. icipiat mouẽri nũc ꝑ re-

Argt' p.

Argt' 2°

T.c. 43.

Argt' 3°

T.c. 120. Argt' 4°

Instan^s

Rñsio

Rñsio

Ad 1^m

Ad 1^m p. pbatiuam

Instan^s

Rñsio

in mixto: & hoc sufficit. Et si dicit' sequit' q̄ corruptioe
forme subalis nō fieret resolo vsq; ad mām ꝑmā. Cōcedit' totū: nō est incōueniēs. C Ad 3m incōueniēs: cum
dicit' sequit' q̄ celū staret. dicit' ꝙ ꝑm p̄bm q̄ celus staret p
tps est ꝓpositū: sed ꝑ instās nō. C Ad 4m incōueniēs:
cū dicit' sequit' nihil mouerī: si aliq̄d mouet' motꝰ ē:
ē tū nō est motus: nihil mouet'. sicut q̄ ifta ꝓp̄ similes.
entia mouent'. retorq; q̄de sunt ad ꝓteritū ꝛ ad futurum.
Ad 3m C Ad 3m ꝑncipale negat' aīs. ſ. q̄ tps sit in instāti. Et ad
ꝓbōnes. rndet' ad ꝓmā cū dicit'. tēpus ē numerus mo-
tus. ergo tps est. dicit' q̄ ifta ꝓp̄. tps ē numerus mo-
tus: ꝛ ꝓmiles: ꝛ tēpus ē melīra ghabilii. nō sunt vere
nisi retorq̄eant' ad ꝓteritū ꝛ ad futurū. C Ad 3m cū di-
cit' q̄ ois ꝓpositio vera de futuro relinquit vnā verā de
ꝓsenti. dicit' q̄ ꝫ veritatē habet solum in permanentib'.
C Ad 3m cū dicit'. q̄cquid est futurū ꝑus est ꝑtis ad ꝑte-
ritū. ꝑ dict' similr' q̄ illud dicit' ē verū solū in ꝑmanen-
tibus. C Ad 4m cū dicit' ſ mēſurarū est ꝛ mensura est.
Ad 4m dī q̄ illud vez est de mēſura permanente ꝛ nō ſucceſſiua.
C Ad 4m ꝑncipale negat' aīs. ſ. q̄ aliq̄d mouerī icipiat
esse. Et ad ꝓbationē cū dī mouerī ſo. incipit esse: q̄ nihil
nō est ꝛ imediate post ꝫ erit. Cōcedit' q̄ imediate post ꝫ
erit mouerī: ꝛ imediate post hoc erit motus: nō incipit ē
mouerī: ꝛ icipit ee motus: nullū tū mouerī imediate post
hoc erit: ꝛ nullus motus imediate post ꝫ erit: ꝛ ḡre nullū
mouerī icipit ee: ꝛ nullus mot' icipit ee. ḡre ꝛc. C Alia
est opio cōis dicēs q̄ ſucceſſiuū ꝑt incipe esse ꝛ desinere
esse. C Dico q̄ opione ꝓmittit' ꝑ ꝙ ad hoc ꝙ ſucceſſi-
uū ſit ſufficit ꝛ requirit' q̄ aliq̄d idiuiſibile copulans
ꝓtes eius ſit. C Ꝓmittit' hoc ꝙ ois res q̄ aliq̄n fuit
ꝛ ante nō est: aliq̄n icipit ee. Similr' ois res q̄ aliq̄n erit
ꝛ ante nō ē incipit vel icipiet esse. Ité q̄ ois res q̄ ali-
q̄n fuit ꝛ postea nō est: aliq̄n desinit ee. Similr' ois res q̄
aliq̄n erit ꝛ postea nō erit aliq̄n desinet ee. C Dico ꝓmit-
tō nō ponunt' ones rōsiue. ꝑ ſ sit ifta. Q olibet ſucceſſiuus ſe-
ꝑ 1 p ante aliq̄n incipit ee. Similr' q olibet ſucceſ-
finitū ꝑ ante aliq̄n incipit ee. Similr' q olibet ſucceſ-
ſiuū finitū ꝑ ante post aliq̄n desinet ee. ꝓma pars ꝓbat' q̄
tale ſucceſſiuū aliq̄d fuit ꝛ ante nō est. igit' tale icipit ee.
ꝛs ꝓba in virtute ſecūdi ꝓsuppoſiti. 2m ꝓ. ꝓbat' q̄ tale
ſucceſſiuū aliq̄d erit ꝛ post nō erit. igitur tale aliq̄d
desinet esse. ꝛs ꝓba in ꝛtute ſecūdi ꝓsuppoſiti. C Et quo
ſequit' q̄ totū ꝛpus ꝓteritū ſm fidē incepit esse ꝛ: finitū
est ꝛ pre ante. totū et ꝛps futurū desinet esse ꝛ: finitus est
a parte post. ſm ꝑbm nec ꝛps ꝓteritū incepit esse nec
futurū desinet ee: ꝛ: ꝛpus infinitū est a ꝓe ante ꝛ a par-
te post ſm ꝑbm q̄ ponit eternitatē mūdi ꝛ mot'. C 2a
cōclusio ſit ista. Q olibet ſucceſſiuū incipiēs esse icipit ꝑ
remorionē de ꝓtiꝛ ꝓnē de futuro. ſic dicēdo: nūc nō est
ꝛ imediate post hoc erit. C Et quo ſequit' q̄ oē vltiuz
non esse ſucceſſiui quo ad inceptionē. C 3a cōclo ſit ista.
Quodlibet ſucceſſiuū desinēs ee: desinit ꝑ remotionē
de ꝓtiꝛ ꝛ ꝓnem de ꝓteritotie icipiēdo ꝙnc nō est ꝛ ime-
diate ante hoc fuit. C Et quo ſegtur q̄ oē ꝓmū nō ee
ſucceſſiuū quo ad desitionē. C Et his facile rndetur ad
argū 14 cōra ſi tā viā. Ad ꝓmū dī q̄ ſucceſſiuū icipit ee
ꝑ remotionē de ꝓtiꝛ ꝛ ꝓnem de futuro. ꝛt ad, ꝓbōnē
in 2o dī. ſi fic est. igit' imediate post hoc erit: ꝛ ſi ime
diate post hoc erit: in mediterate hoc erit: ꝛ in 3a ꝑte ꝛ
4a: ꝛ ſic in infinī: ꝛ ꝙ ſit ab ſiſtr dumtꝫ boa ꝑfie erit in
mēſura fibi adequata. Rndetur ꝙ boa erit in medie-
tate hoc ꝛ erit in boa: ſed alr ꝛ alr: q̄ in boa erit ade-
quate: ꝛ in mediterate nō adequate. C Vel alr dī ſm ali-
quos faciēdo ꝺiſtam inter ꝺicere: in mediterate hoc erit
boa: ꝛ: dicere boa erit in mediterate hoc: q̄ ſcīa ſignifi-
cat ꝙ erit in illa tanꝗ in mensura fibi adequata: ꝺ fal-
ſa est. ꝑ ſ o ſignīat ee ill a nō adequate. quare ſm a vera
est. C Ad 2m negat' aīs. ſ. q̄ nullus motus ꝓſſit ee ſi in- Ad 2m.
ſtāti. Et ad ꝓbationē cū ꝺī ꝓ ſi motus est in inſtāti: ꝛ cuz
motus ſit diuiſibile ḧs ꝓus ꝛ poſterius: ꝛ iſtās ſit idiui
ſibile ſegtur ꝙ diuiſibile erit in idiuiſibili. q̄ſda in me
ſura fibi adeq̄ta. ꝺ ꝙ diuiſibile pōt ee in indiuiſibili nō
adequate. ſ. m aliq̄d eius q̄ est in illo: q̄m mutatū ee
q̄ est cōmuns partes motus: est in inſtāti: q̄re ꝛc. C Et
ad alia, ꝓbationē ſi motus ē in inſtāti. ſ. aliq̄d mouet' in
inſtanti pōt ꝑcedi ꝑia ꝛ ꝑtis: negat' ꝓsequela q̄ mouerī
ſit alr ſic ḧc intrinsece ꝛ formalr ꝓpe q̄ ꝓ: ꝓ: ſed de boc
in ſequēti q̄one videbit. C Posset et ſieri ꝺiſta dicēdo. in
inſtāti ē motus: ꝛ motus ē in inſtāti: q̄ 2a figūat ꝛ adeq̄
te ee in inſtāti ꝛ ꝑ nō: q̄re ꝑ 2a cedēda cētꝛ ſcōa dicenda.
C Ad 3m negat' aīs. ſ. q̄ tps nō poſſit ee in inſtāti ad bo Ad 3m
nū intellectū. Et ad ꝓbationē q̄ ſequit' ſi tps ē quelibet
pars tps ētꝛ ſi q̄libet pars tpis est nulla denſitī est. Ne-
gat' ꝙ ſi tps est, q̄libet ps tpis est. Et cuz ei arguis. ſi tps
est, aliq̄ pars tēporis est: ꝛ nulla pars tpis est que nō ſit.
ergo quelꝑs tpis est. negat' ꝙnia: q̄ nō ſi accipit' 2a ex-
ponēs q̄ ꝺ ee ifta: ꝛ nulla est ps tpis q̄ nō ſit: que est fal-
ſa: q̄ ꝓteritū est pars tpis que nō ē. ſilr futurum. ḡre ꝛc.
C Ad aliā ꝓbationē cū ꝺicit: q̄ vtro oppoſito ſequit' q̄
aliq̄d erit cōpoſitū ex aliq̄bus quoꝝ nculrū ē. ꝓ: q̄ tps
ꝑsens cōponit ex ꝓteꝛito ꝛ futuro. cōcedit' ꝓna ꝛ ꝓns: ꝛ
nō icōueniēs ḧn ſucceſſiuis q̄ aliq̄d cōponat ex ꝓib' q̄ue
nō sunt cūmō ꝓtinuent' adinuicē per inſtās ꝓns. C Ad Ad 4m
4m cū ꝺicis: q̄ ſequit' ex hac pōne q̄ tādiu erit aliquod
tps: quādiu erit aliq̄ps eius. ꝓns ē falſus: q̄ multa icō-
ueniētia ſequunt' ad illud. negat' ꝓna. ſ. q̄ ſequat' ex hac
pōne q̄ tādiu erit tps quādiu erit aliq̄ ei' ꝑs: q̄ ꝓteritū
est ꝑs ꝓntis tpis: ꝛ nō ꝓns nō ē: tādiu est futurus.
ḡre nō oꝑs rndere ad illa icōueniētia q̄ ꝺeducit' ex ꝑtes
cū ꝓns nō debite ſiferat' ex ante. ḡre ꝛc. C Circa ꝺicta Prima diſti
cū ꝺubitabile anacta.
ſunt ꝺiuerſa. Primo ꝺicit' q̄ ſi ꝓ ſi motus ē in inſtāti: ꝛ cuz
motus ſit diuiſibile ḧs ꝓus ꝛ poſterius: ꝛ iſtās ſit idiui
ſibile ſegtur ꝙ diuiſibile erit in idiuiſibili. q̄ſda in me
ſura fibi adeq̄ta. ꝺ ꝙ diuiſibile pōt ee in indiuiſibili nō
adequate. ſ. m aliq̄d eius q̄ est in illo: q̄m mutatū ee
q̄ est cōmuns partes motus: est in inſtāti: q̄re ꝛc. C Et
ad alia, ꝓbationē ſi motus ē in inſtāti. ſ. aliq̄d mouet' in
inſtanti pōt ꝑcedi ꝑia ꝛ ꝑtis: negat' ꝓsequela q̄ mouerī
ſit alr ſic ḧc intrinsece ꝛ formalr ꝓpe q̄ ꝓ: ꝓ: ſed de boc
in ſequēti q̄one videbit. C Posset et ſieri ꝺiſta dicēdo. in
inſtāti ē motus: ꝛ motus ē in inſtāti: q̄ 2a figūat ꝛ adeq̄
te ee in inſtāti ꝛ ꝑ nō: q̄re ꝑ 2a cedēda cētꝛ ſcōa dicenda.
C Ad 3m negat' aīs. ſ. q̄ tps nō poſſit ee in inſtāti ad bo Ad 3m
nū intellectū. Et ad ꝓbationē q̄ ſequit' ſi tps ē quelibet
pars tps ētꝛ ſi q̄libet pars tpis est nulla denſitī est. Ne-
gat' ꝙ ſi tps est, q̄libet ps tpis est. Et cuz ei arguis. ſi tps
est, aliq̄ pars tēporis est: ꝛ nulla pars tpis est que nō ſit.
ergo quelꝑs tpis est. negat' ꝓna. ſ. q̄ nō ſi accipit' 2a ex-
ponēs q̄ ꝺ ee ifta: ꝛ nulla est ps tpis q̄ nō ſit: que est fal-
ſa: q̄ ꝓteritū est pars tpis que nō ē. ſilr futurum. ḡre ꝛc.
C Ad aliā ꝓbationē cū ꝺicis: q̄ vtro oppoſito ſequit' q̄
aliq̄d erit cōpoſitū ex aliq̄bus quoꝝ nculrū ē. ꝓ: q̄ tps
ꝑsens cōponit ex ꝓteꝛito ꝛ futuro. cōcedit' ꝓna ꝛ ꝓns: ꝛ
nō icōueniēs ḧn ſucceſſiuis q̄ aliq̄d cōponat ex ꝓib' q̄ue
nō sunt cūmō ꝓtinuent' adinuicē per inſtās ꝓns. C Ad Ad 4m
4m cū ꝺicis: q̄ ſequit' ex hac pōne q̄ tādiu erit aliquod
tps: quādiu erit aliq̄ps eius. ꝓns ē falſus: q̄ multa icō-
ueniētia ſequunt' ad illud. negat' ꝓna. ſ. q̄ ſequat' ex hac
pōne q̄ tādiu erit tps quādiu erit aliq̄ ei' ꝑs: q̄ ꝓteritū
est ꝑs ꝓntis tpis: ꝛ nō ꝓns nō ē: tādiu est futurus.
ḡre nō oꝑs rndere ad illa icōueniētia q̄ ꝺeducit' ex ꝑtes
cū ꝓns nō debite ſiferat' ex ante. ḡre ꝛc. C Circa ꝺicta Prima diſti
cū ꝺubitabile anacta.
ſunt ꝺiuerſa. Primo ꝺicit' q̄ ſi ꝓ ſi motus ē in inſtāti: ꝛ cuz
motus ſit eternus: ꝛ ꝑ tale motus nō icipiat ee de nouo. Affirmatiue argt̄ primo.
C Et argt̄ ꝙ ſic. de motu celi ex ꝺuab' ꝛōnib' ꝑbi poſi-
tis 8o ꝓbꝫ. ꝓia ꝛō est. ſi motus nō ſit eternus ſequit' q̄
ante ꝑm motū ee motus. ꝓns est abſurdus: ergo ꝓba. ſequ
ꝙ aut mobile ꝛ mouēs ſunt facta aut ſunt ꝓetua. ſi ſcāt
q̄ aut mobile ꝛ mouēs ſunt facta aut ſunt ꝓetua. ſi ſcāt
igit' factio eoꝝ que est mutatio ꝺđā ꝑcedit motū eoꝝ: ꝛ
q̄are ante ꝑm motū est mutatio ꝛ ꝑ motus. Si ꝛo
ſunt ꝓpetua: ꝛ non ſit ſemp motus: igit' ante q̄ſcebāt ꝛ
cōſequēter aliq̄ cā q̄tis ꝛtatibꝰ ꝺđā ꝛ erat talis cā q̄tis
nō erat motus. igit' ſi ꝙ incipe mot' ee nouꝰ: ops vt ra-
tio cā q̄tis remoueat': ſed nō remouet' niſi ꝑ mutatio-
nem quāđāgit' aliq̄ mutatio ꝑcedit ꝑm motū. C Itez
ſi mouēs icepit ee nouꝰ mouere mobile cū ꝑus nō moue
ret. igit' aliq̄ habitudo fuit inter mobile ꝛ mouens que
ꝓius nō fuit: ſed habitudo ꝛ relatio ꝓsupponit mutatio
nem ſalē alterius extremi. igit' aliq̄ mutatio ꝓcessit ꝑm
motū. C 2a ꝛō. ſi ꝛps ſemp fuit: ꝛ mot' ſemp fuit: ſed ꝛps Argt̄ 2o
ſemp fuit. ḡ ꝛ motus ſemp fuit. ꝓ: ꝓna cū maiori: q̄ ꝛps
est numerus motus. animo: ꝙbat. ꝓsupponēdo ꝙ q̄ ſus
ꝛ poſterius ētꝛps ſit. tūc arguit' ꝙ ſemp fuit ꝓus ꝛ poſte
rius: q̄ ſi nō. ꝺa ynū nūc ꝑm ꝛps ante q̄ ꝺicas nō fuiſſe,
ꝛps: ꝛ arguit' ſic. ḧ est ꝑm ꝛps. igit' ante ipſius nō est ꝛps.
ſi ante nō est ꝛps ꝓus nō est ꝛps. ḡre ꝓus ē ante nūc ꝑm.
igit' ꝛps est ante: q̄ vbi est ꝓus ibi est ꝛps. C 3m oppm. Negatiue ar
gut̄ primo.
igit' ꝛps est ante: q̄ vbi est ꝓus ibi est ꝛps. C 3m oppm.
ois motus factus inter ꝺua est finitus. igit' ois motus ē
finitus. C Itez argut'. ꝺe oi trāſmutatiōe q̄ est finita: q̄
ois trāſmutatio ē ex ꝓtatiōe tanꝗ ex termino a quo ad
fouā tāđ. ad terminū ad quē. ꝛmo ꝓbꝫ. ſed ois muta- T.c. 43. ꝛ
tio que claudit' iter ꝺuos terminos ē finita. ḡ ois trāſmu c. 46.
tatio ē finita. C 2o argt̄ ſic. T ps est finitū: ḡ motus est ſi- Argt̄ 1o

Opi. Ld. de eternitate motus.

p^a rō Cōmē.

2^a rō.

Ad p^m p pte negatiua dī.

Ad 2^m

Opi. fidei de eternitate motus.

Ad p^m p pte affirmatiua dicitur.

Ad 2^m

Ad p^m rōnē Cōmēta. dī.

Ad 2^m

2ª difficultas annexa.

p^a opi.

2ª opi.

nitus. ꝛ ꝓna: qz mēsura ⁊ mēsuratū nō se excedūt. añs ꝓ bat: qz oia mēsura est finita cū sit cognoscibilis a nobis. infinitū en ꝛ ē ignotū: sed tps est mēsura: igit tēpus ē finitū. ārē ⁊c. ¶ De hoc sunt duo modi rādēdi. Unus est Cōmētatoris ⁊ seq̄tiū dicētiū q motus ē etern⁹: Tū qz si mot⁹ incepisset: ante ipm fuisset mot⁹: Tū ēt qz tps nō pōt icipere ee: cū de tpe nō sit nisi nūc: ⁊ ipm nunc est mediū iter ꝓteritū ⁊ futurū. ārē semp fuit tps. ¶ Cōfirmat duab⁹ rōnib⁹. Cōmē. Prio: qz a volūtate antiq̄ nō pōt ꝓduci aliqd de nouo nisi inter ipſz ⁊ rē. pductā cadat noua habitudo: ſz habitudo ꝓsupponit mutationē alteri⁹ extremi. igit talis mutatio ꝓcedit ꝑnū motū. ¶ 2°: qz si volūtas antiq̄ aliqd pduxit de nouo: aut alr se hz nūc q̄ ꝓ: aut nō. si nō: nō mag⁹ pduxit nunc illud q̄ ꝓ. Si ꝛo alr se hz: tūc mutatio q̄ ē ex pte ipsius erit ꝑ mutationē q̄ ponit ꝑ⁹. ¶ Ex his rādet ad arg^m⁹ In opp^m pro hac via. Ad ꝑ^m dī q ꝓcedit de motu finito: ⁊ trāsmutatione finita: nō aūt de infinito. Et negat q oīs mot⁹ sit inter ꝛia ꝓprie. ¶ Ad aliud dī q ꝓcedit de mēsura finita: ⁊ negat q oīs mēsura sit finita: ſz oīs mēsura ꝓfecte cognita a nobis sit finita. ¶ Ali⁹ modus rādēdi ē ꝑm fidē ⁊ veritatē q dicit q mot⁹ nō ē etern⁹: ſz icepit ee ō nouo. nā i p^o rex creatiōe pduxit de⁹ celū ⁊ terrā ⁊ itelligētias: ⁊ tps i ꝑ istāti tpis icepit ee mot⁹. ¶ Ex his pz ad rōnes phi. Ad ꝑmā negat ꝓna. Ad ꝓbōnē dī q mouēs ē eternū ⁊ mobile ē ſcm. s. celū nō qdē p mutationē q̄ sit terminus motus: ſz p simplicē emanationē q̄ dī creatio. ¶ Et ad aliā ꝓbōnē ꝓcedit q aliq̄ habitudo cadit iter mouēs ⁊ motū de nouo: ſz negat q talis habitudo regrat mutationē i altero extremo: ſz sufficit q ſeq̄t simplicē emanationē in altero extremo. ¶ Ad 2um rōnē de tpe negat q tps semp fuit. Ad ꝓbōnē cū dī semp finit ꝑus ⁊ posteri⁹. negat. Ad ꝓbōnē admittit q dat nūc q̄ ē ꝑn^m tpis. Et cū dī ℨ: qz si ē ꝑn^m tpis. igit añ ipſz nō fuit tps: ſz añ dicit ꝑus: ⁊ ꝛ tps erit añ. dī q cū dī: añ ipsum nō fuit tps. ly añ, dicit solū tps ad imaginationē. sicut cū dī ꝑn^m magnitudis extra q̄ nihil ē. ly extra, non dicit locū nisi ad imaginationē. pōt ēt dici q ly añ, dicit durationē eternā q̄ ꝓcedit tps. ¶ Ad ꝑmā rōnē Cōmēta. iā pz: q a volūtate antiq̄ nō pōt pduci aliqd de nouo nisi cadat nona habitudo inter voluntatē antiquā ⁊ rē pductā: sed talis habitudo non necio ꝓsupponit mutationē in altero extremo: sed sufficit q ꝓsupponat simplicē emanationem. ¶ Ad aliā rōnē dī q agēs per volūtatē pōt per volūtatem eternā pducere effectū nō eternū sine mutatiōe eius: qz ab eterno determinault pducere effectum q̄n pduxit: nec nūc vult aliqd: q̄ nō aſi nō voluerit. Ad arg^m⁹ igit dī: q nūc nō se hz alr q̄ ꝓ⁹ intrinsece: qz nūc nō vult aliqd q̄ ꝓ⁹ nō voluerit: ⁊ cuz infert igit nō magis nūc pduc̄it q̄ ꝓ⁹. negat ꝓna: qz volūtas diuina determinault se pducturā effectū nūc ⁊ nō ꝑus. ārē. ¶ Restat difficultas an de mēte phi sit q mundus sit eternus. ¶ De hoc sunt opiniones. Nā qdā dicūt q nō: ⁊ rō eorū est: qz ꝑ⁹ o ꝑ top. dicit q mūdus sit eternus. est ꝓblema: ⁊ postea diuidens ꝓblemata dicit. q alia sunt ad q̄ rones habemus ad vtrāq̄ ꝓtē: ⁊ alia sunt ad q̄ rones nō habem⁹: cū sint nimis ardua ⁊ difficilia: vt q mūdus sit etern⁹. hec ꝑ⁹. Quare pz q ꝑm mētē phi nō est aliq̄ rō verisimilis ad ꝓbandū q mūdus sit eternus. Et si dicitur q 8° phy. phe adducit rones ad pbādū q mūdus sit eternus: dī q cōditionatas rones adducit: ⁊ nō simplr. ꝓcedūt eni rones de factione phyſica que ꝑsupponit mām ⁊ nō alr: ⁊ ꝑsupponit ēt q mme sit mediū ꝓteriti ⁊ futuri ⁊c. ¶ Ali⁹ ꝛo dicūt q mēs phi est q mūdus sit eternus. quoꝝ rō est: qz ex eternitate motus ꝓbat ꝑ⁹ motorē esse. 8. phyſi, ⁊ illud idem. 9. metaꝑ⁹. ārē ꝑsupponit eternitatez motus

1° difficultas annexa. Affirmatiua arguitur. T. c. 23.

Confir° 2° de aia cōmē. 4° vbi ponēs oīam iter formā ſubalē ⁊ accētalē dicit q for^a ſubalis aduenit ſubto in pura po^a. forma ꝛo accidētalis aduenit ſubto i actu. ¶ In oppm Negatiue ⁊ arg^t ex dicto phi 2° de aia cap 3° in fine vbi dicit: q vniuscuiuſq actus in ꝓpria mā aptus natus ē fieri. Ex quo dicto assimilē cōiter q actus actiuoꝝ fiunt in pariete ꝑ dispositū. ārē cū for^a ſubalis sit act⁹ ipsa fit in mā dispositā: ⁊ nō in mā erīte in pura po^a. ¶ Itē in 2° de gñatiōe dicit ꝑs q in habētibus ſymbolū facilior est trāsitus: ſz ꝑ nō ē nisi q nō corrūpit q̄litas ſymbola. igit i corruptione forme remanet q̄litas ſentibilis. ¶ Cōfirmat ex dicto Cōmēta. in de ſuba ꝛbis. vbi dicit q dimēſiones interminate sunt eterne māe ꝓne. ⁊ 7° phyſi. dicit q q̄litates ꝓne sunt dispōnētes mām ad receptionē cuiuslibet forme ſubalis. igit nō corrūpit q̄litas interminata: nec qualitates p^e in corruptiōe forme ſubalis. ¶ De ꝑ sunt due opiniones ꝓncipales. Una ē cōis quā sequit Thomas dicēs. q in corruptiōe forme ſubalis fit resolō vſq ad mām ꝓmā: ⁊ in tali corruptione nihil remanet preter mām: qz for^a q̄ fit de nouo p gñationem recipit in mā p^e nuda oī dispōne. ¶ Ad arg^m in ꝓtiū dicit q act⁹ ſubalis fit in mā dispōsita ex ꝓtiis sed nō p: vnde in p^o instāti introductionis forme ſubalis corrūpunt oēs dispōnes ꝓcedētes: ⁊ in eodē instāti fiūt oēs dispōnes introducunt ex ꝓtiis. ¶ Ad aliud de q̄litate ſymbola fili⁹ dī. ¶ Ad ꝛfirmatio nem negat q quāritaſ sit eterna māe ꝓne: ⁊ fili⁹ negat q eadē q̄litas p^e dispōnat ad receptionē diuersaꝝ formaꝝ ſubaliū. ¶ Cōtra rōnē ad p^m sunt due lectiones. p^a est: qz nō videt q ille dispōnes ꝓcedētes possint corrumpi: qz nec per ſe nec p accīs: qđ ꝓbat: qz qđ corrūpit p ſe corrūpit a ꝛio. per ꝑm in de causis lōgitudinis vite: ſz ille nō corrūpunt a ꝛio: qz nil ꝛiat eis nisi dispōnes corrupte p eas: ſz ab illis nō ꝑt corrūpi. ārē ⁊c. ⁊ nō possint corrūpi p accīs. ꝓbat: qz qđ per accīs corrūpit, corrūpit ad corruptionē alterius: ſz ille nō corrūpunt ad corruptionē alteri⁹: qz nec ſubiecti nec efficiētis ꝛfertis. ārē ⁊c. ¶ 2^a instātia ēt q illo dato sequit q mot⁹ finitus sit sine termino ad quez. ꝑs ē ſim. ꝓbat ꝓna: qz in vlt° instāti in quo dz introduci termin⁹ mot⁹ ꝓcedētis oēs dispōnes ꝓcedētes sunt corrupte: igit nullus ē termin⁹ talis mot⁹. ¶ Rādet ad p^m istātia q ille dispōnes ꝓcedētes corrūpunt p accīs. s. pp icēpolitatē quā bīt cū for^a sequēte. ⁊ si dī ℨ: qz ꝑs illes manēt cū illa for^a: dī q ē ipossibilis q̄litas adducī ad introduci: ⁊ nō q̄ri ad ee. ¶ Ad 2das istātias dī q talis mot⁹ terminat extrinsece ad dispōnes ꝑs illes q̄ ex ꝓti introducunt. ⁊ si dī ℨ: qz termin⁹ motus ē idē nūo cū motu ꝓcedēte: disserēs ab eo solū ſz magis ⁊ min⁹. dī q vez est de termino intrinseco mot⁹ ⁊ nō de extrinseco. ārē ⁊c. ¶ Alia opio ē moderno⁹ dicentiuz: q in corruptiōe for^a ſubalis nō fit resolō vſq ad mām p^e: ymo for^a ſubalis recipit i mā actuata p dispōnes q̄litatiuas ⁊ q̄ri tutiuas. ¶ Et ad rōnē phi q gñatio ē trāsmutatio nullo ſenſibili remanēte. itelligit ſub eodē gradu vel termino. nō enim manet eadē q̄litas in gñato ⁊ corrupto ſub eodē

Ad p^m p pte negatiua dī.

Ad 2^m

Ad ꝛfir.

Instā. p^a ꝛre ſponsionem.

Instā. 2°.

Ad p^m

Ad 2^m

Opi. modernoꝝ.

Ad p^m p pte affirmatiua dicitur.

Confir. gradumq; eadē q̄stitas sub eodē termio. q̄re ꝛc. ¶ Ad dām ℞o Cōmē. dī q̄ intelligit q̄ forᵃ subal recipit i subito in pura poᵃ, put poᵃ oppōitur actui subali: forᵃ ℞o accīs talis recipitur i subito i actu subali exīte. ¶ Scōz ℞o tenētes pluralitatē formaꝝ i mixtorūmā actuata p̄ formam subalē nō vltimatā pōt recipe aliā formā subalē. Et lō fz viā Cōmē. cū forᵉ et̄ntorū formaꝝ remanēāt i mixtorūmō corrūpūtur i gñatióe mixtiꝝ: sunt i poᵃ ad vlteriorē forāmaꝝ corrūpūtur q̄litates p̄ꝝ ōterminātē sibi formā et̄nti tā q̄z subiectū, ppriū: fz fm viam p̄cedentez nō ficꝝ qualitates ꝑme multum subiectum sibi determinār. Et ꝺ de ista q̄one sufficiant. ¶ Questio. XI.

Negatiue arguitur.

UTrum mouerī sit alr̄ se bīe q̄z p̄ua intrinsece ꝛ forᵃ alr̄. Negaᵗᵘ argt̄ p̄z: qꝛ ꝺ vato seq̄tur q̄ si aia forᵃ. alteratur ad sciaz: ipso forᵃ. qescēte ab alijs motib⁹: q̄ q̄lz po q̄stitatiua eiᵖ alteraretur ad sciaz. ꝓns est fīm: vꝛ ꝓbabo. Et ꝓbatur p̄ ꝓnaꝝ: qꝛ si aia alteraī ad sciaz cū illa alteratio sit accīs aie: seq̄tur q̄ ē i aia vbicūq; reperitur aia: q̄re aia i pede alteratur ad sciaz ꝛ i q̄cūq; pte Ex: seq̄tur vlteriꝰ: igitur pes alteraī ad sciaz: ꝛ sil̄r q̄cūq; po eiᵖ. ꝓbat ꝓnaꝝ: qꝛ pes ꝛ sil̄r q̄cūq; po se ꝺz alr̄ q̄z p̄ua intrīsece ꝛ forᵃ alr̄qm recipit sciaz rōne aie: qua ꝑ ꝑua nō reciperet. Qz āt ꝓns ꝑnᵗ sit fīm argt̄: qꝛ seq̄ret q̄ q̄cūq; motu moueretur vna ꝑs moueretur ꝛ altera: imo totū cōpositū: qō ē fīm. ꝑz ꝓnaꝝ: qꝛ aia q̄ ei vna pte ē i altera ꝛ in toto cōpositō: q̄re altera ꝑs moueretur ꝛ totuz cōpositū. ꝑz ꝓnaꝝ: qꝛ tā altera ꝑs q̄z totū cōposituz alr̄ se ꝺz q̄z ꝑua rōne alē q̄ ē ꝑs eius: q̄ qiase ꝺz alr̄ ꝑua. q̄re ꝛc. ¶ 2° argt̄ sic. Signet mixtū nūc motū gñatū qō nō antea fuerit cuiᵖ mā ꝓximo alteratur ꝛ alterabitur: ꝛ ūmediate ante B alterabatur: ꝛ seq̄tur q̄ illō mixtū nūc ꝑ mouetur. ꝑz: qꝛ i eo ē motᵖ ꝛ eiᵖ ꝑs mouetur. puta ꝑs mālis: ꝛ tñ illō mixtū añ nō mouebatur. ꝑz: qꝛ ante nō erat: igitur moueri nō ē alr̄ se bīe q̄z ꝑua. ¶ 3° argt̄ fic motus ꝛ tp̄s nō dīnt a rebᵘ ꝑmanētibᵘ: igr̄ moueri nō ē alr̄ se bīe q̄z ꝑua. ꝑz ꝓnaꝝ. alīo ꝓbatur: qꝛ si fic seq̄retur q̄ aliqs ēet motᵖ q nō ēet successiuᵘ. ꝓns ē fīm: ꝛ ꝓbatur ꝓnaꝝ motꝰ nom signaī ꝺ ꝑ certo ist̄ati vnisormi q̄uo ad subm: qō mouetur ois forāmiter q̄uo ad tp̄s. Itē seq̄tur q̄ qōlz qō mouetur loc alr̄ ē hīis i se oē accīs motū. fz ꝓnaꝝ: qꝛ mota ꝛe fm se ꝛ qōlz sui loc alr̄: mouetur oē qō ē i ea. igitur ꝛ tūc mouet mtq; i eo subtiue ertīo. Itē seq̄tur q̄z ertēnz ē subtiue in terrēlo ē i idiuisibili. ꝑz: qꝛ motᵖ localis ē subtiue in aia. ¶ In oppm argt̄ q̄ moueri sit alr̄ se bīe q̄z ꝑua intrīsece ꝛ formaliter: qꝛ ipole ē illud qō mouet. ē in cadez disp̄one respū termini ad quē. igr̄ qō mouet ō nēcitate se ꝺz alr̄ q̄z ꝑua intrīsece ꝛ formaliter. ꝑz ꝓnaꝝ: ꝛ añs ē plā 6ᵃ phy fi. ¶ 2ᵃ argt̄ sic. Dū mobile mouetur ꝓtinue ꝑ pl̄s accedit ad terminū ad quē. igr̄ ꝓtinue plus ꝺz ō termio ad quē q̄z ꝑua. igr̄ se ꝺz alr̄ q̄z ꝑua intrīsece ꝛ formaliter. ¶ 3° qꝛ ꝺo oppᵗᵉ. s. q̄ illō qō mouet nō se bēat ꝓtinue alr̄ q̄z ꝑua: sequit̄ q̄ illō qō mouet aliq̄n qescit ꝺī mouet. ꝓns ē ab surdō: ꝑz ꝓnaꝝ: qescere ē eodē mō se bīe sicut ꝑua. q̄re ꝛc. ¶ Rideo ꝺōo q̄ rōnes ꝺifinit moueri: q̄ ē alr̄ se bīe q̄z ꝑua intrīsece ꝛ formaliter. ¶ Sz de mō limitādi diuersā ꝺifinōnē sunt ꝺne opiones. Una est Mātuani ꝺicētis: q̄ hec ꝺifīo sit ꝺz limitāda. Moueri ē alr̄ se bīe nunc q̄z ꝑua intrīsece ꝛ formaliter p̄ꝰ fm se: vl̄ saltē ꝺz aliquā sui p̄tē put ē ꝑs illius. ꝺī ꝑ q̄ tp̄s: qꝛ si se bīe intrīsece ꝛ formaliter alr̄ q̄z ꝑua sufficeret ad moueri: seq̄ret q̄ mobile i vltīmō istāti terminātē motꝰ moueret. ꝓns ē fīm: qꝛ ꝺabit ꝺus ꝓnib⁹ i mā cessat motᵘs. ꝛ ꝑz ꝓnaꝝ: qꝛ i vltīmō istāti mobile se ꝺz intrīsece ꝛ formaliter alr̄ q̄z ꝑua: cū formā vltīma ꝺā bēat tūc quā ꝑua nō bēabatꝝ tñ tūc fi se ꝺz alr̄ q̄z ꝑua p̄ tp̄s: q̄re tūc non mouet. ꝺī 2° fm se vel saltē fm aliquā

Argt 2°.

Argt 3°

Affirmatiue arguitur.

T.c.7. Argt 1°

Argt 2°

Argt 3°

opi. Ad.

sui p̄tē: put ē ꝑs illīᵗ: qꝛ si aia forᵃ. i aliq̄ pte moueret i q̄lz ēt pte eiᵖ mouet: qꝛ ille motᵖ subtiue exīs: i aia repit vbicūq; aia repit. Et ꝛō mota aia i aliq̄ pte i nulla qescit: fz lz mouet aia i pedē: nō ops q̄ pes mouea: qꝛ nō mouet i pede iquātū ē ꝑs eiᵖ: si ℞o moueret i pede iquātū ꝑs eiᵖ: ꝛ tūc ꝺñ pes moueret. ¶ Ex ꝺia ꝑz rñsio ad argᵗᵘ fz istā opionē. Ad p̄ᵐ negaī ꝓnaꝝ. s. q̄ si aia forᵃ. alteraī ad sciaz q̄ q̄lz ꝑs q̄stitatiua forᵃ. alteret ad sciaz. Et ad ꝓbōnē cuz ꝺī. si aia alteraī ad sciam cū talis alteratio sit accīs aie: igit talis alteratio ē in aia vbicūq; repiaī aia: ꝛ ꝑ ūr aia alteraī i q̄cūq; pte: ꝓcedit. fz cū ꝺī vlteriꝰ: igit pes alteraī ad sciaz: negaī ꝓnaꝝ: qꝛ aia nō alteraī i pede inquātū est ꝑs eiᵖ. ¶ Ad 2ᵐ ꝺī admisso casu sīa argumēti q̄ illō mixtū nō mouet: ꝛ tñ plus q̄z eiᵖ mediū mouet: vl̄ saltez mediū: ꝑ ito q̄ illō mediū bēat forᵃ extēsaz. ¶ Scōm tñ rei veritatē ꝺī q̄ nō ē ꝑle q̄ ꝺ mixtū sic sit qn ꝑua fuerit nāl̄r loq̄ndo: ꝛ signato certo mixto: qō nūc ꝑ sit: ꝓcedit q̄ illud mouet ꝛ ante mouebat. illud cuiz añ fuit: fz nec ꝑtēs nec ꝑ instāns. Et nō sequit. nūc ꝑ hoc mixtū est: igit ante hoc nō fuit: fz sequit q̄ non imediate ante istāns qō est ꝑsens in aliq̄ istāti ꝑot fuit. Et ꝓcedit q̄ aliqd generādū erit ante ꝑᵐ eē fuit: ꝛ icipiet eē postq̄z fuerit: ꝛ erit postq̄z desinet eē: ad istū intellectū. ¶ Ad 3ᵐ cū ꝺī q̄ motus ꝛ tp̄s nō ꝺifferūt a rebᵘ ꝑmanētibᵘ: ꝺī q̄ motᵘ localis ꝙlibet ꝺiffert a req̄ moueblī. Et sil̄r tp̄s: ꝛ tūc nō sequunt ꝓnes illa: qꝛ motᵘ localis nō mouet nec ꝑt moueri: ixtū mobile ꝺebeat eē idē sub vtroq; termio. Nec p aliqō instāns est ertēsus ad eqte aliqs motus p subm aliqō. hec Mātuanus. ¶ 2° opio ē cōis ꝺifīnē ipsius moueri sic limitās. Moueri ē alr̄ se bīe intrīsece ꝛ formaliter q̄z ꝑua p se ꝛ ingesceter. ꝺī ꝑ se: qꝛ lz aia alr̄ se bēat q̄z ꝑua respectu scie: qꝛ ꝺ ē tñ p accꝺēs. s. rōne alterationis fcē in pte sensitiua: nō ꝺī aia moueri ad sciam: qꝛ ad sciam nō est motus 7° phy. Sil̄r si forᵃ. ē albus ꝛ plato fiat albus: nūc forᵃ. se ꝺz alr̄ q̄z ꝑua respectu platonis: qꝛ recipit similitudinē quā ꝑua nō bēabatꝝ non ꝺī forᵃ. moueri ad similitudinē: qꝛ p accīs recipit illā i ꝛ nō p se. ꝺī vlteriꝰ ꝛ ingesceter: ꝛ via cōis ponit q̄ in istāti ꝓtinuante partes motᵘ mobile mouet. ¶ Mātuanꝰ ꝛ tñ fīm est q̄ se bēat alr̄ q̄z ꝑua p̄ꝰ: qꝛ iplicat q̄ ē in istāti se habeat alr̄ q̄z ꝑua p̄ tp̄s: sufficit tñ q̄ in tali istāti mobile se bēat alr̄ q̄z ꝑua ingesceter: qꝛ nō qescit sub illo eē. Et per hoc excludit argum q̄ fiebat ad ꝓbādū q̄ in vltimo instanti terminate motū mobile mouebat: qꝛ lz in illo istāti mobile se bēat alr̄ q̄z ꝑua: nō tñ ingesceter: ꝓtinuo qescet: qꝛ mobile in tali instāti qescit sub illo eē. q̄re post illud non mutatur. ¶ Ex ꝺia facile est rñdere ad argᵗᵘ in oppm. Ad p̄ᵐ nō admittit aiam alterari ad sciam: qꝛ ad sciaz nō est alteratio 7° phy. fz alteratio fit i parte sensitiua: ꝛ ex ꝓns ꝑ subitā mutationē gñat̄ eerta latitudo scie subito i aia. ¶ Et ideo q̄z aia se bēat alr̄ q̄z ꝑua respectu scie: nō tñ pp hoc mouet ad sciam: qꝛ illud est p accīs. ¶ Ad 2ᵐ ꝺī q̄ ꝺat ꝑᵐ instās mixtū: fz negaī q̄ in illo ꝑ instanti moueat: qꝛ qō mouet ꝑua mouebat q̄re ꝓtinus erat. Et ad ꝓbōnē negaī illa ꝓntia: po mālis ꝙus mouet. g̃ totū mouet: qꝛ po mālis ꝑua fuit: iō ꝑt moueri: fz totuz non ꝓtinus fuit: q̄re nō ꝑt moueri in illo instāti. ¶ Ad 3ᵐ negaī q̄ tp̄s ꝛ motᵘ nō ꝺint a rebᵘ ꝑmanētibᵘ. Et ad ꝓbōnē cū argt̄ ꝺ ō motu vnisormi q̄ ad subz ꝛ ꝺissormi q̄ ad tp̄s q̄ talis motᵘ vnisormis q̄ ad subm nō ē successiuus: negaī ꝺ: qꝛ lz tal motᵘ ꝺicat vnisormis q̄ ad subz: qꝛ ꝺēs pres subti eq̄lr acqrūt. ꝛ ꝺicat ꝺissormis q̄ ad tp̄s: qꝛ in ptib⁹ eq̄lib⁹ tp̄is iequalr acqrūtur talis motus semp ꝺī successiuᵘ. i ordie ad tp̄s: qꝛ aliqd eiᵖ puta mutatū ē ꝓximat ꝑtes eiᵖ adimiuēt. s. ꝑterita ꝛ futura. ¶ Ad aliō cū ꝺī q̄ oē q̄ mouet ꝺz i se oē accꝺēs motum: ꝛ sic motus

Ad ꝑᵐ q̄ pte negatiue ꝺi.

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Opi. cōis.

T.c.10.

Ad ꝑᵐ q̄ pes affirmatiue ꝺicitur.

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

mouet: vt q; oē accio pmanēs p accio mouet nō sic de nō pmanēti: q; qō mouet vz eē idē sub vtroq; termino. ¶ Ad aliō negat q; extēsuz sit i extēso: t negat q; mot⁹ sit in aia: q; aia nō mouet p se sz p accio. ¶ Circa dcā ca dit p difficultas. An dato vacuo possit aliqd moueri in eo. ¶ Et vi q; nō ex dcis: q; cū moueri sit alr se bie q; bus itrinsece t foialr: t mobile i vacuo nō possit alr se bie itrinsece t foialr: q; nulla soma pōt ibi recipe: q; nvbi causatur a loco t nō a vacuo: g; nihil pōt i vacuo moueri. ¶ In ȝtiū vi phs 4° phy. q admisso vacuo gra argumēti admittit fieri motū i ipso. ¶ Rūio: cōiter vi q; sic vacuū admittit ad imaginationē: ita admittit motū locale fieri in ipso vbi imaginarīū acgirit mobili: sicut t in pleno acgrit mobili vbi vep. ¶ Alr pōt dici q; i vacuo mobile nō se bz alr q; pus itrinsece t formaltr; z solū extrīsece re⁹ centri t polorū nūdi t diffō data de moueri nālr solū pcedit. ¶ Alia difficultas isurgit: vtrum dato vacuo graue vl leue simplr possit in eo moueri successiue. ¶ Et arg; q; sic: q; neēe ē mobile in vacuo pus puenire ad medīū q; ad extremū: igit neēe est pus puenire ad medīū q; ad extremū. ¶ Cōfirmatur rone Auēpace: q; oē mobile bz vtutē t po⁹ finitā t limitatā: igit ois el⁹ actio ex nā itrinseca ē finita t limitata: t ꝓsir ois el⁹ mot⁹ ex cā itrinseca ē finit⁹ t limitat⁹: ergo certe velocitatis ē. tūc vltra: igit mot⁹ mobilis in vacuo est limitat⁹ t certe velocitatis: t ꝓsir in certo tpe ē t successiue. ꝓz. ȝnia: q; si eēt in nō tpe: eēt infinite velocitat. ¶ In ȝtiū arguit ex rone phī: q; ālia est ꝓportio medij ad medīū in subtilitate: talis ē ꝓportio motus ad motū in velocitate: sed cū vacuū sit in infinitū magis subtile q; plenū igit mot⁹ in vacuo ē in infinitū velocior q; in pleno: t ꝓsir mot⁹ in vacuo ē in nō tpe: ergo subito est t nō successiue. ¶ Cōfirmat rone Cōmē. q; ois successio i motu ē ex rēsistētia vel mobilis: vel medīi: vel vtriusq; sz graue vl leue simplr nullā bz rēsistētiā in vacuo: vt pz: q; nō ex pte mobilis cū sit simplex. nec ex pte medīi: q; vacuū. igit nō est successio i motu eius in vacuo. ergo subito mouet mobile simplex in vacuo. s. in nō tēpore. ergo rē. ¶ Rēspōsio cōis dicit: q; determiatio phī t Cōmēta. 4° phy. tractatu de vacuo est: q; graue vel leue simplex nō mouet successiue in vacuo sz in instāti vel subito t in nō tpe ꝓpter rones dictas ēo facit Cōmētator ibi cō⁹. 12. ȝ Auēpace. ¶ Et tūc ad rōnē in oppm respondet. Ad pmaz negat ania scilz q; neēe est mobile in vacuo pus puenire ad medīū q; ad extremū. Et ad ꝓbationē cū dicit: q; ipossibile est simul puenire ad medīū t ad extremū dicit q; ipossibile ē sil simultate instātanea puenire ad medīū t ad extremū t hoc ꝓbat argm: sz simul simultate tēporanea nō est ipossibile: q; mobile qō mouet i vacuo immediate post B erit in medio t in extremo. s. in termino ad quē: t nō ē signare pmū instāns in quo erit in medio nec pmū in quo erit in termino ad quē: sz quocūq; instāti dato pus erit i medio t in termino ad quē. ¶ Ad ꝓsirmationē Auēpace dicit negādo ꝓsiam: q; sz oē mobile habeat virtutē finitā t limitatam: tñ limitatio actionis nō est ex hoc: sz ex limitata ꝓportione agētis ad rēsistētiā: t q; mobile simplex in vacuo nullā rēsistētiā bz. igit actio eius nō erit limitata in vacuo. Quare dz argui sic: oē mobile siue oē q; gēs finitū a certa ꝓportione agit: igit actio eius ē finita t limitata sed si a nulla ꝓportione agat vt in ꝓposito. nō opz q; actio eius sit finita. ¶ Si go vellet ꝓbabiliter sustinere opm ad rōnem in cōtrariuz sic respōdeat. ¶ Ad

Ad rōnē dō parte negatiua dicitur.

Ad ꝓsir.

primū negat maior. s. q; qlis ē ꝓportio medij ad medīū in subtilitate: talis ē ꝓportio mot⁹ ad motū in velocitate: q; ex quo agēs agit p virtutē intrīsecā limitatā limitatio virtutis bz locū rēsistēie respectu virtutis agētis t non solū mediī: ergo si medīū excedit aliud i subtilitate in infinitū nō opz ꝓpter ℔ q; motus excedat aliuz in velocitate in infinitū. ¶ Ad ꝓsirmationē negat q; successio i motu sit solū rone rēsistentie mobilis vel medīi vel vtriusq; q; etiā est ex limitatione virtutis sine rēsistētia mobilis vel medīi. Nec dz videri extraneū q; limitatio vtutj habeat locū rēsistēie respectu virtutis operātis: q; deus mouet celū certa velocitate t nō ꝓpter rēsistētiā mobilis nec ꝓpter rēsistētiā medij: sed ex limitatiōe sue virtutis: q; sz sit virtutis infinite: tñ ilimitat se ad sic velle mouere: limitatio g; virtutis ad certū gradū locū rēsistēie ez. quare rē. ¶ Ex hīs pz q; difficile est saluare dcm Ari. eē vep. s. q; qlis est ꝓportio medij ad medīū in subtilitate: talis ē ꝓportio velocitatis ad velocitatē: q; si illō dcm simplr intelligit. ꝓz eē sim: qm si. a. mobile potētie vt. 8. moueat i medio dēsitatis vt vnit: t. b. mobile einsdez potētie moueat in medio dēsitatis vt. 2. nō opz q; qlis ē ꝓportio medij ad medīū i subtilitate: talis sit ꝓportio velocitatis ad velocitatē: q; ꝓportio medij ad medīū est dupla: t tamē ꝓportio velocitatis ad velocitatē nō est dupla: q; a. mobile mouet a ꝓportione octupla: t. b. mobile mouet a ꝓportione ꝙdrupla: sed ꝓportio octupla non est dupla ad ꝙdruplā: q; ꝓportio octupla cōponit ex duab⁹ ꝓportionibus inequlibus. s. ex quadrupla t dupla: ergo ad ꝙdruplam est minor q; dupla: t ad duplā est maior q; dupla. quare rē. ¶ Si vo illud dictū phī referat ad opinionē antiquoz dicentium ipsa mobilia hīe virtutes limitatas quibus se mouent: t in vacuo nō est ipedimētū: in pleno vo est impedimētū: pz etiā q; nō valet: q; vacuum in infinitū subtilius est pleno: t tñ velocitas motus in vacuo nō in infinitum excedit velocitatem motus in pleno: q; motus in vacuo est limitatus: quoniā a virtute limitata procedit. quare cogita tu super hoc. Et hec de ista questione sufficiant.

¶ Questio. XII.

Utrum aliqua distantia predicametalis nāliter possit incipere acgiri sm se t qōlibet suū: nec q; eius ꝑz se t qōlibet sui def ꝑm instās in quo sic: aut vltimū i quo nō. verbi gra. nunq; aliq albedo vel aliqua quātitas vel aliquod spatiū possit nāliter icipere acquiri vel prāsiri subito. ¶ Primo arguit q; aliqō spatium possit subito perrāsiri: q; ponat q; sint duo corpora dura pferte plana se rangentia. quoz vnum eque distanter incipiat elevari ab altero. Et sit. a. aer circūstās ista duo corpora t. b. sit illa distantia: que est a circūferentia vsq; ad centrū: puta semidiameter alicuius illoz corpoz. Et arguitur sic. b. spatium incipit perransiri ab. a. aere sm se t quodlibet suū: igitur aliqua distantia predicamētalis potest incipere acquiri sm se t quodlibet sui. patet ꝓsia t ano probatur: q; iam. a. aer non tangit punctum medium alicuius istoz corpoz: t immediate post hoc tāget punctum medium alicuius istoz corpoz: igit immediate post hoc. a. aer prransibit totam semidiametrum alicuius istoz corpoz. ¶ Vel arguit sic de applicatiōe illoz duoz corpoz duroz puta. c. d. que sint quadrata t distent adinuicē per pedalem distantiā t eque distanter applicētur. ¶ Et sequitur q; in illo istāti in quo ꝓmo se rangēt, definet tota semidiameter prāsiri ab aere circumstāte: t ergo pariter pōt aliqua talis diameter icipere perrāsiri ab aere circūstante. Sed forte dicit q; non est possibile q; ista duo corpora sic eque distanter veniat ad

Affirmatiue arguitur.

ptacta:q; forte oi g nō ē possibile g duo corpa dura ve
miant ad ptactū. ¶ Cōtra argulē:q; defecdat vnū istoꝝ
corpoꝝ; super aliud: r ꝛ sequit' g aliq; gelcet sup aliud
tangēdo ipm vl' fegt' g a ꝓportione minoris ineqlitatis
gueniet actio ieq ꝓportiōis actiōis. ꝑs ꝑia:q; aer q pōit
mediū nō ē finite resistēs diuidēti. ¶ Jtez ad idē arguit
tic. Ponat' opacū semipedale iuxta luminosū; pedale. r
stāte luminoso crescat illō opacū vsq; g sit maius lumi
noso. Et ponat' a mobile i conuexbus ei' ſn° q3 cōtinue
moueat' ꝑs g pluꝰ distat conuexbus terste eni ꝑtinue in
finexbus: r sit gra arg'i. c. istās ꝑ ſ ſint eqlia. Et segt' g
a mobile spatium infinitum imediate post boc instās ſi
gnatū pr̄ābit. signet' eni maxia vmbra q̄ est ꝑ boc istā
tiū; c colūnaris r finita. Et ꝑbat' ꝑia q vnā, ꝑponē ꝑpe
ctiue q̄ originalē opp° min° luminoso vmbrā effice
re pyramidalē. Eqlexo colūnarē mai°r.o aucta:r euer
sas pyramidē i infinitū. Et ꝑtinue ꝑbat' ēt:q aliq̄ lumē
ꝑs te tortū icipit gñari r corūpi: ſi ēt fiat mutatio ad eqli
tatē. ¶ Scdo ꝑncipalr argt' q aliq̄ ḡritas possit subito
acgri. Augeat' gra exēplia. pedale ſic q i p°te ꝓportio
nali bore augebit' ad duplū. Jn ſcda ad q̄druplū: ſic vl
tra:r ꝑs q i fine date bore. a. ſinitā ḡritatē dūnet acgre
re r icipiet bie. q̄n infinitā. p tūc bēbit:r i nullo istāti an
bēbit infinitā. Et ſi q3 ſic° mutatio infinitā icipiet depdere.
¶ Jtē ego arguo ſic. Jn p istāti introducūtis forme suba
lis ē certa latitudo ḡritatis ḡ ḡritatie i mā:r nihil el° ꝑ
fuit an. igit' talis latitudo ḡritatis r ḡritatis icipit ꝑs ſ
r q3ls fuī acquiri. ꝑs ꝑia cū maiori r minori: ꝑbat' quia
dato oppōito segt' g in corruptione forme subalis nō
fieret relolutio vsq; ad mām ꝑ° ꝑra pōm primo de ge
neratione. ¶ In oppōiti argūt' ꝑsto:q; omne q3 mo
uet' necē est ꝑius ocuenire ad mediū q̄ ad finē. septimo
phy. igit' mobile ꝑus pertēsit ꝑem spatij terminarā ad
mediū q̄ totū spatiū. ꝑs ꝑia. r ꝑin segt' g nō subito per
trāit totū spatiū. ¶ Cōmunal:q; ſi mobile subito ꝑtā
sire t̄ certū spatiū ſeḡret' q̄ illō mobile moueret' ſinitiue
locitate. ꝑbat' ꝑia:q; ſi bona ꝑtāsiret illō certa velocī
tate moueret' te ſi i medietate bore i duplouelocī' moue
ret' r ſi in ḡta ḡte bore in q̄druplo velocius:r ſic in infi
nitū. igit' ſi subito trāsiret ſinite velociter moueret'. ꝑs
tiū ē falſū:q; q̄ mobile moueť a ꝓportōe portēe finite
ad resistētiā igit' a ꝓportione finita moueť te ꝑin veloci
tate finita. ꝑs ꝑia:q; velocitas motū antēcāt penes ꝓ
portionē po' ad resistētiam. igit' ſi a ꝓportione finita mo
uet' velocitate finita moueť nō ſi infinite velocitate moue
tur. ¶ Scdo arguit' q nulla ḡritas nec quātitas possit
subito acgri ꝑs ſe r q3libet ſuiq; q3 nāt' pduci pōt
in ſi successiue pduci pōt:r boc ꝙ ductione nāli igit' nibil
pducit subito. ꝑs ꝑia: ans ꝑbatur:q; cuiuslibet nāli
ꝓductiōis nā ē ḡn°. sed nā ē ḡn° mot' ſcdo phy. r nō
mutatiōis istātaneę igit' q3 pducitur a nāmi successiue
pducitur. ¶ Cōfirmat:q; ſi aliq̄ forma posset ḡs
ſe r q3ls ſui subito pduci. sequeretur ꝙ nō ſit omne mo
uer esset mutarū essentiā an ē mutatū ē esse. nō ſi
ꝑsto ē ꝑra ꝑbm sexto phy. r ꝑs ꝑia: q; imediate post
ē crit mutarū ē ē. ¶ Jn oppōitū dr̄ subito moueri. r nō an erit mo
uer̄ te r ē. ¶ Jn hac ma sunt tres opiones. Una ē Mā
tuani dicentis:q; ſi nulla latitudo ḡritatis r ḡritatiua
possit ḡn se r q3ls ſui subito acquiriri aliq̄ distātia lo
calis ꝑ ſm se r q3libet ſui subito icipere acquiri sine p
cranſiri. ꝑ° ꝑra ꝑbat' ꝑ secundo argumēto ꝑncipali ſa
cto in oppōitū: vbi argt' q omne q3 naliter ꝑt possibi
ci ſm successiue pducitur:q; q3 naliter potest pduci pe
ductiue a nāsed nā ē ꝑncipiū pductiōis successiue r nō
instātanee. secundo phy. dr̄e r. ¶ Scdam ꝛō ꝑe. ꝑbat'
argumentū ſmo factū ꝑo ꝑte affirmatiua: vbi ꝑbat' ꝙ

Argt 2°

T.c.23. Negatiue arguitur.

T.c.11.

Confir.

Argt 1°

T.c.30.

Confir.

T.c.55.

opi. Mātu.

T.c.3.

se impediendo radios icidentes. Contra arguitur: qꝛ ea
plat luminosuz pedalez cui intra opposit̄ sit opacū cu-
bicū min⁹ ꝛ angeat illō luminosuz in p⁹ pte ꝓportiona
liter ad duplū ✠ sus sursuz ad figurā colūnarē ꝛ r 2ª pte ꝓ-
portionali ad q̄druplū ꝛ sic vltra ꝛ seqꝫ q̄ in fine bore
figurate nulla erit vmbra post illud corp⁹ cubicū ꝛqꝫ ifini
te ꝓpinq̄ illi corpi opaco ex illa pte qua ponit vmbra cē
multiplicabit radiū icidētēqꝫ sicut po erit remotior. ita
multiplicabit radiū icidēt ꝓpinquo. Igit nulla vmbra
erit in fine bore post illud opacū. ¶ Jrē stat q̄ lumino-
suz sit tā modice po⁹ q̄ ip̄m nō sufficit multiplicare lumē
visq̄ post opacū ꝛ tūc nō faceret vmbrā. ifinite enī modi
ce po⁹ pōt cē luminosuz: q̄ illa ℈ nō ē gñaliꝫ vera. ¶ Rñ-
deꝫ ad istud q̄ ꝫz luminosuz sit ifinite lōgū ꝛ nō seqꝫ q̄ p̄ B
quelz pars multiplicet radiū icidētē visq̄ ꝓpe illud cor-
pus opacū. qꝛ forte aliq̄ ptes sunt tam modice potēcie q̄
ad tantā distātiā nequeūt radios multiplicare. Nec pōt
cē q̄ ꝫlz po agat ad tārā distātiā nisi ponat q̄ q̄lz po sit
potēcie ifinite ꝛ habeat in se lucē ifinitā in po⁹. ¶ Et si il
lud ponat admittat gra arguēcie ꝛ ꝓcedit q̄ post illō
opacū nulla erit vmbra: qꝛ vmbra est lumē reflexū ꝛ re-
missum: ibi aūt nō foret lumē remissuz: ifinite itēsuz ab
ifinitis pt̄ib⁹ ifinite po⁹ multiplicatū. ꝓpositio aūt illa q̄
opacū ꝛ luminosuz positū causat vmbra: vera ē de lu
minoso finite potēcie. ¶ Q; si dē ℈ꝛ qꝛ stat luminosū illō
cē infinite po⁹ ꝛ tū esse solū finite itēsum; q̄ pōt esse q̄ to-
tale lumē multiplicatū ab eo sit solū finite itēsuz q̄ cū mul
tus sit radi⁹ ꝓpe diculariter icidēs ad aliquē punctū illi⁹
corpis cubicitatis erit paralele ꝛcurrentes: possibile ē q̄
post illō corp⁹ cubicū remaneat illud totale lumē i aliq̄
pte remissuz ꝛ reflexū ꝛ ꝓnr q̄ ibi remaneat vmbra ꝛ B
totū qꝛ illud agēs nō agit vltra q̄duz ꝓpriū. ¶ Dicit dē
q̄ si luminosuz est infinite potēcie p totū ꝛ sit in medio su
sceptivo luminis cū aliis paribus post illō opacū nulla
erit vmbra: ꝫz erit lumē itēsuz ifinite. Et cū arguit q̄ nōn
qꝛ agēs ageret vltra q̄dū ꝓpriū. dī q̄ agēs multiplr pōt
agere vltra q̄dū ꝓpriū. vel qꝛ agit actiōe reflexa: vt in p
posito. vel agit q̄litatē spē differētē: sic nō accidit in gnōne
sūmi coloris vl saporis gñari a ꝑtibus q̄litatib⁹ remissis.
ꝛ in ꝓposito ēt vez q̄ agit q̄litas spē differēs a q̄litate
agēte: qꝛ lux spē differt a lumine: tota cā ēt tāte lr̄ōis
est reflexio i isto casu. ¶ Jrē p̄t aliqd agere vltra q̄dū ꝓ-
priū: qñ aliqd est ex nāture suā ꝓpriā. sicut ē de aq̄ calefa-
cta reducēte se ad pristinā friditatē. ¶ Ad aliaz formaz
q̄ dī q̄ stat luminosū cē tā modice potēcie q̄ nō sufficit
multiplicat lumē post opacū dī illā ℈ dicta ꝓsuppone
re luminosuz icludere opacū intra sphērā activitatis suę
q̄re ꝛc. ¶ Ad 2ᵐ ꝑncipale cū arguit q̄ aliq̄ q̄litatis posit
subito acqri. dī q̄ i casu illo nulla q̄litatē ℈m se ꝛ q̄lz
sui icipit illō pedale bre vl acqrere: q̄litas icipiat bre ui
te acqrere ifinitā saltē corporeā. ¶ Ad aliō cū arguit q̄
p⁹ multi introductiōis sor⁹ subalis subito acqrit certa lati
tudo q̄litatis ꝛ q̄litatis negat. Et ad ꝓbōnē cum dī q̄
aliꝫ nō fieret resolo visq̄ ad mūz ꝓnā in corruptione sor⁹
substātialis. cōcedit ꝫnā ꝛ qꝛ sor⁹ q̄litativa ꝛ q̄litativa
p̄ remanere eadē i gñaro ꝛ corrupto: vt supōlctū est; iuz
nō sub eodē termino vl q̄du. ¶ Ad arguēcain oppo⁹
rīdet. Ad p⁹ eum dī. oē qō movet: nēce ē ꝓtus deuenire
ad mediū q̄ ad finē. 7° pby. dī q̄ pba loqꝫ de eo qō ꝓpe
movet. s. motu successivo: ꝛ nō de eo qō ipsoꝑe movet, h
qō mutat subito. ¶ Ad ꝛfirmationē cū dī q̄ si mobile
subito peraūret certū spatiū q̄ ifinita velocitate moueret
ꝓcedit ꝫnā ꝛ ꝫnis. Et ad improbationē ꝫnis cū arguit qꝛ
B movet a ꝓportiōe finitatis igit movet velocitate finita,
negaret ꝫnaz: qꝛ stat q̄ ifinite modicā resistētiā habeat
quare ifinita velocitate movebit. Et cū tu ꝓbas ꝫnam
qꝛ velocitas antēdit penes ꝓportione potētie ad resisten
tiaz: igit si ꝓportio est finita ꝛ velocitas est finita. ad B di
cūt aliq̄ ꝑ ipso. q̄ ꝫz sit ꝓportio finitarū tū licet signare
eaz: qꝛ q̄cūq; signata est maior ꝓportione ideo a ꝓportiōe
finita nō signabili isto mō pōt ꝓuenire velocitas ifinita:
sed de B infra dicet amplius: qꝛ difficultatē bz. ¶ Ad 2ᵐ Ad 2ᵐ
ꝑncipale dī q̄ facit ꝑ opione. Et cōfirmatio ibi nīl̄ q̄re ꝛc.
¶ Scōa opio ꝑncipalis ē cōis dicēs: qꝛ ꝫz nulla distātia Opinio.
localis possit subita acqri ℈z se ꝛ q̄libz suarū aliq̄ lati-
tudo q̄litativa ꝛ q̄litativa ꝑt ℈z se ꝛ q̄lz sui subito acqri
ꝑmā ꝑte. ꝑbat ꝑm arg̃m in oppositū cōnis factū: qꝛ dice
bat: qꝛ oē qō movet nēce ē ꝑtē devenire ad mediū q̄ ad
finē ꝑ ꝓbm 7° pby. ¶ Scōam ꝛo ꝓtes ꝓbat vltimā ꝛfir- T.c.11.
matio facta ꝑ pte affirmativa cōnis: vbi arguebat q̄ cū
in corruptiōe formę subalis fiat resolutio visq̄ ad māz ꝑ
mā scōo de gnōne: qꝛ nullū accīn sēsibile remanet i gñā
to ꝛ corruptoꝛ ideo nēce est q̄ in p⁹ instanti introductionis
formę subalis in māz sit inducat totalis dispō q̄litativa
ꝛ q̄ti⁹ ut faciēs ꝓpari ꝛ ꝛservari ipsi⁹ sor⁹ i māq̄re ꝛc.
¶ Ex his facile rīdet ad arguēcia in oppositū ꝓ istā Ad p⁹ ꝑ pte
opionē. Ad p⁹ arg̃m factū ꝑ pte affirmativa cōnis. Nō affirmativa de
admittit duo corpora dura posse se imediate tāgere: nec
ēt ē finita ꝓbi: scōo ꝛe alia. ꝛ si dicerēt: si nō ꝓsit se imediate T.c.11.
tāgere appropinquāt q̄tū ꝓsit. ꝛ seqꝫ illō idez. Negat
q̄ seqꝫ illō idē: qꝛ aer mediāns ieiectus rarefieret ne de-
ret vacuū i elevatiōe vni⁹ ab alio. ¶ Ad aliud de opaco
semipedali posito intra luminosū pedale: dī admittēdo
casuz ꝓ pte illa i q̄ dī q̄ stante luminoso crescat opacū
visq̄ quo sit mal⁹ luminoso. Et cōcedit q̄ signato istāti
i quo opacū erit equale ipsi luminoso: q̄ tūc aliq̄ lumē
℈m se totū icipit acqri: qꝛ latitudo q̄litatis ꝑt subito acq
ri ℈m hāc opionē. Sed nō admittit casus ꝓ illa pte in
q̄ dī q. a. mobile posituz in cono vmbre ꝓtinue moueat
℈m q̄ plus distat conus vmbre: qꝛ impossē ē aliq̄ spatiū
ita cito pertransiri sicut aliq̄ q̄litas pōt acqri. ¶ Ad aliō de
a. pedali. q̄; ꝑ pte ꝓportionali bore angeat ad duplū
ꝛ i scōo ad q̄druplū. ꝛ sic vltra: admittat tot⁹ casus ꝛ cō
cedit q̄. a. in fine bore infinitā q̄litatē incipiet habere ꝛ Ad 2ᵐ
infinitā retinet acqrere. ¶ Ad aliud de q̄litate ꝛ q̄lita-
te acqsitis in p⁹ instāti introductionis sor⁹ subalis: ꝓcedit
rōnāqꝫ hoc facit ꝑ opionē cōi. ¶ Ad arg̃ta ✠ i opp⁹ Ad arg̃m ꝓ
pati pte negativa respondetur. Ad p⁹ q̄ necesse sit oē q̄ pte negativa
movet ꝑtē devenire ad mediū q̄ ad tunc ꝛ ꝓcedit ꝛqꝫ b respondet.
arg̃m. facit pro opinione cōi. ꝛ sibi ꝛfirmatio ei⁹. ¶ Ad Ad 2ᵐ
scēm ꝑncipale cū arguit q̄ nulla q̄litas ꝛ q̄litas potest
subito acqri. ℈m se ꝛ q̄lz sui. negat. Ad ꝓbationē cum
dicit ꝛqꝫ dē qō naturaliter ꝑduci potest ad suum successive ꝑ
tinct pōt: negat hoc. Et ad ꝓbationē cū dicit ꝛqꝫ natura
est ℈m cuiusz ꝓductionis: ꝓcedit ꝛz negat q̄ natura sit
talis ℈m motū: imo etiā est ℈m mutationis subite q̄re ꝛc.
¶ Ad ꝛfirmationē cū dī. hoc dato seqꝫ q̄ nō ita oē mo- Ad ꝛfir.
veri est mutarū ē ꝛ cō. ꝑ ꝓbm sexto pby. dī q̄ ꝓbs ibi lo T.c.55.
quit nīsi de motu successivo ꝛ de mutatione terminate si 2ª difficultas
lli. ¶ Circa dicta sunt aliq̄ difficultates. p⁹ difficultas cō annexa.
tra nos corpora dura possint se imediate tāgere. ¶ Et vi Negatur ꝛ
q̄ nō. p⁹ ꝓ: qꝛ hoc dato potē cē corpus ꝓcte sphericū pu argumen.
tū. a. tāgere corp⁹ ꝓcte planuz. puta. b. ꝑz ꝫnam: ꝫnā est
falsuz qꝛ vel tāgeret punctualiter vl superficialiter vl cor-
poraliter. nō vltimo modo qꝛ eēt penetratio corporis. nec scōo
modo: qꝛ nō esset ꝓcte sphericū. nec p⁹ nō: qꝛ aliter ꝓ-
a. sphericī distat a. b. planoꝛ q̄ igit a. sphericuz distat a. b.
planoꝛ si distat ab eo: igit nō tāgit illō. ¶ Jrē si. a. sphe
ricū tāgeret. b. planū: tāgēt imediata. ꝫnō est falsum: qꝛ
a. ꝛ. b. sunt cū magno medio. ¶ Jrē si. a. sphericum tāge
ret. b. planū: aut aer ille eēt ꝓsus? ℈m ꝑt illā ℈z quā. a
sphericū tāgit. b. planū: aut nō. si nō ē ꝓsus? ꝛ seqꝫ q̄. a-

Argt 1°

Affirmative arguitur.

Argt 2°

Ad 1m p negationē.

Ad 2m

sion tangit.b.ꝑz cõsequẽtia:qa aer est cõtinuus ꝟm illaz
partẽ:ẽre mediat iter illa.si ño aer est ꝓsonatus:tunc la
tera illius distãt:ꝙ ꝓsio.a.sphericũ supficialiter tanget
b.qõ est falsum.¶ Jtẽ ponat ꝙ.a.sphericũ augeat:ipo
tiꝑ fecte remanẽte sphericitũe arguit sic.cũ circũferẽtia mino
ris maioris circuli minus icurret q̃s circũferẽtia mino
ris circuli ꝙ minus distet a recto.Et cũ in ifinitũ modicũ
distet aliqo pũctus.a.spherici ab aliquo pũcto.b.planiꝰ
tũc per quẽcũq; remissum motũ.a.pot aliqo poneꝝ eius
tãgere aliquẽ punctũ.b.ad partũ planũ appropinquãdo
sed imediate post hoc.a.sphericũ augebit:igit imediate
post b.a.sphericũ tãget.b.planũ plus q̃s i pũcto.¶ Uel
minoret illud sphericũ:ꝙ arguit ꝙ non imediate post b
tãget.b.planum:qz tãget minus q̃s iam tãgat.¶ Scõo
ꝑncipaliꝰ arguit:qa hoc dato possibile eẽt ꝙ duo corpo
ra dura ser tãgerẽt ꝟm supficies planas.ꝑz cõsequẽtia:cõ
sequẽs est falsum:qa si sic eleuet vnũ corpꝰ durus ab alio
equaliꝰ ꝙ aer circũstãs ifinita velocitate moue
bit:ꝙ ñ ab agente finito ꝙ a ꝓportiõe finita:ño est fal
sum.ꝓbatur ño.qz vel aer circũstãs subito replebit il
lud spatiũ itermediũ vel nõ.si nõ:igit dabitur vacuũ:qõ
est impoſe.si sic.igit talis aer ifinita velocitate mouebi
tur.ꝓbat ño:qa si aer circũstans in bora repleret illud
spatiuz certa velocitate moueret.ꝙ si in ẽrta ꝑte in ẽdruplo ve
loci moueret.ꝙ sic vltraz in ifinitũ modico ꝛpe reple
biret illud spatiũ.igit ifinite velociter mouebit siue ifinita
velocitate mouebit.Ex ꝓportiõe finita mouebit ꝑz:qa
aer est poꝰ finitꝰ:ꝙ aliquã resistẽtiã bz saltẽ extrinsecam
igit a ꝓportiõe finita mouet:ẽre ꝛẽ.¶ Jtez ẽro aut aer
circũstãs eã cito mouebit ad centm illoꝝ corpoꝝ:sic ad
pũctũ medũ:vel puꝰ ad pũctũ medũ ꝙ postea ad centm
si vꝝ ꝓmũ:tũc subito mouebit ad centrũ ꝙ subito ꝑãsi
bit corũ illud spatiũ qõ eẽ nõ pot nisi in ifinita velocitate
moueat.Si vꝝ scõm:seqt ꝙ in illo ꝛpe medio in quo aer
mouebit a pũcto medio ad centrũ:erit circa centruz va
cuũ:qõ est inconueniẽs.¶ Jtẽ Aristo.scõo de ãa:arꝙ de
tacu initit hanc rõnẽ ad ꝓbandũ ꝙ duo corpora dura nõ
q̃s se cõtãgere:qa quorũcũq; corpoꝝ duoꝝ cõplicatoꝝ
in aqua supficies intrinsece sunt humecte:ꝛ humidicus
nõ est fine actu:igit iter illa mediat actus sibi in aere:tãgere ꝛẽ.
¶ Jtẽ Anerrois ibidez hanc initiat rõnẽ:qa dato oppo
sito:sequit ꝙ aut aliqd mouebit in instanti:aut dabit va
cuum quoꝝ vtrũq; est inconueniens.ꝙ ꝑz ño.qz aer circũ
stans qui mouet ad replẽdũ spatiũ aut mouet in instãti
aut successiue.si vꝝ ꝓmũ:seqtur ꝓma pars.si vꝝ scõm:seq
tur scõa pars:ẽre.¶ In oppositũ arguit ꝙ duo corpo
ra dura a ꝑsie se imediate tãgere.¶ Primo:qa si nõ sequi
tur ꝙ cum corpus graue descendit super alterũ equidi
stanter:ꝙ a ꝓportione minoris inequalitatis ꝓueniet
actio seu ꝓhibitio actionis:ño est falsum:ꝙ ꝓbat ño.qz
qz in tali defectu quero an corpꝰ graue descẽdẽs gelet i
sup aliud tãgẽdo illud vel nõ.si sic habeo ꝓpositũ:si non
seqt ꝙ a ꝓportione minoris inequalitatis ꝓueniet actio
vel ꝓhibitio actionis.ꝙ ꝑz ño:qa maioris potẽtie est ih
lud graue descẽdẽs:q̃s ille aer modicus interclusus ad re
sistẽdũ.¶ Jtẽ a ꝟm motꝰ aer interclusus nõ sufficit resi
stere graui descẽdẽti:ꝙ in fine modicꝰ aer nõ sufficiet re
sistere graui descẽdẽti:igit in fine modicꝰ aer nõ sufficiet re
sistere:ergo graue descẽdet ad cõtactũ alterius.¶ Jtẽ aer
intercepꝰ nãliter apperit moueri supra graue:igit nõ re
sistit ipsi graui descẽdẽti.¶ Jtẽ aut resistet talis modicꝰ
aer graui descẽdẽti ne cõtãgat aliud graue:aut nõ.si resi
stet:cũ sit minoris potẽtie q̃s graue descẽs seqt ꝙ a ꝓportiõe
minoris iequalitatis ꝓueniet actio.si ño nõ resistit:seqtur
ꝙ aut tãget aliud graue:aut si nõ tãget:seqt ꝙ graue de
scendẽs stabit sursum ꝙ tẽpus nõ impeditũ:ꝛ nõ descẽdet
qõ est impoſe.¶ Scõo ꝑncipaliꝰ arguit ꝙ mulcas expe
rientiaꝝ duo corpora dura posse se imediate tãgere.ꝙ de
secuti scindẽte lignũ:q̃ imediate tangit lignũ ꝙ q̃n si non
imediate tãgerent:ꝛ aer mediaret:sequeret ꝙ securis sa
cile cõpareret:cũ aer facile cedat ꝙ dividat.ño ꝛz.¶ Jtẽ
arguit de fundamẽto domus facto supterrã qõ imedia
te tãgit terrã:ꝙ sint lapides duri pro fundamẽto supterra
rã durã:ꝙ si nõ imediate tãgerẽt:seqret ꝙ oẽs tales do
mus cẽnt fundate in aere vel in aq.ño est saltuz.¶ Jtẽ
arguit de ferro ꝑsante crancũ qõ imediate tãgit crancuz:
qz si mediaret aer nõ posset ꝑsare crancũ.¶ Jtez arguit
de malleo percutiente cãpanã qõ imediate tãgit cãpanaz.
ꝑz:qz sonus ꝟm Aristo.fit ex ꝓcussione corporis duri cũ
duro:quare ꝛẽ.¶ De hoc sunt due opiones ꝑncipales.
Una est Mãtuani dicẽtis ꝙ duo corpa dura plana ꝑfe
se imediate tãgere ꝟm supficies planas.Et corpus sphe
ricũ pot tãgere corpꝰ planũ in punctos:loquẽdo de tactu
nãli i quo nihil mediat iter se tãgẽtia:qa loquẽdo de tan
gere qõ est sentire pole est organũ tactꝰ tãgere obm ab
eo distãs.ꝙ pro ista opione ad arguta ꝛ eã rñdet.¶ Ad
ꝑmũ dꝝ ꝙ.a.sphericũ tangit.b.planũ in pũcto.ꝙ negat il
la ꝓsia:q̃lz ps.a.sphericiꝰ distat.a.b.planoꝝ.ã.a.sphericũ
distat.a.b.plano:qz tz.a.sphericũ tãgat.b.planũ:ñ nul
la ps.a.sphericiꝰ ꝟm se ꝙ q̃lz sui tãgit.b.planuz.¶ Ad
aliã ꝓcedit ꝙ.a.tãgit.b.ꝙ est imediatũ ipsi ꝙ ꝟm pũctuz
adeqte tãgit:ꝙ negat ꝙ sit mediũ iter.a.ꝙ.b.q̃uis inter
quãlibet ꝑẽ.a.ꝙ.b.sit mediũ:qa nulla ps.a.adeqte ꝑz se
totã tãgit.b.¶ Ad aliã dꝝ ꝙ aer nõ remanet ꝓsatꝰ:ꝑz
in ifinitũ subtilis est versus pũctũ cõtactꝰ terminat cuiz
vsq; ad nõ gradũ ꝓfunditatis ad pũctũ illũ.¶ Ad aliaz
negat illa ꝓsia.ꝙ quẽcũq; remissuz motuz posset aliquis
pũctus.a.tãgere aliquẽ punctũ.b.quẽtã nõ tãgit:ꝙ ime
diate post b.a.sphericũ augebit motu quo pũcta sũt ꝓ
pinqora ꝟ sua ꝓtactũ.igit imediate post b.a.tãget.b.in
multis pũctis:imo quãuis illud sphericũ augeret in ifi
nitũ:munq; si tãgeret illud planũ adeqte nisi in punctos
q̃uis ipole sit augeri in ifinitũ:ꝺdicto cuiz est ꝙ aliq̃ fi
gura corporea vel supficialis sit ifinita:qa oio figura ter
mino vel terminis claudit.Ex alia ño nõ valeat ꝑz:ñ
nõ seqt ꝙ ifinitũ remissum motũ pot aliq̃ para ꝓportio
nalis huiꝰ cõtinui ꝑãsire:ꝙ imediate post hoc mouebit
supaliq̃ ꝑte ꝓportionali ei aliqõ mobile in ꝓtinuũ indi
recte:ꝙ imediate post b ꝑansibit aliqõ mobile aliquã
partẽ ꝓportionalẽ signati spatiuz:qa posito ꝙ sup ꝑtem
ꝓportionali ꝛcipiat moueri aliqõ mobile aliquãtr veloci
citer:ꝛ sup scõa aliud mobile in duplo tardius:ꝛ sup ter
tia aliud in ẽdruplo tardiꝰ:ꝛ sic in ifinitũ:ño est verũ ꝙ
ño saltuz.¶ Pz:ẽt in alio casu.ve si sit.a.pedale cuiꝰ pꝝ
ps ꝓportionalis sit alba:ꝛ nigra:ꝛ alba ꝙ sic in infi
nitũ:ꝛ ponat.b.ꝑtẽre.a.in extremo prius minoꝝ tuno
cõcedẽdũ est:ꝙ.b.tãgit.a.ꝙ nullã ꝑtẽ albã vel nigrã tan
git:cui opp cẽt si posset tãgere aliquã ꝑtẽ adeqte alia
cui corpis ꝑse existẽtis.Et tũc si ponat quãlz ꝑtẽ ꝓpor
tionalẽ raretieri ꝟ sua.b.cõdẽsando sequẽtẽ gelcente ex
trema superficiẽ ꝙ a argumẽtis ꝙ ibet istaꝝ prius fieret pon
pinqor ipsi.b.ꝛz nulla imediata rũ nõ seqt in ifinitũ mo
dicũ distat aliq̃ ps alba a.b.ꝙ imediate post b q̃lz ps al
ba erit ꝓpinqor.b.q̃z iam sit.igit imediate post b.b.tã
git aliquã ꝑtẽ albã ꝓtinuũ.a.¶ Ad 2m ꝓncipale cũ argto
ꝙ tunc pole eẽt duo corpora dura se tagere ꝟm supficies
planas.cõcedit cõsequẽtia ꝙ ño.Et ad ipobationẽ cũ
dicit:tũc si eleuaret vnũ corpꝰ durũ ab alio equaliter sequ
tur ꝙ ab agẽte finito ꝙ a ꝓportione finita ꝙueniret veloci
citas ifinita.ꝓcedit cõsequẽtia ꝙ ño:ꝙ in casu argumẽ
ti ifinitã modicã resistentiaz habebit aliq̃ paruo aeris ad
mouẽdũ:ideo ifinita velocitate mouebitur aliqua para

aeriuse negat q̄ boc oīe sit falsū sed de boc ifra videbitur. Ad aliā p̄z q̄ cōcedit q̄ aer circūstās eque cito mouebit ad centrū sicut ad punctū mediū: z ꝑter q̄ infinita velocitate mouebit: quia infinita velocitate mouebitur aliqua pars eī⁹: iz quecūq; pars signata ꝑ⁹ ad medium q̄; ad centrū mouebatur. Ad aliaz formā de lapidibus cōpletis: z ei aqua positis. dicitur q̄ nō valet: quia superficies intrinsece possunt esse huiusce multiplici rōne. primo: q̄ non sucrūt bene adinuicē complicati. scōo q̄ z si sint bī complicati ꝑtingit ab buiusmodi tegenari bumiditatē ad partes irrinsecas ſpūalr tiē z quelibet alia qualitas prima ſpūalr agit. Ad aliā de Aucrroi negat̄ q̄ aliqd mouea in ĩſtāti aut ꝑ dēſ vacuum. Ad ꝓbōem dicit ꝙ aer circūstans nō mouet ad replendum illud ſpatiū i ĩſtanti nec ſucceſſiuefed ſubito z in nō tp̄e. ſimediate post boc. Ad aliā ꝛō ē opinio cēſo ꝓbi z Cōmē. dicēs ꝙ duo corpora dura nō poſſūt ſe ĩmediate tāgere q; inter ea ē ſe tāgunt in aere mediat aer. z inter ea que ſe tāgūt in aq̄ mediat aq̄. Ad arg⁹⁴ in ꝓtrariū rñdet. Ad ꝓbēm negat̄ ꝓbia cū dī ꝙ ſi corp⁹ gne deſcēdat ſup alterū: ꝙ ſegtur ꝙ a ꝓportiōe minozis ineq̄litatis ꝓueniet actio. Ad ꝓbōnē dicit ꝙ nō ſolū modicus aer interclusus reſiſtit ne corp⁹ graue ſuꝑius tangat ſilud inferius: ſed et naturra vniuerſalis reſiſtit ne det⁹ va cuū. aut ne moueatur aliquid velocitate infinita. Ad aliā ꝑz: q̄ modicus aer ex ſe non ſufficeret reſiſtere niſi auxilio nature vniuerſalis. Ad aliaz ꝑz: q̄ iz aer interclubus et natura priculari appeteret moueri ſupra gueti ex natura vniuerſali impediretur ne det vacuūtēre rē. Ad aliā ꝑz: q̄ ille modicus aer reſiſtit ſimul cū natura vniuerſaline graue deſcēdens otangat aliud grauer. z ſic non fit actio a ꝓportione minozis inequalitatis.

Ad 1ᵐ

Ad 1ᵐ ſpēcipale de experiētijs in ꝓtrariū dī. Ad ꝓmā de ſecuri ſcindente lignū: q̄ aer mediat inter ſecurīz z lignū: z cā difficilis ectionis eſt: q̄ lignū cōſtringēs aerē. z ſecrum in eo firum nō eſt cedens. Ad aliud de lapidibus duris poſitis ꝓ⁹ fundamēto domus ſuꝑterrā dus rāsō: q̄ rales lapides ꝛiungunt terre pure mediāte cope liquido. ſcalce diſſēperata. Et poſito adbuc q̄ illi lapides ponerēt ſuꝑ terrā ſine cope liqdo ꝑcedit q̄ mediat aer. ſed negat̄ ꝓna. q̄ dom⁹ ſūt fūdate in aere q̄ nō dī aliqd fūdari in aere nīſi cū aer ꝑt cedere. Ad aliā de ferro ꝑcuante crancū dī ſicut de ſecuri ſcindēte lignū: q̄ ferrum ꝑcuat aerē z crancū: z tū ſp mediat aer. ſed ferrus z cranei. Ad aliā de malleo ꝑcuiente campanā: q̄ dī mediat aer: iz ſiat percuſſio duri cū duro. Et ſ ꝛertius mod⁹ rñdendi mediās inter iſtas opiones q̄ dicit ꝙ poſſet duo corpora dura ꝑfecte plana immediate ſe tāgere ſm ſuperficies planas. ſed nō ꝑt vnū illoꝝ eſſiter. elevari ab alt̄o. Rō dī⁹ opinionis ẽqz pole eē talia corpa ſic applicari adinuicē vt nō ſit nec eſſe dari vacuū. nec aliqd ſubito mouer: igit̄ poſſe illa ſe ĩmediate tāgere. iz ꝓna: q̄ nō ꝓualiō negat̄ contactus corꝓꝝ adinuicē. ſīs ꝑz. ſi talia corpora applicēſ ſm tractōnē q̄ vnū trahat ſuꝑ alterꝫ donec adequate ſuperficies vni⁹ applicetur ſuperficiei alteri⁹? q̄ tūc ſic paulatim trahitur applicāda donec paulatim recedat ab aquare nec dat vacuū nec aliquid ſubito mouet. z ideo addit. ſed nō poteſt vnū eoꝝ equalr elevari ab altero nec equalr applicari alteri: ne detur vacuūtant ne aliqd ſubito moueat. Ad aucrroi rē. ꝓbi dixit Themiſtius z Alexāder: z ꝓbi ibi ing. ſtitue ꝓcedit z nō determinatiue. z maxime q̄ fūdamētum nō eſt neceſſarius. cū ĩmittur nō⁹ cius. tam nō eſt neceſſe ſuperficies irrinſecas corꝓꝝ applicatoꝝ z in aq̄ poſitoꝝ eē bume factas: iz ſic et ꝑlm. Ego et ꝑirmo bāc opionē expicita a me viſa: q̄ facta applicatiōe taliū corꝓ-

Opi. cēſo.

Ad ꝓm. p pte affirmatiua dicitur.

Opi. 2ª dicta.

porum adinuicē mō dictoꝝ poteſt vnū illoꝝ equaliter elevari ab altero: ſm ſic corꝓ⁹ ſupi⁹ elevat: trahit ſecu inferius. z boc eſt ſignū euidētiſſimū. q̄ illa corꝓa ſe ĩmediate tangunt: q̄ ſi aer mediaret: poſſet vnum equaliter elevari ab altero: q̄m aer ille rarefieret. z ſic ꝓbibereret vacuū vel aliqd ſubito mouer: iquare rē. Alia difficultas eſt vtrū a ꝓportione finita poſſit ꝓuenire velocitas infinita. Et videt ꝙ nō: q̄ velocitates attendūt penes ꝓportionē potēcie mouētis ad reſiſtentias. igit̄ ſi ꝓportio eſt finita z velocitas eſt finita: quare a ꝓportione finita nō ꝑt ꝓuenire velocitas infinita. C In oꝓpoſitū argutur: q̄ potentia finita infinitā modicā reſiſtentiā poteſt habere: ergo igit̄ infinite velociter ꝑt mouere. z tū ꝑz ꝓportio nē finitā. igit̄ a ꝓportione finita ꝑt ꝓuenire infinita velocitas. Ad ꝫ rñdet aliq negatiue dicēdo q̄ a ꝓportiōe finita nō ꝑt ꝓuenire infinita velocitas ꝓ ꝑnes tactas. Ad rōnē in ꝓtrū dicit ꝙ ſi ꝓ⁹ finita infinitā modicā reſiſtentiā habet: boc eſt ꝑ diminutionem reſiſtētie ad nō gradū manente potentia. ſed nō ē ꝓportio finita: ſed in finita. C Non placet: q̄ quicqd ſubito mouetur: infinite velociter mouet: z tamē a ꝓportione finita mouet: quia reſiſtentia habet: ꝛ ꝓ⁹ in applicatione duoꝝ corꝓꝝ duorum z plano: z adinuicē: z etiā in elevatione vni⁹ ab alt̄o: quare. C Alii reſpōdēt affirmatiue vt Mārtanus: ſed ad arg⁹⁰ cōtradicit̄ aliq; q̄ a ꝓportione finita ſignabili non ꝑt ꝓuenire velocitas infinita: ſed a ꝓportione finita nō ſignabili ſic. C Non placet bic: q̄ ꝓportio qualiter cūq; finita nō ꝑt ꝓducere tīi effectum finitū. aliter enis q̄ agerer vltra gradū ꝓpꝛiumigit̄ a ꝓportiōe finita nullo modo poteſt ꝓuenire velocitas infinita. C Alij ad argumentū ꝓtradicit̄ q̄ a ꝓportione finita non ꝑt ꝓuenire ꝑuire velocitas infinita: iz medıate. z ex ꝑtī ſic. ſicut accidit in acte q̄ mouet ex ꝑtī ad motum lapidis molaris: eleuari ab altero vel applicari alteri. C Tū placet: q̄ virtus cauſe mouētis nō magis operat ſupra effectū ex ꝑtī inductū: q̄ ſupra effectū ĩmediate ꝛumigit̄ ſi a ꝓportione finita nō ꝑt ꝓduci ĩmediate velocitas infinita: igit̄ nec ex ꝑtī ꝓducet velocitas infinita. C Ideo aliter dicendū puto ad bāc difficultatē z ſoluō. il lam per diſtinctionē logicā de ly infinitus: q̄m infinitū dupliciter capi ꝑt. ſ. ꝛma. z ꝛcatbe. ſrnca. capit q̄ ꝑt ponit ſeū ꝓpoſitioni aut ſuo ſubſtātiuoꝛ: ſignat aliquā tuinimōdū q̄ maius: catbe. ꝛo ſumit q̄ ꝑt ꝓponit ꝛotī. ꝓpōi. aut ſuo ſubſtātiuoꝛ: ſignat eno fine finē. C Dotſtante dzo: q̄ iz a ꝓportiōe finita poſſit ꝓuenire infinita velocitas: nō ꝑt ab ea ꝓuenire velocitas infinita. ꝓma ꝓz: q̄ ſignificat q̄ a ꝓportiōe finita ꝑt ꝓuenire aliq̄ data velocitas: z nō tāta quin maior: z boc eſt vep ſ eo q̄ ſubito mouetur: q̄ quacūq; velocitate data qua mouet adbuc maiori mouet̄ iquare rē. C Scōa ꝓz et ꝓz: q̄ ſignificat q̄ a ꝓportione finita nō poteſt ꝓuenire velocitas ſine finē: z boc eſt verū: q̄ omnis velocitas finita. aliquid mouet. eſt in ſubito finito. igit̄ eſt velocitas finita. C Ad argumētū igit̄ primus dī q̄ ꝑbat q̄ a ꝓportione finita nō ꝑuenit nisi velocitas finita: z boc ꝓcedit. ſed cū boc ſtat q̄ ꝑuenīat ſinita velocitas. C Ad aliud in oꝓpoſ⁹ dī q̄ ꝑbat q̄ a ꝓ⁹ finita z a ꝓportione finita ꝑt ꝓuenire finita velocitas. z boc ꝓcedit ſed tamē illa nō eſt velocitas ſinita. Et boc de iſta quōe ſufficiāt.

Ad arg⁹⁰ pro pte negatiua dicitur.

Ad arg⁹⁰ pro pte affirmatiua dicit.

C Expliciūt q̄ones vtiſſime artiū z medicine doctoꝛis magiſtri Mēgbi fauentini: Diligētiſſime emēdate q̄ ſacre Theologie doctoꝛe magiſtrū Ambroſij de Paduanodinis fratrum eremitarum ordi Auguſtini.

¶ Titli questionum z difficultatū de primo z vltimo instāti Excellentissimi artius z medicine doctoris magistri Menghi sauētini.

¶ Prima q̄stio.

Utrum quelibet forma subalis pducē da successiue pducat. car.161
1ª Difficultas annexa.an omne agens naturale velocius agat in ptez ꝓportionē q̄ remotam. car.162
2ª Difficultas annexa.an q̄ualitas sit magis necessaria pro esse formein mā q̄ qualitas. car.162
3ª Difficultas annexa.an detur maximum z minimum rei naturalis. car.162

¶ Secunda questio.

Utrum quilibet forme pducende sit dare ꝑmum instans aut vltimū in quo non. car.162
1ª Difficultas annexa.an nihil q̄ producetur ꝑius pro ducatur q̄ erit productum. car.162
2ª Difficultas annexa.an aliq̄ forma sicut successiue generatur possit successiue corrumpi. car.162

¶ Tertia questio.

Utrum cuiuslibet forme pducē.te q̄ erit in aliquo instāti sit dare ꝑmū instans esse. car.164
1ª Difficultas annexa.an cell z temporis sit dare primū instans esse. car.165
2ª Difficultas annexa.an que subito producuntur producantur in instanti. car.165

¶ Quarta questio.

Utrum cuiuslibet forme corrumpende sit dare vltimum instans esse. car.165
1ª Difficultas annexa.an detur minima dispositio: cum qua potest stare forma in materia. car.166
2ª Difficultas annexa.an ad variationem partis forme substantialis sequatur variatio totius forme z totiꝰ compositi. car.167

¶ Quinta questio.

Utrum quelibet pare q̄ritative animalis fit animal. car.168
Difficultas annexa.an fit idem homogeneum z eterogeneum. car.169

¶ Sexta questio.

Utrum remanente eadem forma in composito bene vnam formam indiuisibiles z varia ta mātcompositum fit idem. car.169
1ª Difficultas annexa.an principiuꝫ indiuidationis fit materia vel forma. car.170
2ª Difficultas annexa.an anima intellectiua ſm opinionem pbi det esse corpori. car.171
3ª Difficultas annexa.an anima intellectiua ſm philosophum sit eterna. car.171
4ª Difficultas annexa.an aia itellectiua ſm pBm fit vnica in omnibus hominibus. car.171
5ª Difficultas annexa.an aia intellectiua ſm pBm fit producta de nouo z per creationem. car.171
6ª Difficultas annexa.an anima itellectiua ſm philosophum remaneat post mortem. car.171

¶ Septima questio.

Utrum fit dare ꝑmum instans:in quo sor.erit sciēs ipo trāsmutato de ignorātia in sciaꝫ. car.172
1ª Difficultas annexa.an ꝑtes sentiat totū q̄ ꝑs. ca.173
2ª Difficultas annexa.an sensatio actiue causetur ab anima. car.174
3ª Difficultas annexa.an rectius dicit q̄ sciētia sit apprehensio vera q̄ assensus verus. car.174
4ª Difficultas annexa.an intellectus ꝑius intelligat singulare q̄ vniuersale. car.174

¶ Octaua questio.

Utrum sit dare ꝑmum instans in quo sor.erit virtuosus ipso trāsmutato de non virtuoso in virtuosum. car.174
1ª Difficultas annexa.an virtus generet successiue vel subito. car.175
2ª Difficultas annexa.an augmentatio virtutis fiat per additionem gradus ad gradus. car.175

¶ Nona questio.

Utrum det ꝑmū instās in quo sor.erit sanꝰ. car.176
1ª Difficultas annexa.an sanitas in complexione sit aliqua qualitas prima: vel aliquod resultans. car.176
2ª Difficultas annexa.an ad sanitatē sit motꝰ. car.176

¶ Decima questio.

Utrum res successiue incipiāt vel desināt eē.ca.177
1ª Difficultas annexa.an aliquis motus sit eternus. car.178
2ª Difficultas annexa.an ſm philosophum mundus sit eternus. car.178
3ª Difficultas annexa.an in corruptione forme subalis fiat resolutio vsq; ad mām ꝑimam. car.178

¶ Undecima questio.

Utrum moueri sit formaliter z intrinsece aliter se habere q̄ ꝑius. car.179
1ª Difficultas annexa.an dato vacuo aliquid possit ibi moueri. car.179
2ª Difficultas annexa.an dato vacuo graue vel leue positum in eo possit successiue moueri. car.179

¶ Duodecima questio.

Utrum aliqua distantia ꝑdicamentalis possit nāliter subitoq; acquiri vel perdi.ſm ꝑtes. car.179
1ª Difficultas annexa.an opacum iuxta luminosum positum faciat vmbram post se. car.180
2ª Difficultas annexa.an duo corpora dura possint sese mediate tangere. car.180
3ª Difficultas annexa.an a proportione finita possit peruenire velocitas infinita. car.181

FINIS.

Am ego menghus in senectute constitutus scripta mea super via lecticam Aristotelis cõsiderare cõpellit scilicet in arte veteri mitádo Boetium. Et in libro posteriorꝝ Luconiẽsem: imo super vtrãq; partes; binos Cõmentarios minores ꝛ maiores: more Boetij in perihermenias. Proposui dialecticam resolutiuã componere: in qua tota Aristotelis dialectica summatim cõprehenderetur: vt melius memoriter seruari posset. Cõsimiliter cõsiderans scripta nostra sup regulas Ventilberi: ꝛ qõnes nostras super cõsequentias Strodi: existimaui operepretium fore omnes subtilitates dialecticas resolutas in vnum reducere: qõ factus est: vt iuuenes acute ꝛ audacter disputare possent: quoniã purus logicus sine his in disputãdo timidus est: cum his ẽ audacissimus est. Oꝛ si hec legentibꝰ placere intellexerimus: in lucem dabimus scripta nostra super philosophiã Aristotelis scilicet super libro physicoꝝ expositionem ꝛ questiones: ꝛ similiter super libro de anima. In medicina quoq; trinarium edemus. Et tractatũ de cura febris pestilentialis. Tractatum quoq; de balneis per omnia Italie balnea discurrendo: ꝛ multa alia que brevitatis gratia pertranseo. Hec negabo recollectas super logicã Pauli a me editas esse in adolescentia: scilicet in primo anno lecture nostre. Et quia nihil scriptum: nec inquisitum ab altis inuentũ difficultate fuit: propterea recordor sepe dixisse. Quãdo erit vt nostro claudatur cartha labore? Et tamẽ cõtinue maiora aggressus sum: nec vnquã quieuinec modo quiesco octogenarium vicesimum annum: quoniam homines vtplurimũ naturalem inclinationem sequuntur: que deorsum vergit. Sed de his satis: dũmodo hec omnia in dei gratiam ꝛ gloriam referantur.

¶ Logica Mēghi per viā resolutionis facta.

Dialectica quid.

Dialectica est

sciētia recte disserendi rectq; obuiādi: disserēdi quoq; vep a falso, ad oīm̄ methodop̄ phā viam p̄bis: doc colligit a p̄bo p topicop: cū ingt. Est au tē vtilis dialectica ad ꝛia, ad exercitatiōē: ad obuiatiōē: ad fm̄ phām disciplinas. Q; ād exercitatiōnē sit vtilis: ex his manifestū est: q; hāc methodum hītes de ꝓpōito facile argumētari poterimus. Ad obuiationē vo: q; ex ꝓpijs doctrinis p̄ eos sermoci nabimur q; q; nō videnť diūdicere. Ad fm̄ phām; vo disciplinas: q; potēres ad vtrāq; dubitare: facile in singulis speculabimur vep; falsum. Amplius aūt viā hz; pro bandi p̄incipia: q; sunt circa vnāquāq; disciplinā per ea: q; circa singula, p̄babilia sunt: doc aūt ꝓpijus vel maxime ꝑueniens dialectice est: cū. n. ingtiua sit: ad oīa; methodum fm̄ vias hz; ꝝ p̄bo vbi supra. Et vō dialectica ad dialegome verbo grecoꝝ: est idē; q; disputo. Et q; dicit ad oīm̄ methodop; p̄incipia viam hz; ops intelligere q; sit methodus. Est aūt methodus grece latine vo; ꝝ; via vel disciplina: vocata a methodos grece per thita.

Dialectica vtilis ad ꝛia.

Methodus quid.

Dub⁹ 3⁹ Argull p̄

¶ Circa dicta cadit difficultas: vtrū dialectica sit sciētia? Et vī q; non: q; sciētia procedit ex necessarijs: sed dialectica nō procedit ex necessarijs: q; syllogismus dialecticus procedit ex probabilibus: vt inquit Philosophus p̄mo topicoꝝ: igitur dialectica non est sciētia.

C.1.

Jn oppm T.c.43.

In ꝓpōm̄ 3ium argumēt: q; scia est vnius gīis subti, ptes ꝛ partiones p̄dictāꝝ ex ꝓpijs p̄incipijs: ꝑ fm̄ phām circa fines p̄mi posteriorū: sed dialectica est hz; q; ens rōnis: q; est idē q; res secunde intentionis. S. ens causatum a rōne est subiectum in ea: eius partes ꝛ passiones ꝛ principia cōsiderat dialectica: igitur dialectica est sciētia.

Soso. Rñdō distinguēdo de dia⁹q; alia ē dia⁹ ꝑtes. I. qua vtimur in aliis sciētijs: ꝛ hec ex probabilibus procedit: q; ꝑ syllogismū dialecticus procedit. Alia vō ē dialectica doces: idest q; docet propietates ꝛ subtos: ꝛ eius partibus subiectinis ꝑ ꝓncipia propria: ꝛ ꝑbat ꝑ syllogismum demōstratiuum: ꝛ hec est sciētia: ꝛ de hac loquimur. Et sic ꝓ rsp̄one ad argumentum ꝓmum.

Dupler dialectica.

Ad argm

T.c.21. Dialectice est vsus.

¶ Cū aūt dialectica sit inuenta ad reguland⁹ actus ratiōnis: qui sunt tres: vt colligit a p̄bo 3° de aia. S. simplicium apprehēsio: cōpositio ꝛ diuisio: ꝛ discursus: ideo dialectica diuisa est in tres partes. Nā prima pars tractat de termīs simplicibus. Scōa vo tractat de cōpositione ꝛ diuisione. I. de ꝓpositione affirmatiua ꝛ negatiua. Tertia vo tractat de discursu: idest de syllo de quibus omnibus tractandum est ꝑ ordinē incipiendo a terminis.

¶ Pare prima de terminis. Cap⁹. I.

Dubꝰ

ꝓmꝰ intētū

¶ De diffinitione termini.

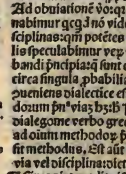

Diffinitio termini.

Quantum ad diffinitionē termini: o dicit ꝑbs primo hoc. Terminus est i quē resolvitur ꝓpō vt ꝑdicatus: ꝛ de quo predicatur appositō vel diuisō: esse vel non esse.

Diffinitur et terminus a modernis q; est signū o ionis cō

stitutiuum: vt ꝑ ꝓpinqua eiusdē. Et vtrāq; diffinitio est bona: bꝰ est data ꝑ viā resolutionis: q; ꝓpositio resolvitur in terminos: ex quibus ꝓstituitur. S. in p̄dicatū subm̄ ꝛ copulā. Et sēda est data ꝑ viā cōpōnis: q; ꝓpositio cōponitur ex terminis. S. subiecto, predicato ꝛ copula: q; vna quodq; natū est resolui in ea ex quibus cōponitur.

Dubꝰ 2.

Argumtur. T.c.1. C.5.

¶ Circa dicta cadit difficultas: vtrū termin⁹ diffinitiue sit tm̄ signatiuus: aut sit cōis ad signatiū ꝛ nō significatiuū? Primo arguit ꝙ sit tm̄ signatiuus: q; terminus ꝑ diuidit a ꝑbo in ante predicamētis in terminū incōplexū: ꝛ cōplexum. Et terminus incōplexus diuidit: q; alius signat subam alius q̄litatē alius q̄litatē: ꝛ sic de singulis ꝓntis. Et terminus cōplexus est vt oīo: ꝛ est ꝛ significativus vt ꝑs ꝑ peribermenias: igit terminus diffinitiuus est signi ficatiuus. ꝛ ꝑba: q; si diuidētia sunt sigtiua: ꝛ diuisiua.

C.4°

Confirm. Cap⁹. 1. c. 3.

Confirmatur q; diffinitur terminus per subiectum predicatum ꝛ copulas: sed hec sunt nomina ꝛ verba que sunt significatiua: vt ꝑmo peribermenias: ꝙare.

In oppositū. Deus in log. par.

¶ In 2ūo arguit: q; terminus diuidit a modernis in terminum ꝑse signatiuū ꝛ nō ꝑse signatiuū: sed terminus nō ꝑ se signatiuus est vt oīo ꝛ nullus: q; nihil figūt ꝛm̄ Phm: sed tm̄ aliq̄liter: q; signant: q; terminus diffinitus est cōis ad terminū signatiuū ꝛ nō significativum.

Confir.

Cōfirmat q; diffinit terminus a modernis q; ē signū o ionis ꝓpositiuū vt ꝑs ꝓpinq eiusdē: ꝛ ta termin⁹ nō significativus q; sigtiuus pōt ee ꝑs ꝓpinqua o ionis vt ꝑs: dicē do buc, est syllaba: ꝛ o is est signū vniuersale: quare.

Solutio. Signiare. duplr dr.

Rñdo q; significare capit duplr. S. ꝓpie: ꝛ cōiter: ꝙ ꝓpie significare est aliq̄d extra se intellectui rep̄sentare: ꝛ ꝛ sic vel nāliter repꝛsentat vt termini mētales: vel ex impositione: vt termini vocales ꝛ scripti. Et ꝙ est formaliꝝ significare: sic capitur a ꝑbo qui diffinit nō terminū signifi catiuū. Cōiter vo significare est aliq̄d intellectui repꝛsentare: sine extra se repꝛsentare: sine non: ꝛ sic capitur a moderni: sic q; diffinitur terminus vt est cōis ad terminus ꝓpie significativum: ꝛ nō ꝓpie significativum: q; quilibet terminus ꝛ alterū significat seipsum.

Ad arg⁹

Et his patet ad argumenta: q; ꝓma argūmēta faciūt ꝓ vta ꝑbi. Et ꝛia argumēta faciunt ꝓ via modernoꝝ.

¶ De diuisione termini. Cap⁹. II.

Diuisio termini. Quadruplex terminꝰ consideratio.

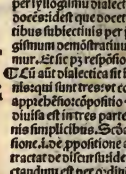

Quantū

vo ad diuisionē termini. Sciē dū q; terminus pōt cōsiderari quadrupliciter. S. in ordine ad significare: in ordine ad predicari: in ordine ad supponi: ꝛ in ordine ad ꝓbari: ꝛ ꝑ vnumquemq; istoꝝ modoꝝ potest diuidi: vt infra patebit. Et incipit mus a termino significativo.

ꝓbiat. termini in ordine ad significādū simpliciter. C.1.

Si termin⁹ ꝓsideret ꝛ ordine ad sigre. Termin⁹ fm̄ Phm in antepntis diuidit in terminū incōplexū ꝛ cōplexum: terminus incōplexus est vt dictio: vt socrates: ꝛ currit: ꝛ termin⁹ cōplexus est vt oratio: vt socrates currit. pōt tm̄ describi terminus incōplexus q; est terminus cui⁹ nulla pes separata sigt vt dictio: Et terminus cōplexus est cuius pes separata aliq̄d signāt. S. ꝙ sit de intellectu totius: ꝛ vt oīo.

2° diuisio. C.5°.

Item terminus incomplexus dividitur ibi a philosophos: q; alius significat substantiam: alius quantitatem: alius qualitatem: ꝛ de aliis predicamentis.

C.1. 3° diuisio.

Item terminus incomplexus diuiditur ꝑmo perbermenias a ꝑbo: q; alius significat ꝛ ipositione: vt terminus vocalis ꝛ scriptus: alius vo ꝙ significat nāliter vt termini mentales: q; dicitur a ꝑbo passiones animę.

4° diuisio Terminꝰ rel. secundꝰ.

¶ Amplius scire debes q; talꝰ pōt diuidi terminus: vt cōꝑhēdat oēs terminos significatiuos ꝗ mō. Terminus aūt sigt q̄ualē modū essendi aut ꝑsalē modum̄ essendi. Si ꝑ modo sunt termini trāscendentes: qui sunt sex. S. ens, res vnū, aliq̄d, vep, ꝛ bonū. Si ꝛcō mō aut significat subas

aut accīs. si subāz: aut corporeā aut icorporeā. Si incorporeā aut finitā vt intelligētiā: aut infinitā vt deū. Si vō corporeā: aut aiatā aut inaiatā. si aiatā aut sensibilez aut insensibilē, Et si sensibilē aut rōnalē aut irrōnalē. si rationalem vt hoiem: si irrationalē vt bestiā. Et si corpoream inanimatā vt elementa. s. terram aquā aerem & ignē. Et si animatam insensibilem: vt plantam & arborem.

Si vō sīgt accīs: aut absolutū: aut respectiuū. si absolutū aut ineſt rōne mās: & sic quātitatē significat. aut ineſt rōne formē: & sic qualitatē sīgt. Si vō respectiuum: aut dicit respectum intrinsece aduenientē: & sic relatiuuz p se. Aut extrinsece aduenientē. Et si extrinsece aduenientē: aut ab extrinseco agēte causante aliqd: aut ab extrinseco agēte mēsurāte aliqd. si p mō sic puenit actio & passio: actio vt est ab agēte: & passio vt est in patiēte. Si scō mō. s. ab extrinseco agēte mēsurāte aliquid vel sm durationem vel sm quātitatē. si p modo sic tempus mensurat & prouenit quando. si secūdo modo sm quantitatem vel simpliciter vt locus mensurat & sic est vbi: vel in ordine ad partes & sic est situs vel positio. Si ab extrinseco non agēte aliqd sed regente tm corpus vel partes sic est habitus.

5ª diuisio ¶ Scōm vō modernos terminus diuidit in terminū p se significatiuū & nō p se significatiuū. Terminus p se significatiuus est q per se sumptus aliqd intellectui representat vt homo non per se significatiuus est qui per se sumptus nihil intellectui representat: vt qui, quis, nullus.

6ª diuisio Terminus per se significatiuus diuiditur in nāliter significatiuum: & ad placitū significatiuum. Naturaliter significatiuus est qui apud oēs idem significat: vt termini mētales. Ad placitū significatiuus est qui non significat idē apud omnes: vt termini vocales & scripti.

7ª diuisio Termin⁹ nālr sīgtiuus diuidit in terminū pme intētionis & scde intētionis. Termin⁹ p intentionis est q sīgt p rē que non est terminus: vt termini reales in mente: sicut homo & aial. Terminus 2 intentionis est qui sīgt p rem que est terminus. vt termini intētionales: vt spēs & genus.

8ª diuisio Terminus ad placitū sīgtiuus diuidit in terminū p ipositionis: & scde ipōnis. Terminus p ipōnis est termin⁹ vocalis vel scriptus q sīgt p rēq non est termin⁹: vt termini reales in voce: vel in scripto: vt bō & aial. Terminus scde impositionis est terminus vocalis vel scriptus: qui significat pmo rem: que est terminus. vt termini intentionales in voce vel in scripto: vt species genus & huiꝫ.

9ª diuisio Terminus nō p se sīgtiuus diuiditur in terminū significatiuū alicuius: & in terminū sīgtiuū aliqlr. Termin⁹ cōsignificatiuus alicuius est q cū alio sumptus aliqd sīgt: & non p se: vt relatiuū qui que qō. Terminus significatiuus aliqualr est qui cum alio sumptus soluz aliqualiter consignificat: vt syncathegorema tota, oīs, nullus, & huiꝫ.

10ª diuisio Et addūt alias diuisiones terminoꝝ. s. cathegorematicū & syncathegorematicū. Cathegorematicus est ille cui⁹ vox p se ēz cū alio aliqd sīgt: vt termini p se sīgtiui. Syncathegorematicus vō est qui tam per se ēz cuz alio nihil significat: tm̄ hz aliqd officium: vt omnis, nullus, & huiꝫ.

Dubō 3ª ¶ Circa diuisionē pīi cadit difficultas: cū dicit q terminꝰ icōplex⁹ alius sīgt ex impōne vt termini vocales & scripti: & alius sīgt nālr vt termini mētales: q dicūtur passiones aie.

Arguit Cōtra vltimū dcm̄ ar. q termini mētales nō dicunt passiones aie: q passiones aie cōiter dicūtur in quaꝝ acceptione aia patit: quo dato sequitur q non essent in aia termini mētales representantes deū vel intelligētias qō est saluz: q non intelligerent nobis. probat ꝓa: q aia non patitur nisi ab his que causant aliqd in eaz: sed subē icorporee non causant aliqd in aias. probatur: q nihil causat in intellectu: q non causat prius in sensu: sed subē icorporee nihil causant per se in sensum: ergo nec in intellectum.

Rn̄ 2: est modus rn̄ⁱ. Unus Alexādri dicit q subē incorporee nihil cānt in itellm: sz solū res sensibiles cānt spēs in itellm: sed q res sensibiles sunt effect⁹ subaꝝ icorpearū: & q effect⁹ gerit sīlitudinē sue cāe: ió res senſ⁹ inquātū gerūt sīlitudinē suaꝝ cāz: itārū pñt cāre spēs illaꝝ cārū in intellm: q spēs representant ipsas. Et si dīr quō spēs q est res finita pōt cāre rē infinitā puta dei cogōnē: dr q sic po⁹ finita puta intell⁹ pōt itelligere rē infinitaz sub mō tñ finitoꝝ sic spēs finita pōt repñtare rez infinitā sub mō tñ futuro. Soto Alexā.

Aliter modus rn̄ⁱ est theologoꝝ dicētiū q in itellu non pt esse spēs rez incopaliū: quoꝝ rō est: q nihil est in intellectu qn pus fuerit in sensu: sed spēs taliū rez nō pñt esse in sensu: igit nec in intellu. Sed res icorporee itelligūtur p conceptus elicitos a rebus sensibilibus. Et nālr loquendo elicit hic ꝛceptus de deo: q est pmuz cns q est causa oium aliarū rerū. Et per reuelatiōnē elicit cōceptus: q est trinus & vnus: & creator omnium & omnipotens. Theo.

¶ Circa diuisiones modernoꝝ in terminū cathegoricū & syncathegorematicuz est diffi⁹: q a cathegoreo verbo greco: q̄ō est idē q pdico vel significo venit cathegoreicuz. i. ptiuus vel sīgnatiuus: & syncathegorematicus. i. ꝛsīgnatiuus vel simul ptiuus: q syn i cōpōne apud grecos sīgt simul: igit vt ab illo verbo dr deriuari cathegorematicus & syncathegorematicus: vel nō. Si dr q veniūt ab illo eodē verbo cathegoreo: ḡ cathegorematicuz erit pdicatiuus vel sīgtiuus. Et syncathegorematicus erit simul ptiuus vel simul sīgtiuus: q̄ō est falsuz: q syncathego⁹ nec p se nec cū alio: aliqd sīgt: q nō est sīt sīgtiuus. Si vō dr q nō venit ab illo vbo cathegoreo. q̄ro a quo deriuetur: & nō pt dici aliud: q̄re erit ter^{nus} cathegorematic⁹ idē cū termino cathegorico & syncathegorematicus erit idē cū syncathegorico. Et ꝓbatur sequtur q male diffinitus ē syncathegorematicus q nihil significet nec p se nec cū alio. Dubō 4ª Arguit

Rn̄ dr a quibusdā volentes fugere argm̄ q isti ter^{ni} cathegorematic⁹ & syncathegoreⁿ nō deriuant a cathegoreo vbo greco: sz sunt ipositi ad sic sīgnādū sm placitū logicorum. Soto alii rum.

Nō satisfacit nobis: q cū cathegoricus & syncathegoric⁹ sm Boetiū deriuent a cathegoreo verbo greco: isti cathegorematicus & syncathegorematicus magnaz bēant affinitatē cū istis: ideo vident ab eodē verbo deriuari. Impugnat

Propterea nos aliter dicimus: q sicut ab eodē noie subst̄ tiuo pñt deriuari diuersa denoiatiua pa⁹ dia in significando: sic ab eodē verbo. declaro assumptū: q ab albedine venit alb⁹ alba albū. Et albatus albata albatum: q dīnt: q alb⁹ dr q i trisece factus est, & albatus extrinsece. Sic a cathegoreo venit cathegoric⁹ & syncathegoricus: sīlr cathegorematic⁹ & syncathegoric⁹: pmi sūt magis simplices: & sunt idē q sīgtiuus & ꝓsīgtiuus. scōi vō sunt magis cōpositi: & aliqd addūt: q cathegorematicus nō solū est sīgtiuus p se sed ēt cuz alio. Et syncathegorematicus non solum est ꝓsignificatiuus: sed etiam hz officium. Soto sm opi. ppriā

Et si dr ꝫ hoc vltimū q syncathegorematic⁹ tā p se ēz cum alio nihil sīgnat: igit non est ꝓsignatiuus. negat ꝓnz: q ꝓsignatiuus diuidit: q̄n alius est alicuius ꝓsignatiuus: & alius aliqualr ꝓsignificatiuus: quare syncathegorematicus est ꝓsignificatiuus aliqualiter: sed non alicuius. Impugnat

¶ Circa aliā diuisionē in terminū nāliter significatiuus & ad placitū cadit alia difficultas: q dictū est q oēs termini mētales nāliter significāt: & ideo nāliter significatiuus diuiditur in terminū prime intentionis & secunde. Dubō 5ª

Contra arguit: q sm Phm 2° phy. Eoꝝ q̄ sunt q̄dā sunt a nā: & quedā pp alias cās. s. per intellm & volūtatē q dicunt fieri ab arte: sed que sūt a nā nāliter sīgnt: q̄ vō sūt ab arte artificialr significāt & non nāliter: sz terminus secunde intētionis est scōs ꝛceptus factus ab intellectu cō parāte ꝑm conceptū ad ea quibus ꝓuenit: igitur sit ab ar- Arguit T. c. ꝑ.

tet; q artificialiter significat ꝛ non naturaliter.

Confir. Cōfirmat 2q; qđ naturaliter significat: idē significat apud omnes: igitur qđ non significat idem apud omnes nō ſi-gnificat naturaliter: ſed qđ ſit ab arte non ſignificat ides apud oēs: ergo qđ ſit ab arte non ſignificat naturaliter.

Solo Rñ. Dicit q; phus conceptus qui ꝓt terminus ꝓne intentionis ſit a nā: q; eſt filius: dr ei nāliꝫ. ſcōs vocem ꝓceptus par-tim ſit a nā: q; ꝓtim ſit ab intellu: q; ſcōs cōceptus ſit ex ſuꝑceptu: cōparato his duobꝫ ſuenit: ſ. ſic ſit ꝓis a nāpar-tim ab intellu: q; nā ſiue effectus nō ꝓ ſuo currit: q; i quo cūgs ſit ille ꝓceptus ꝑhus ex neceſſitate ſequit ꝓceptus ſtellu cōparāte illū ꝑhus ſuenit: ſed q; cōplemētus ſui accipit a rōne. i. ab intellu cōparāte illū ꝑ ꝓceptum: ideo ens rōnis dr. Et nō valet ſit ab intellu: ſigit. ſit ab ar-te: q; ſi ſolū ſit ab intellectu ad extra: ꝓicuntur fieri ab arte. Tlec valet ſit ab intellu: ſigit non ſignificat naliter.

Ad argumenta patet reſpoñſio.

Diuiſio terminoꝝ ſm modū ꝑdi terminoꝝ. Cap. III.

Diuiſio terminoꝝ ſm modū ꝑdicandi. 1ª diuiſio.

Ivero terminus ꝓdicere: i ordine ad ꝓdicari: Et cū ꝓdicari ſit aliquid de aliquo dicit: oiuiditur ꝓimo termi-nus in terminū ſingularem ꝛ cōmunem.

Terminus ſingularis eſt qui de uno ſolo ꝓdicatur: vt ſortes.

2ª diuiſio Terminus cōis eſt qui de ꝓlibus ꝑhibis eſt: vt hō ꝛ aial.

Terminus cōis diuidit: q; aut ꝓut cēntiale aut accitale.

Et ſi eſſentiale: aut ꝓdicatur ſm vnā rōnē aut ex ꝑtibus.

Et ſi ſm vnam rōnem ꝓdicatur: vniuoce ꝓdicatur: quia.

Terminus vniuocus eſt q; eſt ꝓdicabilis de pluribus ſm vnū nomē ꝛ vnā rōnē: vt hō. Si vo ꝓtur de pluribus ſm diuerſas rōnes: aut equalit: aut inequalit. Si equalit ꝛ ter-minus equocus: q: terminus equocus eſt q; eſt ꝓdicabilis de ꝑlibus ſm diuerſas rōnes ꝛ cōplit: vt canis. Si vo ꝓdicat inequalit: ſic eſt terminus analogus: q: terminus analogus eſt q; eſt ꝓdicabilis de ꝑlibus ſm diuerſas rō-nes ꝛ inequalit vt ſalubre. Si vo ꝓdicatur accitaliter de pluribus: nō ꝓdicari denominative. ſ. de ſubiecto: vt ter-minus ꝑcetus accidētalis: vt albus alba albū. ꝓdica-tur de ſuba denoiatiue: ſi Denoiatiua dicūtur quecūq; ab aliquo ſm nomen ꝓt appellationē: re ſolo caſu differentia ſunt: vt albū habet appellationem. i. derivationes ab albedine: ꝛ differt ab ea in caſu. i. cadentia vocis.

3ª diuiſio Terminus vniuocus diuidit: q; alius ꝓdicat in quid: alius vo in qle. Si ꝓtur in qđ: aut ꝓtur de ꝑlibus diuti-bus ſpē: ꝛ ſic eſt genus vt aial: vel Genus eſt qō ꝓdicatur de ꝑlibus differētibus ſpē in eo q; qđ: vt aial ꝓdicatur i qđ de hoie ꝛ bruto. Si vo ꝓdicat in quid de ꝑlibus diſ-ferētibus nūero: ſic eſt ſpēs: vt hōiq; Spēs eſt q; ꝓdicatur de pluribus diuinibus nūo in quid: vt hō ꝓdicatur in qđ de ſorte ꝛ platone. Si vo ꝓdicatur in quale aut ꝓdicatur in quale eſſentiale aut accitale. Si in quale eſſentiale ſic eſt ꝓia: q; Differentia eſt qꝫ ꝓdicatur de pluribus diſ-ferentibus ſpēm in eo q; quale eſſentiale: vt rōnale ꝓdi-catur de hoie ꝛ deo. Si vo ꝓdicatur in eo q; quale acci-dentale: hoc eſt ꝓpriū: q; aut ꝓdicatur ꝑtitiliter aut nō ꝑtitiliter. Si ꝑtitiliter ſic eſt ꝓpriū: q; Proprius eſt qꝫ ꝓdicatur accitaliter de vna ſola ſpecie ꝛ ꝑtitili-liter: vt riſibile ꝓdicatur de ſolo hoie comittibiliter. Et

c. 4ª ꝓpterea ꝓ topico q; dicit ꝑhs ꝓprius eſt qꝫ nō indicat ꝙ quid eſt ſoli aūrin eſt: re conuertim ꝓdicatur de re. Si vo ꝓdicatur accitaliter: ꝛ non conuertibiliter eſt accidēs: q; Accidēs eſt qꝫ ꝓtur in quale accitale ꝛ non ꝑtitili-

c. 4ª liter. Et ꝓpterea ꝑhs ꝓ topico dixit. Q; accūs eſt qđ contingit eides inesſe ꝛ nō ineſſe. Et Porphyrius dixit. Accūs eſt qđ adeſt ꝛ abeſt ꝑter ſubti corruptionē ꝛc.

Dubō 1ª Circa ꝑmā diuiſionē terminoꝝ de modo ꝑdicādi cadit difficultas. Prima cū dicit terminꝰ in ſingulare ꝛ cōs: q; ꝑhs in ꝑnto ſube poſt, ꝓprietaré illā: q; é vniuoce ꝓpric. Ad ꝓ qđ ſuba nulla eſt ꝓio: re nullo. ſubo dicit. Arguit

In ꝑmā vo eſt Porphyrius in cap de gñe. Tlā declians oīf finitionē gñis dicit. Eorū qꝫ ꝓtur: alia de vno ſolo di-cūtur: vt idiuidua: vt ſocrates. Alia vo de ꝑlibus dicun turq; ad modū genus oīa ſpes ꝓpriū ꝛ accidens. In ꝑmā opp.

Rñ. Dicit q; ꝑhs ſiue ꝑdicari ꝓut: ꝛ. i. cōiter, ꝛ ꝓpriē. ꝓ ꝓrie dicit: q; de aliquo ſubto ꝓtur. i. de iferiori: vt terminus cōis: ſ. ſic logē ꝑhs. cōiter vo ꝓri ē aliqđ de aliquo dicitiue de uno ſolo dicaē, vt terminus ſingularis: ſiue de ꝑlibus dicaē vt terminꝰ cōis: ſ. ſic logūr Porphyrij. ſolo ꝓri 1ª.

Cō difficultas eſt circa illā diuiſionē in qua dr q; terminus q ꝓtur ſm diuerſas rōnes: alius ꝓtur cōiter: vt terminus equoc: alꝰ ꝓtur inciter: ſicut terminꝰ analogus ꝛc. Dubō 2ª

Cōtra arguitur: q; Arſt. diſſinīēs equoca dicit. Equoca ſunt quoꝝ nomen cōe eſt: ꝛ ꝑn illiꝰ nomen ratio ſub ſtantie eſt diuerſa: ergo ſub equiuoco cōprehēditur que cunq; ꝓdicatur ſm diuerſas rōnes: ſine cōiter ſiue inci literē: ꝛ maxime: q; nulla mentione facit de analogo. Arguit c. primo ariſ decimoſexto.

Rñ. Dr. q; equocū ꝓt accipi dupl. cōiter: ꝛ ꝓprie. Cōiter accepīt qđ de oibus que ꝓdicatur ex diuersis rōnes: ſiue equaliꝫ siue inequaliꝫ: ſ. ſic accipit ꝑhs i antepnīis, ꝓprie vo accepīt equiuocū diſsolus de his: que ꝓtur ſm diuersas rōnes ꝛ equaliꝫ: ſ. ſic capit ꝑhs: q; equocū. 4º meta: qđ dicit q; ens nō ꝓtur equoce ſi ſicut ſalubre: q; ꝓtur ſm diuersas rōnes inequaliꝫ: q; ſalubre ꝓtur de aiali ſm vnā rōnē: ꝛ poſterius ꝓdicaē de cibo ē me dicina ꝛ ſm aliā ꝛ aliā rōnem. Et hc tollitur apparēs cō tradictio inter Porphyrium ꝛ ꝑhm: qđ dicit in capitu-lo de ſpecie. Si qꝫ oia entia vocet equiuoce nūcupabit. Solo. E equocū ouꝑ capitur. T.c.2.

Tertia difficultas eſt circa diſſonē data de diuiſa: dam eſt q; ꝓtur de ꝑlibus diuinibus ſpē. Cōtra: q; capto gñe i-mediato ſpēi ſpāliſſime: vt eſt aial ad boiez: tūc arg: ſic. oīe diuiſiue gñis ſunt oītitutiue ſpērū ſub gñe: ſi rōnale ꝛ irōnale ſunt oīe diuiſiue aialis. igit ſunt oītitutiue ſpē-cie: ſub aialiꝫ irrōnale oītituit buttū: ꝛ rōnale oītituit boiem: ſi rōnale nō i plus ſe habz ꝙ oītitutū ꝑ ſm. ſ. ꝙ hoc g; rōnale nō ꝓdicatur de pluribus differēbus ſpecie. 3ª dubō Arguit

Rñ. De ꝛ ſunt opiniones. Una eſt opinio Boetij: q; quo tꝫ via cōis: hoc dicit q; aliqua eſt oīa vltima. que eſt cōuertibilis cum ſpecie ſpāliſſima: ꝛ iſta vr plurimū ignota eſt. Alia eſt differentia non vltima: que non conuertitur cū ſpecie ſpāliſſima: ꝛ iſta nota eſt. Et ideo Philoſophus ſe cundo poſterioꝝ docet diffinire per plures differentias additas genti: quarum quelibet in plus ſe habet ꝙ dif finitum. Et ſic Porphyrius etiam dat diffinitionem diſ ferentie non vltime: quia magis nota eſt. Solo opio Boe. T.c.17.

Alia opinio eſt Lincoñ. q; dicit q; duplex eſt diuiſio gñis: una eſt ꝓtias formales: alia ꝓtias māles: vt aial for maliter diuidit per rōnale ꝛ irrōnale. Et mālr diuidit ꝑ mortale ꝛ imortale: ſemp regrunt plures oīe ad diſſo nem ſpēi: ꝛ et ad oītitutēdū ſpēz se fundat ſe ſuper hoc g; ꝑhs ꝛ Porphyrius qñ diſſiniunt diam ſemper dicunt q; eſt apta nata ꝑdicari de pluribus differētibus ſpēi ꝛ ideo diſſiniūt hoiem q; eſt aial rōnale mortale: ex quelibꝫ ſ. rum differentiarū in plus ſe habet ꝙ homo. ꝛc. opio Linc.

Diuiſiones terminoꝝ in oītie ad ſup poſitionem. Suppō quid ſm ꝛ. 5ª diuiſio

Cō De diuiſione terminī ſm modū ſupponēdi. Cap. IIII.

Ivero terminus cōſideret: in ordine ad ſupponi: ſic accipit terminus in propōne reſpectu verbi: ſ. in ordine ad ꝓdicatū: vnde ſm terminiſtas. Suppoſitio eſt acceptio terminī in ꝓpoſitione ꝓ ali quo vel aliquibus ſm naturam verbi.

Et ſm iſtos ſm eſt ꝛ ſuppō in gñe. ſ. perſonalis ꝛ mālis.

Suppō perſonalis eſt acceptio terminī ꝓ aliquo ſignīato

formali: vt ꝺ̃o homo est aial: ꝛ oꝫ signatꝫ formale illud de quo verificat terminus fine additamẽto signi mlitaris: vt fortes ꝛ plato sunt significata formalia de ly hõ.

Suppõ mãlis est acceptio termini in ꝓpõe pro significato materiali. Significati materiale est illud: de quo non verificatur terminus fine signo materialitatis: vt iste ter minus homo, est significatus mãle illius termini homo.

Tres regule generales dantur ad cognoscendum si termi nus supponit personaliter vel materialiter.

1ª regula ¶ Prima regula: si extrema propositionis sunt termini ſẽ me intentionis vel impositionis: vtrũq; extremus ſuppo nit personaliter: vt homo est animal: tam ly homo, q̃ ly animal supponit personaliter.

2ª regula ¶ Scḋa regula: si extrema ꝓpõnis sunt termini ſcḋe intẽ tionis vel impõnis: non datur regula ġ̃alis: potest tñ si ali pionoie demonstratiuo: vt fortes currit: ꝛ hic homo curꝛ rit: ly fort. ꝛ ly hic homo, ſupponit discrete.

2ª diuiſio Suppoſitiões vo speciales sunt quatuor. ſ. discreta: deter minata: confusa tñ: ꝛ confusa distributiua.

Suppõ diſcreta qui ꝯ. Suppõ diſcreta est acceptio termini ſingularis vel cõis cũ pronoie demonſtratiuo: vt fortes currit: ꝛ hic homo curꝛ rit: ly fort. ꝛ ly hic homo, ſupponit discrete.

Suppõ determinata qꝺ. ¶ Suppõ determinata est acceptio termini cõis, ſine alicꝰ signoꝝ vel cũ ſigno ptĩ: ſub q̃licꝫ dec̃ẽdere diſiũctiue ad oĩa ſua ſup̃: vt ꝺ̃o hõ curꝛ re aliqꝫ hõ currit: ly hõ ꝛ ly aliqꝫ hõ ſtat determiñ: q̃ licꝫ dc̃ẽdere ficte iſti ſunt oẽs hoies: q̃ ille hõ currit: vel iſte hõ currit: ꝛ ſic de ſingulis.

Suppõ cõfuſa qꝺ. ¶ Suppõ cõfuſa mñ ꝛ acceptio terꝰ cõis ſub quo licet dc̃ẽdere diſiũctim: vt mñ hõ currit: ly hõ ſuppoñt cõfuſe tñ: q̃ licet ꝛ dc̃ẽdere diſiũctim ſic: ꝛ iſti ſunt oẽs hoies: ergo mñ hic hõ: vel hic homo: ꝛ ſic de ſingulis currit.

Suppõ ꝑ. diſtri. ¶ Suppõ confuſa diſtributiua est acceptio termini cõis: ſub quo licꝫ dc̃ẽdere copulatiue: vt oĩ hõ currit: ly hõ ſupponit diſtributiue: q̃ bene ſequit: ꝛ ſt iſti ſunt oẽs hoiꝫ mines: q̃ ille hõ currit: ꝛ hic hõ currit: ꝛ ſic de ſingulis.

Suppõ qꝺ ſm realitaꝫ. ¶ Apud realiſtas ẽ diſſinitur ſuppoſitio q̃ est acceptio ſubiecti in propoſitione pro alio ꝛ alio ſignificato ſm q̃ ad aliud ꝛ ad aliud predicatum comparatur.

ꝑ̃ diuiſio Suppoſitio termini cõis diuiditur in naturalem ꝛ accidẽ talem: ꝓ quo nota q̃ terminus cõis formaliter ſignifi cat naturam quanda. Aut igitur ſignificat illam ſm ra tionem propꝛiã: aut ſm q̃ est in alio. Si ſi ꝛ ſm q̃ est in alio aut ſm q̃ est in ſuppoſitis: aut ſm q̃ est in anima.

Ideo diuiditur ſuppoſitio prima in naleꝫ ꝛ accitalem.

Suppõ naturalis qꝺ. Suppõ nãlis est acceptio ſubiecti. ꝛ termini cõis re ꝑdica ti ſibi ꝓueniẽtis eſſentialiter: q̃ ſic accipiẽ ꝓ nã ſm rones ꝓpꝛias: vt hõ est aial: homo est rõnalis: homo est riſibilis: q̃ in omnibus his ſubiectum ſupponit naturaliter.

ꝓ̃ diuiſio. Suppõ ġ̃alis qꝺ. Suppõ accitalis diuiditur in personalẽ ꝛ ſimplicẽ. Suppo ſitio ꝑſonalis est acceptio termini reſpectu predicati ſibi ꝓueniẽti ꝓ esse ꝙ hꝫ in ſuppoſitis: vt ꝺ̃o est albus: ho mo currit: q̃ in his ſubiectũ ſupponit personaliter.

Suppõ ſimpler qꝺ. Suppõ mãle qꝺ. Suppoſitio ſimplex est acceptio termini cõis reſpectu ꝑti ſibi cõueniẽtis ꝓ esse ꝙ hꝫ in aia: vt homo est ſpẽs.

Eſt ẽ alia ſuppoſitio mãlis. ꝙſi terminus accipiẽ in ꝓpõ ne reſpectu predicati ſibi cõueniẽtia ꝓ ſito ſignificato mãlis: vt homo ẽ nomen: homo est diſſyllabum.

Corre. Ex quo infertur q̃ ſuppoſitio ꝑmo diuiditur in formalẽ ꝛ materiales. Deinde formalis diuiditur in naturalem ꝛ accitalem: Et accitalis diuiditur in ꝑſonalẽ ꝛ ſimplicẽ ꝛ ſic erũt ꝗuo ſpẽs. ſ. m. ſis: mãlis: ꝑſonalis ꝛ ſimplex.

Queſtio Et ſi queritur quomodo ſupponit terminus ſingularis ꝛ ſub qua ſuppoſitione ponitur.

Reſſo ¶ Rñ q̃ quidam poſuerũt ſub perſonali: q̃ ꝑdicata one conueniunt ſubiecto ſuppoſitionis perſonalis conueniũt etiam termino ſingulari. Quidam vo dicunt q̃ ſuppoſitio primo diuiditur in cõem ꝛ diſcretã: deinde cõmunis in naturalem: perſonalem: ꝛ ſimplicem.

Dubõ ꝓ Alij vo melius ſentiunt qui dicunt: q̃ cum aliqua predica ta ſibi cõueniant eſſentialiter ꝛ aliqua accitaliter: ꝛ hec vel realiter vel intẽtionaliter: deo tot modis potest ſuppo nit terminus diſcretus: quot modis terminus cõis.

Arguit ꝓ ¶ Circa diſſinitionem ſuppoſitionis cadit difficultas. pri mo quantum ad id in quo conueniunt terminiſte ꝛ reali ter: q̃ conueniunt in hoc q̃ ſuppoſitio est acceptio termi ni in propoſitione pro ſignificato ſuo.

Arguit 2º ¶ Contra arguitur: q̃ ſi ſuppoſitio est acceptio termini in ꝓpoſitione: ſequit̃ paſſiue dicitur accipi terminus in ꝓpoſitione. ꝙ̃o alio ꝛ alio ſignãto: Et ſi ſic igit̃ falſus ẽt q̃ terminus ſupponatꝫ ꝓ̃ potꝫ ꝓponi ꝓ̃ ꝛ cões mo dum loquẽdi ꝺ̃icñ q̃ terminus ſupponit̃ ſic ꝛ ſic.

Arguit 3º Secundo arguitur cõtra reſidũ diſſinitionis terminiſta: rum: q̃ accidunt ſm naturam verbi: ꝛ non plus.

Contra: q̃ reſpectu alterius ꝛ alterius ꝑ̃ ſubm alr ꝛ alr ſupponit: ſi̇ḋ ſuppõ est acceptio termini in ꝓpõne in or dine ad ꝑ̃m ꝛ non ſolũ in ordine ad nãm verbi. ꝓ̃ ꝓ̃a ẽ cos: q̃ are ſunt̃ alterius diſſiniunt. aũs ꝓ̃a: ꝺ̃o homo ẽ ſpecies: aliter ſupponit q̃ dicẽdo homo currit ẽ.

Arguit 3º Tertio arguit̃ ſ reſidũ diſſonis realiſtarũ: q̃ addũt ſm q̃ ad aliud ꝛ aliud ꝑ̃m cõparat: Cõtra arg̃t: q̃ dato ſe quit̃ q̃ ſolũ ſubm ſupponit ꝛ nõ ꝑ̃ũ: ꝓ̃ q̃ ſolũ ſubm ac cipitur ſm q̃ ad aliud ꝛ aliud ꝑ̃m cõparat. ꝓ̃ falſus: ſequit̃ q̃ ꝑ̃m etiam ſupponit ſm logicos: ſicut ꝛ ſubiectus.

Add 4º Rñ. ad 3º ꝓ̃ dicit̃ q̃ ly terminos accipiat in ꝓpõe ꝓ̃ ſito ſignificato ſuo: tñ q̃ terminus ſub alio ponit̃ ſignum ſuus: q̃ ſub ꝓ̃dicto actiue potest dici q̃ terminus ſupponit. Uel dicitur q̃ arg̃ con eluditur: ꝛ rectius dicitur q̃ termi nus ſupponitur. ꝛ. pro alio ponitur in propõne: q̃ ſup ponat: q̃ are modus loquendi corruptus est.

Add 2m Add 3m Add ꝺ̃m ſm terminiſtas dicit̃ q̃ cũ ſuppoſitio ꝓueniat nõ ſolũ ſubo ſed ẽt ꝓ̃dicto ꝙ̃ ſubiecto: quare nõ additur in ordi ne ad predicatum: q̃ non competeret predicato.

Add 3m Add 3ª ſm realiſtas dicit̃ q̃ ſubm ꝓncipali ſupponit̃ vel ſuppoñt: ideo ꝓ illo data est ꝑma diſſinitio ſuppoſi tionis: ꝛ ex ꝑñi tamen datur intelligi ſuppoſitio ꝑdicati.

Regule de mõ ſuppoñ di ꝛ cõmu. ¶ De modo ſupponendi diſtributiue ꝛ confuſe.

Romanoꝝ tamen intelligentia po nũtur regule declaran tes: que ſigna ſunt: q̃ faciunt terminos ſtare diſtributiue. Et q̃ faciunt ſtare confuſe tm. Et q̃ confundunt mobiliter: q̃ que imobiliter.

5º Quinq; ſunt ſigna: que faciunt ſtare diſtributiue. ꝺ̃ est ſi gnũ vle affirmatiue: vt oĩs, quilibet ꝛ hꝫ: que diſtribuũt terminũ imediate ſequẽtem ſe. Et me ꝛ ſequẽtẽ ꝓfundũt confuſe tm mobiliter deducto impedimento alterius ſi gni: vt omnis homo est animal: ly homo, ſtat confuſe di ſtributiue: ꝛ ly animal, ſtat confuſe tm mobiliter.

2º Scõm ſignũ facies ſtare diſtributiue est ſignum vle nega tiuum: vt nullus, nihil ꝛ hꝫ. ꝛ negatio: q̃ hec ſigna diſtri buunt tam terminꝫ mediate ſequentem q̃ imediate: vt nullus homo est animal: tam ly animal: q̃ ly homo, ſtat diſtributiue: ꝛ deducto. ſ. impedimento alterius ſigni.

3º Tertiũ ſignũ faciens ſtare diſtributiue est gradus compa rationis ſuplatiuus: q̃ diſtribuunt terminum ꝛ rectus a parte poſt. Exẽplum de comparatiuo: vt m es fortior leo ſu leo, ſtat diſtributiue mobiliter. Exẽplum de ſuperlatiuo: vt tu es

fortissimus hominū: ly boium, stat distributiue mobiliter.

4ª 4ᵐ signū: est differt aliud ꝛ non idem: que confundunt cō fuse distributiue mobiliter terminum rectum a parte post: vt tu differs a leone: tu es aliud a leone: tu es non idē leo nis: ly leone: ꝛ ly leoni, stat distributiue mobiliter.

5ª 5ᵒ signum sunt ista verba. Careo: indigeo ꝛ hꝰ: que cōfun dunt distrī ad mobiliter terminū recta a pte post. ſ. capacem ꝓfusionis: ꝛ deducto ipedimēto alteri: signi: vt careo: vel indigeo pecunia. ly pecunia, stat distributiue mobiliter.

6ª ¶ Decē vō signa ꝓfundūt terminū sequētem confuse tm: sex ꝓxima mobiliter: ꝛ quatuor sequētia immobiliter.

¶ Primū signum est dictio exclusiua: vt tm: que cōfundit ꝓfuse tm mobiliter terminū immediate sequentē se: vt tm hō est aial: ly hō, stat cōfuse tm mobiliter: ꝛ ly aial, stat distri butiue mobiliter: ꝛ equiualet isti: tm omne animal est homo.

7ª 2ᵘᵐ signum est dictio exceptiua: vt pxter: que ꝓfundit cōfuse tm mobili: sum castualeis: est terminus cōis: vt nullus aial pter boiem currit: ly boiem, stat confuse mobiliter.

8ª 3ᵘᵐ signum est dictio reduplicatiua: que confundit sum ca suale confuse mobiliter: ꝛ ꝓtus confuse tm immobiliter: vt sortes in quātū hō est aial: ly homo, stat cōfuse tm mobi liter: ꝛ ly animal, confuse immobiliter: vnde versus.

Omne, nil, ita, aliud. careo, distribuit, post inde.
Mobiliter tantum per quantum scio: bis immediate.
Dec immobiliter: modus incipit: obligo. ergo.

9ª 4ᵘᵐ signum sunt termini concernētes actum mētis: vt scio credo dubito: qui confundunt confuse tm mobiliter ter minū cōem sequēte ꝛ rectū a parte post: vt scio aliquā ꝓpo sitionem: ly ꝓpōnem, stat confuse tm mobiliter.

10ª 5ᵗᵘᵐ signum sunt ista aduerbia: bis ter quater: qui cōfundūt confuse tm mobiliter terminū sequentē se immediate: vt bis comedi panem: ly panem, stat confuse mobiliter.

11ª 6ᵗᵘᵐ signum est hec nota immediate: que confundit cōfuse tm mobiliter terminum cōem sequentem se: vt immediate an te hoc tu sciuisti aliquam ꝓpositionem: ly ꝓpositione, stat confuse mobiliter: q hic locet descendere o diiunctim.

12ª 7ᵐᵘᵐ signū sunt termini modales in sensu cōposito: siue nomi naliter siue aduerbialiter sumant: q ꝓfundūt ꝓfuse tm immo biliter terminos nō distributos: siue sequnt siue precedāt nec tio bō est aial: ly hō, q ly aial, stat confuse immobiliter.

13ª 8ᵘᵐ signū sunt ista verba ꝓcipit: desinit. q ꝓfundūt ꝓfuse immobi liter terminū cōem seqntē nō distributiue: vt tu incipis ve desinis scire aliquā, ꝓpōne: ly ꝓpōne, stat ꝓfuse immobiliter.

14ª 9ᵘᵐ signū sunt ista verba: debeo: obligor, ꝓmitto: q cōfundunt confuse immobiliter terminū sequentē se: vt ꝓmitto tibi aurum. ly aurum, stat immobiliter: q nō licet descendere.

15ª 10ᵐᵘᵐ signū est nota conditionis ꝛ rationis: que ꝓfundit tm mobili ōes terminos cōes non distributos: ꝛ hoc in, oꝛ dine ad rōs ꝓportiōales: vt si hō est: animal est: tūc ly ho mo, q ly aial, stat immobiliter: q non licet descendere.

Notādū Nota q ꝛ terminus bris vim cōfundendi cōfuse tm non impedit distributionē: nec impeditur defectum ꝗcqꝫ: vt dicen, dum est aliꝗs omnis homo est aial: ly homo, stat distri butiue: sicut sine nēcio: sed cum nēcio stat immobiliter.

Notādū Nota et q si duo signa distributiua cadāt sup eādē termi nūm: quoꝝ qlibet dꝛ vis distribuēdi: omni ipedit reliquū: ꝛ stat determinate. Sed si ambo nō bnt vim distribuēdi illū terminū stabit distributiue. Exēplū primi: tu es so rior oi hoie: ly homine, stat determinate. Exemplus scōi: omnis homo est omne animal: ly aial, stat distributiue.

Regula de ſuppone rela tiuorum.

Prima regula: omne reliuum ldētitas ſubſtantie pro eodem ꝛ eodem modo ſupponit ſicut ſuum antecedens. Exē plum: vt tu, qui currit mouetur: ly qui, ſup ponit diſcrete ſicut ſuum antecedens. Et ſic dicitur omnis homo qui currit mouet: ly qui, ſtat diſtri butiue: ſicut ſuum antecedens. Et dicendo: homo diſputat: ꝛ ſuus aſinus currit: ly ſuus, ſupponit determinate ſi cut ſuum antecedens: ꝛ ly ſuus, ſtat pro ſui.

¶ Scōa regula: omne relatiuū diuerſitatis ſubſupponit pro diuerſo a ſuo añter: ꝛ ſm exigētiā ſigni: q: aliqñ eodē mō aliqñ diuerſimode. Exēplū: ſm: vnus hō currit: ꝛ alius diſputat. Et oia, ppō vera eſt nēcia: ꝛ quelibet alia inupoſſibilis. in ꝓ̄ſtat relatiuū determinate ſicut ſua añs, in ſcūda ſtat diſtributiue ſicut ſuum antecedēs. Exemplū ſecūdi. oēs cōditionalis vera eſt nēcia: ꝛ alia eſt impoſſibilis. an tecedēs ſupponit diſtributiue ꝛ relatiuū determinate. 2ª

¶ Tꝛia regula: relatiuū idētitatē accītis ſupponit pro ſili vel eēli. q ſupponit añs. Exēplū. eſt alb ꝛ talis eſt plato. 3ª

¶ Qꝛta regula: relatiuū idētitatē accītis ſupponit pro diſſi mili pro quo añs. Exēplū: cygnus eſt alb ꝛ aliuſmodi eſt corui. 4ª

¶ Quinta regula: omne relatiuū accītis ſine idētitatis ſi ue diuerſitatis cum non ſupponat pro eo: pro quo ſuū an tecedens: ſed pro alio: nō ſemper eodem modo ſupponit ſicut ſuum antecedens: ſed ſm exigētiam ſigni: te exemplū vt omnis cornus ē niger: ꝛ talis eſt ethiops: ly talis: ſtat determinate quāuis antecedēs ſtet diſtributiue. 5ª

¶ De ampliatione.

Regula de ampliatione termini. Ampliatio quid.

EXpliatio eſt acceptio termini i ꝓpositione vltra nām ver bi vel participij. Et ponit ſpēs ſupponis: lar ge loquendo. Et diuiditur in qnq regulas.

¶ Prima regula. Omnis terminus ſuppo nens reſpectu verbi de futuro vel participij eius: ſuppo nit pro eo q̄ eſt vel erit: vel album erit nigrum: ly album, ſtat pro eo q̄ eſt vel erit album. 1ª

Conſilis regula eſt. Si terminus ſupponit reſpectu verbi de ꝑterito: vel ꝑticipij eius: ſupponit ꝓ eo q̄ eſt vel fuit: vt albū fuit nigrū. ly albū, ſtat pro eo q̄ eſt vel fuit album.

¶ Scōa regula. Oīs terminus ſupponēs reſpectu huius verbi ꝑot vel ſui ꝑticipij tā a parte ante q̄ a parte poſt ſupponit pro eo q̄ eſt vel poſt eſſe: vt albū pōt eſſe nigrū. ly album, ſupponit pro eo q̄ eſt vel poteſt eſſe album. 2ª

¶ Tertia regula. Oīs terminus ſupponēs reſpectu huius verbi, contingit, vel ſui ꝑticipij ſupponit pro eo q̄ eſt vel contingit eſſe tam a parte ante q̄ a parte poſt: vt al bum contingit eſſe nigrum. ly album, ſupponit pro eo q̄ eſt vel contingit eſſe album ꝛ ſimiliter nigrum. 3ª

¶ Quarta regula. Oīs termin⁹ ſupponēs reꝰ huius verbi incipit vel deſinit, ſupponit pro eo q̄ eſt vel incipit eē vel de ſinit eſſe: vt albū incipit eſſe nigꝝ: ly albū, ſupponit pro eo q̄ eſt vel incipit eſſe albū. Et ſilr dicitur de deſinit. 4ª

¶ Quinta regula. Oīs terminus rectus a pte poſt ſi ꝓpo natur verbo ꝛcredi: actū mētis vel eius ꝓcipio ſupponit, p eo q̄ eſt vel imaginabile eſt: huiꝰ verba ſunt ſcio in telligo credo cognoſco ꝛ huiꝰ: vt ceſare cognoſco: ly ce ſare, ſtat pro eo q̄ eſt vel imaginabilis eſt. Et nota nter de ſi ꝓponitur verbo ꝛē. q: ſi poſtponat appellat ſummā: vt dicendo cognoſco roſaꝫ. ſignificat q̄ cognoſco roſaꝫ ſub ratione qua roſa eſt: ꝛ ſic dicitur appellare ſummaꝫ. 5ª

¶ De reſtrictione.

Regula de reſtrictione termini. Reſtrictio termini quid.

REſtrictio eſt acceptio termini cōis i propōne accepti ifrā nām verbi: q: reſtringit a maiori ſuppōne ad mi noꝛ ꝛe verbi: vt hō alb⁹ currit: ly hō, nō ſup ponit pro oibus hoibus ꝓtᵇ: ſed ſolū ꝓ boib⁹ albis.

Reſtrictio duplex.

¶ Duplex aūt eſt reſtrictio: q: via ſit ꝑ nomē: alia ꝺo ſit ꝑ ꝑticipiū. ſ. ꝑ relatiuū qui ꝛē. Que ſit ꝑ nomē: tripl⁹ ſit: q: aut ſit ꝑ infinitiuū: aut ꝑ additū ſyllogiſtū: vt aial bō currit: aut ꝑ additū additū nominis: vt hō alb⁹ currit. Que ſit ꝑ ꝑticipiū: ſit me

diante relatiuo: vt ꝺõ homo qui est albus currit.
De restrictione facta per nomen dantur treo regule.

p° ¶ Prima regula: oē nomē nó diminuēs nec hīs vim ampliandi restringit terminū cōem cui addit ad supponendum pro his ad q̄ exigit sua ſigtio: vt aial homo currit: ly aial restringit ad aialia: que sunt homines: z ꝺi nó diminuens ad remouēdū terminos corrūpētes: vt mortuus: corruptus: z hꝺ: z dicitur nec habens vim ampliādi: ad remouēdū ꝺterminationē termino⁹ ampliatiuorum.

2° ¶ Scꝺa regula si signū vl'e addit termino restricto: nó distribuitur nisi pro his ad que restringit: vt ois hõ albus currit: ly homo distribuitur solū pro homine albo.

3° ¶ Tertia regula: omnis terminus positus a pte predicati restringit terminū positū a parte subiecti: vt ꝺõ: homo est aiāl: ly homo non restringitur rõne de ly albus.

4° De restrictione vo facta ꝑ iplicationez ꝺac' hec regula. Omnis iplicatio fit restringit terminū sicut suū adiectiuum. vbi. g. ꝺõ sor. q̄ ē alb⁹ currit: tãtū restringit ista iplicatio quantū illud adiectiuū alb⁹: ac si ꝺicat' hõ albus currit.

Dubó 1° ¶ Circa dicta de restrictiõe cadit difficultas circa diuisionem eius: q: dictum est q⁹ duplex est restrictio: vna q̄ fit p nomen: z alia per implicationē. Cõtra est Petrus hispanus: qui duas alias spēs restrictionis ponit. s. restrictionem factā per verbum de psenti: vt ꝺõ hõ currit: z restrictionem factā per pricipium: vt ꝺõ homo legens currit.

Arguit' p°

Arguit' 1° Scꝺo circa 3^m^ reguiā de restrictione est difficultas: q: dictū est q⁹ termin⁹ positus a pte pti nó restringit terminus positū a parte subiecti: ẽ: q: ꝺõ: cygnus est albus: ly cygnus restringit' solum ad masculos rõne predicati.

Argt' 3° Tertio circa regulā de restri^ct^cā ꝑ iplicationē ē difficultas: q: dictū est q⁹ iplicatio restringit terminū sicut adiectiuū: ẽt q: ꝺõ: ois hõ currit: q̄ est albus: ly hõ nó restringit' per iplicationē factā ꝑ relatiuū: q: suppõit ꝑ ois hoie: ẽre &c.

Ad p^m^ ¶ Rñ°. ad p^m^ cū argt' q⁹ sunt due alie restrictiones sm petrū hispanū. s. q̄ fit p verbū de pſti z q̄ fit p pricipiū: ꝺi q⁹ nó acceptat' auctas vbi rõ sit in ẽrium. Et q⁹ nó sit restrictio p verbū de pſti: ps er diffẽ restrictioni: in qua ꝺi q⁹ fit acceptio termini infra nām verbi: z hic non est ita. Et de pricipio ꝺi q⁹ qñ accipit' vt determinat nomē se hz vt adiectiuū: z nó vt participiū: q: determinaret verbum.

Ad 2^m^ Ad 2^m^ ꝺi q⁹ in argumēto facto restrictio fit ad genus: z nõ ad principalē significationē de qua intelligit regula.

Ad 3^m^ Ad 3^m^ ꝺi q⁹ regula de implicatione que restringit: intelligit de implicatione q̄ imediate ſegtur terminus cōem qñ illa restringit: sicut ꝺõ: ois hõ q̄ est alb⁹ currit: sꝺ de ipliçatione q̄ mediate se nó itelligit: vt in argumē. facto.

¶ De probatione propositionum z ratione termini precedentis. Et primo de resolutiua. Cap. V.

Diuiſio terminoꝝ in ordine ad probationem.

SIcvero cõsideret terminus in ordine ad ꝓbat': q: rõne p̄mi termini positi in ꝓpõne ꝓpositio ꝓbatur: sic fit ꝺruꝑler ꝓbatio ꝓpõnis. s. per resolutionē ꝑ ꝓpositionē: ꝑ officiationē: z ꝑ descriptiuam.

¶ Est autē probatio propositionis notificatio propositionis ratione termini precedentis eam.

¶ Primo ꝺe resolutiua.

Probõ propõnis quid. Resolo qd.

REsolutio vo est ꝓbatio ꝓpõnis pticularis z singularis de nõ pnoie ꝺmōstratiuo. Et^m^ hoc: vt sor. currit: hõ currit: aliqs hõ currit: ꝓbat' aūt sic q̄lz ista. s. ꝑ duas ꝓpões demonstratiuas: in q̄rũ p^a^ ꝓtur ꝑtum ꝓpõnis resolue ꝺe ꝺ pnoie demōstratiuo hoc: z in 2^a^ subm ꝓpositionis resolue ꝺe ꝺ ꝑtur de eoꝺē pnoie demōstratiuo vt hoc currit: z hoc est sortes. ergo sortes currit: simil'r hoc currit: z hoc est homo. ergo hõ currit. Et sil'r in obliquo ꝓbat'. excepto q⁹ ꝑ^a^ resolucns semper ꝺz poni in obliquo cōrrideri illi resolue ꝺe: vt hec. hominis asinus currit: sic resoluit': huius asinus currit: z hic ē hõ. ergo hois asinus currit. Sil'r in pl'i: vt hoies currunt sic ꝓbat'. hi currũt: z hi sunt hoies. igit' homines currunt.

Sil'r in verbis ampliatiuis ꝺicat' ꝺūmó in 2ª resolue ꝑ nomen demſtratiuū sumat' cum illa ampliatione: vt albū pót esse nigrū. sic resoluit'. hoc potest esse nigrū: z hoc est vel pót esse album: ergo album potest esse nigrum.

Simil'r fit qñ terminus copulatus vel disiunctus subijcitur: vt homo z asinus currunt sic probatur: hi currunt: z hi sunt homo z asinus: ergo homo z asinus currunt.

Sil'r fit qñ subm fuerit aduerbiū vel cum aduerbio iūctū: qꝺ aduerbiū hz terminū infra se: vt heri tu fuisti. sic resoluit': tẽ fuisti: z tẽ fuit heri q̄ heri tu fuisti. sil'r cras tu eris. sic resoluit': tũc tu eris: z tunc erit cras: igit' cras tu eris. Sil'r. hodie tu es: resoluit' sic. nũc tu es: z nũc est hodie: igit' hodie tu es. Sil'r ꝺõ. alicubi tu eris: resoluit' sic. ibi tu eris: z ibi est vel erit alicubi: igitur alicubi tu eris.

¶ Propõ vo negatiua singularis vel pticularis z indefinita dupl'r ꝓbari pót. s. vel resolutiue: vt ꝺ homo nó currit: sic ꝓbat'. hoc non currit: z hoc est homo: ergo homo nó currit. vel ꝑ ꝺictoriũ: sic ꝺõ: ꝺictorium eius est falsum: ergo hec est vera: vel ꝑ ꝺictoriũ est verũ: q̄ hec est falsa.

¶ Circa probationem resolutiuā cadit difficultas. Quia ex dictis pz q⁹ a resolucntibus ad resolutā valz ꝓsequentia: sed non econtra: q: non sequitur: hõ currit. q̄ hõ currit: z hoc homo. Contra arguit' q⁹ ꝺz valere eẽ: q: in omnibus alijs probationibus valet ꝓtia a propõne ꝓbanda ad suā probationē: vt ab exposita ad exponentē z ab officiabili ad officiantem: z a descriptibili ad descriptionem: ergo a resolubili ad resoluentem ꝺebet valere. probatur ꝓnia: q: resolutio est efficacior probatio ceteris: q: probat per ea que per se nota sunt ad sensum.

Dubó p°

Arguit

Solo

¶ Ideo ꝺi q⁹ aliqua est ꝓbatio adeq̄ta rei: z est illa in qua ex probatione ad rem ꝓbatā valet ꝓnia: z eẽ. Aliqua vo est non adequata. s. in qua a' ꝓbatione ad rem probatam valz: z nó eẽ: vt in ꝓbõne determinate ꝓpõnis z pticularis dicta supius. Q⁹ si vis ꝓbõnem adequatā illius in p^a^ demõstratiua: pnum ꝓpõnis resolue ꝺe ꝺ ꝑdicari de pronomine demſtrativo ostẽsum: sumptum: vt i^a^: homo currit: sic resolue ꝺa est. hoc vel hoc vel hoc: z sic de singulis hominib⁹ demſtratis currit: z hoc est hõ. ergo homo currit. Et tunc a resolue ꝺa ad resoluentem valet cõsequentia.

¶ Secundo de probatione expositiua.

Expõ qd

EXpositio est ꝓbatio ꝓpõnis exponibilis. s. p suā ꝓtiacentes vel ꝓportionalẽ: z per negationē sibi correspondentes. Exẽplũ vt bulus: ois homo currit: expositio sic fit: hõ currit: z nihil est hõ quin illud currat: ergo ois hõ currit. Sil'r i plurali numero: oēs homines currũt: exponit' sic: hoies currunt: z nulli sunt homines quin illi currãt. ergo oēs homines currunt.

Sil'r in obliquo nisi q⁹ in 2ª exponẽte ponit' subm vñs in recto z relatiuū in obliquo cõsimili propõnis exponẽde: vt cuiuslibet hominis asinus currit: exponitur sic: hominis asinus currit: z nihil est homo quin illius asinus currat: ergo cuiuslibet hominis asinus currit.

Cõsil'r ꝓbant' ꝓpões de vbo ampliatiuo: ꝑter hoc q⁹ in 1ª exponẽte ponit' vbũ diſiũctũ: vt oē albũ pót esse nigrum. sic exponit': albũ põt esse nigrũ: z nihil est vel põt esse albũ: qn illud posſit eẽ nigrũ: igit' oē album potest esse nigrum.

Cõsil'r ꝓbant' ꝓpões vlles de subo diſiũcto vel copulato: vt 1^a^: ois hõ vel asin⁹ currit sic exponit': hõ vl' asin⁹ currit z nihil ē hõ vl' asin⁹ qn illo currat. q̄ ois hõ vl' asin⁹ currit.

Nõdum

Et nota q⁹ notaꝺer ꝺixi q⁹ ꝓpõ exponit' p placẽtem vel sibi ꝓportionalẽ: q: multe sunt ꝓpões exponibiles: que nõ

Quindecim modi ꝓpōnū q̄ exponibiles ꝑdicantur.

exponantur ꝓ placentē sed ꝓ propositionalē sicut gradus cōparatiuus suplatiuus differt: aliud exceptiua ꝛ buiꝰ. Ūñ quindecim sunt maneries ꝓpōnū q̄ ꝓdicant exponibiles ter. 1ª est ꝓpō vlis affirmatiua. 2ª est ꝓpō de necessario ꝛ cōtingenti. 3ª est ꝓpō de positivo cōparabilr sumpto. 4ª est propō de cōparatiuo. qnta est ꝓpositio de suplatiuo. sexta est propō de dīt aliud ꝛ nō idē. septima de reduplicatiua. octaua de exceptiua. 9ª de exclusiua. 10ª de incipit ꝛ definit. 11ª de immediate. 12ª de toto. 13ª de ab eterno. 14ª de semper. 15ª de infinito. vnde versus.

Omne necesse. ita. diff. tantum preter ꝛ inquantum.
Semper ab eterno totum incipit infinitum ꝛ immediate.

Prim' mo. dus.

¶ Propositio vlis affirmatiua ꝓbat exponibilr sicut dictum est: vt omnis hō currit. sic probatur: hō currit: ꝛ nihil est hō quin illud currat: ergo omnis homo currit.

2º ¶ Propō de necessario ꝛ ꝓtingēter aduerbialr sumpto ꝓbatur exponibilr sic vt nēcio deus est expon: ē sic. deus est: ꝛ nō pōt esse q̄n deus sit. ḡ nēcio deus est. Silr de ꝑterito vt nēcio mūdus fuit: mūdus fuit: ꝛ nō potuit esse q̄n mūdus fuerit. ḡ nēcio mūdus fuit. Silr de futuro: vt necessario aliq̄d erit. Aliq̄d erit: ꝛ nō poterit eē q̄n aliquid erit. ḡ nēcio aliq̄d erit. Sz oppōsito mō ꝓtingēter exponitur: vt ꝓtingēter tu es: exponit' sic. tu es: ꝛ pōt eē q̄ tu nō sis: ergo ꝓtingēter tu es. Silr de ꝑterito mūdus ꝓtingēter fuit sic exponit' mūdus fuit: ꝛ potuit esse q̄ mundus nō fuerit: ergo ꝓtingēter mūdus fuit. Silr de futuro.

3º ¶ Propositio de positivo cōparabilr sumpto ꝓbat exponibiliter: vt tu es ita fortis sicut aliqs hō mundi: ꝓbatur sic. tu es fortis: ꝛ aliqs hō mundi est fortis: ꝛ nō aliqs hō mundi est fortior tenigit' tu es ita fortis sicut aliqs hō mūdi. Sed si fiat cōparatio a ꝑte post respectu termini cōis nō distributi nō dz fūmi ille terminus cuz distributione: vt dicē. dō: tu es ita albus sicut ois hō: non dz dici in scōa exponēte: ois hō est albior: q̄ ly hō ꝓius non stabat distributiue: q̄si duo signa distributiua cadebāt sup ipsum: sed dz dici: ꝛ hic est albus quia exposita est vera: si tu es ita albus sicut iste homo: ꝛ exponentes erunt false.

4º ¶ Propō de cōparatiuo ḡdu: ꝓbat exponibilr sic: vt fortior est fortior platone: fortior est fortis ꝛ plato est fortis: ꝛ plato nō est ita fortis sicut fortior. ergo fortior est fortior platone. Et illi⁹: tu es albior oi hoīe. scōa exponēs non dz esse: ois hō est albus: q̄ exposita eēt vera: ꝛ exponētes falsē: sed dz eē: ꝛ hō est alb⁹: sicut dictū est de positivo cōpabilr sumpto.

5º ¶ Propō de suplatiuo igit' dupl'r exponi ꝑ: aut ꝑ cōparatiuū: aut ꝑ positivū cōpabilr sumptū: vt tu es fortissimus istor: vno mō exponit': tu es fortis: ꝛ isti sunt fortes: ꝛ nō aliqs istor est fortior te. ergo tu es fortissimus istor. 2º exponi pōt: tu es fortis ꝛ isti sunt fortes: ꝛ nō aliqs istor est ita fortis sicut tu: igitur tu es fortissimus istorum.

6º ¶ Propō de differt aliud ꝛ nō idē: exponitur sic: vt tu differs ab hoīe: tu es: ꝛ hō est: ꝛ tu nō es hō: igit' tu differs ab hoīe. Sed in ꝑterito ꝛ in futuro est aliqualis diuersitas vt tu differes ab ātechristo sic debet exponi: tu es: ꝛ antechristus erit q̄n tu eris: ꝛ nō eris antechristus: ergo tu differes ab antechristo: ꝛ ꝑ q̄ secūda exponēs est falsa.

7º ¶ Propō reduplicatiua sic exponit': vt sor. inquātū hō est aial: sor. est hō: ꝛ sor. est aial: ꝛ si aliq̄d est hō illud est animal: ergo sor. inquātū hō est aial. In ꝓma exponēte terminus reduplicatus ꝑtur de subo: ꝛ in scōa ꝑtur ꝑtur de eodem subiecto: ꝛ in tertia idē ꝑtum ꝑtur de termino reduplicato per terminū trāscendētē ꝓuertibilr sumpto.

¶ Reduplicatiua negatiua ꝓsilr exponit' sicū negō segtur nota reduplicatiōis: vt sor. inquātū hō nō est alb⁹: exponit' sic. sor. est hō: ꝛ sor. nō est alb⁹: ꝛ si aliq̄d est hō illō nō est albū. igit' sor. inquātū hō nō est alb⁹. Si vo negō ꝑcedat nota reduplicationis ꝓbat ꝓsuā oppositā affirm'ām.

¶ Propō exceptiua: sicut de ꝑter ꝛ preter cēt. Affirmatiua sic exponit': vt ois hō ꝑter sortē currit: sor. nō currit: ꝛ ois hō non sor. currit: ergo ois hō ꝑter sor. currit: vbi ꝑ3 q̄ in scōa exponēte ne' ꝑtum a ꝑte extra capta: ꝛ in 1ª affirmat' ꝑtum vlr de subo cū ꝑte extra capta infinitata. Exceptiua negatiua silr exponit': iz in ꝓma affirmet' ꝑtum de ꝑte extra capta: ꝛ in 2ª ꝑtū ne' vlr a subo cū ꝑte extra capta infinitata: vt nullus hō ꝑter sortez currit: sic exponit' sor. currit: ꝛ nullus hō nō sor. currit. ḡ nullus hō ꝑter sor. currit. Et nota q̄ ad exceptiuā ꝓpiā vue ꝓditiones req runtur. ꝓma est q̄ illud a quo fit exceptio sit distributiue. scōa q̄ pars extra capta sit inferior ad illud a quo fit exceptio. Et nota q̄ nisi nō excipit ꝓprie nisi in negatiua: sed ꝑter ꝛ ꝑter cēt idifferenter in affirmatiua ꝛ negatiua.

Notādū

Notādū

¶ Propō exclusiua est 3': ꝓmi ordinis ēqsi nota exclusionis ꝑcedit subm: vt tm̄ hō currit ꝛ exponit' sic: hō currit: ꝛ nihil nō hō currit: igit' tm̄ hō currit. Exponit' ḡ ꝑ ꝑtia cem: 2º ꝑ vlem negatiuā de subo exclusiue infinitato.

9º

Triplex exclusiua.

Exclusiua scōi ordinis est quādo nota exclusionis mediat inter ꝓdicatum ꝛ subm: nec refert si precedat verbuz vel sequatur: ꝛ exponitur similr: vt sor. tm̄ est homo: exponitur sic: sor. est homo: ꝛ sor. nō est nō hō. ergo sor. tm̄ est homo. Et silr exponitur illa de ꝑterito ꝛ de futuro.

Exclusiua tertij ordinis est: qñ dictio exclusiua mediat inter ꝑres ꝓti: vt. a. ꝓpō figt ꝑcise sicut est: exponit' sic. a. ꝓpositio figt sicut est: ꝛ nō signat non sicut est. ergo ꝛc.

Oppoⁿ vo dant ꝓ negōnez ꝓpositas note. Et ꝑ3 duas cās veritatis oppositas exponētibus exclusiue affirmatiue.

Exclusiue vo negatiue: in qbus negatio segtur notam: similiter exponūtur: vt tm̄ hō non currit exponitur sic: hō non currit: ꝛ qōlibet nō hō currit: ergo tm̄ hō nō currit. Et dantur opposita per negationē ꝓpositaz note. Dictiones exclusiue sunt tm̄ solum ꝑcise ꝛ huiusmodi.

10º ¶ Propō de incipit dupl'r exponitur. Uno mō per positionem de ꝓsenti ꝛ remotionē de ꝑterito. vt bis sor. incipit esse albus: exponit' sic: sor. nūc est albus: ꝛ nō imed' ante hoc fuit albus. ergo sortes icipit eē alb⁹. Alio mō exponit' ꝑ remotionē de ꝓsenti ꝛ pōnem de futuro: vt sor. nūc non est albus: ꝛ imed' post hoc est alb⁹. igit' incipit esse albus.

¶ Propositio de definit dupl'r exponit' oppōsito mō. ꝑ ꝑ remotionē de ꝓsenti: ꝛ pōnem de ꝑterito: vt hec sor. definit eē albus. exponit' sic: sor. nūc nō est albus: ꝛ imediate ante hoc fuit albus: igit' sor. definit eē albus. Alio mō per positionē de ꝓsenti ꝛ remotionē de futuro: vt nūc est albus: ꝛ nō imediate post hoc erit albus. ḡ definit esse albus.

¶ Propō de imediate sic exponit': vt imediate ante. a. tu fuisti: ante. a. tu fuisti ꝛ nullū fuit instās ante. a. q̄ inter illud ꝛ a. tu fuisti: igitur imediate ante. a. tu fuisti. Silr de ꝑterito ꝛ de futuro. Et negatiua silr exponit': qñ negatio non cadit super notā: vt imediate post instās ꝓsens nō eris: sic exponitur. post instans ꝓsens non eris: ꝛ nullum erit instans post instans ꝓsens quin inter illud ꝛ hoc tu non eris. igit' immediate post instans ꝓsens tu non eris.

11º

¶ Propositio de toto syncat'' sumpto q̄ est idē q̄ quelibet pars q̄n ꝑcedit totaz propōnem sic exponit': vt totus sor. est minor sor. aliꝰ ps sortis est minor sor. ꝛ nulla est pars sortis q̄ nō sit minor sorte. ḡ totus sor. est minor sorte.

12º

Lathegorematice vo totum idem est q̄ ens perfectum ex suis partibus: ꝛ ponitur a parte predicati: vt tu es totus homo: id est ens perfectum ex suis partibus.

Propō de ab eterno aduerbialr sumpto: q̄ ē idē q̄ eterna liter figt ante oē tps finitū. Et exponit' sic: vt hec. Ab eterno tu fuisti: aliq̄n tu fuisti: ꝛ nō est vel fuit aliq̄d tēpus finitum: q̄n ante illud tu fuisti: ergo ab eterno tu fuisti.

13º

Notanduꝫ vo sumptū ꝓbr' resolubilr: vt hz: ab eterno tu fuisti: ab B tu fuisti ꝛ B est vel fuit eternū: ḡ ab eter'' tu fuisti ꝛc.

14ª Propositio de semp q̄ quertitur cuz omni qđ exponit fm exigentiā verbi cui addit: vt ista sem per fuit bō: sic exponitur: aliqñ fuit homo: z nūquam fuit aliqñ: quin fuerit hō: ergo semp fuit hō. Et similiter exponitur de futuro.

15ª Propō de infinito syncathe' sumpto. s. qñ precedit totam propōnē: exponitur fm exigētiam termini cui addit: vel singularis vel pluralis numeri: vt i' infinituz corpus est. sic exponitur: aliquārum corpus est: z nō est tantum corpus finitū: qm maius illo sit: igit infinitū corpus est. Alio modo exponit: aliquātū corpus est: z duplum ad illud: z triplū: z sic in infinitū: igitur infinitū corpus est. In plurali vo nūo exponit per plura hoc mō: vt infinita corpora sunt: aliquot corpa sunt: z non sunt tot corpora finita: qm sint plura: igit infinita corpora sunt. Vel sic: duo corpora sunt z tria: z sic in infinitū: ergo infinita corpora sunt.

Infinitū vo cathe' signat idem qđ sine fine: z sic sumit quā do est ex parte p̄dicati. Et sic sumendo: nihil est infinitū: qz nihil est sine fine: excepto deo: qui infinitus est.

¶ Tertio de probatione officiotiua.

Propō officiabilis quid sit.

Propositio officiabilis ē illa: cui⁹ dictuz vel obiō ifinitiua determinat a ter⁹ modali vel a verbo ꝑcernēte actū mētis: vt scio: dubito qñ faciūt sen suz cōpo⁹. s. qz totaliꝫ p̄cedūt dictū vel totaliter sequunt. Et sic exponunt vt ista. Scio deū ēē: sic exponit. hoc est scita a me deus est: q̄ adequate sigt deū eē: ḡ scio deū esse. Silr ista: pole est sortē currere: sic exponitur. hoc est posto sor. currit: que adequate signat sortem currere: igitur pole est sortem currere. In sensu vo diuiso probanda est fm exigentiam termini precedentis.

¶ Quarto de probatione descriptiua.

Propō descriptibilis quid sit.

Propositio descriptibilis est illa ti q̄ verbū ꝑcernēs actuz mētis determinat in cōpietam post se: vt cognosco sortē: hec descriptibil sic. cognosco aliquid sub rōne q̄ sortes. igit cognosco sortē. Silr i' tu intelligis hoiem: sic describit: tu intelligis aliqd sub ratione qua homo. igitur tu intelligis hominem.

¶ De proprietatibus terminorum. Cap. VI.

Terminoruz ꝓprietates.

Et proprietatibus terminorū breuiter dom est: qz satis ex dictis cōprehēdi pōt: vñ ꝓprietates terminoꝝ iquātū figtiui sunt: sunt hec: qz naliter figre est ꝓprietas terminorum in mēte exīntium. Et ad placitū significare est ꝓprietas terminorum in voce vel scripto existentium.

¶ Proprietates vo terminoꝝ iquātū p̄blie o sunt: hec: qz eē p̄bile de plūbus est ꝓprietas termini cōis. Et esse p̄dicabile de vno solo est ꝓprietas termini singularis. Et esse p̄dicabile de plūbus vniuoce est proprietas vlis.

¶ Proprietates vo terminoꝝ iquātū supponibile o sunt: diuerse sunt apud diuersas vias. Apud terministas pro prietas terminoꝝ supponētiū pro significato formali est supponere personaliter. Et ꝓprietas terminoꝝ supponentium pro significato mali est supponere maliter.

¶ Apud vo realistas proprietas terminoꝝ supponētiuz respectu p̄ti essentialis est supponere naturaliter.

¶ Et proprietas terminorum supponentium respectu predicati realis est supponere personaliter.

¶ Et proprietas terminorum supponentium respectu predicati intentionalis est supponere simpliciter.

¶ Et ꝓprietas terminoꝝ supponētiū respectu p̄ti ꝓuenientis sibi pro suo significato mali est supponere maliter.

¶ Proprietates vo terminoꝝ inquātū ꝓbabiles sunt: variant fm variationē termini ꝓbabilis p̄cedētis. ꝓpōnis: qz ꝓprietas termini singularis. vel cōis cū signo particularis vel sine signo p̄cedētis. ꝓpōnis est qđ est aptus resolui.

Et proprietas termini cōis cum signo vniuersali precedētis propositionem est quod est aptus exponi.

Et ꝓprietas termini modalis determinantis dictum ꝓpositionis. Et similiter termini concernētis actū mentis determinātis dictum est: qđ est aptus natus officiari.

Et proprietas termini ꝓcernētis actū mentis determinantis incōplexū post se: est qđ est aptus natus describi. Et ꝫ de ꝓprietatibus terminoꝝ iuquātū significāt z p̄dicāt z supponūt z probātur: breuiter sufficiant.

¶ De ꝓprietatib⁹ rep figtarū p terminos. Cap. VII.

Reps significatiuz ꝓprietatis.

Restat modo ꝓprietates rep significatarū p terminos ponere: vt p̄bo morem geramus: qñ i illo in predicamētis ponit. Et primo proprietates substantie.

¶ Substantie proprietates.

Proprietates igit substantie p̄tialis ponere cupiēs: tez: i primis describionez eiꝰ: z diuisionē ponere opz. Descriptionē vo subē sub silētio ptranfit p̄bo. Diuisionē aūt eius i primā subaz z secōaz ꝓsupponit.

c. p̄ p⁹

¶ Pro intellectu igit hoꝝ intelligere opz q̄ ens 7ᵐᵉ "dividit in subam z accīs. Suba describit q̄ est ens in subiecto non exīns. Accīs vo est ens in subiecto existens.

T. c. 1. Ens diuiſo Subē diuiſio.

Suba diuiditur in corpoream z incorpoream: z suba corporea est: que accīntibus sensibilibus substat. Et hec est suba p̄dicamētalis: siue ḡnalissimum p̄dicamēti subē fm Boetium: z est idē q̄ corpus de primo subē. Et p̄bo ꝓsupponit diuisionē huius subē sensibilis in primam z secūdam.

¶ Prima suba dī que p̄ substat accīntibus sensibilibus: z 2ᵃ dī que secundario substat. Et ideo differiendo primam subaz dicit. Est que ꝓprie principaliter z maxime dicitur: que neq̄ de subiecto dicitur: neq̄ in subiecto est.

1ª suba. 2ª suba.

¶ Scōe vo subē dīntur spēs z ḡna: in quibus q̄ principaliter dicunt infunt: qz scōe subē dicūtur de primis vt de subo. Et q̄ p̄tur de subo maⁱᵉ est ea p̄ri fm nomen z rōnem: z ita scōe subē p̄ntur de primis fm nomen z rōnem. Que vo in subo sunt vt accⁱᵃ non p̄ntur fm rōnem: lz qñq̄ fm nomē predicentur. s. qñ in concreto accipiūtur: qz in abstracto sumpta nec fm nomen nec fm rationē p̄dicantur.

Et his pz q̄ oia alia a primis subīs: aut dicuntur de primis subīs tanquā de subiectis: aut sunt in primis vt in subiectis. Quare segtur q̄ destructis primis: impossibile est aliqd aliox remanere z ꝓbat P̄bo: qz omnia alia a primis subīs aut dicūtur de primis: aut in primis sunt.

Loꝛeᵐ Loꝛeᵐ

Et compat scōas subas adinuicē dicēs. Spēs magis subē sunt q̄ ḡna: tū qz figa affignat p⁹ᵐ subaz qd est: conuenientius assignabit spēm q̄ genⁱ⁹: tū qz spēs plūb⁹ substat q̄ genⁱ⁹: lz pp plūb⁹ substare p⁹ subē dicte sunt max' subaz: igitur spēs pp plūb⁹ substare dīntur magis subē q̄ ḡna. Eq̄liter aūt oēs spēs subē dicunt eo q̄ non familiariuo affignatur vna spēs de suo idiuiduo q̄ alia de suo. Silr z in primis subīs vna nō dī magis suba q̄ alia: qz eq̄liter substat accīntib⁹. merito ḡ post primas subas spēs z ḡna scōe subē dicunt: tū qz hec indicāt primā subam qd fit: tuz qz sicut p⁹ eo q̄ oibus substat ꝓprie suba dicta est: z quēad modū hec ad oia alia se bz: ita spēs z ḡna ad reliquas q̄ substāt oibus accīntib⁹: ꝫre merito scōe subē dicte sunt.

Subſtātiarū cōparatio.

¶ Ad ꝓprietates igit subē descēdēdo dicit q̄ prima ꝓprietas cōis oibus substantijs est in subiecto nō esse. Et subditmon contur bent vos partes substātiarus que sunt in toto: vt quasi videantur esse in subiecto: sed non dicūtur esse in subiecto: que tanquā partes sunt in aliquo.

1ª proprietas substātie.

¶ Scōa ꝓprietas q̄ inest scōis subijs z dīns: est vniuoce p̄ri: z ꝓbat: qz fm nomen z fm rōnem predicantur.

2ª proprietas

¶ Tertia ꝓprietas inest subijs primis. s. significare hoc aliqd. lz enim videatur ois suba significare hoc aliqd: tū in pri-

3ª proprietas

nis subijs indubitabile est bocin scia vo subijs B videre sub figura appellationis. sub similitudine appellationis. noiationis videnf figre B aliqd aq; fede subeappellant p^m. i. noiant primas: fed non est vera q; figre boc aliquid est figre vnu; nouum magis quale qd figrnon tu quale aliqd dicit. albu figr; nihil aliud figr; q; qualitas remanet fede subeterminat qualitate circa subam.

4 proprietas ¶ C4^a. ppietas est q; sube nihil est subam: q; nec aliqui bo mina aliqd a subi etmec boi sed boe sube nō est ppiu sed mu troq; aliorum: et q; titatiam a bicubito r tricubito nihil est subiq; mec dece mec aliqui similiū. Nihil quis dicat mul ta paucis subia esse ter mag^a parnosufficit aut q; determinat rarum quitatem nullum nulli subium est.

5 proprietas ¶ C5^a. ppietas est q; subā nō suscipit nec magis nec min^s. B nō dico q; subā nō sit a subā magis q; min^s vel sim actus subditialiq; B oem est subes; q; vnaq; subā sim illud qd est nō or magis r min^s subā: sic albū dicit magis albū.

6 proprietas ¶ C6^a. ppietas est maxime ppia subes: cā sit vna r eadē numero; q; est suscepti^{us} subiq; et qdā bō cū sit idē numaliq; nīger est aliqn alb^s aliqn calidus: aliqn frid; ser pna une r studiosus. In alijs vo aliqd rale nō vnius q; dicat oione r opione ee hoiq; eadē oio r opio aliqn vera aliqn falsa vt ser ps. Qui sīb q; ecedat in mō oīnq; subā eadem p sui mutatione susceptibilis est q; hoc est nō oio r opio nō q; sui mutatione susceptibilis est q; fact ee mutationem reiq; ex eo q; res est vel nō est. hoc est oio vi vera vel falsa.

¶ Quantitatis propietates.

T.c.18. Ropietates quoq; quātitat̄ po nere conuenit post descriptionē assignatam r diuisionem eius. Quātitas describitur a Pho quinto metaphy. quātus; est q; est diuisibile in ea que in sunt: quoru si qb̄ libet nari est esse boc aliquid.

Quātitatis diuisio p^a. ¶ Diuidit quātitas in ptinuū r discretū. Cotinuū est cui^s pres copulant' ad aliqd̄ terminū cōes. et sunt q;dā quantitates ptinue. Linea: superficies: corp^s: loc^s: tps. Linea est lōgi^{de} scūm extrema sunt duo puncta: pres linee copulant' ad punctū. Superficies est lōgi^{de} r latitudo sine profunditate: cui^s extrema sunt due linee: q; pres ei^s copulant' ad lineā. Corpus ē lōgi^{de} latī^{de} r profūditate: cui^s ter^{mi} sunt due superficies: q; pres corpis terminant' ad superficiem. Tps est nūs motus. i. mētura motus: cui^s extrema sunt duo ista tia. Et pres ei^s terminant' ad ista. Locus ē superficies corporis ambiēs locatū. Et nō dit a superficie nisi accepta superficie vt irsiece mētur ad corp^s. loc^s vo extrinsece mēsurat locatū. Quātitas discreta ē cui^s pres nō copulant' ad terminū cōes. Et sunt due quātitates discrete. i. nūs r oio. Nūs est multitudo mēsurata p vnū. Dio vo est mēsura discreta; q; succedēti. vt ps tua mutatione vocalis. Et q; discreta nō mēsurā est: dit a tpe: q; tps solū mēsurat ptinua. et q; successiua vo; mēsura est oīa a nūo: q; solā pmanētia mensurat.

Quantitatis diuisio' scda. ¶ Diuidit et quātitas p habere pōnem in pribus r p non habere pōnem in partib^s. Habere pōnes in prib^s est posse assignare vbi pres site sunt: r sic qd̄ bñt pmanentiā r ptinuitatē in partibus. Et sunt quatuor linea superficies corpus r locus. Pōnem vo in partibus nō bñt q; carent pmanētia vel ptinuitate: vel vtraq;. Et sunt tres numer^s tēpus r oio: tres nūl nō bñt pōnem: q; carēt cōtinuitate: pres eius non bñt pōnē: q; carent pmanentia: partes oionis non bñt pōnem: q; carēt pmanentia r ptinuitate.

¶ Dis premissis propietates quātitatis ponere oportet. Sunt autem tres propietates quantitatis.

b proprietas quantitatis. ¶ Prima propietas quātitatis est nihil habere subia. Et in quātitatibus q̄dē determinatis B est manifestū q; bicubito r tricubito nihil ē subiū. Nisi q; dicat magnū parvo subā esse, Sz hec nō sunt quātitates: q; dicunf in habitudine ad aliud: q; magnū refert' ad paruū. Je si magnum r paruū essent subiacēte alijs cōtrarium esset.

Forte q; dicet locū sursum subiū esse loco deorsum: q; subiū est: q; maxime distant sub eodē gne. Sed hanc dubitationem non soluit Pbs. Solutio tñ est q; subia maxime distant fm formas in eodē gne sicut sursum r deorsum distant solum fm situm: quare non sunt contraria.

c.12^b p^a

10 A.

2 proprietas ¶ Scda propietas quātitatis est nō suscipere magis r minus: q; non est bicubitum alio magis bicubitum. nec tri narius magis numerus est quinario: non tñ est propria propium quātitatis: q; competit etiam substantie.

3 proprietas ¶ Tertia ppietas quātitatis est q; ea dicī eqle vel inequle: q; of quātitati cōpetit: r nulli alteri. Tam affectio nō dī eqlis vel inequlis sed magis silis vel dissimilis dicitur.

¶ Qualitatis propietates.

Ropietates qualitatis simpliciter ponere ops premissa descriptione r diuisione eius.

Qualitas describitur a Pho q; est fm quā quales dicimur.

c.4^a p^a.

Qualitatis diuisio.

Diuisio vo qualitatis est in a^o spēs. s. in habitū r dispositionē po^{nt} nālem r impo^{nt}: passionē vel passibile qualitatem: formam vel circa aliquid cōstantem fig^m.

4 species q̄litatis. ¶ Habitus est q̄litas de difficili mobilis. Dispō est q̄litas facile mobilis: vel scie r virtus sit birus: q; difficile pmanet: si q; a medio citer sumat: nisi fiat forte gradus pmanēs fiat vel ab egritu^{de} vel ab alia re. Affectiones vo. i. dispōnes sūt circa pmutabiles: vt calor frigr: egritudo r sanitas.

5 species q̄litatis. ¶ Sēm genus q̄litatis est po^{nt}alia vel impo^{nt} fm quam salubres vel insalubres pusgillatores vel curtores dicuntur. Est aūt po^{nt}alis q; facile agim^{de} vel difficile patimur. Impo^{nt}alis est p quas difficile agim^{de} vel facile patimur. Sūt aūt he hz ourū e mollicuri enim po^{nt} hz non facile fecari: mobile vo q; ipsius habet impotentiam.

6 species q̄litatis. ¶ Tertia spēs qualitatis est pa^o vel passibilis q̄litas: vt dulcedo r amaritudo calor r frigus albedo r nigredo: quer bas oz intelligere oēs qualitates sensibiles: is maxime expimat q̄litates tagibiles r visibiles: r sapones: r at intelligere odores r sonos. Differunt aūt passibiles q̄litates a passionib^s. nō q; ea q; suscipiunt ea aliqd pariūr ab eis: sed magis q; passione q; dā inferūr sensibus: dulcedo. n. passione quādā fm gustū facit: rc calor fm tactum: r nō q; ex dulce est pariat' aliqd. Sed albedo r nigredo r alij colores nō sūt bis passibiles q̄litates dicunt' sed q; ipse a gbusdā passionibus inasciant. Q; aūt paliqua passione multe mutationes colo; fiāt ma^{de} est. Erubescēs. n. aliqr rubeus factus est. Et timēs pallidus factus est. Sūt siquis nālīter aliquid taliū passus est: similem colo; ope; cum habere. Quecūq; igit taliū fu^m sumpserint ab aliquibus passioibus difficile mobilib^s: sensibiles qualitates dicuntur. Que vo ex bis que facile solunt' r cito trāseūt inascunt' passiones dicunt'.

4 species quale tatis. ¶ Quartū vo genus qualitatis ē forma. s. q; circa corpus est: r figura circa aliq; comtās. i. circa superficiem. Amplius rectitudo r curuitas. s. q; sunt circa linea: r qb est simile bis: q; fm vnūqdq; hoz quale dicitur: vt triangula ex; quadrāgulatus: sit rectū r curruscēd rap r spissus: asperū r lene putabūtur qualitatē figriare: fed alterū est a qualitate: q; ipsum quandā videt significare: q; spissum dicīt' cuius partes propinque iacent. i. equaliter asperum vo cuius hoc quidē superior: silla vo inferior.

¶ Proprietates q̄litatis sunt tres. Prima est: q; q̄litati aliquid est subiū: r; q;dā q; iustitia iniustitie subia est: r albedo nigredini subia est: nisi q; fm eas qualia dicuntur contraria sunt: vt iustū r iniustū: albū r nigrū. hec tamē non est in omnibus: q; coloribus medijs nihil subiū est: r

b proprietas qualitatis.

si vnum contrarium est quale: reliquum est quale.

8°propri⁹ de qualitate.

¶ Scōa ꝓprietas est suscipe magis ⁊ minus: ⁊ maxime i ꝯcreto: qz albū magis ⁊ nūma dr̄ iustū magis ⁊ min⁹ dr̄ioꝝ tñ oēa suscipiūt magis ⁊ minus: vt ql̄itates i abstractione iustitia non dr magis ⁊ minus iustitia: nec sanitas magis ⁊ minus dr̄. Sed de ql̄itatibus in ꝯcreto in dubitāter vr̄ est ꝙ suscipiūt magis ⁊ minus: grāmatica ciq̄. ⁊. vnus altero dr ⁊ iustior ⁊ sanior. triāgulus vo ⁊ q̄ drāgulus nō suscipiūt magis ⁊ minus: qz diffonē triāguli ⁊ q̄drāguli oia eq̄lr suscipiūt: ⁊ nullū magis ⁊ min⁹ dr̄.

5°propriet⁹ qualitatis.

¶ Tertia ꝓprietas ⁊ ꝓpria est ꝙ sm qualitatez aliqd dicit sil'e vel p. sil'e alteri ⁊ sm nihil aliud dicit' similec̄ ⁊ ꝓpriū qualitatis est: Et remouet dubitationē dictā. Q̄ non dr̄ quis ꝑturbari si de qualitatibus logicis simul ⁊ de relatiuis interposita sunt q̄ habitus ⁊ dispones ad aliqd sunt: sed hoc sm genus ad aliqd sunt: sm spēs vo qualitates sunt nā disciplina disciplinari disciplina dicitur: grāmatica vo ⁊ musica ql̄itates sunt. Amplius sic cōtingit idē quale esse ⁊ relatiuū non est inconueniens.

¶ Relatiuorum proprietates.

6°⁊ 7° predicamentorum.

PRopr̄ietates relatiuorum post hꝝ ponēde sunt. ꝑmissa descriptione ⁊ diuisione eor̄. Relatiua describunt sic. Ad aliqd sunt q̄cunq; hꝝ ipsum ꝙ sunt aliorꝝ dicunt̄ vel q̄uolz aliter ad aliū. i. q̄ referunt̄ ad alia in habitu' gr̄i casus: vel in habitu' alteri⁹ casus: vt dño seruꝰ dño⁹ nam⁹ id qō est alteri⁹ dr̄. s. in habitu' gr̄i q̄ greci caret ablatiuo. Silr̄ i relatiua fz dici. vt habitus affectus disciplina ⁊ pō id qō est alteri⁹ dr̄. s. habitudine gr̄i: vt habitus dr̄ alteri⁹ habitus: ⁊ affectus alic⁹ affectus: ⁊ disciplina alicuius disciplina: ⁊ pō alic⁹ pō. Sunt ⁊ alia q̄uolibet alr̄ ad aliqd dñr̄. i. in habitu' alterius casus q̄ genitiui: vt mons magnus ad mōtē alium dr̄. s. in habitudine accusatiui: ⁊ filr̄ dr̄ alicui filr̄. s. habitudine dti. Et addit ꝙ hꝝ pō sit ad aliqd: tñ spēs ei⁹: vt accubitus statio sessio pones sont: ⁊ nō sunt ad aliqd. Sedere vo stare ⁊ iacere nō sunt pones: sed denoiatiue dicta a ponib⁹. Silr̄ disciplina ad aliqd dr̄: spēs vo. s. gra'' dia'' rbeto'' non sunt ad aliqd sm se: sed sm genus solū. Silr̄ spēs positionis non sunt ad aliqd sm se: sed solum sm genus.

10°propriet⁹ relationū.

¶ Proprietates vo relatiuoꝝ sunt quīq;. Prima est: qz relatiuis inest ꝓprietas: qm̄ virtus vitio ꝓxia est. ⁊ vtrūq; est ad aliqoid. ⁊ disciplina ignorantie cōtraria est: ⁊ vtraq; ad aliquid dicitur. Non tamen in omnibus est cōtrarietas: quia duplici enim nihil contrarium est: nec triplici.

2°propriet⁹ relati.

¶ Scōa ꝓprietas est ꝙ relatiua suscipiūt magis ⁊ minus. Et probat: qz filr̄ ⁊ equale sm magis ⁊ min⁹ dr̄: ⁊ vtrūq; reliū est. Et subdit. nō tñ oia relatiua suscipiūt magis ⁊ minus: qz duplex nō dr̄ magis nec min⁹: ⁊ tñ relatiuū est.

3°propriet⁹ relati.

¶ Tertia ꝓprietas est ꝙ relatiua dñr̄ ad ꝙrtētiaz. Et ꝓbat exēplis. Nā seruus dñi seruus dr̄ ꝑ dñi: ⁊ filr̄ in alijs. Et nota ꝙ dicī ad ꝙrtētiā est vnū iferi ad aliud ⁊ ē: sed casu aliqñ oīnt. naz disciplina disciplinati disciplina dr̄. Et disciplinatū disciplia disciplinatū: ⁊ sensus sensati sensus: ⁊ sensatū sensu sensatū dr̄. Et subdit ꝙ aliquotiēs nō vident̄ ꝙrti: niſi ꝙnientur assignent̄ ad id ad qō dicunt̄: vt si ala assignaret̄ auis. non ꝙrtitur sed si assignet̄ alati ꝙrtit: qz alatū ala alatū dr̄: multorum. n. aliorꝝ sunt ale: q̄ non sont aues. Et vt bñ assignet̄ opz aliqñ fingere nomē: vt remus ei remite rem⁹: ⁊ remitū remo remitū: fingit aūt nomē ab his qb⁹ ipositū ē. Et subdit documētū ad cognoscēdū: qñ bñ assignant̄. s. qñ circūscripto quocūq; alio ad ipsuz assignat̄ relicto solo illo ad qō assignat̄ si ad ipm dicet̄: vt seruꝰ dr̄ ad dñm relicto seruo: quocūq; alio circūscripto adhuc dr̄ ad dñm ꝙnientur assignatum est. Et si nomē sit impositus ad qō assignatur: facile est assignare si vō nomen impositū opz imponere nomen fingendo ab eo ꝙ dicitur.

4°propriet⁹ relationis

¶ Quarta ꝓprietas est ꝙ vident̄ relatiua eē simul nā. ꝙ pbat: qz posita se ponūt ⁊ penpta se perimūt: nā si duplus est: ⁊ dimidiū est. ⁊ ē: si dño est seruus est: ⁊ ē. Et facit duas istātias ꝑ se. ꝙ est de scia ⁊ scibili. ió dicit non vr̄ in oībus relatiuis hꝝ esse verū: nā scibile ꝓius est q̄z scias ꝙ pbat triplr̄. p̄ q; in pluribus subsistētib⁹ rebus scias accipimus si paucis vo ⁊ nullis ꝓcipimus simul cū scibili eē sciam. 2° qz scibile sublatuz aufert sciam: sed scia sublata non aufert scibile: qz q̄dratura circuli scibilis est: ⁊ nōdū scita. 3° qz ablato aali nō est scia: qm̄ oīs scia est in aiali: ⁊ ñ plura scibilia ꝓtingūt esse. Silr̄ aūt se hz que de sensu ⁊ de sensibilinā sensibile interemptū perimit sensum: sensus aūt interemptus nō perimit sensibile. patz: peremptō sensibili pimitur corpus: q̄re perimitur sensus q; in corpore est. sensu vō peremptō non perimitur sensibile: qz peremptō aiali perimitur sensus: sensibile vō remanet: ut ignis corpus calm: dulce ⁊ amarū ⁊ alia oia q̄cūq; talia sunt.

Dubō

¶ Sed circa diffonem relatiuoꝝ data mouet ꝓbo dubitationez: qz ex illa diffone segtur aliquos subas dici ad aliqd. Et in ghusdā subija non est dubiū ꝙ non dicunt̄ ad aliquid. nā in ꝑtis subija siue sm partē siue sm totū sumā tur ma'' est ꝙ non dicunt̄ ad aliqd: vt aliqs homo ⁊ aliquis bos non dr̄ ad aliqd. Neq; aliqua manus dr̄ alicuius aliqua manus. Neq; aliqd caput dr̄ alicui⁹ aliqd caput. Silr̄ in scōis subijs que dicūtur sm totū ma'' est: vt bō non dr̄ alicuius hō: nec lignū alicuius ligni⁹ sed bene alicuiꝰ possessio. Sed in ghusdā subija est dubiū. sm in secādis subijs sm partē: vt caput alicuius caput dr̄. ⁊ manus alicuius manus: q̄re hꝝ fortasse ad aliqd dicuntur.

Solo.

¶ Propterea dicit ꝓbo ꝙ stāte dicta diffone relatiuoꝝ aut nimis difficile aut impoſe est soluere ꝙ nulla subā oīcatur ad aliqd. Quare opz alr̄ diffinire relatiua sic dō. Ad aliqd sunt quibus hoc ipsuz esse est ad aliud quodā mō se habere. Et sic diffinit̄ dō nulla subā dicetur ad aliquid. Et addit saluādo priorē diffonē dō ꝙ priori diffinitio segtur oia relatiua. s. tam sm dici q̄z sm esse. Non tamen eis oībus est esse ꝙ sit ad aliquid sm id qō sunt.

5°propriet⁹ relationis.

¶ Hāc nouā diffonē segtur qnta ꝓprietas. s. Si qs diffinite nouit vnū relatiuoꝝ, diffinite nouit ⁊ reliquū: ⁊ ꝓbat: qz si qs diffinite nouit ꝙ ad aliqd est: esse aūt eius est: ad aliud quodā mō se habere: cui⁹ est ouplū dr̄: ⁊ illud nouit ad qō se hz: ⁊ si non nouit illud ad qō se hz nec nouit illud qō ad illud se hz. Et probat exēplis: vt si qs diffi'' nouit duplū: ⁊ cui⁹ est ouplū diffi'' nouit. Et si diffi'' nouit ꝙ meli⁹ est: ⁊ q̄ meli⁹ est diffi'' nouit. Et sic caput ⁊ man⁹ ꝑtis diffi'' scire: ⁊ nō est neče scīri id ad qō dicuntur. Si vō non sunt de nullo relatiooꝝ vr̄ erit dicere ꝙ nulla subā relatiooꝝ est. Vltimo excusat se oicens: fortasse difficile est de his rebus considenter determinare: nisi sepe pertractata sint: dubitare autem de singulis non est inutile. Cuz ratione dicit Boe. Et sic est finis predicamentorum Aristo.

¶ Actionis proprietates.

Capitulo de actione.

PRopr̄ietates actionis consequēter ponēde sūt post descriptionem ⁊ diuisionem eius datam. Describitur aūt actio a Silberto. Q̄z est sm quā in id qō subijcitur agere dicimur: sicut secans sm sectionem in id qō subijcitur agere dicitur.

Actionis diuiſio.

¶ Diuidit aūt actio: qz alia est actio aie: alia est actio corporis. Et dīnt: qz actio corpis nēcio mouet id in quo est: qz ide corpus qō est agens est mobile: sed actio aie non mouet aiam: qz aia dum agit imobilis est: mouet aūt corpus: ipsa aūt imobilis pmanet: qm̄ nec sm locū mouet: ⁊ neq; fz quēq; aliorꝝ motuū. Nisi forte dicas fz alteratio-

nem.nō enim suscipiēdo augmētū.neq; diminutionem. mouet' neq; ad opp'm locū transeundo:q; locus corporis est.aia aūt non est corpus:impoſ' autē est non corpus in corpore moueri:q; aia nullā suscipit mutationem loci:solum enim corpus mouet':eo q; de ioco ad locū transit.

Dubō ¶ Mouet aūt dubitationē circa hoc qō dictū est. Impoſsibile est non corpus in corpore moueri:ꝛ dicit hoc autez in quibusdam dubitabile apparebitq; cum speculum sit corpus:ꝛ imago sit non corpus:vī tñ fieri motus imaginis in speculo permanēte imobili ꝛ ad opp'm vīa stāre

Solo nō corpus in corpore mouet'. Soluit dicēs:impoſsibile erit soluere cōcesso q; imago ibi existat vere.i.in speculo. Si vō dicat q; nō existat ibi:incredibilis error vulgo putabitur:lz b̄ sit quemētius dicere. Pro cui⁹ inte'm notat Albertus q; imago subtiue est in obro q; est añ speculū ꝛ in

Notādū medio est spūaliter sicut indeferente:in speculo aūt est sicut in repūtante ꝛ reflectente radius visualē ad inspectorem:q; p̄z q; impoſsibile est nō corpus in corpore moueri.

2ª proprietas actionis. ¶ Proprietates vō actionis sunt q̄tuor. Prima ꝓpietas actionis est eē i motu.ꝓbat aūt sic.q; oē qō est motus est actio:moueri.n.actio est:ſi qd igit' mouet' necēo agit:ois enim actio in motu est:ꝛ ois motus in actiōe firmat'. Pro

Notādū cui⁹ inte'm sciias q; actio est i motu vt for'a est in mā:ꝛ motus ē i actione vt mā in foīa:q; magis ꝓprie actio dī esse in motu q̄z eē:q; de duob⁹ se p̄nūbus:cum dī vnū esse in altero ꝛ eē potius inte' vnum esse cum altero ꝛ ecōtra.

p̄ª Dubō ¶ Et mouet duas dubitationes circa hāc ꝓprietatē. Prima est circa id qō dī:q; ois motus est in actiōe:q; de motu ex quo gīatur aliqd ma'm est b̄:sed motus destructiu⁹

Solo nihil agere vī:sed potius qō factū est destruitur. Soluit dicēs dico actionē nō exigere aliqd qō agat:lz qō agat.

2ª Dubō ¶ Scōa dubō est:q; ex dictis q; posset credere q; actio est set motus:ꝛ eē. hoc remouet dicēs. Nō est autez motus

Solo. actio:sed motus est quale.i.qualitas:ꝛ ꝓbat:q; qescere ēle est:q; motus quale est p̄z:q; quecūq; recipiūt oppositionē ꝛ alq; eiusdē gn̄is sunt in eodem gīie. Pro cui⁹ ite'

Notāduz. L.4. aduerte q; motus pōt accipi dupl'r ſm Cōmē.3°phy.t.9 fluxu some.ꝛ proforma fluente diminuta. 2° modo acceptus est in termino ad quē:ꝛ sic est in 4° p̄dicto.sed ꝓmo modo acceptus.s.pro fluxu some pōt ꝓsiderari tripliciter.vno mō ſm se:ꝛ sic ēntialr est q̄litas. Alio mō vt est a mouente:ꝛ sic est actio. Alio mō vt in passo recipitur

Notāduz. ꝛ sic est pa°. Sed pro ꝑma illarū qescere est quale igit' ꝛ motus ē qualescias q; qescere ꝛ moueri sunt ꝑdicta ꝛ ꝑdicamenti eiusdē generis:sed qescere sub forma mouentis oī ēle:ergo moueri ſm illā formam dī quale:motus aūt dicit' forma mouentis:q; per illam denominatur mouens.

2ª proprietas actionis. ¶ Scōa ꝓprietas actionis est ex se inferre passionē in id qō fit:hoc est:ꝓbat:q; omnis actio est effectiua passionis:ꝛ omnem passionem inferens est actio.

Dubō p̄ª ¶ Et remouet duas dubōnes. Prima dubitatio erat actio

Solo. inferet passionē:ergo posset credere q; actio nō iterat actionem. Remouet b̄ dicēs. Contingit ēt cum b̄ actionē effici ab actione:q; actio relicte per se mouet. Et hāc dicit esse generatiua actionis illius rei:sque p̄dicatiua mouentis:puta baculi:ꝛ nihil dīt siue illa scōa actio.s.baculi dicatur actio vel pa°.solūmō sic ꝑ'm eius q; est ab aiali que est actio pura:q; vō sit ab illa:vt actio baculi est ꝑdicta:q; est actio respectu sequētis:ꝛ est passio respectu actionis aialis.

Dubō 2ª ¶ Scōa dubitatio erat ex eo qō dictū est passionē causari ab actione:q; posset credere q; actio ꝛ pa° non sint diuersa ꝑdicta:ꝛ q; cā ēadem vidēt' eē eiusdē ordinis. Re-

Solo. mouet hoc dicēs:q; res vnius ꝑdicti pōt esse cā rei alteri⁹ ꝑdicti. q̄litas gignit ex se actionē:vt calor cāt calefacere:ꝛ pōt causare q̄litatē ꝛ quantitatē. Remissas ꝛ asperitas qualitates sunt:q; cāntur ex pōne. Et linea ꝛ superficies ꝛ corpus quantitates sunt:ꝛ cāntur a pōne:verum qualitas ꝛ quantitas nō solum a pōne causantur sed ēt quantitas q̄titatis effectiua est:vt linea efficit longitudinem ꝛ superficies latitudinē ꝛ corpus profunditatē. qualitas etiam qualitatis effectiua est:vt calor caliditatez efficit. situs ēt causat agere ꝛ pati:q; in compōne dispōnis fit q̄dam gīo simpliciū:ad quam gīonem necessario cōsequitur actio ꝛ passio. Et locus causat vbi. ꝛ tp̄s cāt qñ. ꝛ corpus causat habere:ea. n. que circa corpus sunt haberi dīcitur. Et subdit a quo causant tam sube singulares q̄z vlēs. Et dicit q; prima individua priꝰ corrupta sunt ſ. que fuerunt facta per creationē:ꝛ non gīata:sed secunda individua per gīonē facta sunt que cā sunt eoꝝ q̄ predicant de ipsis:vt hoies singulares sunt cā hois vlis.

¶ Tertia ꝓprietas est q; actio ꝛ passio recipiunt ꝑdictatē ꝛ ꝓbat p̄ oe actione:q; secare ꝛ plātare ꝑdicta sunt:ꝛ viere ꝛ humidum facere ꝑdicta sunt que sunt actiones:ꝛ calefieri ꝛ infrigidari ꝑdicta sunt:ꝛ seeari ꝛ humidum fieri ꝑdicta sunt:ꝛ gaudere ꝛ tristari ꝑdicta sunt que sunt passiones. 3ª proprietas actionis.

¶ Quarta proprietas est q; tam actio q̄z passio suscipiunt magis ꝛ minus:q; calefacere suscipitur magis ꝛ minus ꝛ calefieri similiter.ꝛ omnes alie passiones ꝛ actiones suscipiunt magis ꝛ minus. 4ª proprietas actionis.

¶ Passionis proprietates.

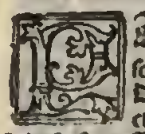

Passionis proprietates similiter ponere cōuenit:premissa descriptione passionis ꝛ diuisione.

Descriptio passionis est b̄. Passio est effectus illationis actionis. cª de passiōe

Diuisio vō passionis est:q; ꝑz passiones b̄ quidē patiunt'ꝛ illa vō nō. Et eoꝝ que patiunt' q̄dā sunt plus passibiliaꝛ quedā vō minus ſm q; quedaz aliantiota sunt:aliantius enim est brutū arbore:ꝛ rōnale aliantius est irrationali. Passionis diuisio.

¶ Proprietates passionis sunt tot quot sunt actiones:sed de passione dicunt' platione nō recta. Nā dictū ē q; actio est in motu:silr passio in motu est:sed aliter:q; actio est i motu q; est actus mouētis:sed passio est i motu q; ē actus mobilis. Amplī⁹ dictū est q; alia ē actio aie. alia ē actio corporis. Silr alia est passio aie:ꝛ alia est passio corpis. passio aie est que ab aia incipit vsq; in motu:que mouet aia ſm sy'stolem. Silr est in gaudio tristitia:ꝛ spes:in bis.n.oibus mouet aia concipiens bonū ꝛ malū:ꝛ patitur in bis:passio aūt magis est:sicut vī infrigidari ꝛ pcuti. Ideo dicta de actione dicunt' de passione:nō qdem recta appellatione sed trāsmutata:ita q; vbi notabat po'm actiū ibi hic notet passiuū:sicut mutat' appellatio:qñ dicitur calefacere:ꝛ qñ dicit' calefieri:ꝛ qñ dī viere ꝛ vi. Et sic de aliis. Et sicut dictū est. q; nālis ꝓprietas actionis est ex se inferre passionem:ita nālis ꝓprietas passionis est inferri ex actione:ꝛ sic de aliis. Et addit duo dicta. pª proprietas passionis.

¶ Primū est. q; pati est de nūo eoꝝ que multiplīr dicūtur. Tria quoq; actionū aie passio dī:quas sub actione locauimus:vt amor odium:tristari ꝛ gaudere:q̄ oia actiones passibiles aie appellamus:ꝛ quoq; passio q; in nāz agit vt morbus febris egritudines ꝛ reliqua:que qualia dicta sunt dicit' ꝛ tertio passio prima gīo actionis.i. ſmū qō gīatur in patiente ex actione oī recta ad ipsum. Dictū pª

¶ Scōm dictū est. Non est aūt passio in agente:sed in qō agitur ꝛ opantis actū suscipit:pcutiēs enim pati non dī sed mā actū suscipiens. Et de passione b̄ dicta sufficiant. Dictū 2m

¶ Quando proprietates.

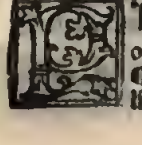

Proprietates ipsius quando ponemus:posita ꝓpria descriptione ꝛ diuisione eius.

¶ Describit' qñ q; ē illō qō ōreligt' i re tpali ex adiacētia tpis. Et sbdit decloneꝝ dicēs: cª de qñ

tępus q̄ non est: ꝫ q̄ effectus eius est: ꝛ effectio ꝫ quā aliquid dī fuisse. Instās quoq; ī. pñs ips q̄n non est: sed tępus pñs est fm q̄ aliq̄d est equale vel inequale: sed q̄ effectus eius est ꝛ effectio: q̄a aliq̄d dī esse nunc ꝛ in īstanti esse. Futurū fuit tępus q̄n non est: sed id q̄ futurū est tępus tm̄ contingere necesse est: ꝛ fm q̄ aliquid dicit futurum esse: sic dicitur q̄ effectus eius esse.

Q. ſi diſio. Dubō Solō.

¶ Diuisio ipsius q̄ est: q̄ aliud q̄ est de pītī: aliud de pʳterito. aliud de futuro. Et remonet subiūctā: quis posset dicere q̄ ex pʳterito ꝛ futuro nihil pōt cāri cum non sint. Soluit q̄ pʳteritū nōdū pʳteritū in excessu suo. i. in extremi rate sua que est instās pñs. Et futurum necesse est contingere: q̄a ex cōsequēter pīungitur instāti pītī: q̄ nunc quatio/nem. l. denominationem dant: ac si totaliter essent.

2ª cōparatio.

¶ Deinde cōparat q̄ ad tria. Puio ad vbi fm diūersitates, differt q̄n ad vbi: q̄n quoc̄q; est tp̄s vel fuit vel erit, i eodē; est q̄n vel fuit vel erit: q̄ fm tp̄s dī ꝫ dinter: q̄ q̄ est exīti simul est cū tpe pʳentis: sed q̄ ex pʳterito non fit mul est cū tpe pʳterito. Nec q̄n ex futuro simul est cuꝫ tpe futuro. Sed vbi ꝛ locus a quo fit nunq̄ ī in eodē; sunt: nā vbi est in circūscripto ꝛ locus est in circūscribente.

3ª cōpatio.

¶ Scō cōparat vnū q̄n ad aliud q̄n fm dīas dicens: q̄d de pʳeterito differt a q̄n de futuro: q̄ q̄n de futuro puīus est q̄ꝫ q̄n de pʳeterito: ꝛ probat q̄ vnuꝫ ꝛ idem q̄n puius ex futuro est. ꝛ vō ex pītī: ꝛ posterius ex pʳterito: q̄ead/modum idē tępus ꝛ futurum est: posteꝛ pñs: ꝛ eide pʳterito. ꝫ cōparat q̄ ad tp̄s fm duas q̄uentērias: ꝛ vnaꝫ dīam. ꝑ. q̄uentēria est q̄ sicut tępus aliud simplex aliud cōpositū: simplex in simplici actione pītī: ꝛ cōpositus vō in cōposita actione. Sic q̄n aliud simplex est. aliud compositum. simplex q̄dē ꝛ in momēto esse ꝛ nunc esse. cō positum vō: ꝛ et esse in hora: ꝛ in die: ꝛ in hebdomada ꝛ similibus. Scō a q̄uentēria sicut partes tp̄is sibi inuicez̄ succedunt sine mora: sic q̄n pʳeriti ꝛ futuri ad pñs copulantur. Dīa vo tp̄is a q̄n est: q̄n fm tępus dī aliq̄d mēsura bile ꝛ annus q̄ dinturnus dī. ꝛ motus multus: ꝛ eo ꝙ in multo tempoꝛe fit fm vo quādo nihil mēsuratur: sed aliq̄ando dicitur esse: vel fuisse: vel futurum esse.

ꝑ. ꝓpꝛietas quando

¶ Propꝛietates vo ipsius q̄n ponunt tres. Prima ꝓpꝛietas est nō suscipere magis nec minus: ꝛ ꝓbat ꝙ tp̄s q̄dē est q̄ ipsius q̄n non suscipit magis nec minus: q̄n dies non dicitur magis vna q̄ꝫ alia: ꝛ sic de aliis tępoibus.

2ª ꝓpꝛietas quando

¶ Scā ꝓpꝛietas est nō bie ꝫiuīre ꝛ ꝓbat duplr. Primo q̄ idē q̄n est ex futuro: ꝛ de pʳeti ꝛ de pʳterito: sed impoſsle est ꝫ: ia de eode ꝑdicari: ergo ꝛc. Scō q̄ ꝫ ia nūquā in eodem simul sunt: sed q̄n q̄dē est fm ꝑs tp̄s ꝛ fm pʳeriti ꝛ fm futurum sunt simul in eode: ergo id q̄dē est verū est fuisse ꝛ ꝓmāsurū esse: ꝫ ia aūt nunq̄ā sunt in eode: q̄uare.

3ª ꝓpꝛietas quando

¶ Tertia ꝓpꝛietas ipsius q̄n est esse in eo ꝙ incipit esse/ſi cut corpus vniuersium. aliq̄n est in tpe: ꝛ ꝓbat: q̄ suscipit alteratione tępoꝛis: alteratur. n. corpus in estate in autūno in hyeme ꝛ vere. Silr ꝛ aīa fm q̄ attingit corpus suſcipit alteratiōes: q̄a q̄dā acutiue hyeme ſpeculant: q̄dā in vere: q̄dā in estate: ꝛ q̄dā in autūno: fm cōplexionē instrumēti magis dīpositā. Nā q̄ frigide ꝛ ficce cōplexionis sunt: pemēticos ꝛc sunt in autūno. Et gb̄ꝫ[us] dīat in vere: ꝛ fic de aliis fm silitudinē tępoꝛ: ꝛ aīalium. Est ꝙ in tpe ꝙ suſcipit variationes tp̄is: alteraī. n. corpus fm tępus: de paucis aut de nullis erit vez dicere ꝙ ſuſcipiat alterationes tp̄is: ſolū. n. corpus ꝛ aia ībi ſuſcipiunt.

Capꝫ ō vbi

¶ Propꝛietates vbi.

Propꝛietates vbi ponende ſunt poſt deſcriptiones ꝛ diuiſionem ipſius.

Vbi deſcribitur q̄ eſt circūſcriptio corporis a loci circūſcriptione procedens: ꝛ ſubdit declarationem dicens: locus autem eſt in eo ꝙ capit ꝛ circūſcribit. Eſt ergo in loco quicquid a loco circūſcribi biturnon autem in eodem eſt locus ꝛ vbi: locus enim in eo ꝙ caput eſt: vbi autem in eo ꝙ circūſcribitur.

¶ Et ſubdit q̄ non omnia ſunt in loco: nec ībi vbi dīcēs. Videt' aūt non oia ad eſſe in loco. aia eni nuſq̄ eſt: nullū enim locū occupat nec ꝓpleta: maxime occuparet aia/tum: ſed nō occupat aiatum: q̄ aiatus aliud ab aia capere pōtſed ma[gn]ꝫ ptigere locū occupatū ab aliqo aliud caꝑe poſſe manēte pius occupante: q̄ granū modo adueniēs recipi nō poſſet nec geſcēte in modio quo impleb̄atur: ſed expulſo aere granum recipitur: q̄ nunq̄ā duo corpa in eodē loco eſſe poſſ. Nec vnum in diuerſis locis. Nec aia localis erit: cum nullū locū occupet: q̄ ḡcūq; a rōne loci deferuntur: loci circūſcriptione carent.

¶ Circa dicta mouet dubitationem: q̄ opinabitur fortaſſe quis īdem in diuerſis ꝛ pluribus locis ſimul eſſe: q̄m cū eadē vox ſit in auribus diuerſoꝝ: ꝛ vox non poſſit eſſe ſine aere: q̄uare idem aer erit in auribus diuerſorum. Dubō

¶ Soluit dicēs. Lōcedenꝫ nobis vnam ꝛ eāde vocē in auribus diuerſorum ſentiri: cōfiteri oꝑ: vnam partē aeris ad aures diuerſorum peruenire. ſimiliꝫ autem īmpoſſibile eſt vnum ꝛ idem corpus in pluribus tōtū innumeris: quāobꝛē cogimur ꝓcedere vel diuerſam in auribus ſentiri: vel vnū ꝛ idē in diuerſis locis relinqui: ꝙ cū poſſibile ſit: eligit' ſenſus eſſe diuerſoꝝ: ſe imaginabiliter generātiū. Et infra ꝫ ſolutionem. Quare q̄eda vox aialis non eſt. ſ. q̄e imaginabiliter: q̄n ab aiali nō proferꝛtur. Rñdet ad boc dīcēs: oēm vocē aialis eſſe: q; nemo audiuit vocē in filētio aialis: quare q̄libet vox aialis dī q̄cunq; ſit ipſo proferēte ſuppletur: ſed mediate vel īmediate: ſed non eadem numero venit ad aures diuerſorum. Solō. Inſtantia. Rñſio

¶ Diuiſio vbi eſt: q̄ alīnd vbi eſt ſimplex. aliud compoſitum. ſimplex a ſimplici loco ꝓuenit. cōpoſitū vo a compoſito. locus ſimplex eſt oꝛigo loci compoſiti: locus compoſitus b; ꝛticulas copulatas ad cūdē terminūnad que partes corporis copulant: ſ. corporis partes ad punctum copulant: ꝛticule igit' loci cōpoſiti claudunt ꝛticulas corporis: ꝛ et loca ſimplicia ſunt occupāta minꝫ ipſius corporis: ꝛ ne nec locus ſine corpe: nec corpus ſine loco. Ubi diſio

¶ Mouet dubiū circa illud dictū. nō eſt corpus ſine loco: q; ſtēio oriꝫ de extremitate vltime ſpheꝛe: q̄uo ſit in loco: cuius dictus ſit q̄ locus eſt in corpoꝛe locāte: ꝛ nihil eſt vltra vltimā ſpheꝛā. Cōſtēribus igit' nobis vltimam ſpheꝛā eſſe in loco: nec eſſe eſt: q̄ſteri aliud ꝑter eſſe: in quo locus finiꝫ: nihil extra eſt: ꝛ qz extremitas vltie ſphe re nō eſt in loco: ſed de boc inſolitū ꝛ occultū eſt: q̄nuncia re. Solutio ſtat in boc: q̄ duplr eſt locus. ſ. per ſe: ꝛ p accidēs. locus per ſe: ſ. inel locatū. locus per accīs. ſ. inel ꝛ circa illud mouet' corpus: ꝛ ſic vltima ſphera eſt in loco per accīs: q; centrū eſt locus eius. hec Lom'. Dubō Solō.

¶ Propꝛietates vbi ponunt' hec. Prima eſt non ſuſcipere magis ꝛ minus. Et ꝓbat: q; non ſi alterum altero magis eſſe in loco: ſed ih maior ꝛ loci: b; adereſſe: nō ꝛ magis ꝛ minus fm vbi: nec ꝛ fm q̄ alterat: ſed fm q̄ltates. ꝓpꝛietas vbi.

¶ Scā. ꝓpꝛietas vbi eſt non bie ꝫiuīre ꝛ ꝓbat: q; locus non b; ꝫiuīre: ergo nec vbi. ꝓtq; locus eſt ēt vbi. Et mouet dubitationē: q; locus ſurſum vi ꝓius loco deorſum: q̄m maxime diſtāt. Soluit q̄ non ſunt ꝫia fm eoꝝ: q̄ ībi ſit ſurſum ꝛ deorſum reſpectu diuerſoꝝ: ꝫia eſſent in eo/dē: ſi eoꝝ ſi q̄eretur q̄ idē ſubſiſti eſſet ꝫium. 2ª ꝓpꝛietas vbi. Dubō Solō.

¶ Et nota cuꝫ ite ſint ꝓpꝛietates cōes multis aliis: ideo auctor dixit' eſt non aſſignando ꝓpꝛietatem ſecūdas ipſius vbi. Quare nos dicamus: q; ſicut ꝓpriū eſt ipſius quando eſſe in eo ꝙ menſuratur tempoꝛe: ſic ꝓpriū eſt ipſius vbi eſſe in eo ꝙ menſuratur loco ꝛc. Nōdum 3ª ꝓpꝛietas vbi.

¶ Positionis proprietates.

c°de pone pō
tius diuiso.

PRopietates positionis ponēde sunt: pmissa descri/
ptione ⁊ diuisione eius.
Describit positio: q est qdā situs prīū gnā/
tionisq ordinatio. ī. rei gnate ordinatio.

Diuisio pōnis est: q: ꝛ ea aliq dicunt statia: ⁊ aliq sedētia
⁊ aliq iacētia vel aspa: vel lenia: vel qūlibet aliter dispo
sita. Sedere aūt ⁊ iacere nō sunt pōnes: ꝛ ab eis oenola/
tiue dicta. Et mouet dubitationē dicēs. ¶ Solet. n. que/
stio iduci de curuo ⁊ recto: aspo ⁊ leni: q̄drāgulo triāgu/
lo: bicubito ⁊ tricubito magno ⁊ pua: breui ⁊ longo: ⁊ hui
bus: vident figre pōnem quādā partiū: aspez. n. dicitur
q: cuius vna pars supeminet alteri. lene vo dr: cuius par
ticule porrecte sunt equaliter: similiter ⁊ de reliquis.

Dubō

Solo ¶ Soluit obiecta non sunt positiones: que dicta sunt dr:
sed qualia circa situ existētia: ex eo nāq; q partes sunt sic
disposite ex eo talia sensibus iudicant nō aūt ex eo q ta/
lia. Similiter autem ⁊ de alijs huiusmodi: q̄ in partibus
hūt dispōnem: erit enim vnum quodq; predictorum non
positio sed quale quid circa positionem nascitur.

ꝑ° proprietas pōnis. ¶ Proprietates positionis sunt tres. prima est q positioni
nihil est cōtrariū. Et arguit cōtra: q: ꝓria sunt que in eo/
dem subiecto simul esse nō pñt: sed ista non possunt esse si
mul in eodē subiecto sed solū successiue: q: sedēs ilico sta
re pōt: ⁊ sic de alijs: igitur videtur ꝓria. Improbat istam
rōnem: q: ponētibus nobis ꝫ esse ꝓria. Segtur vnū plu
ribus esse ꝓrium qō est inconueniens: q: sedere nō magis
ad stare ꝓrium est q̄ ad accūbere. quare ⁊c. Et si forte dr:
q non putatur inconueniens: vnum pluribus esse ꝓrius:
q: pallidum ꝓriatur nigro ⁊ albo: ⁊ sub eodem gne sunt:
⁊ nunquam simul sunt remouet hāc rēspōnem dicēs: q:
non est aūt pallidū ꝓrium nigro ⁊ albo: q: pallidū cōpo/
nitur ex albo ⁊ nigro: ꝑterea in quocūq; est pallidum: est
album ⁊ nigrum. Confirmat per aliam rōnez q nō sunt
contraria: q: ꝓria circa idem naturaliter hūt esse. sed ista
non sunt naturaliter circa idem: q: sedere propie est circa
rōnabilia: iacere ⁊ accūbere circa oiuersa: q: circa rō/
nalia ⁊ irrōnalia: cuius signū similitudo boie ⁊ equi in
quibus sine dubio accubitus esse probatur ⁊c.

Instātia

Solo

2ª proprietas pōnis. ¶ Secunda proprietas est non suscipere magis ⁊ minus:
⁊ probat inductiue: quia sedere non est magis positio q̄
accumberenec minus: neq; magis sedens alterum alte/
ro dicitur: nec minus: ⁊ sic de alijs.

3ª proprietas pōnis. ¶ Tertia proprietas etiam magis propria pōnis est: pro/
xime assistere ipsi subiecto: ⁊ probat per diffōnez positio
nis: q: positio nihil aliud est q̄ naturalis ipsius substā/
tie ordinatio: que a principio quidē inata est: vt ea q̄ aspe
ris ⁊ lenibus, ⁊ eqlibus ⁊ ineqlibus inest: vel a non mo/
tu ꝓsueto vt sessio accubitus ⁊ fūa. Et ꝯcludit q est con
uertibile ex quo est ꝓpria ꝓximus olens: quicqd igit est
proxime sube assistēs. id necessario positio est. Et omnis
positio huius rationis suscipit predicationem ⁊c.

¶ Proprietates habitus.

c°de habitu. PRopietates habitus restat po/
nere declarata ꝑus descriptione ⁊ diuisione eius.
Describitur habitus q est corporis ⁊ eorū
que circa corpus sunt adiacentia: sm quam
hec dicuntur habere: illa vo haberi.

Habitus di
uiso. ¶ Diuisio habitus est: q: vel est habitus toti⁹ vel partiū:
vt armatū esse dr sm habitum totius. Calciatum vo esse
dr sm habitū partis. Et his habitibus negs simplicia no
mina imposita sunt: q̄bus appellent: sed sint hec nomina
eoꝝ: armatio: calciatio ad horū similitudinē in reliquis.

ꝑ° proprietas habitus. ¶ Proprietates habitus sunt tres. ꝓma proprietas est: q
habitus suscipit magis ⁊ minus: ⁊ ꝓbat q: armatior est
eques pedite: ⁊ calciatior est q caligis ⁊ calciamētis vti
tur: q̄ qui solis calciamentis vel caligis. In qbusdā aūt
non est verum: q: non est aliquis vestitior altero.

2ª proprietas habitus. ¶ Secūda proprietas est q habitui nihil est cōtrariūm: q
armatio calciationi contraria non est: qm̄ idez calciatus
⁊ armatus est: quare palam q non sunt contraria: q: sic
contraria simul essent in eodem: similiter dicitur de alijs.

3ª proprietas habitus. ¶ Tertia proprietas maxime ꝓpria habitus est in pluri/
bus esse vt in corpore ⁊ i bis que circa corpus sunt. ⁊ nō
est: q: adiacet corpori ⁊ bis que extra corpus sunt: B aūt
fit sm diuisionē que est in pribus. In paucis aūt aliis sm
cipijs bꝫ ꝓpriū inuenies vt in quātitate solū ⁊ in bis q̄
ad aliquid sunt similia reperies. Ad aliquid vo vt figu/
raliter dicatur: vt similitudo ⁊ dissimilitudo: que in plu/
ribus sibus ⁊ dissimilibus sunt. Quātitas aūt est vt nu
merus: qui in rebus numerabꝫ est semp crescēs ꝫ mul
tiformē ascensionē vnitarum. Universalr aūt nihil inue/
nies in tot partibus distribui posse vt numerum.

¶ Et subdit oīam habitus ab his dicens. Non est autez
eis quātitas ⁊ relatio talium. ſ. vt sint in pluribus ꝫ ha
bitus omnis necessario cōsistit in pluribus: vt in corpo/
re: ⁊ in bis que circa corpus sunt. Quare q in corpore ⁊
circa corpus est exīa nomē habitus sortit: ēre magis ꝓ
prium erit habitus existere in corpore ⁊ in bis que circa
corpus sunt sm eam diuisionē que est in partibus.

In fine post
ꝓtoꝝ Boēti. ¶ Et subdit quinq modos bndi. Unus est sm quem dici
mus habere q̄litatē vt albedinez: ⁊ hoc nihil aliud est q̄
esse albū. Alter modus est sm quē dicim⁹ habere quāti/
tatē vt lōgitudinē: ⁊ B nihil aliud est q̄ esse lōgū. Terti⁹
modus est sm quē dicimus habere ꝓtētū in eo: vt modū
habere granū: q est ꝓtinere. Quartus modus est ꝫ quē
dicimus mēbrū habere aliq̄d: vt in digito armulū esse q
nihil aliud est q̄ ām̄latū ēe. Quintus modus est sm quē
dicimus virū bēre vxorē ⁊ eꝫ: q nihil aliud est q̄ coha/
bitare simul. Fortasse sunt alij modi: quos diligēs ingēi/
tor inuenier: sed hi magis cōsueti sunt. Et hec de ꝓncipijs
dicta sufficiant. Reliqua in analeticis querantur ⁊c.

Quatuor in partes diuisus terminus omnis.
Alter quid signat: de quo iam predicat alter.
Pro quo supponit: per quem probatio fiat.

¶ Pars secunda de enuntiatione sive propositione.

¶ De diffinitione propositionis. Lāp. I.

QUantū ad secundam partem que
est de enūtiatione sive de
propositione dicendū est. Et primo opz
diffinire propositionem: secundo diuide
re eaz: tertio proprietates ponere. Sed
antequam diffinitionez ponamus: opor
tet primo tria itelligere sm Philosophū
primo perihermenias.

Lāp̄o ꝓmo
ꝫ° intelligēdū Primo oportet itelligere: quomodo termini tripliciter di/
uersificati sunt in significando: q: termini scripti ꝓmo si/
gnificant ea que sunt in voce. Et termini vocales p̄ signi
ficant passiones aie. ī. intellectus sive ꝯceptus. Et passio
nes anime p̄ significant res extra intellectū. Na ꝫ inquit
Phūs ibidē que sunt in voce sunt earū que sunt in anima
passionum note. Et ea que scribūtur eoꝝ que sunt in vo
ce note sunt. Sed passiones nāliter significant. Et ea que
sunt in scripto vel in voce ad placitum significant.

3ª intelligēdū C2° opz intelligere q propō ꝓstituitur ex solo noie ⁊ ver/
bo tanq̄ ex partibus integralibus. Et ideo opz itellige/
re. quid est nomen: ⁊ quid est verbum sm Phūm.

Diffinitio
nominis.
C°2° perher-
me. primū. Nomen aūt est vox significatiua sine tpe cuius nulla pars
separata figit: ⁊ oī sine tpe ad diam verbi: ⁊ dicit cuius
nulla pars separata significat ad differentiaz oratiōis.

Diffinitio verbi. 4° peri ber. phm.

Verbū vo est vox sigfiativa: qꝙ significat tps: cuius pnobil extra sigfr: et semp nota eop q de altero pnūciat vel dicit pñs sigfr tps ad diam nois: qꝙ non sigfiat tps: qm̄ consignificare tps est significare sigfiatū sm̄ cū aliqua diia tpis: vt currit: qꝙ sigfr nūc esse cursum: cursus vo bene significat tpus: sed non qꝙ significat tpus: qꝙ non sigfiat significatum suū cum diia tpis. Et est semper nota eop: que de altero pdicātur. i. ꝛ et vnitiuū predicati cum subo.

6ᵐ intelligēdū 6° 4° gener. & pu. Oronis diui 6o.

C 3ᵒ ops: intelligere qd est o dotā est genus ad quātitatiue sue. ppōne. Est aūt oio vox significativa: cuius pa aliqd separata sigfr: vt: b virtuū ad diiani nominis ꝛ verbi.

Oratiōnū aūt alia pfecta: ꝛ alia imꝑfecta: vt inqt Boetius. pfecta est q̄ pfectū sensum gīat in aio auditoris. i. ex qua pfecta intelligi pōt qd oī. Imꝑfecta vo est que imꝑfectus sensum gīat in aio auditoris. i. ex qua nō pōt peerre intelligēs oī. pfecta ꝑ vo qnq; sunt spēs. i. deꝑcativa. impativa, vocativa, interrogativa, ꝛ enuntiativa. vnde versus.

Deprecor: imperium: voco: interrogo: enuntiat acp.

Dubō 1ᵖ Arguit ꝑ. Arguit 2°

C Circa dicta cadit diffi'ᵃ. ꝑ circa ꝑᵐ dictū. q; voces sunt ipōite ad signādū res: igit ꝑ signītes ꝛ non ꝑceptus.

S Deo circa sedm dictū ꝛ tertiū. q; cum logica sit de scibus intentionibus adiunctis pūnis: igitur logica nō est de vocibus sed de conceptibus. ꝛ si ꝛ sic igitur nonē: verbum: ꝛ oratio non recte diffiniuntur per voces.

Ad 1ᵐ

C Rñ°. Ad primū dicitur q̄ vox est impōsita ad significādum rem mediante conceptu: ideo vox primo significat conceptum. i. immediate. rem vo mediate.

Ad 2ᵈᵐ

Ad sedm oī q; ꝛ loca sua sit primo de secundis intentionibus adiunctis primis: tamen secundario est de vocibus: inquātū sub hoc diminuit ad conceptus: tractat tamē primo de vocibus: qꝛ notior est sua ipsis conceptibus ꝛc.

Diffi. ꝓpō. nis. 4° 6° peripat. pr. mi.

C Dis primitiūs enuntiatiue sue ꝓpositio diffiniēda est. Et sic diffin tur sīn ꝑbm. Enūtatio est oratio in qua est verum vel falsum: ꝛ dicitur in qua est verum vel falsum ad differētiam aliarum orationum per sectaꝝ in quibus non est verū vel falsum: qꝛ solū in oratione in dicatiua est verum vel falsum: ꝛ ideo solū de illa cōsiderat logicus.

Dubō 2ᵘ

C Circa hāc diffīnē est 2° difficultas. ꝑ qd refert illa diffinitione enūtationis: cū dō est illa in q̄ est vox vel falsus. si nō: qꝛ refert oīno nē. Sīqꝛ oio est genus remotū ad enuntiationē: si nō sīet oīno nisi ire p genus remotū quare ꝛc.

Dubō 3ᵘ Tert.ᵒ

C 3ᵒ difficultas est circa scōas ꝓpositiōs. ꝑ qꝛ vox ꝛ cus ouertūr sīn ꝑbm: igit veritas ei⁹ in oīre. 1° qꝛ ꝑbs 6ᵐᵉ inqt: qꝛ bonū ꝛ malū sunt in rebus: sed verū ꝛ falsum sunt i intellectu: igit nō sunt in cūctatione: ꝛ est oio in voce ꝛc.

Solo 2° ad dū.

C Rñ°. Ad 2ᵐ. dicitur q̄ per ly illa in qua est verū vel falsum datur intelligi genus proximū. i. oratio perfecta: qꝛ solum talis significat verum vel falsum: ꝛ hoc sufficit. Vel dicitur q̄ licet diffinire per genus remotum cōtractum per ultimam differentiam: ꝛ vt hic.

Soluto ter. tio dubi.

C Ad 3ᵘᵐ. oī q; ꝛ est verū. ꝛ cōplexū ꝛ cōplexū. Veritas ꝛ cōplexa diffinit ab Anselmo q; est rectitudo sola mēte ꝛ cēptibilis. i. entitas recte ꝛceptibilis ab itē: ꝛ sic oī de oī vt re simpliciter sic ens ꝛ vep. puerunt. Veritas vo cōplexa: vt inqt Iac est adeq̄tio itellꝰ ꝛ rei. i. ꝓpositas itellꝰ ad rē. dico intellꝰ cōponētis ꝛ ꝛs: apprehēdētis illas sicut sunt. Et q; est in itellu cōponēte subiectue formaliter in ꝛe verbata: ꝛ sue cālr: ꝛ in ꝓpone mētali vt in signo: ꝛ ꝛ exqua fit obiectiue nā ed mētalē. Et his ꝓz ad sedam diffi'ᵐ.

4° ꝑm pl. berme. 2° oratio ꝓpositionis ꝑ philosophū

C De diuisione ꝓpōnis sue enūtiationis. Cap. II.

Enūtiatio ona ꝑbm diuidit ꝑ in vnā ꝛ plēa. Enūtiatio vna diffinit ꝙ est illa q̄ vnū de vno sigfr: vel siūctione vna. ex'ᵐ ꝑmi: vt bō ē aial. ex'ᵐ sedi: si bō currit bō mouet. plēa vo sunt q̄ nōvnū de vno sigfr: vel plures incōiūcte. ex'ᵐ ꝑmi vt canis currit. exemplū secūdi vt Socrates disputat Plato legit.

Sedo diuidit in affirmatiua ꝛ negatiuā. Affirmatiua est enuntiatio aliquius de aliquo. Negatiua vo est enuntiatio aliquius ab aliquo: qꝛ ly ab aliquo, dicit remotio nem eius ab aliosficut de aliquo dicit affirmationem.

Sedo ꝓmi gi berme. Tertia diuiſio ꝓpoſito.

C 3ᵒ diuidit latēter in singulare ꝛ vles idefinitā ꝛ proculare. Tā dicit qm̄ rep: hec gd est sūr vhiarilla vo singularia: dico vle q; ipīs nātu est ꝑri. singulare vo q; nō vt hō ꝑle est: Plato vo singulare: ꝛ ere nēce est enūtiare aliquotiēs aliquid eop q̄ sunt vle: ꝛ aliquiēs aliqd eop q̄ sūt singlaria. Et si vle enūtiat: aut vlr qm̄ est aut nō ē: ꝛ sic erūt enūtiationes vles ꝛ 2ᵒ. vt oīs bō ē alb⁹. nullus bō ē alb⁹ aut nō vlr enūtiatur: ꝛ sine signo ꝓticulari erunt indefinite: vt bō est alb⁹. bō nō est alb⁹. ꝛ si cū signo ꝓticulari, erūt ꝓticulares: vt aliquis bō est albus: ꝛ aliqs bō nō est albus.

Quarta diuiſio ꝓpoſite. 6° 5° ꝑmi gi berme.

C 4ᵒ diuidit enūtatio in verā ꝛ falsā: qꝛ oia affir' vel negatio vera vel falsa ē. Et ibdit ꝙ diuerſimode est vitas ꝛ falsitas in affirmatione ꝛ negōe. I. vere opposit: qꝛ i enūtiationib⁹ oppositis q̄ sunt de reb⁹ ꝛ ꝑditi vel de ꝑteritis: nēce est altera ꝑ oppositōs ee determinate vera: ꝛ altera determinate falsa: ꝛ is in his q̄ sunt de futuris nō ē nēce altera ꝑe ee determinate vera: nec falsa. Et idcirc. In singularib⁹ 2ᵒ. oppositis ꝛ i futuris non sūt ꝛ. veritas.

Quinta diuiſio ꝓpoſitio.

Et his latēter inuīt quīta diuisio enūtiationis. i. in neciās: impōlem: ꝛ ꝓtingētes qꝛ nēcia est simꝑr determinate vera: ꝛ itis. Et ipōlis est simꝑr determi'ᵃ falsitaꝝ. Et ꝓtigens simꝑr nō est determi'ᵃ veritaꝝ nec determinate falsitaꝝ.

Dubō 4ᵖ

C Circa hec dicta cadit duplex difficultas. ꝑ' est: qꝛ si ꝓpositio nēcia est simꝑr determinate veritatis: ꝛ ꝓtingēs simꝑr nō est determinate veritatis: ꝛ sic ꝑ ꝓpositio nēcia est determinate veritatis: ꝛ ꝓtingens de futuro nō est determinate veritatis: ꝛ sic nec de ꝓsenti nec de ꝑterito est determinate veritatis: cōtra ꝑbm.

6° 6° ꝑmi gi berme. Dubō 2ᵘ

C 2ᵒ difficultas est: qꝛ si ens: sit ens futurū ꝓtingenꝫ de bere enentes: ꝛ nihil possit fallere sicut dei: ꝛ ꝛs futura ꝓtingēs nēcio: erit. Et ar quamus sic: deus scit hoc cōtingens futuri: igit' hoc erit. Et ar 2ᵒ. qꝛ opp'ᵒ pītis nō stat cum ante: ꝛ ꝑ ano est nēcium: igit' ꝛ ꝑ ano est necessarium: qꝛ est falsum: vel si ꝑ ano est contingens: ergo ano est cōtingēs qꝛ est falsum: qꝛ deus necessario scit omnia.

Solutio pūme oubi.

C 3ᵒ ad ꝑmū dicit ꝑbs ꝑ peribermenias q; ꝛ est necessitas vna simꝑr: ꝛ alia ꝑditionara. nec itas simꝑr est veritatis determinate ꝛ cuiuscūq; tpis. nec itas vo ꝑditionata est veritas determinate solus ꝛ re tpis ꝓtis ꝛ ꝑteritis: non respectu futuri. Et sic ꝓpō ꝓtingēs illa est nēcia con ditionata ꝛ vt sonē federe nēce est duz sedeat: sonē legis se necessitarium est cū fuit legens: ꝛ talis necessitas condi tionata non est in propositione contingenti de futuro.

Solutio ſe cunde oubi.

C Ad 3ᵘᵐ difficultate dicit Boe. q; deus cognoscit futura ꝑri'ᵘᵐ ꝛ ꝓtingēter enientia: ꝛ sic fi nō ꝓtingēter eueniēt: ꝛ fal lere ꝛ scia dei. Sq; no: ꝑa illa ōm q; aut infert' ois sīr ꝛ ꝑscia dei. i. q; deus ꝑsciuit: igit' erit. Aut infert' ex re futura ꝓtingēter ꝑuisa q̄ deū. 2°. q; B futur ꝓtingēs ꝑuisum erit: igit' hoc erit. Si ꝑ mōs ꝛ inferri ois non simꝑr: sed vt ꝑscitū est. i. eo mō quo ꝑscitus ex tīe ens ꝑsciuit hoc igit' hoc erit ꝛ eo mō quo ꝑscitus est ab eo: ꝛ sicut ano est ne cessarīus sic ꝛ ois: ꝛ ꝑscitus est q̄ ꝓtingēter erit: igit' ꝓtingēter erit ꝛ nō nēcio. Sꝛ vo infert ois ex re futura ꝓtingēti q̄ tū ꝑuisa est a deo sed cū talis ꝑuidētia sue ꝑscitus ponit cā q; eueniat: ꝛ accidit: sicut ꝑ q̄ erit sup turris altissimā: ꝛ videret duos ereūtes ciuitatē: ex vnū ire ex vna pte versus inimicos occultos: ꝛ altū ire ex alia pte salutē: visio illius nō est cā q; vnus capiat ꝛ alter salnetur. sic nec visio dei est cā q; fiat'. Tunc oz inferi ois simꝑr. ꝛ igit' hoc erit: ꝛ sicut hoc ois est ꝓtingēs: sic ex quo iferī. B futurū ꝓtingēs erit: ne hoc tū alibi magis diffuse dañ est ꝛc.

Pōm. in 1. gi. ꝓpō.

Diuisio pro ponis fm modernos. Diffi cathe go. atqs dy pote.

¶ De diuisione ꝓpōis fm modernos. Cap. III.

Lōm vō modernos ꝓpō diuidit ꝑ in cathegoricā ꝫ hypo^{ticam}; ꝓpō cathegorica est q̄ bs subs ꝑtū ꝫ copula tangꝫ ꝑdicabiles pres suꝫ: vt bō est aial: hypothetica vō est illa in qua ꝓpōes cathegoice cōnsiūgūtur per aliquā notā cōniūctionis. s. vel conditionis vel copulationis vel disiunctionis. Et ideo si queratur q̄ ꝓpō est ista: ro. rīderi cathegorica vel hypothetica.

Scda diuisio ꝓpōis

Ꝓpō vō cathegorica diuidit ꝑ in verā ꝫ falsam: q: verū ꝫ falsum sunt de bus eius. Et ꝓpterea si queratur que cathegorica est: debet respōderi vera vel falsa.

Ꝓpō cathe^{rica} vera est cuius sīgtū adeq̄tum est vep: vt homo est aial: adeq̄tū vō sīgtū est q̄ est simile oationi infinitiue: vt boiem esse aial est adequatū significatus illius ꝓpositionis: q: ex tota cōpōne resultat. Ꝓpositio vō cathegorica falsa est cuius adequatū significatū est falsum vt bō est asinus: q: adequate sīgt boiem esse asinum.

Tertia diuisio ꝓpōis.

¶ Scō diuiditur ꝓpositio cathe^{rica} fm qualitatem in affirmatiuam ꝫ negatiuā. Et ideo ad interrogationē facta per quale. vē ꝙ est affirmatiua vel negatiua.

Ꝓpō cathe^{rica} affirmatiua est illa in qua principale verbū affirmat: vt bō est aial. ꝓpō cathegorica negatiua est illa in qua ꝑncipale verbū negatur: vt bō non est aial.

Quarta diuisio ꝓpōis.

¶ Tꝫ diuidit ꝓpō cathegorica fm q̄titatē in vlem, priculam, indefinitā ꝫ singulare. Et ideo si q̄rat' quāta est ꝓpositio cathe^{rica} dꝫ rīderi ꝙ est vlis vel priculatis vel indefinita vel singularis. Et q: ois diuisio dꝫ sē bimēbris: vel recludibilis ad bimēbre fm Boetiū in libro diuisionū. hec diuisio qe hꝫ q̄tuor mēbra sic reducitur: q: ꝓpō cathe^{rica}: vel est de subō singulari vel vlī. de singulari est ꝓpō singularis. Si de vlī. hec est dupl': vel cum signo vel sine signo. si fine signo est indefinita. si cuꝫ signo: vel vlī: vel ꝑticulari. ꝫ mō est vlis. si scdo modo est ꝑticularis.

Quinta diuisio ꝓpōis.

¶ Quarto diuiditur ꝓpositio cathe^{rica} ratione materiē: qa vel necessarie: vel impossibilis: vel contingentis.

Ꝓpō necia dī cui^{a} adeq̄tū sīgtū est necium: vt deus est.

Ꝓpō ipolis dī. cui^{a} adeq̄tū sīgtū est ipol': vt bō ē asin^{s}.

Ꝓpō ctīgēs est c^{a} adeq̄tū sīgtū est ctīgēs: vt bō ābulat.

Ꝓpō vo polis est cui^{a} adeq̄tū sīgnatū ē pole. Et dī pole q: est cōe tam ad necessariū ꝙ ad contingens: q: necessarium est pole: et contingens est pole. vñ versus.

Sexta diuisio ꝓpōis.

Que ca, vel hip, qualis ne vel a. u. quanta par, in fin.

Preter supra dictas diuisiones sunt due alie diuisiones ꝓpositiones cathegorice.

Prima diuisio est ꝙ alia dī de in esse talia ꝫ qua nō ponitur aliquis modus: vt homo currit. Modalis vō est in qua ponitur aliquis modus vt possibile est sortem currere.

Septima diuisio ꝓpōis.

¶ Scda diuisio est propositionum modalium: q: quedam est in sensu composito. Et quedam in sensu diuiso.

Propositio modalis in sensu cōposito est ꝙ modus toꝫ taliter precedit vel totalī tegitur. Exēplū primi: vt pole sortem currere. Exēplū scdi: vt sortē currere est pole.

Tertia diuisio ꝓpōis.

Propositio modalis in sensu diuiso est illa in qua modus mediat inter accūsatiuum casum: z verbus infinitiui modi: vt sortem possibile est currere.

Diffi. ꝓdicto salis.

Preter hac diuisione ponitur diuisio propositiōis hypothetice in tres species. s. conditionalem copulativam ꝫ disiunctiuā. Et alij addunt alias quatuor species. s. causalem: localem: temporalem: ꝫ aduersativam ꝛc.

¶ Conditionalis est illa in qua ꝑs cathegorice ꝓsiguntur p notā additionis: vt si tu curris tu moueris. Ad veritatē aūtēs notā regrit' ꝙ opp^{ositio} ꝓsitio repugnet affi. i. non possit stare cū ea: ante. Et ioī^{a} est vera ꝙ nō aūtēs. Si tu curris, tu moueris: qa te nō moueri, nō pōt stare cum illa, tu curris. Et ideo ad falsitatē eius sufficit opp^{ositio} ꝓsitio posse stare cum ante: vt in ista. si tu es homo, tu sedes: q: est falsa: qa te non sedere stat cum illa. tu es homo.

Et nota ꝙ oīs conditionalis vera est necia: Et oīs falsa est impolis. Conditionalis diuidit' i affirmatiua ꝫ negatiuā. Affirmatiua est illa in q̄ nota ꝓdōis affirmat'. Et negatiua est illa in q̄ nota ꝓdōis negat'. Exē^{mpli}. Si tu curris tu moueris. s. vt^{a}. Nō si tu curris tu moueris: ꝙ sequitur bue. q̄uis tu curris, tu nō moueris: z nego ꝺ̄ ꝑcedē.

Nōndum.

Conditionalis dr.

¶ Copulativa est illa in qua ꝑs cathegorice ꝓsiguntur p notā copulationis: vt tu es bō ꝫ tu sedes. Et diuidit' ꝑ in verā ꝫ falsā. Ad veritatē eius regrit' qualibet ꝑs esse vera. Et ad falsitatē sufficit vnam parte esse falsam.

Diffinitio copulat. 1ª diuisio copulati.

¶ Secūdo diuiditur copulativa in affirmativam ꝫ negatiuam. Affirmativa est in qua nota affirmationis affirmatur: vt tu es bō ꝫ tu sedes. Negativa vō est in qua nota negationis negatur: sicut ꝓponendo negationem toti propositioni: vt non tu es homo: ꝫ tu es sedes.

2ª diuisio copulati.

¶ Tertio diuiditur in necessariam ꝫ contingentes. Necessaria est cuius quelibet pars est necessaria: vt homo est animal: ꝫ deus est ꝫ contingens vero est cuius vna pars est contingens: vt tu es sedes: ꝫ deus est.

3ª diuisio copulati.

¶ Quarto diuidit' in ꝓsitem ꝫ ipolem: ꝓpolis est cuius ꝗlibet pars est polis: z vna non repugnat alteri: vt tu es homo ꝫ tu curris. Impolis vō est cui^{a} vna est pars ipolis: vel vna repugnat alteri. Exē^{mpli}: vt tu curris ꝫ tu es asinus. Exēplum secūde: vt tu curris: z tu non moueris.

4ª diuisio copulati.

¶ Disiūctiua est que hꝫ polES cathegoices ꝓsictas ꝓnotam disiūctionis: vt tu es bō vel tu es asin^{s}. Et diuidit' ꝑ in verā ꝫ falsā. Ad veritatē eius sufficit vna ꝑtē esse vera vt tu es bō: vel tu es asinus. Ad falsitatē ꝙ regritur qualibet ꝑtē esse falsam: vt tu es asinus: vel tu volas.

Diffinitio disiunctiui. 2ª diuisio disiuncti.

Scō diuiditur disiūctiua in affirmatiuā ꝫ negatiuā. Affirmatiua ꝫ cui^{a} nota disiūctionis affirmat'. Et negativa est cuius nota disiūctionis negat' negat' aūt nota per negationē ꝓpositā toti: vt non tu es alb⁹ vel tu es niger.

3ª diuisio disiuncti.

Tertio diuidit' disiūctiua in nēciam ꝫ ctīgētē. Necia ē cuius vna ꝑs est necia: vel cuius ꝑtes ꝺicūt. Exē^{mpli}: vt^{a} bus: vt tu es: vel tu non es: ctīgēs est cuius ꝗlibꝫ ꝑs est ctīgēs: z nulla alteri repugnat: nec ꝺicto^{a} ptiū repugnāt. addit' tur ista: ꝫ priculaꝝ: ista: tu nō es bō vel tu es ꝫ alb⁹ vel tu es necia: quāuis nulla pars sit necia: nec aliter repugnet: q: ꝺictonia partium repugnāt. s. tu es homo: z tu non es ꝫ alb⁹.

4ª diuisio disiuncti.

Vel melius dī q: ad necitatē disiūctiue regrit' copulatiua factā ex ptib⁹ oppositis ex ipolem. Et ad ctīgentia regritur q: copu^{lata} ex ptibus oppositis ꝑfit cōtīgens: vñ si est ctīgens tu curris vel tu nō moueris: q: hec copulativa nō est impolis sed ctīgēs. s. tu non curris: z tu moueris.

Diffi. ꝓdicto salis. Diuisio cause salis.

Quarto diuiditur disiunctiua in possibilez ꝫ impossibilē. possibilis est cuius vna pars est possibilis: vt bō est asinus: vel antecedibilis est. Impossibilis vō dī cuius ꝗlibꝫ pars est impolis: vt tu es asinus: vel nullus deus est.

4ª diuisio disiuncti.

¶ Cālis dī ꝙ hꝫ ꝑs cathe^{rica} ꝓsictas ꝓnotā cālitatis: vt q: tu curris tu moueris: Et diuidit' in verā ꝫ falsā. z ad veritatē eius regrit' qualibet ꝑtē ee vera: z vna esse cām alteriꝰ. Ad falsitatē vo sufficit ꝙ vna pars deficiat.

Diffi cālis.

¶ Localis vo dī que hꝫ plures cathegoicas conīunctas per notam localem: vt tu es vbi ego sum. Et diuiditur in veram ꝫ falsam. Ad veritatem requiritur qualibet pars esse veram: z pro eadē mēsura loci vel obiecta. Ad falsitatem vo sufficit vt vna pars deficiat.

Diffi localis Diuisio loca lis.

Temporalis vo dī ea que hꝫ plres cathe^{rice} ꝗunctas ꝓnotam tpalem vt qñ terra interponit' inter solē ꝫ lunā: sit' na eclipsatur. Et diuidit' in verā ꝫ falsam. Ad veritatē eius regritur qualibet pars esse vera: z pro eadē mensura tpis. Ad falsitatem vo sufficit vt vna pars deficiat.

Diffi tpalis Diuisio tpalis

Diffinitio aduersarij. Diuisio aduersarij.

¶ Aduersatiua est ā hꝫ plēs cathe⁹ cunctas p notas aduersationis vt ꝙuis seruieris tibi, tu eo mihi ꝙ gratue. Et dicit in verā z falsā. Ad vitatē ci⁹ regrit ꝑ ꝙ qlꝫ est ꝑs sit vera. 1⁹ ꝙ pars ideterminata aduerſet alteri parti. Ꝫn exēplo dato, tu es mihi ꝙ gratus, est ꝑs indeterminata: z ꝙ pars vna aduersari alteri: ꝙ nō ꝓcurat rōnabili⁹ secus.

Dubꝫ primi c. 4⁹ primi Priorum.

¶ Circa dcā cadit aliq̄ difficultates: ꝑ circa ꝑmā diffinē ꝓponis: ꝙ ſi ꝙ ꝑ dini⁹ ⁊ est vnā ꝛ ꝑles: vt dicē ꝑbs: igr nō est diui⁹ ꝑ icathe⁹ ⁊ ꝙ hypo⁹ ⁊ vt dicūt moderni. cōfirmat: ꝙ aliq̄ est ꝙ nō est cathe⁹ nec hypothetica: ꝙ ꝑ ꝓmiſſis ſ illatica: arguendo: sic bono currit: tu es bō: ergo tu currис: ꝑs q̄ille ꝓmiſſe sunt: tue ꝓpōnes in cōſequētiꝫ nō ſunt, ꝙ cathegorica nec hypothetica.

Dubꝫ 2⁹

¶ 2⁹ difficultas est circa diuiſionē i vera ⁊ falſa: s. Cōtra argumē ꝙ aliq̄ est, ꝙ cathe⁹ q̄ nō est vera nec falſa: igr ma le ptinēt cathegorematica in verā ⁊ falſam. ꝑs ꝓna. aīs ꝓbat de ꝓpone inſolubili. puta hec. ꝙ ꝑ est falſa ſe ipſa demōſtrata. Q̄ nō ſit vera ꝓbat: q̄ ſi tu dicis ꝙ ꝑ est ve, ratigr ſit ꝗ ꝑcise dicit est: igr ſignificat ꝑcise ſic eſſe falſam. igr ſic eſt falſa: ſi dicis ꝙ ꝑ est falſa: igr ſignat aliter ꝙ ſit: ꝛ ſignificat ſe eſſe falſam. igr aliter est: quare non est falſa.

Dubꝫ 3⁹ E.

¶ 3⁹ est circa ꝓpōes modales: ꝙ ꝑbs 2⁹ pibertemeniaꝫ dicit ꝙ in ꝓpone modali ſemp modus ꝑtur ⁊ dictū ſubiicitur: ꝛ ꝓbat: q̄ ſic ſe hꝫ modus in modali: ſicut verbuꝫ in ꝓpone de inelle ſed verbū in ꝓpone de inelle semp ꝑ dicatur. igitur ꝛ modus ſemper predicatur in modali: ꝛ ſi ſic igitur nulla ꝓpoſitio modalis est de ſenſu diuiſo.

Dubꝫ 4⁹ ꝓmo ꝑ bertemeni. Arguit ꝑ.

¶ 4⁹ difficultas ē circa hypotheticas. ꝑ ꝛe ꝑbs nō facit mētionē niſi de 2 ditionali: q̄ nī dicē ꝙ ꝓpō vna oī ꝙ vnuꝫ de vno ſ igitur ſiuctione vna: q; nō ꝙ at exēplum de coniunctione vna niſi de cōditionali: vt ſi tu curris tu moueris.

Arguit 2⁹

¶ Sēdo oī ꝙ ī logicha nō narrāt niſi tres ſpēs hypo⁹ ⁊ ꝛ. ꝙ ꝓpōnalis copu⁹ ⁊ diſiu⁹. Et ī ſpītis Strodi vltra has tres ſpēs narrant 4⁹ alie. ſ. cāliſ, local, ꝓal⁹ ⁊ adueſa⁹.

Arguit 3⁹

¶ Tertio dubitaī circa vitatē diui⁹: q; vi ꝙ ad vitatē diuiſi ctine ꝛ eqrat ſolū vna ꝓpē ex vera: q̄m diſiūctia oī a diuiſo gēdo: diſiūgere ātē ꝛ dicere ꝓpes: ꝛe nō ꝑit ee ꝓpes ſil⁹ ve, re. Immo plus q; nota diſiūctionis ſemp inter oppoſita cadere ꝛ hoc est rōnale aut est irrōnale. ꝛ ſic de aliis.

Solo primo dubitationis

¶ 2⁹. Ad 6⁹ diffi⁹: quo ꝙ ꝑ dini⁹ ⁊ ſit. oī ꝙ ꝑ ꝓpōne 2⁹ loq poſſum⁹. ſ. cōit ꝛ ꝑpe. loq̄ndo ꝑpe. ꝙ ꝛ vna ꝓpo ide ſunt: ꝛe ſic loq̄ndo, ꝙ ꝑs diuidi i cathe⁹ ⁊ hypo⁹.

Cōiter vo loquēdo, ꝙ ꝑ ſt diuidi in vnā ꝛ plures ꝛe.

Ad oſtr⁹ oēdit ꝙ est aliq̄ ꝙ cōiter loquēdo ꝙ nō ē ca the⁹ hypo⁹: q; est, ꝙ ꝑs ꝑles ꝛ nō vnā ſm ꝑbs loq̄n do: ſm vo modernoꝝ, ꝙ ꝑle loquunt ꝛe. ꝙpone. negat ꝙ ſit aliq̄, ꝙ ſitio q̄ nō ſit cathegorica vel hypothetica, ꝛ illa aſſignat a non eſt. ꝑbs ſed ꝓpoſitiones plures ꝛe.

Solo ſecūde dubitationis

¶ Ad ſcām diffi⁹ⁿ⁹ cū argt ꝙ aliq̄ est ꝙ nō ſit vera nec ſa. ſic illa. ꝓpō ſi ſolubilis: ꝛ est ſim. 2⁹ ꝛe⁹ pari ſt. vna est Ricardi: q; est vera vel falſa non ꝓcēter. ⁊ hic aīs ꝙ bia est vera vel falſa ꝓiectis ꝛ nō diuiſis. Alia est Dentilberti dicēs ꝙ eſt ꝓpoſitio falſa: q; non ſigt ꝑcise ſicut termini ꝓtendūtur, ſed etiam ſignificat ſe eſſe falſam.

Solo ꝛcie dubitationis.

¶ Ad quartā difficultatē de hypotheticis rīdet. Ad primum quē ſtū quare non facit ꝑbs mentionē niſi de con diſionali ꝛ nō de aliis hypotheticis. oī ꝙ ꝑ est ꝙ ꝛdictio lis est ſm⁹ hypothetica ꝛ magis deceruiens diſcurſui.

Solo ſexte dubitationis. Ad ꝙ⁹

¶ Ad 2⁹ ſtū. ꝛe in logicha tm tres hypo⁹ ponunt ꝛe tñ Strodus addit alias 4⁹. oī ꝙ ille addite ꝑt reduci ad ꝓcedētes. ꝓpōes vel cathe⁹ vel hypo⁹ ſ. mā cāliſ ꝑt reduci ad ꝛditionalē. Et alie tres localis: ꝓalis: ꝛ aduersatiua ꝑt reduci ad cathego⁹ vt ꝛe ꝛ videre potes. ꝙ

Ad 3⁹

ꝛe tacuit in logica de tribus. Ad tertiū patuit ſupra ꝛe.

¶ De ꝓpietatibꝫ ꝓpōnū cathegonica. Cap. III.

QVatuor accidūt ꝓpietates, ꝓpōnib⁹ cathegonicis. ſ. oppō, equipollētia, ꝙerſio ꝛ ꝑma: de quibus ꝑ ordinem dicendum est. Et ꝓmo de oppoſitione.

De oppoſitione ꝓpōnum. Cō. Oppō ſcia.

Duplex tm eſt oppō ꝓpoſitionibus cathe gonicis ſm ꝑbm ꝑ periher. ſ. ꝓtiarz contradictoria.

¶ Cōtrarie qdē ſunt, ꝓpō vlis affirmatiua: ꝛ ꝓpō vlis negatiua: vt ois homo est albus: ꝛ nullus homo est albus. Et he non ꝓſſunt eē ſimul vere: ſed bene ſimul falſe.

Oppō ſdicto rua.

Contradictorie vo ſunt affir⁹ vlis: ꝛ negō ꝓticularis. Siīr negō vlis: ꝛ affir⁹ ꝓticularis. Et ⁹m⁹ igr, nō ē ois albꝫ: ꝛ aliq̄s homo est albꝫ. Et ⁹m⁹: nullus hō est albus: aliq̄s homo est albus. Et ꝓle est has ꝛe falſa: ſimul vera: ꝛ ē cōmul falſas: ſed hec ē est altera ē vera: ꝛ altera ē falſam. Et in ſingularibus affirmatio ꝛ negō opponuntur ꝑdicto rie: vt ſor. est albꝫ ꝛ ſor. non est albus. Sed in vlibus nō vlr ſumptis: affir⁹ ꝛ negō non ſunt oppoſite: q; ſunt ꝓpoſitiones idefinite vt homo est albus: ꝛ hō nō est albus: ꝛ i his non ſequitur altera vera: ꝛ altera falſa: aliq̄ vtraq; vera.

Oppō ſdicto rua.

Sz q̄n vle ꝑtur nō eſt vlr ꝓtiq; nulla est affir⁹ vaiīa q̄ vle, vlr ꝑtur: ꝛe falſus est: q; ſit ois hō ē q̄ hō ſit ō aiaī.

Dubꝫ 5⁹ E.

Item ſcō ꝑibertemenias ꝑbs oſtendit ꝙo multiplicari ꝓpit oppōnes rōne terminoꝝ finitoꝝ ⁊ infinitoꝝ: terminuꝫ appellat nomen: infinitū vo appellat ꝓnominatum vt nō homo: vt ꝛbū vo non potest infinitari ſed negari.

Et dicit q̄ in ꝓpōnib⁹ 2ez⁹ adiacēte ſiūt oue oppōes: vna circa terminū ſinitū: ⁊ hōnō ē hō. Alia circa terminū infinitū: vt est nō hō. non ē non hō. S; ī ꝓpōnib⁹ de 3⁹ adiacēte circa ſubz finitū vel infinitū ſiūt oue oppōes. Et ē circa ꝓtū⁹ vel infi⁹ ſiūt oue alie oppōes. Et⁹ de ſbo ſi⁹. hō ē iuſtus. hō nō ē iuſtus. Et⁹ de ſbo ſi⁹. nō hō ē iuſtus. nō hō nō ē iuſtus. Et⁹ de ꝓtō ē iuſtus hō. nō ē iuſt⁹ hō. Et⁹ de ꝓto infinito est non iuſtus hō. nō ē nō non iuſtus homo.

Et addit q̄ oue ꝓpoſitiones de ꝓto infinito ſe hūt ad affirmatione ꝛ negatione ſm ꝓtiam vt ꝓatiouces. i. vt ꝓpoſitiones ve ꝓto ꝓtiatiouꝝ: q; ad ſimplicē affirmatiua ſeqū negatiua de ꝓto infinito, q̄m ſequtur homo est nō iuſtus. ꝙ homo non est non iuſtus. Et ex affirmatiua de ꝓto ſi⁹ ſeqūtur nega⁹ ſimplex: q; ſequtur homo est nō iuſtus. igit hō nō est iuſtus. Ss nō ſequtur ea ex negatiua affir⁹. Et addit q̄ ꝓt multiplicari ſite ꝓpoſitiones rōne ꝓti finiti ⁊ finiti ī vlibus ꝛ ꝓticularib⁹ ꝛ ſingularibus: ꝛ ꝓt ſit multiplicari rōne verbi de ꝓſenti vel de ꝓterito vel de futuro.

Et ē oſtdit ꝛ ꝑibertemeniaꝫ ꝙo ſit oppōin modalibus. Et in tendit ꝙ ſicut in ꝓpōnibus de inelle negō ꝛ addī vbo ſic in modalibus negō ꝛ addi mō. dicēdo ꝓpoſe non poſſe: neceſſariū nō ē tū: ꝛ ipoſſe non impoſſe: ꝛ ptingēs non ꝓtingēs.

Et intendit ꝙ vebet addi modo ſuppoſito verbo.

Dubꝫ ꝓma ꝑ ꝓpterme.

¶ Circa dicta cadūt aliq̄ difficultates. ꝑ⁹ difficultas ē circa ꝑmā⁹ dem. ſ. q; tñ ⁊ est oppō. ſ. ꝓtiarz ꝓdicto⁹ q: ꝑbs oī cit ibi. q; vni⁹ affirmationis tm vna est negō oppō⁹. Et rō est dicit ipſe: q; ois negōem negare: ꝙ affir⁹ affirmat.

Dubꝫ ſcꝫ

Alia difficultas est circa ⁹m⁹ q; nulla affir⁹ vera est ꝙ vle vlr ꝑtur. Contra arg ꝛo: ista est vera. iſte ſol est omnis ſol. Ꝛe ista est vera. omnis homo est nullus asinus.

Dubꝫ tertiꝫ

¶ Circa ⁹m⁹ dem ꝛe oppōinꝫ. circa terminos finitos ⁊ infinitos difficultates est: q; dicit. q; verbū nō ꝓt infinitari ꝛa verbū adiectiuū q̄ ſubſtantiuū. ꝛ arg⁹ q̄ ſequtur. q; ſ ille ex. ꝓpōinꝫ ꝑ pure negatiuꝫ valeret q; eſt abſurdū: q; ꝓla to in quodā ſuo dialogo argutebat: q; nō ꝓtigit rōne ſbe nō ꝓtingit rōnē veritatis: ꝛ ſenſus non ꝓtigit rōne ſubꝫ. igit ſenſus nō ꝓtigit rōne veritatis. hic ſyllo fieret ex puris negatiuis ⁊ ſit. Et ſerib⁹ adiectiuū non poſſet infinitari. Et in Alexander afrodiſius dicit q; valet. ſ. Boetius.

¶ Circa 3⁹

Du° 4ª ¶ Circa 3ᵐ dictū de oppone modaliū cadit diffi^cal' ⁊q dic̄ q negō dz addi mō. Et etiā dicit q modus ꝓcur⁊ argt⁊ qz iste nō opponunt. vbo. sor. currē est pole: sor. currē ē nō pole: q ambe sunt affir^ue: ⁊ tñ negō addit' ad modū.

Soluto. 1ª dubōis. Rñ° ad ꝓmā diffi^cē dixit Boetius q Pbo intelligit q vni⁹ affir^oni⁹ est tñ vna negatio opposita. s. ꝟdictorie: ⁊ si plures ꝟdictorie opponunt equivalent: quare vna est tñ.

Soluto. 2ª dubōis. Ad aliam dicitur q intelligit q vle bñ⁹ plura suppōsita vniuersaliter sumptū. s. cum signo vniuersali affirmativo nō pōt vere affirmative predicari de aliquo.

Soluto. 3ª dubōis. ¶ Ad difficultatē circa scōm dictū. An verbum possit infinitari. dixit Aierāder q sic saluādo dictū Plonis: q infinitatur participium inclusum in verbo adiectivo: hoc est q non contingit. i. q est non contingens.

Terendo ℞o Pbm dicitur q ly particulare seorsum sumptum possit infinitari: tamē coniunctū cum verbo minime: q vis negationis cadit super verbum.

Soluto. 4ª dubōis. ¶ Ad difficultatē circa 3ᵐ dictū. s. an in modalib⁹ negō sit addēda mō: vel q sic. sed modus dz determinare ℞bū: nō postponi ℞bo: q ℞bū figūat cōpōnē: ⁊ modus figūat ql'tatē cōpōnis: q̄re negō addita mō nō soluz cōpōnē negat: sed ql'tatem cōpōnis: vōm igit' est sic. sor. currere pole est. Et negare sic. sor. currere nō pole est: q nō debemus postponere modū ℞bo: vbo: sor. currere ē pole: vt facit̄ moderni nō gustātes dcm Pbi i 2° pibermenias.

c. 2. Et loquit' Pbo solū de modalibus in sensu cōpōsito.

Paulus in logica par. ¶ Scōz ℞o modernos. Triplex ē oppō. s. ꝟdictoria. ꝟsia ⁊ subcōtraria. ratio est: q oppō ꝓpositionū est repugnātia earū in veritate vel falsitate: vel in vtroq: sed ꝟdictoria nō possunt esse simul vera nec simul falsa: ꝟsia ℞o nō possunt esse simul vera: ⁊ subcontraria nō pñt esse simul falsa. quare ⁊c. ꝟdictorie ℞o opponunt vlis affir^ue ⁊ particularis negatiua. Similr vlis negatiua ⁊ particularis affirmatiua. s. de ꝟsimilibus subiectis ⁊ ꝑtis supponētibus precise pro eodē vel pro eisdem: vt quilibet bō currit. aliquis bō nō cur'. Nullus bō cur. aliqs bō non currit.

Contrarie ℞o opponunt. vlis affir^ue ⁊ vlis negā^ue de cōsimilibus subis ⁊ ꝑtis supponētibus ꝑcise ꝓ eodē vl ꝓ eisdē: vt quilibet homo currit: ⁊ nullus homo currit.

Subcōtrarie ℞o opponunt ꝑti' l' affirmativa ⁊ particularis negativa de ꝟsimilib⁹ subis ⁊ ꝑtis supponētib⁹ ꝑcise ꝓ eodē vel pro eisdē: vt aliqs bō cur. ⁊ aliqs bō nō currit.

Contrarie Et hic se' q aliquæ propositiones dicūtur subalterne. Nā particularis affir^ua dicitur subalterna vlis affirmative: similiter particularis negativa dicitur subalterna vlis negative. s. de cōsimilibus terminis supponētibus ꝑcise pro eodem vel pro eisdem: vt ista. aliquis homo currit, est subalterna illius: quilibet homo currit: ⁊ ista. aliqs homo nō currit: est subalterna illius. nullus homo cur. q̄ subalterna dicitur que sub altera est. s. in veritate: sed parti' l' est sub vli. igitur parti' l' subalternatur vli.

Nōm ¶ Et nota ſm istos q iste oppositiones dicte non solum sunt inter propositiones de inesse: sed etiam inter modales de sensu diuiso: q i^a omnē hominē possibile est currere, est cōtraria illi: nullū hominē possibile est currere. Et i^a: aliquē hominē possibile est currere: est subcontraria illi: aliquē hominem nō pole est currere. Et iste sunt ꝟdicto' ⁊quēlibet hominē pole est currere: ⁊ aliquē hominē nō pole est currere. Similr iste. nullum hominem pole est currere: ⁊ aliquē hominē possibile est currere.

Modales ℞o in sensu cōpōsito sic oponuntur: q ꝓpositio de necessario ꝟsiatur ꝓpositioni de impossibili: vt i^a necesse est sor. currere, ꝟsia illi: impole est sor. currere. Et ꝓpō de poli affir^ue ⁊ de ꝓtingēti negativa sunt subcōtrarie: vt pole est sor. currere: ⁊ cōtingēs est sor. nō currere. ꝟdictorie ℞o sunt affir^ue de necessario ⁊ negativa de cōtingēti: vt necesse est sor. currere: ⁊ cōtingēs est sor. nō currere. Et affir^ue de impoli ⁊ nega^a de poli: vt impole est sor. currere: ⁊ pole ē sor. nō currere: ⁊ vt hec clare intelligant ponunt tres figure: vna ꝓpōnū de inesse. Alia modaliū de sensu diuiso. Et 3ª modaliū de sensu cōpōsito.

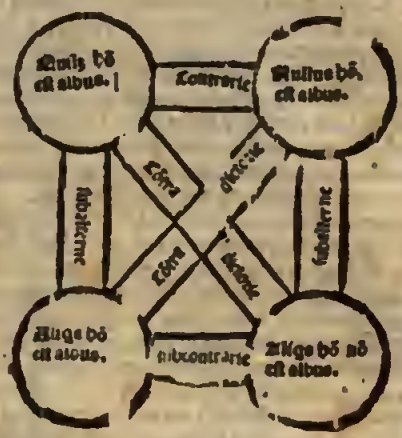

Figura ꝓpōnū de inesse.

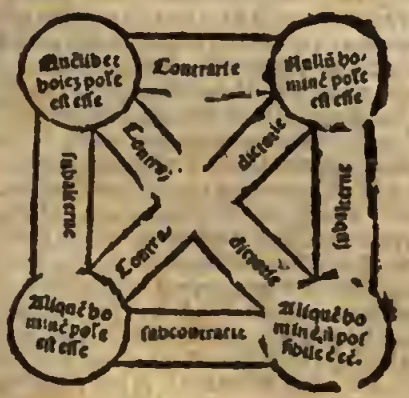

Figura ꝓpōnū modaliū ℔ sensu diuiso.

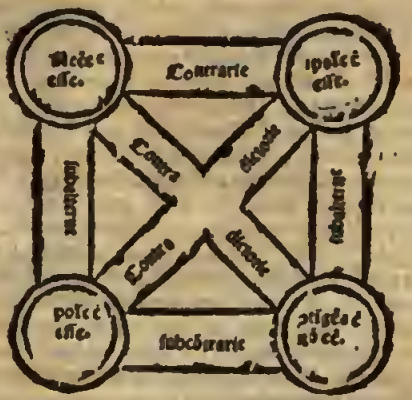

Figura ꝓpōnū modaliū de sensu cōpōsito.

¶ Prima regula est q ꝟdictoria nō possunt esse simul vera: neq; simul falsa. Ratio est: q inter ꝟdictoria non dat̄ mediū: cū ꝟdictio sit oppō: cuius non est medium ſm se. 1ª regla ꝓ post'. L. c. 5.

¶ Scōa regula est: q non est possibile duo ꝟsia esse simul vera: sed bñ simul falsa. Rō ꝑ' prie: q ꝟsia nō possunt ee simul in eodē. Rō scōe ptis est: q inter ꝟsia aliqñ dat̄ mediū: q cū verificet' de aliquo ꝟsia simul falsa: sunt ō illo.

2ª regla

3ª regla

Tª regula est. Os subcõraria pñt cẽ simul vera: sed nõ sil ſta. ro est: qꝫ opponunt ẽ in ꝺiuersõ ꝺiuo modo se habent.

4ª regla

Tª regula est de subalternis: qꝫ si vlis est vera pticularis subalternata est vera: z non e contrario est: qꝫ vlis includit particularem: z non econtra.

Et cũ regle date de oppõib⁹ ꝺuenĩãr tã ꝑ oppiõb⁹ modꝰ lib⁹ q; de incẽ: ops; itelligẽ quo negõ ꝺbeat ꝑponi mõ: r quo postponi. Et ideẽ Pbs ꝙ ꝺebẽt ꝑponi mõ ꝺeterminati ꝺbũ: nt ꝺ ꝺotnõ nẽce e te currẽ: nõ pole e te currẽ. nõ ẽ ntingẽs e te nõ currẽ. Imẽdit autẽ ꝙ ꝺebẽt postponi ꝺbo: r ꝑponi ꝺ: nt nẽce e te nõ currẽ. Impole est te nõ currere: r sic de aliis. Et sĩ dicerem mo. ꝺus debet postponi: r ꝑponi ſm Pbm: r tu ꝑponis ꝺicẽ ꝺo: necesse est te currere: ꝺicit ꝙ intelligit postponi sic te currere necesse est: te currere impossibile est.

Du° 5ª

Circa ꝺcãs regl⁹ cadũt ꝺiffi⁹: ꝑ ꝺiffi⁹ e circa ꝑm regulã ꝺictoꝝ: ꝙ ꝺicẽ ne cẽ e alter: ꝙ ꝺicto⁹ eẽ vera: z alter: ꝙ eẽ ſlm. ſ argt: qꝫ maior: e oppõ ſnioꝝ ꝙ ꝺicto: rioꝝ: nt ꝓbaboꝝ ſnia pñt eẽ fil ta. igr ꝺictoria pñt eẽ fil ſta. ꝺna ꝓ: cũ bo⁹ maior: ꝓbat: qꝫ ſnietare vir negat qꝺ vir affirmat: ꝙ plus elõgat extremũ negatiõ ab extremo affirmato ſnietare ꝙ in ꝺictione: r ꝑ plus elõgat. maior: est oppositio in cõrrarietate ꝙ in cõtradictione. Ite ꝑ pibermen. ꝺicẽ Pbs. O. nõ ois ꝺictio ꝺa vl ſta ẽ.

Du° 6ª

Tª diffi⁹ est circa regulã ſnioꝝ ꝙ ꝺicẽ. O. ipole est ſnia eẽ fil ꝺa: ſ. bũ pñt eẽ fil ſta. Cõtra aſt: qꝫ posito ꝙ nulls bõ maſculus eẽt in mũꝺo: ſ. ſolũ femine sint in mũꝺo: r sint albe: tũ ſte sint ſmul vl: roio bõ e albus: r nullus bõ e alb⁹. ps: qꝫ i ꝑ⁹ ly bõ. ſup⁹ ſolũ ꝑ cerũib⁹. r. ꝙ femine ẽ ille sint albe: r i ꝛ⁹ ly bõ. ſup⁹ ſolũ ꝑ maſculis: ꝙ p restrictionẽ facta ꝑ⁹ ſignũ nullus: ẽ ps ꝙ nullus bõ maſculus est albus: qꝫ nullus est per casũ: r ſte ponunt contrarie a Pbo in textu: r ego cõtraria ſunt ſmul vera.

Du° 7ª

Tª diffi⁹ est circa regulã ſubcõrariorũ: qꝫ ꝺicit ꝙ pñt eẽ fil vera: r nõ ſil ſta. Cõtra aſt: qꝫ capio ꝺuas ꝺefinitiones q̃rũ vna est affir⁹: r altera negatiua: ttũc aſt ꝙ ſte ſt ſubcõrariæ nõ pñt eẽ fil vera: qꝫ ponẽs ꝺiffinire oẽ ſic ꝺiffi⁹ i, ꝺeterminate: qꝫ pñt trahi ad vles: r pti⁹: vt ois Boetius: igr pñt rõe mãe q ꝺeterminata ẽ ſs mã semp trahit⁹ ad pti⁹: igr ꝺefi⁹ trahit⁹ ad pti⁹: q̃re ꝺefi⁹ affir⁹: trahit⁹ ad pticulare affirmatiua: qꝫ pti⁹ affir⁹: ꝑt ꝺ totũ: z ꝺefi⁹ negatiua trahit⁹ ad vles: qꝫ pti⁹ ẽ negare totũ q̃ pticulare pticularis affir⁹: z vlis negatiua non pñt esse fil vera: q̃ nec ille ꝺefinite q reducunt⁹ ad illas.

Du° 8ª

Tª diffi⁹ est circa q̃rtã regulã ſubalternio: qꝫ ꝺcñ ẽ q; si vlis ẽt ſta ꝑticꝫ ſubalternata ẽ ſta. Ex ꝺ ẽ: q ad nẽce e ẽ q; ſegt pole; nõ ſolũ pregulã ſq̃rõnẽ: q; si ad nẽce e ẽmõ ſeq̃t pole e ẽ: igr ſequit vel nõ pole e ẽ: vel pole nõ ẽ ſ; vtrũq; ttũ; z ẽt ſlm. igr ſequit pole esse ſ; ad pole e ẽ: sequit posse esse z nõ ẽ. ergo ad nec esse esse ſequit posse esse z nõ esse; q̃ est falſum: quare ẽ.

Soluꝫ. ꝺubõnus 5ª.

Tª Rñ⁹ ad ꝑ⁹ diffi⁹⁻⁹ ꝺe ꝺictoꝝ⁹ negat⁹ maior. ſ. q; si maior oppõ ſnioꝝ ꝙ ꝺicto⁹. Ad. ꝑbõnẽ negat illa cõſequentia. In cõtrariis vlr negat: qꝫ vlr affirmatur: igr in cõtrariis plus elongat vnũ extremũ ab alio: ꝙ in ꝺictionibus: q; ls plus elongetur ſm signum: z mare ſm tme ſm rõnẽ z veritatem: q; in cõtradictionib⁹ raliter fit negatio: vt cõtradicto⁹ nõ habeant medium in quo coniungãtur: sed semper diuidunntur ꝑ vcrũ r ſlm. In ſnioꝝ ẽo non sic.

Soluꝫ. ꝺubõnus 6ª.

Tª Ad 2ª⁹ diffi⁹⁻⁹ ꝺ cõiter ꝙ illa nõ sunt ſubcõrariæ. Os bõ currit: nullus bõ currit: qꝫ subra nõ supponit⁹ p el: ẽt q̃m in vli affirmatiua ſubm ſupponit ꝑ maſculis z femi nis: r in vli negatiua ſubm ſupponit ſolũ ꝓ maſculo. Et cũ ꝺi. Pbs fic ꝺicit: ꝺicit ꝙ Pbs ꝺicit gratia exẽpli.

Soluꝫ. ꝺubõnus 7ª.

Exẽplor enim requirit manifestatio: r nõ verificatio. Tª Ad 3ª⁹ diffi⁹⁻⁹ ꝺe ſubſnioꝝ negat⁹ ꝙ ꝺefinita negatiua equipolleat vli negatiue. Et ad ꝓbõnẽ cũ ꝺicit: ꝺefinite ꝺicunt⁹ ꝺeterminate: q̃ bũt rõnẽ mãe. ꝓcedit ꝙ bñt rõnẽ mãe inquãũ indeterminate sunt: sed negatur postea. q; sicut materia trahitur ad peius: ita indefinita trahit⁹ ad peius: q; in hoc ꝺefinita non ſimilatur materie.

Soluꝫ. ꝺubõnus 8ª c. 2ª.

Tª Ad ãrtã diffi⁹⁻⁹ ꝺe subalternis Pbs ꝺat ꝺuas rõnes: q; mouet istã diffi⁹⁻⁹ in 2° pibermenias. In ꝑ⁹ rñ⁹ ꝺicẽ q; ꝺã sũt ptes ſrõnales: r ꝺã ẽ ſ; rõnẽ. ptãtes ẽ ſ; rõnẽ sũt ad opp⁹⁻⁹: q; ptãs ſocrat; ẽ ad ambulãꝺũ: r nõ ambulãꝺũ: ptãtes ẽo ſrõnales nõ oẽs sũt ad oppositã: nã ptãs ignia q̃ ẽ irrõnalis ẽ ad calefacere: r nõ ad oppositum. Et auo colligit rñsio q; possibile qꝺ sequit ad necesse ẽ est possibile ẽ rationale: q; nõ vadit ad oppositã.

Soluꝫ. ꝺubõne.

In 2ª rñsione ponit alia ꝺistõnẽ de pol; rm quas soluit ꝺubõne. Et ttẽdit q; pole qꝺ frequẽter ꝺi in reb⁹ nõ ꝺ simplr. i. vno mõꝺo: q; pole ꝺi a ptãte: ptãs ait equocũ ẽ. nã qꝺã politates ꝺũr nõ qm agũtur: q; nihil ꝓhibet vr agãtur ꝺe aliq̃ fcẽdtere: r notio bis ꝙ ipedire pñt: ꝺicim⁹ pole est ſpm ambulare. Et qꝺã politates ꝺñr q; ita actu sunt: vr sigo ꝺe boie ambulãte ꝺicat pole e ẽ ambulãte qñ ſã in actu est politas q ſm actũ est ꝺuas hs ſpẽs: rna q; talẽ actũ ꝙignat: q; nũq; ẽ sine actu: r ẽ ẽt pãs nẽcia. Et altera est ptãs qua ls nõ esse. ſ. q; ex ptãte in actũ migrat: r ẽ nõ nẽcia: r cũ sit in actu: r ẽ politas q; ex ptãte in actũ migrat: solũ ẽ corruptibilũ: r corpalilũ. Et ꝺo ẽo q̃ semp in actu est ꝺiuinis corpalibus cõis est.

Cap. V.

De equipollentia.

De equipollentia. Diffõ equipollentiæ. 4ª regula equipollentiarũ.

Equipollentia est ꝑponũ equalẽ vna quãtũ altera. Et sunt tres regule.

tia: q; tãtũ valet

Prima regula est negatio ꝓpositã facit equipollere tuo cõtradictorio: vr ti⁹: nõ gl̃ibet bõ currit: equaler illi: aliqs bõ nõ currit: z illa nõ: nullus bõ currit equaler illi: aliqs bõ currit. Silr ꝑponẽdo negationẽ ꝑtcu⁹ facit equipollere vniuerſali⁹: vt nõ qꝺa bõ currit: equipollet illi: nullus bõ currit. Et illa nõ qꝺã homo nõ currit: equipollet huic: quilibet homo currit.

2ª regla

Secũda regula negatio ꝓpositã facit equipollere tuo ſnioꝝ vri⁹: qꝺ bõ nõ currit: equipollet huic. mll⁹ bõ currit: r illi: amullus bõ nõ currit: equipollet huic. qlibꝫ bõ currit. vẽ.

3ª regla

Tertia regula negõ ꝓpositã ꝓ postpositã facit equipollere tuo ſubalterno: vr i⁹: nõ gl̃ibet bõ nõ currit: equipollet huic. qꝺã bõ currit: z illa. nõ nullus bõ nõ currit: equipollet huic: quidam homo non currit. vnde versus.

Nõn⁹

Pre contradic. post contra. pre. post ꝙ subalter.

Et nõ ꝙ ſte regule seruiũt oib⁹ figuris: ſ; i 3ª⁹ figª negõ ꝺi ꝓposita qñ ꝑponit⁹: r postpositã: qñ ꝙiũgit cũ verbo ſſinitiui modi. Ex⁹ qñ ꝑponit⁹ mõ: vr nõ pole est ſor. currẽ. Ex⁹ⁿ qñ postponit⁹ vr pole ẽ ſor. nõ currere. Et sic ẽ pole nõ nẽce. ẽ ſor. currẽre: ꝙ igr ẽ ſor. nõ currẽre. Et nõ pole ẽ ſor. currẽre: q; pole nõ ẽ ſor. currere. Et ẽ pole nõ nẽce. ẽ ſor. currẽre: ꝙ igr ẽ ſor. nõ currẽre. Et silr pole ẽ ſor. currere. Silr ẽ pole nõ nẽce. ẽ ſor. currere. Silr ẽ pole nõ ẽ ſor. currere. Silr ite equipollẽt. Nõ ẽ nẽce est ſor. nõ currẽ. Et possibile est ſor. currere. Simil⁹ ite equipollẽt: nõ ipossibile est ſor. nõ currere: z conuingens est ſor. nõ currere.

Dubitaꝫ Soluꝫ.

Circa ꝺicta cadit diffi⁹⁻⁹: que est causa ꝙ negatio ꝺoc modo ꝓposita z postpositã facit equipollentiam. Rñ⁹ ꝺicitur ꝙ causa est: q; negõ est tante maligmitatis ꝙ quid inueniri ꝺebeat: z inducit oppo⁹. Et ideo si ꝓpositur vniuerſali affirmatiue: ꝺestruit vniuerſalitatem z inducit ꝑticularitatẽ: ꝺestruit etiã affir⁹⁻⁹: z inducit negõ nem: q̃re equollet pti⁹⁻⁹ negatiue: q̃ illi ꝺicebat. Silr si ꝑponit⁹ vl nega⁹: ꝺestruit vltrarẽ z negõnẽ: z inducit pti⁹⁻⁹ z affir⁹⁻⁹⁻⁹: q̃re equalet pti⁹⁻⁹ affir⁹⁻⁹. Et ꝙ ꝑponẽdo tũ verbo: saluat vltrarẽ z ꝺe-

struit affir^{nc}:qz equaliet vñ nega^{ti}. Et ſi poſtpõat neg^{a} vñ:ſaluat vñ$^{(c)}$ z deſtruit negõné:z ꝓn inducit affir^{nc}:qz equaliz vñ affir^{c}:pp b ẽt ſi negõ ꝓponit z poſtponit vñ affir^{c} fac eqpollẽ ſue ſbaiterne:qz cũ ꝓponit vñ õſtruit vñ$^{(c)}$:z fac pricula$^{(c)}$:z cũ poſtpõit ad illã ẽt ꝟbo lã negato p ꝓmã negõné deſtruit negõné z inducit affir^{nc}:ẽqre eqpollet pri^{o} affir^{c}. Silr ſi ꝓponit vñ nega^{c} z poſtponat:qz cũ ꝓponit deſtruit vltrate:z qz poſtpõit cũ iueniat affir^{nc}:pp ouas negõnes ꝓcedẽtes ideo deſtruit affir^{nem} z inducit negõné:ẽqre equiualet particulari negatiue.

De conuerſione ꝓpoſitionum. Laꝑ. VI.

De ꝙuerſione. Cõuerſionis diffñ. Cõuerſionis diuiſ^{o}.

Diffinitio cõ uer. ſimpli. cia.

Diffinitio cõ uer. per acci dens.

Nõn^{m}

Diffinitio cõ uer. per con trapõnem.

Dubi^{o} C.3. Solo

De ꝑſitia. Diffñ conſe quẽtie.

Diuiſio ꝑ^{a} ꝑſiæ.

Nõn^{m}

2ª diuiſio ꝑſie. Diffñ ꝑſie mãlis ꝑ^{a} regla ꝑſie mãlis.

2ª regla

Ec cõuerſione ꝓpoñz dõm eſt. Eſt autẽ ꝙuerſio trãſpõ ſubti in ꝑtẽ z eẽ:vt bõ eſt aial:ꝙuer tẽ in iſtã:aial ẽ bõ:z diuidit in tres ſpẽs.l. ſimplicem:per accñs:z per cõtrapoſitionẽ.

C Cõuerſio ſimplex ẽ trãſpõ ſubti in ꝑtẽ z eẽ manẽte eadẽ q̃ſtitate z q̃ltate. Et ſic vlis nega^{ta}. Et pri^{o} affir^{ta} cõ uertit ſimplr. Et vlr ſi ꝙuerſa ẽ vã:z ꝙuertẽs vã ẽ z eẽ vt ſi aliqs bõ ẽ aial:aliqd aial ẽ bõ. Et ſi null^{s} bõ ẽ alb^{s}: nullũ albũ eſt bõ. Et ab vna ad reliquã vz ꝓpõ:z eẽ.

C Cõuerſio p accñs ẽ trãſpõ ſubti i ꝑtẽ z eẽ manẽte eadẽ q̃ltate:ſz mutata q̃ſtitate. Et ſic vlis affir^{ta} z vlis nega^{ta} ꝙuertunt paccñs:vt ois bõ ẽ aial:aliqd aial ẽ bõ. z nul lus bõ ẽ apñ. igit aliqs animus nõ ẽ bõ. Sed nota q in iſta ꝙuerſione per accidens:ſtat q ꝙuerſa ſit falſa:z cõ uertens vera:vt i^{a}. oẽ aial eſt bõ. ꝙuertit in iſtã. qdã bõ eſt aial:z ꝑz q cõuerſa eſt falſa:z conuertẽs vera.

C Cõuerſio p ꝓpõnem eſt mutatio ſubti in ꝑtem z eẽ:manẽte eadẽ q̃ltate:z quãritate:ſz mutatis terminis finitis in terminos infinitos:vt i^{a} ois bõ eſt aial:ꝙuertit in bãc. oẽ nõ aial ẽ nõ bõ. Et in hac ꝙuerſione ſtat q cõuerſa ſit vera:z cõuertẽs falſa. Nã b ẽ vera. aliq roſa nõ eſt ſuba nulla roſa exiſtit:z tñ b ẽ falſa. Aliq nõ ſuba nõ eſt nõ roſa:qz ſuũ ꝓdicat^{m} eſt verũ.ſ.oẽ nõ ſuba eſt nõ roſa. Et vt ſciatur que ꝙuertantur ſic vel alr oantur duo verſus.

Feci ſimpliciter:conuertitur eua per acci.
Aſto per contrarie ſit conuerſio tota.

Circa dcã cadit diffi^{as}:qz cũ Plõs dicat ꝑ ꝓibermenias:z q verbũ eſt ꝑtũ:ſed in ꝙuerſione non mutat verbum i n ſubm:igitur non ſit mutatio totalis ꝑdicati in ſubm.

Rñ^{o} dz q in ꝓpõne de 2° adiacẽte:verbũ eſt totalr ꝑtum: ſed in ꝓpõne de 3° adiacẽte verbũ eſt eſt 3^{m} adiacẽs ꝑto ꝑn^{ti}:ſz magis ſe teneat ex pte ꝑti q̃ ſubti: qz ſmo ẽ ꝑto ꝑn^{ti} qõ mutat in ſbm:quare ẽ.

De ꝙſia. Laꝑ. VII.

Conſequẽtia ẽ illatio ꝓpõ ex aſite. vt tu es bõ:g tu es aial ideſt ꝙſia eſt ꝓpõ illatiua ꝓpõis ex aſite. Diuidit ꝙſia in bonã z malã. ꝙſia bona ẽ cu ius opp^{m} ꝓpõis non ſtat cũ aſite: vt tu es bõ: igit tu es aial:qz te nõ ẽ aial nõ ſtat cũ illa:tu es bõ. ꝙſia mala ẽ cuius oppoſitũ ꝓpõis ſtat cũ aſite:vt tu es bõ igit tu curris:qz ſtat ſimul q tu non curras:z tu ſis bõ. Et nota q ꝓprie loquẽdo ꝙſia nõ diuidit in bonã z malã.rõ ẽqz diuiſuz ꝓprie oz ꝑdicari de diuidẽtibus:ſz cõ ſequentia non ꝑdicatur de ꝙſia mala:qz ꝙſia mala nõ eſt illatio ꝓpõis ex aſite:quare ꝙſia mala non eſt ꝓpõtia.

Diuidit ꝙſia ꝓprie i malẽ z formalẽ:ꝓpõtia mãlis mñ eſt illa cui^{9} opp^{m} ꝓpõtio nõ põt ſtare cum aſite:ſz bñ põt imaginari,ſtare ſecum:de qua oantur oue regule.

Prima regula ẽ iſta.O$_{9}$ ex aſite ipoli ſe^{r} qlz.rõ eſt:qz cũ impoli nihil põt ſtare:ideo ſequitur:tu es aſinus:igit tu curris:qz opp^{m} cõſequẽtis non ſtat cum aſite impoli.

Scõa regula ẽ neciũ ſe^{r} ad qlz.i.poſito ꝙſite neciõ poteſ ponere ꝙ aſite qõcũq; tu vis:iõ valet b ꝙſia:tu curris:g de^{9} ẽ.rõ eſt:qz op^{m} ꝓpõtis cũ ſit ipoli nõ ꝑt ſtare cũ aſite: Formalis ꝙſia ẽ illa c^{9} opp^{m} ꝓpõtis ſoialr repugnat aſiti. ſoialr repugnare ẽ nõ poſſe ſtar cũ aſite:nec poſſe imagi nari ſtare cũ illo:vt tu es hõigr tu es aial:qz te nõ eẽ ani mal nõ eſt imaginabile ſtare cũ illo aſite:tu es bõ.

Diſſõ ꝙſie ſecũdo.

C Formalis ꝓpõtia diuidit in 24^{or} modos.

Primus modus ſi ꝙſia ẽ bona z aſis ẽ verũ:igit z ꝓpõs ẽ verũ.2^{9} modus.ſi ꝙſitia ẽ bona:z ꝙſia ẽ ſfm. igit aſis ẽ ſfm.3^{9} modus.ſi ꝙſia ẽ bona:z aliqñ ita erit ſic ſigñat p aſis:igit tẽ erit ſic ſigñat p ꝓpõs. 4^{9} mod^{9}.ſi ꝙſia ẽ bona:z nõ erit ita ſic ſigr p ꝓpõs:igr nõ erit ita ſic ſignat p accñs.5^{9} modus.ſi 2^{a} ẽ bona:z aſis ẽ 2ce^{m}.igit aſis ẽ 2ce^{m}.6^{9} modus.ſi 2^{a} ẽ bona:z ꝙſia ẽ negã^{m}.igit aſis ẽ negã^{m}.7^{9} mod^{9}.ſi 2^{a} ẽ bõa:z aſis ẽ pole. igit z ꝙſia ẽ pole.8^{9} modus. ſi 2^{a} ẽ bona:z ꝙſia ẽ ipole. igit aſis ẽ ipole.9^{9} modus.ſi 2^{a} ẽ bona:z aſis eſt neciũ: igit z ꝙſia ẽ neciũ.10^{9} modus.ſi ꝙſia ẽ bona:z ꝓpõs ẽ ꝓtingẽs.igit aſis ẽ ꝓtingẽs vel ipole.11^{9} modus.ſi 2^{a} ẽ bõa:z aſis ẽ pure negatiuũ:igit z ꝓpõs ẽ pure negatiuũ.12^{9} modus.ſi ꝙſia bõa:z aſis ẽ pure affirmatiũ.igit ꝓpõs ẽ pure affirmatiũ.13^{9} mod^{9}. ſi 2^{a} ẽ bõa ſcita eẽ bona:z aſis eſt ſcitũ.g ꝙſis ẽ ſcitũ.14^{9}mod^{9}.ſi 2^{a} ẽ bõa:z ꝙſis ẽ neſcitũ. g aſis ẽ neſcitũ.15^{9}mod^{9}.ſi 2^{a} ẽ bõa:z aſis ẽ dubitã^{m}:igr ꝙſis ẽ dubitã^{m}. 16^{9}mod^{9}. ſi 2^{a} ẽ bona:z ꝙſis ẽ negã^{m}.g aſis nõ ẽ dubitã^{m}.17^{9} mod^{9}. ſi 2^{a} ẽ bona: z aliqd ſe^{r} ad ꝓpõ:igr i^{d} ſe^{r} ad ꝓpõs.18^{9}mod^{9}.ſi 2^{a} ẽ bõa:z aliqd aſice dit ad ꝓpõ:igr i^{d} idẽ aſicedit ad aſis.19^{9}mod^{9}.ſi 2^{a} ẽ bo na z aliqd ſtat cũ aſite:i^{d} idẽ ſtat cũ aſite.20^{9}mod^{9}.ſi 2ª eſt bõa:z aliqd repugnat ꝓpõi^{d} idẽ repugr aſiti.21^{9}mo dus.ſi ex ꝑdicto^{o} ꝓpõis ſeqr ꝑdicto^{m} aſitis 2^{a} ẽ bõa. 22^{9} mod^{9}.ſi ex op^{to} ꝓpõ cũ aliq ꝓmiſſarũ iferr o^{m} alteri^{9} ꝓ miſſe ꝓpõtia ẽ bõa.23^{9}modus ſi ꝙſia ẽ bona:z aſis ẽ ite^{m}. igitur ꝓpõs eſt ite^{m}.24^{9}modus.ſi op^{m} ꝙſequẽtis nõ põt ſtare cũ antecedẽte.ꝙſequẽtia eſt bona. vnde verſus.

Verum eſt ita fuit concedo potens q neceſſe.
Siue negas ſcitum:dubitas q conſequor:ad con.
Si ſtat cum primo.ſi contra intellige primum.

Nõ q ãtuor ꝓdictões regrũt ꝓpoſitiõ^{m} oiuz ſtuor modoz. b^{o} q 2ª fit bõa:2^{a} q ſit affir^{ta}:3ª ẽnoiata a ly ſig vl igit. 4ª ſignans ex ꝓpõne ſuaz priũ:z b collr ex ꝓpõne ſtrodi.

C De ꝙſequẽtijs circa terminos finitos z infi^{os}:z circa ſi finitos z priuatiuos. Laꝑ. VIII.

Circa terminos finitos z infinitos ſũt due regle:circa terminos infinitos z priuatiuos eſt vna regula.

Pria regla ab affir^{ta} de ꝑto infi^{o} ad nega^{tam} ō ꝑto infi^{o} vz 2^{a}.Ex vz ſolũ cũ ꝙſtãa ſbi. Ex^{m} ꝓmi:tu es nõ iuſtus:igit tu nõ es iuſtus. Ex^{m} ſcõi:tu nõ es iuſtus z tu es.ergo tu es non iuſtus. ꝑ^{a} regla

Scõa regla:ab affir^{ta} ō ꝑto finito ad nega^{tam} ō ꝑto infi^{o} vz 2^{a}.ſz eẽ cũ ꝙſtãtia ſubi. Ex^{m} ꝑ^{a}:vt tu es iuſt^{9}:igr tu nõ es nõ iuſt^{9}. Ex^{m} 2^{a}:tu nõ es nõ iuſt^{9} z tu es:igr tu es iuſt^{9}. 2ª regla

Tertia regla circa termios infinitos z priuatiuos:ab affir^{ta} de ꝑto priuatiuo ad affirmatiũ ō ꝑto infinito vz ꝓpõis:ſed nõ eẽ. Ex^{m} tu es cecus.igit tu es nõ videns:ſz ecõtra nõ vz dicẽdo tu es nõ videns:ergo tu es cecus:qz te claudẽ te oculos apñ eſt verum:z conſequens falſum. 3ª regla

C De ꝓpõijs circa termios ꝓtinẽtes z iptinẽtes. Laꝑ. IX.

Circa terios ꝓtinẽtes z iptinẽtes ſũt multe regule ponẽdeſz opz pus pone re diuiſionẽ terminoz ꝓtinẽtiũ z iptinẽtiũ cũ diffõnib^{9} ſuis z dũgre arboꝛe. Terioz qdã ſt ꝓtinẽtes z qdã iptinẽtes. Imptinẽtes ſt ꝙ vn^{9} ō alr o ꝑt idẽtr affir^{r} vl negari ſupp^{o} ñ co:rupro:vt ly bõ:z ly albũ,ſt iptinẽtes.ꝓtinẽtes ẋo ſt:qũvn^{9} nõ ꝑt idẽtr ō altero affirmari vel negari. Et ſũt duplices:qdã eni ſum oiſpati:z qdã ſũt ꝓtinẽtes ſeq̃la. Diſpati ſũt:q̃ũ nullus ꝑt ō alio ẋẽ affirmari:vt bõ z apñ. ꝓtinẽtes ſeq̃

Diſſõ ꝓpõ ſecũdo.

la suntcũq; vn⁹ est illatiuus alteri⁹. Et sũ duplices: qꝫ vl ex vno iferr⁹ alius ꝛ eꝯ: vel ex vno inferr⁹ ali⁹ ꝛ nõ eꝯ. Et vtrũq; mẽbrũ dicit: qꝫ si mutuo se iferũt: vl respũ cuiusq; cũq; ẋbi ꝛ tpis: ẋ bi oĩr tm̃ puertibiles: vt bõ: ẋ risibile. vl solũ se iferũt re⁹ ẋbi sus ꝛs ẽ: ẋ bi oĩr tm̃ cortextui: vt pi ꝛ fili⁹. Si ẋ bo ex vno iferr⁹ ali⁹ ꝛ nõ eꝯ vl est respũ cu iuscũq; ẋbi ꝛ tpis vno iferioꝛ ꝛ iferẽs: ꝛ tmin⁹ illat⁹ ꝛ di supioꝛ: vl est solũ respũ bui⁹ ẋbi ẽ. Et sic finus a q̃ nõ cõuertit ꝛ ẋia: ꝛ pot: ali⁹ ẋ bo ꝛ di posteriꝰ. sicut vnus ꝛ duo.

β⁹ regĩa ¶ Pria rᵉcẽ tinos priñtes disparatos. Ẋ b affirᵗᵉ vni⁹ disparati ad negatiuũ alteri⁹ ꝛ ẋia: vt ens ꝛ bõ ẽ tu ens ẽ asin⁹.

2ª regĩa ¶ Scũa rᵉcẽ tinos priñtes sequla ꝛ quertibiles: qꝫ ab vno q̃ribili ad reliquũ vals ẋia: vt tu es bõ. ẽ tu es risibilis,

3ª regĩa ¶ Tertia regᵃ cẽ termios priñtes sequla ꝛ correlatiuos: qꝫ ab vno correlatiuo ad reliquũ ꝛs ẋia: vt pi ẽ filiꝰ ẽ.

4ª regĩa ¶ Quarta rᵉcẽ tinos priñtes sequla q se bñt vt ꝑus ꝛ posteri⁹: vtrũ⁹ duo tres. a tino posteriori ad tinũ ꝓcẽs⁹ mediãte ẋ bo ẽ: qꝫ bñ se⁹ duo sũt: gẽn⁹ ẽ: ẋ ſ mediãtib⁹ aliꝭ ẋ bis: qꝫ nõ seq̃ duo trabũt nauĩ. gẽn⁹ trahit nauĩ.

5ª regĩa ¶ Quinta regĩa circa termios priñtes sequlaq se bñt vt iferi⁹ ꝛ supi⁹. Ẋ b iferioꝛ ad suũ supius affirᵗᵉ ĩne signo ꝑfundẽte: vs ẋia: vt bõ currit: q aial currit: q cũ signo cõ sundẽte tm̃ vel distribuẽte: vel negato negõe ꝓcẽdẽte i ferioꝛ ꝛ supius nõ vs ẋia. Exẽ⁹ omi nõ vs: tm̃ bõ currit: q tm̃ aial currit. Exᵉᵐ scõi nõ valet: ois bõ currit. ergo oẽ aial curꝛ. Exᵐ tertij ſ vs. null⁹ bõ curꝛ. g̃ nullũ aial curꝛ. Si tñ negatio postponat iferioꝛ ꝛ superioꝛ vs: qꝫ bene sequitur: homo non currit. ergo animal non currit.

Nota q̃ ma le dicit q̃ nõ valet: ois bõ currit. ergo oẽ aial currit.

6ª regĩa ¶ Alia regᵃ a supioꝛi ad suũ iferi⁹ negatiue negõe ꝓposita iferioꝛi ꝛ supioꝛi vs: qꝫ bene sequit. nullũ aial currit: q̃ nullus bõ currit. Affirᵗᵉ tñ a supioꝛi ad iferi⁹ sine tmĩ no ꝑfundẽte: nõ vs ẋia: qꝫ nõ seq̃ꝛ: aial curꝛ: g̃ bõ curꝛ ꝛc.

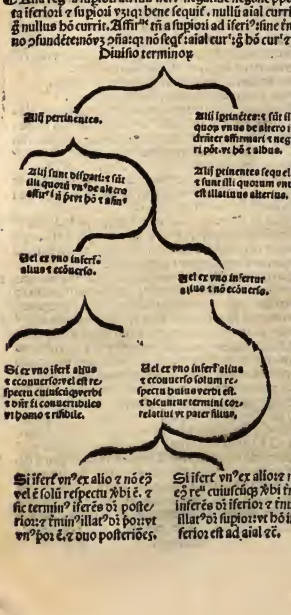

Diuiſio terminoꝝ

¶De ꝑtib⁹ hyporbeticarum. Cap. X.

De ꝑtib⁹ hyporbeticoꝝ.

β⁹ regĩa

2ª regĩa

3ª regĩa

4ª regĩa

5ª regĩa

6ª regĩa

7ª regĩa

Dubᵒ.

Solo.

Rima regula ẽ de cõditionali q ẽ vera hypoᵗᵉ ſ. ſ. ſ. a cõditionali affirᵗᵉ cũ ꝑne affirtis ad ꝑne ꝑtis valꝫ ẋia: vt ſi tu curr⁹: tu mouer⁹: ẽs tu curr⁹: igĩr tu mouer⁹.

Dᵒ regĩa ẽ de copulatiua. ſ. Dᵒ a copulatiua affirᵗᵉ hypoᵗᵉ cõdicionali ad quãs ꝑtes bñ ẋia ſigĩan te ex cõpõe ſuaꝝ ꝑtiũ vs ẋia: vt tu es bõ: ẋ tu ſedes: igĩr tu es bõ. Dᵒ ꝑ affirᵗᵉ nᵉ: qꝫ ex negatiua nõ ſequit: vt nõ es bõ ꝛ tu es aiaᵐ. igĩr tu es aiaᵐ. Dᵒ 2ᵒ hypoᵗᵉ ꝑbabiliter: qꝫ ſi cathegorice ꝑbaꝫ: ñ vs. ſic odo ipoſſibiliter: tu es ꝛ tu ñ es. igĩr tu nõ es. Dᵒ 3ᵒ ad ꝑncipalẽ: qꝫ ad nõ ꝑncipalem nõ valꝫ: ſic odo: tu es bõ vel tu es aſinus ꝛ tu ſedes: igĩr tu es aiaᵐ: qꝫ iª nõ ẽ pars ꝑncipalis copulatiue. Dᵒ 4ᵒ ẋia ſignãte ex cõpoſitiõe ſuaꝝ partiũ: qꝫ aliter nõ valeret. Et iſte q̃uor cõditiões regrunt in oibus hypoᵗᵉ.

Dᵒ regĩa ẽ de diſiũctiua. ſ. Dᵒ a ꝑte ꝑn¹¹ diſiũctiue ad totã diſiũctiua affirmatiua hypoᵗᵉ ꝑbabilẽ vals ẋia. Dᵒ ꝑ a ꝑte ꝑn¹¹ qꝫ arguẽdo a nõ ꝑn¹¹ nõ valet: vt arguẽdo ſic: aſini ſut aſini. igĩr boies ſut aſini: vel boies ꝛ aſini ſũt aſini: qꝫ alĩ ẽ vep ꝛ ẋia ſim. Dᵒ 2ᵒ ad diſiũctiua affirmatiuã: iõ nõ ſeᵗ. bõ eſt: g̃ nõ bõ ẽ: vel bõ ẽ oato q̃ negatio cadat in totã. Dᵒ 3ᵒ hypoᵗᵉ ꝑbabiliter: nõ ſeᵗ. contingẽter tu es. Igĩr contingenter tu es vel tu nõ es. Alia regula circa diſiunctiua. Ẋ diſiũctiua affirmatiua hypoᵗᵉ ꝑbabili cũ deſtructione vnius ꝑtis ad aliã ꝑt valet ẋia: vt tu es bõ vel tu es aſinus: ergo tu nõ es aſin⁹. igĩr tu es bõ.

Dᵒ 4ª regĩa ẽ de cauſali. ſ. Dᵒ a cãli affirᵗᵉ hypoᵗᵉ ꝑbabili ad vtrãq; ꝑtẽ bñ¹³ vals ꝛſitia ipſa ſignificãte ex cõpõe ſuaꝝ partiũ: qꝫ bñ ſequit: qꝫ tu curris ergo tu moueris. igĩr tu curris. Et ſimilĩr sequit igĩr tu moueris. Et ad hãc requirit quãlꝫ parte eẽ vera: ꝛ vna eſſe cauſam alteriꝰ.

Dᵒ 5ª regĩa ẽ de ꝑpõe locali. ſ. a locali ad vtrãq; eius ꝑtẽ valet ẋia: ꝛ intellᵗ vt. ſ. affirᵗᵉ hypoᵗᵉ ꝑbabiliter ad ꝑtẽ¹⁵ ipſa ſignãte ex cõpõne ſuaꝝ ꝑtiũ ꝑſte ꝛ ꝑmarie ſigniantiũq; bñ ſequit. tu eſybi ego ſus: igĩr tu es. ſilr ſequit ꝙ ego ſus: ꝛ tu es in eadẽ meſura loci. Et ſi dicere⁹ tu es vbi ego nõ ſus: ſequit igĩr tu es ꝛ ego ſus: ꝛ tu nõ es in eodẽ loco vel in eadẽ meſura loci. Ad hãc requiritur quãlꝫ ꝑtẽ eſſe verã: ꝛ ꝓ eadẽ meſura loci vel diuerſa.

Dᵒ 6ª regĩa ẽ de ꝑpõe tpali. ſ. a tpali affirmatiua hypoᵗᵉ ꝑbabili ad vtrãq; ꝑtẽ¹⁵ vs ẋ ꝛ ẽ: ſ. ꝛ ſ. affirmatiua hypoᵗᵉ ꝑbabiliter ipſa ſignãte ex cõpõne ſuaꝝ ꝑtiũ ꝑſte ꝛ ꝑmarie ſigniantiũq; bñ ſequit. q̃n terra interponit ſiter ſolẽ ꝛ lunã luna eclipſatur: igĩr terra interponit: ſiter ſolẽ ꝛ lunã luna eclipſatur: ꝛ ſimiliter luna eclipſatur: q: ad hanc requirit̃ qualibet partem eſſe veram: ꝛ ꝓ eadem menſura tempoziꝭ.

Dᵒ 7ª regĩa ẽ de aduerſatiua. ſ. ꝙ ab aduerſatiua ad ꝑtem ideſinitã vs ẋia cũ cliẽ ẽ duo: ꝑditiõib⁹ dictis: vt ẋ ꝙuis ſeruiẽtem tibi: ſtu es mihi ingratus. para determinata ẽ que imediate ſequit' nota illam ẋ ꝙuis: ideterminata ẋ o eſt illa: que mediate ſequit. ſ. tu es mihi ingratus. Et ad aduerſatiua ꝑpriã regrunt' que ꝑditiones. ꝑma ꝙ ꝗlibꝫ pars ſit Ẋa. 2ª ꝙ ꝑs ideterminꝫ aduerſet alteri ꝑtiꝰ: nõ cõuenit rõnabiliꝭ ꝙ ſi ſuiersꝫ tibi. ſtu ſis mihi ingrat⁹ ꝛc.

Circa dicta cadit diffi'. ſ. de temporalib⁹: nonvidet' ꝙ a temꝑonali ad qualibet eius ꝑtẽ valet ẋia: qꝫ ſtta ꝓpoſitio ſemper eſt vera: quando terra interponit' inter ſolẽ ꝛ lunam luna eclipſatur. Et tñ non ſemꝑ verus eſt ꝙ terra interponit' nec ſemꝑ verum eſt ꝙ luna eclipſetur.

Ad hoc cõmuniter dicitur negando ꝙ illa ſit ſemꝑ vera: quando terra interponitur inter ſolẽ ꝛ lunam: luna eclipſetur: ſed ſolum vera eſt quando eclipſis lune eſt.

Poſſet tamen aliter dici diſtinguẽdo illã ꝓpoem. quãdo terra interponitur luna eclipſatur: qꝫ vel accipit' illa tẽporalis condictionare. ſ. dicẽdo ſi quãdo terra interponit' luna eclipſatur. Vel accipitur ſimpliciter. idest abſolute

quando terra interponitur q luna eclipsatur. primo nō accepta semper vera est. scōo ꝺo modo non ꝛc.

¶ Cersus oppōnib⁹ ꝛ ꝺe spēbus ꝛ ꝺe ꝓprietatib⁹ earū. Quid sit: z in partes quot propositio scissa est. Que ea, vel ip. qualis ne vel af.n. quanta par in sin. Que ea. dic aut ver. am aut falsam: vel inesse modalis. Quid cp sit oppon: quare opponi: quare cp tripler. Contra die prima est. posit contra. tertia sub con. Quid sit conuerti. q; sit conuersio tripler. Fec simpliciter conuertitur ea per acci. Also per contra fic fic conuersio tota. Quid sit q; sequitur: quot sunt ex ordine nome. Nulle duas nominastred forma ter octo requirit. Dant infiniti binis. vnam ꝺat ꝺictio priuans. Sunt pertinentes ꝺisperti. sunt cp sequela.

¶ Pars tertia ꝺe syllogismo.

¶ De ꝺiffinitione arcp ꝺiuisione syllogismi. Cap. I.

Diffōs syllo. ⁊ ei⁹ ꝑtes.

Diuisio ꝺ⁹ syllo ⁊ eius ꝑtes.

Diffōs sigut.

Figura ⁊ nu merus.

Modi.

Du⁹ ꝺ⁹

Solutio.

Ꝓpriet ates syllo ⁊ eius ꝑtes.

Nō⁹ ꝺ⁹. ꝑtio ꝓnci. ꝺ⁹ regia 2ª

Ātū Ad 3ᵐ ꝑte ꝺ cst ꝺe syllogismo ops ꝑ diffi⁹ syllm. 2° ꝺiuidere. 3° ꝓprietates ponē. ¶ Quātus ad diffones syll⁹ ꝺiffinit ꝑ ꝓp: ꝛ ꝑ totū: cp ex ois i q ꝺuabꝰ ponit ex necitate accit aliqd ꝑ ea ꝑ posita sum: q accit ꝛ. ¶ Quātū ad ꝺiuisionē ops intelligēr cp syllo 2° ꝺiuidi pōt. ſ. ꝛ ſ. ſm formā: ꝛ ſ. ſm materiam. ſm formā ꝺiuiditur syll⁹ in tres ſpecies: q; ali⁹ dicitur esse in prima figura. alter in 2ª: ꝛ alius in 3ª.

¶ Quātū ꝺo ad ſpēs ſm formā ops intelligere quid est figura: ꝛ quot sunt figure. Est autem fig⁹ ꝺebita ꝺispositio trium terminoꝝ in ꝺuabus premiſſis ſyllogiſmi.

¶ Figure ꝺo ſiut tres: q fic ꝺiffeꝛunt ꝑ ꝑcipi cp ſubiectū in vna ꝑtur in altera ſue ſubiect in ꝑ ꝑmiſſe: ſiue i ſcōa nō refert. Exēplū ſmi ꝺe aial rōnale ꝺiſciplinabile⁹ois bō ē aial rōnale: ergo ois bō eſt diſcipli⁽ⁱˡ⁾. Ex⁹ⁿ ſcēs: ois bō eſt aial. omne aial eſt ſubſtātia. Ex⁹ fig⁹ ē cp idē bis ꝑtur. ſ. i ambab⁹ ꝑmiſſis. Ex⁹ⁿ nulle bō ē rudibilis: ois aſin⁹ eſt rudibilis: q nulle aſin⁹ eſt bō. Ex³ figura eſt quādo idem bis ſubiect. ſ. in ambab⁹ ꝓpremiſſis. Ex⁹ⁿ omnis homo ē risibilis: omnis homo eſt rationalis: ergo aliqō rationale eſt risibile. vñ verſus.

Sub ꝓpe prima bis ꝓe ſecunda tertia ſub bis.

¶ Zt ꝙlibet figura ꝺiuidit in ſuos modos. Nā ꝓma fig⁹ ꝺiuidit in nouē modos cēteros in bis ꝺuob⁹ verſibus. Barbara celarent ꝺarij ferio baralipton. Celantes ꝺabitis fapeſmo: friſeſomoꝝ.

4ᵉʳ ꝺ⁹ modi ſcludūt ꝺirecte. Et alij qnqꝭ ſcludūt ꝺirecte. Secunda figura ꝺiuidit in quatuor modos q omnes cōcludunt negatiue: ꝺirecte. Unde verſus.

Ceſare cameſtres feſtino barocho.

Tertia figura ꝺiuidit in ſex modos: qui omnes cōcludūt ꝺirecte ꝛ ꝑticulariter alig affiᵉ ꝛ alig negaᵗᵉ. vñ ꝛſus.

Darapti felapron ꝺatiſi brocardo feriſon.

¶ Circa ꝺicta cadit ꝺiffi⁽ⁱᵗ⁾: q; non vi ꝙ fig⁹ ſit ꝺiffiniat: q; ſm mathematicas ꝺiffinit aſſ. ſ. q; ē fig⁹ que termino vl termis claudit: igit fig⁹ nō eſt ꝺiſpō triū terminoꝝ ſm modo. Rᵉ ꝙ hic ꝺiffinit figura ad ſimilitudinē fig⁹ mathᶜᵉ propterea q illa ꝺiſpositio trius terminoꝝ eſt apta cāre fig⁹ᵐ mathᶜᵃᵐ. prabebēo linea ab vno termino ad aliū.

¶ Quātū ꝺo ad ꝓprietates ſyllogiſmi ſm formā ſumpti: Sciēdū q eſt nn vna ꝓpprietas eius in genere. ſ. iſerre concluſionem: ꝛ ſm illam ꝓpprietatem ꝺiffinitur.

Circa bos modos figurarū nota tria. primo er bis inferūtur tres regule ſm Philoſophum.

Prima reᵉ ꝛ. Ex ex puris negatiuis nihil ſequ. ſ. ſyllogiſtice. Scōa reg⁹. Ex puris particularib⁹ nihil ſequ. ſ. ſyllogiſtice. Tertia regula. Si aliqua ꝓmiſſa fuerit particularis vel negatiua: ſ erit particularis vel negatiua.

Et ſi ꝙ ſcōa regulā ar, ꝓbādo ꝙ ex puris priᵇ⁹ poſſit fieri ſyll⁹ qm ſyll⁹ expoitoi⁹ ſic ſit: fortes ē aials: ꝛ ſortes eſt bō: ꝙ bō ē aial: ꝛ ſit ex pur⁹ particᵇ⁹. ꝛꝛc. Zſt ſyll⁹ reſolutoi⁹ ſic fit: ꝺ currit: ꝛ boc ē bō: ergo bō currit: quare ꝛc. Instanᵃ

Rñſio. Rñſio. Rñſio.

Rūr q; qñ ꝓhilosophus ꝺicit q ex puris priᵇ⁹ nō ſit ſyllogiſmus: intelligit ex ſyllogiſmis factis in tertis cōmunibus: qui ponunt in modo 2 in figura: quare ꝛc.

Nō⁹ 2ᵒ⁹ cc modos fig⁽ᵉ⁾ᵗ ꝙrin illis modis ponunt 4ᵒʳ ſe ſeilz. a. e. i. o. Et per. a. intellr vlis affirmatiua. Et per. e. inte⁹ vlis negatiua. Et p. i. ītelr particularis affirmatiua. Et p. o. intellr particularis negatiua. Et iō q; in barbara ter ponitur. a. nīgtur q barbara constat ex tribus ꝓpōnibus vlibus ꝛ affirmatiuis. Et q; in celarēt ponit⁹ p. e. fīgtur q ꝓma est vlis negatiua, deinde ponit. a. ꝛ ſic ſi gnificat q ſcda est vlis affirmatiua. Et vltimo ponit. e. ꝛ ſic ſignatur q tertia est vlis negatiua. Et q; in darij ꝑponit. a. ſignificat q bᵃ est vlis affirmatiua, Scōo ponit. i. ꝛ ſic ſignatur q ſcda est particularis affirmatiua. Et 3° ponit. i. ꝛ ſic ſignat q tertia est particularis affirmatiua. Et q; in ferio ꝑponit. e. ſignat q bᵃ est vlis negatiua: scōo ponit. i. ꝛ ſignat q ſcda ē particularis affirmatiua. Et 3° ponit. e. ꝛ ſic ſignificat q tertia est particularis negatiua: ꝛ ſic de aliis ſuo modo intelligatur.

Nō⁹ 3ᵒ⁹

Nota 3° circa reductionē alioꝝ modoꝝ ad q̄tuor ꝓmos modos: q ꝓmi q̄tuor modi icipiūt ab bis ꝑmissis. ꝺ. c. ꝺ. f. Et ille oēs alij modi ſequētes. Et ꝓb⁹ ꝺat intelligi q oēs modi incboantes a. b. reduci ꝺebēt ad primū modū ꝑme figure. ſ. ad barbara. Et oēs modi icboātes a. c. ꝺebēt reduci ad ſcōm. ſ. ad celarent. Et oēs incboātes a. ꝺ. ꝺebēt reduci ad tertiū. ſ. ad darij. Et oēs incboātes ab. ſ. ꝺebent reduci ad quartum ſcilicet ad ferio.

Mod⁹ reducēdi ſyllo.

Sed ꝺe mō reductiōis antēde q; obiectis ponit. a. ifa i bis ꝺictionib⁹ ꝺenotat q; ꝓpō intellecta ꝙ vocalē ſimediate precedentē ꝺebet cōuerti ſimplr. Et ꝓ. i. intellr q; ꝺebet cōuerti p accīs. Et p. m. ītellr q; ꝺebet fieri trāſpō in ꝑmiſſis: ita q; maior fiat minor: ꝛ conuerſio ꝛ per. e. ītelligitur q; ꝺebet reduci per impoſſibile. vnde verſus.

Simpliciter verti vult. s. p. vero per acci.

M. vult tranſponi. c. per impoſſibile ꝺici.

Exemplum trium ꝑmoꝝ pater reducēdo ſapeſmo ad ſerio: vt ois homo eſt animal: nullus lapis eſt homo: igit q; ꝺam animal nō eſt lapis. Ista reductio fit cōuertēdo maiorem ſyllogiſmi facti per accīdēs: ꝛ minorē ſimplicī terq; ibus cōuerſionibus facta tranſponātur ꝑmiſſe vt nullus homo eſt lapis. quoꝺdā animal ē homo: ergo q; ꝺam animal non eſt lapis: ꝛ ita ꝺe aliis ꝺicatur.

Qualr autē fiat reductio per impoſſ. ſ. in q; ponit. c. ſolum in ꝺuobus modis fit. ſ. in barocho ꝛ ꝺocardo: q; modi per impoſſibile reꝺucuntur ad barbara: vt ſbar o cho ſit ſyll⁹ ois commis ē animal: aliquis lapis n est animal: ergo aliquis lapis non est homo: reducit ad barbar a fic. ſi ſumendo ꝛꝺictoriū cōcluſionis cū minoi: ꝛ inferendo opp⁹ minoris: vt omnis homo ē aial: ois lapis eſt homo: ergo omnis lapis ē animal. Exēplū in ſcōo ꝺocardo: ꝺam homo non est lapis: omnis homo ē animal: ergo quoꝺdā animal nō eſt lapis. Reꝺucit ſi mendo cōtraꝺictoriū concluſionis cum minori iferēdo oppoſitū maioris ſic ꝺicēdo: ſomne animal est lapis: ois homo eſt animal: ꝙ ois bō eſt lapis. Et ſic patet ꝺe ſorma ſyllogiſmi: fiue ꝺe ſyllogiſmo ſm formam ꝛc.

Ꝓpriet ates ſyllo ⁊ eius ꝑtes.

¶ Conſequenter ꝺicendum eſt ꝺe ſyllogiſmo ſm materiā quomoꝺo ꝺiuiꝺatur: ꝛ quae ꝛ quot ſpecies habeat ꝛ ꝙ quomoꝺo ꝺiffuriātur ſpecies: ꝛ de ꝓprietatibus illarū.

Diſſo 2° ſyllo ſm numeꝝ.

¶ Syllogiſmus ſm materiā ꝺiꝺeratus ꝺiuiꝺit in ꝙuor ſpecies. ſ. in ſyllm demōſtratiuū: ꝺialecticū: litigioſus: ꝛ

falsigraphum vt inquit Philosophus primo topicoꝝ.

Diffo 3ma/ nonis.

Syllogismus demonstratiuus siue demóstratio est qñ ex veris ꝑmis syllogismus erit: aut ex talibus que per ea fidē sumpserunt. Sunt autez prima ⁊ vera que non per alia fidem sumpserunt sed per seipsa fidem habent.

Diffo syllo dialectici.

Syllogismus dialecticus est qui ex probabilibus syllogizatus est. Sunt autem probabilia que videntur omnibus: aut pluribus: aut sapientibus. Et hic aut omnibus aut pluribus: aut maxime notis.

Diffo syllo litigiosi.

Syllogismus litigiosus est aut ex his que videntur probabilia syllogizatus: aut ex ꝓbabilibus est apparēter syllogizatus: aut ex his que videnꝫ ꝓbabilia apparēs.

Diffo syllo falsigraphi. Nota m

Syllo falsigraphus est: q ex ꝙueniētib⁹ scie nó veris aūt syllogizatus est. Nota q falsigraphus dr eē ex ꝙueniēt-ib⁹ scie ⁊ nó veris: qr ē ex ꝓncipijs alicuius scie nó recte sumptis: ideo ex nó veris ē. Exēplū falsigraphi: oē totū est maius sua parte: cōpositū ex mā ⁊ forma est quoddā totū re^m māe ⁊ forme: ḡ illud cōpositū est maius forma. cōclusio est falsa. nó minor: ḡ maior: qr illud ꝓncipiū mathematicū nó recte sumptum est: quoniam debet itelligi solum de toto quātitatiuo: ⁊ tu accipis vniuersaliter.

Dubō 1ª. Argt ꝑ.

¶ Circa diuisionē syllī ꝟz māz cadit diffi^tes: qr cū tripler sit mā circa quā est syllo. s. necia ⁊ingēs ⁊ impossibilis: igit̄ trēs debēt esse species syllogismoꝝ ꝑmi mām.

Argt 2º

Itē cōtra q̄rtā spēm. s. ꝑtra falsigraphū arguit: qr cū ꝑbs determinet trib⁹ de tribus spēb⁹. s. de demóstratiuo i lib° posteriorum: de dialectico in libro topicoꝝ: de litigioso in libro elenchoū ⁊ nullibi determinet de falsigrapho: igitur Philosophus videtur diminutus.

Ad ꝑm

¶ Rñ° ad ꝑm dr q circa materiā cōtingētē sunt due species: qr ex contingentibus ꝓbabilibus est syllogismus dialecticus. Et ex contingentibus apparenter probabilibus est litigiosus. Et circa materiam necessariam est demóstratiuus. qui est ex ꝓpositionibus necessarijs. Et circa mām impoſem nullus est: qr falsigraphus qui est ex ꝑncipijs falsis est circa mām neciam male itellecta: quare.

Ad 2m

¶ Ad 2m dr q cū falsigraphus fiat ex ꝓncipijs ꝓprijs cuiuslibet scie male itellectis: de qbus determinare nó est dialecti citió ꝑbs nó est diminutus: si de illo nó tractat i aliquo libro dialectice. Audi qd ꝑbs dicit ꝑ elenchoꝝ. nā ingt. Sic se hz syllogismus litigiosus ad logicū: sic falsigraphus ad geometrā: sed falsigraphus est de cōsideratióe geometre: ḡ litigiosus est de cōsideratione dialectici.

¶ De syllogismo dialectico. Cap. II.

Est syllogismo dialectico ꝑ tractādū ē. Et qr syllogismus dialecticus diuersificat ꝟz diuersas ꝑm^as ex qbus argumētat ꝓbabiliter que ꝑm^e dicuntur locis ió de locis tractandū est: qui loci extrahuntur a libro topicorum.

Loci diffi. Argumenti diffo.

¶ Locus autē diffinitur q est sedes argumēti. l. firmitas argumenti. Argumētū autez est ratio rei dubie faciens fidem: id est medium probans conclusionem.

Unde ratio sex modis potest accipi: vt patet ex isto versu. Ubi medium ratio subo: sub diffi. oratio: forma.

Argumentatiois diffo. Argumentatiois diuisio.

Argumētatio ꝺo est argumēti p oratiōē explicatio: vt ingt Boetius 2º topicoꝝ. Et diuidit̄ argu^tio in duas spēs. s. in syllogismū ⁊ inductionē. Syllo qd ē dictū ē. Inductio ꝺo ē ꝓgressio a singlarib⁹ sufficiēter nūeratis ad suā vltez vt sor. curr: ⁊ plato currit: ⁊ sic ō singl̄s: igit̄ ois hō curr. Ad syll'm reducit̄ entbimema: qd est syllis imperfect⁹: qr vna ꝑmissam tm explicat: ⁊ alteram reseruat in mēte: vt arguēdo sic. Omne animal currit: ergo omnis hō currit: qr reseruatur minor in mente. s. ois hō est animal.

Diffo entbimematis.

Entbimema ꝺo sic diffinit̄ a ꝑbo. Entbimema ē ex icotibus ⁊ signis. Est aūt icos ꝓpositio ꝓbabilis. Signū ꝺo hic dicit necessitatē illationis: ió entbimema ē ꝓpositio ꝓbabilis de necessitate inferens ꝑnem: ⁊ ꝓpterea dixit Pbs: Entbimema eē ex icotib⁹: qr illa ꝓpō explicita seruat virtutē ouarū. s. suā ⁊ alterius in mente concepte.

Ad inductionē ꝺo reducit̄ exemplū: qr exemplū est progressio ab vno pr^r ad aliud parti^r pp aliqd̄ sīle reptū in eis: vt Carilina pugnās ꝓra patriam male terminatus est: ḡ iste pugnans cōtra patriā, male terminabitur.

¶ De diuisione loci.

Locus diuiditur in tres spēs. s. in locū intrinsecū extrinsecū ⁊ mediū. Locus intrinsecus est qñ sumit̄ argumētum ab his q̄ sunt ō substantia rei: vt a diffinitione ⁊ descriptione: ⁊ interpretatione.

Loci diuisio prima.

Locus extrinsecus est quādo sumit̄ argumētum ab his: que omnino separata sunt a substantia rei: vt ab oppositis ⁊ similibus: vt si ꝓbatur q sor. est sanus: sic arguēdo sortes non est eger. ergo est sanus.

2ª diuisio loci.

Locus medius est quādo sumit̄ medium ab his q̄ partiz cōueniunt cū terminis positis in gōne: ⁊ partim differūt sicut est a cognatis ⁊ subb⁹. Exēplū: vt si q̄rat̄ an iustitia sit bona ⁊ ꝓbet̄ sic: iustū est bonū: ergo iustitia est bona.

3ª diuisio loci.

Locus intrinsecus diuidit̄ in locū a subalr inhērentib⁹ ⁊ a cōcomitātib⁹ subam. Locus a subā ē qñ sumit̄ argu^m ab his: q̄ sunt de subā rei: ⁊ hic loc⁹ a substātia diuidit̄.

Diffo qd sit.

¶ De diuisione loci a substantia in locū a diffinitiōe: ⁊ locum a descriptione: ⁊ locum ab interpretatione.

¶ Loc⁹ a diffone est bitudo diffonis ad diffi^m. Et diffinitio est oratio indicans q quid est eē rei p cētialia: ⁊ cōtinet quatuor argumenta p quatuor maximas ꝓpōes siue p quatuor ꝑm^as p se notas. duo affirmatiua: ⁊ duo negatiua. s. duo ꝺstructiōes: duo ōstructiōes. ꝑm affirmatiuū de quocūq affirmat diffō ⁊ diffi^m. 2m affirmatiuū. qōcūq affirmat de diffone: ⁊ ō diffinito affirmat. Et duo negatiua. ꝑm negatiuū ē: qōcūq negat ō diffone: ⁊ ō diffinito negat. 2m negatiuū ō quocūq negat diffō: negat diffm. Et rō hoꝝ ꝑm^or ē: qr diffō ⁊ diffi^m ꝙuertunt: ⁊ cū hoc est cā diffi^tis: ió cōstructiue ⁊ destructiue silr se hñt.

¶ Locus a descriptione silr hz quatuor ꝑm^as per se notas: sicut locus a diffinitione. s. duo affir^as ⁊ duo negatiua. Est autē descriptio oratio indicatiua q quid est esse rei per accidentalia: vt oratio constituta ex genere ⁊ ꝓprio. primū ꝑm affirmatiuū. De quocūq ꝑtur descriptio: ⁊ descriptū. s. ꝑtur. 2m affirmatiuum. Quodcūq ꝑtur de descriptione: ⁊ de descripto ꝑtur. ꝑm negatiuū. De quocūq ne^r descriptio: ⁊ descriptū ne^r. 2m negatiuū: qōcūq ne^r de descriptione: ⁊ de descripto. s. negatur.

Locus ab iterꝑtatione hz similr q̄tuor ꝑm^as p se notas: duo affir^as: ⁊ duo negatiua. Et hic sumit̄ interpretatio pro interꝑtatione: ḡ cōuertit̄ cum interꝑtato: vt amator sapiētie est interꝑtatio huius nois ꝑbs. Et sic iterꝑtatio est expositio nois min⁹ noti p nomē magis notū vel per oratiōnē magis notā. Et nó est ꝑmo de interꝑtatione: q nó cōuertit̄ cū interꝑtato: sicut ledēs pedē ē interꝑtatio lapidis: hz nó ꝙuertit̄ secū: ꝑmū ꝑm affirmatiuū. De quocūq affirmat interꝑtatio: ⁊ interꝑtatū. 2m ꝓncipiū affirmatiuū. Qōcūq affirmat de interꝑtatione: ⁊ affirmat de interꝑtato. ꝑmū negatiuū: qōcūq negat de interꝑtatione: negatur de interꝑtato. 2m ꝑncipiū negatiuum. de quocūq negat interꝑtatio: ⁊ interꝑtatū. s. negatur.

Dubō ꝑª.

¶ Circa dicta cadūt due diffi^tes. Prima diffi^tes est cē diuisionē loci: in tria. s. in locū ītrinsecū: extrinsecū: ⁊ mediū: qr cū ois diuisio dēat eē bimēbris vel reducibilis ad bimēbrē: igit̄ ista diuisio non est bona nisi sit reducibilis ad bimēbrē: quero ergo quomó reducatur ad bimēbrē.

Dubō 2ª.

Scōa diffi^tes est circa locū a diffone: qr aliqñ diffō ē mi-

nus nō ḡ diff^m: vt pz in fallacia petitionis principij. s. qñ arguit̄ i termiō accñtalib^9: qr tūc diffō min^9 nota est ḡ diffinitū: igit̄ nō semp valz arguēdo a diffōne ad diffi^m.

Solo 1° du. bitationis. ¶ Rñ^o. Ad p^m dī q diuisio loco⁹ sic reducit̄ur: qr aut sumitur diuisio a rebus intrinsecis subie: aut extrinsecis. si intrinsecis: aut a subaliter inhērentib^9: aut a cōcomitātibus subam. Si ab extrīsecis aut a reb^9 penitus extrinsecis: aut nō penitus extrinsecis: z sic est locus medius.

Solo 2° du. bitationis. ¶ Ad 2^m dicit̄ q modus arguēdi a diffōne semper valet: qr arguitur a conuertibili ad conuertibile: sed modus probandi a diffinitione nō semper valet: qr quando arguitur a diffinitione ad diffinitum: respectu ꝓrū essentialiū valet pbatio. Et ecōtra a diffinito ad diffōnez nō valet pbatio. Sed in ꝓris accidētalibus a diffinitione ad diffinitū nōiz ecōtra fit: qr ꝓra accidētalia ꝓpria sunt diffi^o ḡ diffōnib^9 nō ꝓprie sunt diffi^o ḡ diffi^o.

¶ De diuisione loci a concomitantibus subam.

4ª diuisio loci. LOcus a cōcomitātib^9 subam diuidit̄: qr ali^9 sumit̄ a toto tali^9 a ꝓrib^9: ali^9 a eē: ali^9 ab effctū ali^9 ab accñtib^9: ali^9 ab vsu. Loc^9 a toto diuidit̄ in totū in quo totū diuidit̄. Diuidit̄ aūt totū in sex: tota. s. in totū vle: sicut ē gens respectu spēi: ūt spēs respectu individuoꝝ: in totū integrale: qō ē cōpositū ex ꝓtibus quātitatiuis: in totū in quātitate: qō est vle vl^r sumptū vt dicēdo oio hō currit: nullus hō currit. In totū tm: qō est vle sumptū sine determinatione respectu sui ipsius sumpti cū determinatiōe: vt hō est totū in mō respectu hois albi. Totū in loco: z est dictio cōprehēdens omnē locū aduerbialē sumptā. vt vbiq: ubiq^z: z ꝓ qō cōprehēdēs solū aliquē locū: vt hic ibi. Totū i tempore: z est dictio cōprehendēs oē tēpus aduerbialē sumptā vt semp: parz vero cōprehendit partem tēporis: vt heri cras.

¶ Locus a toto vniuersali ad suā partē solū valet destructiue: ꝓncipiū per se notū est qō a quocūq; remouet totum vniuersale: remouetur pars eius subiectiua.

Locus a parte subiectiua ad totum semper est cōstructiuus. Et tenet duas maximas: prima subiiciendo partez affirmatiue: vt homo currit: ergo animal currit: secūda ꝓdicādo partē affirmatiue: vt si est homo ē aial. quare.

Locus a toto integrali semp ē cōstructiu^9: vt si dom^9 ē paries ē. pr^m p se notū: posito toto integrali ponit̄ q̄lz' pars ei^9.

Locus a parte integrali semper est destructiuus: si pariez non est: ergo domus non est.

Locus a toto in quātitate est ꝓstructiuus z destructiuus: ꝓncipiū per se notū. Quicqd affirmat̄ ō toto i quātitate affirmat̄ de parte: vt si omnis homo currit: aliqs hō currit. Destructiuus etiā tenet: qa si nullus hō currit nec aliquis hō currit: pr^m per se notū. Quicqd remouetur a toto in quātitate remouetur a qualibet parte.

Locus a pte in quātitate ad totū valet ꝓstructiue z ōstructiue. nō qdē ab vna pte affir^o vel negata ad totū ꝯz ab oib^9 ꝓrib^9 sil sumptis: vt si hō hō currit: z hic z hec sic ō singulis: igit̄ qlibz hō currit: pr^m p se notū. Quicqd affirmat̄ ō ꝓrib^9 sil sumptis: affirmat̄ ō toto. Sili ñ nec sor. nec plato currit: z sic ō singlis: igit̄ null^9 hō currit: ꝓr^m. p se notū. Quicqd ne^o a ꝓrib^9 sil sumptis negat̄ a toto.

Locus a toto in mō valet destructiue: sicut locus a genere: vt si non est homo: non est bonus albus.

Loc^9 a pte ad tale totū ꝓstru^m solū valz: vt ē hō alb^9: ḡ ē hō

Loc^9 a toto i loco valet ꝓstructiue z destructiue: cōstructiue: vt si deus ē vbiq: ḡ est hic z illic. Destructiue: vt cesar nanq; ē: ḡ nō est hic nec illic. Maxia affirmatio. Quicūq; cōperit totū in loco cōperit qlibet pars. Maxia nega^m. Quicqd remouet̄ a toto i loco: remouet̄ a qlz pte eius.

Loc^9 a toto i tpe valz sic̄ loc^9 a toto i loco: tā ꝓstructiue q̄ destructiue vt si semp est: z nūq; est. Et si nūq; ē: nō ē nūc.

¶ De loco a causa.

Dīsio cāe. Cārū diuio. CAusa est ad cui^9 eē sequit̄ aliud ex nāz. Et diuidit̄ i cāz mālē efficiētē formalē finalē. Cā mālis ē ex qua fit aliqd cuz insit aliud. Cāra est duplex: qdā ē pmanēs z qdā trālīs. pmanēs ē q pmanet in facto: vt ferrū est mā pmanēs in gladio: trālīs est que nō permanet in facto: vt farina in pane est materia trālīs. Item diffiniunt materiā q est ens in pura potētia. Loc^9 a causa mālī est ꝓstructiuus z destructiuus. Cōstructiue sic arguit̄: ferrū est: ḡ arma ferrea ꝑsit eē. Maxima ꝓpositio: posita cā mālī: potē est poni effectū. Destructiue etiā valz si nō est ferrū: nō ē potē arma ferrea eē. Maxia ꝓpō est. Remota cā mālī pmanēte remouet̄ effectus.

Locus ab effectu cāe mālis pmanētis. Maxia ꝓpō posito effectu ponit̄ ei^9 cā mālis pmanēs: locus ab effectu cāe mālis trālis ītis tenet ꝓstructiue sic: panis ē: ḡ farina est. Maxia ꝓpō: posito esse^m mae trālīs: iuēne ē māz ꝑsuisse. Cā efficiēs est vñ ꝓpr^m motus: locus a cā effi^{ti}" tenet cōstructiue z destructiue: vt si domificatos bonus ē: domus bona est. Maxima ꝓpositio: cuius cā efficiēs est bona: effctus eius bonus est. Destructiue si domificatos nō est bonus: nec effectus bonus est. Maxima ꝓpositio: cuius cā effctus mala est: ipsum quoq; malū est. Locus ab effectu ad causam efficientem eodem modo valet.

Forma est que dat eē rei: z ꝓseruat rē in esse: locus a cā formali valet ꝓstructiue z destructiue. Cōstructiue valz: albedo est: ḡ albū est. Maxia ꝓpō: posita cā formali ponit effectus. Destructiue ēt valet: nō est albedo: ḡ non est album. Maxia ꝓpō. Remota cā formali remouet̄ effect^9.

Locus ab effectu ad cām formalem similiter valet.

Finis ē gr̄a cui^9 fit aliqd: locus a cā finali valet cōstructiue z destructiue. Cōstructiue sic: beatitudo ē bona: ḡ virtus est bona. Maxia ꝓpō: cuius finis bonus est: ipsum quoq; bonū ē. Destructiue sic: pena nō ē bona: ḡ peccatū nō ē bonū. Maxia ꝓpositio. Cuius finis malus ē: ipsum quoq; malū est. Et ecōuerso ē de loco ab effectu cause finalis ad ipsum finem.

¶ De loco ab accidentibus.

COmmuniter Accidētia sunt duplicia: qdaz sunt q aliqñ sequunt̄ z aliqñ nō: vt aliqs cōptū sequit̄ aliqñ aduleter. cōptus vī qui ḥz crines pectine erectos. Et ab his nō sumit̄ loc^9 dialecticus. Alia sunt accñtia quoz vnum semp sequit̄ ad aliud: vt penitere segrum ad deligsse. Et ab ḥ sumit̄ loc^9 dialecticus. Et tz ꝓstructiue z destructiue. Cōstructiue sic: vt hūc penitet̄ ḡ deligt. Maxia ꝓpō. Si cōiter accñtiū posteri^9 inest: z ꝓ^m infuit. Destructiue sequit̄: iste nō deliquit: igit̄ nō penitet. Maxima ꝓpositio: si cōiter accidētiū prius non inest: igitur posterius non inerit.

¶ De loco ab vsu.

CAusus est operatio rei siue exercitiū ipsi^9 vt egrare vsus eq ē z secāt se curio: loc^9 ab vsu ad illō cui^9 ē: valet z ꝓstructiue z destructiue. Cōstructiue sic. Egrat̄ bonū ē: ergo equus bonus est. Maxia ꝓpō. cuius vsus bonus ē ipsuz quoq; bonū ē. Destructiue sic: occidere hoiez malū ē: ḡ occisor malus est. Maxia ꝓpositio: cuius vsus malus est: ipsum quoq; malum ē. Ecōtra est de loco ab vsitato.

¶ De locis extrinsecis.

5° diuisio loci. LOcus extrinsecus diuidit̄: qr ali^9 sumitur ab oppositis: alius a maiori: alius a minori: alius a simili: alius a ꝓportiōe: alius a trāsumptione: z alius ab auctoritate.

Oppositoꝝ species.

¶ De locis oppositionꝫ z primo de oppositis relatiue.

Oppositoꝝ quoꝝ sunt spēs. s. oppᵒ relatiue. ꝫ ne priuaᵗⁱᵛᵉ z contradictorie. ¶ De oppositis relatiue.

Opposita relatiue sunt illa: quoꝝ alterꝫ sine altero eē ꝫ fit.

Locus a relatiue oppositis valet ꝫstructiue z destructiue. Cōstructiue sic: si pi est re filius eꝰ re si filiꝰ est: pi est. Maxima ppō posito vno relatiuoꝝ ponit z reliquū. Destructiue sic: patet non est: ḡ filius nō eꝰ re eꝰ. Maxima ꝓpositio remotovno correlatiuoꝝ remouetur z reliquū. Et uterq; valet mediante verbo est de secundo adiacente.

¶ De oppositis contrarie.

Posita contrarie sunt que maxie differunt sub eodē genere: et albū z nigrū sub gne colorꝭ. Cōtraria q̄dā sunt mediata ꝫ sunt inter que ē mediū: vt albū z nigrū: iter q̄ sunt medij colores. Et q̄dā ime diata. s. q̄ carēt mediorꝫ sanū z egrū circa diſponē aiāl.

Locus a ꝑiuꝭ tz cōstructiue z destructiue: vt ḃ est sanū: ḡ nō est egrū. Maxia ꝑpō posito vno ꝑioꝝ remouet reliquum. Destructiue tz trā in ꝑiuꝭ imediatis z cū ꝑdātia subiectiuꝫ vt ḃ aīal nō est sanū: ḡ ē egrū. Maxia ꝑpō. Remoto vno ꝑioꝝ imediatoꝝ ponit reliquū ſbo manēte.

¶ De oppositis priuatiue.

Posita priuatiue sunt q̄ se habēt per modū habitus z ꝓpationis circa idē subiectus: vt visio z cecitas circa oculū: similiter videns z cecum.

Locus a priuatiue oppositis valet cōstructiue z destructiue. Cōstructiue quidē vt ille est videns: igit nō est cecus: similiter valet ille est cecus ḡ nō est videns. Maxia ꝑpō posito vno ꝑuatiue oppositoꝝ circa aliq̄ ſbm remouet reliquū. Destructiue ꝯo nō tenet nisi cū cōſtātia ſbi: z cū ꝑte determinato a natura. Carulus eniꝫ nō oī videns neq; cecus ante nonū dīē. Et puer nō dicit edentulus an tem pus determinarum a natura ad babendum dentes.

¶ De oppositis contradictorie.

Posita ꝫdictorie sunt quoꝝ nō ē mediū ꝫ sequitur ꝫdicto ria nō cadit mediū ꝑse: nec ſtinē: nec ſubiū: q̄ iter ꝫdictoria nulla ē ſoia media nec aliq̄ ſubm a quo negeť vtrūq; ꝫdictoriorū.

Locus a ꝫdictorie oppositis v3. ſi vnū eſt verū: reliquum eſt falsum: nā ſi ſortē ſedere eſt verū: ſortē nō ſedere falsum est. Maxima ꝓpositio est. Si vnum contradictorium est verum: reliquum est falsum.

¶ De loco a ꝺiſperatis.

Unt z aliq̄ q̄ cōter opposita dici ꝑtinēt z ſinō, ꝑtie oppolita ſint ꝫ aliq̄ gen? oppoſitionis: ꝫ ſunt diuersa vt diſparata: vt bō z asinus. Et talib? ſilr valꝫ ar.ᵗ a poſitiōe vni? ad destructionē alteri?: q: bū ſequit: ſoz. ē bō: ergo soz. nō est asinus. Maxia ꝑpō est: de quocūq; oī vnū diſperatoꝝ ab illo remouet reliquū. Et i accidētibus idē inter illos. s. ſumptis in abſtracto: q: bū ſequit: hec est albedo: ergo nō est ḡritas: ſi in cereo nō vsiq; nō ſequit hoc est albū: ergo hoc non est quantuꝫ.

¶ De loco a minori.

Aius oī bic q̄ ſuꝑ ponit alteri ſ po? z ſtrue: z min? oī q̄ ſupponit ei.

Locus a maiori v3 destructiue: vt ſi rex nō poteſt expugnare caſtrum: ergo nec miles. Maxima ꝓpositio: ſi quod videtur maꝗs ineſſe non ineſt: ergo nec q̄ minus.

Locus ꝯo a minori v3 cōſtructiue: q: ſi illes ꝑt expugnare caſtrū: ergo z rex ꝑt illud expugnare. Maxia ꝓpō ſi q̄ minus videtur ineſſe z ineſt: ergo z quod magis.

¶ De loco a ſimili.

Similitudo est rerū ꝺintiuꝫ ꝓsiſ q̄tiaꝫ loc? a ſili valet ꝑstruᵗⁱᵛᵉ z ꝺstruᵗⁱᵛᵉ. Cōſtructiue ſic: ſic risibile ineſt boi ſic ibibile ieſt echi: ſ risibile eſt ꝓpriū boi: ḡ ibibile eſt ꝓpriū ech. Maxia ꝓpō ſilibus idē ē iudiciū. Destruᵗⁱᵛᵉ ſic v3: ſi risibile nō ieſt boi vt gen?: ḡ nec ibibile ieſt eꝰ vt gen? eꝰ. ē loco a ꝓportionali.

De loco a ꝓportionali.

¶ Proportionalitas est rerū ꝺifferētiam eadem rationꝫ locus a proportionali valet cōstructiue z destructiue: vt ſicut rector nauis ſe habet ad nauim: ſic rector ſcholarium ſe ḥz ad ſcholarium: ſed rector nauis debet eligi ex arte z nō fortuitō ergo rector ſcholariū ꝺs eligi arte. Maxima ꝓpō est de ꝓportionalibus idē est iudiciū. Destructiue ſilr valet. Si rector nauis non ſorte eligendus est: igitur nec rector ſcholarium ſorte eligendus est.

¶ De loco a tranſumptione.

Ransumptio est ꝺupler: q̄dā est qñ dictio vel oratio ſpecialiter vnū ſignificat: z trāſumit ad ſignificādū aliud, ꝑter aliq̄d ſilitudinē vt rideꝛe trāſumit ad ſignificādū floꝛē. Similiter q̄ndo trāſumit aliq̄d ad ſignificādum aliud vt bec oratio litus arat trāſumit ad ſignificādū operā ꝑdere. hec trāſumptio ꝓpriet ad ſophiſticā. Alia ꝯo trāſumptio est: quando nonie magis notū trāſumit ꝓ minus notꝭ: vt ſi volo ꝑbare q: ꝑbs nō inuidet: ſit trāſumptio ad hoc nomine ſapiens: q: boc pertinet ad dialecticum.

Locus a trāſumptiōe valet cōſtructiue z destructiue. Cōſtructiue ſic. Si ſapiēs ḃ facere ꝺbet ergo z ꝑbs. Et ꝺe ſtructiue. Si ſapiēs non inuidet: ergo nec ꝑbs. Maxima ꝓpoſitio: quicquid cōuenit ſub nomine magis noꝭ: cōuenit etiam ſub nomine minus noto.

Differt hic locus ab interpretatiōe: q̄m in loco ab interpretatiōe accipit diffinitio ſiue expoſitio noīs: vt ſi exponatur ꝑbs per hoc quod eſt amator ſapiētie. S: in loco a trāſumptiōe accipit nomē magis notū ꝓ minus noto.

¶ De loco ab auctoritate.

Uctoritas est iudiciū ſapiētis ſ ſua ſciētia locus ab auctoritate ꝺstructiue tm: vt aſtronomus dicit celū volubile eſſe: ergo celū volubile est. Et nota q: dixi tm q̄m ad valet ꝺstructiue: q: nō ſequit ꝑbs nō dicit hoc ergo hoc nō ē. Maxima ꝓpoſitio: cuiuſcūq; experto in arte ſua credendum est.

¶ De locis mediꝭ. Et primo de coniugatis.

6ᵃ diſio loci.

Econū mediorꝫ ali? a ꝺiugatis. Ali? a caſib?. Ali? a diuiſiōe. Ali? a cōmutata ꝓpoſitiōe. Coniugata dicunt abſtracta cū ſuis cōcretis q̄ denoiatiue ꝺicitur ab illis vt iuſtitia z iuſtū dicitur cōiugata.

Locus a cōiugatis valꝫ cōſtructiue z destructiue. Cōſtructiue quidē vt ſi iuſtitia eſt bona: z iuſtū bonū eſt. Similiter destructiue. Si iuſtitia nō eſt bona nec iuſtum bonꝫ eſt. Maxima ꝓpō. Q̄d cōuenit vni coniugatoꝝ ꝓuenit z alteri: z ſi vnum coniugatorum ineſt: z reliquū ineſt.

¶ De loco a caſibus.

Asus dicitur q̄e cadit a ꝓncipali: vt iuſtū z iuſte a iuſtitia cadit. Locus a caſibus valet cōſtructiue: vt ſi iuſtū ē bonū: q̄ iuſte fit bene ē z ecōuerſo. Maxima poſitio: q̄ vni caſui ꝓuenit: z alteri cōuenit. Valet etiam ꝺstructiue: nam ſi iuſte agere non eſt bene agere: nec iuſtum bonum est: z ecōuerſo.

¶De loco a diuisione.

Diuisio alia fit p negōné vt sor. aut est bōuus nō.b.6. Alia fit p affirmationē. Et hec fit ex modis: trib⁹ modis p se: trib⁹ modis p accīs. Diuisio p se vel est giūs in spēs: vt animal: aliud: aliud: aliud: bōale: bruta. Aut est totius integralis in ptes suas: vt domus diuidit in fundaᵐ: pietes: z tectū. Aut ē vocis in signiones: vt canis aliō latrabile: aliō piscis: aliō fidus: aut celeste. Similiter diuisio per accidēs fit tribus modis: q⁹ vel est diuisio subi in accidētia: vt animalium aliud sanū: aliud egrum: vel est diuisio accidentis in subiecta: vt sanorum aliud homo: aliud brutū. vel est diuisio accidentis in accidentia: vt sanoꝝ aliud calidum aliud frigidum.

Locus a diuisiōne diuisio vere affirmat de aliquo: z ma p ars negat ab eo: z ergo reliq affirmat de eo: vt si sor. est animal rōnale vel irrationale sed nō est irrationale: ergo est animal rōnale. Maxima opositio: posito vno membro diuisionis in aliquo subiō: necessario reliqui membrū removet ab eo: sed negato vno membrorū affirmat aliud nisi diuisio affirmetur de illo: vt dictum est.

¶De loco a cōmutata ꝓportione.

Commutata ꝓportio fit q⁹ando sumunt duo eque ꝓportionalia. i. duo que bñt equales ꝓportiones ad ea ad que cōparantur: ⁊ bi gra ficut se bñt. 12. ad. 6. ita. 8. ad. 4. q⁹ vtrobiq; ē ꝓportio dupla: ⁊ bis sic se bñtibus arguit sic: sicut se bz ꝑma ꝑmi ꝓportionalis ad ꝑmū secundi ꝓportionalis: ita illud ad qđ cōparat ꝑmum ꝑmi ꝓportionalis se bz ad illud ad qđ cōparatur ꝑmū secundi ꝓportionalis: vt in exemplo dato: cōmutata ꝓportio efficit inferēs: igitur sicut se bñt. 12. ad. 8. ita se bñt. 6. ad. 4. q⁹ vtrobiq; est ꝓportio sexquialtera. Et est cōmutata ꝓportio: q⁹ bus erat dupla. Et hic modus arguēdi sumit ab Euclide in 5° libro ꝑnio. Et ꝑbs in fine secundi ꝑhermenias vtitur hoc modo arguendi ad probādum cōtrarietates in ꝓpositionib⁹: vbi Scotus dicit q⁹ modus arguēdi a cōmutata ꝓportione tenet solum in quantitatibus. Nos ꝫo defendimus in omnibus equaliter ꝓportionabilib⁹ tenere: si seruādis: tu vide ibi in expositione nostra super libro periherm. Et vt loci dialectici memoriter teneri possint fecimus versus.

Est locus interior: mediusq; extrinsecus omnis.
Interior duplex substan concomitat atq;.
Est locus a substan diffin descriptiōq; inter.
Concom dat totum: dat causas. accidit: vsus.
Extrin oppo minor. similē z ꝓpositio. transum.
Additur auctoritas.

Est medius coniug casus diuisio cōmut.

¶De syllogismo litigioso. Cap. 3.

Dissō. litigio ſi syllogismi.

Esyllogismo litigioso mō dicēdū est. Et ꝑ⁹ quid sit: cōdo de diuisione eius in spēs suas. Diffinitur syll⁹ litigiosus a ꝑbo in electōis: q⁹ē qui apparet syllogizatus ⁊ nō est: aut q est syll⁹ ex apparēter ꝑbabilib⁹ ꝓcedens: siue vtrog; modo est: sit autē talis syll⁹ in disputatione sophistica.

Diſſo diſputationis. ¶Disputatio autem est actus syllogisticus vnius ad alterum ad ꝓpositum ostendendum.

Spēs diſputationis. Duius autem quatuor species sunt: vt dicitur ꝑmo elenchoꝝ. s. doctrinalis: dialetica tentativa litigiosa.

Doctrinalis est que ꝓcedit ex ꝓpriis ꝓncipiis vnius cuiuslibet disciplinę: z ordinatur ad scientiā: z eius instrumentum est syllogismus demonstrativus.

Tentativa est ex bis que videnť rndentiꝰ ordinať ad sūmedum experimentum: z eius instrumentū est syll⁹.

Dialectica est que ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹: z ducit ad opinionē: z eius instrumētum est syll⁹ dialecticus.

Sophistica est que ꝓcedit ex bis que videnť z nō sunt: z ordinať ad vanā gloriā: z ei⁹ instrm est syll⁹ litigiosus.

¶Finis autē eoꝝ: qui in disputationibus certāt est quinquplex vt dicit ꝑbs ꝑmo elenchoꝝ. z de largutio: falsus inopinabile: solecismus: z nugatio.

Dedargutio est preconcessi negatio: vel ꝓ negari concessio in eadem disputatione vel argumentatione.

Falsum est aliquod manifeste falsum q⁹ vi argumentatio nis respondens negare cogitur.

Inopinabile est q⁹ est cōtra cōmunem opinionē: vel plurium vel sapientum: vt matrem nō diligere filium.

Solecismus est vitium in contextu partium orationis: sēcōtra regulas grāmaticoꝝ: vt vir meca.

Nugatio est vnius ⁊ eiusdem rei ex eadem parte oratiōnis inutilis repetitio: vt ꝑ homo currit. Et notāter dicitur inutilis repetitio: q⁹ si esset ad maiorem expressionē laudis vel vituperij vel affectionis non esset nugatio: vt deus deus meus vt quid me derelinquisti ⁊c.

¶De diuisione syllogismi litigiosi.

Diuiſio ſylli litigioſi.

Iuiditur aūt syll⁹ litigiosus in tot species: q⁹ sit modi falsa clax: q⁹ syll⁹ litigiosus sit faciēs fallaciā. Tā fallacia est deceptio ꝓueniēs ex tali paralogismo q apparet ꝓcludere: z nō ꝓcludit.

Diſſinctio fallacie.

Fallacia diuidit q⁹ alia est in dictione: z alia extra dictionem: z quelibet diuiditur in multos modos.

Diui. fallacie ꝓma.

¶De diuisione fallacie in dictione.

Allacia in dictiōe diuidit in sex modos. s. equocationē: amphibologiā cōpōē z diuisionē: accētū z figurā dictionis. Et sit q⁹ ꝑmo tm motiuū est cā apparentie est ex parte vocis significatiue.

Diui. ſcda fallacia.

¶De diuisione fallacie extra dictionē.

Allacia extra dictionez diuiditur in septē modos. s. in fallaciā accidentis: in fallaciā fm quid: z simpliciter: fallaciā elenchi: z fallaciā petitionis principijs: fallaciā cōsequētis: fallaciā fm nō cām vt causam: z fm plures interrogationes vt vnam. Et sit quādo ꝓncipium est ex parte rei. De quibus feci puos versus: vt memoriter seruari possint.

Diui. tertia fallacie.

Equi vel amphi compos diui accens figura.
Accidit vt quid elenchę petiť. cō. causa vel inter.

Dubō

Argſ ꝑ⁰

Irca dicta cadit difficultas. Circū syll⁹ litigiosus recte diuidat in modos circa dictionē z extra dictionē. Cōtra arg⁹: q⁹ quot modis dicitur vnum oppositoꝝ tot modis dicit z reliquitur syll⁹ dialecticus z litigiosus opponunt: q⁹ dialecticus fit ex vere ꝑbabilibus: z litigiosus fit ex apparēter ꝑbabilib⁹. Et dialecticus distinguit penes locos intrinsecos z extrinsecos: ergo litigiosus similiť distingui debetnon ergo penes modos sumptos circa dictionē z extra dictionē.

Argſ 1⁰

Item syll⁹ litigiosus aliqñ peccat in mā rm: z aliquando in forma: z aliqñ in vtroq; vt ꝑs ex diffinitione eius: ergo debet diuidi in tres species: nō ergo in duas fm neqtiā in tales. s. circa dictionē extra dictionem: z q⁹ vna nō dicit peccatum in forma alia in materia.

Ad ꝑm

¶Rñdeo ad ꝑmū cōceditur q⁹ syll⁹ litigiosus opponit syll⁹ dialecticoꝝ: z sequēter quot modis dicitur dialecticus tot modis dicit litigiosus. Et hic ꝓcedit q⁹ litigiosus ꝓtinguit per locos intrinsecos z extrinsecos: z cū inferitur igit non distinguit: penes modos sumptos circa di-

ctionem ꝛ extra dictionem. Nec' ꝓpria: q loci circa dictionem sumunt' a substãtialiter inhærentib⁹ ꝛ ꝙm fiunt rõne multiplicis significationis: ꝛ multiplex sig̃ ꝛ substãtialiter inhærens dictioni. Et loci extra dictionẽ sumunt' ab accitãtaliter inhærentib⁹ ga peccãt extra modũ arguẽdi: ꝛ modus arguẽdi accidit oratiõnib⁹ quare ꝛc.

Ad 2m

¶ Ad scõm cõcr' ꝙ syll⁹ litigiosus peccat triplr: vel rõne somie: vel rõne materie: vel rõne vtriusq;. Et ꝓ hr tripliciter diuidi pot. Et cũ infertur: ergo nõ diuidit' dupliciter: ꝛ maxime circa dictionẽ ꝛ extra dictionẽ. nec' ꝓpria: qa peccarũ in forma fit in mã potest fieri circa duo. scilicet dictionem: ꝛ extra dictionem quare ꝛc.

¶ De fallaciis in dictione: ꝓ se equocatione. Cap. 4.

Equocatio qd sit.

Equiuocatio

est fallacia puenies ex multiplicitate ei dictionis. Et hr qñ vna dictio nõ variata plura figit: qb⁹ nõ cõperit vna ratio ꝝm illud nomẽ: ꝛ hȝ tres species siue tres modos.

Primꝰ modus equiuocationis.

¶ Primus modus hr qñ eadẽ dictio ꝓnũciata plura signi ficat. Exẽplo Phi ipsa logismus hr fit: quicũq; discũt capimꝰ disciplinã: scientes discunt: ergo scientes capiũ disciplinã. Rñ⁹. oscere equiuocũ est ad intelligere: ꝛ ad accipere' disciplinam de nouo: quare non sc' ꝛ scientes discunt ꝙ capiunt disciplinam de nouo.

Scõs modꝰ equoca.

¶ Scõs modus hr qñ eadẽ dictio ꝓnũciata plura figit vnũ: ꝛ aliõ me raphoice. Et ad hanc reducit multiplicitas analogitæ multiplicitas ozonis: que ponit' loco termini. Exẽplꝫ ꝓmi palogismus hr fit. Quicũq; rider hȝ os: ꝓpriũ ridentes go pratũ hȝ os. Exẽplus scdi a Pbo: paralogismus hr. Omne expediẽs est bonũ: mala sunt expediẽtia: ergo mala sunt bona. Exẽplũ tertii. Jn quocũq; est famitas illud est aiale: in bumoy adequarie est famitas; ergo bumoy adequatio est aial. Rñ⁹. nõ valet' huius palogismus: qa rideꝛe ꝙ sigt risus: ꝛ metaphorice sigt stolæ. Scõs paralogismus ꝛ nõ valeꝛ: expediẽs ꝓ sigt vile ꝛ bonũ. scdario Xo sigt mimus malũ. Tertiꝰ ꝛ palogismus non valeꝛ: qa illa oratiõn quacũq; est famitas; accipit modo ꝓ subro famitatis: mõ ꝓ cã effectiua famitatis.

Tertius mõ duo equoc.

¶ Tertiꝰ modus est qñ vna dictio plura figit rõne diuersitatis tpis. Exẽplũ paralogismus hr. Quicũq; surgebat stat: sedens surgebat: ergo sedẽs stat. Rñ⁹. nõ valeꝛ: qa sedens sigt nunc sedeꝛe: ꝛ nunc sedens ꝝm ꝙ ꝓiungit' verbo de ꝓsenti vel de ꝓteritoꝛ quare equiuocatur.

¶ De fallacia amphibologie.

Amphibologia qd sit.

Amphibologia

est fallacia: q vna oꝛo ꝛ variata pla sigt: ꝛ hȝ tres modos.

Primꝰ modus amppt.

¶ Primꝰ modus est qñ vna oꝛo nõ variata plura sigt' ꝛ variata eadẽ cõstructione termi' nor. Exemplũ paralogismus hr: ego est Aristotelis post sedet' ab Aristotele: hic liber est Aristotelis: sigt' hic liber possidet' ab Aristotele. Rñ⁹. nõ valeꝛ: qa illa oratiõ sigt eque ꝓ pluraꝛa: aliqd dicit' Aristotelis vel qd compositũ est ab Aristotele vel qd possidet' ab Aristotele.

Scõs modꝰ amppibolo.

¶ Secũdus modus est: qñ vna oꝛo plura sigt: ꝛ vnã ꝓncipaliter: ꝛ aliud transumptiue. Exẽplũ paralogismus hr fit: qñ cũ boues aratuꝛ terꝛa scindit' et qñ ꝙ pditur litus aratuꝛ: qñ ꝙa pditur terꝛa scindit'. Rñ⁹. nõ valeꝛ: qa litus arare ꝓprie est terꝛas scindeꝛe: sed ꝓpoꝑie sine transumptiue litus arare est operam perdere.

Terti⁹ modꝰ amppibolo.

¶ Tertius modus est: qñ vna oratio plura figit ꝝm diuersam ꝛstructionẽ casuũ: paralogismus hr fit. Quicũq; fuit ꝓpi sunt boies: satini sunt ꝓpi: igitur afini sũt boies. Rñ⁹. distinguẽda est maioꝛ ꝛ minoꝛ: qa in maioꝛ hȝ ꝓpi sumuntur in nõ casuũ: sz est vera: ꝛ in minoꝛ sumunt' in gẽ casuũ: ꝛ non valeꝛ. Similiꝫ paralogismus hr in exẽplo

Phi. Quicũq; hȝ scta seculi scti scie: sed aliqs habet scta seculi: ꝛ seculi scte. Rñ⁹. maioꝛ distinguẽda est rõne illius oratiõnis seculi scte: qa si seculi scte ꝛ nõ est cautꝛe: sal fa est: qm sigt seculi ipm habeꝛe sciant: ꝛ si Xo est acti casus sigt seculi aliũ bie sciantꝛ: ꝛ sic est vera: ꝛ nõ sequitur nũc ꝙclo. Siliꝫ paralogismus hr: quoscũq; volo me capere volo ꝙ illi me capiãt: ꝛ inimicos meos volo me caperꝛe ꝙ volo ꝙ inimici mei me capiãt. Rñ⁹. maioꝛ distinguẽda est ꝛ minoꝛ: qa illa oratio, me, pot signari ch illo ifinito capere a pte unteꝛe: ficeꝛe fallaꝛe: potest ꝙungi a pte posteꝛe: sic maioꝛ vera est: sed minoꝛ est fallaꝛe: quare nõ valeꝛ.

¶ De fallacia cõpõis ꝛ diuisionis.

Cõpõitio ꝛ diuisio.

Fallacia

cõpõitionis ꝛ diuisionis fit penes multiplr potentiale. Et ꝓuenit ex eo ꝙ vna oratio maliter fumpta est vna sed formaliꝛ est pluꝛes ꝝm ꝙ ꝓ actio diuersimode cõpoꝛitur ꝛ diuidit'. Et ꝛ in sensu cõpositi dicũt ea ꝙ est magis aptũ determinaꝛe: sic est oratio composita. Si Xo componit' cum eo qd est minus aptus determinaꝛe: sic est diuisa. Et habet tres modos.

Primꝰ modus ꝓpriꝰ

¶ Primus modus ꝓuenit ex eo ꝙ aliqua dictio est potẽs predicari de tota compositione. Et hr fallacia ex eo qñ diuersimode cõpoꝛitur ꝛ diuidit'. Et si in sensu cõposito falsa est: hr fallacia cõpositionis. Et si in sensu diuiso falsa est: hr fallacia diuisionis. Et qz in quocũq; mõ pot fieri fallacia cõpositiõis ꝛ diuisionis: ideo simul ponemus has fallacias vt magis pateant. Et de vtriusq; semꝫ exẽpla ponemus formãdo paralogismos.

Primꝰ modus cõpo. ꝛ diuisio.

¶ Exẽplũ de fallacia compositionis ꝛ ꝝm hunc primꝰ modũ, fit paralogismus hoc modo. Oẽ albꝰ est albꝰ: sed possibile illud poteꝛe esse album: sed nigrum possibile est esse albumꝛ: ergo possibile est ꝙ nigrum sit album.

¶ Rñ⁹. distinguẽda ꝛ minoꝛ: qd vel tota illud dictũ nigrũ ꝛ albũ sup' ꝛe illius modi poteꝛe: sic ꝛ fallaꝛe: sigt ꝙ illa ꝓpõ est potiꝛ nigrũ ꝛ albũrꝛe: sic sequit' ꝙ falsa ꝛ falsa ꝛ cõposito. vel sup' ꝙ ꝓpte subsita ꝙ modus mediaꝛ: ꝛ sic illa minoꝛ est vera: qa sigt ꝙ illud qd est nigrũ pot esse at albꝛe et in sensu diuisoꝛe tunc hȝ inferri ꝙclo in sensu diuisoꝛe go nigrũ possibile est esse albumꝛ: ꝛ sic est vera.

¶ Exẽplum de fallacia diuisionis in ꝑ mo mõ. Oẽ hoc est nigrũ est ipoteꝛe illud nõ pot esse nigrũ: qd est albꝰ: ergo est nigrũ. Rñ⁹. minoꝛ distinguẽda ea: qa ꝛ forti dictũ sup' ꝛspectu illi⁹ modi impoleꝛe vera est: ꝛ tunc ex ꝑmissis infertꝛ ꝙ in sensu cõpositoꝛe ergo impossibile est albꝰ esse nigrus. Si Xo modus mediat inter ꝑtes dictionis minoꝛ est falsa in sensu diuisoꝛe: tũc sequitur conclusio falsa in sensu diuiso.

¶ Exẽpla Phi lum: pole est sedẽre ambulare. Et pole est non scribẽte scribeꝛe: qa nõ signifiꝛat idẽm diuidẽs quod dicat vel cõponẽs. Nã si cõponẽs dicat: pole est non scribẽte scribeꝛe: sigt qñ hȝ potestatẽ vt non scribens scribatꝛe: sic falsa est: qm inquãtũ nõ scribẽs nõ hȝ ꝑtẽs vt scribat. Si Xo diuidens dicat illã: sigt qm hȝ ꝑtẽs qñ nõ scribat vt scribat. Adapta tu paralogismũ ꝙpole in falsacia cõpositionis: ꝛ per impole in fallacia diuisionis.

Scõs modꝰ cõpo. ꝛ diui

¶ Scõs modus fallacie cõpositõis ꝛ diuisionis fit rõne cõiunctionis copulatiue vel disiunctiue ꝓiungẽtis terminos ex eo ꝙ copulatꝰ vel disiunctꝰ ꝑt teneri collective vel diuisiue. Exẽplus rõne ꝓiunctionis copulatiue. Jn fallacia cõpõitiõis paralogismus hr: quicũq; nũc cõponitur ex duob⁹ ꝛ trib⁹ est duo ꝛ tria: ergo quinq; nõ cõponit' ex duob⁹ ꝛ trib⁹. Rñ⁹. distinguẽda est maioꝛ ꝛ minoꝛ rõne illius note copulatiue: qa si duo ꝛ tria teneãt' collectiue: maioꝛ vera est: ꝛ minoꝛ fallaꝛ: si Xo teneãt' diuisiue: maioꝛ est falsa ꝛ minoꝛ vera.

Exẽplũ in fallacia diuisionis paralogismus hr fit. Quicũq;

Digitized by Google

sunt duo ⁊ tria sunt duo: ergo quę sunt duo ⁊ tria: ergo quę sūt duo. Rñ°. distinguēda ē maior ⁊ minor rōne note ꝓpo/sitiōis: q̄ si duo ⁊ tria teneant collective maior fal⁹ ⁊ mi/nor ℞a. si ℞o diuise maior ℞a ⁊ minor fal⁹: q̄ nō seq̄t ꝛ.

Exēplū rōne ꝓpositionis diuisiue: paralogism⁹ fallacie diuisionis fit. Omne aial est rōnale vel irrōnale: ista nō oē aial est rōnale: ergo oē aial est irrōnale. Rñ°. maior ē distin/guēda: q̄ si illa nota, vel, teneatur diuisiue falsa ē q̄ sīgit q̄ oē aial est rōnale: vel oē aial ē irrōnale: ⁊ vtraq̄ pars est falsa. Et sub ista sumit minor: ergo seq̄t ꝛ falsa. Si ℞o illa nota, vel, teneat' collective: sic maior est vera: sed mi/nor nō recte sumit' sub maiori: q̄ nō sequit' ꝓclo ꝛc.

Exemplū in fallacia cōpositionis. Paralogism⁹ fit quod nō est rōnale vel irrationale: non est rōnale neq̄ irratio/nale: sed nō omne aial est rationale vel irrationale: ergo aliquid aial non est rōnale neq̄ irrationale. Rñ°. distin/guenda est minor: q̄ si vel, teneatur collective: falsa est: quo miaz oppōita vera est. diuisiue ℞o sumpta vera est: sed nō recte sumit' sub maiori: q̄ nō sequit' ꝓclo ꝛc.

Terti⁹ modꝰ cōpo. ⁊ dide.

¶ Tertius modꝰ bn⁹ fallacie ꝓuenit ex eo q̄ vna dictio pōt ꝓiungi diuersis dictionib⁹ in vna oratiōe positis. Et q̄n cōiungit' cum illa aliq̄ magis videt diuidi fit fallacia diuisionis. Quando ℞o diuidit' ab illa: cum q̄ magis vi/det' coniungi fit fallacia compositionis.

Exemplū de fallacia cōpositionis. Paralogism⁹ fit. Qui pōt solum vnū ferre pōt plura ferre: sed aliq̄ pōt vnuz solū ferre pōt nisi vnū, ferre: ergo q̄ pōt nisi vnuz ferre potest plura ferre. Rñ°. maior distinguēda q̄a si illa determi/natio solum, deteriat ly pōt, falsa est ⁊ composita: q̄ sīgit q̄ qui non pōt ferre vnū cum alio pōt, ferre plura: vl pe determinare ℞ verbuz ferre: sic ꝓpositio est ℞a: q̄ sīgit q̄ qui pōt ferre vnū solū ⁊ ferre plia potest plia ferre: ⁊ tunc minor non sumitur sub maiori.

Exēplū de fallacia diuisionis. Quocūq̄ vidisti hūc ꝑcussuz hoc percussum est: sed oculo vidisti hūc ꝑcussuz: q̄ oculo percussus est. Rñ°. maior distinguēda ē: q̄ ille ablat⁹ q̄/cūq̄ pōt determinare illud verbū vidisti: ⁊ sic est diuisa. Et falsa: q̄ sīgit cum illo sensu visus q̄ vidisti hūc percus/sum: cū illo ꝑcussuz est: qđ est falsum. Et pōt determina/re illud percussuz cū quo videt' magis cōponi. ſ. percus/sum: sed sic est vera: q̄ sīgit euz illa re cū qua vidisti hunc percussum: cum illa re ꝑcussus est: ⁊ tunc minor nō sumi/tur sub ea: quare non sequitur conclusio.

¶ De fallacia accentus.

Accent⁹ qđ

Palm⁹ mo/dus accētus Notādū.

Fallacia accētus ꝓuenit ex eo q̄ aliq̄ dictio diuersimode ꝓnūciata diuersa significat. Et habet q̄tuor modos. Unus modus ē q̄n vna dictio diuersimode ꝑfert ſm accentū, acutū vel graue vl circū/flexū. Pro quo nota q̄ accentus grauis est qui deprimi/tur in fine. Acutus ℞o est qui acuitur in fine. Circūfle/xus ℞o est q̄ acuit' ⁊ deprimit' fit: vel qui incipit ab imo ⁊ tendit in altū ⁊ finalr tendit in imū. Quare accentus ꝓsistit in eleuādo vocē: vel in deprimēdo: sicut cant⁹ ꝛc.

¶ Paralogismus fit: quocūq̄ iustū est pendere iustuz est pati penā iustos viros iustū est pendere: ergo iustos vi/ros iustum est pati penā. Rñ°. distinguenda est tam ma/ior q̄ minor rōne illius dictionis pendere: que pōt ꝑ/ri accentu graui ⁊ accentu acuto. si ꝑferat' accentu gra/ui maior est falsa: q̄ media syllaba lōga est: si ℞o profer/atur accentu acuto maior vera est ⁊ minor falsa: q̄ me/dia syllaba breuis est: quare non sequitur conclusio.

Pendo do penam. dum pendeo suffer o penas.
Pendeo suspensus sed iustus pendere fertur.

Sc̄da mod⁹ accēt⁹.

¶ Secūdus modus est: q̄n vna dictio pōt ꝓnūciari cum eadem syllaba breui ⁊ lōga. Paralogismus fit. Omnis populus est arbor: multitudo gentium est populus: ergo multitudo gentium est arbor.

¶ Rñ°. distinguēda est tam maior q̄ minor rōne illius dictionis populus: q̄ si ꝓma syllaba sit lōga: tūc populus sīgit quādā arborē ⁊ sic maior est vera: ⁊ minor falsa. Si ℞o ꝓma syllaba breuis sit: tūc populus significat multi/tudinē gentiū habitātem in vno loco. Et tunc maior est falsa ⁊ minor vera: quare non sequitur conclusio.

Tertius modus fit ſm q̄ vna dictio pōt ꝑferri aspere vel lenē: aspere ꝑferri dr q̄n scribit' cū. b. lene ℞o q̄n scri/bitur sine. b. Paralogismus fit. Quicqđ amat' bonū ca/pit: bonū vinū amatur: q̄ bonū vinū bonū capit. Rñ°. distinguēda est maior ⁊ minor: q̄ ℞ verbū amo pōt scri/bi cū. b. ⁊ sine. b. q̄n scribit' cū. b. sīgit decipi: ⁊ q̄n scribit' sine. b. sīgit diligere. Et ideo si scribitur amo cum. b. ma/ior est vera: ⁊ minor falsa. Si ℞o amo scribitur sine. b. maior est falsa: ⁊ minor vera est: quare non sequit' ꝓclo. Tertius mo dus acc̄.

¶ Quartus modus est q̄n vna dictio ꝑ ꝓnūciari vt vna: ⁊ vt plures. Paralogismus fit: tu es qui es: ista quies est requies: q̄ tu es requies. ℞ maior distinguēda est: q̄ quies pōt esse dictio vna: ⁊ pōt eē plures: si sit vna dictio maior est falsa ⁊ minor vera: si ℞o sit plures maior est, ve/ra sed minor est falsa: quare non sequitur ꝛc̄. Quart⁹ mo/dus acc̄.

Similis paralogismus fit. Quicqđ deus inuite fecit coacte fecit: sed deus in vite fecit vinū: ergo deus vinum coacte fecit. Rñ maior distinguēda: quia inuite, potest eē due dictiones ⁊ pōt esse vna dictio: si sit due dictiones sic ma/ior est falsa ⁊ minor vera. Si ℞o sit vna dictio maior ve/ra est: ⁊ minor falsa est: quare nō sequitur ꝛc̄.

¶ De fallacia figure dictionis.

Figura dictionis qđ

Fallacia figure dictionis ꝓueniet ex eo q̄ aliqua dictio est ꝑfecta alterius: ⁊ ꝓterea credimus q̄ habeat ꝓsimi/lem modū significādi. quem non habet. Et habet tres modos. Primus est q̄n ma/sculinū accipitur vt femininū vel vt neutrū vel ecōtra: ⁊ prouenit ex simili terminatione vnius dictionis cū alia. Paralogismus fit. Quecūq̄ suba est colorata albedine illa est alba: catilina est suba colorata albedine: ergo ca/tilina est alba. Rñ°. non opz q̄ que sunt eiusdem termi/nationis sint eiusdem generis. Pr̄imꝰ mo/dus figure dictionis.

¶ Secūdus modus ꝓuenit ex eo q̄ dictio vnius ꝑnti mu/tatur in dictionem alterius ꝑnti quātuz ad modū signi/ficandi: vel quādo dictio vnius ꝑnti mutatur in aliaz dr/cionē eiusdem ꝑnti. Exemplum primi. Paralogismus fit. Quicquid emisti comedisti: carnes crudas emisti: ⁊ carnes crudas comedisti. Rñ°. nō valet: q̄ mutat qđ in ālem in maiori qcqđ emisti dicit subaz: ⁊ in minori car/nes crudas dicit ālitatē: ergo nō valet. Exēm scōi. Quot/cūq̄ digitos olim habuisti nūc habeas: sed quos digitos habuisti: ergo nunc quos digitos habeo. Rñ°. nō valet: quia mutatur quātum discretum in quātū cōtinuum. Sc̄da⁹ mod⁹ figur⁹ dictio.

¶ Tertius modus ꝓuenit ex eo q̄ quale qđ mutat' in ꝑ aliqđ. ſ. subē: vel ecōuerso. Paralogism⁹ fit: si sor. est hō: ⁊ hō est species: ergo sor. est spēs. Rñ°. non valet: quia mu/tatur quale qđ in hoc aliqđ. Simili⁹ paralogismus fit: sor. differt a platone: Plato est homo: ergo sor. dit ab hoie. Rñ°. non valet: q̄ mutat ꝑ aliquid in quale quid. Tert⁹ mod⁹ figur⁹ dictio.

¶ De fallacia accidentis.

Accidentis quid sit

Fallacia accētis ꝓuenit ex eo q̄ aliqđ assignat' sibi re ipse accidē/tia ⁊ rei subiecte vel ecōuerso: ea si eēnt tota/liter idē. Et hz tres species vel modos.

¶ Primꝰ modus ē q̄n ꝓcedit' a re subiecta ad accēs vel ecōuerso. Exēm ꝓmi paralogismus fit: tu es/ grecis comes: ergo tu es/ comes grecis: quia nemo est tu es/ venit: ergo tu es/ venit. Pr̄imꝰ mo/dus fallacie accidentis.

Rñ°, nó valet: qa nó oportet q̃ si cognósco subiectum q̃ cognoscá qó accidit ei. Exemplú scó: paralogismus fit: tu scis hoc esse albú: ergo tu scis hũc esse sortẽ. Rñdeo nó valet: qa nó oportet q̃ si cognoscis aeci dens: q̃ cognoscas subiectum cui accidit.

Scõ modꝰ accidẽtis.

¶ Secũdus modus est q̃ſi ꝓcedit a ſuperiori ad inferius vel eóuerſo. Exẽplum primi: paralogiſmus fit: bõ ẽ aial: aial eſt genus: q̃ bõ eſt genus. Exẽplu ſcõi: paralogiſmus fit, ꝓpter aa tri ãguli eſt hẽ tres angulos equales duo bus rectis: ſed triãgulus eſt figura. Igitur ꝓpter aa figu re eſt hẽ tres angulos equales duobus. Nõ v3: quia nó gcqd ineſt ſuperiori ineſt inferiori nec ecõtra.

Tertꝰ modꝰ accidentis.

¶ Tertiꝰ modus eſt q̃ꝫ ꝓcedit a ſpecie ad ꝓpriũ vel cõ. Exẽplu primi: paralogiſmus fit: bõ eſt riſibilem riſibile ẽ ꝓpriũ: q̃ bõ eſt ꝓpriũ. Exẽplu ſcõi: paralogiſmus fit riſi bile eſt hõ: bõ eſt ſpẽs. q̃ riſibile eſt ſpẽs: nõ v3: qa nõ gc quid ineſt ſpeciei ineſt ꝓprio nec econuerſo.

Fm quid ẽ ſimplr gd.

¶ De fallacia fm quid ẽ ſimpliciter.

Allacia fm qd ẽ ſimplr eſt deceptio ꝓueniens ex eo quod credimus dictum fm quid ẽ ſimpliciter ẽ idez. Et habet quinq; modos.

Ꝓtim⁹ modus fm qd ẽ ſimplr.

¶ Primus modus ſit ex eo qõ dictũ ſ3 qd eſt corũpens: vel ꝑ oppoſitionẽ ad id cui addit. Exẽ plum primi: paralogiſmus fit: ſi eſt bõ mors: ergo iſte eſt bõ. Exẽplus ſcõi: paralogiſmus fit: iſte eſt bonus latro: q̃ iſte eſt bonus. Similiter iſte mẽdax dicit vez ſe dicẽdo mendaceꝫ: ergo iſte mendax dicit verum.

Scõs modꝰ fm qd ẽ ſm pliciter.

¶ Secundus modus ſit quãdo determinatio pertinet ad actum animi: ſi eſt ampliatio: paralogiſmus fit: ceſar eſt opinabilis: ergo ceſar eſt. Similr dicẽdo ceſar eſt in memo ria boium: ergo ceſar eſt. Similiter tu habes in volun tate tua felicitaꝫ: ergo tu habes felicitaꝫ.

Tertꝰ modꝰ fm qd ẽ ſm pliciter.

¶ Tertiꝰ modus eſt q̃ſi determinatio ſigt aliqd cẽ in po tẽtia. Paralogiſmus fit: quia eſt aial in poſſ: q̃ ouũ ẽ aial.

Quartꝰ modꝰ fm qd ẽ ſimplr.

¶ Quartus modus eſt q̃ſi determinatio eſt ſm prẽ. Exẽ plum: paralogiſmus fit: iſte ethiops eſt alb⁹ ſm dentes. ergo iſte ethiops eſt albus: nõ valet a parte ad totum.

Quintꝰ modꝰ fm qd ẽ ſimplr.

¶ Quint⁹ modus eſt q̃ſi determinatio addita facit ſtare maliter. Exẽplu paloginus fit. Ite ſapiẽs vult admitte re malũ. q̃ ite ſapiẽs vult malũ. Sillr iſte fur vult ſume re bonũ: ergo iſte fur vult bonũ. Rñ°, nó valet: qa a dicto mali: ad dictum ſo: maliter ſumptũ non valet arꝫ.

Ignorantia elenchi qd

¶ De fallacia ignorantie elenchi.

Allacia ignoꝛãs elẽchi eſt deceptio ꝓueniẽs ex eo q̃ nó obſeruã tur ꝓditiones regẽte ad ꝺictionẽ: qa non argt ad idẽ: vel fm idẽ vel ſilr vel in eodẽ tẽꝑ ſunt q̃tuoꝛ ꝓditiones regẽte ad vna ꝺictionẽ. Et ꝺi fallacia ignoꝛãte elẽchi: q̃ elẽchus eſt ſyll⁹ ꝺictionis. Et ꝺicitꝛ ꝺeber hic bꝫ ꝺtuoꝛ condi, tiones. Et ideo ſunt quatuoꝛ modi iſtius fallacie.

Ꝓtim⁹ modꝰ ignoꝛãtie elenchi.

¶ Primus modus peccat ꝑ illã particulã ad idẽ paralo giſmus fit: ſi eſt duplũ ab Briz nó eſt duplũ ad illã deniõ ſtrãdo aliũ: ergo ſi eſt duplum ż nó duplũ non v3.

Scõs modꝰ ignoꝛãtie elenchi.

¶ Secundus modus peccat cõtra illam particulam fm idem. Paralogiſmus fit. ſi eſt duplũ ad ſi fm longitudi nem: ż non eſt duplum ad illud fm latitudinem: ergo ſi eſt duplum ż non duplum: non valet.

Tertꝰ modꝰ ignoꝛãntie elenchi.

¶ Tertius modus peccat ſi illam ꝑticulam ſimilr: para logiſmus fit: celũ mouet circulariter: nõ mouet ſurſum nego ꝺcoſum: ergo celũ mouet ż nõ mouet non v3.

Quartꝰ modꝰ ignoꝛãtie elẽchi.

¶ Quartus modus peccat ſi illaꝫ particulã in eodẽ tpe. paloginus fit: ſilla domus eſt clauſa nũc: ż nõ erit clau ſa poſt nunc: ergo erit clauſa ż nõ clauſa non valet arꝫ.

¶ De fallacia petitionis ꝓncipij.

Etitio ꝓncipij eſt peritio cõceſſionis ꝓncipalis. ꝓpoſiti qõ ꝺs, ꝑbari ſub alio vocabulo. Et ſic fallacia petitionis ꝓncipij eſt deceptio ꝓueniens ex eo q̃ acci ꝑit aliquid ꝓ eo medio qõ nõ eſt magis no tum: q̃; qõ ꝺcluditur in ꝺctone. Et bꝫ ꝺtuoꝛ modos.

ꝓncipij modꝰ petitionis ꝓn.

¶ Primus modus eſt q̃ſi accipitur ꝺiſſinitio minus nota ad ꝓbãdũ ꝺiffinitiũ: ż eſt in accidẽtali⁹. Aut cõuer ſo q̃ſi accipit ꝺiffinitiũ minus notũ ad ꝓbãdũ ꝺiffinitio nem: ż ẽ in ſubſtãtiali⁹. Exẽplũ ꝑmi: paralogiſmus fit arguẽdo ſicaiaĩ rónale curritur: q̃ bõ currit. Exẽplus ſcõi paralogiſmus fit: ſic argueꝺo: bõ eſt ſuba: q̃ aial rónale eſt ſubãnõ v3: qa in ſubalib⁹ ꝺiffõ notio: eſt q̃ ꝺiffinitũ. In accitalib⁹ nõ eſt ꝺiffinitũ eſt magis notũ q̃ ꝺiffõ eſt.

Scõs modꝰ petitionis ꝓn.

¶ Secũdus modus eſt q̃ſi petit⁹ vlr ad ꝓbationẽ ſui ꝑticularis. ſi. ꝓcdat in terminis accidẽtalib⁹ aut econ uerſo. ſi petunt⁹ oia ꝑticularia ad ꝓbationẽ vlis. ſi. ꝓce datur in terminis ſubalib⁹. Exẽplũ primi: paralogiſm⁹ fit. Omniũ oppoſitoꝝ eadem eſt diſciplina: ergo omniũ ꝓtrariorũ eadẽ eſt diſciplina. Exẽplũ ſecundi: omniũ ꝓtioꝝ eadem eſt diſciplina: ż oium ꝓtrariorũ oppoſito rũ eadẽ eſt diſciplina. Nota q̃ illud ſcõm exẽplũ non eſt recte ꝺtum: qa eſt in terminis accidentalibus.

Nõdum.

Tertꝰ modꝰ petitionis ꝓn.

¶ Tertius modus eſt: q̃ſi petit ꝓincipium: q̃ ꝺs, ꝑbari di uiſim vel eóuerſo: vt ſi ꝺebes, ꝑbare q̃ medicina eſt ſcia ſanoꝝ egroꝝ: ż ſumeret diuiſim q̃ medicina eſt ſcia ſanoꝝ ż medicina eſt ſcientia egroꝝ: ergo medicina eſt ſcien tia ſanoꝝ egroꝝ: vel econuerſo arguendo.

Quartꝰ modus pe tit ꝓncipij.

¶ Quartus modus eſt q̃ſi petit vnũ ꝑticulaꝫ ad ꝓbãdũ al teri⁹ paloginũ⁹ fit. ꝓlo eſt filiꝫ: ergo ſi ſor. eſt ꝓ: ꝓlonus.

¶ De fallacia conſequentie.

Allacia ꝓtis eſt deceptio ꝓueniẽs ex eo q̃ credimus q̃ ſit idez ꝑ ſe: aiã ż ꝓtis: cũ nõ ſit. Et credimus q̃ ſi cut ꝓtis ſequit ad aiã: ſic ſequat ecõuerſo. Et q̃ ſicut ꝓpoſitio ꝓtis ſequit opꝰ antecedentis: ita ecõuerſo ſequat. Et habet duos modos.

Ꝓtim⁹ modus ꝓtis.

¶ Primus modus eſt: q̃ſi argt a pone ꝓtis ad poſitionẽ antecedẽtis. Paralogiſmus fit: ſi tu es aſin⁹: ż tu es aial: ſed tu es aial: ergo tu es aſinus. Similr ſit hic modus q̃ſi argt a pone magis cõis ad poſitionẽ minus cõmunis.

Scõs modꝰ ſequẽtis.

¶ Secũdus modus eſt: q̃ſi argt a deſtructiõe aĩis ad de ſtructionẽ ꝓtis: paralogiſm⁹ fit: ſi bonꝰ currit: ż animal currit: ſed nullus bonus currit: q̃ nullum aial currit.

¶ De fallacia fm non cãm vt cãm.

Allacia fm nõ cãm vt cã, ẽ deceptio ꝓueniẽs ex eo q̃ iter ꝓmiſſa ſumit⁹ aliquid ꝓ eo cã illius ꝓclusionis: q̃ nõ eſt cã. Et habet vnum modum.

fm nõ ẽ cã vt cã quid.

Modus.

¶ Exẽplũ huius. Credis tu q̃ aia ż vita ſint idem. Si ꝺicit⁹ q̃ ſic cõra arguitur: qa mors ż vita ſunt ꝺiuerſa: ergo natio ż corruptio ſunt ꝺtraria: ꝺs mors eſt corrumpi: igitur viuere eſt q̃ſiri: ꝺcio eſt falſa: q̃ aliqua ꝓmiſſaꝝ rũ illa que ꝺicit mors ż vita ſunt ꝺiuerſe ge neratio ż corruptio ſunt ꝺuerſe: ergo illa eſt falſa: aia ż vi ta ſunt idem: ergo male ꝺcceſſiſti. Rñ°. ꝺicitur q̃ illa eſt falſa: mors ż vita ſunt cõtraria: ż tu accipis q̃ ſunt ꝺtra ria: nõ tu accipis ꝓ eo cauſa id q̃ non eſt cauſa ẽr.

¶ De fallacia fm plures interrogationes vt vnã.

fm plres interrogatiões qd

Allacia fm plures interrogationes ꝓuenit ex eo q̃ aliquis iter roga ex oratione que eſt plures ac ſi eẽt vna: ż non plures. Et habet duos modos.

Ꝓtimus modus.

¶ Primus modus ꝓuenit q̃ſi ꝓtur ꝑa de pluribus: vel plura de vno vel vnũ de plurib⁹: in ſingu

lari numero. paroligismus fit credis tu q̄ tu sis bō & asi
nus. si dicis sic. q̄ tu es asin⁹ si dicis q̄ nō q̄ tu nō es bō.
Rñ° nō valet q̄ nega° negat ꝓiunctim & nō diuisim. Si
militer paralogismus fit. credis tu q̄ ethiops fit bō al
b⁹ si dicit q̄ sic. q̄ ethiops est alb⁹. si dī q̄ nō. q̄ ethiops
non est bō. Rñ° non valet pp idem sed dz negari: aut di
stinguit: q̄ illa interrogatio est propositio dupiex.

Secundus modus. ¶ Scōs modus ꝓuenit ex eo q̄ ꝑdicant̄ plura de plurī
bus vel plura de vno vel vnū de pluribus in plurali nu
mero. Paralogism⁹ fit: credis tu q̄ mel & fel sint dulcia.
si dī q̄ sic. ergo fel est dulce. si dī q̄ non. ergo mel non est
dulce. Rñ° dī q̄ non sequit̄ q̄ nō negēt nisi ꝓiunctim.

Notādū. ¶ Nota q̄ in oīb⁹ interrogationib⁹ que sunt plures nō dz
dari vna ℞° sed plures: ad euitandū apparentez redar
gutionē: lz possit dari vna ℞° negatiua. Ad vnā ℞o iter
rogationem. s. que est vnius simplicis ꝓpositionis vna
℞. ℞° debet dari pz per Pōm 2° piber. dicentē interroga
tio dia⁹ est responsionis peritio: vel ꝓpositionis. s. iter
rogatez: vel alterius ꝓdictionis: q̄ dī ℞ eos: qui ad oēm
ꝓpōnem interrogatā volunt semp respondere per distin
ctione rē. Et sic est finis modoꝝ syllogismi iiirigioſi. Et
vt isti modi menti mandari possint: feci hos versus in in
uentute mea cū legerem Bononie publice.

¶ Arbor ego & socie quas si quis discere certat.
Faliacez poterit exuperare locos.
Æque. vel ampbi. compos diui. accenq̄ figura.
Accidit vt quid elence petis con. causa vel inter.
¶ Equinocum paris est prius altera. tertia tempus
Ampbibol esse potis. prius altera. tertia casus.
Pone modum prima est. vel & altera. tertia multis.
Est grauis accentus. breuis. asper & vnaq̄ plures.
Si genus. b aliquid mutet. vel quale figura.
Si quid sub recto accidit aut generi proprieq̄
Destrue mente potens partem simpliciter bale
Fit ad idem per idem pariter vt elencus eodem
Dis. cōmune petit cōiunctum siue relatum
Destruit b primum componit & ille secundum.
Non causam ponitur qui causam reddere nescit
Una fit & plures: vel sunt questio plures.

¶ De syllogismo demonstratiuo. Cap. 4.

4or inēta. ¶ Æ Syllogismo demſtatiuo mo
do dōm est. Et q̄ tuor ꝓncipalr tangēda sunt. Primo qd est
syl's demſtatiuus siue demſtatio que idem
est. 2° q̄ sunt ꝑn⁹ eius. 3° q̄ sunt ꝓprietates.
4° q̄ sunt eius ptes subiectiue: sed anteq̄ ad ꝓncipale in
tentū veniamus: opz aliq̄ ꝓmittere. Primo quo fiat scia
in nobis. q̄ ex ꝑexistenti cōgne: vt remoueat opio Pla
tonis dī⁹ q̄ scia est inata nobis. 2° opz ꝓmittere funda
mentū: ex quo soluunt̄ rationes Platonis.

Duo ꝓmit tenda. ¶ Quātū ad ꝑm 2m pbat doctrinā itellectiuā fieri ex ꝑexi
stēti cognitione. Pmo inductiue sic. marbe⁹ scie fiūt ex ꝑ
existēti cognitione: & vnaquaq̄ alia⁹ artiū: similr & dia
lectice oiones: q̄ ꝓcedūt p syll'os: & p inductionē faciūt do
ctrinā ex ꝑnib⁹ notis. nā que ꝓcedūt p syll'os faciūt doctri
nā ex ꝓmissis prius notis: & q̄ ꝓcedūt p inductionē faciūt doctri
nā ex ꝑnib⁹ prius notis. sīr rhetorice ꝓuadēt p exēpla que sunt eis inductio & p entbime⁹ que
sunt eis syl'os. 2°. pbat idem de ꝑcognitionib⁹ quoūdā
que ꝓsupponunt̄ ante ꝓclonē: nā dupiex est ꝑcognitio
T.c.1. sez qd est: & qa est. precognitio q̄ est habet de dignitate
& similr de quolibet ꝑn° demōstrationis. ꝑcognitio qd
est habet de passione añ demſtonē: & de subito hī verac
ꝑcognitio: & qd est: & qa est ante demſtonē: pōt q̄ sic. ꝓba
ri ꝓclo. Noti⁹ ꝛnis fit ex his que ꝓsupponunt̄ ante de
mōstrationē: lz ꝑcognitio qa est dignitatis & qd ē passio
nis: & quid est & qa est subti presupponunt̄ ante demſta
tionē: ergo noti⁹ ꝛnis fit ex istis precognitionibus.

¶ Quātū ad scōm. s. fundamētū quo soluunt̄ rōnes Pla 2m ꝓmissuz
tonis. Intēdit q̄ ꝛ ante demſtationē vel syll'm est aliquo T.c.4.
modo scita: & aliquo mō nō: q̄ qō nescit simplr. i. in pro
pria forma: ꝑ aliquo mō scit. s. in vñ. vt q̄ ꝑ 3ⁱⁿᶠ dz duos
rectos ante syll'm: sic qdē scit. s. in vñ: sciēdo q̄ ois trian
gulus dz duos rectos: sic autē nescit. s. in ꝓpria sor⁹. Si
ℵo nō sic dicat̄ cōtinget ambiguitas mēnonis. i. scripta
in libro mēnonis: qō aut nō discet aut q̄ nouit. Et addit
neq̄ dōm est ad illā dubitationē sicut qdā: q̄ conant̄ sol
uere nunqd sciuisti oēm qualitatē eē parē: dicēte autē. i.
ꝓcedēte antiquis quādā qualitatē quā nō eē opinat sez
obscōsam & iserebāt: q̄ tu scis hāc eē parē. Soluit nō co
gnoscere oēm qualitatē eē parē sed solū quā sciūt q̄ qua
litas sit. ℵ̄ arguit Pbs q̄ sciunt illā ꝓpōnē videm eo mo
do quo acceperūt p demſtonē sed acceperūt simplr de oī
& nō cū ꝓditione aliqua: q̄ simplr sciūt. Quare alr soluē
dum est dicens. Sed nihil ꝓhibet vt opinor sic qdē scī
re. s. in vniuersali q̄ quis addiscit: & sic scire est ignorare
incōueniēs enim nō est: si scit quodāmō qō addiscit: sz si
b mō scit inquātū addiscit bene incōueniens est.

¶ Circa primā ptē est difficultas: vtrū p doctrinā intelle ꝑ° dubō
ctiuā itelligat̄ solū noti⁹ ꝛnis: vt dixit Lincoſi. aut inter
oīs noti⁹ ire⁹ cōplexa: vt dixit Themisti⁹. ℵ̄ ꝑ° argf: q̄
b nō ꝛsonat dicto Pbi in fine scōi poste. cū dicit. Si noti T.c.
tia ꝑn°ᵛ nō est inata sz acquisita meče est fieri ex ꝑexistente
cogne: hīc in demſtone dictū est. ℵ̄ 2ᵐ argf: q̄ de eo intēdit
qō pbat: sz pbat b solū de noti⁹ ꝛnis: q̄ de illa solū intēdit.

¶ Rñ° q̄ Lincoſi. dī q̄ de eo solū intēdit qō pbat. Ad ar Solutio.
ℵo ℵ̄ dī q̄ Pbs in fine scōi hui⁹ nō plus vult nisi q̄ noti⁹
ꝑn°ᵛ fiat ex ꝑexisti cognitiōe: sicut in ꝑ de demſtatiōe di
ctū est: nō tñ dicit notitiā principioꝝ doctrinā dici.

Pro Themistio dī q̄ ꝓbare notitiaz ꝛnis fieri ex ꝑexisti
cognitiōe pinet ad ꝑm librū vbi agit̄ de demſtone q̄ illa
gnat sciaz ꝛnis ex ꝓmissis: sz ꝓbare notitiā ꝑn°ᵛ fieri ex
ꝑexisti cognitione pinet ad scōm librū in quo agitur de
ꝓncipijs qō nota fiāt. Et iō nō valet q̄ ꝓbat hic solum
de notitia ꝛclonis fieri ficti: gīt̄ non intēdit de alio.

¶ Circa scōaz ptez est difficultas: vtrū fundamētuz Pbi 2° dubō
sit ꝓueniēs pro soluēdis rōnib⁹ Platonis. s. q̄ ꝛclo ante
demſtonē est scita in vñ & non in pticulari. Et argf q̄ nō
q̄ vna rō Platonis ſm Themistiū fuit h; meče est q̄ inqui
rit q̄ ingrat qō ignorat: sed ingrēdo qō ignorat: si occur
rit qō ingrit nō cōgnoscet illud: gīt̄ frust⁹ ingrit. ℵ̄° Pbs
q̄ qui ingrit: scit in vñ illud & ignorat in pticulari. Et ꝑz
q̄ rō nō est soluta: q̄ Plato logf solū de scire in partici
lari: cūre si ingrēdo ignorat in particulari si occurrit illō
nō cognoscet: cūre frust⁹ ingrit. Alia rō fuit: q̄ discit & aut
priuo sciuit: aut nō. si priuo sciuit: fuū scire de nouo est re
miniscire & si nō sciuit ꝓuenit: gīt̄ ignorat illud: cūre si occur
rit illud nō cognoscet: ℵ̄ Pbs q̄ sciuit in vñ & nō in ꝑti
culari: cūre si ignorat in particulari: nescit illud.

Rñ°. dī q̄ fundamētū Pbi est: vt possit inuestigare illō qō Solutio.
ignorat in particulari: q̄ si inte⁹ non sciret aliq̄lr illud:
nō posset moueri ad inuestigādū illud: q̄ voluntas debēs
iperare inte⁹ nō fertur in icognitū. Et iō cadit alia diffi
cultas qō vel ex qb⁹ dz inuestigare. Et dī q̄ ex locis to
picis: qui sunt decē & octo in gñe: ex qb⁹ supra dictū est.
Exē⁹ de seruo fugitiuo cognoscēdo ꝓprietates ei⁹ que
sunt q̄ mendax est & instabilis & suspitiosus: si de aliquo
verificent̄ illie erit seruus fugitiu⁹. Ad rōnes Platonis
℞° cū dicit: si inquirēdo ignorat & si occurrit nō cogno
scet illud: dicit q̄ quādiu ignorat non cognoscet: sed q̄
inuestigatū ei⁹ qō querit: cognoscet illud: quare rē.

¶ Oportet ꝓmittere diffīōē ipsius scire q̄ causas suas: vt

T.c.5. p.post. demſo diffiniri poſſit p eaſdē. Et dicit tria. ꝓ dicit qđ eſt ſcire: dicēs. Scire opinamur vnūqōq; ſimplr & nō ſophiſtice mō: q eſt ſ3 accūs: cū arbitramur cognoſcere cām pp quā res eſt: & qm illi⁹ eſt cā: & nō ꝓtingit alr ſe hie.

Diffō ſcire. ¶ Pro cuius declatiōe dixit Themiſti⁹. Scire eſt cū credimus tenere cām a qua res hz vt ſit: & q cā illi⁹ eſſe cognoſcit. Nec putamus illō alr eē poſſe ac ſit. Incoſi. vō dixit. Scia marie ꝓpria eſt cōprehēſio ei⁹ q icōmutabile eſt p cōprehēſionē ei⁹ a quo hz eē icōmutabile. h eſt p cōprehēſionē cāe icōmutabilis in eēndo & in cauſando.

¶ Nos aūt dicim⁹ q in hac diffone ſūt tres pticule. p⁹ eſt cognoſcere cām pp quā res eſt. i. propriā: & per hāc dit a ſcire p cām remotā: qi cā ꝓpria eſt qua poſita ponit effectus: & qua remota remouet: nō ſic eſt cā remota: qi illa poſita nō ponit effect⁹. 2ª pticula eſt qm illud eſt cā. i. & cognoſcere q eſt cā illius: qi ſic refert cā in effectū cui⁹ eſt cā: & p hāc pticulā dit ſcire ſimplr a ſcire p effectū: qz hz in ſcire per effectū. i. in demōſtratione qi cognoſcatur cā pp quā res eſt: nō tñ refert cā in effectū ſed ecōtra effectus in cām. 3ª vo pticula eſt. & q nō ꝓtingit alr ſe habere. i. & cognoſcere q illa cā eſt neceſſaria nō ſolū i eēndo ſed in cauſando: & per hāc differt a cā nāli p quā demōſtrat ſciēria nālis: que pōt impediri in cauſando: ſi non eſt neccia. Et per hāc pticulā dat intelligere q res q ſcitur eſt neccia: qi res que nō eſt non ſcitur per cām neciam.

¶ Scōo pbat q ſcire ſit hz per cōez oium opionē: qz tam neſciētes qz ſciētes dicūt ſcire eē hz: ſz differūt in hoc: quia neſciētes cū h q arbitrant ſcire, neſciūt: ſz ſciētes arbitrant ſcire & ſciūt. Et nota q ſicut diffiniuit ſcire p cōem hoiuz opionē dōo. Scire aūt ſimplr opinamur: cū arbitramur cognoſcere cām pp quā res eſt. Sic ēt ꝓbat per cōez hoiuz opionē. Sed cā hui⁹ ḡre ſic diffiniuit & ſic ꝓbauit eſt: qz ad logicū nō ꝓtinet diffinire ſcire: cū ſcire p⁹ itētio. Et ad logicū nō ꝓtinet diffinire niſi ſcōas itētiones.

Nōdū.

¶ Tertio excludit a ſcire alios modos ſciēdi qz ſcire ſimplr: poſteri⁹ dicemus: nūc aūt logmur de eo ſcire qđ eſt itelligere p demōſtratiōnē: demōſtrationē aūt dico ſyllm apotheticū. i. ſaciētem ſcire: & per hoc inuit modos ſciendi p demōſtrationē: qi ſunt duo. vnus per effectū: & alius per cām remotam.

Queſtio. Et ſi queraf quare diffinit cdo ſcire magis dicit. q ſcire eſt cognoſcere cām ꝓpter quā res eſt. & quoniā illius eſt cā qz dicere. ſcire eſt cognoſcere rem per cām: cū h ſit idētica diffinitio: qi ſcire eſt cognoſcere rem: & illa ſit cālis: quoniā ſcire eſt ꝓpter cognoſcere cām. Rño dicit q hoc fecit: qz magis eſt ad ꝓpoſitū demōſtrationis: quoniam demōſtratio facit prius cognoſcere cām in prima ꝓpōne maioꝛ: deinde referre cām in effectū in minoꝛ.

Dub° 3° T.c.5. ¶ Circa diffōnē ſcire cadit difficultas: qz cū diffō demonſtrationis inferat ex diffone ſcire vt p3 p Pbm dicētes. Si igit eſt ſcire vt poſuimus: neceſſe eſt demſtriuā ſciētiam eē ex veris primis: ſed demſtratio eſt ex cālis ꝓprijs & idemōſtrabilib⁹. vt p3 p oēs expoſitores: q⁹ op3 q iſta appareant in diffone ſcire: qđ non videtur.

Solutio. ¶ Rñ°. dī q p cām pp quā res eſt & nō ꝓtingit alr ſe habere: ibi q eſt cauſa ꝓpria indemōſtrabilis. q ſit cā ꝓpa declaratū eſt: q ſit idemōſtrabilis, declaro: qz aut talis cā ꝓpria eſt demſtrabilis: aut indemſtrabilis. ſi idemſtrabilis hēo intentū: ſi vo demſtrabilis ſit: nō cognoſcit talis cā niſi ſit demſtrata: donec deueniat ad cām ꝓmā idemonſtrabilē: ḡre cū cognoſcamus cām pp quā res eſt: neceſſe eſt q ille ſit indemſtrabilis aut formalr aut vtualr. ſ. qz ſit demſtrata vſq; ad ꝓmā cām. Et ſic ēt demſtratio eſt ex cālis idemōſtrabilib⁹ formalr vel vtualr. ſicut p3 ex diffone demſtrationis data ꝓmo topicoꝛ. vbi dr: demſtratio eſt ex veris ꝓprijs aut ex his que per ea fidem ſumpſerunt. L.1.

Contra arguet q⁹: qz ꝓ topicoꝛ videt poni dita inter demōſtrationē que eſt ex ꝓmis. i. indemſtrabilib⁹: & iter illā que eſt ex illis q̄ p ea fidē ſumpſerūt: qm̄ p⁹ eſt pfectiua faciens magis ſcire: ſed hic diffinit pfectiua demōſtratiōz q debet eē ex indemōſtrabilib⁹ ſoimalr: & ꝑ conſ diffō ſcire dz eē p cām idemōſtrabilē ſoumaliter. Rñ. tu. Inſtātia Rño ꝓlema opi.

¶ Premiſſa diffone ſcire ex illa ifert diffonē demſtratiuam ſciam. Ideo dicit. Si igit eſt ſcire vt poſuim⁹: neceſſe eſt demſtratiuam ſciam. i. demſtratiuam eē ex veris ꝓmis immediatis poſitis⁹ notioribusq; cauſis ꝓmis. In hac diffone ſunt tres pticule ſm Themiſtiū & Lōmē. ꝓma eſt ex veris. 2ª ex primis immediatis. 3ª ex cauſis prioꝛib⁹ notioribusq;. ſz nos ſūt 4or pticule. p⁹ ex veris. ſcōa ex ꝓmis. i. ꝓprijs. ſic exponit Pbs infra. 3ª ex imediatis. i. ex idemōſtrabilib⁹. 4ª ex cauſis prioꝛib⁹ & notioꝛibus. Et hoc diſcutietur infra. Diffō demſtratiua. T.c.5.

¶ Scōo infert hoc coꝛm ex diffone. Sic enim erunt ꝓn⁹ ꝓpria ei qđ demōſtrat. Et dicunt Themiſtius & Lōmē: q ſequit hoc ex cauſis prioꝛib⁹ & notioꝛib⁹. ſ. ꝓportionatis. Nota q reddunt iſti hāc pticulā ꝓportionatis. Et ſm noſtrū modū infertur ex primis. i. ex ꝓprijs. Ex illo enim ſegtur q ꝓn⁹ erunt ꝓpria ei qđ demonſtratur. Corm Nōdū

¶ Tertio declarant pticule. prio ex veris eſt: qz qđ nō eſt verū, nō ſcit: ſz vep nō ſcitur niſi ex veris: ergo demōſtratio eſt ex veris. ſcōo q fit ex primis imeꝝ. i. ex indemonſtrabilib⁹ p3: qz nō ſciet nō his demſtratiōnē eoꝝ quoꝝ eſt demōſtratio. 3° declarat q fit ex cauſis prioꝛib⁹ & notioꝛib⁹: ex cauſis qđē eſt: qm̄ tunc ſcimus cū cās cognoſcimus: & ex prioꝛib⁹ quidē erit: ſi vere caute ſunt. Et ex notioꝛib⁹ erit: nō ſolū altero nō intelligendo: ſz in ſciendo qm̄ ſunt. l. nō ſolū in cognoſcendo ſed in eſſendo.

Et ꝓp hoc qđ ſubdit. q ꝓna & notioꝛa dupliciter dicūt: qz aliō eſt prius nā. & aliud prius quo ad nos. Et ſil⁹ aliud ē nā notum: aliud quo ad nos. Ad nos prioꝛa & notioꝛa ſunt ꝓxima ſenſui: vt ſingularia. ſimplr aūt. i. ſm nām prioꝛa & notioꝛa ſunt: q ſūt lōgioꝛa a ſenſu vt vña. & opponunt hoc adinuicē. ſ. ſingularia & vña. Et ſubdit: ex ꝓmis autē idē eſt q ex ꝓprijs ꝓncipijs: idē enim dico p⁹ & ꝓn⁹. Duꝝ dupliciter

¶ Difficultas cadit hic ꝓ circa ld qđ dicit. Ex ꝓmis autē idē eſt qđ ex ꝓprijs ꝓncipijs: qz ſi p⁹ ipoꝛtat ꝓn⁹ ꝓpa: videt q ille due pticule poſite in diffone demſtratiua. ſ. primis & immediatis nō fit vna pticula. vt dixit Themiſti⁹ & Lōmē. q dixerūt ex primis & imediatis. i. ex indemōſtrabilib⁹. Dub° 4° Argt hoc

Item ſi eēt vna pticula ꝓmis & imediatis nō eēt in diffone demōſtrationis aliq̄ pticula q oſtēderet demſtrationē eſſe ex ꝓprijs ꝓncipijs: p3 qz nō ꝓ pticulā veris: nec ꝓ illā ex indemōſtrabilib⁹ nec ꝓ illā cauſis prioꝛib⁹ & notioꝛib⁹. Argt 2°

In ꝓium argt: qz dicit Pbs ibi. idē enim dico p⁹ & ꝓn⁹: nō ſi idē ſit p⁹ & p⁹: p3 q ꝓmū nō ipoꝛtat ꝓn⁹ ꝓpriū. In opm hoc

Item infra cuz tractat de ꝓprioꝛibus demſtrationis dicit: opinamur enim ſcire cū ex primis & veris ꝓcedimus: ſz nō eſt ſcire h: ſed op3 ex ꝓprijs principijs procedere. 2°

¶ Rñ°. dī q p⁹ pōt accipi dupliciter. vno mō ꝓ ꝓncipio in demōſtrabili: & ſic accipit a Pbo in topicis cuz diffinit demſtrationē ꝓ topicoꝝ: dum dicit: demſtratio eſt ex primis veris. i. ex indemſtrabilib⁹. aut ex his que p ea fidē ſumpſerunt: & ſic ſm Themiſtiū ſumit⁹ in diffone demſtrationis: cū dicit. demſtratio eſt ex veris ꝓmis immediatis. i. ex ꝓncipijs indemſtrabilib⁹. Et ſic dicendo op3 ſuppiere in diffone demōſtrationis: cū dicit: cauſis. ſ. ꝓportionatis. Et cūc ad arg^m factum ꝑ ipſum ꝑ ſi ipſum q̄ſi dicit. Ex primis autē idem eſt qđ ex ꝓprijs ꝓncipijs. intendit q eē ex primis ſic. ſ. modo dicto eſt eſſe ex ꝓprijs principijs. Solo p⁹ dupliciter L.1.

Alio° accipit ꝓ⁹ ꝓ ꝓprio ſicut infra cuz declarat q vle dicit ineſſe ſm q ipſum: q̄ſi i quolibet & ꝓmo inest: tunc primo ineſſe eſt ꝓprie ineſſe q nō ꝑ aliud: & ſic accipiē do primū ꝓ ꝓprio ꝓncipio nō op3 ſuppliere aliqđ in diſ-

finitione demõstrationis. Ad arg^{m} ꝫ nos. si sit idez ꝑnũ
z ꝑn^{m}. igit ꝺ^{m} iportat ꝑn^{m} ꝓpriũ, ꝺi ꝙ sunt idẽ sic bõ
z aial sunt idẽtitel nõ adequate. Amplius apparet ma-
nifeste ꝙ ꝑnũ aliqñ accipit ꝙ ꝑn^{e} ꝓprio : qz cũ ꝓba di-
stinguit inter demõstrãe quid z quia, ẽ quid scia : dicit
ꝙ pinter qz scia q̃ est pp qd sit ꝑn ꝑnũ cãnt. i. ꝓpriam.

2^{m} intenũ. T. c. 5. Et 3° modo accipit priñ vt cõuertit cum principio. Iux-
ta illud ꝓba: idem enĩs oio ẽnum z principium.

T. c. 5. ¶ Diffinit ꝑn^{m} demõstrationis dicẽs. ꝑn^{m} demõstrationis ẽ
ꝓpõme^{n}. Ꝫmne^{m} aute, ꝓpõ est qua non est altera prio:
ꝓpõ aute est enũciationis altera pars vñ de vno signo
Dialec. aute est quãlibz prem accipiene. Demõstriva aũ
alterã determinate ꝙ vez est. Enũciatio aũ ꝺicitionis
est quãlibz partẽ. Contradictio aũ est oppõ cui^{ꝫ} nõ ẽ me
ẽchi ẽm se, pars aũt ꝓtradictionis q̃ est aliqd de aliq̃ af-
firmatio est. Qnc ẽo aliquid ab aliquo negatio est.

T. c. 5. ¶ Secũdo diuidit immediati ꝑn^{m} in põnẽ z dignitatem : q̃
maxima ꝓpõ dicit. Et diffinit vtrãq; ꝑtẽ. ꝓnitio aũt est
para principij immediati : quã nõ est mõstrare nec nẽce est
quẽlibet docẽdũ dze. Dignitas aũt est quã nõ est mõstra
rẽtz nec est eñ quẽlz docẽdũ dze vt ꝺe ẽns ꝺi affir^{o} z neg^{o}.
Positio diuĩ' in suppositionẽ z diffõnẽ. Suppõ est ꝑs po-
sitionis q̃ dicit ẽ vel non esse : vt vnitatẽ ẽse. diffõ ẽo, est
pars põnis : que nõ dicit ẽ nec non esse : q; arithmeticus
ponit diffinitionẽ vnitatis : que est indiuisibile sm quãti
tatem : patet ꝙ quid est vnitas z vnitatem esse nõ sunt
idem : q; primum non ponit esse sed ẽdem sic.

T. c. 5. ¶ Tertio dicit qualis sit cognitio ꝓncipiorꝫ. Et tria dicit.
ꝓmo dicit ꝙ ꝑn^{a} magis scimus z magis credimus q̃ cõ
clusiones. z ꝓbat : ꝙ ꝙ nõ vnumqõdq; tale est illud ma-
gis est : vt illud ꝙ ꝺ amamus : magis amicũ est. Sed ẽci-
mus z credimus ẽnes ꝙ ꝑn^{a}. q̃ magis scimus ꝑn^{a} z ma
gis credimus illa. ꝛe cognitio principiorꝫ certior est q̃
cognitio ẽnis. 2° dicit ꝫ magis scimus z magis credi-
mus ꝓncipia q̃ ẽnes : alterũ ꝺuo nẽce est ẽ. aut ꝙ illa
per demonstrationẽ scimus : aut ꝙ in illis melius affert
z melius oĩpositũ sinus q̃ ꝙ per demõstrationẽ. Et bo mo
do circa cognitates z primas ꝓpones affiĉimur. 3° ad-
dit ꝙ nõ solũ ops, ꝓpones imediatas magis scire q̃ con
clusiones : z eis magis credere : sed ꝙ nihil ex oppositis
credibilius sit z notius ꝑ hius ꝓncipiis : q̃ ꝛ opponẽs ꝑn
cipiorꝫ notiorꝫ ẽẽnt nobis z credibilior : tunc opposita
ꝛclonib^{ꝫ} ẽẽnt nobis credibiliora q̃ ꝛclones q̃ ẽt fal-
sum : q; ops ꝛumpit scienti non ꝛcredibilem esse.

Dubõ 5^{a} ¶ Circa descriptionẽ ꝓncipiorꝫ cadit difficultas : q; descri
ptio nõ ꝑtur vniuersaliter de descripto. f. de ꝓncipiorꝫ
principium diuidit incõplexus z incomplexũ : z hec de-
scriptio non dicitur de incomplexo : quare ꝛc.

Solutio. Rñ^{o}. dicitur ꝑn Themistius z Cõ^{ꝫ} q̃ non diffinit ꝑn^{m}
bicisfed ꝓpositio ime^{te} ꝙ ẽt ꝓncipiũ imediatũ : z diffi-
nitur per ꝓpositionẽ q̃a non est altera prio.

Lincon. 2° dixit ꝙ ꝑn^{m} in sua vniuersalitate diffinit ꝑ ꝓ
positionẽ ime^{te}. Et tũc ad arg^{m} dicit ꝙ oẽ ꝓncipiũ est
ꝓpõ imediata formaliter vel virtualiter. Et hec sufficit.

Dubõ 6^{a} ¶ Circa diuisionẽ ꝓncipij imediati est difficultas : q; ꝑn^{m}
imediatũ diuidit in dignitatẽ z positionẽ : cũ ꝺebeat ꝓ-
dicari de vtrãq; ꝑte diuisionis. ꝓ 3ñia. 3ñia tamẽ falsũ ẽ
q; non ois positio ẽt ꝓncipium imediatũ : quoniã ꝓn
cipiũ imediatũ est ꝓpositio : sed nõ omnis positio est ꝓ
positio : q; diffinitio est positio : z non est propositio.

Solutio. Rñ^{o} ad 1ũ dicit ꝙ Themisti^{9} mouit hãc dubõnẽ : q; nõ soluit.
Lincon. 2° soluit hãc vt precedẽtẽ. f. dicẽdo ꝙ omnis po
sitio est ꝓncipium imediatum etiam 3^{m} est ꝓpositio
formaliter : vel virtualiter. Et hꝫ sufficit.

Dubõ 7^{a} ¶ Alia difficultas est : quomodo intelligitur illud dictũ.
propter qõ vnumquodq; tale ẽ illud magis.

Et cõiter dicit ꝙ tenet tm̃ in causis vniuocis ꝑncipalib^{ꝫ} T. c. 5. Solutio
z essentialiter, ꝺi matis. Cõtra primã arguitur : q; valet
tu scias ꝛclusionem propter principia : ergo tu magis scis
principia : z nõ non ꝺi vniuoce scia de ꝑncipijs z ꝛclone.
Cõtra 2cõã particulã arguit : q; valet tu ꝺicẽdas aũt ẽ
go lucrũ : q; magis ꝺesideras lucrũ : z tñ argr in cãis non
ꝑncipiũ. Cõtra tertiã arguit : q; bene valet. tu ꝺiligis ma
gistrũ, ꝑpter puerum. igitur magis ꝺiligis puerũ : z tñ
magister z puer non sunt essentialiter ordinati.

Rñ^{o}. ꝺicit ꝙ boc ꝑncipium põt accipi ꝺuplr. f. ꝓpriẽ z
cõmuniter; ꝓprie loquẽdo tenet solũ iter illa : quoꝫ vnũ
est tale per essentiã : z alind per participationem. Et q̃ô
est tale per essentiam est magis tale intensiue.

Si 2o cõmuniter accipiatur saltẽ in omnib^{ꝫ} vniuocis
ꝺicẽdo ꝙ ad esse magis tale sufficit esse magis intẽsum
in gradu : vel minus ꝺepẽdere in esse tali. z ẽ sufficit. ẽ.

3^{m} intenũ. T. c. 5. ¶ Tertio determinãdũ ꝺe ꝑncipatiꝫ demõstrationis
que sunt ser. f. 1ª est ẽ ex necessarijs. 2^{a} ex bis que sunt ꝺe
omni. 3^{a} ex bis que sunt ꝑ se. 4^{a} ex bis que sunt sm ꝙ ip
sum. 5^{a} ex principijs ꝓprijs. z 6^{a} ex incorruptibilib^{ꝫ}.

6ª ꝑpriꝫ ꝑpterea ꝓbat fic. illud ꝺe quo est sciẽtia sm
pliciter est ipossibile aliter ꝛe habere : igitur illud est ne-
cessariũ : tunc vltra qõ scitur est necessariũ : igitur demõ-
stratio est ex necessarijs. Tenet ꝓsequẽtia : quia nõ scitur
necessariũ nisi ex necessarijs per demõstrationẽ. Sed no
ta ꝙ anteq; ꝓbentur alie ꝓpterea ops ꝓtius diffinire
quid est ꝺe oi : quid est per se : quid est sm ꝙ ipsum.

T. c. 8. ¶ De omni ꝺicitur ꝙ nõ in quoꝺã est quoꝺã nõ. necꝫ ali-
quãdo est aliquid nõ. i. ꝺe omni ꝺicit vniuersalitatẽ subie
cti z vniuersalitatẽ ꝑꝺis : vt omnis bõ est animal.

T. c. 9. ¶ Per se ꝺistinguit in quatuo : modos. per se in^{o} ꝙ modo
ꝺicitur ꝑtum ꝙ est in eo q; quid est subti. i. q; ponitur in
ꝺiffinitione subti : vt homo est animal rationale.

T. c. 10. Per se in 2co modo ꝺicitur ꝑtum in cuius ꝺiffõe ponit
subm : vt homo est ꝺiscipli^{bil} : q; ꝺiscipli^{bil} ꝺiffinitur per
boies : z iſti uo modi ꝺicẽꝺi se ꝺeseruiũt ꝺemõni.

T. c. 9. Per se 3° modo ꝺicit id q; nõ ẽ ꝺe subto. f. inhetionis : z
ẽ que ẽ subꝫ ꝺi per se esse : z ꝺe est modus essendi.

Per se 4° modo ꝺicit quãꝺo ꝑtum inest subto ꝑter ipꝫ
vt vulnerat⁹ interijt : q; subiectum ꝺicit cãm effectiuã :
per se ꝑꝺ. Et hic modus ꝺicitur modus causandi.

Scõm q̃ ipsum ꝺicitur ꝑtum q̃ inest ꝺe omni. i. vniuersa
liter : z inest per se. i. primo inest : z nõ per aliuꝺ : z ideo ꝺi
cit ꝑꝺs : vle predicatũ ꝺicit inesse ꝺm q̃ ipsum : cum in
quolibet z primo ꝺemõstratum est in esse.

T. c. 11. Dis diffinitis probantur modo alie ꝓpietates.

1^{a} ꝑpietas. T. c. 11. ¶ Scõa ꝓpietas. f. q; demõstratio sit ex ꝓpõib^{ꝫ} ꝺe oi non
ꝓbatur : q; manifestũ est per seqm̃ sequit si demõstratio
est ex necessarijs q; sit ex ꝓpositionib^{ꝫ} vniuersalibus.

T. c. 15. ¶ Tertia ꝓpietas q; demonstratio sit ex ꝓpositionib^{ꝫ} p
se, ꝓbatur sic. si demõstratio est ex neciis : z solum ea que
sunt per se sunt necessaria : igitur ex solis per se est demõ
stratio. ꝑ 3ñia cũ maioꝛ minoꝛ ꝓbat : ꝙ ea que sunt ꝑ se
sic necia : ꝓz ea vel sũt in eo ꝙ qꝺ est ꝑdicatis ꝺe ipsis vt in ẽcõ mot
vel sunt in eo ꝙ qꝺ est ꝑdicatis ꝺe ipsis vt in ẽcõ mot
Sed q; sola per se sunt nẽcia, ꝓbat : q; omne qꝺ ꝑdicat
aut ꝑdicat per se aut per accidẽs : sed que ꝑdicatur per
accidẽs non sunt nẽcia. q̃ sola per se sunt necessaria.

4^{a} ꝑpietas T. c. 21. ¶ Quarta ꝓpietas q; demonstratio sit ex bis que sunt
sm q̃ ipsum, ꝓbatur sicsi demõstratio est ex bis q̃ sunt
per scitigitur ops medium in esse tertio ꝓpter ipsum : z
primum inesse medio ꝓpter ipsum : quare demonstratio
est ex bis que sunt sm q̃ ipsum.

5ª ꝑpietas T. c. 21. ¶ Quinta ꝓpietas q; demõs tit ex ꝓprijs ꝑncipijs inserẽ ex
ꝓcẽdẽte : q; demõs est ex bis q̃ sũt ꝑs q̃ ipꝫ : igit demõs ẽ
ex ꝓprijs ꝑncipijs : z ꝓb diffi^{le} est nosse scire. Et ꝙus

T.c.24. 6ª.ppuetas? T.c.9.

ita sit principia tamẽ ꝓpria hñt cõmune ꝓñ per qõ ꝓñ demfare. i. ꝙbari: pura ꝙ sciam cõem. ꝙ metha[ca.m].

¶ Sexta ꝙuetas ꝙ demonstratio sit ex incorruptibilibus sequt ex eo ꝙ demõstratio est ex necessarijs ꝛ vtb[9].

Dubõ 5ª

¶ Circa dicta sunt aliqꝫ difficultates. Prima qꝫ intellige cẽ in eo ꝙ qd est. si intelligit esse in diffone vt pars vel vt totũ vt dicit Themistius ꝛ Cõmẽ. sequit qꝫ 1ª est in ꝑmo modo corpus est colorat⁹ ita; corpus ponit⁹ in diffinitione coloris: qꝫ color diffinit⁹ ꝑ Pbo qꝫ est extremitas perspicui in corpore terminato. Respondet ꝙ intelligit ꝙ sit pars vt genus vel vt aliꝫd corpus in diffinitiõe colorꝭ non est sic sed vt terminãs dependentiam.

Solo.

Dubõ 6ª Solutio

¶ 2ª difficultas est circa 4ª modũ. an subm 4ª modi dicat solũ eam effectiuã ꝑticque nẽcio causat causatu; more Themistii. Rñr ꝙ sic: ꝛ io qꝛ obiect cãm formalẽ vel finalẽ vel mãles; reducunt aꝰ ꝑ vel sedm modum.

Dubõ 7ª Argr 8º Argr 9º In oppm Solutio

¶ 3ª difficultas vtrũ fm ꝙ ipm ꝛ ꝙse idẽ sint ꝙ ertibilr. Et vi ꝙ sic. ꝙ ꝛ Pbo dicit. Idẽ enis est ꝙ se ꝛ fm ꝙ ipꝫ. Itez qꝛ ex his qꝫ sunt ꝙse ꝙbar ꝙ est ex his qꝫ sunt ꝙ ipsius. In ꝓmo argr qꝫ frustra est addere istã ꝙpietates fm ꝙ ipsum nisi distinguereť a ꝙse. Itẽ qꝫ aliqua inꝫsunt ꝙse ꝛ ꝙ subo hominis qꝫ nõ sunt fm ꝙ ipsum.

¶ Rñr ꝙ ꝙse dupl⁹ capi pot. ſ. ꝙpie ꝛ cõiter. capiẽdo ꝙse ꝙpie est ertibilr idem ei fm ꝙ ipsum. Cõiter ꝙdo accip⁹ ꝙse si in plus se hẽ ꝙ: qꝫ sic ꝙ se distinguit ꝓra ꝓcedẽs. ꝛ io fm ꝙ ipm dicit ꝓpꝫ ꝙ ꝙse se inest ꝛ non ꝙ aliud ꝛ ꝙse ꝙ ꝙse dicit idem ꝛ sed cõmuniter non ꝙ aliud ꝛ ꝙse ꝙ ꝙse dicit idem ꝛ sed cõmuniter non.

Dubõ 8ª T.c.15. Solutio

¶ Quarta difficultas est. vtrũ ꝙbatio qua facit Pbo ad ꝙbãdũ ꝙ demfatio est ex his ꝙ sunt ꝙse ꝙ pp se ex neciis valeat. Et videť ꝙ nõ qꝛ ꝙpp ꝙ se ꝛ ꝙ pp se ex neciis sunt ꝙ se ꝛ ꝙ pp se ex neciis sunt colorati⁹ cũ aliꝫ sit neciaꝫ qꝫ nõ est ꝙ se ꝛ ꝙ pp se ex neciis sunt colorati⁹ et neciaꝫ

Quarto q; ꝑma figª nõ indiget alijs: ⁊ alie indiget illa: q; deuſant ⁊ augmẽtant quouſq; ueniãt ad immediata.

Nõm ¶ Pro declaratiõe horꝫ opꝫ itelligere qõ alie figure idigẽt ꝑma: vt deuſent ⁊ augmẽtentur. Et qd eſt iſtud deuſari ⁊ augmẽtari. Themiſtius dixit: cũ in oi figura ſit ꝓpoſitio vlis affirmatiua: que nõ pót ꝛcludi nec in ſecũda figura nec in tertia: ſi reduci debet ad imeᵉ idiget ꝑª figura: ⁊ qñ vadunt ad imediata dicuntur deuſari. augentur autem in ſuis demonſtrationibus addendo media: ¶ Poſteriores ꝛo dixerũt: q; ſcõa figura quando reducit ad imeᵉ ꝑ ꝑmã figuram: oportet qõ eſt ꝑticularis in ſcõa ſi at ſubm in ꝑª ſꝫ ſubm hꝫ rõnẽ mãeſ: ſi ꝛo dicõdenſari: ſed 3ª figura quãdo reducit ad imediata: qõ eſt ſubiectũ i 3ª ſit ꝑtm in ꝑma: ſꝫ ꝑtm hꝫ rationeꝫ ſo me. ideo rarefactionis ⁊ augmẽtationis: ẽre ꝑ augmẽtationẽ reducit. Et addit ꝓbo de ꝓpõibus negatiuis qõ ſunt imediate ⁊ qõ mediate: vt itelligat qñ ſcõa figª ⁊ 3ª reducuntur ad ꝑmam pro imediata. Et intẽdit qñ alterũ extremũ ꝓpoſitiõis ẽ in aliq̃ toto. i. ſub aliquo gñe ẽ mediata vt hõ nõ eſt linea in hac vrũq; extremũ eſt in aliquo totoꝝ hõ eſt ſub ſuba ⁊ linea eſt ſub quãtitate: ſed qñ neutruꝫ extremũ eſt in aliq̃ toto: tũc ẽ imediata vt nulla ſuba ẽ qnãtitas. Et quãdo eſt mediata pót eſſe rõne vnius extremi tm̃ vt ſubi vel ꝑti: vt nullus hõ ẽ ãſtitas: vel nulla ſuba ẽ linea: ⁊ pót eẽ rõne vtriuſq; extremi: vt nullus hõ ẽ linea.

Dubº 9º Argf ꝑº ¶ Circa dicta cadit difficultas. ꝓmo. an ꝑª figura faciat magis ſcire. Cõtra aª q; ꝑma figª nõ ẽ nectia ad ſcire ſimpliciter: q; ad ſcire ſufficit cognoſcere cãm ꝓpꝫ quã res ẽ ⁊ qñ illius ẽ cãs ⁊ q; nõ ꝓtingit alr ſe habere ſꝫ pót haberi ignorata ꝓma figura: vt ꝓz de eo qui videt lunaꝫ eclipſari ⁊ querit propter quaꝫ cauſam eſt ſ̃ a ꝓpito: qui dicit q; eſt propter interpoſitionem terre inter ſoleꝫ ⁊ lunam: et qua interpõne luna perdit lumen qõ debet recipe a ſole.

Argf 2º Itẽ ſi regrederetur prima figura pro ſcia ⁊ tũc mere legiſte ⁊ mere canoniſte nihil ſcirent: ꝛho falſum: ⁊ ꝓz ꝛº: q; cum non ſtudierint in logica. ignorãt quid eſt ꝓma figura.

Scõa argf 3 modũ ꝓbãdi: q; dicẽ mathe⁽ᵉ⁾ ẽẽ maxᵉ ſciaꝫ que ſit ꝓ hãc figuram. 3 ſ̃ ital: q; ꝓbo ſupra quando ꝓ bauit q; demſo ẽ ex ꝓpꝛiis ꝓncipiis. dixit ꝓnª ꝓpria ſ̃ aliq̃ ſcõe ꝓ qõ demſari ꝑt: ⁊ illa ẽ ſcia cõis ⁊ maxia ſcientia ⁊ dicit de metha⁽ᵉ⁾. ergo mathe⁽ᵉ⁾ nõ eſt maxima ſcia.

Dubº 10º ¶ Scõa difficultas ẽ circa modũ declarãdi ꝓpones imediatas: q; vi ꝓbo ꝛdicẽ ſibi ipſi: q; tractãdo de ꝓncipiis demõſtratiõis ſupra dixit ꝓpoſitio imediata eſt q̃ non eſt altera prior ꝑ quã poſſit probari: ſꝫ iſta poteſt probari nulla ſuba ẽ ãſtitas: igit iſta nõ ẽ imediata. ꝓbat minor q; ꝓbat ſic nulluſ actꝰ ẽ ſuba. ois ãſtitas ẽ actꝰ. igit ⁊c.

Solo 9ª dubitatiõis. Rñ⁰. Ad ꝑm dõ q; q ſcit aliqd ſimꝫ hꝫ demſrationeꝫ ꝑ qs ſolualr vi ⁊tualr: ſolualtr hꝫ q ſcit ſoluare demſrationẽ i mõ ⁊ in figura: virtualr ꝛo hꝫ ⁊ qui cognoſcit cauſam rei: ⁊ qñ illius eſt cauſa: ⁊ hoc ſufficit vt virtualiter habeat.

Ad ꝑm. Ad 2m Ad 2m dõ q; vna ſcia pót dici magia ſcia alia duplicit: aut rõne obi: q; ẽ de nobiliori obo. aut rõne modi. ꝑce⁽ᵉ⁾: q; ꝓcedit ex magꝭ notꝭ. metb⁽ᵉ⁾ rõne obi ẽ maxia ſcia: q; ẽ ẽ ẽo ⁊ itellimijs. math⁽ᵉ⁾ ꝛo ẽ maxᵉ ſcia rõne modi ꝑce⁽ᵉ⁾: q; ꝓcedit ex magꝭ notiꝭ nob ⁊ nãe ſil: q; nõ facilie alie ſcie.

Solo 10ª dubitatiõis. Ad 2m diffi⁽ᵉ⁾ dõ q; ꝓpones ime⁽ᵉ⁾ diuerſi⁽ᵉ⁾ ſumunt a ꝓbo hꝫ diuerſas ĩtẽtiones: q; hſido rm̃ ad ꝑmã demſratiõis p q̃ debẽt ꝓbari ꝓnes: dicit q; ime⁽ᵉ⁾ ꝓpo ẽ q̃ nõ ẽ altera ꝑs ꝑ quã poſſit demſrari. ſ̃ ꝛo hſido rm̃ quo alie figª ꝑſt reduci ad ꝑmã figurã: dicẽ ime⁽ᵉ⁾ ꝓpones q̃rũ nullũ extremũ ẽ in aliquo toto. ⁊c. ¶ De ignorantia.

Icendũ eſt aliqd de ignorantia: qñ oppoſito ꝛ eadẽ eſt ſcia ſm ꝓbm ꝑ topicoſ ⁊ ad eandem ſciẽtiam pertinet tractare de oppoſitis.

¶ Ignorãtia ẽ dꝰ ꝓ̃ntio ſcie. vñ ignarus q̃ſi ſine narib⁹ dr: q; veteres olfacere ſcire dicebãt. Ignorantia eſt 2ꝭ. ſ. ignorãtia diſpõnis: ⁊ ignoraª negõnis. Ignoraª diſpõnis eſt ꝺceptio facta ꝑ ſyllm. i. facibiliter: q; pót eẽ ſine ſyllo. Et ſ̃ ignoraª diſpõnis 1ª ꝓtigit. Uno⁰ qñ accipit ſimᵉ eẽ qõ nõ ẽ. Aut nõ eẽ q; eſt. ſ. ſine ſyllo. Alio⁰ qñ accipit ꝑ ſyllm eſſe q; nõ eſt: aut nõ eẽ q; ẽ. Quare vna dr ignoraª ſimpᵉ ⁊ alia dr ignoraª ꝑ ſyllm. Ignoraª ſimpᵉ vno⁰ ſit. Ignoraª ꝛo ꝑ ſyllm pluriꝫ modiꝫ ſit. Et ꝓbo ponit 4⁰ʳ modos quos ſyllogiçat ꝓpõ faciẽs ignorãtiam: q; ſ̃ talis ꝓpõ cũ opponat ꝓpõi vere: aut oppoit ꝓpõi imeᵉ ⁊ aut mediate. ſi imediate duplicitꝫ: aut affirmatiue aut negaᵗᶦᵛᵉ. Et ſimiliter ꝓpõi vere meᵉ 2ʳ ẽ: q; aut oppoit affirᵐᵃᵗᶦᵛᵉ: aut negᵗᶦᵛᵉ. Et de hiis 4⁰ʳ modis ꝓbo abunde diſcurꝛ quomodo ſyllogiçari poſſit in omnibus figuris.

¶ Ignorantia ꝛo negationis ẽ ꝑ tantio ſcientie per defectũ alicuius ſenſus: q; ſi aliquis ſenſus defecit. ſ. a nativitate neceſſe ẽ aliquã ſciaꝫ deficere. ſ. illã: cuius ꝑtm eſt ſenſus. Et probat q; impoſſe eſt hãc ſciam de ſenſibilibus illius ſenſus. ſi vere addiſcimus per inductionẽ: aut demõſtrationem: q; demonſtratio eſt ex vniuerſalibus: ⁊ ipoſſibile eſt vlia ſpeculari ſine inductione. Inducere autẽ ipoſſibile eſt nõ habẽtes ſenſum: quoniã ſenſus ſingularium eſt: ẽre non cõtingit acquirere ſciam ex vlibus ſine inductione. neq; inductionem facere pót ſine ſenſu: ẽ ꝓbo.

¶ Item alia ignorãtia ponit a ꝓbo: que dicitur ignorãtia opinatiua: que eſt ſi ꝓcedat in infinituꝫ in mediis. Et que rit ꝛia. primo ſi ꝓcedit in infinitũ in ſurſuꝫ. 2º ſi in deorſum. 3º ſi ꝓceditur in infinitũ in mediis determinatis extremis. Et primo ꝓbat q; nõ ꝓceditur in infinituꝫ determinatis extremis: q; nõ pót pueniri ab vno extremo ad aliud: niſi pertrãſeant omnia me⁽ᵉ⁾: ſed ſi me⁽ᵉ⁾ ſunt infinita non poſſunt pertranſiri: igitur non ſunt infinita.

Scõo ſoluit alias duas qõnes ſimul. ꝓmo dyalectice per duas rõnes: ꝑª eſt q; in ꝑtis q̃dratiuis non ꝓcedit in infinitũ: q; ſic non cõingeret aliqd diffinire. Nec in ꝑtis accidẽtalibus ꝓcedit in infinitum: q; illa ſunt in predicamenti a finitis: ⁊ in quolibet ꝑdicamẽto ſunt finita: ſed finita finitiee ſumpta nõ ſunt infinita: ẽre. Scõa rõ eſt. Scire eſt intelligere ꝑ demõſtrationẽ. demõſtratio ẽ ex primis: q; nõ ex vlib⁹ ꝓcedũt: q; ꝑ ſe nota ſunt: igit ꝑta finita ſunt.

Tertio ſoluit analetice ſic: demõſtratio ſit ex ꝑ ſe iberẽtibus: ſed ꝑ ſe iberẽtia ſunt duob⁹ modis. aut q; ſubm recipit ꝑtm in ſui diffõne: aª ſubm ponit in diffõne ꝑti. Si ꝓmo modo omnia ꝑta q̃ditatiua ponunt in diffinitione illius: igit nõ ſunt infinita. Si ſcõo mõ. ſicut ſubm ponit in diffõne illius ꝑti ita in diffinitione quorũcũq; ꝑtium de illo: igit ſi ẽnt infinita nõ poſſent poni in diffinitionibus q̃ ẽ inconueniẽs: ẽre. Adde q; ſunt ꝓuertibilia: quare nec in ſurſum nec in deorſuꝫ ꝓcedit in infinitum.

Dubº 11ª Argf ꝑº ¶ Circa ignorantiam negationis cadit difficultas. Si deficiente ſenſu neceſſe eſt deficere ſcientiam ſenſibiliuꝫ ſibilius ſenſus. Et videtur q; non: ex qua cum quis natus eſt ceꝛus poteſt habere ſcientiam de coloribus: q̃ſi poteſt addiſcere demonſtrationem aliquã ſacraꝫ de coloribus: ſꝫ demonſtratio generat ſcientiam: igitur habebit ſcientiã de coloribus ſine ſenſu illorum ſenſibilium.

Argf 2º In oppm. Itẽ eſt ratio ꝑbi q arguit ſic. demõſtratio eſt de vniuerſalibus: ſed vlia non poſſunt ſciri ſine inductione q̃ eſt ſingularium notorũ per ſenſum: q; ⁊c. ſ̃ argt: q; ſi ratio valeret tunc de ſubſtantijs abſtractis. ſ. deo ⁊ intelligentijs non poſſet haberi ſcientia: patet ꝛº: q; de bis non poteſt eſſe ſcientia per ſenſum: conſequens tamen falſum.

Solutio. Ad ꝑm ¶ Rñ⁰. Ad ꝓmũ dicũt moderni q; ꝓbo ſtelligit q; in quibus ſenſibilibus deficit ſenſus nõ poteſt haberi ſciẽtia ꝑ inuẽtionẽ: ſed ꝑ auditum ab alio ſic. ſ. per doctrinam.

T.c.6. Cõtra hos ẽ tert⁹ pbi scõo pbi⁹:q dicit. Syllogiçat vnq̃ aliq̃s de coloribus cuꝫ natus sit cecus: quare necesse est de noib⁹ habere rõnẽ. nihil aũt intelligere de re b̃ pbilosophus. mõ si nihil intelligit de re: igitur nõ bz scientiã. Quare dõm q̃ nat⁹ cecus nõ põt hãc scias ỡ coloꝛib⁹: z si discit aliq̃ dmfationẽ: voces z noia itellitꝫ ỡ re nibil.

Ad 1ᵐ. ¶ Ad scõm cũ arguit q̃ p̃ sil'ez rõnẽ de substãtijs abstractis nõ haberet scientia. negat ꝓña: qꝛ aliud ẽ dicere q̃ ỡ sensibilib⁹ nõ possit haberi scia sine sensu. z aliud q̃ ỡ rebus insensibilibus quarum non est sensus: nõ possit haberi scientia: quoniam sufficit q̃ illa insensibilia habeãt effectus sensibiles per quos cognoscantur.

¶ De vnitate scientie.

Incipit

Incipit

Incipit

Sofe.14. dubitandis.

¶ Rō ad p̄mū dictū de ꝓueniēcia opionis cū scia ꝛ scī lectu circa ꝗ ꝛ ꝙ aliq̄s sic ꝓuenit; nō semp. Ad 2ᵘᵐ de ysta dī ꝙ opio sūpe ē circa ꝛingēs alr se habē bere q̄ātū ad ꝛtimationē; q; si opinās hz opinionē de aliquo necessario rectissime ꝛ illud posse alt se habere. Et plus mer etimatio in opinione q̄ res ipsa.

Sofo15. dubitatio.

¶ Ad 3ᵘᵐ dictū de sollert. q. quidā dicerunt ꝙ est vio velo citer cōpebēdēs medīū: vr Themisti? ꝛ Lincoñ. Lōmē. Xo dicit ꝙ est bonitas sensus super medium inuentēdū. Albertus dixit ꝙ est habitus animę: cuius ratio est: q; cum dic tractetur solū de habitibus animę: ꝛ fecerit mē tionem de sollertia: igitur sollertia est habitus.

Nōm.

Pro cuius declaratione aduertēdū est accidit epric citha redo spe exercitāti manū sua ad citharizādū: ꝙ ꝛmpti tudo qua dā acgrīe in manu sua ad citharizādū. sic intellectui a natura ingenio bene exercitato acgrīe ꝓpti tudo quedam ad inuestigāda media subtilia: ita ꝙ sollertia dicit promptitudinem illā acgsitā ex bonitate ingenij ꝛ exercitatione. Quare 1ᵒ posset dici vio velociter cōprehē dens mediū: ꝛ bonitas ꝛtutis: ꝛtꝙ ꝛie loquēdo magis bitus dici ꝙ talis ꝓmptitudo acgsita ꝓ 2 a nā: ꝛ ꝓxis ab arte. 3. ab exercitatione ad media in subo inuēnēda ꝛc.

De medio demonstrationis. Cap. V.

Intenta

4ᵉʳ ꝓmissa

ꝓmissus 3ᵘᵐ T.c.p.2ᵉ post.

Nōm

Dubᵒ 3ᵘᵐ Argt ꝓ.

Argt 2ᵒ

Argt 3ᵒ

Sectiones sunt eḡles numero bis q̄ ꝛe scim⁹. Cōsequenti in 2 posteriorū determiat ꝓbs de medio dē mōstratiōis: ꝛs ei medīū diffō ꝛ cā sim ideꝛ: ꝛō determinat de mō sciēdi ꝙ virtūs. ꝛ. ꝓssibi lnē ꝛ cām: ꝛ dat modū diffinīēdi. Et ꝓmittit 4ᵒ aḡs hic stiget ꝙ ad est: ꝙ ysta sunt ꝛtuoꝛ ꝛ sunt eḡlia ꝛe scīs. 2ᵒ ꝙ hec ꝛtuoꝛ ysta reducunt ad vno ysta in genere. ꝛ. ad ꝛ ē ꝛz ꝙ est. 3ᵒ ꝗrit an vnius ꝛ eiusdē sit diffō ꝛ diffa tio. 4ᵒ ꝗrit an diffō posite ōmſari ō diffinito ꝛ eo ꝙ ꝙ ē.

Primo ergo ꝓmittit ꝙ ysta sunt eḡlia numero vere scitis. Et probat sic: ꝙ ꝛe ꝛ simpliciꝛ querimus vno. ſ. ſi ē ꝛ ꝙ est: vr ꝛe deo querimus primo ſi est: posteā cognoscendo ꝙ est: querimus ꝙ est. Similiter de cērauno querimus primo ſi est posteā ꝙ est. Similiter de re cōplexa ꝗrim⁹ duo sc; an ē ꝛ ꝓ ꝙ est: an ꝙ ꝗrimus vtrum sit deficiat: aut nō: ſ scīēs ꝙ est. 1. q; deficit. querimus posteā ꝓpter quid deficit: quare dicit quatuoꝛ sunt ysta: ita ꝙ quatuoꝛ sunt scita: quare quesita sunt equalia scitis.

Notar Themisti? cām huius. ſ. quare ysta sint tot quot sunt scita: ꝛ dicit cā bnſ? Eiq; cō sit cā inuēnēdi ꝛ scīēdi: q̄m qui querit ignoꝛat: ꝛ ꝓter ꝗrit de re quā ignoꝛat vt inueniat ꝛ sciat illā: ideo quesita sunt tot quot sunt scita.

Circa dicta cadit dubᵗ⁹ ꝓio. ex ysta sunt eḡlia vere scitis. Argtur ꝙ ysta sint plura: q; ysta ꝓr fieri ta ꝛ ō rebus cōtingentibus ꝙ necessarijs: ꝛ ꝓs. ꝛ ti vere scira sunt ꝛm de necessarijs: ꝙ plura sunt quesita ꝙ vere scita.

Scdo q; ysta sunt quatuoꝛ vt dicit ꝓbs. ſ. si est: quid ē: q; est ꝛ ꝓpter q̄ est: sed si est: ꝛ quid est nō sunt vere scita: q; plura sunt ysta q̄ scita. ꝓs 2ᵒ nā cū maioꝛ. minoꝛ ꝓbat ꝛ ꝓmo q̄ ꝗrū si est non sit scitū. ꝓbatur: q; ꝛ esset scitum esset scitum per ſyllogiſmum ꝓpotheticum sic dicendo ſm Lincoñ. Si animal rōnale est: hō est: sed aīal rōnale est: ergo hō est: sed hoc nō facit scire. ꝓbat: q; non ꝛz ſyllogiſare per duos terminos vt dicit ꝓbs ꝓmo ꝓio: q; ꝛ fieret petitio principij in minoꝛ. 2ᵒ ꝓbatur ꝙ ꝗritum quid est non sit scitum: q; maxime esset scitum per diffinitionē. ꝛtra argui: q; ꝛm ꝓbm ꝓmo ꝓio. nō cognoscitur vere scī complexū bnſ me⁹ nisi per ſyllogiſmus: sed quęritum quid est: est vere scī complexū: q; sit ꝓ. ꝙ ponē ō 2ᵒ adiacētes: igit ꝓsyllm ē aptū scirīe nō per diffinitiones.

Tertio q; inuēnēdi sunt quatuoꝛ sed cuilibet modo sciēdi cor respondet vnū scitum: ꝛ cuilibet modo querendi cor respōdet vnum ꝗritum: igitur plura sunt quesita ꝙ scita.

Dubᵒ 2ᵘᵐ Argt ꝓ.

¶ Scda difficultas ꝛ vtrū ysta sint ꝛm quatuoꝛ ꝛ vnius scita. Circa argui? ꝙ ysta reducunt ad vno per ꝓbm infra. ſ. ad si est ꝛ quid est: imo plus q; reducunt ad vnū scitum et ad quęritum medīū: igitur nō sunt quatuoꝛ.

Argt 2ᵘᵐ

Scdo argui? ꝙ sint plura ysta ꝛ: q; vltra ꝙ ꝛtuoꝛ sit ysta ad nominis. Item sit eḡ ysta ꝛ: q; quanta sit res: quare ꝛē.

Solo primo dubitantibus. Ad 1ᵐ

¶ Rō. Ad ꝓmū difficultatē dī Themistius ꝙ ex ysta fiat de re ḡra inuēnēdi ꝛ sciendi rēcta: q; qui querit ignoꝛat: querit ergo vt sciat: quare quot sunt quęritatoꝛ sunt vere scita. Ideꝛ quę vere scīri possunt sine cōtingētia sine necessaria sinti; ꝛ contingentia non ꝓpter hoc scīri possūt.

Ad 2ᵘᵐ

Ad 1ᵘᵐ negatur ꝙ si ettre quid est nō sint scita. Ad ꝓbationem de si est: ꝛ o dicitur. ꝙ si scīrem⁹ si est scīremus ꝓsyllogiſmū hypotheticū vt dicit Lincoñ. cōcedit ur: ꝛ cū dī ꝙ est ꝛ ꝓbm ꝓmo ꝓio. ꝛ ꝓ ſyllogiſmus nō pōt ꝛstare ex duobus terminis ꝛm. dī ꝙ itēdit de ſyllogiſmo cathegorico: ꝛ nō de hypotheticō: q; hypotheticē bñ pōt ꝛstare ex duob⁹ terminis. Ad alia ꝓbōne de qd ē dicit Lincoñ. ꝙ ḡsitum qd est nō est cōplexū: iſ incōplexū: ꝛ cum dī ꝙ sit ꝑ ꝓpoſitōnē de subo adiacēte dicit Lincoñ. ꝙ cū illa oratio sumit: vr ꝗrit de diffinitione: non ꝗrit nisi ſubſtātiam reiiō nō est entitatio. posset tñ accipi ꝛ entitatio.

Ad 3ᵘᵐ

Ad 3ᵘᵐ dicitur ꝙ sicut modi sciendi sunt duo in genere: sic ꝛ modi ꝗrendi sunt duo in genere. ſ. quid est: ꝛ vtrus est: sed si diſtinguantur penes scita simp⁹ ⁊ ꝛ composita sunt quatuoꝛ modi sciendi: ꝛ quatuoꝛ modi querendi.

Solo dubitationis 1ᵉ. Ad ꝑᵐ Ad 2ᵘᵐ

¶ Ad 2ᵘᵐ difficultatē cum dī quęsita reducūtur ad duo: ꝛ ad vnū dicit ꝙ ysta in genere formalr sint quatuoꝛ: sed virtualiter sunt duo: ꝛ vnum. Ad aliud arguit ꝙ quesita sunt plura ꝙ quatuoꝛ: ꝙ ē ḡd nominis: ꝛ qualis ꝛ quātū ad citur ꝙ quesita de rebus sunt ꝛm 4ᵗ. ꝗrum Xo ꝙ ꝛ quātū ad ꝛtū reducibile ad ꝗritus: q; ꝛ est: quare ꝛē.

Ꝓmissus 2ᵘᵐ T.c.1.

¶ Ꝓmittit ꝙ ista quatuoꝛ ysta reducunt ad duo. ſ. que rūr duo in genere: ꝛ ꝙ queritur ſi est. aut ꝙ ſi est nō querit nisi ſi mediū aliq̄ est. Et cum ꝗrit ꝙ est: aut ꝓpter quid est: non ꝗritur nisi quid est: illud medium. Et probat hoc: ꝛ cum ꝗritur ſi est: aut ꝙ est: non ꝗritur nisi ſi est: sed cū ꝛ mediꝰ sint idem: ꝛ go non ꝗrunt nisi ſi medium est. Similiter cum ꝗritur ꝙ est: ꝛ ꝓpter ꝙ est: non ꝗritur nisi ꝙ ad ē causa: sed cū causa: ꝛ medium sint idem: ꝛ go non ꝗritur nisi ꝙ ad est medium. Similiter dat aliam ꝓbationē: ꝙ quid est ꝛ ꝓpter quid est sunt idē q; ꝑ idem rūdet ad interrogationē ꝑ qd est ꝛ ꝓpter quid est: ꝛ qd est defectus lune ꝛsit ꝛ ꝓbatio luminis in luna: ꝛ ꝓpter quid est defectus ꝛsit ꝓpter ꝓbationē lumis in luna. Sed ꝙ ē armo? ꝛ ō nūq; in acuto ꝛ graui: ꝛ ꝓp ꝙ ē armo? ꝓpronē numeroꝝ acuto ꝛ graui.

Lo. T.c.2.

¶ Et hoc infert vnum cor. ꝙ si ſ ꝙ ꝛtuoꝛ ysta reducant ad duo ysta. ſ. ad ꝗritum si est me⁹: ꝛ qd est me⁹ ꝛ se? q; ois q̄ ē q̄ mediū. ſ. ſit ḡra mediꝰ sue⁹. Et ꝓbatur: q; docticq̄me⁹ est sensibile nescientes illud ꝗrimus ſi: ꝛ ꝓtura ꝗrimus ſi defectus lune est: nescientes illum. Sī ꝛo esse mus super lunam non vrieq; querēremus: neq; ſi est: neq; ꝓpter quid est: q; vtrūq; est nobis simul manifm: q̄m ex ſingulari sensato factum est in nobis scire in vniuersali: q; sensus ſ singularis bnſus ſenſarij. ſ. huius terre nūc interpositi est ex hoc ſingulari vniuersale scitum est.

Dubi 3ᵉ Argt ꝓ.

¶ Circa ꝓmū dictus ꝙ ysta sunt ꝛtuoꝛ ꝛ vnius scita. Contra argui? ꝙ ysta sunt plura q; ꝛtuoꝛ ꝛ vnius scita: q; ꝛm ꝓbm ꝓmo ꝓio. ſ. ꝙ si est mediꝰ: ꝙ si est mediꝰ. Contra argui? ꝛi hoc esset maxime est ꝓpter rōnes ꝛas facit ꝓbs sed ꝓbs ꝓ rationes illas nō valeꝛ. ꝗra primus ꝙ dicit cā ꝛ medium sunt idemisēd iste ꝛtuoꝛ cōnes ḡrunt ꝛm si cā est: ꝛ qd est eaꝛ ḡ ḡrunt ꝛm si mediꝰ est: ꝛ qd est mediꝰ: ꝛ ḡ arguit ur: ꝛ ita ignotum. ſ. ysta si est.

querat de cā sicut de medio. Et sili ſi queſtio q̄d eſt. q̄rit de cauſa ſicut de medio: q̄ſit peritio ꝓncipijoꝝ nóv alet.

Argſ 2° ¶ Contra 2um rónē arguit ꝙ dicit ꝙ p̄ide rūr ad interrogationē ſacta p̄ q̄d z pq̄d z pq̄ d: z pbat ſic: q̄ ſi querit̄ q̄uid eſt defectus lunę rūr ꝙ eſt puatio luminis in luna. Et ſi q̄rit̄. ꝑpter quid eſt defectus lunę rūr ꝑpter priuationē luminis in luna. Ctra hanc arguitur: q̄ propter q̄d q̄rit̄ de cauſa: ſed nō aſſignatur cauſa defectus lunę dicēdo. ꝙ ꝑpter priuationem luminis in luna: q̄ priuatio nō ē cauſa defectus: ſed interpoſitio terre inter ſolem z lunam.

Ad ꝑ° ¶ Rñ°. Ad primū negatur ꝙ eā ignorāti ſit q̄ ſtio ſi eſt: querat de cauſa ſicut de medio: q̄ cauſa nomīo eſt q̄ me dium: q̄m cauſa magis in cōmuni vſu eſt q̄ medium.

Ad 2um. Ad 2um cum arguit ꝙ p̄ idē nō rñdet ad interrogationē factam per quid z ꝑpter quid: q̄ ꝑ priuationē luminis in luna bū rñr ad quid eſt defectus lunę: z ad ꝑpter quid eſt defectus nō bū rñr ꝑ priuationē luminis in luna: q̄ priuatio luminis nō eſt cā defectus z ſi ter poſitio terre: nō ꝙ de paſſione dantur due diffones: vna que dicit meruꝫ quid: z alia q̄ dicit ꝑpter quid. modo iſta que dicit meruꝫ qd. pōt cōparari ad duo: vel ad eē paſſiōis: z ſic dicit ꝑp q̄ illi?: q̄ ſi per diffonē tanq̄ ꝑ cauſam. ꝑbat eſſe vniuſcuiuſq̄ vel cōparatur ad illas z dicit ꝑp quid: z ſic illa que dicit meruꝫ quid: dicit q̄ eſt: z ſic pōt demōſtrari per alia que dicit ꝑp qd: q̄re illa que dicit meruꝫ quid: dicit cām ipſius eſſe paſſionis: ſed alia dicit magis cām ꝑp quid. ꝑ pa° inest.

Dubo 4a Argſ ꝑ° ¶ Scđa difficultas eſt circa corr°. Utrū omnis q̄ ſit q̄ me dij: z videtur ꝙ nō: q̄ quādo aliqua diſtinguunt ad inuicē: ſit videtur ꝙ ſubiecta de vno: non ſit q̄ de alio: ſed extrema concluſionis z medium ſunt diſtincta ad inuicē: z oēs iſte queſtiones ſiunt de extremis concluſionis: q̄ ſi eſt: z quid eſt ſiunt de ſubiecto: z q̄ eſt: z ꝓpter quid eſt ſiūt de paſſione: ergo non ſiunt de medio.

Argſ 2° ¶ Item cum nō ſit oio oīa q̄ ſit q̄ medij: aut intelligit ꝙ fiat de medio: aut ſiat ꝑp ſe. diū. nō ꝑt vici ꝑ° ꝑp rōnē factā. nec 2um: q̄ ſi eā z mediū ſint idē: igit̄ fiūt ꝑp cām ſuenīdē: igre non poſſet fieri q̄ de deo: q̄ nō ſz cauſas. q̄ eſt falſum.

Ad ꝑ°. ¶ Rñ°. Ad ꝑ°. oēcdē: q̄ ſtio ſit ꝓp medium inueniendum: ſz virtualr. nō: q̄ ſit ꝓp mediū inueniēdū. ſ. Themiſtius.

Ad 2um Ad 2um cōcedit q̄ ſtio ſit ꝓp medium inueniendum: z cum medius z eā ſint idem: ergo ſit ꝓp cām inueniendā. cōcedit. nōa: z cum inferr. ergo in nō habētibus cām nō ſit q̄. ne. nōa: q̄ tenatiue pōt fieri q̄ſtio de eo q̄ nō eſt: ſed de eo q̄ eſt vere fieri pōt. Et ita de deo fieri poteſt: q̄ intrinſecus ꝫ cām ſui eſſe: poſtea q̄rit̄ quid eſt: q̄ eſt actus purus quo melius excogitari nō pōt. Et cus q̄rit̄ deus non habet cauſam: nitelligitur extrinſecus ꝛc.

Premiſſus 3um. Tc. 2. ¶ Querit̄ an diffinitio z demonſtratio ſint eiuſdem z ſm idem: Et probantur tribus rationibus q̄ non ꝛc.

¶ Prīa ratio. diffō ē ipſa? q̄ quidē ſit: ſz demōſtratio ſuppoñt ꝑp̄m q̄ quidē ſit: vt mathe° ſuppoñt q̄ quidvnitas ē: z quid impar z alia ſimilr: igit̄ nō demonſtrant q̄ quidē.

¶ Scđa rō. oīs demōſtratio ꝺclu dit aliq̄ de aliquo: vel affirmatiue: vel negatiue: ſed in diffinitione nō ꝑdicat aliquid de aliquo nec genus de differētia: nec eōtra. igitur nō ē diffō illius q̄ cōclu ditur per demonſtrationes.

¶ Tertia rō. aliud ē facere ſciam q̄uid ē rei z aliud q̄ eſt res: ſed diffō facit ſcire q̄ eſt res: z demōſtratio q̄ eſt res: igit̄ alterius rei ē diffinitio: z alterius rei ē demōſtratio.

Et his ꝓs q̄ nulliue eiuſdē ē eſt diffinitio z demōſtratio.

Dubo 5a Argſ ꝑ°. ¶ Circa ꝫ cadit diffi°. ꝑ q̄ paſſio diffinitur: z paſſio demōſtrat: ergo eiuſdē eſt diffinitio z demōſtratio. antecedēs ꝑbat. q̄ paſſio demōſt de ſubo ma°eſt: q̄ ꝓpō ſcđi modi eſt q̄ demōſt: ſed q̄ paſſio diffiniatur patet ꝙ ꝑbm in ſcō modo dicēdi ꝑ se: qui dicit q̄ in ſcō modo ſubm ē in eo q̄ quidē ſt predicātibus de ipſo. i. ſubiectum eſt in ꝑdicone paſſionis q̄ ſitur de ipſo: quare paſſio diffinitur.

Argſ 2° ¶ Item. ꝑbat̄ per dcm ꝑbm ſupra. i. idē q̄rit̄ qui eſt: ꝛ pq̄ ad eſt: ſed q̄ q̄rit̄ de diffinitione: z pq̄ quid q̄rit̄ de demōſtratione: ergo de eodem erit diffinitio z demonſtratio.

Argſ 3° ¶ Item q̄ quidē eſt diffinitur: q̄ diffō eſt oratio ſignificās q̄ quidē eſt. Et q̄ quidē eſt demōſtrat̄. ꝑbat̄ q̄ tripler eſt genus diffonum: q̄m alia diffō dicit q̄: eſt: que eſt cōclo demōſrationis: z alia dicit ꝑpter quid eſt ſ. eſt ſm demōſtrationis: z alia dicit vtrūq; que eſt tota demonſtratio pōne differ ē: mo. ſi aliqua diffinitio eſt concluſio de monſtrationis: diffinitio demōſtratur. igitur q̄ quidē eſt demōſtrat̄: quare q̄ quidē eſt diffinitur z demonſtrat̄.

Ad ꝑ°. ¶ Rñ°. Ad ꝑ° dī q̄ ꝑbs notāter dixit q̄rēdo: vtrū idem fīnt idē poſſit diffīnīri z demōſtrari. i. vtrū eodē nō ſumptū poſſit diffīnīri z demōſtrari: z intēdit q̄ non. Quare ad argūmētum ꝑncipium dī q̄ paſſio ꝑdicetur vt in ſe eſt diffinitur: ſed conſideratur vt in alio eſt demōſtratur: q̄ non demonſtratur niſi vt eſt in ſubo ſiue vt ordītur de ſubo.

Ad 2um. ¶ Ad aliud dī q̄ q̄ ꝑ q̄uid q̄runt idē aliquo modo in vtr̄ſed non q̄runt idem in ſpecialiras: quid querit̄ quid eſt ratio illius in ſe ſed. ꝑpter quid querit̄ quid eſt illud quod eſt cauſa ꝓpter quā inēſt alteri: ſquare nō fm idē querunt. i. non eodem modo precīſe.

Ad 3um. ¶ Ad aliud cuꝫ dī q̄ quidē eſt diffinit̄ z demōſtrat̄ ḃ aliquo mō poſſet dcđ: ſed non inquātū idē: ſed alio z alio mō: q̄ ſi cōcedit ipſum q̄ quidē eſt diffinīri. boc eſt inquātuꝫ cōſideraꝫ vt in ſe eſt. z ſ. hoc. ipſum q̄ quidē eſt demōſrari boc eſt vt in alio eſt z de alio dī. Notāter dixi pōt cōcedi aliquo mō q̄ quidē eſt diffinīri: z q̄ quidē eſt demōſrari. ſ. māliē z nō ſoialiter: q̄ q̄ quidē eſt paſſionis ſit idē; māliter cā paſſione: z paſſio diffiniatur z demonſtratur: ſed alr z alr: ita q̄ quidē eſt diffinitur z demonſtratur: q̄ materialiter ſed formalr nō: q̄ q̄ quidē eſt alicuius nō eſt formaliter illud cuius eſt q̄ quidē eſt ꝫ materiaľ nī cuius ꝛc.

Premiſſus 4um. Tc. 3. ¶ Querit̄ vr° ipſi? q̄ dcđ poſſit eē demōſ vl ſyllo in eo q̄ dcđ. i. vr° diffō poſſit diffīnīri de diffinitio i eo q̄ dcđ. Et ¶ Themiſti? dicit vr° diffō poſſit demōſtrari. ꝑbari ꝫ diffinito ꝑ ſyllm duplicatū q̄ idē ē. Et notanr dī i eo q̄ dcđ: vel ꝑ ſyllm duplicatū: q̄ ſine iſta duplicatione pōt ꝑbari ſic ꝺōo. Oē aial rónale ē aial greſſi°: bipes. oīs homo eſt aial rónale: g̃ oīs hō eſt aial greſſibile bipes.

Tc. 4. ¶ Et ꝓ ꝑbat q̄ nec ꝑ dm rationē ꝑbari ꝑt i eo q̄ dcđ ſit ꝓponēdo: q̄ non vꝫ iſta. ꝑbatio. oē aial rónale eſt animal greſſibile bipes in eo q̄ dcđ: ergo oīs hō eſt animal rónale in eo q̄ dcđ: igit̄ oīs hō ē aial greſſibile bipes i eo q̄ dcđ: q̄ ſic ar° petit in ꝑmiſſo q̄ debet ꝓbari.

Tc. 5. ¶ Negꝫ ſyllm diuiſiuū ꝑbari pōt ſic arg°. hō ē aial: vel nō aial: ſed nō eſt nō aial. g̃ hō eſt aial: vel g̃ eſt aial rónale: vel irrónale: ſed non eſt aial irrónale. g̃ eſt aial rónale: dicit ꝙ ḃ modus arg° nihil ꝑbat: q̄ ſuppponit aliā p̄e diuiſionis non ineſſe. Utilis tamen eſt diuiſio ad diffinitionem inquantum complectitur omne nō ad eſſe rei pertinēs: nihil relinquit vſq; ad vltimam differentiam.

Tc. 6. ¶ Negꝫ ſyllm diffinitiuū ꝑbari pōt diffō de diffinito: q̄ ſic arg°. q̄ conſtat ex his q̄ ad eſſentiam rei pertinēt z ſunt ꝓpria rei diffinitio eſt. hec diffinitio animal greſſibile bipes eſt buiuſmodi: ergo animal greſſibile bipes ē diffō hois. Nec ḃ ſoia arg° ꝑz: q̄ ſuppōit q̄d os. ꝑbat.

Tc. 6. ¶ Negꝫ a cōtrarijs ꝓbari poteſt: q̄ uia ſic arguitur. Si quilliuio eſt diuiſibilis: eſigitur contraria erit diffinitio cōtrarij: ergo diffinitio boni erit diuiſibilis: q̄ non valet: q̄ petit q̄ eſt eque dubium. ſ. diffinitionē cōtrarij.

¶ Negꝫ per inductiones ꝓbari poteſt: q̄ uia inductio ex ſingularibus procedit. diffinitio ꝛo non eſt ſingularis: ſed vniuerſalium. Item inductio aliud de alio ꝓdicat, diffinitio ꝛo incomplexum verbale eſt ꝛc.

¶ Necq; etiam ex tertio principijs necesse est ipsaz eē: cuz sint illa. quis ergo modus reliquus. quasi dicat nullus: nō enim mōstrabit quid est sensitz aut digito. ℔ ꝓbo ꝛc.

Dub° 6ª ¶ Circa dicta cadit difficultas: vtrū de diffinito possit ꝓbari diffinitio in eo qōquidest. Et vi. q; sic ex fundamēto oīum syllogismoruz: qō est: qz quecūq; cōueniunt in vno tertio conueniūt inter se: sed subiectū ꝛ ꝑtem ꝑdis cōueniunt in medio: qō est tertiuz: igit cōueniūt inter se. ꝑb g̃ principiū siue fundamētuz ꝓbatur q; de diffinito pōt ꝓbari diffinitio in eo qōquidest. Et signo extrema ꝑclusionis ꝓbāde: que sunt subiectū qō est diffinitū. ꝛ ꝑtem qō est diffinitio in eo qōqdest: puta q; hō sit animal grossibile bipes in eo qōquidest. Et arguit sic. cōcūq; ꝓueniūt in vno tertio ꝓueniūt inter se: sed ℔ duo extrema. s. hō ꝛ aial grossibile bipes in eo qōqdest: ꝓueniūt in hoc tertio medio. s. in diffinitione formali hominis. s. māli rōnali: igit homo est animal grossibile bipes in eo qōquidest.

Solutio. ¶ Rñ° dicitur q; fundamētum syllogismorum sic intelligit. Q; quecūq; extrema simpliciter sumpta conueniunt in aliquo tertio cōueniunt inter se: sed quando vnum extremū cuz cōditione aliqua dī de medio: nō dī de altero extremo: nisi illud medium cū eadē cōditione dicat ō altero extremo: cōre nō sequit. oē aial rōnale ē animal grossibile bipes i eo qōqdest: homo ē animal rōnale. g̃ homo est aial grossibile bipes in eo qōquidest. ex quibus nō sequit ꝯ nisi in minori medium dicat de subo in eo qōqdest. Et si sic dicatur in minori est petitio principij: quare ꝛc.

Intētū ꝑm. L. 7. ¶ Quinto bis ꝓpponitis ērit qd prius sciat an qd ē an si est ꝑs opponēdo. postea sumēdo q; bñ dictū ē in oppositionibus. Quātū ad ꝑmū prem primo ꝓbat q; nō pōt sciri qd est nisi prius sciat si est: ꝛ arg̃ sic: qz de eo qō nō est: nō pōt sciri qd ēz qd nois possit sciri. sicut de tragelapho ꝛ de bircoceruo scitur qd nois absq; eo q; sciat si est: igit si scitur qd est: necessario scitur qz est: sed scire qd est ꝛ qz est: nō pōt esse vnica ratione: qz per diffinitionem scit qd est: ꝛ ꝑ demōstrationez scit qz est: ꝛ ℔ duo dīnt sicut quid est ꝛ qz est: cōre scire qz est prius est q̄ scire quid est.

¶ In ꝓximum arguit: qz de quocūq; scitur qz est ꝑ demōstrationē scitur ꝑ causaz nisi ea sit subā rei: sed cā ꝛ diffinitio idez sunt: igit qz est scitur per diffinitionē tanq; per medium demonstrationis: igitur prius scitur quid est q̄ quia est.

¶ Nec pōt dici q; ꝑ diffinitionē qd nominis scit qz est: ꝑ qz assignata diffinitione quid nois de cūcq; restabit scire ꝛ restat cōrere. ꝓpter quid est illud qō diffinit: cum nō sit assignata causa sui esse. i. git ꝑ diffinez quid nominis nō demonstrat esse. 2° qz si diffinitio quid nominis demōstraret esse rei: tunc diffō quid nominis esset diffinitio quid rei.

Quo dato sequunt tria icōuenientia. ꝓmū q; nō subaz ꝛ nō eritū eēt diffō qd rei: ꝛ patet qz illaz est diffō quid nois.

Scōm incōueniēs est q; quelibet oratio sine ratiocinatio esset vera diffō. ꝓbat ꝓ hoc: qz cuilibet oratoni pōt iponi vnū nomē: sicut hystorie troiane iposit̄ est nomen Jlias.

Tertium inconueniens est. cum nulla scientia demonstret quid significat nomen: neq; per hanc demonstrat̄: igitur diffinito vera non demonstrabit. neq; demonstrabit ꝛc.

L. c. 8. ¶ Quātū ad ꝑmū ꝑtē solvit dubitationē hāc. q; ꝑs solvit aliā dubitationē sup̄ motā: ꝛ si ea diffō possit demōstrari de diffinito. Et dicit qñ idē est scire qd est ꝛ scire cām si est: qz cā ꝛ diffinitio idē sunt. diffinitio aūt aut ē eadē rei vt formalis: aut alia. si alia: aut ōmonstrabilis vt māli: aut idemōstrabilis vt finalis. si est demōstrabilis necesse est me cām esse ꝑ quā ōmōstret in ꝓma figura: qz vlter ꝛ affir ōmōstrat: ꝛ hic ē vn° modus exquisitus vnū qōqd est mōstrare ꝑ aliud qōquidest. non tñ in eo qōquidest.

¶ Scōo solvit dubitationē ifra motā. Et dicit q; sic ꝛ intelligit q; aliqñ simul scim° qz est: ꝛ ꝓp quid est. s. qñ scim° qz est ꝑ mediū qō est cā: ℔ nō est pole scire ꝓus pp qō q̄ qz est. Sic silr cōingit circa qd est ꝛ si est: qz qñq; simul scimus quid est ꝛ si est: sed nō est possibile scire prius qd est q̄ si est. ℔ bñ cōingit aliqñ prius scire si est q̄ quid est. s. qñ si est cognoscit ꝑ mediū accidentale: sed qñ cognoscit si est ꝑ diffinitionē rei q̄ est cā illius: simul cognoscit si ē ꝛ qd est. Et ponit ūtroz exēpla. Primū exēplū ē: qz simul cognoscim° eclipsim q; sonus in nubibus est. Et silr cognoscim° defectuz lune eē ꝛ qz priuatio luminis est: ꝛ simul cognoscimus hominem esse qz animal rōnale est.

Et animam esse: qz numerus seipsum mouens est.

¶ Circa dicta cadit diffi'ar ꝑ° est q; eē inter ꝑ si est: aut dī existere. aut eē entie. si ꝓmū illud est singulariū quoruz non est diffō ꝛ hic debet queri eē rei cuius est diffinitio. si 2m: ꝙq; illud eē qō queritur aliqñ prius scit q̄ quid est: sed hoc non potest esse de esse essentie: quare ꝛc. Dub° 7ª Argt ꝑ. Argt 1°

Jrē ꝓbo dicit de quocūq; scit qz est: scit ꝑ cām nisi esse sit suba rei: sed eē entie est suba rei: igit nō scitur per cām. Argt 2°

¶ 2ª diffi'ar est: si q; gd ē pōt sciri eē rei: sequit q; nō posset demōstrari pa° de subo per diffōnē subiecti. ꝓbat ꝙquia ꝑ qd est subi. i. ꝑ diffōnē ꝑus demt eē subi: igit diffō nō est prima cā ad demtandū passionē. Jtez si ꝑ qd est subi demōstrat eē subiecti. 1° per qō aliqd demōstrat ꝑus nō est: igit ꝑus cognoscit qd est q̄ si est ꝙ dicta superius. Dub° 8ª Argt ꝑ Argt 2°

¶ Rñ°. Ad primū dicitur q; per esse subiecti intelligit eē existētie: ꝛ hz ꝓmo cōperat singularibus cōperit eriā vbus. Ad aliud dī q; arg̃ cōclud ꝛ verum q; si ꝑ esse intelligat esse essentie: q; esse essentie nō posset sciri per causam. Solo dubitationis 2ª. Ad 1m Ad 2m

¶ Ad 2m diffi'cm si primo demt eē subi ꝑ diffōnez subi: igit ꝑ diffinitionez subiecti non poterit demōstrari pa° de subo: qz si est prima cā ipsi eē nō erit prima causa ipsi passioni. dī q; ab eēntia totali fluit passio imē: ꝛ ab eēntia ꝑtez formaliem tm̄ fluit esse subiecti immē: quare diuer cōsideratur diffinitio in his. Ad aliud cuz dicit si per quid subiecti demōstrat esse subiecti. i. gitur quid subi est ꝓius notum ꝙ: q; prius nāz sed non prius ꝛpe. Solo dubitationis 3ª. Ad 2m

¶ Sexto ponit quatuor modos diuisionis diffinitionuz. prima diuisio est: quorūdā qōqdest. i. quorūdā diffōnuz est altera cā: ꝛ quarūdā non. i. alia diffō hz causaz ꝑ quā potest monstrari vt materialis: ꝛ alia nō habet causaz vt formalis: quare i lle diffinitiones q̄ sunt sine medio ꝓncipia sunt que ꝛ esse ꝛ qd sunt supponere oportet: vt ari aut supponit quid vnitas que ℞o habent medium: earuz est demonstratio non tamen in eo quodquidest. 2m diuisum 3ª diuisionis. L. c. 8. ꝓ. 9.

¶ Scōa diuisio est in diffōnē qd nominis ꝛ qd rei. Jō dic. Cū diffō sit ratio ipsius qōquidest. alia erit ipsius qōqd significat nomē: vt ratio ponēs nomē ad significādum. Et alia quid rei. Et habētes diffinitionē quid nominis: querimus postea si est: ꝛ qd ē: ꝛ difficile est accipere qd sunt. q̄ nō scimus qz sunt: imo ipsoꝝ ē: vt dicuz est supra. 2ª diuisio diffi. L. c. 9.

¶ Tertia diuisio est eadem cuz ista 2ª sed per alia verba. Et dicit. Est autem ratio vna dupliciter: aut coniunctione vna: vt Jlias. s. quid nominis. Alia ℞o est vnum de vno ostendens non ꝑ accidens sed per se vt diffinitio quid rei ꝛ ℔ dicitur ostendere vnum de vno: qz demonstrat conclusionem in qua vnum de vno predicatur. Et subdit differentiaz inter hec: qz diffinitio qd nominis dī diffō termini. Alia ℞o diffō dicitur demonstrans ꝓpter quid est: quare prima significat quid est. non aūt demonstrat. sēda ℞o manifestius est q; erit vt demonstratio eius quodqdest. positione dins a demōstratione. dicit Themistius q; diffinitio quid rei ꝑ causaz formalem dicitur demonstratio virtualiter: qz continet causam: ꝛ effectū virtualiter: sed demōstratio ꝓprie formaliter causaz ꝛ effectum: ꝛ differt ordine quodā a demōstratione: sicut differt dicere propter quid ꝛ quid est tantum. 3ª diuisio diffi. L. c. 10.

4° dño diffi. T.c.10. ¶ Quarta diuisio ẽ: tripler est genus diffoñs princeps demonstrationem. 8ª diuersimode exponitur.

Themistius dicit q vna ẽ ficut ⁊ demonstrationis: ⁊ alia est sicut principium sm virtualiter ingrediẽs demñstrationem: ⁊ alia ⁊ est medium in demõstratione: vt formalis: que non differt a demonstratione nisi ordine quodam.

Lincoñ. ℞o dicit q vna est diffinitio mãlis. ſ. ⁊ est inclusio demõstrationis: ⁊ alia est diffo formalis. ſilla que ẽ medium in demõstratione: ⁊ tertia ẽ aggregatus ex vtrag. ſ. ex mãli ⁊ formali: ⁊ dicit tota demõstratio. positiõe ẽm differẽs ab ea: q aggregat simul inclusionẽ ⁊ medium: ⁊ ío sub alijs ℞bis dicit Lincoñ. tripler est diffo. ſ. vna q̃ dicit ẽm qꝫ est. Alia q̃ dicit ẽm propter quid: ⁊ alia q̃ dicit vtrũqꝫ. prima est cõclusio demonstrationis. ſcõa est medium. tertia est demonstratio positione differens ab ea.

Dubi° 9ª ¶ Circa dcã cadũt diffi°. 8ª diffi°. circa pmã diuisionẽ que est q̃ diffoñs; alia materialis: alia formalis: q: oĩr q̃ diffinitio formalis ẽ nõ habet medium quo demonstret: q: causa formalis potest demõstrari per causã finalem: quoniã finis est causa omnium aliarum causarũ.

Dubi°.10. ¶ Scõa difficultas est circa scõas diuisionem in quid nominis ⁊ quid rei: q: pmitit. q: cuꝫ diffinitio sit rõ ipsius quod quid est: alia erit q̃ quid significat nomẽ: ⁊ alia q̃ rei: ꝑa q: vi dicere q̃ diffinitio nominis sit ratio ipsius q̃ quideſt q̃ est falſus: q: ſolũ verũ ẽ de diffõne q̃ rei.

Dubi°.11. ¶ Tertia difficultas est circa tertiã diuisionẽ que est eadẽ cũ ſcõa: cuꝫ dicit q̃ alia diffo dí vna cõiunctione: ⁊ alia dí vna ſimplr: q: de illa q̃ dicit q̃ vna ſimplr ſiue q̃ rei dicit q̃ est illa q̃ demonſtrat vnũ de vno: ⁊ ĥ põt dici demõſtratio differẽs poſitiõe ab illa. ℈ demõſtratio ẽ ſyllogiſmus faciẽs ſcire: ⁊ diffo nõ est ſyllogiſmus. q̃ diffo nõ est demonſtratio. Deinde ꝺro quo põne differt a demñstratione.

Du°.12. ¶ Quarta difficultas circa ẽrtam diuiſionem: q: que dicit triplex ẽ genus demõſtrationis. Una est ratio dicẽs q̃ est ẽm que est ſicut ⁊ demonſtrationis: ⁊ alia q̃ ẽ ſicut ꝓncipium. ſ. virtualiter ingrediẽs: ⁊ alia que est medium in demonſtratione vt formalis q̃ non differt a demonſtratione niſi ordine ſ. ſm Themiſtium. contra: prima non dicit q̃ est: ſed ꝓpter quid: q̃ diffinitio ẽ ratio q̃ quideſt ſignificans. Et ſi dicit reſpectu aliarum q̃ cauſa ſit cõ cauſa diffinitionis ẽ reſpectu aliarũ: tunc quero que aliarum est formalis cũ omnes poſſint demonſtrari per ter illam que datur per cauſam finalem. ⁊c.

Solo dubi. ſecundo 9ª. ¶ Rñ°. Ad ꝓmã cum arguitur cõtra id q̃ dicit ꝙ formalis nõ ĥ; mediũ per qꝫ demõſtret: q: formalis potest demonſtrari per finalem. Ad hoc dupl'r rñderi pot. vno modo: q: formalis ſimpliciter dí q̃ nullum ĥ; mediũ; quo demonſtrari poſſit: vt data per finem: formalis fm quid est data per formã ⁊ efficiẽs: q: reſpectu alterius diffinitionis est medium ⁊ reſpectu alterius est concluſio: ⁊ materialis ſimpliciter est per materiam.

Lincoñ. ℞o alr dixit q̃ formalis ſimplr dí q̃ ne nõ ĥ; me diũ quo demonſtrari poſſit: ꝺoc contingit dupl'r. ſ. aut q: non ĥ; cãm vt data per finem: aut ſi habet cauſam q̃ per ſe nota est non potest demõſtrari vt data per formã. alie ℞o ꝺue. ſ. per efficientem ⁊ per materiã nõ ſunt ſimpliciter formales ſed materiales.

Solo dubi. ſecundo. 10. ¶ Ad ſcõm dixit Themiſti° q̃ diffõ in vlẽ est ratio dicẽs q̃ ẽ: q: duplex est quid. ſ. quid nominis: ⁊ quid rei.

Solo dubi. ſecundo. 11. ¶ Ad tertiã difficultatẽ cuꝫ dí q̃ diffõ qd rei põt dici demñſtratio dñm põne. tu ar'. ℈ q: demõſtratio ẽ ſyllo faciens ſcire. ſed diffõ non ẽ ſyllo. dicit q̃ Pbs dicit q̃ diffõ est ꝙ demõſtratio. q: virtualr demñſtratio est: ⁊ non formaliter.

Solo dubi. ſecundo. 12. ¶ Ad ẽrtã difficultatẽ cũ ar'. ℈ illud dcm q̃ diffõrna dicit q: ẽ tm. ℈ ar'. cuꝫ diffõ ſit oratio ſignians q̃ deſt esse rei. dicit q̃ ẽ: z non tm q̃ est: dí q̃ loquit reſpectiue: q: mãlis diffõ reſpectu alia: dicit tm q: est: qm̃ est ſicut ꝓdutio demõſtrata per formalẽ: ⁊ formalis dí q̃liter aliaꝫ: vel ſimpliciter vt finalis vel ſm quid vt alie. inuentũ 5ᵐ T.c.11.

¶ Oſtẽdit qño demñſtratio ſit p̃ genus cãe. Et 4° facẽp̃mo oñdit qño demñſtratio ſit p̃ omne genus cãe: et ratio ẽt q̃ cã ẽ mediũ idez ſunt. igit quot ſunt genera cauſarus: tot ſunt media ad demñſtrandũ: ⁊ exẽplificat ꝺ oib⁹ cauſis.

Exemplũ in cã mãli. ſi demõſtrat. q̃ angulus ſemicirculi est rectus per hoc me. ſ. p̃ medietatẽ duoꝝ rectorum.

Exẽ° de cã formali. ſi demñſtrat. q̃ oia q̃ ẽ medietas duoꝝ rectoꝝ ẽ rectus per diffõnẽ formalem anguli rectiq̃ est angulus equalis angulo inerin⁹ ſibi coniuncto ex linea ſuper lineam diametraliter cadente conſtituto.

Exẽ° de cã effi°. pp q̃ ardẽtiẽs ꝺebellant. a medio. cã est: q: primo cõmiſcrunt bella in ſardos: q: ſunt pe medo rũ. ſic arguẽdo. Iniurtiãres ꝺbellant. pp vidicta faciẽdã.

Exemplũ ꝺ cã finali. vt pp qꝺ deambulaꝺ fit post cenam vt cibus deſcẽdat ab oze ſtomachi: ⁊ p̃ter vt ſanus ſit. T.c.12.

¶ Scõo oñdit quo effectus potest demñſtrari p plures cãs: ⁊ oñdit maxiẽ p cãm mãlẽ ⁊ finalẽ. Et ponit quo exẽpla. 8ª ẽre egredit lumẽ de laterna: pp cãm mãlẽ ẽ: q: ibs po ros p quos trãſit lumẽ: ⁊ p finalẽ vt nõ offendat a transeũtibus. 2ª ex⁰ pp qꝺ ronat. pp cãm mãlẽ ẽ: q: extiguit ignis in nube: pp cãm finalẽ est: vt terreant q̃ in inferno ſunt: vt ingt Pithagoras. Et maxiẽ in reb⁹ nãlibus ꝓtin git ſieri oẽm p̃one p plures cãs. ſ. mãlẽ ⁊ finalẽ: ⁊ oat cãm huius dicẽs: q: nã facit q̃ cũq; facit p̃ aliquez finẽm: et facit ex necſſitate materie. vñ necellitas ẽ ²ª. vna ẽm materiam: ⁊ alia ſm motum. ſ. violentiam: vt laꝑ ex necceſſitate ferrur ſurſum ſm violentiam: ⁊ deorſus ſm naturã. Et addit q̃ que ſiunt ab inte⁰: alia ꝓpter finem ſiunt: vt domus ſtatua ⁊ hꝺ. alia ſiunt a fortuna ⁊ nõ ꝓp̃ter finẽ.

¶ Tertio corrigit ꝺcã ꝺ cauſis. Et ſtẽdit q̃ ſola ẽa cã ꝺ̃mñſtrat cãũ: ⁊ nõ ẽa ꝺmñſtrat a cãto. Et cã ẽa ẽ que ſimul ẽ cũ cãto in fieri: in facto eſſe: z in futuro eſſe. Et talis cauſa iquãtũ ẽ: est cã ẽ bis q̃ ſunt: ⁊ inquãtũ ſit ẽ cã bis q̃ ſiũt: ⁊ factis iquãtũ fcã ẽ: z futuris inquãtũ futura ẽ. Et oat duo exẽpla. ſm ẽ de eã eclipſis q̃ ẽ interpõ terrez ² ſm est de cã cryſtalli que ẽ aqua ꝺenſata pp defectum caloris. T.c.13.

¶ In cauſis ℞o nõ veris: q: nõ ſimul ſunt cã cãto ſit ſyllo a poſteriori: ex pma ratio ẽ. q: non ſequit. ĥ pus factum ẽ: q: ĥ poſteritas factum ẽ. 2ª ℞ó ẽquia cauſa que ſyllogiſtice infert cauſarũ est diffinitio: que ſimul est cum cauſato.

¶ Quarto addit q: reb⁹ ſ gb⁹ ẽ gnatio circularis: vtigit hic ꝺmñſtrationẽ ẽ circulare ſi vere ſequanf ſe actiuicẽ me diũ ⁊ ſiũ. ops ℈ ouerrat cũ medio: ⁊ oat exẽm ⁊ opibus nãe: q: ꝺpluta terra: nẽce ẽ vapoꝝ fieri. ℈ ait facto neẽe est nubẽ fieri: hac aũt nube facta: necesſe ẽ ꝺpluta ẽ terram. Et ꝑiter iferi: q: ſicut ſunt q̃dam res q̃ ſemp ſunt: z quedam nõ ſemp ſed frequẽter: z talíũ necesſe est mediũ frequenter eſſe: vt non omnis maſculus barbatus ẽ ²ẽ. T.c.14.

¶ Contra primam partem argf: q: nõ ĥ; q̃ poſſit fieri demñſtratio per mãm: q: mã cũ ſit pura po⁰ ẽ modice entitatis ⁊ minus cognoſcibilis q̃ effectus: q: est plurio enti ratio: ⁊ conſequenter magis cognoſcibilis. T.c.15. ℈ dicit illam. 8ª.

¶ Contra 2ᵐ pt̃ in qua dí q̃ plures cãs põt fieri ꝺmõſtratio aſr: q: aut diuiſim. aut ſiũcti. ℞o diuiſi℈ q: ex mãeo ſm accepta nõ põt ꝺmñſtrari aliqꝺ: q: cauſa ex qua ꝺs demñſtrat ꝺs ẽ cã vera vt dicit Pbs hic. q: talis est vt poſſita cã ponatur effectus ⁊ remota remoueat: qualiter nõ est materia. Nec cõiunctim q: vnitus cãti ẽ tm vna cauſa per ſe. ꝑs per Pbm in penultimo cap. ſecundi poſt⁹. 2ª

¶ Contra 3ᵐ pt̃ in qua dí q̃ ops cãm ẽ vera q̃ ꝺmñſtrat ⁊ talis ſimul ẽ cũ cãto in fieri in eẽ ⁊ in cõcruari. Contra q: ſet' q̃ nuñq; ꝓtingere ꝺmñſtrẽ p̃ſiñẽ. patet q: finis nõ est ſimul cum eo cuius est finis ſed futurus est.

4ª ¶ Cōtra quartā ꝓ͛ de domīone circu⁹ aīaz i ꝑ ll⁹ post⁹ ipsobat dmīatio circularis. Foue di ꝙ ipsobat dmīoné simplr̄ et circularē ꝫ domīo sm̄ qd pōt et circu⁹ ⁊ cui⁹ vn⁹ ꝑcessus ⁊ ex poibus: z alter ꝑcessus ⁊ a posteriori. ℨ in qi reb⁹ ꝫ gño circu⁹ ⁊ semp vnū ⁊ cā gnonis alterius: z cōtra: z vr pluuia ⁊ causa nubis ⁊ cōtra. Igitur videtur demonstratio simpliciter esse circularis.

Ad ꝑm ¶ Ad ꝑm dī ꝙ mā ⁊ magis nota sm̄ nām ꝙ effect⁹: ⁊ effect⁹ magis nor⁹ quo ad nos: ꝙ opz vr mā fiat magis nota bis ꝫ dem̄ ⁊ re effectū. Cel meli⁹ dī ꝙ nō ⁊ sm̄o de mā ꝙ ēt pura po⁹ ⁊ ꝫ de mā cōposita que ēt in actu: z aliter sūpoīi potest vr simul sit cum effectu.

Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ dī ꝙ qñ obꝯ cā ⁊ ꝫ a ꝑ semp ꝑ⁹ ⁊ effectū: dī ꝙ lo quit⁹ solū de cā foiali. Et si vis ꝙ itelligaī boc de oibus causis: intell⁹ de mā cōposita refrā alicui⁹ effect⁹ ⁊ nō re⁹ cuiuscūqꝫ. Ad illū ꝺ causis ꝓducti ꝑ dici ꝙ i vno gñe cāe ē mīma cā ꝑ se ⁊ ꝫ i ouersis gñiḃ⁹ ꝑñ ee ꝑles cause.

Ad 3ᵐ ¶ Ad 3ᵐ cū dī ꝙ finis nō esset cā ꝛ: dī ꝙ non est ill⁹ cū effectu. nec ꝙ finis in intētione est semp simul cum effectu.

Ad 4ᵐ ¶ Ad 4ᵐ ꝺ dmīone circu⁹ ⁊ dī ꝙ i hīs ꝙ circulariē gnant est dem̄o ꝑ accīs: ꝙ ide ē cā ⁊ effect⁹ re⁹ alteri⁹ ꝺne ouersoꝝ singlariū: qm pluuia nō ē simplr̄ cā nubis ꝫ hus. Tlr. nubes ē simplr̄ cā pluuie ꝫ h⁹: qz ꝙ ē cā simplr̄ cā pluuie: pluuia non posset esse simplr̄ causa nubis ⁊c.

Ad 1ᵐ ¶ Doceī ī ista ꝛ dīsionē. Et duo ꝑ facit. ꝙ docet ista ſtigare dīsionē ꝑti. 2° docet ista ꝛ gare dīsionē gñis subalterni ſm̄ Themistiū. ℨ ſm̄ Lincol. dat 1° ista ꝛ gare dīsionē ſpēi ꝑmā resolonis posta ꝑ ꝺ docuit ꝑmā cōpōe.

T.c.17. ¶ Qnātū ad 2ᵐ ꝑte dicit. Qz opz eligere debitū gen⁹ ⁊ debitas ꝺias: z ponere illas cū gñe. Et modus ⁊ ille in eligēdo gen⁹ qz opz eligē ꝙ ꝑcē in gd ꝛ ꝺinctiḃ⁹ ſpēi ⁊ ꝑdicet in gd de ſpē q̄ius ꝺifīt. Et nō opz eligere cā sm̄ ſub gen⁹. De ꝺia. Nō dī ꝙ opz eligē ifra gen⁹ ꝛ tot ꝑtes ſil sūmpta ꝙrtant cū ꝺifinitor⁹ ſ singuli in plus ſe ba bent. Et ꝺ ſit ꝺo genus ꝑ ꝺias ime⁹ vlgz ad atbomas ſpēs. Et ꝓnit ex⁹ de ꝺifinitione et rinarijnin qua nō ſunt eligēda ꝙ ſunt ex⁹ gen⁹ cius: ꝫ gen⁹ ei⁹ ⁊ numer⁹: ꝛre ſignēda sunt ꝙ ſunt ifra genus: ꝙ ſumunt ꝑ ꝺiuisionē gñis. Nā numer⁹ alius ⁊ ꝑ. alius ꝑ artipar. ꝙ enim ꝑtes rinarior ⁊ nō ſufficit ḃ⁹ ꝺiuidi⁹ numerus ꝑ artes alī⁹ ⁊ ꝑ. alius. alius nō ꝑmus. ꝑmus dicitur ꝺupliciter: aut nō mēsura⁹ alio numero: vel nō cōpositus ex alīḃ⁹: z boc totū conuertit cum rinariozꝫ singulum eoꝝ. in plus ſe ba bent. Et ꝑbat hīc ese ꝺiffōne rinarijsiq ꝺiffō ꝺs ecñt ꝑ dicari: z ſoli ineſſeseḃ bec est huiusmodi: quare ⁊c.

Et addit ꝙ ad cōpletū methodum bane ꝺiffinitiuam regrūtur tres ꝓdones. ꝑ⁹ ꝙ accipiāt ꝑa⁹ eo ꝙ quidest. ſm̄ ꝙ ꝺisponant ſm̄ ordinē ille. 3° ꝙ ꝺiuisiouacat vlgz ad ſummū. i. vlgz ad vltimas ſpēciē. ℨmum ꝑbat partim per methodū ꝺ acci⁹ ꝙ nō ꝑbat aliqd ille ſpi ꝑ methodū de gñe ꝙ nō ꝑbat ꝑti in gd. 2ᵐ ꝑbat ꝙ semp nō ꝺus est ꝑus accipiēdi ⁊ ꝛ hic ꝑus erit vltus. 3ᵐ ꝑbat ꝙ ora ſil ꝙrtant: ꝙ ſic accipiunt omnia ꝑdicātia ⁊ eo ꝙdcēt.

T.c.18. vſq ad 22ᵐ ¶ Oꝫ ad 2ᵐ ꝑte dicit ꝙ ineſt gāda ſit ꝺiffō gñis ſbalterni. dicit ꝙ ſumēde ſunt ſpēs vnius gñis. ℵ. g. ſi linea ꝺiffinīē da ē ſumant ſub ea ꝙ ſunt recti ⁊ curui: deinde ſumēde ſunt ꝺiffinitiones barū ſpērū: z videndū est ꝙd est eis cōe. vnde linea recta est longitudo ſine latitudine: cuius medium non ꝺiscrepat ab extremis. Et linea curua est longitudo ſine latitudine: cuius medium ꝺiscrepat ab extremis. Illud cōmune in quo cōueniūt est longitudo ſine latitudine. ℨ hoc ſeruādum est. ꝑ ꝑma ꝺia addēda gñis: ꝙ videndū est in quo gñe sit. ꝛ cū sit in quātitate ꝺiffō linee ⁊ ꝺfinitas ſloga ſine latitudine. Et excludit duos errores. ſm̄ ℨ: qz ꝺicit ꝙ ipole ⁊ cognoscere ꝺias ꝙ sunt ad opposita ⁊ cognoscat vnūcḋs. Rndit ꝙ falsus ⁊ ꝙ cogni-

ta ꝺia vnius ad alia ꝙ oporteat cōgscere ꝺia alia. Scōs error: est cū ꝺicimus ſpēm ſub altera ꝺiaz cōprehēdi ꝙ illud ⁊ ꝑti⁹. Q ꝺ nō ⁊ ver: qz nihil clarius ꝙ ſub altera illaz cē. Et addit ad cōpletū hāc methodū gñis ſubalterni. Qꝛ ſi in ſpēb⁹ ſumptis nō repit aliqd cōe ꝙ ꝺus cō ueniāt ꝺiffōnes ſpēz: tūc ſcīdū ē ꝙ ille nō sunt ſub gñe: Et ꝺ ſit de magnani⁹ ⁊ ꝙ vident⁹ de ꝙ ꝑsit⁹ ſub vna fuit Alcibiades Aiax ⁊ Achilles. ⁊ ꝺ ſuit iniuria nō pati. Sub alia ſpē fuit Diogenes ⁊ Socrates q̄bus cōmune fuit alperuari que in fortuna posita sunt. ⁊ q̄ ꝺis nō cōmune est ideo magnanimitas non est genus ⁊c.

Dub°.13. ¶ Circa ꝑmodū ineſtigādi ꝺiffōnē ſpēi cadit ꝺifficultas: qꝛ nō vī ꝙ ꝑ sint sūmēda tot ꝑta ꝑ quisnoē gñis: z⁹ vna sumpta ꝙrtant cū ſpēz singuli in plus ſe hēāt: qꝛ vel sumē ꝙn ꝙrimū ad diuidēdū vī nōsi ꝙrimū ꝑ vna ꝺiuisionē ḃ⁹ ꝺia ꝙtinuia ſpēz: z⁹ ter ꝺiffō ꝑti ſit ex illo genere: ⁊ illa ꝺia. Si ꝺo nō ꝺ ꝙrimū genus ⁊ ꝺiuidatur per ꝺias ineliatas: z⁹ vnā ꝺiam additam gñi cōstituī⁹ vna ſpēs. Et cū illa ſit gen⁹ ⁊ ter ꝺiuidet⁹ ꝺ⁹ ꝺs: z⁹ vna additam generi cōstituet ſpēs: ⁊ ꝛ tādē deuenīet ad gen⁹ proximū: z⁹ dicit Pbs ꝙ ꝺiuidēdū est genus ꝑ ſiterias ineliatas vlgz ad athomas ſpēs. Quare illa ꝺiuisio ꝑ ꝺiam vltimā additaz gñi cōstituet ſpēm: ⁊ ſic ꝺiffō fiet ex ſolo gñe ꝓximo ⁊ illa ꝺia cōtra ꝺicta ſuperius.

Dub°.14. ¶ Circa 2ᵐ modū ineſtigādi ꝺiffōnē gñis ſubalterni ē ꝺifficultas: qz ꝺicit ꝙ inſpiciēdū est in ꝺiffōnibus ſpēz. ſi est aliqd cōe eis ſub gñe. Sꝛqz ꝺiffinitiones illaz ſpēz cō ſtant ex gñe illo ⁊ ꝺuaz ꝺifferētiaz nō cōueniūt: ⁊ ed ꝛin ſu gñe igit̄ur in eis nō est aliqd cōe tūb gñe. Et ꝓin nō est ver⁹ illud ꝺictum. Qꝛ ſi ꝺiffōnē ſpēz nō ſit aliqd cōmune ſub gñe: q nō habeāt genus ꝺicut ꝺicit de ꝺuabus ſpēciḃ⁹ ꝑ magnani⁹ que carent genere ꝑter ſe.

Solutio ꝺubitatiōis.13. ¶ Rñ. Ad ꝑmū sunt ꝺuo modi rādēdi. Un⁹ ꝺicēs: qd ſic⁹ nō ſit ralis ꝺiffō ex ꝺiffs eſſentialiḃ⁹ ſed accidētali⁹ ḃus: qz aliqui queliḃet in plus ſe ḃ⁹ⁿ gen⁹ ꝙrimū ⁊ q̄ oi nidit: ⁊ q ignorant⁹ ꝺie ēntialesq̄ caplum⁹ accidētales quari quelibet in plus ſe habet. Lincol. ℵo ꝺixit ꝙ genus ꝓximū ꝺiuidit ꝑ ꝺias eſſentiales: ſ⁹ aliq ſumūt ex forma gñis: ret rōnale ⁊ irrōnale ex aliqua ſumūtur ex materia generis: ret mortale ⁊ imortale. ⁊ nō opz ꝙ cui cōperit ꝺifferentia formalis cōpetat genus.

Solutio ꝺubitatiōis.14. ¶ Ad ſcḋam ꝺicitur ꝙ genus ꝺefectiḃ⁹ in ſpecies ſpecialiſſimas per plures ꝺifferentias. Et in vltimis ꝺiis non conueniunt ſpecies ſed in aliis poſſunt conuenire.

intenī 5ᵐ. T.c.25. ¶ Corrigit modū ꝺemōſtrādi p eās: qz vult ꝙ vnius cāri. per ſe ſit tm̄ vna cā ſpē. Et tria facit. ꝑma mouet ꝺubitatiōnē ꝙ facit ad cognoſcēdū cām ꝑ ſe. Dubitatio est: vr cū cauſarū ſit cauſa ſibi⁹ ⁊ cōtra aut nō. Qꝛ ſi cū cārum est cauſa ſui⁹: ⁊ cōtra: ſic cauſa ⁊ cārum cauſa ⁊ cārum ſimul sunt: ⁊ vnum pōt ꝺemōſtrari per aliud ⁊ cōtra: ſed qñ cā ꝺemōſtratur p cām est ꝺemōſtratio ꝑ quid: qñ ℵo cā ꝺemōſtrat per cārum est ꝺemōſtratio qa. Et ꝺat duo exēpla. ꝑm exēplū ſolio fluere ē quoddā cārū ⁊ lata ſolia ex cā eius ⁊ ſimul ſunt. Aliud exēplū est. lumē ꝺeficere ⁊ cā ꝺeficiēdi ſimul ſunt. Si ℵo nō. ℨ. Si qñ cārum est: nō est cā: tunc nō ſunt ſimul. ꝫ cōringit plures esse cās ciusdē cāri. ⁊ cōtingit ḃ⁹ ſi ꝺē cārum ḋe pluribus ꝑmis ſubiectis ꝺicat. tunc ercāto nō ſequit cā ꝺeterminata: z⁹ ſequat cārum cārum: est cā: nō ſi ſequit hāc cām esse. Quare ſi oppōitū ſit vle ſubm. ſ. conuertibile de quo ꝑmo ꝺicatur cārum: tunc cā ⁊ cārum ⁊ vle ſbm cōuertibile est. Et ꝺat exēplū. vt ſi boc ꝑmū folio fluere ſit in quodam toto. i. in ſubo vī determinato: z⁹ ſi plures ipſius ſpecies sunt: ſi igit̄ plātis aut buius plātis ꝑmo inerit boc ꝑmū: quare qz⁹ mediū equale ē ex⁹ bis. Si igitur ḋrat ꝙ quid arboꝛ es folio fluūt. Rñdetur ꝑpter ꝺefectum humidi: z bec eſt cauſa

adequata:que connectitur cum illo causato.

¶ Scdo ꝓsequit ꝑncipale ꝓpositū.ſ.q vn⁹ cāt ꝑſe z nō per accēs e vn⁹ ens ca ꝑſe: z vn⁹ mediū demōſtratiuū. Et intēdit q ſi omīes cātē ꝑſez nō ſm ſignū neqz ſz accēs q eſt tm vna ſola cā ꝑſe. Rō: q mediū ē terminꝰ vtiꝰ mi terminī.i. oſſō maioris extremitatis. ſz vn⁹ vna eſt rō.i. oſſīmitio:igit vnū ē mediū. Si ẜo cātū ꝑ accēs demōſtraret puta de ſubo nō ꝓ:tingit plures ē cause: ꝫ talia non ſunt ꝓpoſita in demonſtratiōnibus.

¶ Tertio oſtdit q ſi cātum ſe cōſideret in ſubo ꝑ: ſilr ſe bz mediū z cātū quo ad vn⁹ vocationē z analogiā z eq vocationē:qz ſi cātū eſt vniuocū: z mediū eſt vniuocū:z ſi analogū z m⁹ analogū:z ſi equocū z mediꝰ ſilr. Et exēplificat de analogo.dicēs huius cāti analogi.ſ.ſanꝰ qu⁹ tātes ꝓpoſitionales.ſ.numer⁹ linea corpus z ꝑſa ſunt ꝓmuriaꝫ ꝓpoſitionales:ſm m⁹ analogū.ſ. cēliter bñs augmēti.ſ. exēplificat de equoco.dicens but⁹ cāti equoci.ſ.ſimile eſt colorī coloꝛi: z figurā figure cā eq vocā:qz alia z alia:ſis in figuris totalle eadē ſm analogiā dicta.ſ.bie angulos cēles:z latera ꝓpoſitionalia. In coloꝛib⁹ ẜo bie vn⁹ ſenſus:z vel aliqd aliud. Et facit exēplus de vniuoco:qz ma⁹ eſt. Et addit ſi cōſideraꝛ cātum in ſubo ꝑnūc eā z cauſatū z ſubm ꝑ⁹ ſe ꝓcedunt. ſi cātī eſt:z cauſa eſt:z ſubm ꝑ⁹ ē:z ẽ. ¶ Si ẜo ꝑſideretur in ſubiecti⁹ ſi ſterioꝛibus nō ſe cōſequunt:qz poſſunt eſſe ineſt. Et dat exēplū:vt eſſe longe vite:z ineſt ẜ drupedibus quibuſdam:z volatilibus quibuſdā ẜ alīā cām eſt: vt ẜ drupedibus ꝑ carere cholera:z volatilib⁹ ẜ bz cholera.

Et mouet vna dubitatiōnē:qua ſtatim ſoluit. Dubita tio eſt. ſi inter cātꝫ z ſubm inferius mediāt plures cātes per qua illa ꝓpoſitionalis ꝛx. puta ſi ſit ſolio fluere qđ eſt cātꝫ:z ſicū qđ eſt ſubm ſterius mediāt plures cauſe.ſ.ſucꝰ denſari. z ſolium latū eſſe:ꝙ qđ illarum ꝛx debet demonſtrari. Rñdet ꝙ ꝑ illam que eſt ꝓpinquior ſbo inferiori. puta ſicus ſolio fluit:ꝙ lati ſolij eſt:ꝙ ꝑ hanc cauſam bī alia cauſa inferior.ſ.ſucum denſari.

Dub⁹.15. ¶ Circa dicta cadit difficultas. Utrū vnius cāi ꝑ ſe ſit tm vna cā ꝑ ſeque ſit medium ad demonſtrandum.

Arg⁹ ꝑ ꝓ Cōtra arg⁹ ꝙ dicit⁹ eſt ſupra.ꝙ ẜ demonſtrare ꝑ vnme genus cāe ſeq in oī gñe cauſe poteſt ſmm cauſa ꝑ ſcigiē vnius cauſari ꝑ ſe poſſunt eſſe plures cauſe ꝑ ſe.

Arg⁹ 2⁰ Item rō ꝙ qđ ꝓbat nō valet:qz dicit⁹ oſſō ē cā ſunt icēt: ſz vnius eſt ens vna oſſōigiē ē tm vna cā:qz minor vī falſa:qm vnius plures ſunt oſſōnes.ſ.materiali:ſ.formali:ſz q̃ que vnt a demonſtratione ſola poſitione.

Solutio. ¶ Rñ⁹ dī ꝙ ſicut vr ſupradictum:eſt correxit dictꝰ ſuum: dicēdo ꝙ ſola cā vera ē ꝙ propie demonſtrat: z cā vera dicitur que ſimul eſt cū cāto in ſteri in eſſe z in ſternari. Sic ſub alijs verbis corrigit illud ides.dicēdo ꝙ vnius cāti ē tm vna cā ꝑ ſe.ſ.oſſō dicēs ꝙ qđ.z ẽ bī oſſīmitio formalis:ſue modo data ſit ꝑ ſoīā vr ꝑ ꝑ gen⁹ vdiam:ſiue ꝑ cauſam efficientem:ſicue demonſtratur defectus lune ꝑ interpoſitionem terre ſiue ꝑ cauſam finalem. Et bis patet ad argumenta.

Ad ꝑm⁹ Ad ꝑimū qđ dixit ꝙ licet demonſtrare ꝑ omne genus cauſe loquitur impꝛopꝛie de demonſtratione.ſ. ꝓo ꝓpoſitione:z hic loquitur ꝓpꝛie.

Ad 2m⁹. Ad ſecūdū dī ꝙ diffīmitio dicēs ꝙ gd eſt m⁹.ẜ illa eſt tm vna.ſ.formalis:ſciter loquendo modo dicto ꝛc.

Ult⁹ ſtētū. ¶ Ultio mouent que dubitatiōes de ꝑncipijs ẜ ſoluunt. ꝑ ẜ vrū eadē ſit cognitio ꝑncipiorꝫ ẜnis ẜ oī ſcientia.

T.c.27. ¶ Scda dubitatio vrū nori⁹ ꝑncipiorꝫ ſit nobis innata vl acquiſita de nouo. Et ꝓ ꝛcept⁹ ẜ ſcia arguēdo ad ꝓpꝛy. Et ꝑ gnō ſit ĩnata ar⁹: q̃ ſequer⁹ certiſſimā nori⁹ē ẽ in nobis:ꝛ latereꝛ nos:ꝙ nō ẽ poſſ⁹q̃ ſi nori⁹ min⁹ certa non poteſt latere nos: puta nori⁹ cōcluſionis nouiter demonſtrate:q̃ eſt minus certa ẜ nori⁹ ꝑncipiorū:que eſt magis certa.

¶ In cōtrariū ar⁹ ꝙ non ſit acquiſita de nouo: q̃ ſi eēt T.c.1. acquiſita de nouo:oporteret eſſe acciper ex ꝑſitenti cognitione:ſicut in ꝓmo libro poſt⁹ dictum eſt.ſ. vbi dicitur omnē doctrinam inte⁹ fieri ex ꝑſitenti cognitione nec ſed nori⁹ ꝑncipiorū nō ꝑt fieri ex ꝑſitenti cognitione:q nō bz notitiā ꝓioꝛ ex qua ſieri poſſit⁹ ẜ ẽ.

¶ Et ꝓmo ſoluit ſecūdā cōnem dicēs, ma⁹ eſt ꝙ nō eſt pot⁹ hec ẽ innata ignoranbꝰ nobis. Nec⁹ pot⁹ eſt eē fieri de nouo nō bñtibus cognitionē ꝓioꝛꝫ ex qua fiat. Tꝫ eſſe eſt igit hie ꝓbm quādā a qua nori⁹ ꝑncipiorū originē trabat:hec aūt pot⁹ eſt ſenſus. Non autem ẜ po⁹ erit bis bonoꝝbilibus ſm certitudinem: vt aūt ineſſe oīb⁹ aialibus:bñt.n.ꝓbm nālem iudicatiū:aqua vocamus ſenſum. Cū aūt ſenſus ĩnſit oīb⁹ aialibus. Jn bis quidem mālio ſenſibilis per memoriā. In alijs aūt non. Et in qbus ſit manſio ſenſibilis.i. retentio ꝓmoꝝum dūia quedā eſt: q:in qbuſdā memoria multoꝝies facta cōtingit fieri rōnem quādā eoꝝ adinuicē.i. cōparationē quādā illoꝝ rectoꝝ ꝓ memoriā. In alijs aūt nō:vbi nō eſt memoria. Et opatione illa ſit exꝑimētū:q̃ multe memorie.ſ. cōparate adinuicē fm ſimilitudinez faciūt exꝑimentū. Et exꝑimēto aūt ſit vſe qđ eſt ꝑncipiuz artis z ſcie:ſigđ eſt circa gionē artis ꝑn⁹ eſt:ſi circa eē ſcie ꝑn⁹ eſt.i.ſi circa factibilia eſt ꝑn⁹ artis. ſi circa res ẜn nām cnſtentes eſt ꝑncipiū ſcie. Quare ex ſingularibus noris per ſenſum fit vſe. Et ſic patet ſolutio primi dubij.

¶ Scdo ſoluit ꝑmā cōnē. Et ꝑmittit ꝙ habituū qđā ſunt ſemp ꝑt: vr ite⁹ z ſcia. alij ẜo nōſz falſitate aliqn recipiūr vt opio z rō.i. rōcinatio.naz rō ẽ inabilis reinicur opio ꝑ abilis. Deinde ſoluit dicēs. Cū inte⁹ ſit certioz ſcia:z ꝑn⁹ ſint certioꝛa ẜnibus: igit habitus ꝑn⁹ ite⁹ erit vr ſcia:inte⁹.n.eſt ꝑncipiū ſcierie. Et ſubdit hoc aute omne ſimiliter ſe bz ad oē genus rerū. dicit Themiſtius.i.oia ſcia ſimiliter ſe habet ad omne genus ſcibile rerum:ſicut notitia ꝑncipiorum ad ꝑncipia.

¶ Circa dcā cadit difficultas vtrū nori⁹ ꝑn⁹ ſit ex nori⁹ Dub⁹.16. ſenſitiua tanqꝫ ex ꝑfti cognitiōe. Et vī ꝙ nō. ꝑ q: ꝑfti Arg⁹ ꝑ. ſtens cognitio ẜ eſt certioꝛ ea nori⁹ q̃ ſit ex ea. Ex notitia ſenſitiua nō ẽ certioꝛ nori⁹ ꝑn⁹ ẜ ꝓpo. ꝑ q: circa ſenſus cōtingit error ꝛx. de aia.2⁰ qa dixit hic ꝑb⁹ ꝙ notitia ſenſitiua nō ẽ ẜ certitudies bonoꝝbilior notitia ꝑncipioꝝ.

¶ Scdo q: nori⁹ ꝑncipioꝝ fuerit ex ſenſitiua:maxime Arg⁹ 2⁰ eſſet ꝓpoctū ꝑbi. q: ex exꝑimēto fit vſe qđ eſt ꝑn⁹ artis z ſcie. Et exꝑimēti fit ex ꝑlibus memoriis compatis adinuicē fm ſimilitudinē. ꝙ q exꝑimenti eſt nori⁹ ꝑticularis cāta ex pluribus ſingularibus compatis adinuicem fm ſimilitudinē:ſz ex nori⁹ ꝑticulari non fit notitia vl⁹ ſ. igit ex exꝑimēto non fit vſe. tum etiam q̃ experimentum fit ex quibuſtam ſingularibus. vſe ẜo ſit ex omnibus ſingularibus per inductionem:quare ꝛc.

¶ Rñ⁹. Ad ꝑm⁹ dī ꝙ nori⁹ na ꝓt eē certioꝛ alia dup⁹.ſ. Ad ꝑm⁹ aut quo ad nos:aut quo ad nām. Quo ad nos certioꝛa ſunt q̃ ſunt ꝓxima ſenſui vt ſingularia: certioꝛa ẜo q̃ ad natꝝ ſunt que ſunt remota a ſenſu vt vlia:quare ſufficit ꝙ ꝑtis cognitio ſit certioꝛ quo ad nos. Et ad illud qđ dicit ꝙ circa ſenſus cōtingit errare: dī ꝙ circa ſenſibilia ꝓpꝛia nō fit error. Et ad illud qđ dicit ꝙ notitia ſenſitiua ſm certitudinem non eſt bonoꝝbilioꝛ notitia ꝑncipiorum cōcē ꝙ non eſt bonoꝝbilioꝛ qz certitudo ſm naturam eſt bonoꝝbilioꝛ certitudine quo ad nos.

¶ Ad 2m⁹ dī cū exꝑimētū ſit notitia ꝑti⁹ ſiue ī vīute ſenſi- Ad 2m⁹. tiua ſit ſiue ī ite⁹ ẜ diuerſas opiones cāta ex ſilitudine pluꝝ ſingulariū cōpatoꝝ adiuicē. Inte⁹ ẜ ſideꝛ ẜ illā ſilitudinē illoꝝ ſingulariū eē ꝓp ꝑcepte occultā ẜ equēte

fōmā⁊ p̄ster illā silicūdinē cē in oibꝰ singularib⁹. 36 resolura illa silitudie i eās similtie ite⁹ cārvle ex expimē tōrq; sic cā ex oib⁹ singularib⁹ p̄ diuctionē. Et sic itēdit. Pbs vie cāri ex expi⁹. Et sic expim⁹ ꝫ sit so ialr' nori⁹ꝑ tictiarie virtual' rñ ē vlis mō oco ꝛc. Et deo gras agim⁹.

Dub⁹ 17° ¶ Dubitat quid sit mediū in demōstratione aut diffiniō subiecti aut diffinitio passionis ꝛc.

Argſ 6° Cōtra diffinitionē subi argſ q; mediū demōrationis os oī cere cām ꝑpriam passionis per Pbm: ꝫ diffō subi nō oī cit cās ꝑpās passionis: igr diffō subi nō ē me⁹. ps. 9ia cā maioꝛ. minoꝛ ꝑbat: q; ꝑ qd subi demōrat ē subi ꝑ Pbs in ſn°cōi post⁹ tāq; p me⁹ ꝑpriū ipſ° ē subi: igr ꝑ qd sbi nō pt demōrari pallio de subiecto tāq; p me⁹ ꝑpus: ps q; idez nō pt esse me⁹ ꝑ propriū ad demōſtrādū diuersa.

Argſ 1° Item diffinitio que est me⁹ os vicere quid est: ꝛ ꝑpter qd est passionis. ps: q; cas debeat dicere ꝑpter quid passio num: ꝛ quid ꝛ ꝑ propter quid sunt idez ſm Pbm q; ꝑbat ficiq; ꝑ idē rñ⁹ q; quid ꝛ ꝑpter qd: sed diffinitio subti nō dicit quid ꝛ ꝑ propter quid passionis. ps: q; ꝑ illā nō rñdetur ad quid factum de passione.

In cp⁹ p̄ ¶ Cōtra diffonē passionis argſ q; nō pōt ee mediū in demōrationeꝛ: q; mediū demonrnis nō solū os dicere cās ꝓpriā passionis ſs idemſrabilē: ſs diffō passiōis nō dic cām idemſrabilē posſitionis: q; ꝑt demſari p diffonē subi: q; ꝛc.

Argſ 2° Ite cū triplex sit genus diffinitionis ſm Pbm in ſcōo poſterioꝛ: q; alia dicit ga est: alia dicit ꝑpter qd est: ꝛ alia dicit vtrunq; ſs ga est ꝛ ꝑpter qd est. ꝑ' est ꝛcio demonſnis ſm Pbm. ſecunda est ꝓncipium sue me⁹ demonſnis. 3° est tota demonſtratio pōne differēs sted diffinitio passionis dicit ga est: ꝛ nō pg qd: vt ps. 9c diffone defect⁹ lu ne: que est ꝓuatio luminis in lunaꝛ: igr diffō passionis est potius ꝛcio demſrationis q; mediū: quare ꝛc.

Cr̄ñ⁹. Due sunt opiones ꝓncipales. Una dicit q; diffinitio subti est me⁹ demſnonis: hāc sequit' Lincoſn. Et tenēdo hāc opionē⁹ rñ⁹ ad argſ⁹ in opp⁹ ſic. Ad 6m⁹ cū argſ q; diffō subi nō dicit cām ꝑpriā passionis: q; demōſtrat ꝑius ee subi: ꝛ q; a forma subi imediate ꝓcedit ee subi: q; forma est q̄ dat ee rei: ꝛ ſ̄ q; dicitur subiecti demonſtrat esse subiecti: vt qđ dicat sumit' a forma: ꝛ qđ dicit ꝛo subiecti demōſtrat' passio: ꝛpuꝫ quiddit⁹ as dicit totam essentiā subiecti: ꝛ nō solum partem formalem.

Ad 1m⁹ Ad aliud negat' q; diffinitio que est mediū debeat dicere qđ ꝛ ꝑp qđ. Et ad ꝓbationē cū dicit' q; Pbs dicit: q; qđ ꝛ ꝑpter quid sunt idem: dicit' q; impoſpoſite loquit⁹. ps ſm modum probationis: q; a dicit q; ꝑ per idem respondetur ad interrogationē factam per quid ꝛ ꝑ propter qđ: vt quid est tonitruū est sonus factus in nubibus: ꝛ propter qđ est tonitruū: ꝑpter sonum factum in nubib⁹: ps q; ꝑpte loquēdo male rñdet: q; sic dicendo non assignatur causa tonitrui: q; tonitruū est ꝓpter extinctionem ignis in nube: et etiam ipse dicit alibi ꝛc. Uel dicitur q; idem est quid ꝛ ꝑ propter quid respectu diuersoꝝ quia quid subiecti est ꝑpter quid passionis.

¶ Alia opinio dicit q; diffinitio passionis est medium. ſ. que dicit ꝑp qđ passionis: sue dicat solū ꝑp qđ passionis: sue dicat qđ ꝛ ꝑpter quid passionis simul nō refert: hāc tenet Albertus. Ad argumēta in oꝛariū rñdetur.

Ad 1m⁹ Ad primum concedit⁹ q; medium debet dicere causam ꝛ propriā ꝛ indemonſtrabilem passionis: ꝛ cum dicitur q; diffinitio passionis nō dicit causam indemōſtrabilem negat' de diffinitione ꝑpter quid passionis: q; diffinitio subiecti est diffinitio ꝓpter quid passionis.

Ad 2m⁹ Ad aliud de triplici diffone cōcedit⁹ q; diffinitio passionis que dicit rñ qđ. est ꝛ cluſio demōſtrationis: ſed que dicit ꝑpter quid sue dicat simul ga est vel non: illa non est cōcluſio ſed medium: quia dicit ꝑpter quid ꝛc. ꝛc.

¶ De primis ⁊ secundis intentionibus.

Cum logica sit de secundis intentionibꝰ adiunctis primis: vt iquit Auic⁹ ꝓmo sue me⁹: ꝛ nō necesse est logicū primo intelligere qđ est intētio ꝓma: ꝛ qđ scōa. Et quare dicatur sic. Et tertio qūo logica dicatur esse de secundis intentionib⁹ adiunctis primis.

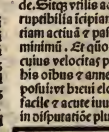

Tria intēta i hoc nomine

¶ Quātū ad ꝓmū quid sit ꝓma intentio ⁊ qđ scōa sunt duo modi principales dicendi. Unus terminiſtarii dicentiū q; ꝓma intētio est ꝓimus aꝰceptus rei. ſ. scōa in tentio est scōs cōceptus rei. Alter modus est realiſtarus dicentiū q; ꝓ' intētio est ens realeꝛ: scōa intētio est ens rōnis⁹ed quomodo sit ꝫ ſtatim declarabitur.

¶ Quātū ad 1m⁹. ſ. quare dicat' sic ꝓma intentio ⁊ scōa: cēit⁹ ca vtrūq; modum sunt duo modi declarādi. Circa ꝓmū conceꝓus sunt duo modi declarandi.

¶ Unus modus est Augustini ⁊ anchona singulariꝫ docꝛis ordinis fancti Augustini: q; dicit q; ꝓ' intentio est ꝓmus aꝰceptus rei: q; ꝑ illū cōceptū causatū a re in intē⁹ inte⁹ ꝑ cēdit in rem cognoſcēdā⁹ ꝓma intentio dicit'.

Bñdā ꝓ⁹ ꝓma

¶ Pro quo scire debes q; res sensibiliꝫ est que ꝓmo intē⁹ ab intellectu nostro: qm inte⁹ per ſpēm ſuam quā causat in intellectū. ſ. ꝓmo causando in ſenſum exteriorē: ꝛ posꝛea in ſenſum interiorē: qui dicit' ꝑbatsia a Pbo: ꝛ tandem mediāte lumine intellectus agentis ꝑbatsiua exiſtens in ꝑbatsia causat ſpēm intelligibilē in intellectum possibilem. hec ſpēs dicitur ꝓimus cōceptus rei: q; per eā ꝓmo ꝓcipit rem. dicit' ꝓima intētio: q; ꝑ eā intellectus ꝓmo tendit in rem intellectā. dꝰ passio animeq; ꝑa patitur ab aliqua illud ꝑbs ⁊ de aia: intelligere consistit in quodā pati. dꝰ et ſ. forma rei. ⁊ imago que ſine ſubtudo reiuiꝛ ta illud Porphyrij in ꝓdicabilib⁹ ipſes ꝓiami dignā est ſperio. ſ. forma ꝓiami ſiue imago digna est imperio.

Gebo de ſia in ſine.

T.c.2. Rectius dꝰ ipſes ꝓma.

¶ Scōa ꝛo intētio est ſcōs cōceptus: q; per eum ſcōo cōcipit rem. et intētio ſcōa dꝛq; per illū cēptū intellectus ſecūdariꝰ rēdit in rem. Pro quo nota q; ſcōs conceptus nō causat ⁊ re ſicut ꝓimus: ſed ab intellectu nostro hoc pactoꝛ: facta apprehēſione rei per ꝓimū cōceptū intellectus cōparat illū ꝓimū cōceptū ad ea q̄bus conuenit: ga ⁊ cēpitis videt cōuenire reb⁹ differentib⁹ ipſe: causat conceptū generis. Et ſi videt cōuenire rebus differentibus rñ numero causat conceptū ſpeciei: ꝛ ſic de aliis ſecundis intentionib⁹: q; are bic ſecūdus cōceptus dicit⁹ intentio: q; per illū intellectus ſecūdariꝰ rēdit in rem,

Bñdā 2m⁹

Scđo modꝰ ꝓmi modi.

¶ Alter modus declarādi hūc ꝑm modū terminist arū est Lorādi ordinis ꝑdicatoꝝ singularis doctoris: hic dicit q̄ pª intētio est ꝓmus cōceptus ⁊ 2ª intētio est scđs cōceptus: ⁊ ejus sed ḡre dicat ficdicit: q̄ intētio ꝓprie dī forma que ꝓducit p modū trāseuntis in aliud: ḡre forª que ꝓducit p modū inherētis ⁊ nō trāseuntis in aliud nō dꝫ dici intētio. Et ideo cū spēs cāta in itellectu a phātasmate habeat rōnē forme inherētis ⁊ nō trāseuntis in aliud ꝓpterea nō dꝫ dici intētio: ꝓpꝫ igit vt ab itellectu causet cōceptus repūtans rem p quez itellectus tēdat in rem ⁊ hic dicit intētio ꝓma: q̄ per illū itellm trāsit ⁊ tendit in rem: ⁊ ꝫ fit vt intellectus perfectius concipiat rem.

¶ Scđa ꝛo intētio dī babitudo ꝛnis rem inteª³ vt itellecta est: ⁊ talis habitudo dī tendētia rei in itellm abstrahētē rem apprehēsam ab his qbꝰ cōuenit: ⁊ ꝓpterea intētio dī: q̄ dicit quādā tēdētiaz rei in itellectū: ⁊ scđa dī respectu ꝓme: q̄ secūdario tēdit in rē. Et ꝫ sufficit quantum ad declarationē primi modi terminist arum.

Prim⁹ modus scđi mōi

¶ Circa ꝛo 2ᵐ modū realist aꝝ ponētiū intētiones eē res. ſ. rē realē ⁊ rē rōnis: ponemus ēt duos modos declarandi.

¶ Primus modus est Deruei subtilissimi doctoris: q̄ dicit q̄ res realis vt itellecta est dī ꝓma intētio. Et ens rōnis vt itellm est dicit scđa intētio. Et res realis ab alio dꝫ q̄ fit intētio: ⁊ ab alio q̄ fit ꝓma intētio. dꝫ aūt q̄ fit intētio ab habitudine ꝛsequēteꝝ rem vt itellecta est: q̄ talis habitudo tēdit in itellectum. dꝫ aūt q̄ fit ꝓma intētio ex nā sui gñis: q̄ res realis prior est q̄z ens rationis.

¶ Scđa vero intētio dꝫ q̄ fit intētio ex habitudine ꝛnis ad ens rationis: vt intellectū est: q̄ talis habitudo tēdit in inteᵐ. dꝫ aūt q̄ fit secūda intētio ex natura sui generis: quia ens rationis posterius est ente reali.

Scđs modꝰ ſm doctorē. ¶ Alter modus declarādi est nostri: q̄ posit⁹ est a nobis ꝓpterea q̄ modus ꝓcedēs nō sat isfaciebat nobis: vt in dubōnib⁹ patebit. Dicimus aūt q̄ res realis dī ꝓma intētio: q̄ de rōne intētionis est tēdere in aliud: q̄n intētio dī in aliud tētio. Et ideo res realis inquātū est ꝓmᵐ tendēdi in aliud. ſ. in itellectū intētio dī. Est aūt ꝓmᵐ tēdēdi intellectū: q̄ est ꝓmᵐ mouēdi ipsum: ⁊ causandi in ipsum spēm itelligibilē p quā cognoscit res: ⁊ q̄ res realis primo tēdit in intellectū: ideo ꝓma intētio dicitur.

¶ Scđa ꝛo intētio dī ens rōnis: ꝓpterea q̄ ꝛsequit̄ habitudinē rei itellecte ad aliꝫ q̄ fit a rōne: ⁊ ꝫ ꝛnis talē habitudinē: vt est ꝓmᵐ tēdēdi in itellm dī intētio. ⁊ scđa intentio dī: q̄ secūdario tēdit in intellectū: cū res realis ꝓpter fit principiū tendēdi in intellectū q̄z ens rōnis ⁊c.

ꝓm intētum. Prim⁹ modꝰ

¶ Quātū ad 3ᵐ qūo logica sit de scđis intētionib⁹ adiunctis ꝓmis est duplex modus declarādi. Primus modus dicit q̄ logica est per se de scđis intētionibus adiunctis primis. i. adiungibilib⁹ siue applicabilibus ad primas. Et ideo cū dicitur adiuncta primis: ly primis stat in dativo casu: ⁊ ly adiunctis in ablativo.

¶ Alter modus dicit q̄ logica est nō solū de scđis intētionibus p se: sed ēt de primis: vt stant sub scđis. Et ideo cū dī adiunctis primis totū stat in ablativo casu. ſ. vt stant sub scđis intētionib⁹. Et de hoc videbitur in dubio.

Dubª ꝑª

¶ Dubꝫ p̄ circa ꝑm modū terminist arū verū ꝓma intētio sit primus cōceptus. ⁊ scđa intētio sit secūdus cōceptus.

Argꝫ ꝑª

¶ Contra ꝑm argꝫ: q̄ ꝓme intentiones sunt res reales: igit nō sunt cōceptᵘˢ. ꝓz ꝓbaz: nām ꝓbat: q̄ scientie reales sūt de

T. c. 38.

ꝓmis intētionib⁹ ſm Auicᵉᵐ p̄ meᶜ'. ⁊ scie reales sunt de reb⁹ realib⁹ per Pbm 3º de aia dicᵗᵉᵐ secanᵗ scie quēad modū ⁊ res: igit ꝓme intentiones sunt res reales.

Argꝫ 2ª

¶ Item si ꝓme intentiones eent conceptus: ⁊ cū scientie reales sint de primis intentionib⁹ igit scientie reales eent de conceptibus: cōsequens falsum. ⁊ patet consequentia.

Argꝫ 3ª

¶ Contra 2ᵐ argꝫ: q̄ secunde intentiones nō sunt cōceptus: q̄ secūde intētiones sunt entia rōnis: ꝫ entia rōnis nō solū sunt in mēte sed in voce ⁊ scripto: q̄ nomē ⁊ verbū sunt scđe intentiones: igit scđe intentiones nō sunt vl'r ꝛceptus. Argꝫ 4º

¶ Item si scđe itentiones eent solū ꝛceptus: tūc logica esset solū de ꝛceptib⁹. ꝓz ꝓnia: ꝓnio falsa: q̄ Pbm ꝓmo ꝑiherm enias tractat de noie ⁊ vbo ⁊ oꝛone q̄ sunt i voce: q̄ ⁊c.

Inopᵐ

¶ In ꝓmū argꝫ: q̄ pª intētio dī per quā itellectus p̄ tēdit in rē: ⁊ 2ª p quā 2º tēdit in rēm ꝫ per p̄ᵐ ꝛceptū itellect⁹ p̄ tēdit in rēm ⁊ per 2ᵐ cōceptū 2º tendit in rem: ḡ pª intētio est primus ꝛceptus: ⁊ scđa intētio est secundus ꝛceptus.

Ad p̄ᵐ

¶ Rñ⁰. Ad p̄ᵐ negatur antecedens sez q̄ ꝓme intentiones sint res reales. Ad ꝓbationem dicit q̄ Auiª intelligit q̄ scientie reales dicunt esse de primis intentionibus: q̄ sunt de his que significantur per primas intentiones.

Ad 2ᵐ

¶ Ad aliud ꝓz: q̄ scie reales nō dicunt eē de ꝓmis intētionibus: nⁱ q̄ sunt de his que significant p ꝓmas intētiones. Et ꝓnter non sunt de primis cōceptib⁹ nⁱ inquātuz sunt de his que significantur per primos conceptus.

Ad 3ᵐ

¶ Ad scđz de secūdis intentionib⁹ ꝛcedit q̄ scđe itentiones sunt entia rōnis: ⁊ neᶜ q̄ entia rōnis non sint solū in mente: q̄ que sunt in voce vel scripto nō sunt intētiones scđe: ꝫ nomina scđaꝝ intētionū. Et si aliquo mō scđe itētiones dicant̄ ꝫ est ꝓpter subordinationē ad secūdos cōceptus.

Ad 4ᵐ.

¶ Ad aliud cuz dī tūc logica esset soluz de cōceptibus cōcedit principalr loquēdo: q̄ nō est de vocibus ⁊ scriptis nisi per subordinationem ad conceptus.

Dubº ꝑª

¶ Dubitaf 2º qualiter ꝓme intentiones sint primi ꝛcepᵗ. Et scđe intentiones sint secundi conceptus.

Argꝫ ꝑº

¶ Primo argꝫ ꝑ modū declarādi q̄ ꝓme itētiones sint primi ꝛceptus: quia aut per p̄ᵐ ꝛceptum tu itelligis spēz intelligibilez causatā a re sensibili in itellectu more Augustini de anchona. aut tu itelligis nouū cōceptum causatū ab intellectu more Lorādi. Contra p̄ᵐ argꝫ: q̄ itētio ꝓprie dicit forma que ꝓducit per modū trāseūtis i alteruz: q̄re q̄ ꝓducit p modū inherētis nō dī itētio: sed spēs causata a reb⁹ sensibilibus ꝓducit per modū forme inherētis: igit talis spēs nō est intētio ⁊ per ꝓns nō est ꝓma itētio. Contra 2ᵐ argꝫ: q̄ nō est cōceptus factus ab intellectu: q̄ spēs itelligibilis causata a re sensibili ꝑfecte repūtat rez sensibilē: igit frustra fit alius ꝛcepᵗ ad repꝛsentādū illam. ꝓz ꝓnia: q̄ non ꝓp aliꝰ fit alius ꝛcepᵗ nⁱ vt repūtet rez. ⁊ aliꝰ ꝓz: q̄ spēs itelligibilis nāliter repꝛsentat rē: q̄ similitudo eius est igitur perfecte repūtat rem.

Argꝫ 2º

¶ Scđo argꝫ ꝑ modū declarādi q̄ secūda intētio sit secūdus cōceptus: q̄ aut talis secūdᵘˢ ꝛceptus ē factus post apprehēsionē rei factā per primū ꝛceptū. ſ. cōparādo rē apprehēsam ad alia: q̄bus conuenit vel nō aut per habitudinē rei intellecte ad intellectum. Contra ꝓmū argꝫ: q̄ a cum primus cōceptus. ſ. spēs repꝛsentet rez vt̄: igit ab stractus est ab his quibus cōuenit: igit ante primū cōceptuz fit talis comparatio. Contra 2ᵐ argꝫ: q̄ secūda itētio magis sequitur habitudinē rei ad rez q̄z habitudinē rei ad intellectum vt patet in vniuersalibus. igitur nō fit ꝓpter habitudinem rei ad intellectum.

Ad p̄ᵐ T. c. 6.

¶ Rñ⁰. Ad primū de primis itētionibus dī q̄ p primū cōceptū itelligit spēs itelligibilis: q̄ ꝛz Pbm tertio de aia de reb⁹ sensibilib⁹ nō causat̄ alius cōceptus: ⁊ ꝓpterea dicit q̄ itellectus est locus spērū. Ad argᵐ ꝑ: cū dī itētio dī forma que ꝓducit per modū trāseuntis ⁊ nō inherentis. ꝛcedit quare neᶜ minor. ſ. q̄ spēs illa non ꝓducat̄ p modū transeuntis: q̄ si cōparet ad agens ꝓducit ab eo per modū trāseūtis in aliud: q̄ trāsit ab eo in itellm. si ꝛo cōparet ad subm fit in eo per modū inherētis.

Ad 2ᵐ

¶ Ad scđm de secūdis intentionib⁹ dī q̄ scđa intētio secūdū magis habitudinē rerū factā adinuicem ab itellectu q̄z habitudinē rei ad intellectū: ⁊ ꝓpterea ens rōnis dicit

Ad arg^{m} cõtra dr ꝙ lz primus cõceptus representet rez vlez: tñ res vle significata ꝓ ipm nõ est formaliꝫ abstracta ab hic a qb^{9} cripi pot̃ sed tñ virtualiꝫ: sed post apphẽsionẽ rei vle ꝓ ꝑn^{m} ꝛceptũ fit cõpatio talis rei ad ea qb^{9} ꝛuenit⁊ in tali bitudine fit scõs cõcept^{9} ab inte^{o}.

Dub^{o} 3° ¶ Dubitat̃ tertio circa scõm modũ dicẽdi de primis⁊ secundis intentionibus. ſ. vtruz prima intentio sit res realis. ⁊ secunda intentio sit ens rationis.

Argf ꝑ^{o} ¶ Cõtra ꝑ^{m} argf: qz res realiꝫ est ꝓmo intẽta ab itellectu: igf res realis nõ est ꝓma itẽtio: ꝓbaf ꝟa: qz qõ p̃tur de aliquo in cõcreto nõ p̃tur de illo in abstracto ꝙ ꝓbm in ꝓmo subie. ⁊ rõ est: qz qõ p̃tur de aliqno i abstracto p̃tur eẽntialr de illo⁊ qõ ptur in cõcreto p̃tur accidẽtaliter: sed idem nõ ꝓdicaf eẽntialiter ⁊ accidẽtaliter de eodez quare ⁊c. añs pz: qz ens reale vl primũ Intentũ ab intellectu in cognoscẽdo: igitur nõ est Intentio prima.

Argf 2° ¶ Cõtra scõm argf: qz sicut ens reale est primũ intẽtũ ab intellectu In cognoscẽdo: ita ens rõnis est 2^{m} intẽtũ in cognoscẽdo ab eodẽ: igit̃ neutrũ istoz est intentio. pz ꝟa: qz nõ predicaf idem de eodem in cõcreto ⁊ abstracto: vt probatũ est. añs pz: qz intellectus ꝓmus appetit cognoscere rem realem: qñ primo mouet intellectũ: ⁊ scõo rez rationis: quia secundario mouet Intellectum.

Ad ꝑ^{m} Rñ^{o} fm Durandum ¶ Rñ^{o}. Ad ꝑm̃ dicit̃ fm Durandũ: ꝙ res realis vt itellecta est dicit̃ intẽtio: qz vt sic cõsiderata est intẽtio itellect^{9} ad ipsaz: absolute ℞o nõ dicit̃ intẽtio: sed potius intẽta. Ad formã ꝙ arg^{m} dr ꝙ eo modo quo res realis est itenta: nõ est intẽtio: sed absolute est intẽta: Igit̃ absolute nõ est intẽtio: sed vt intellecta dicitur Intẽtio: eo ꝙ vt sic intentio: itellectus est ad ipsaz: ideo Idem diuersimode cõsideratum predicaf in abstracto ⁊ in concreto. Et cuz dicit: qõ p̃tur de aliquo in abstracto p̃tur eẽntialiter: dr ꝙ verus est: si p̃tur per se: sed si p̃tur ꝙ accidẽs: nõ opz. vt bicꝫ qz intẽtio dicit̃ de re reali per accidẽs. ſ. inquãtum est intẽtio inteliectus ad ipsam rem realem.

Cõtra Dr. ¶ Licet hoc fit ꝓbabile ⁊ subtiliter dictum: tñ nõ satisfacit mihi ꝓpter hz: qz res realis vt intellecta est dicit̃ intenta ab itellectu: igitur vt Intellecta est nõ debet dici intentio. Nec verũ est ꝙ absolute res sit Intẽta: sed cum est Intellecta intenta est.

Rñsio fm epm. ꝓpm. ¶ Ideo nos alr dicimus sumẽtes fundamẽtũ a Scoto: ꝙ dicit ꝙ quãtitas p̃tur in abstracto de sua speciebꝫ. ſ. de linea supfi^{e} cor^{e}: ⁊ p̃tur ẽt de illis in ꝛcreto diuersimode cõsiderãdotꝙ si quãtitas cõsideret vt est ꝑn^{m} mẽsurãdi: p̃tur in abstracto de illis, fic̃o cõsideret vt res mẽsurata: p̃tur in cõcreto de illis. Eodẽ modo dicimus hz ꝙ cũ intẽtio dicaf In aliud tẽtio: sive in aliud tendẽs. Jo p̃tur intẽtio soluz in abstracto de re: que cõsideraf vt ꝑn^{m} tendẽdi In aliud in Intellectũ. in concreto ℞o p̃tur de eo qõ cõsidera ẽ vt intẽtuz ab allo. Et cũ dicit ꝙ illud qõ p̃tur in abstracto p̃tur eẽntialiter: verum est: si simplr p̃tur de illo: sed si fit ꝓpter aliquẽ modum considerãdi non opz. Quis omne abstractũ predicans de aliquo per moduz eẽntialis p̃tur: sicut ⁊ concretũ per modum accidẽtalis ꝓdicatur: de accidẽtibus loquen: ⁊ non de subst̃tia.

Ad 2^{m} ¶ Ad 2^{m} qõo ens rõnis dicaf intẽtio scõa: dr ꝙ subm diuersuz modũ ꝛsiderãdi dr intẽtio ⁊ intẽtũ: si ꝛsideret ens rõnis: vt est ꝑn^{m} tẽdẽdi in aliud. ſ. in itellm dr intentio. si ℞o cõsideret vt intẽtuz ⁊ desideratũ ab itellectu dicitur intẽtuz. Ad arg^{m} cõtra: cũ dicit ens rõnis est scõm intẽtum ab itellectu: igit̃ nõ est scõa intẽtio. negaf ꝟa: qz idẽ diuersimode sumptũ pot̃ ꝓdicari in concreto ⁊ in abstracto: sicut dictum est in reſpõne ad primum.

Dub^{o} 4° Argf ꝑ^{o} ¶ Du^{r} 4° vnde hz ens reale vt dicaf intẽtio ꝓma. Et ens rõnis vt dicaf Intẽtio 2^{a}. Cõtra rõnez intẽtionis argf: qz cum est vt dixit Durandus: ꝙ ens reale vt itellectũ dr intentio. Et similr ens rõnis vt itellectũ est dicit̃ intentio. Aut est vt dixit Mẽghus ꝙ vtrũq; istoz dicit̃ intẽtio. Si cõ fideret vt est ꝑn^{m} tendẽdi In aliud. ſ. in intellectum.

¶ Cõtra ꝑ^{m} argf: qz res vt itellecta est intẽta: ⁊ hz rõnem intẽti: igit̃ nõ est intẽtio nec hz rõnẽ intẽtionis. Et si dicitur vt itellecta est: est intẽtio Intellect^{9} ad illam. cõtra: qz cũ est intẽtio intellect^{9} ad rem, res est Intẽta: ⁊ Intẽtio est ex pte itellect^{9} ⁊ non rei: ꝛre res ꝙ hoc nõ dr Intẽtio. Cõtra 2^{m} argf: qz lz ens reale possit eẽ ꝑn^{m} tendẽdi fm aliud scz in Itellectũ: tñ ens rõnis non pot̃ eẽ ꝑn^{m} tendẽdi In in tellectũ: qz ens rõnis non mouet intellectum: cũ non cauſet aliquid In intellectũ: lz causetur ab Intellectu.

Argf 2° ¶ Scõo argf ꝛ rõnẽ ꝓme ⁊ scõe Intẽtionis: qz dicit Durandus ꝙ dicit ꝓma intẽtio ex parte ꝓmi gñis: qz ens reale est ꝑ^{m} genus entis⁊ scõa intẽtio dr ex parte scõi gñis: qz ens rõnis est 2^{m} genus entis. Aut dr ꝓma ⁊ scõa intentio ex parte prime ⁊ scõe tendẽtie fm nos.

¶ Cõtra rõnẽ Durandi argf: qz illud qõ dat eẽ dat vnũ eẽ: ⁊ distinctũ eẽ: igit̃ qõ facit rem eẽ intẽtionẽ facit illaz eẽ distinctã ab alia: quare facit dici primã vel scõam. Contra nos arguet quis: qa ens rõnis causaf ab Intellectu: qñ ꝓpter hoc dicit̃ ens rõnis. i. a rõne factũ siue ab intellectu: igitur nullam facit tendẽtiam in intellectum.

Ad ꝑ^{m} ¶ Rñ^{o}. Ad ꝑm̃ dr ꝙ qui vult sustinere Durandi respõdeat pro ipso: qz rõ fm nos militat ꝛ eũ. Ad rõnẽ ꝛ nos dr ꝙ lz ens rõnis possit dici causatũ ab itellectu: inquãtũ ens rõnis cõsequit̃ habitudinẽ rei itellecte ad ea quib^{9} ꝟue nit cãtã ab itellectu. Et vt sic potius itellectus tendat in ens rõnis q̃ ez. Tamẽ inquãtũ itellect^{9} cãt ꝛcept^{9} scõe intẽtionis significãtes ilia: tentionẽ intẽtionaliꝫ mouet ab illa: ꝛ sic quãdã tendẽtiã facit In itellectũ: non tñ realem: qz nihil reale cãt in ipm: sicut facit ꝓma intẽtio.

Ad 2^{m} ¶ Ad 2^{m} arg^{m} ꝛcludit ꝛ Durandũ. Ad arg^{m} ꝛ nos ne' illa ꝟa: ens rõnis cãtur ab itellectu: igit̃ nullã tendẽtiaz facit In itell'm: qz lz realẽ tendẽtiaz nõ faciat: qz non causat aliqd reale in ipm: sicut ꝑ^{a} Intẽtio q̃ cãt spẽm tñ itẽtionaliter mouet vt dictũ est ad cãndũ scõos cõceptus.

Dub^{o} 5° ¶ Dubitatur 5° quid sit ens rõnis fm realistas: ⁊ a quo fiat: quia non paruam difficultatem habet.

Argf ꝑ^{o} T.c.1. Et ꝑ argf: ꝙ scm est ab itell'm: qz oẽ qõ fit: aut fit a nã: aut pp alias cãs. ſ. p itellm ⁊ volũtatẽ 2° phy. lz ens rõnis nõ fit a nã: qz eẽt ens nãle: igit̃ fit ab itellectu ⁊ volũtate.

Argf 2° ¶ Jtẽ sicut ens nãle dr nãle qz fit a nã: ita ens rõnis dr fieri qz fit a rõne: lz rõ ⁊ inte^{o} idẽ sũt: igit̃ ens rõnis fit ab inte^{o}.

In oppm T.c.21. ¶ Jn ꝟsũ argf: qz qõ fit ab inte^{o} aut fit ad intra itellm aut extra: sed nec fiem̃ sic fit. ꝓbatur: qz ad intra itellm non fiunt n' conceptus simplices vel cõpositi: vt pz 3° de aia. cap̃o idluũbiliũ qdẽ intelligẽtia: lz ens rõnis nõ est cõceptus fm Realistas: igit̃ nõ fit ad intra. ad eẽ ℞o fiunt artificialiaꝫ remanẽt post operationẽ Intellectus: sed ens rõnis nõ remanet cessante operatione itellectus: ꝙ nõ fit ad extra Intellectum: ãre nullo modo fit ab intellectu.

Solutio. Tria videda ¶ Jtem Cõmẽ^{or} ingt ꝙ ens vt ꝑn^{m} ratiocinãdi dicit̃ ens rõnis: sed qõ est ꝓncipiũ ratiocinandi non fit ab intellectu: igitur ens rationis non fit ab intellectu.

¶ Rñ^{o}. tria sunt videda. Primo qõo causet̃ ens rõnis. Et per ꝟ apparebit rñsio ad dubitationẽ. 2° videdũ est: qõo dr ens rõnis a scõa Intẽtione. 3° qõo verificẽtur de ente rationis: que dicuntur ab auctoribus de ipso.

Ad ꝑ^{m} ¶ Quãtum ad ꝑ^{m} Intelligẽdũ est ꝙ ens rõnis ꝛequitur habitudinẽ rei apprehẽse ad alia qb^{9} cõuenit vel nõ cõuenit: q̃ habitudo fit a rõne siue ab itellectu. ℞. g. post q̃ Intell's cõprehẽdit al' ⁊ cõpat reb^{9} qb^{9} ꝟuenit q̃ dint spẽs: ꝛ segt̃ genus: ⁊ si differẽt nũo consegt̃ spẽs: ⁊ sic de aliis. Notãter dixi vel nõ cõuenit: qz ꝓ ꝟiam pot̃ cõparari ad ea a qbus dit: ⁊ similr pot̃ cõparari res singularis ad ea

a quibus dñt ꝛ cõsequit̃ singulare qđ est ens rõnis.

Scõm ¶ Quãtũ ꝯo ad 2m quo ens rõnis dicat a scõa ītione intellt gẽdũ est q illa bitudo rei apꝑhẽse ad ea qb9 ꝓuenit vel nõ cõuenit: dz 2a intẽtio: ꝛ est rel'o rõnis. ꝯ. g. bitudo rei apprehẽse ad ea que dñt spẽ dz gñalitas: ꝛ habitudo ad illa q̃ dñt numero dz qdditas: ꝛ sic de alijs: sz cõcreta dicta ab blo dicunt entia rõnis: qz ens rõnis dicit hñs talẽ habitudinẽ: qz sicut pz nõ est ꝑnitas: sz est illꝰ qđ dicit habitudinẽ patris ad filiũz: sic ens rõnis nõ est intẽtio scõa: que habitudo q̃dã est sed est res dicẽs habitudinẽ illius ad aliud. Et sic ens rõnis dñt ab intentione scõa: sicut cõcretũ dñt ab abstracto. Cum hoc tamẽ stat q ens rõnis possit dici secũda intentio: quãdo cõsideratur vt est principium tendendi in intellectum.

Tertiũ ¶ Quãtũ ad 3m quo ℞ificent dicta de ente rõnis ab auctozib9. Intelligendũ est q illud dictũ Cõmẽ 87. Ens vt ꝑn̄m rõcinãdi dz ens rõnis: sic ℞ificat ℔ dictũ: qz intell'o vt ꝯsideraꝫ rẽ simplicẽ nõ cõparãdo alijs nõ dz rõcinari sz itelligere: sz vt cõparat rẽ apꝑhẽsam alijs dz rõcinari. Et ad talẽ cõparationẽ cõsegt ens rõnis: ió ens rõnis dz ens vt est ꝑn̄m rõcinãdi. Dicit ẽt ab alijs q ens rõnis dz res scõe intẽtionis ꝛ nõ 2a ītẽtio: qđ sic ℞ificat: qz simplr ꝯsiderãdo ens rõnis nõ dz 2a ītẽtio: sz res scõe ītẽtionis: qm̃ sicut pz nõ est ꝑnitas: sz res paternitatis. i. res dicẽs habitudinẽ pẽs ad filiũ: sic ens rõnis est res dicẽs habitudinẽ rei apprehẽse ad alia: ꝛ nõ est illa habitudo.

Ex dictis ad ꝑm ꝛ ad 2m. ¶ Ex his pz rñ9 ad dubõnẽ ꝛ ad arg'a: qz ens rõnis põt dici factũ a rõne inq̃ntuz est ꝯnis habitudinẽ alicui9 ad alia factã a rõne. Nõ est tñ factũ a rõne tanq̃ aliqd seorsum existẽs nec in ite' nec ex ite'. Quare ens rõnis nõ ẽ in ite' subiective: sz tm̃ obiective: sicut res apꝑhensa cõparata alteri nõ est subiective in inte': sz obiective. Et vt cognoscant entia rõnis facta sunt ab itellectu termini scõe itentionis: q ꝑdicant de scõis ītẽtionib9 in ꝯcreto sumptis: que sunt entia rõnis. Et hec de ista dubõne sufficiant.

Dubo 6o ¶ Dubitatur 6o ꝛ vltimo circa 3m quesitũ. s. cũ logica sit de secũdis intẽtionibus adiunctis ꝓmis. Queritꝰ ergo vtrum logica sit ꝛ de ꝓmis intentionibus.

Argt ꝑo Et ꝑ argt q sic: qz q̃ nec̃io ꝯsiderant in scia sunt p se de ꝯsideratione scie: sz ꝑme ītẽtiones nec̃io ꝯsiderant in logica: pz: qz sine illis nõ ꝓt itelligi scõe intẽtiones: cũ ꝯsequãtur habitudinẽ primaꝝ intentionũ adinuicẽ: quare ꝛc.

Argt 2o ¶ Scõo qz de gbuscũqz ꝑdicant p se diffões ꝛ passiões scõaꝝ ītẽtionũ illa p se cõsiderant in logica: sed diffões scõaꝝ intẽtionũ ꝛ passiones illaꝝ ꝓnt p se de ꝓmis ītentionib9 vt stãt sub scõis intẽtionib9: pz qz aial vt genus ꝓtur de pẽbus dimib9 spẽb9 ꝛ p se qz nõ rõne alterius.

In opm T.c.38. ¶ In oppm arg'q: qz scie secant' quẽadmodũ ꝛ res p ꝑbm 3o de aia: sed res reales ꝛ res rõnis sunt distincte adiuicẽ: g̃ sciẽtia realis ꝛ scia rõnis distinguunt' adinuicẽ: sed logica cõsiderat res rationis per se: igitur non considerat per se res reales: que dicuntur ꝓme intentiones.

¶ Item si logica cõsideraret primas intẽtiones p se: cũ cõsideret ẽt scõas intẽtiones p se: tũc logica eẽt scia magis cõis q̃ me'a. ꝯis falsũz: qz me'a est scia cõissima: qm̃ ei9 subm est ens inquãtũ ens: qđ est cõissimũ ad oia. ꝛ pz ꝯia: qz me'a cõsiderat per se solas primas intentiones: ꝛ logica per se considerat p se primas ꝛ scõas: q̃re ꝛc.

Primus modus dissoluẽdi. ¶ Rñ'o. Ad ℔ sunt duo modi rñdẽdi. Primꝰ modus cõis est qui dicit q logica est per se de scõis ītẽtionib9: de primis ℞o per accñs. Et ideo dictũ Auic' sic itelligi dz: logica est de scõis intẽtionib9 adiunctis ꝓmis. i. adiunctis ad ꝓmas. Et ad rõnem cũ dicit q scia est p se de his que necessario ꝯsiderant. negat' bocꝰ vlter itellig'at: qz singularia necessario cõsiderant in scientijs: vt pz p ꝑbm circa finem primi posterioꝝ: ꝛ tamẽ non per se considerantur: sic est de primis intentionibus in logica.

Ad 1m ¶ Ad aliud cũ argt de gbuscũqz ꝑntur p se diffões secũdaꝝ intẽtionum ꝛ passiones illaꝝ p se cõsiderãtur in logica cõce': sed negat' minor. s. q diffinitiões scõaꝝ intẽtionuz ꝛ passiões illaꝝ ꝑdicẽtur p se de ꝓmis ītẽtionib9. Et si dicit' predicant' per se de primis: vt stant sub secundis intentionibus: ergo negatur consequentia.

Scõs modꝰ ¶ Alter modus dicit: q logica per se primo cõsiderat de secũdis itentionib9 ꝛ per se nõ primo ꝯsiderat de ꝓmis itentionib9: vt stãt sub scõis. Et ad arg'm i opm rñdet' ꝛc.

Ad ꝑm ¶ Ad ꝑm cũ dicit' scie secant' quẽadmodũ ꝛ res: dicit' qđ scie distinguunt' ꝓcipalr penes res tm̃ per se ꝓmo cõsideratas ꝛ etiã aliqualr penes res per se nõ ꝓmo cõsideratas: sz de ꝓmis ītentionib9 per accñs cõsideratur logica.

Ad 2m ¶ Ad 2m cum dicit' q tũc logica esset magis cõis sciẽtia: negat' ꝯia: qz nõ cõsiderat primas intẽtiones sz secũdas solum vt stant sub secundis. Et ꝺ de isto tractatu sufficiãt.

¶ Tractatus de vero ꝛ falso.

Cum logica sit inuẽta ad discernẽdũ vera a falsis: vt colligit' a ꝑbo primo topicoꝝ. Oportet primo intelligere quid sit verum: ꝛ quid falsum: deinde intelligere qđ ꝺ discernitur verum a falso.

L.i.

Duo intẽta.

¶ Quãtum ad primũ: cũ verum multipliciter dicat: primo oꝝ ꝺ distinguẽ de vero ꝺeinde dicere qd sit verum. Verum aũt dupliciter dicit: qz de incõplexo dicit' ꝛ de cõplexo. de incõplexo q dem qm̃ ens ꝛ verũ ꝓuertunt'. de cõplexo ꝯo: qm̃ ex eo q res est: vel non est: oratio dicitur vera vel falsa.

ꝑm intentũ. Duũ veri.

¶ Veritas icomplexa diffinit' ab Anselmo q est rectitudo sola mẽte perceptibilis. i. entitas recta a solo itellectu perceptibilis. Et sic oẽ ens verũ dicit' inq̃ntuz ẽ aptũ recte pcipi ab intellectu: vel rectã sui causare filiũdinẽ.

Anselmus i de vert. i mo no. suo. Diffo vert. Anse.

¶ Veritas ꝯo cõplexa diffinit' ab Ysaac: q est adequatio intellectus ꝛ rei. i. ꝯformitas itellectus ad rẽ: itellect9 dicõ cõponẽtis res adinuicẽ: ꝛ apꝑhendẽtis illas: sic sũt. s. esse qđ est: ꝛ nõ ẽ qđ nõ est: falsitas ꝯo ꝑ ꝯriũ est. Et hec veritas in diuersis diuersimode est. Nã i itellectu cõponẽte formalr ẽ ꝛ subiective: in reb9 ꝯformaliter ꝛ cãliter. In enũtiatiõe ꝯo sine in ꝓpõne: vt in signo. s. significãte.

¶ Quantũ ad 2m: qđo discernat' verũ a falso: dixit ꝑbo ꝑ topicoꝝ. Q9 potẽtes ad vtrãq; ptez dubitare: facile in singulis speculabimur vez ꝛ falsũz. Nam quẽtes veritatem sine dubitatione fil'es sunt q̃ ire oꝝ ignorantib9 vt idem 3o me'. Dubitare aũt ad vtrãq; ptez facile poterimus: cũ modi ꝓbabiles nobis noti fuerint: hoc aũt fit per dialecticam in parte topica.

2m intentũ. L.i.

T.c.1.

¶ Dubitatur primo circa veritatẽ icõplexam vtruz recte diffinita sit. ꝺõ: q est rectitudo sola mẽte perceptibilis. Cõtra arguit' qz nõ ois entitas recta est ꝓceptibilis ab itellectu: igit' veritas nõ recte diffinit'. ꝓz cõsequẽtia: qa diffinitio oꝝ cõuerti cũ diffinito. añs ꝓbat': qz cũ triplex sit ſuba in genere. s. que est actus purus vt dei9: ꝛ que est po' pura vt mã ꝓma: ꝛ que est cõposita ex actu ꝛ potentia: siue imãlis sit vt itelligẽtia: siue mãlis vt ſuba cõposita ex mã ꝛ forma: siue simplices sint ſube cõposite vt elementa: siue sint mixte vt aiata: modo nec mã prima: nec deus est ꝓceptibilis ab intellectu ꝓmo de mã prima probatur: qz necesse est itelligentẽ pbantasma speculari ꝑm ꝑbm 3o de aia: igitur necesse est intelligẽtẽ causare spẽz intelligibilẽ: ꝛ primo sensibilẽ in sensum. pz cõsequẽtia: qz pbantasma fit solum per spẽm causatã a re sensibili in potẽtia sensitiua: sed qđ est in pura potẽtia vt mã prima non potest causare spẽm: qz causare est agere ꝛ movere qđ fit solum ab ente in actu: quia existimabitur semper species movens tertio phyſicoꝝ: quare ꝛc.

Dubo ꝑo Argt ꝑo

T.c.38.

¶ Scõo de deo ꝓbat' q non est ꝓceptibilis ab intellectu

T.c.1. ⁊ qz itellect⁹ noster se hz ad manifestissima in nā: q̄ sunt de
ⁿo ⁊ itelligētia: sic̄ oculus nycticoracis ad lumē solis 2°
me'': sz oculus nycticoracis. i. noctue nō ꝑt percipere lumē
solis: q̄ nec itellectus noster pōt percipere ista: q̄re ⁊c̄.

¶ Adde q⁹ de⁹ est pfectionis infinite: ⁊ intellectus noster
est potentie finite: sed finiti ad infinitum nō est proportio:
igitur intellectus nullo modo pōt percipere deum.

Argt 2° ¶ Scōo argt sic: diffinitio cōperit alteri⁹ diffinitoz: q̄ non
est recta. ꝑz 2ꝫa. 2ꝫa ꝓbat: qz bonitas est entitas ⁊ sola
mēte perceptibilis ⁊ tamē bonitas non est veritas.

Solutio. ¶ Rñ°. dī q⁹ cox que ꝓcipiunt ab intellectu q̄dā ꝑse ꝓ
piunt: qz ꝓ spēm suaz ꝓcipiunt: vt sensibilia. quedaz x̄o
p accēs ꝓcipiūtur: qz rōne alteri⁹ percepti ꝓcipiūtur. sal
lo que nō sunt sensibilia. vt deus ⁊ itelligētia: mz de⁹ rō
ne effectuū sensibiliū ꝓcipit ⁊ sūr itelligētie. Mā ēt pri
ma per accēs percipitur: qz rōne forme susceptę in ea: qz
p eam habet esse in actu. Ex his ꝑz rūsio ad ꝓmū arg^m:
q̄o nā ⁊ deus percipiuntur ab intellectu. ꝑ. p accēs rōne
alterius. Et ad dictū Phī scōo metaphy. dicit Cōmē. q⁹
per id ostēdit difficultatē ⁊ nō impossibilitatē cognitiōis dei.

Ad 2^m ¶ Ad scōz dī. q⁹ si bonitas ē entitas recta ꝓceptibilis ab
intellectu: ꝫ est sub rōne veritatis ⁊ sic' oēa alie entitates
trāscendēter: que solum distinguuntur adinuicē formaliꝫ.
Nā ens dicit' qz habet ēe: ⁊ bonū qz appetibile. Et res qz
rarum esse habet. Et vnum qz indiuisuz a se ⁊ diuisum a
quolibet alio. Et aliquid dicitur qz aliō qd. i. distinctus
ab aliis est. Et verum qz rectū est ⁊c̄.

Dub° 2° ¶ Dubitat' 2° circa veritatē cōplexō: vtrū recte describat
q⁹ sit adeq̄tio intellectus ⁊ rei. i. ꝓformitas intellect⁹ ad rē.

Argt ꝓ° ¶ Cōtra argt: qz sicut veritas incōplexa est entitas rei in
complexe: ita veritas cōplexa dz esse entitas rei comple
xe: ⁊ si fictū ⁊ non est adequatio intellectus ad rem.

Argt 2° ¶ Jtē ex eo q⁹ res est vel nō est: dīr oīo vera vel falsa: q̄ ve
ritas ⁊ falsitas ꝑtis est in re ipsa: ⁊ si fictū ⁊ non est adeq̄
Argt 3° tio inte'' ad rē. ¶ Jtē enūtiatio ē oīo in q̄ est verū vl fal
c. de oīo. sum: primo perihermenias: igt veritas est in enūtiatiōe
⁊ si fictū igt non est adequatio intellectus ad rem.

Solutio. T.c.8. ¶ Rñ°. dī q⁹ veritas cōplexa ꝑt' ē i itellectu: qz formaliꝫ
iuxta illū Phī 6° metaphysice. bonū ⁊ malū est in reb⁹:
sed verū ⁊ falsum ē in itellectu. Quō āt sit in itellectu. dī
cēdū est: qz est in itellectu cōponēte res sic esse vel nō ēe: vt
sunt vel nō sunt: qz formaliꝫ est in itellectu ⁊ subiue. Jn re
bus x̄o mālt ⁊ cāliter. in. ꝓne x̄o: vt in signo significāte.

Ad ꝓ^m ¶ Ex his facile rīdetur ad arg^m. Ad ꝓ^m negat' sīlitudo:
sz q⁹ sicut veritas incōplexa est entitas incōplexa: sic veri
tas cōplexa sit entitas cōplexa: qz nō dī cōplexa nisi qz re
grit cōplexionē ad esse suū: ⁊ hec ē facta per itellectū: qz
est cōformitas intellectus cōponentis res vt sunt: nō est
ergo cōpositio formaliter: sed cōformitas intellectus ad
res itellectus. s. cōponentis eas. Materialiter tñ potest
cōcedi q⁹ veritas cōplexa sit ipsa cōpositio.

Ad 2^m ¶ Ad scōm cū dicit: veritas est in re: igitur nō est in intel
lectu: negat' ꝓsequētia: qz aliter est in re: ⁊ aliter in itelle
ctu: qa in re māliter est: in intellectu x̄o formaliter.

Ad 3^m ¶ Ad 3^m cū dicit: veritas est in enūtiatione: igt nō ē in in
tellectu. ne' ꝓba: qz aliter est in vtroq: qm̄ in enuntiatiōe
est vt in signo: in intellectu x̄o formaliter.

Dub° 3° ¶ Du' 3° vtrū veritas sit in enūtiatiōe vt in signo. i. vtrū si
gnificare vex vel falsum sit ꝓpuz enūtiatiōis. i. ꝓpōnis.

Argt ꝓ° ¶ Cōtra argt: qz ꝓpriū diffinit⁹ q⁹ inest oi soli ⁊ semp: sz si
gnificare vex vl falsuz nō inest oi ꝓpōni. igt significare
vex vel falsuz nō est ꝓpriū ꝓpōnis. ꝑz 2ꝫa cum maiori.
minor ꝓbat' de ꝓpōne isolubili vt est i^a: hoc est falsuz se
dem fato. Q⁹ nō significet verū ꝓbat: qz si figt vex: igt
ita est sicut figt: sed figt seipsaz ēe falsam: q̄ ipsa est falsa.
Q⁹ nō significet falsum ꝓbat: qz si figt falsum: igt figit
aliq̄ q̄: est: sz figt se ēe falsā: igt ipsa nō est falsa: q̄re ⁊c̄.

Argt 2° ¶ Jtē ꝓpriū cōperit semp: sz significare verū vel falsuz nō
semp cōperit ꝓpōni: igt nō est ꝓpriū. ꝑz 2ꝫa cuz maiori
minori ꝓbat: qz significare est aliqd intellectui repugnare:
sed ꝓpō nō semp repugnat aliquid itel''. s. qñ itellectus nō
aduertit ad illam: nec ad eius significatum.

Solutio ¶ Pro rūsione ad ꝓmuz aduerte: q⁹ vtruz significare vex
vel falsum cōperat oi ꝓpōni est difficultas ꝓpter insolubile.
Et de hoc fuerūt quīq; opiones: que faciūt difficultatē
on insolubile sit propositio an non: quare ⁊c̄.

T.c.2. ¶ Dulmēron dicit q⁹ insolubile nō est ꝓpositio: qz nō ē ve
rū vel falsum: q̄uis sit oīo idicativa signo suō est: ⁊ rōq̄
re nō est. ꝓpō est: qz ꝓpō est in qua est verum vel falsum.

¶ Ricardus x̄o dixit q⁹ insolubile est ꝓpō: ⁊ ꝓnter figt ve
ruz vel falsum: nō tñ est simplr verū nec simplr falsuz: qz
qō est simplr verū: quiesceret ⁊ determinate figt vex. sic
q⁹ ad illō nō sequit falsuz: ⁊ simplr falsuz est: qō figt q⁹
scenter falsum alie q⁹ ad ipsum non sequitur verum.

¶ Alie due opiones faciūt difficultatē circa significatū i
solubilis. Suisset dixit q⁹ ꝓpositio isolubilis ē falsa: qa
falsificat seipsam: ⁊ si significet sicut est. Et ꝑdictoria ēt est
falsa: qz figt aliq̄ q̄ est. Et sic duo ꝑdictorie sunt sīl falsa.

¶ Dentiber x̄o dixit: q⁹ nō est admittēdū itolubile signifi
care ꝓprie. Et ꝫ est: qz ad eā sequit cōtrā: ⁊ esse falsam.

¶ Ex his patet responsio ad ꝓmuz ꝓm diuersas opinio
nes: ⁊u sequere eam que tibi placet.

¶ Mihi autē magis placet opinio Ricardi. s. q⁹ de rōne
ꝓpositionis simpliciter est significare vex vl' falsuz: vel
determinate vel indeterminate: sed de rōne ꝓpōnis uō in
solubilis est significare vex vl falsuz determinate. Et de
rōne insolubilis est significare verū vel falsuz indetermi
nate. s. ꝫ vel ꝫ: sed neq; ꝫ neq; illud ⁊c̄.

Ad 2^m ¶ Ad scōm dī q⁹ significare verū vel falsum nō est ꝓpriū
propositionis: sed esse significatiuū veri vl falsi est ꝓpriū
ꝓpōnis. Posset ēt dici: q⁹ significare pōt capi proprie ⁊
cōmuniter. proprie dicit actū: sed cōiter pōt dicere actuz
vel aptitudinem: quare capitur cōmuniter hic ⁊c̄.

Dub° 4° ¶ Dubitat' quarto verū ꝓpositio ꝓtingens de futuro sit
determinate veritatis: vel determinate falsitatis.

Argt ꝓ° ¶ Et ꝓmo argt q⁹ sit determinate veritatis ex fato: vt or
guat' sic: futura ꝓtingētia fiūt ex fato. i. ex influxu celesti
igt futura ꝓtingētia ex necitate eueniūt. ꝑz 2ꝫa: qz nihil
pōt resistere influxui supercelesti. 2ꝫa ꝓbat: qz mūd⁹ in
ferior gubernatur a superiori p Phīz p methcoz: ⁊ dicē
tem: neče est hunc mundū inferiorez ꝓtingū ē superiori
bus lationibus: vt ois eius virtus gubernetur inde.

L.ꝓ

¶ Scōo argt idē ex pulcritudine diuina ⁊ vt arguat sic. De⁹
Argt 2° scit q̄cūq; futura ꝓtingētia: igt futura ꝓtingentia neccio
erūt ꝓbat' 2ꝫa. qz nihil pōt fallere scientiaz dei. ꝓbat' ēt 2ꝫa
aliter qz opp^m 2ꝫtis non potest stare cū añte: qz si futu
ra ꝓtingentia non necessario erunt: poterūt non esse: sed
boc nō stat cuz scientia dei. ¶ Jtē facio istam ꝓsequenti
am: deus scit sortē dānandū: igt sortes dānabit: posito
q⁹ sortes debeat dānari: 2ꝫa est bona: qz opp^m 2ꝫtis nō
stat cuz añte. Et añs est necessariuz: igt 2ꝫa est necessa
riuz. sz sortem dānari qō ē falsum. Et si dicis 2ꝫa ē ꝓtin
gens: ergo añs est cōtingens: qō est falsum: qz deus ne
cessario scit futura ꝓtingētia: ꝓbat': qz deus videt futu
ra sicut ꝑtia: ⁊ nō ꝑt mutari ab eo qō ē: qz stabilissq; ma
nēs dat cuncta moueri: igt necessario scit illa: ⁊ si neces
sario scit illa: nō est cōtingens deum scire illa.

Solutio ¶ Rñ°. Ad ꝓmū arg^m: de fato fuerunt due opiones. Una
stoicorum dicentiū omnia futura fieri a fato: ⁊ 2ꝫter ex
necessitate fieri propter rationem dictam.

¶ Alia opinio ē Arist. ⁊ vera: que dicē nō oīa futura fieri
a fato. Et duplr improbat ꝓmā opinionē. ꝓio: qz multa

sunt in potestate nostra: et siant vt pz: ergo non omnia ex
fato siunt. Scdo quia quedam sunt in rebus: que advtrun
libet siunt sez ad siendum vel non siendum: vt tunicam incidi: z no in-
cidi: ergo talia non siunt ex necessitate.

¶ Item p̄ oato: ex fluxu q̄ fluxtra cōsiliarentur de rebus
agendis tam in gubernatione rei publice: q̄ alijs: nego
cia: rionibus. Cpio mercantijs: z alijs rebus. consequens
falsum: z patet consequentia ex se.

Ad p̄m T. c. 6. L. 1. ¶ Ad primū igit argumenū de fato ne' fz p̄m q̄ oia su
tura cōtingentia siant ex fato: qz vicit p̄hs 2° physicoꝝ
q̄ eoꝝ que fiunt: quedā siunt a natura: z quedā siunt ppe
alias cās. l. p intellectum z voluntate vt glosat Cōme. Is
que siut ppe alias cās non siunt ex fato. que aūt a natura
siūt nō oia siunt ex fato: qz quedā siunt p sere ille ex fato
siūt: quedā ẋo p accēs siūt p monstra z hūi: talia non
siunt ex fato. Et ad pbationē cū dr mūdus iferioꝝ guber
nat' a mūdo superioꝝ ne' q̄ eis pare huius mūdi iferio
ris gubernet a superioꝝ: q̄ nō intellectus gubernat ab
illo quoniam intellectus non suppeninr in fluxibus fu
perceleſtibus: sed soluꝫ corpora z potentie illoꝝ ꝛc.

Ad 2m p̄ opio ¶ Ad scdm de p̄destinia diuina. Sqđo cognoscat futura
deus: fuerunt opiones diuerse apud theologos. Una di
cit q̄ scia dei de futuris q̄ siunt a libero arbitrio: q̄ sunt
scit omnia futura tā cōtingentia q̄ necessaria. Sed alię
sequentes hanc opinionē dr q̄ effectus cōtingentes vt
referunt' in deū siue i diuinam prouidentiam sunt neces
sarij. Et hanc viam sequitur beatus Thomas.

¶ Contra hunc modum dicēdi est Boeti° in fine 5mi pi
hermenias: qui dicit: quomodo si de' p̄uidit futura: z fu
tura p̄uisa non possiut fallere deu: ergo p̄uisa futura
nō siut ex necessitate. Respondet: deus nouit futura: nō
vt ex necessitate euentia: sed vt cōingenter tm: ita vt
aliter fieri posse nō ignoret: p̄ Boetius. Ex hoc sequit si
nouit futura vt contingenter euentia: ergo in p̄uiden
tia diuina sunt contingentia z nō necessaria.

¶ Contra hoc facio hāc rationē. Effectus cōtingētes fu
turi talr sunt in p̄uidentia diuina: qualiter de' dispositi
lla istua natura debere euenire: q̄ opp̄ implicat: q̄ de'
dispositi illos debere euenire cōtingenter. igit in prouī
dentia diuina sunt cōtingenter euentia: ergo nō fuit ne
cessaria vt referuntur in dei p̄uidentiam.

2m opio ¶ Alia opio dicit: q̄ deus scit syngenter futura syngen
tia: z nccio scit nccia. Et dco si deꝰ cōtingēter scit futura
z syngentia p̄ nō scire illa: sient cōtingentia possiunt ee z
nō ee: quare nō sequitur fallere scias: dei: nō euenirnt
quia scia dei circa illa est contingens z non necessaria.

¶ Contra hūc modum est Boetius vbi supra dicēs. Ne
fas est rollere scientiam dei de futuris: quia si ad scientiā
dei sequitur necessitas euentuum: erg o si nō fit necessitas
euentuum: diuina scientia peribit: sequēs falsū. p3 cō
sequentia: q̄ arg' ex oppositio p̄mis ad opp̄ am̄itur.

¶ Cōtra hanc facio hanc rōnem: qđ scit oia futura cōtin
gentia z tāq; fibi p̄ntia: sed nō p̄t mutari ab eo qō esq; ita
billiōs manēs dat cautela mouet: ergo necessario scit fu
tura contingentia. p3 sequētia: q̄ si nō necessario sciret
posset mutari ab eo qō est: z ꝛ sit absurdus.

Opio p̄pa Quare uos alr dicimus cū Boetio q̄ deus necessario scit
futura cōtingētia. prra scdam opinionē z cōtingēter eue
nire prra primam opinionē. Et vtrūq; istoꝝ probatum
est. Et ad form' arg'' ne' illa p̄mā deus scit futura cōtin
gentia: sed nihil pōt fallere scientiā dei: igit futura cōtin
gentia necessaria erunt: q̄ si deus scit futura cōtingētia:
eo modo scit illa euenire: quo modo dispositit illa in na
tura sua debere euenire: sed dispositit illa cōtingēter eue
nire: ergo scit illa contingenter euenire.

Ad aliud de illa p̄mā de' scit sor. dānandū: igit sor. dāna
bitur: z q̄ illud p̄ns pōt fieri ex p̄escięncia dei: vel ex re
syngenti puisa. si fieri ex p̄escia deiꝰ nō q̄ fieri possit sim
pliciter qa ex nccio ifertur syngentes. sed vt p̄scitus ab eo
p̄ nccessario sor. dānabit' eo mō quo p̄scitus est ab eo: q̄ sic
p̄ns erit nccius: sicut alius: sed p̄escitus est ab eo q̄ cōtin
genter erit ꝛ nō nccio: igit illud syngetes erit ꝛ non ne-
cessario: z tunc sicut alius est nccium: sic etiā cōsequēs.

Instāria Et si instat' q̄a si p̄scientia dei de re futura cōtingēti est si
ens vitio illius entis supia turrim de illo qđ videt ire
in mare' inimicus p̄s: vitio illa nō est cā capitulatiois illi⁹
q̄ pōt nō videre. p̄ silr vitio dei sine p̄scia nō est cā illi⁹
futuri syngētis ꝛ pōt nō videre illud: ꝛ cū vtrūq; sit fal
sum de deo. p̄ q̄ deus est cā olim futuroꝝ: cōdo qa deus
necessario videt: igitur non potest non videre ꝛ ꝛ.

Soluti⁹. Dicit q̄ silitudo de visione illius qui est sup turrim venit
solū quātū ad h: q̄ sicut visio illius nō est cā illius capitu
re ita nec visio dei est cā illius futuri syngētis. Et cuz tu
dicis hoc esse falsum: q̄ deus est cā olim futuroꝝ: dr q̄
de' est cā vtis olim futuroꝝ: sic q̄ oidinauit fieri neces
saria z syngētia eo modo quo siunt: sed in pt' non est
cā q̄ magis siat p̄ syngens: vel nō siat. Et nc' q̄ tenent
silitudo visionis quātū ad cōingēter videre: q̄ deus ne
cessario videt omnia: z p̄ter necessario videt futura cō
tingētia: sed qui est super turrim contingenter videt.

Instāria Si ꝺo fieri ꝑns ex re syngenti puisa vt p̄fara: nōc q̄ oz
inferi ꝑns simplr. sigit fores p̄scitus dānabit: z sicut
p̄ns est cōtingens: ita illud ans ex quo infert: q̄ bene se
quit fores p̄scitus dānabit: igitur fo. damnabitur.

Et si dicat ꝓra: q̄ ille ꝓpones cōuertunt' deus scit fores
dānari: z fo. p̄scitus dānabit: vt ꝓbabo: igitur si ex pri
ma nō potest inferi ꝑns simplr: igitur nec ex secūda. Et
si ex ḟda ifertur simpliciter: igitur ex p̄ma. probat' ans:
q̄ sicut sequitur deus scit fo. dānari: ergo fo. p̄scitus
dānabit: q̄ oppositū ꝑtis non stat cū anteceita sequitur
fo. p̄scitus dānabitur: ergo deus scit fores dānari: q̄a
oppositum consequētis non stat cum antecedente.

Soluti⁹. Dicit q̄ ex illa deus p̄scit fo. dānari: nō sequit illa: igit
fo. p̄scit' vel p̄scitus dānabit: q̄ p̄ns est syngēs: ꝛ ans
est nccius: sed dr sequit: q̄ fo. p̄scitus dānabit eo modo
quo p̄scitus est: q̄ B est nccius: sed p̄scitus est q̄ cōingēter
dānabit: ergo fo. cōingēter dānabit'. Et ex illa fo. p̄n
sus dānabit' sequit deus scit fores dānari solum mālī
ter: quia cōsequēs est nccius: quare sequitur ad qđlibet.

Petitio Et si dicetes q̄re ex illa de' scit fo. dānari: nō sequit illa:
igit fo. dānabit' cū oppm ꝑtis nō possit stare cū ante
cedente. ergo videt seq ex illa. Dicit ex mēte Boetij q̄ in scia dei
duo sunt p̄sideranda. Dno nccitas scie: q̄ nccitas est dicere
deū nescire futura cōtingentia: cū sint fibi p̄ntia sic nccia.
Scdo cōsiderat cōformitas scie dei cū rebus futuris: q̄
deus per sciam sua scit res futuras syngētes cōingēter
euenire: sicut necessarias nccio euenire. Et ió dixit Boe
tius. Ne fas é dicere q̄ ex scia dei sequat res futuras cō
tingētes ee necessarias: imo cōra scientiā dei est: ró ex
p̄escięncia dei nō ex inferi res futura contingens simpli
citer sed cum illo addito: eo modo quo scita est ꝛ ꝛ.

Dubo 5° Argt 1° ¶ Dubitat 5° vtrū dubitādo ad vtrāq; partē facile sit in
nestigare veritatē cōtra arguit ꝛ q̄ scire ꝛ dubitare sunt
cōtraria: sed scire est adhere ei veritati: ergo dubitare est
elongari a veritate: sed elongādo a veritate non inuesti
gatur verum: ergo nec dubitando.

Argt 2° Sed q dubitat ingrit q̄ ignorat: ꝛ ignrādo q̄ ignoratis de
currat q̄ ingrit nō cognoscit illō: igit dubitādo fruſtra
ingrit: q̄ dubitatio nō refert ad inuestigādā veritatem.

In oppm In Simi est ꝓbs in capīo de relatiuis in fine dicens. Du
bitare de singulis nō est iutile: z Boeti⁹ dicit cū rone. Et
Ptra p̄mo topicoꝝ: potēres ad vtrāq; partē dubitare facile in

Ar. Elenchi
Ad 1m

singulis speculabimur vez ꝛ falsum. ꝛ ꝫ me' aquerēdo
ritaré fine dubitatiõe ſiles ſunt quo ire opz ignoratib⁹:
Pro riſſione nota ꝙ dubitare ad vtrãq; pte cũ rõne: ferre
ad ineſſig ãdo ritaré. rõ ſeq; cũ rõne dubitat: qñ adducti
tur rõnes ꝓbabiles ad vtrãq; partẽ: qm tunc potiorib⁹
rõnib⁹ adherem⁹ ꝛ ꝓpteres dicit ꝙ ꝓbabiles rõnes ad
vtrãq; pte dubitatur ex: qñ ſi ꝓ ſit fieri poſſet tũc poteres ſu
mus ad dubitãdum. qñ rõnes ꝓbabiles applicare poſſu
mus ſumptas ex locis dialecticis de qb⁹ ſupra dictũ ẽ:
& infra dicet ꝛ ꝫ maxime ſit ꝫ in rebus ſenſibilibus.

Florãdũ
Ad 1m

Ex his facile reſpondetur. ad argumenta. Ad primus
dicitur ꝙ ſimpliciter dubitare eſt elongari a veritate
ſed dubitare cũ ratione ad vtrãq; partẽ argumendo non
eſt elongari a veritate ſed appropinquare ad veritatẽ.

Ad 2m

Ad 2m cũ dicꝫ dubitat igrit qõ ignoratio ꝙ vez eſted
põs ꝓpie ingreſſus mõ cũ rõne. ſ. faciẽdo rõnes ꝓbabi
les ad vtrãq; pte. ſic igrẽdo ſi occurrit qõ ignorantes
gnoſcet illõ: qz reluctet illõ ſ rõmbus magis ꝓbabilib⁹.
Alio mõpõt inquirere ſine rõne: ſic faciendo ſi occur
rit illud qõ ignoratiõ cognoſcet illud: quare ꝛc.

Dub⁹ 6m

Dubitatur 6⁹ verũ ex modis ꝓbabilib⁹ arguẽdi notis
facile ſit dubitare ad vtrãq; partem.

Argt 5o

Cõtra argt⁹ ꝙ ex modis arguẽdi ꝓbabilib⁹ facile ſit
dubitare ad vtrãq; ꝓte. Et ſic dubitãdo ſi ſingulis facile
ſpeculamur verũ ꝛ falſus: igit ex modis arguẽdi ꝓbabi
lib⁹ facile ſi ſingulis ſpeculamur verũ. ꝓ 2m: ſ. ꝙ ex
falſumiqz tunc non lateret nos aliqđ verũ.

Argt 1o

Secũdo argt ſic: ꝓbz ſcdo elenchoz: multorũ ſal
ſa ꝓbabilioza ſunt veriſcdã nõ ſic⁹ ꝓbabilioza niſi qz
de his rõnes ꝓbabiliores ſũt ẽ de veroz: ꝛ ſi facilius
eſſe ſpeculabimur verũ ꝛ falſus in his.

Argt 3o

Item cum aliqđ verũ ſit ꝓbabilius falſo: ꝛ aliqđ fal
ſum ſit ꝓbabilius vero per ꝓbm ſ elẽchos: igit aliqñ ve
rus ꝛ ſunt eque ꝓbabilia: ꝓ cõſequentia: qz vbi eſt dare
magis ꝛ minus ibi ẽ dare equale. ꝛ ſi facilius eſt ꝓbabi
bilies rationes: aliquando fiẽt de falſo ſicut de vero: igre
tunc non diſcernetur verus ꝛ falſum in his.

Solo 1m 1o modũ.

Riſ. ad 1ũ ꝙ dupler modus rei' vn⁹ cõis dicẽs. Q; du
bitãtes ad vtrãq; pte facile ſingulis ſpeculamur verũ ꝛ
falſum. ſ. m plmũ: ꝛ ſic facile ſolunt' oia argumenta.
alter ſpeculamur in ſingulis vez ꝛ falſus. ſ. m plurimũ.
eſſe ſpeculamur in ſingulis vez ꝛ falſus. ſ. m plurimũ.

Ad 1m

Ad 1m ꝓmũ dicit ꝙ ex modis arguendi ꝓbabilib⁹ fa
cile ſpeculamur in ſingulis vez ꝛ falſus. ſ. m plurimũ.

Ad 2m

Ad 2m ꝓmũ dicit ꝙ cũ ꝓbz ſcdo elẽchoz dicit ꝙ falſa mul
torũ ꝓbabiliora ſũt veris: intelligit ꝓ multorũ aliqñ
ẽ raro ita ꝙ multi loquẽdi cõez ꝛ cu dicit multoꝝ fie
ri ꝑ. aliqñ. ſ. raro: ꝛ ſic de falſo dicimus ꝙ raro ꝓbabi
liores ſunt rõnes. ꝛ de vero ſm plm. Ad alia ꝓ ꝙ cum
aliqñ ſint rõnes ꝓbabiliores de falſo: ꝛ ſic difficile eſt di
ſcernere vez: ꝛ iſtud ẽ raro. Et ſiſt ſi ẽnt eque ꝓbabiles
rõnes de vtroqꝫ difficile eſt diſcernere verũ: ꝛ eſt raro.

Ad 3m

Ad 3m

Solo 2o modũ.

Alter modus rñdendi dicit ꝙ ex modis arguẽdi ꝓbabi
libus facile ſpeculamur verũ ꝛ falſum in ſingulis. ſin
quib⁹ modi arguẽdi ꝓbabiles ꝓfecte applicari poſſunt
ꝙ notãter dicit: qz in rebus ſenſibilibus non perfecte
quare in illis difficile eſt diſcernere verum.

Ad 4m

Ex his facile ꝑ ad arg⁹. Ad primũ ꝓ: qz in reb⁹ ſenſi
bilibus in q̃bus bi modi perfecte appliẽari poſſunt ſpe
culabimur verum facilie ſed in alijs non ſic.

Ad 1m

Ad 1m dicit ꝙ falſa multorũ ꝛ ꝓbabiliora ſunt veris
ſex in his in q̃bus modi ꝓbabiles nõ poſſunt applicari.

Ad 3m

Ad 3m ꝓt ꝓcedi ꝙ aliqñ falſa ſũt eque ꝓbabilia veris
ſicut ꝙ nũdus ſit eternus eſt ꝓblema neutrũ ad vtrãq;
partem ꝓbabile: qre falſum ita ꝓbabile eſt ſicut verũ.

Dub⁹ 7m

Dubitatur 7⁹ verũ modi arguendi ꝓbabiles ſumũtur
ex locis dialecticis ſiue topicis.

Contra argt ꝓmo: qꝛ loci dialectici ſunt media ꝓbabi
lia: ſed me' ꝓbabilia ſunt multoties falſa: igit loci diale
tici ſunt multoties falſi. ꝓñs falſus: ꝛ ꝓnatz a primo ad
vltimũ: ꝛ minor ꝓbat: qꝛ falſa ſunt multoties ꝓbabilio
ra veris. ergo falſa ſunt multoties ꝓbabilia. Tenet ꝓña
ꝙ acquiratur ad poſitiuũnũc vltra. falſa ſunt multoties
ꝓbabilia igitur ꝓbabilia ſunt multoties falſa. tenet

Argt 4o

Argt 2o

Scdo argt: modi arguẽdi diſtinguunt ꝑz tres figuras

Argt 3o

Soluțio.

Ad 4m

bi loci ꝛ quot ſunt in genere ꝛ in ſpecie: vt illio cognitio
facile argumentari poſſimus.

Riſ. Ad 4m cõcedo ꝙ media ꝓbabilia aliqñ ſint falſa
negat ꝓña a ꝓ ad vltimũ: qz nõ valet niſi verificet vlter
ꝓtum de ſubro in ꝙliber. ꝓpõne: ſicut võ oio bõ eſt aialẽ
de aial eſt ſubiectũ ergo omnis bõ eſt ſubiectũ de aial
ſicut ꝓs võo bõ eſt animal: animal eſt aſinus: ergo bõ eſt
aſinus. Silr bõ nõ valet vbi locus dia' eſt mediũ ꝓo
babile: mediũ ꝓbabile eſt multoties falſus: ergo lo
cus dialecticus eſt multoties falſus: ꝛ vlter bene vsꝛoi
cendo oio locus dialecticus eſt mediũ ꝓbabile: com
ne ꝓbabile eſt multoties falſus: ſed minor eſt falſa.
lecticus eſt multoties falſus: ſed minor eſt falſa.

Poſſet ei aliꝫ dicitur nedo ꝙ me' ꝓbabilia ſemp ſint ve
rare ſic loci dia' quorũ ſ mediꝫ ꝓbabilib⁹. Et tũc
ar argt nõ ꝙ ꝙ iꝫ falſa ſint multoties ꝓbabiliamo eſt ꝙ
falſa ſint me' ꝓbabilia: ſ; qꝛ falſa applicant' ad me' ꝓba
bilia ſumpta pro maiore: ideo falſa videnꝫ ꝓbabilia.

Ad 1m

Ad 1m ꝓmũ modi arg⁹ diſtinguunt ſm tres figuras:
igit nõ diſtinguunt ꝑz locos dialecticos: ꝛ ꝙ equocaꝫ
de modis arguẽdi formalib⁹ ꝛ malib⁹: qꝛ primi diſtin
guunt penes tres figuras: ꝛ ſcdi diſtiguunt penes me'
vel ꝓbabilia: vel nectia vel apparẽtia: ꝛ ſi modi arguen
di ꝓbabiles diſtinguunt penes me' ꝓbabilia: ꝛ mo
di ꝓbabiles diſtinguunt penes me' necellaria.

Ad 3m

Ad aliud dicit ꝙ tres ſunt loci dialectici in gne. Extrin
ſeci: intrinſeci: medij. Intrinſeci ſumunt' ex duob⁹: ex
toto intrinſeco: ꝛ ex cõcomitãtib⁹ ſubꝰ. A ſubꝰa
liter inberẽtib⁹: ꝛ ex cõcomitãtib⁹ ſubꝰ. A ſubꝰa
ſcs ſubaliter inberẽtib⁹: ꝛ ex cõcomitãtib⁹ ſubꝰ. A ſubꝰa
ſumpti ſunt ex rebꝰ. ex diſſone que eſt
per ẽntialia. ſ. ꝙ genus ꝛ differẽtia. ꝛ a deſcriptiõe: que
eſt per genus ꝛ ꝓpiũ. ꝛ ab interpretatione que eſt ex
põ noiꝭ per aliꝙ not⁹ vt ꝓbz. i. amator ſapie. Loci ex
cõcomitantib⁹ ſubam ſũt ex ꝙuoz ꝓncipalꝫ. ex toto ex
cauſa ex accẽtib⁹: ꝛ ex rebꝰ. Totũ ex modis dicꝫ totũvni
uerſale ex genus reſpectu ſpeꝰ. totus integraleꝫ domus
reſpectu ꝓtus, totus ꝙſitatiue ex termin⁹ cõis ſumptus
plicter ſumpt⁹: vt homo reſpectu bois albi. totũ in tpre
vt ſemper totã in locum vt ꝙcp. Cauſa dicit⁹ quadru
pliciter. ſ. de cauſa materialiter de cauſa formaliter eſſi⁹
de finali. Accidentia. ſ. ꝓpria ſunt que ſequuntur eſſen
tiam rei: vt peniere ſequitur eſſe rationale. Vſus eſt ope
ratio rei: vt equitatio eſt vſus equi.

Locus extrinſecus ſumit ex ſex rebus. ſ. ex oppoſitiõe
ex minori: ex maiori: ex ſiſibus: ex ꝓportionib⁹: ex tran
ſumptiõe ex auctoritate. Oppoſita ſũt ꝙdrupliciter. ex
latine oppoſita priuatiue oppoſita: ꝛ ꝛie oppoſita: ex con
tradictorie oppoſita. Locus ex minori ẽt de quo minus
videt ineſſe ꝛ ineſſig ꝛ de quo magis. Locus a maiori.
Si de quo magis videtur ineſſe nõ ineſſigit nec de quo
minus. Similia ſunt quoũ eſt eadem qualitas: ꝓpor

tionalia sunt: quor est eadem ratio: et si gubernator nauis cõsiliõ: eligẽdus est: nõ sorte: q gubernator: studij similit. Transumptio est declaratio vnius nõti p magis notũ: vt sapiẽs nõ iudet: ergo nec Pbs: Locus ab auctoritate: vt cuiq; in arte sua experto credendum sit.

¶ Locus medius sumitur ex q̃uor. i. ex conjugatis: ex adiũctis: ex diuisione: ex cõmutata proportione. Coniugata dicunt conerета cũ abstractis: vt albũ: albedo. Casus dicuntur qui cadunt ab eode: vt iustũ: iuste: q; cadunt a iustitia. Cõmutata proportio est cum ex duabus proportionibus similibus infertur alia proportio: q̃ppterea dicitur cõmutata: ver. gra. sic se habẽt. 12. ad. 6. ita. 8. ad. 4. q; vtrobiq; est proportio dupla: ergo a cõmutata proportione sic ut. 12. ad. 8. ita sex ad quatuor: se habẽt: qa vtrobiq; est sesquialtera.

Notãdũ. ¶ Et nota circa hos locos q; ops intelligere duplicẽ modum arguendi. i. cõstructiue: z destructiue. Et aliquando vtroq; modo vtimur: aliqñ vno tm. Et vt isti loci memorie mandari possint fecimus versus.

Est locus interior medius extrinsecus omnis.
Interior: duplex: substan. concomitat. atq;.
Est locus ad substan. diffin. descriptiocq; inter.
Concon. dat totũ dat causas accidit visus.
Extrin. oppe. minor: similr proportio transfun.
Additur auctoritas.
Est medius coniug. casus diuisio cõmut.

De falso. ¶ Cum dictũ sit tactenus de vero q̃d sit: z quomodo iuestigari possit: conueniens est tangere aliqd de falso: cuius oppositor eadẽ sit disciplina. Sed quid sit falsus: patet ex diffinitione veri: quoniã qui bene diffinit: cõtraria cõfinit. Sed q̃modo deducat falsũ ex apparẽti argumentatione nõ satis cõstat: ideo de hoc dubitam⁹: et hos modos apparẽter arguẽdi inuestigemus.

Dubᵒ ¶ Dubitatur ergo 1ᵒ. vtrum modi apparenter arguendi recte distinguantur a Pbo q̃ esse vel nõ esse circa dictionem: z extra dictionem.

Argt pᵒ Cap. 12 ¶ Contra arguit: qa quot modis dicit vnus oppositor tot modis dicit: z reliquus: p topicoᵖ: sed modi. pbabiliter arguendi qui opponũt ad modos apperẽt arguẽdi distinguunt: ex locis topicis: q sũt tres in gñe: igit: modi apparẽter arguẽdi distinguent: ex locis sophisticis: q erunt consimiliter tres i genere: z sic non distinguent pene nes dictionem: z extra dictionem.

Consir. ¶ Ite sic disputatio dialecticaviri: syllogismo dia'ᵒ ita disputatio litigiosa vrit: syllo litigiosis: disputatio dia'ᵃ z modus arguendi et? distinguit: ex modo peccẽdi: syllogismi dia'ᵒ: igit disputatio litigiosa z modꝰ arguendi eiꝰ distinguit: ex mõ peccẽdi: syll litigiosis: syllogism? litigiosus aliqñ peccat ex hiis q̃ peccãt i mã rnis aliqñ ex his que peccãt i forma rnis: aliquãdo ex his que peccãt vtroq; igit modꝰ apparẽter arguẽdi distinguet ex his: nõ ergo distinguet ex dictione z extra dictionem.

Argt 2ᵒ p̃ electoꝝ ¶ 2ᵒ argt sn̄: q̃ modꝰ distinguẽdi spẽs: q̃ Pbs distinguit paralogismꝰ in dictione in. 6. spẽs: z paralogismꝰ ex dictione i. 7. spẽs. Cõtra arguit: qa ois diuisio debet cẽ bimẽbrialis vel reducibilis ad bimẽbre ꝑm Boetium i libro diuisionũ: sed ista nõ est bimẽbris: vt p3: nec reducibilis ad bimẽbre: q̃ bat: q; si eẽt reducibilis ad bimẽbre: vl eẽt per diuisionẽ per se: vl per accẽs. nõ p diuisionẽ per se: qa illa ẽ diuisio subiti ẽ accẽtis: vl accidẽtis in subiecta: vel accidẽtis in accidentia. Nec etiam poluisionem per se: quia vel esset generis i speciem: vel totius i partes. vl vo eis i significatiõe: sed nulla harum est: nisi dicatur: q; est diuisio vocis in significatiões: ẽ illa ẽ diuisio vocis equoce i significata tuatergo omnes isti paralogismi ẽnt oe fallacia equiuocationis: q̃ ẽ falsum.

¶ Rñ. Ad 1ᵐ ꝑ dici cõce'ᵒ q̃ modꝰ apparẽter arguẽdi distinguit: hic mod? ꝑbabiliter arguẽdi. i. ex medijs ex q̃ bus peccãtur: sic mod? ꝑbabiliter arg'ᵒ. peccãt ex medijs vere ꝑbabᵒ: que sumũt vl a subalt inhereñ? vl ab accidẽtib? Sic mod? apparẽter arg'ᵒ peccãt ex medijs apparẽtib? siue ex his q̃ videnť ꝑbabᵒ: z nõ sumt? ille sumunt vel a subalter inherẽtib? vl ab accidentib? qa media in oratione sumpti sunt a subalt inhert? qñ peccãt rõne multiplicis figtionis: que significatio ẽ alterius in herẽtiõnibus z oionib? qa ponit in diffonib? eoꝝ.

Modi Xo extra dictionẽ sumunt ab accidẽtaliter inhert rẽtibus: qa peccant ꝑ modũ arguẽdi: z modus arguẽdi accit oionib?. Sed ꝑ possunt fic distinguiꝫ. non valet: ꝑa cum dicitur in fine: igitur nõ ꝑdistinguit penes dictionẽ z extra dictionẽ: q; possiũt multipliciter distinguiꝫ isti modi. Et dicitur Pbs dictionẽ z ẽ dictionẽ sit circa obrõne diuersa: cãz: qa paralogismꝰ i dictiõe sit rõne multiplicis significatiõis z extra dictionẽ sit ratiõe sophistici: syllogismi vt infra patebit.

¶ Circl sit dicitur z subtril? q̃ ista ꝑpõ q̃ modis oi vnꝰ oppositor: tot modis oi reliquꝰ ñ itelligit: q̃t modis oi vnꝰ oppositor tot modis oi vnꝰ dicit z reliquꝰ ista ẽ q; sanitas z egritudo ꝑtia sũt: z cũ egri'ᵃᵉ multe modis diuidiť: q̃ sanitas diuidi nõ ꝑt. Nã egri'ᵃᵉ cõplexiõe diuidiť i simplicẽ z cõpositã. simꝑ diuidiť: q; alia calꝫ alia frida: alia bũidatalia cala z. Et cõposita diuidiť: q; alia calꝫ ẽ bũidatalia cala z ficcatalia frida z bũ'ᵃ alia frigida z. Et si sanitas ẽ cõplone nõ ꝑt sic diditq; ẽt. Sic ẽ intelligit: q̃ modis oi vnꝰ oppositor. i. q̃ modis ꝑdicerat vnꝰ oppositor: tot modis z reliquꝰ ꝑdicerari ꝑtur sic ẽ. ẽ ꝑ b nõ ꝑ diuidi sic. Quare ꝑia vltia negatur: igit nõ ꝑdistinguit penes dictionem z ẽ dictionem.

Ad 1ᵐ ¶ Ad 1ᵐ ꝑn'ᵒ cũ argt ꝑ modũ distinguendi spẽs: q; ois diuisio ꝑs ẽ bimẽbris vl reducibilis ad bimẽbre: dicit: q; ne' minor. i. q̃ ista nõ sit reducibilis ad bimẽbre. Et ad ꝑbõnẽ oi. q̃ paralogismꝰ in dictione didiť in bus modos rõne multiplicis figtionis vocis: z sic ẽ diuisio vocis i figuationes. Et cũ infert: q; oẽs sut sub equoco: negat ꝑtia: q; diuisio vocis in figationes vel ẽ diuisio dictiõis: vel vocis. si dictiõis sub equoco ẽ. si xo oionis sub amphibologia ẽt. i. sub ambigui'ᵗᵃ: ꝑ Boetius si libro diuisionuꝫ.

Pcntio ¶ Et si queras: q̃ modo distinguantur bi modi specialr incipiendo ab equoco reducendo ad bimẽbrem?

Rñr ꝓsupposito q̃ diuisio paralogismi in dictione ſtat rõne multiplicis figtionis: q̃ in dictione vel oione. Et si dictionalis ẽ equocanꝰ: accẽs?: z fig'ᵃ dictiõis: q; sic distinguit: q; si ẽ dictionem nõ variata: equocatio ẽt. Si xo variata. ẽ est ꝛ' vl' rõne ꝑmiationis: z sic est accẽs?: vl' rõne similitudinis: terminatiõis vocis: z sic ẽ fig'ᵃ dictiõis. Si xo in oione ẽ multipl? significatiõis: vl' est. cũ nõ variata oratiõe: z sic est amphibologia. Aut est variata aliquali ter oratio: z sic est compositio z diuisio.

Rñio. ¶ Diuisio xo paralogismi ẽt dictionẽ ſtt rõne sophistici syllogismi: q̃ hoc aut duplr sit ſm ꝑbm ꝑ electoꝝ: q; aut vocẽ? syll's z nõ eẽt aut ẽ qdẽ sed nõ ẽ sueniens rei: q; vel nõ debite ꝑbat: vel nõ debite rndet. Si nõ est sed videť ꝑ syll's sophistic? aut peccat ꝑ 3 formã syll simplr: aut ꝑ formã syll elenchti. i. 3 dictionis. Si sc̃do modo ẽ fallacia ignorãtie elẽchtꝝ: dimittit aliqua ꝑditio requisita ad 3 dictionẽ. Si ꝑ mõ est duplr: q; aut peccat ꝑ modũ gñalem arguẽdi. aut ꝑ modos ſpales. Si ꝑ mõ ẽt fallacia ꝑtis: q; ar guit a ꝑte ad totũ: aut ꝑ mõ ẽt fallacia ꝑtis: q; ar guit a ꝑte ad ꝑtem: aut ꝑ mõ ẽt modus oppositꝰ nue mõ gñali arguẽdi ex opposito ꝑtis ad opp'ᵐ ãtis. Si sc̃do mõ duplr: q; modi ſpales arguẽdi sunt inter eas q̃ sut nccãa cõnexione ad inuicẽ: q; vl' sut puertibiliaꝫ vel se bit vt fugius z ifert? z: i his semp alterũ simplr iest z per se

per se. Si ḡ sit p op⁹ oupl⁹ est. Aut q; vnū nō inest simp⁹ alteri: aut nō iest p se. Si ḡ mō sit fallacia fm. qd ⁊ simp⁹. si ſcdo mō sit fallacia accitis. Si ꝫo est ſophiſticus ſ; ſillʒ ſolū: q; nō ꝙeniēs rei: est oupl⁹: aut q; nō accipit debitū mediū in. pband: aut nō debite rīder. si nō debite rīdet est fallacia fm plures interrogationes vt vnā. ſi ẋo non accipiat debitū mediū est oupl⁹. f. aut q; nō accipit magis notum: aut q; non accipit cauſaʒ. ſi ꝑmo modo est pe titio principij. ſi ſcdo mō est fm non cauſam vt cauſam.

Tres modi ſophiſtarum.

Equoca⁹ hʒ tres modos ⁊ fic reducīt ad bimēbre: q; vi ctio ſi a ſigñs: aut eḡlitet ꝑa ſigt aut non eḡlrīt ſigt est ꝑm⁹ modus: vt diſcere q; ḡt ḡ nouo diſcere: ꝛ intelligē. Si nō eḡlitet aut ſigt vnū pus ⁊ aliud poſteri⁹: aut vnus nūc ⁊ aliud tūc. ſi ꝑ⁹ est ſcdus modus: vt expediēs q; ḡt bonū pus ⁊ poſteri⁹ minus malus. ſi ſcdo mō est ⁊ ꝑ mo dus: vt leges iuncti mō cū ꝑrī modo cū preterito ꝛc.

Tres modi ampliboloꝝ.

Amphibologia hēt tres modos: fic reducīt ad bimē bre diuiſionē: q; oio pla ſigñs vel ęqualr plura ſigt vel inęqliter. Si eḡliter. est ꝑmus modus: vt liber est Ariſtotelis. Si inęqualiter: aut ſignificat principaliter vnū ⁊ aliud methaphonice: aut diuerſa ſigt ſm diuerſas ſtructionē cauſū. Si ꝑ⁹ ⁊ ꝑmo⁹: vt lię⁹ aral. ſi ⁹⁰ est ⁊ ꝑmo⁹: vt q; ḡtiꝝ hʒ ſciam ſeculi ſeculū ſcit. ex ⁊ ꝑ phi est.

Tres modi cōpoſitionis vt diuiſionis.

Compō ⁊ diuiſio hēt tres modos: fic reducīt ad bi mēbre: q; vel fit rōne dictiōis poētice determinare dictū propoſitionis vel mediare inter pres dicti vel ſit rōne alterius. Si ꝑmo mō ſit ꝑmus modus cōpoſitionis ⁊ diuiſio nis: q; peccare cōpoſito eſt fallacia cōpoſitionis. Et q; peccare diuiſio eſt fallacia diuiſionis. Et ſic intelligē in aliis modis: vt poſitū dicēs ſi ſcdente ambulare. ſi ſcdo mō oupl⁹ q; vel fit ratione ꝺuctionis ex ⁊ vel vel ſit ratio ne dictionis q; poteſt contigi⁹ diuerſis dictionib⁹. Si ꝑ modo est ſcdus modus: q; talis cōiūctio pōt teneri colle ctiue ⁊ diuiſiue: vt quinq; ſit duo ⁊ tria. Si ſcdo⁹ est ter tius modus: vt poſſit te ſeruum emtum liberum.

4ᵒ modi ſecundus.

Accēt⁹ hʒ ḡtuor modos: q; reducunt ſic ad. bimēbre: q; cū accēt⁹ ſit ſtat circa ſyllabā: vel ſic circa illā ſimp⁹ ſūp tā: vel cū addito. ſi ſimp⁹ ſumptā oupl⁹ q;: vel ſit cū ri thimo rōne canēdi: vel rōne cātādi. ſi ꝑ⁹ est ꝑm⁹ modus f. accēt⁹ grauis vel acutus. ſi ſcdo mō est accentus bre uis vel longus. Si cū addito: vt cū aſpiratiōe: ſic eſt ter tius modus: lenis ⁊ aſper. vel cū additione alterius dū ctiōis vel finer: ſic ē q;ntus modꝰ. Et de iſto mī ex̄plicat ꝑbs vt metro longas pereunte nocte lidia poſmis.

Tres modi figure dictionis

Figura dictionis hēt tres modos: qui ſic reducunt. q; ſimilitudo terminatiōis vocis vel ſumit⁹ in ordine ad ge nus ma⁹culinū vel femininū: vel in ordine ad aliō. Si ꝑ mo mō est ꝑmus modus: q; nutatur gen⁹ vnum in aliō rōne ſilitudinis terminationis vocis: vt catilina dicit' al ba. Si ẋo ſ; ordīe ad aliō: vel ſ; ordie ad rē ſigt̄a vl' ſigt̄a: ſi ꝑ⁹ est ſcdus modus: ſ; rē mutat' gd in quale ⁊ ē: vt' ſile in quātū: ē: ſ;q; hec file; terminatiōnē vocis hūc; ꝺcū q; ſilecūq; ſ;ſilecūq; ſi videnf ſigt̄a ideꝫ. Si ſcdo⁹ est ꝫ⁹ modus: q; mutat' quale quid in hoc aliqd: vel ē. nā ſpe cies puta hō ſ;ignificat ſingularia hua. f. hunc hoiez ⁊ il lū. Et ſingularia conſigñ ſpeciem. Exemplū ꝑbi vt iu gere ſimilit' figura dictiōis ꝺ cī q; est ſeccare. ⁊ ſi iugere quale qd ⁊ affectū ſigt̄. ſeccare ẋo ſigt̄ facere quid.

Tres modi accidentis.

Accidētis fallacia hēt tres modos: ſ; accīs hic q; p accīs inest ſubo. Reducit' ſic ad bimēbre: q; tale p acci dēs: vel accipit' circa ſubs ſingulare vel vle. si ꝑ⁹ est ꝑm⁹ modus: q; nō opꝫ q; qcq; ſit de ſubo: vel ſ; ꝺ tali accīt' inest ē: ſ;q; ſi coſiſcus eſt veniens: ⁊ coſiſcus eſt cognit⁹ nō opꝫ q; veniēs fit cognitū. Si ⁹⁰ oupl⁹: q; ſubs vle vl' ſe hs vt ſupius ⁊ ſ;erius ⁊ rē alterius vel vt ꝓuertibile. si ꝑ⁹ est ſcdus modus: q; nō opꝫ q; ve quoćūq; ſ; aſal; vicat' accīs eius. ſi ⁊ mō est tertius modus: q; cōpat ẋo ad ꝓpriū: puta hō ad riſibile: q; non opꝫ q; ve qcūq; ſ; alīq; hoꝫ: ve illo dicat' q; inest per accīs eis. ex̄ Pbi pe nes ſupius ⁊ inferī⁹. ſi coſiſcus est alter a ſocrate. ſocra tes est homo: ergo coſiſ; est alter ab, hoie. nō ſ;equit' q; accidit coſiſco esſe alterum a ſocrate.

Quique modi fm quid ⁊ ſimpliciter.

Scōs gd ⁊ ſimpl⁹ hʒ quīq; modos: q; fic reducūt: q; hʒ qd ꝺ dictio defectū ꝺicens. talis ẏ dictio, ꝺicēs defectu vel nullo mō ꝑdicat' de dictione ſimpliciter ſūpta: vel ali quo mō. ſi nullo mō ꝑdicat' est ꝑm⁹ modus: q; ſi rōne ꝺi ctionis corrūpētis: ideo nō valet est bō mortu⁹: ḡ est bō. Si aliq; modo ꝺicat' realt: vel nō. ſi nō: vel ītentionaliꝫ dicat' vel nō ꝑ ē: ⁊ mō⁹: aut i po⁹ ẏ ē ⁊ mod⁹. aut māt ẏ ē ⁊ mod⁹. aut māt ẏ ē ⁊ mod⁹. Et clenchi ignorantia bēt ꝑ modos: q; pp defectū vniuſ cuiuſq; ꝺcnis regīe ſ; ſunt 4ᵒ ſit' vnus modus. Est. n. elēchus ꝺdictio vnius ⁊ cauſes; no noiesſ; rei ⁊ nois ad idē ⁊ fm idē ⁊ ſil'r: in eodē tpe. ꝑm⁹ modus peccat ſ; ly ad idē ⁊ ſcdo modus ſ; ly fm idē ⁊ tertius mod⁹ ſ; ly ſil'r ⁊ tus modus ſ; ly in eodē tpe. Sic reducīt' ad bimēbre: q; ſi ꝺictio ſit oppōsue est inter eadē oio rēs vel ſit ea dē intrinſecus: vel extrinſecus. ſi intrinſecus vel ſunt ea dem ſm ſubam vel ſm accidentaliſ ſm ſubaʒ ad idē tunt cōparata: ſi ſm accīs ſunt fm idem. Et ſi extrinſec⁹ ſunt eadē vel in modo ſ; bādi: vel in tpore. quare ꝛc.

4ᵒ modi petitionis principij.

Petitio pncipij hʒ ḡtuor modos: q; fic reducīt' ad bimē bre: q; vel accipit' pro medio minꝰ notū. vel eque notū. Si minus notū oupl⁹: q; vel accipit' diſſō ad. pbādū ali quid de diffinito. ſ;in accītalib⁹: vel accipit' diffī⁹ ad. pbādū aliqd de diffinitione. ſ;in ſubalibus: ſic eſt ꝑmus modus. vel accipit' vle ad. pbandū aliqd de priculariꝫ .f. in accidētalibus: aut accipiunt' pri⁹ ad. pbandū ali quid de vpl. ſ;in ſubalib⁹: q; in hiis mediū est min⁹ notū: ⁊ fic eſt 2ᵒ modus. Si ẋo accipiat' mediuꝫque notum: vel coniunctim accipitur q; ꝺebet. pbari: vel ē 3ᵒ modus: vel accipit vnus correlatiuꝫ ad pnobādū aliud: ⁊ fic eſt quartus modus.

Duo modi primi.

Cōcluſio fallacia hēt duos modos: q; vel argt̄ a poſitione ꝑticlis ad pōſe affīt̄: vel a deſtructiōe affīt̄ ad de ſtruc⁹ⁱᵒⁿ ꝑticlis. Si ꝑ mō eſt ꝑmus modus. ſi 1ᵒ modo est ſcōs modus ponīt' ꝑba ex⁹ⁿ ꝑimi modi: ẏ fuit rō We lliſley arguebat ſic. Si vniuerſi eſt facti bādus ꝑn⁹: ḡ ſi nō est facta nō bꝫ ꝑn⁹: ẏ ꝑhr nō bꝫ fuit ẏ ꝑhr⁹ⁿ. Oꝫ nō ſit factum ꝑbabat⁹: q; vel ex ente: vel ex nō ente. nō ꝑ⁹: q; eſſet ante q; factū eſſet. non 2ᵘᵐ: q; ex nihilo nihil fit ni ciē ꝑbs: ſinō q; factum est bꝫ ꝑn⁹. non cōuertit' q; oē qd bꝫ ꝑn⁹ fit factū: ẓ cum non conuertat' nō licet argue re a deſtructione affīt̄ ad deſtructionē cōſequētis.

Duo modi ſecundi.

Scōm nō cām vt cām bꝫ m vnū modū. f. cū affignatur nō cā pro cā. Exēplū Pbi eſt: cū aia ẏ vita nō ſint idem: ſi ꝺicis ḡ fuit ideꝫ arguit' ſic: gnō ẏ cor⁹ ſunt ẓ ia: ẓ alicui cor⁹ aliqua gñatio eſt ẓ iaſed mors cor⁹ queḋas eſt: ẓ est ꝺraria vite: ſed cum vita ẓ aia ſint ideꝫ vita ẓ aia eſt gñatio: ẓ ſic viuere eſt gñarī: ſed ſi eſt ipoſe: ḡ illō exquo ſe'. ſed ſe' ex illo ḡ aia ẓ vita ſūt ideꝫ: quare ꝺicit Pbs ḡ ſequit' ſine illo ḡ ꝺicatur ḡ anima ẓ vita ſint ideꝫ: ſeq; tur magis ex illo: mors ẓ vita ſunt ẓ ia.

Duo modi fm plres interrogantes vt vnum. Non⁹.

Scōs plures ītrrogationes vt vnā ẞ fallacia hʒ duos modos. ꝑmus est in ſing⁹ⁱ ñō: cus pla ve vno q;unt: vt credas tu q; ethiops ſit hō alb⁹. 2ᵘˢ modus est. cū q;itur vnū de phibus in plūt credis tu q; mel ẓ fel ſint dulcia. Et nota q; rī⁹ vna negatiua: ẓ videat' falſa: et ñ ẋa: q; ſi negant' pla ſimul: non est neceſſe q; negat' qōls ſeorſū. Et ẓ iſtis fallacijs memorandꝰ fecī duo verſus.

Equi vel amphi. compos. diui. accen. que figura.
Ut quid elenchꝫ petis con. cauſa: vel inter.

¶ Tractatus de scire z dubitare.

T.c.15. Am logica dicatur modus sciẽdi: vt colligit a Pbo scdo mcō: cū dicit. Absurdum est simul querere scias z modū sciendi. vbi Lō: dicit q per modū sciẽdi Pbo intelligit logicā: ibi subtiliter speculātes dicūt q ita logica est modus sciẽdi res singulares sicut vles: sed diuersimodo: q̄ scire est duplicit̄er dī. scire z propie: propie Po dictus est circa res singulares. Cūdendū igit̄ p si ſ sonāt dictis Pbi. 2° videndū q̄d est scire propie dictū z q̄d sit scire cōter dictū. 3° videndum est: si scire z dubitare sint ẽ ia. 4° in que parte principia resoluit̄ scire z propie dictus: z in que resoluit̄ scire cōter dictū. 5° si scio potest facere sensum compositum z diuisum.

Intētū 1m. T.c.o.5. T.c.43. ¶ Quantū ad hmū sciendum q̄ Pbs in hmo. poste cum diffinit scire simplr: loquit̄ de scire propio dicto: q̄ tale scire est intelligere p demōstrationē. demo aūt est ex vniuersalibus z. demōstratio est ex vniuersalib⁹: ergo nō est scire p sensū. Et ibi loquit̄ de scire propie. Sed i 2 bo poste cum dicit. Est aūt cognoscere quedā pus cognoscentē: quoniā dā aūt simul accipe nocitā: vt quecūq; sciri gūt esse sub vllo⁹ ꝛc. Et addit loquēs de singularibus. Quoniā dā. ſ. mō disciplinar: z nō p medīū vltī cognoscit: vt quecūq; sciri gūt esse de numero singulariū: z nō dicunt de alio subto: z dic loquit de scire cōter ꝛc.

Intētū 2m. T.c.5. In tractatu de scire z dubitare. ¶ Quātū ad 2m sciendū q̄ scire propie dictum diffinitur a Pbo hmo posteriop. Cū dicit. Scire simp opinamur. Cum arbitramur cognoscere causam, propter quā res est: q̄ nō illius est cā: z nō contingit alr se habere. Scire Po cōmuniter diffinitur ab Dentibero. Q; est firmiter credere absq; hesitatione cum b q̄ ita sit.

Intē 3m. T.c. ¶ Quātus ad 3m sciendum q̄ ria ar ingt Pbs 2° me⁹: sunt que sub eodē gñe maxime distant: z simul eidē esse non possunt: z sunt apta nata inesse eidem successiuesse scire z dubitare sunt, b; igit̄ scire z dubitare sunt ẽ ia.

Intē 4m. ¶ Quantū ad 4m sciendus q̄ scire propie dicti resoluitur in cās. p̄pias a quib⁹ idem ra[illegible] ex q̄bus fiūt, ppōnes nēcie p se z fm q̄ ipsū p q̄s causat tale scire per demōstrationem.

¶ Scire Po cōter resoluitur in ppōnes singulares sumptas mediāte b Xbo scio cum pronoie demōstrauo: vt ri: scio sortē currere: resoluit in hāc scio boc currere: z scio b esse sortes. Et sīle ppōnes singulares sunt ita pn̄ indemōstrabilia fm sensum: licet pn̄ propria indemonstrabilia sunt principia propria fm intē. Quia moderni dicant q̄ propositio de scire cōmuniter dicto, debet officiabiliter fieri: est scira a me. sortes currit: q̄a adēque significat sortem currere: sigitur scio sortē currere.

Intē 5m. ¶ Quātū ad 5m sciendum q̄ q̄ñ b verbū scio fecdit cum ppōne facit sensum cōpositū: q̄ scio mediante ptes oīcti facit sensum diuisum. exemplū primi: vt scio sortē currere. exēplū 2 di: vt scio sortem scio currere.

Dub⁹ 8° ¶ Dubitatur igit̄ primo circa primū dictum. ſ. vtrum scire duplicit̄er dicatur. ſ. cōmuniter z propie: z scire cōmuniter sit circa singularia: licet Xo propie circa vniuersalia.

Argſ p. T.c.5. ¶ Contra primā partē arguit: q̄ scire nō recte distinguit in scire propie dictū: z scire cōter dictū: q̄ Pbs distinguit p posteriop scire in simplr dictū: z in scire fm accidēs: sed scire simpliciter dictū est scire propie dictum: ergo scire p accīs est scire cōter dctū. ꝛhō falsum: q̄ Pbs appellat scire per accīs oē scire distinctū ꝛ scire simplr: z consequenter scire per demonstrationē. q̄ est scire p accidens: z tamē scire per demonstrationē q̄nō est scire cōter q̄ō est circa singularia: q̄ demōstratio q̄, est circa vlia: ergo scire p accīs nō est scire cōter dictum.

¶ Cōtra 2m pten argſ. ſ. mēbra diuisiōis: q̄ dcm est q̄ scire propie est circa vlia: z scire cōter est circa sing⁹. Argſ 2°. ꝛtra p̄mā partē argt: q̄ scia theologie z scia me⁹ est scia propie dicta z tñ est de oc: q; est res īn⁹: igit̄ ō re singulari est scientia propie dicta.

¶ Ite argſ q̄ scia cōter dicta nō est ẽ bing⁹: q̄ tm Porph. desc̄edēte a gñalissimis ad spāliss⁹: aubet plo gesce: re: q; ifinita relinquēda fut cuiuimodi sum singularia: q̄ borū nō pōt fieri disciplina: hec Porphyri⁹: vt arguatur sic. Infinitū fm q̄ infi⁹ est ignotū. fing⁹ ꝛm sūr infinita. igſ singularia sunt ignota: ergo de bis nō pōt esse sc̄tia ꝛc. Argſ 3°.

¶ Rñ. Ad 1m dī q̄ scire, propie est circa vlia: z scire cōter est circa sing⁹ ꝛ ꝛ. scire, ppe est ꝛ. ſ. scire sim⁹. i. scīr p se q̄ō est q̄ demōstrationē pp gd. scire p accīs q̄ō est q̄ demōstrationē ga. Ad 2m cū dīs: scire p se est, propie dictū: igſ scire p accīs est scire cōter dictū. nē; p̄ia: q̄ scire propie appellat oē scire q̄ō est p demōstrationē. si sit p demōstrationē pp gd, est scire per se: z si scit per demonstrationem quia, est scire per accīdens: z non scire cōter. Soluto. Ad 1m. Ad 2m.

¶ Ad aliud cū argt ꝫ mēbra diſionis. p q̄ de deo est scia p̄pie dicta. Itdeo: q me⁹. dī q̄ fm modū loquēdi Pbi p poste⁹ scia ppe dicta est sola p demōstrationē: z demōstratio est solū de vlib⁹. Et sicut scia p̄pie dicta est ꝛ. ſ. ps: z p accīdēs. sic scia cōter dicta potꝫ dīudi in ps: z p accīs: z p se et de su⁹ eternis z incorru⁹: per accidens Xo est de sing⁹ ꝛ corrup⁹. Et scia cōter dicta ẽ est de sing⁹ incorru⁹ est p̄fectior q̄ scia propie dicta inxta illud Pbi. 1°. de aialibus cum dicit. Decupisci mꝫ magis scire modicū de reb⁹ bonoꝫ abilib⁹ ꝛ alt; ꝛ illud topice sciamus. i. p babitū ꝫ scire multū de reb⁹ ignobilib⁹ ꝛ fi dem ratiue scīam⁹: q; illb⁹ bs nobilitatē ex subiō Xo ex alio ꝛc. T.c.5. Ad 3m.

¶ Ad aliud cuz argt de singularibus scīnibilibus nō pōt esse scia: q; sunt infinita: dī q̄ dicuntur infinita. i. indeterminata fm numerū: q; nō babent numerū determinatū: z negatur q̄ sint infinita, ppie accipiēdo infinitū q; tale est ignorum: z cū Pbo dixit q̄ de bis nō est scientia sue disciplina: loquitur de scientia propie dicta. Ad 4m.

¶ Dubꝫ 2°. circa diffōē scientie, ppie dicte, vtrū sit conuenies. cum dī. Scire est cū arbitramur cognoscere causaz ꝫ quā res est ꝛ q̄ñ illius est cā ꝛ nō ꝫtingit alr se habere. Dub⁹ 2°.

¶ Contra tota argt. q; sequīt̄ q̄ nesciemus scire ꝛ simplr: ꝓ ꝓ falsum, ꝓbat̄ ꝓ ia: q; tota diffō cōperit̄ illis: q̄ñ nescientes arbitrant cognoscere cām ꝫ quā res est ꝛ q̄ñ illius est causa: z non ꝫtingit alr se habere: q; quare mala. Argſ 3°.

¶ Sēdo argt ꝫ scire nō est cognoscere cām sed ꝛ cā vel ꝓ cām. ꝓbat̄: q; scire est intelligere per demōstrationē: sed demonstratio est ex causis notioribus ꝛ priozib⁹: igſ scire est cognoscere ex causis notioribus ꝛ priozib⁹: q; scire est cognoscere ex causis vel per causas: quare ꝛc. Argſ 4°.

¶ Tertio argt ꝫ fructus diffōis illius est causa: q; omnes conuenium ꝫ b dicitur: vt referatur causa in effectū: sed q̄ñ dī: ꝫ quā res est: refertꝫ ea i effectū: q; tu cognoscis causam ꝛ ꝫ per illam res est. patet: q; referꝫ causa in esse cognit̄ fructus additur quoniam illius est causa. Argſ 5°.

¶ Quarto argt̄ ꝫ illa; particulāre nō ꝫtingit alr se habere: sed cōter oē ꝫ per illā particulā intelligit cām esse illam talē sine nēciam sine q̄ non pōt esse: z p cognoscere causā ꝓpter quā res est: intelligit cām per quā ꝫ pōt esse nēcia z nō necessaria. Sīcut sicut non sufficit cognoscere cām ꝫ est nisi sciatur: q̄ñ illius est cā. sic nō sufficit cognoscere causam necessariam nisi sciatur: q̄ñ illius est causa: quare b particula debebat poni ꝛ illam quoniā illius est cā. Argſ 6°.

¶ Rñ. Ad primū dicunt quidā q̄ diffinitio scire est arbitrari cognoscere cām ꝓpt quā res est: z q̄ñ illius est cā: z nō ꝫtingit alr se bere. Et ad arg⁹ dicit̄ q; tota diffō cōperit̄ nescientib⁹ ꝛ q̄ in ſcia principia ops intelligere: z co- Soluto. Ad 1m.

Digitized by Google

gnoscere ꝙ illius est cā:ꝛ ꝑ nō competit nescientib⁹ ꝛc.

¶ Doc nō satisfaciat nobis:q; si diffō demonstrationis est arbitrari cognoscere cām ꝙ quā reo est. ops ꝓcintelligere arbitrari cognoscere eā cām illius est cā:ꝛ hic intelligē do cōpetit nescientibus:quare illa nō est affinitio scire.

¶ Ideo alt dicimus:ꝛ pono ꝙ diffō ipsius scire simpl:rett cognoscere cām ꝓpter quā reo:ꝛ qm illius est cā:ꝛ nō contingit alr se habere:ꝛ tūc o3 bene repetere in scba ꝓ cultare cognoscere qm illius est causa ꝙ non cōuenit nescientibus. Et si sit ꝙ ꝑbs vł diffinire scire simpl:r ꝙ arbitrari cognoscere negat. is ꝛc ꝑbs dixerit opinamur scire simplr. cū arbitramur cognoscere:ea est q; ad ipm non pertinet ibi diffinire scire:ideo adducit cōem opinionem. Et ett ac si diceret:cōtis omniū opio est ꝙ scire simpliciter est cognoscere causam ꝙ quā reo est ꝛc.

Scdo possum⁹ dicere:ꝙ sicut cognoscere cām ꝓpter quā reo est:est diffō ipsi⁹ scire simplr. nc arbitrari cognoscere cām ꝙ quā reo est:est diffō ipsi⁹ opiari scire simplr:q; sic ꝑ pma rir ad iterrogationē factā ꝙd est scire simplr. nc ꝑ cās reo rir ad iterrogationē factā ꝙd ē opiari scire simp⁹ ꝛ tūc rora illa diffō 2ª ,competeret illis nescientibus.

Ad 2um. ¶ Ad 2um dicit ꝙd dc mēte Lōmē. ꝙ diffō hic o3 gloriari scire est cognoscere cām ꝙ quā reo est ꝛ cognoscere rē ꝙ cām coartāres essētia illi⁹:ꝛ cognoscere ꝙ est cā illius:ꝛ nō stingit alr se habere.i. nō est pōe vt inueniat⁹ absq; illa.

¶ Pter riū nō satisfacit nobis:qm fic gloſando frustra ponit posteaq; illius est cā:q; cognoscēdo rē ꝑ cās refertur cā in effectū:ꝛ frustra addit:ꝛ qm illius est causa.

¶ Ideo nos alr dicimus:ꝛcedendo ꝙ scire est cognoscere ꝑ causam ꝛ non solum est cognoscere causas:ꝛ ꝛ b inuit cum dr:ꝛ cognoscere quoniam illius est causa.

Ad 3um. ¶ Ad 3um negat ꝙ per illam particulam ꝙ quā res est:re ferat ur cā in effectus:sed vt una sola pricula cognoscere cām ꝙ quā reo est:ꝛ est ac si dicat:cognoscere cām reo:ꝛ ideo o3 addere cognoscere quoniam illius est causa.

¶ Contra arguit:q; si in ꝓpone in qua ponit, relativū li:cet resoluere illud in etre ille illa illud illa ꝓpō. Scire est cognoscere cām ꝙ quā res est:resoluit⁹ in ista. Scire est cognoscere cām:ꝛ ꝓ illā cām res est:sed ista ꝛ ꝓpillam cām reo est. ista refert causā in effectū sicut illa:ꝛ qm illa est cā illi⁹:imo magis:ꝛ ꝛ ꝛ suꝑluit addere:ꝛ qm illi⁹ ē cā.

¶ Rñr ꝙ non licet semp resoluere relativū in etre ille illa illud:ꝛ maxime qñ relativū magis refert ālitaꝛ aliis ꝙ ꝛ subin eius:vt bic:q; ly ꝙ quā,demſar ālitaꝛ cām:ꝛ ꝙ est cā ꝓ scire ꝛc. ꝛ qñ ett ex eadē pte affectētis vt b.

Ad 4um. ¶ Ad 4um cōter ꝙ ꝓ per cām ꝙ quā res est tangit causa ꝓ:ꝛ ꝓ per non scire ꝙ ſr habere,tangit ea essentialia ꝙ ett necessaria:q; nō ſufficit vt ſit causa per ſcnſi ſit essentialis.i.necessaria. Et tunc ad arg⁹ᵐ dī ꝙ nō ſufficit cognoscere causam per ſcnſi cognoſcatur ꝙ ſit causa illius:ꝛ nih cognoscatur ꝙ ſit necessaria:ꝛ ꝛ impli⁹ refertur ꝛ necessaria in effectum:ſi causa per ſe referatur.

¶ Poſſet cnā dici:q; ad ſcire regrit cognoscere verā causam rei ꝙ ett ꝓ ſe causa,ꝛ eſſētialis:ꝛ nō ſufficit ꝛ ſed o3 cognoscere ꝙ ſit ꝓ ſe cā illius:ꝛ etiā o3 cognoscere ꝙ nō poſſit ee ſine illa:ꝛ ſic cognoſcet ꝙ ē eentialis:ſiue necia.

Instantia. ¶ Contra toram diffōnē argt,ſcientia eſt cognitio ꝛclusionis ex causis veris ꝓmiis:ꝛ ꝛ,igit ſcire eſt cognoscere cōclusionē ex causis veris ꝓmis ſimedt,ꝛ aliud eſt cognoscere cōclusionem ex causis veris ꝓmis:ꝛ aliud cognoscere causas veras ꝓmas:ſed cum ſcire ſit cognoscere cōclusionē ex causis:igitur ſcire nō eſt cognoscere causas ꝛc.

Rñsio. ¶ Rñ⁹ dicitur ꝙ diffinitio ꝑbi eſt causalis:ꝛ ett ac ſi dicere t. Scire eſt ꝑpter cognoscere causam ꝓpter quā res ett ꝛ non contingit alr ſe habere:poſſet tamē reduci ad idēticā. dicendo:ſcire eſt cognoscere rem ꝑ causam ꝓpter quā res eſt:ꝛ non contingit alr ſe habere:arg⁹ᵐ antes ſa:erum concludit ꝙ non eſt identica ꝛc.

¶ Dubitaur tertio circa diffinitionē ſcire cōmuniter oī- Dubō 3º.
bus:vtrum ſit ꝓcnieſcnsum vł. Eſt firmiter credere:ꝙ ſic ꝓbatione:ꝛ ꝙ ita ſit ex parte rei.

¶ Contra arg:q; ſcire cōtet eſt firmiter apprehēdere rē Argt 1º.
eſſe vre:ſ:igitur non eſt firmiter credere rei. ꝛ ſ. ꝑ.ꝛ ꝓ.ꝛ ꝙ aliud eſt firmiter credere:ꝛ aliud eſt firmiter apprehēdere:ꝛ qm firmiter credere eſt aſſentire rei apphēdē.ans.ꝓ. bat:q; ſcia eſt apprehēſio ſiue cognitio rei:ꝛ ꝙ ſcire eſt apprehēdere:ꝛ remittenet ꝓba per locum a coniugatio.

¶ Scdo argt ſic. diffō competit alteri a diffinitoꝛigit non Argt 2º.
eſt ꝓuenies.ꝓ.ꝓnaſa:ꝛ ꝓbat:q; ꝓnit ꝙ firmiter credere dato ſoꝛē currere ꝓ b ꝙ vides ꝓnē currere aſi teqnem credas eſſe ſoꝛē:ſit tamē ita ꝙ ſoꝛ.currat Romēde quo nihil ſciuas. Tūc ti firmiter credis ſoꝛē currere:ꝛ ita eſt ꝙ ſoꝛ.currit. Et tamē tu neſcis ſoꝛ.currere:q; ſi tu ſcires ſoꝛ.currere:vel b:vel alibi.nō bic:q; nō eſt ita ꝙ ſoꝛ.currat b.nec alibi:q; nō credis illū currere alibi:ꝛ ꝛc.

¶ Rñ⁹. Ad ꝓm dī cōter negādo ꝓnām:q; firmiter credere eſt cōter pōt Ad bm.
recte dici vrūq;.ꝛ firmiter apprehendere res:ꝛ firmiter credere res:qm intellś eſt apprehēdere rē:ꝛ aſſentire rei apprehēſe qb eſt credere. Lōmentire ꝛō eſt voluntas. Sꝫ gre magis ſcire dicat firmiter credere ꝙ firmiter apprehēdere. Quidā dicūt ꝙ b eſt:q; apprehendere indifferenter eſt ad rem ſimplicem ꝛ complexā:ſed credere magis eſt ad rem complexam circa quā eſt ſcire.

¶ Non ſatisfacit nobis:quia ſi firmiter credere eſt firmiter aſſentire rei apprehenſeruꝛ dicunt:igit firmiter credere indifferenter eſt ad rem ſimplicem:ꝛ ad rem complexam apprehenſam.

¶ Nos igit alit dicim⁹ ꝙ cū credere ſit ſidē adhibere:vel in dictis vel in factis:ideo efficaci⁹ eſt credere:q; apprehēdere. qm apprehēdere dicit mere q cognitionē:q; credere dicit cognitionē talem vt ex ipſtet fides:ꝛ ꝓptereā ſcire magis dicit firmiter credere:q; firmit apprehendere.

¶ Ad 1um dicit moderni,ꝙ in caſu illo.nu.ſcio ſoꝛē currere:ꝛ ad arg⁹ᵐ dicunt ꝙ tu ſcis ſoꝛ.currere bic vel alibi. collective ſumendo ꝛ non diuiſiue:ꝛ b ſufficit. Ad 1um.

¶ Contra boc arguit:q; ſi in caſu illo nu ſcio ſoꝛ.currere igit talit ſcit ſoꝛē currere:qualit credis ipſum currere. ꝓ.ꝓnaſa:ꝙ ſicut ſimꝑ ad ſimꝑ:ſic addidit ſe b3 ad addidtum.ſnia falſum:q; ſi talit ſcio ſoꝛ.currere:qualit credis ipſum currere:ſed tu credis ipſū currere hic:igit tu ſcis ipſum currere bic.ꝓnia eſt falſū:q; illud ex ꝙ ſequ:ſqre ꝛc.

¶ Item iſta,ꝓpoſitio tu ſcis ſoꝛē currere ſm Dentiſb⁹ eſt ꝓbāda reſolubilit ſic. tu ſcis būc currere:ꝛ tu ſcis būc eſſe ſoꝛē:igit tu ſcis ſoꝛes currere.ſed a propoſitione re ſoluenda de termino ſingulari ad reſoluētes valet ꝓnaꝛ q; bñ ſequ:ſoꝛ.currit ꝙ b currit:ꝛ b ē ſoꝛes demſato ſoꝛe:ſre valet iſta ꝓnaꝛ tu ſcis ſoꝛ.currere:igit tu ſcis bunc currere:ꝛ tu ſcis būc eſſe ſoꝛē:ſed ꝓnia eſt falſū:q; ꝛ aſio.

¶ Nos igit alit dicamus:igit in caſu illo:tu nu ſcis ſoꝛ.currere negat ꝙ diffō competat illi:igit illa ſcība pricula:tu.nu b ꝙ ita ſit.intelligit ꝙ ita ſit totalit ſicut credis:ꝙ nō ett q; ad credere ſoꝛ.currere:ꝛ regrit credere b currere:ꝛ ꝛ credere b eſſe ſoꝛē. Et patet ꝙ nō eſt ita totalit ſicut credis.

¶ Dubitat 4º. An ſcire ꝛ dubitare ſint ꝛnīaꝛ:Et ꝓsequen- Du 4º.
ter ſi q; ſcit ab aliquo poſſit eſſidem eſſe dubium.

¶ Contra arguit ꝙ eadem ꝓpoſitio eſt ſcita ꝛ dubitat:igit Argt 5º.
ſcire ꝛ dubitare non ſunt ꝛnīa.ꝓ.conſequētia:ans ꝓbat:q; illa ꝓpoſitio rex ſedet.eſt ibi dubia:vt ꝓ3:q; ſignificat ſicut tu dubitas eſſe. Et eadē eſt ſcita a te probat:qa demonſtro hanc ꝓpoſitionē dicēdo ꝙ b eſt tibi dubia.ſiſta eſt ſcita a te:igit eadem eſt ſcita a te ꝛ tibi dubia.

¶ Similiter argt ꝛ ista.de⁹ eſt que eſt ſcita a te ꝛ tibi du-

bia: probat ꝙ ſic ſcita a re. ꝓz: q̃ ſignificat ſic tu ſcis eē
x ꝙ ſit tibi dubia probaturꝰq; demonſtro hanc ꝓpoſitio
nem oꝛdinando. Et erit hinc ad animū. parꝫ ꝙ eſt tibi dubia:
quare eadem eſt ſcita a re x tibi dubia.

Argſ. 2°. ¶ Itē ꝓnaꝫ: ꝙ tu rrimer credas ſoꝛte currere ante te: z
ita ſit ꝙ currat ante te: & ſed ſor. 2 ꝓlo ſint vꝫ de ſimiles: q̃z
re aliua tibi dicat. tu eo in errore: q̃a ꝓlo ſuit ꝙ currebat
ante te: z nō ſor. Tunc tu dubitas ſor. currere añ tete: tu
tu ſcis b: igit eadez ꝓpoſitio eſt ſcita a re z tibi dubia.

Ad ꝓm. ¶ Rñ. Ad ꝓmū dz ꝙ eadē ꝓpoſitio eodē modo ſumpta
nō pōt eſſe ſcita z dubitaſ ſiner limode ſumpta nō ineō
nenitātē rī. ꝓpoſitio vt ſignū ſignificās eſt ſcita: illa non
pōt eſſe dubia vt ſignum: ſed vt ſignificatū ſic vt ꝓbas.
Similit ſi. ꝓpō vt ſignū eſt dubia illa non pōt eſſe ſcita vt
ſignificēd bene vt ſignificatū vt probas: quare ꝛc.

Ad 1m. ¶ Ad 1m nō cōmunit ꝙ admiſſo caſu ꝙ ſor. 2 ꝓlo ſint ſimi
les: ꝙ in caſu illo tu ſcis ſoꝛte currere. Et cum tu poſtea
arguis: ꝙ tu dubitas ex dicto alterius qui dicit tibi con
trariū dicit ꝙ ꝓtius ſciuiſti: nunc dubitas: quare non
in eodem tempore ſcis z dubitas.

¶ Nos alit dicimus: ꝙ non pōt eſſe ꝙ ꝓtius ſcias ſortem
currere: z nunc dubitez ſolū ꝓpt dictum alterius: q̃a ſi
ſciebas ſoꝛtē currere: tu ſciebas ꝺ currere: z ꝺ eſſe ſoꝛtez
ꝓtius eodē ſmō: ꝛc. ꝓpoſitū dicrū illi: ñ poteſ murari.

Dub°. 3°. Argſ ꝑ. ¶ Dubitaſ 3°. vtrum aliquis poſſit dubitare ſe ſcire.
Et arguit q̃ ſic: q̃ ſcire eſt actus direct⁹: z ſcire ſe ſcire
eſt actus reflexus: ſed act⁹ directus eſt ꝓtius actu reflexo:
igit ſtat aliquē ſcire z neſcire ſe ſcire: ſed q̃cūq; ſcit: z ne
ſcit ſe ſcire conſiderans an ſciat: dubitare poteſt ſe ſcire ſi
vider aliquod dubium in his ꝓque ſcit q̃ nō.

Argſ 1°. ¶ Item ſi aliquis ꝑ cauſam ꝑſe ꝓpriā z indem fabiles fa
ciat ꝙ deniſoné ille ſcit: z ſi aliq̃ docuo, eo ꝫ eum arguit
ꝙ bando q̃ non eſt cā ſe. ꝓpria quā accepit: z neſciat ſol
uere tunc dubitat ſe ſcire quare: idem ſimiliſ contingere
pōt in fōre cōiter dicto q̃ ſciet z dubitabit ſe ſcire.

In op°. ¶ In ꝫnum arguit: ſeq; tot euidētie requrunt: ad ſcire: q̃ot
requirunt: ad ſcire ſe ſcire: z ꝺ ſitigit q̃cunq; ſcit ſcit ſe ſci
re. ꝓz. ꝫnaꝫ: ꝙ bat: q̃ ad ſcire requirit firmiter crede
re ſic eſſe: z ita eſſe. Et ad ſcire ſe ſcire. vlt⁹ b. non regrit
niſi vr ꝑſideret an aliq̃d ſit in ꝫnum: z quando non ſit ali
quid in ꝫnum: tunc tu ſcis ſe ſcire: ſed nihil poteſt eſſe in
ꝫnum quando tu habes iſta duo. ſ. ꝙ tu firmiter credas
ſic eſſe: z ita ſit: ergo q̃ſi tu ſcis tu ſcis te ſcire ꝛc.

2° ¶ Item ad iſtā. tu dubitas te ſcire ſequunt duo ꝺictoria
ergo nemo pōt dubitare ſe ſcire. ꝓz. ꝓa: z añs. ꝙ: z q̃
iſtā tu dubitas te ſcire ſequunt iſta duo ꝺictoriaꝝ: ſcis
te neſcire: z tu non ſcis te neſcire. ꝙbat primo. primū: q̃
ſequit: tu dubitas te ſcire ſic eſſe: igit cōſideras an ſcias
ſic eſſe: z nō ꝙpis te ſcire ſic eſſe: z ex his vlterius ſeq̃t
igit tu nō ſcis ſic eſſe. tz. ꝓnaꝫ: ex opp⁹ ñtis cū maiori
ſequit opp⁹ minoris: q̃ ſequit tu ſcis ſic eſſe: z ꝑſideras
an ſcias ſic eſſe: igit tu ꝙpis te ſcire ſic eſſe: q̃ ñia. ꝙ
bata eſt: z antecedens eſt ſcitum: q̃z ꝓſequens ꝙ ſignat
te neſcire ſic eſſe. igit tu ſcis te neſcire ſic eſſe. z ꝓbat
aliud ꝺictoriū. ſ. tu neſcis te neſcire ſic eſſe: q̃ia ſequit
tu dubitas te ſcire ſic eſſe: igitur tu dubitas te neſcire ſic
eſſe. tenet. ꝓnaꝫ: tūc dubitaro vno ꝫ̃ioꝝ dubitaſ z reli
quū: tūc vltra ſequit: ſi nō dubitas te neſcire: igit tu ne
ſcis te ne ſcire ſic eſſe. ꝓz. ꝓnaꝫ: ab inferiori ad ſuū ſupius:
quare ſequunt ꝺictoria. Et erit ratio ꝺentiberi.

Ꝓtius ma
dus ſoluēdi
ſm Ꝓcl. mā
tuani.

¶ Rñ. ad ſ. ſunt duo modi reſpondendi. Unus cōmunis
quem ſequit Mantuanus qui dicit ꝙ poteſt aliquis du
bitare ſe ſcire: ꝓpter duas primas rōnes factas a ꝓtin°. Ad
ar^m in ꝫnum rñdetur. Ad ꝓmum negatur ꝙ tot euiden
tie requirant: ad ſcire: quot requirunt: ad ſcire ſe ſcire: q̃
vltra illas duas regrūtur ad ſcire. ſcilicet ꝙ firmiter cre
dat ſic eſſe: z ita ſit requirit vlterius vt conſideret ſi ali
q̃d ſit in ꝫnum: z ſi non ſit: tunc tu ſcis te ſcire. z ſi aliq̃d
ſit in ꝫnum: tu dubitas te ſcire.

In op^m.

Ad 2^m. ¶ Ad 2^m q̃ cr at ratio ꝺentiberi negatur: q̃ ex illa tu du
bitas te ſcire: ſequātur illa duo contradictoria. tu ſcis te
neſcire: z tu non ſcis te neſcire. Et ad probationē conce
ꝺit illa ꝓma ꝓtia: cui⁹ tu arguis tu dubitas te ſcire ſic eē:
q̃ conſideres an ſcias ſic eſſe: z non ꝙpis te ſcire ſic eſſe: ſed
ſed negat illa ſcda ꝓtia. cui⁹ tu arguis vlterius: tu conſi
deras an ſcias ſic eſſe: z non ꝙpis te ſcire ſic eſſe: q̃ tu nō
ſcis ſic eſſe. Et cum tu ꝓbas: q̃ ex oppo^ne ñtia cū maio
ri ſequit oppoſitū minoris: negat: q̃ non valet iſta ꝓtia:
tu ſcis ſic eſſe: z conſideras an ſcias ſic eſſe: ergo tu perci
pis te ſcire ſic eſſe: quia ſi ſic. omnis qui ſciret: z cetuide
ret an ſciat: ſciret ſe ſcire: q̃ eſt falſū: z plus requirit.

Ad 2^m.

¶ Alter modus reſpondendi eſt Den° ꝺicētis. q̃ ois qui
ſcit: ſcit ſe ſcire ꝓpartiones in ꝫnum factas.

Scbo mod°
ſoluendi im
Ꝑdēſtenti.

¶ Ad ꝓmam ſ. ipſum ꝺicit. q̃ actus direct⁹ eſt ꝓtior actu
reflexo ſolum natura: z non tempe: quare in eodem inſta
ti in quo quis ſcit: ſcit ſe ſcire.

Ad ꝓm.

¶ Ad 2^m cum ꝺi. O. ſi aliquis ꝑ cauſam ꝓpriā indemō
ſtrabilem faceret demſonem ſcire: vrig. z ſi aliq̃s ꝑ ar
gueret ꝙbando q̃ nō eſt cā ꝓpria indemōſtrabilis: z ne
ſciret ſoluere: dubitabit: quare dubitabit ſe ſcire. negaret
maioꝛem: q̃ ſi hꝫ cām ꝓpriam idemonſtrabilem: q̃ nā
demonſtret ſed non cognoſcit illam eſſe ꝓpriā indemon
ſtrabilem ne ſcit: z ſi cognoſcit eſſe ꝓpriā indemonſtra
bilem ſcire ſoluere rōnes in ꝫnum: z ꝛc. Similit de ſcire
cōmuniter ꝺicit q̃ ſi firmiter credat ſic eſſe: z ita ſit ſota
liter ſicut credat: non dubitabit: quare ꝛc.

Ad 2^m.

In ſtantia.

¶ Fortius arguaniuo nos probādo q̃ ſciens ꝓpriē pōt
dubitare ſe ſcire. Et ad ꝓbandum ꝺ ꝓpponō ꝙ q̃ ꝓ
nat aliquid eſſe: cognoſcit illud: non cum certitudine. ꝓ
x ꝺifferentia: que eſt inter ſcire z opinari: q̃ ſcire eſt co
gnoſcere cum certitudine: opinari x ō eſt cognoſcere nō
cum certitudine. Et vlterius qui cognoſcit non cū̃ cer
titudine: poteſt dubitare ſcire illud: patet.

T.c.44. ¶ Tunc arguit ſic ſm Ꝓḃs in ſine ꝑmi poſt^rum. ſcia z opi
nio poſſunt eſſe de eadē re m̃aliter ſed non formaliter: de
clarās quo ꝺicit q̃ vter q̃. ſ. ſciens z opinans: poteſt co
gnoſcere ꝫnem neceſſariam p me^m neceſſariū: ſed ꝺiffert
certꝫ: ſciens opinaꝫ illud mediuz non poſſe aliſ ſe ḃre: q̃
opinians opinaꝫ 1^m p me^m poſſe aliſ ſe habere. ideo habet
opinionem: z non ſcientiam. Modo arguit ſic: ſicūt ſcios opi
na ſ 1^m me^m non poſſe aliſ ſe habere: ita q̃ nō cognoſcit cum cer
titudine poſſe aliter: ſed quare ſciens dubitare poteſt.

T.c.24. ¶ Del clarius argr ſic. ſicūt ſortes cognoſcens ꝫnē neceſſariā
p me^m neceſſariū: z cognoſcat illud cū̃ certitudinē: q̃
nō poteſt aliſ ſe ḃre. Et Plato cognoſcat eāde ꝫnē neceſ
ſariā per me^m neceſſarium: z cognoſcat illud mediū non
poſſe aliſ ſe ḃre non cum certitudine: ſed opinet nō poſſe
aliſ ſe habere: patet q̃ vter q̃ iſtoꝝ eſt ſciens ſm Ꝓḃs. lo
co allegatoꝝ: tamen ſor. non poteſt dubitare ſe ſcire: q̃
cum certitudine cognoſcit: z plato poteſt dubitare ſe ſci
re: q̃ cognoſcit non cum certitudine: igitur aliquis ſcies
poteſt dubitare ſe ſcire z aliquis non ꝛc.

¶ In ꝫnum arg̃ ꝙbando q̃ ſciens ꝓprie non pōt dubita
re ſe ſcire: quia ꝑ idem precise aliq̃s ꝓprie. ſcit z cogno
ſcit ſe ſcire: igit ſcies non pōt dubitare ſe ſcire. patet ꝓna.
añs probat: q̃ ad ſcire ꝓprie requrit cognoſcere cau
ſam ꝓpriam. i. ꝓnē ꝓprie: z cognoſcere illa eſſe ꝓnē ꝓ
pria: eius x non poſſe eſſe ſine illis ꝓ ꝺiffinitione ſcire.
Et ad noſce ſe ſcire requirit̃ cognoſcere ꝙ ſit ex princi
pijs ꝓprijs rei per Ꝓḃm in capitulo de principijs ꝓ
pijs: q̃ ꝺicit: ꝛc. difficile eſt noſce ſe ſcire: q̃ difficile eſt no-

T.c.24. ℔ posterior.

sceſi ex principijs propijs ſcit:quare ꝛc.

Riſſo. ¶ Quare rndendo dj ꝑ ꝙ impoſe eſt ſciẽtem propie dubitare ſc ſcire:ꝑ ꝓne in ſtũ:ꝙ pinde ſcim⁹, z cognoſci/mus nos ſcire. Dicim⁹ ſcio ꝙ neceſſe eſt ꝑ⁹ ſcire:ꝙ cognoſcere ſe ſcire:ꝙ actus direct⁹ ꝑ⁹ eſt reflexꝰ. tamẽ cũ ꝑſiderat hic ꝛ ex ꝓncipijs ꝓpijs tũc cognoſcit ſe ſcire.

¶ Ad arg^m ꝑ negat ꝙ ſcies ꝓpie cognoſcat ꝑn⁹ nõ cũ certitudie. Et ad ꝓbationẽ cũ ꝑbs dicit:ꝙ ſcies opinat me dijũ necarriũ nõ poſſe alr ſe bie oleo ꝙ capit opinari ipo ꝓpie. cognoſcit mediũ illũ nõ poſſe alr ſe bie.ire ꝛc. Ad ^m.

Dub°. 6. ¶ Du° 6° vtrũ ſcire ꝓpie dicti reſoluat in cauſas ꝓpias indemõſtrabiles:ꝙ cognoſcim⁹ eſſe tales:z ꝑter ſcire ſit ꝑ cas ꝓpias indemõſtrabiles:ꝙ cognoſcim⁹ eẽ tales.

Argſ ꝑ. ¶ Contra arg^m:ꝙ ſit aliqđ cognoſcere cãm ꝓpiã/ide mã habile alicui⁹ rei:ꝛ cognoſcere eẽ tale:ꝛ ꝛ negetur ꝙ ꝓtis igit ſcire ꝓpie no eſt tale cãs ꝓpiã idemfa^m ꝛ cognitã eſſe tale. ꝑs ꝑtiã:ꝛ ꝓbat de legiſta cui aſſignet cã ꝓpia indemonſtrabilis alicuius rei ꝛ cognoſcar illã eſſe talẽ:ꝛ ramen negcit per illam cauſas probat:ꝙ ſcire eſt intelligere per demonſtrationẽ:ſed illẽ neſcit formare demonſtrationem vt ꝓxſuppono:quare neſcier ꝛ.

Argſ ². ¶ Scdo qꝛ ſm ꝑbm in fine pmi poſ⁹:nõ ꝙ ſcia z opio ſunt de eadẽ re z pidẽ me⁹ mãr mñſed nõ ſoꝛmalr. z de clarãdo dicit:ꝙ ſcies opinãs opinat illud medium nõ cium non poſſe alr ſe bie:z opinãs opinat illud me^m nõcium poſſe alr ſe babere:ergo ſequit ꝙ illud mediũ bz in ſe dubietatẽ:virũ poſſit alr ſe bie aut nõ:iquo ſcies opinet ver.re opinãs opinet falſũ:ſed cauſe indemõſabiles ſunt ꝓpes idemõſtrabiles nõ habẽt dubie^m:ꝛ ꝙ ſe manifeſte ſunt igit ſcire ꝓpie nõ eſt reſolu^e in eas ꝓpias idemfabiles. T.c. 44.

¶ Rñ^o. Ad ^m dj ꝙ ſcit aliqđ ꝙ cãm ꝓpiã idemfabile: ſrelligit illud nõcio depẽdere ab illa cã:ꝛ nõ poſſe alr eã ꝙ illã cã:ꝛ ſic ille bz nõcio demfationẽ vel formaliter vel virtualr:ergo diſtinguẽdu eſt de demfatiõe ſor^is ꝛ ꝓtua lit:ſic legiſta habet demonſtrationẽ ẽtuale ꝛ ſufficit. Ad ^m ꝙ.

¶ Ad ². de medio nõcio ꝙd ꝺemõſtrat ꝺ nẽciat:virũ ba beat diſſi^m in cognoſcẽdo aut nõ:dj ꝙ ſic. ꝑs ꝙ ꝑbs in ꝑ poſte⁹ in cap illoꝝ quo ꝓbat demſone eſſe ex ꝓpijs ꝓncipijs.nã ſubdit virũ aũ eſt nolle ſe ſcire:ergo ſi eſt nolle ſi ex ꝓpijs ꝓncipijs eſt. Q diſſi^m eſt nolle ſi me^m aſſignarũ ſit ꝓpria ꝓ^m. Et cum olcit ꝓpoſitiones inde mõſtrables ſunt ꝑ ſe manifeſte dj ꝙ inte⁹ ꝙ non poſſunt demõſtrariſed alio ꝙ cognoſci:ſore ꝛ. Ad ². de medio nõcio ꝙd ꝺemõſtrat ꝺ nẽciat:virũ ba beat diſſi^m in cognoſcẽdo aut nõ:dj ꝙ ſic. ꝑs ꝙ ꝑbs in ꝑ poſte⁹ in cap illoꝝ quo ꝓbat demſone eſſe ex ꝓpijs ꝓncipijs.nã ſubdit virũ aũ eſt nolle ſe ſcire:ergo ſi eſt nolle ſi ex ꝓpijs ꝓncipijs eſt. Q diſſi^m eſt nolle ſi me^m aſſignarũ ſit ꝓpria ꝓ^m. Et cum olcit ꝓpoſitiones inde mõſtrables ſunt ꝑ ſe manifeſte dj ꝙ inte⁹ ꝙ non poſſunt demõſtrariſed alio ꝙ cognoſci:ſore ꝛ.

Du°. 7. ¶ Du° 7° vtrũ ſcire cõiter reſolue^m ſit in ꝓpones ſingulares reſolutiuas mediãte ꝺ ẽ ꝺ cio,mo:ꝺen ꝙ aut in ꝓpones officiãtes mor.modernoꝝ. Et ꝺ ẽ ꝺ retoꝝatio ꝓpõ ſcire cõiẽ ꝺ ẽat,ꝺbari aut reſolutẽs aut ꝓ officiãtes.

Argſ ꝑ. ¶ Contra modũ ꝺbãdi per reſolue^mes argui ẽ:ꝙ ꝺato illo mõ ſcgt ꝙ ſcire cõiter nõ ẽ ꝛe ꝛ diffinit ab ꝺen°. ꝙ ſa lal ſumit:ꝙ ſ cõem oium opinionẽ,ꝺbat ꝙ ꝑtiã:ꝙ ſ ꝛ ſcio hũc eẽ ſortẽ igit ſcio ſortẽ currere:ergo

fiõis:ad q̃o dẽs alij pñt reduci.ſ. Aut rõne termini:qui pñt determinare dictũ ꝓpoſitionis:aut mediare iter ꝓtes dicti. Aut rõne cõiũctionis etc: vel:que poſſũt teneri collective ꝛ diuiſiue. Aut rõne alicui⁹ dictiõis:que diuerſi modeſſunti põt:vt videt̃ innuere Phs in Elenchis.

Argt̃ p⁹. ¶ Cõtra arguit̃ p̃:q: ſic arguẽdo:veniẽtẽ cognoſcis.igit̃ tu cognoſcis veniẽtẽ.fiũ patrẽ tuum cognoſcis:igit̃ tu cognoſcis patrẽ tuum.tunc arguit̃ a ſenſu diuiſo ad ſenſum cõpoſitũ mediãte ẋbo appellãte formaz rõ terminj ſequẽtis ꝛ nõ p̃cedẽtis:ꝛ tñ nõ reducit̃ ad aliquẽ iſtoꝝ modoꝝ:ꝓbat̃:qz nõ reducit̃ ad p̃m:q̃ ſit qñ termin⁹ põt determinare dictũ:vel mediare inter partes dicti:qualiter non ſit hic. Nec adſcõm modũ reducit̃ qui ſit mediãte etc: vel. Neq; ad tertiũ reducit̃ qui ſit:quando in oratione eſt dictio:que diuerſa determinare poteſt:vt dicendo quicquid viuit ſemper erit:qz ly ſemper poteſt, determinare viuit:ꝛ ly erit:qualiter non eſt hic.

Argt̃ 2⁹. ¶ Item cũ Dẽn⁹ ponit ſeptẽ modos ſpãles:quibus ſit ſenſus cõpoſitus ꝛ diuiſus.primus ſit mediantib⁹ terminis modalibus. Scõs ſit mediãtibus terminis ꝓfundẽtib⁹. Tertiꝰ ſit mediantib⁹ relatiuis iplicatiuis. Quartus ſit rõne termino⁹:q̃ carbego“ ꝛ ſyncarbegore“ teneri põt. Quintus ſit rõne ꝓiunctiõis etc: ꝛ vel. Sext⁹ ſit mediãte iſta determinatiõe:rita eſt:ꝛ ita fuit:ita erit. Septimus ſit mediãtib⁹ terminis ſignificantib⁹ actũ mentis ſcilicet intellectus vel voluntatis. Quare quero quomodo iſti ſeptem modi reducãtur ad iſtos tres modos generales ꝛc.

Ad p̃m. ¶ Rñ⁹. Ad p̃muz dr q̃ ſic arguendo:veniẽtẽ cognoſcis: igit̃ tu cognoſcis veniẽtẽ i magis ſit fallacia accñtis q̃z cõpoſitiõis vl diuiſiõis.declaro:qz ſi tu cognoſcis ſortẽ q̃ veniat a longe ita q̃ nõ poſſis diſcernere illũ:tũc veniẽtẽ cognoſcis:qz hũc cognoſcis demõſtrato ſorte:ꝛ tñ tu nõ cognoſcis veniẽtẽ:qz nõ cognoſcis hũc ſub rõne q̃ venit: Quaꝫ arguit̃ a cognitiõe ſubi ad cognitionẽ accñtis. Sitr nõ ſequit̃.patrẽ tuũ cogñoſcis.igit̃ tu cognoſcis patrẽ tuum: qz poſito q̃ neſcias qs fuerit pat̃ tuus.ſi fuerit Socrates q̃ ſit tibi familiaris:tũc patrẽ tuum cognoſcis:qa hũc cognoſcis demõſtrato patre tuo:ꝛ tñ nõ cognoſcis patrem tuum:qa nõ cognoſcis illum:ſub ratione q̃ pater tuus ꝛc.

¶ Aliter tñ põt dicere ſm Dẽn⁹:q̃ eſt vitiũ⁹ modꝰ cõpoſitiõis q̃ ſit mediantib⁹ terminis accidentib⁹ cõcretis: q̃ dicũt̃ termini ꝓnotatiui:illis poſitis qñqz a;pte p̃ti:qñqz a pte ſubti reſpectu vbi de ꝑterito vl de futuro. Aut reſpectu vbi ꝓcernẽtis actũ mẽtis. Quãuis dicat q̃ magis vr eſſe ſub figura dictiõis vel ſub fallacia accñtis. Tenẽdo tñ q̃ ſit ſub cõpoſitiõe vel diuiſiõe.dicit̃ q̃ reducit̃ ad tertium modũ q̃ eſt rõne alicui⁹ dictiõis que diuerſimode ſumi põt:quia quãdo precedit verbum vno modo ſumitur:ꝛ quando ſequit̃ur verbum alio modo.

Ad 2ᵐ. ¶ Ad 2ᵐ cũ q̃ris qñ illi ſeptẽ modi cõpoſitionis ꝛ diuiſionis poſiti ab Dẽntiſbero reducunt̃ ad iſtos tres modos gñales Phi. Dicit̃ q̃ ad p̃mũ modũ gñalẽ q̃ ſit mediantib⁹ terminis q̃ totũ dictũ determinare põt: vel mediare iter ꝓtes dicti reducunt̃ tres modi ſpeciales. p̃mꝰ modus ſpãlis Dẽn⁹ eſt:q̃ ſit mediãtibus terminis modalib⁹ vel noialr ſumptis:vt poſſibile ipoſtemeciũ ꝛ ꝓtingens. vel verbalr ſumptis:vt põt negari;opz ꝛ cõtingit. vel aduerbialr ſumptis:vt poſſibilr impoſſibilr neciꝰ ꝛ ꝓtingenter. Et differt p̃ b ſenſus cõpoſitus a diuiſo: qz ſenſus cõpoſitꝰ req̃rit x̃ificationẽ inſtãtaneã:diuiſus x̃o ſucceſſiuã.2⁹ differt:qz ſenſus cõpoſitus ꝓbatur officiabilr.diuiſus x̃o ſm exigentiã termini p̃cedẽtis. Ideo nõ ſequit̃ a diuiſo ad cõpm:tu poteris ꝓtranſire aliq̃ ſpatiũ:ergo põt eſſe q̃ ꝓtranſeas aliq̃ ſpatiũ.nã põt impſonaliter ſumptũ facit ſenſum compoſitum:ꝛ perſonaliter ſumptũ facit diuiſum. Quãdo x̃o compoſitio põt verificari pro inſtãti.a diuiſo ad compoſitũ valet ꝓſia:vt tu potes eſſe epiſcopus:ergo poteſt eſſe q̃ ſis epiſcopus ꝛc.

¶ Scõs modus ſpecialis qui reducitur ad primũ modũ generalẽ ſit mediãtibus terminis ꝓfundentibus terminos ſequentes:vt ſupponoꝝ indigeo:requiro:teneo:incipio:deſino:q̃ poſſunt determinare dictũ:vel mediare inter ꝓtes dicti. Et fuit 2ᵘˢ modus Dẽn⁹. Ideo non ſequit̃ a cõpoſito ad diuiſum ſortes idiget oculo ad videndũ:q̃ aliquo oculo indiget ad videndũ. Ratio q̃re nõ valet eſt ſ:qz arguit̃ a termino ſtante ꝓfuſe tñ ad terminum ſtantẽ determinate. Similiter non ſequitur.tu incipis pertranſire aliquã ꝓtem magnitudinis:igitur aliquã partem magnitudinis incipis pertranſire.

¶ Tertius modus ſpãlis q reducit̃ ad p̃m modũ gñalem fit mediãtib⁹ termiꝰ ꝓcernẽtib⁹ actũ mẽtis. Et fuit ſeptimus modus Dẽn⁹:qz põt determinare totũ dcñ:ꝛ mediare inter ꝓtes dicti. Ideo nõ ſequit̃:tu ſcis alterã iſtaꝝ ꝓpõnũ eſſe verã:ergo alteram iſtaꝝ ſcis eſſe verã. Arguendo tñ a ſenſu diuiſo cum minori de ineſſe ad ſenſum diuiſum vz ꝓſia:qz eſt ſyll⁹ expoſitorius:b ſcis eſſe verũ:ꝛ b eſt.a.ergo.a ſcio eſſe verꝰ. Similiter b ſcio currere:ꝛ b eſt ſortes:ergo ſortẽ ſcio currere. Et ſi vna iſtarũ premiſſarum eſt ſcita eſſe vera:ꝛ alia eſt dubia:igitur eſt dubitãda. Et ſi ambe premiſſe ſunt ſcite q̃ eſt ſcita ꝛc.

¶ Ad 2ᵐ x̃o modũ gñalẽ:qui ſit mediãte cõiunctione etc: ꝛ vel:tres alij modi ſpeciales reducuntur qui ſunt iſti.

¶ Primus modus ſpãlis q reducit̃ ad hunc ſcm modũ gñalẽ eſt quꝰ modus Dẽn⁹:qui ſit mediante et;ꝓiunctione:ꝛ duplr ſit. p̃ arguẽdo a ꝓiunctis ad diuiſũ:qz nõ ſequr.ois homo eſt Rome ꝛ Pariſi⁹:ergo ois hõ eſt Rome.2⁹ mõ ſit arguẽdo a ꝓiũctis ad ꝓiuncta diuerſimode ſumpta:qz nõ ſequit̃ ois duo ꝛ tria ſunt quinq;ginta:quoꝝ ſunt duo ꝛ tria:igitur quatuor ſũt quinq;ginta:qz in maiori ſ;et, tenet diuiſiue:ꝛ in minori tenetur collective.

¶ Scõs modus ſpãlis:qui reducit̃ ad 2ᵐ modũ gñalẽ eſt in quinto mõ Dẽn⁹.ſ.q̃ ſit mediante ꝓiũctione vel:qz nõ ſequit̃ois ꝓpõ vel eius ꝛdictoria eſt x̃a:ois ꝓpõ vel eius ꝛdictoria eſt falſa:q̃ ꝓpõ falſa eſt ꝓpõ x̃a:ſed ſequitur:q̃ falſum vel eius ꝛdictoriũ eſt verũ.ꝛ rõ eſt:qz pars diſiũcti eſt ſubm:ꝛ nõ totũ diſiunctus. Et ideo ſilr non ſequit̃. omnis ꝓpõ vel eius ꝛdictoria eſt x̃a.homo eſt aſinus eſt ꝓpõ vel eius ꝛdictoria:q̃ hõ eſt aſinus eſt x̃a:qz ſubz maioris eſt ſolum pars diſiuncti ꝛ nõ totum. Ideo tu debes arguere ſic.ois ꝓpõ vel eius ꝛdictoria eſt vera:hõ eſt aſinus eſt ꝓpõ:igitur hõ eſt aſinus vel eius ꝛdictoria ẽ x̃a. Nõm⁹. Et nota cũ diſiũctũ ſit ſupius ad partẽ diſiũcti:qz hũ ſequitur:tu es hõ:q̃ tu es hõ vel aſinus:tamẽ poſt terminũ habentẽ vim ꝓfundẽdi vel diſtribuẽdi nõ valet ꝓſia arguẽdo a pte diſiũcti ad totũ:qz nõ ſequit̃ tu differs ab aſino: igitur tu differs ab aſino vel ab homine:qz terminus diſtributus eſt ſuperior ad quãlibet partem.

¶ Tertius modus ſpãlis:qui reducit̃ ad hunc 2ᵐ modus ꝓncipalẽ ſit mediante relatiuo iplicatiuo:q̃ quꝰ q̃ꝰ:vt eſt in tertio mõ Dẽn⁹. Et dr reduci ad hunc modũ ppea qz reſoluit in ct;ꝛ ille illa illud:qz non ſequit̃ tu differs ab hoie qui eſt Rome:ergo tu differs ab hoie ꝛ ille eſt Rome. Nec ſequit̃ cẽ aial q̃ eſt rudibile eſt aſinus:ergo cẽ aial eſt rudibiliter illud eſt aſin⁹. Nec ſequit̃.ois ꝓpõ cuius ꝛdictoriũ eſt verũ:eſt falſa:q̃ ois ꝓpõ eſt falſa:ꝛ illi⁹ ꝛdictoriũ eſt vera. Nõm⁹. Pro quo nota q̃ rñr q̃ que q̃ꝰ nõ ſem per exponit̃ p ct:ꝛ ille illa illud:qz nõ poteſt reſolui quãdo p̃cedit aliqua negõ:vel aliq⁹ termin⁹ includẽs negõnem. Aut q̃ refert terminũ ſtantẽ ꝓfuſe tñ. Et quãdo p̃cedit x̃bũ ꝓncipale ſicut in propõnib⁹ ante dictis. Nõm⁹. Nota vlterius q̃ relatiuũ i eadẽ categorica ſui añtis ſemp eodẽ modo ſupp' ſicut ſuus añs.in alia x̃o ſupponit ſm

Nõm. exigentiam termini. Et nota vlterius ꝙ qñ relatiuũ pro cedit verbũ ꝓncipale facit ꝓpõem in sẽsu compositoꝝ vt dõo. omnis ꝙpositio cuius ꝑdictoꝝ est falsuꝫ est ꝛa. qñ ꝛo ponit post ꝛbum principale est in sensu diuiso: vt ois ꝙpõ est ꝛa: cuius ꝑdictoꝝ est falsum.

¶ Ad tertiuꝫ modum gñalem q fit mediãte allq̃ dictione que diuersimode sumi põt reducunt̃ tres modi spãles.

¶ Primus modus est: qñ eadẽ dictio põt determinare vi uersaꝫ deo non segtur. ois bõ q viuit semper erit: sortes est homo qui viuit ergo sor. semper erit: qa in maiori ly semper, potest determinare ly vinit: ꝛ ly erit. Si determinat ly viuit, ꝛba est: ꝛ si ly erit falsa est: ꝛ tu accipis minorem ac si determinet ly erit. Sili' non sequit'. q põt solũ vnuꝫ ferre: potest plura ferre: sed qui põt solũ vnũ ferre potest nisi vnuꝫ ferre: q̃ qui potest nisi vnum ferre: potest plura ferre: qa ly solum, potest determinare ly vnũ, ꝛ potest determinare ly ferre. ꝓmo modo falsa est. secũdo modo vera est. hoc exemplum ponit ꝑbo.

¶ Alter modus spãlis sit qñ eadẽ dictio diuersa figit ꝫm q ꝓponit' verbo vel postponit' ꝛ sic sit ꝑ modus medlãs dictionẽ q̃ cathegorematice ꝛ syncathegorematice teneri põt. Et est ãrtus modus ben' ꝛ vt totus' tota totuꝫ. Infinitus ifinita infinitũ qñ ꝑcedunt syncathegorematice tenentur: ꝛ quando sequunt̃ ꝛbum carhego'. Ideo nõ segtur. Infinitas partes equales nõ cõicantes habet sor. ergo sor. habet infinitas ptes equales non cõicantes.

¶ Tertius modus spãlis sit rõne huius determinationis ita est: ita fuit: ita erit: q̃ faciunt sensũ cõpositum qñ ꝑcedũt: ꝛ diuisum qñ non ponunt̃ in oratione. Et ideo a cõposito ad diuisum nõ valet ꝯsia. si fiat rẽ termini distributi: vel rẽ dupliciter cõparationis: vel rẽ negõis: vel rẽ alicuius habẽtis viz sicut est nẽcio. Quia nõ sequit'. aliqñ erit ita ꝙ tu es ois hõ existẽs in l'a domo: ergo tu es ois homo existens in ista domo. Idẽ accidit rẽ cõparationũ dupliciũ mediante ꝗ verbo scio: qa nõ segt'. ita erit ꝙ tu scies aiaꝫ antechꝛi necessario ergo q̃ ipsa necessario erit. Respectu tñ cõparationum simpliciumꝛ de simplici subo: ꝛ de simplici ꝑto valet ꝯsia: qa bene segt': ita erit ꝙ tu eris talis: igitur tu eris talis. Ratio est: qa ad idẽ re ferrur subiecti determinatio ꝛ tota compositio rẽ.

Dubõ. 10. ¶ Dubitatur x°. vtrum a sensu composito ad diuisuꝫ sem per valeat consequentia ꝛ econuerso.

Argũ ꝑ°. c. f. ¶ Et argũ ꝙ semper valet: qa ꝑbs scõdo pibermenias in gt ꝙ noia ꝛ verba transposita idem signi: sed sensus cõpositus ꝛ diuisus variant̃ solum ꝫm transpositionẽ nominũ ꝛ ꝛbo: ergo sensus compositus ꝛ diuisus idẽ significat. ꝛ si sic: igit̃ ab vno ad aliũ valꝫ ꝯsia: ꝛ cõuerso.

Argũ. 2°. ¶ Item Boetius loco allegato inquit. Noia ꝛ ꝛba trãspo sita variant̃ solũ ornatũ oꝛionis: non aũt veritatem: igit̃ ꝙpositio in sensu cõposito ꝛ diuiso est eiusdem veritatis, ꝛ si sic: igitur ab vno ad alium valet ꝯsia: ꝛ econuerso.

Ad ꝑm. ¶ Rñ°. Ad primum dicit Boetius ꝙ noia ꝛ ꝛba trãspo sita idẽ significãt: qñ eandẽ vim in significatione retinent. Et cõmentator ibi dicit: ꝙ qñ terminus trãsposit' remanet ex eadẽ parte oꝛionis. s. subi vel ꝑdicãti dẽ figit. Sed in sensu composito ꝛ diuiso non retinent eandem vim in significatione. Nec terminus transpositus remanet ex eadem parte oꝛationis: igitur non semper idem signi: ãre ab vno ad alium non semper valet ꝯsia.

Ad 2m. ¶ Ad 2m dicitur ꝙ Boetius intelligit ꝙ nomina ꝛ verba trãpositа variant̃ solũ ornatum oꝛionis: ꝛ non veritatem: quãdo retinent eandem vim in significationem: q̃ non faciunt semper: sed aliquãdo. Et ideo aliquando valet ꝯsia ab vno sensu ad alium: sed nõ semper. Et ex ꝑ tu scio qñ valet consequentia ab vno sensu ad alium. Et quãdo nõ valet. Et ꝑ de ista materia sufficiant ꝛc̃.

¶ Tractatus de ꝓmo ꝛ vltimo instãti parvus.

Sex itẽta.

AM ꝑbs in 4° phy'. determinet de ꝓmo ꝛ vltimo instãti: videndũ est: ꝛ quelens est de his determinare in logica. Et si sic cũ ꝓm ꝛ vlti' instans nõ reperiant̃ nisi in his que incipiunt ꝛ desinũt esse: videndũ est scõo quo exponenda est ꝙpõ de incipit ꝛ desinit: ꝛ qd sit ꝓmum ꝛ vltimum instans. Et cũ hec reperiant̃ in rebus pmanẽtibus ꝛ successiuis: videndum est 3°. qd si res permanẽs ꝛ qd res successiua. Et cũ res dupl'r icipiat esse: ꝛ fil'r dupl'r desinat eẽ. Jõ 4° duas regulas gñales opꝫ ponere. s. vnã circã inceptionẽ ꝛ allaꝫ circa desitionẽ. Et 5° opꝫ ponere 4or rias spãles enucleantes totã mãm de ꝓ ꝛ vltimo instanti. Et sexto ꝛ vlti° addemus vnã rlam de modo inceptionis scilꝫ scientie virtutis ꝛ sanitatis.

Intẽm ꝑm. ¶ Quantũ ad ꝑm. Cũ dictuꝫ sit a subtiliter speculantib9 ꝛ ꝙ de rebus singularib9 põt esse scia cõiter dicta sicut de rebus vniuersalibus scientia propie dicta. Et consideratio de istis pertinet ad logicum in ordine. s. ad scõas intentiones. Jdeo de his que conueniunt istis similiter logicus cõsiderare potest: sed ꝓmũ ꝛ vltimũ instans ꝑ conueniũt singularibus ꝙ hec ꝑ incipiunt esse: ꝛ fil'r desinunt esse. Ideo de his logicus etiam considerare debet.

Intẽm 2m. ¶ Os̃m ad 2m sciendũ ꝙ incipit dupl'r exponi põt. Uno° ꝑ põnem de pñti ꝛ remotionem de ꝑterito: vt ꝑ in instanti pñti est: ꝛ nõ imediate ante ꝑ fuit: ergo ꝑ icipit esse: ꝛ sic datur ꝓmũ instãs ꝙ sic. Allo° exponit̃ p remotionẽ de pñti ꝛ positionem de futuro: vt ꝑ in instanti presenti non est: ꝛ imediate post ꝑ erit: ergo incipit esse. Et sic datur vltimũ instans in quo non. Similiter desinit dupliciter exponi potest: vno modo per positionẽ de presenti ꝛ remotionẽ de futuro: vt hoc in instanti pñti est ꝛ nõ imediate post ꝑ erit: ergo ꝑ desinit esse. Et sic datꝫ vlti' instãs, in quo sic. Allo mõ exponit̃ per remotionẽ de pñti: ꝛ ponem de preterito: vt ꝑ in instanti pñti nõ est: ꝛ imediate ante ꝑ fuit: q̃ ꝑ desinit esse: ꝛ sic datur ꝓmum in quo non.

Loure m. ¶ Ex his colligo ꝙ duplex est ꝓmũ instans. s. ꝓm instãs ꝙ sic. ꝛ ꝓm instans ꝙ nõ. Sili' duplex est vltimum instãs. s. vltimũ instãs in quo sic ꝛ vltimũ instans ꝙ non. Declaro ista: instãs dr allqd indiuisibile in tpe ꝓximas partes tpis sicut punct9 est idiuisibile in linea ꝓximas ptes linee.

¶ Primũ istãs ꝙ sic. dr in quo ꝑ ẽ: qa i illo est: ꝛ nõ ante fuit.

¶ Pri'm istãs ꝙ nõ dr i q̃ ꝑ nõ ẽ: qa i illo nõ ẽ: ꝛ imed'e ante fuit.

¶ Ulti'm istãs ꝙ sic. dr i q̃ vlti° ẽ: qa i illo ẽt nõ p'illo erit.

¶ Ultimum instans in quo nõ. dr in quo vltimo non est: qa in illo nõ est. ꝛ imed'e post illud erit.

Intẽm 3m. ¶ Os̃ ad 3m opꝫ itelligere ꝙ quedã sunt res pmanẽtes ꝛ quedã successiue. Res pmanẽtes dicũt̃ gb9 nõ repugnat habere plures ptes simul. Et successiue sunt gb9 repugnat hic plures ptes simul. Et apud aliquos pmanentes sunt quibus nõ repugnat hẽre oẽs ptes simul. Et successiue sũt quibus repugnat hic plures simul. ꝛ vtrũq; vep, est: vt patebit. Exẽm rep pmanẽtiũ: vt celi ꝛ corpa simplicia. s. elemẽta. Et mixta ex his siue imperfecta vt metalla: siue perfecta vt aiata. Exẽplũ successiuoꝝ vt tpus ꝛ motus.

Intẽm 4m ꝗ° rela. gñalis. ¶ Os̃ ad ãrtũ opꝫ ꝑ ponere duas regulas in generali. ꝗ° regula gñal' est. Qꝫ cuiuslibꝫ rei incipiẽ esse aut datꝫ ꝑm instans ꝙ sic. aut vltimũ instans ꝙ nõ. Ratio est: qa si incipit esse: aut incipit esse per põnem de pñti ꝛ remotionem de preterito: ꝛ sic datur ꝑm instans, in quo sic. Aut incipit esse per remotionem de pñti: ꝛ positionem de futuro: ꝛ sic datur vltimum in quo non.

¶ Secũda regula gñalis est: ꝙ cuiuslibet rei desinẽtis eẽ aut datur vltimum in quo sic. aut ꝑm in quo nõ. ratio est: qa si desinit esse: aut desinit per positionẽ de presenti ꝛ remotionẽ de futuro: Et sic datur vltimum in quo sic. Aut

2°

Intērū 5ᵐ. ꝑ⁹ rela. specialio.

definit esse per remotionē de presenti ꝛ positionē de preterito: ꝛ sic datur primum in quo non ꝛc.

¶ Ostū ad 5ᵐ ō rūs ꝑalib⁹ 4⁰ fūr tle ꝑales ſm via cōes. Pria regula ꝑalis. Cuiuslib⁹ rei ꝑmanēs ꝙcipīēs cē de nouo datur ꝑᵐ inſtās in quo ſic. Rō eſt: q cuiuslibet rei q manēs ꝙducte de nouo ad minimum ꝙ eque ꝑ infōrmatum eſt forma ſubalis: igit forme ſubalis dat ꝑᵐ inſtās eſſe: ꝛ ꝑter rei būtis eſſe ꝑ illā formā dat ꝑᵐ inſtās eſſe.

¶ Scōa regula ꝑalis. Cuiuslibet rei ꝑmanēs ꝙcīēs eſſe dat ꝑᵐ inſtāſ in q nō eſt: ꝛ nō vltīmū in quo ſic. Rō eſt: q corruptio vni⁹ eſt gñō alteri⁹: ſed alteri⁹ gñati ꝑdu cti poſt corruptionē illi⁹ ꝑmi dat ꝑᵐ inſtās in q̄ ſic. igit ꝑcēdēs corrupti nō dat ꝑi vltī in quo ſic. ꝑ3 ꝑtā illa duo inſtātia nō ꝑut eſſe ime⁹ igit dat ꝑmū in q̄ non. Et eſt ꝑᵐ inſtās rei ꝑducte. ꝑᵐ in quo non rei corrupte.

¶ Tertia regula ꝑalis. Cuiuslibet rei ſucceſſiue incipiēs tis eſſe dat vltīmū in quo nō. Rō huius eſt: q illius non pōt dari ꝑma pars ꝑductaq illud nunc nō eſt: ꝛ ime⁹ poſt illud critigit dari vltīmum in quo non.

¶ Quarta regula ꝑalis. Cuiuslibet rei ſucceſſiue definēs tis eſſe dat ꝑmū in quo nō. Rō eſt: q nō datur vltīma pa rei ſucceſſiue: q nare illud nūc non eſt: ꝛ ime⁹ ante hoc fuit: ergo datur ꝑmum in quo non.

¶ Ostū ad 6ᵐ de modo incipiōis ſcie: ꝛ virtutis ꝛ ſanitatis dat vna regula. Si fiat mutatio ad iſta ex ꝛio vel ꝑma tione dat ꝑmū inſtans cuiuſlibet hoꝝ. Ratio eſt: q ſi fiat mutatio ex ꝛrario nō datur vltīᵐ inſtās ꝛij: q cum illud ꝛiū ſit ledēs opationes ab aliqua ꝑportione agit: quare nō dat vltīmū inſtans eius. Et ſi fiat mutatio ex ꝑi uatione ad ſciam: intellect⁹ eſt in vltima diſpone. Et ſi ad virtutes illa ex ꝑfti acquīritur. Et ſimili⁹ ſanitas ex ꝑfti productionis fome viuentis acquīritur.

¶ De modo ꝛō definionis hoꝝ. ſi mutanē in ꝛtū, dat vltīmū inſtās hoꝝ: ꝛ eſt q̄ nō dat ꝑᵐ inſtās eſſe ꝛm. Si ꝛō mutantur in priuationē ſcie ꝛ virtutis dat etiā vltīᵐ cū fint ſub certo gradu. ꝛ cuiuſlibet gradus dat vltīᵐ. Sanitas ꝛō non dat vltīmū cum mutat in priuationē: q ꝛ ſit q̄ſi forma definit: infōrmare mām: ꝛ non datur vltimum inſtās fome in fōrmatiōis: ꝛ primum non eſſe: quare ꝛc.

Dubᵇ ꝑ⁰. Argf ꝑ⁰. T.c.38.

¶ Du⁹ circa ꝑdicta, ꝓpio circa ꝑmū dictū. Utrū ꝙueniēs fit ī logica determinare de ꝑio ꝛ vltio iſtāri. Et vī ꝙ nō: q ſm Pbs 3⁰ de aia. Scie ſecātur ꝙ eadmodū ꝛ resti gi tur que determinantur in vna ſcientia nō ſunt determīnada in alia: ſed iſta determinata ſunt in ꝑbia naturalitigi tur non ſunt determinanda in logica.

Argf 2⁰.

¶ Item in logica nō cōuenit determinare niſi de ſecundiis intentionib⁹ adiunctis ꝑimis ſm Auic⁹ⁿ in ꝑio ſue metaꝑbice. ſed iſte non ſunt intētiones ſcē adiucte ꝑmis: igitur non eſt determinandum de iſtis.

Solutio.

¶ Rñ⁰. dictū eſt ſup: ꝛ ꝙ cū logicus bēat conſiderare oēs ꝑimas intentiones in ordine ad ſcās: ideo ꝑt conſiderare de ſingularib⁹ ꝛ de bis que ꝙueniūt illis: qualia ſunt ꝑᵐ ꝛ vltimum inſtans in ordine tamē ad ſcās intentiones.

Ad ꝑᵐ.

¶ Ad argᵐ 2ᵒra dicitur ꝙ que conſiderantur in vna ſcientia: non poſſunt conſiderari in alia eodē modo ſed diuerſimode: ſic. patet: ꝙ naturalis ꝛ mathematicus conſiderant de magnitudine ſed diuerſimode: q̄m naturalis ꝛ ō li la cōſiderat vt ſubiectiur motuiꝛ mathematicus: de illa cōſiderat vt abſtrabit a motu. Sic in propoſito naturalis cōſiderat de ꝑio ꝛ vltimo inſtanti vt ſunt termini generationis ꝛ corruptionis. logicus ꝛō cōſiderat ſtatū accidunt ſingularibus: ſm ꝙ incipiūt vel deſinunt eſſe.

Ad 2ᵐ.

¶ Ad 2ᵐ dī ꝙ ꝛto logicus dī cōſiderare de ſcīis intentionibus adiunctis ꝑimis, inq̄tū conſiderat ꝑimas in ordine ad ſecūdas: ꝛ ita logicus cōſiderat res ſingulares ꝛ vniuerſales inquātum ſingulares ꝛ vniuerſales ſunt q̄ ſunt ſecunde intentiones ꝛc.

¶ Dubitat circa 2ᵐ ꝓpes: vtrū ꝓpō de incipit exponatur mō dicto. ſ. aut ꝓpōes de ꝑfti ꝛ remotionē de preteritō dicendo nunc eſt: ꝛ nō imediate ante b fuit. Aut ꝓpemotionem de ꝑſenti ꝛ poſitionē de futuro: dicendo nūc nō eſt: ꝛ imediate poſt b erit: ꝛ ergo incipit eſſe.

Du⁹ 2ª.

¶ Cōtra argf: q ſi bine ad cētū annos, ꝑducat antecbis in. c. inſtāti: ꝛ g nūc ꝛ illud deniſet. c. inſtans: non valet: nunc nō eſt antecbis ꝛ imediate poſt illud erit antecbis: ergo añcbis incipit eſſe: q añs eſt verum: ꝛ ꝛnō falsum.

Argf ꝑ⁰.

¶ Et ideo dicit Den⁹: ꝙ debet dici exponendo: in inſtanti ſpenti nō eſt antecbis tus: ꝛ imediate poſt illud erit: ergo antecbis tus incipit eſſe ꝛc.

¶ Scōo argf: q ſi nō ꝓponit negatio ad ly imediate, nō valet ꝛnatiq; ſequeret: g ſor. deſinit eſſe niger ꝛ ſor. nō de finit eſſe niger, ꝛ datur: q̄ poſito ꝙ boꝛa futura ſit diuiſa in partes ꝓportionales minoꝝ b⁹ ꝛminatis ad inſtās ꝑſens ꝙ ſit. a. Et ꝙ in qualibet ꝙe ꝑpari ſit alb⁹ ꝛ ꝛ in ꝑte pari niger ꝓbatur ꝙ ſor. in. a. inſtanti deſinit eſſe niger: ꝙ in. a. inſtanti eſt niger, ꝛ ime⁹ poſt b nō erit niger. ꝙbatur: q ime⁹ poſt b erit alb⁹: ergo ime⁹ poſt b non erit niger. Et tamen non deſinit eſſe niger, ꝓbat: q̄ nūc eſt niger: ꝛ imediate poſt b erit niger: q̄ imediate poſt b erit ꝑs pariter go imediate poſt b erit niger. Et ideo dicit ꝙ negatio ꝛs ꝓponi ad ly imediate.

Argf 2⁰.

¶ Tertio argf ꝙ ꝓpō de incipit non exponit modo dicto quia ab expoſita ad exponētes valet ꝛnatiſed nō ꝛs dicēdo ſor. incipit eſſe ter go ſor. nunc non eſt: ꝛ imediate poſt b erit: q̄ ſare non ſic recte exponitur.

Argf 3⁰.

¶ Et ideo venat⁹ dixit q argᵐ concludit verum. ſ. ꝙ ꝓpoſitio de incipit non debet exponi ꝓpie loquendo de exponentibus: ſed debet ꝓbari ꝑ cauſas veritatis. Et a qualibet cauſarum veritatis ad ꝓpoſitionem habentem cauſas veritatis ꝛs ꝛſequentia: ſed nō eſt ad quāſi: ſed ſolum ad diſiunctiuam facta ex illis: q̄ bū vs. ſo. incipit eſſe ergo ſor. eſt in inſtanti ꝑtiꝛ nō imediate ante b fuit. Aut non eſt in inſtāti ꝑtiꝛ imediate poſt b erit.

Argf 4⁰.

¶ Quarto arguit Mantuanus ꝛtia: q cum bis conditionibus adhuc non ꝛtur ponat ꝙ deus ante creationē mūdi creauerit vnum angelū pura. a. nunc iſta eſt vera. a. angelus incipit eſſe: ꝛ tamen nulla ſuarum cauſarum veritatis eſt vera: q quia quelz includit tempus.

¶ Et ideo Mantuanus dicit ꝙ in illo ſi: li pti q eſt ꝛ ꝓpe terito vel de futuro ꝛs addi in aliquo inſtanti. ꝛ ita ꝛs addi ꝛ imediate ad inſtās ꝑia fuit tp⁹. ꝛ ꝛs dicit ꝙ ita a qua libet cā veritatis ad. ꝓpōes, būtem bas cās valeat ꝛnatamē non ꝛs eā a ꝓpoſitione būte cās ad aliquā illaꝝ: nec ꝛs ad diſiunctiuam factam ex illis.

¶ Contra Mantuanū argf ꝙ argumētatio fua nō ꝛs: cum dicit ꝙ in caſu illo tūc illa eſt vera. a. angelus ſcipit eſſe: ꝛ ꝙ falſum eſt: ꝙ tūc illa eſt vera q̄n tunc includit tēp⁹.

Solutio.

¶ Rñ⁰. Ad ꝑᵐ nota ꝙ ita exponēdo incipit⁹. Den⁹ vult ꝙ male dī. dicēdo: nūc nō eſt. ſ. ꝛs dī: ſi in inſtāti ꝑtī nō eſt. Et ideo facit argᵐ ꝙ exponēdo ꝙ nūc ſtat añs eſſe verū ꝛ ꝛnō falſus. ſ. exponēdo. in inſtāti ꝑtī nō eſt. ꝛ nō ſe' illō. vnde bñ ſequitur in inſtāti ꝑtī nō eſt antecbis ꝛ imediate poſt illud erit antecbis: ergo antecbis incipit eſſe.

Ad ꝑᵐ.

¶ Saluādo ꝙ poſſit exponi ꝙ nūc. ſicut ꝙ inſtāti ꝑtī. dōs ꝙ ſicut ꝑ iſtās ꝑtis nō ꝑt demōſtrari iſtās futuritia nec ꝑ nunc pōt demōſtrari illud cū nūc ſit idē ꝙ inſtās ꝑtis: ſ. ꝙtunc pōt demōſtrari iſtās futur⁹ ꝛ ꝑteritū ſic dicēdo. tūc nō erit antecbis: ꝛ imediate poſt illud erit. ergo incipiet eſſe antecbis. Et tamen ſi tu vis ꝙ ego per nunc poſſit demōſtrari inſtans futurum. tunc argu dō. nunc non eſt antecbis: ꝛ imediate poſt illud erit antecbis: dō ſ. inferri: ergo incipiet eſſe: ꝛ nō ſ. inferri: ergo incipit eſſe.

Ad 2m. ¶ Ad 2m de negatione preponēda ad ly imediate/recte dicitur nec; alr dōm̄ est: ⁊quis Den⁹ hic nō permittat negatio nem sufficit ꝙ in sophismatibus premisit.

Ad 3m. ¶ Ad tertiū cū ꝓbat ꝙ nō dz exponi sed per eius ⁊rariū ꝓbari: ℔ pōt cōcedi. Potest etiā defendi ⁊ bñ: ꝙ ꝓpō de icipit exponēda est. Et ad arm ⁊rcū dicit: ab exposita ad exponētes valet ꝯsiatz hic non valet: dicit ꝙ illud inter quā ꝓpositio exponēda bz trā vnū modū exponēdi: ⁊z qñ bēt plures modos exponēdi: nō valet nisi arguat ab exposita ad diuīctiuā sactā ex ill' duob⁹ modis exponēdi.

Ad 4m. ¶ Ad 4m de ar⁰ Mantuani. Cum ponit ꝙ deus añ creationē mūdi creauerit vnū angelū puta. a. tūc illa est vera a. angelus incipit esse ⁊ trā nulla causa: veritatis est vera: dictū est supra: ꝙ falsum est ꝙ illa sit vera tunc. a. angelus incipit esse: q⁹ tunc dicit tēpus. Ulterius sciao: ꝙ ponere ꝙ. a. angelus icipiat esse añ tēpus: ꝙ plicat ꝯdictio nem: q⁹ eternitas tota simul est ⁊ que in eternitate sunt: nō bñt ꝓn̄m nec; finē: ⁊re nō incipiūt esse. Et ideo ille sue particule nō sunt addende in. exponēdo: q⁹ supflue sunt.

Dubō 3⁰. ¶ Dub' 3⁰ circa scōam prem. Utrum res ꝓmanētes sint: ꝙbus nō repugnat habere oēs partes simul vel plures. Successiue ⁊o sint ꝙb⁹ repugnat habere partes simul.

Argō ꝓ⁰. ¶ Cōtra argō ꝓz: ꝙ sequit ꝙ res aiate non essent res ꝓmanētes. ꝯs manifeste falsum. ꝓbat ꝯsia: q⁹ in rebus aiatis in quālibet parte sit ⁊tinue resolutio alicuius partis a calore nālis: igit' nunq̄ habent oēs ptes simul: nec ptes.

¶ Item sequit' sēdo ꝙ res aiate nō remanerēt idē per quā tūcūq; modicū tēpus: tūmo essent ⁊tinue alie ⁊ alie numero. ꝯs manifeste falsum: q⁹ sic perirent leges ⁊ iustitia: q̄n puniretur qui non peccauit: nec crediti⁹ daret ei cuius erat. probat' ꝯsia: q⁹ variata vna parte compositi variatur totum compositū. Tum etiam: q⁹ ℙbs qnto metaphysice inquit. Eadem numero sunt quoꝝ mā est vna: igitur si materia non est vna: non sunt eadem numero. T.c.12.

Argō 2⁰. ¶ Sēdo ꝓncipal' argō: q⁹ si aiata essent res ꝓmanētes ⁊ rebus ꝓmanentib⁹ non repugnat habere oēs ptes simul sequit ꝙ aiata possent viuere sine nutrimēto. ꝯs falsū. probat' ꝯsia: q⁹ si nō repugnat habere oēs partes simul: nō repugnat stare sine resolutiōe alicuius partis: ⁊ si sic non repugnat stare sine nutrimento. ꝓz ꝯsia: quia nutrimentum non requiritur: nisi propter resolutionem ⁊c.

¶ Item si non repugnaret aiata hic oēs partes simul: nō repugnaret aiata semp viuere: ꝯs falsum. probat' ꝯsia: q⁹ sic nō repugnaret illa stare sine resolone humidi substantifici. Et si non fieret resolutio humidi substantifici semper vita durare posset: quare posset semp viuere. ꝯs falsum: q⁹ omne mixtū ex ⁊rāio corruptibile est: ⁊re ⁊c.

Solutio. Ad ꝓm. ¶ Rñ⁰. Ad ꝓmū dr: ꝙ nō repugnat animata habere omnes partes simul: q⁹ in primo instanti esse earū habent omnes partes simul: cum non fiat resolutio in instāti: sed in tempore. Et etiā in quocūq; instanti habet omnes partes simul: cū non fiat reslo'one in instāti sed in tpe: sed in illo tpe quātūcūq; paruo bñt oēs ptes simul. Et de rōne rei ꝓmanentiū est hic oēs partes simul: vel in tpe vel in instāti. Res permanētes aiate in instāti. Et res ꝓmanētes nō aiate in tpe. Res ⁊o successiue nullomō bñt ptes simul.

¶ Si ⁊o dr ꝙ de rōne rei ꝓmanentis est hic plures partes simul: nō est difficultas aliqua dicēdo ℔: q⁹ si aliqua partes sint resolute: aliqua etiā nō sunt resolute: ⁊re ⁊c.

¶ Ad aliud cū argt: ꝙ aiata nō remanerēt eadē: sunt duo modi respondendi. Unus cōis dicit: ꝙ ad ℔ vt aiata remaneant eadem sufficit vt aliqua pars humiditatis substantifice remaneat cum eadem materia: q⁹ tādiu viuere potest ⁊ditu est aliquid de humido substātifico: ⁊re sufficit vt forma remaneat cuz ꝓte materie appropiatur vel sufficit vt plures partes remaneant.

¶ Alter modus est Plusquā cōmē. 2⁰ technice: qui dicit: ꝙ vt aiatum remaneat idem numero sufficit vt eadē aia re maneat: ⁊z mā continue fit alia ⁊ alia. Et fundat se super Aristotelē de gnōne dicēte. Q⁹ mēbrū dicit' duobus modis. s. fm mām ⁊ fm formā. Primo nō mēbrū paritur resolutionē: sēdo ⁊o nō nō. Et est mirabile ℔ ꝙ mēbrum sēdo mō augeat' ⁊ restaurat' ⁊ nō primo modo: q⁹ opz nutritū saluari: mā aūt non saluat': q⁹ est in continuo fluxu: forma aūt manet semp durāte vita. Quare cum mā substantifica mēbri que fiat sub forma mēbri nō maneat: sed loco eius adueniat mā nutrimentalis: que etiam nō manet: ideo mēbrū nō dr nutriri fm māz: sed trā fm formā ℔ ꝓ de mēte Aristo. loco alleg. Si qūo indiuiduum maneat idē nūo: ⁊ mā non fit eadē in sequenti qōne dicem⁹. T.c.35. Ad 2m.

¶ Ad 2m ꝓn'ne' ꝯsia: q⁹ si bñt ptes sil' ꝓpōs ⁊z soiū ꝓbātis.

¶ Ad aliud simil'r ne' ꝯsia: cū dicit: se' ꝙ semp viueret aiata q⁹ nō bñt ptes oēs sil' ꝓpōs: q⁹ sic staret sine resolone.

¶ Dub' 4⁰. Cū mā nō remaneat eadem numero: vtrū mā fit principium indiuiduationis: aut forma. Dubō 4⁰.

¶ Et ꝓ argt ꝙ indiuiduū nō fit ℔ aliqd p mām: ⁊ q⁹ cū mā fit ⁊tinue alia ⁊ alia: sigit' idiuiduū erit ⁊tinue aliud ⁊ aliō. Argō ꝓ⁰.

¶ Jtē fm ℙbm 8⁰ meta⁰: vna est mā oiuz ġnabiliū ⁊ corruptibiliū: sigit' p mām vnū idiuiduū nō distingulē ab alio. T.c.11.

¶ Jtē in fundamento nāe nihil est distinctū: vt inquit Cōmentator: sed fundamentū nāe dicit' materia: ⁊re ⁊c.

¶ Secūdo ꝓncipal'r argt ꝙ forma est ꝓn⁹ indiuiduationis: q⁹ ℙbs secūdo de aia dicit: ꝙ p formā fit ℔ aliquid. Argō 2⁰. T.c.2.

¶ Item Auic⁸ 6⁰ nāliū dicit ꝙ forma est magis apta appropriare sibi materiam ⁊ecōtra.

¶ Et Auerrois tertio de aia dicit: ꝙ melius est extimare ꝙ eā diuersitas materie sit diuersitas formę ⁊ ecōtra. L.5.

¶ Jtē rōne argt: q⁹ per idez res bz esse ⁊ vnū esse ⁊ distinctum esse: sed per formam habet esse: quare ⁊c.

¶ Jn ꝯsiū argt ꝙ mā sit ꝓn⁹ indiuiduationis: q⁹ fm ℙbz tertio physi. diuisio est cā numeri: ⁊z diuisio fit rōne māe: ꝙ mā est cā numerationis: ⁊ ꝯsequ ꝙ vnū diuidit ab alterō. In op⁹ ꝓ. T.co.43.

¶ Item multiplicatio numeri sub eadem specie fit ratione māe: ergo materia est causa distinctionis.

¶ Jtē rōne argt: q⁹ oē qō recipit' in aliquo: recipit' fm naturā recipiētis: ꝙ forma que recipit' in mā recipit fm naturam materie: ergo appropiatur fm materiam.

¶ Sēdo ꝓncipaliter sic: forma vt forma est cōicabilis pluribus: igitur ex se non est hec. 2⁰

Item forma consistit in simplici essentia ⁊ luariabiliter/ go forma non est causa variationis.

Jtez distinctio formalis: est distinctio specifica: ergo distinctio per formam non est numeralis.

¶ Rñ⁰. De hoc sunt duo modi rndēdi ꝓncipales. Un⁹ dicit ꝙ materia est ꝓn⁹ idiuiduationis. Et alter dicit ꝙ forma est principium indiuiduationis. Duo modi soluendi.

¶ Primus modus est duplex. Nam Albertus dicit ꝙ mā est ꝓn⁹ indiuiduationis: sed vñ habeat mā ꝙ sit hec: ⁊ sit eā essendi alijs: ℔ nō habet ab aliquo accīti: q⁹ accīs in diuiduat' per sub'm ⁊ nō eē. Tum etiā q⁹ hec mā ⁊ ℔ forma sunt ptes essentiales indiuidui: vt sub': quare nō includunt accīa. Sed mā est hec extrinsece ab agēte diuidēte mām: mā diuisio est cā numeri 3⁰ phyſi. ⁊ ꝯsequ diuisio numeralis fit ex diuisione materie numeralis. i. multitudo differentiū fm numerū fit ex diuisione materie. Primus modus. Albertus.

¶ Alter modus est sancti Thome di⁰. Q⁹ cuz forma fm nām suā sit cōicabilis multis: ideo ex se nō est hec. Cū āt recipit' i mā fit incōicabilis ꝓpter receptionē eius i mā. Et ꝓpter receptionē eius i mā fit eē suppositi icōicabile ꝙ ꝓpie est ipsius suppositi. Sed cū in mā necessario cōiecet quātitas determinata: que determinat etiā formā ad certas particulas loci ⁊ tpis. ió mā cū quātitate dicit' eē Thomas.

ꝑm indiuiduationis. Sed ſm veritatē ſola mā eſt ꝑm in diuiduationis quo ad illud: in quo ſaluatur ratio prime ſube: ſed q̄ ad nos ꝛcurrit quātitas. In quātū ergo indiuiduū cadit ſub ratione per materiā eſt b: ſed inquantuꝫ cadit ſub ſenſu exteriori eſt b̄ per quātitatem.

Ad ꝑm. ¶ Ex his facile ſoluunt rōnes ꝫ̄ hanc viam. Et forſitan argumentū eſt primū. Cum mā ſit cōtinue alia ⁊ alia: ergo indiuiduū erit aliud ⁊ aliud. dī q̄ mā dī eadē ſimpliciter: q̄ ſm plures partes lz ſm quid ſit alia: q̄ ſm pauciores.

¶ Ad aliud cum dicit mā eſt vna oium gñabiliū: dicit q̄ b̄ inter de mā prima ſm ſe conſiderata: ⁊ nō vt in cā agēs agit ⁊ inducit formam: q̄ ſic eſt alia ⁊ alia.

¶ Ad aliud cū dicit in fundamēto nāe nihil eſt diſtinctū: dicit ſimiliter q̄ intelligit de mā ſm ſe conſiderata.

¶ Ad auctoritates Auicē. ⁊ Auer. dicit q̄ non acceptāt.

Ad 2m. ¶ Ad aliud. ſ. ad rōnē que dicit: qō dat eſſe dat vnū eſſe: ⁊ diſtictū eſſe. dicit q̄ forma ex ſe dat eſſe ſpecificū ⁊ diſtinctū eſſe ſm ſpeciem: ſed forma dat eſſe numerale ꝑ mām.

Scds modus. ¶ Alter modus principalis dicit: q̄ forma eſt ꝑm indiuiduationis. ⁊ rō eſt: q̄ per formā idiuiduū b̄z eſſe: ⁊ idiuiduum eſſe: ⁊ per māz nō: ergo fōa eſt ꝑm indiuiduatiōis.

¶ Et hic modus eſt duplex: q̄ Pluſq̄ cōmentator vult q̄ mā magis dī vna p formā q̄ ēē. Et q̄ forma ex ſe eſt bec.

¶ Nos ℞o dicim⁹ q̄ forma eſt b̄ inquātū ꝓducit ab agēte particulari: q̄ Phūs 2° phyſico: dicit q̄ cauſarū particularium effectus particulares ſunt. T.c.38.

Ad ꝑm. In opm. ¶ Ad argm in cōtrariū faciliter rñr. Ad primū cuz dicit: diuiſio eſt cauſa numeri. ⁊c. ſed agens non diuidit materiam: niſi quia cauſat formam in eam.

¶ Ad aliud cū dicit multiplicatio ſub eadem ſpecie eſt ratione māe. dicit q̄ talis multiplicatio eſt etiā ratione alterius ⁊ alterius forme recepte in alia ⁊ alia materia.

¶ Ad aliud cum dr: oē q̄ recipit: recipit ſm nām recipiētis. dicit q̄ ly ſm, non dicit cām: ſed modū. i. eo mō quo eſt apta recipere recipit: ſed nō eſt apta recipere niſi appropriatur forme: ⁊ ſit bec per formam: quare ⁊c.

Ad 2m. In opm. ¶ Ad ſcōm ꝓncipale dicit q̄ forma vt ſpecifica eſt cōicabilis: ſed vt producta ab agente particulari eſt b̄.

¶ Ad aliud cū dr: forma conſiſtit in ſimplici ēē° ⁊ inuariabili. dī q̄ in ēēntia eſt inuariabilis: lz in eſſe eſt variabilis.

¶ Ad aliud cū dicitur: diſtinctio formalis eſt ſpecifica: ⁊ diſtinctio numeralis eſt materialis: dicitur q̄ eſt materialis ex ꝓſequenti: ſed per ſe p̄for⁹ eſt numeralis.

Dub° 5°. ¶ Dubr 5° circa ſcōaz ptē. Et ꝑ circa reſaz gñalē. Utrū cuiuſlibz rei pmanēt ſit dat ꝑm inſtās i q̄ ſic: vel viti⁹ i q̄ nō.

Argr ꝑ°. ¶ Cōtra argr arᵗ⁹ Mātuani. Prio: q̄ oīs fōa⁹ ꝓducenda ſucceſſiue ꝓducit: igit nō dat ꝑm inſtās in q̄ ſic nec viti⁹ in quo nō. ꝓbat ꝓña. Ec ꝑ q̄ nō det ꝑm inſtās in quo ſic: q̄ quocūq; inſtāti dato: interſecte illius tpis mēſurātis motū: añ illud fuit: igit illud nō eſt primū inſtās. Q: nō det vltimū in quo nō: ꝓbat q̄ viti⁹ in quo nō ꝓbat ſic: nūc nō eſt: ⁊ imediate poſt b̄ erit in aliq̄ inſtāti. Et b̄ eſt falſū.

¶ Et ſi ponat: q̄ ſicut fōa ſucceſſiue gñat: ſucceſſiue corrūpatur: nō erit in viti° inſtanti terminante motū: ergo ⁊c. añs ℞o principale. ꝓbat. ſ. q̄ oīs forma producēda ſucceſſiue producat: q̄ ſicut agēs ſucceſſiue diſponit mām: ſi ſucceſſiue introducit formā: ⁊ q̄ agēs ſucceſſiue diſponat materiā. ꝓbat: q̄ agens velocius agit in partē ꝓpinquā q̄z remotā: igit ꝑius diſponit ꝓpinquā q̄z remotā.

Argr 2°. ¶ Iré nihil q̄ ꝓducit ꝑius ꝓducit q̄z erit ꝓductū q̄z ꝓducet. ꝓz ꝑñaz: in toto tpe adeq̄to ꝓducet: g̃ in toto tpe erit ꝓductuz. ꝓz ꝑña. añs ꝓbat: q̄ q̄ ꝓducet: vel ſubito ꝓducet: vel ſucceſſiue. ſi ſubito ꝓducet non ꝑius ꝓducet q̄z erit ꝓductū: vt ꝓz. Et ſi ſucceſſiue ꝓducet probat: q̄ ponat q̄ talis forma ꝓducet in tota bora futura terminata ad. b. inſtās. ſed in illo inſtāti ꝑ corrupta ſit. argr tunc ſic. illa forma ꝓducet i hora futura ante. b. inſtans: ⁊ in hora futura añ. b. inſtans erit producta. Et ſi producet ante. b. inſtans: g̃ erit ante. b. inſtās. ꝓz ꝑña: q̄ ſi agens producet aliquē effectū: ille effect⁹ erit: q̄ termin⁹ ſequēs verbū ſequit̄ nāz ℞bi. ergo ſi. a. agens producet. b. effectū: igitur. b. effect⁹ ꝓducet: ergo q̄ producetur erit. b. effectus: ergo. b. effect⁹ erit.

¶ Et ꝓpter hec argᵗᵃ Mantuanus ponit regulam ℨriaz dicens. Q: nullius forme producende eſt dare primū inſtans in quo ſit nec vltimum in quo non.

¶ In ℨriū argr pro via cōi: q̄ oīs forma ꝓducēda aut producitur ſubito: aut ſucceſſiue. ſed vtroq; modo dat ꝑmū inſtans in quo ſit: aut vltimū in quo non: igit cuiuſlibet forme ꝓducende datur primū inſtans in quo ſit: aut vltimum in quo non. ꝓz ꝑña cum maiori. minor probat: q̄ que producit ſubito: vel producit in inſtanti: vel in non tpe. ſi in inſtanti: datur primū in quo ſit. ſi in non tpe: dat vltimū i quo nō. Que ℞o ꝓducunt ſucceſſiue vel ſūt res pmanētes: vel ſucceſſiue. ſi ſucceſſiue: dat vlti⁹ i quo nō: q̄ in hoc inſtāti inceptionis vere ſunt: ⁊ imediate poſt illud ſunt. Si ℞o ſunt res pmanētes: vel determinate: vel indeterminate. ſi indeterminate: vt quātitas q̄litas ⁊ hꝫ. ꝓz q̄ dat vltimum in quo non: q̄ in primo inſtāti inceptionis eoꝝ nō ſunt: ſed imediate poſt illud ſunt. Si ℞o ſūt determinate: vt quātitas pedalis: vel albedo vt. 4. ⁊ hꝫ dat ꝑm inſtās in quo ſic: q̄ b̄ in vltimo inſtāti terminate motū ſimul: ⁊ nō imediate añ illud ſūt: q̄ ſi eſſet ante illud ceſſaſſet mot⁹ añs: q̄re cuiuſlibet forme ꝓducēde ſucceſſiue dat primū in quo ſic: vel vlti⁹ in quo non.

¶ Scōo arguit̄ ꝓ̄a fundamētū q̄ eſt. Q: nihil q̄ ꝓducet ꝑius producet q̄z erit productū. Et argr ſic: quādiu res eſt in fieri: res nō eſt ꝓducta: ſed q̄diu ꝓducet res eſt in fieri ḡ q̄diu producet res nō eſt ꝓducta. ꝓz ꝑña cū minori. maior eſt Phūs in 5° phyſico: dicentis: q̄ ſit nō eſt. T.c.13.

¶ Itez forma producenda per motū eſt terminus ad quē motus: ſed terminus ad quem motus non eſt ante finem motus: ergo forma ꝓducēda p motū nō eſt ante finē motus. patet ꝓſequētia cum maiori. minor probat: q̄ ſi terminus ad quem motus eſſet ante finem motus ceſſaret motus: q̄ habitib⁹ pñtib⁹ in materia ceſſat motus.

Ad ꝑm. ¶ Rñ°. Ad primū pro via cōi dicit negando añs. ſ. q̄ oīs forma ſucceſſiue ꝓducat. Et ad probationez cum dicit: omne agēs velocius agit in partez ꝓpinquā q̄z remotā: ne. Et ſi ꝓbat: q̄ agēs melius applicat ꝑti ꝓpinque q̄z remote: ſed boc facit ad melius agere: ergo dī q̄ lz ꝓtactu cōpali melius applicet parti propinquetū cōtactu virtuali eque bene applicat cuilibz ꝑti totius minimi.

Ad 2m. ¶ Ad 2m ne q̄ nihil ꝑius producet q̄z erit productū. Et ad ꝓbōnē dicit: q̄ ſi ſucceſſiue ꝓducat: ꝑius ꝓducet q̄z erit ꝓductū: q̄ in toto illo tēpore ꝓducet: in quo erit in ꝓducti: ⁊ ſolū in fine erit ꝓductū. Et cuz tu probas ponēdo caſuz: q̄ aliqua forma ꝓducat in tota bora: ſed in vltimo inſtanti illius bore ſit corrupta: tūc in toto illo tpe ꝓducet: concedo. ⁊ cū dicit: q̄ in illo tpe erit ꝓducta. ne: ⁊ cuz tu probas: q̄ ſi producet añ vltimū inſtās: ergo erit ante vlti⁹ inſtans ne. ꝓña. Et ad ꝓbationē cū dr: ñ agēs ꝓducet aliquē effectum: ille effect⁹ erit in ne. q̄ nō ꝓducet erit in fieri: q̄re non erit: ſed in fine ꝓducēdi erit. Et cuz arguis. ſi agens ꝓducet effectū: ergo effect⁹ ꝓducet: concedo: q̄ q̄ produceret erit effectus: q̄ effect⁹ erit. negat ꝑña: q̄ ſi ꝓducet erit in ꝓduci ⁊ in fieri ideo nō erit.

¶ Pro Mātuano rſidet ad argumenta in ℨriū. Ad ꝑmū dicit: q̄ notāter dixit. Non cuiuſlibet forme ꝓducēde ꝑtinet primū in quo ſit aut vltimū in quo non: q̄ illius forme ꝓducēde que in vltimo inſtanti ꝓductionis erit corrupta nō eſt dare ꝑm in quo ſit nec vltimū in quo nō. Si

militer illius forme q̄ sicut successiue gnāt successiue corrūpit: nō est dare ꝑ^m in quo fiat nec vltimū in quo nō. Sz bene cuiuslibet forme ꝓducende que erit in aliquo instāti est dare primū in quo sic: aut vltimum in quo nō: sed in casibus dictis ille forme non sunt in aliquo instanti.

¶ Ad 1^m cum argf ꝑ̄fu ndamētum: q̄ nihil q̄ꝫ ꝓducatur priusꝙ producat q̄ꝫ erit ꝓducti: q̄ ꝙdiu res est in fieri ꝓducatur: ⁊ nō erit ꝓducta. dicit q̄ res q̄ est in fieri est producta: sed nō est producta in aliquo instanti. ⁊ qñ tu probas: q̄ qō fit non est: negatur q̄ non est in aliquo instāti.

¶ Ad aliud cum dicitur: terminus ad quem est motus nō est ante finem motus: dicitur q̄ non est ante finez motus in aliquo instanti: est tamen in toto illo tēpore in quo ꝓducitur. Opinio tamen cōmunis melior est.

Dubō 6^a. ¶ Dubitat 6° circa regulas spāles. Et argf primo 2° ꝓ mam: quę dicit. Q̄ cuiuslibet rei permanentis incipiētis esse de nouo detur primum instans qō fic.

Argf ꝑ^o. ¶ Contra argf: q̄ nō dat ꝑ^m instans: in quo forma informat māz. q̄ non dat primū instans rei permanentis. p3 2ñia: q̄ nō b3 priusꝙ ee res pmanēs q̄ꝫ sua forma informet māz. añs ꝓbat: q̄ꝫ forma successiue informat māz: q̄ mā successiue disponet ab agente nāli: q̄ velocius agit in partē ꝓpinquā q̄ꝫ remotā: q̄ꝫ melius applicat parti ꝓpinq̄. ꝙ

Argf 2°. ¶ Scōo arguit sic: cū aliqua dispōne forma introducit in māz ⁊ cum aliqua non: ergo vel detur minima dispō cui⁹ q̄ introducit: vel maxima cum qua non. p3 2ñia: q̄ cū negatiua verificet ꝙ pro minori fit diuisio respectu potentie passiuę q̄re debet iferri q̄ dat minima cū qua sic vel maxima cū qua nō. Et cū affirmatiua possit verificari ꝙ pro maiori ⁊ pro minori: igit fit diuisio respectu potētie mutabilis: quare pars negatiua est eligēda. s. q̄ dat maxima cū qua nō: ⁊ sic nō dabit̄ ꝑmū in quo fit: sed vltimū in q̄ nō. Et nota q̄ istud est fortē argumētū ꝓ viam cōem.

¶ Et ꝓpterea Mātuanus ponit regulā ꝓxiā dicēs. Q̄ licet non cuiuslibet rei permanentis detur primū instās q̄ licet cuiuslibet rei pmanētis: que b3 cē in aliquo instāti detur primū instās esse eius: ⁊ illud est vltimū instā ⁊ terminans motū: q̄ꝫ est primū instans forme ꝓducte: q̄ in illo instāti b3 cē: ⁊ nō immediate ante ꝙ fuit in aliquo instanti.

¶ In ꝓxiū argf: q̄ dat primū instans in quo forma ꝑ informat māz: ergo dat ꝑ^m instāns rei permanētis. p3 2ñia: q̄ tam ꝑ res pmanēs b3 esse q̄ꝫ primo forma informat māz. añs probat: q̄ dat minima mā: que ꝑm se totā eque ꝑ alteratur ⁊ disponit: ꝙ in illaz eque primo forma inducit. p3 2ñia. añs est Cōmēta. 3° physicoꝝ cōmento 6°.

¶ Ité ois forma rei permanētis que b3 ꝓducit: aut ꝓducit subito: aut successiue. si subito: ergo est in instāti. si successiue: igit per motus producit. sed qō producit ꝑ motū b3 esse primo in vltimo instāti terminātē motū. qō est terminus motus: q̄ si prius esset cessasset mot⁹: q̄ illius forme producende successiue dat primum instans in quo fit.

Ad ꝑ^m. ¶ Rñ^o. pro via cōi oī. Ad primū negādo añs. s. q̄ nō det primū instans in quo forma informat māz. ¶ Ad ꝓbationem negat q̄ forma successiue informet tēmo, minima mā simul disponitur: ⁊ ita eque primo forma in illam inducitur: meq̄ agens velocius agit in partem propinquā q̄ꝫ remotaz: q̄ eque bene applicatur toti minimo sicut parti.

Ad 2^m. ¶ Ad 2^m cū argf. Cū aliqua dispōne inducit forma: ⁊ cū aliq̄ nō: ergo vel dat minima dispō cū qua introducit forma: vel maxia cū qua nō cōcedit B. Et cū vlterius dicis. Q̄ fit diuisio respectu po^t mutabilis: quare eligēda ē pars negatiua ne^t añs. Et ad ꝓbā^m: q̄ si cū aliq̄ dispōne ꝑ introducit: ⁊ cū maiori ⁊ cū minori pōt introduci: q̄ est diuisio respe^u po^t mutabilis. dicit q̄ aliud est log de introduci forme: ⁊ aliud de posse introduci. q̄ loquēdo de introduci forme vt arguebas fit diuisio respe^u po^t ꝫmutabilis: ⁊ sic datur minima dispositio: cum qua introducitur: quia cum illa introducitur nec cum maiori nec cū minori. Sz loquendo de posse introduci aliud est: q̄ facta diuisione cum all qua potest introduci: ⁊ cum aliqua non: ergo vel datur minima cum qua sic: vel maxima cum qua nō: tūc eligenda est pars negatiua: q̄ cum maiori ⁊ cum minori dispositione potest introduci.

¶ Et nota q̄ ly datur minima cum qua introducit: non tū datur minima cuz qua ꝑseruatur: q̄ si daret̄ minima cū qua ꝑseruaretur: nec ee esset dare vltimum instans forme: ⁊ ꝑ̄ daret̄ vltimū instans rei permanētis. p3: q̄ in quo cūq; instās applicaret agens corrumpēs: illud esset vltimum instans eius: q̄ non immediate post illud esset. Nōm^o.

¶ Pro Mātuano rñdet ad argumēta in opp^m. Ad ꝑmū ne^t q̄ det primū instans in quo forma informat māz. Et ad ꝓbationē cum dicitur: q̄ dat minima mā eque disposita: ne^t q̄ successiue disponit. Et si tu ar^r 2° ꝓ: q̄ ꝑ̄s dat minima nālia. Rñdetur q̄ dat minima nālia: ⁊ q̄ certo medio dato reſistere possunt: ⁊ non ꝓpter aliud.

¶ Ad 2^m dicit: q̄ que ꝓducūt subito: producunt in nō. tpe: ⁊ nō in instāti. Et de his que producunt successiue dī q̄ nō habent esse in vltimo instāti terminante motū: ꝙ in toto motu bñt esse. sed tñ talis rei permanētis dat prius instans in quo b3 esse in aliquo instāti: q̄ in vltimo instāti tēporis mēsurantis motū b3 esse in aliquo instāti: ⁊ nō immediate añ illud b3 esse in aliquo instanti: quare ⁊c.

¶ Dubitat septimo circa secūdam regulam spāles: que dicit. Q̄ cuiuslibet rei permanentis desinentis esse dat ꝑ^m instans in quo non: ⁊ non vltimum in quo fit. Dubō 7^a.

¶ Contra argf: ꝑsupponēdo q̄ ad corruptionē ꝓprie forme sequat corruptio totius forme. Tūc sic: in quocūq; forma est corrūpēda est signare vnū instās in quo agēs corrumpēs incipit agere in illā per remotionē de pñti ⁊ positionē de futuro: sic dicēdo: nūc nō agit: ⁊ immediate post B aget: sed tale est vltimū instans forme corrūpēde: igit cuiuslibet forme corrūpēde dat vltimū instās. p3 2ñia cū maiori. minor probat: q̄ talis forma b3 esse in illo instāti: vt p3: ⁊ nō b3 esse post illud instans: q̄ immediate post illud instās agēs aget corrūpēdo aliq̄d illius: sed ad corruptionem partis forme sequitur corruptio totius: ergo immediate post illud tota forma corrupta est: ꝓbatur ⁊c. Argf. ꝑ^o.

¶ Forte dicit negādo q̄ ad corruptionem partis forme sequatur corruptio totius forme. Respōsio.

¶ Contra: q̄ B dato sequit q̄ pars erit suum totū. 2ñia est impossibile. probat 2ñia: q̄ post illud instās in quo incipit corrūpere formā per te remanet forma: ⁊ aliq̄d eius corruptū est: sed qō remanet est pars formę: ergo ps forme erit tota forma: ⁊ sic pars erit suum totum. Instantia.

¶ Secūdo: si nō dat vltimū instans forme corrūpēde: sequitur q̄ detur min^m minimo. 2ñia est impoſe. probat 2ñtia: q̄ capiat minimus aer: cui sit applicatum frigidissimū: ⁊ incipiat infrigidare in. c. instāti per remotionē de pñti ⁊ positionē de futuro: tūc ārō an post. c. instās erit illud minimū aut nō. si non: illud est vltimū instans. si sic: illud erit minus minimo: q̄ post. c. instās cōdēsabit: ⁊ ārē post illud instans erit minus: ⁊ 2ñr erit minus minimo. Argf. 2°.

¶ Forte dicit negādo hanc 2ñiam: agēs post. c. instās aget infrigidando: igitur aget 2dēsando: q̄ non ad quācūq; frigiditatem sequitur condensatio. Rñio.

¶ Contra: q̄ ad aliquā frigiditatē sequit 2dēsatio: ⁊ ad illā quā nō: igitur vel datur minima ad quā sequit 2dēsatio vel maxima ad quā non. p3 2ñia: q̄ fit diuisio respe^u po^t passiue: cum negatiua verificet ꝓ minori: sed nō datur minima ad quā sequitur 2dēsatio: q̄ tūc daret̄ minima cōdēsatio: qō est impoſe: ergo dat maxia ad quā nō fit: q̄ fri^r ꝫ quatuor maxie ad quā nō. Et sit vnus aer ꝓtotū Instantia.

frigidus: vt. 4. a quo separet vnus minimũ cui applicet vnũ fume frũm q̃ incipiat agere in illud in. c. instanti: z tunc immediate post ℔ fridabit supra quantũcũq; ĩmediate post ℔ erit nimus.

¶ Et z per ℔ arg'ũ Mantuanus dicit ꝙ ius cõis opinionis. cuilibet forme fume sue subalis: siue accĩalis desinentis esse dat' vltimũ instans: q̃ dato vno instanti in q̃ agẽs in cipit corrũpi per illã formã illud erit vltimũ instans: q̃ in ℔ instãti est: z non immediate post ℔ erit q̃ erit ista corrũpta ℔ parte: z ꝑter ℔ tm totus: q̃ aliter pars esset totũ.

¶ Et sic cuilibet compositi habentis formã z extensam datur vltimum instans esse.

¶ Et quo sequitur q̃ homo non desinit esse: q̃ ĩ eius forma non desinit esse. anima intellectiua.

¶ Et ℔ sequitur: q̃ sor. semper erit: q̃ ℔ semper erit demõstrato numero binario ex anima sortis ꝛ mã: ℔ est sortes. ergo sor. semper erit.

¶ Et ñ dicitur q̃ mortuo sorte: sortes non est: ñ dicitur q̃ illa non est vera mors.

¶ In ꝓ̃a arg' ꝓ̃o via cõi: q̃ nullius forme subalis desinẽtis esse dat' vltimũ instãs: q̃ cuilibet forme subalis ꝓducẽde dat' ℔ instãs: igit nullius forme subalis corrũpẽde dat' vltimũ instãs. ꝙbat ꝓ̃a: q̃ cũ forma ꝓducẽda sequat forma corrũpẽda: q̃m ad corruptionẽ vni' sequit̃ gñõ alterius: nec signato ℔ instanti forme ꝓducẽde si sit aliud vlt'm instãs forme corrũpendę: cui illa duo istãria nõ sint ĩmediata: ergo in illo tẽpore medio mã erit sine forma q̃ est impossibile: quare idez est primũ instãs forme sequẽtis ꝓducendę: z ℔ nõ esse ꝓcedentis corrupte.

¶ Et si daret' vltimũ instãs forme corrũpẽde fcẽret' q̃ nõ oẽm corruptionẽ ꝓcedęret alteratio ꝛ ꝑbm ꝓ oe gñone. ꝙbat ꝓ̃a: q̃ sit minima disꝑsõ cũ qua sor. afini stat mã calsitratis vt. 4. z applicet agẽs corrũpẽs illã: z ĩcipiat agere ĩ. c. ĩstãti. ñec tu dices q̃. c. est vltĩm instãs sor. corrũpẽde: q̃ in. c. instãti est: z ñ ĩmediate post illud erit: q̃ ĩmediate post ℔ est facta actio corruptiua illius: z tunc ĩc. ante. c. nulla alteratio facta est: q̃ corruptionem subalem nulla alteratio ꝓcedit: z sequitur q̃ nullius compositi subalis datur vltimum instans esse.

Ad ꝓ̃m. ¶ Ad ꝓ̃m. ℟. Ad ꝓ̃m ꝓ̃o via cõi: q̃ negando q̃ post. c. instãs illa forma non erit: z pars eius sic corrupta. Et cum dicit̃ q̃ pars erit totũ: ñ ꝓcedẽdo m̃aliter ĩdẽticę: sed nõ formaliter. Et z pars erit totũ: non tñ erit suum totum.

Ad 2ũm. ¶ Ad 2ũm cũ arg' q̃ pabil' minus minimo: ne' ꝓ̃a. Ad ꝙ barionem ne' q̃ ĩmediate post hoc condensetur.

Ad instans 3am. ¶ Ad replicã cũ dicit̃ tam' dat' minima frigiditas cum q̃ stat ꝓdensatio: aut maxia cũ qua nõ: admittit̃ q̃ dat' maxima cũ q̃ nõ ĩr sit friditas vt. 4. Et cũ dicit̃ sit aer ꝓtotũ frigidus vt. 4. admittit̃: sed ñ separetur minimus aer ab ipso: non pot esse frigidus vt. 4. q̃ ĩ minori mã plus repugnat frigiditate ipsi fome aeris q̃ ĩ maiori materia.

¶ Pro Mantuano ℟o rñ'. Ad ꝓ̃m negat̃ q̃ detur ℔ instans forme ꝓducẽde. Ad ꝙbam cũ dicit̃ ĩtio forma ꝑdu cit̃ q̃ inducta est vltimã disꝑsõ: transeat: sed ℔ est solũ in vltimo instanti terminate alterationem: negat̃ ℔ q̃ sor. succedit̃ ĩ tempore sue ĩductur: sicut materia succedit̃ue disꝑsõnis.

¶ Ad 2ũm cũ dr. Si nõ tũc nõ oẽm corruptionẽ ꝓcedęret alteratio. ne' ꝓ̃a. Et ad ꝙbm̃ admittit̃ totũ. Et cũ dicit̃ imediate post. c. ĩstãs fiet corruptio ℔ sor' afini: z añ. c. ĩstãs nulla est facta alteratio: q̃ ad corruptionẽ talẽ nulla ꝓcedit alteratio. negat̃ ꝓ̃a: q̃ sic imediate post. c. instãs fiet corruptio sor': ista imediate post. c. ĩstãs fiet alteratio corruptiua disꝑsõnis illi' sor'. Et alteratio illa corruptiua ꝓcedit corruptionẽ non quidẽ tẽpore: sed nã. 7 ℔ sufficit.

¶ Et ꝓ via cõi dr: q̃ nullius sor' ĩtelligitiue desinẽtis ĩformare mãm dat' vltimũ instãs in quo ĩformat: q̃, forme eadaueris dat' ℔ instans esse: z sequit̃ q̃ nulli' bois desinẽti ęt dat' vlt'm instãs ei ĩtelligere nec sor' ei' desinẽti ĩformare.

¶ Et ñ arguit: q̃ nullus homo desinit ei: q̃ nec illi ęnec ille z sic de singulis. ꝙbatur añs: q̃ nec sor. z ille de singulis: q̃ ℔ non desinit esse demõstrato nũo binario ex aia intel lectiua sortis: z mã prima: ℔ est sortes: ergo sor. nõ desinit esse: z sicut de isto: sic de aliis dicẽdum.

¶ Rñdetur q̃ cõpositũ pot̃ dupl'r desinere esse. Aut ꝑdestionem some. Et sic cõposita que ḃt formã corruptibilem desinit esse. Aut ꝑdestione informationis: sicut sũt q̃ ḃt formã ĩcorruptibilẽ vt hõ. Ad argu ꝓ̃o q̃ ille dicit̃ nec est sor. q̃ ille due ptes sũt ꝛ z binari' ille nõ desinat esse ñ binari' illa ꝓ̃ ptiũ ꝛ ptiũ ꝛ ꝓ desinit ee.

¶ Et nullius some accĩalis diuisibilis dat' vltĩm instãs esse. dicit̃ diuisibilis: ꝑpter instãs ꝛ mutatũ esse. oi q̃ nõ dat' vlt'm instãs sui ꝑm ee: z ꝑm q̃libz sui vt ꝛ dicat̃ Mãtuano. dat̃ cũ vltimum instãs sic q̃ nũc est: z nõ imediate post illud erit añ aliquid illius erit. Rõ hui' est: q̃ talis corruptit̃ succedit̃ue ꝑte post ꝑtẽs. Et sic nullius rei desinẽtis ee dat' vltĩm instãs ee: nisi sit accĩs indiuisibile.

¶ Dubitat 8° circa tertiã ꝑ quartã re'm. Utrũ res succedat̃ sue incipiẽtis non dat ꝓ̃mũ instans in quo ficed vltimum in quo no. Et illius desinentis esse non datur vltimum in quo ficed ꝓ̃mus in quo non. Dubo 8°.

¶ Cõtra arg': posito q̃ celum sit ꝓductũ q̃ creatione sicut et: tũc ipsius tẽporis dat' ꝓ̃mũ instans: q̃ creatio fit in ĩstãtissed ꝛpus est succedẽs: ergo succedẽs dat ꝓ̃mũ instans. ꝓ̃a: z ñ falsum: q̃ instans est cõtinuatiuũ partiũ tẽporis: ergo aute q̃libet instans precedit tempus. Argt ꝓ°.

¶ Item si datur ꝓ̃mũ instans tẽporis: sed etiã ℔ instãs motus. ꝓ̃a: q̃ a tempus est passio motus: z q̃ passio est passio alicuius tam ꝓ̃mo est subm; illius: ergo si datur ℔ instans temporis: sed ꝓ̃mũ instans motus.

¶ Rñ. Ad ꝓ̃m. ꝓ̃m ꝓbm̃ nõ admittere celũ esse. ꝓ̃a: q̃ cũ ꝛ creationes: q̃ sm opionẽ ꝓbor. ex nihilo nihil fit. Ad ꝓ̃m.

Et ꝓptera dicit ꝓbor: celũ esse eternũ: z tempus eternũ: z motum eternum: z ĩtelligentias eternas.

Scõm ℟o ꝓbatur: q̃ ℟ndet̃ admittit̃ celũ esse. ꝓ ductum per creationẽ: vñ supillo passu genesim ĩ ꝓ̃cipio uit deus celũ ꝛ terrã dicit̃ q̃ celũ dicit̃ etiã ĩtelligere ĩtelligẽtias: z nõ solũ orbes: z ꝑterram dicit̃ ĩtelligere materiam ꝓ̃mã. Et ultra ex mẽsuratio dicit̃ ĩtelligere mensuram. ñ tempus. Ad arg' ꝓcedit̃ q̃ ꝓ̃o pat ℔ instãs: z ℔ fuit necessarius in ꝓ̃ ductione rerũ. Et cum tu arguis q̃ ℔ est falsũ: q̃ instãs est ĩtimatiuũ partiũ tẽporis: dicit̃ ꝓcedendo q̃ est cõtinuatiuũ partium tẽporis: sed nõ sequit̃ ꝓ̃ q̃ instans semp cõtinuat ptes tẽporis: sicut punctus est cõtinuatiuus ꝓtiũ linęarum: non ęt semp continuatio aliquis ꝑctus ęt principiũ linęę sic ętia: aliqñ instans ęt principium temporis.

¶ Ad aliud ꝓcedit̃ ꝓ̃a q̃ ęt dat' ℔ instãs tpis: q̃ dat' ℔ instãs motus: q̃ in ꝓ̃mo ĩstãti tpis est ℔ mutatũ esse mo tus q̃ ęt ℔ motus: sicut instãs ęt principiũ tẽporis.

¶ Licet hec sint ꝑ se dicta ꝑ se ñ ał' dicta ꝛ ꝑdubia: ꝑ ultimo ꝑ ponẽdo ał' ꝓ̃ instãs tpis: q̃ vno mõ figit dar' ℔ instãs in q̃ ꝑs est: q̃ in ℔ instãti est: z nõ ĩmediate añ fuit: z sic falsũ est: q̃ dat' ℔ instãs tpis: z sic de q̃ successiui nõ dat' ℔ instãs. Aliõ dat' ℔ instãs tpis figit dar' ℔ instãs inciatiuũ: nõ q̃ ĩ ℔ instãti ęt ꝑtis ęt aliq̃ ęt. instãs inciatiuũ tpis. Et sit ne' q̃ dat' ℔ instãs mot'. i. ℔ instãs in q̃ mot'? est: q̃ ℔ dat' ℔ instãs inciatiuũ mot' ꝛc. Dubo 9°.

¶ Dubt' 9°. utrũ ft dare ℔ instãs in quo fortes erit sciẽs. Argt ꝓ.

¶ Contra arg' argumentis Mãtuani: q̃ q̃cunq; tu scis aliquã ꝓponẽs sub aliquo gradu certe intẽtionis scio illã: igit ꝑius sub remissiori gradu scientię: ñ sic: igit nullum est ꝓ̃mum instans in quo scis illam.

Argr 2°. ¶ Zté aliciuius ꝓpōis dar vltimū instans in quo non est vera: igit dar vltimū instans in quo, non est scita. Tener ꝓia: q ḡcitopōr ꝓ esse vera: tas cito ꝑt esse scita. afis ꝓbatur de ista, ꝑpōe. Plato movetur que non est vera: z aliq̄ erit vera. ꝑs ꝙ dar vltimus instans in quo nō est vera: q dar vltimū instans in quo non mouetur.

¶ In opp̄m. ꝓ via cōi argr: q ḡnūcūz aliq̄ ſuſcepitio eſt in vltima diſpōne ad recipiēdū formā ſubito recipit illā ab agēte z in inſtanti: s. itell'e poſſe eſt in vltima diſpōne ad recipiendū ſciam: igit intellect' ſubito recipit illā. ꝓs ꝓia cū minori: maior ꝓbat: q: q̄ ſubs eſt in vltima diſpōne ad recipiēdū formā agens nō bs reſiſtentia in agē do: ḡre ſubito agit z nō ſucceſſiue: vt ꝑs de illuminatione.

¶ Zté aliciuius ꝓpōis dar primū inſtās: in quo eſt vera: igit' illius dar primū inſtās in quo eſt ſcita. ꝓs ꝓia ſaltē ꝓbatur: q: deꝰ, ꝓpōne b inſtantes eſt: demōſtrato inſtanti ꝓſenti: que non pōt eſſe vera n' in inſtāti ꝓſenti ꝛc.

Nōm ꝑm. ¶ Deo riſpōne ops nōtare duo. ꝓuo q̄ triplr ꝓt motus ꝙs a non ſciente in ſcientes. s. ex ignorātia negationis: ex ignorantia diſpōnis: z ex opione. Et ꝓ triplr mediū pōt mutari. s. per nouam ꝑdeꝛationē: ꝓ mutationē reꝛ: ꝑ per mutationem contrariꝫ fm quid. s. opinionis.

Nām ꝑm 2°. ¶ Zō mota q: ſcia cōiter oz apꝓbēdo veri ſine formidine: ꝛ ꝓpter eſt apprehenſio veri neceſſarij per, cauſam neciaz. Opinio ẽo cōiter eſt acceptio vniꝰ ꝓtio ꝑ dictionis cū formidine alterius. Propꝛie ẽo eſt acceptio contingentis ꝛ inquantū huius cū formidine alterius partis. Error ẽo eſt apprehenſio falſi ſue falſa rei apprehenſio.

ꝑ ꝑ° ¶ Deo via cōi rndendo ponimus 4ᵒʳ concluſiones.

ꝑ 1° ¶ Prima ꝑ eſt: q: in quacūq; noꝰ incōplexa ꝛ a ſenſitiua q̄ intellectiua dar primū inſtans illius. ro eſt: q: ꝛa: ſenſus q̄ intellectus eſt in vltima diſpōne ad recipiēdū illā: ergo ſubito recipit: quare in inſtanti recipit.

ꝑ 2° ¶ Scda ꝑ. ḡnūcūz eſt tranſmutatio a non ſciente in ſcītes vel ex ignorātia diſpoſitionis vel negationis: que ſit per nouā ꝑdeꝛationē dar ꝑm inſtās illius ſcientis. ratio eſt: q: ſi ꝓductiꝫ ex ignorantia negationis intellectus eſt in vltima diſpoſitionē: ꝛ ſubito ꝓducit. Sī ẽo ꝓducitꝫ ex ignorantia diſpoſitionis ꝛ b ſit ꝓnotas euidentiaſis fecti intellectus eſt apta ſubito ꝓducere eas: ḡ in inſtanti.

Inſtantia. ¶ Eſt ſi dicerꝫ nouꝰ conſideratio eſt qualitas gradualis: igit' eſt ſucceſſiue acquiſibilis.

Reſpōſio. ¶ Dicitur ḡ: ls ſit ſucceſſiue acquiſibilis: nō tñ acquiritur ſucceſſiue ſubo bene diſpoſito.

ꝑ 3° ¶ Tertia ꝑ. ḡnūcūz ſit tranſmutatio a nō ſcīte in ſcientē ex opione tāḡ ex termino a quo ꝑ remiſſionē ꝑ. ii. ſ. fomidini ne dar primū inſtans ſcie. rō eſt: q: nō datur vltimus inſtans fomidinis: ꝛ ꝑm non eſſe igit' dar ꝑm inſtans ſcie.

ꝑ 4° ¶ Quarta ꝑ. ḡnūcūz fit tranſmutatio a nō ſcīte in ſcientes ꝑ nouam mutationē reꝛinēs dar ꝑm inſtans q̄nq; nōꝛ: q: ipſius rei ꝓmutā. s. aliq̄ dar ꝑm inſtās. vt ḡ ſor. ſedet ꝑ da tur primū inſtans: aliq̄ rei ꝓmutande nō dar ꝑm inſtās: vt ḡ ſor. currit non datur primum inſtans.

Ad ꝑm. ¶ Ex his ꝑs riſpōſio ad argr 1ᵐ. Ad ꝑm cū oz: q: ſcia eſt quali tas gradualis: ergo ḡnūcūz tu ſcis aliq̄d. ꝓpōnes primo ſciuiſti illam ſub remiſſione: gradu. negat ꝓia: q: ſubito acquirit ꝓpter optimam diſpoſitionem paſſi.

Ad 2ᵐ. ¶ Ad ſcdm oceditꝫ aliq̄ ꝓpōis ſcite nō dar ꝑm inſtās ꝛ ſaltē in ſua ꝓpoſitionis vere non dar primū inſtans.

¶ Deo opione Mārtani fm ḡ quenit cum opinione cōi in 3° ꝛ 4° ẽne. Jn 3° dico: q: ſi fit tranſmutatio ex opione in ſciam: q: nō dar ꝑm inſtās beſitationis. Nec vltimū deſitionis: ꝛ vltimū nō eſſe quo ad inceptionē: ꝛ ꝑm nō eſſe quo ad deſitionē: ḡre ſui ẽne. ſcie dar ꝑm inſtās eſſe ꝛ vltimū. Jn 4° ẽt ẽne ꝓcuniꝫ. ſi fit ꝓmutatio ex nō ſcienteꝫ in ſciē tem ḡ mutationē reꝛinq̄ aliq̄d dar primū inſtās: aliq̄ſi nō ſicut rei dar ꝑm inſtans: rel nō datur. Sed in ꝓma ꝛ ſcda ẽne diſcordat a via cōi. Jn prima. ſ. quc dicit ḡ cumſibis notitie inēoplexe ꝛa ſenſitiue q̄ intellectiue dar ꝑm inſtās.

¶ Contra argr: q: talis notitia eſt qualitas gradualis: igit: nulla talis ſubito acgrit. Nec dar etiā vltimū inſtās illius. Jn ſcda etiā ẽne diſcordat: q dicit ḡ q̄ ſit mutatio a nō ſciente in ſciente ꝓnouā ꝑdeꝛationē. s. ꝓmutādo ex ignorantia diſpoſitionis vel negationis: ꝛ tunc dar ꝑm inſtās.

¶ Contra arguitur: q: illius nouæ credulitatis non datur ꝑm inſtans quo ad inceptionem: nec vltimum quo ad deſitionē: cū ſit a noua credulitas eſt qualitas gradualis: igitur non ſubito acquiritur.

¶ Ex his ꝑs riſpō ad argumēta in ꝓximo. Ad ꝑm dicit ḡ ſubiectū quātūcūz ſit diſpoſitū nō pōt ſubito recipe qua litatē gradualē: q ex nā ſua eſt ſucceſſiue acquibilis.

¶ Ad 2ᵐ ꝑs: q: ꝓmutatione reꝛ: aliq̄n dar ꝑm inſtās: aliq̄n nō. in quo fontes erit virtuoſius.

¶ Dubitatur vltrius ꝛ z°. Utrum ſit dare primū inſtās: in quo fontes erit virtuoſius.

¶ Et argr ꝙ nō argumētis Mātuani. ꝓſupponēdo ḡ virtus ſit bona diſpoſitio rectificans appetitum ad bñ operādū. Et ꝓſit ḡ eſt qualitas gradualis. Quo ſtante argr ꝑ: q: ſi ſit dare ꝑm inſtans virtutis: ſic. b. illud inſtās. Et argr ſic in. b. inſtāti virtus eſt ſub certo gradu itēſionis: igit' puius fuit ſub remiſſioni: quare nō dar primū inſtās. ꝑs ꝓia: q: aliter rotalis latitudo ſubito acquireꝛetur.

¶ Secundo ſi daret primum inſtās virtutis: ſequit' q̄ datur remiſſiſſima diſpoſitio potens rectificare appetitū. ꝓs falſum: q: ḡnūcūz talis eſt potens agere in apetitū a certa ꝓportione maioris inequalitatis agit: ꝛ ꝓ ſno remiſſior poſt agere. ꝓbat ꝓia: q: ſimus in primo inſtanti virtutis ſi dar. Et quero vtrum ſit remiſſiſſima: aut nō. Si dicit ḡ ſic iam improbatum eſt. ſi dicit ḡ nō: ergo re miſſior pōt rectificare appetitū: ꝛ ꝑ ꝛs an ſuit remiſſior.

¶ Jn opp̄m ꝓ no via cōi argr: q: ad virtutē non eſt mot': ḡ virtus ſubito acquiritur: ꝛ ꝑ ꝛs in inſtāti. ꝑs ꝓia, ans eſt ꝑbi ꝛ ꝑbyſicor: vbi tribus rōnibus ꝓbat: q: ad virtutē non eſt motus. ꝓma ratio eſt: q: virtus eſt ad aliqd. ꝛ eſt: q: virtus eſt perfectio: ſed ad q̄ perfici non eſt alteratio: ergo ꝛc. ꝛ eſt: q: virtus acquirit' per alterationē factam in alios: ergo ad ipſam non eſt alteratio.

¶ Secūdo: q: ſi fiat tranſitus a vitio in virtutē non dar vltimū inſtās vitiū: q̄ dar primū inſtās virtutis. ꝓs ꝓia, ans ꝓbat: q: cū vitiū ſit diſpō ledēs aiam ꝛ appetitum: ſicut egritudo eſt diſpō ledēs corp': ſed nō dar minima diſpō ledens corpus: ergo non dar minima diſpō ledens aiaz: ꝛ ẽnter non dar remiſſiſſimū vitiū. Et q: nō dar vltimus inſtans vitiꝰ: q̄m ab aliqua ꝓportione ledit: igitur minor eſt apta ledere. ideo datur primum inſtans virtutis.

¶ Rñ', ꝓ via cōi, ꝓſup' ḡ virtus ſit qualitas de diſpō mobilis per ꝓb'z in ꝓto q̄litatis. Et rone ꝓbat: q: habit' eſt qualitas de diſpō mobilis vt dicit ꝓb'z in ꝓto q̄litatis: ſed virtus eſt habitus ſecūdo ethicoꝝ per ꝓb'z diffinien te ipſaz: ḡ eſt habit' ꝛ intellectiu' in medio' diſſe: ḡre ꝛc.

¶ Item ſicut quicūq; habitus vitioſus repugnat recte ratiōni debenti agere virtutem: ſic paſſiones appetit' repugnāt rationi: ꝛ per ꝑs ab aliqua ꝓportione repugnāt: ꝛ fic paſſiones repugnant ſicut vitia.

¶ Dis ꝓſuppoſitis ponit b ꝓ ꝓo via cōi: q: q̄ocunq; fiat tranſmutatio ad virtutē ſemp dar ꝑm inſtās virtutis: ꝓbat: q: vel ſit tranſmutatio a ꝛrario. i. ex vitio vel ex paſſionib' appetitus: vel ex priuatione vtutis. Si ꝑ mo: cu non ſit dare vltimū inſtans vitij vel paſſionis: ſed ꝑm eſſe igit' dabit' ꝑm inſtans vtutis. Si ſecūdo mō fiat tranſitus. s. ex priuatione vtutis eriam datur ꝑm inſtans vtutis. ratio eſt: q: quelibet virtus certū gradū intēſionis ſibi limitat: ſed cuiuſlibet gradus certe intēſionis ꝓatur ꝑm in-

Dubº 10.

Argr ꝑº.

Argr 2°.

T.c.18.

L.

stans: ergo ꝛc̄. Ité q̄libet forma que ex ꝓñti acgrit subito acgrit sed virtus ex ꝓñti acgrit 7° phyſicor: ergo acgrit p alt'ationē factā i alio. ſ. i pātiōib⁹ appetit⁹: ergo ꝛc̄.

T.c.19.

Ad p^m. ¶ Ex his facile rñdet ad argumēta. Ad p^m dī ſm Pb3 q̄ virtutes nō oīno extinguūt passiōes aie sed ꝓperāt: et ad mediocritatez reducūt eas. Scōm ꝟo stoicos, virtutes extinguūt passiones: et corrūpūt eas. Ad formā ergo argumēti negat i^a ꝓña. ſi dat primū instāſ virtutis: cuz sit sub certo gradu itēſionis: tūc dr̄ prius fuit sub remiſſiori.

Ad 2^m. ¶ Ad 2^m dicit q̄ contingit formā gradualez subito acgri dupl'r. uno mō: qñ ſubm est in vltima diſpōne ad ipſā: ſicut est intellectus ad ſcientiā: et ſicut aer ad lumē. Alio° qñ ex ꝓñti acquirit. ſ. per alterationē factā in alio: ſicut virtutes et ſcientie: ſed qualitates alie ſicut colores ſapores: et qualitates prime: q̄ non ſolum acquirūtur per alterationē factam in alio ſed etiam per alterationem factam in eis: quare etiam ſucceſſiue acquiri poſſunt.

¶ Pro via ꝟo Mātuani ponunt, be ōnes: p^a ꝓñ fuit trā ſitus a nō virtuoſo ad virtuoſum tāq̄ ex termino ꝓrio. ſ. ex vitio: dat p^m inſtans virtutis. probat: q̄ dat̄ ꝓmus inſtans non eſſe vitij: cum ſucceſſiue corrūpatur: ſed p^m non eſſe vitij est primum inſtans virtutis: quare ꝛc̄.

¶ Scōa ꝓñ fiat tranſitus a non virtuoſo ad virtuoſū: tāq̄ ex termino priuatiuo: tunc non dat̄ primū inſtans virtut. ꝓbat: q̄ tunc ſit tranſmutatio ad virtutē per ſolā acgſitionem diſpōnis virtutis in appetitu ſenſitiuo vel intellectiuo: ſed diſpō virtutis est in infi^m remiſſibilis: ḡ pro quo cūq̄ inſtāti dato in quo virtus est añ illud fuit et poſt illud erit: quare nō dat̄ primū inſtans: nec vlti^m virtutis.

¶ Ad argumenta in opp^m pro ipſo rñdetur. Ad primuz negatur q̄ ad virtutem non ſit motus per ſe: cuz ſit qualitas gradualis. Et ad Pbm dicit: q̄ intēdit q̄ ad virtutes non est per ſe motus. ſ. primitate excluſionis: ſic q̄ ſit excluſus omnis alius motus in parte animalis: vult ergo q̄ fiat primo motus in parte ſenſitiua.

¶ Ad 2^m conceditur: q̄ ſi fiat tranſitus a vitio in virtutez q̄ dat̄ primus inſtans virtutis: cum non dat̄ vltimū inſtans vitij. Si ꝟo fiat tranſit⁹ a pura priuatione ad virtutem non dat̄ primum inſtans virtutis.

Dub° 11^a. ¶ Dub^r 11° vtrum deſ p^m inſtans: in quo ſor. erit ſanus.

Argt p°. ¶ Cōtra argt argumentio Mantuani. Primo q̄ cū mutat̄ quis ab egritudine in ſanitatē: ſi dat̄ primū inſtās ſanitatis: tūc in illo inſtanti pficit operationes: ergo ab alia proportione agit pficiēdo operationes: igit remiſſior est potens pficere: ſed imediate ante ꝫ in infinitū parū remiſſior: igitur ante ꝫ fuit potens perficere opationes. p3 ꝓña: q̄ aliter aliqua totalis latitudo ſubito acgreret.

¶ Item in. a. inſtanti. b. ſanitas est ſub certo gradu intēſionis: igit imediate ante b fuit ſub remiſſiori gradu. p3 cōſequentia: q̄ milla latitudo ſubito acquiritur.

Argt 2°. ¶ Scōo ſi non dat̄ p^m inſtans ſanitatis: cum quis mutatur a pura priuatione ſanitatis in ſanitatē: puta per inceptionem animalis: q̄ non dat̄ primū inſtans ſomne aialis: ergo non dat̄ primum inſtans ſanitatis. p3 ꝓſequentia: q̄ ſomna ſucceſſiue informat ꝛc̄.

¶ In opp^m pro via cōi argt. Q3 ſi fiat trānſitus ab egritudine in ſanitatē: q̄ dat̄ primū inſtans ſanitatis: q̄ nō dat̄ vltimū inſtās egritudinis: ſed p^m nō eſſe eius: igit̄ datur p^m inſtans ſanitatis. p3 ꝓña: añs. ꝓbat: q̄ egritudo agit ledēdo operationes: igit ab aliq̄ proportione agit: et ꝓſequēter imediate poſt ꝫ agit: quare illud non est vlti^m.

¶ Scōo argt q̄ qñ ſit trānſitus a pura priuatione ad ipſaz ſanitatē p inceptionē aialis q̄ dat̄ p^m inſtans ſanitatis: q̄ dat̄ p^m inſtās ſomne aialis: qñ forma ſubalis in minimā mām inducit ſubito: vt ſepe ꝓbatū est ſupra: quare ꝛc̄.

¶ Rñ°. pro via cōi ꝓmittit q̄ ſanitas est diſpō corpis aialis: a qua operatio nālis prouenit nō leſa: vel est apta ſic prouenire. Et egritudo est diſpoſitio a qua opatio nālis prouenit leſa. Juxta que ponuntur concluſiones.

¶ Prima ꝓ. qūocūq̄ fiat tranſitus ad ſanitatē: ſine ex egritudine: ſiue ex ꝙuatione: vtroq̄ nō dat̄ p^m iſtās ſanitat. Et ſi fiat tranſitus in egritudinē: dat̄ vltimū inſtās ſanitatis. Si ꝟo fiat tranſitus in nō ēē aialis: nō dat̄ vltimū inſtans ſanitatis: ſic vt non datur vltimum animalis.

¶ Et ſi dī ꝓ. Auerrois ſecūdo colliget inquit. Q3 ſanitas est diſpoſitio per quā membrū agit et patit ſm nūm: ergo ab aliqua proportione agit: et ꝓſequēter poſt agit: quare non datur vltimum inſtans ſanitatis.

¶ Rñdet q̄ accipit agere in diffōne ſanitatis priuatiue: et nō poſitiue. priuatiue dico: q̄ priuatiue agit: qñ nō ledit: ſed in diffinitione egritudinis ledere accipit poſitiue: q̄ neceſſario agit ſm ꝓportionem maioris inequalitatis.

¶ Ad argumenta ꝫ rñdet. Ad p^m negatur illa ꝓña: ſanitas perficit operationes: ergo ſm aliquā proportionem agit perficiendo opationes: q̄ dat̄ remiſſiſſima ſanitas. Ad p^m.

¶ Ad aliud cum dicitur: ſanitas est ſub certo gradu intenſionis: ergo ꝙ prius fuit ſub remiſſiori. negat ꝓña: q̄ dat̄ remiſſiſſima ſanitas et remiſſior ea non est ſanitas.

¶ Ad 2^m negat q̄ nō deſ p^m inſtans ēē aialis. Ad ꝓbationem negatur q̄ forma ſucceſſiue acquiratur. Ad 2^m.

¶ Pro via Mantuani ponuntur iſte concluſiones.

¶ Prima ꝓ. Si fiat tranſitus a ꝓrio ad ſanitatē dat̄ p^m inſtās ſanitatis. rō est: q̄ non dat̄ vltimū inſtās egritudis.

¶ Scōa cōcluſio. Si datur tranſitus a pura ꝙuatione ad ſanitatem: non datur primū inſtās ſanitatis. ratio est: q̄ non datur primum inſtans ſomne animalis.

¶ Ad argumēta ꝓ ipſo rñdetur. Ad primū dicit ꝓcedendo q̄ datur primum inſtās: qñ fit tranſitus ab egritudine in ſanitatem: q̄ non datur vltimū inſtās egritudinis.

¶ Ad aliud cum dicitur: q̄ datur primū inſtās eſſe aialis: negatur: q̄ ſomna ſucceſſiue informat materiam ꝛc̄.

¶ Cadit hic difficultas: an ſanitas in cōplexióe ſit aliqua qualitas de qualitatibus primis: puta caliditas vel hȳ. Dub°.

¶ Et argt̄ p q̄ ſit qualitas: q̄ calor ep̄atio est diſpoſitio p quā epar pficit operationes: igit est ſanitas. p3 ꝓña per diffinitionē ſanitatis datā a Galeno p ō vtrib⁹ nālib⁹. Cū dicit. ſanitas est diſpō per quā membrū perficit opatiōes. Argt p°.

¶ In ꝓtum est Pbs 7° phyſi. dicēs: ſanitas est cōmenſuratio quedam caliditatis et frigiditatis. Et Auic^a 2ª ſen ꝓmi inquit. Sanitas est diſpoſitio: per quā corpus hominis in tua cōplexione et cōpoſitione tale exiſtit: vt ex eo operationes omnes prouenīāt incolumes.

¶ Rſi°. de hoc ſunt due opiniones. Lōis dicit q̄ ſanitas est qualitas reſultās ex actione et paſſiōe q̄litatū ꝓmarū: ſicut Auic^a vult q̄ complexio etiā ſit reſultās ex actione et paſſione q̄litatuz primaꝝ. Et est ſanitas in cōplexione.

¶ Alia est cuiuſdaz moderni di''' q̄ ſanitas est qualitas refracta. Et nō est aliquid reſultās ex qualitatib⁹ ꝓmis.

¶ Contra hunc est Pbs: qui dicit q̄ ad ſanitatē nō est motus: ſed ad qualitatem refractam est motus: igitur qualitas refracta non est ſanitas.

¶ Item ſicut ex elemētis refractis fit mixtū: ſic ex qualitatibus refractis fit cōplexio: que est ſanitas in cōplone.

¶ Utraq̄ opinio est ſubſtantiabilis: niſi cōmunis verior: et Pbs magis conformis ꝛc̄.

¶ Tractatus de maximo et minimo.

Am Pbs in ꝓhemio me'' dicat q̄ actiones ſunt ſuppoſitorum ideſt ſingularium: prouenit autem actio a proportione maioris inequalitatis potentie actiue ſupra potentiam paſſiuam.

Sex ītēa. ¶ Ideo primo videndū est: quid sit ꝓportio: ⁊ quotuplex sit: ⁊ sic quid sit potētia actiua: ⁊ quid passiua: ⁊ cū exponitur ꝓportione potētie actiue supra passiuā ꝑficiat actio.

¶ Secō cū ꝓ⁹ actiua ne qua lequimur sit finita: q⁹ in aliq̄ ꝑt: ⁊ in aliquid non. ⁊ sit ꝓ⁹ passiua sit finita: q⁹ in aliq̄ ab aliquo ꝑt patit: ⁊ ab aliquo nō. Ideo videndū est de termino ꝓtie actiue ⁊ passiue. ⁊ de maximo ⁊ minimo: ⁊ ꝑficiemodo exponēdi ꝓpōnes de maximo ⁊ minimo.

¶ Tertio videndū est de diuisione terminoꝝ ꝙ⁹ actiue ⁊ passiue: ⁊ q̄o inferenda est diuisio ꝙ diuisticua compositam ex affirmatiua ⁊ de maximo ⁊ negatiua de minimo vel ex ꝑ affirmatiua ⁊ de minimo ⁊ negatiua de maximo.

¶ Quarto videndū ꝙd ꝓdones regrāt ad ⁊ vt sēt diuisio.

¶ Quinto ponēde sunt ꝙdā ꝓnes notificantes reliquas cursus ꝓtie actiue ⁊ passiue. ⁊ vel respectu ꝓ⁹ actiue vel respectu ꝓ⁹ passiue.

¶ Sexto ponende sunt regule declarantes quę pars diuisionis est eligenda.

Inc^m 6^m. ¶ Quārī ad 6^m. ſ. de ꝓportione actiue ad passiuā. Scien dum ꝙ ⁊ ꝓportio ꝓprie dicta sit duaꝝ q̄ātitatū eiusdē ginis adinicē babitudo. Et ſi est babitudo q̄titatuꝝ cōmēſurabiliū ꝓportio dicit. Exēplū primi: vt q̄titatis bipedalis ad pedalē. Exēm ſcōi: vt diametri quadrati ad costā ei⁹. Quātitates cōmēſurabiles dicunt, que bñt mensurā cōmunē. ſ. que aliquotiēs sumpta ꝑfice reddit illā. Incōmēſurabiles ꝛo dicunt, que nō bñt mēſurā cōem: q̄ aliquotiens sumpta reddat illā vt diametri quadrati ad costā.

¶ Proportio ꝛo citer dicta est quotūcūq; duoꝝ cōparatoꝝ in aliquo tertio vniuoco adiuicē habitudo. Et ſic sit ꝓportio potētie actiue cōparate in agēdo ad potentia passiuā. Est aūt ꝓportio duplex: ꝑalis ⁊ cāliatis: alia inęqlitatis. Exēm primi vt duoꝝ ad duo. Exēm ſcōi: vt duoꝝ ad vnū. nā ꝓportio equalitatis est babitudo duoꝝ eqlium adinicē. Et ꝓportio inęqlitatis est babit ado duoꝝ inęqualium adinicē. Proportio inequalitatis diuidit: ⁊ q̄ alia maioris inequalitatis. ſ. que est babitudo maioris ad min⁹. Alia minoris ineqlitatis. ſ. q̄ ē bitudo minoris ad mai⁹.

¶ Proportio maioris iequalitatꝫ diuidit ⁊ q̄ alia simplex alia cōpōita. Simplex dividit in multiplicem: ſupparticulare ⁊ ſuppartiērem. Multiplex dicit ꝙd maius cōtinet minus pluries ⁊ precise. Et ista multiplex diuiditur in duplam triplam: quadruplam ⁊ ſic in infinitum.

¶ Supparticulariſ dicit ꝙd maius cōtinet minus tm̄ ſemel: ⁊ cū ꝫ parte eius aliquotiēs aliquota ꝺi q̄ aliquotiēs ſupta reddit ꝑfice totum. Et diuidit supparticulariſ in ſexq̄altera: ſexq̄tertia: ſexq̄quarta: ⁊ ſic in infinitum. Sexqualtera dicit maius ꝯinet minus ſemel: ⁊ alterā ꝑte vel tertiū ad duo. Sexquiterria dicit ꝙd maiꝰ ꝯinet minus ſemel: ⁊ cū tertia ꝑte vel tertiuoꝝ ad tria. Sexquiquarta dicit ꝙd maius cōtinet minus ſemel: ⁊ cum ꝫ quartam partē: vt quinq; ad quatuor: ⁊ ſic in infinitum.

¶ Superpariens ꝛo dicit ꝙd maius cōtinet minus tm̄ ſemel: ⁊ cum ꝫ ꝑte nō aliquotā ꝑs non aliquota est: que aliquotiēs sumpta nō pōt reddere ꝑfice totū. Et ꝫ diuidit in ſupbipartiente tertias in ſupbipartiēte quintas: ⁊ ſic in infinitū. Exēplū primi vt quinq; ad tria: nam quinq; cōtinet tria semel: ⁊ cū hoc duo ꝙ nō ſunt pars aliquota de tria: q̄ non reddunt illa ꝑficiēs. q̄ cōtinet duo que sunt due partes aliquote: ideo ſuppartiens dicit: ⁊ q̄ alterius ꝫ. et tertia pars illius: ideo ſuperbipties tertias dicitur. Exēplū de ſupbipriente quintas: vt septez ad quīq; q̄ septē vltra totum cōtinet duo que ſunt due partes aliquote ipsius quīq; ideo ſuperbipriens dicꝛ q̄ quelibet illarum est quinta pars ſuperbipriens quintas dicitur.

Cōposita ꝛo ē duplex. ſ. multiplex ſuppartitularis ⁊ multiplex ſuppartiens. Multiplex ſupparticularis dicit ꝙd maius cōtinet minus pluries ⁊ cū ꝫ partez aliquotā. Et diuidit rōne multiplicis in duplā triplā ꝙdruplā. &c. ⁊ rōne ſuppartitularis diuidit in ſexqualteratā ſexquitertiā: &c. in infinitū. Multiplex ſuppartiens dicit ꝙd maius continet minus pluries: ⁊ cū hoc parte nō aliquotā: ⁊ ra tione multeplicis diuidit in duplā triplā ꝙdruplā: &c. ſic de aliis. Et ratione ſuppartiētis diuidit in ſupbipartiēte tertias ſuperbipartiente quintas: &c. in infinitum.

Potētia ꝛo actiua diffinit ꝙmē⁹ ꝙ est ꝑm̄ trāmutandi alterū inquātū alterꝫ. Et potentia passiua est ꝑm̄ trāmutabilis ab alterō inquātū alterū est. dicit inquātū alterū: q̄ ē ꝑt pati a ſe iquātū alterū est: ꝓuenit aūt actio a ꝓ⁹ actiua bite ꝺnium supra potētia passiua: q̄ maioris ſtutis est: ⁊ ſic ꝑuenit actio a ꝓportione maioris ineqlitatꝫ. T.c.

¶ Secundo dicendū est de termino potentie actiue ⁊ passiue. ſ. de maximo ⁊ minimo: ⁊ cōsequēter quomodo exponatur ꝓpositio de maximo ⁊ minimo. Inc^m 2^m.

Terminus potentie actiue dicitur in quez vltimate agere potest potentia actiua.

Terminus potentie passiue dicitur a quo potest vltimate pati potentia passiua.

Et ꝓpterea diffinit terminus quinto mē⁹ ꝙ est vltimum extra quod nihil est: ⁊ infra qđ oia. Et termin⁹ dicit maximum ⁊ minimū: ⁊ ꝫ bupliciter. ſ. maximus ꝙ sic: ⁊ maximum ꝙ non. Et minimum ꝙ sic: ⁊ minimū ꝙ non.

Maximū ꝙ sic dicit ꝙ inter oia que pōt est maximus. Et exponitur sic in ꝫ pōt nec in aliq̄ maius: sed in q̄libet minus vel equale: ⁊ gitur est maximum ꝙ sic.

Maximū ꝙ nō dicitur ꝙ inter oia que non pōtest maximum. Et exponit sic. in ꝫ nō pōt nec in al: q̄ min⁹ sed in q̄libet maius vel equale: ⁊ gitur est maximum ꝙ non.

Minimū ꝙ sic dicitur ꝙ inter omnia que pōt est minimū. Et exponitur sic in ꝫ pōtest ⁊ non in minus: sed in q̄libet maius vel equale: ⁊ go est minimum ꝙ sic.

Minimum ꝙ nō dicit ꝙ inter oia que nō pōt est minimū. Et exponitur sic. in ꝫ non potest nec in aliq̄ maius: sed in quodlibet minus vel equale: ⁊ gitur est minimū ꝙ nō.

¶ Tertio dicēdū est q̄o sit diuisio respectu potētie actiue ⁊ passiue. Et dicitur ꝙ diuisio termini potentie actiue sit ꝓsiunctiua cōpositam ex affirmatiua de maximo: ⁊ negatiua ō minimo sic: q̄ vel datur maximū in q̄ pōt age re vel minimum in q̄ nō. Ꝛ. g. potentia ꝑ aliqua fortiora sui potentia actiua vel datur maximū pōdus q̄ potest portare vel minimum q̄ non potest portare. Inc^m 3^m

Diuisio ꝛo potentie passiue sit per disiunctiua cōpositam ex affirmatiua de minimo: ⁊ negatiua de maximo. verbi gratia cum potentia visiua sit potentia passiua vel datur minimum a quo potest pati: vel maximum a quo non.

¶ Quarto dicēdum est quot ꝺitiones requirunt: vt debite sequatur diuisio. Et dicimus ꝙ tres requiruntur. Inc^m 4^m.

Prima condicio ꝙ ſubcontraria dicte diuisioni deseruiēs sit vera.

Secūa cōditio ꝙ talis ſubꝺitio verificent ꝓ tempe finito.

Tertia condicio ꝙ illud respectu cuius sit diuisio: ꝛo ipso ꝙ fuerit ſub aliquo possit esse ſub quocūqz ente ſub illo.

Ratio prime condition⁹ is est: q̄ exquo potentia est finita: in aliquid potest: ⁊ in aliquid nō ſi est potētia actiua. Et ſi est passiua: ab aliquo potest pati ⁊ ab aliquo non.

Ratio ſecōe ꝺitionis est: q̄ ſi aliq̄is teneret q̄ aliq̄d posset fieri in cēpore infinito: puta antecēdo non ſequeret diuisio ex ſubꝺitio verificatis: q̄ nō ſequit per aliq̄ rēp⁹ pōt antecēdo esse futurus: ⁊ per aliq̄ nōitgit vel datur maximū tēpus q̄ antecēdo pōt esse futurus: ⁊ vel minimū q̄ nō: q̄ anno est verū: ⁊ ꝛo ſalſus. ꝙbaſ ꝗ q̄ anno sit verū. Et ꝗ ꝑ⁹ parte ꝓxq̄ tempus finitū pōt esse futurus. ꝑ ſecūa parte ꝑb⁹: q̄ tempus infinitū nō pōt esse

futurus: qñ eius oppm implicat ꝯdictionē: qz sequitur est futurus per tēpus infinitū: ergo est futurus: ergo antechis erit. Et ex alia parte sequit̄ est futurus ꝓ tempus infinitū: ergo nūq̄ erit in tēpore finito: per ꝙñs nō erit. Q; ꝙñs sit falsum probat primo falsum est ꝙ dctur maximum ꝙ sic: qz illud nō est tēp⁹ finitū per opionē dī em ꝙ per infinitū tēpus pōt antechis esse futurus: nec ēt illud est tēpus infinitū: qz illud claudit contradictionem: vt supra probatū est. 2° falsum est ꝙ dctur minimū ꝙ nō qz vel illud est finitum vel infinitum. non finitū per opinionem: qz in quocūq; tēpore dato: adhuc in minori pōt esse futurus: nec infinitū est minimū in quo nō: qz tūc in quocūq; minori posset esse futurus: sed aliqō infinitū est maius alio: ergo aliqō infinitum est illo dato minus: ergo per tēpus infinitum posset esse futurus qō est ipossē.

¶ Ratio tertie conditionis Q; si sub aliquo est: ꝙ possit esse sub quocūq; ente sub illo est: qz nisi in hoc non sequitur diuisio. ℞. g. qz si sub aliqua quātitate potest esse hō: ⁊ non sub quacūq; ente sub illa: non sequit̄: ergo vel datur minima sub qua potest esse: vel maxima sub qua nō. Quare oportet limitare sub aliqua quātitate circa pedalez potest esse hō: ⁊ sub aliqua non: ꝙ vel dat minima sub qua potest esse: vel maxima sub qua non.

Intēū 5m. ¶ Ponēde sūt ꝓnea notificātes re cui⁹ fit diuio ⁊ sūt 4or.

2 p° Prima cōclusio. si sub ꝓria negatiua verificat ꝙ maiori ꝙ affirmativa fit diuisio respectu po' actiue: ꝙz de po'portatiua sortis: qz aliqd pōt portare: ⁊ aliqd nō: ⁊ qz negatiua verificat ꝙ maiori: ideo fit diuisio respectu po' actiue.

2 2° Scōa ꝯ. si sub ꝓria negatiua verificat ꝙ minori ꝙ affirmatiua: tunc fit diuisio respectu pōe passiue: ꝙz de potentia visiua sortis: que pōt aliqō visibile videre; ⁊ aliqō nō: ⁊ qz neg^a verificat ꝙ minori: ideo fit diuisio re^a po' passiue.

2 3° Tertia ꝯ. si subcōtraria negatiua verificat ꝙ eqlitilli pro quo verificat affirmativa: nō sequit̄ diuisio respectu alicuius potentie. Exemplū ꝙz de scuto cuius vna medietas est alba: ⁊ alia nigra: qz non sē aliqua po buius. scuti est alba: ⁊ aliq̄ nō: g̃ vel dat maxia ꝙ sic: vel minima ꝙ nō.

2 4° Quarta ꝯ. si subcōtraria negatiua verificat pro maiori: ⁊ pro minori pro qua verificatur affirmativa nō sequitur diuisio nisi per terminos proprios restringatur. Exēplū sub aliqua quātitate potest esse homo: ⁊ sub aliqua non B negatiua potest verificari ꝙ maiori ⁊ pro minori: ideo non sequitur diuisio: nisi restringatur: ℞. g. sub aliq̄ quātitate infra bipedalē: potest esse homo: ⁊ sub aliqua nō: tunc negatiua verificatur pro minori.

Intēū 6m. Sexto ponēde sūt rēa ꝙ ꝯs scit q̄ po diuisiōis est eligēda.

p° rēa. Prima rēa. Si fiat diuisio respectu potentie mutabilis: ⁊ mediāte termino cōi non distributo: eligēda est po negatiua. Exemplum: aliquod pondus sortes pōt portare: ⁊ aliqō non: ꝙ vel datur maximum pondus ꝙ sor. pōt portare: vel minimū ꝙ non. Eligenda est para negatiua.

2° Secunda regula. Si fiat diuisio respectu potētie mutabilis: ⁊ mediāte termino cōi distributo habente finita supposita. Eligēda est para diuisionis negativa. Exēplū: aut datur maximū pōdus ꝙ quilibet homo sufficit portare: aut minimū ꝙ non. Eligēda est para negativa.

3° Tertia regula. Si fiat diuisio respectu potētie mutabilis: ⁊ mediāte termino cōmuni distributo habēte infinita supposita. Eligēda est para affirmativa. Exēplū: aut datur maximū grave qō qōlibet fortius sorte sufficit portare: aut minimū ꝙ non. Eligēda est para affirmativa.

4° Quarta regula. Si fiat diuisio respectu potētie immutabilis: sive sit mediāte termino cōi distributo vel nō: Eligēda est para affirmativa. Exemplū: aut est dare maximā distantiā: que pōt pertrāsiri in hora vniformiter. a. ꝙm velocitas aut minima q̄ nō: Eligēda est para affirmativa ⁊c.

¶ Du' primo vtrum actio proueniat a proportione maioris inequalitatis potentie actiue supra resistentiam. Dub° 1°

¶ Contra argulē p: potentia actiua: ⁊ potentia passiua nō cōparant in aliquo vnivoco: ergo inter ea nō pōt esse proportio. patet consequentia ex diffinitione proportionis dicta supra. Et ex quinto Euclidis non comparātur adinuicē que non sunt vnius rationis. Argf 1°.

Secundo sic: passus reagit in agens tertio physico p: ⁊ tamen habet proportionē minoris inequalitatis ad agēs: igitur non semper a proportione maioris inequalitatis prouenit actio. pz consequentia cum antecedente. Argf 2°. T.c.

Tertio: qz si a proportione agentis supra passū prouenit actio: ergo ab equali proportione equalis actio ꝓuenire debet. pz ꝙñs: ꝙñs est falsum: qz graue semp eqlē ꝓportionem habet ad aerem: ⁊ tamen in fine velocius descēdit. Similiter per diuersam figuram diuertimode descendit: ⁊ tamen seruat eandem proportionem. Argf 3°.

Quarto: si a proportione maioris inequalitatis proueniret actio: igit̄ a maiori proportiōe maior ꝓueniret actio. pz ꝙñs: ꝙñs falsum: qz projciens lapidē in duplo maiorem proportionē habet ad medietatem: ⁊ tamē nō in duplo magis projcit. Et sic ad tertiā partē maiorē: ⁊ ad ēqm maiorē: ⁊ tamen non magis a longe projcit. Argf 4°.

Quinto: quia intelligēcia mouet orbem: ⁊ tamē nō fit motus a proportione mouētis ad resistētiā: qz ei⁹ nō resistit intelligēcia: qñ moueret cū fatigatione: quare ⁊c. Argf. 5°.

¶ Rñ°. Ad primū dicitur ꝙ potentia actiua ⁊ passiua cōparant in intensione motus: qz potentia actiua est intensior in agendo. q̄ potentia passiua in resistendo. Ad p^m.

Ad secūdū dicitur ꝙ passum reagit in agēs a proportiōe maioris inequalitatis: qz passum agit a ꝓportione potētie actiue ad potentiā resistitiuā agentis: qz in vtroq; est po' actiua ⁊ resistitiua: ⁊ po' actiua est sortis resistitiua. Alij dicūt ꝙ passū agit a ꝓportiōe tori⁹ passi i prē agēti. Ad 2m.

Ad tertiū coceditur: ꝙ ab equali ꝓportione equalis ꝓuenit actio. Sed nota ꝙ quicquid iuuat se tenet ex pte potentie mouentis. Et ideo graue velocius descēdit in fine propter impetum actis sequentis: ⁊ per diuersas figuras iuuatur ⁊ impedit: ideo diuertimode descendit. Ad 3m.

Ad quartum cōcedit: ꝙ a maiori proportione maior ꝓuenit actio. Ad argumētū dicit: ꝙ applicatio melioris ptis tenet ex parte potētie mouētis: ⁊ hec variat proportionē. Ad 4m.

Ad quintum dicitur: ꝙ intelligentia volens mouere tāta velocitate tenet locum resistentie: ⁊ fatigatio non est nisi in mouente corporali. Ad 5m.

¶ Dubitatur secundo circa modum exponēdi propositionem de maximo ⁊ minimo. Dub° 2°.

Contra modum exponendi dentisberi arguitur: quia ex illo sequitur expositam esse veram: ⁊ aliquā exponentes falsam. probatur: quia data latitudine vniformiter difformi a non gradu ad octo: cōmuniter dicitur ꝙ illa est intēnissima latitudo vniformiter difformis. a. gradui medio equalis: que babet exponi sic. b est intensa latitudo vniformiter difformis. a. gradui medio equalis: ⁊ nulla intensior est. a. gradui equalis: sed qualibet remissior vel equalis est. a. gradui equalis: igit̄ b est intēnissima latitudo. a. gradui equalis: ⁊ patet ꝙ illa est falsa: sed qualibet remissior vel equalis est. a. gradui me° equalis: quare ille modus non valet. Ꝯ modū exponēdi Dētisbe. Argf ꝓ°.

Propter b argumentum est scōs modus exponēdi qui dicit ꝙ 3° exponens debet sumi a'r. s. sed quacūq; remissio ri data datur intensior. a. gradui medio equalis. Sil'r b est maximum pōdus ꝙ sor. sufficit portare sic exponi debet. hoc est magnum pondus quod sortes sufficit portare: ⁊ nullum malus potest portare: sed quocūq; minori dato: dat̄ maius qō sufficit portare: vel eqlē: igre ⁊c. Scōs modus exponēdi.

¶ Contra

Cōtra 1ᵐᵒ dū exponēdi arguitur 2°.

¶ Contra būc 2ᵐ modum exponendi cōiter arguitur: qꝫ illo dato sequeretur ꝙ daretur minus minimo. probatur cōsequētia: qꝫ capiat̄ latitudo vniformiter diffor̄is a duob⁹ ad sex: que sit terminata ex cluſiue in vtrocꝫ extremo: tunc gradus vi. 6. est remississimus q nō est i hac latitudine exponēdo isto modo. probat: qꝫ iste gradus vi. 6. nō est in hac latitudine nec aliquis intensior: ꝫ quocūcꝫ remissiori dato datur intensior qui est in hac latitudine: ⁊ pꝫ ꝙ exponentes sunt vere: ⁊ tamen exposita est falsa. probatur: qꝫ est aliquis gradus remissior isto: qui non est in hac latitudine: vt vnus: ⁊ duor⁊ sic daretur remissus remississimo: ⁊ consequenter minus minimo.

Modus exponendi vie cōmunis.

¶ Ad 2°. Propter ꝟ via cōmunis dicit: ꝙ hi termini alr debent exponi cum sit diuisio respectu rei mutabilis: ⁊ alr cum sit diuisio respectu rei immutabilis: quia respectu rei mutabilis debēt exponi primo modo: ⁊ respectu immutabilis secundo modo. Unde potentia actiua mutabilis dicitur illa: que eo ipso ꝙ potest in aliquid potest in maius ⁊ in minus: vt potentia portatiua fortis. Et potētia passiua mutabilis dicitur illa que eo ipso ꝙ potest pati ab aliquo potest pati a maiori ⁊ a minori: vt potentia visiua fortis. Sed potentia actiua immutabilis dicit illa que eo ipso ꝙ potest in aliquid: non potest in maius nec in minus. Exemplum. vtrum sit dare distantiaꝫ quā sor. potest pertransire in hora vniformiter. a. gradui velocitatis nec ꝙ nec maiorem nec minorem: tunc potētia fortis cum istis circūstantijs determinata dicitur potentia actiua immutabilis. Et similiter potētia passiua immutabilis dicit illa que eo ipso ꝙ potest pati ab aliquo non potest pati nec a maiori: nec a minori. Exempluꝫ. vtrum sit dare primū instans in quo antechristus erit sic ꝙ nec in priori: nec posteriori: tunc antechristus bꝫ potētiam passiuam producibilitatis immutabilem: quia sit in illo instāti producetur: ꝙ nec in priori: nec posteriori. Sed dicitur viterius saluando Dentisberuz: ꝙ fuit vsus isti primo modo exponendi: qꝫ vtplurimuꝫ sit diuisio respectu rei mutabilis: ⁊ raro respectu rei immutabilis: si tamen fuit diuisio respectu rei immutabilis. 2° exponēs debet esse nec in maius nec in minus potest.

Cōtra viaꝫ cōmunem.

¶ Contra viam cōmuneꝫ arguitur: quia ex hoc videt̄ inferri ꝙ argumentū factum contra Dentisberum sit respectu potentie immutabilis: ⁊ ideo debet exponi scōo nōo ⁊ nō primo modo. Cōtra arguit̄: ⁊ probat̄ ꝙ in illo argumēto cōtra Dentisberū facto sit diuisio respectu potētie mutabilis. Cū vi si sit latitudo vniformiter diffor̄is a nō gradu ad. 8. ꝙ illa est intēsissima latitudo vniformiter diffor̄is q̄ ē. a. gradui medio eq̄lis. Et ꝙ sit diuisio respectu potētie mutabilis probat: qꝫ si aliqua latitudo vniformiter diffor̄is est. a. gradui medio equalis etiaꝫ aliqua maior illa est. a. gradui equalis: ⁊ etiā minor illa est. a. gradui medio equalis: ergo sit diuisio respectu potentie mutabilis. patet consequentia ex differentia data inter potiā mutabilem: ⁊ immutabilem. antecedens probatur: quoniā latitudo que est a duobus ad sex ē. a. gradui medio equalis: ⁊ maior illa etiam est. a. gradui medio equalis: puta ab vno. ad septem. Et etiam minor illa est. a. gradui medio equalis: puta illa que a tribus ad quinq: quare sit diuisio respectu potentie mutabilis.

¶ Consimiliter arguit̄ ꝙ in secundo argumēto facto cōtra 2ᵐ modū exponendi sit diuisio respectu potētie mutabilis. Cum dicit̄. Si sit latitudo a duobus ad sex q̄ sit terminata exclusiue in vtrocꝫ extremo: tunc gradus vi sex est remississimus q nō est in hac latitudine: vt ꝓbatū est per scōm modū exponēdi. Modo ꝓbat̄ ꝙ sit diuisio respectu potentie mutabilis: quia cū aliquis gradus sit in hac latitudine data: ⁊ maior illoꝝ ⁊ minor illo ē etiā in illa latitudine: qꝫ quartus gradus ē in illa latitudine: ⁊ maior illo est in illa latitudine vt quintus gradus ⁊ minor illo ē in illa latitudine: vt gradus vi tria: ergo sit diuisio respectu potentie mutabilis. pꝫ consequentia ex differētia posita respectu potentie mutabilis ⁊ immutabilis.

¶ Confirmatur quia tenendo ꝙ sit diuisio respectu potētie immutabilis argumentum factum contra videt̄ militare: quia exponendo secundo modo exponentes sunt vere: ⁊ tamen exposita est falsa: vt probatuꝫ est supra arguendo contra secundum modum ⁊c.

Ad ꝟᵐ

¶ Ad ꝟ argumenta. Ad primū contra Dēm: negatur ꝙ fiat diuisio respectu potentie mutabilis. Ad ꝓbationem cum dicitur ꝙ verificatur pro maiori ⁊ pro minori: quia aliqua latitudo maior est equalis gradui medio: ⁊ aliqua latitudo minor etiam est equalis gradui medio: dicitur ꝙ non bene sumnitur maius ⁊ minus. Quia si aliqua latitudo vniformiter diffor̄is incipiens a non gradu est equalis gradui medio: sola illa sic incipiens a non gradu est equalis gradui medio: ⁊ falsum est ꝙ aliq̄ sic incipiēs a nō gradu: ⁊ maior ⁊ minor sit equalis gradui medio: quare sit diuisio respectu potētie immutabilis: ideo tertia exponens debet esse: sed quacūcꝫ remissiori data datur intensior q̄ est gradui medio equalis. quare ⁊c.

Ad 2ᵐ.

¶ Ad 2ᵐ cōtra scōm modū. similiter negat̄ ꝙ fiat diuisio respectu potentie mutabilis: imo nec sit diuisio respectu potentie actiue: nec passiue absolute loquendo. declaro primo hoc 2ᵐ: quia potentia actiua est quando negatiua verificat̄ pro maiori potentia passiua quando negatiua verificatur pro minori: ⁊ qꝫ a pte superiori negatiua verificatur pro maiori: quia intensior est gradus qui non est in hac latitudine: q̄ qui est. Et a parte inferiori verificatur pro minori: qꝫ minor est gradus qui nō est in hac latitudine q̄ qui est. Ideo conditione respōdendū est. ſ. ꝙ est potentie actiue a parte superiori: ⁊ ꝙ est potentie passiue a parte inferiori: quare a parte superiori sequitur ꝙ datur intensissimus gradus qui non est in hac latitudine: vel remississimus qui nō est. Et a parte inferiori infert̄ ꝙ dat̄ remississimus q ē in hac latitudine: vel intēsissimus q nō ē: ita etiā ē pa negatiua i vtrocꝫ diuisiōe.

¶ Q; sit diuisio respectu potētie immutabilis declaro: qꝫ potentia mutabilis est que si potest agere in aliquid potest in quodlibet minus. Et si potest pati ab aliquo: potest pati a quolibet maiori: quare si esset potentia mutabilis: tunc a parte superiori sit aliqs gradus esset in hac latitudine: quilibet remissior esset in hac latitudine ꝙ nō est. Et a parte inferiori si esset in hac latitudine: ⁊ quilibet intensior esset in ea ꝙ non est.

¶ Quare est diuisio respectu potētie immutabilis: ⁊ nō est inferēda diuisio absolute: sed cōditionate. ſ. a parte superiori: vel a pte inferiori. Et tunc pꝫ rñ° ad argᵐ ꝙ datur. remississimus qui non est in hac latitudine a pte supiori.

Dubᵃ 3°

¶ Dubitat̄ 3° circa 2ᵐ partem: vtrum diuisio termini potentie actiue sit facienda per dissictiuam compositaꝫ ex affirmatiua de maximo ⁊ negatiua de minimo: ⁊ diuisio termini potētie passiue sit facienda per dissictiuam positam ex affirmatiua de minimo: ⁊ negatiua de maximo?

Argᵗ ꝓ. Ta. 35.

¶ Cōtra arguit̄ ꝓsupposito ꝙ actio queniat a ꝓportione maioris inequalitatis agētis supra passuꝫ. 7° phyᵗ. sed talis ꝓportio potest crescere in infinituꝫ passo tēdēte ad corruptionem: ⁊ potest minui in infinitū passo tēdēte ad eq̄litatem agentis: igitur non datur maximū nec minimū.

¶ Consimiliter arguit̄ de potētia passiua ꝙ non dat̄ maximū ⁊ minimū a quo possit pati: eaꝫ non patiatur nisi a ꝓportione minoris inequalitatis que potest crescere in infinituꝫ: consimiliter potest minui in infinitū sicut proportio agentis potest crescere ⁊ minui in infinitum.

Ad ꝓm ¶ ℟. ad ꝓmū concedit ꝙ non datur maximū ⁊ minimū in qō poſ actiua poſſit agere: ſed cū ſit ⁊: ergo poſ actiua nō terminat ꝓ diſiunctiuō cōpoſitā ex affirmatiua de maximo ⁊ negatiua de minimo: vī negādo ꝓpoſitionē: ſcz ꝙ cuꝫ a pte diſiunctiue ad totū valeat cōſequētia: ſi terminatur ꝓ negatiuā de minimo: ſequitur ſ. ꝙ terminat per negatiuā de minimo vel affirmatiuā de maximo.

¶ Uel aliter dī ꝙ cū duplex ſit potētia actiua. ſ. mobilis ſiue mutabilis ⁊ imutabilis: modo ſz poſ mutabilis non ſit dare maximū ꝙ ſic: ſz minimū ꝙ nō: tñ reſpectu poſ imutabilis eſt dare maximū ꝙ ſic: ⁊ nō minimū ꝙ nō: ergo poſ potētia actiua terminat ꝓ diſiunctiuā cōpoſitā ex maxio ꝙ ſic: ⁊ minimo ꝙ nō: ſed pars negatiua verificat in potentia actiua mutabili. pars vō affirmatiua verificat i poſ actiua imutabili. Silr de poſ paſſiua dicat ꝙ ſi ⁊ diuiſio ꝓ minimū ꝙ ſic: ⁊ maximū ꝙ nō: ⁊ pars negatiua verificat i poſ paſſiue mutabili. pars vō affirmª verificat in poſ paſſiua imutabill ēt dat maximū ⁊ minimū affirmatiua ⁊ negatiua: ſed reſpectu diuerſitatis potētiarū.

Dubº 4º ¶ Du' 4º circa tertiā ptē. Utrū tres cōditiones ꝓdicte requirātur ad ſi ⁊ diuiſionē terminātem potentiā actiuā: ⁊ ſimiliter terminātem potentiā paſſiuam.

Argf ꝓº ¶ Contra ꝓmā cōditionē arguit. ſ. ꝙ nō requrunt duo ſub cōtraria dicte diuiſioni deſeruientia eſſe vera: qꝫ iſta duo ſubcōtraria nō ſunt vera de deo. ſ. ꝙ deus aliqd pōt pducere: ⁊ aliqd nō: qm iſta ſcōa pars eſt falſa: ⁊ tñ ſequitur diuiſio: ꝙ datur maximū ꝙ deus pōt ꝓducere: aut minimum ꝙ nō: ⁊ illud eſt infinitum: qꝫ illud nō pōt ꝓduce: ret cū ſit impoſſibile: nec aliqd maius illo poteſt produce: re: ſed qlibet minus: quare ſequitur diuiſio.

Argf 2º ¶ Contra 2ᵐ cōditionē arguit: que dicit ꝙ regrit ꝙ ſubꝫtia ſint vera pro tpe finito: qꝫ facio iſta ſubcōtraria: per aliqd tēpus pōt antechriſ eē futurus: ⁊ p aliqd nō: ⁊ valo ꝙ ſcōa ſolum verificet pro tēpore infinito: tñ bene ſequitur: ꝙ aut datur maximū tēpus ꝙ p antechriſ pōt eē futurus: aut minimū ꝙ nō: qꝫ Dētiſber in illo ſophiſmate ſuo ante chriſ nēcio erit: dicit ꝙ tēpus infinitū eſt minimus: ꝙ qō antechriſtus nō poteſt eſſe futurus ſuppoſito ꝙ ante chriſtus poſſit indifferēter producī: ⁊ non produci.

Argf 3º ¶ Contra 3ᵐ cōditionē arguit: que dicit ꝙ illud reſpectū cuiꝰ ſit diuiſio eo ipſo ꝙ fuerit ſub aliquo: poſſit eē ſub quocūq; ente ſub illo. Contra: qꝫ ſegtur aliqd ſpatiū ſor. pōt ꝓ trāſire in hora adequate vniformiter a gradu velocitatis: ⁊ aliqd nō: ergo vel datur maximū ꝙ ſic: vel minimum ꝙ nō: ꝓz ꝙ dat maximus ꝙ ſic: tñ nō eo ipſo ꝙ pōt aliqd ſpatiū ptrāſire in hora adequate vniformiter a gradu velocitatis: pōt pertrāſire minus. quare ⁊c.

Ad ꝓm ¶ ℟. Ad ꝓmū negat ꝙ ſequat diuiſio in caſu illo. Et ad ꝓbationē negatur ꝙ infinitū ſit minimū ꝙ deus nō pōt ꝓducere: qꝫ ſegtur aliqd infinitū eſt minimū ꝙ deus nō pōt ꝓducere. ergo aliqd infinitum eſt: qd eſt falſum.

Ad 2ᵐ ¶ Ad ſcōm dicit ꝙ argumētū concludit verū. ſ. ꝙ illa cōditio non requiritur apud oēs: ſed ſoluꝫ apud illos: qui dicunt vnū infinitum eſſe minus alio: ⁊ cum hoc ꝙ in infinitū poteſt antechriſtus eſſe futurus: ſed Dentiſber in illo ſophiſmate non tenet illā opinionem.

Ad 3ᵐ ¶ Ad 3ᵐ dī ꝙ illo ꝓdicto 3ª iteꝝ dī ſi fiat diuiſio reſpectu poſ mutabilis: nō aūt ſi fiat diuiſio reſpectu rei imutabilis.

Dubº 5º ¶ Du' 5ª circa ūtuor regulas poſitas pro cognitōe reſpectuꝫ cuius ſit diuiſio. ſ. aut reſpectu potētie actiue: aut paſſiue?

Argf ꝓº Et ꝓmo arguit ꝓtra duas ꝓmas. Nā ꝓma dicit. Si ſub cōtraria negatiua verificat pro maiori ſit diuiſio reſpectu potētie actiue. Et ſcōa dicit ſi negatiua verificat pro minori: tunc ſit diuiſio reſpectu potentie paſſiue.

¶ Contra has duas ꝓmo arguitur: qꝫ dicendo: ſor. pōt portare aliqd pondus: ⁊ aliquod nō negatiua verificaſ pro maiori vt patet: qꝫ maius eſt pondus ꝙ nō poteſt portare: ergo ꝙ pōt portare: ⁊ tamen ſit diuiſio reſpectu potētie paſſiue: ⁊ nō actiue. probat: qꝫ potentia actiua eſt principium trāſmutādi aliud inquātum aliud. Et potētia paſſiua eſt principium trāſmutādi ab altero inquātuꝫ altera eſt. ſed potentia portatiua ſortis trāſmutatur a ponderē: ⁊ non trāſmutat pondus nam patitur a pōdere: ⁊ nō agit in pondus. quare prime regule falſe ſunt.

¶ Scō arguit cōtra aliās duas regulas. ꝫ ª regula dicit: vbi negatiua verificet cēliter: nō ſequitur diuiſio niſi limitetur. Et 4ª dicit ſi negatiua indifferēter verificat ꝓ maiori ⁊ pro minori nō ſegtur diuiſio niſi limitet. Contra. ſegtur ꝙ eadē potētia nō eēt actiua: modo paſſiua: ex noſtro modo arguēdi nō mutata re: qd vī icōueniēs: probat ꝓmiſſa ſic arguēdo. ſub aliqua quātitate ſupra pedalem poteſt eē bō: ⁊ ſub aliqua non: negatiua verificat pro maiori: ḡ ſit diuiſio reſpectu potētie actiue. Si vō arguit ſic. ſub aliq quātitate infra pedalē pōt eē bō: ⁊ ſub aliq nō negatiua verificatur pro minori: igit ſit diuiſio reſpectu potētie paſſiue. ergo eadem potentia bois modo actiue modo paſſiue eſt reſpectu eiuſdem rei. Argf 2º

¶ ℟. Ad ꝓmū negat ꝙ poſ potatiua ſortis ſit paſſiua: imo eſt actiua: ⁊ ga eſt principium trāſmutādi illud pondus de vno loco ad alium locū. Et cū dicis: ga ſic patit ab illo pondere. ergo nō eſt potētie actiue. negatur ꝓmiſſa: quia omne agens phyſicum in agendo patitur: vt dicit Phō 3º phyꝰ. ⁊ de hoc ſtatim dubitatur. Ad ꝓm

T. c. 18.

¶ Ad ſcōm dicit ꝙ homo aliquo modo ſe hz paſſiue reſpectu quātitatis: ⁊ aliquo modo actiue paſſiue quidez inquātum eſt ſubiectum ſuſcipiens illūstrationē tñ materie recipit: ⁊ ſic eſt cā mālis reſpectu illius. Actiue vero ſe habet inquātum quātitas eſt conſequens ad eē ſuum ratione formē: que eſt cauſa eſſe hominis ⁊ ex conſequēti omnium accidentium eius. Ad 2ᵐ

¶ Ad argm negat ꝙ eadē poſ eēt mō actiua nō paſſiua: hz aliqd ſit mō actiuū nō paſſiuū reſpectu alteri⁹: diuerſimode tñ ſumptū ⁊ conſideratū: ⁊ hoc nō eſt inconueniens.

¶ Dubitat ſexto circa quintā ptez. ſ. que pars diuiſionis eſt eligenda. Et primo dubitat circa primā regulā que dicit. Si fiat diuiſio mediāte termino cōmuni non diſtributo: eligēda eſt pars diuiſionis negatiua. Dubº 6º Argf ꝓº

¶ Contra argf ꝓ: ga ſi demōſtratis ſolum pōderib⁹ maioribꝰ ⁊ minoribꝰ potētia ſortis: arguat ſic. aliqd iſtoruꝫ ſor. pōt portare: ⁊ aliqd nō. ergo vel eſt dare maximū pōdus ꝙ ſor. poteſt portare: vel minimū ꝙ nō: ubic ſit diuiſio mediāte termino cōmuni nō diſtributo: ⁊ tñ nō eſt eligenda pars negatiua: imo neutra: ga non eſt dare maximum pondus ꝙ ſor. pōt portare: nec minimū ꝙ non.

¶ 2º argf. poſito ꝙ ſor. ſit potētie diuiſiue: vt. 4. ⁊ ſit vnuꝫ mediū vniformiter diſforme in reſiſtentia icipiēs a non gradu ⁊ terminatū ad. 8. cuiꝰ mediū ſit. a. Tūc ſic argf. Aliculus prio buiꝰ medij terminati ad. a. ſufficit ſor. aliquā ptē diuidere ⁊ aliculꝰ prio terminate ad. a. nullā ptē ſufficit ſor. diuidere. ḡ vel eſt dare itēriſſimā ptē terminatā ad. a. cuiꝰ aliquā ptē ſufficit diuidere: vel remiſſiſſimā terminatā ad. a. cuius nullā partez ſufficit ſor. diuidere: ⁊ tunc ſit diuiſio mediāte termino cōi non diſtributo: ⁊ tñ pars negatiua nō eſt eligenda: imo vtraq; eſt falſa. Argf 2º

¶ 3º argf ſic. ſub aliq quātitate ſupra pedalē pōt eē ſor. ⁊ ſub aliq nō: ergo vel eſt dare maximā quātitatē ſupra pedalē ſub qua pōt eſſe ſor. vel minimā ſub qua nō: tunc ſit diuiſio mediāte termino nō diſtributo: ⁊ tñ nō eſt eligēda pars negatiua. ꝓbat ga omne ens nāle determinatū ſm virtutes eſt determinatū ſm quātitatē ꝓ pm 4º meta. dicētē: in maiori quāto maior eſt virtus: ſz bō eſt determinatus ſm virtutes. ḡ eſt determinatus ſm quātitatē. Argf 3º

T. c. 11.

T.c.4t. ¶Confirmat̃ per ꝑhm ſcdo de anima dicẽt. Omnium natura ꝓſtatiũ terminus ꝛc nõ eſt magnitudinis ꝛ aug⁹t. ꝛ Cõmẽtator ꝑ ꝓbꝫ. ꝺmũ in oĩ generato eſt minimum.

Argſ 4° ¶4° arguit ꝛc facio iſtã diuiſionẽ ſub aliqua q̃ſtiõe ſuꝑa pedalẽ eſt ſor. ꝛ ſub aliq̃a nõ ergo vel ẽ dare maximã q̃ſtiõẽ ſub qua eſt vel minimas ſub qua nõ. ꝓ3 ꝓña: q̃ ſit diuiſio reſpectu ꝓtẽſe actiue. cũ negatiua verificatur ꝓ⁹ maioꝛ: ꝛ tamẽ pars negatiua nõ eſt eligẽda: ſed affirmatiua: ꝙ dar maxima ſub qua ẽ 5 regulã: ẽre ꝛc.

Ad ꝑm. ¶ad ꝑmũ cũ arguit̃ demõſtratio ꝓdcẽꝫ maioꝛibus ꝛ minoꝛibus ꝓtẽſa ſoluitur ſic facta diuiſiõe mediãte termino cõmuni nõ diſtribuoꝛ: aut dar maximum põdus: quod ſor. ſufficit portare: aut minimũ q̃ nõ ſit nõ eſt eligẽda pars negatiua cõꝛa regulã dicẽt ꝙ nõ eſt eligẽda pars negatiua: ꝙ in caſu excludit̃. Et regula intelligit̃ vbi non fit talis excluſio. Nam ꝛbi ꝺentibꝰ. Nec alĩ de illa diuiſio non habeat inſtantiam.

Ad ꝓm. ¶Ad ꝓm cũ arguit̃ ꝙ poſita ꝓ⁹ ſoniſe cluſiua vt. 4.4 ꝓ fito medio vniformiter diffomi a nõ gradu ad. 8. cuius gradus medius ẽ vt q̃uo: ꝛc. Obmiſſis aliis riſionibꝰ dicit̃ ꝙ nõ ſequit cõꝛa regulã: q̃ excludit̃ ꝙ debet eligi ꝓ⁹ termioꝛe regula it̃elligit ꝙ nõ fiat ex diuiſio illius.

Ad ꝓm. ¶Ad ꝓm cũ arguit̃: aut eſt dare maximã q̃ũtitatẽ ſuꝑa pedalẽ ſub qua ꝓa poſt eſſe ſor. aut minimã ſub qua nõ: dicit̃ur ꝙ dar minima ſub qua nõ. Et ad argumẽtũ cõcedit̃ ꝙ omne ens naturale eſt determinatũ ſm quãtitatẽ: ſed nõ valet cũ intenꝛ: ergo dar maxima ſub qua ꝓa eſt ẽ: ꝙ ẽ differẽtia dicere ſub qua eſt: ꝛ ſub qua ꝓa poſt eſt: q̃ poteſtia terminat̃ excluſiue vt dicit Dentibꝰ. nec oꝑat ꝓhibẽ ex oꝑe ꝓhibẽ ex ꝓtẽſione ꝛc dictis ꝓhi. Et cũ dicis Cõmẽ. dicit dar maximũ in ſpecie: dicit̃ ꝙ forte fuit illius opinionis. Vel aliter dicitur ꝙ aliud eſt dare maximũ vel minimũ ſub quo ꝛeſpectãlis eſt: ꝛ aliud dari maximũ vel minimũ: ſub quo poteſt eſt: primũ dat ꝛc 2ᵐ nõ. Et de hoc ſcdo intelligit̃ Dentibꝰ.

Ad 4ᵐ ¶Ad quartũ cũ arguit̃ vel dat maxima q̃ũtitas ſuꝑa pedalẽ ſub qua ſor. eſt vel minima ſub qua nõ: concedit̃ ꝙ dar maxima ſub qua eſt: q̃ ſit diuiſio reſpectu potentiẽ imutabilis: ꝛ ꝛa ait ſ intelligit q̃ ſit diuio re⁹ po⁹ mutabilis.

Dub°7ª ¶Dubꝫ 7° circa ſcdam regulã: q̃ dicit. Si ſit diuiſio reſpectu rei mutabilis: ẽ determinatio cõmuni diſtributo habẽte finita ſuppoſita: eligẽda eſt pars negatiua.

Argſ ꝑ° ¶Contra arguit̃ ꝙ facio iſtam diuiſionem aliquod pondus q̃libet homo imediate poſt hoc ſufficit portare: ẽ aliquod non: ergo aut eſt dare maximum pondus ꝙ q̃libet homo imediate poſt hoc ſufficit portare: aut minimum ꝙ non. Et tamen pars negatiua non eſt eligẽda: ſed affirmatiua ꝓbatur ꝙia ponatur ꝙ ſor. ſit debiliſſimus hominum: qui fit fortis: ꝛ vt quatuor incipiat fortificari: ꝛ ponatur ꝙ lapis grauitatis vt quatuor incipiat etiã fortificari: ſed minus ꝓꝓortionabiliter gra ueſcat q̃ ſor. fortificetur. Tunc patet ꝙ ille lapis eſt maximus quem q̃libet homo ſufficit portare: quia illum ſufficit portare: ꝛ nullum maioꝛem.

Argſ 2° ¶Secundo arguit̃ ſic. aliq̃ data potentiam portatiuã habet q̃libet homoꝛe aliq̃tã: nõ: ergo vel dat maxima portãtia portatiua quã habet q̃libet homoꝛ vel minimaꝛ quã non habet. Et patet ꝙ oꝛtur maxima quam habet q̃libet homoꝛe: ſi ſor. ſit debiliſſimus hominũ: qui fit portẽs vt. 4. tunc potẽtia vt quatuor eſt maxima quam q̃libet homo habet: quia illam habet q̃libet homoꝛe non maioꝛem: ſed q̃libet minoꝛem. quare ꝛc.

Ad ꝑm ¶Ad ꝑmũ dicit̃ concedendo ꝙ eſt eligẽda pars affirmatiua in illo caſu: q̃ ſit diuiſio reſpectu potentiẽ imutabilis: q̃ nõ eo ipſo ꝙ aliq̃ eſt pondus ꝙ q̃libet hõ imediate poſt hoc ſufficit portare: nec illo eſt pondus, minus ꝙ q̃libet hõ imediate poſt hoc ſufficit portare.

¶Ad ſecũdũ dicitur ſimiliter ꝙ fit diuiſio reſpectu potẽtie imutabilis: ideo eligenda eſt ꝓ affirmatiua. ſ. ꝙ dar maxima potẽtia portatiua: quã habet q̃libet homo. Sed ſi dicatur aliquantam potentiã poteſt habere q̃libet homoꝛ aliquantam non: tunc ſit diuiſio reſpectu potentie mutabilis. Et ſequit: ergo vel dar maxima potentia portatiua quam poteſt habere ſor. ꝛ q̃libet homoꝛ vel minima quã non: ꝛ eligenda eſt pars negatiua. Ad 2ᵐ

¶Dubꝫ 8° circa tertiã regulã q̃ dicit. Si ſit diuiſio mediãte termino cõmuni diſtributo habẽte infinita ſuppoſita: ꝓ quibus diſtribuat: eligenda eſt pars affirmatiua. Dubꝫ 8°

¶Contra arguitur ꝓſito ꝙ mũdus ſit eternus: ꝛ ſequẽtur ẽ infiniti homines fuerint: ꝛ ponat ꝙ ſor. ſit debiliſſimus: qui ſit portẽs vt quatuor. Tũc facio iſtã diuiſionẽ: aliquod pondus quilibet homo ſufficit portare: ꝛ aliq̃ nõ: ergo vel dat maximũ pondũ ꝙ q̃libet hõ ſufficit portare: vel minimũ ꝙ nõ: ꝛ ps ꝙ non dar maximum ꝙ ſic: ſed minimũ ꝙ non: ꝛ illud eſt minimum ꝙ ſor. non ſufficit portare: puta pondus vt. 4. q̃ illud quilibet non ſufficit portare: nec maius: ſed q̃libet minus. Argſ ꝑ.

¶Dcõ arguit̃ ſic. Et facio iſtã diuiſionẽ. aliq̃ pondus debilius forte ꝛ q̃libet fortius ſor. ſufficit portare: ꝛ aliq̃ nõ. ergo vel dat maximũ põdus ꝙ aliq̃ debili⁹ ſor. ꝛ q̃libet fortius ſor. ſufficit portare: vel minimũ ꝙ nõ. Et in iſto caſu datur minimũ ꝙ nõ: ꝛ illud eſt põdus: vt 4. q̃ nõ non ſufficit portare aliquod debilius ſor. ꝛ q̃libet fortius ſor. nec aliquod maius: ꝛ ꝙodlibet minus: quare pars affirmatiua nõ eſt eligenda contra regulas. Argſ 2°

¶Tertio arguit̃ ſic. Et facio iſtã diuiſionẽ. Aliqua eſt ꝑs latitudinis caliditatis vniformiter diffomis a nõ gradu ad 8ũ ſitus: quelibet ꝑs eſt intẽſio: a gradu: q̃ fit gradus medius totius latitudinis. Et aliq̃ eſt cuius nõ q̃libet ꝑs eſt intẽſio a gradu. ergo vel eſt dare remiſſiſſimã ꝑtem: cuius nõ q̃libet ꝑs eſt intẽſior a gradu vel itẽſiſſima ꝑs: cuius q̃libet ꝑs eſt intẽſior a gradu vel itẽſiſſima ꝑs: cuius nõ q̃libet ꝑs eſt intẽſior a gradu. ꝓ3 ꝓña: q̃ ſit diuiſio reſpectu ꝓ⁹ paſſiue: ꝛ ri non eſt eligẽda ꝓs affirmatiua: nõ neutra ꝓ diuiſionis ẽ vera: q̃ nõ ẽ dare remiſſiſſimã ſuꝑa q̃uo: nec intẽſiſſimã ſuꝑa q̃uo. Argſ 3°

¶Rõ. Ad ꝓmum dicitur ꝙ intendit regula vbi reſpectu multitudinis infinite non datur debiliſſimus ſiue velſimus eſſe ꝙ tota latitudo illorum terminatur excluſiue: cuius oppoſitum eſt in caſu argumenti. Ad ꝓm

¶Ad 2ᵐ dicitur ꝙ non diſtribuitur totum illud reſpectus citus ſit diuiſio: ſicut regula intelligit: ſed ſolum pars: quare non eſt contra regulam. Ad 2ᵐ

¶Ad 3ᵐ dicit̃ ꝙ deficit tertia cõditio: q̃ nõ eo ipſo ꝙ eſt aliqua ꝑs illius latitudinis: cuius q̃libet ꝑs eſt intẽſior a gradu. q̃libet ꝑs illa ꝛe oꝛta ſcdm ſic ſe ḥz: nã illa que incipit a q̃uo: ꝛ terminat̃ ad ſer. eſt ꝑs illius latitudinis: cuius q̃libet ꝑs eſt intẽſior a gradu: ꝛ tã illa que incipit a tribus: ꝛ terminatur ad 8ª que eſt illa intẽſiorem ꝑs intenſioni gradui medio coꝛeſpondeat non ſic ſe habet. Ad 3ᵐ

¶Dubꝫ 9ª circa 4ᵐ regulã ꝙa dicit. Si ſit diuiſio reſpectu rei imutabilis: eligẽda eſt ꝓ diuiſionis affirmatiua. Dubꝫ 9ª

¶Contra arguitur: ꝓ facio iſtam diuiſionẽ. Aliqua q̃ũtitas poſt pertrãſire in minoꝛi tpe q̃ in hoꝛa vniformiter a gradu velocitatis ſ aliqua non: ergo aut eſt dare maximam q̃ũtitatem que poteſt pertranſir in minoꝛi tempoꝛe q̃ in hoꝛa vniformiter a gradu velocitatis: aut minimam que non. Et patet ꝙ non eſt dare maximam que ſic: quia ſi ſit dare illam. queꝛo de illa que pertrãſitur in hoꝛa: aut eſt minoꝛ q̃ illa que pertrãſitur in minoꝛi tpe q̃ in hoꝛa: aut ẽ illa: aut maioꝛ. Non pot dici minoꝛ vel cõſimilis: q̃ adequate pertrãſit in hoꝛa nõ pertrãſit in minoꝛi tẽpoꝛe: ẽ et maioꝛ: q̃ ẽ maioꝛ pertrãſit in hoꝛa etiã in minoꝛi tpe q̃ in hoꝛa: cũ in nulla ꝓportione magis per

uus nisi rone cõtrarietatis: ꝫ species caliditatis nõ resistit per sensz mediãte caliditate ꝓducta in medio. ãre ⁊c.

¶ Ad secũdũ quomodo passus reagat in agẽs: dicit ꝙ reagit a ꝓportione totius passi in parte agẽtis: quare agit a proportione minoris inequalitatis.

Contra Calculatorem. ¶ Contra modũ Calculatoꝝ argt 3ᵗ. p̃ 3 interptatiẽ quã dat dcõ Pbr: ꝙ oẽ agẽs phyᶜᵘˢ ī agẽdo repatit ꝙ ictellit de passione ꝓuativa que ẽ idẽ ꝙ nõ: ⁊ non recipere pati: mõ de passione positiua: que est recipere actiones passi.

¶ Contra arguit qꝫ Pbs ex illo dicto oẽ agens phyticum in agẽdo repatit: cõcludit ꝙ omne agens phyticũ in mouendo movet: non tamẽ omne mouẽs in mouẽdo mouetur: ⁊ paret ꝙ sic intelligendo: omne mouẽs movetur. i. non recipit actionem passi: sicut ⁊ movens phyticum.

¶ Scõo argt 3̃ modũ rndẽdi de actiõe ferri ignis erticti in aquaꝫ dic ꝙ aut ferrũ ignitũ nõ calefacit aquã: aut ꝙ aqua nõ infrigidat ignẽ sed suffocatꝫ qꝫ videt innatare ꝙ ignis ⁊ aqua nõ possunt agere adinuicẽ. Contra arguitꝫ 5m Pbm ꝓmo de generatione: omne elemẽtũ põt trãsmutari in aliud ⁊ e3: ꝫ omnẽ trãsmutationẽ substãtialẽ necessario ꝓcedit alteratio ãlitatũ ꝓmarũ in trãsmutatoꝝ: ergo elemẽta necessario agũt ⁊ patiunt adinuicez.

¶ 3ᵒ 3̃ id qõ dicit ꝙ qualitates aliqne elementorũ remanẽt nõ refracte ī mixto. Contra qꝫ boc ẽ 3̃ Pbm p̃ õ gnãtione dicẽtẽ: gnõ est mutatio totius in totũ nullo sensibili remanẽte termõ si aliqne qualitates eẽnt nõ refracte: remanerent qualitates sensibiles contra Pbm: quare ⁊c.

Contra Marsilium. ¶ Contra p̃ᵐ declarationem scõi modi: que fuit Marsilij argt. Et primo contra modũ declarãdi de actione ⁊rariorum in mediũ: qꝫ dicit ꝙ ꝓducit caliditas ⁊ frigiditas in mediũ: sed non remanet frigiditas in meᵒ: ꝫ ca⁹ sic. Contra argt: qꝫ stãte meᵒ tẽperatoꝛi ꝓducit caliditas ⁊ frigiditas in meᵐ: ⁊ tracꝫ est vltra gradꝫ mediũ: igit cõtrarie opponunt: ꝫ oppoª 3ntie ipole ẽ simul eẽ ī eodẽ subiõne per instãs sine per tempus movent. quare ⁊c.

¶ Scõo arguit cõtra modũ saluãdi ꝙ passus agat a ꝓportione maioris inequalitatis: qꝫ dicit ꝙ oẽ agens 5 activitatẽ ꝓ quã agit: ⁊ resistẽtiã ꝓ quã patit: ⁊ resistẽtia est semp mior activitate alterius 3nis: quare passum põt agere a ꝓportiõe activitatis sue ad resistẽtiã agẽtis: ãre agit a ꝓportiõe maioris ieqlitatis. Contra argt: qꝫ ꝓ quãtũ agens sufficit agere ꝓ tãtũ sufficit ꝓhibere actionẽ 3nis ⁊ ꝓ quãtũ sufficit ꝓhibere actionẽ 3nis: ꝓ tãtũ sufficit resistere: igit activitas agẽtis ⁊ resistẽtia eius sunt eqles: ⁊ si fictigit activitas potẽtis nõ põt agẽ ī resistẽtiã agẽtis.

Contra Jacobum de Forliuio. ¶ Contra secũdã declarationẽ scõi modi que fuit Jacobi Forliuiẽsis argnit. Et p̃ contra modũ reagẽdi: qꝫ dicit: ꝙ ex eo qõ agens calidũ mediãte spẽ caliditatis ꝓducit caliditatẽ in mediũ nõ frigidũ si multiplicet speciẽ frigiditatis in mediũ nõ põt ꝓducere frigiditatem in mediũ: sed bene in passum. Contra arguit: qꝫ si caꝰtas de nouo ꝓducta in mediũ ẽ cã ãre spẽs frigiditatis nõ põt ꝓducere frigiditatẽ in medio: multo minꝰ poterit ꝓducere friditatẽ in passu. ꝙ baꝫ 3nia: qꝫ caliditas fixa multo magis ẽ apta ꝓhibere: qꝫ fortior ẽ: quare passum non reaget in agẽs.

¶ Scõo arguit 3ntra modũ saluãdi passum ipsus agere a proportiõe maioris ineqlitatis: qꝫ dicit ꝙ passus agit in agẽs a ꝓportione totius passi in prẽ agẽtis. Contra argt: qꝫ vnũquodqꝫ inquãtũ agit inquãtũ resistit: sed agẽs agit 5m totũ vt ꝙ boc: igit resistit 5m totũ. ꝑz 3nia cũ maiori minori ꝙ baꝫ: qꝫ vnũqꝫ agit 5m ꝙ ẽ in actu: qꝫ forma semp existimabit mouẽs 3ᵒ phyᵘˢ ꝫ est in actu 5m totus ⁊ nõ 5m partẽ: qꝫ 5m ptem est in potẽtia: igit 5m totum agit: ⁊ cõsequenter 5m totũ resistit ⁊ non 5m partem.

¶ Item sicut vnũquodqꝫ naturaliter appetit cõseruare se ⁊ quãlibet partẽ sui vt dicit Cõmẽtator primo phyticorum sic vnũqꝫ naturaliter nititr cõseruare se ⁊ quãlibet partem sui: quare totũ semp aget ꝓ cõseruatione totius ⁊ partis: ⁊ si sic: totum resistit ⁊ non solum patet.

Modus soluendi primum. ¶ Propterea nos ponimus aliam modum respondẽdi contra viam Calculatoris tenendo ꝙ agens phyticum in agendo repatitur: scilicet potius.

¶ Et dicimus duo. ꝓmo dicimus ꝙ omne agẽs phyticũ: scilicet agẽs per cõtactum in agẽdo repatitur sicut dicit Pbs tertio phyticorũ. Et notãter dicit agẽs per ctactũ: qꝫ tale agẽs cõmunicat in materia cũ passo ⁊ ꝓpterea repatitur: ⁊ ꝓpter boc intelligẽtia movens celum non patitur: quia non cõmunicat in materia cum passo. T.c.18.

¶ Secũdo dicimus ꝙ reactio facta per cõtactum fit a virtute ꝓductiua in virtutẽ ꝑseruatiuã alterius. Et boc notãter dicitur vt saluetur omnem actionez fieri a proportione maioris ineqlitatis. Pro quo nota ꝙ oẽ tale agẽs phyticum habet virtutem productiuã per quã agit extra se in aliud ⁊ cõseruatiuã per quã conservat se: ⁊ virtus productiua cuiusqꝫ sortior est virtute cõseruatiua alterius: ⁊ ideo passum reagit a proportione virtutis productiue ad virtutem conseruatiuam agentis.

Instan⁹. ¶ Et si diceres contra: qꝫ boc dato sequitur ꝙ quodlibet passum est aptum corrumpere suũ agens. cõsequens falsum est: ⁊ probatur cõsequẽtia: qꝫ virtus ꝓductiua passi est sortior parte virtute conseruatiua agentis.

Solutio. ¶ Dicit ꝙ boc sequeret. si virtus ꝓductiua agentis non esset cõiuncta cum virtute cõseruatiua eius: sed qꝫ cõiuncta est virtus ꝓductiua agentis cum virtute cõseruatiua est: quo plus proportionabiliter agit in virtutem cõseruatiuã passi: qꝫ ecõtra passum in agentem nõ sequitur.

Argt p̃. ¶ Contra nos arguet qs ꝓmo: qꝫ cũ virtutes ꝓductiue eius aut mediãtibus qlitatibꝰ 3nis. Aut ꝙ se impediẽt i agẽdo sic ꝙ per quãtũ extẽdit calitas de nouo producta ab agẽte: per tãtũ ꝓhibet frigiditas induci: aut nõ. Si nõ caliditas: ⁊ frigiditas stabũt simul supra gradũ mediũ: ꝙ ẽ impole. si 2o se ipediẽt: igit si agẽs iduxit caliditatẽ in ptem passi: passum nõ poterit inducere frigiditatẽ nisi prius corrũpat caliditatẽ: ⁊ si fictigit agens nõ semp repatit qñ agit: qꝫ nisi prius corrũpat caꝰtas nõ repatit.

Argt 2ᵒ. ¶ Scõo arguit sic: ãtũ agẽs sufficit agere tãtũ sufficit ꝓhibere actionẽ 3nis ⁊ quãtum sufficit ꝓhibere actionem ⁊rarij tãtũ sufficit resistere: ꝙ a ꝓmo ad vltimũ ãtũ sufficit agere tãtũ sufficit resistere: ⁊ si fictigit quãta ẽ activitas agẽtis: tãta ẽ resistẽtia eius: ꝫ activitas agẽtis excedit activitatẽ passi: ergo resistẽtia agentis excedet activitatem passi: quare passum non poterit agere in agens.

Ad ꝓmum. ¶ Rõ. Ad primum dicitur ꝙ quãuis qualitates cõtrarie se impediãt in agendo: qꝫ vbi ꝓducit caꝰtas non potest produci frigiditas. i. illa caliditate stãte tñ cum iste qualitates agãt per species quas multiplicãt: ⁊ iste species non se impediãt: qꝫ vbi inducta est caꝰtas potest multiplicari species frigiditatis: ⁊ etiã talis species frigiditas potest multiplicari ita agẽs: quare ibi passum potest inducere frigiditatẽ cũ maior sit virtus ꝓductiua passi q3 virtus cõseruatiua agẽtis: ⁊ sic simul agunt ⁊ patiũtur.

Instan⁹ ¶ Et si dicit si prohibetur induci frigiditas in parte passi: vbi inducta est caliditas de nouo: ergo a fortiori prohibetur induci in agente: vbi est caliditas fixa.

Solutio. ¶ Dicit negãdo 3nia: qꝫ nõ ꝓhibet induci frigiditas ꝑ te passi solũ pp caliditatẽ nouiter inductã: sed qꝫ passum nõ põt agere cõtra virtutẽ ꝓductiuã agẽtis que sortior est.

Ad 2ᵐ. ¶ Ad 2ᵐ 3cedit ꝙ quãtũ agẽs sufficit agere tantũ sufficit resistere. ꝫ duplex est potẽtia activa agẽtis. s. vna ꝙ quã agit extra: ⁊ est activitas virtutis ꝓductive. ⁊ alia ẽ activitas ꝙ quã agit ad intra: ⁊ ẽ activitas virtutis ꝑseruative. ꝓ⁹ activitas ẽ maior q3 activitas passi. secũda 3o est minor:

q: actiuitas virtutis cõseruatiue ꝛ est minor q̃ actiuitas virtutis ꝓductiue passiue propterea passum per virtutẽ productiuã suam põt agere in virtutẽ cõseruatiuã agentis sed nõ põt agere in virtutẽ productiuã agentis.

Instan° ¶ Et si dicer⁹ s. per quãtũ agens agit per tãtũ probibet actionẽ cõtrarij. igit vbi virtus agẽtis fortior ibi magis ꝓbibet actio contrarij sed in agente vis agentis fortior est q̃ extra quia vis a forma dependet ꝛc.

Solutio. ¶ Dicit q̃ ly virtus productiua agentis fundamẽtaliter sit fortior in agẽte q̃ extra tamẽ formaliter ꝛ effectualiter fortior ẽ vbi agit ꝛ ẽ extra. Et de his satis dictũ sit.

¶ Tractatus de tribus predicamentis.

QUam motus duplicit accipi possit ſm Lõmẽ. 3° phyſicorum cõmento 4°. s. pro forma fluente ꝛ ꝓ fluxu formeue pro via in formã. Et motus pro via in formã sumptus famosior est ī de quo in logica determinatur. Et pro forma fluente verior est de quo in pbia determinandum est. Dec Lõmen. Jõ de motu pro fluxu forme hic determinandus est. Et primo in generali de tali motu quatuor tangemus. primo quid sit motus pro fluxu forme. 2° in quot predicamẽtis sit talis motus. 3° penes quid velocitas motus in genere attendatur tanq̃ penes causam. 4° penes quid attendatur velocitas motus in genere tanq̃ penes effectũ.

Quatuor tẽ ta ī generali de motu.

Duo ītẽra ī spãli ꝺ motu ¶ Scõ in spãli determinãdũ est de velocitate motus. Et ꝓmo de velocitate motus localis penes qd attẽdat velocitas eius tanq̃ penes effectũ: q: prior est alijs motib⁹.

¶ Et cũ motus localis dividat ꝛ per intensionem ꝛ remissionem: prius vtrũq; mẽbrum diffinietur: deinde ponentur duo principia circa latitudinem motus.

¶ Primum principium circa latitudines velocitatis motus ẽ q̃ talis latitudo motus ẽ infinita. Ex quo infert duo. Primo q̃ nõ est possibile aliq̃ mobile totã latitudines motus acquirere in tẽpore finito. Scõo infert q̃ a nõ gradu ad quẽcũq; gradum datũ cõtingit vniformiter intendere motũ suũ. Et similiter a tali gradu dato ad nõ gradum contingit vniformiter remittere motũ suũ. Et similiter a quocũq; gradu ad quẽcũq; gradum cõtingit vniformiter intendere ꝛ remittere motum suum.

¶ Scõm principium est q̃ talis latitudo motus q̃ocũq; icipiat terminata ad certũ gradũ eorrũdet q̃dui medio.

¶ Ex quo infert duo. Primo q̃ si latitudo icipit a nõ gradu ꝛ terminetur ad certum gradum: q̃ gradus medius est precise subduplus ad gradum terminantem totaꝫ latitudinem. Et consequenter si mobile moueatur gradu medio vniformiter in ꝺplo minus spatium pertrãsibit q̃ si moueatur ſm totam latitudinem.

¶ Secundo infert q̃ si latitudo incipiat a certo gradu ꝛ terminetur ad certum gradum: gradus medius est maior q̃ subduplus ad totam latitudinem. Et consequenter si mobile moueatur tali gradu medio plus pertransibit q̃ subduplum ad totam latitudinem.

¶ Scõo agẽdũ ẽ in spãli de velocitate motꝰ augmẽtationis penes qd attẽdat velocitas eius tãq̃ penes effectũ.

¶ Et ꝑtio agẽdũ ẽ in spãli ꝺ velocitate motꝰ alteratiõis. s. penes qd attẽdat velocitas eius tanq̃ penes effectũ ꝛc.

¶ Primo igit dicemus de his que ī generali determinãda sunt. Secundo de his que in speciali.

ꝓm intẽdi in generali. T.c.6. ¶ Quãtum ad primum quatuor tãgẽda sunt: sicut dictũ est. primo qd est motus pro fluxu forme. 2° in quo ꝑdicamento sit talis motus. 3° penes qd velocitas attẽdat penes cãm. 4° penes qd attẽdat velocitas penes effectũ.

¶ Quãtũ ad ꝓmũ dr q̃ ly diffinitio motus data a Pho 3° phyſicorum. Dicit q̃ motus est actus entis in potentia ſm q̃ in potentia possit adaptari ad vtrũq; membrũ diuisionis ſm Lom̃. s. tã pro fluxu forme q̃ pro forma fluẽte: tamen q: magis adaptatur ad motus pro forma fluẽte. Jdeo vt possimus distinguere motus pro fluxu forme a motu pro forma fluente: oportet aliter diffinire motus famosiorem: qui est motus pro fluxu forme. Dicamus ꝫ q̃ talis motus sic diffinitur. Qꝺ est transmutatio successiua forme partibiliter acquisibilis. Et ꝓpter hoc dixit Pho 5° physicorũ q̃ motus ꝓprie dictus ẽ de ẽnio in cõtrariũ: q: per hoc innuit successiua acqsitio rei pribilis. T.c.7.

¶ Quãtum ad secũdũ dicimus: q̃ motus proprie dictus scilicet qui est pro fluxu forme est tm̃ in tribus ꝑdicamẽtis: scilicet quantitate, qualitate, ꝛ vbi: quia in his tm̃ est successiua acquisitio rei partibilis. 1m intentũ

¶ Quantum ad tertium dicimus q̃ velocitas motus in genere penes causam attenditur penes proportionẽ potentie mouentis ad resistentiam. 3m intentũ

¶ Quantum ad quartus dicimus q̃ velocitas motus in communi penes effectum attenditur penes latitudinem effectus consequentis ad illum motum: siue analogum sit: siue vnius non refert. 4m intentũ

Dubꝰ ꝑ¹ ¶ Dubitatur primo circa primum: vtrum diffinitio motus pro fluxu forme sit conuenienter data: scilicet q̃ sit transmutatio successiua forme partibiliter acquisibilis.

Argꝰ ꝑ. ¶ Primo contra ly transmutatio, arguitur: quia trãsmutatio ꝛ mutatio idem sunt: vt patet: sed mutatio dicitur tam de transmutatione subita vt est generatio ꝛ corruptio: q̃ de transmutatione successiua: vt est augmẽtatio ꝛ alteratio ꝛ motus localis: igitur transmutatio dicitur de omnibus istis: ꝛ si sic: igitur motus pro fluxu non est solum transmutatio forme partibiliter acquisibilis.

Argꝰ 2°. ¶ Secundo contra ly successiua, arguitur: q: motus pro fluxu ħ partes simul pmanẽtes: igitur non est successiua transmutatio. patet consequentia: quia res successiua non habet partes simul permanentes. antecedens probatur: q: talis motus intenditur ꝛ remittitur: sed intensio est additio gradus ad gradum vtroq; remanẽte: igit partes graduales intensionis simul remanẽt. quare ꝛc.

Argꝰ 3° ¶ Tertio contra totam arguitur: q: hec diffinitio competit motui pro forma fluente: ergo non est conueniens. ꝑs consequentia. antecedens probatur: quia ſm Lõmen. tertio phyſicorũ motus pro forma fluente non est aliud q̃ generatio partis post partem illius perfectionis ad quam tendit: donec perficiatur ꝛ fiat in actu: sed talis generatio partis post partem non est nisi trãsmutatio successiua rei partibiliter acquirende. quare ꝛc.

Ad ꝓm. ¶ Rº. Ad primũ cõcedit q̃ transmutatio ꝛ mutatio sunt idem: ꝛ cõsequenter sicut mutatio dicit ꝛ mutatione subita ꝛ de successiua: consimiliter ꝛ trãsmutatio sic dicit. quare argumẽtum cõcludit verũ q̃ motus pro fluxu nõ est solũ trãsmutatio forme partibiliter acquirẽde: ꝫ ops addere successiue: q: transmutatio successiua forme partibiliter acquirẽde solũ dicit de motu pro fluxu forme.

Ad 2m ¶ Ad 2m dr q̃ motus ħ duplices partes: q: aliquas ħ ſm successionẽ que mẽsurant tpe: ꝛ iste nõ sunt simul: ꝛ alias ħ ſm intẽtiones que nõ sunt successiue: ꝛ iste simul sunt: ꝛ de istis nõ inconuenit q̃ simul sint: sed de alijs sic.

Ad 3m ¶ Ad tertiũ dicit q̃ illud dictũ Lõmen. generatio partis post partẽ põt dupliciter accipi. s. pro re que generatur: ꝛ pro motu quo generat: ꝓmo modo dicit ꝺ motu pro forma fluẽte. 2° modo dicitur de motu pro fluxu forme.

¶ Uel aliter ꝺcesso: q̃ motus pro forma fluẽte sit genera-

tio partis post partē illius perfectionis ad quā tēdit ⁊c. negat ꝙ talis gīatio sit trāsmutatio successiua formę partibiliter acgrēdiēs: ꝙ hoc ꝙ dicit successiua refert ingitur mutatio ad fluxum: ⁊ non ad ad formā fluentem.

Dub°2ª

Argf p.

Argf 2°

T.c.7.

Argf 3°

Argf 4°

Ad 5ᵐ.

Ad 1ᵐ

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 4ᵐ

Dubitatur 2° circa 1ᵐ: vtrū motus pō fluxu formę sit ēn in tribus predicamētis. ſ. quātitate, qualitate, ⁊ vbi:

Contra arguitur primo: ꝙ ſm Cōmē. tertio phyſicoꝝ cōmēto quarto. motus pō fluxu formę est in prędicamēto passionis: ⁊ motus pō formā fluēte est in quarto prędicamētis: ſcilicet ſubā, quātitate, qualitate, ⁊ vbi: igitur motus pō fluxu formę non est in tribus prędicamētis.

Itē phs 5° phyſicoꝝ dicit: ꝙ motus est de ꝑtio in cōtrariū: igit motus nō ē in prędicamētis in quibꝰ nō ē ꝓtrarietas. p3 ꝓnāz in quātitate nō est ꝓtrarietas per ſm in prędicamēto quātitatis: igit in quātitate nō est motus. Silr in vbi nō est ꝓtrietas: ⁊ ea in quibꝰ est ꝓtietas dint ſm magis ⁊ minus: ⁊3 vbi nō dit ſm magis ⁊ minus: ꝙ est idiuisibile. Nec in ſbātate est ꝓtrarietas: ꝙ forma ē in eēntia ſimplici cōſiſtēs: igit nō dicit ſm magis ⁊ minus.

Item motus pō fluxu nō est in illis prędicamētis: in quibus nō est successio: ſed in quantitate non est successio: ꝙ cum ſit commerſio nutrimenti in ſubam aliti ſit subita introductio ſome viuentis in materiā nutrimenti vna cū qualitate: quare subito acquiritur quātitas ſicut forma ſubſtantialis. In vbi etiam non est successio: cum ſit indiuiſibile: quare successio ſolum erit in qualitate.

Itē ſi motus pō fluxu formę eſſet in tribus predicamētis nō differet a motu pō forma fluente: qui ponit in his tribus prędicamentis. conſequens falſum. ⁊ patet ꝓna.

°. Ad ꝓmū cū dicit ꝙ mot° ꝙ fluxu formę ꝫ Cōmē. est in ꝑtu paſſiōis: negat hoc a gbuſdā ſubtilꝭ ſpeculatiuus. Et rō est: ꝙ cū motus pō fluxu formę ſit ſubm tēporis: ⁊ rēpus est abſolutū: igitur motus ꝙ est ſubm eius est abſolutus. p3 ꝓna: ꝙ ſubm non est minoris entitatis: ꝙ paſſio eius. Et ſi est abſolutū nō est in prędicamēto passionis: ꝙ est prędicamētū reſpectiuum: ⁊ ſic nō acceptat auctor vltas Cōmē. Et ſi querit in quo prędicamēto ē̃cietur ſtatim ꝙ est reductiue in prędicamēto termini ad quē.

Saluādo Cōmē. pōt dici: ꝙ motus ꝙ fluxu formę pōt ꝑsiderari tripliciter. Uno mō vt ē a mouēte: ⁊ ſic ē actio. Alio mō vt ē in motō: ſiue mobili: ⁊ ſic est paſſio. Alio mō vt ē via in terminū ad quē: ⁊ ſic nō ē actio: nec paſſio: ſed in genere terminī ad quē reductiue. Cōmē. ꝙ accipit motum ſcōo mōxum dicit ꝙ est in genere paſſionis ⁊c.

Ad 1ᵐ cum dicit ꝙ motus est de ꝑtio in ꝑtiū cōcedit: ⁊ negat ꝙ in his tribus prędicamētis dictis nō ſit ꝓtrarietas. Et de quātitate dicit ꝙ ly nō ſit in ea cōtrarietas ꝫs eſſe in materia: ꝙ hoc nō est nili in his que intenduntꝰ ⁊ remittuntꝰ: ſm ꝓtrarietas ſm motū est in his que ſuccessiue acgrūt. Dec egidius. Ss quātitas ſucceſſiue acgrīt quare. In vbi ēt accepto ꝓ ſitu: ſiue ꝓ diſtātia a centro mūdi ad bunc locū est etiā ꝓtietas: qꝫ ſucceſſiue acgrīt. Sic etiā in qualitate accepta ſm ee ꝙ habet in ſubiecto est etiaꝫ contrarietas: quia ſic participatur ſm magis ⁊ minus: ly ſm eſſentiam non habeat contrarietatem.

Ad tertium cum dicitur ꝙ motus est ſolū in illis prędicamentis in quibus est ſucceſſio: cōceditur: ſed negat ꝙ in quātitate nō ſit ſucceſſio: quādo ſit extēſio quātitatis: ly nō ſit ſucceſſio: quando ſubito acquirit quātitas cum forma ſubſtātiali. Similiter negatur ꝙ in vbi ſumpto ꝓ ſitu: vel diſtantia a centro non ſit ſucceſſio: quare ⁊c.

Ad quartū cū dicit: ſi motus ꝓ fluxu formę eēt in tribus prędicamētis nō differet a motu ꝓ forma fluēte negatur: ꝙ aliter motus ꝓ forma fluēte est in ꝑtu termini ad quē: ⁊ ꝙ est ꝑſe in ꝑtu illo: ⁊ ꝙm forma fluēs est ciuſdē ſpeciei cū termino ad quē: ſed motus ꝓ fluxu formę est ſolū reductiue in ꝑtu termini ad quē. Et rō eſt: ꝙ ſi potentia est reductiue in gñe actus: ⁊ fortiori ꝙ ē mediū inter potētiā ⁊ actum est reductiue in genere actus ⁊c.

Et ſi querat quare Cōmē. poſuit motū pō forma fluēte in ſtuo prędicamētio: cum in ſuba non ſit forma fluēs. Rñ obmiſſis variis modis riſdēti: ꝙ Cōmētator dicit boc: ꝙ ponit formas ſubſtātiales elemēt°ꝝ ⁊ ē intenſibiles ⁊ remiſſibiles ſicut qualitates: ſed ſm viā cōmunē nō eſt verum: ꝙ ſubſtantiā non ſuſcipit magis ⁊ minus ſm Philoſophum in prędicamento ſube ⁊c.

Dubitatur tertio ſit aliquod cōmune genus ꝙ attendatur velocitas motus tanū; pence cauſam: ⁊ maxime virum pence ꝓportionem potentie mouētis ad reſiſtentiam attendatur velocitas motus:

Dub°3ª

Contra arguitur primo ꝙ non attenditur penes ꝓportionem potentie mouentis: ꝙ ſtat ſor. ⁊ platonem eque velociter mouere aliquod mobile: ⁊ tamen vnum babet maiorem proportionem ad mobile ꝙ aliud: igitur non attenditur penes proportionē potentie mouētis ad mobile. patet ꝓna. añs ꝓbat: ꝙ poſito ꝙ ſor. ſit maioris potētie ꝙ plato: pura ſor. ſit potētior vt. 4. ⁊ plato ſit potentior vt. 4. ⁊ mobile ſit reſiſtētie vt. 2. ſed ſor. non mouebit ſm vltimū conatū: ſed eque velociter ſicut plato. Tūc p3 ꝙ ſor. h3 maiorē ꝓportionē ad mobile ꝙ plato: ⁊ tñ eque velociter mouebunt: ergo velocitas non attendit penes proportionem potentie mouentis ad reſiſtentiam ⁊c.

Argf 2°

Secundo arguitur ꝙ non attenditur in ordine ad reſiſtentiā: ⁊ aliqñ ꝙ uenit velocitas a ꝓ° mouēte: vbi nulla eſt reſiſtētia: igit velocitas nō attēdit penes ꝓportionem ꝓ° monentis ad reſiſtētiā. patet ꝓna. añs p3 de motu celi: qui eſt ab aliqua velocitate: ⁊ ꝙuenit ab intelligētia mouente ſine reſiſtētia. ꝙbatur: ꝙ vbicūq; eſt reſiſtētia: potentia mouet cum fatigatione: ſed intelligētia mouet ſine fatigatione: igitur ſine reſiſtentia mouet.

Propter bas rones dicūt aliq ꝙ velocitas mot° in cōi penes cās nō attēdit penes ꝓportionē ꝓ° mouētis ad reſiſtētiā: ꝫs penes aptitudinē potētie mouētis ad rē mota.

Cōtra aptitudinē arguit: ⁊ ꝙbatur ꝙ velocitas mot° attēditur penes ꝓportionē potētie mouētis tanū; penes cauſa: qꝫ ꝑbs 7° phyſicoꝝ dicit ꝙ omnis actio ꝙuenit a ꝓportione maioris inequalitatis: potētie mouentis ſupra rē motā: ſed velocitas motus eſt quedā actio: igit ꝙuenit a ꝓportione potentie mouentis ad rē mota: ergo velocitas penes cauſam attenditur penes proportionem potentie mouentis ad rem moram.

T.c.35.

Cōfir⁹. q: ſi ſor. ſit maioris po° q; plo: ⁊ eq velociter mouēt aliqđ mobile maioꝛē aptitudinē ꝫs ad mouēdū q; plato: p3 q: aptitudo potētia quedā eſt nālis: q: ſi ma ioꝛe potētia h3 maioꝛē aptitudinē h3 nō ſi maioꝛē ꝓportionē ꝫs, ꝙbat: q: ꝓportio attēdit penes potētiā ꝑtā ad actū ſed aliqñ ſtrabit ſm vltimū conatū: aliqñ ſm minus: vt in caſu: quare ſm equalem ꝓportionē mouet.

Item arguitur ꝙ de neceſſitate regrit reſiſtētia ex parte paſſi: quādo agens agit in paſſum: q: omnis actio finita patiente, ꝙ proportione finita agentis ſupra paſſuꝫs ꝫs ꝓportio finita a gētis ſupra paſſum est eus reſiſtentia. ꝓbatur q: ſi paſſum non reſiſtit aliq aliquiſer ꝓportio eſt infinita ad igitur omnis actio finita ꝓuenit ex ꝓportione finita agentis ſupra reſiſtentiam.

Ad 5ᵐ

Ideo dicimus cū via cōis: q velocitas i motu penes cās attēdit penes ꝓportionē potētie mouētis ſup reſiſtētiā: ⁊ loquo: ꝺ velocitate finita. Ad argū°m ꝓtra ꝓportionē iā reſpōſum est admittēdo caſum: q: ſit maioris potētie q; plato: ⁊ q: mouebit eque velociter ſicut plato. Et cū tu dicis q: ſor. h3 maioꝛē ꝓportionē ad rē motā: ꝙ plato negatur: q: h3 maioꝛē potētiā habeat q; plato: nō tamen

maiorē ꝓportionē habet: q; nō mouet ſm vltimū cōatum potētie: ſz mouet ſm potētiā reſtrictā ad equalitatē potētie Platonis: idco ſm equalē proportionē mouet.

Ad 2m ¶ Ad aliud cōtra reſiſtētiā etiā reſponium eſt: q; cum dicitur q; intelligētia mouet orbem certa velocitate ꝛcedit tur: ꝛ q; mouet ſine reſiſtētia. negat. Et ad ꝓbationē: cuz dicitur: q; vbicūq; eſt reſiſtentia potētia mouet cū fatigatiōe. negat: q; ſz in rebus corporalibus hoc ſit verū: tñ in rebus incorporalib⁹ vt ſunt intelligētie nō eſt verū q; moueāt cum fatigatione: q; mouent volūtate regulata a ratione: ꝛ velocitate finita mouent ideo cum reſiſtentia. Verū autem intelligentia mouens orbez moueat ſm vltimum conatum vel non: non determino ad preſens.

Du⁹ 4⁹ ¶ Du⁹ 4⁹ vtrū velocitas motus in cōi tāq; penes effectū attēdat penes latitudinē effectus ꝓportio ad talem motū⁹

Argō p⁹ ¶ Cōtra arguit: q; hoc dato ſequit q; velocitas augmētatiōis attēderet penes q̄ritatē acquirā: vt voluit Calculator. ꝓz ꝓña: q; q̄ritas acquiſita ē latitudo effect⁹ ꝓportio motū augmētatiōis. ꝓñs ſtm: q; ſequunt duo inconuenientia. ꝑm eſt: q; toti cuidā⁹ ſumptū eq velocit augmētaret ſic aliq̄ ꝑs eius poſito q; illi ſoli ꝑti augmēteť in illo toto. ꝓz ꝓña: q; eq̄lis q̄ritas acquirit vtriq; ꝑti ꝛ toti: ꝓñs tñ ſtm: q; pars ſenſibiliter augmentatur: totū ℞o inſenſibiliter.

¶ Secūdū inconueniēs eſt: q; ſequeretur q; eque velociter augmētaret quercus magna: ſicut vna pua herba: poſito q; vtraq; digitalē quātitatē acquirat. patet ꝓña. cōſequens falſum: q; vna ſenſibiliter augmentat⁹ et go eque velociter.

Argō 2⁹ Tc. j2. ¶ Scōo arguit: q; ſequit: q; qlibz mot⁹ eēt cuilz motui cōparabilis: ꝓñs ꝫ Phm 7⁹ phy⁹. ꝓz ꝓña: q; oēs mot⁹ eēnt cōparabiles circa effect⁹ ꝓñes ad ipſos: puta ſicut mot⁹ localis ſe hz ad ſpaꝫ prāſitū: ſic augmētatio ad q̄ritatē acquiſitā. Et alteratio ad qualitatē acquiſitā ſe habet.

Modus ſoluendi Calculatoris. ¶ ℞o. Ad hoc ſunt duo modi rñdēdi. Unꝰ Calculatoris dicit q; velocitas mot⁹ penes effectū hz attēdi penes latitudinē effect⁹ ꝓñis ad illū motū: ita ſic velocitas mot⁹ localis penes effectū hz attēdi penes ſpaꝫ prāſitū: ita velocitas augmenꝫ penes q̄ritatē acquiſitā: ꝛ velocitas alterationis penes q̄litatē acquiſitā. Et tūc ad argta i ꝓriū rñr.

Ad ꝑm ¶ Ad primū cū dicit ſequunt duo inconuenientia negat q; illa ſint inconuenientia: q; ſenſibiliter ꝛ inſenſibiliter augmētari non diuerſificant latitudinem effectus.

Ad 2m. ¶ Ad 2m cū dr q; ſeq; q; qlz mot⁹ cuilz motui eēt cōparabilis q; ē ꝫ Phm 7⁹ phy⁹: dr q; Phs intelligit q; comparatio ſimp⁹ q̄ fit in vniuoco nō pōt fieri in diuerſo ſpēb⁹: ſz cōparatio cōpoſita pōt fieri in analogo equoco: q; dr q; ſtiuo ē actio: in actu: q̄ vox in auditu. Et ió dcm ē q; nō dat cōe vniuocū penes q; hēat attēdi velocitas mot⁹ tā penes cām q̄ penes effectū: ſz bñ cōe analogū vel equocū penes q; pōt attēdi cōparatio cōpoſita ꝛ nō ſimplex.

Modus ſoluendi Dentſberi. ¶ Alter motus reſpōdēdi eſt Den iſberi dicentis: q; non datur aliq̄ cōe vniuocū penes q; attēdat velocitas motus: imo nec cōe equocū: ꝓpter illas duas rōnes dictas.

¶ Cōtra iſtū modū Dentſberi arguit ad exercitationem inuenū: q; ſicut ſe hz motus localis ad effectū ſuū inducēdū p motū locatiū ita ſe hz augmētatio ad effectum ſuū inducendū per augmentationē igit ſicut velocitas motus localis attēdit penes ſpaꝫ prāſitū tanq; penes effectum ſic velocitas augmētationis attēditur penes q̄litatem acquiſitā tanq; penes effectū. ꝓz ꝓña. antecedēs probat: q; motus hz eē ꝛ vnū eſſe a termino ſuo: q; ē in eodē genere cum termino ſuo: imo in eadē ſpecie cū illo: igitur motus habet diſtinctū eſſe a termino motus: q; eſt effectus eius: ergo velocitas motus neceſſario hz diſtingui penes terminū motus tanq; penes effectum. Rt tu.

ꝑm intentus in ſpeciali. ¶ Secundo dicenus de his que in ſpeciali dicēda ſunt. ſ. penes quid attēdatur velocitas motus tanq; penes effectum. Et primo de motu locali: ꝛ cū diuidat motus per vniformē ꝛ difformē. Et per intēſionē ꝛ remiſſionē. primo circa mēbra prime diuiſionis penes quid attēdatur velocitas dicemus. ſecūdo circa membra ſecūde diuiſionis penes quid attendatur velocitas motus.

¶ Quātū ad primā diuiſionē tangit quatuor. Primo ponit diuiſionē: dicēs: q; ḡuis motus multipliciter diuidi poſſit tā differētijs eſſentialibus q; accidētalibus: tamē in ꝓpoſito ſufficit diſtinguere per vniformē ꝛ difformē.

¶ Secūdo diffinit vtrūq; membrum diuiſionis. Motus localis vniformis eſt ille: quo equali velocitate inequali parte temporis equale ſpatium pertranſitur.

¶ Difformis ℞o in infinitum variari poteſt tam reſpectu magnitudinis: q; reſpectu temporis.

¶ Tertio ponit regulā circa motū localem vniformē: dicens q; velocitas in motu locali vniformi attēdit penes lineā deſcriptā a puncto velociſſime moto ſi quis fuerit talis ꝛ reddit cauſam: q; penes talem punctuz velociſſime motum denominat motus vniformis vel difformis: qualitercūq; alijs punctis aliter ſe habentibus.

¶ Si ℞o nullus ſit pūctus velociſſime motus: tūc velocitas attendit penes lineam: quam deſcriberet punctus: qui indiuiſibiliter velocius moueret q; aliquis pūctus in dicta magnit⁹. Et ponit duo exēpla. Primū exēplū eſt: ſi incipiāt corrūpi puncta extrema eius q̄ mouet pura alicuius rote: tunc non dat punctus velociſſime motus.

¶ Secūdū exēplum eſt. Si nulla ſint vltima puncta eius quod mouet: ſicut accidit in linea gyratiua: que ponit infinita: ꝛ reddit cauſam: q; omnis magnitudo mota localiter mouetur ita velociter: ſicut aliqua pars eius: aut ſicut aliquis pūctus eius. Et in caſu iſto talis magnitudo indiuiſibiliter velocius mouet q; aliqs pūctus eius.

¶ Declaro exemplum de linea gyratiua: q; ſi ſit vna colūna longitudinis decem pedum: ꝛ groſſitiei vnius pedis: que diuidat in partes ꝓportionales minoribus terminatis verſus. b. extremū. Et ſit vna linea cuius ꝑs vnius pedis gyret primā partē ꝓportionalē. Et alia vnius pedis gyret aliā partem proportionalem: ꝛ ſic in infinitū: tunc ſicut non datur vltima pars proportionalis: ita nō datur vltima pars linee gyrans vltimam partem.

¶ Ex vltima parte huius regule. ſ. ſi nullus ſit pūctus velociſſime motus inferuntur correlaria.

¶ Primū cor⁹ ē q; ꝓcedit iuxta hoc tanq; poſe. Q; ſtat q; ꝓtinue tardius ꝛ tardius mouebit. a. mobile ꝑ horā: ꝛ tñ ꝓtinue per eādē horā qlibet pūctus q; mouebit velocius mouebit q; ꝑs ꝛ intēdet motū ſuuz. Hoc idē verificatur de rota mota: cuius quilibet pūctus itēdit motū ſuum: ꝛ cum hoc extrema continue corrumpantur.

¶ Scōm cor⁹ eſt: q; poſſibile eſt: q; magnitudo cōtinue eque velociter mouebitur per horā ꝛ vniuerſaliter quo ad tempus: ꝛ tamē quilibet punctus eius continue tardabit motum ſuū: hoc verificatur de liª gyratiua in qua non eſt aſſignare punctum velociſſime motum ponendo q; in hora futura quelibet pars ꝓportionalis in 2¹⁰ minus velociter moueatur q; prius.

¶ Tertium cor⁹ poteſt eſſe conceſſum tanq; imaginabile q; a. magnitudo per horam continue velocius: ꝛ velocius mouebitur: ꝛ tamen erit ita q; qlibet punctus in ea continue per illā horā remittet motū ſuuz: hoc verificat de mobili: cui fit appoſitio nouarū partiū ſm extremū velocius motum: poſito cum hoc q; plus proportionabiliter ſit appoſitio q; remiſſio motus in precedente.

¶ Et notandū vltēri⁹ q; q̄uis vlr oīs magnitudo mota localr ita velociť moueat ſic aliq̄ ꝑs ei⁹: nō tñ ita tarde mouet ſic aliq̄ ꝑs eius. Et rō huiꝰ tarditatis ē q̄li⁹ priuatio velocita-

tarie. Nō obstāte q̄ de virtute sermonis: ois tarditas fit velocitas ꝛ ẽ: sic q̄libet punctus ẽ magnitudo: mō res q̄cūq; vltr denotat ab hitu ꝛ pfectione: ꝛ nō a puntiōe. Et lō oē cōpositū q̄uis q̄libet punctē habeat: quā bꝫ aliqua sua pars: nō tamē ita parū dicitur: sicut aliqua sua ps. Et simiłr quāuis oī tarditate qua mouet̄ pars: mouet̄ totum: non tamen ita tarde mouetur totū sicut sua pars.

¶ Quarto ponit regulā circa motū difformē penes quid attēdat velocitas cī: ꝛ dicēs. Q; in motu locali difformi velocitas attēdit i q̄cūq; istāti penes lineā quā describeret punct⁹ velocitat⁹ mot⁹: si p tps moueret̄ vniformit illo gradu velocitatis quo mouet̄ i illo istānti: quocūq; dato.

¶ Et declarat regulā dicēs: pono q̄ a. punctus ꝓmue per horā intēdat motū suū: nō oportet q̄ in aliquo istāti illi⁹ hore velocitas attēdatur penes lineā quā describeret ille punctus in illa hora: sed bene penes lineā quā describeret: si p horā vniformiter moueret illo gradu quo mouebit in illo instāti dato. Ratio huius est: q̄ ad hoc q̄ duo puncta: siue mobilia eque velocit̄ moueant in aliquo istānti nō requrit̄ q̄ ineq̄les tpe eq̄les p̄ateāt magnitudines: sed stat q̄ ineq̄les in q̄cūq; pportiōe volueris: puta potito q̄ a. punct⁹ moueat̄ vniformit̄ a gradu velocitatis: vt ternor in hora. b. ℞o itēdat motū suū a nō gradu ad. c. i p⁹ medie''ꝛ i 2ª medietate ad nō gradū: tūc i medio istāti hore. a. ꝛ. b. eque velocit̄ mouebunt̄ ꝛ tñ in tali hora nō p̄trāsibūt eq̄les magnitudines: ꝫ. a. plus p̄trāsibit: vt ꝑz.

¶ Sil⁹ alia cā ẽ: q̄ in p̄trāsitō solū lineā finitā q̄ntūcūq; modicā pōt. b. punct⁹ in infinitū velocitate motū suū: puta supra ꝑmā p̄portionalē aliq̄ velocitate: ꝛ sup 1ª⁹ i 1ª⁰ maiorit: ꝛ sic in infm: pōt fieri q̄ bꝫ velocitas difformis sine istātanea nō attēdat penes lineā p̄trāsitā i aliquo tēpore: sed penes lineā pertrāsitādā: si vniformiter mouent̄ in tēpore tali gradu velocitatis: quo mouetur in instānti.

¶ Quārtū ad secundā diuisionē motus localis circa intēsionem ꝛ remissionem quatuor principaliter facit.

¶ Philo ponit diuisionē. 2° diffinit vnūqōq; mēbrū. 3° ponitur vnum principium: ex quo infert duo correl. 4° ponit aliquod principium: ex quo infert alia.

¶ Quārtū ad primū: dicit q̄ contingit motū vniformiter intēdi ꝛ remitti dupliciter. s. vniformiter ꝛ difformiter.

¶ Scōo diffinit vtrūq; mēbrū dicēs. Vniformit intendit motus: cū in q̄libet pte eq̄li tpis eq̄lē latitudinē velocitatis acqrit. Vniformiter ℞o remittit: cū in quacūq; eq̄li parte temporis equalem perdit latitudinem velocitatis.

¶ Difformiter ℞o itēdit ꝛ remittit: cū maiorē latitudinē velocitatis acqrit vel deperdit in vna pte eq̄li tēporis q̄ in alia.

¶ Tertio ponit vnū ꝑm⁹ ex q̄ infert duo correlaria. ꝑm⁹ ẽ B. Q; latitudo velocit⁹ mot⁹ ẽ infa ex B infert ꝑ. Q; nō ẽ ponē aliqō mobile totā latitudinē mot⁹ vniformit acqrere in aliquo tpe finito: B sic sequit ex q̄ tota latitudo ẽ infinita.

¶ Secundo sequitur. q̄ a nō gradu ad quēcūq; gradum datum contingit mobile vniformr intendere motum suum. Et similiter a quocūq; gradu dato ad non gradum contingit vniformiter remittere. Et similiter a quocūq; gradu dato ad quēcūq; gradū datum contingit vniformiter intendere: ꝛ vniformiter remittere motū suū: hic sequit̄ sic. ꝓterea q̄ a quocūq; gradu ad quēcūq; gradum ꝛ similiter ad non gradū est latitudo finita: ideo per tempus finitum potest vniformiter acquiri: ꝛ deperdi.

¶ Quarto ponit aliud ꝑm⁹. q̄ ois latitudo terminata ad aliquē gradū finitū si vnit̄ acgrat siue deperdat: q̄ocūq; incipiat siue a nō gradu: siue ab aliq̄ gradu: corrīdet gradui medio: imaginādo q̄ mobile ipsa ꝛ vniformiter acqrens vel deperdens in aliquo tēpore equalē magnitudinē p̄trāsibit: sicut si per equalē tempus mouētur gradu medio.

¶ Ex hoc infert primo q̄ per talē latitudinē vniformiter difformē nō plus de spatio p̄trāsibit in quolibet tēpore: ipsum vniformiter acgrēdo: q̄ ipsa ꝛ vniformiter deperdendo: q̄ ex quo corrīdet gradui medio eadē vniformit acqsita: ꝛ vniformiter ōperdita corrīdet gradui medio.

¶ Scōo sequit̄. q̄ si latitudo vniformit difformis icipiēdo a nō gradu terminet̄ ad gradū finitū gradus medi⁹ ẽ p̄cise subduplus ad gradū terminātē totā latitudinem.

¶ Tertio sequit̄. si aliq̄ mobile a nō ḡdu vsq; ad certū gradū vniformit intēdat motū suū p ḡdū mediū i duplo minus spatiū p̄trāsibit ineq̄li: q̄ si moueret̄ vniformr ḡdu terminātē totā latitudinē. ꝑz q̄ talis motus corrīdet ḡdui medio: ꝛ ḡdus medi⁹ est subduplus ad gradū terminātē totā latitudinē: q̄re subduplū ad illud p̄trāsibit.

¶ Quinto ponit aliud ꝑm⁹. Q; cuiuslibet latitudis terminate iter duos ḡdus siue inclusiue siue exclusiue gradus medi⁹ ẽ maior q̄ subdupl⁹ ad ḡdū terminātē latitudiē:

¶ Ex b infert ꝑ. q̄ si aliq̄ mobile moueat̄ vniformr tali ḡdu medio plus p̄trāsibit q̄ subduplus ad illud q̄ p̄trāret in eodē tpe: si vniformr moueret̄ ḡdu terminate latitudiē.

¶ Et remouet postea vnū dubium. Q; q̄uis tota latitudo vniformiter difformis correspondeat gradui medio ꝛ tñ totus motus categorice sumptus est ita intensus: sicut aliquis gradus intrinsecus illius latitudinis ꝛc.

¶ Dubitatur primo circa primam diuisionem: vtrū motus recte diuidatur per vniformem ꝛ difformem. Dub° ꝑ°

¶ Contra arguit̄ ꝓmo: q̄ ꝓuenientius ẽ diuidere vnūq̄q; per ōdias essentiales q̄ accidētales: sed rectū ꝛ circulare sunt ōdie essentiales motus localis: vniformē ℞o ꝛ difformē sunt ōdie accidētales: ergo cōuenientius est diuidere per rectū ꝛ circulare: q̄ per vniforme ꝛ difforme. ꝑz cōsequētia cū maiori. minor ꝓbat̄ q̄ rectū ꝛ circulare sunt ōdie essentiales motus. patet: q̄ specificant̄ ꝛ distinguuntur penes terminos ad quos: q̄ vniforme ꝛ difforme sunt ōdie accidentales. patet: q̄ diffinguunt̄ per velocitatem equalē ꝛ inequalem: velocitas autem est passio motus ꝛ accidens: quare differentie accidentales sunt. Argr ꝑ.

¶ Xtē ꝑz ꝑhm 5° phy⁹. mot⁹ specificat̄ a termio ad quē: igit̄ ponit̄ in eē spē° solū p terminū ad quē: ꝛ ꝓin distinguit̄ solū spē'' p terminū ad quē: nō g̃ p vniforme ꝛ difforē⁹ distinguit̄ spē''cū b ōdia nō sunt ab a termio ad quē. Argr 1° T.c.4.

¶ Forte dī q̄ ls sint ōdie accītales: sunt tñ p se: q̄ fundant̄ in velocitate q̄ ẽ ꝓpria motui: q̄ñ velocitas aut est eq̄lis: ꝛ sic est vniformitas: vel ẽ inequalis: ꝛ sic ẽ difformitas. Solutio.

¶ Cōtra arg̃: q̄ a cā extrī'' venit vnif⁹ ꝛ difforē⁹ nō venit per se ab itrinseco. ꝑz ꝓna. añs ꝓbat̄: q̄ q̄ fit vniformis est ꝓpter ꝓportionē equalis agentis ad quo fit: ꝛ q̄ fit difformis est q̄ fit a ꝓportione agētis inequalis quare ꝛc. Instan°

¶ Ad ꝑm°. Ad ꝑm°ce' q̄ simp⁹ loquēdo ꝓueniēti? ẽ diuidere vnūq̄q; p ōdias cēntiales q̄ accītales: ꝛ ita cōcedit̄ q̄ rectū ꝛ circulare sūt ōdie cēntiales mot⁹ ꝛc q̄ vnif⁹ ꝛ difforē⁹ sunt accītales. Et ls simplr loquēdo ꝓueniētius sit diuidere p ōdias cēntiales q̄ accītales: tñ respective loquēdo ꝓueniētius ẽ aliq̄n diuidē p accītales vt i ꝓposito: q̄ñ volum⁹ inuestigare penes qd attēdat velocitas in motu cū talis multū diuersificet̄ p vniforme ꝛ difforme. Ad ꝑm

¶ Ad 2ᵐ dicit̄ vt supra q̄ vniforme ꝛ difforme sunt ōdie accītales ꝛ p se: ꝛ cū arg̃ ꝓ: q̄ veniūt ab extrinseco. s. a ꝓportione eq̄li ꝛ ineq̄li: igit̄ non sunt p se. negat̄ ꝓna: q̄ passio p se sequit̄ subm q̄ venit ab extrinseco. s. ab agēte: ꝛ ita motus animi causatur a ꝓportione agentis: cuius passio. s. velocitas causetur ab eadem proportione ꝛc. Ad 2ᵐ

¶ Dubitatur secūdo circa diffinitionē mot⁹ vniformis si sit recte data. Cuz dicit̄ q̄ motus vniformis est quo eq̄li velocitate inequali parte tpis equale spatiū pertranit̄. Dub° 2°

¶ Contra arg̃: q̄ sequit̄ q̄ corp⁹ circulare nō posset vniformit moueri. ꝓns manifeste fm. ꝓbat̄ ꝓna: q̄ pars circū Argr ꝑ.

ferẽtiales maiꝰ spaciũ describũt ꝙ̃ pres ꝓpinque cẽtro.

Solutio. ¶ Et si dr ꝙ sufficit ꝙ talis motus sit vniformis quo ad tẽ puꝰ: qz quocũqz pũcto signato: illo equale spaciũ pertrãsibit ieqlib⁹ ꝓib⁹ tpib⁹ nisi nó aũt ẽ vniformis ꝙ ad pres subti.

Instan. ¶ Cõtra: qz ꝛro de quo motu vniformi ioqtur hic: aut de vniformi quo ad tpe tñ: aut ẽ vniformi quo ad tpe ⁊ ad partes subiecti simul. Si ꝓmo mõ. tũc nõ ẽt vniformis: qui esset vniformis quo ad vtrãqz qõ est falsũz. Si scõo modo. sequit ꝙ non esset vniformis: qui esset vniformis tñ quo ad tempus contra responsionem datam.

Argr 2o ¶ Scõo: qz posito ꝙ sit vnꝰ pedale: cuius ꝓmuz pũctũ sit a. ⁊ mediũ pũctũ sit. b. ⁊ vltimũ pũctũ sit. c. Et. a. moueatur ꝟ sus. b. rarefaciẽdo: ⁊ acqrat aliud pedale: ⁊. b. moueat ꝟ sus. c. rarefaciẽdo: ⁊ acqrat aliud pedale: ⁊. c. rarefiat: acqrẽdo alid pedale i hora. Et fil'r scõa hora moueant illa pũcta: tũc sequit ꝙ ille morꝰ illoꝝ pũctoꝝ sit est vniformis ⁊ difformis. ꝓbat ꝓ̃tia. ꝙ si vniformitas ⁊ difformis. ꝓbat ꝓ̃tia. ꝙ si vniformitas ꝓ: qz in eqli parte tẽporis equale spatium pertrãseũt. ꝙ sit difformis arguit: qz rarefactio illoꝝ pũctoꝝ est difformis: ergo motus illoꝝ pũctoꝝ ẽ difformis. ꝓ̃ ꝓ̃tia ab inferiori ad suũ supius. añs ꝓbat: qz rarefactio ẽ augmẽtatio: ⁊ vniformis augmẽtatio addit penes ꝗgregatũ ex ꝑexistenti: ⁊ acquisito ad preexistentẽ. sed in fine ꝓme hore illud pedale ẽ factũ quadrupedale: ⁊ ꝙ̃drupedalis ad pedale ẽ ꝓportio ꝙ̃drupla: ⁊ in fine scõe hore ẽ factuz septipedale: ⁊ septipedalis ad ꝙ̃drupedale nõ ẽ ꝓportio dupla ⁊ miori. igit̃ min⁹ augmẽtat i scõa hora ꝙ̃ i ꝓma.

Argr 3o ¶ Tertio: qz posito ꝙ. a. mobile equali gradu velocitaꝝ moueat in medio difformi: tunc non pertrãsitur equale spaciũ inequalibus partibus temporis: vt patet: qz plus pertrãsit quãdo mediũ paz resistit. Et minus pertrãsitur quãdo mediũ plus resistit: quare ex equali velocitate nõ pertransitur equale spatium: igitur diffinitio mala.

Argr 4o ¶ Quarto: qz ponat ꝙ mixtũ ponat in vacuo: ⁊ ꝛro aut mouebit vniformiter: aut nõ. Si dicis ꝙ nõ mouebit: hoc est cõtra Cõmen. 4o phyſicoꝝ. q dicit ꝙ nõ potest fieri motus in vacuo: nisi qz nõ bz resistẽtiam: ergo ꝙ habet resistẽtiã mouebitur: sed corpus mixtum habet resistentiam intrinsecam: quare ⁊c.

Ad ꝓm. ¶ Rñ. Ad ꝓmũ dicit vt supra. Ad replicas dr ꝙ motus dicit vniformis quo ad tẽpus non includẽdo nec excludendo quo ad partes subiecti. quare argm non valet.

Ad 1m. ¶ Ad 2m: ſm Calculatores: illa rarefactio dicit augmẽtatio ⁊ vniformis: qz vniformis augmẽtatio quo ad essẽ attenditur penes equalem quantitatem acquisitam.

¶ Scõm ꝙ dentis dr cũ augmẽtatio vniformis attẽdat penes ꝓportiones aggregati ex acquisito ⁊ ꝑexisti ad ꝑexistẽ dr ꝙ illic ẽ duplex motꝰ. s. motꝰ localis ꝙ̃ctoꝝ: ⁊ motꝰ augmẽtationis. ꝓmus ẽ vniformis. scõs difformis.

Ad 3m ¶ Ad 3m dr cõiter ꝙ regula intẽdit: ꝙ equali velocitate inequalibꝰ pribus tpis equale spaciũ pertrãsitur ceteris paribus quaꝛ nõ est: qz tu ponis mediũ esse difforme.

¶ Angelus dixit pertransitur. i. est aptũ pertransiri: quare ⁊ si in medio difformi non pertranseatur equale spaciũ: tamẽ est aptum pertransiri equale spatium: qz in medio vniformi pertransitur equale spatium.

¶ Cõtra vtrãqz rñsionẽ argr. ꝓbãdo ꝙ ipli cãt ꝛdictionẽ. dicere ꝙ. a. mobile eqli gradu velocitatis moueat i medio difformi: ⁊ tñ non pertransibit eqle spaciũ: qz si equali gradu velocitatis moueat: equaliẽ ꝓportionẽ habebit supra totã resistentiã: ⁊ ecõtra. si equaliẽ ꝓportionẽ habebit supra totã resistentiam: equali gradu velocitatis mouebitur: ⁊ consequenter equale spatium pertransibit.

¶ Quare nos aliter dicimus ꝙ posito ꝙ in medio difformi. a. mobile moueat eqli gradu velocitatis: neẽ est vt ab eqli ꝓportione moueat sup partez magis resistentẽ ⁊ supra minus resistẽtẽ: quare necesse ẽ ꝙ ſm maiorẽ gradũ virtutis moueat vbi est maior resistẽtia: ⁊ ꝛ minorẽ gradũ virtutis vbi ẽ minor resistẽtia: ⁊ sic equale spaciũ pertrãsibit: ⁊ ꝛ si ꝓportio ꝓ̃tis nõ sequit oppositũ añtis: qz non sequit̃ est spaciũ vez vel imaginariũ in vacuo. ꝙ̃ est aliqd̃ spatium.

¶ Angelus dixit ꝙ cũ velocitas attẽdat penes spaciũ: ꝙ est aptũ pertrãsiri: id ꝛ in vacuo gra velocitatis eqlis non pertranseat eqle spaciũ: ſi ẽ aptũ natũ pertransiri eqle spaciũ.

¶ Contra angelum arguitur. si equale spatium est aptuz pertransiri in vacuo merito equalis velocitatis: aut hoc erit in pleno: aut in vacuo: non in pleno: quia talis equalis velocitas quę est in vacuo non potest esse in pleno: qz vltra resistentiam intrinsecam est etiam resistẽtia extrinseca medij: nec in vacuo per se. ergo nullibi.

¶ Dicamus ergo ꝙ in vacuo nõ põt fieri motꝰ vere: ⁊ solum ſm imaginationẽ: ⁊ ita est spatium imaginariũ ibi.

¶ Dub⁹ 3o circa ꝓmum ꝛrẽ reguie de motu vniformi: q̃ dicẽ ꝙ velocitas in motu locali vniformi attẽdit penes lineaz: qnã ꝺscriberet pũctꝰ velocissime motꝰ: si qs fuerit talis. Dub⁹. 3o

¶ Cõtra argr: qz si sit vnũ mobile. a. b. c. ⁊ pũctũ extremis nõ mutatis: puta. a. ⁊. c. sed. b. moto ꝙ̃. a. si istud mobile vniformiter moueat ad aliqũ terminũ nõ attẽdit velocitas penes pũctũ velocissime motũ. ꝓbat: qz. b. velociꝰ mouet̃ q̃ alius pũctus in dicto mobili: qz mouet̃ motu totiꝰ: sic alia pũcta: ⁊ mouet̃ ẽt motu ꝓpio: ⁊ tamẽ illud totũ nõ dicit velocius moueri: q̃ si. b. nõ moueretur. Argr ꝑ

¶ Cõsimile argm põt fieri de sorte ⁊ platone: q eque velociter moueant vsq; ad certũ terminũ: ⁊ cũ sunt in termino Plato extẽdat manũ suã vltra terminũ: ꝙ ꝙ maiorẽ lineã ꝺscriberet pũctus velocissime motꝰ in platone q̃ in sor. ⁊ tamen non velocius mouetur plato q̃ sor.

¶ Secundo arguitur ꝙ fundamentum reguie est falsum: ꝙ est ꝙ totum dicitur eque velociter moueri sicut pars velocissime mota: quia hoc dato sequitur a simili: ꝙ latitudo vniſor difformis a non gradu ad. 8. denominaret intensa vt. 8. ꝓ̃ falsum: qz correspondet gradui medio. ꝓ̃ ꝓ̃tia: qz ꝺz denominari intẽsa: sicut aliqua ps eius. Argr 2o

¶ Tertio qz posito ꝙ sint duo ḡua eqlr distãtia a cẽtro q̃ ineqli tpe descẽdãt ad cẽtrũ vnũ p lineã rectã. s. per chordã: ⁊ aliud p curuã. s. p arcũ: tũc ia ieqlia spatia trãsibũt: vt ꝓ̃: ⁊ tamẽ eque velociter mouebunt. ꝓbat: qz eque velociter descẽdit: ergo eque velociter mouebitur. tenet consequentia ab inferiori ad suum superius. Argr 3o

¶ Quarto qz posito ꝙ sint duo mobilia ſpherica circulariter mota ab eqli ꝓportione a duab⁹ potẽtijs: quaz vnũ maius sit ⁊ aliud minus: tũc ista duo mobilia eq̃ velociter mouebunt. ꝓ̃: qz ab eqli ꝓportione: ⁊ tñ mobile maius: spaciũ maius ꝺscribet q̃ aliud. ꝓbat: qz hec duo mobilia eq̃ cito revoluent: ergo maius inequali tpe ꝺscribet maiorem lineã q̃ aliud. ꝓ̃ ꝓ̃tia. antecedens ꝓbatur: qz eque velociter mouebuntur: ergo eque cito revoluẽtur. Argr 4o

¶ Ad ꝓm cũ arguit. ꝙ velocitas in motu difformi nõ attẽdit penes pũctũ velocissime motũ posito ꝙ. a. b. c. mobile moueat sic. ꝙ vltra motũ toti⁹. b. punctus medi⁹ moueat versus. c. pũctũ: tũc. b. pũctus ẽ pũctus velocissime motus in. a. b. c. mobili: ⁊ tñ illud mobile nõ ꝺr velocius Ad ꝓm

mouerī:cū si.b.punctus non moueretur:cōceditur hoc: sed nō est cōtra regulam:qz intelligit mobili nō aliter va rjato motu neq; per cōdensationē neq; per rarefactionem.

Ad confirmationē de platone extēdēte manū suā.dī silr.

Ad 1m ¶ Ad 1m cū arguit ꝯ fundamētū regule.Cū arguit q̄ to tū nō eque velociter dī moueri sicut ꝑs velocissime mo ta.Et cū arguit:qz segt q̄ latitudo vniformiter difformis eēt ita intēsa sicut gradus summus.ꝯ Dētisberū:q di cit q̄ latitudo vniformit difformis cōrīdet gradui me dio.Tenēdo Dētisberū opz dicere q̄ talis latitudo cor respōdet suo gradui medio effective ⁊ nō intēsive:qz qli bet motus est ita intensus sicut aliqua pars eius.

Instāria ¶ Et si dicitur cōtra.qz Cōmē.2° phȳsicoꝝ dicit q̄ forma est ꝑfectio: q̄ cōpositū:ergo totum cōpositū nō est ita p

Solutio. fectum sicut aliqua pars eius.Dicitur ſm Dentisberum q̄ totū est ita perfectum sicut aliqua pars eius:ilz aliqui teneant cōtrarium:vt Cōmentator.

Ad 3m ¶ Ad 3m cū arguit de duob⁹ grauib⁹ eque velociter de scēdēnb⁹;q̄ eque velociter monebunt'.negat' ꝑia:qz ve locitas descēsus:⁊ velocitas mot⁹ penes aliud ⁊ aliō hz attēdi:qm velocitas descēsus hz attendi penes spatiū li neale descriptum mēsurans appropinquationez ad cen trum:sed velocitas motus attenditur penes spatium li neale descriptū a puncto velocissime moto.

Ad 4m ¶ Ad 4m cū arguit de duob⁹ corporib⁹ sphericis ineq̄ lib⁹ ab eq̄li ꝓportione motis a duab⁹ potētiis.Et cū di citur eque velociter mouebunt'.cōcedit':qz ab equalib⁹ ꝓportionibus monebunt'.q̄ eque cito revoluent'.negat ꝑia:qz penes aliō attēdit' velocitas mot⁹:⁊ penes aliō velocitas circuitionis:qz velocitas circuitionis attēdit penes angulū descriptū circa centrum:circa qō mouet in tanto vel in tanto tpe:⁊ velocitas motus attendit' pe nes lineam descriptā a puncto velocissime moto.

Dub° 4° ¶ Dubitat' 4° circa scōaz partē regule:que dicit si nullus sit punctus velocissime motus attendit' penes lineā quā describeret punctus:qui est diuisibiliter velocius mouetur q̄z aliquis punctus in dicta magnitudine.

Argī p° ¶ Cōtra argī.p̄:qz in q̄lz magnitudine est assignare punctū velocissime motū:sigit velocitas attēdit' penes talez punctū velocissime motū.ꝑs ꝑmissa.alīs ꝓbat':qz oīs ma gnitudo est finita p vltimā superficiē:⁊ oīs superficies est finita p lineā:⁊ oīs linea est finita p puncta extrema:sigit q̄libz mouet' hz punctū velocissime motum.

Argī 2° ¶ Scōo argī q̄ velocitas.a.mobilis p velocitatē alteri⁹ mobilis:cuius punctus indiuisibilī velocius mouetur q̄z.a.mobile:qz quero aut ista duo mobilia eque velociter mouent' aut vnū velocius alio mouet':non pōt dici ꝑmū.qz.b.idiuisibilī velocius mouet':ergo aliqualiter velocius:⁊ si sic.ergo nō eque velociter mouentur. Nec pōt dici scōm q̄ vnū alio velocius moueat':qz si sic sigit in aliqua ꝓportione velocius:qō est falsum.

Ad p° ¶ Ad p° dī q̄ ilz omnis magnitudo sit finita:tñ pōt contingere:q̄ quādocūq; mouetur partes extreme con tinue corrūpant':⁊ ita sint alie ⁊ alie:⁊ sic nō est signare punctū velocissime motū.Et saltē ꝫ est possibile ſm ima ginationē.Et ex possibili ſm imaginationē non debet se qui impossibile:vt dicit Auerrois 4°phȳsicorum.

Ad 1m ¶ Ad 1m dī q̄.a.mobile eque velociter mouet':sicut.b. mobile q̄uis.a.mobile ita velociter moueat' ꝑ pūctū.b. mobilis:qui idiuisibiliter velocius mouet' q̄z aliqs punctus.a.mobilis.Et cum queritur:aut ista duo mobilia eque velociter mouebunt':aut nō:dicitur q̄ sic:⁊ cuz ar guitur cōtra:quia.b.indiuisibiliter velocius mo'.q̄z.a. ergo aliqualiter velocius:⁊ si sic.ergo nō eque velociter mouetur.a.sicut.b.negat' q̄.b.aliqualiter velocius:qa si sic.igitur ma'e proportione velocius non est.

¶ Dubitat' 5° circa regulā de velocitate mot⁹ difformis penes qd attendat' ei⁹ velocitas.Et qz dicit:q̄ in quo cūq; instāti attendit' velocitas penes lineā:quā describe ret punctus velocissime motus.si ꝑ tēpus moueret' vni formiter illo gradu velocitatis quo mouet' in instanti. Dub° 5°

¶ Cōtra arguit' ꝓmo:qz latitudo vniformiter difformis cōrīdet suo gradui medio:sigit tantū spatiū ꝑtransibit quātū gradus medi⁹ latitudinis vniformis:⁊ si sic.igit nō opz mēsurare penes lineam descriptā a puncto velo cissime moto in instanti.si per tēpus moueret' sic tē. Argī p°

¶ Scōo arguit' q̄ dicit multa incōuenīētia. Primo dicit q̄ velocitas attenditur in instāti:cōtra motus non fit in instāti:igitur nō attenditur velocitas in instāti.Scōo di cit penes lineā quā describeret punctus velocissime mo tus in instāti:cōtra nō fit velocitas in instāti:nec est pun ctus velocissime motus in instāti. Tertio dicit penes li neā quā describeret talis punctus velocissime motus si per tēpus moueret' illo gradu motus vniformiter.con tra:qz per motū vniformē factum in tempore non men suratur motus difformis.quare non recte dicit. Argī 2°

¶ Tē° tenendo hāc regulam Dentisberi.potest concedi q̄ in motu vniformiter difformi.ꝑ attēdi velocitas penes spatiū q̄ ꝑtrāsitur a gradu medio latitudinis vniformiter difformis si per eq̄le tēpus moueretur.Sed nō in sequit':ergo nō attenditur penes lineam quam describe ret pūctus velocissime motus:cū mot⁹ difformis posset esse difformiter difformis:sicut vniformiter difformis. Ad p°

¶ Ad 1m saluādo dicta Dentisberi dicitur q̄ est differētia dicere.in instanti attenditur velocitas:⁊ velocitas attēdi tur in instanti:in instāti fit velocitas:⁊ velocitas fit in in stanti in primo fit motus:⁊ motus fit in istanti:qz cū pre ponitur ly in istanti.cōceditur ꝓpositio:⁊ cuz postponit ly in instanti.neganda est ꝓpositio:qz significatur q̄ mo tus:⁊ velocitas sint in istanti tanq̄z in mensura. Ad 2m

¶ Et cuz dī.q̄ per motū vniformē factum in tempore nō pōt mēsurari velocitas motus difformis dicit q̄ ilz non possit mēsurari totus motus catbego'e tamē syncatbe'e totus mensurari potest hec valeant quantuz possunt.

¶ Propterea nos aliam dicimus opinionem circa motū difformē. Quod distinguēdū ē de motu difformi:qz aut est vniformiter difformis. Aut difformiter difformis. Si vniformiter difformis:cum latitudo talis mot⁹ cōrīdet gradui medio:pōt mēsurari per spatiū q̄ per talē gra dum medium ꝑtrāsitur. Si ꝙo est difformiter difformis: cum infinitis modis variari possit:nō pōt mensurari ve locitas talis motus per aliquod spatium q̄ per talē mo tum pertransiri possit.

¶ Dubitatur circa secūdam diuisionē motus localis fa ctam circa intensionē ⁊ remissionem que fit per vniformi ter intendi ⁊ remitti vel difformiter.

¶ Et primo dubitat'.vtrū sit pōle motū intendi ⁊ remitti: Dub° p°

¶ Et argī q̄ nō:qz sequit' q̄ motus finite intensus esset in finite remissus.ꝯ falsum:qz cuz infinita remissione nō stat intensio.ꝓbatur ꝯ:qz capio motum vt q̄uor. ꝑs q̄ est finite intēsus q̄ fit infinite remissus.probatur. qz hic motus per infinitam latitudinem distat ab infi nito gradu intēsionis:sed cuz infinito gradu intensionis stat non gradus remissionis:igitur per infinitam latitu dinem distat a non gradu remissionis:⁊ ꝯ̄ter est infini te remissus.ꝓbatur ꝓsequentia:qz sicut intensio atten ditur penes distantiaz a non gradu intensionis sic remis sio attendit' penes distantiam a non gradu remissionis. Argī p°

¶ Scōo sequit' q̄ agens finitū in tpe finito ꝓduceret for maz infinitā intēsive.ꝓbat' ꝯ̄a.de corpore luminoso.a. q̄ ꝓducat in.b.partē aeris.c.graduz luminis.ſ.vt q̄uor gratia exēpli:⁊ vlterius illō luminosuz.a.appropinquet Argī 2°

magis versus. b. parte in tota bona futura. Et arguitur sic. In quolibet instanti futuro. a. luminosum, deducit intentionē gradū luminis q̄. c. sed infinita sunt instātia in bona futura. g̃. deducit infinitos gradus maiores q̄. c. z̄ p̄ co sequēs in fine bone erit producti lumen ex infinitis gradibus: sed q̄ est sic intelligitur est infinitum: quare ꝛc.

Argt 3° ¶ Tertio sequit q̄ vna forma est in infinitū ꝓfectio: alia est in eisdem generibus: q̄ est absurdū: q̄ tunc illa esset infinite perfecta. pbaf. ꝓinia: ꝓsupponēdo quod illud q̄ est in tensiue sit ꝓfecti°. z pbaf. q̄ capio caliditatē sūmā: que sit. a. z frigiditatē q̄ sit. b. Et arg̃ q. a. est in infinitū ꝓfectios. b. q̄. a. est in infinitū aliqua sua ꝑte gradualiter intensiue: z ꝑter ꝓfectius: q̄ cuilibet ꝑs gradualis. a. est ꝓfectior. b. g̃. a. est in infinitū ꝓfectius. b. pbaf. minor: q̄ ri aliq̄ ꝑs. a. nō esset ꝓfectior. b. z cū aliqua sit ꝓfectior: sequit q̄ aliq̄ ꝑs. a. cēt eque ꝓfecta: cū. a. ꝓsio est impoſsibile quod aliqua ꝑs eque ꝓfecta esse eque ꝓfectas.

Argt 4° ¶ Quarto argt. q̄: si fo: intēdit: aut ꝓcedes: aut sequēs: aut aggregatiuū ꝓcedēs: q̄ q̄ intēdit sit infinitus q̄ ꝓi°: is fo: ꝓcedēs nō sit infinitus q̄ ꝓius: q̄ semp manet eāis intēsionis: nec sequēs intendit: q̄ nō ꝓius fuit: igit nō sit infinitus q̄ ꝓus: nec aggregatū ꝓcedēs q̄ ꝓcedit q̄: nō ꝓius fuit.

Ad 4m ¶ Ad 4m negat. ꝓia. f. q̄ sequat. g. gradus finite in tensius sit infinite remissius. Ad ꝓbōnē. negat. ꝓinia cū dicit. hic motus ꝓ infinitā latitudinē distat ab infinito gradu intēsionis: z cū infinito gradu itēsionis stat nō gradus remissionis. g̃. ꝓ infinitā latitudinē distat a nō gradu remissionis dixit negādo ꝓsumā: q̄ is totalis latitudo remissionis sit coertēta totali latitudini itēsionis: z veraq; illarū sit finita: nā cū ꝑe ꝓsinita itensionis que est a q̄tuor: vsq; ad infinitū gradū itensionis extendit ꝑes finita latitudinis remissionis. f. a. q̄tuor: gra exēpli: vsq; ad nō gradum remissionis. Et cōtra ex ꝑe finita itēsionis. f. a. gradu vt quatuor: vsq; ad nō gradum extendit ꝑes ꝓsinita remissionis. f. a quatuor: vsq; ad infinitū gradū remissionis.

Ad 2m ¶ Ad 2m negat q̄ agēs finitū in ꝛe finito ꝓducat formā finitā: z ad ꝓbōnes negat q̄ corpus luminosus ꝓducat in instāti lumē: q̄: ꝑ m aliquos ꝓducit successiue in ꝛpe isensibiliz: ꝑ m vīā cōem subito ꝓducit. i. in nō ꝛpe. Et si dicit' nullū ds ꝑfinitū ab nō resistētia. Aliqui negāt cōsequētia: q̄ resistit ꝙ paccio ds̄ nō ꝑ se. Aliter dicit' q̄ nō bader resistentia sit subito. i. in non tempore.

Ad 3m ¶ Ad 3m fit cōcedit. q̄ vna forma est infinite ꝓfectio: alia eiusdē ḡnis: mā bō est infinite ꝓfectio: asino. Et si dr. bō est infinite ꝓfectio: musca: z asinus est infinite ꝓfectior. musca: ergo bō z asin⁹ sunt eq̄lis ꝓfectionis. pbaf. ꝓsia: q̄ quo/rūlibet gradū duor ad 3m est eq̄lis ꝓportionalis sunt equalia in terſeriō g̃ verū est si fit eq̄lis ꝓportio numerabilis vt dupla vel tripla vel bñ. alr nō valeret q̄ dr. nō est plus ꝓfectio: asino q̄ homo: q̄ vterq; est infinite perfectionis nōis: tamen deus z bō non sunt eque perfectiones.

¶ Uel aliter dicam' ꝓsupponēdo dictū ꝓbi 9° metaphy. ſcs g̃ ſpēs sit ſicut numeris: q̄ vnus numerus nō est in infinitū perfectior alio. Igitur vna ſpēs non est infinite ꝑfectior alia. Et ad arg̃m admisso casu. negat illa ꝓsia. a. in infinitū ꝓfectior est q̄ aliqua ꝑs ei°: is quelꝫ ꝑs. a. est infinite ꝓfectior. b. ergo. a. est infinite perfectius. b. q̄ variat ſuppoſitio in maiori z in minori circa ly pars: ideo non vsq; in maiori stat imobiliter: z in minori mobiliter.

Ad 4m. ¶ Ad 4m ꝓi. ꝙ aliq̄ d intēdi 1°. ſ. ſubiue: z terminatiue. ꝑ nō ſubm fit itensiue q̄ ꝓius. ſcdo nō fo: ma: z ſic fo: nō fit itensiue q̄ ꝓius. Et ſi aſſ ꝙ augef fit maius q̄ ꝓbus ergo q̄ intendit' ſit intensiue q̄ ꝓius. negat ꝓsia.

¶ Nos alr dicimus: q̄ nec gradus ꝓcedēs nec ſequēs in rēdit' sicut forma intendit' ſit ſic additio gradus ſupra gradum: forma q̄ ſtans ſub ꝓiori gradu intendit': q̄ ſit ſub intentiori gradu: z forma recipit gradus tanq̄ ꝓtes formales: ſed ſubm recipit ſolū maliter: z ſic vtrūq; dī intendi z ſubm z forma: ſi diuerſimode. Et ſi dī 2° q̄ legt ḡ motus cēt res ꝓmanēs. ꝓbaf. q̄ res graduales ſomne ſunt ꝓmanētes. Dicit' q̄ motus dī ſucceſſiuus rōne ꝓiū que mensurant ꝛpe. z non rōne partiū gradualium.

Dub° 2° ¶ Dubitat 2° vna forma est ꝓfectior vnisſ' intendi z remitti'

Argt ꝑ° ¶ Contra vnisſormiter itendi argunt ꝓ: q̄ ponat gra exemꝑli g. a. motus q̄ est vnisſormis vt quatuor: vnisſormiter itendat in vna hora vſq; ad octo: vtūc argt sic. maiorē in tensione acquirit in 2ª mediētate q̄ in ꝑ° igit' nō vnisſormiter intendit'. ꝑ. ꝓinia: per q̄d nois vnisſormiter itēdi. ania. ꝓbaf. q̄ in ꝓma mediētate acgrit intēsionē vt sexte in 2°. vt. 8. ſs maior est intēsio vt. 8. q̄ vt sex: quare ꝛc.

Confir' ¶ Cōfirmat. q̄: si motus ꝑ° vnisſormiter intēdit: aut est ꝙ augmētatione ꝑ°: aut ꝙ diminutione resistētie. ꝑ. ꝓia: q̄ ille sunt due cause itensionis motus. ꝓia ſallum. ꝓmo de augmētatione potētie argit. q̄: si potētia vt quatuor mouēs resistētia vt duo itēsione motus vt tria: z mouens tur vnisſormiter ad triplū. ſ. ad. 12. patet: q̄ erit vnisſormis augmētatio potētie: z tamē nō vnisſormiter itendet' motus: q̄ nō vnisſormiter maiorat' ꝓportio ex qua segt motus: q̄ in ꝓma mediētate maiorat' ꝑ° ad 2^{100}m. z in ſcda mediētate ſolū ꝑ ſexqui alterū. Sīlr si resistētia diminuat' vnisſormiter: q̄ cōtinue augmentatur ꝓportio.

Argt 2° ¶ Scdo ꝓncipalr arguit. Adō nō ꝑ vnisſormiter remitti: q̄ qua rōne ꝑ° vnisſor' remitti ab aliquo gradu ad aliq̄ gradū eadē rōne ꝑ° remitti ad nō gradū: ſs ꝙ nō ꝑ° ei: g̃ ꝛc. ꝑs ꝓinia cū maiori. mino: ꝓbaf: q̄ ꝓnat. g. a. mot° ꝑ° q̄tuor: remittat in hora ad nō gradū: tūc i medio inſtāti erit itēſus vt duo: tūc argt ſic. maiorē itēſionē acquirit in 2ª mediētate: q̄ ſimilꝫ gradus remiſſionis: z in 3ª ꝑte: g̃ nō vnisſormiter remittit'. nō vnisſor' remittit': ꝑ ria ꝙd nois vnisſormiter remitti.

Confir' ¶ Cōfirmat. q̄: si poſſet vnisſormiter remittat' gra tia exēpli in hora futura ad ſubduplū: ſic vt q̄tuor: z remittat ad duorū: is in 5ª mediētate minoraf ad ſexqui/tiū. ſ. a q̄tuor ad tria: z i 2ª minoraf ad ſexqui alterū: q̄ a tribus ad duos: is in 5ª mediētate acgrit q̄nta ꝑ remiſſionis: z in 2ª acgrit mediētate remiſſionis: is maior est mediētas remiſſionis q̄ 3ª ꝑs: g̃ nō vnisſormiter remittit'.

Ad ꝑm Rñ. Ad ꝑm admittit' caſus: z negat illa ꝓsia: maiorē itensionē acquirit. a. in ſcda mediētate q̄ in ꝓma: g̃ non vnisſormiter itenditur: q̄ equales latitudinē intensionis acgrit: z penes hoc attendit' vnisſormis intensio.

Ad ꝓfir. ¶ Ad ꝓmationē. negat ꝓsia: q̄ motus ꝑ° vnisſormiter intēdit: q̄ attēdit' penes vnisſormē acquisitionē ꝓportionis: is q̄ vnisſor' augmētetur ꝓportia: nō ſequtur vnisſormiter acgri ꝓportionē.

¶ Replica ꝓ: q̄ ꝛpe ꝙ tanto segt ꝙ nunq̄ mot° ꝑoterit vnisſormiter intēdi. ꝓbaf. ꝓsia: q̄ nulla ꝓportio ꝑ vnisſormit acgri. ꝓbaf. ꝓa: ſit ꝓportio 2^{la}: q̄ debeat vnisſormiter acgrit illa nō ꝑ° vnisſormit acgrit: q̄ nō cēponit ex ꝓib° eq̄lis bus: is eq̄lib° eqm ex vna ſexqualtera: z vna ſexqtertia.

¶ Rñdet angelus. q̄ si ꝑ° vnisſor' maiorat nō variata re ſiſtentia: tūc tardius z tardius intendet motū ſuū. ꝓ: q̄ mino: ꝓportio cōtinue acquirit'. dicit 2° q̄ ad boc: vt ꝑotentia vnisſormiter intēdat motū ſuum: regrit' q̄ potētia velocius z velocius augmētet': vt si ꝑ° vt q̄tuor: crescat ad. 16. in ꝓma mediētate boe crescat ad octo: z in ſcnda mediētate ad. 16. z ſic ſeruat' equalis ꝓportio.

¶ Dec rñ° patif. ꝓ istāti: q̄ i motu q̄ vnisſor' intēdit' eo ꝙ in oib° ꝓtib° eq̄lib° tpis eq̄lis ꝓportio ſeruet' : ḡre si ꝓma me[ta] bore acgrit ꝓportio 2^{la}: q̄ maior ad ꝑ° a. 4. ad. 8. dicat' illa me[ta] bore i duas ꝑtes eq̄les. ꝓ q̄ nō ꝑoterit

eqlis ꝓpor' acquiri: cū ꝓportio 2^le^ nō possit diuidi i ꝓtes equales: sed oe b infra in qōne oe vniformiter alterari.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m ꝓncipale admittit casus. q remittat' a q̄uor ad nō q̄dū. Et cū arguit maiorē remissionē acquirī i scōa media hore q̄ i p^a^. q̄ nō vnifor' remittit. negat' ꝓsia. q: ly maiorē ꝛmissionē acquiratur eqlē lati^e^ ꝛemissionis acquirit.

¶ Contra. q: vbi est nō gradus intēsionis est infinitus gradus remissionis: q̄ quando remittit' ad nō gradum infinitam latitudinem remissionis acquirit.

¶ Aliter q̄ dī. q ly ma iorē remissionē: ꝛ maiorē latitudinem remissionis acquiratur: nō sequ' q nonvnifor' remittat': q: ad remissionē vniformē requirit' ꝛ sufficit equalis ꝛ latitudinis intensionis oeperditionem esse: ꝛ ita est.

Ad ꝓsir. ¶ Ad ꝓsirmationē admittit' casus: ꝛ negat' ꝓsia: q: ly maiorē latitudo remissionis acquirat in 2° ꝑte q̄ in ꝓma i nō tm maior latitudo intēsionis deperdit'. Et si dī ꝛ: q: latitudo intensionis est extēsa cuz latitudine remissionis. igit' quāta est vna tāta est altera. negatur ꝓsia: q: infinita est latitudo remissionis cuz qua extenditur finita latitudo intensionis.

Dub^o^ 3° ¶ Dubitatur 3° circa ꝓsuppositum. vtrū totalis latitudo velocitatis motus sit infinita.

Argt ꝑ^o^ ¶ Et vi. q nō. q: cū illa sit acquisibilis: vt ꝓcedit ponentes ea: aut q̄ acquirat in ꝛpe finito: aut infinito: nō i ꝛpe finito: q: ad acquirendū aliq̄ latitudinē certuz tēpus requirit' ꝛ ad acquirendū maiorē mai^m^ q̄ ad acquirendū infinitā infinitū tēpus requirit'. Nec ēt i ꝛpe infinito: q: iplicat ꝛdictionē: q: si acquireret' in tēpore infinito: q̄ acquireret'. Ex altera ꝑte sequitur sed si acquireretur in tēpore infinito nūquā acquireretur: q: si aliq̄s acquireret' in tēpore finito acquireret'.

Argt 2° ¶ Jxē si mot^r^ posset ee infinitus: maxie eēt verū de motu local. ꝓsia: q: ille ꝑm^o^ mot^r^ ē: ꝛ velocissim^s^. ꝛsio similiq̄ talis mot^r^ vl' eēt circularis vl' rect^r^: nō circularis: q: nō dat' mot^r^ circularis velocior motu celi: q tm est finitus: nec ēt rect^r^: q: tūc nec̄io p lp̄m p̄trāsiret' spatiū infinitū. ꝑ dat' ꝓsia: q: per motuz rectuz finitū p̄trāsitur spatiuz finitum: igitur per infinitū pertrāsitur spatiū infinitum.

¶ In opp^m^ at'. q dat' mot^r^ infinitus in duob^s^ casib^s^. ꝑm^o^ casus est in motu alteratiōis: q: ponat' q. a. ignis agat i b. aquā taliter vt possit sibi assimilare aliquā ꝑtē. ꝛ sic tm agat vt assimilet sibi totūtē ꝓportio. a. ignis supb. aquā crescit i infinit^m^: igit' illa alteratio crescit i infinitū. ꝓsia: q: mot^r^ insequ' ꝓportionē agētis supb passuz: q: mot^r^ ille erit infinit^s^.

¶ Scōs casus ē in motu local: q: ponat' q duo lapides molares ꝙz superficies planas se ꝓtāgāt: ꝛ vn^s^ supponat' alteri: ꝛ iciplat' superior eleuari ab altero eqlit'. Tunc arg' post b aliā ꝑs aeris ē mota a circūferētia ad cētrū ꝑ p nō dari vacuū: g̃ i medie^tate^ post b ꝑtrāsibit distātiā illā a circūferētia ad cētrū: g̃ mouebit' motu infinito. ꝑ dat' ꝓsia: q: si illā distātiā ꝑtrāsiret i hora aliq̄ velocit' moueret': ꝛ si imedie^tate^ hore i 2° veloci^s^: ꝛ si i 3° triploveloci^s^. ꝛ sic in infin^m^: igit' infinite velocit' mouebit': q: mot^r^ infinit^s^ erit.

Modus solu dicti Dentisberi. ¶ ℟^o^. Ad b sūt duo modi rndēdi. Un^s^ Dētisberi ꝛ sequētiū dī^cunt^: q: latitudo velocitatis mot^r^ est infinita: q: latitudo ꝓportionū ē infinita. Et tenēdo istā angelus rn^dit^ ad arg^m^.

Ad ꝑ^m^ ¶ Ad ꝑ^m^ dī. q motus infinitus acquirit' in ꝛpe finito. Et ad arg^m^ negatur añs. q: ad acquirēdū aliquā latitudinē certum tēpus requirat': q: nulla est latitudo motus que nō possit acquiri in maiori ꝛ minori tempore.

Jnstātia ¶ Replica ꝫ. q: ꝛm ꝓbm ista tria se consequūtur quātuz ad finitū ꝛ infinitum. s. tēpus motus ꝛ magnitudo: igit' si motus est infinitus ꝛ tēpus in quo fit est infinitum.

Solutio. ¶ Rndet' q ꝓbs intelligit' q ista se ꝓsequunt' q̄ntū ad finitatem ꝛ infinitatē ꝛm durationem: ꝛ nō ꝛm intensionez.

Ad 2^m^ ¶ Ad 2^m^ dī. q in motu recto ꝑt' eē infinitas: ꝛ cū iferē: g̃ illū ꝑtrāsibit spatiū infinitū. negat' ꝓsia: q ꝑ nullū tēs equate durabit talis motus: ꝫ q infinitū modicā ꝛpe. d

¶ Replica ꝫ: qa seq' q dabil' motus maior infinito. ꝓsis saltuz. ꝛ ꝑbat' ꝓsia: q: i tali motu ifinito. s. qñ aer subito mouent' ad replēdū spatiū inter duos lapides molares. Ponat' q: sint alij duo lapides molares maiores ꝛm latera. ꝛ sitt' eleuet' supior lapis: tunc imediate post b plus pertrāsitur ꝛm istaz per scōm motū q̄ per primū: igitur iste secūdus motus est maior ꝑmo ꝛ tamē ꝑmus est infinitus. Igitur iste secundus est maior infinito. Justā^o^.

¶ Rndetur negādo ꝓsātiā: ad ꝑba^m^. negat' illa ꝓsia. p 2^m^ motū maiꝰ spatiū pertrāsit' q̄ p p^m^ igit' iste scōus mot^r^ est maior: ꝫ opz addere ineqli ꝛpe maiꝰ spatiū pertrāsit': q: negat': q: nullū ē tēs p qō fit iste mot^r^: nec ēt p qō fit ꝑm^s^. Solutio.

¶ Alter modus rndēdi est Jacobi Forliuiēsis di^cit^: q: ifinita latitudine alterationis ꝛsiue alterabil'. b. negat' tm q aliq̄ alteratio. b. erit ifinita: q: nulla erit tota alteratio qua alterabit'. Ad arg^m^ ps rn^dit^. Ad ꝑ^m^ dī. q ꝛcludit' q ifinita erit illa alteratio: q: ifinita erit illa ꝓportio aq̄ ꝑ ueniet: nō tm ꝓpter b sequitur q: alteratio erit infinita. Modus solvendi Jacobi de Forliuio. Ad ꝑ^m^

¶ Ad 2^m^ ꝓsitr dī. q ifinita velocitate mouebit' aliq̄ pars aeris: nulla tm pars aeris mouebit' infinita velocitate. Ad 2^m^

¶ Gaetanus Xo dīaz facit iter latitudinē motus ꝛ latitudinē velocitatis mot^r^: q: ꝓcedit q: latitudo velocitatis mot^r^ sit ifinita: cū sequat' ꝓportionē agētis supa resistētiā que est ifinita: ꝫ tm latitudo mot^r^ est finita. Et nō sequit' pp b q: passio sit maioris entitatis q̄ subiz: cū velocitas sit passio mot^r^: q: supficies est maioris entitatis q̄ ifiniti respcū ipsius toti^s^ supficies ad ifinitas ꝓtes cuius quare nō omne infinitū est maioris entitatis q̄ finitum.

¶ Dubitat' 4° vtrū latitudo vnifōmit' diffōmis corrūdicat gradui medio itēsiue: vūmodo terminet' ad gradū finitū. Et Dētisber tenet q nō. Ideo arguitur contra. Dub^o^ 4°

¶ Lōtra. ꝑbat' q: latitudo vnifōmit' diffōmis corrūdet gradui medio: q: sit. a. latitudo vnifōmiter diffōmis a nō gradu ad. 8. Et. b. sit latit^o^ mot^r^ vnifōmis vt 4^or^. Et argt sic. q̄ꝫ medietas itēsionis. a. excedit medietatē. b. tūtū medietas. b. excedit medietatē. a. remissionē igit' totū. a. est eqle toti. b. ꝫ ꝓsia: q: quoruq̄ duoꝝ resultantiuz ex duab^s^ partib^s^ xp̄ꝫ vnū illoꝝ excedit ꝑtē alteri^s^ tārū alterā pars ei^s^ excedit ab altero alteri^s^ illa sunt eqliarē re iste latitudines erunt aquales: ꝫ latitudo. b. est intēsa vt quatuor igitur latitudo. a. sitt' est intensa vt quatuor. Argt ꝑ^o^

¶ Lōfirmat'. q: sit vnū agens q remittat' quēlibet pūctū medietatis itensionis vsq̄ ad q̄uor gradū. Et illō agens stēdat' q̄ꝫ pūctū medietatis remissionis. Tūc argt' igitā latitudinē deperdit medietas itēsionis tantā acquirit medietas remissionis igit' ꝑtalē alterationē. a. nō est intēsius nec remissius ꝫ eque intensuz: sed nūc est intensum vt quatuor ergo ꝑi^s^ erat intensuz vt quatuor: ēre latitudo vnifōmiter diffōmis correspondet gradui medio intensiue. Confir.

¶ Scōo ꝓncipaliter at' sic. si latitudo vnifōmiter diffōmis nō corrūdet q̄dui medio ma^r^ esset: vt dicit Dentisber: q: talis latitudo est intensa ſic aliq̄ pars ei^s^. ꝛ ꝓsiter est itēsa vt. 8. Lōtra. q: oē subiectū est aptū denominari a q̄litate extēsa per ipm: ꝫ lp̄m subm in q̄ est ista latitudo vniformiter diffōmis vsq̄ ad. 8. nō denominat' intēsa vt. 8. ergo latitudo illius qualitatis non est intensa vt. 8. Argt ꝛ^o^

¶ Cōfirmat'. q: cū agēs p maiorē intensionē mot^r^ magis agat: ꝛ p minorē minus: igit' ꝑ equalē intensionē equaliter agit: ꝫ mot^r^ p latitudinē vniformiter diffōrmē a nō gradu ad. 8. equale ꝑtrāsit ꝑcisecut p latitudinē vnifōrmē vt 4. igit' iste due latitudines sunt eqlis itēsionis: q̄re latitudo a nō gradu ad. 8. corrūdet gradui medio itēsiuo. Confir.

¶ Rn^o^ ad ꝑ^m^ ꝫ Dētisberū. ne' añs: q: cāre itēsionis ē nec remissio. a. sic totū. b. cū eqlez distātiā icludit a nō gradu. Ad ꝓbōnē negat' ꝓsia: cū ar. q̄tū vna medi^tas^. a. excedit medietatē. b. nīi alia medi^tas^ remissionis excedit. g̃ totū ē Ad ꝑ^m^

equale toti: ſz opz dicere q̄ nō alia medietas. b. excedet medietatem. a. in extremo intentionis q̄ non eſt.

Ad pfir. ¶ Ad pfirma⁽ᶜᵐ⁾ admitto ca. vsq; ad ar⁽ᵐ⁾. nec illa ꝓba. q̄ꝺ dꝛit medietas itēſionis. a. tātū acgrit medietas ciusdē nīſi. ergo per talē alterationē eſt equale itēſiuum: ergo cauſa eſt: q; talis acquiſitio facta in parte remiſſioni non facit illā remiſſionē magis intenſam q̄ eſt priusꝫ ſed bene medietas intenſionis fit remiſſio q̄ prius.

Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ principale ꝑcedit̄ q̄ cauſa q̄re talis latitudo ꝑmanet ſomiter diffoꝛmis nō coꝛꝛeſpōdet gradui medio eiꝰ: q; talis latitudo eſt ita intēſa ſicut illā ꝑ eius. Ad arg⁽ᵐ⁾. ꝺ̄ negatur ꝓña illa: ſubiectum nō denominatur itenſius vt. 8. a qualitate illa. ergo ꝙ̄ltas illa nō eſt itenſa vt. 8. q; qualitas nō eſt apta denoiare nīſi ꝑ illā ꝑ quā exrēdit̄: ſz cū ꝙ̄ltas vt. 8. nō extēdat ſup̄a totū ſubmīnio nec ſup̄a illā ꝑē: ſz i ꝑncto extremo: nō nō ꝑt denoiare ſubz: nec ꝑē eiꝰ.

Inſtātia ¶ Dic eſſet replica: ſi nō ꝑt denoiare ſubz vt. 8. vi aliāliter poſſe denoiare: ſed non vi ꝙ poſſit denoiare nīſi vt quatuoꝛ intenſum: ergo coꝛꝛeſpondet gradui medio itēſiue.

Soluſio. ¶ Ꝺ̄ꝰ ꝙ a qualitate vniformi extenſa ſubiectū pōt intenſi: ue denominari: ſed a qualitate vniformiter diffoꝛmi nīmirū pōt ſimpliciter denominari: q; nō eſt extenſa.

Ad pfir. ¶ Ad pfirmationē cū dī. agēs ꝓ maioꝛē itēſionē noꝛ̄ magis agit ꝛ ꝓminoꝛē minus: igit̄ ꝓ equalem equalr agit. Dicit̄ alīq; ꝙ̄lz ꝓ equalē intēſionē equalr agat: nō tamē q̄ſcūq; equalr agit: equalē intēſionē ꝺ̄z: q; vult ꝙ agēs ꝓtale latitudinē vniformiter diffoꝛmē equalr agat: quia coꝛꝛidet gradui medio effectiue: ꝛ nō itenſiue. Replica cōtra effectus ꝓportionaꝛi ꝺ̄s ſuis cauſis: ſed cum actio ꝓueniat ex intēſione noꝛ̄: ꝙ̄ equalis actio ex eꝙ̄li itēſione ꝓueniētq; rī⁹ nō ſatisfacit arg⁽ᵒ⁾ noſtro. tu cogita.

¶ Propterea eſt alter modus ꝛndendi q̄ tenet ꝙ latitudo vniformiter diffoꝛmis coꝛꝛidet gradui medio tā itēſiue q̄ effectiue. Et nō vult ꝙ totalis latitudo dicat̄ ita itēſa ſicut alīqua pars eius: ꝛ hec opinio videt̄ magis rōnalis: ꝛ fundamētū eſt factum in argumētis cōtra ꝺ̄ctōrum maxime qa ꝑ intenſionē maioꝛē vel minoꝛē magis agit vel minus agit: ꝛ ois qualitas eſt apta denominare ſubiectū aliqua: equare ex his patet. Et falſus eſt ꝙ ois latitudo ſit ita intēſa ſicut aliqua pars eius.

2ᵐ tractꝰ in ſpeciali. ¶ Tertio dicen⁽ᵗ⁾ in ſpeciali de velocitate motus augmētationis: ꝛ poſt de velocitate motus alterationis.

¶ Quātū ad velocitatē motus augmētatiōis tres ſuerūt opiones. Una opio dicit ꝙ ſicut velocitas in motu locali attēdit̄ penes linēā deſcriptā a ꝑncto velociſſime moto. ita velocitas augmentatiōis attendit̄ penes maximam quātitatē quam acquirit totum aut ꝑs eius.

Opio 2ª de velocitate motus augmentationis. Impugnatio. ¶ Cōtra ꝙā arguit̄ ſ: q; ſequit̄ ꝙ ita velociter augmētat̄ totus carbegoꝛicus ſicut ꝑs eius ceteris paribꝫ.

¶ Scō ſequit̄ ſi tumeſcat digitus ſoꝛ. ad duplū in hora. ꝙ eque velociter augumentat̄ ſoꝛ. ſicut digitus eius. Et ꝙ ita velociter creſcit vna quercus antiqua ꝙ totū annū: ſicut vna berba que creſcit ad quantitatē decubitalē ſenſibiliter: ꝛ quercus inſenſibiliter creſcit.

3ª opio Impugnat. ¶ Alīa opio dicit. ꝙ velocitas motꝰ rarefactiōis attēdit̄ penes latitudinē raritatꝭ qua acgrit totū: aut alīq; ꝑ eiꝰ.

¶ Cōtra qua ꝓnē argt. q; ſeqū ꝙ ſi ſit. a. duplū modicā raritatē bīoꝛ: ſume ꝺ̄ſum: ꝛ in hora acgrat totā latitudinē raritatis ab illo gradu qui ꝺ̄z vſq; ad. c. gradū raritatis ꝛ. b. ſit magne ḡritatis ꝛ multū rarus ꝙ acgrat in hora vniforꝫ eq̄lē latitudinē ſup̄ gradus ſuū. Ita poſito ꝑs ꝙ nō eque velociter maioraꝛ. a. ſic. b. q̄uis eq̄lē latitudinē raritatis acgrat vniforꝫ ꝛ iequāli ꝑcilmo velocius ꝓportionabiliꝰ rarefit. a. q̄. b. ſic minus eſt. Tūc reuerꝛat ad ꝓmā pōnz dicēdo. q eque velociter maioraꝛ: qa equalē quātitatē accipit. Ꝛ̄ illuſificiēs eſt: qa mutato iſto termino rarefactio in iſtū terminū maioꝛatio nō erit iſta poſitio ad ꝓpoſitum niſi cōcurraꝛ ea poſitione priori.

Poſitio Scōtten. ¶ Ꝓ̄ poſitio eſt Scōtteri qui verioꝛē reputaꝛ. ſ. q; vlr oīs velocitas talis moꝛ̄ attēdit̄ penes ꝓportionē ḡritatis vniforꝫ de nouo acgrēde in tāto tpe cū ꝑxite ad quātitatē ꝑius habitā. ſic. ſ. q; qbuſcūq; quātitatib⁹ ſiue quātis ſignatis quoꝝ vtrūq; vniformiter ꝛ iequali tpe augmētabīt ad equalitatē ſui ꝺ̄pli. quātūcūq; fint illa duo ineq̄lia q; ipſa eque velociter augmētabunt. Et vlr vnicuiꝰ augmētationi vniformi ꝑ quā acquirit ma ioꝛ ꝓportio coꝛꝛidet maioꝛi gradus velocitatis: ꝛ diuerſe ꝓportioni ſemꝑ diuerſus gradus velocitatis coꝛꝛidet.

b⁹ opio de velocitate motus augmentationis. ¶ De velocitate alterationis tres opiones ſolēt ſuſtinēri.

¶ Una eſt q; velocitas alterationis attendit̄ penes gradum inductum.

2ª opio ¶ Alīa dicit q; velocitas alterationis attēdit̄ penes latitudinē foꝛ̄ acquiſite in cōparatiōe ad ſubz. ſic q; vbi eq̄lis latitudo foꝛ̄ vnifoꝛꝫ acgrit eq̄lis ſubo: eq̄lio ꝛ velocitas. Et vbi eq̄li ſubto maioꝛ latitudo foꝛ̄ vnifoꝛꝫ acgrit̄ ve locioꝛ eſt alteratio. Et vbi minoꝛ acgrit tardioꝛ eſt: ſicut q̄dā dicūt ſuſtinētes iſtā pōnez. Alīa dicit ꝙ vbi eq̄liter acgrit de foꝛa ſubio iequalib⁹ ille alterationes nō ſūt vere cōparabiles adiuicē. ꝛ ꝑnter ꝑcedūt. Ꝺ̄ talīū alterationū q̄uis multe ſint eiuſdē ſpēi ſpecialiſſime: nō tamē alia earū velocioꝛ ꝛ tardioꝛ aut alia alteri equalis.

3ª opio ¶ Tertia ponit ꝙ velocitas alterationis attendit̄ penes latitudines talis ſome que vniformiter acquirit alicui ſubiectoſiue maioꝛi: ſiue minoꝛi tantoꝛ vl in tanto tēpe.

Dubᵇ ¶ Circa augmentationē ꝓmo ꝺ̄bitaꝛ vtrum augmetatio ꝓprie dicta diſtinguatur cōtra rarefactionem.

¶ Cōtra arguit̄. q; quero q̄d eſt augmētatio ꝓprie dicta. Aut eſt conuerſio nutrimēti in ſubaz aliti. Aut ē extēſio nutrimēti. ꝺ̄s tale ꝙ̄uerſionē. ꝺ̄ ꝺ̄ici ꝑ⁹. ꝙbaꝛ tripl⁹ ꝑmo rone termini ad q̄ē: q; cū ſit ꝙ̄uerſio in ſubaz aliti. terminus ad quez eſt ſubaz ꝛe augmentatio ꝓprie dicta eſſet ad ſubſtātiam ꝑ ꝑm ꝑmo de generatione.

¶ Scō rone ꝓpīe: q; cōuerſio nutrimenti in ſubam aliti fit in inſtanti. augmentatio ꝭo fit in tempoze.

¶ Tertio rone ſubiectiꝭ: ſi augmentatio eſſet ꝙerſio in ſubam aliti: tūc ꝛ̄ diecū augmētationis eſſet nutrimentum ꝙerſus in ſubam aliti. quo ꝺ̄ro ſequꝛ q; ſubiectū augmētationis nō augmentaꝛet. ꝙbaꝛ ꝓñia: q; illud conuerſum in ſubaz aliti replet ꝓcise ꝑ illum.

¶ Nec ⁹ⁿ dici ꝑō. q; augmētatio ꝓprie dicta fit extēſio nutrimēti ſequēs conuerſionem ꝓpter tria.

¶ Ꝓmo. q; nō ꝺ̄ferret ſpē ab augmēta⁹ cōiter dicta q̄ ē extēſio ſue rarefactio. ꝑs ꝓñe: ꝛ ē ad eūdē terminū ſpē.

¶ Scō. q; illa extēſio nō eſt niſi raritas q̄ ſtāret raritas eſt qualitas. q augmētatio ꝓprie dicta ēt ad qualitates: ꝛ coſequēter ēt alteratio. ꝑs ꝓñe: q; talis rarefactio nō eſt niſi ad raritatem tangꝭ ad terminum ꝓpzium.

¶ Tertio. q; ꝙro de cā effectiua illi⁹ extēſionis. ſi ꝺ̄ moꝛe Jādoni. q ꝑs anꝭq viuētis extēdit ꝑē nouiter acgirā ꝑ virutē ei⁹ vegetatiuā: ꝛ cū ꝑs noua extēdit antiquā. ꝑ qa ſeqū q viuēs poſſet augeri abſq; aduēru nutrimēti ꝑra. ꝑm ꝑ de gnōne. ꝙbaꝛ ꝓña: q; ante aduētū cibi vna ꝑs viuētis ꝑiui virute vegetatiua poſſet alīa extēdere ꝛ coſequēter totū dicereꝛ augeri: ſic ꝛ ꝑ ꝙ̄uerſionē nutrimēti.

T.c.41. ¶ Rñ⁹ ad ḃ ſunt duo modi reſpondendi.

Modus, ꝛ⁹ modi cōis. ¶ Un⁹ cōis quē ſeqū Jādonus ꝛ Burle⁹ ꝺ̄cēs. ꝙ augmētatio ꝓpe dicta ꝑt accipi duplr. Uno⁹ ꝓ ꝙerſione nutrimēti ꝛ ſubaz aliti: ꝛ ſic augmētatio ē ſubita gīo ſubalis ꝓ viuētis: q̄ fit iſtātr: ꝛ eſt ad ſubaz rā q; ad terminū: ꝛ ſubm ei⁹ ē mā q̄ erat ſub forma nutrimēti: ꝛ nūc eſt ſub ſoꝛa viuētis: ꝛ ſic nō accipit augmētatio a Ꝓbo. qui vult ꝙ augmētatio fit moꝛ̄ ꝓtinus ad q̄ātitatē ꝙ q̄

subiectum augmentatur. Alio modo accipitur augmentatio ꝓprie pro extensione nutrimenti sequente conuersionem eius in substãm alitiue sic augmentatio est motus ad quãtitatem: et sic ad argumenta respondetur.

Ad ꝑm ¶ Ad ꝑmũ dicit. ꝙ augmẽtatio ꝓprie sumpta distinguit cõtra rarefactionẽ in hoc: qa est extensio sequens cõuersionem nutrimẽti in substãtiã alitiue: sed augmentatio cõmuniter dicta que est idem ꝙ rarefactio: ideo fit extẽsio nõ sequitur conuersionem nutrimenti in substãm aliti.

Ad 2m ¶ Ad 2m dicit. ꝙ rarũ et densum sunt ãlitates de scõa specie ꝓprie sumptum. priũ in toto: et ꝑm ꝙ iportãt ãlitates sic rarefactio est alteratio: et ꝑm ꝙ iportãt quãtitatẽ priuꝫ sic est augmẽtatio. Ad argum igit negat ꝙ extensio sit ãlitas sine raritas: ideꝫ ad illã sequit raritas. Et si diceres. qd ẽ extensio: dicit ꝙ est res extẽsa: puta ãritas extẽsa: sed vere est ꝙ extensio ultra quãtitatẽ cõnotat rarefactionem.

Ad 3m ¶ Ad 3m negatur ꝙ ante cõuersionẽ nutrimẽti in substãꝫ aliti pars viuẽtis possit aliam partẽ extendere: ergo debilior est: ideꝫ post conuersionẽ nutrimenti ingenita est: ꝓpter ea potest aduenientem partem extendere.

Secta mod⁹ soluendi. ¶ Alter modus est quẽ sequit Caietanus: qui hic dicit ꝙ augmẽtatio est successiua ꝯuersio nutrimẽti in substãꝫ aliti. ſ. in maiores ptes viuẽtis: ꝯ̃ sint deperdite. et ꝓbat sic: qa augmẽtatio ꝓprie dicta vel est subita ꝯuersio nutrimẽti in substãꝫ aliti: vel est extẽsio sequẽs talem cõuersionẽ: vel est successiua trãsmutatio nutrimẽti in maiores ptẽ. non ꝑmũ: qa sic augmẽtatio nõ eẽt mot⁹ ꝑ̃ ꝑhm ꝑ de ḡione. non 2m qa sic augmẽtatio ꝓprie dicta nõ differet ab augmentatione cõiter dicta inanimator⁹ relinquit. ḡ 3m.

¶ Et si arguit cõtra istum modum. ꝑmo: qa in omni motu est dare ꝑmũ generatũ ſm Auerroim 6° phyſi. igit in restauratione carnis est dare ꝑmũ restauratũ: sed illud primum est minimũ ꝙ subito acquirit: igit nõ successiue.

¶ Scõo arguit. ꝙ non fiat conuersio in maiores partes ꝯ̃ sint deperdite: qa ꝙ restauratur ex nutrimento cõtinetur in poro facto ex resolutione precedente: sed talis porus non continet plus ꝯ̃ ꝑtes: quare ꝛc.

¶ Ad ꝑm dicit. ꝙ in ꝑn⁹ fit gnõ minimi: ideꝫ post fit gnãtio ꝑ ptes post ptes in infinitũ: successiue sicut in alteratione: vnde huic successiue generationi ꝯiungitur extẽsio et dilatatio ptis poroſe: et eius que de nouo acquirit: quare totum reducit⁹ maius ꝯ̃ priꝰ. et ꝑ̃ ꝑs ad primũ.

¶ Ad 2m dicit. cũ vnũ minimũ est restauratũ in poro. ꝓcedit gnãtio vna cũ extẽsione ptis que generat: et preexistẽtis donec trãseat quãtitatẽ plus resoluti: et tũc incipit ꝓprie augmẽtatio que in pte illa ꝑ totũ rẽpus cõtinetur.

¶ Et si arguit. ꝙ hic motus sit. est gnãtio substãtialis: et augmentatio. ꝑ: qa est ad subm tanꝯ ad terminũ. ad quẽ: et ad quãtitatẽ. cõsequens falsum: quia generatio est a nõ subo in subm. augmentatio ꝛ̃o est a subo in subm.

¶ Rñdet ꝙ nõ est icõueniẽs eundẽ motũ diuersimode accepti ad diuersos terminos terminari: et ꝛ̃ ꝙ terminat ad subꝫ gnãtio est: et ꝑm ꝙ ad quãtitatẽ augmẽtatio est.

Dub⁹ 2⁹ ¶ Dubitat. verũ velocitas augmẽtationis cõiter dicte: ꝯ̃ est idẽ ꝙ rarefactio attẽdit penes ãritatẽ acqsitã vt dixit ꝑ⁹ opio. Aut penes latitudinẽ raritatis acqsite: vt dicit scõa opio. Aut penes ꝓportiones aggregati ex ꝑexistenti acquisito ad preexistẽtẽ: vt dicit tertia opinio.

Cõtra ꝑmaꝫ opinionẽ. Argf ꝑ⁹ ¶ Contra primã opinionẽ arguit. qa sequit ꝙ totum carthego⁹ sumptũ: ita velociter augmẽtat. sicut pars eius. ꝑ ꝛ̃: qa equalem quãtitatẽ acquirit totũ sicut pars. consequens falsum: qa si digitus sortis tumesceret: nunc sortes velociter augetur. sicut digitus. consequens absurdũ: et qa digitus augetur ad duplum: et sortes non.

Argf 2⁹ ¶ Jtez sequeret ꝙ vna quercus antiqua aucta ad digitalem quãtitatẽ. sicut vna parua herba inequali rõe. ita velociter augmentarent. sicut illa parua herba. ꝑ ꝛ̃: qa equalem quãtitatem acquirunt. consequens absurdum: qa herba sensibiliter augmentatur. quercus ꝛ̃o non.

Argf 3⁹ ¶ Jtez sequeret. ꝙ nihil posset vniformiter rarefieri quo ad ptes subiecti quãtitatiuas: qa si fi. sic. sequit ꝙ ipsum eẽt infinitũ imediate post hoc. ꝓbat. ꝑ̃: qa sic quelibet pars quãtitatem equalem acquirit: sed infinite sunt partes in omni toto. ergo infinitã equalitatẽ in quãtitate acqrit. et imediate post hoc: quare totum infinitum erit.

Cõtra scõaꝫ opionẽ argf. Cõtra scõaꝫ opionẽ. Argf ꝑ⁹ ¶ Cõtra scõaꝫ opionẽ arguit: qa si. a. sit parũ et raruꝫ. b. ꝛ̃o sit magnũ et raruꝫ: si equalem latitudinem raritatis acquirãt: igit eque velociter rarefient. ꝑ ꝑ̃ ex positione. ꝑ̃ falsum: qa. a. velocius ꝓportionabiliter maioratur ꝯ̃. b. igitur velocius ꝓportionabiliter rarefit.

Argf 2⁹ ¶ Jtem mutato illo termino rarefieri in maiorari sequit ꝙ ꝑ̃ scõa opinio reddit in primam.

Argf 3⁹ ¶ Jtem argf. et ꝛ̃o qd est raritas: aut est eqlitas aut ãritas. si qualitas: igit velocitas augmẽtationis attẽdit penes qualitatẽ. ꝑ̃ falsum. si ꝛ̃o raritas sit quãtitas sequitur ꝙ velocitas augmẽtationis attendit penes latitudinem quãtitatis: et sic reddit in primã opinionem.

Cõtra tertiã opionẽ argf. Cõtra tertiã opinionẽ. Argf ꝑ⁹ ¶ Cõtra tertiã opionẽ argf. qa sic velocitas motus penes effectũ ꝛ̃ attẽdi penes latitudinẽ effectus ꝑ̃tia ad motum: sed effectus augmẽtationis est quãtitas acquisita: ergo velocitas augmẽtationis habet attẽdi penes quãtitatem acquisitã in tanto vel in tãto tempore.

Argf 2⁹ ¶ Item sicut se ꝛ̃ velocitas motus localis ad ſpatiũ pertrãsitum: ita velocitas augmẽtationis ad quãtitatẽ acq tamen sed velocitas motus localis ꝛ̃ attendi penes spatium pertrãsitum: ergo velocitas augmẽtationis ꝛ̃ attendi penes quãtitatẽ acquisitam.

Ad ꝑm Cõtra ꝑmaꝫ opinionẽ. ¶ Rñ⁹ pro defensione ꝑme opionis que est Calculatoris facile ad argum rñdet. Ad ꝑm cõcedit ꝙ totũ carthego sumptũ: ita velociter augmẽtat. sicut pars. Et ꝙ sortes ita velociter augmẽtat. sicut digitus eius: et ad argm. negat illa consequentia: digitus augmẽtatur ad duple et sortes nõ: igitur non ita velociter augmẽtatur: sed bene segtur ꝙ non ita ꝓportionabiliter augmentatur.

Ad 2m ¶ Ad 2m de quercu cõcedit ꝙ quercus ita velociter augmentat. sicut parua herba: et ad argm cõtra: qa herba sensibiliter augmentat: et nõ quercus: igit quercus non ita velociter augmentat. negat cõsequẽtia: sed sequit ꝙ nõ ita ꝓportionabiliter augmentatur.

Ad 3m ¶ Ad 3m cũ dicit. ꝙ segtur. ꝙ nihil posset vniformiter rarefieri quo ad ptes subri. negat. ꝑ̃tia. Et ad ꝓbẽ negat. ꝙ sequat. ꝙ ipm sit infinitũ: et ad ꝓbẽ dicit. ꝙ ad ꝛ̃ ꝙ vniformiter rarefiat quo ad ptes subri sine ꝙ ptes equales sensibiles equalẽ quãtitatẽ acqrãt: et tales ptes sunt finite. Et ꝛ̃ imediate post hoc quelibet pars aliquã ãritatẽ acqrat: nullã tñ quãtitatẽ imediate post hoc acqret aliq pars eius: ãre nõ sequ ꝙ ime post ꝛ̃ erit infinitũ: imo nec in fine hore: hãc opionẽ ego laudo preceteris.

Ad ꝑm Cõtra scõaꝫ opionẽ. ¶ Pro defensione scõe. Ad ꝑm dicit. ꝙ. a. et. b. casu dicto eq velociter rarefient ad argm ꝑ̃. negat illa ꝑ̃tia. a. velocius ꝓportionabiliꝫ maioratur ꝯ̃. b. ergo velocius rarefiet.

Ad 2m ¶ Ad 2m negat ꝙ scõa põ redeat ad ꝑmã: ꝛ̃ parũ diue.

Ad 2m. Ad 3m. ¶ Ad 3m cũ queritꝫ qd sit raritas: dicit ꝙ raritas et densitas sunt in quãtitate: sicut intensio et remissio in qualitate. Et ideo ꝛ̃ intẽsio mãliter sumpta sit qualitas intensa tamẽ formaliter est additio maioꝛ et minoꝛ gradus ad gradũ: sic raritas mãliter sumpta est quãtitas rarata: sed formaliter est extensio maioꝛ et minoꝛ quãtitatis.

Ad ꝑm Cõtra tertiã opionẽ. ¶ Pro defensione tertie. ſ. Dentisberi. Rñ. ad ꝑm. ꝙ nõ penes quẽcũq effectũ põt mẽsurari velocitas augmẽtationis: qa nõ penes quãtitatẽ acqsitã: vt ꝓbatũ est ꝑ primã opinionẽ: sed penes ꝓportiones aggregati ex acquisito

z præcrisentes ad præcrisentes: ꝛ ꝙ ꝑportio est effect⁹ ꝑportionis velocitatez motus: cauę qa videt portius cā ꝙ effectus.

Ad 1um ¶ Ad 1um dr ꝙ in aliq̄ est subtractor: ꝛ in aliq̄ nō subtractor qđ est: qz virtꝰ q. spatiū pertrāsit: ꝛ ḡtitas acquisita fuit effect⁹ illoꝝ motuū. Vtrūtrndo Xo dr: qz spatiū ē effect⁹ potēs mēsurare cām: ꝛ ḡtitas nō cauę qa nō est effect⁹ adequatus nec ꝓportionatus. ꝑma mihi magis placet.

Dub^o 3° ¶ Dubitat 3° vtrū ꝓtingat aliqd vnifoꝛmiter rarefieri.

Argt ꝓ^o ¶ Et ꝓ argt ꝙ nō cōtingit aliqd vnifoꝛ rarefieri quo ad ꝓtes subtiq̄ ad vnifoꝛmē rarefactionē regrit aut ꝙ cēs lem quātitatē acgrat quelz pars cū alia ieq̄l tpe: vt vult ꝓ opio. Aut ꝙ cęles ꝓportionē acgrat quelz ꝑs cū alia inequali tpe vt vult 3° opio. Cōtra. ꝑ oato segtur ꝙ qđcūqs vnifoꝛmiter rarefiet in quocūqs breui tpe ē infinitū. ꝑio falsum, ꝑbat ꝑma. ꝓ ꝑra ꝑma via: qz infinite sunt partes subiecti ꝛ infinita sunt equalia acquirēda: ꝛ ex in finitio equalib⁹ fit infinitū rare ē. Cōtra tertia via argt. ꝙ segtur illud ides: qz infinite ꝓportiones acgruntur: ꝛ nō nisi ꝙ infinita equalia. Igit illud erit infinitum.

Argt 2° ¶ Scō argut ꝙ nō ꝓtingit aliqd vnifoꝛmiter rarefieri quo ad tpus: qa ꝑ B regritur ꝙ in quacūq; equali tpe tporis equalem acquirat quantitatē. vel equalem ꝓportionē. Si dicitur ꝑmū. cōtra: qa plus ꝓportionabiliter rarefit minus ḡ maius per equalē quātitatē acgſ tam qa minus maiorē ꝓportionē acquirit ḡ maius: ergo nō vnifoꝛmiter rarefit per equalē quātitatē acquisitam. Si dicit scōm cōtra sit. a. pedāle ꝙ rarefiat ad duplum: ꝛ sequitur cū illud acquirat ꝓportionē duplaz ꝙ medietatez duple ꝓportionis medietate tpis acquirent ꝛ suā medietatē in alia medietate: sed ꝓportio dupla nō potest ꝑiri in suas medietates equales. qa ꝓportio dupla cōponit ex serquialtera ꝛ ex serquitertia: ꝛ ex sexqualtera maioꝛ est ḡ serquitertia: quare ꝛc.

Ad ꝓ^um ¶ Respondeo ad ꝑmū ꝑm ꝑmā opinionē: vnifoꝛmiter rarefieri quo ad partes subiecti est sic rarefieri ḡ cęlem quātitatē quelibet pars acquirat cū alia: inequali parte tporis. Et scōa opinio dicerat equalem latitudinē raritatis. Et tunc ad argumentū scōm ꝑmā opinionē dicit ḡ acquirit ḡ quelibet pars actualis equalem quātitatem acquirat cū alia. Et ꝑtes actuales dicuntur in quartas totum est diuisibile actu sic ḡ ille possint separatim existere. potentiales Xo dicuntur quę nō possunt seoꝛsus existere que sunt minores vno minimo: ꝛ ꝑtes actuales sunt finite: quare patet responsio ad argumētū.

¶ Et ſm tertiā opionez requirit ḡ quelibet pars actualis equalē ꝓportionē acgrat cū alia: ꝛ ille nō sunt infinite.

¶ Ad scōm ſm ꝑmā opionem vnifoꝛmiter rarefieri ſm tepus est in quacūq; parte tporis equali equalē acgrere quātitatē. ſm Xo tertiā opinionē est in quacūq; parte equali tporis equalem acgrere ꝓportionē. Et tunc ad argumētū ſm ꝑmā opinionē. negatur cōsequentia: qa plus ꝓportionabiliter rarefiat minus ḡ maius equalē quātitatē: acquirēdo tunc cū hoc stat ḡ eque vnifoꝛmiter rarefiat. Et ideo si vni pedali vnifoꝛmiter rarefiatę in ꝙ hora acquirat vnū pedale: ꝛ in scda hora vnū: ꝛ in tertia vnūrz sic de alijs dicit vnifoꝛmiter rarefieri.

Ad 2um ¶ Scōm Xo tertiā opinionē. ſm ꝑma hora acgret vnuz pedale. aggregati ex acquisito ꝛ præcrisitanti ad præcrisitens habet ꝓportionez duplam: ideo in scda hora vt acquirat ꝓportionez duplam oportet vt acgrat duo pedalia: ꝛ in tertia hora opz vt acgrat quatuor pedalia vt equalem ꝓportionem acquirat: sicilicet duplam.

¶ Et ad argumētū quomodo medietatę duple ꝓportionis in medietate tporis acquiret dicitur ꝙ argumētus cōcludit si intelligit vt verba sonāt. ſ. ꝙ medietatę duple ꝓportionis in medietate tpis acquirat. Sed intelligit ꝙ medietatę duple ꝓportionis quo ad terminos acgrit in medietate tpis: ꝛ nō quo ad ꝓportionez: declaro ꝙ si a. debet acgrere ꝓportionē duplaz per acgitionē duoꝝ pedalium ḡ vnū pedale in ꝑma medietate tporis acgret: ꝛ aliud in alia medietate: ꝛ istud est acgrere medietatem duple ꝓportionis quo ad terminos: ꝛ nō quo ad ꝓportionē: ꝛ hoc intelligitur vbi ꝓportio nō bēat partes equales ſm ſe: qa tūc fuminꝫ partes cęles quo ad nos.

Et nota sīla dicta: quia pulchra sunt ꝛc.

¶ Consequenter circa alterationem dubi^m: declarando ꝓprios opiniones.

¶ Prima opinio dicit ꝙ velocitas alterationis attenda- ꝓ^o opio
tur penes gradum inductiuū ḡ vbicūq; inducitur gra- De velocitate alterati.
dus intensior qualitatis in aliquo subiecto ille mot⁹ est velocior: ꝛ in ea ꝓportione in qua est vnus gradus intensior alioꝛin ea ꝓportione motus est velocior.

¶ Scōa opio dicit: ꝙ velocitas alteratiōis attēdit penes 2^a opio
latitudinē fōrme in cōparatione ad ſubm ouplī pōt iteri di. Vno mō ḡ ſubm maius ꝛ minus variat velocitatez sicut latitudo maioꝛ ꝛ minoꝛ. Et iō si cęlis latitudo cęli bus ſubtis acgrit est cęlis velocitatez: ſi maioꝛ latitudo acgrit equali ſubo maioꝛ velocitas fit. Et si cęlis latitudo ꝛequalib⁹ ſubiectis maius velocius alteratur.

¶ Alio modo pōt itelligi ī cōparatiōe ad ſubm ḡ semper sit equalitas ſubiecti. ḡ si nō sit equalitas ſubiectinō sūt cōparabiles ille alteratiōes: qa si regritur equalis latitudo ſubiectie inequalibus vna nō dr velocioꝛ alia.

¶ Tertia positio dicit ꝙ velocitas attendit penes latitu- 3^a opio
dinez fōme que vnifoꝛmiter acgrit alicui ſubiecto siue maioꝛi siue minoꝛi dicit penes latitudinem vt differat a ꝑma opione que dicit penes gradū eque intensum: dicit ſubiecto maioꝛi vel minoꝛi vt differat a scōa opione que dicit in cōparatione ad ſubm: qz ſubm vnius variat velocitatē. Aut tollit cōparationē velocitatū ſm illos qui dicunt ḡ requiritur semper equalitas ſubiecti.

¶ Dubitatur primo. vtrum contingat aliquid alterarisi Dub^o 4°
ue vtrum alteratio sit possibilis.

¶ Et primo argrit ḡ nōiq; ſi aliq̄ agens ageret alterā- Argt 4°
do passū: ꝛ cū oē agens in agēdo reparatur ſm ꝑhm 3° phyſico: ꝛ igitur oaretur reactio. patet cōsequentia: T.c.18.
cōsequens est impossibile propter duo.

¶ Primo: qa in eodē modo simul itēderet caliditas ꝛ frigiditas: posito ꝙ a. calim vt. B. agret in frigidū vt sex ꝓ distantia scnipedaleꝝ ſ. a. debet agere in b. primus debent inducere caliditarē in me^m: qa omne agens velocius agit in propinquū ḡ in remotū: ſimiliter. b. frigidus ſi debet reagere in. a. primus debet inducere frigiditatez in medium ḡ in agens per idem principium: quare ꝛc.

¶ Scō segtur ḡ a ꝓportione minoris inequalitatis ꝓ- T.c.35.
niret actio: contra ꝑhm 7° phyſicoꝝ. probatur ꝑma: ꝓ passum ḡ reagit in agens et minoris potēte ḡ agens: ꝛ tamen agit in ipsum: igitur a ꝓportione minoris inequalitatis prouenit actio ḡ est absurdum.

¶ Scō: qz data alteratiōe segtur aliqd alterari. ḡ a nul- Argt 2°
lo alterat⁹ ḡ est impole. ꝙbat ꝑma: posito ꝙ aqua calefiat ab igne ex quo est possibilis alteratio: deinde dimittat aqua nāe fieri: cū redeat ad ꝑstinā frigiditatē: quero a quo agēte vel extrinseco vel intrinsecō extrinseco: qz reducit ad maioꝛē frigiditatē ḡ sit frigiditas aeris.

¶ Nec ab intrinseco: qz vel a forma subali aque reducit vel a frigiditate remissa que est in aq̄ cala nō ḡ modo qz ꝑhs in de sensu ꝛ sensato dicit ḡ ignis nō agit nisi ingrediendo calidue. Et quo accipit ḡ forma subalis nō pōt cē ꝑhs^m alicuius operationis nisi mediāte aliquo instrumēto. Nec scō modo qz frigiditas remissa que est i aqua calida est minus potens ḡ caliditas intensa.

Ad 3m ¶ Ad hec questio de reactione facta est diffuse in precedenti tractatu de maximo et minimo. Quare breuiter hic dicemus q; de reactione sunt due opiones principales.

¶ Una est Calculatoris: qui dicit q; non datur reactio posita quasi solum potative q; est resistere passio.

¶ Alia est communis q; datur reactio positiua: et ly sint plures modi respondendi.

¶ Noster modus dicit. q; solū est possibilis in agente nāli per cōtactum: et sic tollit arg^m de me^o. Et dicit q; est duplex potētia in vnoquoq; s. productiua et cōseruatiua: productiua fortior est q; cōseruatiua: quare possum agit in agens a proportione virtutis productiue supra virtutē cōseruatiuā egēte: et sic a proportione maioris inequalitatis agit.

Ad 2m. ¶ Ad 2^m quo reducit aq; calor ad pristinā friditatē. Et de b sunt duo modi principales rndēdi: ly sint plures variati.

¶ Unus modus dicit q; reducit a forma subali aq; ad pristinā frigiditatē. Et variat hic modus tripliciter.

¶ Quia quidā dicūt q; sola forma subalis ex se potest est agere in subm proximū: ly aliud subm non pōt agere nisi mediante instrumēto: vel nō pōt agere in aliud sine instrumēto. s. qui est in dispositione nāli sed qū est in dispositione preter nālem potest agere sine instrumento.

¶ Scōs variat hic modus: q; dicit q; sola subalis aque mediante frigiditate virtuali pōt eā reducere ad q; pōt producere aliquā frigiditatem actualem in seipsam: ly qualitates virtuales mixtoꝝ: vt piperis et zinziberis nō possunt producere nisi in extrinsecum subiectum.

¶ Tertio variat hic modus: q; dicit q; sola subalis agit mediante friditate actuali remissa et pt facē hmōi aq; ē diformiter calorē: et si cēt vnifor^r calorem non posset facere ly frigidū: illo sit min^m potēs adiuta a fortiori subali sic potētiorē.

¶ Scōs modus dicit q; reducit ab extrinseco primo. s. aere in virtute friditatis iluxe a supercelestib^9. Et dicit variat.

¶ Quia qdā dicūt q; reducit ad maiorē frigiditatē q; sit continētis ppter dispōnem passiuā hoc non inconuenit.

¶ Alij dicūt q; reducit pcise ad equalē frigidā ptinētis q; maiorē et minorē ē ly diuersa quare i hoc tm maiorē cēt q; dixi.

¶ Contra p^m modū arguit si ab hirtū^o solū reduceret: nō reduceret ad maiorē fri^m i hyeme q; i estate: cui^9 oppositū est.

¶ Contra 2^m modū arguit si solū reduceret ab extrinseco nō reduceret ad maiorē friditatē q; cēt frigiditas ptinētis: cuius oppositū apparet: q; reducit ad suā frigiditatē nālem que est maior q; frigiditas ptinētis saltem in estate.

¶ Ideo nos dicim^9 aliū modū rndēdi q; aqua calefacta reducit ad frigiditatē pristinā prim ab extrinseco et partim ab intrinseco. Quo fit prim ab extrinseco p; q; cuz aer sit fridus respectu aque calide et cōtinēs frm nēcio agat in calidū: et cū sit potētius reducit ad eqlez frigiditatem sui. Quo ab intrinseco. probat: q; cū aqua sit reducta ad eqlem frigiditatē cōtinentis: et talis frigiditas adhuc non sit nālis ei: et omne agens nāle agit iquātū potest: vt stet in suo esse nāli ideo forma subalis aque mediāte illa frigiditate reducit eam nālem suam dispositionem. scilicet ad frigiditatem naturalem: quare etc.

Dub° 1° ¶ Dubitat 1° vtrū ptingat aliqd vniformiter alterari.

Argī p° ¶ Et primo arguitur q; non ratione effectus: q; si aliqd vniformiter alteraret: hoc esset: q; equalem latitudinez qualitatis acqreret gratia equalis velocitatis in qualiber parte equali temporis puta si caliditatem vt duo acquirit immediate boris et alias duas in alia medietate.

¶ Contra. q; maiorē itēsionē acqrit in scōa mediante q; in pma: igit nō vniformiter alteraī. p; ptia: q; maior itensio et minor intēsio nō sunt effectus eqles: sed iequales.

Confir° ¶ Confir. q; sit for. calidus vt duo. et alteret ad 4^or i hora: et plato sit caliduo vt 4. et alteret ad sex in hora vniformiter alterant pte. q; for. alteraī ad duplū: et pla. ad sexqualterū: g; nō equevelociter alteratur: ergo nō vniformiter alteratur. p; ptia: q; vniformis alteratio presupponit eque velociter alterari.

¶ Scōo ad rōnē cause: q; nō pōt aliqo vniformiter alterari: q; si b cēt tūc posset alterabile ptinue moueri ab eqli pportione. sed contra: q; nullū alterabile pōt ab eqli proportione alterare per aliqō tēpus. probatur: q; omne alterans agens plus corrūpit de passo alterato q; ecōtra: ex maiori et minori equaliter decrescentib^9 crescit proportio maioris sup ra minus: ergo a fortiori minori decrescente plus q; maiori. Ex hi gra. ii. a. ignis fit caliditatis vt 8. et alteret. b. aquā que sit frigiditatis vt ātuo: tunc alterat a proportione dupla. Et si perdat vnus gradus frigiditatis aque: et vnus gradus caliditatis ignis remanet proportio septē ad tria que est maior q; dupla et ergo si plus depdit de frigiditate q; de calditate adhuc multo magis maiorabit proportio ignis super aquā.

Argī 2° Confir° ¶ Cōfirmat. q; cū. a. alterat. b. aut agens corrūpit equaliter de passo: et passum de agente: aut ineqliter. si eqliter non seruat eadē proportio: vt patuit supra. si inequaliter aut agens plus corrumpit de passo: aut ecōtra. si primum: a fortiori crescit proportio agentis. si scōm: sequitur q; passum est potentius in agendo q; agens: qō implicat.

Ad p^m ¶ Rñ^o. Ad pmū negat illa ptia: maiorē intēsionē acquirit caliditas in scōa mediante q; in pma igit nō vniformiter alteratur. Et ratio est: q; effectus vniformis alterationis est latitudo qualitatis que est equalis.

Ad ptia. ¶ Ad ptiam^{ma} admisso casu. ne^l illa ptia. for. alterabit ad duplū: et pla. ad sexqualterū: g; nō equevelociter alterabit. sed bñ segt: g; nō eque pportionabiliter alterabit.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m cōcedit: q; si deber vniformiter alterari ab eqli pportione alterabit. Et tunc ad argumētū cōtra. negat q; nō sit pōle aliqd vniformiter alterari ab equali proportione: q; possum imaginari sine ꝯdictione in casu illo: q; b. aqua que est frigida vt quatuor pdit vnū gradū. q. a. calidum vt. 8. perdit duos gradus et fiat vt sex. Et si. b. aqua fiat vt duo a ignis erit vt. 4. et si. b. aqua erit vt vnū a. ignis erit vt duo et si possibile est. b. aquā ab equali proportione alterari. Aliter vniformiter alterari non potest prouenire ab equali proportione.

Ad ptiam. ¶ Ad confirmationē dicitur similr. q; ad b vt aliqd alteretur vniformiter opꝫ plus corrūpi de agente q; de passo: sed b non fit a passo: sed ab alio agente.

¶ Non satisfacit nobis hoc q; nō ē rōnabile q; si agēs agat in passum: plus corrūpatur de agente q; de passo.

¶ Ideo necesse est dicere: q; si vniformiter alterari penes eam attendatur penes eque pportionabiliter alterari: non intelligitur penes illud simpliciter: sed in ordine ad terminos acquisitos: vt dictū est in augmētatione.

Dub°. 3° Contra ptmam positionez. Argī p° ¶ Dubitat 3° vtrū iste tres positiones sint pbabiles?

¶ Contra ptmā que dicit q; velocitas alterationis attenditur penes equalem gradum itensionis acquisitū: q; segtur q; nō velocius alterabit forte q; debile. cōsequēs falsum. probatur cōsequētia: q; ponatur q; si daretur gradum summū qualitatū primaruꝫ per quem induceī summus gradus velocitatis in tali alteratiōe. hoc posito arguitur q; nō velocius alterabit alterās fortius q; debilius: puta ignis magnus q; modica scintilla: q; ita gradum summū inducit scintilla: sicut ignis magnus.

Argī 2° ¶ Scōo sequeret q; cēnt due alterationes iequales: quarū vna in nulla pportione cēt velocior nec tardior alia. probatur ptia: posito q; b. fit vna alteratio per quā induciī gradus summus: et fit. c. alia per quā inducit quilibet gradus citra summū. p; cōsequētia: q; gradus summus in nulla pportione est intēsior q; qlibet citra summum: et velocitas attenditur penes pportionē agit in nulla pportione vna alteratio est velocior alia etc.

Contra 1am positionem

¶ Contra scdam positionē que dicit q velocitas attēditur penes equalē latitudinē forme in cōparatione ad subm. Contra arguit qr sequr q nō pōt dari quātū vnifomiter alterari p3 oēs suas ptes quātitatiuas. pbat 2ma: qr sp maior pars velocius alterabit q̄j minor cētē latitudinē forme acquirendo ēre que maioris quantitatis est. velocius alterat. 2ñs falsum q̄ pbatur: qr sit. a. corp9 remiss se calidum q̄ continue alteretur ad calidum sic q̄ in q̄libet istanti maneat vnifomiter calidū quousq̄ fuerit summe caliduz: tunc arguit sic. eque velociter caleret quelz pars sicut totū. g̃ eque velociter alterabitur. p3 2ña. añs probatur: qr continue omnes ptes erūt equaliter calide sicut totum: igitur eque velociter calefient.

Argr 2o

¶ Scdo: qr sequr q vbi cētis latitudo acquirat duplo subito erit dupla velocitas. p3 2ma: qr cū illa velocitas sit maior: non vr q sit i alia ꝓportiōe q̄j dupla. 2ñs fls: qr si subdupla latitudo acgrit subduplo subito ad subm mai9 erit velocitas subdupla: r illa erit minor q̄j prior ēre rē.

Contra 3tiā positionem Argr p9

¶ Contra tertiā positionē argr: eque dicit q velocitas alterationis attēdit penes latitudinez forme: que vnifomiter acquiritur alicui subiecto: vel maiori vel minori.

¶ Contra argr: qr pbs 7o phyr. r Cōmentator ibi cōmētat 31. dicit q equalitatē alterationis nō sufficit: cētitas forme inducere: sed requiritur equalitas subiecti. ēre rē.

Argr 2o

¶ Scdo qr stat aliqd fieri calidius ab alio: q̄ q aliq̄ latitudo caliditatis sibi acgrat. probat: qr ponat. q. a. sit vnū corpus remisse calidū: cui9 vna tertia ps sit calida vt. 8. r oue tertie sint calide vt. 4. Et viterius ponat q illa p9 ps q̄ est calida vt. 8. rarefiat ad duas tertias. Et ille due tertie: que sunt calide vt quatuor cōdensentur ad vnā tertiam partem: tunc p3 q̄ b̄ corpus est calidius q̄j prius: qr p duas tertias est calidū vt. 8. r per vnā vt q̄tuor. Et prius erat solum per tertiā partez vt. 8. vt p duas tertias vt. 4. ergo tamen nulla latitudo nec gradus est acquisitus.

Ad p̄m Contra ꝓmaz positionē.

¶ Rō pro defensione prime positionis. Ad ꝓmū negat cō sequētia. cū dr sequr q̄ nō fortius alterabit alterās fortius q̄j debilis. Et ad pbōnē admisso presupposito cū oēs ista summū gradū caliditatis iducit agēs debilius sicut fortius: ergo nō velocius alterat fortius. negat 2ma: qr attēdit velocitas penes graduz inductuz in tanto vel in tanto tēpore sed scintilla ignis si inducet gradum summum in longiori tempore induceret q̄j ignis magnus.

Ad 2m

¶ Ad 2m cū dicis sequitur q erunt due alterationes ineq̄les: qua9 vna in nulla ꝓportiōe est velocior nec tardior alia: puta si p vnā acquirat gradus summ9: r p aliā acquiratur quilibet gradus citra summū: concedit b. vna tm est indiuisibiliter velocior alia. s. q̄ acquirit q̄dū summū.

Ad p̄m Contra 2ā pōnis.

¶ Pro defensione 2e pōnis. Ad p̄m cōcedit 2ña: cū dr sequr q non poterit alliq̄ quātuz vnifomiter alterari p3 oēs partes suas quātitatiuas: r ad improbationē 2ñs ad mitto casuz r negat postea illō assistēte velocit calefit q̄libet pars sicut totum: r ad pbationem omnes ptes erūt cōtinue eque calide fiēt totū: ergo eque velociter calefiēt oēs ptes sicut totū: r ad pbationē 2cedit q̄ in ifinitū tempore calefiet aliq̄ pars nisi in ifinitū pua est aliq̄ pars.

Ad 2m

¶ Ad 2m cū dr sequr q vbi cētis latitudo acgrat duplo subito erit dupla velocitas: 2cedit 2ña. Et ad ipobationem 2ñs cū dr: si subdupla latitudo acgrat subduplo subito ad subm mai9 erit velocitas subdupla. negat: imo minor q̄j subdupla. vñ si solū subm erit subduplus r latitudo erit equalis erit subdupla velocitas. Et silr si latitudo erit subdupla r subm erit cētuplus erit subdupla velocitas igitur si vtrūq3 sit subduplus. s. tam latitudo q̄j subm est minor velocitas q̄j subtripla imo subquadrupla.

Ad p̄m 3. Contra tertiā positionē.

¶ Pro defensione 3e pōnis. Ad p̄m dicit Dēlsber q Phoboquit magis ꝓprie r magis minutem̄ stat esse equalē alterationem penes equalitatem latitudinis solum.

Ad 2m

¶ Ad 2m cōcedit q in hoc casu intendit q̄ltas in aliquo subiecto cui nō acgritur aliqs gradus: nec aliqua latitudo de nouo: nō ter dico de nouo: qr solus acgrit hic qualitas per rarefactionē r condēsationē preexistentis forme: qr facta rarefactione r condensatione correspondet intensioni gradui q̄j prius.

¶ Item aliud arg̃m fit. Contra hāc pōnē. sit. c. r. d. sint duo remisse calida: r. c. alteret per totū vnifomiter vsq; ad. 8. inclusiue. d. nō vnifomiter difformiter vsq; ad. 8. exclusiue: p3 q. c. velocius alterat qr velocius calefit: r tamē in nulla ꝓportione maiorem latitudinem caliditatis acquiret q̄j. d. ergo velocitas alterationis non attenditur penes latitudinem forme.

¶ Rō q. d. eque velociter alteratiōe sicut. c. qr in eq̄li ꝓre eq̄lē latitudinē caliditatis acgrit: r velocitas alterationis p3 attēdi penes latitudinē qualitatis: nō obstāte q̄ caliditas. r. sit vnifomis terminata inclusiue: r caliditas. d. sit difformis terminata exclusiue. Tū. d. nō eque velociter alterabit sicut. c. qr velociter alterari attēdit penes latitudinez denominationis: r p3 q. c. denominat calidius rē. Et sic ē finis. 8i tractat9: r oium subtilitatū dialecticaꝝ.

¶ Finiunt preclarissime expositiones ac qōnes doctissimi Mēgbi Fauētini in summulas magistri Pauli Veneti. Nouissime post oēs impressiones vbiq; locoꝝ excusse collatis multis exēplarib9 tab vno bene docto: vna cum recta oiligēter recognite: emendatisq; mendis r erroribus: quib9 ifinitis in locis fedate erant: expurgate. Impresse aūt Venetijs summa oiligētia r arte ipensis nobilis viri oñi Luce Antonij Junta Florētini: labēribꝰ annis virginei partus. M. D. XXVI. penultima luce Decembis.

Registrum

a b c d e f g h i k l m n o p q r s
t u x y z ⁊ ⁊ AA BB CC DD EE.

Omnia quaterna ꝑter p r z terna: r r EE quaterna.

BIBLIOTECA APOSTOLICA VATICANA ROMA VITTORIO EMANUELE